

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/32

URBROJ: 65-21-02

Zagreb, 22. travnja 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/32*65-21-02**Hs

P.Z.E. br. 132

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem **Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom**, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 22. travnja 2021. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom uskladuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra gospodarstva i održivog razvoja dr. sc. Tomislava Čorića i državne tajnike Milu Horvata, dr. sc. Marija Šiljega, Ivu Milatića i Natašu Mikuš Žigman.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/20-01/76
URBROJ: 50301-05/27-21-10

Zagreb, 22. travnja 2021.

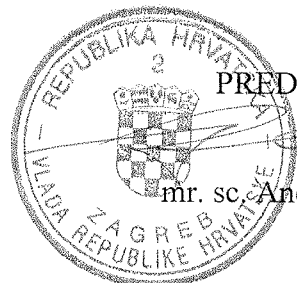
PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra gospodarstva i održivog razvoja dr. sc. Tomislava Čorića i državne tajnike Milu Horvata, dr. sc. Marija Šiljega, Ivu Milatića i Natašu Mikuš Žigman.

 PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

PRIJEDLOG ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM

Zagreb, travanj 2021.

PRIJEDLOG ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Zakonom o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 194/13., 73/17., 14/19. i 98/19.; u daljnjem tekstu: važeći Zakon) uređuju se mjere za sprječavanje ili smanjenje štetnog djelovanja otpada na ljudsko zdravlje i okoliš na način smanjenja količina otpada u nastanku i/ili proizvodnji te se uređuje gospodarenje otpadom bez uporabe rizičnih postupaka po ljudsko zdravlje i okoliš, uz korištenje vrijednih svojstava otpada, sustav gospodarenja otpadom, uključujući red prvenstva gospodarenja otpadom, načela, ciljeve i način gospodarenja otpadom, strateške i programske dokumente u gospodarenju otpadom, nadležnosti i obveze u gospodarenju otpadom, lokacije i građevine za gospodarenje otpadom, djelatnosti gospodarenja otpadom, prekogranični promet otpada, informacijski sustav gospodarenja otpadom te upravni i inspeksijski nadzor nad gospodarenjem otpadom.

Važeći Zakon, zajedno s pripadajućim podzakonskim aktima, usklađen je s Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22. 11. 2008.), Direktivom Komisije (EU) 2015/1127 od 10. srpnja 2015. o izmjeni Priloga II. Direktivi 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 184, 11. 7. 2015.), Direktivom 2010/75/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća o industrijskim emisijama (integrirano sprječavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17. 12. 2010.), Direktivom Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlaganju otpada (SL L 182, 16. 7. 1999.), Direktivom 2009/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o geološkom skladištenju ugljikova dioksida i o izmjeni Direktive Vijeća 85/337/EEZ, Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2006/60/EZ, 2001/80/EZ, 2004/35/EZ, 2006/12/EZ, 2008/1/EZ i Uredbe (EZ) br. 1013/2006 (SL L 140, 5. 6. 2009.), Direktivom 2006/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o baterijama i akumulatorima i otpadnim baterijama i akumulatorima kojom se stavlja izvan snage Direktiva 91/157/EEZ (SL L 266, 26. 9. 2006.), Direktivom 2004/12/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 047, 18. 02. 2004.), Direktivom 2000/53/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o otpadnim vozilima (SL L 269, 21. 10. 2000.), Direktivom 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO) (SL L 197, 24. 7. 2012.), Direktivom 2006/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o gospodarenju otpadom od industrija vađenja minerala i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (SL L 102, 11. 4. 2006.), te se njime utvrđuje okvir za provedbu Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12. 7. 2006.), kako je zadnje izmijenjena i

dopunjena Uredbom Komisije (EU) 2015/2002 od 10. studenoga 2015. o izmjeni priloga I.C i V. Uredbi (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o pošiljkama otpada (SL L 294, 11. 11. 2015.). Navedenim direktivama određeni su ciljevi za odvajanje, recikliranje i odlaganje otpada do 2020. godine.

2018. godine donesene su izmjene i dopune direktiva iz područja gospodarenja otpadom:

- Direktive (EU) 2018/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni direktiva 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 150, 14. 6. 2018.)
- Direktive (EU) 2018/850 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 1999/31/EZ o odlagalištima otpada (SL L 150, 14. 6. 2018.)
- Direktive (EU) 2018/851 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2008/98/EZ o otpadu (SL L 150, 14. 6. 2018.)
- Direktive (EU) 2018/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 150, 14. 6. 2018.), te su utvrđeni novi viši ciljevi za odvajanje i recikliranje otpada i smanjenje odlaganja otpada do 2035. godine.

Također, 2019. godine donesena je Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.) s mjerama za jednokratne plastične proizvode koje uključuju zabranu stavljanja na tržište, označavanje proizvoda, proširenu odgovornost proizvođača, informiranje javnosti i dr., stoga je nacionalno zakonodavstvo potrebno uskladiti s navedenim direktivama.

Tijekom izrade ovoga Prijedloga zakona Ustavni sud Republike Hrvatske je donio Odluku, od 23. ožujka 2021. vezano za zahtjev većeg broja stranaka za ocjenu suglasnosti Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom i Zakona o održivom gospodarenju otpadom s Ustavom Republike Hrvatske. Navedenom Odlukom Ustavni sud Republike Hrvatske je s rokom 15. rujna 2021. ukinuo određene članke Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom koji se odnose na razvrstavanje korisnika javne usluge na kućanstva i koji nisu kućanstva, na cijenu ugovorne kazne i poticajnu naknadu. Razmatrajući obrazloženja iz Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske o ukidanju pojedinih članaka iz Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom usklađen je Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom. Konkretno, vezano za razvrstavanje korisnika javne usluge na kućanstva i koji nisu kućanstva, obrazloženje Ustavnog suda Republike Hrvatske se u bitnom temelji na činjenici da mogućnost razlikovanja dvije kategorije korisnika javne usluge nije bila propisana Zakonom o održivom gospodarenju otpadom, a što je učinjeno u ovom Prijedlogu zakona kojim je propisano da se korisnici javne usluge dijele na kućanstva i one koji nisu kućanstva. Nadalje, vezano za ugovornu kaznu obrazloženje Ustavnog suda Republike Hrvatske je da se propisivanjem Uredbom ugovorne kazne, kao dijela strukture cijene javne usluge, izašlo izvan okvira ovlaštenja određenog Zakonom o održivom gospodarenju otpadom. U tom smislu je Prijedlogom zakona propisano da je korisnik usluge dužan platiti davatelju usluge ugovornu kaznu ako ne ispunjava propisane obveze i da se iznos ugovorne kazne iskazuje na zasebnoj stavci na računu za javnu uslugu, odnosno ugovorna kazna više nije dio strukture cijene javne usluge što je bilo sporno. Vezano za poticajnu naknadu, u bitnom se u odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske navodi da su zbog toga što je kao temeljna godina za izračun količine otpada, za koju se plaća poticajna naknada bila 2015. godina, te su zbog toga određene jedinice lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: JLS) bile zakinite i zapravo „kažnjene“ jer su

i prije 2015. godine uspješno uspostavile učinkoviti sustav i postigle dobre rezultate odnosno visoki postotak odvajanja otpada, a što predloženi način izračuna poticajne naknade nije uzimao u obzir te da su JSL stavljene u neravnopravni položaj. Isto tako u obrazloženju Ustavnog suda Republike Hrvatske se navodi da takva mjera nije dovoljno stimulativna za JLS i da nije pravedna u smislu jednake tretiranosti JLS. U Prijedlogu zakona za izračun poticajne naknade primijenjen je drugačiji način izračuna koji ne uključuje 2015. kao baznu godinu i ne uključuje izuzetke od plaćanja, već se izračunava na temelju postignutih rezultata pojedine JLS za prethodnu kalendarsku godinu, što se smatra pravednijim načinom.

2. Osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

U skladu s obvezom kontinuiranog usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije, donošenje Prijedloga zakona predlaže se prvenstveno radi usklađivanja važećeg Zakona s pravnom stečevinom Europske unije koja je u području gospodarenja otpadom izmijenjena i dopunjena tijekom 2018. i 2019. godine (Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, Direktiva (EU) 2018/851 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2008/98/EZ o otpadu, Direktiva (EU) 2018/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu, Direktiva (EU) 2018/850 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 1999/31/EZ o odlagalištima otpada, Direktiva (EU) 2018/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni direktiva 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi). Slijedom toga, određuju se novi viši ciljevi odvajanja i recikliranja otpada do 2035. godine i novi niži ciljevi za odlaganje otpada te se zabranjuje stavljanje na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda (npr. štapići, slamke, pribor za jelo i sl.) i plastičnih vrećica za nošenje debljine manje od 50 mikrometara uz izuzetak vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje.

Ovim Zakonom propisuje se nadležnost županijskog upravnog tijela za vođenje Očevidnika sakupljača i oporabitelja.

Propisuje se da Ministarstvo izdaje dozvole za gospodarenje otpadom za opasni otpad i za neopasni otpad koji se obrađuje postupcima u kojima se otpad koristi kao gorivo ili drugog načina dobivanja energije (R1) i spaljivanje otpada na kopnu (D10), a nadležno županijsko tijelo izdaje dozvole za neopasni otpad za sve ostale postupke uporabe i zbrinjavanja. Za neke postupke uporabe otpada (npr. biološka uporaba, energetska uporaba neopasnog otpada uz proizvodnju energije, uporaba otpadnog ulja radi proizvodnje biogoriva, uporaba drvnog otpada, uporaba otpada u gradnji i za proizvodnju asfalta, sakupljanje otpada) i za postupak sakupljanja svih vrsta otpada uvodi se upis u očevidnik koji vode nadležni županijski uredi. . Propisuje se da se dozvola za gospodarenje otpadom izdaje na rok od deset godina.

Propisuje se nadležnost županijskih upravnih tijela za vođenje evidencija i očevidnika za djelatnosti gospodarenja otpadom (prijevoz, posredovanje, trgovanja otpadom, reciklažna dvorišta, nusproizvodi), a očevidnik o ukidanju statusa otpada vodi Ministarstvo.

Predloženim Zakonom propisuje se javna usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada (što čini javnu uslugu, tko su korisnici javne usluge, obračun cijene javne usluge, obveze korisnika i davatelja javne usluge te jedinica lokalne samouprave, itd.)

Propisuje se centri za ponovnu uporabu.

Propisuje se postupak vođenja očevidnika o nastanku i tijeku otpada te obveznici vođenja tog očevidnika.

Prijedlogom zakona utvrđuju se uvjeti i nadležnosti za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije (plan gospodarenja i dozvola za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije).

Propisuje se da su obveznici izrade plana gospodarenja otpadom Republika Hrvatska i županije.

Propisuju se obaveze proizvođačima proizvoda u okviru proširene odgovornosti i način organiziranja sustava proširene odgovornosti proizvođača putem Fonda i Organizacije. Određuju se posebne kategorije otpada za koje se propisuju posebni uvjeti gospodarenja i/ili plaćanje posebnih naknada.

Također, propisuju se ekonomski instrumenti gospodarenja otpadom (potpore te poticajna naknada, naknada za odlaganje otpada, naknada zbog blizine odlagališta i naknada za korištenje odlagališta, povratna naknada, naknada gospodarenja otpadom u okviru proširene odgovornosti proizvođača).

Propisuje se nadležnost i prekršajne odredbe za prekogranični promet otpadom na koji se izravno primjenjuje Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o pošiljkama otpada (SL L 190, 12. 7. 2006.), kako je zadnje izmijenjena i dopunjena Uredbom Komisije (EU) 2015/2002 od 10. studenoga 2015. o izmjeni priloga I.C i V. Uredbi (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o pošiljkama otpada (SL L 294, 11. 11. 2015.).

Određuje se sadržaj i nadležnost za informacijski sustav gospodarenja otpadom.

Propisuje se inspekcijski i upravni nadzor nad primjenom zakona, prekršajne odredbe te prijelazne i završne odredbe.

Zbog hitnosti usklađivanja nacionalnog zakonodavstva s direktivama Europske unije propisuje se da će se naknadna procjena učinka propisa provesti u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu Zakona.

3. Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Republika Hrvatska, kao i druge punopravne članice Europske unije dužna je u svoje zakonodavstvo prenijeti direktive iz područja gospodarenja otpadom kao pravno obvezujuće akte Europske unije.

Slijedom te obaveze, donošenjem predloženog Zakona o gospodarenju otpadom uskladit će se nacionalno zakonodavstvo s izmijenjenim i dopunjenim direktivama iz područja gospodarenja otpadom i to: Direktivom (EU) 2018/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni direktiva 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 150, 14. 6. 2018.), Direktivom (EU) 2018/850 Europskog

parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 1999/31/EZ o odlagalištima otpada (SL L 150, 14. 6. 2018.), Direktivom (EU) 2018/851 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2008/98/EZ o otpadu (SL L 150, 14. 6. 2018.), Direktivom (EU) 2018/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 150, 14. 6. 2018.) kao i s Direktivom (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).

Mjere za sprječavanje ili smanjenje štetnog djelovanja otpada na ljudsko zdravlje i okoliš na način smanjenja količina otpada u nastanku i/ili proizvodnji, gospodarenje otpadom bez uporabe rizičnih postupaka po ljudsko zdravlje i okoliš, uz korištenje vrijednih svojstava otpada kao dio kružnog gospodarstva, temeljni zahtjevi gospodarenja otpadom, sustav gospodarenja otpadom uključujući red prvenstva gospodarenja otpadom, ekonomske instrumente i način gospodarenja otpadom te djelatnosti gospodarenja otpadom, prekogranični promet otpada, informacijski sustav gospodarenja otpadom kao i upravni i inspekcijski nadzor nad gospodarenjem otpadom na kojima se temelji Prijedlog zakona ne odstupaju od važećeg Zakona.

Prijedlog zakona donosi nove ciljeve do 2035. godine povećanja odvajanja i recikliranja otpada i smanjenja odlaganja otpada te se zabranjuje stavljanje na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda (npr. štapići, slamke, pribor za jelo i sl.) i plastičnih vrećica za nošenje debljine manje od 50 mikrometara uz izuzetak vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje što je usklađenje s direktivama iz područja gospodarenja otpadom te donošenje planskih dokumenata gospodarenja otpadom na razini županija, nadležnosti u izdavanju dozvola i vođenje očevidnika i evidencija za gospodarenje otpadom te se regulira način rada i evidencija centara za ponovnu uporabu.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM

I. OPĆE ODREDBE

Područje primjene Zakona

Članak 1.

(1) Ovim Zakonom propisuju se mjere u svrhu zaštite okoliša i ljudskoga zdravlja sprječavanjem ili smanjenjem nastanka otpada, smanjenjem negativnih učinaka nastanka otpada te gospodarenja otpadom, smanjenjem ukupnih učinaka uporabe sirovina i poboljšanjem učinkovitosti uporabe sirovina te povećanjem recikliranja i ponovnog korištenja reciklata, što je nužno za prelazak na kružno gospodarstvo i osiguranje dugoročne konkurentnosti Republike Hrvatske i Europske unije.

(2) Ovim Zakonom uređuje se sustav gospodarenja otpadom, uključujući red prvenstva gospodarenja otpadom, načela, ciljeve i način gospodarenja otpadom, planske dokumente u gospodarenju otpadom, nadležnosti i obveze u gospodarenju otpadom, lokacije i građevine za gospodarenje otpadom, djelatnosti gospodarenja otpadom, prekogranični promet otpada, informacijski sustav gospodarenja otpadom te upravni i inspekcijski nadzor nad gospodarenjem otpadom.

(3) Ovim Zakonom propisuju se mjere, posebice uvjeti za rad odlagališta i zahtjevi za otpad koji je dopušteno odlagati kako bi se spriječili ili što više smanjili štetni učinci na okoliš, posebice onečišćenje površinskih voda, podzemnih voda, tla i zraka, uključujući i efekt staklenika, kao i sve opasnosti za zdravlje ljudi zbog odlaganja otpada tijekom cijelog životnog vijeka odlagališta, s ciljem uspostave kružnog gospodarstva te osiguranja primjene reda prvenstva gospodarenja otpadom, zbrinjavanja otpada koji nije oporabljen na način kojim se ne ugrožava zdravlje ljudi i ne šteti okolišu, te osiguranja postupnog smanjenja odlaganja otpada, posebice otpada koji je pogodan za obradu recikliranjem ili drugim postupkom uporabe.

(4) Ovim Zakonom propisuju se mjere u svrhu sprječavanja i smanjenja utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, posebno vodeni okoliš, i na zdravlje ljudi te promicanja prelaska na kružno gospodarstvo s inovativnim i održivim poslovnim modelima, proizvodima i materijalima te time ujedno doprinosnja učinkovitom funkcioniranju unutarnjeg tržišta.

(5) Ovim Zakonom propisuju se mjere u svrhu sprječavanja proizvodnje ambalažnog otpada i dodatnog poticanja ponovne uporabe ambalaže, recikliranja i drugih oblika uporabe ambalažnog otpada te smanjenja količina konačnog zbrinjavanja takvoga otpada kao doprinos kružnom gospodarstvu.

(6) Donošenjem ovoga Zakona doprinijet će se ostvarenju ciljeva Europskog zelenog plana („The European Green Deal“), u preobrazbi u pravedno i prosperitetno društvo s modernim, resursno učinkovitim i konkurentnim gospodarstvom u kojem 2050. neće biti neto emisija stakleničkih plinova i u kojem gospodarski rast nije povezan s upotrebom resursa.

(7) Sastavni dio ovoga Zakona su:

1. Dodatak I. Popis postupaka zbrinjavanja otpada
2. Dodatak II. Popis postupaka oporabe otpada
3. Dodatak III. Necjeloviti popisi plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu
4. Dodatak IV. Obračun cijene za količinu predanog miješanog komunalnog otpada
5. Dodatak V. Izrazi za obračun naknada
6. Dodatak VI. Sadržaj planova gospodarenja otpadom.

Primjena pravne stečevine Europske unije

Članak 2.

(1) Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se sljedeći akti Europske unije:

1. Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22. 11. 2008.) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2018/851 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2008/98/EZ o otpadu (SL L 150, 14. 6. 2018.); (u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2008/98/EZ)

2. Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, 16. 7. 1999.) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2018/850 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 1999/31/EZ o odlagalištima otpada (SL L 150, 14. 6. 2018.)

3. Direktiva 2006/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o baterijama i akumulatorima i otpadnim baterijama i akumulatorima te stavljanju izvan snage Direktive 91/157/EEZ (SL L 266, 26. 9. 2006.) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2018/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni direktiva 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 150, 14. 6. 2018.)

4. Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994.) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2018/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 150, 14. 6. 2018.)

5. Direktiva 2000/53/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o otpadnim vozilima (SL L 269, 21. 10. 2000.) kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2018/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni direktiva 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 150, 14. 6. 2018.)

6. Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO) (SL L 197, 24. 7. 2012.) kako je zadnje izmijenjena Direktivom (EU) 2018/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni direktiva 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima

i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 150, 14. 6. 2018.)

7. Direktiva 2006/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o gospodarenju otpadom od industrija vađenja minerala i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (SL L 102, 11. 4. 2006.)

8. Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.) i

9. Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprječavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17. 12. 2010.).

(2) Ovim Zakonom osigurava se provedba sljedećih akata Europske unije:

1. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12. 7. 2006.), kako je zadnje izmijenjena i dopunjena Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2020/2174 od 19. listopada 2020. o izmjeni priloga I.C, III., III.A, IV., V., VII. i VIII. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o pošiljkama otpada (SL L 433, 22. 12. 2020.); (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1013/2006.) i

2. Uredbe (EZ) br. 2150/2002 Europskog parlamenta i vijeća od 25. studenoga 2002. o statističkim podacima o otpadu (SL L 332, 9.12.2002), kako je zadnje izmijenjena i dopunjena Uredbom Komisije (EU) br. 849/2010 od 27. rujna 2010. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2150/2002 Europskog parlamenta i Vijeća o statističkim podacima o otpadu (SL L 253, 27. 9. 2010.); (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) 2150/2002.

Članak 3.

(1) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na:

1. plinovite tvari koje se ispuštaju u atmosferu
2. zemlju/tlo (in situ) uključujući neiskopano onečišćeno tlo i građevine trajno povezane sa zemljištem
3. neonečišćeno tlo i druge materijale iz prirode iskopane tijekom građevinskih aktivnosti ako je nedvojbeno da će se taj materijal za građevinske svrhe koristiti u svojem prirodnom obliku na gradilištu s kojeg je iskopan te na višak iskopa koji sukladno zakonu kojim se uređuje rudarstvo predstavlja mineralnu sirovinu
4. radioaktivni otpad
5. eksplozivne tvari nepodesne za uporabu i
6. fekalije koje nisu obuhvaćene stavkom 2. točkom 2. ovoga članka, slamu i drugi prirodni neopasni poljoprivredni ili šumski materijal koji se koristi u poljoprivredi, šumarstvu ili za proizvodnju energije iz takve biomase postupcima ili metodama koje ne štete okolišu i ne ugrožavaju zdravlje ljudi.

(2) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se, u mjeri u kojoj je to propisano drugim propisima, na:

1. otpadne vode

2. nusproizvode životinjskoga podrijetla uključujući prerađene proizvode na koje se odnosi Uredba (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL 300, 14. 11. 2009.); (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1069/2009), kako je zadnje izmijenjena Uredbom Vijeća (EU) br. 1385/2013 od 17. prosinca 2013. o izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 850/98 i (EZ) br. 1224/2009 i uredbi (EZ) br. 1069/2009, (EU) br. 1379/2013 i (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća zbog izmjene statusa departmana Mayotte u odnosu na Europsku uniju (SL L 354, 28. 12. 2013.), osim onih koji su namijenjeni spaljivanju, odlaganju na odlagališta ili uporabi u postrojenjima za proizvodnju bioplina ili komposta

3. strvine uginulih životinja koje nisu zaklane, uključujući životinje usmrćene radi istrebljenja epizootskih bolesti, koje se zbrinjavaju sukladno Uredbi (EZ) br. 1069/2009

4. otpad koji nastaje istraživanjem, iskapanjem, obrađivanjem i skladištenjem mineralnih sirovina te radom kamenoloma, a koji je obuhvaćen posebnim propisom koji uređuje gospodarenje otpadom iz rudarske industrije

5. tvari namijenjene uporabi kao krmiva kako je određeno Uredbom (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o stavljanju na tržište i korištenju hrane za životinje, izmjeni Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/373/EEZ, Direktive Komisije 80/511/EEZ, direktiva Vijeća 82/471/EEZ, 83/228/EEZ, 93/74/EEZ, 93/113/EZ i 96/25/EZ te Odluke Komisije 2004/217/EZ (SL L 229, 13. 07. 2009.) i ne sastoje se od nusproizvoda životinjskog podrijetla niti ih sadržavaju i

6. brodove obuhvaćene Uredbom (EU) br. 1257/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o recikliranju brodova i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i Direktive 2009/16/EZ (SL L 330, 10. 12. 2013.).

(3) Odredbe ovoga Zakona ne odnose se na sedimente koji se premještaju unutar površinskih voda radi gospodarenja vodama i vodenim tokovima ili sprječavanja poplava ili ublažavanja posljedica poplava, suša ili regeneracije zemljišta ako se dokaže da ti sedimenti nisu opasni.

(4) Na pomorske objekte i na organizaciju i provedbu sakupljanja, predaje i prihvata otpada u lučke uređaje za prihvrat otpada te na ostatke brodskog tereta primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje pomorstvo.

(5) Odredbe ovoga Zakona ne odnose se na sprječavanje nastajanja otpada od hrane, koje je regulirano posebnim propisom u nadležnosti tijela nadležnog za poslove poljoprivrede.

Pojmovi

Članak 4.

(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. „ambalaža“ je svaki proizvod, neovisno o vrsti materijala od kojega je izrađen, koji se koristi za držanje, zaštitu, rukovanje, isporuku i predstavljanje robe, od sirovina do gotovih proizvoda, od proizvođača do korisnika odnosno potrošača, te se ambalažom smatraju i nepovratni predmeti namijenjeni za izradu ambalaže koja će se koristiti za navedene namjene kao i pomoćna sredstva za pakiranje, koja služe za omatanje ili povezivanje robe, pakiranje, nepropusno zatvaranje, pripremu za otpremu i označavanje robe, a sastoji se od:
 - prodajne ili primarne ambalaže u kojoj se proizvod prodaje ili daje konačnom potrošaču na prodajnom mjestu ambalaže
 - skupne ili sekundarne ambalaže koja sadržava više proizvoda u prodajnoj ili primarnoj ambalaži tako da je proizvod pristupačan potrošaču u skupini i pojedinačno ili koja služi samo u svrhu punjenja polica na prodajnom mjestu, a može se izdvojiti od proizvoda bez da utječe na njegova svojstva i
 - transportne ili tercijarne ambalaže koja je zaštitna ambalaža kojom se omogućava prijevoz, pretovar i rukovanje određenom količinom proizvoda pakiranog samo u prodajnoj ili u prodajnoj i skupnoj ambalaži, pri čemu ova vrsta ambalaže ne uključuje spremnike (kontejneri) za cestovni, željeznički, brodski i zračni prijevoz robe
2. „ambalažni otpad (otpadna ambalaža)“ je svaka ambalaža i ambalažni materijal koja je otpad osim ostataka koji nastaju u proizvodnji ambalaže
3. „biootpad“ je biološki razgradiv otpad iz vrtova i parkova, hrana i kuhinjski otpad iz kućanstava, restorana, ugostiteljskih i maloprodajnih objekata i slični otpad iz prehrambene industrije
4. „biorazgradiva plastika“ je plastika koja se može fizikalno i biološki razgraditi, na način da na kraju razgradnje nastane ugljikov dioksid (CO₂), biomasa i voda i da se, u skladu s europskim normama za ambalažu, može oporabiti kompostiranjem i anaerobnom digestijom
5. „biorazgradivi otpad“ je svaki otpad ili dio otpada koji podliježe anaerobnoj ili aerobnoj razgradnji, kao što je otpad iz vrtova, otpad od hrane te papir i karton
6. „centar za gospodarenje otpadom“ je sklop više međusobno funkcionalno i/ili tehnološki povezanih građevina i uređaja za obradu komunalnog otpada
7. „dekategorizacija“ je postupak kojim centar za ponovnu uporabu za određenu količinu i vrstu robe umjesto statusa otpada uspostavlja status proizvoda
8. „djelatnost uporabe otpada“ je djelatnost koja uključuje obavljanje postupka uporabe iz Dodatka II. ovoga Zakona
9. „djelatnost posredovanja u gospodarenju otpadom“ je djelatnost koja uključuje postupak posredovanja u gospodarenju otpadom koji obuhvaća poslove posredništva i organizacije

sakupljanja, uporabe i zbrinjavanja otpada te posredovanja u prijenosu prava i obveza u vezi otpada, vođenja evidencija u vezi gospodarenja otpadom za potrebe drugih

10. „djelatnost prijevoza otpada“ je prijevoz otpada za vlastite potrebe ili za potrebe drugih na teritoriju Republike Hrvatske

11. „djelatnost sakupljanja otpada“ je djelatnost koja uključuje postupak sakupljanja otpada i postupak sakupljanja otpada u reciklažno dvorište

12. „djelatnost trgovanja otpadom“ je kupovanje i prodavanje otpada, sa ili bez preuzimanja otpada u posjed bez obzira na način prodaje, u svrhu ostvarivanja dobiti ili drugog gospodarskog učinka postupkom trgovanja otpadom na veliko i postupkom trgovanja otpadom na malo

13. „djelatnost zbrinjavanja otpada“ je djelatnost koja uključuje obavljanje postupka zbrinjavanja otpada iz Dodatka I. ovoga Zakona

14. „duhanski proizvodi“ su „duhanski proizvodi“ kako su određeni posebnim propisom koji uređuje ograničavanje uporabe duhanskih i srodnih proizvoda

15. „gospodarenje otpadom“ su djelatnosti sakupljanja, prijevoza, uporabe (uključujući razvrstavanje) i zbrinjavanja otpada, uključujući nadzor nad obavljanjem tih djelatnosti, nadzor i mjere koje se provode na lokacijama na kojima se zbrinjavao otpad, te radnje koje poduzimaju trgovac otpadom i posrednik u gospodarenju otpadom

16. „građevina za gospodarenje otpadom“ je građevina za sakupljanje otpada (skladište otpada, pretovarna stanica i reciklažno dvorište), građevina za obradu otpada, uključujući odlagalište otpada, centar za gospodarenje otpadom i reciklažno dvorište za građevni otpad

17. „građevni otpad“ je otpad koji nastao aktivnostima građenja i rušenja

18. „inertni otpad“ je otpad koji ne podliježe značajnim fizičkim, kemijskim ili biološkim promjenama, nije topiv, nije zapaljiv, na bilo koje druge načine fizikalno ili kemijski ne reagira niti je biorazgradiv, s tvarima s kojima dolazi u dodir ne djeluje tako da bi to utjecalo na zdravlje ljudi, životinjskog i biljnog svijeta ili na povećanje dozvoljenih emisija u okoliš. Vodotopivost, sadržaj onečišćujućih tvari u vodenom ekstraktu i ekotoksičnost vodenog ekstrakta (eluata) inertnog otpada mora biti zanemariva i ne smije u nijednom propisanom parametru ugrožavati kakvoću površinskih ili podzemnih voda

19. „glomazni otpad“ je otpadni predmet ili tvar koju je zbog zapremine i/ili mase neprikladno prikupljati u sklopu usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada te je u Katalogu otpada označen kao 20 03 07

20. „komunalni otpad“: je miješani komunalni otpad i odvojeno sakupljeni otpad iz kućanstava, uključujući papir i karton, staklo, metal, plastiku, biootpad, drvo, tekstil, ambalažu, otpadnu električnu i elektroničku opremu, otpadne baterije i akumulatora te glomazni otpad, uključujući madrace i namještaj te miješani komunalni otpad i odvojeno sakupljeni otpad iz drugih izvora, ako je taj otpad sličan po prirodi i sastavu otpadu iz kućanstva, ali ne uključuje otpad iz proizvodnje, poljoprivrede, šumarstva, ribarstva i akvakulture, septičkih jama i kanalizacije i uređaja za obradu otpadnih voda, uključujući

kanalizacijski mulj, otpadna vozila i građevni otpad, pri čemu se ovom definicijom ne dovodi u pitanje raspodjela odgovornosti za gospodarenje otpadom između javnih i privatnih subjekata

21. „lagane plastične vrećice za nošenje“ su plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrometara

22. „lokacija gospodarenja otpadom“ je prostor na kojem se obavlja djelatnost gospodarenja otpadom, određen prostornim planom kao katastarska čestica ili više katastarskih čestica u katastarskoj općini:

- dozvolom za gospodarenje otpadom, uključujući i lokaciju na kojoj se postavlja mobilni uređaj za obradu otpada
- upisom u Očevidnik sakupljača i oporabitelja kao lokacija skladišta sakupljača ili oporabitelja bez dozvole
- na kojoj se nalazi reciklažno dvorište uključujući i mjesto na kojem se nalazi mobilno reciklažno dvorište

23. „materijalna uporaba“ je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije

24. „miješani komunalni otpad“ je otpad iz kućanstva i otpad iz drugih izvora koji je po svojstvima i sastavu sličan otpadu iz kućanstava, te je u Katalogu otpada označen kao 20 03 01

25. „mjesto od posebnog interesa“ je područje ekološke mreže i zaštićeno područje određeno u skladu s propisom koji uređuje zaštitu prirode i prostor određen dokumentom prostornog uređenja kao područje posebnih vrijednosti odnosno područje na kojem se nalazi posebna prirodna, kulturno-povijesna, krajobrazna ili druga posebna vrijednost.

26. „mjesto primopredaje“ je lokacija, određena Izjavom o načinu korištenja javne usluge, na kojoj davatelj javne usluge preuzima otpad od korisnika usluge

27. „mobilni uređaj za obradu otpada“ je pokretna tehnička jedinica u kojoj se otpad obrađuje na mjestu nastanka ili na mjestu ugradnje u materijale postupcima obrade, osim postupaka R1, D1, D2, D3, D4, D5, D6, D7, D10, D11 i D12

28. „morski otpad“ je otpad u morskom okolišu i obalnom području u neposrednom kontaktu s morem koji nastaje ljudskim aktivnostima na kopnu ili moru, a nalazi se na površini mora, u vodenom stupcu, na morskom dnu ili je naplavljen

29. „nasipavanje otpada“ je svaki postupak uporabe kojim se odgovarajući neopasni otpad upotrebljuje za nasipavanje iskopa ili u tehničke svrhe pri krajobraznom uređenju, pri čemu se otpad koristi umjesto materijala koji nije otpad i to u količini koja je neophodna za postizanje navedenih svrha

30. „najbolje raspoložive tehnike“ su najbolje raspoložive tehnike sukladno zakonu kojim se uređuje zaštita okoliša

31. „naselje“ je naselje propisano propisom koji uređuje područja županija, gradova i općina te naselja u Republici Hrvatskoj
32. „nekretnina koja se trajno ne koristi“ je nekretnina za koju je utvrđeno da se ne koristi temeljem očitovanja vlasnika nekretnine i kad je potrebno temeljem podataka očitavanja mjernih uređaja za potrošnju električne energije, ili plina ili pitke vode ili na drugi odgovarajući način
33. „neopasni otpad“ je otpad koji nije opasni otpad
34. „notifikacijski postupak“ je postupak prethodne pisane obavijesti i odobrenja u prekograničnom prometu pošiljki otpada koje podliježu takvom postupku sukladno članku 3. Uredbe (EZ) br. 1013/2006
35. „nusproizvod“ je proizvodni ostatak, koji nije ni otpad ni proizvod, i koji je upisan u očevidnik nusproizvoda
36. „obračunsko mjesto“ je adresa nekretnine
37. „obračunsko razdoblje“ je razdoblje na koje se odnosi obračun iznosa cijene javne usluge
38. „obrada otpada“ je postupak oporabe ili zbrinjavanja, a uključuje i pripremu prije oporabe ili zbrinjavanja
39. „odlagalište otpada“ je građevina namijenjena odlaganju otpada na površinu ili pod zemlju (podzemno odlagalište) uključujući:
- interno odlagalište otpada na kojem proizvođač odlaže svoj otpad na samom mjestu proizvodnje
 - odlagalište otpada ili njegov dio koji se može koristiti za privremeno skladištenje otpada (npr. za razdoblje duže od jedne godine) i
 - iskorištene površinske kopove (eksploatacijska polja) ili njihove iskorištene dijelove nastale rudarskom eksploatacijom i/ili istraživanjima koji su pogodni za odlaganje otpada sukladno posebnom propisu koji uređuje odlaganje otpada i koji su predviđeni i mogući sukladno propisima koji uređuju rudarstvo
- Ne smatra se odlagalištem otpada građevina ili skladište gdje se otpad istovaruje radi omogućavanja njegove pripreme za daljnji prijevoz do mjesta oporabe, obrade ili odlaganja na drugim lokacijama, mjesto skladištenja otpada prije oporabe ili obrade istoga u razdoblju do tri godine i mjesto skladištenja otpada prije zbrinjavanja u razdoblju do godine dana
40. „odvojeno sakupljanje“ je sakupljanje otpada na način da se otpad odvaja prema njegovoj vrsti i svojstvima kako bi se olakšala obrada i sačuvala vrijedna svojstva otpada
41. „oksozgradiva plastika“ su plastični materijali kojima su dodani aditivi koji oksidacijom dovode do fragmentacije plastičnog materijala u mikrofragmente ili do kemijske razgradnje
42. „oksozgradive plastične vrećice za nošenje“ su plastične vrećice za nošenje izrađene od plastičnih materijala kojima su dodani aditivi kojima se katalizira fragmentacija plastičnog materijala u mikro-fragmente
43. „opasni komunalni otpad“ je opasni otpad iz podgrupe 20 01 i 15 01 Kataloga otpada koji uobičajeno nastaje u kućanstvu te opasni otpad koji je po svojstvima, sastavu i količini

usporediv s opasnim otpadom koji uobičajeno nastaje u kućanstvu pri čemu se opasnim komunalnim otpadom smatra sve dok se nalazi kod proizvođača tog otpada

44. „opasni otpad“ je otpad koji posjeduje jedno ili više opasnih svojstava

45. „operater“ je svaka fizička ili pravna osoba odgovorna za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije koja je u smislu ovoga Zakona ovlaštenik istražnog prostora mineralne sirovine ili koncesionar za eksploataciju mineralne sirovine, uključujući privremeno skladištenje otpada iz rudarske industrije, tijekom razdoblja rada istražnog prostora mineralne sirovine odnosno eksploatacijskog polja mineralne sirovine i nakon zatvaranja toga istražnog prostora odnosno eksploatacijskog polja

46. „osoba koja upravlja odlagalištem“ je pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik koja upravlja odlagalištem i koja je odgovorna za odlagalište

47. „oporaba otpada“ je svaki postupak čiji je glavni rezultat uporaba otpada u korisne svrhe kada otpad zamjenjuje druge materijale koje bi inače trebalo uporabiti za tu svrhu ili otpad koji se priprema kako bi ispunio tu svrhu, u postrojenju ili u širem gospodarskom smislu. U Dodatku II. ovoga Zakona sadržan je popis postupaka uporabe.

48. „Organizacija“ je status koji se dodjeljuje pravnoj osobi koja u ime proizvođača proizvoda osigurava provedbu poslova gospodarenja otpadom radi postizanja ciljeva gospodarenja otpadom

49. „otpad“ je svaka tvar ili predmet koje posjednik odbacuje, namjerava ili mora odbaciti

50. „otpad iz rudarske industrije“ je otpad koji je nastao istraživanjem, otkopavanjem, pridobivanjem, oplemenjivanjem, obradom i skladištenjem mineralne sirovine

51. „otpad od hrane“ je određen posebnim propisom koji uređuje poljoprivredu.

52. „otpadna ulja“ su mineralna ili sintetička ulja za podmazivanje ili industrijska ulja koja su postala neprikladna za uporabu za koju su prvobitno namijenjena, primjerice ulja iz motora s unutarnjim izgaranjem i ulja reduktora, ulja za podmazivanje, ulja za turbine i hidraulička ulja

53. „otpadni ribolovni alat“ je svaki ribolovni alat koji je otpad, uključujući sve zasebne komponente, tvari i materijale koji su bili dio takvog ribolovnog alata u trenutku njegova odbacivanja ili su bili pričvršćeni na njega, među ostalim i kada je bio ostavljen ili izgubljen

54. „patološki otpad“ su dijelovi ljudskog tijela, amputati, tkiva i organi odstranjeni tijekom kirurških zahvata, tkiva uzeta u dijagnostičke svrhe, placente i fetusi te drugi anatomske otpad definiran od strane stručnog osoblja u zdravstvu kao patološki otpad, te koji zbog etičkih razloga zahtjeva posebne uvjete gospodarenja kad potječe iz humane medicine

55. „plastična vrećica za nošenje“ je vrećica za nošenje s ručkom ili bez ručke, koja je izrađena od plastike, a koja se daje ili prodaje potrošačima na prodajnom mjestu robe ili proizvoda

56. „plastični proizvod za jednokratnu uporabu“ je proizvod koji je u cijelosti ili djelomično izrađen od plastike te nije osmišljen, dizajniran ili stavljen na tržište tako da tijekom svojeg

životnog vijeka podnese višekratno kruženje ili višekratne cikluse uporabe na način da se vrati proizvođaču proizvoda na ponovno punjenje ili da se ponovno uporabi u istu svrhu u koju je izvorno načinjen

57. „plastika“ je materijal koji se sastoji od polimera kako je određen člankom 3. točkom 5. Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L396, 30.12.2006.), koji može sadržavati aditive ili druge tvari i koji može funkcionirati kao glavna strukturna komponenta konačnog proizvoda, osim prirodnih polimera koji nisu kemijski modificirani

58. „ponovna uporaba“ je svaki postupak kojim se omogućava ponovno korištenje proizvoda ili dijelova proizvoda, koji nije otpad, u istu svrhu u koju je izvorno načinjen

59. „popis otpada“ je popis otpada određen Odlukom Komisije od 3. svibnja 2000. koja zamjenjuje Odluku 94/3/EZ o popisu otpada u skladu s člankom 1. točkom (a) Direktive Vijeća 75/442/EEZ o otpadu i Odluku Vijeća 94/904/EZ o utvrđivanju popisa opasnog otpada u skladu s člankom 1. stavkom 4. Direktive Vijeća 91/689/EEZ o opasnom otpadu (SL L 226, 6. 9. 2000.), kako je zadnje izmijenjena Odlukom Komisije od 18. prosinca 2014. o izmjeni Odluke 2000/532/EZ o popisu otpada u skladu s Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 370, 30. 12. 2014.)

60. „posjednik otpada“ je proizvođač otpada ili pravna i fizička osoba koja je u posjedu otpada

61. „posrednik“ je pravna ili fizička osoba – obrtnik koja obavlja djelatnost posredovanja u gospodarenju otpadom, uključujući i posrednika koji ne preuzima otpad u neposredni posjed

62. „postupci gospodarenja otpadom“ su: sakupljanje otpada i sakupljanje otpada u reciklažnom dvorištu, postupci uporabe, postupci zbrinjavanja otpada, trgovanje otpadom, posredovanje u gospodarenju otpadom i prijevoz otpada

63. „prethodna obrada otpada prije odlaganja“ je postupak kojim se u fizikalnom, termičkom, kemijskom ili biološkom procesu, uključujući razvrstavanje, mijenjaju svojstva otpada s ciljem smanjivanja količine ili opasnih svojstava te poboljšava rukovanje ili poboljšava iskoristivost otpada

64. „priprema za ponovnu uporabu“ su postupci uporabe kojima se proizvodi ili dijelovi proizvoda koji su postali otpad provjerom, čišćenjem ili popravkom, pripremaju za ponovnu uporabu bez dodatne prethodne obrade

65. „proizvod“ je produkt proizvodnog procesa, uključujući i gradnju građevina, čija svrha je proizvodnja toga proizvoda

66. „proizvođač otpada“ je svaka osoba čijom aktivnošću nastaje otpad (izvorni proizvođač otpada) i svaka osoba koja obavlja prethodnu obradu, miješanje ili drugi postupak kojim nastaje promjena sastava ili svojstva otpada

67. „proizvođač plastičnih proizvoda „ je:

- svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koja plastične proizvode za jednokratnu uporabu, napunjene plastične proizvode za jednokratnu uporabu ili ribolovni alat koji sadržava plastiku profesionalno proizvodi, puni, prodaje ili uvozi, bez obzira na korištenu prodajnu tehniku, među ostalim i putem ugovora na daljinu, kako je određen posebnim propisom koji uređuje prava potrošača, osim osoba koje obavljaju ribolovne aktivnosti kako su određene člankom 4. točkom 28. Uredbom (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ (SL L 354, 28.12.2013.) ili

- svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u državi članici Europske unije ili u trećoj zemlji koja plastične proizvode za jednokratnu uporabu, napunjene plastične proizvode za jednokratnu uporabu i ribolovni alat koji sadržava plastiku, putem ugovora na daljinu kako je određen posebnim propisom koji uređuje prava potrošača, profesionalno izravno prodaje privatnim kućanstvima ili korisnicima koji nisu privatna kućanstva u drugoj državi članici Europske unije, osim osoba koje obavljaju ribolovne aktivnosti kako su određene člankom 4. točkom 28. Uredbom (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ (SL L 354, 28.12.2013.)

68. „proizvođač proizvoda“ je pravna ili fizička osoba – obrtnik ili fizička osoba koja razvija, proizvodi, prerađuje, obrađuje, prodaje, unosi ili uvozi, odnosno stavlja na tržište proizvode i/ili uređaje i/ili opremu

69. „reciklabilni komunalni otpad“ je otpadni papir i karton, otpadna plastika, otpadni metal i otpadno staklo, uključujući otpadnu ambalažu, iz kućanstva koji su komunalni otpad

70. „reciklažno dvorište“ je nadzirani ograđeni prostor namijenjen odvojenom prikupljanju i privremenom skladištenju manjih količina opasnog komunalnog otpada, reciklabilnog otpada i drugih propisanih vrsta otpada

71. „reciklažno dvorište za građevni otpad“ je građevina namijenjena razvrstavanju, mehaničkoj obradi i privremenom skladištenju građevnog otpada. Reciklažno dvorište za građevni otpad ne smatra se reciklažnim dvorištem iz točke 68. ovoga stavka

72. „recikliranje“ je svaki postupak uporabe, uključujući ponovnu preradu organskog materijala, kojim se otpadni materijali prerađuju u proizvode, materijale ili tvari za izvornu ili drugu svrhu osim uporabe otpada u energetske svrhe, odnosno prerade u materijal koji se koristi kao gorivo ili materijal za nasipavanje

73. „regeneracija otpadnih ulja“ je svaki postupak uporabe kojim se bazna ulja mogu proizvesti rafiniranjem otpadnih ulja, posebno uklanjanjem nečistoća, proizvoda oksidacije i aditiva sadržanih u takvim uljima

74. „ribolovni alat“ je svaki predmet ili komad opreme koji se upotrebljava u ribolovu ili akvakulturi za traženje, hvatanje ili uzgoj morskih bioloških resursa ili koji pluta na površini mora i upotrebljava se za privlačenje i hvatanje ili uzgoj takvih morskih bioloških resursa

75. „sakupljanje otpada“ je prikupljanje otpada, uključujući prethodno razvrstavanje otpada i skladištenje otpada u svrhu prijevoza na obradu

76. „skladištenje otpada“ je privremeni smještaj otpada u skladištu najduže do godinu dana

77. „spaljivanje otpada“ je postupak uporabe, odnosno zbrinjavanja otpada u kojem se spaljuje otpad sa ili bez uporabe topline proizvedene izgaranjem, što uključuje oksidacijsko spaljivanje otpada i druge termičke procese, poput pirolize, rasplinjavanja ili plazma procesa, sve dok se rezultirajući produkti tih obrada nakon toga spaljuju

78. „spremnik“ je posuda, kanistar, kontejner, bačva, kutija, vreća i drugi odgovarajući spremnik koji sprječava rasipanje, razlijevanje odnosno ispuštanje otpada u okoliš

79. „suspaljivanje otpada“ je postupak uporabe, odnosno zbrinjavanja otpada čija je prvenstvena svrha proizvodnja energije ili materijalnih produkata (proizvoda) i u kojem se otpad koristi kao redovno ili dopunsko gorivo ili u kojem se otpad termički obrađuje radi zbrinjavanja. To uključuje oksidacijsko spaljivanje otpada, kao i druge termičke procese, poput pirolize, rasplinjavanja ili plazma procesa, sve dok se rezultirajući produkti tih obrada nakon toga spaljuju

80. „sustav proširene odgovornosti proizvođača“ je skup mjera koje se poduzimaju u Republici Hrvatskoj kako bi se osiguralo da proizvođači proizvoda snose financijsku ili financijsku i organizacijsku odgovornost za fazu „otpad“ u životnom ciklusu proizvoda

81. „stavljanje proizvoda na raspolaganje na tržištu“ je svaka isporuka proizvoda za distribuciju, potrošnju ili upotrebu na tržištu Republike Hrvatske u okviru trgovačke aktivnosti, s plaćanjem ili bez plaćanja

82. „stavljanje na tržište“ je prvo stavljanje proizvoda na raspolaganje na tržištu Republike Hrvatske

83. „tehnološki procesi gospodarenja otpadom“ (u daljnjem tekstu: tehnološki procesi) su određene funkcionalno-tehnološke cjeline gospodarenja otpadom kojima se opisuje materijalni tok otpada, a uključuju prikupljanje, prihvatanje, skladištenje, prethodno razvrstavanje i razvrstavanje, miješanje otpada, pakiranje, popravak, čišćenje, provjera budućeg proizvoda i drugi procesi u sklopu postupka uporabe i zbrinjavanja otpada

84. „tekući otpad“ je svaki otpad u tekućem stanju uključujući i otpadne vode, ali ne uključuje mulj

85. „trgovac otpadom“ je pravna ili fizička osoba - obrtnik koja u svoje ime i za svoj račun kupuje i prodaje otpad, uključujući trgovca otpadom koji ne preuzima otpad u neposredni posjed

86. „vrlo lagana plastična vrećica za nošenje“ je plastična vrećica za nošenje s debljinom stijenke manjom od 15 mikrometara i koja se koristi isključivo zbog higijenskih razloga ili koja služi isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane

87. „zbrinjavanje otpada“ je svaki postupak koji nije uporaba otpada, uključujući i postupak koji kao sekundarnu posljedicu ima obnovu tvari ili energije. U Dodatku I. ovoga Zakona sadržan je popis postupaka zbrinjavanja otpada.

(2) Izrazi koji se koriste u ovome propisu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Temeljni zahtjevi gospodarenja otpadom

Članak 5.

(1) Gospodarenje otpadom mora se provoditi na način kojim se ne ugrožava zdravlje ljudi i ne uzrokuje štetni utjecaj na okoliš, a osobito:

1. ne uzrokuje rizik od onečišćenja mora, voda, tla i zraka te ugrožavanja biološke raznolikosti
2. ne uzrokuje neugodu zbog buke i mirisa
3. ne uzrokuje štetan utjecaj na krajolik ili mjesta od posebnog interesa i
4. ne uzrokuje nastajanje eksplozije ili požara.

(2) Izbjegavanje rizika onečišćenja mora, voda, tla i zraka te ugrožavanja biološke raznolikosti, kao posljedice gospodarenja otpadom, ostvaruje se provedbom propisa koji uređuju prostorno uređenje, gradnju, zaštitu okoliša, zaštitu prirode, vode i zaštitu mora od onečišćenja s pomorskih objekata.

(3) Način gospodarenja otpadom koji ne uzrokuje neugodu zbog buke i mirisa izvan lokacije gospodarenja otpadom, štetan utjecaj na krajolik ili mjesta od posebnog interesa te nastajanje eksplozije ili požara ostvaruje se ispunjavanjem temeljnih zahtjeva za pristupne ceste, površine i građevinu sukladno propisu koji uređuje gradnju, te provedbom posebnog propisa koji uređuje prostorno uređenje.

(4) Neugoda uzrokovana mirisom utvrđuje se određivanjem mirisa koje provode pravne osobe akreditirane za odgovarajuće metode ispitivanja.

(5) Metode uzorkovanja i ispitivanja iz stavka 4. ovoga članka ovoga zakona propisuje ministar nadležan za zaštitu okoliša (u daljnjem tekstu: Ministar) pravilnikom.

Red prvenstva gospodarenja otpadom

Članak 6.

(1) Podzakonski akt, odluka, plan ili program koji se donosi temeljem ovoga Zakona mora se uskladiti sa slijedećim redom prvenstva gospodarenja otpadom:

1. sprječavanje nastanka otpada
2. priprema za ponovnu uporabu
3. recikliranje
4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i
5. zbrinjavanje.

(2) Kad se primjenjuje red prvenstva gospodarenja otpadom i odlučuje između dvije ili više varijanti:

- mora se dati prioritet varijanti koja daje najbolji ukupni ishod za okoliš, koja može uključivati i odstupanje od reda prvenstva gospodarenja otpadom za određeni tok otpada ako je to opravdano rezultatima analize životnog ciklusa ukupnih učinaka stvaranja i gospodarenja tom vrstom otpada i
- moraju se uzeti u obzir opća načela zaštite okoliša, predostrožnost, održivost, tehnološka izvedivost i ekonomska održivost, zaštita resursa, te ukupni učinci na okoliš, ljudsko zdravlje, gospodarstvo i društvo u skladu sa člankom 1. stavkom 1. i člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona.

Načela gospodarenja otpadom

Članak 7.

Gospodarenje otpadom temelji se na uvažavanju načela zaštite okoliša propisanih propisom koji uređuje zaštitu okoliša i pravnom stečevinom Europske unije, načelima međunarodnog prava zaštite okoliša te znanstvenih spoznaja, najbolje svjetske prakse i pravila struke, a osobito na sljedećim načelima:

1. „načelo onečišćivač plaća“ – proizvođač otpada odnosno posjednik otpada snosi troškove mjera gospodarenja otpadom, te je financijski odgovoran za provedbu sanacijskih mjera zbog štete koju je prouzročio ili bi je mogao prouzročiti otpad
2. „načelo blizine“ – obrada otpada mora se obavljati u najbližoj odgovarajućoj građevini ili uređaju u odnosu na mjesto nastanka otpada, uzimajući u obzir gospodarsku učinkovitost i prihvatljivost za okoliš
3. „načelo samodostatnosti“ – gospodarenje otpadom će se obavljati na samodostatan način omogućavajući neovisno ostvarivanje propisanih ciljeva na razini države, a uzimajući pri tom u obzir zemljopisne okolnosti ili potrebu za posebnim građevinama za posebne kategorije otpada
4. „načelo sljedivosti“ – utvrđivanje porijekla otpada s obzirom na proizvod, ambalažu i proizvođača tog proizvoda kao i posjed tog otpada uključujući i obradu.

Javni interes sakupljanja, prijevoza i obrade otpada

Članak 8.

(1) Sakupljanje, prijevoz i obrada predmeta i/ili tvari koji se mogu smatrati otpadom nužni su u svrhu zaštite javnog interesa kako bi se primjenom navedenih postupaka gospodarenjem otpadom:

1. izbjegla ugroza zdravlja ljudi ili neprihvatljivo uznemiravanje ljudi
2. izbjegao i otklonio rizik od onečišćenja voda, zraka, tla ili izbjeglo ugrožavanje životinja ili biljaka ili narušavanje njihovih prirodnih životnih uvjeta
3. izbjegao rizik od narušavanja održive uporabe voda ili tla
4. izbjegao i otklonio rizik od onečišćenja okoliša

5. izbjegao i otklonio rizik od požara ili eksplozije
6. izbjegao i otklonio rizik buke
7. izbjegao i otklonio rizik pogodovanja pojavi ili razmnožavanju uzročnika bolesti
8. izbjegao i otklonio rizik vezano za narušavanje javnog reda i sigurnost ili
9. izbjeglo narušavanje izgleda naselja, krajolika ili kulturnog dobra.

(2) Sakupljanje, prijevoz i obrada iz stavka 1. ovoga članka u svrhu zaštite javnog interesa nisu nužni ako se predmet ili tvar, prema općem shvaćanju, smatra novim ili se koristi u određenu svrhu.

Količina otpada koja se smatra neznatnom u prometu otpadom

Članak 9.

(1) Količina otpada koja se smatra neznatnom u prometu otpadom je količina jedne ili više naizgled povezanih pošiljki otpada za koju se smatra da ne može trajnije ili u znatnoj mjeri ugroziti kakvoću zraka, tla, podzemlja, vode ili mora, ili u znatnoj mjeri ili na širem području ugroziti životinje, bilje ili gljive, ili ugroziti život ili zdravlje ljudi.

(2) Količina otpada iz stavka 1. ovoga članka koja se smatra neznatnom iznosi do količine od 1000 kg opasnog otpada odnosno do količine od 10 000 kg neopasnog otpada.

II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM

Članak 10.

(1) Gospodarenje otpadom i građenje građevina za gospodarenje otpadom od interesa su za Republiku Hrvatsku.

(2) Gospodarenje otpadom i učinkovitost gospodarenja otpadom osiguravaju Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada) i ministarstvo nadležno za zaštitu okoliša (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) propisivanjem mjera gospodarenja otpadom.

(3) Provedbeno tijelo na državnoj razini je Fond za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (u daljnjem tekstu: Fond).

(4) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave i izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba dužno je na svom području osigurati uvjete i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom.

(5) Više jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu sporazumno osigurati zajedničku provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom.

Članak 11.

(1) U slučaju potrebe sprječavanja nastanka ili otklanjanja posljedica šteta uzrokovanih višom silom ili u slučaju druge opasnosti za ljude, materijalna dobra i okoliš, Ministar može naredbom privremeno narediti ili zabraniti određeno postupanje s otpadom te

utvrditi obveznu primjenu interventnih mjera gospodarenja otpadom koje su nužne radi zaštite života, sigurnosti ili zdravlja stanovništva ili sprječavanja onečišćenja okoliša.

(2) Način rada u Ministarstvu, upravnim tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravnim osobama s javnim ovlastima, u vezi s provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, propisuje Ministar naputkom.

Članak 12.

(1) Centar za gospodarenje otpadom i obrada opasnog otpada postupkom spaljivanja i odlaganja od posebnoga su interesa za Republiku Hrvatsku.

(2) Djelatnost zbrinjavanja opasnog otpada postupkom odlaganja obavlja trgovačko društvo koje osniva Vlada, osim zbrinjavanja postupkom odlaganja otpada koji sadrži azbest.

(3) Djelatnost zbrinjavanja opasnog otpada postupkom spaljivanja u građevini čija je osnovna djelatnost spaljivanje otpada obavlja trgovačko društvo koje osniva Vlada, jedinica područne (regionalne) samouprave ili Grad Zagreb.

(4) Djelatnosti iz stavaka 2. i 3. ovoga članka uključuju samo opasni otpad nastao na teritoriju Republike Hrvatske.

(5) Sredstva za uspostavu građevina za obavljanje djelatnosti i poslova iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka osiguravaju se putem Fonda i iz drugih izvora.

(6) Iznimno od odredbe stavaka 2. i 3. ovoga članka, Ministarstvo može dodjelom koncesije osigurati obavljanje djelatnosti zbrinjavanja opasnog otpada postupkom odlaganja i obavljanje djelatnosti zbrinjavanja opasnog otpada postupkom spaljivanja.

(7) Građevine za obavljanje djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka ne ulaze u stečajnu ili likvidacijsku masu te se u slučaju stečaja ili likvidacije odgovarajućeg društva izlučuju u vlasništvo Republike Hrvatske, odnosno jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave ili Grada Zagreba koja je njihov izravni ili neizravni udjeličar, dioničar ili osnivač.

Članak 13.

(1) Centrom za gospodarenje otpadom upravlja trgovačko društvo u vlasništvu jedinica područne (regionalne) samouprave i/ili jedinica lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba.

(2) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba dužno je osigurati da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom. Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba dužno je sklopiti sporazum s trgovačkim društvom iz stavka 1. ovoga članka kojim uređuju odnose u svezi predaje miješanog komunalnog otpada.

(3) Osoba koja upravlja centrom za gospodarenje otpadom dužna je primiti sav miješani komunalni otpad od davatelja javne usluge, te primjenjivati istu cijenu obrade preuzetog miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje usluge prikupljanja

miješanog komunalnog otpada, koji su sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske dužni predavati miješani komunalni otpad u taj centar za gospodarenje otpadom.

(4) Izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave i jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba, koja je vlasnik osobe koja upravlja centrom za gospodarenje otpadom, dužno je osigurati provedbu obveze iz stavka 2. ovoga članka.

III. SPRJEČAVANJE NASTANKA OTPADA

Članak 14.

Sprječavanje nastanka otpada su mjere poduzete prije nego je tvar, materijal ili proizvod postao otpad, a kojima se smanjuju:

1. količine otpada uključujući ponovnu uporabu proizvoda ili produženje životnog vijeka proizvoda
2. štetan učinak otpada na okoliš i zdravlje ljudi ili
3. sadržaj opasnih tvari u materijalima i proizvodima.

Nusproizvod

Članak 15.

(1) Tvar ili predmet, koji nastaje kao rezultat proizvodnog procesa, gradnje građevine ili tehnološkog procesa, čija primarna svrha nije proizvodnja te tvari ili predmeta, smatrat će se nusproizvodom, a ne otpadom, ako je upisan u Očevidnik nusproizvoda.

(2) Nadležno upravno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba (u daljnjem tekstu: nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba) rješava o zahtjevu za upis u Očevidnik nusproizvoda koji nastaje na lokaciji koja je na području njene nadležnosti.

(3) Tvar ili predmet, za koji kriteriji za nusproizvod nisu utvrđeni na razini Europske unije, upisati će se u Očevidnik nusproizvoda ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. da je osigurana daljnja uporaba tvari ili predmeta
2. da se tvar ili predmet može upotrijebiti izravno bez dodatne obrade, osim uobičajenim industrijskim postupcima
3. da tvar ili predmet nastaje kao sastavni dio proizvodnog postupka i
4. da je daljnja uporaba tvari ili predmeta dopuštena, odnosno da tvar ili predmet ispunjava sve relevantne zahtjeve u pogledu proizvoda, zaštite okoliša i zdravlja ljudi za tu konkretnu uporabu i neće dovesti do značajnih štetnih učinaka na okoliš ili zdravlje ljudi.

(4) Tvar ili predmet za koji su kriteriji za nusproizvod utvrđeni na razini Europske unije upisati će se u Očevidnik nusproizvoda ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 3. ovoga članka i kriteriji za nusproizvod propisani na razini Europske unije.

(5) Nusproizvodi životinjskog porijekla, na koje se primjenjuje ovaj Zakon, ne upisuju se u Očevidnik nusproizvoda.

(6) Ako za određenu tvar ili predmet nisu utvrđeni kriteriji za nusproizvod na razini Europske unije niti na razini Republike Hrvatske, tvar ili predmet će se upisati u Očevidnik nusproizvoda ako se utvrdi da su ispunjeni uvjeti iz stavka 3. ovoga članka.

(7) O zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka donosi se rješenje koje je upravni akt.

(8) Protiv rješenja iz stavka 7. ovoga članka može se podnijeti žalba Ministarstvu.

(9) Osoba upisana u Očevidnik nusproizvoda dužna je do 1. ožujka tekuće kalendarske godine za prethodnu kalendarsku godinu dostaviti Ministarstvu Izvješće o nusproizvodima koje sadrži podatke o osobi koja proizvodi nusproizvod, vrstama i količinama nastalih nusproizvoda te korisnicima nusproizvoda.

(10) Pojedini dokazi iz stavka 3. ovoga članka, kriterije za nusproizvode i izvješće iz stavka 9. ovoga članka propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.

(11) U svrhu održavanja ažurnih podataka u očevidniku iz stavka 1. ovoga članka, osoba koja je upisala nusproizvod u očevidnik dužna je:

1. jednom godišnje potvrditi sukladnost nusproizvoda uvjetima na temelju kojih je ostvareno pravo upisa nusproizvoda u očevidnik
2. dostaviti informacije o izmjeni podatka na temelju kojeg je ostvareno pravo upisa nusproizvoda u očevidnik u roku od 30 dana od dana nastanka promjene.

(12) Tijelo iz stavka 2. ovoga članka Zakona donosi rješenje kojim se briše nusproizvod iz Očevidnika nusproizvoda kad:

1. zaprimi obavijest pravne ili fizičke osobe – obrtnika upisanog u očevidnik da ne ispunjava uvjete temeljem kojih je stekao pravo na upis nusproizvoda u očevidnik ili na drugi način utvrdi da pravna ili fizička osoba – obrtnik ne ispunjava uvjete temeljem kojih je stekao pravo na upis
3. utvrdi da pravna ili fizička osoba – obrtnik nije izvršio propisanu obvezu potvrde sukladnosti nusproizvoda iz stavka 11. točka 1. ovoga članka
4. zaprimi obavijest inspekcije nadležne za gospodarenje otpadom da pravna osoba – obrtnik ne ispunjava uvjete za upis nusproizvoda u Očevidnik nusproizvoda.

Centar za ponovnu uporabu

Članak 16.

(1) Centar za ponovnu uporabu je građevina ili dio građevine u kojem se obavljaju postupci ponovne uporabe.

(2) Centrom za ponovnu uporabu upravlja pravna osoba koja je dužna biti registrirana u Evidenciji centara ponovne uporabe.

(3) Evidencija iz stavka 2. ovoga članka sadrži podatke o pravnoj osobi, kontakt podatke i lokaciju građevine u kojoj se nalazi centar za ponovnu uporabu.

(4) Evidenciju iz stavka 2. ovoga članka vodi nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba.

(5) Osoba koja ima dozvolu za gospodarenje otpadom ili je upisana u Očevidnik sakupljača i oporabitelja ili u Evidenciju reciklažnih dvorišta, prijevoznika otpada, posrednika otpadom i trgovaca otpadom koji može preuzeti otpad u posjed, može predajom određene robe u centar za ponovnu uporabu, dekategorizirati status otpada predane robe.

(6) Dekategorizacija se može provesti ako centar za ponovnu uporabu utvrdi da roba ispunjava namjenu za koju je prvobitno napravljena za slijedeće vrste roba: alati i uređaji i njihovi dijelovi koji nisu namijenjeni isključivo profesionalnoj uporabi, tekstil, odjeća, obuća, dijelovi vozila, predmeti široke potrošnje i predmeti koji se kao otpad smatraju glomaznim otpadom i slično.

(7) Pravna osoba koja upravlja centrom za ponovnu uporabu dužna je dostaviti Ministarstvu do 1. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu izvješće o količinama i vrsti proizvoda koji su stavljeni u ponovnu uporabu.

(8) Sadržaj izvješća iz stavka 7. ovoga članka propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.

Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište

Članak 17.

(1) Zabranjuje se stavljanje na tržište u Republici Hrvatskoj plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu koji su navedeni u Popisu B Dodatka III. ovoga Zakona i proizvoda koji su načinjeni od oksorazgradive plastike.

(2) Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje osim vrlo laganih plastična vrećica za nošenje.

(3) Na tržište u Republici Hrvatskoj dopušteno je staviti proizvod naveden Popisom C Dodatka III. ovoga Zakona, koji ima čep ili poklopac izrađen od plastike, samo ako taj čep ili poklopac ostaje pričvršćen za spremnik tijekom faze predviđene uporabe proizvoda, pri čemu se ne smatra da je metalni čep ili poklopac s plastičnom brtvom izrađen od plastike.

IV. OBVEZE PROIZVOĐAČA OTPADA I POSJEDNIKA OTPADA

Zabranjena postupanja sa otpadom

Članak 18.

(1) Zabranjeno je odbacivanje otpada u okoliš.

(2) Odbacivanje otpada u okoliš iz stavka 1. ovoga članka:

- je svako ostavljanje, napuštanje, odbacivanje ili odlaganje otpada izvan lokacije gospodarenja otpadom

- ne odnosi se na mjesto primopredaje otpada u sklopu javne usluge sakupljanja komunalnog otpada.

(3) Zabranjeno je potapanje otpada u more.

(4) Zabranjeno je mješanje odvojeno prikupljenog biootpada s drugim vrstama otpada.

(5) Zabranjeno je paljenje:

- otpada u okolišu

- otpada na moru, osim u skladu sa međunarodnom konvencijom o sprječavanju onečišćenja s brodova (MARPOL konvencija) i njenim priložima

- biljnog otpada iz poljoprivrede i šumarstva osim na način propisan propisom koji uređuje zaštita od požara

- otpada koji je odvojeno sakupljen radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranja, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojeg spaljivanje daje najbolji ishod za okoliš sukladno članku 5. ovoga Zakona.

(6) Ako počinitelj protuzakonito odbačenog otpada nije poznat, obveznik uklanjanja otpada je vlasnik, odnosno posjednik nekretnine, ako vlasnik nije poznat, na kojem je nepropisno odložen otpad, odnosno osoba koja sukladno posebnom propisu upravlja određenim područjem (dobrom), ako je otpad odložen na tom području (dobru).

Kategorizacija otpada

Članak 19.

(1) Posjednik otpada dužan je kategorizirati otpad kojega ima u posjedu na način da odredi porijeklo i mjesto nastanka otpada, grupu, podgrupu i ključni broj otpada i svojstva otpada sukladno Katalogu otpada.

(2) Navod o određenoj tvari ili predmetu u Katalogu otpada ne podrazumijeva da ta tvar ili predmet ima status otpada u svim okolnostima, već se otpadom smatra samo tvar ili predmet koji udovoljava zahtjevima definicije pojma „otpad“ iz članka 4. ovoga Zakona.

(3) Otpad koji u Katalogu otpada nije određen kao opasni otpad smatra se opasnim otpadom ako se ispitivanjem utvrdi da posjeduje opasno svojstvo.

(4) Opasni otpad se ne može ponovno kategorizirati kao neopasni otpad ako je koncentracija opasne tvari zbog koje je otpad izvorno kategoriziran kao opasni, razrjeđivanjem smanjena ispod granične vrijednosti radi koje se otpad mora kategorizirati kao opasni.

(5) Kad nije moguće provesti ispitivanje postojanja opasnog svojstva, a postoji sumnja da bi otpad mogao imati opasno svojstvo, posjednik otpada je dužan takav otpad kategorizirati kao opasni otpad.

(6) Katalog otpada usklađen s Popisom otpada te opasna svojstva otpada propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.

(7) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na pomorske objekte kako su utvrđeni propisom koji uređuje pomorstvo.

Ispitivanje otpada

Članak 20.

(1) Pravna osoba može obavljati uzorkovanje i ispitivanje otpada, nusproizvoda, rezultata uporabe otpada i određivanje opasnih svojstava otpada, ako je akreditirana za odgovarajuću metodu uzorkovanja i ispitivanja.

(2) Ispitivanje otpada obavlja se u skladu sa Uredbom Komisije (EZ) br. 440/2008 od 30. svibnja 2008. o utvrđivanju ispitnih metoda u skladu s Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) (SL L 142, 31.5.2008., str. 1.), relevantnim napomenama Europskog odbora za normizaciju ili drugim međunarodno priznatim ispitnim metodama i smjernicama.

Osiguravanje obrade otpada

Članak 21.

(1) Proizvođač otpada i posjednik otpada dužan je osigurati obradu otpada postupkom pripreme za ponovnu uporabu, recikliranjem ili uporabom sukladno člancima 5. i 6. ovoga Zakona, a kad navedeno nije moguće, dužan je osigurati zbrinjavanje otpada na siguran način u skladu s člankom 5. ovoga Zakona.

(2) Proizvođač otpada i posjednik otpada dužan je izvršiti obvezu iz stavka 1. ovoga članka na način da sam obradi vlastiti otpad ili da obradu otpada povjeri osobi kojoj je sukladno ovom Zakonu dozvoljena obrada otpada ili da otpad isporuči iz Republike Hrvatske na uporabu odnosno zbrinjavanje u skladu s Uredbom (EZ) 1013/2006.

(3) Obvezu iz stavka 2. ovoga članka:

- proizvođač otpada mora izvršiti u roku od jedne godine od dana nastanka toga otpada

- posjednik otpada mora izvršiti u roku od jedne godine od dana kad je preuzeo taj otpad u posjed.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, za određeni otpad primjenjuje se drugačiji rok ako je tako propisano pravilnikom iz članka 88. stavka 3. ovoga Zakona.

(5) Kad osoba ovlaštena za preuzimanje otpada preuzme pošiljku otpada, obveza iz stavka 1. ovoga članka prestaje za osobu koja je predala pošiljku otpada i prenosi se na osobu koja je preuzela pošiljku otpada.

Opća obveza odvojenog sakupljanja otpada

Članak 22.

(1) Radi poticanja visokokvalitetnog recikliranja propisuje se opća obveza odvojenog sakupljanja otpada.

(2) Posjednik otpada dužan je odvojeno od ostalog otpada predati ovlaštenoj osobi:

1. opasni otpad
2. otpadni papir, metal, plastiku, staklo, glomazni otpad te tekstil i obuću
3. ambalažni otpad i
4. otpad koji se smatra posebnom kategorijom otpada.

(3) Proizvođač biootpada dužan je predati biootpad odvojeno od drugog otpada ovlaštenoj osobi ili reciklirati biootpad na mjestu nastanka.

(4) Kad je otpad potrebno oporabiti ili olakšati pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje ili drugi postupak oporabe, otpad se mora sakupljati odvojeno te se ne smije miješati s drugim otpadom i tvarima koja imaju drugačija svojstva.

Troškovi gospodarenja otpadom

Članak 23.

(1) Izvorni proizvođač otpada ili sadašnji ili prethodni posjednik otpada dužan je snositi troškove gospodarenja otpadom, uključujući troškove gradnje i rada neophodne infrastrukture za gospodarenje otpadom u skladu s načelom „onečišćivač plaća“.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka troškove gospodarenja otpadom snosi proizvođač proizvoda od čijega proizvoda nastaje otpad u okviru obveze proširene odgovornosti proizvođača proizvoda.

(3) Posjednik otpada je odgovoran za štetu uzrokovanu zbog otpada kojega je imao u posjedu kad je šteta nastala.

Prateći list

Članak 24.

(1) Posjednik otpada koji predaje pošiljku otpada dužan je uz pošiljku otpada osobi koja preuzima otpad predati ispunjeni pisani ili elektronički Prateći list koji sadrži podatke o otpadu i osobama uključenim u gospodarenje tim otpadom.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, posjednik otpada nije dužan uz pošiljku otpada predati prateći list u sljedećim slučajevima:

1. ako je korisnik javne usluge:

- fizička osoba (građanin) i predaje pošiljku otpada davatelju javne usluge

- pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik i predaje pošiljku miješanoga komunalnog otpada davatelju javne usluge

2. kada građanin predaje otpad ovlaštenoj osobi

3. kada se pošiljka otpada ne predaje u posjed drugoj osobi, osim kad se pošiljka prevozi između dvije lokacije kojima upravlja ista osoba

4. kada osoba predaje pošiljku otpada proizvođaču proizvoda temeljem obveze propisane u sustavu proširene odgovornosti proizvođača

5. kada se predaje pošiljka otpada koju otkupljuje trgovac otpadom u okviru trgovanja otpadom na malo ako se koristi Izjava o vlasništvu otpada

6. kada se pošiljka otpada nalazi u prekograničnom prometu otpadom u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006

7. kada se obavlja predaja otpada koji stvaraju pomorski i kod predaje ostataka brodskog tereta u odgovarajući lučki uređaj za prihvrat otpada sukladno propisu koji uređuje pomorstvo ili

8. kada se obavlja predaja nusproizvoda životinjskog porijekla koju prati dokument propisan propisom koji uređuje nusproizvode životinjskog porijekla.

(3) Osoba koja prevozi otpad dužna je uz pošiljku otpada imati ispunjeni i ovjereni Prateći list.

(4) Ovjera pratećeg lista pisano ili elektronički u Očevidniku o nastanku i tijeku otpada (u daljnjem tekstu: e-ONTO) je potvrda predaje odnosno preuzimanja pošiljke otpada.

(5) Pošiljatelj pošiljke otpada, primatelj otpada i kad je primjenjivo posrednik u gospodarenju otpadom, dužni su razmijeniti sve informacije nužne za ispunjavanje pratećeg lista, uključujući podatke o ovlasti za preuzimanje otpada, načinu obrade otpada i odredištu za obradu otpada.

(6) Prateći list koji zajedno s odgovarajućim prilogom sadrži podatke propisane propisom koji uređuje prijevoz u cestovnom prometu može se smatrati teretnim listom za prijevoz tereta ako je teret koji se prevozi cestom otpad.

(7) Odredba ovoga članka ne primjenjuju se na miješani komunalni otpad iz kućanstva ni na odvojeno skupljene frakcije opasnog otpada iz kućanstava dok ih ne preuzme davatelj javne usluge odnosno osoba ovlaštena za preuzimanje takvog otpada.

(8) Obrazac, sadržaj i podatke koje je obvezno ispuniti na pratećem listu propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona, a upute za ispunjavanje pratećeg lista objavljuju se na mrežnoj stranici Ministarstva.

Očevidnik o nastanku i tijeku otpada

Članak 25.

(1) e-ONTO je elektronički registar s mrežnom aplikacijom kojim se evidentiraju tokovi otpada na teritoriju Republike Hrvatske, a sadrži i sustav kontrole kvalitete te sljedivosti otpada, posebice u svezi ispunjavanja ciljeva iz Glave VII. ovoga Zakona te ciljeva određenih Planom iz članka 111. ovoga Zakona.

(2) Obveznik vođenja e-ONTO je:

1. proizvođač otpadnog mulja koji nastaje radom uređaja za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda, i dužan je voditi e-ONTO za otpadni mulj
2. osoba koja obavlja prekogranični promet otpadom i dužna je voditi e-ONTO za otpad koji podliježe notifikacijskom postupku i otpad koji ne podliježe notifikacijskom postupku u prekograničnom prometu
3. prijevoznik otpada i dužan je voditi e-ONTO za neopasni i opasni otpad koji prevozi i
4. osoba koja preuzima otpad u posjed i dužna je voditi e-ONTO za neopasni i opasni otpad koji preuzima u posjed.

(3) Radi osiguranja sljedivosti toka otpada, obveznik vođenja e-ONTO mora evidentirati u e-ONTO proizvodnju, predaju, preuzimanje, skladištenje, prijevoz i obradu otpada, količine, vrste, podrijetlo i odredište otpada te količinu proizvoda i materijala nastalih pripremom za ponovnu uporabu, recikliranjem ili drugim postupkom oporabe.

(4) Obveznik vođenja e-ONTO dužan je voditi e-ONTO ažurno, točno i potpuno odnosno unositi podatke u e-ONTO odmah nakon svake nastale promjene stanja.

(5) Obveznik vođenja e-ONTO odgovara za podatke koje je unio u e-ONTO.

(6) e-ONTO se vodi putem računalne aplikacije Ministarstva.

(7) Iz podataka unesenih u e-ONTO izrađuju se odgovarajuća izvješća, posebice za Registar onečišćavanja okoliša propisan propisom koji uređuje zaštitu okoliša.

(8) Obveza vođenja e-ONTO ne primjenjuju se na miješani komunalni otpad iz kućanstva ni na odvojeno skupljene frakcije opasnog otpada iz kućanstava dok ih ne preuzme davatelj javne usluge odnosno osoba ovlaštena za preuzimanje takvog otpada.

(9) Upute za vođenje e-ONTO objavljuju se na mrežnoj stranici Ministarstva.

Obveza čuvanja i davanja uvida u podatke o gospodarenju otpadom

Članak 26.

(1) Posjednik otpada i osoba koja gospodari otpadom dužna je čuvati podatke o gospodarenju s otpadom najmanje tri godine od dana poduzimanja radnje s otpadom, odnosno najmanje jednu godinu ako se radi o prijevozu opasnog otpada.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je dokaze i ostale relevantne podatke o poduzetim radnjama u gospodarenju otpadom učiniti dostupnim na zahtjev prethodnog posjednika otpada, Ministarstva, inspektora zaštite okoliša Državnog inspektorata i drugog nadležnog tijela.

(3) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na miješani komunalni otpad iz kućanstva ni na odvojeno skupljene frakcije opasnog otpada iz kućanstava dok ih ne preuzme davatelj javne usluge odnosno osoba ovlaštena za preuzimanje takvog otpada.

V. OBAVLJANJE DJELATNOSTI GOSPODARENJA OTPADOM

Preuzimanje otpada u posjed

Članak 27.

(1) Pravna i fizička osoba – obrtnik ovlaštena je preuzeti pošiljku otpada u posjed ako:

1. posjeduje dozvolu za gospodarenje otpadom
2. upravlja reciklažnim dvorištem
3. je upisana u Očevidnik osoba koje obavljaju djelatnost gospodarenja otpadom kao sakupljač otpada ili oporabitelj bez dozvole ili kao trgovac otpadom koji može preuzeti otpad u posjed
4. je preuzimanje određenog otpada u posjed dopušteno propisom koji uređuje posebne kategorije otpada
5. je korisnik otpadnog mulja u poljoprivredi čime je ovlašten preuzeti pošiljku otpadnog mulja sukladno pravilniku koji uređuje korištenje mulja u poljoprivredi ili
6. upravlja grobljem ili krematorijem čime je ovlašten preuzeti pošiljku patološkog otpada sukladno pravilniku koji uređuje gospodarenje medicinskim otpadom.

(2) Osoba upisana u Evidenciju kao prijevoznik otpada ne smatra se na temelju tog upisa ovlaštenom preuzeti pošiljku otpada u posjed.

Obrada otpada u znanstvene, istraživačke ili probne svrhe

Članak 28.

(1) Pravna osoba ovlaštena je preuzeti otpad u posjed za znanstvene, istraživačke ili probne svrhe u količini nužnoj za provođenje te svrhe ako je ishodila odobrenje.

(2) Zahtjev za ishođenje odobrenja iz stavka 1. ovoga članka podnosi se Ministarstvu.

(3) O zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje.

(4) Rješenje iz stavka 3. ovoga članka Ministarstvo donosi temeljem stručne procjene i njime određuje osobu koja može preuzeti otpad u posjed, svrhu, količinu i vrstu otpada, način postupanja s otpadom i rok važenja odobrenja.

(5) Osoba koja je ishodila odobrenje iz stavka 1. ovoga članka dužna je, na zahtjev Ministarstva, u traženom roku dostaviti izvješće o obradi otpada za koje je izdano to odobrenje.

(6) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Obveza ishođenja dozvole i upisa u Očevidnik i Evidenciju

Članak 29.

(1) Pravna i fizička osoba – obrtnik može nakon što ishodi dozvolu za gospodarenje otpadom započeti i obavljati djelatnost oporabe i zbrinjavanja otpada za koju je izdana ta dozvola.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka obradu vlastitoga otpada bez ishođenja dozvole za gospodarenje otpadom, poštujući zahtjeve iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona, može obavljati:

1. izvorni proizvođač otpada koji je fizička osoba za obradu vlastitoga biootpada biološkom aerobnom obradom (kućno kompostiranje) i

2. izvorni proizvođač otpada koji je pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik ako biootpad koji je nastao njegovim obavljanjem djelatnosti obrađuje biološkom obradom na mjestu nastanka tog otpada te nastali produkt obrade ne stavlja na tržište, već ga koristi na mjestu nastanka toga otpada i o tome dostavi Ministarstvu izvješće do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu godinu.

(3) Pravna i fizička osoba – obrtnik, nakon što je u upisana u Očevidnik sakupljača i oporabitelja može:

1. kao sakupljač otpada, započeti i obavljati djelatnost sakupljanja otpada postupkom sakupljanja otpada na cijelom području Republike Hrvatske i

2. kao oporabitelj, započeti i obavljati djelatnost oporabe postupkom za koji se ne izdaje dozvola za gospodarenje otpadom.

(4) Pravna i fizička osoba – obrtnik nakon što je upisana u Evidenciju posrednika otpadom, prijevoznika otpada, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta može:

1. kao posrednik u gospodarenju otpadom, započeti i obavljati djelatnost posredovanja u gospodarenju otpadom
2. kao prijevoznik otpada, započeti i obavljati djelatnost prijevoza otpada
3. kao trgovac otpadom, započeti i obavljati djelatnost trgovanja otpadom i
4. kao reciklažno dvorište, započeti i obavljati djelatnost sakupljanja otpada postupkom sakupljanja u reciklažnom dvorištu.

(5) Izvorni proizvođač otpada kad prevozi vlastiti otpad time ne obavlja djelatnost gospodarenja otpadom i za takav prijevoz nije dužan biti upisan u Evidenciju iz stavka 4. ovoga članka kao prijevoznik otpada.

(6) Osoba koja prevozi otpad u prekograničnom prometu otpadom te je registrirani prijevoznik otpada u svojoj matičnoj državi, nije dužna biti upisana u Evidenciju iz stavka 4. ovoga članka kao prijevoznik otpada.

(7) Osoba koja je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom, prijevoznik otpada, osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem, sakupljač otpada i oporabitelj bez dozvole dužan je gospodariti otpadom u skladu sa člancima 5. i 6. ovoga Zakona.

(8) Posrednik u gospodarenju otpadom dužan je osigurati da otpad za koji posreduje preuzme osoba koja je ovlaštena preuzeti i obraditi taj otpad.

(9) Popis djelatnosti i postupaka za koje se izdaje dozvola za gospodarenje otpadom te popis postupaka uporabe za koji se ne izdaje dozvola za gospodarenje otpadom propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.

Dozvola za gospodarenje otpadom

Članak 30.

(1) Dozvolom za gospodarenje otpadom određuje se:

1. osoba kojoj se dopušta obavljanje djelatnosti uporabe odnosno zbrinjavanja otpada
2. lokacija gospodarenja otpadom
3. vrste i količine otpada sukladno Katalogu otpada
4. djelatnost i postupak gospodarenja otpadom s pripadajućim tehnološkim procesima
5. način obavljanja postupka gospodarenja otpadom uključujući tehničke i sve druge bitne uvjete za rad na lokaciji za svaki pojedini postupak
6. sigurnosne i preventivne mjere
7. mjere nadzora i upravljanja
8. obveza postupanja s otpadom koji nastaje, odnosno preostaje nakon obavljanja postupka gospodarenja otpadom
9. rok važenja dozvole za gospodarenje otpadom

10. mjere nakon zatvaranja, odnosno prestanka obavljanja postupaka za koje je izdana dozvola uključujući i uklanjanje svog otpada s lokacije gospodarenja otpadom.

(2) Dozvola za gospodarenje otpadom je upravni akt.

(3) Rok važenja dozvole za gospodarenje otpadom je deset godina.

(4) Dozvola za gospodarenje otpadom objavljuje se na mrežnoj stranici Ministarstva.

(5) Način obavljanja postupaka gospodarenja otpadom, obrazac dozvole za gospodarenje otpadom i obrazac zahtjeva za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.

(6) Osoba koje je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom obvezna je raditi u skladu s dozvolom za gospodarenje otpadom.

(7) Tijelo koje je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom, neovisno o roku iz stavka 3. ovoga članka, preispitat će po službenoj dužnosti te po potrebi posebnim rješenjem izmijeniti/ili dopuniti dozvolu za gospodarenje otpadom radi usklađenja uvjeta iz dozvole s europskim ili međunarodnim propisima, ovim Zakonom i podzakonskim aktima koji su doneseni temeljem ovoga Zakona.

(8) Osoba iz stavka 6. ovoga članka, dužna je na zahtjev tijela koje je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom, dostaviti sve podatke potrebne za preispitivanje dozvole iz stavka 7. ovoga članka.

Elaborat gospodarenja otpadom

Članak 31.

(1) Elaborat gospodarenja otpadom je skup međusobno usklađenih dokumenata i nacrti kojima se dokazuje ispunjavanje uvjeta za obavljanje postupka gospodarenja otpadom s pripadajućim tehnološkim procesima, opisom izvođenja tehnoloških procesa kao funkcionalno tehnološke cjeline materijalnog toka otpada na lokaciji gospodarenja otpadom.

(2) Elaborat gospodarenja otpadom je sastavni dio dozvole za gospodarenje otpadom koji mora biti izrađen u skladu s ovim Zakonom i propisima koji su doneseni na temelju ovoga Zakona.

(3) Sadržaj elaborata gospodarenja otpadom propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona, a upute za izradu elaborata objavljuju se na mrežnoj stranici Ministarstva.

Zahtjev za izdavanje dozvole

Članak 32.

(1) Ministarstvo rješava o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom za djelatnost koja uključuje gospodarenje opasnim otpadom, za postupke R 1 – korištenje otpada

uglavnom kao goriva ili drugog načina dobivanja energije i D 10 – spaljivanje otpada na kopnu.

(2) Nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba rješava o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom za djelatnost koja nije obuhvaćena stavkom 1. ovoga članka.

(3) Zahtjev za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom sadrži podatke o podnositelju zahtjeva, naznaku djelatnosti za koju se traži dozvola s pripadajućim postupcima, lokaciji građevine u kojoj će se obavljati postupci gospodarenja otpadom te podatke o vrstama i količinama otpada.

(4) Uz zahtjev za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom podnositelj zahtjeva prilaže:

1. akt za uporabu građevine sukladno propisu kojim se uređuje gradnja
2. dokaz o raspolaganju građevinom u kojoj će se obavljati postupak gospodarenja otpadom
3. elaborat gospodarenja otpadom i
4. financijsko jamstvo.

(5) Iznimno od odredbi iz stavka 4. ovoga članka:

1. uz zahtjev za izdavanje dozvole za mobilni uređaj ne prilaže se akt za uporabu građevine i dokaz o raspolaganju građevinom u kojoj će se obavljati postupak gospodarenja otpadom, a prilaže se elaborat gospodarenja otpadom i financijsko jamstvo, dokaz za lokaciju na kojoj se obavlja obrada otpada mobilnim uređajem odnosno mjesto ugradnje otpada u materijal (npr. ugovor, projektna dokumentacija i slično), dokaz o vlasništvu i raspolaganju mobilnim uređajem i rok u kojem će se obavljati posao obrade otpada mobilnim uređajem na određenoj lokaciji odnosno ugradnje materijala.

2. uz zahtjev za izdavanje dozvole za djelatnost zbrinjavanja otpada ako je zahtjev podnesen za postupak odlaganja otpada na aktivnom odlagalištu otpada za koje nije izdan akt za uporabu građevine, umjesto akta za uporabu građevine prilaže se akt za građenje propisan propisom koji uređuje gradnja.

(6) Tijelo iz stavaka 1. i 2. ovoga članka po službenoj dužnosti će izvršiti uvid u sudski registar, obrtni registar i registar udruga te će pribaviti uvjerenje da podnositelju zahtjeva nije pravomoćno izrečena kazna zabrane obavljanja djelatnosti.

(7) Ako je dozvolom za gospodarenje otpadom dopuštena obrada neopasnog otpada mobilnim uređajem na nekoj lokaciji, a obrada se namjerava obavljati istim uređajem, istim postupkom za istu vrstu otpada na drugoj lokaciji, osoba koja upravlja mobilnim uređajem dužna je podnijeti zahtjev za suglasnost nadležnom tijelu županije odnosno Grada Zagreba na čijem području se nalazi lokacija na kojoj se namjerava obrađivati otpad.

(8) Nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba rješava o zahtjevu iz stavka 7. ovoga članka i izdaje suglasnost za određenu lokaciju na zahtjev osobe koja upravlja mobilnim uređajem.

(9) Osoba koja upravlja mobilnim uređajem iz stavka 5. točke 1. ovoga članka dužna je uz zahtjev za suglasnost iz stavka 7. ovoga članka dostaviti dokaz za lokaciju na kojoj se obavlja obrada otpada mobilnim uređajem odnosno mjesto ugradnje otpada u materijal (npr. ugovor, projektna dokumentacija i slično), dokaz o vlasništvu i raspolaganju mobilnim uređajem, količinu otpada i vrstu otpada koje će se obraditi mobilnim uređajem na lokaciji iz tog zahtjeva iz priloga elaborata gospodarenja otpadom iz stavka 4. točke 3. ovoga članka, financijsko jamstvo i rok u kojem će se obavljati posao obrade otpada mobilnim uređajem na određenoj lokaciji odnosno ugradnje materijala.

(10) U slučaju da rok u kojem će se obavljati posao obrade otpada mobilnim uređajem na određenoj lokaciji odnosno ugradnje materijala iz stavka 9. ovoga članka istekne, osoba koja upravlja mobilnim uređajem iz stavka 5. točke 1. ovoga članka može podnijeti zahtjev za produženje roka na temelju izdane suglasnosti.

(11) Kada je istekao rok u kojem će se obavljati posao obrade otpada mobilnim uređajem na određenoj lokaciji odnosno ugradnje materijala iz stavka 9. ovoga članka, a osoba koja upravlja mobilnim uređajem nije zatražila produženje roka iz stavka 10. ovoga članka, dužna je u roku 15 dana od isteka roka iz stavka 9. ovoga članka obavijestiti nadležno upravno tijelo koje joj je izdalo suglasnost iz stavka 8. ovoga članka da je obavila postupak obrade otpada odnosno ugradnje otpada u materijal na toj lokaciji.

Postupak izdavanja dozvole

Članak 33.

(1) U postupku izdavanja dozvole za gospodarenje otpadom utvrđuje se:

1. da je podnositelj zahtjeva za ishođenje dozvole za gospodarenje otpadom registrirana pravna osoba ili fizička osoba - obrtnik
2. da podnositelj zahtjeva za ishođenje dozvole za gospodarenje otpadom raspolaže građevinom za koju je izdan akt kojim se dozvoljava uporaba prema posebnom propisu kojim se uređuje gradnja
3. da je elaborat gospodarenja otpadom izrađen u skladu s ovim Zakonom i pravilnikom iz članka 5. stavka 6. ovoga Zakona
4. da raspolaže financijskim jamstvom iz članka 36. ovoga Zakona.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, u postupku rješavanja zahtjeva za dozvolu za gospodarenje otpadom za:

1. obradu otpada mobilnim uređajem ne utvrđuje se ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, već se utvrđuje da je lokacija gospodarenja otpadom na kojoj će se postaviti mobilni uređaj mjesto nastanka otpada koji se obrađuje odnosno mjesto ugradnje otpada u materijal

2. obradu glomaznog otpada mobilnim uređajem u okviru javne usluge ne utvrđuje se ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, već se utvrđuje da je lokacija gospodarenja otpadom određena Odlukom iz članka 66. stavka 1. ovoga Zakona

3. djelatnost zbrinjavanja otpada postupkom odlaganja otpada na aktivnom odlagalištu otpada za koje nije izdan akt za uporabu građevine i za iskorištene rudarske kopove ne utvrđuje se da je za građevinu izdan akt za uporabu građevine, već se utvrđuje da je za odlagalište otpada izdan akt za građenje prema posebnom propisu koji uređuje gradnju.

(3) Tijelo iz članka 32. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona odbit će izdati dozvolu ako tehnološki proces koji se koristi za postupak obrade otpada nije prihvatljiv za okoliš, i/ili kad metoda nije u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona.

(4) U postupku utvrđivanja ispunjenja uvjeta iz stavka 3. ovoga članka nadležno tijelo koje rješava o zahtjevu za ishođenje dozvole može zatražiti mišljenje odgovarajućeg nadležnog i/ili stručnog tijela i od podnositelja zahtjeva dokaz o ispunjenju uvjeta.

(5) Tijelo iz članka 32. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona dužno je u postupku rješavanja zahtjeva za izdavanje dozvole provesti očevid lokacije građevine radi utvrđivanja ispunjavanja uvjeta iz elaborata gospodarenja otpadom.

(6) Troškove očevida snosi podnositelj zahtjeva.

(7) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, ako se radi o izmjeni postojeće dozvole kojom se ne dira u javni interes niti interes trećih osoba može se donijeti dozvola za gospodarenje otpadom bez provođenja očevida.

Informiranje i sudjelovanje javnosti

Članak 34.

(1) Tijelo iz članka 32. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona provodi postupak informiranja i sudjelovanja javnosti o podnesenom zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom za:

1. spaljivanje, uporabu, kemijsku obradu ili odlaganje opasnog otpada
2. spaljivanje komunalnog otpada kapaciteta preko 3 tone na sat
3. odlaganje neopasnog otpada kapaciteta većeg od 50 tona na dan
4. odlaganje na odlagališta koja zaprimaju više od 10 tona otpada na dan ili imaju ukupni kapacitet preko 25.000 tona, osim odlagališta inertnog otpada.

(2) Tijelo iz članka 32. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona na mrežnim stranicama objavljuje obavijest sa sažetkom o podnesenom zahtjevu za dozvolu za gospodarenje otpadom iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Na postupak informiranja i sudjelovanja javnosti iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju odredbe propisa kojim se uređuje zaštita okoliša i informiranje i sudjelovanje javnosti u pitanjima okoliša.

(4) Nije potrebno provoditi postupak informiranja i sudjelovanja javnosti iz stavka 1. ovoga članka, ako je takvo informiranje i sudjelovanje javnosti provedeno u okviru postupka prema posebnom propisu kojim se uređuje okolišna dozvola.

Članak 35.

Osoba koja je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom dužna je tijelu koje je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom dostaviti obavijest o promjeni propisanog uvjeta za ishođenje dozvole za gospodarenje otpadom i akta temeljem kojih mu je izdana dozvola za gospodarenje otpadom u roku od 30 dana od dana kad je promjena nastupila.

Financijsko jamstvo za gospodarenje otpadom

Članak 36.

(1) Pravna i fizička osoba – obrtnik dužna je raspolagati financijskim jamstvom, za cijelo razdoblje obavljanja i godinu dana nakon prestanka obavljanja:

1. djelatnosti određene dozvolom za gospodarenje otpadom
2. djelatnosti sakupljanja otpada i
3. djelatnosti uporabe otpada za koju se ne izdaje dozvola za gospodarenje otpadom.

(2) Ako je financijsko jamstvo izdano na razdoblje kraće od vremena trajanja dozvole za gospodarenje otpadom osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je prije isteka roka na koje je izdano financijsko jamstvo isto produžiti ili pribaviti novo financijsko jamstvo i dostaviti ga tijelu koje je izdalo dozvolu.

(3) Financijsko jamstvo može izdati kreditna institucija i društvo za osiguranje.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka financijsko jamstvo za djelatnost zbrinjavanja otpada postupkom odlaganja otpada može osim osoba iz stavka 3. ovoga članka izdati i jedinica lokalne i jedinica područne (regionalne) samouprave i Fond.

(5) Financijsko jamstvo je bankarska garancija i drugi odgovarajući ekvivalentni financijski instrument (polica osiguranja i drugo) koju izdaje osoba iz stavka 3. i 4. ovoga članka.

(6) Sredstvima naplaćenim od financijskog jamstva financiraju se troškovi uklanjanja otpada u postupku izvršenja rješenja inspekcije zaštite okoliša Državnog inspektorata kada se inspeksijsko rješenje izvršava prisilno putem treće osobe na trošak izvršenika.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka za djelatnost zbrinjavanja otpada postupkom odlaganja otpada sredstvima financijskog jamstva, ne mora se osigurati uklanjanje otpada, već se moraju osigurati sredstva za financiranje troškova zatvaranja odlagališta otpada, održavanja

i nadzora odlagališta otpada nakon zatvaranja za period od najmanje 30 godina nakon zatvaranja.

(8) Pojediniosti financijskog jamstva uključujući i način određivanja iznosa financijskog jamstva te način postupanja Ministarstva, nadležnog tijela županije i Državnog inspektorata u vezi provedbe ovoga članka uređuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.

Ukidanje dozvole

Članak 37.

(1) Tijelo koje je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom rješenjem će ukinuti dozvolu na zahtjev nadležnog inspektora Državnog inspektorata ili po službenoj dužnosti ako osoba koja je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom:

1. ne ispunjava uvjete ili obveze propisane ovim Zakonom i propisima donesenim temeljem ovoga Zakona
2. ne ispuni mjeru nadležnog inspektora Državnog inspektorata u vezi gospodarenja otpadom.

(2) Tijelo koje je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom rješenjem će ukinuti dozvolu po službenoj dužnosti ako osoba koja je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom ne dostavi dokaze potrebne za provjeru uvjeta iz dozvole.

(3) Ako osoba koja je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom obavijesti tijelo koje je izdalo dozvolu o prestanku obavljanja djelatnosti za koje je izdana dozvola tijelo koje je izdalo dozvolu rješenjem će ukinuti dozvolu.

Pravni lijekovi

Članak 38.

(1) Protiv dozvole i rješenja o ukidanju ili poništenju dozvole koje donosi nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(2) Protiv dozvole i rješenja o ukidanju ili poništenju dozvole koje donosi Ministarstvo žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Odlaganje otpada

Članak 39.

(1) Na odlagalištu otpada zabranjeno je odlaganje:

1. tekućeg otpada, osim taloga/mulja iz uređaja za pročišćavanje procijednih voda sa tijela odlagališta sa kojega su procjedne vode sakupljene i pročišćene
2. otpada koji je u uvjetima odlagališta eksplozivan, nagrizajući, oksidirajući, lako zapaljiv ili zapaljiv prema odredbama posebnih propisa

3. bolničkog i drugog kliničkog otpada koji nastaje u medicinskim i/ili veterinarskim ustanovama i ima svojstva opasnog medicinskog otpada prema posebnim propisima

4. otpadnih guma

5. animalnog i klaoničkog otpada, životinjskih trupla i životinjskih preradevina ukoliko nisu termički obrađeni prema posebnim propisima

6. otpadnih industrijskih i automobilskih baterija i akumulatora

7. otpadnih motornih vozila i njihovih neobrađenih sastavnih dijelova, koji nastaju u postupku obrade i uporabe otpadnih vozila

8. otpadnih električnih i elektroničkih uređaja i opreme i

9. odvojeno sakupljenog otpada u svrhu pripreme za ponovnu uporabu i recikliranje sukladno članku 22. ovoga Zakona, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojega odlaganje daje najbolji ishod za okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom.

(2) Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja.

(3) Iznimno od odredbe stavka 2. ovog članka, može se odobriti odlaganje otpada koji nije prošao prethodnu obradu prije odlaganja, ako takvo odlaganje ne bi bilo protivno mjerama za postizanje ciljeva gospodarenja otpadom iz članka 54. ovoga Zakona te bi se odlagao:

1. inertni otpad čija obrada nije tehnički izvediva i

2. otpad, koji nije obuhvaćen točkom 1. ovoga stavka, ako:

- prethodna obrada toga otpada ne bi doprinijela smanjenju količina otpada koji se odlaže, ili

- se prethodnom obradom ne bi smanjio štetni utjecaj, uzrokovan svojstvima odloženog otpada, na okoliš, posebice onečišćenje površinskih voda, podzemnih voda, tla i zraka, kao i globalnog okoliša, uključujući „učinak staklenika“, te svake opasnosti za zdravlje ljudi do koje bi moglo doći zbog odlaganja otpada tijekom cijelog životnog vijeka odlagališta.

(4) Osoba koja upravlja odlagalištem dužna je određivati masu otpada odgovarajućim uređajem umjerenim za određivanje mase povezanim sa sustavom identifikacije vozila.

(5) Osoba koja upravlja odlagalištem dužna je Ministarstvu do 31. siječnja tekuće godine za prethodnu godinu dostaviti podatke o masi otpada odloženog na odlagalište putem obrasca objavljenoga na mrežnoj stranici Ministarstva.

(6) Osim otpada iz stavka 1. ovoga članka, vrste otpada koje ne ispunjavaju kriterije za prihvrat otpada na odlagališta propisuje Ministar pravilnikom.

Članak 40.

(1) Redosljed i dinamiku zatvaranja odlagališta i obvezu osobe koja upravlja odlagalištem da preuzima određeni miješani komunalni otpad određuje Ministar Odlukom sukladno Dinamici zatvaranja odlagališta neopasnog otpada, koja se objavljuje na mrežnoj stranici Ministarstva.

(2) Osoba koja upravlja odlagalištem otpada dužna je:

1. u vrijeme i na način propisan Odlukom iz stavka 1. ovoga članka, obustaviti preuzimanje otpada na odlagalištu i zatvoriti odlagalište

2. za vrijeme dok odlagalište još nije zatvoreno, preuzimati miješani komunalni otpad prikupljen iz određene jedinice lokalne samouprave pri čemu je dužan primjenjivati istu cijenu za preuzimanje miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada.

(3) Kad je osoba koja upravlja odlagalištem ujedno i davatelj javne usluge iz članka 68. ovoga Zakona, cijena za preuzimanje miješanog komunalnog otpada po toni koju primjenjuje za druge davatelje javne usluge ne smije biti veća od troška po toni otpada kojim opterećuje vlastito poslovanje.

(4) Kriteriji za prihvata otpada na odlagalište, granične vrijednosti emisija u okoliš kod odlaganja otpada, uvjeti i mjere u svezi s planiranjem, gradnjom, radom i zatvaranjem odlagališta i postupanjem nakon njihova zatvaranja, način utvrđivanja količine odloženog otpada na odlagalištu, način određivanja udjela biorazgradivog komunalnog otpada u komunalnom otpadu te uvjete za prethodnu obradu otpada prije odlaganja, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za prostorno planiranje i ministra nadležnog za vodno gospodarstvo, propisuje Ministar pravilnikom iz članka 39. stavka 6. ovoga Zakona.

Spaljivanje i suspaljivanje otpada

Članak 41.

(1) Postupak energetske uporabe spaljivanjem ili suspaljivanjem mora se obavljati na način da se nastala energija koristi uz visoku razinu energetske učinkovitosti.

(2) Način rada uključujući pokretanje i prekidanja rada postrojenja za spaljivanje odnosno suspaljivanje otpada, kontrola ulaznog otpada te gospodarenje otpadom koji nastaje u postrojenju za spaljivanje i suspaljivanje otpada propisuje Ministar pravilnikom.

Miješanje opasnog otpada

Članak 42.

(1) Zabranjeno je miješanje opasnog otpada s drugim vrstama opasnog otpada, s drugim vrstama otpada, i s drugim tvarima ili materijalima, pri čemu miješanje uključuje i razrjeđivanje opasnih tvari.

(2) Kad je opasni otpad pomiješan protivno odredbama ovoga Zakona, posjednik otpada je dužan provesti izdvajanje opasnog otpada ako je to tehnički izvedivo i nužno radi izvršenja zahtjeva iz članka 5. ovoga Zakona.

(3) Kad obveza iz stavka 2. ovoga članka nije provediva, otpad se mora obraditi u postrojenju za koju je izdana dozvola za gospodarenje otpadom za obradu takvih mješavina.

(4) Obveza izdvajanja opasnog otpada iz stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na otpad koji je odbačen u okoliš.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dozvolom za gospodarenje otpadom može se dozvoliti miješanje opasnog otpada s drugim opasnim otpadom koji ima drugačija fizikalna, kemijska ili opasna svojstva ili s drugim otpadom i tvarima ili materijalima ako:

1. su ispunjeni zahtjevi iz članka 5. ovoga Zakona
2. postupak miješanja ne uzrokuje povećanje štetnog učinka gospodarenja otpadom na zdravlje ljudi i okoliš i
3. za postupak miješanja se primjenjuju najbolje raspoložive tehnike.

(6) Osoba koja obrađuje otpad dužna je prije obrade ili u tijeku obrade iz odvojeno sakupljenog otpada radi obrade otpada pripremom za ponovnu uporabu, recikliranjem ili oporabom, izdvojiti opasne tvari, smjese i komponente iz opasnog otpada kako bi se iste obradile u skladu s člancima 5. i 6. ovoga Zakona.

(7) Otpadno ulje se mora obraditi pri čemu prioritet ima regeneracija otpadnog ulja ili drugi postupak recikliranja koji daje jednako vrijedni ili bolji ishod za okoliš od regeneracije, u skladu sa člancima 5. i 6. ovoga Zakona.

(8) Zabranjeno je miješanje otpadnih ulja koja imaju različita svojstva te miješanje otpadnog ulja i drugog otpada ili tvari, ako takvo miješanje onemogućuje regeneraciju ili drugi postupak recikliranja koji rezultira jednako vrijedni ili bolji ishod za okoliš od regeneracije.

(9) Odredbe stavaka 1. do 5. ovoga članka ne primjenjuju se na miješani komunalni otpad iz kućanstva .

Dozvola za gospodarenje otpadom za pokusni rad

Članak 43.

(1) Iznimno od odredbe članka 30. stavka 3. ovoga Zakona, za potrebe obavljanja pokusnog rada prema posebnom propisu kojim se uređuje gradnja, dozvola za gospodarenje otpadom može se izdati na rok kraći od deset godina i to na predviđeno vrijeme trajanja pokusnog rada prema aktu izdanom sukladno posebnom propisu kojim se uređuje gradnja.

(2) Iznimno od odredbe članka 32. stavka 4. točke 1. ovoga Zakona, zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom za pokusni rad iz stavka 1. ovoga članka, ne prilaže se akt o uporabi građevine.

(3) Iznimno od odredbe članka 33. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, u postupku rješavanja o zahtjevu za dozvolu za gospodarenje otpadom za pokusni rad iz stavka 1. ovoga članka, ne utvrđuje se da je za građevinu izdan akt kojim se dozvoljava uporaba već se utvrđuje da je za građevinu izdan akt za građenje prema posebnom propisu koji se uređuje gradnja.

Ukidanje statusa otpada

Članak 44.

(1) Određenom otpadu može se ukinuti status otpada ako je upisan u Očevidnik ukidanja statusa otpada.

(2) Zahtjev za upis u Očevidnik ukidanja statusa otpada podnosi se Ministarstvu.

(3) O zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 45.

(1) Tvar ili predmet, koji nastaje kao rezultat uporabe otpada, za koje kriteriji nisu utvrđeni na razini Europske unije, upisat će se u Očevidnik ukidanja statusa otpada ako se otpad reciklira ili na odgovarajući način oporabljuje i ako udovoljava posebnim kriterijima i sljedećim uvjetima:

1. tvar ili predmet upotrebljavat će se za određenu namjenu
2. za takvu tvar ili predmet postoji tržište i potražnja
3. tvar ili predmet ispunjavaju tehničke zahtjeve za posebne namjene i zadovoljavaju postojeće propise i norme koji važe za proizvode i
4. uporaba tvari ili predmeta neće dovesti do ukupnih štetnih učinaka na okoliš ili zdravlje ljudi.

(2) Tvar ili predmet, koji nastaje kao rezultat uporabe otpada, za koje su kriteriji utvrđeni na razini Europske unije, upisat će se u Očevidnik ukidanja statusa otpada ako se otpad reciklira ili na odgovarajući način oporabljuje i ako udovoljava kriterijima propisanim na razini Europske unije.

(3) Posebni kriteriji iz stavka 1. ovoga članka kojima određena tvar ili predmet koja nastaje kao rezultat uporabe otpada treba udovoljavati za ukidanje statusa otpada uključuju sljedeće:

1. vrste otpada koji ulaze u postupak uporabe
2. dozvoljene postupke i tehnike obrade

3. kriterije kvalitete sukladno standardima za proizvode za tvar ili predmet koji je nastao ukidanjem statusa otpada, nakon primjene odgovarajućeg postupka uporabe, što uključuje granične vrijednosti za onečišćujuće tvari, gdje je to potrebno

4. zahtjeve za sustave upravljanja kvalitetom o usklađenosti s kriterijima za ukidanje statusa otpada, što uključuje zahtjeve za kontrolu kvalitete, interni nadzor i sl. i

5. zahtjev za izjavu o sukladnosti.

(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako za određenu tvar ili predmet nisu utvrđeni kriteriji za ukidanje statusa otpada, na razini Europske unije niti na razini Republike Hrvatske, tvar ili predmet će se upisati u Očevidnik ukidanja statusa otpada ako se utvrdi da su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Proizvođač tvari ili predmeta upisanog u Očevidnik za ukidanje statusa otpada dužan je osigurati da tvar ili predmet udovoljava propisanim zahtjevima za kemikalije odnosno proizvode, u trenutku korištenja po prvi put nakon što joj je ukinut status otpada ili u trenutku stavljanja na tržište po prvi put nakon što joj je ukinut status otpada.

(6) Proizvođač tvari ili predmeta upisanog u Očevidnik za ukidanje statusa otpada dužan je do 1. ožujka tekuće kalendarske godine za prethodnu kalendarsku godinu dostaviti Ministarstvu izvješće o ukidanju statusa otpada koje sadrži podatke o osobi koja ukida status otpada, o tvari ili predmetu koji je nastao i količini te tvari ili predmeta te vrsti i količini otpada koja je ušla u postupak uporabe i postupku uporabe.

(7) Proizvođač tvari ili predmeta upisanog u Očevidnik za ukidanje statusa otpada dužan je uz svaku pošiljku tvari ili predmeta kojoj je ukinut status otpada priložiti izjavu o sukladnosti.

(8) Posebni kriteriji za ukidanje statusa otpada za određenu tvar ili predmet iz stavka 3. ovoga članka, način provedbe propisa Europske unije kojima se utvrđuju kriteriji za ukidanje statusa pojedine vrste otpada, izvješće iz stavka 6. ovoga članka i sadržaj izjave iz stavka 7. ovoga članka propisuje Ministar pravilnikom.

(9) U svrhu održavanja ažurnih podataka u očevidniku iz stavka 1. ovoga članka, osoba koja je upisala određenu tvar ili predmet u Očevidnik ukidanja statusa otpada dužna je:

1. jednom godišnje potvrditi sukladnost tvari ili predmeta uvjetima na temelju kojih je ostvareno pravo upisa tvari ili predmeta u Očevidnik ukidanja statusa otpada

2. dostaviti informacije o izmjeni podatka na temelju kojeg je ostvareno pravo upisa tvari ili predmeta u Očevidnik ukidanja statusa otpada u roku od 30 dana od dana nastanka promjene.

(10) Tijelo iz članka 44. stavka 2. ovoga Zakona donosi rješenje kojim se briše određenu tvar ili predmet iz Očevidnika ukidanja statusa otpada kad:

1. zaprimi obavijest pravne ili fizičke osobe – obrtnika upisanog u očevidnik da ne ispunjava uvjete temeljem kojih je stekao pravo na upis određene tvari ili predmeta u Očevidnik ukidanja statusa otpada ili na drugi način utvrdi da pravna ili fizička osoba –

obrtnik ne ispunjava uvjete temeljem kojih je stekao pravo na upis određene tvari ili predmeta u Očevidnik ukidanja statusa otpada

2. utvrdi da pravna ili fizička osoba – obrtnik nije izvršio propisanu obvezu potvrde sukladnosti tvari ili predmeta iz stavka 9. točke 1. ovoga članka

3. zaprimi obavijest inspekcije nadležne za gospodarenje otpadom da pravna osoba – obrtnik ne ispunjava uvjete za upis određene tvari ili predmeta u Očevidnik ukidanja statusa otpada.

Očevidnik sakupljača i oporabitelja

Članak 46.

(1) Nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba vodi Očevidnik sakupljača i oporabitelja.

(2) Tijelo iz stavka 1. ovoga članka rješava o zahtjevu za upis u Očevidnik sakupljača i oporabitelja.

(3) Očevidnik iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke o osobama koje obavljaju djelatnost sakupljanja otpada i oporabe otpada postupkom oporabe za koji se ne izdaje dozvola, lokacijama gospodarenja otpadom te vrstama i količinama otpada.

(4) U očevidnik iz stavka 1. ovoga članka upisat će se pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik koja podnese zahtjev za upis putem mrežne aplikacije Registra djelatnosti gospodarenja otpadom (u daljnjem tekstu: Registar) ili pisanim putem koja je:

1. sakupljač otpada ako raspolaže skladištem otpada za koje je izdan akt kojim se dozvoljava uporaba i financijskim jamstvom u skladu s člankom 36. ovoga Zakona i

2. oporabitelj ako raspolaže uređajima i opremom za uporabu otpada, građevinom u kojoj se obavlja uporaba za koju je izdan akt za uporabu sukladno propisu kojim se uređuje gradnja te financijskim jamstvom sukladno članku 36. ovoga Zakona.

(5) Zahtjev za upis u očevidnik iz stavka 1. ovoga članka rješava nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba prema adresi skladišta odnosno građevine u kojoj se obavlja uporaba otpada.

(6) Tijelo iz stavka 1. ovoga članka o zahtjevu za upis u očevidnik iz stavka 1. ovoga članka donosi rješenje.

(7) U svrhu održavanja ažurnih podataka u očevidniku iz stavka 1. ovoga članka, osoba upisana u očevidnik dužna je dostaviti:

1. jednom godišnje potvrditi namjeru obavljanja djelatnosti u narednoj godini i

2. informacije o izmjeni podatka koji je dostavila u očevidnik iz stavka 1. ovoga članka u roku od 30 dana od dana nastanka promjene.

(8) Obveze iz stavka 7. ovoga članka izvršavaju putem aplikacije Registra djelatnosti gospodarenja otpadom ili dostavom pismena tijelu koje je izvršilo upis u očevidnik iz stavka 1. ovoga članka.

(9) Tijelo iz stavka 1. ovoga članka donijet će rješenje kojim se briše pravna ili fizička osoba – obrtnik iz očevidnika iz stavka 1. ovoga članka kad:

1. zaprimi obavijest pravne ili fizičke osobe – obrtnika da prestaje obavljati djelatnost ili na drugi način utvrdi prestanak obavljanja djelatnosti ili

2. utvrdi da pravna ili fizička osoba – obrtnik nije izvršio propisanu obvezu dostave obrasca o statusu obavljanja djelatnosti.

(10) Protiv rješenja iz stavaka 6. i 9. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(11) Vrste i količine otpada, postupke i način izvođenja postupaka sakupljanja i uporabe za koje nije potrebno ishoditi dozvolu za gospodarenje otpadom, sadržaj zahtjeva i način potvrđivanja namjere obavljanja djelatnosti propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.

Evidencija prijevoznika otpada, posrednika otpadom, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta

Članak 47.

(1) Nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba vodi Evidenciju prijevoznika otpada, posrednika otpadom, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta.

(2) Evidencija iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke o osobama koje obavljaju djelatnost prijevoza otpada, posredovanja u gospodarenju otpadom, trgovanja otpadom i sakupljanja otpada u reciklažnom dvorištu.

(3) U evidenciju iz stavka 1. ovoga članka upisuje se pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik koja podnese zahtjev za upis putem mrežne aplikacije Registra djelatnosti gospodarenja otpadom (u daljnjem tekstu: Registar) ili pisanim putem.

(4) Upis u evidenciju iz stavka 1. ovoga članka obavlja tijelo iz stavka 1. ovoga članka prema adresi sjedišta podnositelja zahtjeva.

(5) Upis u evidenciju iz stavka 1. ovoga članka nije upravni postupak.

(6) U svrhu održavanja ažurnih podataka u evidenciji iz stavka 1. ovoga članka, osoba upisana u evidenciju dužna je:

1. jednom godišnje potvrditi namjeru obavljanja djelatnosti u narednoj godini i

2. u slučaju izmjene podataka na temelju kojih je upisana u Evidenciju iz stavka 1. ovoga članka izmijeniti podatke u roku od 30 dana od dana nastanka promjene.

(7) Tijelo iz stavka 1. ovoga članka će brisati iz Evidencije upisanu osobu kad:

1. zaprimi obavijest pravne ili fizičke osobe – obrtnika upisane u evidenciju iz stavka 1. ovoga članka da prestaje obavljati djelatnost ili na drugi način utvrdi prestanak obavljanja djelatnosti ili

2. utvrdi da pravna ili fizička osoba – obrtnik nije izvršio propisanu obvezu iz stavka 6. točke 1. ovoga članka.

(8) Podatke koji se vode u evidenciji iz stavka 1. ovoga članka i način vođenja evidencije propisuje Ministar naputkom.

VI. OTPAD IZ RUDARSKE INDUSTRIJE

Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije

Članak 48.

(1) Postrojenje za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije je svako područje namijenjeno akumulaciji ili pohrani otpada iz rudarske industrije u krutom ili tekućem stanju, u otopini ili suspenziji otopine, u sljedećim razdobljima:

1. bez vremenskog ograničenja za postrojenja za gospodarenje otpadom kategorije A i postrojenja za gospodarenje opasnim otpadom, koja su navedena u planu gospodarenja otpadom iz rudarske industrije

2. dulje od šest mjeseci za postrojenja na kojima se zbrinjava neočekivano proizvedeni opasni otpad

3. dulje od jedne godine za postrojenja za zbrinjavanje neopasnog otpada i otpada koji nema svojstvo inertnog otpada, koje se klasificira kao postrojenje za gospodarenje neopasnim otpadom iz rudarske industrije
4. dulje od tri godine za postrojenja za zbrinjavanje tla koje nije onečišćeno, neopasnog otpada proizvedenog istraživanjem, otpada proizvedenog vađenjem, obradom ili skladištenjem treseta i inertnog otpada, koje se klasificira kao postrojenje za gospodarenje inertnim otpadom iz rudarske industrije

(2) Postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije uključuju akumulacije, otpadna jalovišta, brane i sve građevine koje služe zadržavanju, spremanju ili osiguravaju stabilnosti postrojenja, međutim, ne uključuju rudarskim radovima otkopane prostore u koje se otpad vraća nakon otkopavanja i pridobivanja mineralnih sirovina, radi njihova saniranja ili u svrhu građenja.

(3) Postrojenje za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije klasificira se kao kategorija A u sljedećim slučajevima:

1. ako se temeljem prethodne procjene opasnosti ustanovi da propust ili pogrešna izvedba, kao npr. urušavanje otpadnog jalovišta ili pucanje brane može prouzročiti veliku nesreću, uzimajući u obzir čimbenike kao što su trenutna ili buduća veličina postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, količina otpada, lokacija postrojenja i utjecaj postrojenja na okoliš

2. ako se u postrojenju za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije pohranjuje i/ili akumulira opasni otpad

3. ako sadrži tvari ili pripravke u koncentraciji većoj od propisane granične vrijednosti te se zbog toga smatraju opasnim sukladno posebnom propisu koji uređuje kemikalije.

(4) Operater je dužan izraditi Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije u skladu s podacima iz rudarskog projekta i uz poštivanje načela održivog razvoja.

(5) Osoba iz stavka 4. ovoga članka dužna je 15 dana prije početka rada i u slučaju značajne izmjene u radu postrojenja za gospodarenjem otpadom iz rudarske industrije ishoditi suglasnost nadležnog tijela županije na plan iz stavka 4. ovoga članka.

(6) Nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba će po zaprimljenom zahtjevu za ishođenje suglasnosti na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije dostaviti prijedlog Plana gospodarenja otpadom iz rudarske industrije na očitovanje ministarstvu nadležnom za rudarstvo odnosno energetiku.

(7) Nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba će u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva izdati suglasnost iz stavka 5. ovoga članka ako ministarstvo nadležno za rudarstvo odnosno energetiku ocijeni da je prijedlog Plana gospodarenja otpadom iz rudarske industrije prihvatljiv te ako ocijeni da su odabrane metode i postupci istraživanja, eksploatacije i obrade mineralnih sirovina prihvatljivi u svrhu ispunjenja ciljeva plana te da je osoba iz stavka 4. ovoga članka sposobna ispuniti ciljeve plana i obveze propisane ovim Zakonom i pravilnikom iz stavka 11. ovoga članka, da je Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije sukladan ovom Zakonu i propisima donesenim temeljem ovoga Zakona.

(8) Suglasnost na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije je upravni akt.

(9) Suglasnost na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije izdaje se na rok od pet godina.

(10) Protiv rješenja kojim je odlučeno o zahtjevu za izdavanje suglasnosti na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije iz stavka 7. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(11) Sadržaj, ciljeve i obrazac plana gospodarenja otpadom iz rudarske industrije, način izgradnje, upravljanja i zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, postupke sprječavanja onečišćenja vode, zraka i tla, način uporabe rudarskim radovima otkopanih prostora, način izrade sustava upravljanja sigurnošću i pripadajućih planova, te informiranje javnosti u sprječavanju velikih nesreća, učestalost nadzora, obrazac dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, sadržaj i popis potrebnih evidencija, te način izvještavanja propisuje Ministar pravilnikom.

Članak 49.

(1) Osoba iz članka 48. stavka 4. ovoga Zakona koja je ishodila suglasnost na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije dužna je u roku od 60 dana prije dana isteka suglasnosti na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije, ako nema značajne izmjene

u radu postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, dostaviti nadležnom tijelu zahtjev za produženje suglasnosti.

(2) Nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba dostavlja izdanu suglasnost i Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije Ministarstvu i ministarstvu nadležnom za rudarstvo.

(3) Ministarstvo vodi Evidenciju gospodarenja otpadom iz rudarske industrije.

(4) Operater postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A, osim postrojenja za gospodarenje otpadom na koje se primjenjuje propis o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, dužan je prije početka rada izraditi sustav upravljanja sigurnošću, plan sprječavanja velikih nesreća, unutarjni plan za hitne slučajeve i imenovati osobu odgovornu za uvođenje i nadzor sustava upravljanja sigurnošću.

(5) Operater koji upravlja postrojenjem za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A dužan je nadležnom tijelu županije prije početka rada postrojenja dostaviti plan sprječavanja velikih nesreća, unutarjni plan za hitne slučajeve i dokaz o uspostavi sustava upravljanja sigurnošću i sve podatke nužne za izradu Plana za slučaj velike nesreće izvan lokacije postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A.

(6) Nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba izrađuje i svake tri godine razmatra, po potrebi mijenja i dostavlja tijelu državne uprave nadležnom za civilnu zaštitu Plan za slučaj velike nesreće izvan lokacije postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A, osim za postrojenja za gospodarenje otpadom na koje se primjenjuje propis o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari.

(7) U slučaju velike nesreće, operater mora tijelu državne uprave nadležnom za civilnu zaštitu dostaviti sve bitne informacije kako bi se mogle umanjiti posljedice po ljudsko zdravlje, te procijeniti i smanjiti opseg stvarnog ili mogućeg onečišćenja okoliša i ispuniti sve zahtjeve i mjere propisane unutarnjim planom za hitne slučajeve i Planom za slučaj velike nesreće izvan lokacije postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A.

(8) Ciljeve, sadržaj, način izrade i obveznike izrade Plana gospodarenja otpadom iz rudarske industrije, dostupnost i način vođenja Evidencije gospodarenja otpadom iz rudarske industrije, pojedinosti plana sprječavanja velikih nesreća i unutarnjeg plana za hitne slučajeve te informiranje javnosti o tome propisuje Ministar pravilnikom iz članka 48. stavka 11. ovoga Zakona.

Dozvola za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije

Članak 50.

(1) Operater, koji upravlja postrojenjem za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, može, nakon što ishodi dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, početi s radom postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.

(2) Nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba rješava o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.

(3) Dozvolom za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije određuje se:

1. operater postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije
2. naziv eksploatacijskog polja
3. vrsta otpada, postupak i kapacitet zbrinjavanja otpada
4. primjena najboljih raspoloživih tehnika, uzimajući u obzir tehničko-tehnološke karakteristike postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, geografski položaj i stanje okoliša
5. klasifikacija postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije
6. lokacija postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije
7. obveze operatera postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije
8. iznos financijskog jamstva propisanog člankom 53. ovoga Zakona i
9. rok važenja dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.

(4) Dozvola za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije je upravni akt.

(5) Rok važenja dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije je pet godina.

(6) Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije iz članka 48. ovoga Zakona sastavni je dio dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.

(7) Pravna i fizička osoba – obrtnik koja posjeduje dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije dužna je gospodariti otpadom sukladno člancima 5. i 6. ovoga Zakona.

(8) Osoba odgovorna za izvođenje rudarskih radova, određena sukladno posebnom propisu koji uređuje rudarstvo, je osoba odgovorna za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.

(9) Protiv rješenja o zahtjevu za ishodenje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(10) Poslove koje je dužna obavljati osoba odgovorna za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije propisuje Ministar pravilnikom iz članka 48. stavka 11. ovoga Zakona.

Zahtjev za ishodenje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije

Članak 51.

(1) Zahtjev za dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije sadrži:

1. podatke o operateru postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije
2. naziv istražnog prostora ili eksploatacijskog polja

3. vrstu otpada i postupak zbrinjavanja otpada
4. prijedlog lokacija postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije
5. plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije
6. rješenje o prihvatljivosti zahvata za okoliš s mjerama zaštite okoliša i programom praćenja stanja okoliša za zahvat za koji je propisana obvezna procjena utjecaja zahvata na okoliš
7. opis primjene najboljih raspoloživih tehnika, uzimajući u obzir tehničko-tehnološke karakteristike postrojenja, geografski položaj i stanje okoliša
8. plan sprječavanja velikih nesreća
9. unutarnji plan za hitne slučajeve
10. dokaz o uspostavi sustava upravljanja sigurnošću ako je tako propisano pravilnikom iz članka 48. stavka 11. ovoga Zakona
11. dokaz o financijskom jamstvu iz članka 53. ovoga Zakona i
12. podatke propisane pravilnikom iz članka 48. stavka 11. ovoga Zakona.

(2) Tijelo iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona pribavit će po službenoj dužnosti plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije i rješenje iz stavka 1. točke 6. ovoga članka.

(3) Zahtjevu za dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije prilaže se odobrenje za istraživanje mineralne sirovine ili ugovor o koncesiji za eksploataciju mineralne sirovine.

(4) Dozvola za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije ne može se izdati ako operater ne ispunjava zahtjeve propisane pravilnikom iz članka 48. stavka 11. ovoga Zakona i ako bi takva dozvola bila protivna Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske.

(5) Kad nadležno tijelo iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona, u postupku rješavanja o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije za postrojenje za gospodarenje otpadom kategorije A, ocjeni da bi rad postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije mogao imati značajan utjecaj na okoliš i zdravlje ljudi u drugoj državi ili na zahtjev druge države, nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba putem Ministarstva obavještava nadležno tijelo druge države u isto vrijeme kada je pokrenuto javno savjetovanje iz stavka 9. ovoga članka o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije i dostavlja sve pribavljene podatke u okviru zahtjeva za dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.

(6) Podaci koje Ministarstvo dostavi drugoj državi u sklopu obavijesti iz stavka 5. ovoga članka čine osnovu svih potrebnih savjetovanja u okviru bilateralnih odnosa dviju država na temelju uzajamnosti i istovrijednosti.

(7) Postupak informiranja i sudjelovanja javnosti druge države, koja bi mogla biti izložena značajnom utjecaju na okoliš zbog rada postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A, provodi nadležno tijelo druge države tijekom postupka

rješavanja o zahtjevu za izdavanja ili izmjenu dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije prije donošenja rješenja.

(8) U slučaju nesreće u koju je bilo uključeno postrojenje za gospodarenje otpadom iz stavka 5. ovoga članka nadležno tijelo putem Ministarstva dostavlja drugoj državi podatke koje je operater dužan dostaviti nadležnom tijelu u slučaju velike nesreće kako bi se na najmanju mjeru smanjile posljedice nesreće na ljudsko zdravlje te procijenio i na najmanju mjeru smanjio opseg stvarne i moguće štete za okoliš.

(9) Tijelo iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona provodi postupak informiranja i sudjelovanja javnosti o podnesenom zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kojim se javnosti daje pravo na:

1. informacije da je podnesen zahtjev za dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, podaci o operateru i lokaciji postrojenja
2. informaciju da je o zahtjevu za dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije obaviještena druga država radi mogućeg prekograničnog utjecaja rada postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije
3. sve podatke koji su u skladu s propisom o zaštiti okoliša, a prema mišljenju nadležnog tijela, relevantni za izdavanje ili izmjenu predmetne dozvole
4. podatke o nadležnom tijelu za rješavanje zahtjeva i dostavljanje primjedbi ili pitanja te rokove za dostavu istih
5. informaciju o prirodi mogućih odluka
6. informacije o zahtjevu za izmjenu i dopunu dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, ako je primjenjivo
7. informaciju o rokovima, mjestu ili mediju gdje će se podaci objaviti i
8. detaljne podatke o načinu sudjelovanja javnosti.

(10) Tijelo iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona u skladu s informacijom o podnesenom zahtjevu za ishođenje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije omogućit će javnosti uvid u dokumentaciju zahtjeva za izdavanje, izmjenu i dopunu predmetne dozvole i u dokumentaciju zahtjeva zaprimljenu nakon objave podataka.

(11) Tijelo iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona dužno je razmotriti zaprimljene komentare u postupku rješavanja o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, i očitovanje o prihvatljivosti istih objaviti na mrežnoj stranici zajedno s rješenjem o rješavanju upravne stvari o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.

(12) Javno savjetovanje o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije provodi se putem središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću.

Članak 52.

(1) Operater je dužan podnijeti prijedlog za izmjenu dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije tijelu iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona ako su se promijenile okolnosti koje utječu na ostvarivanje prava dodijeljenih dozvolom za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.

(2) Promijenjene okolnosti koje utječu na ostvarivanje prava dodijeljenih dozvolom za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije iz stavka 1. ovoga članka uključuju sljedeće: značajne promjene u svezi rada postrojenja i gospodarenja otpadom iz rudarske industrije, rezultate praćenja i mjerenja koji su propisani dozvolom za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, rezultate inspekcijskog nadzora, značajne promjene u najbolje raspoloživim tehnikama koje se primjenjuju dozvolom, promjene u iznosu financijskog jamstva određenog dozvolom povezanih s radovima nužnim za sanaciju zemljišta onečišćenog radom postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije sukladno Planu gospodarenja otpadom iz rudarske industrije.

Financijsko jamstvo za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije

Članak 53.

(1) Pravna i fizička osoba – obrtnik koja je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije dužna je prije početka i za svo vrijeme obavljanja postupaka odobrenih dozvolom za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije raspolagati financijskim jamstvom (financijski polog, što uključuje i zajednički industrijski garancijski fond) ili odgovarajućim ekvivalentnim financijskim instrumentom određenim u skladu s Odlukom Komisije 2009/335/EZ od 20. travnja 2009. o tehničkim smjernicama za uspostavljanje financijskog jamstva u skladu s Direktivom 2006/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o gospodarenju otpadom od industrija vađenja minerala (priopćena pod brojem dokumenta C(2009) 2798) (SL L 101, 21.4.2009.), kojim nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba osigurava:

1. izvršenje obveza propisanih dozvolom za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, što uključuje svako obvezno postupanje na postrojenju za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije nakon njegovog zatvaranja i

2. da su za sve vrijeme rada postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije dostupna sredstva za sanaciju zemljišta onečišćenog radom postrojenja sukladno Planu gospodarenja otpadom iz rudarske industrije i dozvoli za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.

(2) Iznos financijskog jamstva se utvrđuje na temelju:

– mogućih utjecaja postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije na okoliš, uzimajući u obzir kategoriju postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, svojstva otpada i buduću namjenu saniranog zemljišta

– pretpostavke da će procjenu i izvršenje svih potrebnih radova za sanaciju izraditi neovisni stručni procjenitelj.

VII. CILJEVI GOSPODARENJA OTPADOM

Ciljevi za komunalni i građevni otpad

Članak 54.

(1) Ciljevi gospodarenja otpadom propisuju se radi poticanja prelaska na gospodarstvo koje je u većoj mjeri kružno i u kojem se što dulje zadržava vrijednost proizvoda, materijala i resursa, a stvaranje otpada se svodi na najmanju moguću mjeru.

(2) U svrhu doprinosa kružnom gospodarstvu Europske unije, Republika Hrvatska treba ostvariti sljedeće ciljeve:

1. najmanje 50 % ukupne mase otpada proizvedenog u kućanstvima i otpada iz drugih izvora čiji tokovi otpada su slični toku otpada iz kućanstva, uključujući barem papir, metal, plastiku i staklo, mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu
2. najmanje 55 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2025. godine
3. najmanje 60 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2030. godine i
4. najmanje 65 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2035. godine.

(3) Najmanje 70 % mase neopasnog građevnog otpada, osim materijala iz prirode određenog ključnim brojem otpada 17 05 04 – zemlja i kamenje koji nisu navedeni pod 17 05 03, mora se oporabiti recikliranjem, pripremom za ponovnu uporabu i drugim postupcima materijalne uporabe, uključujući postupak nasipavanja, kod kojih se otpad koristi kao zamjena za druge materijale.

Ciljevi za odlaganje otpada

Članak 55.

(1) Najveća dopuštena masa biorazgradivog komunalnog otpada čije odlaganje u kalendarskoj godini se može dopustiti svim dozvolama za gospodarenje otpadom u Republici Hrvatskoj je 264.661 tona, što je 35% mase biorazgradivog komunalnog otpada proizvedenog u 1997. godini.

(2) Količina komunalnog otpada odloženog na odlagališta otpada može biti najviše 10 % mase ukupno proizvedenog komunalnog otpada do 2035. godine.

Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu

Članak 56.

(1) Odvojeno se moraju sakupiti, radi recikliranja, sljedeći maseni udjeli plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu iz Popisa F Dodatka III. ovoga Zakona, stavljenih na tržište u godini dana:

- 77 % masenog udjela proizvoda stavljenih na tržište u godini dana, do 2025. godine i
- 90 % mase udjela proizvoda stavljenih na tržište u godini dana, do 2029. godine.

(2) Boce za napitke navedene Popisom F Dodatka III. ovoga Zakona:
 - koje su načinjene od polietilen-tereftalata kao glavne sastavnice boce (PET boce), trebaju sadržavati najmanje 25 % reciklirane plastike od 2025. godine, izračunato kao prosjek za sve PET boce stavljene na tržište u Republici Hrvatskoj i

- trebaju sadržavati najmanje 30 % reciklirane plastike od 2030. godine, izračunato kao prosjek za sve takve boce za napitke stavljene na tržište u Republici Hrvatskoj.

(3) Potrebno je postići mjerljivo kvantitativno smanjenje potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu iz Popisa A Dodatka III. ovoga Zakona do 2026. godine u usporedbi s 2022. godinom.

(4) Minimalna godišnja stopa sakupljanja ribolovnog alata koji sadrži plastiku i koji je namijenjen recikliranju propisuje Vlada uredbom.

Ciljevi za otpadna vozila

Članak 57.

Stopa ponovne uporabe i oporabe otpadnih vozila predanih na obradu tijekom godine mora biti barem 95 % prosječne mase otpadnog vozila predanog na obradu odnosno stopa ponovne uporabe i recikliranja otpadnih vozila predanih na obradu tijekom godine mora biti barem 85 % prosječne mase otpadnog vozila predanog na obradu.

Ciljevi za otpadne baterije i akumulatore

Članak 58.

(1) Godišnja stopa odvojenog sakupljanja otpadnih baterija i akumulatora mora biti najmanje 45 % od prosječne godišnje količine stavljene na tržište u protekle tri godine.

(2) Način određivanja godišnje stope iz stavka 1. ovoga članka propisuje Ministar pravilnikom iz članka 88. stavka 3. ovoga Zakona.

Ciljevi za otpadnu električnu i elektroničku opremu

Članak 59.

(1) Godišnja stopa odvojenog sakupljanja otpadne električne i elektroničke opreme (u daljnjem tekstu: EE otpad) mora biti najmanje 65 % prosječne mase električne i elektroničke opreme stavljene na tržište u tri prethodne godine ili 85 % EE otpada proizvedenog na teritoriju Republike Hrvatske.

(2) Ciljevi oporabe EE otpada su:

1. godišnje se mora obraditi postupkom oporabe najmanje 85 % ili postupkom pripreme za ponovnu uporabu i postupkom recikliranja najmanje 80 % mase sakupljene opreme za izmjenu topline ili velike opreme čija vanjska dimenzija je veća od 50 cm
2. godišnje se mora obraditi postupkom oporabe najmanje 80 % ili postupkom pripreme za ponovnu uporabu i postupkom recikliranja najmanje 70 % mase sakupljenih zaslona, monitora i oprema koja sadrži zaslone površine veće od 100 cm²
3. godišnje se mora obraditi postupkom oporabe najmanje 75 % ili postupkom pripreme za ponovnu uporabu i postupkom recikliranja najmanje 55 % mase sakupljene male opreme čija nijedna vanjska dimenzija nije veća od 50 cm ili male opreme informatičke tehnike i opreme za telekomunikacije čija nijedna vanjska dimenzija nije veća od 50 cm i

4. godišnje se mora obraditi postupkom recikliranja najmanje 80 % mase sakupljenih žarulja.

Ciljevi za otpadnu ambalažu

Članak 60.

Ciljevi uporabe otpadne ambalaže su:

1. mora se odvojeno sakupiti i oporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60 % ukupne mase otpadne ambalaže proizvedene na području Republike Hrvatske
2. mora se reciklirati najmanje 55 % i do najviše 80 % ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi
3. mora se obraditi postupkom recikliranja najmanje mase materijala u otpadnoj ambalaži:
 - a) 60 % mase za staklo
 - b) 60 % mase za papir i karton
 - c) 50 % mase za metale
 - d) 22,5 % mase za plastiku, računajući isključivo materijal koji je recikliran natrag u plastiku i
 - e) 15 % mase za drvo
4. do 31. prosinca 2025. mora se obraditi postupkom recikliranja najmanje 65 % mase ukupne otpadne ambalaže
5. do 31. prosinca 2025. mora se obraditi postupkom recikliranja barem slijedeće mase materijala u otpadnoj ambalaži:
 - a) 50 % plastike
 - b) 25 % drva
 - c) 70 % nebojenih metala
 - d) 50 % aluminija
 - e) 70 % stakla i
 - f) 75 % papira i kartona
6. do 31. prosinca 2030. mora se obraditi postupkom recikliranja najmanje 70% mase ukupne otpadne ambalaže
7. do 31. prosinca 2030. mora se obraditi postupkom recikliranja barem slijedeće mase materijala u otpadnoj ambalaži:
 - a) 55 % plastike
 - b) 30 % drveta
 - c) 80 % nebojenih metala
 - d) 60 % aluminija
 - e) 75 % stakla i
 - f) 85 % papira i kartona

Ciljevi za otpadne gume

Članak 61.

Ciljevi gospodarenja otpadnim gumama su:

1. osigurati sustavno odvojeno sakupljanje otpadnih guma
2. osigurati obradu svih odvojeno sakupljenih otpadnih guma
3. osigurati recikliranje najmanje 80 % mase odvojeno sakupljenih otpadnih guma u kalendarskoj godini u Republici Hrvatskoj.

Ciljevi za otpadno ulje

Članak 62.

Ciljevi gospodarenja otpadnim uljem su:

1. osigurati odvojeno sakupljanje otpadnog ulja i
2. osigurati obradu otpadnog ulja.

VIII. JAVNA USLUGA SAKUPLJANJA KOMUNALNOG OTPADA

Gospodarenje komunalnim otpadom

Članak 63.

Gospodarenjem komunalnim otpadom osigurava se mogućnost korištenja javne usluge sakupljanja komunalnog otpada te se potiče proizvođača otpada i posjednika otpada da odvojeno predaju otpad, kako bi se smanjila količina miješanog komunalnog otpada koji nastaje, smanjio udio biootpada u proizvedenom miješanom komunalnom otpadu, povećale količine i ispunila obveza Republike Hrvatske da osigura odvojeno sakupljanje i recikliranje papira i kartona, stakla, metala, plastike, biootpada, drva, tekstila, ambalaže, otpadne električne i elektroničke opreme, otpadnih baterija i akumulatora i glomaznog otpada, uključujući madrace i namještaj, uključivo i otpad koji se svrstava u posebne kategorije otpada čije gospodarenje je uređeno posebnim propisima, te time smanjila količina otpada koji se zbrinjava odlaganjem.

Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada

Članak 64.

(1) Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada (u daljnjem tekstu: javna usluga) podrazumijeva prikupljanje komunalnog otpada na području pružanja javne usluge putem spremnika od pojedinog korisnika i prijevoz i predaju tog otpada ovlaštenoj osobi za obradu takvoga otpada.

(2) Javna usluga je usluga od općeg interesa.

(3) Javna usluga uključuje slijedeće usluge:

- uslugu prikupljanja na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge:

1. miješanog komunalnog otpada
2. biootpada
3. reciklabilnog otpada i

4. glomaznog otpada jednom godišnje, te
-uslugu preuzimanja otpada u reciklažnom dvorištu
-uslugu prijevoza i predaje otpada ovlaštenoj osobi.

(4) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba dužno je na svom području osigurati obavljanje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, osiguravajući pri tom javnost rada kako bi se osiguralo odvojeno sakupljanje miješanog komunalnog otpada iz kućanstava i drugih izvora, biootpada iz kućanstava, reciklabilnog komunalnog otpada, opasnog komunalnog otpada i glomaznog otpada iz kućanstava.

(5) Područje pružanja javne usluge je područje jedinice lokalne samouprave i područje Grada Zagreba.

(6) Javna usluga nije komunalna djelatnost.

Financiranje Javne usluge

Članak 65.

(1) Usluge iz članka 64. stavka 3. podstavka 1. točki 1., 2. i 4. ovoga Zakona financiraju se iz sredstava prikupljenih naplatom cijene javne usluge i ugovorne kazne, a mogu se financirati iz proračuna jedinice lokalne samouprave i iz drugih izvora.

(2) Fond financira troškove usluga iz članka 64. stavka 3. podstavka 1. točke 3. i podstavka 2. ovoga Zakona za tokove otpada koji se sastoje pretežito od otpadne ambalaže iz sredstava prikupljenih naplatom naknade gospodarenja otpadom.

(3) Financiranje troškova iz stavka 2. ovoga članka obavlja se temeljem sporazuma Fonda i davatelja usluge kojim se određuju uvjeti sakupljanja i predaje reciklabilnog otpada.

(4) Strukturu troškova iz stavka 2. ovoga članka uređuje Fond odlukom.

Odluka o načinu pružanja javne usluge

Članak 66.

(1) Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave o načinu pružanja Javne usluge donosi odluku koja sadrži:

1. kriterije obračuna količine miješanog komunalnog otpada
2. standardne veličine i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje otpada
3. najmanju učestalost odvoza otpada prema područjima
4. obračunska razdoblja kroz kalendarsku godinu
5. područje pružanja javne usluge
6. iznos cijene obvezne minimalne javne usluge s obrazloženjem načina na koji je određena
7. odredbe o načinu podnošenja prigovora i postupanju po prigovoru građana na neugodu uzrokovanu sustavom sakupljanja komunalnog otpada
8. odredbe o načinu pojedinačnog korištenje javne usluge

9. odredbe o načinu korištenja zajedničkog spremnika
10. odredbe o prihvatljivom dokazu izvršenja javne usluge za pojedinog korisnika usluge
11. način određivanja udjela korisnika usluge u slučaju kad su korisnici usluge kućanstva i pravne osobe ili fizičke osobe – obrtnici i koriste zajednički spremnik, a nije postignut sporazum o njihovim udjelima
12. odredbe o ugovornoj kazni i
13. opće uvjete ugovora s korisnicima.

(2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka može sadržavati:

1. kriterij za određivanje korisnika usluge u čije ime jedinica lokalne samouprave preuzima obvezu sufinanciranja cijene javne usluge
2. kriterije za umanjeње cijene javne usluge
3. odredbe o korištenju javne površine za prikupljanje otpada i mjestima primopredaje otpada ukoliko su različita od obračunskog mjesta
4. odredbe o korištenju površina kojima upravlja jedinica lokalne samouprave za potrebe kompostiranja biootpada koje može obavljati korisnik usluge
5. odredbe o količini glomaznog otpada koji se preuzima u okviru javne usluge
6. odredbe o provedbi Ugovora koje se primjenjuju u slučaju nastupanja posebnih okolnosti (elementarna nepogoda, katastrofa i sl.) i
7. lokacije na kojoj se može osigurati obavljanje obrade glomaznog otpada mobilnim uređajem u okviru javne usluge.

(3) Odluku iz stavka 1. ovoga članka Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba dužno je dostaviti Ministarstvu i objaviti u službenom glasilu i na mrežnim stranicama jedinice lokalne samouprave.

(4) O odluci iz stavka 1. ovoga članka potrebno je provesti prethodno savjetovanje s zainteresiranom javnošću u trajanju od najmanje 30 dana.

(5) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba dužno je voditi popis korisnika usluge u čije ime je preuzelo obvezu sufinanciranja cijene javne usluge iz stavka 2. točke 1. ovoga članka koji sadrži sljedeće podatke: o korisniku usluge, obračunskom mjestu, obračunskom razdoblju, iznosu sufinanciranja cijene javne usluge koji je jedinica lokalne samouprave platila davatelju javne usluge.

Kriterij obračuna količine otpada

Članak 67.

Kriterij obračuna količine otpada iz članka 66. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona je:

1. masa predanog miješanog komunalnog otpada u obračunskom razdoblju izražena u kilogramima ili
2. volumen spremnika miješanog komunalnog otpada izražen u litrama i broj pražnjenja spremnika u obračunskom razdoblju.

Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada

Članak 68.

(1) Javnu uslugu pruža davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada (u daljnjem tekstu: davatelj usluge) koji je:

1. trgovačko društvo, koje osniva jedna ili više jedinica lokalne samouprave i u kojem većinski dio dionica, odnosno udjela čine dionice odnosno udjeli jedne ili nekoliko jedinica lokalne samouprave, temeljem odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o dodjeli obavljanja javne usluge sakupljanja komunalnog otpada ili
2. pravna ili fizička osoba - obrtnik temeljem koncesije dodijeljene odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave.

(2) Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba donosi odluku o dodjeli obavljanja javne usluge i koncesije za javnu uslugu za područje pružanja javne usluge.

(3) Obavljanje pojedinih usluga iz članka 64. stavka 3. podstavka 1. točke 2., 3. i 4. i podstavka 2. davatelj usluge može povjeriti drugoj pravnoj ili fizičkoj osobi – obrtniku uz suglasnost predstavničkog tijela.

(4) Koncesija za javnu uslugu sakupljanja komunalnog otpada za javnu uslugu ili pojedine usluge iz članka 64. stavka 3. podstavka 1. točaka 2., 3. i 4. i podstavka 2. ovoga Zakona daje se na rok do deset godina.

(5) Na pitanja koncesije za usluge iz članka 64. stavka 3. ovoga Zakona koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju koncesije.

(6) Odluke iz stavka 2. ovoga članka dostavljaju se Ministarstvu radi objave u popisu davatelja usluge u roku od osam dana do dana donošenja te odluke.

(7) Ministarstvo na svojim mrežnim stranicama vodi Evidenciju javne usluge koja sadrži podatke o davateljima usluge po jedinicama lokalne samouprave, odlukama o načinu pružanja javne usluge iz članka 66. ovoga Zakona, odlukama o uklanjanju odbačenog otpada, cjenicima davatelja usluge uz zahtjev iz članka 77. stavka 7. ovoga Zakona, suglasnosti iz članka 77. stavka 5. i Izvješća o radu davatelja usluge iz članka 69. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 69.

(1) Davatelj usluge je dužan:

1. gospodariti s odvojeno sakupljenim komunalnim otpadom, uključujući preuzimanje i prijevoz tog otpada, sukladno redu prvenstva gospodarenja otpadom i način na koji ne dovodi do miješanja odvojeno sakupljenog komunalnog otpada s drugom vrstom otpada ili otpadom koji ima drugačija svojstva.
2. pružati javnu uslugu u skladu s ovim Zakonom i Odlukom iz članka 66. ovoga Zakona.
3. snositi sve troškove gospodarenja prikupljenim otpadom, osim troškova postupanja s reciklabilnim komunalnim otpadom koji se sastoji pretežito od otpadne ambalaže.
4. osigurati korisniku usluge spremnike za primopredaju komunalnog otpada
5. preuzeti sadržaj spremnika od korisnika usluge i to odvojeno miješani komunalni otpad, biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni otpad

6. osigurati provjeru da otpad sadržan u spremniku prilikom primopredaje odgovara vrsti otpada čija se primopredaja obavlja
7. osigurati uvjete kojima se ostvaruje pojedinačno korištenje javne usluge neovisno o broju korisnika usluge koji koriste zajednički spremnik
8. predati sakupljeni reciklabilni komunalni otpad osobi koju odredi Fond
9. voditi evidencije propisane člankom 82. ovoga Zakona
10. na spremniku održavati natpis iz stavka 2. ovoga članka
11. osigurati sigurnost, redovitost i kvalitetu javne usluge
12. predati miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske i
13. obračunati cijenu javne usluge na način propisan ovim Zakonom, Odlukom iz članka 66. stavka 1. ovoga Zakona i cjenikom iz članka 77. ovoga Zakona
14. na računu za javnu uslugu navesti sve elemente temeljem kojih je izvršio obračun cijene javne usluge, uključivo i porez na dodanu vrijednost određen sukladno posebnom propisu koji uređuje porez na dodanu vrijednost.

(2) Spremnik za primopredaju komunalnog otpada kod korisnika usluge mora sadržavati natpis s nazivom davatelja usluge, oznaku koja je u Evidenciji o preuzetom komunalnom otpadu pridružena korisniku usluge i obračunskom mjestu i naziv vrste otpada za koju je spremnik namijenjen.

(3) Davatelj usluge koji osim pružanja javne usluge, obavlja i druge poslove, dužan je voditi evidenciju prihoda i rashoda od javne usluge na način da je u svakom trenutku moguće utvrditi postojeće prihode i rashode od javne usluge.

(4) O svom radu Davatelj usluge dužan je predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave podnijeti Izvješće o radu do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu i dostaviti ga Ministarstvu.

(5) Izvješće iz stavka 4. ovoga članka sadrži opće podatke o području pružanja javne usluge, obračunskim mjestima, korisnicima usluge i odvojenom sakupljanju otpada, podatke o redovitosti sustava, podatke o kvaliteti pružanja javne usluge i ekonomskoj učinkovitosti sustava sakupljanja komunalnog otpada.

(6) Obrazac Izvješća iz stavka 4. ovoga članka objavljuje se na mrežnoj stranici Ministarstva.

Korisnik javne usluge sakupljanja komunalnog otpada

Članak 70.

(1) Korisnik javne usluge na području pružanja usluge (u daljnjem tekstu: korisnik usluge) je vlasnik nekretnine, odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine kada je vlasnik nekretnine, odnosno

posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika i o tome obavijestio davatelja usluge ili stvarni korisnik nekretnine.

(2) Korisnici javne usluge iz stavka 1. ovoga članka ovisno o načinu korištenja nekretnine, trajno ili povremeno, u svrhu stanovanja (vlasnici stanova, kuća, nekretnina za odmor) ili u svrhu obavljanja djelatnosti ili druge svrhe, razvrstavaju se u kategoriju:

1. korisnika kućanstvo ili
2. korisnika koji nije kućanstvo (drugi izvori komunalnog otpada).

(3) Korisnik iz stavka 2. točke 2. ovoga članka je korisnik javne usluge koji nije razvrstan u kategoriju kućanstvo, a koji nekretninu koristi u svrhu obavljanja djelatnosti, što uključuje i iznajmljivače koji kao fizičke osobe pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu sukladno zakonu kojim se uređuje ugostiteljska djelatnost.

(4) Korisnik usluge je dužan:

1. koristiti javnu uslugu na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge na način da proizvedeni komunalni otpad predaje putem zaduženog spremnika
2. omogućiti davatelju usluge pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada kad to mjesto nije na javnoj površini
3. postupati s otpadom na obračunskom mjestu korisnika usluge na način koji ne dovodi u opasnost ljudsko zdravlje i ne dovodi do rasipanja otpada oko spremnika i ne uzrokuje pojavu neugode drugoj osobi zbog mirisa otpada
4. odgovarati za postupanje s otpadom i spremnikom na obračunskom mjestu korisnika usluge, te kad više korisnika koristi zajednički spremnik zajedno s ostalim korisnicima usluge na istom obračunskom mjestu odgovarati za obveze nastale zajedničkim korištenjem spremnika
5. platiti davatelju usluge iznos cijene javne usluge za obračunsko mjesto i obračunsko razdoblje, osim za obračunsko mjesto na kojem je nekretnina koja se trajno ne koristi
6. predati opasni komunalni otpad u reciklažno dvorište ili mobilno reciklažno dvorište odnosno postupiti s istim u skladu s propisom koji uređuje gospodarenje posebnom kategorijom otpada, osim korisnika koji nije kućanstvo
7. predati odvojeno miješani komunalni otpad, reciklabilni komunalni otpad, opasni komunalni otpad i glomazni otpad
8. predati odvojeno biootpad ili kompostirati biootpad na mjestu nastanka
9. dostaviti davatelju usluge ispunjenu Izjavu o načinu korištenja javne usluge
10. omogućiti davatelju javne usluge označivanje spremnika odgovarajućim natpisom i oznakom.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, korisnik koji nije kućanstvo (drugi izvori komunalnog otpada) u sklopu javne usluge dužan je koristiti samo uslugu prikupljanja miješanog komunalnog otpada na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge, a korištenje ostalih usluga iz članka 64. stavka 3. ovoga Zakona ugovara s ovlaštenom osobom pod komercijalnim uvjetima.

Nekretnina koja se trajno ne koristi

Članak 71.

(1) Nekretnina koja se trajno ne koristi je nekretnina koja se u razdoblju od najmanje 12 mjeseci ne koristi za stanovanje ili nije pogodna za stanovanje, boravak ili obavljanje djelatnosti, odnosno nije useljiva.

(2) Trajno nekorištenje nekretnine utvrđuje se na temelju očitovanja vlasnika nekretnine, a dokazuje se temeljem podataka očitavanja mjernih uređaja za potrošnju električne energije ili plina ili pitke vode ili na drugi način (očevid lokacije).

Ugovorna kazna

Članak 72.

(1) Korisnik usluge dužan je platiti davatelju usluge ugovornu kaznu ako ne ispunjava obveze iz članka 70. stavka 4. točki 1. do 4. i 6. do 9. ovoga Zakona ili ako ju neuredno ispuni.

(2) Iznos ugovorne kazne određen za pojedino postupanje korisnika usluge mora biti razmjeran troškovima uklanjanja posljedica takvog postupanja, a najviše do iznosa godišnje cijene obvezne minimalne javne usluge obračunate korisniku usluge iz stavka 1. ovog članka.

(3) Na pitanja ugovorne kazne iz stavka 1. ovoga članka koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi.

(4) Kad više korisnika usluge koristi zajednički spremnik, nastalu obvezu plaćanja ugovorne kazne u slučaju kad se ne utvrdi odgovornost pojedinog korisnika snose svi korisnici usluge koji koriste zajednički spremnik sukladno udjelima u korištenju spremnika.

(5) Iznos određene ugovorne kazne iskazuje se na zasebnoj stavci na računu za javnu uslugu.

Kriteriji za umanjene cijene javne usluge

Članak 73.

Kriteriji za umanjene cijene javne usluge moraju poticati korisnika kućanstvo da odvojeno predaje biootpad, reciklabilni komunalni otpad, glomazni otpad i opasni komunalni otpad od miješanog komunalnog otpada te da, kad je to primjenjivo, kompostira biootpad.

Izjava o načinu korištenja javne usluge

Članak 74.

(1) Izjava o načinu korištenja javne usluge je obrazac kojim se korisnik usluge i davatelj usluge usuglašavaju o bitnim sastojcima ugovora.

(2) Podaci u obrascu Izjave svrstani su u dva stupca od kojih je prvi prijedlog davatelja usluge, a drugi očitovanje korisnika usluge.

(3) Korisnik usluge je dužan vratiti davatelju usluge dva potpisana primjerka Izjave iz stavka 1. ovoga članka u roku od 15 dana od dana zaprimanja.

(4) Davatelj usluge dužan je po zaprimanju Izjave sukladno stavku 2. ovoga članka, korisniku usluge vratiti jedan ovjereni primjerak Izjave u roku od 15 dana od zaprimanja.

(5) Davatelj usluge je dužan primijeniti podatak iz Izjave koji je naveo korisnik usluge kada je taj podatak u skladu sa ovim Zakonom i Odlukom iz članka 66. ovoga Zakona.

(6) Iznimno od odredbe stavka 5. ovoga članka davatelj usluge primjenjuje podatak iz Izjave koji je naveo davatelj usluge u sljedećim slučajevima:

1. kad se korisnik usluge ne očituje o podacima u Izjavi, odnosno ne dostavi Izjavu davatelju usluge u roku ili
2. kad više korisnika usluge koristi zajednički spremnik, a među korisnicima usluge nije postignut dogovor o udjelima korištenja zajedničkog spremnika na način da zbroj svih udjela čini jedan, primjenjuje se udio korisnika usluge u korištenju zajedničkog spremnika koji je u Izjavi naveo davatelj usluge.

(7) Davatelj usluge može omogućiti davanje Izjave iz stavka 1. ovoga članka elektroničkim putem kad je takav način prihvatljiv korisniku usluge.

(8) O svakoj promjeni podataka iz Izjave korisnik usluge dužan je obavijestiti davatelja usluge u roku od 15 dana od dana kad je nastupila promjena, kao i o svakoj drugoj namjeravanoj promjeni podataka iz Izjave u roku od 15 dana prije dana od kojeg će se primjenjivati namjeravana promjena.

(9) Sadržaj Izjave iz stavka 1. ovoga članka propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.

Cijena Javne usluge

Članak 75.

(1) Cijena javne usluge plaća se radi pokrića troškova pružanja javne usluge.

(2) Strukturu cijene javne usluge čini:

1. cijena za količinu predanog miješanog komunalnog otpada i
2. cijena obvezne minimalne javne usluge.

(3) Kad jedan korisnik usluge samostalno koristi spremnik, udio korisnika usluge u korištenju spremnika je jedan.

(4) Kad više korisnika usluge zajednički koriste spremnik zbroj udjela svih korisnika, određenih međusobnim sporazumom ili prijedlogom davatelja usluge, mora iznositi jedan.

(5) Omjer cijene za količinu predanog miješanog otpada i cijene obvezne minimalne javne usluge u cijeni javne usluge mora biti odmjeran na način koji će osigurati obavljanje javne usluge na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, javnost rada i onečišćivač plaća, kako bi se osiguralo i poticalo odvojeno sakupljanje otpada.

(6) Iznos cijene za količinu predanog miješanog komunalnog otpada obračunava se prema izrazu propisanom Dodatkom IV. ovoga Zakona.

Obvezna minimalna javna usluga

Članak 76.

(1) Obvezna minimalna javna usluga je iznos koji se osigurava radi ekonomski održivog poslovanja te sigurnosti, redovitosti i kvalitete pružanja javne usluge, kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu.

(2) Cijena obvezne minimalne javne usluge dio je cijene javne usluge.

(3) Na području pružanja javne usluge primjenjuje se:

1. jedinstvena cijena obvezne minimalne javne usluge za korisnika usluge razvrstanog u kategoriju korisnika kućanstvo i
2. jedinstvena cijena obvezne minimalne javne usluge za korisnika usluge razvrstanog u kategoriju korisnika koji nije kućanstvo.

(4) Ako se na istom obračunskom mjestu isti korisnik može razvrstati i u kategoriju kućanstvo i u kategoriju korisnika koji nije kućanstvo, korisnik je dužan plaćati samo cijenu obvezne minimalne javne usluge obračunatu za kategoriju korisnika koji nije kućanstvo.

Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada

Članak 77.

(1) Cjenik javne usluge (u daljnjem tekstu: Cjenik), je opći akt koji, na temelju Odluke iz članka 66. ovoga Zakona, donosi davatelj usluge.

(2) Cjenikom, ovisno o kriteriju količine predanog otpada, određuje se, zasebno za korisnika razvrstanog u kategoriju kućanstvo i za korisnika razvrstanog u kategoriju korisnika koji nije kućanstvo (drugi izvori komunalnog otpada) jedinična cijena za preuzimanje jednoga kilograma miješanoga komunalnoga otpada ili volumena spremnika miješanoga komunalnoga otpada.

(3) Davatelj usluge dužan je provesti prethodno javno savjetovanje od najmanje 30 dana o prijedlogu cjenika s obrazloženjem cijene i izmjene cijene te s obrazloženjem načina na koji je određena cijena obvezne minimalne javne usluge.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka u slučaju iz članka 68. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona jedinica lokalne samouprave odnosno Grad Zagreb dužna je provesti prethodno javno savjetovanje o prijedlogu ugovora o koncesiji.

(5) Davatelj usluge dužan je prije primjene cjenika, odnosno primjene izmjene cjenika zatražiti suglasnost izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba na koju se cjenik odnosi.

(6) Cjenik se donosi za područje pružanja javne usluge i sadrži cijenu u kunama, ovisno o kriteriju obračuna količine otpada iz članka 67. ovoga Zakona, za masu miješanog komunalnog otpada ili volumen preuzetog spremnika miješanog komunalnog otpada.

(7) Zahtjev za pribavljanje suglasnosti na cjenik ili izmjenu cjenika sadrži:

1. prijedlog cjenika s obrazloženjem iznosa cijene i izmjene cijene
2. procjenu iznosa prosječnog računa sukladno prijedlogu cjenika, koji bi korisnik usluge bio dužan platiti davatelju usluge u obračunskom razdoblju prema odabranom kriteriju obračuna količine otpada
3. izjavu osobe odgovorne za zastupanje davatelja usluge da je prijedlog cjenika u skladu sa ovim Zakonom i Odlukom iz članka 66. ovoga Zakona
4. izvješće o provedenom savjetovanju s javnošću
5. prijedlog datuma početka primjene cjenika
6. podatak o postotku promjene cijene u odnosu na važeću cijenu te razloge promjene cijene s obrazloženjem.

(8) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba je dužno, prije nego je dana suglasnost na prijedlog cjenika odnosno prijedlog izmjene cjenika, provjeriti da je prijedlog cjenika u skladu sa Zakonom te da predložene cijene potiču korisnika usluge da odvojeno predaje biootpad, reciklabilni komunalni otpad, glomazni otpad i opasni komunalni otpad od miješanog komunalnog otpada te da, kad je to primjenjivo, kompostira biootpad, te se o provjerenom očitovati.

(9) Cjenik ili izmjene cjenika iz stavka 6. ovoga članka ne mogu se primijeniti bez očitovanja iz stavka 8. ovoga članka i suglasnosti iz stavka 5. ovoga članka.

(10) Suglasnost iz stavka 5. ovoga članka nije upravni akt.

(11) Davatelj usluge je dužan očitovanje iz stavka 8. ovog članka i suglasnost iz stavka 5. ovog članka objaviti u službenom glasniku jedinice lokalne samouprave i na svojim mrežnim stranicama te obavijestiti korisnika usluge o cjeniku i izmjeni cjenika 15 dana prije dana primjene cjenika i u istom roku cjenik dostaviti Ministarstvu.

Ugovor o korištenju javne usluge

Članak 78.

(1) Ugovor o korištenju javne usluge smatra se sklopljenim:

1. kad korisnik usluge dostavi davatelju usluge Izjavu ili
2. prilikom prvog korištenja javne usluge ili zaprimanja na korištenje spremnika za primopredaju komunalnog otpada u slučaju kad korisnik usluge ne dostavi davatelju usluge Izjavu.

(2) Bitni sastojci Ugovora o korištenju javne usluge su: Odluka iz članka 66. stavka 1. ovoga Zakona, Izjava iz članka 74. ovoga Zakona i Cjenik javne usluge iz članka 77. ovoga Zakona.

(3) Davatelj usluge dužan je omogućiti korisniku usluge uvid u akte iz stavka 2. ovoga članka prije sklapanja i izmjene i/ili dopune Ugovora i na zahtjev korisnika usluge.

(4) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba i davatelj usluge dužni su putem sredstava javnog informiranja, mrežne stranice, dostavom pisane obavijesti ili na drugi za korisnika usluge prikladan način osigurati, da je korisnik usluge, prije sklapanja Ugovora ili izmjene i/ili dopune Ugovora, upoznat s propisanim odredbama koje uređuju sustav sakupljanja komunalnog otpada, Ugovorom i pravnim posljedicama.

(5) Davatelj usluge je dužan na svojoj mrežnoj stranici imati poveznice na mrežne stranice „Narodnih novina“ na kojima je objavljen ovaj Zakon, digitalnu presliku Odluke, digitalnu presliku cjenika sa svim pripadajućim dodacima i priložima.

Primjena drugih zakona

Članak 79.

(1) Na pitanja Javne usluge iz članka 64. ovoga Zakona koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe zakona kojima se uređuju obvezni odnosi, koncesije i zaštita potrošača.

(2) Korisnik usluge, koji je fizička osoba, je potrošač i ima značenje uređeno zakonom kojim se uređuje zaštita potrošača.

(3) Tijelo nadležno za postupanje po prijavi ili predstavi korisnika usluga – potrošača radi zaštite svojih prava, odnosno pravnih interesa protiv postupanja davatelja usluga, sukladno zakonu kojim se uređuje zaštita potrošača, je Državni inspektorat.

Troškovi pružanja javne usluge

Članak 80.

(1) Davatelj usluge dužan je iz prihoda od naplate cijene javne usluge iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona financirati samo troškove čija svrha je pružanje javne usluge uključujući sljedeće:

1. troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada
2. troškove prijevoza otpada
3. troškove obrade miješanog komunalnog otpada i biootpada
4. troškove koji su nastali radom reciklažnog dvorišta i mobilnog reciklažnog dvorišta zaprimanjem bez naknade otpada nastalog u kućanstvu na području jedinice lokalne samouprave za koje je uspostavljeno reciklažno dvorište
5. prijevoza i obrade glomaznog otpada koji se prikuplja u okviru javne usluge i
6. vođenje propisanih evidencija i izvješćivanja u vezi s javnom uslugom.

(2) Iznimno od stavka 1. točke 2. ovoga članka troškovi prijevoza otpada ne uključuju troškove prijevoza koji se financiraju na temelju posebnih propisa.

Standardna veličina i bitna svojstva spremnika

Članak 81.

(1) Standardna veličina i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje miješanog komunalnog otpada mora se odrediti na način da je spremnik primjeren potrebi pojedinog korisnika usluge.

(2) Primjerenost potrebe pojedinog korisnika javne usluge ne može se ocjenjivati temeljem površine ili obujma nekretnine iz članka 70. stavka 1. ovoga Zakona.

Evidencija o preuzetom komunalnom otpadu

Članak 82.

(1) Davatelj usluge dužan je voditi evidenciju o preuzetoj količini otpada od pojedinog korisnika usluge u obračunskom razdoblju prema kriteriju količine otpada iz članka 67. ovoga Zakona.

(2) Evidencija iz stavka 1. ovoga članka vodi se u digitalnom obliku.

(3) Sastavni dio Evidencije iz stavka 1. ovoga članka su i Izjava i dokazi o izvršenoj javnoj usluzi.

(4) Podaci iz Evidencije iz stavka 1. ovoga članka moraju biti dostupni na uvid korisniku usluge na njegov zahtjev.

(5) Sadržaj Evidencije iz stavka 1. ovoga članka propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.

Obavijest o sakupljanju komunalnog otpada

Članak 83.

(1) Davatelj usluge dužan je korisniku usluge do kraja prosinca tekuće kalendarske godine za iduću kalendarsku godinu dostaviti Obavijest o sakupljanju komunalnog otpada elektroničkim putem, pisanim putem ili na drugi korisniku usluge prihvatljiv način.

(2) Jedinica lokalne samouprave odnosno Grad Zagreb i davatelj javne usluge dužni su na svojim mrežnim stranicama objaviti i ažurno održavati informacije o:

1. lokacijama mobilnih i reciklažnih dvorišta po naseljima i

2. lokacijama spremnika za odvojeno sakupljanje komunalnog otpada postavljenih na javnoj površini.

(3) Sadržaj Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.

Odvojeno sakupljanje komunalnog otpada

Članak 84.

(1) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba dužno je osigurati odvojeno prikupljanje otpadnog papira i kartona, stakla, metala, plastike, biootpada, drva, tekstila, ambalaže, električne i elektroničke opreme, baterija i akumulatora i glomaznog otpada, uključujući otpadne madrace i namještaj na način da osigura funkcioniranje jednog ili više reciklažnih dvorišta, odnosno mobilne jedinice na svom području sukladno stavcima 2. i 3. ovoga članka te uslugu prijevoza glomaznog komunalnog otpada na zahtjev korisnika usluge.

(2) Kako bi se osigurala dostupnost usluge odvojenog sakupljanja opasnog komunalnog otpada i drugog komunalnog otpada, izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba dužno je:

1. na području jedinice lokalne samouprave u kojoj ima 3.000 stanovnika ili manje, a u kojoj se ne nalazi reciklažno dvorište, osigurati dostupnost mobilnog reciklažnog dvorišta

2. na području jedinice lokalne samouprave u kojoj ima više od 3.000 stanovnika, osigurati najmanje jedno reciklažno dvorište ili mobilno reciklažno dvorište te još po jedno reciklažno dvorište na svakih idućih 25.000 stanovnika

3. na području jedinice lokalne samouprave u kojoj ima više od 100.000 stanovnika, osigurati najmanje četiri reciklažna dvorišta te još po jedno na svakih idućih 30.000 stanovnika i

4. na području naselja u kojem se ne nalazi reciklažno dvorište i na području svakog mjesnog odbora Grada Zagreba, osigurati dostupnost mobilnog reciklažnog dvorišta najmanje jednom svakih devedeset dana.

(3) Iznimno od stavka 2. točke 3. ovoga članka, izvršno tijelo Grada Zagreba dužno je osigurati funkcioniranje barem jednog reciklažnog dvorišta u svakoj gradskoj četvrti.

(4) Broj stanovnika jedinice lokalne samouprave u stavku 2. ovoga članka određuje se sukladno podacima iz zadnjeg popisa stanovništva.

(5) Više jedinica lokalne samouprave mogu sporazumno zajednički osigurati provedbu obveze iz stavka 2. točaka 1. i 4. ovoga članka.

(6) Kako bi se osiguralo pristupačno korištenje reciklažnog dvorišta stanovnicima određenoga područja, reciklažno dvorište se mora nalaziti unutar područja jedinice lokalne samouprave za koje je uspostavljeno, a mobilno reciklažno dvorište mora se nalaziti na javnoj površini ili na površini dostupnoj s javne površine u naselju.

(7) Kako bi se osigurala obrada opasnoga otpada u skladu s člancima 5. i 6. ovoga Zakona i spriječilo onečišćenje ostalih tokova komunalnog otpada, posjednik otpada iz kućanstva dužan je opasni komunalni otpad predati u reciklažno dvorište ili u sustav

gospodarenja posebnom kategorijom otpada kad je opasni komunalni otpad ujedno i otpad koji spada u posebnu kategoriju otpada te je pravilnikom iz članka 5. stavka 5. propisana takva obveza.

Glomazni otpad

Članak 85.

(1) Davatelj usluge je dužan u okviru javne usluge najmanje jednom u kalendarskoj godini preuzeti glomazni otpad od korisnika usluge koji je kućanstvo na obračunskom mjestu korisnika usluge bez naknade.

(2) Davatelj usluge je dužan na zahtjev korisnika usluge koji je kućanstvo osigurati preuzimanje glomaznog otpada od korisnika usluge na obračunskom mjestu korisnika usluge, pri čemu je korisnik usluge dužan platiti cijenu prijevoza i obrade tog otpada.

(3) Davatelj usluge je dužan preuzeti glomazni otpad od korisnika usluge na obračunskom mjestu korisnika usluge koji je kućanstvo u što kraćem roku koji zajednički određuju korisnik usluge i davatelj usluge.

(4) Zabranjeno je glomazni otpad odbacivati i sakupljati na javnoj površini, osim putem spremnika.

Reciklažno dvorište

Članak 86.

(1) Osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem dužna je raspolagati reciklažnim dvorištem koje je građevina i za koje je izdan akt kojim se dozvoljava uporaba ili mobilnom jedinicom za koju je izdana izjava o sukladnosti proizvoda.

(2) Osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem dužna je:

1. bez naknade zaprimiti opasni komunalni otpad, otpadni papir, drvo, metal, staklo, plastiku, tekstil i krupni (glomazni) otpad koji je nastao kod korisnika usluge razvrstanog u kategoriju kućanstvo na odgovarajućem području jedinice lokalne samouprave za koje je uspostavljeno to reciklažno dvorište
2. voditi evidenciju o zaprimljenom komunalnim otpadom iz točke 1. ovoga stavka na propisan način
3. odvojeno skladištiti otpad u odgovarajućim spremnicima i
4. preuzimati i predavati otpad sukladno pravilniku koji uređuje gospodarenje posebnom kategorijom otpada.

(3) Osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem utvrđuje, u suradnji s tijelima jedinice lokalne samouprave, pravo korištenja usluga reciklažnog dvorišta bez naknade u smislu odredbe stavka 2. točke 1. ovoga članka.

(4) Osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem dužna je zatražiti na uvid osobni identifikacijski dokument od osobe koja predaje otpad radi ostvarenja prava iz stavka 2. točke 1. ovoga članka.

(5) Osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem može zaprimati i otpad koji nije nastao na odgovarajućem području jedinice lokalne samouprave za koje je uspostavljeno to reciklažno dvorište kao i otpad koji nije nastao u kućanstvu ako osoba koja predaje otpad snosi sve troškove gospodarenja tim otpadom.

(6) Popis vrsta otpada iz stavka 2. točke 1. ovoga članka propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga članka.

Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada

Članak 87.

(1) Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada iz kućanstva te iz drugih izvora, ako je takvo sakupljanje određeno najboljim raspoloživim tehnikama, uspostavljena je radi doprinosa Republike Hrvatske samodostatnom zbrinjavanju i uporabi miješanog komunalnog otpada Europske unije kao cjeline.

(2) Blizina i samodostatnosti iz stavka 1. ovoga članka ne podrazumijeva da se u Republici Hrvatskoj moraju nalaziti postrojenja za svu konačnu uporabu otpada.

(3) Prilikom uspostave postrojenja iz stavka 1. ovoga članka uzimaju se u obzir prostorne okolnosti i potreba za postrojenjima za obradu određene vrste otpada.

(4) Integrirana mreža postrojenja iz stavka 1. ovoga članka mora omogućiti učinkoviti transport otpada, kad je nužno i putem pretovarnih stanica na kojima se obavlja skladištenje, priprema i pretovar otpada za prijevoz prema postrojenju za obradu otpada, te obradu miješanog komunalnog otpada postupkom uporabe ili zbrinjavanja u najbližem odgovarajućem postrojenju, najprikladnijim postupkom i tehnologijom kako bi se osigurala visoka razina zaštite okoliša i javnog zdravlja.

IX. POSEBNE KATEGORIJE OTPADA

Članak 88.

(1) Posebne kategorije otpada su tokovi otpada za koje se propisuju posebni uvjeti gospodarenja i to:

1. otpadni tekstil i obuća, otpadna ambalaža, otpadne gume, otpadna ulja, otpadne baterije i akumulatori, otpadna vozila, građevni otpad i otpad koji sadrži azbest, medicinski otpad, otpadna električna i elektronička oprema, otpad iz proizvodnje titan dioksida, otpadni poliklorirani bifenili i poliklorirani terfenili, plastika za jednokratnu uporabu i ribolovni alati koji sadrže plastiku.

2. određeni otpad za kojeg Ministar pravilnikom iz stavka 3. ovoga članka utvrdi da je potrebno odrediti poseban način gospodarenja tim otpadom i

3. određeni tok otpada za kojeg je propisom Europske unije uređen način gospodarenja.

(2) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba dužno je osigurati provedbu propisanih mjera u sustavu sakupljanja posebnih kategorija otpada propisanih pravilnikom iz stavka 3. ovoga članka.

(3) Gospodarenje otpadom koji se smatra posebnom kategorijom otpada uključujući, način ostvarenja zahtjeva iz članka 5. stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga Zakona prilikom obavljanja postupka i tehnološkog procesa gospodarenja otpadom, obvezno postupanje posjednika toga otpada i drugih dionika sustava gospodarenja posebnom kategorijom otpada te pojedinosti načina rada organizacije propisuje Ministar pravilnikom.

Članak 89.

(1) Na sakupljanje, predaju i prihvrat otpada u lučke uređaje za prihvrat otpada koji stvaraju pomorski objekti, te na ostatke brodskog tereta primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje pomorstvo.

(2) Praćenje morskog otpada provodi se u okviru programa rada referentnog centra za more sukladno propisu koji uređuje zaštitu okoliša.

Članak 90.

(1) Uporabu mulja proizvedenog radom uređaja za pročišćavanje otpadne vode u poljoprivredi propisuje Ministar pravilnikom uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poljoprivredu.

(2) Gospodarenje otpadom od ribolovnih alata koji sadrže plastiku propisuje Ministar pravilnikom uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove ribarstva i akvakulture.

X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA

Članak 91.

(1) Proizvođač proizvoda obvezan je:

1. osigurati da proizvod kojega stavlja na tržište Republike Hrvatske udovoljava uvjetima za tu vrstu proizvoda
2. imati potvrde o izvršenju točke 1. ovoga stavka
3. osigurati da proizvod kojega stavlja na tržište Republike Hrvatske sadrži propisanu oznaku i podatke
4. imati točnu i potpunu propisanu evidenciju o proizvodima koje stavlja na tržište Republike Hrvatske
5. nadležnim tijelima dostavljati propisane podatke o proizvodima koje stavlja na tržište Republike Hrvatske

6. predati nadležnom tijelu dokaze o ispunjenju zahtjeva iz točaka 2., 3. i 4. ovoga stavka na zahtjev nadležnog tijela

7. osigurati da se u prodajnom prostoru nalaze propisane obavijesti.

(2) Uvjete kojima treba udovoljavati proizvod koji se stavlja na tržište Republike Hrvatske, uključujući sadržaj određenih tvari te zabrane stavljanja određenih proizvoda na tržište iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, potvrde iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, oznake i podatke iz stavka 1. točke 4. ovoga članka, sadržaj evidencije iz stavka 1. točke 5. ovoga članka, nadležna tijela i podatke koji im se dostavljaju iz stavka 1. točke 6. ovoga članka te obavijesti iz stavka 1. točke 7. ovoga članka propisuje Ministar pravilnikom iz članka 88. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 92.

(1) Radi poticanja ponovne uporabe i sprječavanja nastanka otpada, recikliranja i općenito uporabe otpada, te doprinosu postizanju nacionalnog cilja gospodarenja otpadom, proizvođač proizvoda dužan je:

1. preuzeti rabljeni proizvod
2. osigurati preuzimanje otpada koji nastaje od uporabe proizvoda
3. osigurati provedbu usluga gospodarenja otpadom
4. platiti naknadu gospodarenja otpadom
5. osigurati javno dostupne informacije o mjeri u kojoj se proizvod može ponovno uporabiti i reciklirati
6. označiti proizvod odnosno ambalažu i priložiti uputu i
7. registrirati se i dostavljati podatke u Registar proizvođača s proširenom odgovornosti

(2) Obveza iz stavka 1. ovoga članka nastaje stavljanjem određenog proizvoda na tržište u Republici Hrvatskoj, kad je za taj proizvod propisana takva obveza.

(3) Obveza iz stavka 1. ovoga članka jednako obvezuje sve proizvođače proizvoda i njena primjena ne ovisi o porijeklu ili veličini proizvođača proizvoda, te ne smije predstavljati nerazmjerno regulatorno opterećenje proizvođača proizvoda, uključujući i mala i srednja poduzeća te proizvođače koji stavljaju na tržište male količine proizvoda.

(4) Proširena odgovornost proizvođača primjenjuje se ne dovodeći u pitanje obvezu osiguravanja obrade otpada iz članka 21. ovoga Zakona te propise o posebnim tokovima otpada i proizvodima.

(5) Proizvođač proizvoda koji udovoljava definiciji „dobavljač proizvoda“ propisanoj člankom 3. točkom 33. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju

izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 18. 12. 2006) kako je zadnje izmijenjena Uredbom komisije (EU) 2020/1149 od 3. kolovoza 2020. o izmjeni Priloga XVII. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) u pogledu diizocijanata (SL L 252, 4. 8. 2020.), dužan je Europskoj agenciji za kemikalije dostaviti podatke popisane člankom 33. stavkom 1. te Uredbe.

(6) Opseg obveze iz stavka 1. ovoga članka i način izvršenja te obveze, mjere kojima se potiče postupanje kojim se smanjuje utjecaj na okoliš proizvoda, uključujući i ribolovne alate koji sadržavaju plastiku te plastične proizvode za jednokratnu uporabu navedene u Popisu E Dodatka III. ovoga Zakona i ambalaže, obuhvaćenih obvezom proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, te mjere kojima se potiče sprječavanje nastanka otpada, uključujući i nastanak otpadne ambalaže, mjere obavješćivanja potrošača i poticanja odgovornog ponašanja potrošača radi smanjenja odbacivanja otpada uključujući i otpad od plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu iz Popisa G Dodatka III. ovoga Zakona propisuje Ministar pravilnikom iz članka 88. stavka 3. ovoga Zakona.

Označavanje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu

Članak 93.

(1) Proizvođač proizvoda koji stavlja na tržište Republike Hrvatske plastični proizvod za jednokratnu uporabu naveden u Popisu D Dodatka III. točki 1., 2. i 3. ovoga Zakona, dužan je osigurati da taj proizvod ima oznaku na ambalaži, a za proizvod naveden u Popisu D Dodatka III. točki 4. ovoga Zakona dužan je osigurati da taj proizvod ima oznaku na proizvodu.

(2) Oznaka iz stavka 1. ovoga članka mora biti vidljiva, čitljiva i neizbrisiva.

(3) Oznaka iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati obavijest potrošačima o gospodarenju otpadom od toga proizvoda ili o načinima na koje se može izbjeći zbrinjavanje otpada od toga proizvoda u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpada, te prisutnosti plastike u proizvodu i negativnim posljedicama odbacivanja otpada u okoliš ili drugog neodgovarajućeg zbrinjavanja otpada od toga proizvoda.

(4) Oznaka iz stavka 1. ovoga članka mora biti u skladu s Provedbenom uredbom komisije (EU) 2020/2151 od 17. prosinca 2020. o utvrđivanju pravila o usklađenim specifikacijama za oznaku plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u dijelu D Priloga Direktivi (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 428, 18. 12. 2020.)

Registar proizvođača s proširenom odgovornosti

Članak 94.

(1) Registar proizvođača s proširenom odgovornosti (u daljnjem tekstu: RPPO) je elektronička baza podataka, koja sadrži podatke o proizvođačima proizvoda, koji su dužni izvršavati obveze propisane ovim Zakonom, o proizvodima i količinama proizvoda stavljenim na tržište te o ispunjavanju obveze doprinosa postizanja cilja gospodarenja otpadom, posebice

podataka o ambalaži i ambalažnom otpadu kojima se omogućuje nadzor nad provedbom odgovarajućih ciljeva iz Glave VII. ovoga Zakona.

(2) Podaci iz RPPO su javno dostupni, osim podataka koji predstavljaju poslovnu tajnu.

(3) Sredstva za rad RPPO osigurava Fond iz prihoda naknade gospodarenja otpadom.

(4) Financijska agencija, u ime i za račun Fonda, obavlja poslove ustroja i operativnog vođenja RPPO.

(5) Operativno vođenje RPPO iz stavka 4. ovoga članka uključuje održavanje i upravljanje RPPO, prikupljanje, evidentiranje i arhiviranje podataka baze, izradu izvješća iz podataka sadržanih u RPPO, te daljnji razvoj RPPO.

(6) Podaci sadržani u RPPO dostupni su Fondu i nadležnom tijelu i daju se bez naknade.

(7) Financijska agencija ovlaštena je, u svrhu vođenja RPPO, bez naknade, preuzimati podatke iz sudskog registra i drugih matičnih registara, koji sadrže podatke o osnovanim odnosno registriranim osobama, službenih evidencija Porezne uprave, Fonda i Ministarstva, te baza podataka državnih tijela i državnih upravnih organizacija.

(8) Sadržaj i struktura podataka u RPPO, način upisa i sadržaj upisa te naknadama za upis kao i ustroj, operativno vođenje i izradu izvješća iz RPPO, oblik i način popunjavanja obrazaca za registraciju i dostavu podataka u RPPO te način davanja i korištenja podataka iz RPPO uređuju se sporazumom Financijske agencije i Fonda.

(9) Ministarstvo i nadležno tijelo putem RPPO prati količine proizvoda stavljenih na tržište radi ispunjenja ciljeva gospodarenja otpadom.

(10) Podatke o sporazumu iz stavka 8. ovoga članka Fond objavljuje na svojim mrežnim stranicama.

Članak 95.

(1) Ministarstvo rješava o zahtjevu pravne osobe za uspostavu statusa Organizacije.

(2) Ministarstvo rješenjem utvrđuje ispunjava li podnositelj zahtjeva za uspostavu statusa Organizacije uvjete iz članka 96. stavka 2. ovoga Zakona i dodjeljuje status Organizacije za pravnu osobu.

(3) Ministarstvo će odbiti zahtjev za uspostavu statusa Organizacije ako utvrdi da se uspostavom organizacije ne bi unaprijedio sustav gospodarenja posebnom kategorijom otpada.

(4) Ministarstvo, Fond i Organizacija sklapaju sporazum temeljem rješenja iz stavka 2. ovoga članka, kojim je pravnoj osobi dodijeljen status Organizacije.

(5) Kad Ministarstvo utvrdi da Organizacija ne ispunjava uvjete iz članka 96. stavka 2. ovoga Zakona ili ne izvršava obveze u sustavu proširene odgovornosti proizvođača proizvoda ili sporazuma iz stavka 4. ovoga članka, Ministarstvo će rješenjem pravnoj osobi ukinuti status Organizacije.

(6) Temeljem rješenja o ukidanju statusa Organizacije raskida se sporazum iz stavka 4. ovoga članka.

(7) Protiv rješenja o zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka i rješenja iz stavka 5. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda

Članak 96.

(1) U svrhu postizanja ciljeva gospodarenja otpadom provedbu usluga gospodarenja otpadom osiguravaju Fond i Organizacija.

(2) Pravne osobe iz stavka 1. ovoga članka dužne su:

1. osigurati primjerenu dostupnost sakupljanja otpada od određenog proizvoda odnosno materijala na čitavom teritoriju Republike Hrvatske te odgovarajuću obradu otpada u svrhu postizanja ciljeva gospodarenja otpadom
2. raspolagati odgovarajućim financijskim i organizacijskim sredstvima za ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača
3. primjenjivati odgovarajući mehanizam samonadzora te, prema potrebi i redovite revizore neovisne treće strane radi procjene:
 - vlastitog financijskog upravljanja, uključujući i ispunjavanje zahtjeva za troškove koji se financiraju iz prihoda naknade gospodarenja otpadom te
 - kvalitete podataka o proizvodima stavljenim na tržište u Republici Hrvatskoj koji podliježu obvezi iz sustava proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, o sakupljanju i obradi otpada koji nastaje od tih proizvoda te drugih relevantnih podataka uključujući i zahtjeve iz Uredbe (EZ) br. 1013/2006
4. provoditi mjere kojima se potiču posjednici otpada da im predaju odgovarajući otpad.

(3) Ministarstvo je dužno javno objaviti:

- informacije o postizanju kvantitativnih i kad je primjenjivo kvalitativnih ciljeva gospodarenja otpadom u vezi komunalnog otpada, odlaganja otpada, otpadne ambalaže, otpadnih vozila, otpadnih baterija i akumulatora i EE otpada
- podatke o vlasniku osobe koja upravlja sustavom proširene odgovornosti proizvođača proizvoda
- podatke o osobama koje uplaćuju naknadu gospodarenja otpadom
- podatke o financijskom obračunu od proizvođača proizvoda po prodanoj jedinici proizvoda ili po toni proizvoda stavljenoga na tržište i
- način odabira osoba za izvršenje usluga gospodarenja otpadom.

(4) Podatke iz RPPO za potrebe objave iz stavka 3. ovoga članka Fond i Organizacija dostavljaju Ministarstvu.

(5) Fond i Organizacija su dužni, u suradnji s Ministarstvom i Hrvatskom gospodarskom komorom, osigurati redoviti dijalog relevantnih dionika uključenih u provedbu sustava proširene odgovornosti proizvođača, uključujući proizvođače proizvoda, trgovce/distributere, osobe koje obavljaju djelatnosti gospodarenja otpadom, predstavnike jedinica lokalne samouprave, civilnog društva i kad je to primjenjivo, dionika socijalnog poduzetništva, pravnih osoba koje obavljaju ponovnu uporabu i popravke kao i osobe koje obavljaju pripremu za ponovnu uporabu putem stručnoga skupa i na drugi odgovarajući način.

(6) Fond i Organizacija su dužni prilikom osiguravanja usluga gospodarenja otpadom postupati štedljivo, racionalno, svrsishodno i nepristrano, kako bi se osigurala najveća moguća ekonomska vrijednost sakupljenog otpada koja je tehnički i ekonomski opravdana u svrhu ispunjavanja ciljeva gospodarenja otpadom.

(7) Nadzor rada Fonda i Organizacije u vezi izvršavanja obveza u sustavu proširene odgovornosti proizvođača proizvoda obavlja Ministarstvo.

(8) Pravilnikom iz članka 88. stavka 3. ovoga Zakona:

1. određuju se uloge i obveze svih dionika, uključujući proizvođača proizvoda koji stavlja proizvod na tržište Republike Hrvatske, Fonda, Organizacije, davatelja javne usluge, jedinice lokalne samouprave, te kad je primjenjivo, osoba koje obavljaju ponovnu uporabu, pripremu za ponovnu uporabu, te pravne osobe koje obavljaju socijalno poduzetništvo
2. propisuju se kvantitativni i kvalitativni ciljevi gospodarenja otpadom sustava proširene odgovornosti proizvođača proizvoda
3. pobliže se određuje obveznik dostave podataka te način izvješćivanja o proizvodima stavljenim na tržište u Republici Hrvatskoj, sakupljanju i obradi otpada koji nastaje od određene vrste proizvoda uz navođenje, kad je primjenjivo, toka otpadnog materijala te drugih podataka nužnih za postizanje ciljeva iz točke 2. ovoga stavka i
4. određuje se obavješćivanje posjednika otpada o mjerama sprječavanja nastanka otpada, centrima za ponovnu uporabu i pripremu za ponovnu uporabu, sustavima povrata proizvoda, sakupljanju otpada, sprječavanja odbacivanja otpada u okoliš, te poticajima za predaju otpada u sustav odvojenog sakupljanja otpada.

Obavljanje poslova gospodarenja otpadom koje osigurava Fond

Članak 97.

(1) Osoba koja namjerava sklopiti ugovor s Fondom za obavljanje poslova obrade otpada radi ispunjavanja nacionalnog cilja gospodarenja otpadom dužna je pribaviti ovlaštenje.

(2) Ministarstvo raspisuje javni poziv za podnošenje zahtjeva za davanje ovlaštenja.

(3) Javni poziv iz stavka 2. ovoga članka objavljuje se u „Narodnim novinama“ i na mrežnim stranicama Ministarstva, te sadrži uvjete kojima treba udovoljavati osoba kojoj će se izdati ovlaštenje i rok za podnošenje zahtjeva za izdavanje ovlaštenja.

(4) Zahtjev za izdavanje ovlaštenja iz stavka 1. ovoga članka podnosi se Ministarstvu.

(5) O zahtjevu iz stavka 4. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje.

(6) Ovlaštenje se izdaje osobi koja ispunjava uvjete da raspolaže s postrojenjem i opremom za obradu otpada kada se obradom, a poštujući sljedeći red prvenstva, dobiva:

1. novi proizvod
2. sirovina
3. energija.

(7) Ovlaštenje sadrži dopuštenje za sklapanje ugovora s Fondom za obavljanje poslova obrade otpadom radi ispunjavanja nacionalnog cilja gospodarenja otpadom te način i uvjete obavljanja tih poslova.

(8) Ovlaštenje se daje na rok od pet godina.

(9) Ovlaštenje se ne može prenijeti na drugu osobu.

(10) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(11) Fond je dužan sklopiti ugovor o poslovima obrade otpada s osobom koja je ishodila ovlaštenje iz stavka 1. ovoga članka, koja može osigurati sakupljanje odgovarajućeg otpada na čitavom teritoriju Republike Hrvatske i koja udovoljava zahtjevima određenim općim aktima Fonda.

(12) Ako postoji više osoba koje su ishodile ovlaštenje za iste poslove obrade otpada, Fond je dužan odrediti količine i vrste otpada koje će obraditi pojedina osoba uz primjenu reda prvenstva iz stavka 6. ovoga članka

(13) Iznimno od odredbe stavka 11. ovoga članka Fond osigurava sakupljačku mrežu za sustav povratne naknade sklapanjem ugovora po provedenim javnim pozivima za iskaz interesa kojima se uređuju uvjeti za osobe s kojima će Fond sklopiti ugovor o poslovima sakupljanja otpada.

(14) Iznimno od odredbe stavka 11. ovoga članka Fond osigurava sakupljačku mrežu i obradu za vrste otpada za koje nije izdano ovlaštenje i za koje ne postoje dostatni kapaciteti za obradu na području Republike Hrvatske sklapanjem ugovora po provedenim javnim pozivima.

Savjeti za posebnu kategoriju otpada

Članak 98.

(1) Savjeti za posebnu kategoriju otpada su savjetodavna tijela Ministarstva i Fonda koja na sjednici prate, analiziraju i donose preporuke i prijedloge o mjerama u sustavima posebnih kategorija otpada i tržištu sekundarnih sirovina.

(2) Savjeti iz stavka 1. ovoga članka su: Savjet za otpadna vozila, Savjet za otpadne gume, Savjet za otpadne baterije i akumulatore, Savjet za EE otpad i Savjet za otpadnu ambalažu.

(3) Fond odlukom osniva savjet iz stavka 1. ovoga članka te određuje članove savjeta na rok od četiri godine i to:

1. tri stručna predstavnika za gospodarenje otpadom Fonda
2. dva stručna predstavnika za gospodarenje otpadom Ministarstva na prijedlog ministra
3. tri predstavnika osoba koje gospodare otpadom i tri predstavnika proizvođača proizvoda, na prijedlog Hrvatske gospodarske komore.

(4) Sjednice Savjeta iz stavka 1. ovoga članka održavaju se najmanje kvartalno, a po potrebi i češće.

(5) Fond donosi poslovnik kojim se uređuje način rada savjeta iz stavka 1. ovoga članka..

(6) Tehničke i druge nužne uvjete za održavanja sjednica savjeta iz stavka 1. ovoga članka osigurava Fond.

(7) Članovi savjeta imaju pravo na naknadu za rad u savjetu.

(8) Sredstva za naknadu članovima savjeta iz stavka 1. ovoga članka osigurava Fond iz prihoda od naknade gospodarenja otpadom.

(9) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, u slučaju potrebe i na prijedlog Ministarstva, Fond može osnovati i savjet za druge vrste otpada.

X. EKONOMSKI INSTRUMENTI GOSPODARENJA OTPADOM

Poticaji i potpore u gospodarenju otpadom

Članak 99.

(1) Ministarstvo i Fond, u skladu s propisom koji uređuje državne potpore, potičusprječavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti:

1. sprječavanje nastanka otpada
2. primjenu reda prvenstva gospodarenja otpadom
3. gospodarenje otpadom, osobito recikliranje uključujući kompostiranje i anaerobnu digestiju biootpada na način kojim se ostvaruje visoka razina zaštite okoliša te produkt takve obrade udovoljava visokim standardima kvalitete
4. kompostiranje u kućanstvu i recikliranje biootpada
5. promicanje uporabe materijala napravljenih iz biootpada
6. dizajn proizvoda i dijelova proizvoda kojim se smanjuje učinak na okoliš i kojim se smanjuje količina otpada tijekom proizvodnje i uporabe te osigurava uporaba i zbrinjavanje proizvoda koji su postali otpad u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpadom i temeljnim zahtjevima gospodarenja otpadom, uključujući, između ostaloga i razvoj, proizvodnju i promociju proizvoda i dijelova proizvoda koji su podesni za višekratnu uporabu, sadrže reciklirane materijale, tehnički su trajni i koje je jednostavno popraviti, te kad postanu otpad pogodni su za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje
7. uporaba materijala koji se dobivaju recikliranjem, posebice recikliranjem ambalažnog otpada za proizvodnju ambalaže i drugih proizvoda
8. provedbu kampanja za informiranje potrošača i podizanje svijesti u svezi obveza propisanih člankom 88. stavkom 1. točkom 1. ovoga Zakona

9. povećanje udjela ponovno uporabljive ambalaže koja se stavlja na tržište
10. ponovnu uporabu ambalaže na način koji je siguran za okoliš, ne ugrožava higijenu hrane i sigurnost potrošača
11. postizanje ciljeva smanjenja korištenja plastičnih vrećica, neovisno o debljini stjenke tih vrećica
12. promicanje visoke kvalitete recikliranja odvojeno sakupljenog otpada, posebice ambalažnog materijala i zadovoljavanja nužnih standarda kvalitete za pojedine namjene proizvode recikliranja
13. pripremu za ponovnu uporabu uključujući i promicanje pripreme za ponovnu uporabu
14. promicanje visokokvalitetnog recikliranja temeljenog na odvojenom sakupljanju otpada
15. razvoj tržišta sekundarnih sirovina
16. promicanje ciljane razgradnje (rastavljanje) građevina radi izdvajanja opasnih tvari i olakšavanja ponovne uporabe i visokokvalitetnog recikliranja ciljano izdvojenih materijala kako bi se osiguralo postojanje sustava sortiranja građevnoga otpada, barem za drvo, mineralne frakcije (beton, cigla, keramičke pločice i druga keramika, kamen), metal, staklo i gips te uspostava reciklažnih dvorišta za građevni otpad
17. promicanje aktivnosti pripreme za ponovnu uporabu
18. uspostavu mreža za pripremu za ponovnu uporabu i popravak i potporu
19. doprinos propisanim ciljevima gospodarenja otpadnom električnom i elektroničkom opremom primjenom reda prvenstva otpada
20. sakupljanje otpadnih baterija i akumulatora, te promicanje uporabe baterija i akumulatora koji sadrže manje onečišćujućih tvari, te potiče da proizvođači baterija i akumulatora provode istraživanja i poboljšanja u cjelokupnoj ekološkoj učinkovitosti baterija i akumulatora kroz cijeli njihov životni ciklus, kao i razvoj i stavljanje na tržište baterija i akumulatora koji sadrže manje količine opasnih tvari ili koji sadrže manje onečišćujuće tvari, posebno one koje služe kao nadomjestak za živu, kadmij i olovo i
21. uporabu zamjenskih materijala za proizvode koji dolaze u dodir s hranom, u okolnostima kada je to moguće, umjesto plastike za jednokratnu uporabu
22. sufinanciranje gradnje postrojenja za recikliranje otpada, postrojenja za sortiranje otpada i kompostana radi postizanja visoko učinkovitog recikliranja.

(2) Prilikom primjene mjera iz stavka 1. ovoga članka uzima se u obzir: učinak proizvoda tijekom čitavog životnog ciklusa, red prvenstva gospodarenja otpadom i kad je to prikladno mogućnost višekratne uporabe proizvoda.

Naknada za odlaganje otpada

Članak 100.

(1) Naknada za odlaganje otpada je mjera kojom se potiče smanjenje količina otpada koji se odlaže na odlagalište u Republici Hrvatskoj.

(2) Obveznik plaćanja naknade iz stavka 1. ovoga članka je osoba koja upravlja odlagalištem.

(3) Fond donosi rješenje, do 30. lipnja tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu, kojim određuje iznos naknade iz stavka 1. ovoga članka i obveznika plaćanja te naknade.

(4) Protiv rješenja Fonda iz stavka 3. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(5) Količine odloženog otpada po odlagalištima za potrebe obračuna naknade iz stavka 1. ovoga članka objavljuje Ministarstvo na svojim mrežnim stranicama do 31. svibnja tekuće godine za prethodnu godinu.

(6) Iznos naknade iz stavka 1. ovoga članka određuje se prema izrazu propisanom Dodatkom V. ovoga Zakona, a jediničnu naknadu propisuje Vlada uredbom.

Poticajna naknada

Članak 101.

(1) Poticajna naknada je mjera kojom se potiče jedinica lokalne samouprave da, u okviru svojih ovlasti, provede mjere kojima se smanjuje udio miješanog komunalnog otpada u komunalnom otpadu koji nastaje na području te jedinice lokalne samouprave.

(2) Obveznik plaćanja poticajne naknade je jedinica lokalne samouprave temeljem rješenja Fonda.

(3) Fond, do kraja tekuće kalendarske godine za prethodnu kalendarsku godinu, donosi po službenoj dužnosti rješenje kojim utvrđuje obveznika plaćanja i iznos poticajne naknade za kalendarsku godinu.

(4) Iznos naknade određuje se prema izrazu propisanom Dodatkom V. ovoga Zakona.

(5) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(6) Ministarstvo objavljuje na svojim mrežnim stranicama do 30. studenoga tekuće godine za prethodnu godinu, izvješće za kalendarsku godinu o prekoračenoj količini miješanog komunalnog otpada u odnosu na graničnu količinu miješanog komunalnog otpada za jedinice lokalne samouprave.

(7) Izvješće iz stavka 6. ovoga članka sadrži za jedinicu lokalne samouprave podatke o masi sakupljenog miješanog komunalnog otpada na području jedinice lokalne samouprave, graničnoj količini miješanog komunalnog otpada i prekoračenoj količini miješanog komunalnog otpada.

Naknada zbog blizine odlagališta

Članak 102.

(1) Vlasnik postojeće stambene odnosno stambeno-poslovne građevine u kojoj ima prijavljeno prebivalište i koja se nalazi na udaljenosti do 500 metara mjereno od vršne točke katastarske čestice na kojoj se nalazi odlagalište do vršne točke katastarske čestice na kojoj se nalazi stambena odnosno stambeno-poslovna građevina, uz uvjet da je vlasništvo nad nekretninom stekao prije početka građenja te građevine za odlaganje otpada, ima pravo na novčanu naknadu zbog blizine odlagališta.

(2) Obveznik plaćanja naknade iz stavka 1. ovoga članka je pravna osoba koja upravlja odlagalištem.

(3) Na zahtjev vlasnika nekretnine iz stavka 1. ovoga članka nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba na čijem području se nalazi odlagalište donosi rješenje kojim se utvrđuje pravo na naknadu i visinu novčane naknade zbog blizine odlagališta.

(4) Nadležno tijelo koje rješava o zahtjevu po službenoj dužnosti će pribaviti dokaz da vlasnik nekretnine ima u njoj prijavljeno prebivalište, dokaz o vlasništvu nekretnine, dokaz o datumu stjecanja vlasništva nad nekretninom, dokaz da je nekretnina zakonito izgrađena ili ozakonjena sukladno propisima koji uređuju gradnju.

(5) Grad Zagreb i jedinice lokalne samouprave dužni su voditi popis vlasnika nekretnina čija stambena odnosno stambeno-poslovna građevina se nalazi na udaljenosti do 500 metara mjereno kao najkraća ravna udaljenost od vršne točke katastarske čestice na kojoj se nalazi odlagalište do vršne točke katastarske čestice na kojoj se nalazi stambena ili stambeno-poslovna građevina.

(6) Naknada zbog blizine odlagališta plaća se godišnje, uplatom naknade na bankovni račun vlasnika nekretnina iz stavka 1. ovoga članka u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti rješenja iz stavka 3. ovoga članka.

(7) Način obračuna naknade zbog blizine odlagališta propisan je Dodatkom V. ovoga Zakona.

(8) Protiv rješenja o zahtjevu iz stavka 3. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

Naknada za korištenje odlagališta otpada

Članak 103.

(1) Grad Zagreb i jedinica lokalne samouprave na čijem se području nalazi odlagalište otpada imaju pravo na naknadu za korištenje odlagališta otpada.

(2) Obveznik plaćanja naknade iz stavka 1. ovoga članka je jedinica lokalne samouprave i Grad Zagreb koji koristi odlagalište otpada.

(3) Grad Zagreb i jedinica lokalne samouprave mogu odlukom predstavničkog tijela u cijelosti ili djelomično osloboditi obveznike plaćanja naknade iz stavka 2. ovoga članka od plaćanja naknade.

(4) Naknada zbog korištenja odlagališta za tonu odloženoga otpada iznosi do 20 % iznosa cijene odlaganja jedne tone miješanog komunalnog otpada određene cjenikom osobe koja upravlja odlagalištem, koja ne uključuje porez na dodanu vrijednost.

(5) Način plaćanja naknade zbog korištenja odlagališta uređuje se ugovorom.

(6) Ako nije sklopljen ugovor iz stavka 5. ovoga članka, način plaćanja naknade zbog korištenja odlagališta uređuje se odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba na čijem se području nalazi odlagalište.

Povratna naknada

Članak 104.

(1) Povratna naknada je mjera kojom se potiče posjednik otpada da određeni otpad preda prodavatelju one vrste proizvoda od kojeg nastaje određeni otpad u sustav gospodarenja tom kategorijom otpada kako bi se osiguralo odgovarajuće gospodarenje tom vrstom otpada.

(2) Sustav povratne naknade vodi Fond.

(3) Proizvođač proizvoda koji stavlja na tržište proizvod za koji je propisano plaćanje povratne naknade, dužan je izvijestiti Fond o količini proizvoda stavljenog na tržište te plaćati iznos povratne naknade Fondu.

(4) Povratna naknada plaća se na račun Fonda.

(5) Prodavatelj proizvoda i osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem dužna je preuzeti otpad od proizvoda za kojega je propisano plaćanje povratne naknade, isplatiti iznos povratne naknade donosiocu toga otpada te predati taj otpad osobi koju je odredio Fond.

(6) Fond je dužan prodavatelju proizvoda i osobi koja upravlja reciklažnim dvorištem nadoknaditi troškove isplaćene povratne naknade i ostale troškove radi obavljanja poslova u sustavu povratne naknade.

(7) Način provedbe obveza iz stavaka 5. i 6. ovoga članka uređuju se ugovorom Fonda i prodavatelja proizvoda te osobe koja upravlja reciklažnim dvorištem.

(8) Isplata povratne naknade ne smatra se trgovanjem otpadom.

(9) Na iznos povratne naknade ne obračunava se porez.

(10) Vlada uredbom propisuje vrste proizvoda, uključivo i ambalaže, za koje se plaća povratna naknada, način izračuna iznosa plaćanja za povratnu naknade, iznos povratne naknade, rok za izvršenje, obvezu dostave podataka nužnih za sustav povratne naknade te rokove plaćanja.

Naknada gospodarenja otpadom

Članak 105.

(1) Naknada gospodarenja otpadom je mjera kojom se osiguravaju usluge gospodarenja otpadom radi postizanja propisanih ciljeva gospodarenja otpadom u sklopu sustava proširene odgovornosti proizvođača proizvoda.

(2) Naknada gospodarenja otpadom plaća se na račun Fonda.

(3) Način izračuna iznosa naknade gospodarenja otpadom, određuje se za vrstu proizvoda (skupinu sličnih proizvoda) uzimajući u obzir:

1. trajnost proizvoda

2. mogućnosti popravka proizvoda
3. mogućnost ponovne uporabe proizvoda
4. mogućnost recikliranja otpada od proizvoda
5. prisustva opasnih tvari u proizvodu
6. životni ciklus proizvoda
7. mjerodavne propise Europske unije i kad je primjenjivo, usklađene kriterije, kako bi se osiguralo neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta
8. da troškovi ne budu veći od neophodnih za troškovno učinkovite usluge gospodarenje otpadom
9. da se troškovi uspostavljaju na transparentan način među dionicima koji imaju pravni interes.

(4) Obveznik plaćanja naknade gospodarenja otpadom je proizvođač proizvoda, kad stavi na tržište proizvod one vrste za koju je propisana obveza plaćanja naknade gospodarenja otpadom.

(5) Ukupna sredstva koja Fond prikupi naplatom naknade gospodarenja otpadom za određenu vrstu proizvoda stavljenih na tržište Republike Hrvatske u kalendarskoj godini, moraju biti dostatna za nadoknadu sljedećih troškova:

1. troškova odvojenog sakupljanja otpada, te prijevoz i obradu otpada, uključujući i obradu koja je nužna radi ispunjavanja ciljeva gospodarenja otpadom propisanih na razini Europske unije, te ostalih odgovarajućih propisanih ciljeva gospodarenja otpadom pri čemu se uzimaju u obzir prihodi od ponovne uporabe, prodaje sekundarne sirovine iz njihovih proizvoda te prihod od nepreuzete povratne naknade
2. troškova informiranja posjednika otpada koji je obuhvaćen sustavom proširene odgovornosti proizvođača proizvoda o mjerama sprječavanja nastanka otpada, centrima za ponovnu uporabu i lokacijama na kojima se obavlja pripremu za ponovnu uporabu, sustavima za povrat i sakupljanje otpada te sprječavanju odbacivanja otpada kao i primjerenim mjerama, uključujući i gospodarske poticaje te propisane obveze, kojima se potiče posjednik otpada da preda otpad u sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda
3. troškovi prikupljanja podataka i izvješćivanja o proizvodima stavljenim na tržište u Republici Hrvatskoj za koje su propisane obveze u sustavu proširene odgovornosti proizvođača proizvoda te podataka o obradi otpada koji nastaje od tih proizvoda i drugih relevantnih podataka
4. troškovi informacijske infrastrukture i obavljanja poslova u sustavu proširene odgovornosti proizvođača proizvoda.

(6) Stavak 5. ovoga članka se ne primjenjuje za sustave proširene odgovornosti proizvođača za otpadna vozila, otpadne baterije i akumulatore i otpadnu električnu i elektroničku opremu, otpadne gume i otpadna ulja, osim stavka 5. točke 4. toga članka.

(7) Iznimno od stavka 5. ovoga članka ukupna sredstva koja Fond prikupi naplatom naknade gospodarenja otpadom za stavljanje na tržište ribolovnog alata koji sadržava plastiku, moraju biti dostatna za nadoknadu sljedećih troškova:

1. troškovi odvojenog skupljanja otpadnog ribolovnog alata koji sadrži plastiku i koji je isporučen odgovarajućim lučkim uređajima za prihvat otpada
2. troškovi naknadnog prijevoza i obrade otpadnog ribolovnog alata koji sadrži plastiku i
3. troškovi mjera za podizanje svijesti iz članka 133. ovoga Zakona.

(8) Iznimno od odredbe stavka 5. ovoga članka ukupna sredstva koja Fond prikupi naplatom naknade gospodarenja otpadom za stavljanje na tržište plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u točki I. Popisa E Dodatka III. ovoga Zakona moraju biti dostatna za nadoknadu sljedećih troškova:

1. mjera za podizanje svijesti iz članka 133. ovoga Zakona u vezi tih proizvoda
2. sakupljanja otpada od tih proizvoda koji su odbačeni u komunalni otpad, uključujući troškove gradnje, održavanja i rada infrastrukture, te naknadnog prijevoza i obrade otpada od tih proizvoda i
3. uklanjanja otpada od tih proizvoda odbačenog u okoliš te troškove naknadnog prijevoza i obrade otpada od tih proizvoda.

(9) Iznimno od stavka 5. ovoga članka ukupna sredstva koja Fond prikupi naplatom naknade gospodarenja otpadom za stavljanje na tržište plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u točki II. Popisa E Dodatka III. ovoga Zakona moraju biti dostatna za nadoknadu sljedećih troškova:

1. mjera za podizanje svijesti iz članka 133. ovoga Zakona u vezi tih proizvoda
2. uklanjanja otpada od tih proizvoda odbačenog u okoliš te troškove naknadnog prijevoza i obrade otpada od tih proizvoda
3. prikupljanja podataka i izvješćivanja o stavljanju na tržište tih proizvoda, o sakupljanju i obradi otpada od tih proizvoda.

(10) Iznimno od odredbe stavka 5. ovoga članka ukupna sredstva koja Fond prikupi naplatom naknade gospodarenja otpadom za stavljanje na tržište plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u točki III. Popisa E Dodatka III. ovoga Zakona moraju biti dostatna za nadoknadu sljedećih troškova:

1. mjera za podizanje svijesti iz članka 133. ovoga Zakona u vezi tih proizvoda

2. uklanjanja otpada od tih proizvoda odbačenog u okoliš te troškove naknadnog prijevoza i obrade otpada od tih proizvoda

3. prikupljanja podataka i izvješćivanja o stavljanju na tržište tih proizvoda, o sakupljanju i obradi otpada od tih proizvoda

4. troškova sakupljanja otpada od tih proizvoda koji su odbačeni u komunalni otpad uključujući troškove gradnje, održavanja i rada infrastrukture, te naknadnog prijevoza i obrade otpada od tih proizvoda.

(11) Troškovi iz stavaka 8., 9. i 10. ovoga članka ne smiju premašiti troškove koji su potrebni za ekonomski održivo izvršenje usluga navedenih u tim stavcima.

(12) Troškovi uklanjanja otpada odbačenog u okoliš iz stavka 8., 9., i 10. ovoga članka obuhvaćaju samo aktivnosti koje provode tijela državne uprave, jedinice područne (regionalne) samouprave, te jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba ili koje se provode u njihovo ime.

(13) Način obračuna naknade gospodarenja otpadom mora omogućiti da se troškovi uklanjanja otpada odbačenog u okoliš utvrde na proporcionalan način što može uključivati i višegodišnjih fiksnih iznos.

(14) Odstupanje od raspodjele financijske odgovornosti iz stavka 5. ovoga članka može propisati Vlada uredbom iz članka 92. stavka 6. ovoga Zakona, radi osiguravanja odgovarajućeg gospodarenja otpadom i ekonomske održivosti sustava proširene odgovornosti proizvođača proizvoda u skladu sa zahtjevom da troškovi za usluge gospodarenja otpadom ne budu veći od neophodnih za troškovno učinkovite usluge gospodarenje otpadom.

(15) Naknada iz stavka 1. ovoga članka smatra se javnim davanjem kako je uređeno zakonom kojim se uređuje porezni sustav..

(16) Vlada uredbom propisuje vrste proizvoda za koje se plaća naknada gospodarenja otpadom i način izračuna naknade gospodarenja otpadom.

Zamjenske obveze u svrhu doprinosa postizanja cilja gospodarenja otpadom

Članak 106.

(1) Fond rješava o zahtjevu za oslobođenje od obveze plaćanja naknade gospodarenja otpadom.

(2) Ako Fond utvrdi da podnositelj zahtjeva za oslobođenje od obveze plaćanja naknade gospodarenja otpadom ispunjava uvjete propisane uredbom iz članka 92. stavka 6. ovoga Zakona, rješenjem će odrediti da je obveznik oslobođen od obveze plaćanja naknade gospodarenja otpadom te mu određuje zamjensku obvezu u svrhu doprinosa postizanja cilja gospodarenja otpadom.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(4) Nadzor izvršenja zamjenske obveze iz stavka 2. ovoga članka obavlja Fond.

(5) Popis osoba oslobođenih plaćanja naknade gospodarenja otpadom te zamjenske obveze u svrhu doprinosa postizanja cilja gospodarenja otpadom koje su te osobe dužne izvršiti Fond objavljuje na svojoj mrežnoj stranici.

(6) Pojediniosti zamjenskih obveza u svrhu doprinosa postizanju cilja gospodarenja otpadom propisuje Ministar pravilnikom iz 88. stavak 3.

Članak 107.

Fond je dužan 1 % financijskih sredstava godišnjih prihoda od naknade gospodarenja otpadom, poticajne naknade i naknade za odlaganje otpada uplatiti u državni proračun Republike Hrvatske za podmirenje administrativnih troškova sustava gospodarenja otpadom, obavljanja upravnih poslova, poslova funkcioniranja registara i informacijskog sustava gospodarenja otpadom i drugih stručnih poslova i aktivnosti vezanih za gospodarenje otpadom.

XI. PLANSKI DOKUMENTI U GOSPODARENJU OTPADOM

Članak 108.

Planski dokumenti gospodarenja otpadom su: Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Plan gospodarenja otpadom Grada Zagreba.

Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske

Članak 109.

(1) Vlada, u skladu sa svrhom propisanom člankom 1. ovoga Zakona, redom prvenstva gospodarenja otpadom, temeljnim zahtjevima gospodarenja otpadom i zahtjevima za uspostavom integrirane mreže postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada iz članka 87. ovoga Zakona donosi Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, a izmjenu toga plana prema potrebi.

(2) Vlada radi evaluaciju plana iz stavka 1. ovoga članka najmanje jednom u šest godina.

(3) Nositelj izrade plana iz stavka 1. ovoga članka je Ministarstvo, osim u dijelu koji se odnosi na sprječavanje nastajanja otpada od hrane, koji se uređuje Planom sprječavanja i smanjenja nastajanja otpada od hrane Republike Hrvatske, čiji je nositelj izrade tijelo državne uprave nadležno za poljoprivredu.

(4) Plan iz stavka 1. ovoga članka se objavljuje u Narodnim novinama i na javno dostupnim mrežnim stranicama Ministarstva.

(5) Ministarstvo, prema potrebi, surađuje s drugim zainteresiranim državama članicama i Europskom komisijom, na izradi plana gospodarenja otpadom.

Članak 110.

(1) Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske se odnosi na gospodarenje otpadom na teritoriju Republike Hrvatske.

(2) Program sprječavanja nastanka otpada sastavni je dio plana iz stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Sadržaj plana iz stavka 1. ovoga članka propisan je Dodatkom VI. ovoga Zakona.

(4) Ciljevi i mjere sprječavanja nastanka otpada moraju biti u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpadom i svrhom propisanom u članku 1. ovoga Zakona, a određuju se u svrhu prekidanja veze gospodarskog rasta i utjecaja na okoliš povezanih s nastankom otpada.

(5) Plan mora biti u skladu s načelima zaštite okoliša, posebice načelom onečišćivač plaća.

(6) Ministarstvo nadzire provedbu Plana te obavlja ocjenu provedbe mjera:

1. sprječavanja nastanka otpada, korištenjem pokazatelja i ciljnih vrijednosti pokazatelja
2. ponovne uporabe u skladu s metodologijom Europske komisije.

(7) Ministarstvo provodi mjerenje količine otpada od hrane, a u skladu s metodologijom Europske komisije iz Delegirane odluke Komisije (EU) 2019/1597 od 3. svibnja 2019., o dopuni Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na zajedničku metodologiju i minimalne zahtjeve u pogledu kvalitete za ujednačeno mjerenje razine otpada od hrane (SL L 248, 27.9.2019.).

Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba

Članak 111.

(1) Izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba dužno je na svom području predložiti donošenje i osigurati provedbu plana gospodarenja otpadom.

(2) Sadržaj plana iz stavka 1. ovoga članka propisan je Dodatkom VI. ovoga Zakona.

(3) Plan iz stavka 1. ovoga članka donosi predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba i o tome obavještava Ministarstvo.

(4) Predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba radi evaluaciju plana iz stavka 1. ovoga članka najmanje jednom u šest godina, a izmjenu toga plana prema potrebi.

(5) Plan iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u službenom glasilu jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

Sanacija lokacije onečišćene otpadom

Članak 112.

(1) Sanaciju lokacije onečišćene otpadom utvrđenu Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske osigurava Republika Hrvatska.

(2) Sve aktivnosti sanacije lokacije onečišćene otpadom u ime Republike Hrvatske provodi Fond.

(3) Odlukom o sanaciji lokacije onečišćene otpadom određuje se sanacija lokacije onečišćene otpadom te mjere i aktivnosti te sanacije ili prestanak sanacije.

(4) Republika Hrvatska ima pravo na naknadu svih troškova izvršene sanacije.

(5) Radi osiguranja naplate troškova izvršene sanacije Republika Hrvatska stječe založno pravo nad nekretninom na kojoj je izvršena sanacija do visine troškova sanacije.

(6) Prije postupka sanacije sud koji je nadležan za zemljišne knjige, sukladno propisu koji uređuje zemljišne knjige, će na prijedlog Republike Hrvatske u zemljišnoj knjizi, temeljem odluke iz stavka 3. ovoga članka, izvršiti zabilježbu namjere sanacije ili brisati zabilježbu namjere sanacije.

(7) Sud iz stavka 6. ovoga članka provest će u korist Republike Hrvatske upis založnog prava na temelju Odluke o troškovima izvršene sanacije pod redom prvenstva zabilježbe iz stavka 6. ovoga članka.

(8) Istovremeno s upisom založnog prava iz stavka 7. ovoga članka, nadležni sud će brisati zabilježbu iz stavka 6. ovoga članka.

(9) Odluke iz stavaka 3. i 7. ovoga članka donosi Ministar.

(10) Odluke iz stavaka 3. i 7. ovoga članka nisu upravni akti.

Odluka o sprječavanju odbacivanja otpada

Članak 113.

(1) Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi odluku o sprječavanju odbacivanja otpada koja sadrži mjere sprječavanja protuzakonitog odbacivanja otpada i mjere uklanjanja protuzakonito odbačenog otpada, uključujući i kad je to primjenjivo, mjere uklanjanja naplavljenog morskog otpada.

(2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka uključuju evidentiranje lokacija protuzakonito odbačenog otpada te uspostavu sustava zaprimanja obavijesti o odbačenom otpadu.

Informativne aktivnosti

Članak 114.

(1) Jedinica lokalne samouprave odnosno Grad Zagreb dužna je o svom trošku, na odgovarajući način osigurati godišnje provedbu informativnih aktivnosti u vezi gospodarenja otpadom na svojem području, a osobito najmanje jednu javnu tribinu, te informativne publikacije o gospodarenju otpadom.

(2) Jedinica lokalne samouprave odnosno Grad Zagreb dužna je u sklopu mrežne stranice uspostaviti i ažurno održavati mrežne stranice sa svim bitnim informacijama o gospodarenju otpadom na svojem području.

(3) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba dužno je do 31. ožujka tekuće godine dostaviti godišnje izvješće o provedbi izobrazno-informativnih aktivnosti za prethodnu godinu Ministarstvu putem mrežne aplikacije.

Akcija prikupljanja otpada

Članak 115.

(1) Pravna i fizička osoba – obrtnik može, u suradnji s osobom koja posjeduje dozvolu za gospodarenje otpadom ili je upisana u Evidenciju kao sakupljač otpad ili kao oporabitelj bez dozvole ili kao trgovac koji je ovlašten preuzeti otpad u posjed, organizirati akciju prikupljanja određenog otpada u svrhu provedbe sportskog, edukativnog, ekološkog ili humanitarnog sadržaja.

(2) Prije početka akcije potrebno je obavijestiti jedinicu lokalne samouprave o održavanju akcije.

(3) Osoba koja organizira akciju obvezna je u roku osam dana od završetka akcije iz stavka 1. ovoga članka dostaviti nadležnom upravnom odjelu jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba izvješće o provedenoj akciji koje sadrži sljedeće podatke: vrijeme trajanja akcije, vrste i količine otpada koje su prikupljene, osobe kojima je otpad predan na daljnje gospodarenje.

(4) Nadležni upravni odjel dužan je dostaviti izvješće o provedenim akcijama iz stavka 1. ovoga članka na svojem području Ministarstvu do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.

(5) Temeljem dostavljenih izvješća iz stavka 3. ovoga članka i stručne analize, Ministarstvo izrađuje i na svojim mrežnim stranicama objavljuje godišnje izvješće o provedenim akcijama u Republici Hrvatskoj.

XII. PREKOGRANIČNI PROMET OTPADOM

Opće odredbe

Članak 116.

(1) Nadležno tijelo za provedbu Uredbe (EZ) br. 1013/2006 je Ministarstvo.

(2) Ministar imenuje iz redova službenika Ministarstva jednu ili više odgovornih osoba za informiranje i savjetovanje zainteresiranih osoba te za suradnju s Europskom komisijom po pitanjima prekograničnog prometa otpadom sukladno članku 54. Uredbe (EZ) br. 1013/2006.

(3) Granične prijelaze na području Republike Hrvatske preko kojih je dopušten uvoz otpada u Europsku uniju i izvoz otpada iz Europske unije, sukladno članku 55. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 propisuje Vlada uredbom.

Članak 117.

(1) Zabranjeno je na teritorij Republike Hrvatske isporučiti opasni otpad, miješani komunalni otpad i ostatke od spaljivanja miješanog komunalnog otpada radi zbrinjavanja, a sukladno članku 11. stavku 1. točki (e) Uredbe (EZ) br. 1013/2006.

(2) Zabranjeno je na teritorij Republike Hrvatske isporučivati miješani komunalni otpad radi korištenja u energetske svrhe.

(3) Ministar naredbom može zabraniti isporuku otpada u Republiku Hrvatsku radi:

- sprječavanja narušavanja dugoročno održivog gospodarenja određenom vrstom otpada na način sukladan članku 5. ovoga Zakona uz uvažavanje načela zaštite okoliša propisanih zakonom kojim se uređuje zaštita okoliša i pravnom stečevinom Europske unije

- zaštite integrirane mreže postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada, ako je izvjesno da bi se zbog takvih isporuka otpad koji nastaje u Republici Hrvatskoj morao zbrinuti na način koji nije usklađen s Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske i

- sprječavanja negativnog utjecaja na nacionalni sustav gospodarenja otpadom određen Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske.

Prekogranični promet otpadom koji podliježe notifikacijskom postupku

Članak 118.

(1) Prekogranični promet otpadom koji podliježe notifikacijskom postupku Ministarstvo odobrava pisanim odobrenjem (u daljnjem tekstu: odobrenje).

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u slučaju kada je Republika Hrvatska država provoza u prekograničnom prometu pošiljki otpada koje podliježu notifikacijskom postupku između država članica Europske unije bez provoza kroz treće zemlje, Ministarstvo ne izdaje pisano odobrenje, već se smatra da je dan prešutni pristanak, sukladno članku 9. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1013/2006.

(3) O zahtjevu za ishodenje odobrenja Ministarstvo donosi rješenje.

(4) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka sadrži najmanje sljedeće informacije:

1. naziv i ključni broj otpada sukladno Popisu otpada, oznake otpada sukladno Prilozima III, IIIA, IIIB, IV, IVA i V Uredbe (EZ) br. 1013/2006 kada je primjenjivo, ostale oznake otpada kada je primjenjivo
2. predviđena količina otpada i
3. razdoblje važenja odobrenja.

(5) Obrazac obavijesti o prekograničnom prometu otpada – notifikacija iz Priloga IA Uredbe (EZ) br. 1013/2006 zajedno s pripadajućim prilogima je sastavni dio Odobrenja.

(6) U slučajevima iz članka 9. stavka 8. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Ministarstvo će rješenjem ukinuti odobrenje i o tome obavijestiti sva nadležna tijela uključena u predmetni prekogranični promet otpada.

(7) Protiv rješenja o zahtjevu iz stavka 3. ovoga članka i rješenja iz stavka 6. ovoga članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) Ako podnositelj ili primatelj obavijesti s područja Republike nije konzumirao odobrenje iz stavka 1. ovoga članka, dužan je po isteku odobrenja o tome obavijestiti Ministarstvo.

Obavijest o namjeravanom prekograničnom prometu pošiljki otpada

Članak 119.

(1) Obavijest o namjeravanom prekograničnom prometu pošiljki otpada koje podliježu notifikacijskom postupku iz članka 4. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 mora sadržavati najmanje sljedeću dokumentaciju sukladno Prilogu II Dijelu 3. iste Uredbe (EZ):

1. ugovor između podnositelja obavijesti i primatelja otpada sukladno članku 5. Uredbe br. (EZ) br. 1013/2006
2. ugovor ili ovlaštenje ako se radi o slučajevima iz članka 2. stavka 15. podstavka (a) točki iv. i v. Uredbe (EZ) br. 1013/2006
3. financijsko jamstvo ili ekvivalentno osiguranje sukladno članku 6. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 u iznosu dovoljnom za pokriće najmanje onoliko planiranih pošiljki iz obavijesti koliko će ih istovremeno biti otpremljene, a za koje još neće biti izdana potvrda u smislu članka 16. točke (e) Uredbe (EZ) br. 1013/2006, odnosno članka 15. točke (e) kada je primjenjivo, a sve sukladno članku 6. stavku 8. Uredbe (EZ) br. 1013/2006
4. presliku registracije prijevoznika za prijevoz otpada u matičnoj državi
5. presliku dozvole za uporabu, odnosno zbrinjavanje otpada osobe koja će taj otpad uporabiti, odnosno zbrinuti, ako se radi o osobi sa sjedištem izvan Republike Hrvatske
6. opis tehnološkog postupka uporabe ili zbrinjavanja otpada
7. rutu transporta uključujući moguće alternativne putove i
8. popis nadležnih tijela uključenih u prekogranični promet otpada.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kada se radi o postrojenjima koja se u postupcima učestalo pojavljuju u svojstvu oporabitelja ili zbrinjavatelja, službena osoba može ocijeniti da obavijest ne treba sadržavati točke 5. i 6. iz stavka 1. ovoga članka.

(3) U slučaju isporuke pošiljki otpada koje podliježu notifikacijskom postupku u Republiku Hrvatsku obavijest mora dodatno sadržavati sljedeću dokumentaciju sukladno Prilogu II Dijelu 3. Uredbe (EZ) br. 1013/2006:

1. analizu kemijskog sastava otpada, kada je to moguće i
2. opis postupka proizvodnje otpada.

(4) U slučaju isporuke pošiljki otpada koje podliježu notifikacijskom postupku iz Republike Hrvatske obavijest mora dodatno sadržavati sljedeću dokumentaciju:

1. izvadak iz e-ONTO u slučajevima iz članka 2. stavka 15. podstavka (a) točke i. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 ili, ako se radi o vrsti otpada koji još nije nastajao kod proizvođača, izjavu o istome
2. izjavu o posjedovanju odgovarajućeg akta u skladu s odredbama ovoga Zakona u slučajevima iz članka 2. stavka 15. podstavka (a) točki ii. i iii. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i
3. dokaz o posjedu otpada u slučajevima iz članka 2. stavka 15. podstavka (a) točke vi. Uredbe (EZ) br. 1013/2006.

(5) Službena osoba može od podnositelja obavijesti zatražiti i druge informacije sukladno Prilogu II Dijelu 3. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 ako smatra potrebnim.

Članak 120.

(1) U slučaju isporuke pošiljki otpada koji podliježe notifikacijskom postupku iz Republike Hrvatske obavijest mora sadržavati preslike dokumenata iz članka 119. stavka 1. za državu polazišta, države provoza i državu odredišta.

(2) Komplet dokumenata za Republiku Hrvatsku iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati izvornike priloga iz članka 119. stavka 1. točki 1., 2. i 3. ovoga Zakona.

Osiguranje pošiljki

Članak 121.

(1) U slučaju isporuke pošiljki otpada koje podliježu notifikacijskom postupku u Republiku Hrvatsku radi privremenih postupaka oporabe, a kada se daljnji postupak oporabe odvija u Republici Hrvatskoj, financijsko jamstvo ili ekvivalentno osiguranje iz članka 6. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 mora vrijediti do završetka postupka trajne oporabe sukladno članku 6. stavku 5. Uredbe (EZ) br. 1013/2006.

(2) Način izračuna visine financijskog jamstva ili ekvivalentnog osiguranja sukladno članku 6. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.

Podnošenje prigovora

Članak 122.

(1) Kada je Republika Hrvatska državu odredišta, Ministarstvo će izjaviti prigovor podnositelju obavijesti i neće odobriti isporuku otpada u sljedećim slučajevima sukladno članku 12. Uredbe (EZ) br. 1013/2006:

1. da je podnositelj obavijesti ili primatelj ranije osuđivan za nezakonu otpremu ili bilo koju drugu nezakonu radnju u vezi sa gospodarenjem otpadom ili zaštitom okoliša

2. da omjer između oporabivog i neoporabivog otpada, procijenjena vrijednost materijala koji će se konačno oporabiti ili cijena uporabe i cijena zbrinjavanja neoporabivog dijela ne opravdavaju uporabu, gledajući s gospodarskog i/ili ekološkog stajališta ili

3. da se otprema otpad koji je namijenjen zbrinjavanju, a ne oporabi.

(2) Ministarstvo može izjaviti prigovor i iz bilo kojeg drugog razloga sukladno člancima 11. i 12. Uredbe (EZ) br. 1013/2006.

(3) U slučajevima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Ministarstvo će podnositelju obavijesti izdati rješenje kojim se određuje razlog prigovora i odbija isporuka otpada.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Rješenje iz stavka 3. ovoga članak dostavlja se svim nadležnim tijelima uključenim u prekogranični promet otpadom.

Obveza izvješćivanja

Članak 123.

(1) Osoba koja organizira pošiljku i/ili uvoznik/primatelj otpada koji ne podliježe notifikacijskom postupku s područja Republike Hrvatske ispunjava obvezu izvješćivanja o isporučenim i/ili primljenim vrstama i količinama otpada putem e-ONTO.

(2) Podnositelj obavijesti i/ili primatelj otpada koji podliježe notifikacijskom postupku s područja Republike Hrvatske ispunjava obvezu izvješćivanja o isporučenim i/ili primljenim vrstama i količinama otpada putem e-ONTO.

(3) Ministarstvo vodi evidenciju koja sadrži podatke o prekograničnom prometu otpada koji podliježe notifikacijskom postupku, a posebno podatke o:

1. zaprimljenim obavijestima
2. izdanim odobrenjima
3. ukinutim odobrenjima
4. podnesenim prigovorima
5. stvarnim količinama otpada koji podliježe notifikacijskom postupku sukladno izdanom odobrenju i
6. trajnoj uporabi ili zbrinjavanju za svaki odobreni prekogranični promet otpada koji podliježe notifikacijskom postupku.

Postrojenje s prethodnim odobrenjem

Članak 124.

(1) Pravna ili fizička osoba – obrtnik koja posjeduje dozvolu za gospodarenje otpadom za uporabu otpada koji podliježe notifikacijskom postupku može Ministarstvu podnijeti zahtjev za dobivanje statusa postrojenja s prethodnim odobrenjem za isporuku otpada koji podliježe notifikacijskom postupku u Republiku Hrvatsku (u daljnjem tekstu: postrojenje s prethodnim odobrenjem) u skladu s člankom 14. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1013/2006.

(2) O utvrđivanju statusa postrojenja s prethodnim odobrenjem Ministarstvo donosi rješenje.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka izdaje se za jednu ili više vrsta otpada za koje pravna ili fizička osoba – obrtnik iz stavka 1. ovoga članka ima dozvolu.

(4) Rješenjem iz stavka 2. ovoga članka određuju se:

1. vrste i ukupna količina otpada za koje se daje prethodno odobrenje
2. postupak uporabe uključujući opis tehnologije koja se koristi i
3. rok važenja.

(5) Status postrojenja s prethodnim odobrenjem iz stavka 2. ovoga članka priznaje se na rok do deset godina.

(6) Ministarstvo ima pravo na ukidanje rješenja iz stavka 2. ovoga članka sukladno članku 14. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1013/2006.

(7) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka je upravni akt.

(8) Protiv rješenja iz stavaka 2. i 6. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 125.

Zahtjev za ishodenje rješenja za dobivanje statusa postrojenja s prethodnim odobrenjem sadrži:

1. podatke o podnositelju zahtjeva: naziv i sjedište društva, odnosno obrta, matični broj, ime odgovorne osobe za zastupanje društva, odnosno obrta, broj telefona i e-mail adresu za potrebe kontakta
2. vrste i ukupnu količinu otpada za koje se traži prethodno odobrenje i
3. izjavu o vrstama i procijenjenoj količini otpada koji će nastati uporabom uvezenog otpada te načinu njegove uporabe i/ili zbrinjavanja.

Članak 126.

(1) Pravna ili fizička osoba – obrtnik iz članka 124. stavka 1. ovoga Zakona dužna je obavijestiti Ministarstvo o svakoj promjeni podataka temeljem kojih mu je izdano rješenje o statusu postrojenja s prethodnim odobrenjem i zatražiti izmjenu rješenja u roku od 30 dana od nastale promjene.

(2) Pravna ili fizička osoba – obrtnik iz članka 124. stavka 1. ovoga Zakona dužna je do 1. ožujka tekuće godine, za proteklu kalendarsku godinu, dostaviti Ministarstvu izvješće o uvezenim vrstama i količinama otpada za koje je ishodila rješenje o statusu postrojenja s prethodnim odobrenjem u pisanom ili digitalnom obliku putem elektroničke aplikacije Ministarstva iz članka 132. ovoga Zakona.

Jezici za komunikaciju u prekograničnom prometu otpada

Članak 127.

(1) Jezici koje Republika Hrvatska prihvaća za komunikaciju u prekograničnom prometu otpada su hrvatski i engleski.

(2) Kada izvornici dokumenata koji se prilažu zahtjevu za prekogranični promet otpada koji podliježe notifikacijskom postupku nisu na jednom od jezika iz stavka 1. ovoga članka, podnositelj obavijesti dužan je priložiti ovjereni prijevod na hrvatski jezik, sukladno članku 28. Uredbe (EZ) br. 1013/2006.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, službena osoba može ocijeniti da dostava ovjerenog prijevoda pojedinog dokumenta na hrvatski jezik nije potrebna.

Povrat pošiljke otpada

Članak 128.

(1) U slučaju kada se sukladno člancima 22. ili 24. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 mora izvršiti povrat otpada u Republiku Hrvatsku, iz Republike Hrvatske ili kroz Republiku Hrvatsku, Ministarstvo izdaje suglasnost.

(2) Suglasnost iz stavka 1. ovoga članka nije upravni akt.

(3) Suglasnost se dostavlja putem elektroničke pošte relevantnim nadležnim tijelima i kada je to moguće, pošiljatelju.

(4) Pošiljatelj otpada iz Republike Hrvatske dužan je preuzeti vraćeni otpad ako ima uvjete za skladištenje takvog otpada.

(5) Ako pošiljatelj otpada iz Republike Hrvatske ne preuzme vraćeni otpad, pošiljatelj otpada je dužan osigurati da taj otpad preuzme ovlaštena osoba.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, ako pošiljatelj nije poznat ili je nesolventan, preuzimanje otpada od strane ovlaštene osobe osigurava Ministarstvo.

(6) Obavijesti, dogovori o načinu postupanja i ostala komunikacija između nadležnih tijela u slučajevima iz članaka 22. i 24. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 odvija se putem elektroničke pošte ili na drugi prikladni način.

XIII. INFORMACIJSKI SUSTAV GOSPODARENJA OTPADOM

Članak 129.

(1) Informacijski sustav gospodarenja otpadom (u daljnjem tekstu: informacijski sustav) služi u nadzoru provedbe i upravljanja sustavom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske.

(2) Informacijski sustav je sastavni dio informacijskog sustava zaštite okoliša, koji se vodi prema zakonu kojim se uređuje zaštita okoliša, a sadrži:

1. podatke:

- o nusproizvodima i ukidanju statusa otpada
- iz izvješća jedinica područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba
- iz izvješća o radu davatelja javne usluge
- o lokacijama odbačenog otpada
- o provedenim aktivnostima sprječavanja nastanka otpada
- o ponovnoj uporabi proizvoda
- o otpadu od hrane
- o provođenju ekonomskih instrumenata gospodarenja otpadom
- o troškovima odlaganja otpada
- o provedbi propisanih ciljeva gospodarenja otpadom i stopama sakupljanja i recikliranja
- o provedenim izobrazno-informativne aktivnostima
- o provedenim akcijama prikupljanja otpada
- o posebnim kategorijama otpada
- o proizvodima koje na tržište stavljaju proizvođači proizvoda koji podliježu proširenoj odgovornosti proizvođača ili su predmet zabrane ili ograničenja stavljanja na tržište, te podataka o skupljanju i obradi otpada koji je nastao od tih proizvoda
- o količinama, vrstama i tokovima otpada
- o obveznicima izrade plana gospodarenja otpadom iz rudarske industrije
- o postrojenjima za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, planovima, suglasnostima te dozvolama za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kao i zatvorenim i napuštenim postrojenjima za obradu otpada iz rudarske industrije
- o osobama koje gospodare otpadom i lokacijama na kojima se gospodari otpadom
- o prekograničnom prometu otpadom
- o gospodarenju otpadom uključujući i pokazatelje sprječavanja nastanka otpada te pokazatelje ponovne uporabe

- o propisima, smjernicama, planovima i projektima u području gospodarenja otpadom, te ostale podatke od značaja za područje gospodarenja otpadom

2. aplikacije:

- e-ONTO

- aplikaciju za rad Registra djelatnosti gospodarenja otpadom

- aplikaciju Registra onečišćavanja okoliša

- aplikaciju za prekogranični promet otpadom

- aplikaciju za evidenciju lokacija odbačenog otpada

- aplikaciju za izvješća o radu davatelja usluge

- aplikaciju za operatere odlagališta i praćenje odlaganja biorazgradivog komunalnog otpada

- portal sprječavanja nastanka otpada i aplikaciju za praćenje projekata i aktivnosti sprječavanja nastanka otpada, ponovne uporabe i izobrazno-informativnih aktivnosti

- RPPO.

(3) Informacijski sustav vodi Ministarstvo, korištenjem elektroničkih programskih rješenja koje omogućavaju mrežni unos, obradu i prikaz podataka.

(4) Podaci koji se unose u informacijski sustav moraju biti cjeloviti, pouzdani, pravovremeni i dosljedni, pri čemu podaci o lokacijama odbačenog otpada te lokacijama na kojima se gospodari otpadom trebaju biti uspostavljeni kao skupovi podataka s prostornom komponentom.

(5) Ministarstvo koordinira aktivnosti na osiguranju i kontroli kvalitete podataka u suradnji s nadležnim tijelima na regionalnoj i lokalnoj razini i ostalim dionicima.

(6) Ministarstvo osigurava pristup informacijskom sustavu iz stavka 1. ovoga članka svim tijelima državne uprave s nadležnostima iz područja gospodarenja otpadom, u svrhu učinkovitijeg nadzora i planiranja.

(7) Nadležna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba te pravne osobe i fizičke osobe dužne su osigurati pravodobno i bez naknade, podatke o gospodarenju otpadom koje posjeduju, a koji su potrebni za vođenje informacijskog sustava.

(8) Sredstva za nabavu i održavanje aplikacija i podataka informacijskog sustava osigurava Ministarstvo i Fond.

(9) Strukturu, sadržaj, dostupnost podataka i način rada informacijskog sustava propisuje ministar nalogom.

Registar djelatnosti gospodarenja otpadom

Članak 130.

(1) Registar djelatnosti gospodarenja otpadom vodi Ministarstvo, i nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba i sadrži podatke o aktima koji se odnose na pravne i fizičke osobe – obrtnike u vezi gospodarenja otpadom, a osobito podatke:

1. o dozvolama za gospodarenje otpadom i rješenjima o tim dozvolama
2. Očevidnika sakupljača i oporabitelja
3. Očevidnika nusproizvoda
4. Očevidnika ukidanja statusa otpada
5. Evidencije prijevoznika, posrednika trgovaca i reciklažnih dvorišta
6. Evidencija centara ponovne uporabe
7. podacima o obavljenim inspekcijskim nadzorima.

(2) Ministarstvo i nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba unose propisane podatke u Registar.

(3) Registar vodi Ministarstvo putem mrežne aplikacije iz članka 129. ovoga Zakona.

(4) Ministarstvo i nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba putem aplikacije iz stavka 1. ovoga članka zaprima zahtjeve, vodi postupak i izdaje rješenja i potvrde o obavljanju djelatnosti gospodarenja otpadom.

(5) Dozvole za gospodarenje otpadom, popis osoba upisanih u Očevidnik sakupljača i oporabitelja i Evidenciju prijevoznika, posrednika trgovaca i reciklažnih dvorišta su javno dostupni putem Registra.

(6) Sadržaj, način vođenja Registra, način vođenja Očevidnika sakupljača i oporabitelja i Evidencije prijevoznika, posrednika trgovaca i reciklažnih dvorišta te dostupnost informacija propisuje Ministar naputkom.

Izvjeshćivanje

Ćlanak 131.

(1) Nadležno tijelo za provedbu Uredbe (EZ) 2150/2002 je Ministarstvo.

(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.

(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 3. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanim delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvješćajnu obvezu.

(4) Ministarstvo provodi statističke aktivnosti te razvija i izrađuje statistike otpada u skladu s posebnim propisom te osigurava ispunjavanje međunarodnih i europskih obveza Republike Hrvatske koje se odnose na proizvodnju i diseminaciju službene statistike o otpadu.

(5) Način izračuna postizanja ciljeva i izvješćivanja o gospodarenju otpadom propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. i članka 88. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 132.

(1) Na mrežnim stranicama Ministarstva, temeljem podataka u e-ONTO i Registru i pokazatelja gospodarenja otpadom, periodično se objavljuje mjesečni, kvartalni i godišnji pregled gospodarenja otpadom u sklopu javne usluge te godišnji pregled ostalog gospodarenja otpadom te ostala godišnja tematska izvješća i pregledi podataka koji se izrađuju temeljem prikupljenih i provjerenih podataka iz članka 129. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Pregled gospodarenja otpadom u sklopu javne usluge sadrži podatke o količinama otpada preuzetog u sklopu javne usluge po jedinicama lokalne samouprave i zbirno na razini Republike Hrvatske.

(3) Pregled ostalog gospodarenja otpadom sadrži podatke o količinama otpada u prekograničnom prometu otpadom i prometu otpadom unutar Republike Hrvatske, obrađenom otpadu te malootkupu otpada na razini Republike Hrvatske.

(4) Pregled iz stavaka 2. i 3. ovoga članka sadrži odgovarajuće podatke o razdoblju za koje se daje pregled, podatak iz odgovarajućeg razdoblja prethodne godine te podatak o postotnom povećanju ili smanjenju pojedine vrijednosti.

(5) Izgled i način izrade pregleda iz stavaka 2. i 3. ovoga članka propisuje Ministar nalogom.

Informacijsko-obrazovne aktivnosti

Članak 133.

Fond je dužan kontinuirano, tijekom cijele godine provoditi edukativne kampanje i informirati javnost o gospodarenju otpadom ažurno pri svakoj nastaloj promjeni u sustavu gospodarenja otpadom na nacionalnoj razini ili na razini Europske unije korištenjem informacijsko-obrazovnih aktivnosti usmjerenih prema različitim ciljnim skupinama.

XIV. UPRAVNI NADZOR

Članak 134.

(1) Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega, te radom i postupanjem nadležnih upravnih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravnih osoba koje imaju javne ovlasti u povjerenim im poslovima državne uprave koji se odnose na postupanje s otpadom obavlja Ministarstvo.

(2) Ako se u nadzoru utvrdi da je povrijeđen ovaj Zakon i/ili propis donesen na temelju ovoga Zakona, Ministarstvo može podnijeti optužni prijedlog ili kaznenu prijavu.

(3) U okviru upravnog nadzora obavlja se i stručni nadzor primjene ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

Nadzor zakonitosti Odluke o načinu pružanja javne usluge

Članak 135.

(1) Kad Ministarstvo ocijeni da su odredbe Odluke iz članka 66. ovoga Zakona, u suprotnosti s Ustavom i Zakonom, bez odgode će dati uputu predstavničkom tijelu da u roku od 15 dana od primitka upute otkloni uočene nedostatke.

(2) Ako predstavničko tijelo ne postupi po uputi iz stavka 1. ovoga članka i ne otkloni nedostatke, Ministarstvo donosi odluku o obustavi od primjene Odluke iz stavka 1. ovoga članka te podnosi Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske zahtjev za ocjenu zakonitosti obustavljene Odluke i Cjenika iz članka 77. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana donošenja odluke o obustavi.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je donijeti Privremenu odluku o načinu pružanja javne usluge i naplati jedinstvene cijene javne usluge.

(4) Odluka iz stavka 3. ovoga članka sadrži jedinstvenu cijenu javne usluge za područje pružanja javne usluge za korisnike iz članka 70. stavka 2. podstavka 1. ovoga Zakona te jedinstvenu cijenu javne usluge za područje pružanja javne usluge za korisnike iz članka 70. stavka 2. podstavka 2. ovoga Zakona.

(5) Davatelj javne usluge dužan je primjenjivati jedinstvenu privremenu cijenu javne usluge za vrijeme trajanja Odluke iz stavka 3. ovoga članka.

XV. INSPEKCIJSKI NADZOR

Nadležnost za obavljanje inspekcijskog nadzora

Članak 136.

(1) Inspekcijski nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona provode inspektori zaštite okoliša Državnog inspektorata (u daljnjem tekstu: inspektor zaštite okoliša), ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

(2) Na inspekcijski nadzor koji se provodi na temelju odredbi ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje zaštita okoliša i zakona kojim se uređuje djelokrug, dužnosti i ovlasti inspektora Državnog inspektorata, ako ovim Zakonom nije propisano drugačije.

(3) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na obavljanje djelatnosti prijevoza otpada provode i ovlaštene službene osobe Ministarstva unutarnjih poslova.

(4) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na prekogranični promet otpadom te djelatnost posredovanja u gospodarenju otpadom i djelatnost trgovanja otpadom provode i ovlaštene službene osobe Ministarstva financija, Carinske uprave (u daljnjem tekstu Carinske uprave).

(5) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na javnu uslugu sakupljanja komunalnog otpada, spaljivanje otpada od strane fizičkih osoba te na nepropisno skladištenje, ostavljanje, odbacivanja ili odlaganje otpada od strane fizičke osobe ili nepoznatih osoba protivno ovom Zakonu provodi osoba koja obavlja poslove službe nadležne za komunalni red jedinice lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: komunalni redar), ako ovim Zakonom nije određeno drugačije.

Članak 137.

(1) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, u dijelu koji se odnosi na obračun i naplatu javne usluge potrošačima provode tržišni inspektori Državnog inspektorata (u daljnjem tekstu: tržišni inspektor)

(2) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na obveze u sustavu proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, uključujući plaćanje povratne naknade i naknade gospodarenja otpadom, dostupnost informacija i označavanje proizvoda obavlja Carinska uprava.

(3) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na označavanje ambalaže proizvoda provode inspektori nadležni za označavanje proizvoda svaki u svom djelokruhu određenim posebnim propisima.

(4) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na gospodarenje otpadom iz rudarske industrije provode rudarski inspektori i energetske inspektori za naftno rudarstvo Državnog inspektorata (u daljnjem tekstu: rudarski inspektor).

Članak 138.

Ovlaštene osobe Obalne straže Republike Hrvatske obavljaju inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega na području unutarnjih morskih voda i teritorijalnog mora Republike Hrvatske te gospodarskog pojasa Republike Hrvatske.

Ovlasti inspektora u postupku inspekcijskog nadzora i predmet inspekcijskog nadzora

Članak 139.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor provodi izravan uvid u opće i pojedinačne akte, nadzire uvjete i način rada pravnih i fizičkih osoba - obrtnika u sustavu gospodarenja otpadom, te poduzima predviđene mjere radi njihova usklađivanja s ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju njega te drugim propisima u slučajevima utvrđenih povreda tih propisa.

(2) U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor zaštite okoliša nadzire osobito:

1. ispunjavanje propisanih uvjeta za obavljanje djelatnosti iz područja gospodarenja otpadom
2. usklađenost postupanja pravne i fizičke osobe – obrtnika s aktima kojima se određuje način i uvjeti obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom u skladu s ovim Zakonom
3. vođenje očevidnika o nastanku i tijeku otpada i postupanje s pratećim listovima
4. dostavu propisanih izvješća i podataka nadležnim upravnim tijelima i Ministarstvu
5. ispunjavanje uvjeta za prekogranični promet otpada
6. usklađenost dozvole za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom sa Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona
7. prijavljivanje obveznika u propisane registre
8. ispunjavanje uvjeta, način rada i provedbu mjera za zatvaranje, sanaciju i održavanje saniranih odlagališta
9. izvršavanje obveza iz nadležnosti i odgovornosti jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave za gospodarenje otpadom propisanih ovim Zakonom
10. provedbu mjera gospodarenja otpadom utvrđenih procjenom utjecaja na okoliš
11. provedbu potvrđenih međunarodnih ugovora o gospodarenju otpadom i
12. porijeklo, vrstu, količinu i odredište sakupljenog i prevezenog otpada kada pravne i fizičke osobe – obrtnici obavljaju djelatnost i postupke sakupljanja i prijevoza otpada.

Ovlasti komunalnog redara

Članak 140.

(1) Komunalni redar ovlašten je utvrditi identitet fizičke osobe počinitelja odbacivanja otpada uvidom u osobni identifikacijski dokument ili na drugi odgovarajući način.

(2) Fizička osoba počinitelj odbacivanja otpada dužna je na zahtjev predložiti na uvid komunalnom redaru osobni identifikacijski dokument radi utvrđivanja identiteta počinitelja odbacivanja otpada.

(3) Ako fizička osoba počinitelj odbacivanja otpada na zahtjev komunalnog redara ne predloži na uvid osobni identifikacijski dokument radi provjere identiteta, komunalni redar je ovlašten zatražiti pružanje pomoći od djelatnika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove radi utvrđivanja identiteta počinitelja odbacivanja otpada.

(4) Ako komunalni redar utvrdi postojanje opravdane sumnje da je opasni ili drugi otpad odbačen na nekretnini čiji vlasnik, odnosno posjednik, ako vlasnik nekretnine nije poznat, odnosno osoba koja, sukladno posebnom propisu, upravlja određenim područjem (dobrom), ne dopušta pristup radi utvrđivanja činjeničnog stanja u vezi odbačenog otpada, komunalni redar ovlašten je zatražiti nalog suda i asistenciju djelatnika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove radi pristupa na nekretninu u svrhu utvrđivanja činjenica.

Inspekcijske mjere

Članak 141.

U provedbi inspekcijskog nadzora, u slučaju povrede ovoga Zakona, provedbenih propisa donesenih na temelju ovoga Zakona i Uredbe (EZ) br. 1013/2006, inspektori i druge ovlaštene osobe iz članka 136., 137. i 138. ovoga Zakona, svaki u okviru svoje nadležnosti određene ovim Zakonom i drugim posebnim propisom, imaju pravo i obvezu nadziranoj osobi narediti radnje odnosno rješenjem izreći upravne mjere za koje su ovlaštteni temeljem ovoga Zakona, izdati prekršajni nalog ili obavezni prekršajni nalog te podnijeti nadležnom tijelu optužni prijedlog ili kaznenu prijavu zbog prekršaja ili kaznenog djela.

Članak 142.

(1) Iznimno od odredbe članka 141. ovoga Zakona, ako se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrde nedostaci i/ili nepravilnosti u radu, u suprotnosti s ovim Zakonom i propisima donijetim na temelju toga Zakona inspektor zaštite okoliša može osobi nad kojom se provodi nadzor (u daljnjem tekstu: nadzirana osoba) zapisnički ukazati na nedostatke i/ili nepravilnosti i odrediti rok njihovog otklanjanja.

(2) Rok za otklanjanje nepravilnosti i/ili nedostataka dan na zapisnik ne može biti duži od osam dana.

(3) Nadzirana osoba obvezna je pisano obavijestiti inspektora o poduzetim mjerama u roku tri dana od otklanjanja nedostataka i/ili nepravilnosti odnosno od proteka roka iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Ako nadzirana osoba ne otkloni nedostatke i/ili nepravilnosti u roku za otklanjanje nepravilnosti i/ili nedostataka danom na zapisnik, inspektor će rješenjem izreći mjere za koje je ovlašten temeljem ovoga Zakona. te poduzima i druge radnje za koje je ovlašten zbog utvrđenja prekršaja ili kaznenog djela.

(5) Komunalni redar postupajući sukladno odredbama iz stavaka 1. do 4. ovoga članka kada u provedbi nadzora postupanja s otpadom utvrdi da je fizička osoba učinila povredu ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

Izrada, vođenje i dostava propisane dokumentacije te prijava u odgovarajuće registre**Članak 143.**

(1) Inspektor zaštite okoliša rješenjem naređuje nadziranoj osobi izradu, donošenje, vođenje i dostavu propisanih akata i/ili dokumentacije, ako utvrdi da ih nije izradio ili donio ili dokumente ne vodi ili ih ne vodi na propisani način, odnosno ako ih ne dostavlja na propisani način i u propisanim rokovima.

(2) Inspektor zaštite okoliša rješenjem naređuje nadziranoj osobi prijavu u odgovarajuće registre, ako utvrdi da nadzirana osoba nije izvršila prijavu na propisani način i u propisanim rokovima.

Uklanjanje otpada**Članak 144.**

(1) Inspektor zaštite okoliša rješenjem naređuje nadziranoj osobi uklanjanje otpada u primjerenom roku ako utvrdi da:

1. je ostavila, odbacila i/ili odložila otpad na mjestu koje nije predviđeno za odlaganje ili izvan lokacije gospodarenja otpadom ili
2. otpad ne skladišti na propisani način, odnosno ako skladišni prostor u kojem se otpad skladišti ne ispunjava propisane uvjete i/ili se skladišti duže nego je to ovim zakonom ili podzakonskim propisom dopušteno
3. otpad skladišti na lokaciji za koju nema odgovarajući akt za skladištenje otpada.

(2) Ako je nepropisno uskladištenim, ostavljenim, odbačenim ili odloženim otpadom onečišćen okoliš, inspektor rješenjem naređuje osobi iz stavka 1. ovoga članka i sanaciju onečišćenog okoliša putem ovlaštene osobe.

Članak 145.

(1) Komunalni redar naređuje uklanjanje otpada osobi koja je nepropisno uskladištila, ostavila, odbacila i/ili odložila otpad.

(2) Ako osoba koja je nepropisno uskladištila, ostavila, odbacila i/ili odložila otpad nepoznata, komunalni redar rješenjem naređuje uklanjanje otpada vlasniku nekretnine na kojoj je nepropisno uskladišten, ostavljen, odbačen i/ili odložen otpad ili posjedniku nekretnine ako vlasnik nekretnine nije poznat ili osobi koja sukladno posebnom propisu upravlja određenim područjem (dobrom), ako je otpad odložen na tom području (dobru) ili osobi koju je zatekao da odbacuje otpad izvan lokacije gospodarenja otpadom ili osobi za koju se može dokazati da je otpad odbacila izvan lokacije gospodarenja otpadom.

(3) Rješenjem iz stavaka 1. i 2. ovoga članka određuje se: lokacija i procijenjena količina otpada, obveznik uklanjanja otpada, te obveza uklanjanja otpada predajom ovlaštenoj osobi za gospodarenje tom vrstom otpada u roku koji ne može biti duži od šest mjeseci.

(4) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka može se izjaviti žalba nadležnom upravnom tijelu, a protiv rješenja komunalnog redara Grada Zagreba može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(5) Istekom roka određenog rješenjem iz stavaka 1. i 2. ovoga članka komunalni redar utvrđuje ispunjavanje obveze određene rješenjem.

(6) Ako komunalni redar utvrdi da obveza određena rješenjem iz stavka 1. ovoga članka nije izvršena, jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb dužan je osigurati uklanjanje tog otpada predajom ovlaštenoj osobi za gospodarenje tom vrstom otpada.

Članak 146.

(1) Inspektor zaštite okoliša rješenjem naređuje jedinici lokalne samouprave uklanjanje, odnosno zbrinjavanje i/ili uporabu otpada u primjerenom roku, putem osobe koja posjeduje odgovarajući akt za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom sukladno odredbama ovoga Zakona, ako utvrdi da je otpad odbačen izvan građevine za zbrinjavanje otpada, odnosno lokacije za gospodarenje otpadom, a komunalni redar u roku 60 dana od obavljenog nadzora nije donio rješenje iz članka 145. ovoga Zakona.

(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka inspektor naređuje i jedinici područne (regionalne) samouprave uklanjanje, odnosno zbrinjavanje i/ili uporabu u primjerenom roku otpada ako jedinica lokalne samouprave ne izvrši naređenu mjeru.

(3) Ako jedinica područne (regionalne) samouprave ne postupi po izvršnom rješenju iz stavka 2. ovoga članka, izvršenje se provodi putem treće osobe na trošak jedinice područne (regionalne) samouprave kojoj je izvršenje naređeno.

(4) Ako je nepropisno ostavljenim ili odloženim otpadom onečišćen okoliš, inspektor rješenjem iz stavka 1. ovoga članka naređuje i sanaciju onečišćenog okoliša putem osobe iz stavka 1. ovoga članka.

Otklanjanje nepravilnosti u postupanju i poslovanju sa otpadom

Članak 147.

(1) Inspektor zaštite okoliša rješenjem naređuje nadziranoj osobi, a koja posjeduje odgovarajući akt kojim se određuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom, otklanjanje nepravilnosti u postupanju i poslovanju s otpadom i posebnim kategorijama otpada ako utvrdi da ne postupa s tim vrstama otpada na propisani način, odnosno ako utvrdi da za obavljanje poslova nije osigurala propisane uvjete.

(2) Ako osoba iz stavka 1. ovoga članka i nakon izrečene novčane kazne ne izvrši rješenje iz stavka 1. ovoga članka inspektor će zapečatiti radne prostorije, prostore, uređaje i opremu ili na drugi način onemogućiti daljnje nezakonito obavljanje djelatnosti.

Članak 148.

(1) Inspektor zaštite okoliša rješenjem naređuje nadziranoj osobi otklanjanje nedostataka i/ili nepravilnosti u postupanju ako utvrdi da obveze određene propisom kojim se uređuje odlaganje otpada ne provodi ili ih ne provodi u potpunosti osobito ako:

1. ne poduzima mjere za sprječavanje štetnih utjecaja na okoliš određenih dozvolom za gospodarenje otpadom,
2. ne poduzima druge mjere propisane Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

(2) Inspektor zaštite okoliša rješenjem naređuje nadziranoj osobi otklanjanje nedostataka i/ili nepravilnosti u poslovanju ako utvrdi da nadzirana osoba ne radi u skladu s provedbenim propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

Zabrana zbrinjavanja otpada odlaganjem

Članak 149.

(1) Inspektor zaštite okoliša rješenjem zabranjuje nadziranoj osobi zbrinjavanje otpada odlaganjem ako utvrdi da:

1. odlaže otpad neprihvatljiv za odlaganje na odlagalište
2. odlaže otpad bez osnovne karakterizacije otpada
3. rezultat analize eluata otpada nije u skladu s propisanim vrijednostima
4. masu otpada ne određuje odgovarajućim uređajem umjerenim za određivanje mase povezanim sa sustavom identifikacije vozila.

(2) Inspektor rješenjem zabranjuje osobi iz stavka 1. ovoga članka koja je proizvođač/posjednik i/ili upravitelj odlagališta otpada, svako daljnje zbrinjavanje otpada odlaganjem i u slučaju kada se u postupku naknadnog uzorkovanja otpada provedenog na zahtjev inspektora putem ovlaštenog laboratorija zbog sumnje na točnost prethodno dobivenih rezultata analize eluata otpada, utvrdi da rezultat analize nije u skladu s propisanim vrijednostima, do usklađenja s propisom.

(3) Inspektor rješenjem naređuje osobi iz stavka 1. ovoga članka, ovisno o vrsti otpada i mogućnosti njegovog uklanjanja, i uklanjanje otpada s odlagališta i njegovo zbrinjavanje na propisani način u primjerenom roku.

Zabrana obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom

Članak 150.

(1) Inspektor zaštite okoliša rješenjem zabranjuje nadziranoj osobi obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom ako utvrdi da:

1. nije registrirana za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom,
2. nema odgovarajući akt za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Ako osoba iz stavka 1. ovoga članka i nakon izrečene novčane kazne ne izvrši rješenje inspektor će zapečatiti radne prostorije, prostore, uređaje i opremu ili na drugi način onemogućuje daljnje nezakonito obavljanje djelatnosti.

(3) Inspektor rješenjem naređuje osobi koja posjeduje akt kojim se određuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom privremenu obustavu obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom i rok za usklađivanje rada s uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisa donesenih na osnovu njega ako utvrdi da:

1. ne ispunjava uvjete na osnovi kojih je izdan akt za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom,
2. ne radi u skladu s izdanim aktom za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom.

(4) Ako inspektor utvrdi da elaborat gospodarenja otpadom iz članka 31. ovoga Zakona nije usklađen s odredbama ovoga Zakona i propisima donesenim na osnovu njega ili da sadrži nepravilnosti u sadržaju, rješenjem naređuje osobi koja posjeduje akt kojim se određuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom, privremenu obustavu obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom i rok za usklađivanje elaborata gospodarenja otpadom iz članka 31. ovoga Zakona s odredbama ovoga Zakona i propisima donesenih na osnovu njega.

(5) Ako osoba iz stavka 1., 3. i 4. ovoga članka postupi po rješenju u određenom mu roku, inspektor će odmah donijeti rješenje o nastavku obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom, ako ne postupi po rješenju, inspektor predlaže tijelu koje je izdalo akt za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom ukidanje tog akta.

(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, rješenje o zabrani obavljanja djelatnosti zbrinjavanja otpada donosi se i na temelju odluke iz članka 40. stavka 1. ovoga Zakona.

(7) Inspektor će prije donošenja rješenja iz stavka 3. i 4. ovoga članka zapisnički ukazati na nedostatke i/ili nepravilnosti i odrediti primjereni rok njihovog otklanjanja.

Nadzor pošiljaka otpada

Članak 151.

Inspektor zaštite okoliša rješenjem naređuje zabranu isporuke nezakonite pošiljke otpada iz Republike Hrvatske ili u Republiku Hrvatsku osobi koja obavlja prekogranični promet otpadom te o tome obavještava Ministarstvo radi pokretanja postupka iz članka 24. Uredbe (EZ) 1013/2006.

Članak 152.

(1) Prijevozno sredstvo i pošiljka otpada iz članka 151. ovoga Zakona privremeno se skladište u skladištu osobe s kojom Ministarstvo ima ugovor za skladištenje pošiljki otpada.

(2) U slučaju da postupak iz članka 151. ovoga Zakona traje duže od dvije kalendarske godine i postoji osnovana pretpostavka da neće biti riješen, inspektor zaštite okoliša donosi rješenje kojim će zaplijeniti pošiljku i prijevozno sredstvo.

Provedba mjera gospodarenja otpadom

Članak 153.

(1) Inspektor zaštite okoliša rješenjem naređuje izvršnom tijelu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba osiguranje uvjeta i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom ako utvrdi da se ne provode.

(2) Inspektor zaštite okoliša rješenjem naređuje izvršnom tijelu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba da osigura da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom sukladno Planu ako utvrdi da isto nije osigurano.

Otklanjanje nedostataka i nepravilnosti

Članak 154.

Carinska uprava rješenjem naređuje nadziranoj osobi otklanjanje nedostataka i/ili nepravilnosti u postupanju i poslovanju u primjerenom roku ako utvrdi da ne provodi odredbe o proširenoj odgovornosti proizvođača proizvoda.

Članak 155.

Ako rudarski inspektor u obavljanju inspeksijskog nadzora utvrdi povredu odredbi ovoga Zakona ili propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, u dijelu koji se odnosi na gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, rješenjem će nadziranoj osobi narediti otklanjanje utvrđenih nedostataka, odnosno nepravilnosti u određenom roku.

Izvršenje inspeksijskog rješenja

Članak 156.

(1) Iznos novčane kazne kojom se nadzirana osoba prisiljava na izvršenje naredene mjere iz članka 143., članka 144., članka 147. stavka 1., članka 148., članka 149., članka 150. stavka 1., članka 153., članka 154. i članka 155 ovoga Zakona uplaćuje se u korist državnog proračuna u roku 30 dana od izvršnosti rješenja o izvršenju naplatom novčane kazne.

(2) Ako nadzirana osoba nakon isteka roka iz stavka 1. ovoga članka ne dostavi inspektorstu dokaz o uplati novčane kazne, naplati će se pristupiti prisilnim putem.

Članak 157.

(1) U svrhu osiguranja provedbe mjera iz članka 147. stavka 1. i članka 150. stavka 1. ovoga Zakona, inspektor može zapečatiti radne prostorije, prostore, uređaje i opremu ili na drugi način onemogućiti daljnje nezakonito obavljanje djelatnosti.

(2) Način pečaćenja iz stavka 1. ovoga članka određen je zakonom kojim se uređuje djelokrug, dužnosti i ovlasti inspektora Državnog inspektorata.

Članak 158.

Ako izvršenik ne postupi po izvršnom rješenju iz članka 144. stavka 1., članka 146. stavka 1. i članka 149. stavka 3. ovoga Zakona, inspektor rješenjem o izvršenju može odrediti dodatni rok za ispunjenje obveze dane tim rješenjem.

Članak 159.

(1) Troškovi izvršenja rješenja iz članka 144., članka 146. i članka 149. putem treće osobe namiruju se iz državnog proračuna do naplate od izvršenika.

(2) Republika Hrvatska ima pravo na naknadu svih troškova izvršenja rješenja putem treće osobe.

(3) Radi osiguranja naplate svih troškova iz stavka 2. ovoga članka Republika Hrvatska na temelju ovoga Zakona stječe zakonsko založno pravo na nekretnini na kojoj je izvršeno uklanjanje otpada putem treće osobe do visine svih troškova izvršenja inspekcijskog rješenja.

(4) Prije postupka izvršenja rješenja putem treće osobe mjesno nadležni općinski sud će na prijedlog Republike Hrvatske u zemljišnoj knjizi na temelju rješenja kojim se naređuje mjera izvršiti zabilježbu pokretanja postupka.

(5) Inspektor rješenjem utvrđuje iznos troškova izvršenja rješenja putem treće osobe na temelju računa treće osobe koja je izvela radove uklanjanja otpada za Republiku Hrvatsku.

(6) Mjesno nadležni općinski sud provest će u korist Republike Hrvatske upis založnog prava na temelju rješenja iz stavka 5. ovoga članka pod redom prvenstva zabilježbe iz stavka 4. ovoga Zakona.

(7) Istovremeno s upisom založnog prava iz stavka 6. ovoga članka, nadležni sud će brisati zabilježbu iz stavka 4. ovoga članka.

Pravni lijek

Članak 160.

(1) Protiv rješenja tržišnog inspektora i rudarskog inspektora može se izjaviti žalba Državnom inspektoratu, a protiv rješenja inspektora zaštite okoliša može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(2) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

Prijedlog za ukidanje dozvole i odobrenja

Članak 161.

(1) Kad se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi da se nadzirana osoba ne pridržava uvjeta određenih u dozvoli za gospodarenje otpadom, odredbi ovoga Zakona ili propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, zbog čega može prouzročiti tešku i neposrednu opasnost za život i zdravlje ljudi ili kažnjivo onečišćenje okoliša, inspektor zaštite okoliša predlaže Ministarstvu, odnosno nadležnom tijelu županije ukidanje dozvole.

(2) Kad se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrde nepravilnosti sukladno članku 9. stavku 8. Uredbe (EZ) br. 1013/2006, inspektor zaštite okoliša predlaže Ministarstvu ukidanje odobrenja za prekogranični promet otpada.

Inspekcijski nadzor povodom prijave

Članak 162.

(1) Podnositelj prijave nije stranka u inspekcijskom postupku nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

(2) Podnositelj prijave može, ako inspektor na temelju sadržaja prijave ocjeni opravdanim, biti prisutan pregledu lokacije tijekom provedbe inspekcijskog nadzora.

(3) Inspektor će pisano obavijestiti poznatog podnositelja prijave o utvrđenom činjeničnom stanju u inspekcijskom nadzoru najkasnije 30 dana od dana utvrđenja činjeničnog stanja.

Članak 163.

(1) Ako se tijekom inspekcijskoga nadzora utvrdi da nema povrede ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona koje je ovlaštena nadzirati inspekcija zaštite okoliša i opravdanog razloga za daljnje vođenje postupka, a podnositelj prijave zahtijeva izvođenje dokaza, postupak se nadalje vodi po zahtjevu podnositelja prijave.

(2) Troškove daljnjeg vođenja postupka iz stavka 1. ovoga članka u cijelosti snosi podnositelj prijave.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka inspektor će zaključkom zatražiti od podnositelja prijave da unaprijed položi novčani iznos za troškove izvođenja drugih dokaza.

XVI. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 164.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. je upisana u Očevidnik nusproizvoda i nije do 1. ožujka tekuće kalendarske godine za prethodnu kalendarsku godinu dostavila Ministarstvu Izvješće o nusproizvodima koje sadrži podatke o osobi koja proizvodi nusproizvod, vrstama i količinama nastalih nusproizvoda te korisnicima nusproizvoda (članak 15. stavak 9.)

2. upravlja Centrom za ponovnu uporabu, a nije registrirana u Evidenciji centara ponovne uporabe (članak 16. stavak 2.)

3. upravlja centrom za ponovnu uporabu i nije dostavila Ministarstvu do 1. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu izvješće o količinama i vrsti proizvoda koji su stavljeni u ponovnu uporabu (članak 16. stavak 7.)

4. je posjednik otpada i koji nije kategorizirao otpad kojega je imao u posjedu na način da je odredio porijeklo i mjesto nastanka otpada, grupu, podgrupu i ključni broj otpada i svojstva otpada sukladno Katalogu otpada (članak 19. stavak 1.)

5. je posjednik otpada koji je predao pošiljku otpada i nije uz pošiljku otpada osobi koja je preuzela otpad predao ispunjeni pisani ili elektronički Prateći list ili Prateći list koji je predao nije sadržavao podatke o otpadu i osobama uključenim u gospodarenje tim otpadom (članak 24. stavak 1.)

6. je osoba koja je prevozila otpad i uz pošiljku otpada nije imala ispunjeni i ovjereni Prateći list (članak 24. stavak 3.)

7. je pošiljatelj pošiljke otpada ili primatelj otpada ili posrednik u gospodarenju otpadom, i nije razmijenio sve informacije nužne za ispunjavanje pratećeg lista, uključujući podatke o ovlasti za preuzimanje otpada, načinu obrade otpada i odredištu za obradu otpada. (članak 24. stavak 5.)

8. je obveznik vođenja e-ONTO i nije evidentirao u e-ONTO proizvodnju, predaju, preuzimanje, skladištenje ili obradu otpada (članak 25. stavak 3.)

9. je obveznik vođenja e-ONTO i nije vodio e-ONTO ažurno, točno i potpuno ili nije unio podatke u e-ONTO odmah nakon svake nastale promjene stanja (članak 25. stavak 4.)

10. je posjednik otpada ili osoba koja gospodari otpadom i nije čuvala podatke o gospodarenju s otpadom tri godine od dana poduzimanja radnje s otpadom, ili, kad se radi o prijevozu opasnog otpada, nije čuvala podatke o gospodarenju s otpadom jednu godinu (članak 26. stavak 1.)

11. je posjednik otpada ili osoba koja gospodari otpadom i nije dokaze i ostale relevantne podatke o poduzetim radnjama u gospodarenju otpadom učinila dostupnim na zahtjev prethodnog posjednika otpada, Ministarstva, inspektora zaštite okoliša Državnog inspektorata ili drugog nadležnog tijela (članak 26. stavak 2.)

12. je osoba koja je ishodila odobrenje iz članka 28. stavka 1. ovoga Zakona i nije, na zahtjev Ministarstva, u traženom roku dostavila izvješće o obradi otpada za koje je izdano to odobrenje (članak 28. stavak 6.)

13. je posrednik u gospodarenju otpadom i nije osigurao da otpad preuzme osoba koja je ovlaštena preuzeti otpad ili nije osigurao da otpad za koji posreduje obradi osoba koja je ovlaštena obraditi taj otpad (članak 29. stavak 8.)

14. je osoba kojoj je dozvolom dopušteno obavljanje djelatnosti uporabe odnosno zbrinjavanja otpada, i nije na zahtjev tijela koje je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom, dostavila sve podatke potrebne za preispitivanje dozvole (članak 30. stavak 8.)

15. je osoba koja je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom i nije tijelu koje je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom dostavila obavijest o promjeni propisanog uvjeta za ishođenje dozvole za gospodarenje otpadom i akta temeljem kojih mu je izdana dozvola za gospodarenje otpadom u roku od 30 dana od dana kad je promjena nastupila (članak 35.)

16. je osoba koja upravlja odlagalištem i nije Ministarstvu do 31. siječnja tekuće godine za prethodnu godinu dostavila podatke o masi otpada odloženog na odlagalište putem obrasca objavljenoga na mrežnoj stranici Ministarstva (članak 39. stavak 5.)

17. je proizvođač tvari ili predmeta upisanog u Očevidnik za ukidanje statusa otpada i nije do 1. ožujka tekuće kalendarske godine za prethodnu kalendarsku godinu dostavio Ministarstvu izvješće o ukidanju statusa otpada ili izvješće nije sadržavalo podatke o osobi koja ukida status otpada, o tvari ili predmetu koji je nastao i količini te tvari ili predmeta te vrsti i količini otpada koja je ušla u postupak uporabe i postupku uporabe (članak 45. stavak 6.)

18. je proizvođač tvari ili predmeta upisanog u Očevidnik za ukidanje statusa otpada i nije uz svaku pošiljku tvari ili predmeta kojoj je ukinut status otpada priložio izjavu o sukladnosti (članak 45. stavak 7.)

19. je osoba upisana u očevidnik i nije jednom godišnje potvrdila namjeru obavljanja djelatnosti u narednoj godini ili nije dostavila informacije o izmjeni podatka koji je dostavila u očevidnik iz članka 46. stavka 1. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana nastanka promjene (članak 46. stavak 7.)

20. je osoba upisana u evidenciju i nije jednom godišnje potvrdila namjeru obavljanja djelatnosti u narednoj godini ili nije dostavila, a bila je dužna, obavijest o izmjeni podataka na temelju kojih je upisana u Evidenciju iz stavka 1. ovoga članka u roku od 30 dana od dana nastanka promjene (članak 47. stavak 6.)

21. je operater, koji je proizvođač otpada, i koji nije izradio Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije u skladu s podacima iz rudarskog projekta i uz poštivanje načela održivog razvoja (članak 48. stavak 4.)

22. je osoba iz članka 48. stavka 4. ovoga Zakona koja je ishodila suglasnost na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije i nije, u roku od 60 dana prije dana isteka suglasnosti na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije, dostavila nadležnom tijelu zahtjev za produženje suglasnosti, a nije bilo značajne izmjene u radu postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije (članak 49. stavak 1.)

23. je operater postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A, osim operatera postrojenja za gospodarenje otpadom na koje se primjenjuje propis o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, i nije prije početka rada izradio sustav upravljanja sigurnošću, plan sprječavanja velikih nesreća, unutarnji plan za hitne slučajeve ili imenovao osobu odgovornu za uvođenje i nadzor sustava upravljanja sigurnošću (članak 49. stavak 4.)

24. je operater koji upravlja postrojenjem za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A i nije nadležnom tijelu županije prije početka rada postrojenja dostavio plan sprječavanja velikih nesreća, unutarnji plan za hitne slučajeve i dokaz o uspostavi sustava upravljanja sigurnošću i sve podatke nužne za izradu Plana za slučaj velike nesreće izvan lokacije postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A (članak 49. stavak 5.)

25. je davatelj usluge i nije gospodario s odvojeno sakupljenim komunalnim otpadom, uključujući preuzimanje i prijevoz tog otpada, u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpadom ili je gospodario tim otpadom na način koji je doveo do miješanja odvojeno sakupljenog komunalnog otpada s drugom vrstom otpada ili otpadom koji ima drugačija svojstva (članak 69. stavak 1. točka 1.)

26. je davatelj usluge i ne pruža javnu uslugu u skladu s ovim Zakonom i Odlukom iz članka 66. ovoga Zakona (članak 69. stavak 1. točka 2.)

27. je davatelj usluge i nije snosio sve troškove gospodarenja prikupljenim otpadom, izuzevši troškova postupanja s reciklabilnim komunalnim otpadom koji se sastoji pretežito od otpadne ambalaže (članak 69. stavak 1. točka 3.)

28. je davatelj usluge i nije osigurao korisniku usluge spremnik za primopredaju komunalnog otpada (članak 69. stavak 1. točka 4.)

29. je davatelj usluge i nije preuzeo sadržaj spremnika od korisnika usluge i to odvojeno miješani komunalni otpad, biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni otpad (članak 69. stavak 1. točka 5.)

30. je davatelj usluge i nije osigurao uvjete kojima se ostvaruje pojedinačno korištenje javne usluge neovisno o broju korisnika usluge koji koriste zajednički spremnik (članak 69. stavak 1.)

31. je davatelj usluge i nije predao sakupljeni reciklabilni komunalni otpad osobi koju je odredio Fond (članak 69. stavak 1.)

32. je davatelj usluge i nije vodio evidencije propisane člankom 82. ovoga Zakona (članak 69. stavak 1.)

33. je davatelj usluge i nije na spremniku održavao natpis koji sadrži naziv osobe koja prikuplja otpad putem tog spremnika, naziv vrste otpada za koju je spremnik namijenjen (članak 69. stavak 1.)

34. je davatelj usluge i nije osigurao sigurnost, redovitost i kvalitetu javne usluge (članak 69. stavak 1.)

35. je davatelj usluge i nije predao miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske (članak 69. stavak 1.)
36. je davatelj usluge i nije obračunao cijenu javne usluge na način propisan ovim Zakonom, Odlukom iz članka 66. stavka 1. ovoga Zakona i cjenikom iz članka 77. ovoga Zakona (članak 69. stavak 1.)
37. je davatelj usluge i nije na računu za javnu uslugu naveo sve elemente temeljem kojih je izvršio obračun cijene javne usluge, uključivo i porez na dodanu vrijednost određen sukladno posebnom propisu koji uređuje porez na dodanu vrijednost (članak 69. stavak 1.)
38. je davatelj usluge i koji osim pružanja javne usluge, obavlja i druge poslove, i nije vodio evidenciju prihoda i rashoda od javne usluge na način da je u svakom trenutku bilo moguće utvrditi postojeće prihode i rashode od javne usluge (članak 69. stavak 3.)
39. je davatelj usluge i nije predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave podnio Izvješće o radu do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu ili to izvješće nije dostavio Ministarstvu (članak 69. stavak 4.)
40. je korisnik usluge i nije koristio, a bio je dužan koristiti, javnu uslugu na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge na način da proizvedeni komunalni otpad predaje putem zaduženog spremnika (članak 70. stavak 4. točka 1.)
41. je korisnik usluge i nije omogućio davatelju usluge pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada kad to mjesto nije na javnoj površini (članak 70. stavak 4. točka 2.)
42. je korisnik usluge i postupao je s otpadom na obračunskom mjestu korisnika usluge na način koji je doveo u opasnost ljudsko zdravlje ili je doveo do rasipanja otpada oko spremnika ili je uzrokovao pojavu neugode drugoj osobi zbog mirisa otpada (članak 70. stavak 4. točka 3.)
43. je korisnik usluge i nije predao opasni komunalni otpad u reciklažno dvorište ili mobilno reciklažno dvorište ili nije postupio s opasnim komunalnim otpadom u skladu s propisom koji uređuje gospodarenje posebnom kategorijom otpada, osim korisnika koji nije kućanstvo (članak 70. stavak 4. točka 6.)
44. je korisnik usluge i nije predao odvojeno miješani komunalni otpad, reciklabilni komunalni otpad, opasni komunalni otpad, i glomazni otpad (članak 70. stavak 4. točka 7.)
45. je korisnik usluge i nije predao odvojeno biootpad, a nije kompostirao biootpad na mjestu nastanka (članak 70. stavak 4. točka 8.)
46. je korisnik usluge i nije omogućio davatelju javne usluge označivanje spremnika odgovarajućim natpisom i oznakom (članak 70. stavak 4. točka 10.)
47. je davatelj usluge i nije proveo prethodno javno savjetovanje od najmanje 30 dana o prijedlogu cjenika s obrazloženjem cijene i izmjene cijene te s obrazloženjem načina na koji je određena cijena obvezne minimalne javne usluge (članak 77. stavak 3.)

48. je davatelj usluge i nije prije primjene cjenika, odnosno primjene izmjene cjenika zatražio suglasnost izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave na koju se cjenik odnosi (članak 77. stavak 5.)

49. je davatelj usluge i primijeni cjenik bez očitovanja iz stavka 8. i suglasnosti iz stavka 5. članka 77. ovoga Zakona (članak 77. stavak 9.)

50. je davatelj usluge i nije objavio očitovanje iz stavka 8. i suglasnost iz stavka 5. članka 77. ovoga Zakona suglasnost na cjenik u službenom glasniku jedinice lokalne samouprave i na svojim mrežnim stranicama te nije obavijestio korisnika usluge o cjeniku i izmjeni cjenika 15 dana prije dana primjene cjenika i u istom roku cjenik dostavio Ministarstvu (članak 77. stavak 11.)

51. je davatelj usluge i nije omogućio korisniku usluge uvid u akte iz članka 78. stavka 2. ovoga Zakona prije sklapanja i izmjene i/ili dopune Ugovora i na zahtjev korisnika usluge (članak 78. stavak 3.)

52. je davatelj usluge i nije putem sredstava javnog informiranja, mrežne stranice, dostavom pisane obavijesti ili na drugi za korisnika usluge prikladan način osigurao, da je korisnik usluge, prije sklapanja Ugovora ili izmjene i/ili dopune Ugovora, upoznat s propisanim odredbama koje uređuju sustav sakupljanja komunalnog otpada, Ugovorom i pravnim posljedicama (članak 78. stavak 4.)

53. je davatelj usluge i nije na svojoj mrežnoj stranici imao poveznice na mrežne stranice Narodnih novina na kojima je objavljen ovaj Zakon, digitalnu presliku Odluke, digitalnu presliku cjenika sa svim pripadajućim dodacima i priložima (članak 78. stavak 5.)

54. je davatelj usluge i nije vodio evidenciju o preuzetoj količini otpada od pojedinog korisnika usluge u obračunskom razdoblju prema kriteriju količine otpada iz članka 67. stavka 1. ovoga Zakona (članak 82. stavak 1.)

55. je davatelj usluge i nije omogućio da podaci iz Evidencije iz članka 82. stavka 1. ovoga Zakon budu dostupni na uvid korisniku usluge na njegov zahtjev (članak 82. stavak 4.)

56. je davatelj usluge i nije korisniku usluge do kraja prosinca tekuće kalendarske godine za iduću kalendarsku godinu dostavio Obavijest o sakupljanju komunalnog otpada elektroničkim putem, pisanim putem ili na drugi korisniku usluge prihvatljiv način (članak 83. stavak 1.)

57. je davatelj javne usluge i nije na svojim mrežnim stranicama objavio i ažurno održavao informacije o lokacijama mobilnih i reciklažnih dvorišta po naseljima i lokacijama spremnika za odvojeno sakupljanje komunalnog otpada postavljenih na javnoj površini (članak 83. stavak 2.)

58. je davatelj usluge i nije u okviru javne usluge najmanje jednom u kalendarskoj godini preuzeo glomazni otpad od korisnika usluge koji je kućanstvo na obračunskom mjestu korisnika usluge bez naknade, a korisnik je tražio preuzimanje toga otpada (članak 85. stavak 1.)

59. je davatelj usluge i nije na zahtjev korisnika usluge koji je kućanstvo osigurao preuzimanje glomaznog otpada od korisnika usluge na obračunskom mjestu korisnika usluge (članak 85. stavak 2.)

60. je odbacila ili sakupljala glomazni otpad na javnoj površini, osim putem spremnika (članak 85. stavak 4.)

61. je osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem i koja nije utvrđivala, u suradnji s tijelima jedinice lokalne samouprave, pravo korištenja usluga reciklažnog dvorišta bez naknade u smislu odredbe članka 86. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona (članak 86. stavak 3.)

62. je osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem i koja nije zatražila na uvid osobni identifikacijski dokument od osobe koja predaje otpad radi ostvarenja prava iz članka 86. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona (članak 86. stavak 4.)

63. je proizvođač proizvoda koji udovoljava definiciji „dobavljač proizvoda“ propisanoj člankom 3. točkom 33. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 18. 12. 2006) kako je zadnje izmijenjena Uredbom komisije (EU) 2020/1149 od 3. kolovoza 2020. o izmjeni Priloga XVII. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) u pogledu diizocijanata (SL L 252, 4. 8. 2020.), i koji nije Europskoj agenciji za kemikalije dostavio podatke propisane člankom 33. stavkom 1. te Uredbe (članak 92. stavak 6.)

64. je proizvođač proizvoda koji je stavio na tržište Republike Hrvatske plastični proizvod za jednokratnu uporabu naveden u Popisu D Dodatka III. ovoga Zakona, i nije osigurao da taj proizvod ima oznaku na ambalaži ili na proizvodu (članak 93. stavak 1.)

65. je proizvođač proizvoda koji je stavio na tržište Republike Hrvatske plastični proizvod za jednokratnu uporabu naveden u Popisu D Dodatka III. ovoga Zakona, i nije osigurao da je oznaka iz članka 93. stavka 1. vidljiva, čitljiva ili neizbrisiva (članak 93. stavak 2.)

66. je proizvođač proizvoda koji je stavio na tržište Republike Hrvatske plastični proizvod za jednokratnu uporabu naveden u Popisu D Dodatka III. ovoga Zakona, nije osigurao da oznaka iz članka 93. stavka 1. sadrži obavijest potrošačima o gospodarenju otpadom od toga proizvoda ili o načinima na koje se može izbjeći zbrinjavanje otpada od toga proizvoda u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpada, te sadržaju plastike u proizvodu i negativnim posljedicama odbacivanja otpada u okoliš ili drugog neodgovarajuće zbrinjavanja otpada od toga proizvoda (članak 93. stavak 3.)

67. je organizirala akciju prikupljanja određenog otpada u svrhu provedbe sportskog, edukativnog, ekološkog ili humanitarnog sadržaja, a prije početka akcije nije obavijestila jedinicu lokalne samouprave o održavanju akcije (članak 115. stavka 1.)

68. organizirala akciju prikupljanja određenog otpada i nije u roku od osam dana od završetka akcije dostavila nadležnom upravnom odjelu jedinice lokalne samouprave izvješće o

provedenoj akciji koje je sadržavalo sljedeće podatke: vrijeme trajanja akcije, vrste i količine otpada koje su prikupljene, osobe kojima je otpad predan na daljnje gospodarenje (članak 115. stavak 2.)

69. nije osigurala pravodobno i bez naknade, podatke o gospodarenju otpadom koje je posjedovala, a koji su bili potrebni za vođenje informacijskog sustava (članak 129. stavak 7.).

(2) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 1000,00 do 10.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 1000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba - obrtnik.

(4) Za radnju iz stavka 1. točaka 2., 3., 4., 5., 6., 7., 10., 11., 41., 42., 43., 44., 45., 46., 47., 61., 68., 69. i 70. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 1000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba.

Članak 165.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. je osoba koja upravlja centrom za gospodarenje otpadom i nije primila sav miješani komunalni otpad od davatelja javne usluge, ili nije primijenila istu cijenu obrade preuzetog miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, koji su sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske bili dužni predati miješani komunalni otpad u taj centar za gospodarenje otpadom (članak 13. stavak 5.)

2. je davatelj usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, koji je sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske i koji nije, a bio je dužan, predati miješani komunalni otpad u određeni centar za gospodarenje otpadom (članak 13. stavak 5.)

3. je posjednik otpada i nije kategorizirao otpad kao opasni otpad, a postojala je sumnja da bi otpad mogao imati opasno svojstvo (članak 19. stavak 5.)

4. je posjednik otpada i nije odvojeno od ostalog otpada predao ovlaštenoj osobi opasni otpad ili otpadni papir, metal, plastiku, staklo, glomazni otpad te tekstil i obuću ili ambalažni otpad ili otpad koji se smatra posebnom kategorijom otpada (članak 22. stavak 2.)

5. je proizvođač biootpada i nije predao biootpad odvojeno od drugog otpada ovlaštenoj osobi, a nije reciklirao biootpad na mjestu nastanka (članak 22. stavak 3.)

6. nije sakupljala ili predala otpad odvojeno, a taj otpad je bilo potrebno oporabiti ili olakšati pripremu za ponovnu uporabu, reciklirati ili obraditi drugim postupkom oporabe ili je uzrokovala da se otpad pomiješao s drugim otpadom ili s tvarima koja imaju drugačija svojstva (članak 22. stavak 4.)

7. je izvorni proizvođač otpada ili je sadašnji ili je prethodni posjednik otpada i nije snosila troškove gospodarenja otpadom, uključujući troškove gradnje i rada neophodne infrastrukture za gospodarenje otpadom u skladu s načelom „onečišćivač plaća“ (članak 23. stavak 1.)

8. je preuzela je otpad u posjed za znanstvene, istraživačke ili probne svrhe bez da je ishodila odobrenje iz članka 28. ovoga Zakona (članak 28. stavak 1.)

9. je ishodila odobrenje iz članka 28. ovoga Zakona i koja je preuzela je otpad u posjed za znanstvene, istraživačke ili probne svrhe u količini većoj od nužne za ostvarenje te svrhe (članak 28. stavak 1.)

10. je obavila postupak gospodarenja otpadom protivno načinu obavljanja postupaka gospodarenja otpadom propisanim pravilnikom (članak 30. stavak 5.)

11. je bila obvezna, a nije raspolagala financijskim jamstvom za cijelo razdoblje obavljanja i godinu dana nakon prestanka obavljanja djelatnosti određene dozvolom za gospodarenje otpadom, djelatnosti sakupljanja otpada i djelatnosti oporabe otpada za koju se ne izdaje dozvola za gospodarenje otpadom. (članak 36. stavak 1. točke 1. do 3.)

12. je bila obvezna raspolagati financijskim jamstvom, a financijsko jamstvo je bilo izdano na razdoblje kraće od vremena trajanja dozvole za gospodarenje otpadom, te nije prije isteka roka na koje je izdano financijsko jamstvo isto produžila ili pribavila novo financijsko jamstvo ili ga nije dostavila tijelu koje je izdalo dozvolu (članak 36. stavak 2.)

13. je osoba koja upravlja odlagalištem i koja nije određivala masu otpada odgovarajućim uređajem umjerenim za određivanje mase povezanim sa sustavom identifikacije vozila (članak 39. stavak 4.)

14. je osoba koja upravlja odlagalištem koja je ujedno i davatelj javne usluge iz članka 66. ovoga Zakona, i koja je primjenila cijenu, za preuzimanje miješanog komunalnog otpada po toni za drugog davatelja javne usluge, koja je bila veća od troška po toni otpada kojim je opteretila vlastito poslovanje (članak 40. stavak 3.)

15. je osoba koja obrađuje otpad i koja nije prije obrade ili u tijeku obrade iz odvojeno sakupljenog otpada radi obrade otpada pripremom za ponovnu uporabu, recikliranjem ili oporabom, izdvojila opasne tvari, smjese i komponente iz opasnog otpada kako bi se iste obradile u skladu s člankom 5. i 6. ovoga Zakona (članak 42. stavak 6.)

16. je posjednik otpada koji je bio obvezan, a nije proveo izdvajanje opasnog otpada radi izvršenja zahtjeva iz članka 5. ovoga Zakona (članak 42. stavak 2.)

17. je odlučivala o obradi otpadnog ulja, a nije dala prioritet regeneraciji otpadnog ulja ili drugom postupku recikliranja koji daje jednako vrijedni ili bolji ishod za okoliš od regeneracije, u skladu sa člankom 5. i 6. ovoga Zakona (članak 42. stavak 7.)

18. je pomiješala otpadna ulja različitih svojstva ili je pomiješala otpadno ulje i drugi otpad ili tvari, a takvo miješanje je onemogućilo regeneraciju ili drugi postupak recikliranja koji rezultira jednako vrijednim ili boljim ishodom za okoliš od regeneracije (članak 42. stavak 8.)

19. ukine status otpada određenom otpadu koji nije upisan u Očevidnik ukidanja statusa otpada (članak 44. stavak 1.)

20. je proizvođač stvari ili predmeta upisanog u Očevidnik za ukidanje statusa otpada i nije osigurao da stvar ili predmet udovoljava propisanim zahtjevima za kemikalije odnosno proizvode, u trenutku korištenja po prvi put nakon što joj je ukinut status otpada ili u trenutku stavljanja na tržište po prvi put nakon što joj je ukinut status otpada (članak 45. stavak 5.)

21. je osoba iz članka 48. stavka 4. ovoga Zakona koja 30 dana prije početka rada i u slučaju značajne izmjene u radu postrojenja za gospodarenjem otpadom iz rudarske industrije nije ishodila suglasnost nadležnog tijela županije na plan iz članka 48. stavka 4. ovoga Zakona (članak 48. stavak 5.)

22. je operater i nije, u slučaju velike nesreće, tijelu državne uprave nadležnom za civilnu zaštitu dostavio sve bitne informacije kako bi se mogle umanjiti posljedice po ljudsko zdravlje, te procijeniti i smanjiti opseg stvarnog ili mogućeg onečišćenja okoliša i ispuniti sve zahtjeve i mjere propisane unutarnjim planom za hitne slučajeve i Planom za slučaj velike nesreće izvan lokacije postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A (članak 49. stavak 7.)

23. je operater i nije podnio prijedlog za izmjenu dozvole za gospodarenje otpadom tijelu iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona, a došlo je do promijene okolnosti koje utječu na ostvarivanje prava dodijeljenih dozvolom za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije (članak 52.)

24. je davatelj usluge i nije iz prihoda od naplate cijene javne usluge iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona financirao samo troškove čija svrha je pružanje javne usluge iz članka 80. ovoga Zakona (članak 80. stavak 1.)

25. je osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem otpada i ne zaprima opasni komunalni otpad, otpadni papir, drvo, metal, staklo, plastiku, tekstil i krupni (glomazni) otpad koji je nastao kod korisnika usluge razvrstanog u kategoriju kućanstvo na odgovarajućem području jedinice lokalne samouprave za koje je uspostavljeno to reciklažno dvorište bez naknade (članak 86. stavak 2. točka 1.)

26. je osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem otpada i nije vodila evidenciju o zaprimljenom komunalnim otpadom na propisan način (članak 86. stavak 2. točka 2.)

27. je osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem otpada i nije odvojeno skladištila otpad u odgovarajućim spremnicima (članak 86. stavak 2. točka 3.)

28. je osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem otpada i nije preuzela ili predala otpad sukladno pravilniku koji uređuje gospodarenje posebnom kategorijom otpada (članak 86. stavak 2. točka 4.)

29. je proizvođač proizvoda i nije osigurao da proizvod kojega stavlja na tržište Republike Hrvatske udovoljava uvjetima za tu vrstu proizvoda (članak 91. stavak 1. točka 1.)

30. je proizvođač proizvoda i nema potvrdu o izvršenju članka 91. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona (članak 91. stavak 1. točka 2.)

31. je proizvođač proizvoda i ne osigura da proizvod kojega stavlja na tržište Republike Hrvatske sadrži propisanu oznaku i podatke (članak 91. stavak 1. točka 3.)

32. je proizvođač proizvoda i nema točnu i potpunu propisanu evidenciju o proizvodima koje stavlja na tržište Republike Hrvatske (članak 91. stavak 1. točka 4.)

33. je proizvođač proizvoda i nije nadležnim tijelima dostavio propisane podatke o proizvodima koje stavlja na tržište Republike Hrvatske (članak 91. stavak 1. točka 5.)

34. je proizvođač proizvoda i nije predao nadležnom tijelu dokaze o ispunjenju zahtjeva iz članka 91. stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga Zakona na zahtjev nadležnog tijela (članak 91. stavak 1. točka 6.)

35. je proizvođač proizvoda i nije osigurao da se u prodajnom prostoru nalaze propisane obavijesti (članak 91. stavak 1. točka 7.)

36. je proizvođač proizvoda i nije, a bio je obvezan, preuzeo rabljeni proizvod ili nije osigurao preuzimanje otpada koji nastaje od uporabe proizvoda ili nije osigurao provedbu usluga gospodarenja otpadom ili nije osigurao javno dostupne informacije o mjeri u kojoj se proizvod može ponovno uporabiti i reciklirati ili nije označio proizvod odnosno ambalažu i priložio uputu ili se nije registrirao i dostavio podatke u Registar proizvođača s proširenom odgovornošću (članak 92. stavak 1.).

(2) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 5000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 5000,00 do 50.000,00 kuna fizička osoba - obrtnik.

(4) Za radnju iz stavka 1. točaka 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 16., 17. i 18. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 5000,00 do 50.000,00 kuna fizička osoba.

Članak 166.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 200.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. ne ispuni obveze određene provedbenim propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona

2. ne ispunjeni obveze određene provedbenim propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona u utvrđenom roku i

3. ne ispuni obveze određene provedbenim propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona na propisani način.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 6. ovoga članka, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba – obrtnik: ovlašten za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom, vlasnik otpada, posjednik otpada, proizvođač proizvoda, proizvođač otpada, prodavatelj, prijevoznik, posrednik, trgovac otpadom, izvoznik, uvoznik, provoznik, ovlaštenik, koncesionar te druga osoba nad kojima je proveden nadzor, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba u svojstvu posjednika otpada, vlasnika otpada i druge osobe nad kojom je proveden nadzor novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 167.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 200.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. je stavila na tržište u Republici Hrvatskoj proizvod naveden Popisom C Dodatka III. ovoga Zakona, koji ima čep ili poklopac izrađen od plastike, a taj čep ili poklopac ne ostaje pričvršćen za spremnik tijekom faze predviđene uporabe proizvoda, pri čemu se ne smatra da je metalni čep ili poklopac s plastičnom brtvom izrađen od plastike (članak 17. stavak 3.)

2. je odbacila otpad u okoliš (članak 18. stavak 1.)

3. je potopila otpad u more (članak 18. stavak 3.)

4. je miješala odvojeno prikupljeni biootpad s drugim vrstama otpada (članak 18. stavak 4.)

5. je palila otpad u okolišu ili na moru, osim u skladu sa međunarodnom konvencijom o sprječavanju onečišćenja s brodova (MARPOL konvencija) i njenim priložima ili je spaljivala biljni otpad iz poljoprivrede i šumarstva osim na način propisan propisom koji uređuje zaštita od požara ili otpad koji je odvojeno sakupljen radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranja, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojeg spaljivanje daje najbolji ishod za okoliš sukladno članku 5. ovoga Zakona (članak 18. stavak 5.)

6. je proizvođač otpada ili posjednik otpada i nije osigurao obradu otpada postupkom pripreme za ponovnu uporabu, recikliranjem ili uporabom sukladno člancima 5. i 6. ovoga Zakona, a to je bilo moguće (članak 21. stavak 1.)

7. je proizvođač otpada ili posjednik otpada, koji nije osigurao obradu otpada postupkom pripreme za ponovnu uporabu, recikliranjem ili uporabom sukladno člancima 5. i 6. ovoga Zakona, i nije osigurao zbrinjavanje otpada na siguran način u skladu s člankom 5. ovoga Zakona (članak 21. stavak 1.)

8. preuzme otpad u posjed, a nije ovlaštena osoba iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona (članak 27. stavak 1.)

9. je započela ili obavljala djelatnost oporabe i zbrinjavanja otpada za koju se izdaje dozvola za gospodarenje otpadom, bez da je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom (članak 29. stavak 1.)

10. je započela ili obavljala djelatnost sakupljanja otpada postupkom sakupljanja bez da je upisana u Očevidnik sakupljača i oporabitelja (članak 29. stavak 3. točka 1.)

11. je započela ili obavljala djelatnost oporabe postupkom za koji se ne izdaje dozvola za gospodarenje otpadom bez da je upisana u Očevidnik sakupljača i oporabitelja (članak 29. stavak 3. točka 2.)

12. je započela ili obavljala djelatnost posredovanja u gospodarenju otpadom bez da je upisana u Evidenciju posrednika otpadom, prijevoznika otpada, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta (članak 29. stavak 4. točka 1.)

13. je započela ili obavljala djelatnost prijevoza otpada bez da je upisana u Evidenciju posrednika otpadom, prijevoznika otpada, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta (članak 29. stavak 4. točka 2.)

14. je započela ili obavljala djelatnost trgovanja otpadom bez da je upisana u Evidenciju posrednika otpadom, prijevoznika otpada, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta (članak 29. stavak 4. točka 3.)

15. je započela ili obavljala djelatnost sakupljanja otpada postupkom sakupljanja u reciklažnom dvorištu bez da je upisana u Evidenciju posrednika otpadom, prijevoznika otpada, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta (članak 29. stavak 4. točka 4.)

16. je osoba koja je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom ili je prijevoznik otpada, ili je osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem, ili je sakupljač otpada ili je oporabitelj bez dozvole, i koji nije gospodario otpadom u skladu sa člancima 5. i 6. ovoga Zakona (članak 29. stavak 7.)

17. je osoba koje je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom i nije radila u skladu s dozvolom za gospodarenje otpadom (članak 30. stavak 6.)

18. je na odlagalištu otpada odložila otpad za kojega je propisana zabrana odlaganja (članak 39. stavak 1.)

19. je na odlagalištu otpada odložila otpad koji nije prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja, a taj otpad nije obuhvaćen iznimkom iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona (članak 39. stavak 2.)

20. je osoba koja upravlja odlagalištem otpada i nije u vrijeme i na način propisan Odlukom iz članka 40. stavka 1. ovoga Zakona, obustavila preuzimanje otpada na odlagalištu ili nije zatvorila odlagalište ili za vrijeme dok odlagalište još nije zatvoreno, nije preuzimala miješani komunalni otpad prikupljen iz određene jedinice lokalne samouprave ili pri tome nije primjenjivala istu cijenu za preuzimanje miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada (članak 40. stavak 2.)

21. je osoba koja miješa opasni otpad s drugim vrstama opasnog otpada ili s drugim vrstama otpada ili s drugim tvarima ili materijalima, pri čemu miješanje uključuje i razrjeđivanje opasnih tvari (članak 42. stavak 1.)

22. je operater, koji upravlja postrojenjem za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, i koji je počeo s radom postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije prije nego je ishodio dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije (članak 50. stavak 1.)

23. je osoba koja posjeduje dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije i nije gospodarila otpadom sukladno člancima 5. i 6. ovoga Zakona (članak 50. stavak 7.).

(2) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 10.000,00 do 100.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 10.000,00 do 100.000,00 kuna fizička osoba - obrtnik.

(4) Za radnju iz stavka 1. točaka 1. do 15., 18., 19. i 21. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 10.000,00 do 100.000,00 kuna fizička osoba.

Članak 168.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj Grad Zagreb odnosno jedinica lokalne samouprave koja:

1. nije na svom području osigurala uvjete i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom. (članak 10. stavak 4.)

2. nije osigurala da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom, sukladno sporazumu iz članka 13. ovoga Zakona (članak 13. stavak 4.)

3. nije sklopila sporazum s centrom za gospodarenje otpadom kojim se uređuju odnosi u svezi predaje miješanog komunalnog otpada (članak 13. stavak 4.)

4. je vlasnik osobe koja upravlja centrom za gospodarenje otpadom i nije osigurala provedbu obveze iz članka 13. stavka 4. ovoga Zakona (članak 13. stavak 6.)

5. nije na svom području osigurala obavljanje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, osiguravajući pri tom javnost rada kako bi se osiguralo odvojeno sakupljanje miješanog komunalnog otpada iz kućanstava i drugih izvora, biootpada iz kućanstava, reciklabilnog komunalnog otpada, opasnog komunalnog otpada i glomaznog otpada iz kućanstava (članak 64. stavak 4.)

6. nije dostavila Odluku iz članka 66. stavka 1. ovoga Zakona Ministarstvu ili ju nije objavilo u službenom glasilu i na mrežnim stranicama jedinice lokalne samouprave (članak 66. stavak 3.)

7. nije vodila popis korisnika usluge u čije ime je preuzelo obvezu sufinanciranja cijene javne usluge iz članka 66. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona ili taj popis ne sadrži propisane podatke (članak 66. stavak 5.)

8. nije dostavila Odluku iz članka 68. stavka 2. ovoga Zakona Ministarstvu u roku od osam dana od dana donošenja te odluke (članak 68. stavak 6.)

9. nije, prije nego je dana suglasnost na prijedlog cjenika odnosno prijedlog izmjene cjenika, provjerilo da je prijedlog cjenika u skladu sa Zakonom te da predložene cijene potiču korisnika usluge da odvojeno predaje biootpad, reciklabilni komunalni otpad, glomazni otpad i opasni komunalni otpad od miješanog komunalnog otpada te da, kad je to primjenjivo, kompostira biootpad te se nije o provjerenom očitovalo (članak 77. stavak 8.)

10. nije putem sredstava javnog informiranja, mrežne stranice, dostavom pisane obavijesti ili na drugi za korisnika usluge prikladan način osigurala, da je korisnik usluge, prije sklapanja Ugovora ili izmjene i/ili dopune Ugovora, upoznat s propisanim odredbama koje uređuju sustav sakupljanja komunalnog otpada, Ugovorom i pravnim posljedicama (članak 78. stavak 4.)

11. nije na mrežnim stranicama jedinice lokalne samouprave objavila i ažurno održavalo informacije o lokacijama mobilnih i reciklažnih dvorišta po naseljima i lokacijama spremnika za odvojeno sakupljanje komunalnog otpada postavljenih na javnoj površini (članak 83. stavak 2.)

12. nije osigurala odvojeno prikupljanje otpadnog papira i kartona, stakla, metala, plastike, biootpada, drva, tekstila, ambalaže, električne i elektroničke opreme, baterija i akumulatora i glomaznog otpada, uključujući otpadne madrace i namještaj na način da osigura funkcioniranje jednog ili više reciklažnih dvorišta, odnosno mobilne jedinice na svom području sukladno članku 84. stavcima 2. i 3. ovoga zakona te uslugu prijevoza glomaznog komunalnog otpada na zahtjev korisnika usluge (članak 84. stavak 1.)

13. nije osigurala broj reciklažnih dvorišta ili dostupnost mobilnog reciklažnog dvorišta u skladu s člankom 84. ovoga Zakona (članak 84. stavak 2.)

14. nije osigurala provedbu propisanih mjera u sustavu sakupljanja posebnih kategorija otpada propisanih pravilnikom iz članka 88. stavka 3. ovoga Zakona (članak 88. stavak 2.)

15. nije o svom trošku, na odgovarajući način osigurala godišnju provedbu informativnih aktivnosti u vezi gospodarenja otpadom na svojem području, a osobito jednu javnu tribinu, te informativne publikacije o gospodarenju otpadom (članak 114. stavak 1.)

16. nije u sklopu mrežne stranice jedinice lokalne samouprave uspostavila i ažurno održavala mrežne stranice sa svim bitnim informacijama o gospodarenju otpadom na svojem području (članak 114. stavak 2.)

17. nije do 31. ožujka tekuće godine dostavila godišnje izvješće o provedbi izobrazno-informativnih aktivnosti za prethodnu godinu Ministarstvu putem mrežne aplikacije (članak 114. stavak 3.)

18. nije dostavila izvješće o provedenim akcijama iz članka 115. stavka 1. ovoga Zakona na svojem području Ministarstvu do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu (članak 115. stavak 3.)

19. nije osigurala pravodobno i bez naknade, podatke o gospodarenju otpadom koje posjeduju, a koji su potrebni za vođenje informacijskog sustava (članak 129. stavak 7.).

Članak 169.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj Grad Zagreb odnosno jedinice područne (regionalne) samouprave koja:

1. nije je na svom području osigurala uvjete i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom (članak 10. stavak 4.)

2. je vlasnik osobe koja upravlja centrom za gospodarenje otpadom i nije osigurala provedbu obveze iz članka 13. stavka 4. ovoga Zakona (članak 13. Stavak 6.)

3. nije je na svom području predložila donošenje ili osigurala provedbu plana gospodarenja otpadom (članak 111. stavak 1.)

4. nije obavijestila Ministarstvo o donošenju Plana iz članka 111. stavka 1. ovoga Zakona (članak 111. stavak 3.)

5. nije obavila evaluaciju plana iz članka 111. stavka 1. ovoga Zakona jednom u šest godina (članak 111. stavak 4.)

6. nije osigurala pravodobno i bez naknade, podatke o gospodarenju otpadom koje posjeduju, a koji su potrebni za vođenje informacijskog sustava (članak 129. stavak 7.).

Članak 170.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. je na teritorij Republike Hrvatske isporučila opasni otpad, miješani komunalni otpad ili ostatke od spaljivanja miješanog komunalnog otpada radi zbrinjavanja (članak 117. stavak 1.)

2. je na teritorij Republike Hrvatske isporučila miješani komunalni otpad radi korištenja u energetske svrhe (članak 117. stavak 2.)

3. je na teritorij Republike Hrvatske isporučila pošiljku otpada namijenjenog uporabi spaljivanjem koja je zabranjena naredbom Ministra (članak 117. stavak 3.)

4. nije konzumirala odobrenje iz članka 118. stavka 1. ovoga Zakona i nije po isteku istoga obavijestila Ministarstvo o tome (članak 118. stavak 8.)

5. je osoba iz članka 124. stavka 1. ovoga Zakona i nije obavijestila Ministarstvo o svakoj promjeni podataka temeljem kojih mu je izdano rješenje o statusu postrojenja s prethodnim odobrenjem ili nije zatražila izmjenu rješenja u roku od 30 dana od nastale promjene (članak 126. stavak 1.)
6. je osoba iz članka 124. stavka 1. ovoga Zakona i nije do 1. ožujka tekuće godine, za proteklu kalendarsku godinu, dostavila Ministarstvu izvješće o uvezenim vrstama i količinama otpada za koje je ishodila rješenje o statusu postrojenja s prethodnim odobrenjem u pisanom ili digitalnom obliku putem elektroničke aplikacije Ministarstva iz članka 132. ovoga Zakona (članak 126. stavak 2.)
7. je pošiljatelj otpada iz Republike Hrvatske i nije preuzeo vraćeni otpad, iako je imao uvjete za skladištenje takvog otpada (članak 128. stavak 4.)
8. je pošiljatelj otpada iz Republike Hrvatske i nije preuzela vraćeni otpad i nije osigurala da taj otpad preuzme ovlaštena osoba (članak 128. stavak 5.)
9. je kao podnositelj obavijesti ili kao primatelj odgovorna za pošiljku otpada koja se smatra nezakonitom u skladu s člankom 2. točkom 35. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 u neznatnoj količini
10. je podnositelj obavijesti koji je izvršio prekogranični promet protivno uvjetima nadležnog tijela utvrđenim sukladno članku 10. Uredbe (EZ) br. 1013/2006)
11. nakon odobrenja prekograničnog prometa otpada koji podliježe notifikacijskom postupku ne ispuni uvjete propisane člankom 16. Uredbe (EZ) br. 1013/2006)
12. kao osoba koja organizira otpremu otpada koji ne podliježe notifikacijskom postupku ne osigura uvjete propisane člankom 18. stavcima 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 1013/2006
13. krši zabranu miješanja otpada tijekom otpreme iz članka 19. Uredbe (EZ) br. 1013/2006
14. je prvi podnositelj obavijesti i ne podnese novu obavijest sukladno članku 22. stavku 4. odnosno 5. Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006 ili ne popuni novi dokument o prometu kad se, u skladu s člankom 22. stavcima 4. ili 6. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 ne podnosi nova obavijest
15. je podnositelj obavijesti i nije osigurao pokriće troškova povrata u skladu s člankom 23. stavkom 1. točkama a) i b) Uredbe (EZ) br. 1013/2006
16. je podnositelj obavijesti i nije osigurao pokriće troškova povrata nezakonite pošiljke u skladu sa člankom 25. stavkom 1. točkama a) i b) Uredbe (EZ) br. 1013/2006
17. je primatelj i nije osigurao pokriće troškova povrata nezakonite pošiljke u skladu sa člankom 25. stavkom 2. točkom a) Uredbe (EZ) br. 1013/2006
18. je podnositelj obavijesti ili je primatelj i nije osigurao pokriće troškova povrata nezakonite pošiljke u skladu sa člankom 25. stavkom 3. točkama a) i b) Uredbe (EZ) br. 1013/2006
19. u neznatnoj količini izvozi otpad u državu koja je u skladu s odredbama članka 34. stavka 3. točke (a) i članka 37. stavka 1. podstavka (ii) točke (a) Uredbe (EZ) br. 1013/2006 zabranila uvoz takvog otpada.

20. protivno zabrani o izvozu otpada iz članaka 34., 36., 39. i 40. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 u neznatnoj količini izvozi otpad iz Republike Hrvatske

21. protivno zabrani uvoza otpada iz članaka 41. i 43. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 u neznatnoj količini uvozi otpad u Republiku Hrvatsku.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 10.000,00 do 100.000,00 kuna fizička osoba - obrtnik

(4) Za prekršaje iz stavka 1. točaka 1., 2., 3., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20. i 21. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.

XVII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 171.

Vlada će uskladiti Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske za razdoblje 2017. – 2022. godine („Narodne novine“, broj 3/17.) s ovim Zakonom u roku 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 172.

(1) Jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb dužni su donijeti plan gospodarenja otpadom iz članka 111. ovoga Zakona do 1. siječnja 2024.

(2) Do donošenja plana iz stavka 1. ovoga članka ostaju na snazi Planovi gospodarenja otpadom jedinica lokalne samouprave i Grada Zagreba doneseni na temelju Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.).

(3) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je za 2021., 2022., i 2023. godinu dostaviti godišnje izvješće o provedbi Plana gospodarenja otpadom Republike Hrvatske za prethodnu kalendarsku godinu jedinici područne (regionalne) samouprave i objaviti ga u svom službenom glasilu do 31. ožujka tekuće godine.

(4) Izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave dužno je dostaviti godišnje izvješće o provedbi Plana gospodarenja otpadom Republike Hrvatske i objedinjena izvješća iz stavka 3. ovoga članka Ministarstvu i objaviti ih u svom službenom glasilu i na svojim mrežnim stranicama do 31. svibnja tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.

(5) Ministarstvo objavljuje objedinjena izvješća iz stavka 4. ovoga članka na svojim mrežnim stranicama.

(6) Obveze iz stavka 3., 4. i 5. ovoga članka primjenjuju se jednu godinu od prestanka primjene Plana gospodarenja otpadom Republike Hrvatske za razdoblje 2017. – 2022. godine („Narodne novine“, broj 3/17.).

Članak 173.

(1) Fond će uspostaviti RPPO iz članka 94. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Fond i Financijska agencija dužni su sklopiti sporazum iz članka 94. stavka 8. ovoga Zakona u roku tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 174.

(1) Osoba kojoj je izdana dozvola za gospodarenje otpadom temeljem Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.) može obavljati djelatnost sukladno izdanoj dozvoli:

- do šest mjeseci od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona, ako tom dozvolom određeni rok revizije odnosno rok za provjeru okolnosti koje utiču na ostvarivanje prava dodijeljenih dozvolom za gospodarenje otpadom pada u razdoblju od stupanja na snagu ovoga Zakona do dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona

- do isteka roka revizije odnosno roka za provjeru okolnosti koje utiču na ostvarivanje prava dodijeljenih dozvolom za gospodarenje otpadom, ako tom dozvolom određeni rok revizije odnosno rok za provjeru okolnosti koje utiču na ostvarivanje prava dodijeljenih dozvolom za gospodarenje otpadom pada nakon dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona

(2) U postupcima provjere okolnosti koje utječu na ostvarivanje prava dodijeljenih dozvolom za gospodarenje otpadom koji su započeli prije stupanja na snagu ovoga Zakona, ne utvrđuju se uvjeti iz članka 91. stavka 1. točke 2., 6. i 7. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.), osim u postupcima izmjene prava dodijeljenih dozvolom za gospodarenje otpadom.

Članak 175.

(1) Podaci upisani u Očevidnike iz članka 14. stavka 1., članka 15. stavka 1. i članka 121. stavka 1. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, broj 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.) na odgovarajući način prenose se u Očevidnike iz članka 15. stavka 1., članka 44. stavka 1. i članka 46. stavka 1. ovoga Zakona, a podaci upisani u Očevidnike iz članka 116., 117., 118., 119. i člankom 50. stavkom 10. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.) na odgovarajući način prenose se u Evidencije iz članka 47. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Do uspostave Registra djelatnosti gospodarenja otpadom iz članka 130. stavka 1. ovoga Zakona, zahtjev za upis u Očevidnik sakupljača i oporabitelja podnosi se pisanim putem.

(3) Do šest mjeseci od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona upis u očevidnike iz članka 15. stavka 1., članka 44. stavka 1. i članka 46. stavka 1. osim za sakupljača, ovoga Zakona obavlja tijelo iz članka 15. stavka 2., članka 44. stavka 2. i članka 46. stavka 1. ovoga Zakona sukladno Pravilniku o gospodarenju otpadom („Narodne novine“, broj 81/20.).

(4) Do šest mjeseci od dana stupanja na snagu napatka iz članka 47. stavka 8. ovoga Zakona evidenciju iz članka 47. stavka 1. ovoga Zakona obavlja tijelo iz članka 47. stavka 1. ovoga Zakona putem aplikacije za rad registra djelatnosti gospodarenja otpadom.

(5) Do uspostave aplikacije za prekogranični promet otpadom iz članka 129. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona, osoba koja je u prethodnoj kalendarskoj godini obavila prekogranični promet otpadom obvezna je do 1. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu, dostaviti Ministarstvu izvješće o vrstama i količinama otpada kojega je uvezla i izvezla na teritorij Republike Hrvatske.

Članak 176.

(1) Fond će donijeti Odluku iz članka 65. stavka 4. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Financiranje troškova usluga iz članka 64. stavka 3. podstavka 1. točke 3. i podstavka 2. ovoga Zakona, do prikupljanja sredstava od naknade gospodarenja otpadom iz članka 105. ovoga Zakona, Fond obavlja iz sredstava prihoda prikupljenog od naknade gospodarenja otpadom posebnom kategorijom otpada iz članka 74. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.).

Članak 177.

(1) Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je donijeti Odluku o sakupljanju komunalnog otpada iz članka 66. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja snagu ovoga Zakona.

(2) Donošenjem Odluke iz stavka 1. ovoga članka prestaje važiti Odluka o načinu pružanja javnih usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada iz članka 30. stavka 7. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.).

(3) Davatelj javne usluge dužan je cjenik iz članka 77. ovoga Zakona donijeti u roku od tri mjeseca od dana donošenja Odluke o sakupljanju komunalnog otpada iz članka 66. ovoga Zakona.

Članak 178.

(1) Obveza plaćanja naknade za gradnju građevina za gospodarenje komunalnim otpadom iz članka 33. stavka 13. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.), koja je određena odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave koja je donesena do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, prestaje u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je izvješće o izvršenju Programa gradnje građevina za gospodarenje komunalnim otpadom, koje sadrži opis provedenih aktivnosti iz Programa gradnje građevina za gospodarenje komunalnim otpadom, podatke o financijskom izvršenju i izvoru financiranja po pojedinoj aktivnosti, podnijeti predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu i dostaviti ga Ministarstvu.

(3) Obveza iz stavka 2. ovoga članka primjenjuje se do prestanka obveze iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 179.

(1) Fond će odluku o osnivanju savjeta za posebnu kategoriju otpada iz članka 98. ovoga Zakona donijeti u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Prva sjednica savjeta za posebnu kategoriju otpada iz članka 98. ovoga Zakona održati će se u roku od mjesec dana od donošenja odluke iz stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 180.

(1) Izvješće iz članka 15. stavka 9. ovoga Zakona sadrži, do stupanja na snagu pravilnika iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona, podatke propisane Dodatkom VII. Pravilnika o nusproizvodima i ukidanju statusa otpada („Narodne novine“, broj 117/14.).

(2) Izvješće iz članka 45. stavka 6. ovoga Zakona sadrži, do stupanja na snagu pravilnika iz članka 45. stavka 8. ovoga Zakona, podatke propisane Dodatkom VI. Pravilnika o nusproizvodima i ukidanju statusa otpada („Narodne novine“, broj 117/14.).

(3) Ministarstvo podnosi Europskoj komisiji izvješće o provedbi članka 10. Direktive (EU) 2008/98/EZ do 31. prosinca 2021.

(4) Ministarstvo će do 3. srpnja 2021. pripremiti, dostaviti Europskoj komisiji i staviti na raspolaganje javnosti opis mjera za postizanje ambicioznog i trajnog smanjenja potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u Popisu A Dodatka III. ovoga Zakona u skladu s općim ciljevima politike Unije o otpadu, a posebno sprječavanjem nastanka otpada, kako bi se ostvario znatan preokret trendova rasta potrošnje te postiglo mjerljivo kvantitativno smanjenje potrošnje tih proizvoda iz članka 56. stavka 3. ovoga Zakona.

(5) Mjere za postizanje smanjenja potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu utvrđene temeljem ovoga Zakona (i na temelju njega donesenih podzakonskih propisa) moraju biti sastavni dio planova ili programa mjera uspostavljenih u skladu s posebnim propisima u području zaštita voda, morskog okoliša i pomorstva, prilikom prvog sljedećeg ažuriranja tih planova ili programa

Članak 181.

Koncesije za gospodarenje posebnim kategorijama otpada dodijeljene sukladno odredbama Zakona o otpadu („Narodne novine“, br. 178/04., 111/06., 60/08. i 87/09.) vrijede najdulje do isteka roka na koji su dodijeljene.

Članak 182.

(1) Ugovori o obavljanju poslova obrade otpada određene posebne kategorije sklopljeni između Fonda i pravne ili fizičke osobe - obrtnika koji su na snazi temeljem Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.) primjenjuju se do dana sklapanja ugovora za obavljanje poslova obrade otpadasukladno članku 97. ovoga Zakona.

(2) Ugovori za obavljanje usluge obrade otpada određene posebne kategorije otpada sklopljeni između Fonda i ovlaštenika, stupanjem na snagu ovoga Zakona, smatraju se ugovorima za obavljanje poslova gospodarenja otpadom iz članka 97. ovoga Zakona.

(3) Ovlaštenik iz stavka 2. ovoga članka dužan je uskladiti se s odredbama članka 97. stavka 11. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Ugovori za obavljanje usluge obrade otpada određene posebne kategorije otpada sklopljeni između Fonda i ovlaštenika, u slučaju ne usklađenja s odredbama članka 97. stavak 11. ovoga Zakona, prestaju važiti protekom roka iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Ugovori o obavljanju poslova sakupljanja otpada određene kategorije otpada sklopljeni između Fonda i ovlaštenih sakupljača koji su na snazi temeljem Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.) prestaju važiti danom sklapanja ugovora za obavljanje poslova gospodarenja otpadom iz članka 97. ovoga Zakona, odnosno danom usklađenja iz stavka 3. ovoga članka Zakona.

(6) Ugovori o obavljanju poslova sakupljanja otpadne ambalaže u sustavu povratne naknade koji su na snazi temeljem Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.) primjenjuju se do dana sklapanja ugovora po provedenim Javnim pozivima za iskaz interesa sukladno članku 97. stavku 13. ovoga Zakona.

Članak 183.

Ambalaža koja se stavlja na tržište Republike Hrvatske mora biti obuhvaćena sustavom proširene odgovornosti proizvođača iz Glave X. ovoga Zakona do 31. prosinca 2024.

Članak 184.

(1) Vlada će uredbe iz članka 56. stavka 4., članka 92. stavka 6., članka 100. stavka 6., članka 104. stavka 11. i članka 116. stavka 3. ovoga Zakona donijeti u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar će pravilnike iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 45. stavka 8., članka 48. stavka 11., članka 88. stavka 3. i članka 90. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona donijeti u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Ministar će naputke iz članka 11. stavka 2., članka 47. stavka 8., članak 129. stavka 9., članka 130. stavka 6. i članka 132. stavka 5. donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 185.

(1) Do stupanja na snagu uredbi iz članka 184. stavka 1. ovoga Zakona ostaju na snazi:

- Uredba o gospodarenju otpadnom ambalažom („Narodne novine“, br. 97/15. i 57/20.)
- Uredba o gospodarenju otpadnim baterijama i akumulatorima („Narodne novine“, br. 105/15. i 57/20.)
- Uredba o gospodarenju otpadnim vozilima („Narodne novine“, broj 112/15.) i
- Uredba o graničnim prijelazima na području Republike Hrvatske preko kojih je dopušten uvoz otpada u Europsku uniju i izvoz otpada iz Europske unije („Narodne novine“, broj 6/14.).

(2) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 184. stavka 2. ovoga Zakona ostaju na snazi:

- Pravilnik o nusproizvodima i ukidanju statusa otpada („Narodne novine“, broj 117/14.)
- Pravilnik o gospodarenju otpadom („Narodne novine“, broj 81/20.)
- Pravilnik o katalogu otpada („Narodne novine“, broj 90/15.)
- Pravilnik o termičkoj obradi otpada („Narodne novine“, broj 75/16.)
- Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije („Narodne novine“, broj 22/19.)
- Pravilnik o gospodarenju polikloriranim bifenilima i polikloriranim terfenilima („Narodne novine“, broj 103/14.)
- Pravilnik o gospodarenju otpadom iz proizvodnje titan-dioksida („Narodne novine“, broj 117/14.)
- Pravilnik o gospodarenju medicinskim otpadom („Narodne novine“, br. 50/15. i 56/19.)
- Pravilnik o gospodarenju muljem iz uređaja za pročišćavanje otpadnih voda kada se mulj koristi u poljoprivredi („Narodne novine“, broj 38/08.)
- Pravilnik o gospodarenju otpadnim tekstilom i otpadnom obućom („Narodne novine“, broj 99/15.)
- Pravilnik o građevnom otpadu i otpadu koji sadrži azbest („Narodne novine“, broj 69/16.)
- Pravilnik o gospodarenju otpadnim gumama („Narodne novine“, broj 113/16.)
- Pravilnik o gospodarenju otpadnim uljima („Narodne novine“, br. 124/06., 121/08., 31/09., 156/09., 91/11., 45/12., 86/13.)
- Pravilnik o gospodarenju otpadnim vozilima („Narodne novine“, br. 125/15., 90/16., 60/18., 72/18., 81/20.)
- Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži („Narodne novine“, br. 88/15., 78/16., 116/17., 14/20.) i
- Pravilnik o načinima i uvjetima odlaganja otpada, kategorijama i uvjetima rada za odlagališta otpada („Narodne novine“, br. 114/15., 103/18. i 56/19.).

(3) Do stupanja na snagu propisa iz članka 184. ovoga Zakona ostaju na snazi:

- Odluka o izmjenama naknada u sustavima gospodarenja otpadnim vozilima i otpadnim gumama („Narodne novine“, br. 40/15. i 57/20.) i
- Naputak o glomaznom otpadu („Narodne novine“, broj 79/15.).

(4) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 184. stavka 2. ovoga Zakona ostaje na snazi Pravilnik o baterijama i akumulatorima i otpadnim baterijama i akumulatorima („Narodne novine“, broj 111/15.), osim članka 31.

(5) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 184. stavka 2. ovoga Zakona ostaje na snazi Pravilnik o gospodarenju otpadnom električnom i elektroničkom opremom („Narodne novine“, br. 42/14., 48/14., 107/14., 139/14., 11/19. i 7/20.), osim članka 24. stavaka 2. i 3.

Članak 186.

(1) Stupanjem na snagu ovoga Zakona Uredba o gospodarenju komunalnim otpadom („Narodne novine“, br. 50/17., 84/19. i 14/20. - Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske) ostaje na snazi, osim članka 1. do 13., članka 14. stavaka 1., 3. do 12., članka 15., 18. do 21. i 23. do 27.

(2) Članak 14. stavak 2., članci 16., 17. i 22. Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom („Narodne novine“, br. 50/17., 84/19. i 14/20. - Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske) prestaju važiti stupanjem na snagu pravilnika iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.

Članak 187.

Ministarstvo će provesti naknadnu procjenu učinaka propisa ovoga Zakona u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 188.

Postupci pokrenuti temeljem Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.) dovršit će se po odredbama toga Zakona.

Članak 189.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.), osim članka 172. koji prestaje važiti stupanjem na snagu propisa iz članka 184. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

Članak 190.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članka 17. stavka 1. ovoga Zakona i članka 93. stavka 1. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 3. srpnja 2021., članka 17. stavka 2. ovoga Zakona koji stupa na snagu 1. siječnja 2022. i članka 17. stavka 3. ovoga Zakona koji stupa na snagu 3. srpnja 2024.

DODATAK I.**POPIS POSTUPAKA ZBRINJAVANJA OTPADA**

D 1 Odlaganje otpada u ili na tlo (na primjer odlagalište itd.)

D 2 Obrada otpada na ili u tlu (na primjer biološka razgradnja tekućeg ili muljevitog otpada u tlu itd.)

D 3 Duboko utiskivanje otpada (na primjer utiskivanje otpada crpkama u bušotine, iscrpljena ležišta soli, prirodne šupljine itd.)

D 4 Odlaganje otpada u površinske bazene (na primjer odlaganje tekućeg ili muljevitog otpada u jame, bazene, lagune itd.)

D 5 Odlaganje otpada na posebno pripremljeno odlagalište (odlaganje u povezane komore koje su zatvorene i izolirane jedna od druge i od okoliša itd.)

D 6 Ispuštanje otpada u kopnene vode isključujući mora/oceane

D 7 Ispuštanje otpada u mora/oceane uključujući i ukapanje u morsko dno

D 8 Biološka obrada otpada koja nije specificirana drugdje u ovim postupcima, a koja za posljedicu ima konačne sastojke i mješavine koje se zbrinjavaju bilo kojim postupkom navedenim pod D 1 – D 12

D 9 Fizikalno-kemijska obrada otpada koja nije specificirana drugdje u ovim postupcima, a koja za posljedicu ima konačne sastojke i mješavine koje se zbrinjavaju bilo kojim postupkom navedenim pod D 1 – D 12 (na primjer isparavanje, sušenje, kalciniranje itd.)

D 10 Spaljivanje otpada na kopnu

D 11 Spaljivanje otpada na moru (ovaj je postupak zabranjen zakonodavstvom EU-a i međunarodnim konvencijama)

D 12 Trajno skladištenje otpada (na primjer smještaj spremnika u rudnike itd.)

D 13 Spajanje ili miješanje otpada prije podvrgavanja bilo kojem postupku navedenim pod D 1 – D 12 (ako nijedna druga oznaka D nije odgovarajuća, ova može obuhvatiti prethodne postupke prije odlaganja, uključujući prethodnu preradu, primjerice, među ostalim, sortiranje, drobljenje, sabijanje, peletiranje, sušenje, usitnjavanje, kondicioniranje ili odvajanje prije podvrgavanja bilo kojem od postupaka navedenim pod D1 – D12)

D 14 Ponovno pakiranje otpada prije podvrgavanja bilo kojem od postupaka navedenim pod D 1 – D 13 i

D 15 Skladištenje otpada prije primjene bilo kojeg od postupaka zbrinjavanja navedenim pod D 1 – D 14 (osim privremenog skladištenja otpada na mjestu nastanka, prije sakupljanja)

i drugi postupci propisani posebnim propisom.

DODATAK II.**POPIS POSTUPAKA OPORABE OTPADA****R 1** korištenje otpada uglavnom kao goriva ili drugog načina dobivanja energije

Ovaj postupak obuhvaća spalionice namijenjene preradi krutog komunalnog otpada samo kad je njihova energetska efikasnost jednaka ili veća od:

- 0,60 za postrojenja u radu i odobrena u skladu s primjenjivim zakonodavstvom Zajednice prije 1. siječnja 2009.
- 0,65 za postrojenja koja su odobrena nakon 31. prosinca 2008. primjenom sljedeće formule:

Energetska efikasnost = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$ gdje:

E_p označava godišnju proizvodnju energije kao toplinske energije ili električne energije. Izračunava se tako da se energija u obliku električne energije pomnoži s 2,6, a toplinska energija proizvedena u komercijalne svrhe množi se s 1,1 (GJ/godina)

E_f označava količinu energije koja godišnje ulazi u sustav a dobivena je iz goriva i služi proizvodnji pare (GJ/godina)

E_w označava godišnju količinu energije sadržane u obrađenom otpadu izračunanu primjenom neto kalorične vrijednosti otpada (GJ/godina)

E_i označava godišnju uvezenu količinu energije bez E_w i E_f (GJ/godina)

0,97 je faktor obračuna gubitaka energije zbog pepela na dnu peći i isijavanja.

Ova se formula primjenjuje u skladu s referentnim dokumentom o najboljim dostupnim tehnikama za spaljivanje otpada.

Vrijednost formule za energetska učinkovitost množi se s klimatskim korekcijskim faktorom (CCF) na sljedeći način:

1. CCF za pogone u funkciji i dopuštene u skladu s važećim zakonodavstvom Unije prije 1. rujna 2015.

$$CCF = 1 \text{ ako je } HDD \geq 3\,350$$

$$CCF = 1,25 \text{ ako je } HDD \leq 2\,150$$

$$CCF = - (0,25/1\,200) \times HDD + 1,698 \text{ kada je } 2\,150 < HDD < 3\,350$$

2. CCF za pogone dopuštene nakon 31. kolovoza 2015. i za pogone u sklopu točke 1. ovoga Dodatka nakon 31. prosinca 2029.

$$CCF = 1 \text{ ako je } HDD \geq 3\,350$$

$$CCF = 1,12 \text{ ako je } HDD \leq 2\,150$$

$$CCF = - (0,12/1\,200) \times HDD + 1,335 \text{ kada je } 2\,150 < HDD < 3\,350$$

(Dobivena vrijednost CCF-a zaokružiti će se na tri decimalna mjesta.).

Vrijednost HDD-a (stupanj – dan grijanja) trebala bi se uzeti kao prosječna vrijednost HDD-a za lokaciju pogona za spaljivanje, izračunana za razdoblje od 20 uzastopnih godina prije godine za koju je izračunan CCF. Za izračun vrijednosti HDD-a trebala bi se primjenjivati sljedeća metoda koju je utvrdio Eurostat: HDD je jednak $(18\text{ °C} - T_m) \times d$ ako je T_m niži od ili jednak 15 °C (prag grijanja), a nula ako je T_m viši od 15 °C , pritom je T_m prosječna $(T_{\min} + T_{\max})/2$ vanjska temperatura u razdoblju od d dana. Izračuni se provode na dnevnoj osnovi ($d = 1$) te se zbrajaju za godinu.

R 2 obnavljanje/regeneracija otpadnog otapala

R 3 recikliranje/obnavljanje otpadnih organskih tvari koje se ne koriste kao otapala

(ovaj postupak obuhvaća kompostiranje i druge procese biološke pretvorbe, pripremu za ponovnu uporabu, plinifikaciju i pirolizu u kojima se sastojci upotrebljavaju kao kemikalije te uporabu organskih materijala u obliku nasipavanja)

R 4 recikliranje/obnavljanje otpadnih metala i spojeva metala

(ovaj postupak obuhvaća pripremu za ponovnu uporabu)

R 5 recikliranje/obnavljanje drugih otpadnih anorganskih materijala

(ovaj postupak obuhvaća pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje anorganskih građevinskih materijala, uporabu anorganskih materijala u obliku nasipavanja i čišćenje tla koje rezultira uporabom otpada)

R 6 regeneracija otpadnih kiselina ili lužina

R 7 uporaba otpadnih sastojaka koji se koriste za smanjivanje onečišćenja

R 8 uporaba otpadnih sastojaka iz katalizatora

R 9 ponovna prerada otpadnih ulja ili drugi načini ponovne uporabe ulja

R 10 tretiranje tla otpadom u svrhu poljoprivrednog ili ekološkog poboljšanja

R 11 upotreba otpada nastalog bilo kojim postupkom navedenim pod R 1 – R 10

R 12 razmjena otpada radi primjene bilo kojeg od postupaka uporabe navedenim pod R 1 – R 11

(ako nijedna druga oznaka R nije odgovarajuća, ova može obuhvatiti prethodne postupke prije uporabe, uključujući prethodnu preradu kao što su, među ostalim, rasklapanje, sortiranje, drobljenje, sabijanje, peletiranje, sušenje, usitnjavanje, kondicioniranje, ponovno pakiranje, odvajanje, uklapanje ili miješanje prije podvrgavanja bilo kojem od postupaka navedenim pod R1 – R11)

R 13 Skladištenje otpada prije bilo kojeg od postupaka uporabe navedenim pod R 1 do R 12 (osim privremenog skladištenja otpada na mjestu nastanka, prije sakupljanja).

i drugi postupci propisani posebnim propisom.

DODATAK III.**NECJELOVITI POPISI PLASTIČNIH PROIZVODA ZA JEDNOKRATNU UPORABU**

Kako bi se utvrdilo treba li spremnik za hranu smatrati plastičnim proizvodom za jednokratnu uporabu, odlučujuću ulogu uz kriterije za spremnike za hranu koji su navedeni u ovom Dodatku ima tendencija njegova odbacivanja u okoliš kao smeća zbog volumena ili veličine, posebno spremnika za pojedinačne porcije. Kriteriji navedeni u Smjernicama Europske komisije što treba smatrati plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu za potrebe Direktive (EU) 2019/904 koriste se u određivanju plastičnog proizvoda za jednokratnu uporabu.

POPIS A

1. čaše za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce
2. spremnici za hranu, tj. posude kao što su kutije, s poklopcem ili bez njega, koji se upotrebljavaju za držanje hrane
 - (a) koja je namijenjena neposrednoj konzumaciji na licu mjesta ili kasnije
 - (b) koja se obično konzumira iz posude i
 - (c) koja je spremna za konzumaciju bez ikakve daljnje pripreme, primjerice pečenja, kuhanja ili zagrijavanja

uključujući spremnike za hranu koji se upotrebljavaju za brzu hranu ili druge obroke spremne za neposrednu konzumaciju, osim spremnika za napitke, tanjura te vrećica i omota koji sadržavaju hranu.

POPIS B

1. štapići za uši, osim štapića za uši na koje se odnosi posebni propis koji uređuje medicinske proizvode odnosno posebni propis koji uređuje bitne zahtjeve, razvrstavanje, upis proizvođača u očevidnik proizvoda, upis medicinskih proizvoda u očevidnik medicinskih proizvoda te ocjenjivanje sukladnosti medicinskih proizvoda
2. pribor za jelo (vilice, noževi, žlice, štapići za jelo)
3. tanjuri
4. slamke, osim slamki na koje se odnosi posebni propis koji uređuje medicinske proizvode odnosno posebni propis koji uređuje bitne zahtjeve, razvrstavanje, upis proizvođača u očevidnik proizvođača, upis medicinskih proizvoda u očevidnik medicinskih proizvoda te ocjenjivanje sukladnosti medicinskih proizvoda
5. štapići za miješanje napitaka

6. štapići namijenjeni pričvršćivanju na balone i njihovu pridržavanju, osim balona za industrijske ili druge profesionalne namjene i uporabe koji se ne dijele potrošačima, uključujući mehanizme takvih štapića

7. spremnici za hranu izrađeni od ekspaniranog polistirena, tj. posude kao što su kutije, s poklopcem ili bez njega, koji se upotrebljavaju za držanje hrane:

- (a) koja je namijenjena neposrednoj konzumaciji na licu mjesta ili kasnije;
- (b) koja se obično konzumira iz posude; i
- (c) koja je spremna za konzumaciju bez ikakve daljnje pripreme, primjerice pečenja, kuhanja ili zagrijavanja

uključujući spremnike za hranu koji se upotrebljavaju za brzu hranu ili druge obroke spremne za neposrednu konzumaciju, osim spremnika za napitke, tanjura te vrećica i omota koji sadržavaju hranu

8. spremnici za napitke izrađeni od ekspaniranog polistirena, uključujući njihove čepove i poklopce

9. čaše za napitke izrađene od ekspaniranog polistirena, uključujući njihove čepove i poklopce.

POPIS C

Spremnici za napitke zapremine do tri litre, tj. posude za tekućine, kao što su boce za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, te višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, ali ne i:

- (a) staklene ili metalne spremnike za napitke s čepovima i poklopcima od plastike
- (b) spremnike za napitke koji su namijenjeni i koji se upotrebljavaju za hranu za posebne medicinske potrebe, kako je definirana u članku 2. točki (g) Uredbe (EU) br. 609/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o hrani za dojenčad i malu djecu, hrani za posebne medicinske potrebe i zamjeni za cjelodnevnu prehranu pri redukcijskoj dijeti te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 92/52/EEZ, direktiva Komisije 96/8/EZ, 1999/21/EZ, 2006/125/EZ i 2006/141/EZ, Direktive 2009/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 41/2009 i (EZ) br. 953/2009 (SL L 181, 29.6.2013.), koja je u tekućem stanju.

POPIS D

1. Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone
2. Vlažne maramice, tj. prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u kućanstvu
3. Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima
4. Čaše za napitke

POPIS E**I.**

1. spremnici za hranu, tj. posude kao što su kutije, s poklopcem ili bez njega, koji se upotrebljavaju za držanje hrane:

- (a) koja je namijenjena neposrednoj konzumaciji na licu mjesta ili kasnije;
- (b) koja se obično konzumira iz posude; i
- (c) koja je spremna za konzumaciju bez ikakve daljnje pripreme, primjerice pečenja, kuhanja ili zagrijavanja,

uključujući spremnike za hranu koji se upotrebljavaju za brzu hranu ili druge obroke spremne za neposrednu konzumaciju, osim spremnika za napitke, tanjura te vrećica i omota koji sadržavaju hranu

2. vrećice i omoti izrađeni od savitljivog materijala koji sadržavaju hranu namijenjenu konzumaciji izravno iz vrećice ili omota bez ikakve daljnje pripreme

3. spremnici za napitke zapremine do tri litre, tj. posude za tekućine, kao što su boce za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, te višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, ali ne i staklene ili metalne spremnike za napitke s čepovima i poklopcima od plastike

4. čaše za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce

5. lagane plastične vrećice za nošenje

II.

1. vlažne maramice, tj. prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u kućanstvu

2 baloni, osim balona za industrijske ili druge profesionalne namjene i uporabe, koji se ne dijele potrošačima

III.

1. duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima

POPIS F

Boce za napitke zapremine do tri litre, uključujući njihove čepove i poklopce, ali ne i:

(a) staklene ili metalne boce za napitke s čepovima i poklopcima od plastike

(b) boce za napitke koje su namijenjene i koje se upotrebljavaju za hranu za posebne medicinske potrebe, kako je definirana u članku 2. točki (g) Uredbe (EU) br. 609/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o hrani za dojenčad i malu djecu, hrani za posebne medicinske potrebe i zamjeni za cjelodnevnu prehranu pri

redukcijskoj dijeti te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 92/52/EEZ, direktiva Komisije 96/8/EZ, 1999/21/EZ, 2006/125/EZ i 2006/141/EZ, Direktive 2009/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 41/2009 i (EZ) br. 953/2009 (SL L 181, 29.6.2013.), koja je u tekućem stanju.

POPIS G

1. spremnici za hranu, tj. posude kao što su kutije, s poklopcem ili bez njega, koji se upotrebljavaju za držanje hrane:

(a) koja je namijenjena neposrednoj konzumaciji na licu mjesta ili kasnije;

(b) koja se obično konzumira iz posude i

(c) koja je spremna za konzumaciju bez ikakve daljnje pripreme, primjerice pečenja, kuhanja ili zagrijavanja,

uključujući spremnike za hranu koji se upotrebljavaju za brzu hranu ili druge obroke spremne za neposrednu konzumaciju, osim spremnika za napitke, tanjura te vrećica i omota koji sadržavaju hranu

2. vrećice i omoti izrađeni od savitljivog materijala koji sadržavaju hranu namijenjenu konzumaciji neposredno iz vrećice ili omota bez ikakve daljnje pripreme

3. spremnici za napitke zapremine do tri litre, tj. posude za tekućine, kao što su boce za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, te višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, ali ne i staklene ili metalne spremnike za napitke s čepovima i poklopcima od plastike

4. čaše za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce

5. duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima

6. vlažne maramice, tj. prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u kućanstvu

7. baloni, osim balona za industrijske ili druge profesionalne namjene i uporabe, koji se ne dijele potrošačima

8. Lagane plastične vrećice za nošenje

9. higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone

DODATAK IV.**OBRAČUN CIJENE ZA KOLIČINU PREDANOG MIJEŠANOG KOMUNALNOG
OTPADA**

1. Kad je Odlukom kao kriterij količine otpada određen volumen spremnika i broj pražnjenja spremnika, cijena javne usluge za količinu predanog miješanog komunalnog otpada određuje se prema izrazu:

$$C = JCV \times BP \times U$$

pri čemu je:

C – cijena javne usluge za količinu predanog miješanog komunalnog otpada izražena u kunama

JCV – jedinična cijena za pražnjenje volumena spremnika miješanog komunalnog otpada izražena u kunama sukladno cjeniku

BP – broj pražnjenja spremnika miješanog komunalnog otpada u obračunskom razdoblju sukladno podacima u Evidenciji

U – udio korisnika usluge u korištenju spremnika.

2. Kad je Odlukom kao kriterij količine otpada određena masa predanog otpada, cijena javne usluge za količinu predanog miješanog komunalnog otpada određuje se prema izrazu:

$$C = JCM \times ZM \times U$$

pri čemu je:

C – cijena javne usluge za količinu predanog miješanog komunalnog otpada izražena u kunama

JCM – jedinična cijena za masu preuzetog miješanog komunalnog otpada izražena u kunama po kilogramu sukladno cjeniku

ZM – zbroj masa miješanog komunalnog otpada preuzetih u obračunskom razdoblju izraženo u kilogramima sukladno podacima u Evidenciji

U – udio korisnika usluge.

DODATAK V.**IZRAZI ZA OBRAČUN NAKNADA****1. Naknada za odlaganje otpada**

Naknada za odlaganje otpada obračunava se kao zbroj iznosa za odložene vrste otpada prema slijedećem izrazu:

$$N_{OO} = j_{NO} \times m_O$$

pri čemu je:

N_{OO} – iznos za odlaganje otpada u kalendarskoj godini izražen u kunama

j_{NO} – jedinična naknada za određenu vrstu otpada određena uredbom u kunama po toni

m_O – masa odloženog otpada određene vrste otpada izražena u tonama

2. Poticajna naknada

Iznos poticajne naknade obračunava se prema slijedećem izrazu:

$$N_{PN} = J_{PN} \times m_{SK}$$

pri čemu je:

N_{PN} – iznos poticajne naknade izražen u kunama

J_{PN} – jedinična poticajna naknada koja iznosi:

– za 2020. godinu 150,00 kuna po toni

– za 2021. godinu i nadalje 200,00 kuna po toni

m_{SK} – masa sakupljenog miješanog komunalnog otpada koja prekoračuje graničnu količinu miješanog komunalnog otpada u jedinici lokalne samouprave odnosno Gradu Zagrebu u kalendarskoj godini izraženu u tonama

Masa sakupljenog miješanog komunalnog otpada koja prekoračuje graničnu količinu miješanog komunalnog otpada u jedinici lokalne samouprave odnosno Gradu Zagrebu u kalendarskoj godini određuje se prema slijedećem izrazu:

$m_{SK} = m_{MKO} - (m_{UK} \times k)$ i kada je m_{SK} manji od nule iznosi nula tona

pri čemu je:

m_{MKO} – masa miješanog komunalnog otpada ključnog broja 20 03 01 prikupljenog u sklopu javne usluge u kalendarskoj godini izražena u tonama

m_{UK} – masa ukupnog komunalnog otpada prikupljenog u okviru javne usluge u kalendarskoj godini izražena u tonama

k – koeficijent graničnog udjela mase sakupljenog miješanog komunalnog otpada u masi ukupno prikupljenog komunalnog otpada u okviru javne usluge za pojedinu kalendarsku godinu iznosi:

- za 2020. godinu 0,58
- za 2021. godinu 0,54
- za 2022. godinu, i nadalje 0,50

Masa ukupnog komunalnog otpada prikupljenog u okviru javne usluge uključuje otpad sljedećih ključnih brojeva sukladno posebnom propisu koji uređuje Katalog otpada:

- sve vrste otpada iz podgrupe 15 01,
- sve vrste komunalnog otpada iz podgrupe 20 01 osim otpada koji se karakterizira ključnim brojem 20 01 99,
- otpad koji se karakterizira ključnim brojevima 20 02 01, 20 03 01, 20 03 02, 20 03 07.

3. Naknada zbog blizine odlagališta

Vršna točka katastarske čestice na kojoj se nalazi odlagalište je točka na granici katastarske čestice, na kojoj se nalazi odlagalište otpada, koja je najbliža katastarskoj čestici na kojoj se nalazi stambena ili stambeno-poslovna građevina.

Vršna točka katastarske čestice na kojoj se nalazi stambena odnosno stambeno-poslovna građevina je točka na granici katastarske čestice, na kojoj se nalazi stambena ili stambeno-poslovna građevina, a koja je najbliža katastarskoj čestici na kojoj se nalazi odlagalište otpada.

Naknada zbog blizine odlagališta za kalendarsku godinu u kojoj se na odlagalištu odlaže otpad određuje se prema slijedećem izrazu:

$$N = PO \times K / BV$$

pri čemu je:

N - iznos naknade zbog blizine odlagališta za kalendarsku godinu izražen u kunama

PO - godišnji iznos prihoda osobe, koja upravlja odlagalištem otpada, ostvarenih odlaganjem otpada u prethodnoj kalendarskoj godini, izražen u kunama

K – koeficijent koji odlukom određuje izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba u rasponu od 0 do 0,05

BV – broj vlasnika nekretnina određen popisom vlasnika nekretnina jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba.

DODATAK VI.**SADRŽAJ PLANOVA GOSPODARENJA OTPADOM****1. SADRŽAJ PLANA GOSPODARENJA OTPADOM REPUBLIKE HRVATSKE**

Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske iz članka 104. ovoga Zakona sadrži:

1. analizu i ocjenu stanja postojećeg gospodarenja otpadom
2. mjere unaprjeđenja ponovne uporabe, recikliranja, uporabe i zbrinjavanja otpada na način prihvatljiv za okoliš
3. ocjenu načina na koji će Plan doprinijeti implementaciji ciljeva i odredbi Direktive (EU) 2008/98/EZ
4. vrste, količine i porijeklo otpada proizvedenog u Republici Hrvatskoj, otpad koji će se vjerojatno isporučivati iz ili u Republiku Hrvatsku te procjenu budućih tokova otpada
5. postojeće važnije pogone za uporabu i zbrinjavanje otpada uključujući i sustave gospodarenja posebnim kategorijama otpada te otpad koji sadrži značajne količine kritičnih sirovina i tokove otpada propisane propisima Europske unije
6. procjenu nužnosti zatvaranja postojeće i uspostave nove infrastrukture za zbrinjavanje te uporabu miješanog komunalnog otpada iz kućanstva, uključujući i procjenu nužnih investicija i drugih financijskih sredstava uključujući i sredstva koja jedinica lokalne samouprave mora utrošiti kako bi se zatvorila postojeća i uspostavila nova infrastrukture za gospodarenje otpadom
7. mjere kojima će se nastojati da se od 2030. godine sav otpad koji je pogodan za recikliranje ili drugi postupak uporabe, posebno komunalni otpad, ne prihvaća na odlagališta uz iznimku otpada za koji odlaganje daje najbolji učinak na okoliš u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpadom
8. procjenu postojećih sustava sakupljanja otpada, uključujući vrste materijala i područja pokrivena odvojenim sakupljanjem otpada, te mjere za unaprjeđenje tih sustava uključujući i sve dopuštene iznimke od obveze odvojenog sakupljanja otpada, kao i potrebe za uspostavu novih sustava odvojenog sakupljanja otpada
9. odgovarajuće informacije o kriterijima temeljem kojih se odabire lokacija te potrebnim kapacitetima novih važnijih pogona za uporabu ili zbrinjavanje otpada, ako je to nužno
10. opće politike gospodarenja otpadom uključujući planirane tehnologije i metode koje će se koristiti te politike kojima se rješava određeno pitanje u gospodarenju otpadom
11. mjere sprječavanja protuzakonitog odbacivanja otpada, te uklanjanja protuzakonito odbačenog otpada

12. odgovarajući kvalitativni ili kvantitativni pokazatelji i ciljne vrijednosti pokazatelja u vezi s količinama proizvedenog otpada i njegovom obradom, te u vezi s količinama komunalnog otpada koji je odložen ili energetski oporabljen

13. procjenu korisnosti i prikladnosti uporabe ekonomskih i drugih instrumenata u gospodarenja otpadom uz nesmetano funkcioniranje unutarnjeg tržišta

14. popis saniranih lokacija onečišćenih otpadom (crne točke) i saniranih i zatvorenih odlagališta uključujući i mjere sanacije

15. mjere za postizanje ciljeva gospodarenja otpadom, posebice iz članka 53. stavka 2. ovoga Zakona, te u slučaju odgode roka iz članka 53. stavka 2. ovoga zakona mjere kojima se postiže da do 2035. količina komunalnog otpada koji se odlaže smanji na najviše 25 % ukupne količine (po masi) proizvedenog komunalnog otpada

16. proporcionalne i nediskriminirajuće mjere za postizanje smanjenja potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu, posebice proizvoda navedenih Popisom A Dodatka VI. ovoga Zakona koje mogu uključivati nacionalne ciljeve za smanjenje potrošnje, mjere kojima se osigurava da se na mjestu prodaje krajnjem potrošaču stave na raspolaganje alternative plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu iz Popisa A Dodatka VI. ovoga Zakona koje se mogu ponovno upotrijebiti, ekonomske instrumente poput instrumenata kojima se osigurava da se ti plastični proizvodi za jednokratnu uporabu ne daju besplatno krajnjem potrošaču na mjestu prodaje i sektorske sporazume, tržišna ograničenja kojima se odstupa od zabrane sprječavanja stavljanja na tržište ambalaže koja ispunjava zahtjeve posebnog propisa koji uređuje ambalažu i otpadnu ambalažu radi sprječavanja odbacivanja takvih proizvoda u okoliš kao otpada, kako bi se osiguralo da ih se zamijeni alternativama koje se mogu ponovno upotrebljavati ili ne sadržavaju plastiku, a mjere se mogu razlikovati ovisno o utjecaju koji ti plastični proizvodi za jednokratnu uporabu imaju na okoliš tijekom svojeg životnog ciklusa, među ostalim kada ih se odbaci u okoliš kao otpad

17. poglavlje o postupanju s ambalažom i ambalažnim otpadom, uključujući:

- mjere o postizanju ciljeva u svezi ambalaže i ambalažnog otpada, posebice u svezi postizanja ciljeva propisanih člankom 58. ovoga Zakona, pri čemu se planom mogu odrediti ciljevi koji su viši od ciljeva propisanih člankom 58. ovoga Zakona ako će se postizanjem takvih ciljeva ostvariti visoka razina zaštite okoliša te se time ne narušava unutarnje tržište Europske unije

- mjere o ponovnoj uporabi ambalaže

- ciljevi i mjere smanjenja korištenja plastičnih vrećica, neovisno o debljini stijeneke tih vrećica

- kvalitativni i kvantitativni ciljevi u svezi ambalaže i gospodarenja otpadom ambalažom, uključujući i, po godinama, najmanje postotke povratne ambalaže koja se godišnje stavlja na tržište

18. Program sprječavanja nastanka otpada, koji sadrži ciljeve, opis postojećih mjera sprječavanja nastanka otpada, njihov doprinos sprječavanju nastanka otpada, te mjere sprječavanja nastanka otpada kojima se:

- a) unaprjeđuju i podupiru modeli održive proizvodnje i potrošnje
- b) potiče dizajn, proizvodnju i uporabu proizvoda koji učinkovito koriste resurse, koji su trajni (između ostaloga u pogledu životnog vijeka proizvoda i odsustva planiranog zastarijevanja), koje se može popraviti, ponovno koristiti i nadograditi
- c) ciljaju proizvodi koji sadrže ključne sirovine kako bi se spriječilo da te sirovine postanu otpad
- d) potiče ponovna uporaba proizvoda i uspostava sustava koji promiče popravljavanje i ponovnu uporabu, posebice za električnu i elektroničku opremu, tekstil, namještaj, ambalažu i građevne materijale i proizvode
- e) na odgovarajući način potiče, ne dovodeći u pitanje prava intelektualnog vlasništva, dostupnost rezervnih dijelova, uputa za uporabu, tehničkih informacija ili drugih instrumenata, opreme ili računalnih programa kojima se može popraviti i time ponovno uporabiti proizvod bez narušavanja kvalitete i sigurnosti
- f) smanjuje stvaranje otpada u procesima povezanim s industrijskom proizvodnjom, ekstrakcijom mineralnih sirovina, proizvodnjom, građenjem i rušenjem, pri čemu se uzimaju u obzir najbolje dostupne tehnike
- g) potiče smanjenje sadržaja opasnih tvari u materijalima i proizvodima, ne dovodeći u pitanje usklađene pravne zahtjeve za te materijale i proizvode kako propisani na razini Europske unije.
- h) smanjuje nastanak otpada, posebice otpada koji nije podesan za pripremu za ponovnu uporabu ili recikliranje
- i) utvrđuju proizvodi koji su glavni uzročnik otpada odbačenog u okoliš, posebice u prirodu i morski okoliš, te poduzimaju odgovarajuće mjere sprječavanja i smanjivanja odbacivanja otpada od tih proizvoda u okoliš, a ako mjere uključuju ograničenja tržišta, mjere moraju biti proporcionalne i ne diskriminirajuće
- j) nastoji zaustaviti odbacivanje otpada u morski okoliš u svrhu doprinosa cilju održivog razvoja Ujedinjenih naroda radi sprječavanja i značajnog smanjenja svih vrsta onečišćenja mora
- k) razvijaju i podupiru informativne kampanje podizanja svijesti o sprječavanju nastanka otpada i odbacivanja otpada u okoliš
- l) razvijaju kvalitativni i kvantitativni pokazatelji i ciljne vrijednosti pokazatelja, posebice u vezi proizvedenih količina otpada i
- m) postiže smanjenje potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu.

19. Prema potrebi, Programu sprječavanja nastanka otpada može priložiti:

- opis doprinosa slijedećih instrumenata i mjera sprječavanja nastanka otpada

- a) Primjena mjera planiranja ili drugih ekonomskih instrumenata kojima se promiče učinkovita uporaba resursa
- b) Promicanje istraživanja i razvoja na području postizanja čišćih tehnologija i proizvoda s manje otpada, te širenje i uporaba rezultata takvog istraživanja i razvoja
- c) Razvoj učinkovitih i sadržajnih pokazatelja opterećenja na okoliš povezanih s proizvodnjom otpada s u cilju doprinosa sprječavanju nastanka otpada na svim

razinama, od uspoređivanja proizvoda na razini Europske unije, preko djelovanja lokalnih vlasti, do nacionalnih mjera

- d) Promicanje ekodizajna (sustavne integracije aspekata zaštite okoliša u dizajn proizvoda s ciljem unapređenja ponašanja proizvođača s obzirom na zaštitu okoliša u cijelom životnom vijeku proizvoda)
- e) Pružanje informacija o tehnikama sprječavanja nastanka otpada s ciljem jednostavnije primjene najboljih dostupnih tehnika u industriji
- f) Organiziranje izobrazbe nadležnih tijela u pogledu uključivanja zahtjeva za sprječavanje nastanka otpada u dozvole za gospodarenje otpadom i okolišne dozvole
- g) Uključivanje mjera za sprječavanje proizvodnje otpada u postrojenjima što može obuhvaćati i procjene ili planove sprječavanja nastanka otpada
- h) Organiziranje kampanja za podizanje svijesti ili pružanje pomoći poduzećima u pogledu financijske potpore, savjeta pri donošenju odluka i drugo
- i) Sklapanje dobrovoljnih sporazuma, organiziranje foruma potrošača/proizvođača ili sektorskih pregovora kako bi se relevantni poslovni ili industrijski sektori potaknuli na izradu vlastitih planova ili ciljeva sprječavanja nastanka otpada ili zamjenu proizvoda ili njihove ambalaže koji proizvode previše otpada
- j) Promicanje provjerenih sustava za gospodarenje okolišem, uključujući sustave EMAS i ISO 14001
- k). Ekonomski instrumenti kao što su inicijative za odgovornije ponašanje potrošača prema okolišu u smislu kupnje proizvoda sa što manje ambalaže ili uvođenje obveze plaćanja ambalaže za potrošače za inače besplatni ambalažni artikl ili element
- l) Organizacija kampanja podizanja svijesti i pružanje informacija usmjereno na širu javnost ili određenu kategoriju potrošača
- lj) Promicanje provjerenih ekonaljepnica.
- m) Postizanje dogovora s industrijom, putem studija o proizvodima poput onih koji se organiziraju u okviru integriranih politika za proizvode, ili s trgovcima na malo o dostupnosti informacija o sprječavanju nastanka otpada i dostupnosti proizvoda koji u manjoj mjeri utječu na okoliš
- n) U kontekstu javnih i korporativnih nabava, integracija kriterija zaštite okoliša i sprječavanja nastanka otpada u pozive na dostavu ponuda i ugovore
- nj) Promicanje ponovne uporabe i/ili popravka odgovarajućih odbačenih proizvoda ili njihovih sastavnih dijelova, posebno putem obrazovnih, gospodarskih, logističkih i drugih mjera kao što su pružanje potpore ovlaštenim centrima i mrežama za popravak i ponovnu uporabu, posebno u gusto naseljenim područjima

- vrednovanje uporabljivosti slijedećih mjera poticanja primjene reda prvenstva gospodarenja otpadom:

- a) naknade i ograničenja za odlaganje i spaljivanje otpada koji potiču sprječavanje nastanka otpada i recikliranje, zadržavajući pritom odlaganje kao najmanje poželjnu opciju gospodarenja otpadom
- b) programi „plati koliko baciš”, u okviru kojih proizvođači otpada plaćaju na osnovi stvarne količine nastalog otpada i kojima se pružaju poticaji za odvajanje na izvoru otpada koji se može reciklirati i za smanjenje miješanog otpada
- d) programi proširene odgovornosti proizvođača za različite vrste otpada i mjere za povećanje njihove učinkovitosti, isplativosti i upravljanja
- e) programi povrata pologa i druge mjere za poticanje učinkovitog skupljanja rabljenih proizvoda i materijala
- f) razborito planiranje ulaganja u infrastrukturu za gospodarenje otpadom, među ostalim putem fondova Unije
- g) održiva javna nabava za poticanje boljeg gospodarenja otpadom i uporabe recikliranih proizvoda i materijala
- h) postupno ukidanje subvencija koje nisu u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpadom
- i) uporaba fiskalnih mjera ili drugih sredstava za promicanje uporabe proizvoda i materijala koji su pripremljeni za ponovnu uporabu ili reciklirani
- j) potpora istraživanju i inovacijama u području ponovne proizvodnje i naprednih tehnologija recikliranja
- k) uporaba najboljih raspoloživih tehnika za obradu otpada
- l) ekonomski poticaji za regionalna i lokalna tijela, osobito za promicanje sprječavanja nastanka otpada i jačanje sustava odvojenog skupljanja otpada, uz izbjegavanje davanja potpore odlaganju na odlagališta ili spaljivanju
- lj) kampanje za podizanje osviještenosti javnosti, osobito u pogledu odvojenog skupljanja, sprječavanja nastanka otpada i smanjenja količine smeća te uvrštavanja tih problema u obrazovanje i osposobljavanje
- m) sustavi za koordinaciju, među ostalim digitalnim sredstvima, među svim nadležnim javnim tijelima uključenima u gospodarenje otpadom i
- n) promicanje stalnog dijaloga i suradnje među svim dionicima u gospodarenju otpadom te poticanje dobrovoljnih sporazuma i izvješćivanja poduzeća o otpadu.

20. ciljeve, mjere (politike), pokazatelje postizanja cilja, aktivnosti te njihove nositelje, rokove provedbe te planirane iznose i izvore financiranja i

21. popis centara za gospodarenje otpadom s pridruženim jedinicama lokalne samouprave

2. SADRŽAJ PLANA GOSPODARENJA OTPADOM JEDINICE PODRUČNE (REGIONALNE) SAMOUPRAVE I GRADA ZAGREBA

Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba iz članka 105. ovoga Zakona sadrži:

1. analizu, te ocjenu stanja i potreba u gospodarenju otpadom na području jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, uključujući ostvarivanje ciljeva
2. podatke o postojećim i planiranim građevinama i uređajima za gospodarenje otpadom te statusu sanacije odlagališta i lokacija onečišćenih otpadom
3. podatke o lokacijama odbačenog otpada i njihovom uklanjanju
4. podatke o vrstama i količinama stvorenog otpada, odvojeno sakupljenog otpada, odlaganju komunalnog i biorazgradivog otpada te ostvarivanju ciljeva
5. mjere potrebne za ostvarenje ciljeva smanjivanja ili sprječavanja nastanka otpada, uključujući izobrazno-informativne aktivnosti i akcije prikupljanja otpada
6. popis projekata važnih za provedbu Plana
7. organizacijske aspekte, izvore i visinu financijskih sredstava za provedbu mjera gospodarenja otpadom
8. rokove i nositelje izvršenja Plana
9. mjere prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada i
10. mjere odvojenog prikupljanja opasnog komunalnog otpada, otpadnog papira i kartona, otpadnog metala, stakla i plastike te glomaznog otpada.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim člankom utvrđuje se svrha donošenja i područje primjene Prijedloga zakona što uključuje mjere zaštite okoliša i ljudskoga zdravlja sprječavanjem ili smanjenjem nastanka otpada, smanjenjem negativnih učinaka nastanka otpada te gospodarenja otpadom, smanjenjem ukupnih učinaka uporabe sirovina i poboljšanjem učinkovitosti uporabe sirovina te povećanjem recikliranja i ponovnog korištenja reciklata, što je nužno za prelazak na kružno gospodarstvo i osiguranje dugoročne konkurentnosti Republike Hrvatske i Europske unije, dodatno uređuje se sustav gospodarenja otpadom, uključujući red prvenstva gospodarenja otpadom, načela, ciljeve i način gospodarenja otpadom, planske dokumente u gospodarenju otpadom, nadležnosti i obveze u gospodarenju otpadom, lokacije i građevine za gospodarenje otpadom, djelatnosti gospodarenja otpadom, prekogranični promet otpada, informacijski sustav gospodarenja otpadom te upravni i inspekcijski nadzor nad gospodarenjem otpadom. Dodatno propisuju se Dodaci koji su sastavni dio Prijedloga zakona.

Uz članak 2.

Ovim člankom definira se usklađenost Prijedloga zakona s propisima Europske unije.

Uz članak 3.

Ovim člankom uređuju se okolnosti kad se ne primjenjuje ovaj Prijedlog zakona.

Uz članak 4.

Ovim člankom definiraju se pojmovi koji se koriste u Prijedlogu zakona.

Uz članak 5.

Ovim člankom određuju se temeljni zahtjevi gospodarenja otpadom, posebice sprječavanje ugrožavanja zdravlja ljudi i sprječavanje štetnog utjecaja na okoliš.

Uz članak 6.

Ovim člankom propisuje se red prvenstva gospodarenja otpadom, te se obvezuje da kad se odlučuje između dvije ili više varijanti da se prioritet mora dati mjeri koja daje najbolji ukupni ishod za okoliš te da se uzimaju u obzir opća načela zaštite okoliša predostrožnost, održivost, tehnološka izvedivost i ekonomska održivost, zaštita resursa, te ukupni učinci na okoliš, ljudsko zdravlje, gospodarstvo i društvo.

Uz članak 7.

Ovim člankom propisuju se načela gospodarenja otpadom, posebice načelo onečišćivač plaća, načelo blizine, načelo samodostatnosti i načelo sljedivosti.

Uz članak 8.

Ovim člankom propisuje se javni interes sakupljanja, prijevoza i obrade otpada.

Uz članak 9.

Ovim člankom propisuje se količina otpada koja se smatra neznatnom u prometu otpadom i koja iznosi do količine od 1000 kg opasnog otpada odnosno do količine od 10.000 kg neopasnog otpada.

Uz članak 10.

Ovim člankom propisuje se da je gospodarenje otpadom i građenje građevina za gospodarenje otpadom od interesa za Republiku Hrvatsku. Ovim člankom određuje se da gospodarenje otpadom i učinkovitost gospodarenja otpadom osiguravaju Vlada Republike Hrvatske i ministarstvo nadležno za zaštitu okoliša propisivanjem mjera gospodarenja otpadom, da je provedbeno tijelo na državnoj razini Fond za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost. Nadalje ovim člankom propisuje se obveza izvršnog tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave da na svom području osigura uvjete i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom, te se propisuje mogućnost da više jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave sporazumno osiguraju zajedničku provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom.

Uz članak 11.

Ovim člankom propisuje se ovlast Ministra da, u slučaju sprječavanja nastanka ili otklanjanja posljedica šteta uzrokovanih višom silom ili u slučaju druge opasnosti za ljude, materijalna dobra i okoliš, naredbom privremeno naredi ili zabrani određeno postupanje s otpadom te utvrdi obveznu primjenu interventnih mjera gospodarenja otpadom koje su nužne radi zaštite života, sigurnosti ili zdravlja stanovništva ili sprječavanja onečišćenja okoliša. Nadalje, ovim člankom propisuje se da način rada u Ministarstvu, upravnim tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravnim osobama s javnim ovlastima, u vezi s provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, propisuje Ministar naputkom.

Uz članak 12.

Ovim člankom propisuje se da su centar za gospodarenje otpadom i obrada opasnog otpada postupkom spaljivanja i odlaganja i od posebnoga interesa za Republiku Hrvatsku. Nadalje, propisuje se da za opasni otpad nastao na teritoriju Republike Hrvatske djelatnost zbrinjavanja opasnog otpada postupkom odlaganja obavlja trgovačko društvo koje osniva Vlada, a djelatnost zbrinjavanja opasnog otpada postupkom spaljivanja u građevini čija je osnovna djelatnost spaljivanje otpada obavlja trgovačko društvo koje osniva Vlada, jedinica područne (regionalne) samouprave ili Grad Zagreb. Dodatno, propisuju se izvori sredstava za uspostavu građevina za obavljanje djelatnosti i poslova obrade opasnog otpada postupkom spaljivanja i odlaganja i centra za gospodarenje otpadom te da te građevine u slučaju stečaja ili likvidacije odgovarajućeg društva izlučuju u vlasništvo Republike Hrvatske, odnosno jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave koja je njihov izravni ili neizravni udjeličar, dioničar ili osnivač.

Uz članak 13.

Ovim člankom propisuje se obveza izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave te izvršnog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave, koja je vlasnik trgovačkog društva koje upravlja centrom za gospodarenje otpadom, da osigura da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom te da je Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno potpisati sporazum s centrom za gospodarenje otpadom kojim uređuju odnose u vezi predaje miješanog komunalnog otpada. Dodatno, propisuje se obveza trgovačkom društvu, koje obavlja djelatnost i poslove centra za gospodarenje otpadom, da primi sav miješani komunalni otpad od davatelja javne usluge, te primjenjuje istu cijenu obrade preuzetog miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, koji su sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske dužni predavati miješani komunalni otpad u taj centar za gospodarenje otpadom.

Uz članak 14.

Ovim člankom propisuje se da sprječavanje nastanka otpada su mjere poduzete prije nego li je tvar, materijal ili proizvod postao otpad, a kojima se smanjuju količine otpada uključujući ponovnu uporabu proizvoda ili produženje životnog vijeka proizvoda, štetan učinak otpada na okoliš i zdravlje ljudi ili sadržaj opasnih tvari u materijalima i proizvodima.

Uz članak 15.

Ovim člankom propisuje se nusproizvod, nadležnost za rješavanje zahtjeva za upis u Očevidnik nusproizvoda, uvjeti za upis u taj očevidnik, propisuje se da se o zahtjevu za upis donosi rješenje koje je upravni akt, propisuje se pravni lijek protiv toga rješenja. Nadalje, propisuje se obveza osobe upisane u Očevidnik nusproizvoda da dostavi Ministarstvu do 1. ožujka tekuće kalendarske godine za prethodnu kalendarsku godinu izvješće o nusproizvodima. Dodatno propisuje se da će pojedinci dokaza za uvjete za upis u Očevidnik nusproizvoda, kriterije za nusproizvode i izvješće o nusproizvodima propisati Ministar pravilnikom.

Uz članak 16.

Ovim člankom propisuje se centar za ponovnu uporabu, Evidencija centara ponovne uporabe, nadležnost za vođenje te evidencije. Nadalje, propisuju se uvjeti za dekategoriizaciju otpada, te obveza osobe koja upravlja centrom da dostavi Ministarstvu do 1. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu izvješće o količinama i vrsti proizvoda koji su stavljani u ponovnu uporabu te da će sadržaj toga izvješća propisati Ministar pravilnikom.

Uz članak 17.

Ovim člankom propisuju se zabrana stavljanja plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu na tržište u Republici Hrvatskoj, zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, uz iznimku vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje. Dodatno propisuje se ograničenje stavljanja plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu na tržište u Republici Hrvatskoj određenih spremnika za napitke koji sadrže čep ili poklopac.

Uz članak 18.

Ovim člankom propisuju se zabranjena postupanja s otpadom, uključujući odbacivanje otpada u okoliš, potapanje otpada u more, miješanje odvojeno sakupljenog biootpada s drugim vrstama otpada i spaljivanja otpada u okolišu, na moru, biljnog otpada iz poljoprivrede i šumarstva uz iznimku spaljivanja takvoga otpada na način propisan Zakonom o zaštiti od požara, te odvojeno sakupljenog otpada radi uporabe uz iznimku otpada za kojega spaljivanje daje najbolji ishod za okoliš.

Uz članak 19.

Ovim člankom propisuje se kategorizacija otpada, obveza provođenja kategorizacije otpada te da će Ministar pravilnikom propisati katalog otpada. Nadalje propisuje se iznimka od kategorizacije otpada za plovne i plutajuće objekte kako su utvrđeni posebnim propisom koji uređuje pomorstvo.

Uz članak 20.

Ovim člankom propisuje se pravo pravne osobe da obavlja uzorkovanje i ispitivanje otpada, nusproizvoda, rezultata uporabe te određivanje opasnih svojstava otpada uz uvjet posjedovanja akreditacije za odgovarajuću metodu uzorkovanja i ispitivanja otpada. Dodatno, propisuje se da se ispitivanje otpada obavlja u skladu s Uredbom Komisije (EZ) br. 440/2008

od 30. svibnja 2008. o utvrđivanju ispitnih metoda u skladu s Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) (SL L 142, 31.5.2008., str. 1.), relevantnim napomenama Europskog odbora za normizaciju ili drugim međunarodno priznatim ispitnim metodama i smjernicama.

Uz članak 21.

Ovim člankom se propisuje obveza proizvođača ili posjednika otpada da osigura obradu otpada postupkom pripreme za ponovnu uporabu, recikliranjem ili oporabom ili kad navedeno nije moguće, obvezu da osigura zbrinjavanje otpada na siguran način i to na način da sam obradi vlastiti otpad ili da obradu otpada povjeri osobi kojoj je sukladno ovom Zakonu dozvoljena obrada otpada ili isporuči iz RH, u roku od jedne godine od dana nastanka toga otpada odnosno od dana kad je preuzeo taj otpad u posjed. Dodatno, propisuje se da obveza proizvođača ili posjednika otpada da osigura obradu otpada prestaje za osobu koja je predala pošiljku otpada i prenosi se na osobu koja je preuzela pošiljku otpada kad osoba ovlaštena za preuzimanje otpada preuzme pošiljku otpada.

Uz članak 22.

Ovim člankom propisuje se opća obveza odvojenog sakupljanja otpada radi poticanja visokokvalitetnog recikliranja i dodatno se propisuje obveza da posjednik otpada odvojeno preda ovlaštenoj osobi otpad koji se smatra posebnom kategorijom otpada, a posebice otpadno ulje osim kad to nije tehnički izvedivo uzimajući u obzir dobru praksu, otpadni papir, metal, plastiku, staklo, tekstil, obuću, električni i elektronički otpad, otpadne baterije i akumulatore, otpadna vozila, otpadne gume i medicinski otpad. Nadalje, propisuje se da je proizvođač biootpada dužan reciklirati biootpad na mjestu nastanka ili ga mora predati radi sakupljanja odvojeno od drugog otpada, te se zabranjuje miješanje biootpada s drugim vrstama otpada. Dodatno, propisuje se da se otpad mora sakupljati odvojeno te se ne smije miješati s drugim otpadom i tvarima koja imaju drugačija svojstva kad je otpad potrebno oporabiti ili olakšati pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje ili drugi postupak uporabe.

Uz članak 23.

Ovim člankom propisuje se obveza i iznimka od obveze izvornog proizvođača otpada ili sadašnjeg ili prethodnog posjednika otpada da snosi troškove gospodarenja otpadom, uključujući troškove gradnje i rada neophodne infrastrukture za gospodarenje otpadom u skladu s načelom „onečišćivač plaća“ uz iznimku troškova gospodarenja otpadom koje snosi proizvođač proizvoda u okviru obveze propisane u sustavu proširene odgovornosti proizvođača proizvoda. Dodatno, propisuje se odgovornost posjednika otpada za štetu uzrokovanu zbog otpada kojega je imao u posjedu kad je šteta nastala.

Uz članak 24.

Ovim člankom propisuje se obveza predaje pratećeg lista, iznimke od obveze ispunjavanja pratećeg lista, obveza osobe koja prevozi otpad da uz pošiljku otpada ima ispunjeni i ovjereni Prateći list, da je ovjera pratećeg lista pisanim ili elektroničkim putem potvrda predaje odnosno preuzimanja pošiljke otpada. Dodatno propisuje se obveza pošiljatelja pošiljke otpada, primatelja otpada i kad je primjenjivo posrednika u gospodarenju otpadom da razmijeni sve informacije nužne za ispunjavanje pratećeg lista, uključujući podatke o ovlasti za preuzimanje otpada, načinu obrade otpada i odredištu za obradu otpada. Nadalje, propisuje se da se prateći list koji zajedno s odgovarajućim prilogom sadrži podatke propisane posebnim propisom koji uređuje prijevoz u cestovnom prometu može smatrati teretnim listom za prijevoz tereta ako je teret koji se prevozi cestom otpad, te da prateći list i obvezne podatke

za ispunjavanje pratećeg lista propisuje Ministar pravilnikom, a da se upute za ispunjavanje pratećeg lista objavljuju na mrežnoj stranici Ministarstva.

Uz članak 25.

Ovim člankom propisuje se e-ONTO, obveza da se predaja, preuzimanje, skladištenje i obrada otpada evidentira u e-ONTO ažurno, točno i potpuno nakon svake promjene stanja. Nadalje propisuje se odgovornost osobe koja je unijela podatke u e-ONTO za te podatke, da se e-ONTO vodi putem računalne aplikacije Ministarstva te da je e-ONTO podloga za izvješća o otpadu, a da se upute za vođenje e-ONTO objavljuju na mrežnoj stranici Ministarstva.

Uz članak 26.

Ovim člankom propisuje se obveza posjednika otpada i osobe koja gospodari otpadom da čuvaju podatke o gospodarenju s otpadom te dodatno da dokaze i ostale relevantne podatke o poduzetim radnjama u gospodarenju otpadom učine dostupnim na zahtjev prethodnog posjednika otpada, Ministarstva, inspektora zaštite okoliša Državnog inspektorata i drugog nadležnog tijela.

Uz članak 27.

Ovim člankom propisuje se uvjeti za ovlast osobe da preuzme pošiljku otpada u posjed.

Uz članak 28.

Ovim člankom propisuje se odobrenje za obradu otpada u znanstvene, istraživačke ili probne svrhe, da je Ministarstvo nadležno tijelo, pravni lijek protiv rješenja o zahtjevu za izdavanje odobrenja, te obveza osobe koja je ishodila odobrenje da dostavi Ministarstvu izvješće o obradi otpada.

Uz članak 29.

Ovim člankom propisuje se obveza ishoda dozvole za gospodarenje otpadom, iznimke od te obveze, obveza upisa u Očevidnik sakupljača i oporabitelja, obveza upisa u Evidenciju posrednika otpadom, prijevoznika otpada, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta. Dodatno propisuje se obveza osobe koja je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom, prijevoznika otpada, osobe koja upravlja reciklažnim dvorištem, sakupljača otpada i oporabitelja bez dozvole da gospodari otpadom na način kojim se ne ugrožava zdravlje ljudi i ne uzrokuje štetni utjecaj na okoliš i u skladu s hijerarhijom otpada. Dodatno, propisuje se obveza posrednika u gospodarenju otpadom da osigura da otpad preuzme osoba koja je ovlaštena preuzeti otpad i obradi otpad za koji posreduje, te da popis djelatnosti i postupaka za koje se izdaje dozvola za gospodarenje otpadom te popis postupaka za koje se ne izdaje dozvola za gospodarenje otpadom propisuje Ministar pravilnikom.

Uz članak 30.

Ovim člankom propisuje se dozvola za gospodarenje otpadom, obveza osobe koja je ishodila dozvolu da radi u skladu s tom dozvolom. Dodatno propisuje se ovlast tijelu koje je izdalo dozvolu da neovisno o roku važenja dozvole, po službenoj dužnosti razmatra te ako je potrebno, posebnim rješenjem mijenja i/ili dopunjava dozvolu za gospodarenje otpadom radi usklađenja dozvole s europskim ili međunarodnim propisima, ovim Zakonom i podzakonskim aktima koji su doneseni temeljem ovoga Zakona, a osobi koja je ishodila dozvolu propisuje se obveza dostave svih podataka potrebnih za razmatranje dozvole. Nadalje, ovlašćuje se Ministar da pravilnikom propiše način obavljanja postupaka gospodarenja otpadom, obrazac dozvole za gospodarenje otpadom i obrazac zahtjeva za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisuje se elaborat gospodarenja otpadom koji je sastavni dio dozvole za gospodarenje otpadom, te dodatno ovlašćuje se Ministar da pravilnikom propiše sadržaj elaborata, a da se upute za izradu elaborata objavljuju na mrežnoj stranici Ministarstva.

Uz članak 32.

Ovim člankom propisuje se zahtjev za izdavanje dozvole, nadležnost za rješavanje o zahtjevu za izdavanje dozvole, sadržaj zahtjeva, prilozi zahtjevu. Dodatno propisuje se obveza tijela koje rješava o zahtjevu da izvrši uvid u sudski registar, obrtni registar i registar udruga te pribavi uvjerenje da podnositelju zahtjeva nije pravomoćno izrečena kazna zabrane obavljanja djelatnosti. Nadalje, propisuje se zahtjev za suglasnost za obradu otpada mobilnim uređajem, nadležnost za rješavanje takvoga zahtjeva, te obveza osobe koja upravlja mobilnim uređajem da dostavi dokaz za lokaciju na kojoj se obavlja obrada otpada mobilnim uređajem odnosno mjesto ugradnje otpada u materijal, dokaz o vlasništvu i raspolaganju mobilnim uređajem, količinu otpada i vrstu otpada koje će se obraditi mobilnim uređajem na lokaciji iz zahtjeva i rok u kojem će se obavljati posao obrade otpada mobilnim uređajem na određenoj lokaciji odnosno ugradnje materijala, te mogućnost osobi koja upravlja mobilnim uređajem za obradu otpada da u slučaju isteka roka na koji je izdana suglasnost podnese zahtjev za produženje toga roka te da kad istekne taj rok, a nije zatraženo produženje roka, obveza da obavijesti da je postupak obrade na toj lokaciji obavljen.

Uz članak 33.

Ovim člankom propisuje se postupak izdavanja dozvole za gospodarenje otpadom, uvjeti kad će tijelo odbiti zahtjev za izdavanje dozvole, mogućnost tijela da zatraži mišljenje odgovarajućeg nadležnog i/ili stručnog tijela i od podnositelja zahtjeva dokaz o ispunjenju uvjeta, obveza tijela da provede očevid lokacije kao i uvjet kad očevid nije potreban te obveza podnositelja zahtjeva da snosi troškove očevida.

Uz članak 34.

Ovim člankom propisuje se obveza tijela da provede postupak informiranja i sudjelovanja javnosti o podnesenom zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom.

Uz članak 35.

Ovim člankom propisuje se obveza osobe koja je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom da tijelu koje je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom dostavi obavijest o promjeni propisanog uvjeta za ishođenje dozvole za gospodarenje otpadom i akta temeljem kojih mu je izdana dozvola za gospodarenje otpadom u roku od 30 dana od dana kad je promjena nastupila.

Uz članak 36.

Ovim člankom propisuje se financijsko jamstvo za gospodarenje otpadom te se ovlašćuje Ministar da pravilnikom propiše pojedinih financijskog jamstva uključujući i način određivanja iznosa financijskog jamstva te način postupanja Ministarstva, nadležnog tijela županije i Državnog inspektorata.

Uz članak 37.

Ovim člankom propisuju se uvjeti kad će tijelo koje je izdalo dozvolu istu ukinuti.

Uz članak 38.

Ovim člankom propisuju se pravni lijekovi protiv dozvole i rješenja o ukidanju ili poništenju dozvole.

Uz članak 39.

Ovim člankom propisuju se zabrane odlaganja otpada, otpad koji je dozvoljeno odlagati, obveza osobe koja upravlja odlagalištem da određuje masu otpada odgovarajućim uređajem umjerenim za određivanje mase povezanim sa sustavom identifikacije vozila, da Ministarstvu do 31. siječnja tekuće godine za prethodnu godinu dostavi podatke o masi otpada odloženog na odlagalište te da dodatne vrste otpada koje je zabranjeno odlaganje propisuje Ministar pravilnikom.

Uz članak 40.

Ovim člankom ovlašćuje se Ministar da odlukom propiše redosljed i dinamiku zatvaranja odlagališta i obvezu osobe koja upravlja odlagalištem da preuzima određeni miješani komunalni otpad. Nadalje, propisuje se obveza osobe koja upravlja odlagalištem da, u vrijeme i na način propisan Odlukom obustavi preuzimanje otpada na odlagalištu i zatvori odlagalište te, za vrijeme dok odlagalište još nije zatvoreno, preuzima miješani komunalni otpad prikupljen iz određene jedinice lokalne samouprave pri čemu je dužan primjenjivati istu cijenu za preuzimanje miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, te ako je ujedno i davatelj javne usluge cijena za preuzimanje miješanog komunalnog otpada po toni koju primjenjuje za druge davatelje javne usluge ne smije biti veća od troška po toni kojim opterećuje vlastito poslovanje. Dodatno ovlašćuje se Ministar da pravilnikom propiše kriterije za prihvrat otpada na odlagalište, granične vrijednosti emisija u okoliš kod odlaganja otpada, uvjeti i mjere u svezi s planiranjem, gradnjom, radom i zatvaranjem odlagališta i postupanjem nakon njihova zatvaranja, način utvrđivanja količine odloženog otpada na odlagalištu, način određivanja udjela biorazgradivog komunalnog otpada u komunalnom otpadu te uvjete za prethodnu obradu otpada prije odlaganja.

Uz članak 41.

Ovim člankom propisuju se uvjeti za obavljanje energetske oporabe spaljivanjem i suspaljivanjem, te se ovlašćuje Ministar da pravilnikom propiše način rada, pokretanje i prekidanje rada postrojenja za spaljivanje i suspaljivanje otpada, kontrola ulaznog otpada, gospodarenja otpadom koji nastaje u postrojenju za spaljivanje i suspaljivanje otpada.

Uz članak 42.

Ovim člankom propisuju se uvjeti za miješanje otpada, te obveza posjednika otpada i osobe koja obrađuje otpad da izdvoji pomiješani opasni otpad. Dodatno propisuje se obveza obrade otpadnog ulja te zabrana miješanja otpadnih ulja različitih svojstava.

Uz članak 43.

Ovim člankom propisuju se uvjeti za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom za pokusni rad.

Uz članak 44.

Ovim člankom propisuje se zahtjev za ukidanje statusa otpada, Očevidnik ukidanja otpada, nadležno tijelo za podnošenje zahtjeva za upis u očevidnik, i pravni lijek protiv rješenja o zahtjevu za upis u očevidnik.

Uz članak 45.

Ovim člankom propisuje se uvjeti za upis u Očevidnik ukidanja statusa otpada, te obveza proizvođača tvari ili predmeta upisanog u Očevidnik za ukidanje statusa otpada da osigura da tvar ili predmet udovoljava propisanim zahtjevima za kemikalije odnosno proizvode, u trenutku korištenja po prvi put nakon što joj je ukinut status otpada ili u trenutku stavljanja na tržište po prvi put nakon što joj je ukinut status otpada. Dodatno, propisuje se obveza proizvođača tvari ili predmeta upisanog u Očevidnik za ukidanje statusa otpada da dostavi Ministarstvu do 1. ožujka tekuće kalendarske godine za prethodnu kalendarsku godinu izvješće o ukidanju statusa otpada koje sadrži podatke o osobi koja ukida status otpada, o tvari ili predmetu koji je nastao i količini te tvari ili predmeta te vrsti i količini otpada koja je ušla u postupak oporabe i postupku oporabe. Nadalje ovlašćuje se Ministar da pravilnikom propiše posebne kriterije za ukidanje statusa otpada za određenu tvar ili predmet, način provedbe propisa Europske unije kojima se utvrđuju kriteriji za ukidanje statusa pojedine vrste otpada, sadržaj izjave i izvješće.

Uz članak 46.

Ovim člankom propisuje se nadležnost za vođenje Očevidnika sakupljača i oporabitelja, sadržaj toga očevidnika, uvjeti za upis u taj očevidnik, postupci oporabe koje može obavljati oporabitelj bez dozvole, nadležnost za rješavanje zahtjeva za upis u Očevidnik sakupljača i oporabitelja. Dodatno propisuje se obveza osobe da jednom godišnje dostavi obrazac o statusu obavljanja djelatnosti i informacije o izmjeni podatka koji je dostavila u očevidnik. Nadalje, propisuju se uvjeti za donošenje rješenja o brisanju osobe iz Očevidnika sakupljača i oporabitelja te pravni lijek protiv rješenja o brisanju, te se ovlašćuje Ministar da pravilnikom propiše vrste i količine otpada, postupke i način izvođenja postupaka sakupljanja i oporabe za koje nije potrebno ishoditi dozvolu za gospodarenje otpadom te sadržaj zahtjeva.

Uz članak 47.

Ovim člankom propisuje se nadležnost za vođenje Evidencije prijevoznika otpada, posrednika otpadom, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta, sadržaj te evidencije, te obveza osobe upisane u tu evidenciju da jednom godišnje potvrdi namjeru obavljanja djelatnosti u narednoj godini i u slučaju izmjene podataka na temelju kojih je upisana u Evidenciju izmijeni podatke u roku od 30 dana od dana nastanka promjene. Dodatno, propisuju se uvjeti za brisanje iz Evidencije te se ovlašćuje Ministar da napatkom propiše podatke koji se vode u Evidenciji i način vođenja Evidencije.

Uz članak 48.

Ovim člankom propisuje se postrojenje za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, obveza operatera, koji je proizvođač otpada, da izradi Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije te da 30 dana prije početka rada i u slučaju značajne izmjene u radu postrojenja za gospodarenjem otpadom iz rudarske industrije ishoditi suglasnost nadležnog tijela županije na taj Plan. Nadalje propisuje se obveza nadležnog tijela županije da dostavi prijedlog Plana gospodarenja otpadom iz rudarske industrije na očitovanje ministarstvu nadležnom za rudarstvo odnosno energetiku, te da u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva izda suglasnost ako su ispunjeni propisani uvjeti. Dodatno, propisuje se rok važenja suglasnosti, pravni lijek protiv rješenja kojim je odlučeno o zahtjevu za izdavanje suglasnosti te se ovlašćuje Ministar da pravilnikom propiše klasifikaciju postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, opće uvjete gospodarenja otpadom iz rudarske industrije, sprječavanje velikih nesreća i informiranje javnosti, obrazac zahtjeva i dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, način vraćanja otpada iz rudarske industrije u rudarskim radovima otkopane prostore, način gradnje i upravljanja postrojenjem za

gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, postupak zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije i postupanje u fazi nakon zatvaranja postrojenja, mjere sprječavanja onečišćenja vode, zraka i tla od posljedica rada postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, inspekcijski nadzor, karakterizaciju otpada, način i oblik vođenja evidencija i izvještavanja, pojedivosti financijskog jamstva.

Uz članak 49.

Ovim člankom propisuje se obveza osobe koja je ishodila suglasnost na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije da u roku od 60 dana prije dana isteka suglasnosti na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije, a nema značajne izmjene u radu postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, dostavi nadležnom tijelu zahtjev za produženje suglasnosti. Nadalje, propisuje se obveza nadležnog tijela županije da dostavi izdanu suglasnost i Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije Ministarstvu i ministarstvu nadležnom za rudarstvo, da Ministarstvo vodi Evidenciju gospodarenja otpadom iz rudarske industrije. Dodatno, propisuje se obveza operatera postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A da prije početka rada izradi sustav upravljanja sigurnošću, plan sprječavanja velikih nesreća, unutarnji plan za hitne slučajeve i imenuje osobu odgovornu za uvođenje i nadzor sustava upravljanja sigurnošću, da nadležnom tijelu županije prije početka rada postrojenja dostavi plan sprječavanja velikih nesreća, unutarnji plan za hitne slučajeve i dokaz o uspostavi sustava upravljanja sigurnošću i sve podatke nužne za izradu Plana za slučaj velike nesreće izvan lokacije postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A. Dodatno propisuje se obveza nadležnog tijela županije da izrađuje i svake tri godine razmatra, po potrebi mijenja i dostavlja tijelu državne uprave nadležnom za civilnu zaštitu Plan za slučaj velike nesreće izvan lokacije postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A, osim za postrojenja za gospodarenje otpadom na koje se primjenjuje propis o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari. Nadalje, propisuje se obveza operatera da u slučaju velike nesreće, dostavi tijelu državne uprave nadležnom za civilnu zaštitu sve bitne informacije kako bi se mogle umanjiti posljedice po ljudsko zdravlje, te procijeniti i smanjiti opseg stvarnog ili mogućeg onečišćenja okoliša i ispuniti sve zahtjeve i mjere propisane unutarnjim planom za hitne slučajeve i Planom za slučaj velike nesreće izvan lokacije postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A, te se ovlašćuje Ministar da pravilnikom propiše ciljeve, sadržaj, način izrade i obveznike izrade Plana gospodarenja otpadom iz rudarske industrije, dostupnost i način vođenja Evidencije gospodarenja otpadom iz rudarske industrije, pojedivosti plana sprječavanja velikih nesreća i unutarnjeg plana za hitne slučajeve te informiranje javnosti o tome.

Uz članak 50.

Ovim člankom propisuje se dozvola za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, obveza operatera da ishodi tu dozvolu, nadležnost za rješavanje zahtjeva za ishođenje te dozvole, pravni lijek protiv rješenja o zahtjevu za dozvolu, obveza operatera da gospodari otpadom sukladno člancima 5. i 6. ovoga Zakona. Dodatno propisuje se osoba odgovorna za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije te se ovlašćuje Ministar da pravilnikom propiše poslove koje je dužna obavljati osoba odgovorna za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.

Uz članak 51.

Ovim člankom propisuje se zahtjev za ishođenje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, obveza tijela da pribavi po službenoj dužnosti plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije i rješenje o prihvatljivosti zahvata za okoliš s mjerama zaštite okoliša i

programom praćenja stanja okoliša za zahvat za koji je propisana obvezna procjena utjecaja zahvata na okoliš, prilozi zahtjevu za dozvolu, uvjeti kad se ne može izdati dozvola, postupanje nadležnog tijela kad se ocijeni da bi rad postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije mogao imati značajan utjecaj na okoliš i zdravlje ljudi u drugoj državi. Nadalje, propisuje se postupak informiranja i sudjelovanja javnosti o podnesenom zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, te obveza nadležnog tijela da omogući javnosti uvid u dokumentaciju zahtjeva za izdavanje, izmjenu i dopunu predmetne dozvole i u dokumentaciju zahtjeva zaprimljenu nakon objave podataka te razmotri zaprimljene komentare u postupku rješavanja o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, i očitovanje o prihvatljivosti istih objaviti na mrežnoj stranici te da se javno savjetovanje o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije provodi putem središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću.

Uz članak 52.

Ovim člankom propisuje se obveza operatera da podnese prijedlog za izmjenu dozvole za gospodarenje otpadom nadležnom tijelu ako su se promijenile okolnosti koje utječu na ostvarivanje prava dodijeljenih dozvolom za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.

Uz članak 53.

Ovim člankom propisuje se financijsko jamstvo za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.

Uz članak 54.

Ovim člankom propisuju se ciljevi za komunalni i građevni otpad radi usklađenja s Direktivom 2008/98/EZ.

Uz članak 55.

Ovim člankom propisuju se ciljevi za odlaganje otpada radi usklađenja s Direktivom 1999/31/EZ.

Uz članak 56.

Ovim člankom propisuju se ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu radi usklađenja s Direktivom 2019/904.

Uz članak 57.

Ovim člankom propisuju se ciljevi za otpadna vozila radi usklađenja s Direktivom 2000/53/EZ.

Uz članak 58.

Ovim člankom propisuju se ciljevi za otpadne baterije i akumulatore radi usklađenja s Direktivom 2006/66/EZ.

Uz članak 59.

Ovim člankom propisuju se ciljevi za otpadnu električnu i elektroničku opremu radi usklađenja s Direktivom 2012/19/EU.

Uz članak 60.

Ovim člankom propisuju se ciljevi za otpadnu ambalažu radi usklađenja s Direktivom 94/62/EZ.

Uz članak 61.

Ovim člankom propisuju se ciljevi za otpadne gume.

Uz članak 62.

Ovim člankom propisuju se ciljevi za otpadno ulje.

Uz članak 63.

Ovim člankom propisuje se gospodarenje komunalnim otpadom.

Uz članak 64.

Ovim člankom propisuje se javna usluga sakupljanja komunalnog otpada, te obveza izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave da na svom području osigura obavljanje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, osiguravajući pri tom javnost rada kako bi se osiguralo odvojeno sakupljanje miješanog komunalnog otpada iz kućanstava i drugih izvora, biootpada iz kućanstava, reciklabilnog komunalnog otpada, opasnog komunalnog otpada i glomaznog otpada iz kućanstava. Dodatno propisuje se područje pružanja javne usluge, da javna usluga nije komunalna djelatnosti da je javna usluga od općeg interesa.

Uz članak 65.

Ovim člankom propisuje se financiranje javne usluge, te ovlast Fonda propiše strukturu troškova za tokove otpada koji se sastoje pretežito od otpadne ambalaže uredi odlukom.

Uz članak 66.

Ovim člankom propisuje se odluka o načinu pružanja Javne usluge, obveza dostave te odluke Ministarstvu te objave u službenom glasilu i na mrežnim stranicama jedinice lokalne samouprave, obveza provođenja prethodnog savjetovanje s zainteresiranom javnošću o odluci, te obveza izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave da vodi popis korisnika usluge u čije ime je preuzelo obvezu sufinanciranja cijene javne usluge te sadržaj toga popisa.

Uz članak 67.

Ovim člankom utvrđuju se kriteriji obračuna količine otpada.

Uz članak 68.

Ovim člankom utvrđuje se davatelj javne usluge, način određivanja davatelja javne usluge, obveza dostave odluke o odabiru davatelja javne usluge Ministarstvu te obveza Ministarstva da na svojim mrežnim stranicama vodi Evidenciju javne usluge koja sadrži podatke o davateljima usluge po jedinicama lokalne samouprave, odlukama o načinu pružanja javne usluge, odlukama o uklanjanju odbačenog otpada, cjenicima davatelja usluge suglasnosti i izvješća o radu davatelja usluge.

Uz članak 69.

Ovim člankom propisuju se obveze davatelja usluge uključujući i obvezu podnošenja izvješća o radu do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu te dostave toga izvješća Ministarstvu. Dodatno se utvrđuje da se obrazac izvješća o radu davatelja usluge objavljuje na mrežnoj stranici Ministarstva.

Uz članak 70.

Ovim člankom utvrđuje se korisnik usluge, kategorije korisnika usluge i obveze korisnika usluge.

Uz članak 71.

Ovim člankom propisuje se nekretnina koja se trajno ne koristi.

Uz članak 72.

Ovim člankom propisuju se uvjeti kad nastupa obveza korisnika usluge da plati davatelju usluge ugovornu kaznu, uvjeti za iznos ugovorne kazne, te se utvrđuje obveza plaćanja ugovorne kazne kad više korisnika usluge koristi zajednički spremnik, za slučaj kad se ne utvrdi odgovornost pojedinog korisnika.

Uz članak 73.

Ovim člankom se propisuju kriteriji umanjenja cijene javne usluge.

Uz članak 74.

Ovim člankom uređuje se Izjava o načinu korištenja javne usluge, obveza davatelja usluge i korisnika usluge u svezi te izjave, te se ovlašćuje Ministar da pravilnikom propiše sadržaj te izjave.

Uz članak 75.

Ovim člankom propisuje se razlog plaćanja cijene javne usluge, struktura cijene, utvrđuje se udio korisnika usluge u korištenju spremnika, te da omjer cijene za količinu predanog miješanog otpada i cijene obvezne minimalne javne usluge u cijeni javne usluge mora biti odmjeren na način koji će osigurati obavljanje javne usluge na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, javnost rada i onečišćivač plaća, kako bi se osiguralo i poticalo odvojeno sakupljanje otpada. Dodatno propisuje se da se iznos cijene obračunava prema izrazu iz Dodatka IV. ovoga Zakona.

Uz članak 76.

Ovim člankom uređuje se obvezna minimalna javna usluga kao dio cijene javne usluge te obveza korisnika usluge da plaća samo cijenu obvezne minimalne javne usluge obračunatu za kategoriju korisnika koji nije kućanstvo ako se na istom obračunskom mjestu isti korisnik može razvrstati i u kategoriju kućanstvo i u kategoriju korisnika koji nije kućanstvo.

Uz članak 77.

Ovim člankom utvrđuje se da je cjenik opći akt, propisuje se ovlast za donošenje cjenika javne usluge, sadržaj cjenika, obveza provedbe prethodnog savjetovanja o prijedlogu cjenika, obveza pribavljanja prethodne suglasnosti izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave na koju se cjenik odnosi, sadržaj zahtjeva za pribavljanje suglasnosti na cjenik ili izmjenu cjenika. Dodatno, propisuje se obveza izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave da se očituje u roku od 15 dana od dana zaprimanja zahtjeva za pribavljanje suglasnosti na cjenik odnosno izmjenu cjenika te da prije nego je dana suglasnost na prijedlog cjenika odnosno prijedlog izmjene cjenika, provjeri da je prijedlog cjenika u skladu sa Zakonom te da predložene cijene potiču korisnika usluge da odvojeno predaje biootpad, reciklabilni komunalni otpad, glomazni otpad i opasni komunalni otpad od miješanog komunalnog otpada te da, kad je to primjenjivo, kompostira biootpad. Nadalje propisuje se obveza davatelja usluge da objavi suglasnost na cjenik u službenom glasniku jedinice lokalne samouprave i na svojim mrežnim stranicama te

obavijesti korisnika usluge o cjeniku i izmjeni cjenika 15 dana prije dana primjene cjenika i u istom roku cjenik dostavi Ministarstvu.

Uz članak 78.

Ovim člankom propisuju se uvjeti kad se smatra da je ugovor o korištenju javne usluge sklopljen, bitni sastojci toga ugovora, te obveza davatelja usluge da omogući korisniku usluge uvid u akte koji čine bitne sastojke ugovora. Nadalje, propisuje se obveza izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave i davatelj usluge da putem sredstava javnog informiranja, mrežne stranice, dostavom pisane obavijesti ili na drugi za korisnika usluge prikladan način osiguraju, da je korisnik usluge, prije sklapanja Ugovora ili izmjene i/ili dopune Ugovora, upoznat s propisanim odredbama koje uređuju sustav sakupljanja komunalnog otpada, Ugovorom i pravnim posljedicama. Dodatno propisuje se obveza davatelja usluge da na svojoj mrežnoj stranici ima poveznice na mrežne stranice Narodnih novina na kojima je objavljen ovaj Zakon, digitalnu presliku Odluke, digitalnu presliku cjenika sa svim pripadajućim dodacima i priložima.

Uz članak 79.

Ovim člankom propisuje se primjena drugih zakona na pitanja javne usluge koja nisu uređena ovim zakonom

Uz članak 80.

Ovim člankom propisuje se obveza davatelja javne usluge da iz prihoda od naplate cijene javne usluge financira samo troškove čija svrha je pružanje javne usluge.

Uz članak 81.

Ovim člankom propisuju se standardne veličine i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje miješanog komunalnog otpada na području pružanja javne usluge te obveza predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave da standardne veličine i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje miješanog komunalnog otpada odredi na način da je spremnik primjeren potrebi pojedinog korisnika usluge.

Uz članak 82.

Ovim člankom propisuje se obveza davatelja usluge da vodi evidenciju o preuzetoj količini otpada od pojedinog korisnika usluge, da podaci te evidencije moraju biti dostupni na uvid korisniku usluge, te se ovlašćuje Ministar da pravilnikom propiše sadržaj te evidencije.

Uz članak 83.

Ovim člankom propisuje se obveza davatelja usluge da korisniku usluge do kraja prosinca tekuće kalendarske godine za iduću kalendarsku godinu dostavi Obavijest o sakupljanju komunalnog otpada u pisanom obliku ili putem mrežne stranice kad je to korisniku usluge prihvatljivo. Nadalje, propisuje se obveza jedinice lokalne samouprave i davatelja javne usluge da na svojim mrežnim stranicama objave i ažurno održavaju određene informacije o javnoj usluzi, te se ovlašćuje Ministar da pravilnikom propiše sadržaj obavijesti.

Uz članak 84.

Ovim člankom propisuje se obveza izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave da osigura odvojeno prikupljanje otpadnog papira i kartona, stakla, metala, plastike, biootpada, drva, tekstila, ambalaže, električne i elektroničke opreme, baterija i akumulatora i glomaznog otpada, uključujući otpadne madrace i namještaj na način da osigura funkcioniranje jednog ili više reciklažnih dvorišta, odnosno mobilne jedinice na svom području sukladno stavcima 2. i

3. ovoga članka te uslugu prijevoza glomaznog komunalnog otpada na zahtjev korisnika usluge. Dodatno propisuju se obveze čijim ispunjenjem se osigurava dostupnost usluge odvojenog sakupljanja opasnog komunalnog otpada i drugog komunalnog otpada, uvjeti za nalaženje reciklažnog dvorišta te obveza posjednika otpada iz kućanstva da opasni komunalni otpad preda u reciklažno dvorište ili u sustav gospodarenja posebnom kategorijom otpada kad je opasni komunalni otpad ujedno i otpad koji spada u posebnu kategoriju otpada te je pravilnikom propisana takva obveza.

Uz članak 85.

Ovim člankom propisuje se obveza davatelja usluge da u okviru javne usluge jednom u kalendarskoj godini preuzme glomazni otpad od korisnika usluge koji je kućanstvo na obračunskom mjestu korisnika usluge bez naknade, da na zahtjev korisnika usluge koji je kućanstvo osigura preuzimanje glomaznog otpada od korisnika usluge na obračunskom mjestu korisnika usluge, pri čemu je korisnik usluge dužan platiti cijenu prijevoza i obrade tog otpada te da preuzme glomazni otpad od korisnika usluge na obračunskom mjestu korisnika usluge koji je kućanstvo u što kraćem roku koji zajednički određuju korisnik usluge i davatelj usluge. Dodatno, zabranjuje se odbacivanje i sakupljanje glomaznog otpada na javnoj površini osim putem spremnika.

Uz članak 86.

Ovim člankom propisuje se obveza osobe koja upravlja reciklažnim dvorištem da raspolaže reciklažnim dvorištem koje je građevina i za koje je izdan akt kojim se dozvoljava uporaba ili mobilnom jedinicom za koju je izdana izjava o sukladnosti proizvoda, te obveza zaprimanja otpada, vođenja evidencije, odvojenog skladištenja otpada i preuzimanja i predaje otpada. Dodatno, utvrđuje se da osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem utvrđuje, u suradnji s tijelima jedinice lokalne samouprave, pravo korištenja usluga reciklažnog dvorišta bez naknade, te se propisuje obveza osobe koja upravlja reciklažnim dvorištem da zatražiti na uvid osobni identifikacijski dokument od osobe koja predaje otpad radi ostvarenja prava korištenja usluga reciklažnog dvorišta bez naknade. Nadalje, utvrđuje se da osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem može zaprimati i otpad koji nije nastao na odgovarajućem području jedinice lokalne samouprave za koje je uspostavljeno to reciklažno dvorište kao i otpad koji nije nastao u kućanstvu ako osoba koja predaje otpad snosi sve troškove gospodarenja tim otpadom, te da popis vrsta otpada koje osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem je dužna preuzimati bez naknade.

Uz članak 87.

Ovim člankom propisuje se integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada.

Uz članak 88.

Ovim člankom propisuju se posebne kategorije otpada, te obveza izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave da osigura provedbu propisanih mjera u sustavu sakupljanja posebnih kategorija otpada propisanih pravilnikom. Dodatno ovlašćuje se Ministar da pravilnikom propiše gospodarenje otpadom koji se smatra posebnom kategorijom otpada uključujući, posebne uvjete za obavljanje djelatnosti, postupke i tehnološke procese gospodarenja otpadom te obvezno postupanje posjednika toga otpada i drugih dionika sustava gospodarenja posebnom kategorijom otpada te uvjete i zahtjeve za proizvode i označavanje proizvoda, ograničenja sadržaja određenih tvari u proizvodima i ambalaži te način rada organizacije.

Uz članak 89.

Ovim člankom utvrđuje se da se na sakupljanje, predaju i prihvatanje otpada u lučke uređaje za prihvatanje otpada koji stvaraju plovni i plutajući objekti tijekom svoje eksploatacije te na ostatke brodskog tereta i otpada u vezi s tim teretom primjenjuju odredbe Pomorskog zakonika i propisa donesenih temeljem tog zakonika, te da se praćenje morskog otpada provodi u okviru programa rada referentnog centra za more sukladno posebnom propisu koji uređuje zaštitu okoliša.

Uz članak 90.

Ovim člankom ovlašćuje se Ministra da pravilnikom propiše, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poljoprivredu, uporabu mulja nastalog radom uređaja za pročišćavanje otpadne vode u poljoprivredi, te, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove ribarstva i akvakulture, propiše gospodarenje otpadom od ribolovnih alata koji sadrže plastiku.

Uz članak 91.

Ovim člankom propisuju se obveze proizvođača proizvoda te se ovlašćuje Ministar da pravilnikom propiše uvjete kojima treba udovoljavati proizvod koji se stavlja na tržište Republike Hrvatske, uključujući sadržaj određenih tvari te zabrane stavljanja određenih proizvoda na tržište, potvrde iz točke 2. stavka 1. ovoga članka, oznake i podatke iz točke 4. stavka 1. ovoga članka, sadržaj evidencije iz točke 5. stavka 1. ovoga članka te nadležna tijela i podatke koji im se dostavljaju iz točke 6. stavka 1. ovoga članka te obavijesti iz točke 7. stavka 1. ovoga članka.

Uz članak 92.

Ovim člankom propisuju se obveze proizvođača proizvoda u sklopu proširene odgovornosti proizvođača proizvoda i nastanak tih obveza. Dodatno propisuju se obveza „dobavljača proizvoda“ da dostavi Europskoj agenciji za kemikalije podatke propisane člankom 33. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1907/2006, te se ovlašćuje Vlada da uredbom za pojedinu posebnu kategoriju otpada uredi opseg obveze iz stavka 1. ovoga članka i način izvršenja te obveze, mjere kojima se potiče postupanje kojim se smanjuje utjecaj proizvoda, uključujući i ribolovne alate koji sadržavaju plastiku te proizvodi za jednokratnu uporabu navedeni u Popisu E Dodatka III. ovoga Zakona te ambalaže, obuhvaćenih obvezom proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, na okoliš, te mjere kojima se potiče sprječavanje nastanka otpada, uključujući i nastanak otpadne ambalaže.

Uz članak 93.

Ovim člankom propisuju se označavanje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu.

Uz članak 94.

Ovim člankom propisuju se Registar proizvođača s proširenom odgovornosti, dostupnost podataka u tom registru te izvori sredstava za rad toga registra.

Uz članak 95.

Ovim člankom propisuju se nadležnost Ministarstva za rješavanje o zahtjevu za uspostavu statusa Organizacije, uvjeti za odbijanje zahtjeva za uspostavu statusa Organizacije, način

dodjela i ukidanje statusa Organizacije, uvjet za sklapanje i razvrgavanje sporazuma o Organizaciji te pravni lijek protiv rješenja o zahtjevu za uspostavu statusa Organizacije.

Uz članak 96.

Ovim člankom propisuju se obveze Fonda, Organizacije i Ministarstva u sustavu proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, te nadzor Fonda i Organizacije. Dodatno ovlašćuje se Vlada da uredbom uredi uloge i obveze svih dionika, uključujući proizvođača proizvoda koji stavlja proizvod na tržište Republike Hrvatske, Fonda, Organizacije, davatelja javne usluge, jedinice lokalne samouprave, te kad je primjenjivo, osoba koje obavljaju ponovnu uporabu, pripremu za ponovnu uporabu, te pravne osobe koje obavljaju socijalno poduzetništvo, propiše kvantitativne i kvalitativne ciljeve gospodarenja otpadom sustava proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, pobliže odredi obveznika dostave podataka te način izvješćivanja o proizvodima stavljenim na tržište u Republici Hrvatskoj, sakupljanju i obradi otpada koji nastaje od određene vrste proizvoda uz navođenje, kad je primjenjivo, toka otpadnog materijala te drugih podataka nužnih za postizanje ciljeva te obavješćivanje posjednika otpada o mjerama sprječavanja nastanka otpada, centrima za ponovnu uporabu i pripremu za ponovnu uporabu, sustavima povrata proizvoda, sakupljanju otpada, sprječavanja odbacivanja otpada u okoliš, te poticajima za predaju otpada u sustav odvojenog sakupljanja otpada.

Uz članak 97.

Ovim člankom propisuje se obveza osobe koja namjerava sklopiti ugovor s Fondom za obavljanje usluge obrade otpada radi ispunjavanja nacionalnog cilja gospodarenja otpadom da pribavi ovlaštenje Ministarstva temeljem javnog poziva, nadležnost za rješavanje zahtjeva izdavanje ovlaštenja, uvjeti za izdavanje ovlaštenja, sadržaj ovlaštenja, pravni lijek protiv rješenja o zahtjevu za ishodjenje ovlaštenja. Dodatno, propisuje se obveza Fonda da sklopi ugovor s osobom koja je ishodila ovlaštenje, te kad postoji više osoba koje su ishodile ovlaštenje za istu uslugu obrade otpada, Fond je dužan odrediti količine i vrste otpada koje će obraditi pojedina osoba uz primjenu reda prvenstva. Nadalje, utvrđuje se iznimka da Fond osigurava sakupljačku mrežu za sustav povratne naknade sklapanjem ugovora po provedenom Javnom pozivu za iskaz interesa i osigurava sakupljačku mrežu i obradu za vrste otpada za koje nije izdano ovlaštenje i za koje nema dostatnih kapaciteta za obradu na području Republike Hrvatske sklapanjem ugovora po provedenim javnim pozivima.

Uz članak 98.

Ovim člankom propisuju se Savjeti za posebnu kategoriju otpada.

Uz članak 99.

Ovim člankom propisuju se poticaji i potpore u gospodarenju otpadom.

Uz članak 100.

Ovim člankom propisuje se naknada za odlaganje otpada.

Uz članak 101.

Ovim člankom propisuje se poticajna naknada.

Uz članak 102.

Ovim člankom propisuje se naknada zbog blizine odlagališta.

Uz članak 103.

Ovim člankom propisuje se naknada za korištenje odlagališta otpada.

Uz članak 104.

Ovim člankom propisuje se povratna naknada.

Uz članak 105.

Ovim člankom propisuje se naknada gospodarenja otpadom.

Uz članak 106.

Ovim člankom propisuje se nadležnost Fonda za rješavanje zahtjeva za oslobođenje od obveze plaćanja naknade gospodarenja otpadom, uvjeti kad će Fond rješenjem odrediti iznimku od obveze plaćanja naknade gospodarenja otpadom te zamjenske obveze u svrhu doprinosa postizanja cilja gospodarenja otpadom, pravni lijek protiv toga rješenja, nadzor izvršenja zamjenskih obveza te obvezu Fonda da na svojoj mrežnoj stranici objavljuje popis osoba oslobođenih plaćanja naknade gospodarenja otpadom te zamjenske obveze u svrhu doprinosa postizanja cilja gospodarenja otpadom koje su te osobe dužne izvršiti.

Uz članak 107.

Ovim člankom propisuje se obveza Fonda da 1% financijskih sredstava prihoda od naknade gospodarenja otpadom, poticajne naknade i naknade za odlaganje otpada uplati u državni proračun Republike Hrvatske za podmirenje administrativnih troškova sustava gospodarenja otpadom, obavljanja upravnih poslova, poslova funkcioniranja registara i informacijskog sustava gospodarenja otpadom i drugih stručnih poslova i aktivnosti vezanih za gospodarenje otpadom.

Uz članak 108.

Ovim člankom propisuju se planski dokumenti gospodarenja otpadom.

Uz članak 109.

Ovim člankom propisuje se ovlast Vlade za donošenje i izmjenu Plana gospodarenja Republike Hrvatske, a da je nositelj izrade toga plana Ministarstvo osim u dijelu koji uređuje Program sprječavanja nastanka otpada od hrane za što je nositelj izrade tijelo državne uprave nadležno za poljoprivredu. Dodatno propisuje se obveza Vlade da radi evaluaciju Plana gospodarenja Republike Hrvatske jednom u šest godina.

Uz članak 110.

Ovim člankom propisuje se sadržaj Plana gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, te uvjeti za usklađenost toga plana. Dodatno, propisuje se obveza Ministarstva da obavlja nadzor provedbe toga plana te obavlja ocjenu provedbe mjera.

Uz članak 111.

Ovim člankom propisuje se obveza izvršnog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba da na svom području predloži donošenje i osigura provedbu Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba. Nadalje, propisuje se sadržaj toga plana, nadležnost za donošenje toga plana, obveza evaluacije toga plana te obveza objave toga plana u službenom glasilu jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

Uz članak 112.

Ovim člankom utvrđuje se da Republika Hrvatska osigurava sanaciju lokacije onečišćene otpadom koja je utvrđena Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, te da sve aktivnosti sanacije lokacije onečišćene otpadom u ime Republike Hrvatske provodi Fond. Nadalje, propisuje se odluka o sanaciji i odluka o troškovima sanacije, te se utvrđuje da Republika Hrvatska stječe založno pravo nad nekretninom na kojoj je izvršena sanacija do visine troškova sanacije, a nadležni sud provest će u korist Republike Hrvatske uknjižbu založnog prava na temelju Odluke o troškovima izvršene sanacije.

Uz članak 113.

Ovim člankom propisuje se obveza predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave da donese odluku o sprječavanju odbacivanja otpada koja sadrži mjere sprječavanja protuzakonitog odbacivanja otpada i mjere uklanjanja protuzakonito odbačenog otpada, uključujući i kad je to primjenjivo, mjere uklanjanja naplavljenog morskog otpada.

Uz članak 114.

Ovim člankom propisuje se obveza jedinice lokalne samouprave da o svom trošku, na odgovarajući način osigura godišnje provedbu informativnih aktivnosti u vezi gospodarenja otpadom na svojem području, a osobito najmanje jednu javnu tribinu, te informativne publikacije o gospodarenju otpadom, te da u sklopu mrežne stranice uspostavi i ažurno održava mrežne stranice sa svim bitnim informacijama o gospodarenju otpadom na svojem području, te da do 31. ožujka tekuće godine dostavi godišnje izvješće o provedbi izobrazno-informativnih aktivnosti za prethodnu godinu Ministarstvu putem mrežne aplikacije.

Uz članak 115.

Ovim člankom propisuje se akcija prikupljanja otpada.

Uz članak 116.

Ovim člankom propisuju se nadležnost Ministarstva za provedbu Uredbe (EZ) br. 1013/2006, ovlast Ministra da imenuje iz redova službenika Ministarstva jednu ili više odgovornih osoba za informiranje i savjetovanje zainteresiranih osoba te za suradnju s Europskom komisijom po pitanjima prekograničnog prometa otpadom. Dodatno, ovlašćuje se Vlada da uredbom propiše granične prijelaze na području Republike Hrvatske preko kojih je dopušten uvoz otpada u Europsku uniju i izvoz otpada iz Europske unije.

Uz članak 117.

Ovim člankom propisuje se zabrana isporuke opasnog otpada, miješanog komunalnog otpada i ostataka od spaljivanja miješanog komunalnog otpada radi zbrinjavanja na teritorij Republike Hrvatske, te zabrana isporuke miješanog komunalnog otpada radi korištenja u energetske svrhe na teritorij Republike Hrvatske. Dodatno, ovlašćuje se Ministar da naredbom zabrani isporuku u Republiku Hrvatsku otpada namijenjenog oporabi spaljivanjem radi zaštite integrirane mreže za obradu miješanog komunalnog otpada, ako je izvjesno da bi se zbog takvih isporuka otpad koji nastaje u Republici Hrvatskoj morao zbrinuti na način koji nije usklađen s Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske.

Uz članak 118.

Ovim člankom propisuje se nadležnost Ministarstva da odobri prekogranični promet otpadom koji podliježe notifikacijskom postupku, da se o zahtjevu za ishodenje odobrenja donosi rješenje, sadržaj rješenja o odobrenju, uvjeti kad će Ministarstvo ukinuti odobrenje (u slučaju kada sastav otpada nije kako se navodi u obavijesti o prekograničnom prometu otpadom ili se

uvjeti utvrđeni za otpremu pošiljke ne poštuju ili se otpad ne oporabljuje ili ne odlaže u skladu s dozvolom pogona u kojem se obavlja navedeni postupak ili će otpad biti ili je već otpremljen, oporabljen ili zbrinut na način koji nije u skladu s informacijama navedenim u priloženom obrascu obavijesti o prekograničnom prometu otpadom i dokumentu o prometu) pravni lijek protiv rješenja o zahtjevu za ishođenjem odobrenja te obaveza podnositelja i primatelja obavijesti s područja Republike Hrvatske koji nije konzumirao odobrenje da po isteku odobrenja o tome obavijestiti Ministarstvo.

Uz članak 119.

Ovim člankom propisuje se sadržaj obavijesti o namjeravanom prekograničnom prometu pošiljki otpada koje podliježu notifikacijskom postupku.

Uz članak 120.

Ovim člankom propisuje se sadržaj obavijesti za isporuku pošiljke otpada koji podliježe notifikacijskom postupku iz Republike Hrvatske.

Uz članak 121.

Ovim člankom propisuje se rok važenja financijskog jamstva ili ekvivalentnog osiguranja iz članka 6. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1013/2006. Dodatno, ovlašćuje se Ministar da pravilnikom propiše način izračuna visine financijskog jamstva ili ekvivalentnog osiguranja sukladno članku 6. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1013/2006.

Uz članak 122.

Ovim člankom utvrđuje se mogućnost Ministarstva da izjavi prigovor i ne odobri isporuku otpada u Republiku Hrvatsku, te se propisuje rješenje podnositelju obavijesti o razlogu prigovora i o odbijanju isporuke otpada. Nadalje, propisuje se pravni lijek protiv rješenja podnositelju obavijesti o razlogu prigovora i o odbijanju isporuke otpada.

Uz članak 123.

Ovim člankom propisuje se obveza osobe koja organizira pošiljku i/ili uvoznik/primatelj otpada koji ne podliježe notifikacijskom postupku s područja Republike Hrvatske da ispunjava obvezu izvješćivanja o isporučenim i/ili primljenim vrstama i količinama otpada putem e-ONTO, te obveza podnositelja obavijesti i/ili primatelja otpada koji podliježe notifikacijskom postupku s područja Republike Hrvatske da ispunjava obvezu izvješćivanja o isporučenim i/ili primljenim vrstama i količinama otpada putem e-ONTO. Dodatno, propisuje se nadležnost Ministarstva za vođenje evidencije koja sadrži podatke o prekograničnom prometu otpada i sadržaj te evidencije.

Uz članak 124.

Ovim člankom utvrđuje se mogućnost osobe da Ministarstvu podnese zahtjev za dobivanje statusa postrojenja s prethodnim odobrenjem za isporuku otpada koji podliježe notifikacijskom postupku u Republiku Hrvatsku, propisuje se nadležnost Ministarstva za rješavanje o zahtjevu za dobivanje statusa postrojenja s prethodnim odobrenjem, sadržaj i rok važenja rješenja, pravo Ministarstva na ukidanje toga rješenja u skladu s člankom 14. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 te pravni lijek protiv tih rješenja.

Uz članak 125.

Ovim člankom propisuje se zahtjev za dobivanje statusa postrojenja s prethodnim odobrenjem.

Uz članak 126.

Ovim člankom propisuje se obveza osobe da obavijesti Ministarstvo o svakoj promjeni podataka temeljem kojih mu je izdano rješenje o statusu postrojenja s prethodnim odobrenjem i zatraži izmjenu rješenja u roku od 30 dana od nastale promjene, te da do 1. ožujka tekuće godine, za proteklu kalendarsku godinu, dostavi Ministarstvu izvješće o uvezenim vrstama i količinama otpada za koje je ishodila rješenje o statusu postrojenja s prethodnim odobrenjem u pisanom ili digitalnom obliku putem elektroničke aplikacije Ministarstva iz članka 124. ovoga Zakona.

Uz članak 127.

Ovim člankom propisuje se jezici za komunikaciju u prekograničnom prometu otpada.

Uz članak 128.

Ovim člankom propisuje se suglasnost Ministarstva za povrat pošiljke otpada u ili iz Republike Hrvatske, način dostave suglasnosti, obveza pošiljatelja otpada da preuzme otpad te način komunikacije između nadležnih tijela u slučajevima iz članaka 22. i 24. Uredbe (EZ) br. 1013/2006.

Uz članak 129.

Ovim člankom propisuje se informacijski sustav gospodarenja otpadom, sadržaj toga sustava, nadležnost za vođenje toga sustava, te se utvrđuje da podaci koji se unose u informacijski sustav moraju biti cjeloviti, pouzdani, pravovremeni i dosljedni. Nadalje, ovlašćuje se Ministarstvo da koordinira aktivnosti na osiguranju i kontroli kvalitete podataka u suradnji s nadležnim tijelima na regionalnoj i lokalnoj razini i ostalim dionicima, te da osigurava pristup informacijskom sustavu iz stavka 1. ovoga članka svim tijelima državne uprave s nadležnostima iz područja gospodarenja otpadom, u svrhu učinkovitijeg nadzora i planiranja. Dodatno utvrđuje se da sredstva za nabavu aplikacija informacijskog sustava osigurava Ministarstvo i Fond, te se ovlašćuje Ministar da napatkom propiše strukturu, sadržaj, dostupnost podataka i način rada informacijskog sustava.

Uz članak 130.

Ovim člankom propisuje se Registar djelatnosti gospodarenja otpadom, podatke koje sadrži, nadležnost za vođenje toga registra, te se ovlašćuje Ministra da napatkom propiše sadržaj, način vođenja Registra, način vođenja Očevidnika sakupljača i oporabitelja i Evidencije prijevoznika, posrednika trgovaca i reciklažnih dvorišta te dostupnost informacija.

Uz članak 131.

Ovim člankom propisuje se nadležnost Ministarstva za izvješćivanje o provedbi propisa Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.

Uz članak 132.

Ovim člankom utvrđuje se da se mrežnim stranicama Ministarstva periodično objavljuju mjesečni, kvartalni i godišnji pregled gospodarenja otpadom, sadržaj toga pregleda, te se ovlašćuje Ministar da izgled i način tih pregleda propiše napatkom.

Uz članak 133.

Ovim člankom propisuje se obveza Fonda da informira javnost o gospodarenju otpadom kontinuirano tijekom cijele godine putem informacijsko-obrazovnih aktivnosti i provodi informirati javnost ažurno pri svakoj nastaloj promjeni u sustavu gospodarenja otpadom na nacionalnoj razini ili na razini Europske unije korištenjem navedenih informacijsko-obrazovnih aktivnosti.

Uz članak 134.

Ovim člankom propisuje se nadležnost Ministarstva za provedbu upravnog i stručnog nadzora, te ovlast Ministarstva da podnese optužni prijedlog ili kaznenu prijavu.

Uz članak 135.

Ovim člankom utvrđuju se uvjeti kad Ministarstvo daje uputu o uklanjanju nedostataka predstavničkom tijelu te postupak ako predstavničko tijelo ne postupi po uputi.

Uz članak 136.

Ovim člankom propisuju se nadležnosti za obavljanje inspekcijskog nazora.

Uz članak 137.

Ovim člankom propisuju se nadležnosti za obavljanje inspekcijskog nazora.

Uz članak 138.

Ovim člankom propisuju se nadležnosti za obavljanje inspekcijskog nazora.

Uz članak 139.

Ovim člankom propisuju se ovlasti inspektora u postupku inspekcijskog nadzora i predmet inspekcijskog nadzora.

Uz članak 140.

Ovim člankom propisuje se ovlast komunalnog redara da utvrdi identitet fizičke osobe počinitelja odbacivanja otpada, te obveza fizičke osobe počinitelja odbacivanja otpada da na zahtjev predoči na uvid komunalnom redaru osobni identifikacijski dokument radi utvrđivanja identiteta počinitelja odbacivanja otpada, ovlast komunalnog redara da zatraži pružanje pomoći od djelatnika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove radi utvrđivanja identiteta počinitelja odbacivanja otpada ako fizička osoba počinitelj odbacivanja otpada na zahtjev komunalnog redara ne predoči na uvid osobni identifikacijski dokument radi provjere identiteta, te ovlast komunalnog redara da kad utvrdi postojanje opravdane sumnje da je opasni ili drugi otpad odbačen na nekretnini čiji vlasnik, odnosno posjednik, ako vlasnik nekretnine nije poznat, odnosno osoba koja, sukladno posebnom propisu, upravlja određenim područjem (dobrom), ne dopušta pristup radi utvrđivanja činjeničnog stanja u vezi odbačenog otpada, komunalni redar ovlašten je zatražiti nalog suda i asistenciju djelatnika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove radi pristupa na nekretninu u svrhu utvrđivanja činjenica.

Uz članak 141.

Ovim člankom propisuje se ovlast inspektora i druge ovlaštene osobe iz članka 136., 137. i 138. ovoga Zakona, svaki u okviru svoje nadležnosti da nadziranoj osobi rješenjem naredi radnje za koje je ovlašten temeljem ovoga Zakona, izda prekršajni nalog ili obavezni prekršajni nalog te podnese nadležnom tijelu optužni prijedlog ili kaznenu prijavu zbog prekršaja ili kaznenog djela.

Uz članak 142.

Ovim člankom utvrđuje se da ako se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrde nedostaci i/ili nepravilnosti u radu, inspektor zaštite okoliša ukazuje osobi nad kojom se provodi nadzor (u daljnjem tekstu: nadzirana osoba) na nedostatke i/ili nepravilnosti i određuje rok njihovog otklanjanja, to unosi u zapisnik. Dodatno, propisuje se rok za otklanjanje nepravilnosti i/ili nedostataka, obveza nadzirane osobe da pisanim putem obavijesti inspektora o poduzetim mjerama u roku 3 dana od otklanjanja nedostataka i/ili nepravilnosti, te ovlast inspektora da, ako nadzirana osoba ne otkloni nedostatke i/ili nepravilnosti u zadanom roku, naredi

otklanjanje nedostataka i/ili nepravilnosti te poduzima druge radnje za koje je ovlašten u slučaju utvrđenja prekršaja ili kaznenog djela. Nadalje, propisuje se postupanje komunalnog redara kada u provedbi nadzora postupanja s otpadom utvrdi da je fizička osoba učinila povredu ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

Uz članak 143.

Ovim člankom propisuje se ovlast inspektora da naredi nadziranoj osobi vođenje i dostavu propisane dokumentacije, prijavu u odgovarajuće registre, te prisilu izvršenja rješenja novčanom kaznom.

Uz članak 144.

Ovim člankom propisuje se rješenje kojim inspektor zaštite okoliša naređuje uklanjanje otpada sanaciju onečišćenog okoliša putem ovlaštene osobe. Dodatno, propisuje se ovlast inspektora da novčanom kaznom prisili osobu koja ne izvrši naredbu iz rješenja te da se izvršenje provede putem treće osobe na trošak izvršenika.

Uz članak 145.

Ovim člankom propisuje se rješenje komunalnog redara osobi koja je nepropisno uskladištila, ostavila, odbacila i/ili odložila otpad, pravni lijek protiv toga rješenja, te obveza komunalnog redara da po isteku roka određenog tim rješenjem utvrdi izvršenost obveze kao i obvezu jedinice lokalne samouprave da osigura uklanjanje toga otpada.

Uz članak 146.

Ovim člankom propisuje se ovlast inspektora da naredi jedinici lokalne uklanjanje, odnosno zbrinjavanje i/ili uporabu otpada u primjerenom roku, putem osobe koja posjeduje odgovarajući akt za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom sukladno odredbama ovoga Zakona, ako utvrdi da je otpad odbačen izvan građevine za zbrinjavanje otpada, a komunalni redar nije donio rješenje, dodatno propisuje se ovlast inspektora da naredi jedinici područne (regionalne) samouprave uklanjanje, odnosno zbrinjavanje i/ili uporabu u primjerenom roku otpada ako jedinica lokalne samouprave ne izvrši naređenu mjeru te dodatno da ako jedinica područne (regionalne) samouprave ne izvrši rješenje, izvršenje se provodi putem treće osobe na trošak jedinice područne (regionalne) samouprave kojoj je izvršenje naređeno.

Uz članak 147.

Ovim člankom se ovlašćuje inspektor da rješenjem naredi nadziranoj osobi, a koja posjeduje odgovarajući akt kojim se određuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom, otklanjanje nepravilnosti u postupanju i poslovanju s otpadom i posebnim kategorijama otpada ako utvrdi da ne postupa s tim vrstama otpada na propisani način, odnosno ako utvrdi da za obavljanje poslova nije osigurala propisane uvjete, a ako osoba iz stavka 1. ovoga članka ne postupi po rješenju kojim joj je naređena mjera otklanjanja nepravilnosti u postupanju i poslovanju, inspektor je ovlašten tu osobu prisiliti na izvršenje novčanom kaznom, a ako osoba i nakon izrečene novčane kazne ne izvrši rješenje inspektor će zapečatiti radne prostorije, prostore, uređaje i opremu ili na drugi način onemogućiti daljnje nezakonito obavljanje djelatnosti.

Uz članak 148.

Ovim člankom se ovlašćuje inspektor zaštite okoliša da rješenjem naredi nadziranoj osobi otklanjanje nedostataka i/ili nepravilnosti u postupanju ako utvrdi da obveze određene propisom kojim se uređuje odlaganje otpada ne provodi ili ih ne provodi u potpunosti, te da ako osoba ne postupi po rješenju, inspektor je ovlašten tu osobu prisiliti na izvršenje

novčanom kaznom. Nadalje, ovlašćuje se inspektor zaštite okoliša da rješenjem naredi nadziranoj osobi otklanjanje nedostataka i/ili nepravilnosti u poslovanju ako utvrdi da nadzirana osoba ne radi u skladu s provedbenim propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

Uz članak 149.

Ovim člankom se propisuju okolnosti kad će inspektor zaštite okoliša zabraniti nadziranoj osobi zbrinjavanje otpada odlaganjem. Dodatno, ovlašćuje se inspektor da rješenjem naredi, ovisno o vrsti otpada i mogućnosti njegovog uklanjanja, i uklanjanje otpada s odlagališta i njegovo zbrinjavanje na propisani način u primjerenom roku.

Uz članak 150.

Ovim člankom ovlašćuje se inspektor zaštite okoliša da zabrani nadziranoj osobi obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom, te ako nadzirana osoba ne izvrši rješenje kojim joj je naređena mjera otklanjanja nepravilnosti u postupanju i poslovanju, inspektor je ovlašten tu osobu prisiliti na izvršenje novčanom kaznom, te ako osoba i nakon izrečene novčane kazne ne izvrši rješenje inspektor je ovlašten zapečatiti radne prostorije, prostore, uređaje i opremu ili na drugi način onemogućiti daljnje nezakonito obavljanje djelatnosti. Nadalje, inspektor se ovlašćuje rješenjem narediti osobi koja posjeduje akt kojim se određuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom privremenu obustavu obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom i rok za usklađivanje rada s uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisa donesenih na osnovu njega. Dodatno, ako inspektor utvrdi da elaborat gospodarenja otpadom nije usklađen s odredbama ovoga Zakona i propisima donesenim na osnovu njega, ovlašćuje se rješenjem narediti osobi koja posjeduje akt kojim se određuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom, privremenu obustavu obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom i rok za usklađivanje elaborata gospodarenja otpadom s odredbama ovoga Zakona i propisima donesenih na osnovu njega, te ako nadzirana osoba postupi po rješenju u određenom mu roku, inspektor će odmah donijeti rješenje o nastavku obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom, ako ne postupi po rješenju, inspektor predlaže tijelu koje je izdalo akt za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom ukidanje tog akta.

Uz članak 151.

Ovim člankom ovlašćuje se inspektor zaštite okoliša da rješenjem naredi zabranu isporuke nezakonite pošiljke otpada iz Republike Hrvatske ili u Republiku Hrvatsku, te o tome obavijesti Misnitarstvo radi pokretanja postupka povrata otpada.

Uz članak 152.

Ovim člankom utvrđuje se da se prijevozno sredstvo i pošiljka otpada iz članka 147. i 148. ovoga Zakona privremeno skladište u skladištu osobe s kojom Ministarstvo ima ugovor za skladištenje pošiljki otpada, te u slučaju da postupak traje duže od dvije kalendarske godine i postoji osnovana pretpostavka da se neće riješiti, inspektor zaštite okoliša donosi rješenje kojim će zaplijeniti pošiljku i prijevozno sredstvo.

Uz članak 153.

Ovim člankom ovlašćuje se inspektor zaštite okoliša da rješenjem naredi izvršnom tijelu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave osiguranje uvjeta i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom ako utvrdi da se ne provode, da rješenjem naredi izvršnom tijelu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave da osigura da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom sukladno Planu utvrdi da isto nije osigurano.

Uz članak 154.

Ovim člankom ovlašćuje se carinska uprava da rješenjem naredi nadziranoj osobi otklanjanje nedostataka i/ili nepravilnosti u postupanju i poslovanju u primjerenom roku ako utvrdi da ne provodi odredbe o proširenoj odgovornosti proizvođača proizvoda.

Uz članak 155.

Ovim člankom propisuju se ovlasti rudarskog inspektora u postupku inspekcijskog nadzora.

Uz članak 156.

Ovim se člankom propisuje izvršenje inspekcijskog rješenja naplatom novčane kazne

Uz članak 157.

Ovim člankom se ovlašćuje inspektor da zapečati radne prostorije, prostore, uređaje i opremu ili na drugi način onemogućiti daljnje nezakonito obavljanje djelatnosti.

Uz članak 158.

Ovim člankom ovlašćuje se inspektor da rješenjem o izvršenju može odrediti dodatni rok za ispunjenje obveze dane tim rješenjem ako izvršenik ne postupi po izvršnom rješenju.

Uz članak 159.

Ovim člankom utvrđuje se da se troškovi izvršenja inspekcijskog rješenja putem treće osobe namiruju iz državnog proračuna do naplate od izvršenika, da Republika Hrvatska ima pravo na naknadu svih troškova izvršenja inspekcijskog rješenja putem treće osobe, da Republika Hrvatska na temelju ovoga Zakona stječe zakonsko založno pravo na nekretnini na kojoj je izvršeno uklanjanje otpada putem treće osobe do visine svih troškova izvršenja inspekcijskog rješenja, da će prije postupka izvršenja rješenja putem treće osobe mjesno nadležni općinski sud na prijedlog Republike Hrvatske u zemljišnoj knjizi na temelju rješenja kojim se naređuje mjera izvršiti zabilježbu pokretanja postupka, te da će inspektor rješenjem utvrditi iznos troškova izvršenja rješenja putem treće osobe na temelju računa treće osobe koja je izvela radove uklanjanja otpada za Republiku Hrvatsku, te da će mjesno nadležni općinski sud provesti u korist Republike Hrvatske upis založnog prava na temelju rješenja inspektora kojim se utvrđuje iznos troškova i da će istovremeno s upisom založnog prava nadležni sud izbrisati zabilježbu od prije postupka izvršenja rješenja.

Uz članak 160.

Ovim člankom se propisuje pravni lijek protiv rješenja tržišnog inspektora i rudarskog inspektora da se može izjaviti žalba Državnom inspektoratu, a protiv rješenja inspektora zaštite okoliša žalba Ministarstvu te da žalba izjavljena protiv rješenja inspektora ne odgađa izvršenje rješenja.

Uz članak 161.

Ovim člankom se propisuje ovlast inspektora da predlaže Ministarstvu, odnosno nadležnom tijelu županije ukidanje dozvole kad u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi da se nadzirana osoba ne pridržava uvjeta određenih u dozvoli za gospodarenje otpadom, odredbi ovoga Zakona ili propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, zbog čega može prouzročiti tešku i neposrednu opasnost za život i zdravlje ljudi ili kažnjivo onečišćenje okoliša, te ovlast inspektora da predlaže Ministarstvu ukidanje odobrenja za prekogranični promet otpada Kad

se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrde nepravilnosti sukladno Uredbi (EZ) br. 1013/2006.

Uz članak 162.

Ovim člankom se utvrđuje da podnositelj prijave nije stranka u inspekcijskom postupku nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, te da ako inspektor na temelju sadržaja prijave ocjeni opravdanim, podnositelj prijave može biti prisutan pregledu lokacije tijekom provedbe inspekcijskog nadzora. Dodatno, propisuje se obveza inspektora da pisano obavijesti poznatog podnositelja prijave o utvrđenom činjeničnom stanju u inspekcijskom nadzoru najkasnije trideset dana od dana utvrđenja činjeničnog stanja.

Uz članak 163.

Ovim člankom se utvrđuje da ako se tijekom inspekcijskoga nadzora utvrdi da nema povrede ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona koje je ovlaštena nadzirati inspekcija zaštite okoliša i opravdanog razloga za daljnje vođenje postupka, a podnositelj prijave zahtijeva izvođenje dokaza, postupak se nadalje vodi po zahtjevu podnositelja prijave, troškove daljnjeg vođenja postupka u cijelosti snosi podnositelj prijave, te se ovlašćuje inspektor da zaključkom zatražiti od podnositelja prijave da unaprijed položi novčani iznos za troškove izvođenja drugih dokaza.

Uz članak 164.

Ovim člankom se propisuju prekršajne odredbe.

Uz članak 165.

Ovim člankom se propisuju prekršajne odredbe.

Uz članak 166.

Ovim člankom se propisuju prekršajne odredbe.

Uz članak 167.

Ovim člankom se propisuju prekršajne odredbe.

Uz članak 168.

Ovim člankom se propisuju prekršajne odredbe za izvršno tijelo Grada Zagreba i jedinice lokalne samouprave.

Uz članak 169.

Ovim člankom se propisuju prekršajne odredbe za izvršno tijelo Grada Zagreba i jedinice područne (regionalne) samouprave.

Uz članak 170.

Ovim člankom se propisuju prekršajne odredbe.

Uz članak 171.

Ovim člankom se propisuje obveza Vlade Republike Hrvatske da uskladi Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske za razdoblje 2017. – 2022. godine („Narodne novine“, broj 3/17.) s ovim Zakonom u roku 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 172.

Ovim člankom se propisuje obveza jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba da donese plan gospodarenja otpadom do 1. siječnja 2024. godine, te da su do donošenja toga plana na snazi Planovi gospodarenja otpadom jedinica lokalne samouprave i Grada Zagreba koji su doneseni na temelju Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.). Nadalje, propisuje se obveza izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave da za 2021., 2022. i 2023. godinu dostavi godišnje izvješće o provedbi Plana gospodarenja otpadom Republike Hrvatske za prethodnu kalendarsku godinu jedinici područne (regionalne) samouprave i objavi ga u svom službenom glasilu do 31. ožujka tekuće godine, te da dostavi godišnje izvješće o provedbi Plana gospodarenja otpadom Republike Hrvatske i objedinjena izvješća Ministarstvu i objavi ih u svom službenom glasilu i na svojim mrežnim stranicama do 31. svibnja tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu. Dodatno propisuje se obveza Ministarstva da objavi objedinjena izvješća na svojim mrežnim stranicama.

Uz članak 173.

Ovim člankom se propisuje obveza Fonda da uspostavi Registar proizvođača s proširenom odgovornosti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, te obveza Fonda i Fine da sklope sporazum o provedbi tehničkih poslova u vezi Registra proizvođača s proširenom odgovornosti u roku tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 174.

Ovim člankom se utvrđuje da osoba kojoj je izdana dozvola za gospodarenje otpadom temeljem Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.) može obavljati djelatnost sukladno izdanoj dozvoli do isteka roka revizije ili roka za provjeru okolnosti koje utiču na ostvarivanje prava dodijeljenih dozvolom za gospodarenje otpadom.

Uz članak 175.

Ovim člankom se utvrđuje da se podaci upisani u Očevidnike iz članka 14. stavka 1., članka 15. stavka 1. i članka 121. stavka 1. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.) na odgovarajući način prenose u Očevidnike iz članka 15. stavka 1., članka 44. stavka 1. i članka 46. stavka 1. ovoga Zakona, a podaci upisani u Očevidnike iz članka 116., 117., 118., 119. i člankom 50. stavkom 10. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.) na odgovarajući način se prenose u Evidencije iz članka 47. stavka 1. ovoga Zakona.

Uz članak 176.

Ovim člankom se propisuje obveza Fonda da donese Odluku iz članka 65. stavka 4. ovoga Zakona u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, te obveza Fonda da financiranje troškova usluga iz članka 64. stavka 3. podstavka 1. točke 3. i podstavka 2. ovoga Zakona, do prikupljanja sredstava od naknade gospodarenja otpadom iz članka 105. ovoga Zakona, obavlja iz sredstava prihoda prikupljenog od naknade gospodarenja otpadom posebnom kategorijom otpada iz članka 74. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.).

Uz članak 177.

Ovim člankom propisuje se obveza predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave da donese Odluku o sakupljanju komunalnog otpada iz članka 66. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja snagu ovoga Zakona, te da donošenjem te Odluke prestaje važiti

Odluka o načinu pružanja javnih usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada iz članka 30. stavka 7. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.). Dodatno, propisuje se obveza davatelju usluge da donese cjenik iz članka 77. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana donošenja Odluku o sakupljanju komunalnog otpada iz članka 66. ovoga Zakona.

Uz članak 178.

Ovim člankom se utvrđuje da obveza plaćanja naknade za gradnju građevina za gospodarenje komunalnim otpadom iz članka 33. stavka 13. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.), koja je određena odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave koja je donesena do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, prestaje u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Dodatno, propisuje se obveza jedinice lokalne samouprave da izvješće o izvršenju Programa gradnje građevina za gospodarenje komunalnim otpadom, koje sadrži opis provedenih aktivnosti iz Programa gradnje građevina za gospodarenje komunalnim otpadom, podatke o financijskom izvršenju i izvoru financiranja po pojedinoj aktivnosti, podnijeti predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu i dostavi ga Ministarstvu.

Uz članak 179.

Ovim člankom se propisuje se obveza Fonda da donese odluku o osnivanju savjeta za posebnu kategoriju otpada u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona te da se prva sjednica savjeta treba održati u roku od mjesec dana od donošenja odluke o osnivanju savjeta.

Uz članak 180.

Ovim člankom se utvrđuje sadržaj izvješća iz članka 15. stavka 9. ovoga Zakona do stupanja na snagu pravilnika iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona, te sadržaj Izvješća iz članka 45. stavka 6. ovoga Zakona.

Uz članak 181.

Ovim člankom se utvrđuje da se koncesije za gospodarenje posebnim kategorijama otpada dodijeljene sukladno odredbama Zakona o otpadu („Narodne novine“, br. 178/04., 111/06., 60/08. i 87/09.) primjenjuju najdulje do isteka roka na koji su dodijeljene.

Uz članak 182.

Ovim člankom se utvrđuje da se ugovori za obavljanje usluge obrade otpada sklopljeni između Fonda i ovlaštenika, stupanjem na snagu ovoga Zakona, smatraju ugovorima za obavljanje poslova gospodarenja otpadom iz članka 97. ovoga Zakona. Nadalje, propisuje se obveza ovlaštenika da se uskladi s odredbama članka 97. stavka 11. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu Zakona. Dodatno utvrđuje se da ugovori sklopljeni između Fonda i ovlaštenih sakupljača koji su na snazi temeljem Zakona o održivom gospodarenju otpadom prestaju važiti danom sklapanja ugovora za obavljanje poslova gospodarenja otpadom iz članka 97. ovoga Zakona.

Uz članak 183.

Ovim člankom se propisuje se obveza Vlade da svu ambalažu koja se stavlja na tržište Republike Hrvatske obuhvati sustavom proširene odgovornosti proizvođača iz Glave X. ovoga Zakona do 31. prosinca 2024. godine.

Uz članak 184.

Ovim člankom se propisuje obveza Vlade da donese uredbe, a Ministar pravilnike propisane ovim Zakonom u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, te obveza Ministra da donese naputke propisane ovim Zakonom u roku od šest mjesec od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 185.

Ovim člankom se propisuju propisi koji ostaju na snazi do donošenja uredbi i pravilnika ovoga Zakona.

Uz članak 186.

Ovim člankom propisuje se da stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Uredba o gospodarenju komunalnim otpadom („Narodne novine“, br. 50/17., 84/19. i 14/20. - Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske), osim odredbi članaka 14. stavak 2. i članaka 16., 17. i 22. koje ostaju na snazi do donošenja pravilnika iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.

Uz članak 187.

Ovim člankom propisuje se obveza Ministarstva da provede naknadnu procjenu učinaka propisa za ovaj Zakon u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 188.

Ovim člankom se propisuje da će se postupci pokrenuti temeljem Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.) dovršiti po odredbama toga Zakona.

Uz članak 189.

Ovim člankom se propisuje da stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, br. 94/13., 73/17., 14/19. i 98/19.).

Uz članak 190.

Ovim člankom određuje se stupanje na snagu Zakona te se predlaže da isti stupi na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članka 17. stavka 1. ovoga Zakona i članka 93. stavka 1. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 3. srpnja 2021., članka 17. stavka 2. ovoga Zakona koji stupa na snagu 1. siječnja 2022. i članka 17. stavka 3. ovoga Zakona koji stupa na snagu 3. srpnja 2024.

- PRILOZI**
- **Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
 - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

Izveštće o provedenom savjetovanju - NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	Leo Hrs	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Nedostaje stimulacije za odvajanje otpada. Bolje da se ne pisu zakoni nego da se pisu losi zakoni.	Primljeno na znanje	Propisana je obveza odvojenog sakupljanja, prekršajna odredba, a pitanje će se i dodatno urediti i podzakonskim propisima.
2	Ivana Požega	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnjii bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirnatih vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni 	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

		<p>utjecaj na okoliš.</p> <p>7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica.</p> <p>8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irski uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marenda, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p>		
--	--	---	--	--

			<p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neutrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilen se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otroje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnatih vrećica su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnatih i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnatih i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.</p> <p>Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija: Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih</p>		
--	--	--	---	--	--

vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnatih vrećica 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).

Evo, slične računice prikazane na drugi način:

U jedan 20 stopni kontejner stane:

- Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000
- Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000
- Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000
- Papirnih vrećica s ručkama 65 000
- Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000
- Jutene vrećice odnosno torbe 25 000
- Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000
- Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000

31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.

32. Podaci o ugiбанju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:

<http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx>

<http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean>

33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.

34. Slijedom uvođenja visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.

35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.

36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.

		<p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
--	--	---	--	--

3	Ivana Kordić	<p>NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM</p>	<p>Ako može mali Zlarin, može i ostatak Hrvatske.</p> <p>Kao jedna od pokretačica inicijative "Za Zlarin bez plastike", koju smo kao grupa aktivistica i volontera posvećenih promicanju kulture održivog življenja na Zlarinu započeli 2018. godine, tražim promptnu i dosljednu transpoziciju EU Direktive o jednokratnoj plastici u hrvatske pravne propise.</p> <p>Unutar godine dana, od ljeta 2018. do prve sezone bez plastike 2019., volonterskim smo snagama i predanošću lokalnih malih poduzetnika eliminirali iz uporabe 162.000 jednokratnih plastičnih predmeta.</p> <p>Otok Zlarin ima 8 km2, oko 150 stalnih stanovnika i u sezoni ga posjeti do 3.000 turista. Na toj mikro mikrolokaciji se prije naše inicijative trošilo 162.000 bespotrebnih komada jednokratne plastike, i to u svakoj sezoni! Nije ovo jedina brojka koja pokazuje da nešto ozbiljno nije uredu s našim odnosom prema plastici, okolišu, a onda i s nama samima. Zastrašujuć je podatak da su tragovi plastike po prvi puta pronađeni i u ljudskoj posteljici! (Izvor: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0160412020322297?fbclid=IwAR1LM5YJHTMRuxZRnsaqt54BJr1VyEIO9xWIEmCOEFzqK_TrPiihOCWfhAI)</p> <p>No ono što je pokazao Zlarin je i put prema rješenju – potvrdio je da nitko nije premalen da napravi razliku i da uvijek možemo početi od samih sebe i postati promjena koju želimo vidjeti u svijetu. Za sustavnu promjenu na razini cijele Hrvatske potrebno nam je sustavno rješenje, a to u ovom trenutku znači temeljitu i ambicioznu transpoziciju EU Direktive o jednokratnoj plastici u hrvatsko zakonodavstvo.</p> <p>Kad promatram ljude na Zlarinu koji su se zaista potrudili odraditi svoj dio posla, ne mogu nego glasno i jasno zatražiti od institucija Republike Hrvatske čiji je rad plaćen novcem poreznih obveznika beskompromisne, brze i učinkovite mjere za suzbijanje onečišćenja našeg Jadrana, obale i okoliša plastikom.</p> <p>Istovremeno, ne mogu vjerovati količini tendencioznih komentara poslanih ispred zagovornika i lobista plastičarske industrije u Hrvatskoj. Ako su mali poduzetnici za Zlarinu mogli prilagoditi svoje poslovanje i prije nego ih je itko na to natjerao, iz ljubavi prema svome moru i svome okolišu, zaista ne vidim kako veliki proizvodni pogoni koji tvrde da zapošljavaju 800/1000/2000 radnika (ovisno kako koji komentar pročitate) nisu bili u stanju postepeno prilagoditi svoje poslovanje promjenama koje su najavljivane još od 2018.</p> <p>Tražim:</p> <p>// Hitnu zabranu svih laganih plastičnih vrećica za nošenje i provedbu obveze zabrane ostalih jednokratnih plastičnih predmeta iz Direktive 2019/904!</p> <p>// Postavljanje jasnog i konkretnog cilja smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>// Uvođenje obuhvatnih, jasnih i konkretnih mjera proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>// Poticanje sustava ponovne uporabe kroz koje će građanima postati lako dostupnom infrastruktura za višekratno korištenje i pranje predmeta poput posuda i</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipavanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona</p>
---	--------------	---	---	----------------------	--

			<p>pribora za jelo i čaša za napitke kao i temeljita promjena sustava maloprodaje kako bi se svima nama učinilo lako dostupnim kupovanje na mjeru/ u rinfuzi i bez suvišne ambalaže.</p> <p>Tražim da sva nova nacionalna pravila budu osmišljena vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p> <p>I tražim djelovanje odmah, bez ikakve odgode jer smo ionako na ovo predugo čekali.</p> <p>S poštovanjem, Ivana Kordić</p>		
4	Melita Pavin	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona</p>
5	Lucija Fijan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona</p>
6	Mario Pongrac	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Ne dopustimo da glasnjii bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona,</p>

		<p>nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirnate vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš. 7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica. 8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irski uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %. 9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za 	<p>uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
--	--	---	--

		<p>zamatanje ostalih stvari kao što je marena, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neotrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan</p>	
--	--	---	--

		<p>dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.</p> <p>Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija: Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).</p> <p>Evo, slične računice prikazane na drugi način:</p> <p>U jedan 20 stopni kontejner stane:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000 - Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000 - Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000 - Papirnih vrećica s ručkama 65 000 - Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000 - Jutene vrećice odnosno torbe 25 000 		
--	--	--	--	--

		<p>- Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000</p> <p>- Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000</p> <p>31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.</p> <p>32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:</p> <p>http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean</p> <p>33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.</p> <p>34. Slijedom uvođenje visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.</p> <p>35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.</p> <p>36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p>		
--	--	--	--	--

			<p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
7	Udruga eko Zagreb	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Članak 12.</p> <p>(1) Lokacija centra za gospodarenje otpadom, odlagališta i spalionice moraju biti planirana dokumentom prostornog uređenja, a lokacija na kojoj se može obavljati djelatnost oporabe odnosno zbrinjavanja otpada ne mora biti planirana dokumentom prostornog uređenja ako se nalazi u području komunalno-servisne, industrijske, poslovne ili gospodarske namjene.</p> <p>Ovaj članak je neprihvatljiv s obzirom na velik interes javnosti prilikom izgradnje i rada postrojenja za bilo kakvu vrstu oporabe otpada pa je potrebno propisati da se svaka oporaba otpada mora planirati u dokumentima prostornog uređenja, bez obzira u kojem i kakvom se području nalazi. Prostorno planiranje je prva točka zaštite prostora i zaštite okoliša te kao takvo ima obavezu javne rasprave i uključivanja javnosti. Kako bi zaštita i prostora i okoliša bila učinkovita, lokacije za</p>	Primljeno na znanje	

		<p>djelatnosti uporabe jasno moraju biti definirane unutar dokumenata prostornog uređenja. Također, spalionice otpada nisu poželjni način postupanja s otpadom, na što je upozorila i EU koja je i prestala sa subvencijama za njihovu izgradnju jer nisu u skladu sa EU Zelenim planom niti paketom za cirkularnu ekonomiju, a također nisu planirane niti PGO RH 2017-2022 pa zahtijevamo da se Zakonom jasno propiše da se spalionice otpada u RH ne smiju graditi te da se izbace iz ovog članka.</p> <p>(3) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom, a sve sukladno sporazumu koje je Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno potpisati s centrom za gospodarenje otpadom kojim uređuju odnose u svezi predaje miješanog komunalnog otpada.</p> <p>Umjesto da se omogući obrada miješanog otpada lokalno u JLS u malim modularnim postrojenjima koje izvlače reciklante i ostatak pretvaraju u sirovinu za industriju i inertni otpad, čime bi se poštovalo i zakonsko načelo blizine, namjerno se krši to zakonsko načelo te se naređuje JLS da stotinama kilometara moraju prevoziti otpad i skupo plaćati njegovu obradu. Ta obrada završava velikim dijelom u obliku RDF-a koji se mora slati na suspaljivanje izvan RH ili skupo plaćati cementarama u RH, što se u konačnici odražava na povećanju mjesečnih računa građana Sve navedeno je dokazano na primjeru Marišćine i Kaštijuna, prvog CGO u RH, a iz Studija izvodljivosti za nove CGO jasno je da se planira sličan scenarij i s budućim CGO. Takav sustav je besmislen te zahtijevamo da se odustane od forsiranja regionalnih / županijskih centara za gospodarenje otpadom i tjeranja JLS da miješani otpad šalju u njega, te da se raspišu natječaji za financiranje lokalne infrastrukture za ekološki prihvatljivu obradu ostatnog miješanog otpada.</p> <p>Članak 19.</p> <p>(2) Radi poticanja visokokvalitetnog recikliranja propisuje se opća obveza odvojenog sakupljanja otpada.</p> <p>Potrebno je napomenuti da je obaveza osiguravanje odvojenog sakupljanja što bliže kućnom pragu građana i građanki te kontrolirano s pristupom samo određenih građana/ki jer je dokazano da se jedino na taj način osigurava visokokvalitetna sirovina bez puno nečistoća za recikliranje. Sa spremnicima na javnim površina svima dostupnim udio nečistoća puno je veći pa i recikliranje ne može biti visokokvalitetno već dobar dio tog otpada ni neće završiti na recikliranju iako je odvojen.</p> <p>(4) Proizvođač biootpada je dužan reciklirati biootpad na mjestu nastanka ili ga mora predati radi sakupljanja odvojeno od drugog otpada.</p> <p>Potrebno je termin reciklirati biootpad zamijeniti sa kompostirati biootpad. Također, potrebno je propisati da je JLS dužna osigurati uvjete za kućno kompostiranje (npr. podjelom kompostera) ili osigurati odvojeno prikupljanje biootpada u spremnicima na kućnom pragu.</p>		
--	--	--	--	--

(5) Zabranjeno je miješati biootpad s drugim vrstama otpada.

Potrebno je osim zabrane miješanja biootpada zabraniti miješanje drugih vrsta otpada čija se vrijedna svojstva mogu iskoristiti (papir, staklo, metal, tekstil, plastika itd.). ZOGO iz 2013., kao i ZOGO iz 2007. bilo su propisali je da sav otpad koji ima vrijedna svojstva da se mora odvojeno sakupljati.

Informiranje i sudjelovanje javnosti

Članak 31.

2. spaljivanje komunalnog otpada kapaciteta preko 3 tone na sat

Potrebno je omogućiti javno savjetovanje u slučaju bilo kakvog spaljivanja otpada iz nekoliko razloga: a) miješani komunalni otpad može sadržavati i opasni otpad koji se ne može primijetiti pukim pogledom u napunjenu vrećicu te zbog toga svako spaljivanje komunalnog otpada velikom vjerojatnošću može dovesti i do spaljivanja opasnog otpada; b) miješani komunalni otpad može sadržavati i plastiku, a spaljivanjem plastike nastaju dioksini koji su najkancerogenija tvar proizvedena čovjekovim djelovanjem te njihov udio u zraku mora iznositi ravno 0 molekula; 3.) 3 tone na sat je jednako 26.280 tona godišnje, što bi bilo ekvivalent 2.630 vagona miješanog komunalnog otpada koji se spaljuje godišnje. Jasno je da su to ogromne količine i javnost ima pravo biti informirana; 4.) U Španjolskoj je provedeno vrlo opsežno desetogodišnje istraživanje financirano od strane državnog fonda za istraživanje zdravlja u kojemu se ispitalo utjecaj spalionice na ljudsku zdravlje. Studija je pokazala kako je područje u zoni udaljenoj 5 km od spalionice posebno ugroženo područje te je povećana stopa oboljelih od raka. Izvor: García-Pérez, J. et al. (2013) Cancer mortality in towns in the vicinity of incinerators and installations for the or disposal of hazardous waste. Environment International

3. odlaganje neopasnog otpada kapaciteta većeg od 50 tona na dan

4. odlaganje na odlagališta koja zaprimaju više od 10 tona otpada na dan ili imaju ukupni kapacitet preko 25.000 tona, osim odlagališta inertnog otpada.

I kod prethodno navedenih točaka bitno je smanjiti kriterije tonaže godišnje jer se i dalje radi o jako velikim količinama za ljudsku zajednicu. Tako 50t neopasnog dnevno iznosi 18.250t godišnje, a činjenica jest da tako velike količine mogu narušavati kvalitetu života okolnog stanovništva.

Članak 39.

		<p>(1) Postupak energetske uporabe spaljivanjem ili suspaljivanjem mora se obavljati na način da se nastala energija koristi uz visoku razinu energetske učinkovitosti.</p> <p>Kako bi se poštivala hijerarhija gospodarenja otpadom, potrebno je propisati da se spaljivanje koristi samo ako ne postoji studijom određena održiva mogućnost gospodarenja otpadom koja je na hijerarhijskoj ljestvici gospodarenja postavljena iznad samog spaljivanja. To je bitno utvrditi jer se spaljivanje papira, kartona i plastike troši više energije nego recikliranjem. Determination of the Impact of Waste Management Activities on Greenhouse Gas Emissions: 2005 Update Final Report, ICF Consulting, October 31, 2005, submitted to Environment Canada and Natural Resources Canada</p> <p>(2) Zabranjeno je:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. spaljivanje otpada u okolišu 2. spaljivanje otpada na moru, osim u skladu sa međunarodnom konvencijom o sprečavanju onečišćenja s brodova (MARPOL konvencija) i njenim priložima 3. spaljivanje biljnog otpada iz poljoprivrede i šumarstva osim na način propisan posebnim propisom koji uređuje zaštita od požara. <p>S obzirom na negativne učinke spaljivanja otpada, potrebno je navesti dodatno dvije točke:</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. spaljivanje otpada u naseljenim područjima ili područjima posebne ekološke zaštite (mreža Natura 2000) 5. spaljivanje otpada bez adekvatnih filtera i ostalih tehnoloških mogućnosti smanjenja zagađenja 6. zabranjeno je spaljivanje otpada u cementarama. <p>Razlog za dodavanje navedenih točaka jest i prethodno spomenut, a odnosi se na istraživanje provedeno u Španjolskoj. Vrlo opsežno desetogodišnje istraživanje financirano od strane državnog fonda za istraživanje zdravlja u kojemu se ispitaio utjecaj spalionice na ljudsko zdravlje. Studija je pokazala kako je područje u zoni udaljenoj 5 km od spalionice posebno ugroženo područje te je povećana stopa oboljelih od raka. Izvor: García-Pérez, J. et al. (2013) Cancer mortality in towns in the vicinity of incinerators and installations for the or disposal of hazardous waste. Environment International</p> <p>Članak 65.</p> <p>Kriterij obračuna količine otpada iz članka 64. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona je:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. masa predanog miješanog komunalnog otpada u obračunskom razdoblju izražena u kilogramima ili 2. volumen spremnika otpada izražen u litrama i broj pražnjenja spremnika u obračunskom razdoblju. 		
--	--	--	--	--

Potrebno je definirati volumen spremnika za miješani otpad za kućanstva jer se u praksi u Gradu Zagrebu i najmanji spremnici za kućanstva ne napune smećem u razdoblju između dvije odvožnje smeća. U tom pogledu, demotivira se ljude jer manje proizvode smeća od drugih kućanstava koji popune volumen spremnika, a isto plaćaju. Na taj način se ne može provesti načelo onečišćivač plaća.

Članak 81.

(1) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati odvojeno prikupljanje otpadnog papira i kartona, stakla, metala, plastike, biootpada, drva, tekstila, ambalaže, električne i elektroničke opreme, baterija i akumulatora i glomaznog otpada, uključujući otpadne madrace i namještaj na način da osigura funkcioniranje jednog ili više reciklažnih dvorišta, odnosno mobilne jedinice na svom području sukladno stavcima 2. i 3. ovoga članka te uslugu prijevoza glomaznog komunalnog otpada na zahtjev korisnika usluge.

Potrebno je jasno uvesti u Zakon načelo individualizirane odgovornosti i na taj način uvesti obvezu da jedinice lokalne samouprave na kućnom pragu osiguraju odvojeno prikupljanje otpada kroz različite spremnike odnosno vreće za različite vrste otpada.

Članak 124. i 125.

Potrebno je jasno uvesti načelo javnosti i omogućiti da svi navedeni podaci budu javno dostupni na mrežnim stranicama. Naime, svi navedeni podaci su ionako dostupni putem zahtjeva za pristup informacijama. Radi olakšanog pristupa, a samim time i nadzora od građana, bilo bi korisno i poželjno podatke javno objavljivati. To se pogotovo odnosi na članak 125. koji kaže da ministar naputkom može odrediti dostupnost informacija. S obzirom da je pristup informacijama dreniran i Arhuškom konvencijom i Zakonom o pravu na pristup informacijama, tako važno određivanje granica ne bi smjelo postojati jer su sve to podaci od javnog interesa. Ako već treba postojati, tada oni trebaju biti definirani pravilnikom za koji u pravnom sustavu vrijedi načelo zakonitosti i može se provjeravati od strane sudova, a ne običnim naputkom.

POPIS DJELATNOSTI I POSTUPAKA GOSPODARENJA OTPADOM ZA KOJE SE IZDAJE DOZVOLA ZA GOSPODARENJE OTPADOM

Dozvola za gospodarenje otpadom izdaje se za:

- djelatnost uporabe slijedećim postupcima:

1. R1 korištenje otpada uglavnom kao goriva ili drugog načina dobivanja energije, osim za postupak energetske uporabe određenog neopasnog otpada u svrhu proizvodnje toplinske energije koji se obavlja temeljem upisa u Očevidnik uporabe otpada za koje se ne izdaje dozvola za gospodarenje otpadom

DODATAK IV

0

			<p>NECJELOVITI POPIS POSTUPAKA OPORABE KOJE MOŽE OBAVLJATI OPORABITELJ BEZ DOZVOLE</p> <p>1. R1 - energetska uporaba određenog neopasnog otpada u svrhu proizvodnje toplinske energije</p> <p>U zakonu nigdje nije definirano što spada u "određeni neopasni otpad". Na taj način se otvara velika mogućnost arbitraže i potencijalnog izvrgavanja pravila jer za "određeni neopasni otpad" ne postoji potreba izdavanja dozvole za gospodarenje otpadom, što znači da nema ni prethodnog nadzora od strane nadležnog tijela i javnosti, a naknadni nadzor je izrazito ograničen. S obzirom na navedeno, ili sam Zakon treba definirati pojam, ili se on kao takav treba izbaciti jer energetska uporaba može značiti i spaljivanje, a samim time predstavlja ugrozu za zajednicu.</p>		
8	Maja Flajsig	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona</p>
9	Mislav Godanj	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove</p>

					Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona
10	Dora Sivka	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Za početak, smatram kako prijedlog Zakona prenosi tek osnovni minimum mjera iz EU Direktiva te svojom neambicioznošću održava na životu brojne neprihvatljive prakse i potiče sustav protivan javnom interesu i zaštiti okoliša. Ovakav prijedlog Zakona ne donosi dovoljno mjera za unaprjeđenje sustava te degradira već postojeće pozitivne odredbe. Primjerice, cilj recikliranja od 60 & do 2022. godine, koji je propisan važećim Planom gospodarenja otpadom (2017.-2022.), zamjenjuje se slabijim ciljem od 55% do 2025. godine. Ovakvo derogiranje ciljeva nikako ne može poboljšati zaštitu okoliša, odnosno sustav zaštite okoliša.</p> <p>Što se tiče utjecaja preventivnih mjera na smanjenje otpada od jednokratne plastike, potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Također je nužno propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije od jednokratnog. Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Kao mjera za prevenciju otpada potrebno je i za sve ugostiteljske objekte propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine. Uz to nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke. U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje. Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda. Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda.</p> <p>Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stavljaju na tržište:-od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike-od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike. Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa.</p> <p>Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesu zahtjevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda. Članak 7.i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju sljedeće proizvode:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Higijenski ulošci,tamponi i aplikatori za tampone • Vlažne/ prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu • Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima • Čaše za napitkePrijedlog ZOGO-a ne predviđa 	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona</p> <p>Glede primjedbi vezanih uz proširenu odgovornost proizvođača, napominjemo da će se daljnje odredbe o proširenoj odgovornosti proizvođača, uključujući i odredbe o eko modulaciji naknada detaljnije propisati odgovarajućim propisom kojim se uređuje obveza proširene odgovornosti proizvođača za određene grupe/kategorije proizvoda uključujući i jednokratne plastične proizvode navedene u Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš</p> <p>Dopunjene su odredbe o označavanju određenih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu.</p> <p>Pitanje proširenja obuhvata ambalaže u sustavu povratne naknade će se urediti podzakonskim propisom.</p>

		<p>konkretno mjere već samo člankom 85. sav otpad od jednokratne plastike stavlja u Posebnu kategoriju otpadaza koju propisuje obvezu dodatnog uređenja kroz podzakonske akte.</p> <p>S obzirom na to da se ovaj članak odnosi na fazu kojoj je otpad već nastao, a ne na preventivnu fazu te da je člankom 180. predviđen rok od čak godine dana za donošenje potrebnog pravilnika postoji opravdana bojazan da se još dugo neće uvesti odgovarajuća pravila za označavanje proizvoda od jednokratne plastike, premda sukladno članku 17. stavku 1. alineji 3. države članice moraju primijeniti odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 7. Direktive najkasnije do 3. srpnja 2021.</p> <p>graničenja stavljanja proizvoda na tržište Članak 16.(3) Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje—one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoješirokodostupne alternative.</p> <p>Potrebno je dosljedno provesti zabranu korištenja laganih plastičnihvrećica za nošenje te ne popustiti pod pritiscima interesnih skupina.Procjene utjecaja životnog ciklusa proizvoda na okoliš na koje se pozivaju zagovornici jednokratnih plastičnih vrećica plastike metodološki su manjkave te ostavljaju prostora manipulaciji informacijama. Za što preciznije rezultateza analizu se kao parametrijajčešće se uzimaju faze životnih ciklusa: proizvodnja, korištenjei zbrinjavanje, odnosno gospodarenje otpadom. U slučaju laganih plastičnih vrećica većina analiza ne uzima u obzir ekstrakciju fosilnih goriva i emisije koje nastaju u toj fazi, kao niti zagađenja od primjerice plastičnih peleta u procesu prije same proizvodnje. Također, ne uzimaju u obzir onečišćenje (npr. oceana), onečišćenje mikroplastikom i emisije koje nastaju prilikom akcija čišćenja budući da ne postoji precizna metodologija koja bi to mogla mjeriti. Pored toga, istraživanja koja pokazuju kako bi se platnena vrećica trebala koristiti više od deset tisuća puta kako bi se njihovo korištenje isplatilo, temelje se na podacima o proizvodnji pamuka iz ranih 90-ih godina kada još nije došlo do zabrane kemikalija koje oštećuju ozonski omotač. Ako bi se utjecaj na ozon izuzeo čak iz takve manjkave analize, ispravni podaci bili bi da bi se ona trebala koristiti između 50 i 3.800 puta, što znači između 3 mjeseca i 17 godina,24 puta tjedno. S obzirom da su ostali parametri manjkavi (primjerice analizira se korištenje dvije platnene vrećice za isti sadržaj u usporedbi s jednom jednokratnom laganom plastičnom vrećicom) ti brojevi su mnogo manji. Pored toga, analiza podrazumijeva da se komunalni miješani otpad baca u takvoj vrećici prije nego ide na spaljivanje što nije slučaj s platnenim vrećicama budući da se ne koriste za odlaganje otpada. Osim toga, kada se lagane vrećice uspoređuju s drugim materijalima u tzv. analizi osjetljivosti, ne uzima se u obzir parametar udjela recikliranog u alternativu što samo prividno povećava prednost jednokratnih plastičnih materijala. Ne uspoređuju se primjerice s recikliranim papirom ili tekstilom, koji ima visoki potencijal za zamjenu te bi mogao utjecati na smanjenje spaljivanja milijuna tona tekstila od strane modne industrije. Također je važno spomenuti da vrećice od tekstila, pa čak i od deblje plastike, puno duže zadržavaju svoja korisna svojstva te samim time rijetko završavaju u okolišu. Što se tiče higijenske ispravnosti i korištenja alternative, ni ti argumenti nisu validni budući da je istraživanje“The New England Journal of Medicine” od ove godine pokazalo je da COVID-19 na plastičnim površinama u stabilnom obliku može ostati i do između 2 i 3 dana, što plastične vrećice definitivno ne čini zdravstveno sigurnijom opcijom od alternative.Uz sve navedeno, lagane plastične vrećice u kružnom gospodarstvu imaju dostupnu alternativu za ponovno korištenje koja odgovara higijenskim standardima u doba pandemije te</p>		
--	--	---	--	--

			<p>ima manji utjecaj na klimatske promjene od laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu Članak 54.(1) Radi recikliranja otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu odvojeno se moraju sakupiti sljedeće mase otpadnih boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana: -77 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2025. godine i-90 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2029. godine.Cilj za 2025. je već postignut, nužno je postaviti što viši cilj kako bi se osiguralo da investicije ne odu u pogrešnom smjeru. S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Također, sustav povratne naknade potrebno je proširiti i na druge vrste ambalaže poput kozmetike, deterdženata i sredstava za čišćenje, ne samo boce za napitke,</p> <p>Članak 88.(1) Potrebno je dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus -ne samo za troškove skupljanja, već i pokrivanje troškova: mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, skupljanja otpada, prijevoza i obrade, čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, prikupljanja podataka i izvješćivanja. Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratne alternative te daju prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi. Također, potrebno je osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a -do kraja 2021. godine.Potrebno je uvesti i naknadu za eko-modulacije (kao npr. Francuska). To znači da proizvođači plaćaju diferenciranu naknadu prema načinu na koji njihovi proizvodi zadovoljavaju okolišne kriterije, kao što su količina upotrijebljenog materijala, ugradnja recikliranih materijala, upotreba obnovljivih resursa kojima se održivo upravlja, trajnost, mogućnost popravka, ponovne uporabe i recikliranja te prisutnost opasnih tvari.</p>		
11	NATAŠA KRALJ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove</p>

				Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona
12	Denis Kralj	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	<p>Djelomično prihvaćen</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona</p>
13	Josip Kireta	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnjari bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici 	<p>Odbijen</p> <p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

		<p>Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p> <p>5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica.</p> <p>6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirne vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš.</p> <p>7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica.</p> <p>8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irci uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekратно se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marena, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirne vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirne vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirne vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p>		
--	--	--	--	--

19. Ili izračun na drugačiji način:
 - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode
 - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode
 - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode.
 - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)

20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neotrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.

21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)

22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.

23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.

24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka oturuje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.

25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.

26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.

27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.

28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.

29. Papirnatih vrećica su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnatih i platnenih treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.

30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnat i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.

Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija:

Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnat i 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).

Evo, slične računice prikazane na drugi način:

U jedan 20 stopni kontejner stane:

- Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a)	1 800 000
- Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a)	300 000
- Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih)	45 000
- Papirnih vrećica s ručkama	65 000
- Pamučnih vrećica odnosno torbi	72 000
- Jutene vrećice odnosno torbe	25 000
- Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag)	42 000
- Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe)	55 000

31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.

32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:

<http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx>
<http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean>

33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.

34. Slijedom uvođenja visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.

35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada

		<p>kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.</p> <p>36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupom energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke,</p>		
--	--	---	--	--

			<p>energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
14	Jelena Vragolović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
15	Udruga za zaštitu prava potrošača "Splitski potrošač"	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Nakon dva realno prihvatljivih zakona iz područja gospodarenja otpadom, od 2010. i 2013., do danas je primjenilo veoma mali broj davatelja usluga, posebice obračun usluga prema količini predanog otpada, uz svesrdnu potporu lokalnih moćnika, pa i ex. Ministarstva zaštite okoliša.</p> <p>U organizaciji Ministarstva okoliša nakon dugih četiri godine od donošenja aktuelnog ZOGO, Vlada je donijela Uredbu o gospodarenju otpadom, koja je prema našem mišljenju, bez ovlaštenja iz Zakona, a u cilju zadovoljavanja interesa davatelja javne usluge, pa i oporabitelja, uvela PAUŠAL koji čini cca 90% od ukupne cijene usluge čiji rezultat nerealno povećanje cijena za >100 %, uz nestimulativni sustav za smanjenje otpada.</p> <p>Cijenimo da je razlog za donošenje novog zakona ozakonjenje odredbi spomenute Uredbe, a posebno ZOGO odredbama članaka 28., 32., 33., i 140. a sa čime su spomenute odredbe ZOGO postale provedbeni propis Uredbe – suprotno članku 3., 4. i 5 Ustava RH, odnosno uvjetovano se provode jedino ako su sukladne odredbama Uredbe.</p> <p>Ukoliko dođe do usvajanja novog ZOGO, koji usput budi rečeno, ne donosi ništa kvalitetno dobrog, posebno na planu smanjenju otpada i stimulativnog obračuna javne usluge, usluge a ne pušala, vjerujemo o da će biti više inicijativa za ocjenu zakonitosti, pa i zaštitu prava korisnika na tijelima EU.</p>	Primljeno na znanje	
16	Marko Pandža	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protiv zabrane plastičnih vrećica .</p> <p>Plastične vrećice se ne trebaju zabraniti, ali se treba davati potporu recikliranju plastike općenito. Reciklirana plastika je nekakav proizvod koji se već prije koristio i onda je reciklirano i od njega napravljen potpuno novi</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke</p>

			<p>proizvod, odnosno plastika nije završila nigdje u prirodi, nego je ona opet proizvod. Treba potpora korištenja reciklirane plastike, s čime će se indirektno poboljšati i prikupljanje plastike, zbog potrebe istih. Nuzno je koristiti model, koji se koristi kod npr. cigareta u razvijenim zemljama. Porez je jako velik jer su one opasne za zdravlje, ali zbog toga se puni državna blagajna od toga poreza i kasnije lijece ti isti ljudi. Plastika od original materijala se treba oporezovati više, dok reciklirana se treba podupirati i staviti porezne olaksice. S time se dobije, da kupac može izabrati vrecicu od recikliranom materijala od npr 5kn ili od original materijala od 15kn. S time kupac sam može odlucivati.</p>		<p>manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p> <p>Pitanje potpore recikliranju plastike te udjela i utjecaja reciklata u plastičnim vrećicama razmotrit će se u narednom periodu.</p>
17	Lucija Ostrogović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Smatram da treba zabraniti lagane i vrlo lagane plastične vrećice, kao i plastične proizvode za jednokratnu uporabu, koji u velikoj mjeri doprinose zagađenju okoliša. Plastika je nažalost već postala sastavim dijelom našeg okoliša, čime ugrožava floru i faunu, a samim time i naše zdravlje. Utjecaj plastike na naš okoliš posebno je vidljiv na područjima uz more te u samom moru. Iz navedenih razloga, smatram važnim naglasak staviti upravo na zabranu proizvoda i ambalaže koji su napravljeni od plastike, a namjena istih predviđena je za jednokratnu uporabu. Recikliranje nije i ne smije biti predstavljeno kao rješenje, jer globalni podaci pokazuju da se manje od 10% otpadne plastike recikliralo. Smatram da je važno ulagati u edukaciju kako bi se pridonijelo širenju svijesti o stvaranju otpada i postupanju s istim.</p> <p>Vezano uz proširenu odgovornost proizvođača proizvoda, smatram da je od velike važnosti da na proizvodima budu naznačene informacije o sastavu/materijalima te mogućnosti recikliranja ne samo proizvoda, već i ambalaže u kojoj se sam proizvod stavlja na tržište. Važno je naglasak staviti na višekratnu ambalažu te ambalažu za ponovno punjenje kako bi naglasak bio na prevenciji, a ne pokušaju rješavanja problema!</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Pitanja vezana uz označavanje i poticanje višekratne ambalaže dodatno će se razmatrati u narednom periodu.</p>
18	Marina Koprivnjak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. 2. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. 3. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu. 	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove</p>

					Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
19	Dominik Radoš	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnjii bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirmate vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš. 7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica. 8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irski uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo 	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vođeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

		<p>u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marena, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tona pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neutrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko</p>		
--	--	--	--	--

		<p>5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrijebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnatih vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnatih i platnena treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnatih i platnena ne proizvode u Hrvatskoj.</p> <p>Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija: Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnatih vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica).</p> <p>Evo, slične računice prikazane na drugi način:</p> <p>U jedan 20 stopni kontejner stane: - Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a)</p>		
--	--	---	--	--

		<p>1 800 000</p> <ul style="list-style-type: none"> - Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a 300 000 - Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000 - Papirnih vrećica s ručkama 65 000 - Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000 - Jutene vrećice odnosno torbe 25 000 - Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000 - Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000 <p>31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.</p> <p>32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:</p> <p>http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean</p> <p>33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.</p> <p>34. Slijedom uvođenja visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.</p> <p>35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.</p> <p>36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	
--	--	---	--

			<p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
20	Nikolina Konjević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i proširiti zabranu na vrlo lagane. Zbog loše kvalitete plastične vrećice se kratko koriste, zbog niske cijene dijele se nekontrolirano, okolišu nanose štetu, a jednostavno je zamijeniti ih alternativama koje trebaju biti za višekratnu upotrebu. Simbolična naplata nije riješila ovaj problem i jedino će zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje bitno popraviti situaciju.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja

					potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
21	Tim Hrvaćanin	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. 2. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. 3. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu. 	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
22	Viktorija Krčelić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Također, zakonskim odredbama treba konkretnim mjerama poticati smanjenje korištenja jednokratne plastike.</p> <p>Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati.</p> <p>Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi.</p> <p>Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu ili kupnja hrane ili pića s ambalažom od jednokratne plastike izravno utječe na okoliš jer će ti predmeti vrlo vjerojatno završiti na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi.</p> <p>Činjenice pokazuju da se reciklaža plastike odvija u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Nadalje, argument očuvanja radnih mjesta jednostavno nije dovoljan naspram dugoročnog štetnog učinka po okoliš. Problem jednokratne plastike nije nastao jučer i već podulje vrijeme smo svi upoznati s njime tako da su tvrtke koje se time bave imale vremena i trebale to uzeti u obzir te razmisliti o načinima prilagodbe poslovanja, umjesto da inzistiraju da zakoni kroje njima u korist, umjesto u korist većeg dobra.</p> <p>Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebjive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana.</p> <p>Umjesto proizvodnje i distribucije jednokratnih predmeta od plastike koji imaju dugoročne štetne posljedice po</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

			<p>okoliš, a time i nas same, trebamo aktivno raditi na održivim alternativama i poticati njihovo korištenje i proizvodnju konkretnim zakonskim mjerama.</p> <p>Primjerice, podržavam propisivanje zakonske obveze uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije od jednokratnog. Osim toga, bilo bi dobro propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Podržavam i prijedlog da se za sve ugostiteljske objekte treba propiše obveza da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.</p>		
23	Tamara Grdić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
24	IVAN ŠOKČEVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Snažno podržavam zabranu svih oblika plastičnih vrećica. Količina vrećica koju primjetim da ljudi uzimaju uz svakodnevnu kupnju je zastrašujuća - bilo plaćene "čvrste" vrećice koje očito završe u smeću po povratku iz dućana, bilo besplatne za vaganje voća, kojih uzmu nekoliko da bi u svaku stavili po 2-3 artikla (jer nisu dovoljno izdržljive za više).</p> <p>Drugi primjer osobnog iskustva je hrpetina vrećica koje dolaze uz dostavu hrane. U vremenu prije pandemije, u malom uredu od 5 osoba, vrećice u kojima dođe naručena hrana bi se jednostavno bacale u smeće; kada sam ih počeo sakupljati kako bih ih barem iskoristio kao vrećice za smeće, u nekoliko mjeseci su se nakupile 2 vreće pune vrećica. Jednostavno je izračunati da je 5 osoba * 22 radna dana = 110 vrećica mjesečno, ali zaista vidjeti tu nagomilanu količinu plastike ostavlja mnogo jači dojam.</p> <p>A velika većina svih tih vrećica jednostavno završi u miješanom otpadu, na smetlištu, gdje polako degradiraju u mikroplastiku koja onda ulazi u tlo i podzemne vode kako bi se propagirala kroz cijeli ekosustav i na kraju završila i vodi koju pijemo i u hrani koju jedemo, te u našim organizmima. Baš jučer sam naišao na članak o prvim dokazima prisutnosti mikroplastike u posteljicama trudnica: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0160412020322297?fbclid=IwAR12rpxdVVDN28VIdJEYqoNQ4hdIPNZSPVm1FVnYk1EH1fsXdjlc2Lnw6QU</p> <p>Sve ovo se naravno odnosi i na ostale jednokratne plastične artikle.</p> <p>Zar zaista razmatramo da li je potrebno provesti zabranu nečega što doprinosi trovanju cijelog ekosustava, a time i nas samih, pa čak i onih naranjivijih, koji bi tek trebali doći na ovaj svijet? I to zbog čega? Zbog komocije i nečijeg profita?</p> <p>Suočeni smo sa velikim izazovima; ovakva zabrana sigurno nije rješenje sama po sebi, ali smatram da je očito nužan dio većeg, cjelovitog rješenja koje također</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

			otvara i prilike za razvoj i napredak u jednom drugačijem, održivom smjeru.		
25	Lora Rajić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane i vrlo lagane plastične vrećice treba zabraniti kao prvi korak u prestanku uporabe jednokratnih plastičnih proizvoda, te ih zamijeniti za višekratne. Negativan utjecaj plastike na okoliš, koji uključuje sva živa bića, pa i ljude, neupitan je, te još uvijek nedovoljno znanstveno istražen, zbog čega je i podcijenjen. Od ukupno 7 vrsta plastike, samo se 3 mogu reciklirati, no i te tri samo ograničen broj puta. U svijetu se samo 9 % plastike reciklira, a spaljivanjem plastike u atmosferu se ispuštaju toksični plinovi. Ostatak plastike, dakle megalomanske količine plastike, ispuštaju se u okoliš gdje se ona stotinama godina raspada. Budući da je plastika sintetički, a ne organski materijal, ona se ne razgrađuje, već raspada na mikro- i nanoplastiku koja završava u organizmima živih bića na kopnu i u morima te negativno utječe na njihove biološke cikluse. Adekvatnih i dugoročno održivih rješenja za zbrinjavanje plastičnog otpada i dalje nema, a kriza onečišćenja plastikom eksponencijalno raste. Dugoročno gledano, država treba subvencionirati prelazak na višekratne materijale, ambalažu i proizvode te omogućiti svim granama gospodarstva koje trenutno tržišno ovise o uporabi jednokratnih plastičnih proizvoda pravednu tranziciju na kružno gospodarstvo.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Pitanje poticanja višekratnih materijala, ambalaže i proizvoda će se i nadalje razmatrati.</p>
26	Lea Kralj Jager	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
27	Nataša Kandijaš	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>ZA ZABRANU laganih i vrlo laganih plastičnih vrećica. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje, ulazi u hranidbeni lanac... Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitnije komadiće mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba</p>

			Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.		odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
28	Mario Vuckovic	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
29	Snežana Hodalj	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnjari bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. 	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja</p>

		<p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <p>4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p> <p>5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica.</p> <p>6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirne vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš.</p> <p>7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica.</p> <p>8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irski uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekратно se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marenda, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirne vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirne vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika</p>	<p>laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
--	--	--	--

		<p>0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnatu vrećicu > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tona pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neutrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilen se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tona papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfid, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p>		
--	--	---	--	--

29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.

30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.

Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija:

Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).

Evo, slične računice prikazane na drugi način:

U jedan 20 stopni kontejner stane:

- Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000
- Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000
- Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000
- Papirnih vrećica s ručkama 65 000
- Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000
- Jutene vrećice odnosno torbe 25 000
- Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000
- Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000

31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.

32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:

<http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx>

<http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean>

33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.

34. Slijedom uvođenja visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.

			<p>35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.</p> <p>36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih</p>		
--	--	--	---	--	--

			<p>vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
30	Mihaela Hrvojić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnjari bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

		<p>6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirnate vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš.</p> <p>7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica.</p> <p>8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irski uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marenada, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno</p>		
--	--	--	--	--

		<p>torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode.</p> <p>- za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neotrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrijebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se</p>		
--	--	---	--	--

papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.

Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija:

Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).

Evo, slične računice prikazane na drugi način:

U jedan 20 stopni kontejner stane:

- Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000
- Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000
- Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000
- Papirnih vrećica s ručkama 65 000
- Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000
- Jutene vrećice odnosno torbe 25 000
- Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000
- Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000

31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.

32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:

<http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx>
<http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean>

33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.

34. Slijedom uvođenja visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.

35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.

36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih

		<p>torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige</p>		
--	--	---	--	--

			za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.		
31	Matija Golub	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnjii bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vaze za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirnate vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš. 7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica. 8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će 	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

		<p>se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irци uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marenda, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neutrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica</p>		
--	--	---	--	--

		<p>koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrijebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.</p> <p>Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija: Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).</p>		
--	--	---	--	--

		<p>Evo, slične računice prikazane na drugi način:</p> <p>U jedan 20 stopni kontejner stane:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000 - Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000 - Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000 - Papirnih vrećica s ručkama 65 000 - Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000 - Jutene vrećice odnosno torbe 25 000 - Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000 - Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000 <p>31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO2 i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.</p> <p>32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:</p> <p>http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean</p> <p>33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.</p> <p>34. Slijedom uvođenja visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.</p> <p>35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.</p> <p>36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od ne higijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno</p>		
--	--	--	--	--

			<p>utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
32	Ivan Babić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnjivi bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom</p>	Odbijen	Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se

		<p>pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirne vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš. 7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica. 8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irski uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %. 9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marenda, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće. 10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na 	<p>smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
--	--	---	--

		<p>odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neutrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfid, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi</p>	
--	--	---	--

		<p>najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.</p> <p>Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija: Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).</p> <p>Evo, slične računice prikazane na drugi način:</p> <p>U jedan 20 stopni kontejner stane:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000 - Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000 - Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000 - Papirnih vrećica s ručkama 65 000 - Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000 - Jutene vrećice odnosno torbe 25 000 - Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000 - Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000 		
--	--	--	--	--

		<p>31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.</p> <p>32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:</p> <p>http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean</p> <p>33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.</p> <p>34. Slijedom uvođenja visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.</p> <p>35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.</p> <p>36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava</p>		
--	--	---	--	--

			<p>recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
33	Valentina Flanjak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnji bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni 	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p>

		<p>problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda.</p> <p>3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <p>4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p> <p>5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica.</p> <p>6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirne vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš.</p> <p>7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica.</p> <p>8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irski uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekратно se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marenda, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirne vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno</p>	<p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
--	--	--	--

		<p>manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neotrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfid, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije,</p>		
--	--	---	--	--

a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.

27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.

28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.

29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.

30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.

Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija:

Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).

Evo, slične računice prikazane na drugi način:

U jedan 20 stopni kontejner stane:

- Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000
- Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000
- Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000
- Papirnih vrećica s ručkama 65 000
- Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000
- Jutene vrećice odnosno torbe 25 000
- Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000
- Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000

31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.

32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:

<http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx>
<http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean>

			<p>33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.</p> <p>34. Slijedom uvođenje visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.</p> <p>35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.</p> <p>36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
34	udruga za zaštitu okoliša resnik	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Udruga za zaštitu okoliša Resnik Predmet: Primjedbe na prijedlog Zakona o održivom gospodarenju otpadom Zagreb, 13.12.2020</p> <p>Predloženi Zakon o gospodarenju otpadom protivan je javnom interesu i zaštiti okoliša. To je još jedan pokušaj da se bez stvarnih i sistemskih promjena koje zahtijeva javni interes i čija potreba je dokazana dosadašnjim dugogodišnjim neuspješnim i štetnim negospodarenjem otpadom po okoliš, zdravlje ljudi, negativne financijske i ekonomske efekte u RH. Nastavno dosadašnjoj lošoj praksi ovo je pokušaj da se prijevarno isti pokušaj prikazati kao usklađenje s EU direktivama, što nije, budući je upravo suprotan i dalje, kao i dosadašnji stvarnim tendencijama i imperativima iz najnovije regulative Direktive o otpadu (2018/851) i ciljeva cirkularne ekonomije, održivog razvoja i klimatski neutralne EU.</p> <p>Osim što ne sadrži nove i snažne mjere koje traži od nas EU, s izraženim naglaskom na prevenciju nastanka otpada i ne poštuje više ciljeve hijerarhije, a koje bi mi ponajprije sami od sebe trebali tražiti, i ne donosi dovoljno mjera za unaprjeđenje sustava, prijedlog Zakona smanjuje cilj recikliranja od 60 posto do 2022. godine, koji je propisan važećim Planom gospodarenja otpadom (2017.-2022.) i zamjenjuje se slabijim ciljem od 55 posto do 2025. godine. Ovakvo smanjenje ciljeva nikako nema nikakvog opravdanja, a ni svrhu poboljšanja sustava izaštite okoliša.</p> <p>Jedan od ključnih nedostataka prijedloga Zakona je da uporaba otpada, poput spaljivanja u cementarama, po novom ne treba biti definirana prostornim planom, iako lokacije postrojenja mogu imati iznimni štetni utjecaj na zdravlje i kvalitetu života građana.</p> <p>Ukidanje obaveze definiranja lokacija prostornim planom nije u skladu s Zakonom o prostornom uređenju i ciljevima prostornog uređenja i opasan je i neprihvatljiv</p>	Djelomično usvojeno	<p>Vezano uz prijedlog da se zabrane i vrlo lagane plastične vrećice, napominjemo da zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p> <p>U svezi primjedbe o spaljivanju otpada u cementari potrebno je napomenuti da se upravo provedbom postupaka propisanih ovim Zakonom (dozvola za gospodarenje otpadom), kao i drugim propisima (Zakon o zaštiti okoliša), te radom u skladu s propisima osigurava se da se</p>

		<p>pokušaj gušenja glasa građana kojima treba biti omogućena rasprava o obradi otpada u njihovom okruženju, te mogućnost pogodovanja određenim interesnim skupinama. To sve sukladno odredbama, između ostalog i Aarhuske konvencije čiji je RH obveznik primjene.</p> <p>Umjesto dosadašnjih višestruko štetnih dokazanih utjecaja već izgrađenih centara za gospodarenje otpadom, Marišćina i Kaštijun i problema koje uzrokuju, i ovaj Zakon ne odustaje od štetne koncepcije izgradnje problematičnih, ekonomski financijski, zdravstveno i ekološki štetnih centara za gospodarenje otpadom, koji su sami po sebi kontradiktorni prevenciji, odvojenom prikupljanju i recikliranju otpada, kao najvišim ciljevima hijerarhije gospodarenja otpadom. Višestruko je problematično i da se ponovo nameće obaveza gradovima i općinama da miješani otpad predaju u regionalne centre, umjesto ukoliko ga i u količinama koje bi trebale biti sve manje, ekološki prihvatljivije obrade u vlastitim postrojenjima. Centri to skupo naplaćuju nakon čega su gradovi prisiljeni dizati račune građanima. To se već dešava na području Istre i Primorsko-goranske županije gdje su izgrađeni prvi centri, a ovim prijedlogom Zakona potvrđuje se kao štetna praksa od koje se ne odustaje i za ostatak Hrvatske. Centri za gospodarenje otpadom (centri za smeće) štete okolišu i društvu u cjelini te posljedično imaju potrebu za spaljivanjem i novim daleko opasnijim odlagalištima i okolišno štetno spaljivanje otpada, koje je u svakom pogledu najskuplje rješavanje otpada, a koje se ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje, već itekako ponovno aktualizira.</p> <p>U prijedlog novog Zakona prenose se tek minimalni zahtjevi EU direktiva, bez većih i potrebnih ambicija koje pokazuju odgovornije zemlje poput Slovenije, Irske, Francuske i Austrije. Dobar primjer su mjere za smanjenje jednokratne plastike. One se svode na zabranu određenih proizvoda, dok za ostale nisu propisani ciljevi smanjenja, kao što je to u Direktivi. Ne zabranjuju se najtanje jednokratne plastične vrećice koje su jedan od najvećih zagađivača, a mjere proširene odgovornosti proizvođača nisu dovoljno istaknute.</p> <p>Pored toga, upitnim se ukazuje i ispunjenje minimalnih ciljeva s obzirom na dosadašnju praksu nepridržavanja propisa i nesankcioniranja prekršitelja, čime Zakon često ostaje samo mrtvo slovo na papiru. Dodatno zabrinjava činjenica da se Zakonom omogućavaju različite interpretacije brojnih članaka koje se vrlo lako mogu iskoristiti i tumačiti na štetu građana. Najbolji primjer je način izračuna cijene javne usluge, budući građani ne mogu na ovaj način kontrolirati svoj trošak, ni pravedni način plaćanja u skladu s EU Direktivama i njenim načelima niti ih se njima potiče na odvojeno prikupljanje i recikliranje.</p> <p>Ne definiraju se mehanizmi kojima bi se građane zaštitilo od nepravdne strukture cijene te nagradilo za pravilno postupanje s otpadom. Udruga UZOR poziva Ministarstvo da usvoji argumentirane primjedbe organizacija civilnog društva i javnosti, kao i opetovana upozorenja od strane EU o potrebi ambicioznijih mjera za smanjenje otpada te razvoj sustava za ponovnu uporabu. Ukoliko se Zakon usvoji u predloženom obliku, propustit će se prilika da se u narednih par godina poboljša sustav gospodarenja otpadom u RH.</p> <p>KOMENTARI: 2. Osnovna pitanja koja se uređuju Prijedlogom zakona: Ukida se obveza imenovanja povjerenika za gospodarenje otpadom i zamjenika povjerenika za pravne osobe koje zapošljavaju 50 i više osoba, te se ukida za te osobe obveza ishođenja potvrde o izobrazbi o gospodarenju otpadom kao i za direktora odnosno fizičku osobu koja upravlja davateljem javne usluge prikupljanja miješanog</p>	<p>oporabom otpada ne onečišćuje okoliš.</p> <p>Netočno je da su „centri za gospodarenje otpadom“ kontradiktorni prevenciji, odvojenom sakupljanju itd., jer usprkos svim mjerama odvojenog sakupljanja i odvajanja otpada postoji određeni dio miješanog komunalnog otpada kojega će trebati obraditi te upravo radi navedenoga postoji centar. Dodatno, potrebno je napomenuti da se zakonom ne određuje tehnologija obrade otpada koja se koristi u pojedinom centru. Nadalje, treba podsjetiti kako je spaljivanje otpada uz korištenje nastale energije (enegetksa uporaba) prema hijerarhiji otpada iznad odlaganja.</p> <p>Usvojen je dio prijedloga u svezi nagrađivanja građana za određeno postupanje s otpadom te je dodana odredba o kreterijima za umanjenje cijene javne usluge.</p> <p>Obveze u svezi povjerenika za gospodarenje otpadom mogu predstavljati trošak koji ne mora biti opravdan koristima koje navedeno bi moglo donijeti, stoga takva obveza i nije propisana ovim Zakonom.</p> <p>Definicija pojma „plastika“ je usklađena s direktivom 2019/904, te smatramo neprihvatljivim mijenjati ju jer bi to moglo dovesti do drugačijeg obuhvata obveza te time i mogućeg nepravilnog prijenosa direktive.</p> <p>U dijelu prijedloga koji se odnosi na smanjenje potrošnje, odredba je dorađena na način da bude usklađena sa direktivom 2019/904.</p> <p>Odbija se prijedlog propisivanja obveze uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju u ugostiteljskim objektima.</p>
--	--	---	---

		<p>komunalnog otpada. Obveza imenovanja povjerenika za gospodarenje otpadom propisana je važećim nacionalnim Planom gospodarenja otpadom (2017-2022), te je koristan alat za odgovornije postupanje s otpadom u tvrtkama i postizanje održivog gospodarenja nastalim otpadom, te se stoga protivimo ukidanju ove obveze.</p> <p>Pojmovi Članak 4.(1) Pojedini pojmovi uporabljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:46. »plastika« je materijal koji se sastoji od polimera kako je određen člankom 3. točkom 5. Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L396, 30.12.2006.), kojemu se mogu dodati aditivi ili druge tvari i koji može funkcionirati kao glavna strukturna komponenta konačnog proizvoda, osim prirodnih polimera koji nisu kemijski modificirani. Potrebno je definiciju prilagoditi prema SUP Direktivi čija uvodna izjava 11. izričito kaže: „plastika proizvedena od modificiranih prirodnih polimera ili plastika proizvedena od bioloških, fosilnih ili sintetičkih početnih tvari ne pojavljuje se prirodno te bi stoga trebala biti predmetom ove Direktive“ Nadalje, prilagođenom definicijom plastike trebalo bi stoga obuhvatiti predmete od gume na osnovi polimera te plastiku na biološkoj osnovi i biorazgradivu plastiku neovisno o tome je li dobivena iz biomase ili će se biološki razgraditi tijekom vremena.</p> <p>Članak 9.(4) Izvršno tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave dužno je na svom području osigurati uvjete i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom.(5) Više jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu sporazumno osigurati zajedničku provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom. Potrebno je utvrditi i propisati uvjete koji se moraju zadovoljiti pri projektiranju i gradnji novih zgrada u JLS kako bi se osigurao adekvatan prostor za privremeno odlaganje otpada iz kućanstava, propisati normative za dimenzioniranje prostora i određivanje potrebnog minimalnog volumena posuda za privremeno odlaganje otpada, te propisati standard opremljenosti prostora. Naime, u Hrvatskoj je formalno na snazi „Pravilnik o tehničkim mjerama i uvjetima za izgradnju prostora i uređaja za prikupljanje i odnošenje otpadnih tvari“ (Službeni list SFRJ 28/70) koji je donesen 1970. godine. Predmetni pravilnik je naveden i dostupan na stranicama hrvatske komore arhitekata u popisu zakona i propisa kojima se uređuje područje prostornog uređenja. U praksi se zbog zastarjelosti ovaj propis ne primjenjuje ili se primjenjuje tek djelomično, a nove zgrade se projektiraju i dobivaju sve potrebne dozvole bez jasno i jednoznačno određenog standarda za izgradnju i uređenje prostora za privremeno odlaganje otpada. Na taj način se od samog početka generira problem, jer je čak i za nove zgrade zbog nedostatka adekvatnog prostora nemoguće ili vrlo teško efikasno organizirati razdvajanje otpada iz kućanstava. Potrebno je na državnoj razini propisati minimalni standard, dimenzije i opremu za takve prostorije, a lokalni davatelj usluge može u skladu s lokalnim uvjetima propisati detaljniji standard. To sve imajući u vidu zahtjeve i prilagodbu ciljevima EU direktiva.</p> <p>Članak 11.(1) Obrada opasnog otpada postupkom spaljivanja i odlaganja i centar za gospodarenje otpadom od posebnoga su interesa za Republiku Hrvatsku.Obrada opasnog otpada spaljivanjem i odlaganjem nije najbolje raspoloživa tehnika za obradu opasnog otpada pa bi trebalo uzeti u obzir i druge tehnologije prije nego se ističe da je ova obrada od</p>		
--	--	--	--	--

		<p>posebnog interesa za RH. Također, centri za gospodarenje otpadom na primjeru Marišćine i Kaštijuna pokazali su promašenog takvog koncepta (ekološki, zdravstveno, i financijski), dok su s druge strane lokalni sustavi pokazali veliku uspješnost te bi i centre za obradu krajnjeg ostatnog miješanog otpada trebalo decentralizirati u lokalne sredine i propisati ekološku tehnologiju iskorištavanja krajnjeg ostatka kao sirovine u industriji, a ne poticati suspaljivanje u cementarama i termoelektranama što je trenutno u planu u svim postojećim i planiranim CGO, a i obzirom na njihovu koncepciju neizbježna posljedica.</p> <p>Članak 12.(1) Lokacija centra za gospodarenje otpadom, odlagališta i spalionice moraju biti planirana dokumentom prostornog uređenja, a lokacija na kojoj se može obavljati djelatnost oporabe odnosno zbrinjavanja otpada ne mora biti planirana dokumentom prostornog uređenja ako se nalazi u području komunalno-servisne, industrijske, poslovne ili gospodarske namjene. Ovaj članak je neprihvatljiv s obzirom na opravdani interes javnosti prilikom izgradnje i rada postrojenja za bilo kakvu vrstu oporabe otpada pa je potrebno propisati da se svaka oporaba otpada mora planirati u dokumentima prostornog uređenja, bez obzira u kojem i kakvom se području nalazi. Prostorno planiranje je prva točka zaštite prostora i zaštite okoliša te kao takvo ima obavezu javne rasprave i uključivanja javnosti. Kako bi zaštita i prostora i okoliša bila učinkovita, lokacije za djelatnosti oporabe jasno moraju biti definirane unutar dokumenata prostornog uređenja. Također, spalionice otpada nisu poželjni način postupanja s otpadom, na što je upozorila i EU koja je i prestala sa subvencijama za njihovu izgradnju jer nisu u skladu sa EU Zelenim planom niti paketom za cirkularnu ekonomiju, a također nisu planirane niti PGO RH 2017-2022 pa zahtijevamo da se Zakonom jasno propiše da se spalionice otpada u RH ne smiju graditi, te da se izbace iz ovog članka.</p> <p>(3) Iznimno je opasna odredba da je Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno osigurati da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom, a sve sukladno sporazumu koje je Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno potpisati s centrom za gospodarenje otpadom kojim uređuju odnose u svezi predaje miješanog komunalnog otpada. Umjesto da se omogući obrada miješanog otpada lokalno u JLS u malim modularnim postrojenjima koje izvlače reciklante i ostatak pretvaraju u sirovinu za industriju i inertni otpad, čime bi se poštovalo i zakonsko načelo blizine, namjerno se krši to zakonsko načelo te se naređuje JLS da stotinama kilometara moraju prevoziti otpad i skupo plaćati njegovu obradu. Ta obrada završava velikim dijelom u obliku RDF-a koji se mora slati na suspaljivanje izvan RH ili skupo plaćati cementarama u RH, što se u konačnici odražava na povećanju mjesečnih računa građana. Sve navedeno je dokazano na primjeru Marišćine i Kaštijuna, prvog CGO u RH, a iz Studija izvodljivosti za nove CGO jasno je da se planira sličan scenarij i s budućim CGO. Sustav CGO-a je besmislen te zahtijevamo da se odustane od regionalnih / županijskih centara za gospodarenje otpadom i tjeranja JLS da miješani otpad šalju u njega, te da se raspišu natječaji za financiranje lokalne infrastrukture za ekološki prihvatljivu obradu ostatnog miješanog otpada. (4) Trgovačko društvo, koje obavlja djelatnost i poslove centra za gospodarenje otpadom, dužno je primiti sav miješani komunalni otpad od davatelja javne usluge, te primjenjivati istu cijenu obrade preuzetog miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, koji su sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske dužni predavati miješani komunalni otpad u taj centar za gospodarenje otpadom, što je zapravo nejednakost. Potrebno je odmah odustati od centara za gospodarenje</p>		
--	--	---	--	--

		<p>otpadom, a do zatvaranja postojećih centara trebalo bi regulirati cijenu jer na ovaj način trgovačka društva manipuliraju i dižu cijenu samostalno te to znači udar na JLS kojima se cjelokupni sustav poskupljuje pa se to negativno održava i na građane.</p> <p>III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA Potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje radi smanjenja ukupne količine otpada ponajprije za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Nužno je propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije. Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke. U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje. Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda. Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda. Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stavljaju na tržište. Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa. Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesu zahtjevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda. Članak 7.i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju specifične proizvode. Prijedlog ZOGO-a ne predviđa konkretne mjere već samo člankom 85. sav otpad od jednokratne plastike stavlja u Posebnu kategoriju otpada za koju propisuje obvezu dodatnog uređenja kroz podzakonske akte. S obzirom na to da se ovaj članak odnosi na fazu u kojoj je otpad već nastao, a ne na preventivnu fazu te da je člankom 180. predviđen rok od čak godine dana za donošenje potrebnog pravilnika. Postoji opravdana bojazan da se još dugo neće uvesti odgovarajuća pravila za označavanje proizvoda od jednokratne plastike, premda sukladno članku 17. stavku 1. alineji 3. države članice moraju primijeniti odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 7. Direktive najkasnije do 3. srpnja 2021. Napominjemo da je Europska komisija imala rok do 3. srpnja 2020. za donošenje provedbenog akta kojim se utvrđuju usklađene specifikacije za oznaku, što znači da su potrebne oznake već dostupne i da obvezu njihove upotrebe nije teško implementirati.</p> <p>Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište Članak 16.(3) Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje. Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje—one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje širokodostupne alternative. Potrebno je dosljedno provesti zabranu korištenja laganih plastičnih vrećica za nošenje te ne popustiti pod pritiscima interesnih skupina. Procjene utjecaja životnog ciklusa proizvoda na okoliš na koje se pozivaju zagovornici jednokratnih plastičnih vrećica plastike</p>		
--	--	--	--	--

		<p>metodološki su manjkave te ostavljaju prostora manipulaciji informacijama. Za što preciznije rezultate za analizu se kao parametri najčešće uzimaju faze životnih ciklusa: proizvodnja, korištenje i zbrinjavanje, odnosno gospodarenje otpadom. U slučaju laganih plastičnih vrećica većina analiza ne uzima u obzir ekstrakciju fosilnih goriva i emisije koje nastaju u toj fazi, kao niti zagađenja od primjerice plastičnih peleta u procesu prije same proizvodnje. Također, ne uzimaju u obzir onečišćenje (npr. oceana), onečišćenje mikroplastikom i emisije koje nastaju prilikom akcija čišćenja budući da ne postoji precizna metodologija koja bi to mogla mjeriti. Pored toga, istraživanja koja pokazuju kako bi se platnena vrećica trebala koristiti više od deset tisuća puta kako bi se njihovo korištenje isplatilo, temelje se na podacima o proizvodnji pamuka iz ranih 90-ih godina kada još nije došlo do zabrane kemikalija koje oštećuju ozonski omotač. Ako bi se utjecaj na ozon izuzeo čak iz takve manjkave analize, ispravni podaci bili bi da bi se ona trebala koristiti između 50 i 3.800 puta, što znači između 3 mjeseca i 17 godina, 24 puta tjedno. S obzirom da su ostali parametri manjkavi (primjerice analizira se korištenje dvije platnene vrećice za isti sadržaj u usporedbi s jednom jednokratnom laganom plastičnom vrećicom) ti brojevi su mnogo manji. Pored toga, analiza podrazumijeva da se komunalni miješani otpad baca u takvoj vrećici prije nego ide na spaljivanje što nije slučaj s platnenim vrećicama budući da se ne koriste za odlaganje otpada. Osim toga, kada se lagane vrećice uspoređuju s drugim materijalima tzv. analizi osjetljivosti, ne uzima se u obzir parametar udjela recikliranog u alternativu što samo prividno povećava prednost jednokratnih plastičnih materijala. Ne uspoređuju se primjerice s recikliranim papirom ili tekstilom, koji ima visoki potencijal za zamjenu te bi mogao utjecati na smanjenje spaljivanja milijuna tona tekstila od strane modne industrije. Također je važno spomenuti da vrećice od tekstila, pa čak i od deblje plastike, puno duže zadržavaju svoja korisna svojstva te samim time rijetko završavaju u okolišu. Što se tiče higijenske ispravnosti i korištenja alternative, ni ti argumenti nisu validni budući da je istraživanje "The New England Journal of Medicine" od ove godine pokazalo je da COVID-19 na plastičnim površinama u stabilnom obliku može ostati i do između 2 i 3 dana, što plastične vrećice definitivno ne čini zdravstveno sigurnijom opcijom od alternative. Uz sve navedeno, lagane plastične vrećice u kružnom gospodarstvu imaju dostupnu alternativu za ponovno korištenje koja odgovara higijenskim standardima u doba pandemije te ima manji utjecaj na klimatske promjene od laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Članak 19.(2) Radi poticanja visokokvalitetnog recikliranja propisuje se opća obveza odvojenog sakupljanja otpada. Potrebno je napomenuti da je obaveza osiguravanje odvojenog sakupljanja što bliže kućnom pragu građana, te kontrolirano s pristupom samo određenih građana jer je dokazano da se jedino na taj način osigurava visokokvalitetna sirovina bez puno nečistoća za recikliranje. Sa spremnicima na javnim površinama svima dostupnim udio nečistoća puno je veći pa i recikliranje ne može biti visokokvalitetno već dobar dio tog otpada ni neće završiti na recikliranju iako je odvojen.(4) Proizvođač biootpada je dužan reciklirati biootpad na mjestu nastanka ili ga mora predati radi sakupljanja odvojeno od drugog otpada. Potrebno je termin reciklirati biootpad zamijeniti sa kompostirati biootpad.Također, potrebno je propisati da je JLS dužna osigurati uvjete za kućno kompostiranje (npr. podjelom kompostera) ili osigurati odvojeno prikupljanje biootpada u spremnicima na kućnom pragu. (5) Zabranjeno je miješati biootpad s drugim vrstama otpada. Potrebno je osim zabrane miješanja biootpada zabraniti miješanje drugih vrsta otpada čija se vrijedna svojstva mogu iskoristiti (papir, staklo, metal, tekstil, plastika itd.). ZOGO iz 2013., kao i ZOGO iz 2007.bilo su propisali je</p>		
--	--	---	--	--

		<p>da sav otpad koji ima vrijedna svojstva da se mora odvojeno sakupljati.</p> <p>Informiranje i sudjelovanje javnosti Članak 31.2. spaljivanje komunalnog otpada kapaciteta preko 3 tone na sat Potrebno je propisati javno savjetovanje za bilo koju vrstu spaljivanja komunalnog otpada, a ne samo za kapacitet preko 3 tone na sat, jer su i 2 tone i 1 tona, a i manje od toga procesi koji značajno utječu na kvalitetu zraka i zdravlje građana te postupci obrade otpada koji s razlogom izazivaju veliku pažnju i interes javnosti s obzirom da se od spaljivanja komunalnog otpada odustaje diljem svijeta zbog brojnih financijskih, okolišnih i zdravstvenih problema uzrokovanih spaljivanjem. Ovaj članak suprotan je i EU Direktivi o otpadu kojom je propisano da se ne može spaljivati otpad bez prethodno ispunjenih viših ciljeva u hijerarhiji gospodarenja otpadom, odnosno bez prethodnog odvojenog prikupljanja i recikliranja. A kad se izdvoje sve reciklabilne komponente, onda nema što gorjeti.</p> <p>Članak 37.(3) Na odlagalištu otpada zabranjeno je odlaganje: 9. odvojeno sakupljenog otpada u svrhu pripreme za ponovnu uporabu i recikliranje sukladno članku 19. ovoga Zakona, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojega odlaganje daje najbolji ishod za okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom. Potrebno je zabraniti bilo kakvo odlaganje odvojeno prikupljenog otpada, a za otpad koji se ne može reciklirati potrebno je umjesto odlaganja ili spaljivanja osigurati uvjete za pretvaranje u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioritetnija od spaljivanja ili odlaganja. (4) Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje samo otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja. Potrebno je naglasiti da se obradom morala izuzeti biološka komponenta iz otpada prije odlaganja.</p> <p>Termička obrada otpada Članak 39.(1) Postupak energetske uporabe spaljivanjem ili suspaljivanjem mora se obavljati na način da se nastala energija koristi uz visoku razinu energetske učinkovitosti. Dokazano je da suspaljivanje i spaljivanje energetski neučinkoviti, posebice ako se gleda mogućnost druge vrste iskorištavanja otpada u obliku sirovine za novu proizvodnju, što je prema hijerarhiji prioritetniji način gospodarenja otpadom. S obzirom na sve to potrebno je zabraniti energetske uporabe spaljivanjem ili suspaljivanjem. (3) Zabranjeno je spaljivati otpad koji je odvojeno sakupljen radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranja, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojeg spaljivanje daje najbolji ishod za okoliš sukladno članku 5. ovoga Zakona. Spaljivanje otpada koji nastaje obradom bilo koje vrste odvojeno sakupljenog otpada ne smije biti dozvoljeno već se mora naglasiti da, ukoliko recikliranje odvojenog otpada nije izvedivo, se taj otpad mora pretvoriti u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioritetnija od spaljivanja ili odlaganja.</p> <p>Ciljevi za komunalni otpad Članak 52.(2) U svrhu doprinosa kružnom gospodarstvu Europske unije, Republika Hrvatska treba ostvariti sljedeće ciljeve:3. najmanje 55 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2025. godine4. najmanje 60 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2030. godine i5. najmanje 65 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2035. godine. S obzirom da je Planom gospodarenja otpadom RH 2017-2022 propisan zakonski cilj od 60% recikliranja komunalnog otpada do 2022. godine postotak od 55%</p>		
--	--	--	--	--

		<p>do 2025. je neprihvatljivo derogiranje postojećih pozitivnih zakonskih propisa te bi stoga za 2025. definirati minimalno 65% recikliranja, za 2030. minimalno 70%, a za 2035. minimalno 75%, kao što je to definirano i zahtjevima Europskog Parlamenta u Rezoluciji o prelasku na cirkularnu ekonomiju.</p> <p>Ciljevi za odlaganje otpada Članak 53.(1) Najveća dopuštena masa biorazgradivog komunalnog otpada čije odlaganje u kalendarskoj godini se može dopustiti svim dozvolama za gospodarenje otpadom u Republici Hrvatskoj je 264.661 tona, što je 35% mase biorazgradivog komunalnog otpada proizvedenog 1997. godine. Navesti da je ovo cilj do kraja 2020. Također, potrebno je propisati i ciljeve za narednih 5-15 godina.(2)Količina komunalnog otpada odloženog na odlagališta otpada mora biti najviše 10% mase ukupnog proizvedenoga komunalnoga otpada do 2035. godine. U ovom članku treba naglasiti da se većina otpada umjesto na odlagalište ne smije prelići na spaljivanje i suspaljivanje, na što upozorava i EK.</p> <p>Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu - Članak 54.(1) Radi recikliranja otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu odvojeno se moraju sakupiti slijedeće mase otpadnih boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana: -77 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2025. godine i-90 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2029. godine. Cilj za 2025. je već postignut, te je obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Također, sustav povratne naknade potrebno je proširiti i na druge vrste ambalaže poput kozmetike, deterdženata i sredstava za čišćenje, ne samo boce za napitke.</p> <p>Ciljevi za otpadnu ambalažu Članak 58.(1) Ciljevi uporabe ambalažnog otpada su:-mora se odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetske, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske-mora se reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi-mora se obraditi postupkom recikliranja najmanje mase materijala u ambalažnom otpadu 60% mase za staklo, 60% mase za papir i karton, 50% mase za metale, 22,5% mase za plastiku, računajući isključivo materijal koji je recikliran natrag u plastiku i 15% mase za drvo. Potrebno je navesti da su ovi ciljevi do 2020.-razina potrošnje ne smije biti veća od 90 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi godišnje Treba obrisati s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje.-od 31. prosinca 2025. godine razina potrošnje ne smije biti veća od 40 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi godišnje.Treba obrisati s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada Članak 62.(3) Javna usluga uključuje slijedeće usluge: 1. uslugu prikupljanja na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge: -glomaznog otpada jednom godišnje Potrebno je omogućiti da se usluga prikupljanja glomaznog otpada vrši i više od 1x godišnje, minimalno 2x, a i više ovisno o potrebama građana i kalkulacijama komunalnog poduzeća.</p> <p>Članak 67 (12). Davatelj usluge je dužan predati miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom sukladno Planu .Na temelju iskustava sa sadašnjim CGO smatramo da je potrebno omogućiti JLS</p>		
--	--	---	--	--

			<p>da miješani otpad obrađuju i u lokalnim postrojenjima koja sa ekološki prihvatljivom tehnologijom zbrinjavaju miješani otpad u industrijsku sirovinu i inertni ostatak.</p> <p>Članak 81. (1) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati odvojeno prikupljanje otpadnog papira i kartona, stakla, metala, plastike, biootpada, drva, tekstila, ambalaže, električne i elektroničke opreme, baterija i akumulatora i glomaznog otpada, uključujući otpadne madrace i namještaj na način da osigura funkcioniranje jednog ili više reciklažnih dvorišta, odnosno mobilne jedinice na svom području sukladno stavcima 2. i 3. ovoga članka te uslugu prijevoza glomaznog komunalnog otpada na zahtjev korisnika usluge.</p> <p>Tražimo dopunu članka kojom će se osigurati odvojeno sakupljanje, ponajprije odvojenim prikupljanjem na kućnom pragu te individualiziranom naplatom koja potiče ljude da više odvajaju.</p> <p>Članak 88. Potrebno je dopuniti odgovarajuće članke koji uređuju sustav proširene odgovornosti proizvođača, kako bi se osiguralo da se ista odnosi na odgovornost za puni životni ciklus proizvoda, te što kraći rok za početak primjene.</p> <p>Hvala na uvrštenju u prijedlog zakona.</p>		
35	Ivana Brnardić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporbjavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
36	Dolores Kovačić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plasticnih vrecica, i onih vrlo laganih od 15 mikrona.</p> <p>Stovise, smatram da bi se svi oblici plasticnih vrecica trebali ukinuti, kao i one biorazgradive jer ni one nisu puno bolja alternativa.</p> <p>Krajnje je vrijeme da se odgovornije pocnemo ponasati prema prirodi i zajednici na koju odnos prema prirodi izravno utjece. Kolektivna je odgovornost da usvojimo alternative koje nisu stetne ni za okolis u smislu otpada i ugrozavanja zivotinjskih vrsta, a i ljudi i cijelog okolisa spaljivanjem plastike i nastanka staklenickih plinova.</p> <p>Zagovaram i ukidanje sve jednokratne plastike i usvajanje novih alternativnih savjesnih metoda i predmeta, kao sto su platnene visekratne vrecice, pribor za jelo iz prirodnih materijala i sl.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

37	Antonio Crnić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opuścima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
38	Magdalena Bišćan Anić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Ne dopustimo da glasnjii bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog 	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

		<p>razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirnate vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš.</p> <p>7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica.</p> <p>8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irци uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marena, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tona pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode.</p>		
--	--	--	--	--

		<p>- za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neutrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrijebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.</p> <p>Računica za Sjedinjene Američke Države je još</p>		
--	--	--	--	--

drastičnija:

Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnatu vrećicu 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).

Evo, slične računice prikazane na drugi način:

U jedan 20 stopni kontejner stane:

- Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000
- Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000
- Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000
- Papirnih vrećica s ručkama 65 000
- Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000
- Jutene vrećice odnosno torbe 25 000
- Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000
- Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000

31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.

32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:

<http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx>
<http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean>

33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.

34. Slijedom uvođenje visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.

35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.

36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr.

		<p>norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje</p>	
--	--	---	--

			neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.		
39	Gordana Gecan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI LAGANIH PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
40	Ana Kardum	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA - ako želimo sačuvati okoliš!</p> <p>Predlažem brisanje stavka 3. članka 16. ovog Zakona.</p> <p>Sve činjenice o plastičnim vrećicama i njihovim alternativama,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirne vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš. 7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica. 8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak 	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog odbija se prijedlog brisanja članka 16. stavka 3. ovog prijedloga Zakona</p>

		<p>zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irci uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marenda, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdilo je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine.....- plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt.....- plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa.....- plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova).....- plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica).....- manje od 1 litre za plastične vrećice</p> <p>.....- 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više</p> <p>.....- 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neotrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne</p>		
--	--	--	--	--

		<p>jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Sa ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otroje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.</p> <p>Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija: Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za</p>		
--	--	--	--	--

		<p>isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).</p> <p>Evo, slične računice prikazane na drugi način:</p> <p>U jedan 20 stopni kontejner stane:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a).....1 800 000 - Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a).....300 000 - Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih).....45 000 - Papirnih vrećica s ručkama.....65 000 - Pamučnih vrećica odnosno torbi.....72 000 - Jutene vrećice odnosno torbe.....25 000 - Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag).....42 000 - Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe).....55 000 <p>31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO2 i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.</p> <p>32. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.</p> <p>33. Slijedom uvođenja visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.</p> <p>34. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.</p> <p>35. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>36. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>37. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i</p>		
--	--	---	--	--

			<p>ostale plastike.</p> <p>38. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>39. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>40. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>41. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uводити dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>42. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
41	Dražen Radelja	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u</p>	Odbijen	Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni

			uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.		okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
42	Andreja Tomljenovic	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>“Pa šta ima veze, to je samo jedna plastična vrećica...” kaže nekoliko milijardi ljudi svaki dan.</p> <p>Već debelo kasnimo sa konkretnim odgovorima na temu otpadne plastike i njenog zbrinjavanja. Treba se odmaknuti od percepcije da je očuvanje okoliša dužnost samo nekolicine aktivista.</p> <p>Politička elita treba biti svjesna odgovornosti da svojim odlukama danas izravno utječu na izgled budućnosti koju ostavljamo generacijama koje dolaze.</p>	Primljeno na znanje	
43	Saša Košić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
44	Hrvoje Pavlak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA - ako želimo sačuvati okoliš!</p> <p>Predlažem brisanje stavka 3. članka 16. ovog Zakona.</p> <p>Sve činjenice o plastičnim vrećicama i njihovim alternativama,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denktat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog odbija se prijedlog brisanja članka 16. stavka 3. ovog prijedloga Zakona</p>

		<p>6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirnate vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš.</p> <p>7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica.</p> <p>8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irci uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marena, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine.....- plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt.....- plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa.....- plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova).....- plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica).....- manje od 1 litre za plastične vrećice</p> <p>.....- 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više</p> <p>.....- 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do</p>		
--	--	---	--	--

		<p>20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neotrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilen se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Sa ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnatih vrećica su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnatih i platnena treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica</p>		
--	--	---	--	--

		<p>potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirne i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.</p> <p>Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija: Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirne vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).</p> <p>Evo, slične računice prikazane na drugi način:</p> <p>U jedan 20 stopni kontejner stane: - Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a).....1 800 000 - Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a.....300 000 - Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih).....45 000 - Papirnih vrećica s ručkama.....65 000 - Pamučnih vrećica odnosno torbi.....72 000 - Jutene vrećice odnosno torbe.....25 000 - Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag).....42 000 - Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe).....55 000</p> <p>31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.</p> <p>32. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.</p> <p>33. Slijedom uvođenja visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.</p> <p>34. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.</p> <p>35. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih</p>		
--	--	--	--	--

		<p>produkata.</p> <p>36. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>37. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>38. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>39. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>40. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>41. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uводитi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>42. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj</p>		
--	--	--	--	--

			javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.		
45	Ana pilat	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	ZA ZABRANU PLASTICNIH VRECICA! ZA ZIVOT!	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .
46	Marijana Maločica	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA - ako želimo sačuvati okoliš! Predlažem brisanje stavka 3. članka 16. ovog Zakona. Sve činjenice o plastičnim vrećicama i njihovim alternativama, 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirne vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš. 7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica. 8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak	Odbijen	Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog odbija se prijedlog brisanja članka 16. stavka 3. ovog prijedloga Zakona

		<p>zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irci uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marenda, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdilo je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine.....- plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt.....- plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa.....- plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova).....- plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica).....- manje od 1 litre za plastične vrećice</p> <p>.....- 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više</p> <p>.....- 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neotrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne</p>		
--	--	--	--	--

		<p>jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Sa ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otroje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.</p> <p>Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija: Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za</p>		
--	--	--	--	--

		<p>isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).</p> <p>Evo, slične računice prikazane na drugi način:</p> <p>U jedan 20 stopni kontejner stane:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a).....1 800 000 - Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a).....300 000 - Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih).....45 000 - Papirnih vrećica s ručkama.....65 000 - Pamučnih vrećica odnosno torbi.....72 000 - Jutene vrećice odnosno torbe.....25 000 - Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag).....42 000 - Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe).....55 000 <p>31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO2 i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.</p> <p>32. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.</p> <p>33. Slijedom uvođenja visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.</p> <p>34. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.</p> <p>35. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>36. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>37. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i</p>		
--	--	---	--	--

			<p>ostale plastike.</p> <p>38. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>39. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>40. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>41. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uводити dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>42. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
47	Ana Marija Mileusnić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Za početak, smatram kako prijedlog Zakona prenosi tek osnovni minimum mjera iz EU Direktiva te svojom neambicioznošću održava na životu brojne neprihvatljive prakse i potiče sustav protiv javnom interesu i zaštiti okoliša.</p> <p>Ovakav prijedlog Zakona ne donosi dovoljno mjera za unaprjeđenje sustava te degradira već postojeće pozitivne odredbe. Primjerice, cilj recikliranja od 60 & do 2022. godine, koji je propisan važećim Planom gospodarenja otpadom (2017.-2022.), zamjenjuje se slabijim ciljem od 55% do 2025. godine. Ovakvo derogiranje ciljeva nikako ne može poboljšati zaštitu okoliša, odnosno sustav zaštite okoliša.</p>	Primljeno na znanje	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive

		<p>Što se tiče utjecaja preventivnih mjera na smanjenje otpada od jednokratne plastike, potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Također je nužno propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije od jednokratnog.</p> <p>Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023.</p> <p>Kao mjera za prevenciju otpada potrebno je i za sve ugostiteljske objekte propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.</p> <p>Uz to nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke.</p> <p>U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje.</p> <p>Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda. Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda.</p> <p>Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stavljaju na tržište: -od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike -od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike.</p> <p>Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa.</p> <p>Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesu zahtjevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda. Članak 7. i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju sljedeće proizvode:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone • Vlažne/ prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu • Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima • Čaše za napitke <p>Prijedlog ZOGO-a ne predviđa konkretne mjere već samo člankom 85. sav otpad od jednokratne plastike stavlja u Posebnu kategoriju otpada za koju propisuje obvezu dodatnog uređenja kroz podzakonske akte.</p> <p>S obzirom na to da se ovaj članak odnosi na fazu kojoj je otpad već nastao, a ne na preventivnu fazu te da je člankom 180. predviđen rok od čak godine dana za donošenje potrebnog pravilnika postoji opravdana bojazan da da se još dugo neće uvesti odgovarajuća pravila za označavanje proizvoda od jednokratne plastike, premda sukladno članku 17. stavku 1. alineji 3. države članice moraju primijeniti odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 7. Direktive najkasnije do 3. srpnja 2021.</p> <p>graničenja stavljanja proizvoda na tržište Članak 16.(3)</p>	<p>94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p> <p>Glede primjedbi vezanih uz proširenu odgovornost proizvođača, napominjemo da će se daljnje odredbe o proširenoj odgovornosti proizvođača, uključujući i odredbe o eko modulaciji/naknada detaljnije propisati odgovarajućim propisom kojim se uređuje obveza proširene odgovornosti proizvođača za određene grupe/kategorije proizvoda uključujući i jednokratne plastične proizvode navedene u Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš</p> <p>Odbija se prijedlog u svezi zabrane stavljanja na tržište plastičnih vrećica debljine stjenke manje od 15 mikrometara.</p> <p>Pitanja proširenja vrsta ambalaže koja je obuhvaćena sustavom povratne naknade kao i precizno uređivanje načina izračuna i visine naknade gospodarenja otpadom (modulacija naknade) urediti će se podzakonskim propisima.</p>
--	--	--	--

		<p>Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje—one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje široko dostupne alternative.</p> <p>Potrebno je dosljedno provesti zabranu korištenja laganih plastičnih vrećica za nošenje te ne popustiti pod pritiscima interesnih skupina. Procjene utjecaja životnog ciklusa proizvoda na okoliš na koje se pozivaju zagovornici jednokratnih plastičnih vrećica plastike metodološki su manjkave te ostavljaju prostora manipulaciji informacijama. Za što preciznije rezultate za analizu se kao parametrima najčešće se uzimaju faze životnih ciklusa: proizvodnja, korištenje i zbrinjavanje, odnosno gospodarenje otpadom. U slučaju laganih plastičnih vrećica većina analiza ne uzima u obzir ekstrakciju fosilnih goriva i emisije koje nastaju u toj fazi, kao niti zagađenja od primjerice plastičnih peleta u procesu prije same proizvodnje. Također, ne uzimaju u obzir onečišćenje (npr. oceana), onečišćenje mikroplastikom i emisije koje nastaju prilikom akcija čišćenja budući da ne postoji precizna metodologija koja bi to mogla mjeriti. Pored toga, istraživanja koja pokazuju kako bi se platnena vrećica trebala koristiti više od deset tisuća puta kako bi se njihovo korištenje isplatilo, temelje se na podacima o proizvodnji pamuka iz ranih 90-ih godina kada još nije došlo do zabrane kemikalija koje oštećuju ozonski omotač. Ako bi se utjecaj na ozon izuzeo čak iz takve manjkave analize, ispravni podaci bili bi da bi se ona trebala koristiti između 50 i 3.800 puta, što znači između 3 mjeseca i 17 godina, 24 puta tjedno. S obzirom da su ostali parametri manjkavi (primjerice analizira se korištenje dvije platnene vrećice za isti sadržaj u usporedbi s jednom jednokratnom laganom plastičnom vrećicom) ti brojevi su mnogo manji. Pored toga, analiza podrazumijeva da se komunalni miješani otpad baca u takvoj vrećici prije nego ide na spaljivanje što nije slučaj s platnenim vrećicama budući da se ne koriste za odlaganje otpada. Osim toga, kada se lagane vrećice uspoređuju s drugim materijalima u tzv. analizi osjetljivosti, ne uzima se u obzir parametar udjela recikliranog u alternativu što samo prividno povećava prednost jednokratnih plastičnih materijala. Ne uspoređuju se primjerice s recikliranim papirom ili tekstilom, koji ima visoki potencijal za zamjenu te bi mogao utjecati na smanjenje spaljivanja milijuna tona tekstila od strane modne industrije. Također je važno spomenuti da vrećice od tekstila, pa čak i od deblje plastike, puno duže zadržavaju svoja korisna svojstva te samim time rijetko završavaju u okolišu. Što se tiče higijenske ispravnosti i korištenja alternative, ni ti argumenti nisu validni budući da je istraživanje "The New England Journal of Medicine" od ove godine pokazalo je da COVID-19 na plastičnim površinama u stabilnom obliku može ostati i do između 2 i 3 dana, što plastične vrećice definitivno ne čini zdravstveno sigurnijom opcijom od alternative. Uz sve navedeno, lagane plastične vrećice u kružnom gospodarstvu imaju dostupnu alternativu za ponovno korištenje koja odgovara higijenskim standardima u doba pandemije te ima manji utjecaj na klimatske promjene od laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu Članak 54.(1) Radi recikliranja otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu odvojeno se moraju sakupiti sljedeće mase otpadnih boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana: -77 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2025. godine i-90 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do</p>	
--	--	---	--

			<p>2029. godine. Cilj za 2025. je već postignut, nužno je postaviti što viši cilj kako bi se osiguralo da investicije ne odu u pogrešnom smjeru. S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Također, sustav povratne naknade potrebno je proširiti i na druge vrste ambalaže poput kozmetike, deterdženata i sredstava za čišćenje, ne samo boce za napitke,</p> <p>Članak 88.(1) Potrebno je dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus -ne samo za troškove skupljanja, već i pokrivanje troškova: mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, skupljanja otpada, prijevoza i obrade, čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, prikupljanja podataka i izvješćivanja. Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratne alternative te daju prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi. Također, potrebno je osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a -do kraja 2021. godine. Potrebno je uvesti i naknadu za eko-modulacije (kao npr. Francuska). To znači da proizvođači plaćaju diferenciranu naknadu prema načinu na koji njihovi proizvodi zadovoljavaju ekološke kriterije, kao što su količina upotrijebljenog materijala, ugradnja recikliranih materijala, upotreba obnovljivih resursa kojima se održivo upravlja, trajnost, mogućnost popravka, ponovne uporabe i recikliranja te prisutnost opasnih tvari.</p>		
48	Željko Šintić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA - ako želimo sačuvati okoliš!</p> <p>Predlažem brisanje stavka 3. članka 16. ovog Zakona.</p> <p>Sve činjenice o plastičnim vrećicama i njihovim alternativama,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirnate 	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog odbija se prijedlog brisanja članka 16. stavka 3. ovog prijedloga Zakona</p>

		<p>vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš.</p> <p>7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica.</p> <p>8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irski uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marenda, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine.....- plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt.....- plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa.....- plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova).....- plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica).....- manje od 1 litre za plastične vrećice- 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više- 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode.</p>	
--	--	--	--

		<p>- za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neotrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Sa ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrijebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnatih vrećica su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnatih i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnatih i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.</p>		
--	--	--	--	--

Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija:
Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).

Evo, slične računice prikazane na drugi način:

U jedan 20 stopni kontejner stane:
- Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a).....1 800 000
- Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a).....300 000
- Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih).....45 000
- Papirnih vrećica s ručkama.....65 000
- Pamučnih vrećica odnosno torbi.....72 000
- Jutene vrećice odnosno torbe.....25 000
- Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag).....42 000
- Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe).....55 000

31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.

32. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.

33. Slijedom uvođenja visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.

34. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.

35. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.

36. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje,

			<p>zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>37. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>38. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>39. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>40. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>41. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uводитi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>42. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
49	Michael Šantić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama</p>	Odbijen	Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za

		GOSPODARENJU OTPADOM	<p>otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stjenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>		<p>nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporbaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Korištenje vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
50	Tomislav Lamza	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporbaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
51	Ivan Zrinjski Marioxxx	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p> <p>Također, podržavam ove predloge izmjena zakona:</p> <p>Članak 11.</p>	Primljeno na znanje	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

		<p>(1) Obrada opasnog otpada postupkom spaljivanja i odlaganja i centar za gospodarenje otpadom od posebnoga su interesa za Republiku Hrvatsku.</p> <p>Obrada opasnog otpada spaljivanjem i odlaganjem nije najbolje raspoloživa tehnika za obradu opasnog otpada pa bi trebalo uzeti u obzir i druge tehnologije prije nego se ističe da je ova obrada od posebnog interesa za RH. Također, centri za gospodarenje otpadom na primjeru Marišćine i Kaštijuna pokazali su promašenog takvog koncepta (ekološki, zdravstveno, i financijski), dok su s druge strane lokalni sustavi pokazali veliku uspješnost te bi i centre za obradu krajnjeg ostatnog miješanog otpada trebalo decentralizirati u lokalne sredine i propisati ekološku tehnologiju iskorištavanja krajnjeg ostatka kao sirovine u industriji, a ne poticati suspaljivanje u cementarama i termoelektranama što je trenutno u planu u svim postojećim i planiranim CGO.</p> <p>Članak 13. Potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Nužno je propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije od jednokratnog. Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Za sve ugostiteljske objekte potrebno je propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.</p> <p>Nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke. U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje. Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda. Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda.</p> <p>Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stavljaju na tržište: - od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike - od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa.</p> <p>Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesu zahtjevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda. Članak 7. i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju sljedeće proizvode: • Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone • Vlažne/ prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu</p>	<p>Glede primjedbi vezanih uz proširenu odgovornost proizvođača, napominjemo da će se daljnje odredbe o proširenoj odgovornosti proizvođača, uključujući i odredbe o eko modulaciji naknada detaljnije propisati odgovarajućim propisom kojim se uređuje obveza proširene odgovornosti proizvođača za određene grupe/kategorije proizvoda uključujući i jednokratne plastične proizvode navedene u Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš</p>
--	--	---	--

		<ul style="list-style-type: none"> • Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima • Čaše za napitke <p>Prijedlog ZOGO-a ne predviđa konkretne mjere već samo člankom 85. sav otpad od jednokratne plastike stavlja u Posebnu kategoriju otpada za koju propisuje obvezu dodatnog uređenja kroz podzakonske akte. S obzirom na to da se ovaj članak odnosi na fazu u kojoj je otpad već nastao, a ne na preventivnu fazu te da je člankom 180. predviđen rok od čak godine dana za donošenje potrebnog pravilnika postoji opravdana bojazan da da se još dugo neće uvesti odgovarajuća pravila za označavanje proizvoda od jednokratne plastike, premda sukladno članku 17. stavku 1. alineji 3. države članice moraju primijeniti odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 7. Direktive najkasnije do 3. srpnja 2021. Napominjemo da je Europska komisija imala rok do 3. srpnja 2020. za donošenje provedbenog akta kojim se utvrđuju usklađene specifikacije za oznaku, što znači da su potrebne oznake već dostupne i da obvezu njihove upotrebe nije teško implementirati.</p> <p>Članak 16. Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Članak 54. (1) Radi recikliranja otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu odvojeno se moraju sakupiti slijedeće mase otpadnih boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana: - 77 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2025. godine i - 90 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2029. godine.</p> <p>Cilj za 2025. je već postignut, nužno je postaviti što viši cilj kako bi se osiguralo da investicije ne odu u pogrešnom smjeru. S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Također, sustav povratne naknade potrebno je proširiti i na druge vrste ambalaže poput kozmetike, deterdženata i sredstava za čišćenje, ne samo boce za napitke.</p> <p>Članak 58. Potrebno je dosljedno provesti zabranu korištenja laganih plastičnih vrećica za nošenje. Treba brisati alineju 6. i 7. stavka 1. članka 58. s obzirom na zabranu laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Članak 88. Dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus – ne samo za troškove skupljanja, nego pokrivanje troškova:</p> <ul style="list-style-type: none"> – mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, – skupljanja otpada, prijevoza i obrade, – čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, – prikupljanja podataka i izvješćivanja. <p>Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratnih alternativa te daju</p>		
--	--	--	--	--

		<p>prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi.</p> <p>Osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a – do kraja 2021. godine.</p> <p>Članak 99. (9) Vlada uredbom propisuje vrste proizvoda za koje se plaća povratna naknada, način izračuna iznosa plaćanja za povratnu naknade, iznos povratne naknade, te obvezu dostave podataka nužnih za sustav povratne naknade.</p> <p>Potrebno je definirati da će Vlada u narednih godinu dana od donošenja Zakona analizirati i propisati proširenje sustava povratne naknade na još neke proizvode (primjerice boce od kozmetičkih preparata, ulja, octa, začina itd.), s obzirom da se pokazalo da je postojeći sustav rezultirao visokom stopom recikliranja proizvoda koji su uključeni u sustav povratne naknade.</p> <p>Članak 103. Neprihvatljivo je da se mijenja dosadašnji model da JLS više ne moraju donositi planove gospodarenja otpadom, s obzirom da lokalna komunalna poduzeća najbolje poznaju situaciju u JLS. Županijski planovi moraju biti usklađeni s planovima JLS.</p> <p>Članak 104. (4) Plan iz stavka 1. ovoga članka se objavljuje u Narodnim novinama i na javno dostupnim mrežnim stranicama Ministarstva.</p> <p>Potrebno je propisati i obvezu javnog savjetovanja i uključivanja javnosti u kreiranje Plana.</p> <p>Članak 107. (1) Sanaciju lokacije onečišćene otpadom utvrđenu Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske osigurava Republika Hrvatska.</p> <p>Potrebno je definirati da RH osigurava sanaciju i drugih lokacija koje su značajno onečišćene otpadom i za koje ne postoje drugačiji uvjeti sanacije, a ne samo za lokacije koje su definirane Planom gospodarenja otpadom RH.</p> <p>Članak 112. (3) Ministar naredbom može zabraniti isporuku u Republiku Hrvatsku otpada namijenjenog uporabi spaljivanjem radi zaštite integrirane mreže za obradu miješanog komunalnog otpada, ako je izvjesno da bi se zbog takvih isporuka otpad koji nastaje u Republici Hrvatskoj morao zbrinuti na način koji nije usklađen s Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske.</p> <p>Potrebno je definirati da je zabranjeno u RH uvoziti bilo kakvu vrstu komunalnog otpada namijenjenu uporabi spaljivanjem, s obzirom da RH nema adekvatne uvjete, a i bilo kakva vrsta spaljivanja ugrozila bi ciljeve koje RH mora ispuniti, a tiču se recikliranja i ponovne uporabe komunalnog otpada.</p> <p>Članak 132. (5) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na javnu uslugu sakupljanja komunalnog otpada te na nepropisno skladištenje, ostavljanje, odbacivanja ili odlaganje otpada od strane fizičke osobe ili nepoznatih osoba protivno ovom Zakonu provodi osoba koja obavlja poslove službe nadležne za komunalni red jedinice lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: komunalni redar), ako ovim Zakonom nije određeno drugačije.</p> <p>Potrebno je dodati i nepropisno spaljivanje otpada kako na javnim i privatnim parcelama na otvorenom/vani od strane fizičkih i pravnih osoba (manjih obrta) tako i u</p>		
--	--	---	--	--

			<p>manjim ložištima (grijanje na otpad u stambenim objektima, loženje starog lakiranog namještaja, spaljivanje zauljenih krpa i ambalaže od strane automehaničara isl.).</p> <p>Potrebno je povećati kapacitete inspekcija i komunalnog redarstva s obzirom da se pokazalo da su dosadašnji kapaciteti nedostatni. Također, potrebno je komunalnim redarima dati ovlasti in nad pravnim osobama, ne samo nad fizičkim, s obzirom na potkapacitiranost inspekcije i velik broj učestalih prekršaja. Komunalni redari se vrlo često susreću s nepropisnim postupanjem s otpadom od strane vlasnika manjih obrta te im u tom smislu treba dati ovlasti za postupanje i prema pravnim osobama vlasnicima manjih obrta (soboslikari, automehaničari i sl.).</p> <p>Članak 136. (3) Ako fizička osoba počinitelj odbacivanja otpada na zahtjev komunalnog redara ne predoči na uvid osobni identifikacijski dokument radi provjere identiteta, komunalni redar je ovlašten zatražiti pružanje pomoći od djelatnika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove radi utvrđivanja identiteta počinitelja odbacivanja otpada.</p> <p>Potrebno je propisati više ovlasti redara nad prekršiteljima, prvenstveno mogućnost zadržavanja osoba koje odbiju dati dokumente do dolaska policijskih službenika. Također, komunalnim redarima olakšati pristup bazi podataka tako da mogu naplaćivati kazne bez da trebaju čekati djelatnike ministarstva da dođu utvrditi počinitelja. Dodatno, potrebno je dati ovlasti komunalnom redarstvu i inspekciji da kažnjavaju za nepropisno spaljivanje otpada od strane fizičkih osoba na otvorenom i zatvorenom.</p> <p>Članak 138. 5) Komunalni redar postupa sukladno odredbama iz stavaka 1. do 4. ovoga članka kada u provedbi nadzora postupanja s otpadom utvrdi da je fizička osoba učinila povredu ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.</p> <p>Inspekcija zaštite okoliša je potkapacitirana te je u svrhu učinkovitijeg uklanjanja nepravilnosti određenim ovim Zakonom komunalnim redarima potrebno dati ovlasti postupanja i prema pravnim osobama, odnosno manjim obrtima (npr. automehaničari, soboslikari i sl.).</p>		
52	Vlado Đod	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebjljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

53	Dunja Dujmović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
54	Tomislav Lamza	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporbaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Vezano uz smanjenje onečišćenja okoliša filtrima duhanskih proizvoda (opušcima), napominjemo da će se ovo pitanje urediti kroz odgovarajući propis u okviru prijenosa Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš u nacionalno zakonodavstvo.</p>
55	Nicole Pecirep	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>

			plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana.		
56	Davor Dukaric	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
57	Iva Turato	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
58	Katarina Zrinjski	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo. Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive

			<p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p> <p>Podržavam naredne izmjene prijedloga zakona:</p> <p>Članak 11.</p> <p>(1) Obrada opasnog otpada postupkom spaljivanja i odlaganja i centar za gospodarenje otpadom od posebnoga su interesa za Republiku Hrvatsku.</p> <p>Obrada opasnog otpada spaljivanjem i odlaganjem nije najbolje raspoloživa tehnika za obradu opasnog otpada pa bi trebalo uzeti u obzir i druge tehnologije prije nego se ističe da je ova obrada od posebnog interesa za RH. Također, centri za gospodarenje otpadom na primjeru Marišćine i Kaštijuna pokazali su promašenog takvog koncepta (ekološki, zdravstveno, i financijski), dok su s druge strane lokalni sustavi pokazali veliku uspješnost te bi i centre za obradu krajnjeg ostatnog miješanog otpada trebalo decentralizirati u lokalne sredine i propisati ekološku tehnologiju iskorištavanja krajnjeg ostatka kao sirovine u industriji, a ne poticati suspaljivanje u cementarama i termoelektranama što je trenutno u planu u svim postojećim i planiranim CGO.</p> <p>Članak 13.</p> <p>Potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Nužno je propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije od jednokratnog.</p> <p>Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Za sve ugostiteljske objekte potrebno je propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.</p> <p>Nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke.</p> <p>U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje. Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda. Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda.</p> <p>Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stavljaju na tržište:</p>	<p>(EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p> <p>Glede primjedbi vezanih uz proširenu odgovornost proizvođača, napominjemo da će se daljnje odredbe o proširenoj odgovornosti proizvođača, uključujući i odredbe o eko modulaciji naknada detaljnije propisati odgovarajućim propisom kojim se uređuje obveza proširene odgovornosti proizvođača za određene grupe/kategorije proizvoda uključujući i jednokratne plastične proizvode navedene u Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš.</p> <p>Spaljivanje kao i odlaganje otpada su postupci obrade otpada te ne predstavljaju „najbolju raspoloživu tehniku“, odnosno za određeni postupak obrade, uključujući spaljivanje otpada kao i odlaganje, moguće je odrediti „najbolje raspoložive tehnike“.</p> <p>Pitanje obrade miješanog komunalnog otpada već desetljećima rješavaju „lokalni sustavi“, mahom neodgovarajućim odlaganjem, stoga na razini RH ne stoji primjedba o „velikoj uspješnosti lokalnih sustava“, međutim kako JLS upravljaju sustavom komunalnog otpada, na njima je da omoguće smanjenje količine miješanog komunalnog otpada koji će se potom zbrinjavati na CGO-u.</p> <p>Odbija se prijedlog u dijelu propisivanja obveze izrade PGO JLS.</p> <p>Odredbe o ovlastima komunalnih redara i inspekcija su doradene.</p> <p>Ovim zakonom ne uređuje se ustroj i „kapacitet“ Državnog inspektorata.</p>
--	--	--	--	--

		<p>- od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike - od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa.</p> <p>Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesu zahtjevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda. Članak 7. i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju sljedeće proizvode:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone • Vlažne/ prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu • Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima • Čaše za napitke <p>Prijedlog ZOGO-a ne predviđa konkretne mjere već samo člankom 85. sav otpad od jednokratne plastike stavlja u Posebnu kategoriju otpada za koju propisuje obvezu dodatnog uređenja kroz podzakonske akte. S obzirom na to da se ovaj članak odnosi na fazu u kojoj je otpad već nastao, a ne na preventivnu fazu te da je člankom 180. predviđen rok od čak godine dana za donošenje potrebnog pravilnika postoji opravdana bojazan da da se još dugo neće uvesti odgovarajuća pravila za označavanje proizvoda od jednokratne plastike, premda sukladno članku 17. stavku 1. alineji 3. države članice moraju primijeniti odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 7. Direktive najkasnije do 3. srpnja 2021. Napominjemo da je Europska komisija imala rok do 3. srpnja 2020. za donošenje provedbenog akta kojim se utvrđuju usklađene specifikacije za oznaku, što znači da su potrebne oznake već dostupne i da obvezu njihove upotrebe nije teško implementirati.</p> <p>Članak 16. Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Članak 54. (1) Radi recikliranja otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu odvojeno se moraju sakupiti sljedeće mase otpadnih boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana: - 77 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2025. godine i - 90 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2029. godine.</p> <p>Cilj za 2025. je već postignut, nužno je postaviti što viši cilj kako bi se osiguralo da investicije ne odu u pogrešnom smjeru. S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Također, sustav povratne naknade potrebno je proširiti i na druge vrste ambalaže poput kozmetike, deterdženata i sredstava za čišćenje, ne samo boce za napitke.</p> <p>Članak 58. Potrebno je dosljedno provesti zabranu korištenja laganih plastičnih vrećica za nošenje. Treba brisati alineju 6. i 7. stavka 1. članka 58. s obzirom na zabranu</p>		
--	--	--	--	--

		<p>laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Članak 88. Dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus – ne samo za troškove skupljanja, nego pokrivanje troškova:</p> <ul style="list-style-type: none"> – mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, – skupljanja otpada, prijevoza i obrade, – čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, – prikupljanja podataka i izvješćivanja. <p>Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratnih alternativa te daju prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi.</p> <p>Osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a – do kraja 2021. godine.</p> <p>Članak 99. (9) Vlada uredbom propisuje vrste proizvoda za koje se plaća povratna naknada, način izračuna iznosa plaćanja za povratnu naknade, iznos povratne naknade, te obvezu dostave podataka nužnih za sustav povratne naknade.</p> <p>Potrebno je definirati da će Vlada u narednih godinu dana od donošenja Zakona analizirati i propisati proširenje sustava povratne naknade na još neke proizvode (primjerice boce od kozmetičkih preparata, ulja, octa, začina itd.), s obzirom da se pokazalo da je postojeći sustav rezultirao visokom stopom recikliranja proizvoda koji su uključeni u sustav povratne naknade.</p> <p>Članak 103. Neprihvatljivo je da se mijenja dosadašnji model da JLS više ne moraju donositi planove gospodarenja otpadom, s obzirom da lokalna komunalna poduzeća najbolje poznaju situaciju u JLS. Županijski planovi moraju biti usklađeni s planovima JLS.</p> <p>Članak 104. (4) Plan iz stavka 1. ovoga članka se objavljuje u Narodnim novinama i na javno dostupnim mrežnim stranicama Ministarstva.</p> <p>Potrebno je propisati i obvezu javnog savjetovanja i uključivanja javnosti u kreiranje Plana.</p> <p>Članak 107. (1) Sanaciju lokacije onečišćene otpadom utvrđenu Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske osigurava Republika Hrvatska.</p> <p>Potrebno je definirati da RH osigurava sanaciju i drugih lokacija koje su značajno onečišćene otpadom i za koje ne postoje drugačiji uvjeti sanacije, a ne samo za lokacije koje su definirane Planom gospodarenja otpadom RH.</p> <p>Članak 112. (3) Ministar naredbom može zabraniti isporuku u Republiku Hrvatsku otpada namijenjenog uporabi spaljivanjem radi zaštite integrirane mreže za obradu miješanog komunalnog otpada, ako je izvjesno da bi se zbog takvih isporuka otpad koji nastaje u Republici Hrvatskoj morao zbrinuti na način koji nije usklađen s Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske.</p> <p>Potrebno je definirati da je zabranjeno u RH uvoziti bilo kakvu vrstu komunalnog otpada namijenjenu uporabi spaljivanjem, s obzirom da RH nema adekvatne uvjete, a i bilo kakva vrsta spaljivanja ugrozila bi ciljeve koje RH</p>		
--	--	---	--	--

		<p>mora ispuniti, a tiču se recikliranja i ponovne uporabe komunalnog otpada.</p> <p>Članak 132. (5) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na javnu uslugu sakupljanja komunalnog otpada te na nepropisno skladištenje, ostavljanje, odbacivanja ili odlaganje otpada od strane fizičke osobe ili nepoznatih osoba protivno ovom Zakonu provodi osoba koja obavlja poslove službe nadležne za komunalni red jedinice lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: komunalni redar), ako ovim Zakonom nije određeno drugačije.</p> <p>Potrebno je dodati i nepropisno spaljivanje otpada kako na javnim i privatnim parcelama na otvorenom/vani od strane fizičkih i pravnih osoba (manjih obrta) tako i u manjim ložištima (grijanje na otpad u stambenim objektima, loženje starog lakiranog namještaja, spaljivanje zauljenih krpa i ambalaže od strane automehaničara isl.).</p> <p>Potrebno je povećati kapacitete inspekcija i komunalnog redarstva s obzirom da se pokazalo da su dosadašnji kapaciteti nedostatni. Također, potrebno je komunalnim redarima dati ovlasti in nad pravnim osobama, ne samo nad fizičkim, s obzirom na potkapacitiranost inspekcije i velik broj učestalih prekršaja. Komunalni redari se vrlo često susreću s nepropisnim postupanjem s otpadom od strane vlasnika manjih obrta te im u tom smislu treba dati ovlasti za postupanje i prema pravnim osobama vlasnicima manjih obrta (soboslikari, automehaničari i sl.).</p> <p>Članak 136. (3) Ako fizička osoba počinitelj odbacivanja otpada na zahtjev komunalnog redara ne predoči na uvid osobni identifikacijski dokument radi provjere identiteta, komunalni redar je ovlašten zatražiti pružanje pomoći od djelatnika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove radi utvrđivanja identiteta počinitelja odbacivanja otpada.</p> <p>Potrebno je propisati više ovlasti redara nad prekršiteljima, prvenstveno mogućnost zadržavanja osoba koje odbiju dati dokumente do dolaska policijskih službenika. Također, komunalnim redarima olakšati pristup bazi podataka tako da mogu naplaćivati kazne bez da trebaju čekati djelatnike ministarstva da dođu utvrditi počinitelja. Dodatno, potrebno je dati ovlasti komunalnom redarstvu i inspekciji da kažnjavaju za nepropisno spaljivanje otpada od strane fizičkih osoba na otvorenom i zatvorenom.</p> <p>Članak 138. 5) Komunalni redar postupa sukladno odredbama iz stavaka 1. do 4. ovoga članka kada u provedbi nadzora postupanja s otpadom utvrdi da je fizička osoba učinila povredu ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.</p> <p>Inspekcija zaštite okoliša je potkapacitirana te je u svrhu učinkovitijeg uklanjanja nepravilnosti određenim ovim Zakonom komunalnim redarima potrebno dati ovlasti postupanja i prema pravnim osobama, odnosno manjim obrtima (npr. automehaničari, soboslikari i sl.).</p>			
59	Zero waste Croatia	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Kao predstavnica inicijative Zero waste Croatia i osoba koja uspješno dulje od tri godine živi bez otpada, zalažem se za zabranu plastičnih vrećica i jednokratne plastike na temelju vidljivih dokaza o štetnosti plastičnog zagađenja ekosustava. Naš planet nije stvoren samo za ljude nego i za ostale živuće vrste te buduće generacije. Ljudski utjecaj treba postati održiv zbog okolišnog zdravlja, ali i zbog opstanka ekosustava. Plastik je moguće zamijeniti ekološki prihvatljivim materijalima i dugotrajnim proizvodima. Platnene torbe od recikliranog pamuka su samo jedan od primjera, a ima ih daleko	Primljeno na znanje	

			više. Recimo "Ne" jednokratnoj plastici - od pojedinca do proizvođača.		
60	Alma Sokol	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebjljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
61	Bratislav Lučin	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo. Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno: - Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. - Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. - Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
62	Svetlana Prodanović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Podržavam zabranu stavljanja na tržište plastičnih proizvoda za jednokratnu upotrebu i laganih plastičnih vrećica te smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice. Naime, pokazalo se da naplata laganih plastičnih vrećica za nošenje, s debljinom stijenke između 15 i 50 mikrometara, od početka 2019. godine do danas nije utjecala na smanjenje njihove potrošnje, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Ujedno smatram da se ovim zakonskim izmjenama treba učiniti i korak više, i zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice s debljinom stijenke manjom od 15 mikrometara. Samo na taj način Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom može pokazati stvarnu namjeru	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive

			<p>da se zaustavi daljnje onečišćenje okoliša plastikom. Tražim da se donese zakonski okvir koji će u što većoj mjeri osigurati odmak od plastičnih vrećica i drugih jednokratnih plastičnih proizvoda koji preplavljaju planet te da materijali i sustavi za višekratnu uporabu postanu standard u potrošačkim navikama građana i njihovu odnosu prema okolišu.</p>		<p>94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
63	Igor Drašković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
64	Sara Biškić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
65	Frančeska Eterović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O	<p>Podržavam zabranu plastičnih vrećica. Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što</p>

		GOSPODARENJU OTPADOM	<p>na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. 2. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. 3. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu. 		<p>je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
66	IVANA GORIŠEK	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu</p> <p>MOLIMO VAS DA SPASITE NAŠE RIJEKE, MORA, JEZERA, ŠUME I SAV OKOLIŠ OD PLASTIKE!</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
67	Lorena Suša	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu plastičnih vrećica. Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. 2. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz 	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba</p>

			transparentnost poslovanja. 3. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.		odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
68	Dijana Peras	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
69	Sanja Pecirep	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
70	MoreSe	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	ZA ZABRANU PLASTICNIH VREĆICA! Kao marinski znanstvenik i predstavnik udruge MoreSe, zalazem se za zabranu plasticnih vrećica i jednokratne plastike na temelju znanstvenih dokaza o sveprisutnosti i stetnosti plasticnog zagađenja, kako u moru tako i na kopnu. Svima bi nam trebalo biti u cilju živjeti u zdravom okolišu i isto tako cuvati ga za buduće narastaje. Jednokratna plastika je lako zamjenjiva prihvatljivim alternativama, kojima samo treba dati priliku. Sto se tice konkretno plasticnih vrećica i njihovih zagovornika, koliko vidim iz komentara, glavni argumenti protiv zabrane plasticnih vrećica su: 1. gubitak radnih mjesta i 2. neodrživost alternativnih rjesenja.	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu

			<p>1. Gubitak radnih mjesta i zatvaranje tvrtki se može izbjeći preusmjeravanjem proizvodnje s tankih jednokratnih i u potpunosti obescjenjenih plastičnih vrećica na plastične vreće/ice visoke kvalitete za višekratnu upotrebu i s prilagodenom novom cijenom (pogledati 'dry bag', 'wet bag', 'freezing bag' i slično). Sto ima vrijednost, ne postaje smeće (samo tako).</p> <p>2. Alternative plastičnim vrećicama - Papirnate vrećice nisu odgovarajuća alternativa jer su isto tako smatrane jednokratnima. Dakle, mi ne zagovaramo papirnate vrećice umjesto plastičnih. - Platnene vrećice su se pokazale kao vrlo dobra alternativa jer su izdržljive i iskoristive duže i od deset godina (iz osobnog iskustva govorim). Ako su platnene vrećice sasivene od secondhand materijala, još su više ekološki prihvatljive.</p> <p>Kod usporedbe plastičnih i platnenih vrećica, navedene u komentarima ('LCA of grocery carrier bag'), iz računice je u potpunosti izuzeta štetnost materijala, kao što je smrtnost u životinjskom svijetu (morski sisavci, kornjace, ptice, krave, deve, ovce, koze, konji) uzrokovana plastičnim otpadom, i kratkorocne i dugorocne posljedice za ljude (šteta za turizam, pomorstvo, ljudsko zdravlje). Uostalom, kako to sve izmjeriti i koje mjerne jedinice koristiti? Stoga, smatramo da je pozivanje na tu studiju neosnovano.</p> <p>Dakle, NE jednokratnoj, obezvrijedjenoj, opasnoj i otrovnoj plastici!</p> <p>Dr. Ana Markić</p>		<p>uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
71	Magda Mas	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
72	Katja Matovina	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Smatram da je krajnje vrijeme da se napravi nešto što će stvarno utjecati na nestanak jednokratnih vrećica iz prodaje, a time i iz okoliša. Zato podržavam zabranu prodaje plastičnih vrećica. Smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike poput jednokratnog pribora za jelo, slamki, raznih plastičnih štapića, plastičnih tanjura i čaša. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Kupovina ili uzimanje nove</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive</p>

			<p>plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš. U najboljem slučaju vrećice će završiti na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili će pak završiti u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastičnih vrećica gotovo se i ne provodi, a i za njih su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće.</p> <p>Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije značajno utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje potpuna zabrana plastičnih vrećica ispod 50 mikrona neovisno o namijeni kao i ukidanje jednokratne plastike, a sve kako bi se spriječilo stradanje okoliša i životinja u njemu, a na kraju i nas i naših budućih generacija. Bez konkretnih zakonskih zabrana neće biti niti stvarnih rezultata.</p>		<p>94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
73	Valzor d.o.o.	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Neophodno je proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice - vrećice tanje od 15 mikrona, kao i na jednokratne plastične čaše za napitke i plastične tanjure. Za navedene proizvode postoje dostupne alternative, a nažalost ovi proizvodi su u vrlo širokoj primjeni i time uzrokuju veliko zagađenje.</p> <p>Vrlo lagane plastične vrećice, plastične čaše i plastični tanjuri su jeftini proizvodi koji imaju katastrofalni učinak za okoliš, a njihova uporabna korisnost je gotovo nikakva jer su jednokratni. Ljudi ih iskoriste doslovce u jednoj minuti, a odmah nakon toga nastane problem njihovog zbrinjavanja. Jako povećavaju količinu otpada, a totalno su nepotrebni i zamjenjivi višekratnim proizvodima.</p> <p>Molim uzmite u obzir moj komentar, sjela sam za kompjuter 4 dana nakon trećeg poroda samo da bih Vama ovo napisala (porod je bio težak i trajao je 14 sati).</p> <p>dr.sc. Valentina Salaj Četković</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
74	Nina Varošaneć	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospje u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatramo da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove</p>

					Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
75	Martina Matonićkin	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	U potpunosti podržavam zabranu upotrebe plastičnih vrećica, kao i smanjenje potrošnje jednokratne plastike i poticanje višekratne upotrebe. Ne postoji valjani razlog da svaki put kupac u trgovini uzima novu vrećicu ili više njih, kad jednu (čvršću) vrećicu može koristiti 50-ak puta ili barem dok se ne potrga, a još bolje može koristiti i višekratne platnene vrećice koje su perive. Treća mogućnost je upotreba papirnatih vrećica koje su stvarno čvrste i također se mogu koristiti mnogo puta. Razlog za sve navedeno je što odbačena plastika često završi u moru ili kopnenim vodama, životinje ju progutaju i uginu, a sve zato jer je neki čovjek bio lijen i bacio ju je u okoliš umjesto u odgovarajući spremnik. Mikroplastika je već odavno u hranidbenom lancu što se protivi svim prirodnim pravilima i zdravom razumu, a na koncu i čovjek ju na taj način unosi u svoj organizam. Razlog je i što se vrlo mali postotak plastike reciklira iako mi savjesni građani redovito odvajamo otpad u odgovarajuće spremnike, a onda ga vrlo često komunalno poduzeće pomiješa sve u jedan spremnik i sve završi na regularnom otpadu. Razlog je i što je jednokratna plastika poput pribora za jelo, plastičnih čaša, tanjura skroz nepotrebna i u potpunosti štetna. Neki trgovački centri već su poduzeli mjere pa smatram da je nužno da se i Zakoni mijenjaju sukladno stanju u okolišu koje je svakom godinom sve gore na što nas priroda već sama godinama upozorava.	Prihvaćen	
76	Nikola Pecirep	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebne mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
77	Udruga Pobjede	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo. Uz navedenu zabranu, smatramo da je nužno: Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš,

			transparentnost poslovanja. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.		napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
78	Dragan Šurlan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Tražim zabranu korištenja svih plastičnih vrećica. To je minimum koji se može učiniti kako bi umanjili unos štetne "mikroplastike" u naša mora.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .
79	Hristina Rizzitelli	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu. Smatram da je nužno: -Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative. -Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. -Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. -Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
80	Aldina Burić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Podržavam potpunu zabranu korištenja plastičnih vrećica, a posebno onih za jednokratnu uporabu. Uvjerena sam da danas postoje mnoge kvalitetne alternative, a također vjerujem da bi se i proizvođači takvih ambalažnih materijala uz pomoć nadležnih mogli preorijentirati na drugu, ekološki prihvatljivu proizvodnju. Iako boravim na otoku na kojem je inače more zaista vrlo čisto, ljeti ipak često u moru nađem na plastičnu ambalažu, a ponekad se ona toliko raspada (stvaranje mikroplastike pred našim očima) da je nemoguće rukama ugrabiti ostatke koje bi se moglo odložiti u kante za otpatke. Vjerujem da ćete donijeti ispravnu odluku koja će	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih jednokratnih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica

			<p>povoljno utjecati na budućnost naše prirode i naše djece.</p>		<p>za nošenje, kao i vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .</p>
81	KATIA ŠARLIJA	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebjljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
82	Prijatelji životinja	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavamo zabranu stavljanja na tržište plastičnih proizvoda za jednokratnu upotrebu i laganih plastičnih vrećica te smatramo da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice. Naime, pokazalo se da naplata laganih plastičnih vrećica za nošenje, s debljinom stjenke između 15 i 50 mikrometara, od početka 2019. godine do danas nije utjecala na smanjenje njihove potrošnje, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Ujedno smatramo da se ovim zakonskim izmjenama treba učiniti i korak više, i zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice s debljinom stjenke manjom od 15 mikrometara. Samo na taj način Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom može pokazati stvarnu namjeru da se zaustavi daljnje onečišćenje okoliša plastikom, za što se već godinama intenzivno zalaže udruga Prijatelji životinja, kao i velik broj ekoloških organizacija i inicijativa u Hrvatskoj. Svi tražimo da se donese zakonski okvir koji će u što većoj mjeri osigurati odmak od plastičnih vrećica i drugih jednokratnih plastičnih proizvoda koji preplavljaju planet te da materijali i sustavi za višekratnu uporabu postanu standard u potrošačkim navikama građana i njihovu odnosu prema okolišu.</p> <p>Udruga Prijatelji životinja već više od desetljeća poziva na zabranu prodaje jednokratnih plastičnih vrećica. Educiramo građane da smanje kupovinu proizvoda pakiranih u plastiku te da radije kupuju proizvode u rinfuzi i u većim količinama, čime se izravno smanjuje količina materijala utrošenog na pakiranje. Također, ističemo da se kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebjljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Podsjećamo da su naše bake i djedovi u cijelome svojem životu koristili tek nekoliko trajnih torbi uspjevajući obavljati kupovinu u gradovima bez problema, dok se danas svakodnevno nemilice troše i bacaju plastične vrećice u golemim količinama. Jedna</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

		<p>platnena torba može se godinama višekratno koristiti, a razgradnja plastičnih vrećica traje jako dugo i šteti okolišu. Procjenjuje se da samo jedna platnena torba zamijeni i do 1000 plastičnih vrećica pa pojedinac može uštedjeti i više od 22 000 plastičnih vrećica samo ako se odluči za ekološku alternativu. Zabranom plastičnih vrećica spasile bi se stotine tisuća životinja, sačuvali prirodni resursi i očuvali ekosustavi.</p> <p>Zbog proizvodnje plastičnih vrećica troše se prirodni resursi i energija, a kasnije pridonose gomilanju smeća, guše životinje u morima i nagrđuju plaže. Osim što se iznimno sporo razgrađuju i predstavljaju ozbiljan ekološki problem, goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu te tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi pa potom i u organizmima životinja i ljudi. Pravi utjecaj plastičnih vrećica osjeti se u životinjskome svijetu, kako u podmorju tako i u ruralnim područjima, gdje ubijaju stotine tisuća kitova, dupina, ptica, tuljana i kornjača koji ih zamijene za hranu. Znamo i za primjere gdje su plastične vrećice progutale koze i druge životinje, što je završilo smrtnim ishodom. Kad jednom proguta plastičnu vrećicu, životinja ju ne može probaviti tako da vrećica ostaje u crijevima. Tamo sprječava probavu hrane i uzrokuje vrlo sporu i bolnu smrt. Procjenjuje se da oceanima pluta četiri milijuna tona plastike. Kako se plastične vrećice dugo raspadaju, kada životinja umre nakon gutanja plastike, a njezino tijelo se raspadne, plastika ponovno dospije u more i nastavlja ubijati ostale životinje.</p> <p>Plastične vrećice uzrokuju velike ekološke probleme jer se desetljećima raspadaju na manje dijelove te se na kraju raspadnu u plastičnu prašinu, vrlo nepoželjnu u okolišu jer kontaminira ekosustave i završava u našoj hrani i vodi. Alarmantna je činjenica da samo toksični dim koji nastaje pri paljenju plastike ubija stotine ljudi svake godine, a plastika na poljima zaustavlja prolaz kisika i uzrokuje neplodnost tla. Manje plastičnih vrećica također bi značilo i manju ovisnost o nafti jer se rade od polietilena, termoplastike dobivene preradom nafte. Iako predstavnici industrija koje se bave preradom plastike i gume navode da se za proizvodnju plastičnih vrećica koristi manje resursa nego za papirnate vrećice, činjenica je da je razgradnja papirnatih vrećica neusporedivo brža i manje štetna za okoliš. No nije cilj koristiti jednokratne vrećice, ni plastične, ni papirnate, već one koje se mogu višekratno koristiti.</p> <p>Praksa je pokazala da obaveza naplate laganih plastičnih vrećica za nošenje, koja je na snazi od početka 2019., nije dovela do smanjenje njihove potrošnje. Besplatne vrlo lagane plastične vrećice, tanje od 15 mikrometara, potrošači i dalje nemilice koriste, i to čak potpuno nepotrebno, npr. kada kupuju samo jedan komad voća ili povrća, iako cijenu u trgovini mogu nalijepiti na pojedinačni proizvod. Dakle, sada već postoje jasni pokazatelji da se simboličnom naplatom plastičnih vrećica i besplatnim dijeljenjem onih najtanjih neće postići značajno smanjenje korištenja plastičnih vrećica. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi.</p> <p>Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi, što nije ekonomično i teško je provedivo. Osim toga, recikliranje ne rješava problem njihove daljnje neumjerene proizvodnje zbog koje se troše golemi resursi i toksične</p>		
--	--	--	--	--

			<p>kemikalije. Prerada jedne tone plastičnih vrećica stoji 20 000 kuna, dok dobivena sirovina vrijedi svega 160 kuna, što znači da je vrećicu skuplje reciklirati nego proizvesti novu. Stoga je jasno da je jedino rješenje potpuna zabrana njihove upotrebe. Smatramo da zabrana plastičnih vrećica ima i veliku edukativnu vrijednost jer skreće pozornost na utjecaj koji svaki pojedinac ima na zagađenje okoliša.</p> <p>Da su plastične vrećice problem prepoznalo je mnogo država u svijetu koje su ih potpuno zabranile kako bi zaštitile svoj okoliš te životinjski svijet na kopnu i u moru. I Hrvatska, kao turistička zemlja, ima posebne interese zaštititi od plastičnih vrećica vlastite prirodne ljepote i čistu prirodu – svoje more, nacionalne parkove, rijeke, jezera i šume.</p> <p>Također, pridružujemo se i prijedlozima i komentarima Zelene akcije i Greenpeacea, kao i brojnih građana koji podržavaju zabranu prodaje i uporabe i ostalih jednokratnih proizvoda od plastike (pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...). Zabrana stavljanja na tržište laganih i vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i ostalih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu, jedini je učinkovit način smanjenja daljnjeg zagađenja okoliša i pogubnih posljedica gomilanja plastike za planet.</p>		
83	Ivona Ercegovic	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
84	Dragana Sliskovic	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam absolutno zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe,</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih</p>

			<p>košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).</p> <p>Zalosno bi bilo, da mi kao napredna EU država, nemamo hrabrosti učiniti ono što je u nekim afričkim državama već standard. Import, eksport, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica su zabranjene već godinama u: Ruandi, Maurentaniji, Marokku, Keniji, Tansaniji. I svi su prezivjeli i nasli bolja rjesenja!</p>		<p>plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
85	Zdenka Kauzlaric	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospje u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <ul style="list-style-type: none"> •Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. •Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. •Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu. 	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
86	Institut Plavi svijet	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivimo se predloženom čl.16 koji omogućava dalju upotrebu laganih plastičnih vrećica u RH. Naime, rezultati praćenja nasukanog otpada na plažama koje smo provodili od 2016.-2020. godine na otoku Lošinj pokazali su da su upravo takve vrećice i njihovi fragmenti među 5 najčešćih vrsta otpada. Takav rezultat nije iznenađenje i podudara se s trendovima na čitavom Mediteranu neovisno o propisanim načinima zbrinjavanja ove vrste otpada. Budući da su iznimno lagane, nošene vjetrom koji je gotovo svakodnevna pojava u priobalnim područjima i na otocima, redovito dopijevaju u more. Plutajući u moru ove vrećice predstavljaju zamke za brojne lebdeće morske organizme te uzrokuju gušenje i probavne smetnje kao jedan od sve češćih uzroka smrtnosti kod velikih morskih životinja - riba, morskih kornjača i morskih sisavaca. Pod utjecajem sunca i soli tanke plastične vrećice se lako raspadaju na manje fragmente koje je iz mora izrazito teško ukloniti te relativno brzo dobivamo čestice mikroplastike koja ugrađivanjem u hranidbene lance ima nepovratan utjecaj na živi svijet mora. Također, tragovi mikroplastike mogu se pronaći u uzorcima morske soli te ih posredno i svi mi unosimo u naše organizme. Sve naveden tvrdnje lako se mogu potkrijepiti referencama iz znanstvene literature. Budući da za lagane plastične vrećice postoje lako dostupne održive alternative, smatramo da je donošenje ovog Zakona prilika da Republika Hrvatska učini potrebne korake i ostavi sve vrste plastičnih vrećica u povijesti te time osigura bolju budućnost našem okolišu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>

			Za Institut Plavi svijet, Jelena Basta, predsjednica		
87	MIHAELA HIŽAK	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NEĆU VREĆU!</p> <p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
88	Irena Medak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
89	Anamarija Vučina	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih</p>

					plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
90	Mateja Cimperšak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospje u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
91	Zrinka Jurišanec	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Mislim da bismo trebali ići prema ukidanju korištenja plastike i plastičnih vrećica. Dodatno zagađuje okoliš i ugrožavamo sami sebe i druga živa bića. Platnene torbe možemo koristiti puno duže, te ih se neće, vjerujem, tako olako odmah odbaciti, kao što je to često slučaj sa plastičnim vrećicama (istina, dosta toga ovisi i o svijesti svakoga od nas).</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .</p>
92	TIHANA VELJAČIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>ZA ZABRANU SVIH VRSTA PLASTIČNIH VREĆICA.</p> <p>Apsolutno je nužno zabraniti svaku vrstu plastičnih vrećica (laganih i debljih) jer se prosječna plastična vrećica, u prosjeku koristi 12 minuta, a na odlagalištima i prirodi žive više desetaka godina. U slučaju da se raspadnu, raspadaju se na sitnu plastiku (mikro lastiku koja ulazi u vodu, tlo, hranu i prehrambeni lanac ljudi i životinja). Već sada je dokazano postojanje plastike u različitim organima ljudi i životinja, a jedan od načina smanjenja plastike u okolišu je potpuna zabrana svih vrsta plastičnih vrećica, kao i jednokratnog jedaćeg pribora te ostalih jednokratnih proizvoda od plastike.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih</p>

			<p>Naš okoliš je već sada preopterećen plastičnim zagađenjem, a potpuna zabrana plastičnih vrećica bi bio korak u pozitivnom smjeru.</p> <p>Žurno nam treba zabrana po uzoru na razvijene europske zemlje i vlade koje su imale hrabrosti suprotstaviti se plastičarkom lobiju te pozitivno utjecati na budućnost i zdravlje ljudi i životinja, a ne gledati kratkoročnu zaradu sa tragičnim, dugoročnim posljedicama na okoliš.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
93	ZEU Prijatelji životinja i prirode Čakovec	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Apsolutno podržavamo zabranu korištenja plastičnih vrećica.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .
94	Ilda Majić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na neodgovorno ponašanje. Pa i brojna istraživanja pokazuju da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Zauzimajmo proaktivan stav o kružnoj ekonomiji i održivom gospodarenju otpadom, jer otpad ne nastaje sam od sebe. Za svako neselektivno odbacivanje plastičnog otpada zaslužan je ponajprije čovjek. Ali ako imamo kvalitetnu alternativu za svoja postupanja i snažnu infrastrukturu u vidu sustava za selekciju i prikupljanje razvrstanog otpada, a ujedno kad čovjek dobije informaciju o problemu odbačenih plastičnih vrećica onda to prestaje biti problem i ulazi u polje gospodarenja resursima koji se mogu reciklirati.</p> <p>Zabrana ne pridonosi podizanju svijesti o otpadu, ne uklanja naslijeđena ponašanja po pitanju otpada i ne rješava smanjenje odbačenih plastičnih vrećica. Jer, nije vrećica kriva zbog neispravnog postupanja (s njom i čitav lanac proizvodnje i opskrbe), ali pospješuje novi proces gubitka radnih mjesta, što pogotovo u ovoj krizi nikom nije u interesu.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p>

			tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.		
			Stoga, NE zabrani!		
95	Mario Pongrac	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemijekoronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Prijedlog odgode donošenja zakona nije prihvaćen jer se zakonom prenose direktive za što je propisan rok koji bi usvajanjem prijedloga bio prekoračen.</p>
96	Siniša Bosanac	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Komentari Zelene akcije na Nacrt prijedloga Zakona o gospodarenju otpadom Republike Hrvatske (prosinac 2020.)GENERALNI OSVRT:Novi Zakon o otpadu za naredno desetljeće prilika je da se Hrvatska napokon pomakne s europskog dna u neodrživom gospodarenju otpadom. Međutim, ovaj prijedlog Zakona, uz minimum mjera iz EU Direktiva, održava na životu brojne neprihvatljive prakse i potičesustav protivu javnom interesu i zaštiti okoliša.Osim što ne donosi dovoljno mjera za unaprjeđenje sustava, prijedlog Zakona degradira i pojedine postojeće pozitivne odredbe. Primjerice, cilj recikliranja od 60 postodo 2022. godine, koji je propisan važećim Planom gospodarenja otpadom (2017.-2022.), zamjenjuje se slabijim ciljem od 55 postodo 2025. godine. Ovakvo derogiranje ciljeva nikako nema svrhupoboljšanja sustava izaštite okoliša. Jedan od ključnih nedostataka prijedloga Zakona je da uporaba otpada, poput spaljivanja u cementarama, po novom ne treba biti definirana prostornim planom, iako lokacije postrojenja mogu imati značajan utjecaj na kvalitetu života građana. Ukidanje obaveze definiranja prostornim planom neprihvatljiv je pokušaj gušenjaglasa građana kojima treba biti omogućena rasprava o obradi otpada u njihovom okruženju. Višestruko je problematično i da se ponovo nameće obaveza gradovima i općinama da miješani otpad predaju u regionalne centre, umjesto ekološki prihvatljive obrade u vlastitim postrojenjima. Centri to skupo naplaćuju nakon čega su gradovi prisiljeni dizati račune građanima. To se već dešava na području Istre i Primorsko-goranske županije gdje su izgrađeni prvi centri, a ovim prijedlogom Zakona</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove</p>

		<p>potvrđuje se kao praksa i za ostatak Hrvatske. Centri za gospodarenje otpadom (centiri za smeće) štete okolišu i društvu u cjelini te omogućuju neučinkovito, neisplativo i okolišno štetno spaljivanje otpada, koje se ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje, već itekako aktualizira, što je jako loše. U prijedlog novog Zakona prenose se tek minimalni zahtjevi EU direktiva, bez većih i potrebnih ambicija koje pokazuju odgovornije zemlje poput Slovenije, Irske, Francuske i Austrije. Dobar primjer su mjere za smanjenje jednokratne plastike. One se svode na zabranu određenih proizvoda, dok za ostale nisu propisani ciljevi smanjenja, kao što je to u Direktivi. Ne zabranjuju se najtanje jednokratne plastične vrećice koje su jedan od najvećih zagađivača, a mjere proširene odgovornosti proizvođača nisu dovoljne. Uputno je i ispunjenje minimalnih ciljeva s obzirom na dosadašnju praksu nepridržavanja propisa i nesankcioniranja prekršitelja, čime Zakon često ostaje samo mrtvo slovo na papiru. Dodatno zabrinjava činjenica da se Zakonom omogućavaju različite interpretacije brojnih članaka koje se vrlo lako mogu iskoristiti na štetu građana i građanki. Najbolji primjer je način izračuna cijene javne usluge. Ne definiraju se mehanizmi kojima bi se građane zaštitilo od nepravdne strukture cijene te nagradilo za pravilno postupanje s otpadom. Zelena akcija poziva Ministarstvo da usvoji argumentirane primjedbe organizacija civilnog društva i javnosti, kao i opetovana upozorenja od strane EUo potrebi ambicioznijih mjera za smanjenje otpada terazvoj sustava za ponovnu uporabu. Ukoliko se Zakon usvoji u predloženom obliku, propustit će se prilika da se u narednih par godina poboljša sustav gospodarenja otpadom u RH.</p> <p>DETALJNI KOMENTARI: 2. Osnovna pitanja koja se uređuju Prijedlogom zakona Ukida se obveza imenovanja povjerenika za gospodarenje otpadom i zamjenika povjerenika za pravne osobe koje zapošljavaju 50 i više osoba, te se ukida za te osobe obveza ishođenja potvrde o izobrazbi o gospodarenju otpadom kao i za direktora odnosno fizičku osobu koja upravlja davateljem javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada. Obveza imenovanja povjerenika za gospodarenje otpadom propisana je važećim nacionalnim Planom gospodarenja otpadom (2017-2022) te je koristan alat za odgovornije postupanje s otpadom u tvrtkama i postizanje održivog gospodarenja nastalim otpadom u tvrtkama te se stoga protivimo ukidanju ove obveze. Pojmovi Članak 4. (1) Pojedini pojmovi uporabljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje: 46. »plastika« je materijal koji se sastoji od polimera kako je određen člankom 3. točkom 5. Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L396, 30.12.2006.), kojemu se mogu dodati aditivi ili druge tvari i koji može funkcionirati kao glavna strukturna komponenta konačnog proizvoda, osim prirodnih polimera koji nisu kemijski modificirani. Potrebno je definiciju prilagoditi prema SUP Direktivi čija uvodna izjava 11. izričito kaže: »plastika proizvedena od modificiranih prirodnih polimera ili plastika proizvedena od bioloških, fosilnih ili sintetičkih početnih tvari ne pojavljuje se prirodno te bi stoga trebala biti predmetom ove Direktive« Nadalje, prilagođenom definicijom plastike trebalo bi stoga obuhvatiti predmete od gume na osnovi polimera te plastiku na biološkoj osnovi i biorazgradivu plastiku neovisno o tome je li dobivena iz biomase ili će se biološki razgraditi tijekom vremena. Članak 9. (4) Izvršitelj jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave dužno je na svom području osigurati uvjete i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom. (5)</p>	<p>Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p> <p>Odbija se prijedlog zabrane stavljanja na tržište plastičnih vrećica debljine stijenke manje od 15 mikrometara iz razloga provedbe nužne higijene kod postupanja s hranom.</p> <p>Obveze u svezi povjerenika za gospodarenje otpadom mogu predstavljati trošak koji ne mora biti opravdan koristima koje navedeno bi moglo donijeti, stoga takva obveza i nije propisana ovim Zakonom.</p> <p>Primjedba u svezi prostornog planiranja nije prihvaćena jer se dodatnim zahtjevom za uvrštenje svake pojedine lokacije za gospodarenje otpadom u prostorni plan značajno usporava uspostava lokacija za obradu otpada te neopravdano otežava razvoj gospodarenja otpadom pri čemu treba napomenuti da obrada otpada upravo spada u propisane namjene prostora („komunalno-servisna“, „industrijska“, „poslovna“ ili „gospodarska“) uz izuzetak odlaganja, CGO-a i spalionice.</p> <p>Primjedba u svezi CGO-a nije prihvaćena s obzirom da JLS raspolaže svim potrebnim ovlastima da osigura smanjenje količinu miješanog komunalnog otpada kojega će se trebati obraditi u CGO-u.</p> <p>U svezi primjedbe o sprečavanju nastanka otpada odredbe će se uskladiti s direktivom 2019/904. Prijedlog da se propiše obvezna razina ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića te obvezu za ugostiteljske objekte da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine nisu prihvaćene iz razloga jer se istima postavljaju ograničenja poslovanju, a nije razvidan opseg koristi koje bi se tim mjerama ostvarile.</p> <p>U svezi primjedbe kako se treba omogućiti da se usluga sakupljanja glomaznog otpada obavlja više od jednom godišnje, napominjemo da je isto i osigurano i to na način da je najmanje jednom godišnje moguće koristiti uslugu bez naknade.</p>
--	--	---	--

		<p>Više jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu sporazumno osigurati zajedničku provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom. Potrebno je utvrditi i propisati uvjete koji se moraju zadovoljiti pri projektiranju i gradnji novih zgrada u JLS kako bi se osigurao adekvatan prostor za privremeno odlaganje otpada iz kućanstava, propisati normative za dimenzioniranje prostora i određivanje potrebnog minimalnog volumena posuda za privremeno odlaganje otpada, te propisati standard opremljenosti prostora. Naime, u Hrvatskoj je formalno na snazi „Pravilnik o tehničkim mjerama i uvjetima za izgradnju prostora i uređaja za prikupljanje i odnošenje otpadnih tvari“ (Službeni list SFRJ 28/70) koji je donesen 1970. godine. Predmetni pravilnik je naveden i dostupan na stranicama hrvatske komore arhitekata u popisu zakona i propisa kojima se uređuje područje prostornog uređenja (https://www.arhitekti-hka.hr/hr/zakoni-propisi/popis/prostorno-uredenje-i-gradnja/stanovane/). U praksi se zbog zastarjelosti ovaj propis ne primjenjuje ili se primjenjuje tek djelomično, a nove zgrade se projektiraju i dobivaju sve potrebne dozvole bez jasno i jednoznačno određenog standarda za izgradnju i uređenje prostora za privremeno odlaganje otpada. Na taj način se od samog početka generira problem, jer je čak i za nove zgrade zbog nedostatka adekvatnog prostora nemoguće ili vrlo teško efikasno organizirati razdvajanje otpada iz kućanstava. Potrebno je na državnoj razini propisati minimalni standard, dimenzije i opremu za takve prostorije, a lokalni davatelj usluge može u skladu s lokalnim uvjetima propisati detaljniji standard. Članak 11.(1) Obrada opasnog otpada postupkom spaljivanja i odlaganja i centar za gospodarenje otpadom od posebnoga su interesa za Republiku Hrvatsku. Obrada opasnog otpada spaljivanjem i odlaganjem nije najbolje raspoloživa tehnika za obradu opasnog otpada pa bi trebalo uzeti u obzir i druge tehnologije prije nego se ističe da je ova obrada od posebnog interesa za RH. Također, centri za gospodarenje otpadom na primjeru Marišćine i Kaštijuna pokazali su promašenog takvog koncepta (ekološki, zdravstveno, ifinancijski), dok su s druge strane lokalni sustavi pokazali veliku uspješnost te bi centre za obradu krajnjeg ostatnog miješanog otpada trebalo decentralizirati u lokalne sredine i propisati ekološku tehnologiju iskorištavanja krajnjeg ostatka kao sirovine u industriji, a ne poticati suspaljivanje u cementarama i termoelektranama što je trenutno u planu u svim postojećim i planiranim CGO. Članak 12.(1) Lokacija centra za gospodarenje otpadom, odlagališta i spalionice moraju biti planirana dokumentom prostornog uređenja, a lokacija na kojoj se može obavljati djelatnost oporabe odnosno zbrinjavanja otpada ne mora biti planirana dokumentom prostornog uređenja ako se nalazi u području komunalno-servisne, industrijske, poslovne ili gospodarske namjene. Ovaj članak je neprihvatljiv s obzirom na velik interes javnosti prilikom izgradnje i rada postrojenja za bilo kakvu vrstu oporabe otpada pa je potrebno propisati da se svaka oporaba otpada mora planirati u dokumentima prostornog uređenja, bez obzira u kojem i kakvom se području nalazi. Prostorno planiranje je prva točka zaštite prostora i zaštite okoliša te kao takvo ima obavezu javne rasprave i uključivanja javnosti. Kako bi zaštita i prostora i okoliša bila učinkovita, lokacije za djelatnosti oporabe jasno moraju biti definirane unutar dokumenata prostornog uređenja. Također, spalionice otpada nisu poželjni način postupanja s otpadom, na što je upozorila i EU koja je i prestala sa subvencijama za njihovu izgradnju jer nisu u skladu sa EU Zelenim planom niti paketom za cirkularnu ekonomiju, a također nisu planirane niti PGO RH 2017-2022 pa zahtijevamo da se Zakonom jasno propiše da se spalionice otpada u RH ne smiju graditi te da se izbace iz ovog članka.(3) Izvršno tijelo jedinice</p>		
--	--	--	--	--

		<p>lokalne samouprave dužno je osigurati da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom, a sve sukladno sporazumu koje je izvršilo tijelo jedinice lokalne samouprave dužno potpisati s centrom za gospodarenje otpadom kojim uređuju odnose u svezi predaje miješanog komunalnog otpada. Umjesto da se omogućiti obrada miješanog otpada lokalno u JLS u malim modularnim postrojenjima koje izvlače reciklante i ostatak pretvaraju u sirovinu za industriju i inertni otpad, čime bi se poštovalo i zakonsko načelo blizine, namjerno se krši to zakonsko načelo te se naređuje JLS da stotinama kilometara moraju prevoziti otpad i skupo plaćati njegovu obradu. Ta obrada završava velikim dijelom u obliku RDF-a koji se mora slati na suspaljivanje izvan RH ili skupo plaćati cementarama u RH, što se u konačnici odražava na povećanju mjesečnih računa građana Sve navedeno je dokazano na primjeru Marišćine i Kaštijuna, prvog CGO u RH, a iz Studija izvodljivosti za nove CGO jasno je da se planira sličan scenarij i s budućim CGO. Takav sustav je besmislen te zahtijevamo da se odustane od forsiranja regionalnih / županijskih centara za gospodarenje otpadom i tjeranja JLS da miješani otpad šalju u njega, te da se raspišu natječaji za financiranje lokalne infrastrukture za ekološki prihvatljivu obradu ostatnog miješanog otpada. (4) Trgovačko društvo, koje obavlja djelatnost i poslove centra za gospodarenje otpadom, dužno je primiti sav miješani komunalni otpad od davatelja javne usluge, te primjenjivati istu cijenu obrade preuzetog miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, koji su sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske dužni predavati miješani komunalni otpad u taj centar za gospodarenje otpadom. Potrebno je odustati od centara za gospodarenje otpadom, a do zatvaranja postojećih centara trebalo bi regulirati cijenu jer na ovaj način trgovačka društva manipuliraju i dižu cijenu samostalno te to znači udar na JLS kojima se cjelokupni sustav poskupljuje pa se to negativno održava i na građanke i građane.</p> <p>III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA Potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Nužno je propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazanovišestruko održivije od jednokratnog. Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Za sve ugostiteljske objekte potrebno je propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine. Nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke. U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje. Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda. Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda. Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stavljaju na tržište: -od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike -od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane</p>		
--	--	---	--	--

		<p>plastike Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa. Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesuzahtevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda. Članak 7.i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju sljedeće proizvode:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone • Vlažne/ prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu • Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima • Čaše za napitke <p>Prijedlog ZOGO-a ne predviđa konkretne mjere već samo člankom 85. sav otpad od jednokratne plastike stavlja u Posebnu kategoriju otpada za koju propisuje obvezu dodatnog uređenja kroz podzakonske akte. S obzirom na to da se ovaj članak odnosi na fazu u kojoj je otpad već nastao, a ne na preventivnu fazu te da je člankom 180. predviđen rok od čak godine dana za donošenje potrebnog pravilnika postoji opravdana bojazan da se još dugo neće uvesti odgovarajuća pravila za označavanje proizvoda od jednokratne plastike, premda sukladno članku 17. stavku 1. alineji 3. države članice moraju primijeniti odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 7. Direktive najkasnije do 3. srpnja 2021. Napominjemo da je Europska komisija imala rok do 3. srpnja 2020. za donošenje provedbenog akta kojim se utvrđuju usklađene specifikacije za oznaku, što znači da su potrebne oznake već dostupne i da obvezu njihove upotrebe nije teško implementirati. Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište</p> <p>Članak 16.(3) Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje. Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje široko dostupne alternative. Potrebno je dosljedno provesti zabranu korištenja laganih plastičnih vrećica za nošenje te ne popustiti pod pritiscima interesnih skupina. Procjene utjecaja životnog ciklusa proizvoda na okoliš na koje se pozivaju zagovornici jednokratnih plastičnih vrećica plastike metodološki su manjkave te ostavljaju prostora manipulaciji informacijama. Za što preciznije rezultate za analizu se kao parametar najčešće se uzimaju faze životnih ciklusa: proizvodnja, korištenje i zbrinjavanje, odnosno gospodarenje otpadom. U slučaju laganih plastičnih vrećica većina analiza ne uzima u obzir ekstrakciju fosilnih goriva i emisije koje nastaju u toj fazi, kao niti zagađenja od primjerice plastičnih peleta u procesu prije same proizvodnje. Također, ne uzimaju u obzir onečišćenje (npr. oceana), onečišćenje mikroplastikom i emisije koje nastaju prilikom akcija čišćenja budući da ne postoji precizna metodologija koja bi to mogla mjeriti. Pored toga, istraživanja koja pokazuju kako bi se platnena vrećica trebala koristiti više od deset tisuća puta kako bi se njihovo korištenje isplatilo, temelje se na podacima o proizvodnji pamuka iz ranih 90-ih godina kada još nije došlo do zabrane kemikalija koje oštećuju ozonski omotač. Ako bi se utjecaj na ozon izuzeo čak iz takve manjkave analize, ispravni podaci bili bi da bi se ona trebala koristiti između 50 i 3.800 puta, što znači između 3 mjeseca i 17 godina, 24 puta tjedno. S obzirom da su ostali parametri manjkavi (primjerice analizira se korištenje dvije platnene vrećice za isti sadržaj u usporedbi s jednom jednokratnom laganom plastičnom vrećicom) ti brojevi su mnogo manji. Pored toga, analiza podrazumijeva da se komunalni miješani otpad baca u takvoj vrećici prije nego ide na spaljivanje što nije slučaj s platnenim vrećicama budući da se ne koriste za odlaganje otpada. Osim toga, kada se lagane vrećice uspoređuju s drugim materijalima u tzv. analizi osjetljivosti, ne uzima se u obzir parametar udjela recikliranog u alternativu što samo prividno povećava prednost jednokratnih plastičnih materijala. Ne</p>	
--	--	---	--

		<p>uspoređuju se primjerice s recikliranim papirom ili tekstilom, koji ima visoki potencijal za zamjenu te bi mogao utjecati na smanjenje spaljivanja milijuna tona tekstila od strane modne industrije. Također je važno spomenuti da vrećice od tekstila, pa čak i od deblje plastike, puno duže zadržavaju svoja korisna svojstva te samim time rijetko završavaju u okolišu. Što se tiče higijenske ispravnosti i korištenja alternative, ni ti argumenti nisu validni budući da je istraživanje "The New England Journal of Medicine" od ove godine pokazalo je da COVID-19 na plastičnim površinama u stabilnom obliku može ostati i do između 2 i 3 dana, što plastične vrećice definitivno ne čini zdravstveno sigurnijom opcijom od alternative. Uz sve navedeno, lagane plastične vrećice u kružnom gospodarstvu imaju dostupnu alternativu za ponovno korištenje koja odgovara higijenskim standardima u doba pandemije te ima manji utjecaj na klimatske promjene od laganih plastičnih vrećica. Članak 19.(2) Radi poticanja visokokvalitetnog recikliranja propisuje se opća obveza odvojenog sakupljanja otpada. Potrebno je napomenuti da je obaveza osiguravanje odvojenog sakupljanja što bliže kućnom pragu građana i građanki te kontrolirano s pristupom samo određenih građana/ki jer je dokazano da se jedino na taj način osigurava visokokvalitetna sirovina bez puno nečistoća za recikliranje. Sa spremnicima na javnim površinama svima dostupnim udio nečistoća puno je veći pa i recikliranje ne može biti visokokvalitetno već dobar dio tog otpada ni neće završiti na recikliranju iako je odvojen. (4) Proizvođač biootpada je dužan reciklirati biootpad na mjestu nastanka ili ga mora predati radi sakupljanja odvojeno od drugog otpada. Potrebno je termin reciklirati biootpad zamijeniti sa kompostiranim biootpadom. Također, potrebno je propisati da je JLS dužna osigurati uvjete za kućno kompostiranje (npr. podjelom kompostera) ili osigurati odvojeno prikupljanje biootpada u spremnicima na kućnom pragu. (5) Zabranjeno je miješati biootpad s drugim vrstama otpada. Potrebno je osim zabrane miješanja biootpada zabraniti miješanje drugih vrsta otpada čija se vrijedna svojstva mogu iskoristiti (papir, staklo, metal, tekstil, plastika itd.). ZOGO iz 2013., kao i ZOGO iz 2007. bilo su propisali je da sav otpad koji ima vrijedna svojstva da se mora odvojeno sakupljati.</p> <p>Informiranje i sudjelovanje javnosti Članak 31.2. spaljivanje komunalnog otpada kapaciteta preko 3 tone na sat Potrebno je propisati javno savjetovanje za bilo koju vrstu spaljivanja komunalnog otpada, a ne samo za kapacitet preko 3 tone na sat, jer su i 2 tone i 1 tona, a i manje od toga procesi koji značajno utječu na kvalitetu zraka i zdravlje građana i građanki te postupci obrade otpada koji s razlogom izazivaju veliku pažnju i interes javnosti s obzirom da se od spaljivanja komunalnog otpada odustaje diljem svijeta zbog brojnih financijskih, okolišnih i zdravstvenih problema uzrokovanih spaljivanjem.</p> <p>Članak 37.(3) Na odlagalištu otpada zabranjeno je odlaganje: 9. odvojeno sakupljenog otpada u svrhu pripreme za ponovnu uporabu i recikliranje sukladno članku 19. ovoga Zakona, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojega odlaganje daje najbolji ishod za okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom. Potrebno je zabraniti bilo kakvo odlaganje odvojeno prikupljenog otpada, a za otpad koji se ne može reciklirati potrebno je umjesto odlaganja ili spaljivanja osigurati uvjete za pretvaranje u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijski gospodarenja otpadom prioritetnija od spaljivanja ili odlaganja. (4) Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja. Potrebno je naglasiti da se obradom morala izuzeti biološka komponenta iz otpada prije odlaganja. Termička obrada otpada Članak 39.(1) Postupak energetske oporabe spaljivanjem ili spaljivanjem mora se obavljati na način da se nastala</p>		
--	--	--	--	--

		<p>energija koristi uz visoku razinu energetske učinkovitosti. Dokazano je da sususpaljivanje i spaljivanje energetski neučinkoviti, posebice ako se gleda mogućnost druge vrste iskorištavanja otpada u obliku sirovine za novu proizvodnju, što je prema hijerarhiji prioritetniji način gospodarenja otpadom. S obzirom na sve to potrebno je zabraniti energetsku uporabu spaljivanjem ili suspaljivanjem. (3) Zabranjeno je spaljivati otpad koji je odvojeno sakupljen radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranja, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojeg spaljivanje daje najbolji ishod za okoliš sukladno članku 5. ovoga Zakona. Spaljivanje otpada koji nastaje obradom bilo koje vrste odvojeno sakupljenog otpada ne smije biti dozvoljeno već se mora naglasiti da, ukoliko recikliranje odvojenog otpada nije izvedivo, se taj otpad mora pretvoriti u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologijakojajehijerarhijom gospodarenja otpadom prioritetnija od spaljivanja ili odlaganja. Ciljevi za komunalni otpad</p> <p>Članak 52.(2) U svrhu doprinosa kružnom gospodarstvu Europske unije, Republika Hrvatska treba ostvariti sljedeće ciljeve:3. najmanje 55 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2025. godine4. najmanje 60 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2030. godine i5. najmanje 65 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2035. godine. S obzirom da je Planom gospodarenja otpadom RH 2017-2022 propisan zakonski cilj od 60% recikliranja komunalnog otpada do 2022. godine postotak od 55% do 2025. je neprihvatljivo derogiranje postojećih pozitivnih zakonskih propisa te bi stoga za 2025. definirati minimalno 65% recikliranja, za 2030. minimalno 70%, a za 2035. minimalno 75%, kao što je to definirano i zahtjevima Europskog Parlamenta u Rezoluciji o prelasku na cirkularnu ekonomiju. Ciljevi za odlaganje otpada</p> <p>Članak 53.(1) Najveća dopuštena masa biorazgradivog komunalnog otpada čije odlaganje u kalendarskoj godini se može dopustiti svim dozvolama za gospodarenje otpadom u Republici Hrvatskoj je 264.661 tona, što je 35% mase biorazgradivog komunalnog otpada proizvedenog 1997. godine. Navesti da je ovo cilj do kraja 2020. Također, potrebno je propisati i ciljeve za narednih 5-15 godina.(2) Količina komunalnog otpada odloženog na odlagališta otpada mora biti najviše 10% mase ukupnog proizvedenoga komunalnoga otpada do 2035. godine. Pohvalno da je ovaj cilj u Zakonu, samou ovom člankutreba naglasiti da se većina otpada umjesto na odlagalište ne smije prelići na spaljivanje i suspaljivanje, na što upozorava i EK. Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu</p> <p>Članak 54.(1) Radi recikliranja otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu odvojeno se moraju sakupiti sljedeće mase otpadnih boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana:</p> <ul style="list-style-type: none"> -77 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2025. godine i-90 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2029. godine. Cilj za 2025. je već postignut, nužno je postaviti što viši cilj kako bi se osiguralo da investicije ne odu u pogrešnom smjeru. S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Također, sustav povratne naknade potrebno je proširiti i na druge vrste ambalaže poput kozmetike, deterdženata i sredstava za čišćenje, ne samo boce za napitke. Ciljevi za otpadnu ambalažu <p>Članak 58.(1) Ciljevi uporabe ambalažnog otpada su:-mora se odvojeno sakupiti i oporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike</p> 		
--	--	--	--	--

			<p>Hrvatske-mora se reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaženamijenjene materijalnoj oporabi-mora se obraditi postupkom recikliranja najmanjemase materijala u ambalažnom otpadu60% mase za staklo, 60% mase za papir i karton, 50% mase za metale, 22,5% mase za plastiku, računajući isključivo materijal koji je recikliran natrag u plastiku i 15% mase za drvoPotrebno je navesti da su ovi ciljevi do 2020.-razina potrošnje ne smije biti veća od 90 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi godišnje.Treba obrisati s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje.-od 31. prosinca 2025. godine razina potrošnje ne smije biti veća od 40 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi godišnje.Treba obrisati s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje.Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada Članak 62.(3) Javna usluga uključuje slijedeće usluge: 1. uslugu prikupljanja na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge: - glomaznog otpada jednom godišnjePotrebno je omogućiti da se usluga prikupljanja glomaznog otpada vrši i više od 1x godišnje, minimalno 2x, a i više ovisno o potrebama građana i kalkulacijama komunalnog poduzeća.</p>		
97	Dragan Dajaković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena(oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p> <p>ZATO NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA !!!!!</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p>
98	Mia Budić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p> <p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na</p>

			<p>potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>		<p>okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
99	Maja Ban	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI LAGANIH PLASTIČNIH VREĆICA!!!!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p>
100	Ivona Kalapač	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI LAGANIH PLASTIČNIH VREĆICA!!!!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p>
101	Magdalena Bišćan Anić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Kada čitam ove neistine oko zagađivanja okoliša plastičnim vrećicama zapitam se da li je itko od ovih ljudi pročitao barem jednu studiju o utjecaju plastike i drugih materijala na okoliš?</p> <p>Plastične vrećice ne ispuštaju nikakve toksine, ne zagađuju podzemne vode i okoliš. Samo onečišćuju (čitaj: ružno je vidjeti plastičnu vrećicu bačenu u šumi).</p> <p>Sada dolazimo do alternativnog rješenja koje je mnogo pogubnije za okoliš od plastičnih vrećica. To su platnene i papirnate vrećice. Krenut ćemo od proizvodnje. Za proizvodnju 1.000 plastičnih vrećica potrebno je 200 litara vode, za papirnate 3.800 (tri tisuće osamsto!) litara vode ili 17 puta više. Na efekt staklenika papirnate</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu</p>

			<p>vrećice utječu 10 puta više. Zauzimaju 70% do 80% više volumena (na odlagalištu, pri transportu). Za njihov transport potrebno je 7 puta više kamiona koji, naravno, ispuštaju plinove (zamislite koje je to opterećenje za okoliš) i najvažnije - za njihovu proizvodnju koristi se jako vrijedna sirovina – drvo.</p> <p>Platnene vrećice su druga alternativa. Proizvode se od pamuka za čiju se proizvodnju koristi samo 3% obradivih površina u svijetu, ali više od 10% svih kemijskih pesticida i čak 25% svih insekticida. Dovoljno je samo reći - Aralsko jezero. Površina jezera smanjila se za 60%, a volumno za 80%, najviše zahvaljujući proizvodnji pamuka. Uzgoj pamuka koristi više od 2,6% svjetske potrošnje vode. Proizvodnja jedne platnene vrećice košta kao proizvodnja 400 plastičnih.</p> <p>AKO ŽELIMO UISTINU SAČUVATI OKOLIŠ NEMOJMO ZABRANJIVATI PLASTIČNE VREĆICE!</p>		<p>kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p>
102	Danijela Zec Gossain	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
103	Nikola Levačić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

104	Monika Martinić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>DA ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospje u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
105	Jirina Vachovec	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
106	Damir Ercegovic	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba</p>

			voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).		odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
107	Udruga Tativaka	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ako može mali Zlarin, može i ostatak Hrvatske.</p> <p>Komentar na Prijedlog Zakona o gospodarenju otpadom upućujemo u ime udruge Tativaka koja je pred godinu dana postala dom inicijativi "Za Zlarin bez plastike". Inicijativu je pokrenula grupa aktivistica i volontera posvećenih promicanju kulture održivog življenja. Unutar godine dana, od ljeta 2018. do prve sezone bez plastike 2019., volonterskim smo snagama i predanošću lokalnih malih poduzetnika eliminirali iz uporabe 162.000 jednokratnih plastičnih predmeta.</p> <p>Otok Zlarin ima 8 km2, oko 150 stalnih stanovnika i u sezoni ga posjeti do 3.000 turista. Na toj mikro mikrolokaciji se prije naše inicijative trošilo 162.000 bespotrebnih komada jednokratne plastike, i to u svakoj sezoni! Nije ovo jedina brojka koja pokazuje da nešto ozbiljno nije uredu s našim odnosom prema plastici, okolišu, a onda i s nama samima. Zastrašujuć je podatak da su tragovi plastike po prvi puta pronađeni i u ljudskoj posteljici! (Izvor: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0160412020322297?fbclid=IwAR1LM5YJHTMRuXZRnsaqt54BJr1VyEIO9xWIEmCOEzfqK_TrPiihOCWfhAl)</p> <p>No ono što je pokazao Zlarin je i put prema rješenju – potvrdio je da nitko nije premalen da napravi razliku i da uvijek možemo početi od samih sebe i postati promjena koju želimo vidjeti u svijetu. Za sustavnu promjenu na razini cijele Hrvatske potrebno nam je sustavno rješenje, a to u ovom trenutku znači temeljitu i ambicioznu transpoziciju EU Direktive o jednokratnoj plastici u hrvatsko zakonodavstvo.</p> <p>Kao ljudi koji su se zaista potrudili da odrade svoj dio posla, glasno i jasno tražimo od institucija Republike Hrvatske čiji je rad plaćen novcem poreznih obveznika beskompromisne, brze i učinkovite mjere za suzbijanje onečišćenja našeg Jadrana, obale i okoliša plastikom.</p> <p>Tražimo:</p> <p>// Hitnu zabranu svih laganih plastičnih vrećica za nošenje i provedbu obveze zabrane ostalih jednokratnih plastičnih predmeta iz Direktive 2019/904!</p> <p>// Postavljanje jasnog i konkretnog cilja smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>// Uvođenje obuhvatnih, jasnih i konkretnih mjera proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>// Poticanje sustava ponovne uporabe kroz koje će građanima postati lako dostupnom infrastruktura za višekratno korištenje i pranje predmeta poput posuda i pribora za jelo i čaša za napitke kao i temeljita promjena sustava maloprodaje kako bi se svima nama učinilo lako dostupnim kupovanje na mjeru/ u rinfuzi i bez suvišne ambalaže.</p> <p>Tražimo da sva nova nacionalna pravila budu osmišljena vodeći se temeljnim načelom Direktive o</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.

			<p>jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p> <p>I tražimo djelovanje odmah, bez ikakve odgode jer smo ionako na ovo predugo čekali.</p> <p>S poštovanjem, Udruga Tativaka</p>		
108	Davor Dobrovodski	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
109	Nika Sardelić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
110	Marija Sabljak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Molim zakonodavce da urade sve u njihovoj moći da se pomogne spašavanju milijuna životinje koja stradavaju, između ostaloga, i zbog plastičnih vrećica i drugih predmeta od plastike, tako da se jednokratne plastične vrećice u potpunosti zabrane. Već godinama živim u inozemstvu, u Belgiji. Jednokratne vrećice su nestale iz upotrebe u trgovinama i brzo su se svi navikli da ih nema. Umjesto njih su na raspolaganju papirnati "škanicli" i mrežaste vrećice za višekratnu upotrebu. Također podržavam i zabranu proizvodnje i upotrebe svih drugih plastičnih predmeta i ambalaže za</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih jednokratnih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive</p>

			jednokratnu upotrebu - boca, slamki, čaša i slično. Umjesto njih trebalo bi uvesti biorazgradive materijale. I Hrvatska može bolje!		(EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .
111	Ana Jelenić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Podržavam zabranu korištenja bilo kakvih plastičnih vrećica- od najtanjih do najdebljih od najmanjih do najvećih. Probudimo se, 'minuta do ponoći je' za poduzeti nužne korake u zaštiti okoliša prvenstveno zakonom o gospodarenju otpadom	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih jednokratnih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .
112	BORNA FÜRST-BJELIŠ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
113	Maja Milošević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja

			<p>stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).</p>		<p>potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
114	Mirjana Ostojić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>" NE zabrani plastičnih vrećica" Lagane plastične vrećice se ne bi trebale zabraniti, jer se mogu reciklirati u novi proizvod i ponovno uporabiti. Proizvode se u RH, za razliku od papirnatih i pamučnih.</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno. Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona. Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
115	IRENA BILIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>

			<p> dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Slažem se i sa zabranom prodaje i korištenja bilo kakve jednokratne plastike (jednokratni pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...).</p>		<p> Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
116	Miroslav Francuzević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p> Kao vlasnik obrta Stari Grad ovaj zakon bi mi nanio ogromne štete u poslovanju jer mi proizvodimo vrećice od regenerata, nažalost morao bih, ako ovaj nacrt zakona prođe, otpušteni djelatnike što bi u našem gradu Vukovaru već pogoršalo situaciju. Radi toga se protivim zabrani prijedloga zakona o zabrani jednokratnih plastičnih vrećica.</p>	Odbijen	<p> Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p> Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p> Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p> <p> Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p> <p> Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
117	Vlatka Peljhan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p> Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi. Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu se koristiti platnene torbe,</p>	Djelomično prihvaćen	<p> Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>

			košare i višekratno upotrebljive mrežaste vrećice za voće i povrće. Pokazalo se i da naplata laganih plastičnih vrećica nije utjecala na smanjenje njihove uporabe, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana.		
118	DARKO RUNDEK	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Zato smatram da upotrebu sve jednokratne plasike i ambalaže treba HITNO zabraniti i razviti načine trgovanja gdje kupac dolazi sa svojom ambalažom i kupuje na mjeru! Tkako je bilo prije pedesetak godina i dobro je funkcioniralo pa ne znam zašto ne bi i sad.</p> <p>Darko Rundek</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu. <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
119	Hrzic	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>POTPUNO TREBA ZABRANITI LAGANE PLASTIČNE VREĆICE! I TO SAD! Plastika NE SAMO DA guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac NEGO JE GROZNA I ZA VIDJETI, DIRATI, ŽIVJETI S NJOM. Jednom u prirodi, raspada na tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje ZAUUVJEK. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje nije rješenje, jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>ZAUSTAVLJANJE potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
120	Barbara Zrnić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih</p>	Odbijen	Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se

			<p>vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>		<p>smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
121	Alojzije Tolić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI!!!!</p> <p>U Članku 16., predlaže se brisanje stavka kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Nacrt zanemaruje inozemna istraživanja, kao što je dansko Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags (2019.), gdje se, između ostalog, dokazalo da je alternative plastičnim vrećicama potrebno iskoristiti vrlo velik broj puta da bi opravdale potrošnju resursa.</p> <p>Primjerice, vrećica od običnog pamuka treba se nositi do 7.100 puta kako bi se „nadoknadio“ utjecaj njene proizvodnje na okoliš, a vrećica od organskog pamuka mora se upotrijebiti čak do 20.000 puta (dakle, svakodnevno, gotovo 55 godina). Vrećicu za nošenje u istom je kontekstu dovoljno ponovno iskoristiti kao vrećicu za smeće nakon što prestane služiti prvotnoj svrsi.</p> <p>Plastični otpad je osim toga potreban u kružnom gospodarstvu, koje bi Republika Hrvatska trebala uspostaviti, prema uzoru država po veličini i naseljenosti sličnih nama, poput Finske.</p> <p>Dakle, treba težiti smanjivanju plastičnog otpada, ali ne posezati za zabranama.</p> <p>Osim toga, zabrana plastičnih vrećica za nošenje bi negativno utjecala i na postojeće stanje hrvatskog gospodarstva, koje je sada dodatno opterećeno posljedicama epidemije koronavirusa. Bez stvarne potrebe bi se ugrozilo 800 radnih mjesta, u tvrtkama koje se često nalaze u manje razvijenim regijama Republike Hrvatske.</p> <p>Hrvatska je prošle godine proizvela 26.586 tona plastičnih vrećica, izvezla 15.755 tona, a uvezla preko 10.200 tona, što čini vrlo mali udio u ukupnoj europskoj količini. EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 mikrometara, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Stoga se odbija prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona</p>

			implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice.		
122	Edvin Osmanagić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
123	Matija Zajec	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE LAGANIH PLASTIČNIH VREĆICA !!!</p> <p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p>
124	Božica Vranešić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se</p>

			<p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>		<p>ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
125	Luka Stojčević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI!!!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
126	Damjan Gerin	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

			<p>drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>		
127	Jurica Vučetić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
128	Patrik Lučan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
129	Morena Balen Marioxxx	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI ! !</p> <p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemije koronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutačno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o</p>	Odbijen	<p>Ne prihvaća se prijedlog o odgodi usvajanja zakona s obzirom da bi se provedbom navedenog prijedloga prekoračili rokovi propisani direktivama.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

			<p>izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>		<p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
130	Matej Abramović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI!</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Stoga se odbija prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona</p>
131	dubravka vitali čepo	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>U IME INICIJATIVE "Znanstvenici za klimu Hrvatska"</p> <p>OPĆI KOMENTARI:</p> <p>Prijedlog novog Zakona o gospodarenju otpadom (dalje Zakon) neće omogućiti sustavnu promjenu dosadašnjeg neodrživog gospodarenja otpadom jer je u svojoj srži nedovoljno ambiciozan te u ovom obliku doprinosi održavanju postojećih loših praksi te ne može pridonijeti vidljivom unaprijeđenju trenutnog sustava niti zaštitu okoliša. Novi zakon predviđa primjenu obveznog minimuma sadržanog u EU direktivama bez potrebnih dodatnih ambicija koje pokazuju ostale zemlje EU (Slovenija, Austrija, Francuska, Irska). Bitno je napomenuti da se Zakonom dodatno smanjuju predviđeni ciljevi sadržani u odredbama trenutno važećeg Plana gospodarenja otpadom (dalje Plan) - primjerice smanjenje stope recikliranja od 60% do 2022. na 55% do 2025. godine.</p> <p>Ključni nedostaci Zakona odnose se na činjenicu da on ne propisuje konkretne i učinkovite direktive o smanjenju stvaranja otpada što bi trebao biti temelj ambicioznog Zakona koji će zaista rezultirati pozitivnim pomacima u</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih</p>

		<p>kontekstu smanjenja okolišnog opterećenja. To se najbolje vidi na primjeru odredbi koje se tiču mjera za smanjenje jednokratne plastike, a svedene su isključivo na zabranu određenih proizvoda. Također, smatramo da je nužno proširiti broj proizvoda koji će biti obuhvaćeni zabranom, što se posebno odnosi na lagane plastične vrećice kao jedan od najvećih zagađivača. Također, suprotno odredbama EU Direktive, za one proizvode koji se ne zabranjuju, ne propisuju se nikakvi ciljevi smanjenja.</p> <p>Nadalje, zakonom se ne definiraju mehanizmi kojima će se osigurati ispunjavanje predviđenih minimalnih ciljeva, što je apsolutno nužno, ako uzmemo u obzir dosadašnje prakse nepridržavanja propisa i neučinkovitog sankcioniranja prekršitelja. Nadalje, nejasno artikulirani članci Zakona ostvaruju mogućnost značajnog povećanja nameta krajnjim korisnicima</p> <p>Ukoliko se Zakon usvoji u predloženom obliku RH u slijedećem razdoblju neće značajno poboljšati sustav gospodarenja otpadom, a na štetu okoliša, bioraznolikosti te zdravlja stanovništva.</p> <p>SPECIFIČNI KOMENTARI:</p> <p>2. Osnovna pitanja koja se uređuju Prijedlogom zakona „Ukida se obveza imenovanja povjerenika za gospodarenje otpadom i zamjenika povjerenika za pravne osobe koje zapošljavaju 50 i više osoba, te se ukida za te osobe obveza ishođenja potvrde o izobrazbi o gospodarenju otpadom kao i za direktora odnosno fizičku osobu koja upravlja davateljem javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada“</p> <p>Navedeno smatramo degradacijom postojećih mjera predviđenih važećim nacionalnim Planom gospodarenja otpadom (2017-2022). Smatramo da je obveza imenovanja povjerenika za gospodarenje otpadom propisana (koja uključuje adekvatnu izobrazbu) doprinosi odgovornijem i održivijem postupanju s otpadom u tvrtkama te se protivimo ukidanju ove obveze.</p> <p>III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA</p> <p>Sprečavanje nastanka otpada bi trebao biti ključan i osobito ambiciozan dio novog Zakona što bi se prvenstveno trebalo ostvariti kroz niz mjera poticanja ponovne/višekratne uporabe kao, znanstveno dokazano, najodrživijeg obrasca. U svom sadašnjem obliku Zakon je upravo u tom kontekstu vrlo manjkav i nedorečen. Stoga predlažemo (i) propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije od jednokratnog; (ii) za sve ugostiteljske objekte propisati obvezu osiguravanja vode za piće iz slavine (ii) postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu i jednokratnu plastičnu ambalažu; (iii) potrebno je kvantificirati ciljeve smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu i jednokratnu plastičnu ambalažu (50% do 2025. i 80% do 2030.); (iv) definirati mehanizme i propisati mjere za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke.</p> <p>Prijedlog Zakona ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje standarda vezanih uz dizajn plastičnih proizvoda, a koje propisuje Direktiva: (i) Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. (ii) od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike - od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike (potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje, radi pravovremenog izvršenja). (iii) Zakon se ne dotiče označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda, što je u suprotnosti s Direktivom.</p> <p>Članak 11 (1) Obrada opasnog otpada postupkom</p>	<p>jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p> <p>Prijedlog propisivanja obveze uporabe višekratnog posuđa u ugostiteljskim objektima kao i osiguranja vode za piće iz slavine nije prihvaćen jer se istim ograničava poslovanje, a nije razvidan opseg koristi koji bi se time ostvario.</p> <p>Prijedlog u svezi dizajna plastičnih proizvoda je djelomično usvojen te su odredbe usklađene sa direktivom 2019/904.</p> <p>Odbija se prijedlog zabrane stavljanja na tržište plastičnih vrećica debljine stijenke tanje od 15 mikrometara iz razloga nužne provedbe higijenskih mjera prilikom postupanja s hranom.</p> <p>Pitanje proširenja obuhvata sustava povratne naknade za ambalažu će se riješiti kroz podzakonske akte.</p>
--	--	--	--

		<p>spaljivanja i odlaganja i centar za gospodarenje otpadom od posebnoga su interesa za Republiku Hrvatsku. U kontekstu zbrinjavanja opasnog otpada Zakon predviđa isključivo postupke obrade postupkom spaljivanja i odlaganja. Nužno je zakonom predvidjeti i dalje podzakonskim aktima definirati sustave ponovne uporabe i recikliranja opasnog otpada sa ciljem smanjenja negativnih učinaka na okoliš, te smanjenja potreba za rijetkim sirovinama i energijom. Obrada postupkom spaljivanja i odlaganja savim sigurno nije od posebnog interesa za RH. Naime, suspaljivanje u cementarama i termoelektranama, što je trenutno u planu u svim postojećim i planiranim CGO, povećava se mogućnost neaktivnih učinaka na okoliš i zdravlje ljudi, osobito u kontekstu nedostatnog monitoringa i sankcioniranja u slučaju nepoštivanja minimalni odredbi. Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište (Članak 16) Slažemo se sa zabranom stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje <u>te tražimo proširenje odredbe na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje</u> koje predstavljaju još veći problem, osobito u kontekstu ekološkog opterećenja i potencijalnih učinaka na zdravlje, a za njih su dostupna adekvatna održivija alternativna rješenja. U nastavku bismo se željeli osvrnuti na najčešće argumente interesnih skupina koje se protive navedenoj zabrani, a koji su u svojoj suštini krivi i neutemeljeni.</p> <p>Najčešći argument koji se koristi je da je ugljični otisak lagane plastične vrećice manji od one papirnate pa čak i platnene te se krivo izvodi zaključak da su plastične vrećice zapravo najekološkije u navedenoj skupini. Pri tome je bitno naglasiti slijedeće: (i) Metodologija koja se koristi u procjeni ugljičnog otiska nekog proizvoda vrlo je kompleksna te je moguće pronaći brojne podatke koje se temelje na metodološki krivim i manjkavim postavkama, a s krajnjim ciljem manipulacije krajnjih potrošača i donosioca odluka. Tako se u slučaju laganih plastičnih vrećica u analizu uzimaju faze proizvodnja, korištenja i zbrinjavanja, odnosno gospodarenje otpadom, dok se namjerno ne uzimaju u obzir emisije koje nastaju prije samog procesa proizvodnje (ekstrakcija fosilnih goriva, zagađenje od plastičnih peleta u procesu prije same proizvodnje itd); (ii) nasuprot tome, kada se ugljični otisak plastične vrećice uspoređuje sa npr. platnenom ili papirnatom, ne uspoređuje se primjerice s recikliranim papirom ili tekstilom, koji ima visoki potencijal za zamjenu te bi mogao utjecati na smanjenje spaljivanja milijuna tona tekstila od strane modne industrije. Također je važno spomenuti da vrećice od tekstila, pa čak i od deblje plastike, puno duže zadržavaju svoja korisna svojstva te samim time rijetko završavaju u okolišu. (iii) u slučaju plastičnih vrećica nedovoljno je uzeti u obzir samo ugljični otisak, već je nužno problem sagledati šire, u kontekstu ukupnog ekološkog otiska gdje su posljedice plastičnog otpada koja završava u okolišu nesagledive te predstavljaju jedan od vodećih uzročnika rapidnog smanjenja globalne bioraznolikosti (a što se danas direktno odražava na sigurnost i zdravlje ljudi). I na kraju, cilj zabrane jednokratne plastike nije zamjena plastike drugim jednokratnim materijalima već početak sustavne tranzicije ka višekratnim rješenjima i razvijanju modela kružnog gospodarstva. Stoga, bilo kakve daljnje usporedbe sa npr. papirnatim vrećicama postaju bespredmetne.</p> <p>Čest argument interesnih skupina koje se protive ovoj zabrani je naglašavanje podataka o ukupnoj (maloj) masi nastalog otpada (od plastičnih vrećica) te mogućnosti njihovog recikliranja.</p> <p>U tom smislu moramo naglasiti da masa nastalog otpada ne odražava njegov potencijal negativnih učinaka na okoliš ili zdravlje ljudi te samim time predstavlja nebitnu informaciju. Što se tiče učinkovitog recikliranja, ono je teoretski moguće, ali je u praksi neprovedivo, upravo zbog nemogućnosti adekvatnog razdvajanja otpada, velikog broja različitih plastičnih polimera i neisplativosti. Dakle, bez obzira na teoretsku</p>		
--	--	--	--	--

		<p>mogućnost, te se plastične vrećice neće reciklirati već će završiti kao otpad. Posljedica navedenog je akumulacija enormnih količina plastike u prirodi (osobito u moru) te , kako je pokazao velik broj recentnih znanstvenih istraživanja, značajan trend kontinuiranog porasta količine mikro- i nanoplastike u vodi i hrani. U takvom obliku, plastika prestaje biti inertna i siguran materijal te posljedično rastuća izloženost ljudi (putem nanoaerosola,kože i gastrointestinalnog sustava) otvara mogućnost pojave štetnih učinaka na ljudsko zdravlje. Primjerice, prema nedavnom istraživanju, čak 81% analiziranih uzoraka vode iz slavine te 93% uzoraka flaširane vode je onečišćeno mikroplastikom. Istraživanja učinaka izloženosti na ljudsko zdravlje na samom su početku, a rezultati do sada provedenih istraživanja ukazuju na (proupalno) prooksidativno i citotoksično djelovanje uz potpuno neistražene učinke kronične izloženosti. Upravo zbog toga potrebno je uložiti najveće napore kako bi se što brže i što učinkovitije smanjila količina plastike u okolišu, i u kontekstu očuvanja okoliša te ljudskog zdravlja. Protivnici zabrane plastičnih vrećica osobito naglašavaju optimalnu higijensku ispravnost plastičnih vrećica te prednosti u odnosu na alternative, a u kontekstu trenutne epidemiološke situacije. Takve tvrdnje nisu znanstveno utemeljene obzirom da COVID-19 na plastičnim površinama u stabilnom obliku preživljava između 2 i 3 dana, što plastične vrećice definitivno ne čini zdravstveno sigurnijom opcijom od alternative.</p> <p>Članak 52. (2) U svrhu doprinosa kružnom gospodarstvu Europske unije, Republika Hrvatska treba ostvariti sljedeće ciljeve: 3. najmanje 55 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2025. godine 4. najmanje 60 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2030. godine i 5. najmanje 65 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2035. godine.</p> <p>Ovaj članak zakona predstavlja korak unazad odnosno degradaciju postojećih propisa s obzirom da je Planom gospodarenja otpadom RH 2017-2022 propisan zakonski cilj od 60% recikliranja komunalnog otpada do 2022. godine. Smatramo da bi stoga za 2025. trebalo definirati minimalno 65% recikliranja, za 2030. minimalno 70%, a za 2035. minimalno 75%, kao što je to definirano i zahtjevima Europskog Parlamenta u Rezoluciji o prelasku na cirkularnu ekonomiju.</p> <p>Članak 54. (1) Radi recikliranja otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu odvojeno se moraju sakupiti sljedeće mase otpadnih boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana: - 77 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2025. godine i - 90 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2029. godine. Cilj za 2025. je već postignut te je nužno je postaviti što viši cilj i to obzirom na učinkovitost sustava povratne naknade na 95%. Također smatramo da bi sustav povratne naknade trebalo proširiti izvan kategorije boca za napitke, na druge vrste plastične ambalaže (plastični spremnici za kozmetiku, deterdžente, sredstava za čišćenje itd.)</p> <p>Članak 67 (12). Davatelj usluge je dužan predati miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom sukladno Planu</p> <p>Na temelju iskustava sa sadašnjim CGO smatramo da je potrebno omogućiti JLS da miješani otpad obrađuju i u lokalnim modularnim postrojenjima koja sa ekološki prihvatljivom tehnologijom zbrinjavaju miješani otpad u industrijsku sirovinu i inertni ostatak.</p> <p>Članak 81. (1) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati odvojeno prikupljanje otpadnog papira i kartona, stakla, metala, plastike, biootpada, drva, tekstila, ambalaže, električne i elektroničke opreme, baterija i akumulatora i glomaznog otpada, uključujući</p>		
--	--	---	--	--

			<p>otpadne madrace i namještaj na način da osigura funkcioniranje jednog ili više reciklažnih dvorišta, odnosno mobilne jedinice na svom području sukladno stavcima 2. i 3. ovoga članka te uslugu prijevoza glomaznog komunalnog otpada na zahtjev korisnika usluge.</p> <p>Tražimo dopunu članka kojom će se osigurati odvojeno sakupljanje mora osigurati ne samo putem reciklažnih dvorišta, već i skupljanjem na kućnom pragu te individualiziranom naplatom koja potiče ljude da više odvajaju.</p> <p>Članak 88. (1) Radi poticanja ponovne uporabe i sprječavanja nastanka otpada, recikliranja i općenito uporabe otpada, te doprinosa postizanju nacionalnog cilja gospodarenja otpadom, u sklopu proširene odgovornosti proizvođača proizvođač proizvoda dužan je: 1. preuzeti rabljeni proizvod 2. osigurati preuzimanje otpada koji nastaje od uporabe proizvoda 3. osigurati provedbu usluga gospodarenja otpadom 4. platiti naknadu gospodarenja otpadom 5. osigurati javno dostupne informacije o mjeri u kojoj se proizvod može ponovno uporabiti i reciklirati 6. označiti proizvod odnosno ambalažu i priložiti uputu i 7. registrirati se i dostavljati podatke u Registar proizvođača s proširenom odgovornosti.</p> <p>Potrebno je dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus - ne samo za troškove skupljanja, već i pokrivanje troškova: mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, skupljanja otpada, prijevoza i obrade, čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, prikupljanja podataka i izvješćivanja. Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratne alternative te daju prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi. Također, potrebno je osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a.-do kraja 2021. godine</p> <p>Nadalje smatramo da bi novim Zakonom trebali biti definirani ekonomski instrumenti gospodarenja otpadom, što je od iznimne važnosti za prevenciju plastičnog onečišćenja okoliša jer bi predvidjeli specifične odredbe koje bi predstavljale bitan poticaj na uspostavu sustava koji promiče višekratna rješenja kao zamjenu za jednokratne plastične proizvode te doprinose stvaranju kružnog gospodarstva. To bi bilo u skladu s Direktivom o jednokratnoj plastici koja jasno ističe da je potrebno spriječiti zamjenu jednokratnih plastičnih proizvoda drugim jednokratnim proizvodima napravljenim od nekog različitog materijala (papira i slično).</p>		
132	Ivan Šnihur	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI !</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili opozivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
133	Rikardo Andreić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo</p>	Odbijen	Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom

		GOSPODARENJU OTPADOM	<p>razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p>		<p>stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporbavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
134	Lucija Radaković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za</p>

			<p>može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO₂ i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>		<p>nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
135	Tomislav Živković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospje u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe, potpune zabrane plastike za jednokratnu upotrebu i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
136	Milosava Noršić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI STAVLJANJA NA TRŽIŠTE JEDNOKRATNIH PLASTIČNIH VREĆICA!!</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p>

			<p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>		<p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
137	Martina Noršić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona.</p> <p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš</p>

					detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
138	Dorothea Odak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI! Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane. Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.	Odbijen	Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno. Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.
139	Istarska županija - Regione Istriana	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Iako je u domeni javne usluge detaljnije regulirana razlika između kućanstava i korisnika usluge razvrstane u kategoriju korisnika koji nije kućanstvo još uvijek nije na adekvatan način riješen problem biorazgradivog otpada iz kuhinja i kantina te općenito gospodarenja biootpadom koji više nije niti naveden kao posebna kategorija otpada.	Primljeno na znanje	Zakon propisuje obveze u svezi postupanja sa svim otpadom pa tako i biootpadom.
140	Istarska županija - Regione Istriana	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Sustav gospodarenja otpadom s centralnom građevinom županijskim centrom za gospodarenje otpadom potrebno je detaljno odrediti i u zakonu odrediti posebno poglavlje po tom pitanju (npr. odrediti osnovne odnose i obveze JLS, pružatelja javne usluge skupljanja miješanog komunalnog otpada, JRS i trgovačkog društva koje upravlja centrom, ukinuti obvezu ishodovanja dozvole za probni rad, i sl.). Također je značajno za rad centara jasno odrediti omogućavanje i uvjete miješanja otpadne plastike i SRF-a u cilju povećanja kalorične vrijednosti kao i razlike između gorivog otpada, goriva iz otpada, SRF-a i RDF-a te kada	Primljeno na znanje	Obveze u svezi CGO-a su uređene. Pitanje dopuštenja miješanja otpada, pa i miješanja otpada u CGO-u, regulirano je zakonom, a u konačnici i dozvolom za gospodarenje otpadom.

			oni prestaju biti otpad i postaju proizvod tj. alternativno gorivo koje više nije otpad.		
141	Istarska županija - Regione Istriana	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Vezano uz obaveze JRS neprihvatljivo je da je uključenost i utjecaj JRS na donošenje zakona u kojima imaju učestalim izmjenama sve više obaveza, minimaliziran i da nema partnerskog odnosa, a da se npr. člankom 130. prijedloga propisuje da upravni nadzor nad njegovom primjenom i propisa donesenih na temelju istoga te radom i postupanjem nadležnih upravnih tijela jedinca lokalne i područne (regionalne) samouprave obavlja Ministarstvo koje može podnijeti optužni prijedlog ili kaznenu prijavu ukoliko u nadzoru utvrdi da su povrijeđene odredbe zakona ili podzakonskih akata. Trenutno važeća odredba da je JL(R)S dužna otkloniti nepravilnosti koje se utvrde u provedbi upravnog nadzora primjerena je trenutnom stanju i ne treba se mijenjati. Npr. u postupcima izdavanja dozvole za gospodarenje otpadom Ministarstvo je drugostupansko tijelo i ima uvid u izdane dozvole te je umjesto ovakvog načina uputnije graditi partnerski odnos.	Primljeno na znanje	Svrha Zakona nije izgradnja odnosa, već uređivanje obveza, ovlasti i td., a pitanja odnosa uređuju stranke u odnosu.
142	Istarska županija - Regione Istriana	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	U domeni izdavanja dozvola za gospodarenje otpadom značajno su izmijenjene odredbe o postupanju tako da ostaje nedorečeno tko su stranke u postupku, tko može izrađivati elaborat o gospodarenju otpadom i tko je odgovoran za njegov sadržaj, tko prisustvuje očevidu, kada je očevid obavezan, na koga su prenijeti poslovi odgovorne osobe za gospodarenje otpadom i sl. uz ukidanje potrebe da građevine za gospodarenje otpadom moraju biti planirane dokumentima prostornog uređenja i da podnositelj zahtjeva mora imati upisanu djelatnost gospodarenja otpadom čime izostaje mogućnosti da se sustav razvija planski i ograničeno na održivi način. Nasuprot tome i dalje se inzistira na financijskom jamstvu koji kao instrument za sada nije uspješno implementiran (iako mu je svrha pozitivna) pa je u tom dijelu trebalo provesti širu raspravu u svrhu pronalaska boljeg načina za postizanje istog cilja (npr. preko Fonda). Općenito u dosadašnjoj praksi donošenja zakona i podzakonskih akata u domeni gospodarenja otpadom kao i njihove implementacije problemi nadležnih županijskih tijela nisu na ravnopravan način uzimani u obzir te nedostaje uža suradnja između Ministarstva i JRS (npr. savjet).	Primljeno na znanje	Zakon o općem upravnom postuku uređuje pitanje starneke u postupku te smo stava da isto nije potrebno dodatno razrađivati ovim zakonom. Elaborat je odgovornost osobe koja podnosi zahtjev za ishođenje dozvole za gospodarenje otpadom. Suglasni smo sa primjedbom da je potrebna uža suradnja županijskih tijela i Ministarstvana pitanjima dozvola za gospodarenje otpadom.
143	Istarska županija - Regione Istriana	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Mijenja se nadležnost za vođenje evidencija i očevidnika za djelatnosti gospodarenja otpadom kao i u dijelu postupka skupljanja opasnog otpada te nadležnost prelazi u upravna tijela županije bez prethodne analize kapaciteta (ljudskih i financijskih resursa). Navedeno podrazumijeva i dodatno vođenje informacijskog sustava, a zbog mogućeg neujednačenog postupanja na razini županija realno je očekivati dodatne probleme u domeni gospodarenja otpadom ukoliko naputci o postupanju ne budu jasni i pravovremeni (što do sada nije bio slučaj).	Primljeno na znanje	
144	Istarska županija - Regione Istriana	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Obrazloženjem članaka samo su ponovno navedene odredbe članaka, ali nije obrazložen cilj koji se tim odredbama želi postići i koji se uočeni nedostaci u dosadašnjoj provedbi time adresiraju (npr. nove odredbe koje se odnose na količinu otpada koja se smatra neznatnom u gospodarenju otpadom – čl.8., integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada – čl. 84 i sl.).	Primljeno na znanje	Količina otpada koja se smatra neznatnom propisana je važećim Pravilnikom o Katalogu otpada, a odredba o integriranoj mreži postrojenja za obradu MKO predstavlja prijenos odredbe Okvirne direktive o otpadu
145	Nada Uzorinac Nasipak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo. Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive

			<p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>(EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
146	Šime Validžić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ne treba ukidati obvezu imenovanja povjerenika za gospodarenje otpadom i zamjenika povjerenika za pravne osobe koje zapošljavaju 50 i više osoba jer će se ukidanjem te obveze samo smanjiti razina odgovornosti gospodarenjem otpadom i smanjiti postotak otpada koji je ispravno izdvojen za recikliranje i druge vrste uporabe.</p> <p>Ne treba se smanjiti broj odredbi u vezi prekograničnog prometa otpadom niti ukidati obvezu upisa u Očevidnik uvoznika odnosno izvoznika otpada jer ne treba pojednostaviti uvoz otpada a posebice ne treba pojednostaviti izvoz otpada u siromašne zemlje u kojima se on uglavnom pravilno ne reciklira. Neprihvatljivo je da ljudi misle da će pravilno izdvojen otpad biti recikliran ali da se događa da taj otpad završi u moru ili prirodi u nekoj siromašnoj zemlji gdje može biti opasan ili smrtonosan za ljude i druga živa bića.</p> <p>Zabrana vrećica i drugih proizvoda od jednokratne plastike su dobra stvar uz uvjet da ih se ne zamjenjuje proizvodima od sirovina iz zemalja u kojima se zbog širenja poljoprivrede događa masovno uništavanje prašuma, istrebljenje biljnih i životinjskih vrsta i genocid protiv domorodačkih naroda (kao što su šećerna trska iz Južne Amerike ili bambus, kokos ili palmino ulje iz jugoistočne Azije). Ako je sadašnji plastični proizvod i/ili sirovina od koje se izrađuje porijeklom iz Hrvatske onda i zamjena treba biti iz Hrvatske i uključiti sadašnje proizvođače i radnike.</p>	Primljeno na znanje	<p>Pitanje plastičnih vrećica i jednokratnih plastičnih proizvoda dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Podaci koji su danas sadržani u „Očevidniku uvoznika/izvoznika“ služe za potrebe inspekcijskog nadzora, a istovrijedni popis će se izrađivati temeljem podataka u e-ONTO-u. Dodatno napominjemo kako je prekogranični promet otpadom uređen osim ovim zakonom i baselskom konvencijom te Uredbom o pošiljkama otpada.</p>
147	Tomislav Imprić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ubija morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Životinje je mogu zamijeniti za hranu, progutati te uginuti, ili se mogu zaplesti u nju i ugušiti. K tome, plastika ima sposobnost da na sebe veže druge toksične tvari i prenosi ih u organizam životinje koja je proguta. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje je važno, ali podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo – recikliranje ne može biti glavno i pouzdano rješenje. Trebamo stati na kraj jednokratnoj plastici i okrenuti se materijalima i predmetima za višekratnu upotrebu, poput višekratnih vrećica za kupovinu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
148	Nikola Brkić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od deblijih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p>

			<p>je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari).</p> <p>Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti. Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>		<p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
149	HANA GLUŠICA	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba hitno i strogo zabraniti, ali i proširiti zabranu na vrlo lagane. Zbog loše kvalitete plastične vrećice se kratko koriste, zbog niske cijene dijele se nekontrolirano, okolišu i posljedično svima nama nanose štetu, a jednostavno ih je zamijeniti alternativama za višekratnu upotrebu. Simbolična naplata nije riješila ovaj problem i jedino će zabrana laganih plastičnih vrećica značajnije popraviti situaciju.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
150	Tomislav Blašković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

			<p>moгуćih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>		
151	Janja Vukojević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Vežano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica.</p> <p>U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>	Odbijen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
152	duje reljić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se formulaciji čl.72.st.5. kako je predloženo- nema jednoznačno određenog kriterija za utvrđenje cijene obvezne minimalne javne usluge čime se omogućuje paušalno određenje cijene prema volji pružatelja usluge i izbjegavanje dosljedne primjene načela onečišćivač plaća. Predlažem odrediti da pružatelj usluge koncem poslovne godine javno objavi podatak o postotku u kojemu su troškovi koji se financiraju iz cijene/sredstava obvezne minimalne javne usluge sudjelovali u sveukupnom poslovanju pružatelja usluge na razini tekuće poslovne godine. Potom bi se cijena javne usluge za svako zbrinjavanje predane količine komunalnog otpada u slijedećoj godini trebala izračunati na način da se iznos dobiven kao umnožak predane količine otpada i utvrđene jedinične cijene (za masu ili volumen) uveća za ranije spomenuti postotak u kojemu su fiksni troškovi sudjelovali u poslovanju pružatelja usluge. Tako bi korisnici usluge znali objektivno kolike su im obveze i zašto, a načelo onečišćivač plaća bilo bi dosljedno primijenjeno jer bi korisnik usluge koji ima potrebu zbrinuti veću količinu otpada više sudjelovao i u kumuliranju novčanih sredstava obvezne minimalne javne usluge! A i odredba da će cijena obvezne minimalne javne usluge biti ista za istu kategoriju korisnika biti će zadovoljena jer će rečeni postotak korekcije iznosa zbrinjavanja određene količine otpada biti svima - isti!</p>	Primljeno na znanje	<p>JLS upravlja sustavom gospodarenja komunalnim otpadom te je OMJU u nadležnosti predstavničkog tijela, a „cijena odvoza“ je u nadležnosti izvršnog tijela JLS, a davatelj usluge može dati prijedlog. Obveza davatelja javne usluge da objavi izvješće je propisana, kao i obveza da se o cjeniku vodi javna rasprava te da se obrazloži predložena cijena.</p>
153	Greenpeace	NACRT PRIJEDLOGA	Danska LCA analiza (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags)	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet

		<p>ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM</p>	<p>Tzv. „Danska analiza“ životnog ciklusa vrećica za nošenje bazira se na nizu upitnih pretpostavki. Analiza nije uzela u obzir onečišćenje okoliša smećem od plastičnih vrećica, što u samoj studiji jasno piše na nekoliko mjesta – „The environmental assessment does not take into account the effects of littering“. To je u potpunom raskoraku sa stanjem u stvarnosti, barem u većini zemalja. Svjedoci smo plastičnih vrećica na brojnim lokacijama u okolišu, dospjevaju do mora, usitnjavaju se u mikroplastiku, ugrožavaju životinjske organizme itd.</p> <p>Također, studija uspoređuje plastične vrećice s pamučnima za koje pak ne uzima u obzir da mogu biti od recikliranog materijala, a i same biti reciklirane na kraju životnog vijeka.</p> <p>Za ovu studiju postoje brojni javno dostupni kritički osvrti koji ističu niz problema s metodologijom, korištenim podacima i interpretacijom rezultata, među kojima su najistaknutije kritike na način računanja utjecaja na ozonski omotač - zbog vrlo upitne tehničke pretpostavke su najvećim dijelom pamučne vrećice dovedene u nepovoljni položaj u odnosu na plastične.</p> <p>Plastika i koronavirus / zdravlje</p> <p>Plastika sama po sebi nije nikakav sanitarni, higijenski materijal koji će nas zaštititi od pandemije koronavirusa. Istraživanje objavljeno u časopisu New England Medical Journal govori kako novi koronavirus može biti detektiran na plastičnim površinama 2–3 dana: https://www.nejm.org/doi/10.1056/NEJMc2004973</p> <p>Izjava zdravstvenih stručnjaka u kojoj ističu da je sigurno koristiti predmete i sustave za ponovnu upotrebu, ukoliko se primjene osnovne higijenske mjere: https://www.greenpeace.org/static/planet4-international-staticeless/2020/07/0c3a6a32-health-expert-statement_updated.pdf</p> <p>Studija „Plastika i zdravlje: skriveni troškovi plastičnog planeta“ (Plastic & Health: The Hidden Costs of a Plastic Planet; CIEL) razmatra utjecaj svake faze životnog ciklusa plastike na zdravlje ljudi i upozorava da je potrebno postupati po načelu predostrožnosti. Jedan od zaključaka studije je da plastika predstavlja rizike po ljudsko zdravlje u svakoj fazi svog životnog ciklusa (ekstrakcija materijala, proizvodnja, upotreba, odlaganje). https://www.ciel.org/wp-content/uploads/2019/02/Plastic-and-Health-The-Hidden-Costs-of-a-Plastic-Planet-February-2019.pdf</p> <p>Plastika i klima</p> <p>Većina plastike izrađuje se iz fosilnih goriva, a do emisija stakleničkih plinova dolazi u svakoj fazi životnog ciklusa plastike.</p> <p>Studija “Plastika i klima – skriveni troškovi plastičnog planeta” (“Plastic and Climate: the hidden costs of a plastic planet”, CIEL) iznosi procjene da je samo u 2019. godini, na globalnoj razini, proizvodnjom plastike i spaljivanjem plastičnog otpada emitiran ekvivalent emisija stakleničkih plinova 189 termoelektrana na ugljen. Studija također iznosi alarmantne procjene o tome da bi, ako se sadašnji trendovi nastave, do 2050. proizvodnja plastike mogla imati udio od 20% globalne godišnje potrošnje nafte.</p>	<p>razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .</p>
--	--	--	---	--

			<p>Sažetak studije: https://www.ciel.org/wp-content/uploads/2019/05/Plastic-and-Climate-Executive-Summary-2019.pdf Cijela studija: https://www.ciel.org/wp-content/uploads/2019/05/Plastic-and-Climate-FINAL-2019.pdf</p> <hr/> <p>Treba napraviti otklon od plastike za jednokratnu upotrebu i okrenuti se materijalima za višekratnu upotrebu, kao i sustavima za višekratnu upotrebu i ponovno punjenje. Mjera naplate (od početka 2019.) laganih plastičnih vrećica za nošenje koja je stupila na snagu kroz Pravilnik o izmjenama i dopunama pravilnika o ambalaži i otpadnoj ambalaži (listopad 2017.), ne donosi značajan pomak prema smanjenju potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi. To je vidljivo i po podacima Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja o potrošnji plastičnih vrećica za nošenje u 2019. godini. Jedino zabrana može bitno popraviti situaciju.</p>		
154	Tea Juričić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Novi Zakon o otpadu za naredno desetljeće prilika je da se Hrvatska napokon pomakne s europskog dna u neodrživom gospodarenju otpadom. Međutim, ovaj prijedlog Zakona, uz minimum mjera iz EU Direktiva, održava na životu brojne neprihvatljive prakse i potiče sustav protivan javnom interesu i zaštiti okoliša. Osim što ne donosi dovoljno mjera za unaprjeđenje sustava, prijedlog Zakona degradira i pojedine postojeće pozitivne odredbe. Primjerice, cilj recikliranja od 60 posto do 2022. godine, koji je propisan važećim Planom gospodarenja otpadom (2017.-2022.), zamjenjuje se slabijim ciljem od 55 posto do 2025. godine.</p> <p>Ovakvo derogiranje ciljeva nikako nema svrhu poboljšanja sustava i zaštite okoliša. Jedan od ključnih nedostataka prijedloga Zakona je da uporaba otpada, poput spaljivanja u cementarama, po novom ne treba biti definirana prostornim planom, iako lokacije postrojenja mogu imati značajan utjecaj na kvalitetu života građana. Ukidanje obaveze definiranja prostornim planom neprihvatljiv je pokušaj gušenja glasa građana kojima treba biti omogućena rasprava o obradi otpada u njihovom okruženju. Višestruko je problematično i da se ponovo nameće obaveza gradovima i općinama da miješani otpad predaju u regionalne centre, umjesto ekološki prihvatljive obrade u vlastitim postrojenjima. Centri to skupo naplaćuju nakon čega su gradovi prisiljeni dizati račune građanima. To se već dešava na području Istre i Primorsko-goranske županije gdje su izgrađeni prvi centri, a ovim prijedlogom Zakona potvrđuje se kao praksa i za ostatak Hrvatske. Centri za gospodarenje otpadom (centiri za smeće) štete okolišu i društvu u cjelini te omogućuju neučinkovito, neisplativo i okolišno štetno spaljivanje otpada, koje se ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje, već itekako aktualizira, što je jako loše.</p> <p>U prijedlog novog Zakona prenose se tek minimalni zahtjevi EU direktiva, bez većih i potrebnih ambicija koje pokazuju odgovornije zemlje poput Slovenije, Irske, Francuske i Austrije. Dobar primjer su mjere za smanjenje jednokratne plastike. One se svode na zabranu određenih proizvoda, dok za ostale nisu propisani ciljevi smanjenja, kao što je to u Direktivi. Ne zabranjuju se najtanje jednokratne plastične vrećice koje su jedan od najvećih zagađivača, a mjere proširene odgovornosti proizvođača nisu dovoljne. Uпитno je i ispunjenje minimalnih ciljeva s obzirom na dosadašnju praksu nepridržavanja propisa i nesankcioniranja prekršitelja, čime Zakon često ostaje samo mrtvo slovo na papiru.</p>	Djelomično prihvaćeno	<p>Propisani ciljevi predstavljaju obvezni prijenos zahtjeva direktiva.</p> <p>Pruimjedba o „ekološki prihvatljivoj obradi miješanog komunalnog otpada u vlastitim postrojenjima JLS“ u naravi i većini slučajeva danas predstavlja odlaganje otpada na odlagalištu, a podsjećamo kako je prema prvenstvenom redu gospodarenja otpadom odlaganje najmanje poželjna opcija kojoj prethodi energetska uporaba otpada.</p> <p>„U svezi primjedbe o cijeni javne usluge, mišljenja smo da se ovim zakonom ne treba propisivati dodatna „zaštita građana“ od njihovih izabраниh predstavnika odnosno predstavničkog tijela JLS, koje je nadležno za određivanje OMJU, te izvršnog tijela koje je nadležno za izdavanje suglasnosti na cijenu odvoza otpada. Dodatno je uređena mogućnost „nagrađivanja“ korisnika javne usluge za adekvatno postupanje s otpadom, ako je to tako određeno odlukom predstavničkog tijela JLS.</p>

			<p>Dodatno zabrinjava činjenica da se Zakonom omogućavaju različite interpretacije brojnih članaka koje se vrlo lako mogu iskoristiti na štetu građana i građanki. Najbolji primjer je način izračuna cijene javne usluge. Ne definiraju se mehanizmi kojima bi se građane zaštitilo od nepravedne strukture cijene te nagradilo za pravilno postupanje s otpadom.</p> <p>Zelena akcija poziva Ministarstvo da usvoji argumentirane primjedbe organizacija civilnog društva i javnosti, kao i opetovana upozorenja od strane EU o potrebi ambicioznijih mjera za smanjenje otpada te razvoj sustava za ponovnu uporabu. Ukoliko se Zakon usvoji u predloženom obliku, propustit će se prilika da se u narednih par godina poboljša sustav gospodarenja otpadom u RH.</p> <p>2. Osnovna pitanja koja se uređuju Prijedlogom zakona Ukida se obveza imenovanja povjerenika za gospodarenje otpadom i zamjenika povjerenika za pravne osobe koje zapošljavaju 50 i više osoba, te se ukida za te osobe obveza ishoda potvrde o izobrazbi o gospodarenju otpadom kao i za direktora odnosno fizičku osobu koja upravlja davateljem javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada. Obveza imenovanja povjerenika za gospodarenje otpadom propisana je važećim nacionalnim Planom gospodarenja otpadom (2017-2022) te je koristan alat za odgovornije postupanje s otpadom u tvrtkama i postizanje održivog gospodarenja nastalim otpadom u tvrtkama te se stoga protivimo ukidanju ove obveze.</p>		
155	SILVIJA BAJZEK SARAPA	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Plastične vrećice treba što prije zabraniti s obzirom da recikliranje u praksi nažalost ne funkcionira ili funkcionira loše. Isto vrijedi i za jednokratnu plastiku koju se u prirodi nalazi posvuda te njeno korištenje treba uvelike smanjiti.</p> <p>S obzirom da je plastična ambalaža neizostavan dio gotovo svakog proizvoda, potrebno je potaknuti i proizvođače na odgovornost i smanjenje plastičnog otpada (npr. korištenje povratne ambalaže i sl.). Potrebno je educirati i poticati građane da višekratno koriste ambalažu i da pravilno odvajaju otpadnu ambalažu, a sve u cilju zaštite i ljepote prirode i očuvanja za buduće generacije.</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
156	Ivana Požega	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona</p>	Primljeno na znanje	Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog

			<p>drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p>		<p>toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osим navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
157	Mihaela Popović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se</p>

					<p>smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
158	NINA PUTINJA	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
159	Lucija Sablić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih</p>

			Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.		jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
160	Vicko Marušić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
161	Stela Kožul	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Jednokratne plastične vrećice ne treba zamjenjivati drugim materijalima za jednokratnu upotrebu (papir, bioplastika...), nego materijalima za višekratnu upotrebu. Ako ćemo masovno koristiti papirnate vrećice, povećat ćemo pritisak na sječu šuma. Bioplastika se razgrađuje pod određenim uvjetima (uglavnom u industrijskim komposterima, zbog uvjeta temperature i tlaka) pa opet može doći do gomilanja otpada. K tome, ne rješava problem tzv. kulture bacanja. Pravo rješenje je odmicanje od jednokratnog korištenja predmeta. Fokus trebamo staviti na smanjenje potrošnje i višekratnu upotrebu materijala, kako bismo spriječili nastanak otpada u začetku.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica te višekratno uporabljivih proizvoda razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona.</p>
162	Gordana Gecan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je</p>

					očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
163	Makro Babić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane. Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta? Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.	Odbijen	Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
164	Saša Košić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI !!! Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili opozivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima. Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.	Odbijen	Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
165	Snježana Cavić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI !!! Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili opozivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima. Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.	Odbijen	Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
166	Gabriela Matić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O	Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš,	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade

		GOSPODARENJU OTPADOM	<p>plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
167	Snježana Cavrić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p> <p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
168	Jozica Krnić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

169	Ivica Borošić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opuščima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
170	Ana Robb	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu laganih plasticnih vrecica i apsolutno podržavam i prijedlog da se proširi zabrana i na vrlo lagane vrecice. Alternative postoje, i to ne u smislu alternativnih jednokratnih materijala kao sto su bioplastike ili papir (koji doprinosi sjeci suma i time klimatskoj krizi) vec se trebamo okrenuti prema dugotrajnim alternativama kao sto su platnene torbe, kosare i cakeri. Jednokratno korištenje bilo cega doprinosi kulturi bacanja te nepotrebno crpi dragocjene resurse, ukljucujuci i energiju. Akcije ciscenja plaza, suma i sl. su kao brisanje poda usred poplave u kuhinji, umjesto da se zatvori glavni ventil - proizvodnja materijala koji izaziva toliko zagađenje te dovodi u opasnost ne samo zivotinje vec i ljude.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
171	Ivica Borošić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opuščima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
172	Hrvoje Batinjan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI LAGANIH PLASTIČNIH VREĆICA!!!!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju</p>

			<p>opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>		<p>uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
173	Ivan Babić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI LAGANIH PLASTIČNIH VREĆICA!!!!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
174	Ana Šimić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
175	ANA BABIĆ JURKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI LAGANIH PLASTIČNIH VREĆICA !!!</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je</p>

					posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
176	Lorena Herceg	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo. Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno: Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
177	Danijela Glavić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo. Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno: Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
178	Martina Miklec	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Protiv zabrane plastičnih vrećica!	Odbijen	Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog

					njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
179	Vedrana Vitali Tolić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Jesam za zabranu plastičnih vrećica. Plastične vrećice ne mogu se reciklirati. Prevelika količina završava u moru gdje tone na morsko dno te nakon dugog perioda razgradnje ostaje kao mikroplastika. Osim što je opasna za morsku floru i faunu, mikroplastika hranidbenim lancem na kraju završi i na našem stolu i u našem organizmu. Međutim smatram da bi ukidanje jednokratnih plastičnih vrećica trebao biti put ka smanjenju proizvodnje i upotrebe plastike uopće. Što dobivamo ukidanjem plastičnih vrećica ako je i dalje 99% proizvoda koje ćemo kupiti zapakirano u plastičnu ambalažu? Druga stvar, manje od 10% plastike se uopće može reciklirati, dok se ostatak spaljuje ili završi u prirodi. Osim toga, u plastici postoji niz slobodnih spojeva u plastičnim polimerima koji se mogu otpuštati iz ambalaže i difundirati u piće, hranu, medicinske otopine, a utječu na rad mnogih procesa i hormona u ljudskom tijelu.	Primljeno na znanje	Pitanje plastičnih vrećica te ostalih plastičnih proizvoda razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
180	Nikolina Kušan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI LAGANIH PLASTIČNIH VREĆICA!!!!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
181	Josip Kireta	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI LAGANIH PLASTIČNIH VREĆICA !!!!	Odbijen	Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.

182	Eva Janeković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
183	Mia Crnčić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
184	Matija Golub	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA !!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili opozivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
185	Ivan Babić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA !!!</p> <p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za</p>

			<p>nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>		<p>nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
186	Saša Košić	<p>NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM</p>	<p>NE ZABRANI !!! Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane. Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
187	Dražen Radelja	<p>NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM</p>	<p>NE ZABRANI !!! Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih</p>

			<p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opuščima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>		<p>plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
188	Helena Ivetić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
189	MLADEN VAŠAREVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
190	Sara Glavinić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vrijeme je da se i Hrvatska okrene prema ekološki prihvatljivijim opcijama i uhvati u koštac s borbom protiv klimatskih promjena.</p>	Primljeno na znanje	

191	Hana Ahmetović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Slažem se sa zabranom laganih plastičnih vrećica za nošenje i smatram da zabranu treba proširiti na vrlo lagane vrećice. Lagane plastične vrećice koristimo kratko, u većini slučajeva samo jedanput. Nakon toga ih se baca u otpad, potom im trebaju stoljeća da se razgrade na odlagalištima, a svakim danom smo svjedoci koliko ih završava u okolišu. Sve to uzrokuje velike probleme za okoliš i moramo djelovati po tom pitanju. Jednokratne plastične vrećice postale su simbolom brzog i rasipnog trošenja prirodnih resursa. Po ovom, kao i drugim pitanjima vezanim uz kulturu bacanja, treba mijenjati navike. Ali ne može sav teret biti na pojedincima, treba postaviti drugačije zakonske okvire!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
192	Dragutin Drčić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA! Predlažem brisanje stavka 3. u članku 16. ovog Zakona.</p> <p>Niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica.</p> <p>U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
193	Marina Mavrincac	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja

			<p>spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
194	Josip Zirdum	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja.</p> <p>Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica za nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p> <p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
195	Hrvoje Pavlak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>U Članku 16., predlaže se brisanje stavka 3. kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p> <p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>

			<p>smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>NE zabrani!</p>		
196	Hrvoje Pavlak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!!! U Članku 16., predlaže se brisanje stavka 3. kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
197	Luka Zirdum	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI UPOTREBE VREĆICA!!! Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“ Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>

			U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.		
198	MARINA MATIJEVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane i tanke plastične vrećice u okolišu ostavljaju nepopravljivu štetu, a zapravo ih je najlakše zamijeniti alternativama. Apsolutno ih je nužno zabraniti jer se bez njih definitivno može!</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
199	Vladimir Rupčić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Na osnovu kojih zakonskih akata se zabranjuju navedene vrećice? I na osnovu kojih argumenata?</p> <p>U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. U fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa, koje bi trebale predstavljati osnovu na temelju koje se donosi odluka o promoviranju, odnosno zabrani određenih proizvoda. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak. Zbog čega se ne promatra utjecaj na okoliš plastične vrećice kroz njezin cijeli životni vijek, nego se težište stavlja samo na njegov kraj? Većina plastičnih vrećica i tako ne završi u okolišu.</p> <p>Koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, koje su nezamjenjive za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja? Papirnate vrećice, koje su po svim pokazateljima utjecaja na okoliš lošije od polietilenskih i za čiju proizvodnju se troši bitno više resursa: sirovina, energije i vode? Polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara? Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno čvrste da drže namirnice, ali toliko</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p> <p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u</p>

			tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse. Zbog čega se umjesto zabrana ne provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom? Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda.		nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.
200	Mladen	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI KORIŠTENJA VREĆICA</p> <p>Vezano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetsku uporabu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Odredbе vezane uz ciljeve za otpadnu ambalažu uskladit će se s odredbama vezanim uz zabranu stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
201	Vladimir Rupčić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

202	Ante Tičić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Splitski potrošač Split Zakon o otpadu iz 2010.godine je prvi zakon koji je najavio društveno ekonomski prihvatljivo uređenje sitimulativno gospodarenje otpadom, i to odredbom članka 17. Zakona kojima je uspostavljen sustav provedbe principa „onečišćivač plaća“ na način da su korisnici stimulirani na smanjenje predaje otpada. Naime primjenom navedenog principa korisnicima je određeno da se cijena usluga određuje prema količini predanog otpada. Drugim riječima, smanjenje otpada a više selektiranja potencijalno korisne sirovine od interesa je za korisnike, a nadasve za racionalno korištenje sirovine iz otpada – mišljenje građanina – korisnika usluga. Budući davatelj javne usluge, očito podržani od lokalnih moćnika i neadekvatnim mjerama nadležnog ministarstva, osim veoma malog broja: Krk, Crikvenica, Čakovec velika većina davatelja usluga nisu primjenili zakonske odredbe pa je nakon tri godine došlo do usvajanja ZOGO kojeg su korisnici prihvatili gotovo bez primjedbi, koliko je nama (udruge potrošača, op.a) poznato. Naime, postojeći ZOGO, po nama gotovo da nije trebalo mijenjati da nisu gospoda iz Vlade RH, na prijedlog resornog ministarstva donijeli Uredbu (2013.g) koja je u dijelu određivanja cijene javne usluge, bez utemeljenja u Zakonu, napravila rošomon. Rezultat pravne gimnastike je u: povećanju cijena >100%, da je pritom paušal po nazivom OMJU cca90% od ukupne cijene, i potpuno nestimulativni sustav gospodarenja otpadom.</p> <p>Ovaj Nacrt prijedloga ZOGO je miks postojećeg Zakona i Uredbe o gospodarenju otpadom koji uz malo posložene odredbe, tek je ozakonio odredbe Uredbe uz nestimulativno gospodarenje otpadom na štetu korisnika usluga.</p> <p>Bojimo se da ni ovaj Zakon neće osigurati optimalno gospodarenje otpadom.</p> <p>Na kraju valja konstatirati da će Ustavni sud i Visoki upravni sud RH usvajanjem ovog zakona odahnut. Jednostavno će na nekoliko stotina sudskih postupaka odgovoriti: Postupak se obustavlja jer je u međuvremenu usvojen novi ZOGU.</p> <p>Ipak, ostaje gorki okus svim korisnicima koji su, posebice od lipnja 2017.g. do donošenjnog zakona, provedbenih propisa plaćali i > 100% veću cijenu, i hoće li to izazvati sudske sporove za naknadu štete.</p>	Primljeno na znanje	
203	Mislav Milković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa</p>

			<p>neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p> <p>Pozz</p> <p>☐</p>		<p>kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
204	<p>Šaša</p> <p>Malović</p>	<p>NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM</p>	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	<p>Djelomično prihvaćen</p>	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
205	<p>Ivan Malbašić</p>	<p>NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM</p>	<p>NE zabrani proizvodnje plastičnih vrećica</p>	<p>Odbijen</p>	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
206	<p>VLASTA ŽINIĆ JUSTIĆ</p>	<p>NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM</p>	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno.</p>	<p>Djelomično prihvaćen</p>	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za</p>

			<p>Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
207	Ana Špionjak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Treba:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
208	Filip Pandža	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
209	Marija Luic	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O	<p>Podržavam sve smjernice GREENPEACE-a:</p> <p>1) Načelne smjernice:</p> <p>1. Imati jasan obavezan cilj smanjenja na izvoru, odnosno, cilj smanjenja svih predmeta od jednokratne</p>	Primljeno na znanje	

		GOSPODARENJU OTPADOM	<p>plastike, ne samo posuda za hranu i piće – 50% do 2025. i 80% do 2030. za jednokratnu ambalažu te jednokratne plastične predmete, s izuzetkom onih procijenjenih kao nužnih. Jasni i obvezujući kvantitativni ciljevi daju veću sigurnost investitorima u razvoju novih poslovnih modela.</p> <p>2. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>II) U svjetlu Prijedloga ZGO-a podržavam i njihove dodatne preporuke su</p> <p>1. Staviti još veći fokus na postavljanje kvalitetnog sustava prevencije nastanka plastičnog otpada, uz usvajanje svih pravila predviđenih Direktivom o jednokratnoj plastici (pravila o označavanju pojedinih plastičnih proizvoda, o njihovom dizajnu te o mjerama podizanja svijesti).</p> <p>2. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p> <p>Krajnje je vrijeme da se Hrvatska počne ponašati odgovornije po pitanju otpada, naročito onog plastičnog !!!!</p>		
210	Boris Prpić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PROIZVODNJE PLASTIČNIH VREĆICA NE JEDNOSTRANIM ODLUKAMA NA UŠTRP INDUSTRIJE</p> <p>Plastični otpad je osim toga potreban u kružnom gospodarstvu, koje bi Republika Hrvatska trebala uspostaviti, prema uzoru država po veličini i naseljenosti sličnih nama, poput Finske. Dakle, treba težiti smanjivanju plastičnog otpada, ali ne posezati za zabranama.</p> <p>Osim toga, zabrana plastičnih vrećica za nošenje bi negativno utjecala i na postojeće stanje hrvatskog gospodarstva, koje je sada dodatno opterećeno posljedicama epidemije koronavirusa. Bez stvarne potrebe bi se ugrozilo 800 radnih mjesta, u tvrtkama koje se često nalaze u manje razvijenim regijama Republike Hrvatske.</p> <p>Hrvatska je prošle godine proizvela 26.586 tona plastičnih vrećica, izvezla 15.755 tona, a uvezla preko 10.200 tona, što čini vrlo mali udio u ukupnoj europskoj količini. EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 mikrometara, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
211	Robert Bednjički	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospje u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda</p>

			načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.		osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
212	Nataša Blagaić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Zabraniti 100 % plastiku koja sačinjava najveći udio u morskom otpadu. Koji se kod nas baš i ne prati niti se zna koliko iznosi količina morskog otpada na godišnjoj razini. Prijedlog zakona gotovo uopće ne spominje ozbiljnije morski otpad (ja bi ga nazvala vodeni jer sam sigurna da isti problem imaju rijeke i jezera). Ni u ovom prijedlogu kao ni u Pomorskom zakonu na koji nas ovaj prijedlog upućuje vezano za morski otpad ne vidim ništa konkretno. Spominju se Referentni centri za more sukladno posebnom propisu koji uređuje zaštitu okoliša, Detaljan propis o zaštiti od onečišćenja mora kojeg donosi ministar kao i Stožer za zaštitu mora od onečišćenja koji osniva hrvatska vlada. Postoji li išta od toga? Ako postoji što radi? Situacija sa morskim otpadom je alarmantna. Ni svoj morski otpad nismo u stanju riješiti a da ne spominjem otpad stranih država (Grčka, Albanija, Turska...) koje nam more sa svakim jačim jugom donese. Zato trenutno kao jedino rješenje vidim zabranu što veće količine nerazgradive plastike i temeljito razrađen plan primjenjiv u praksi koji će količinu vodenog otpada barem smanjiti u što većem postotku.	Primljeno na znanje	Pitanje plastičnih vrećica kao i ostalih plastičnih proizvoda koji najčešće završavaju u kopnenom a zatim i u vodenom okolišu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
213	VID BEGIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo. Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno: Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
214	Branimir Hainš	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Čitam masu gluposti i ne istina kojima ljudi zastrašuju da će se izgubiti radna mjesta itd. Postoji konoplja od koje se može napraviti cca. 20000 proizvoda. Imamo i bambus. Sva plastična ambalaža u kojoj su proizvodi je zamjenjiva odmah danas sa ekološkom razgradljivom ambalažom. Stoga lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo. Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno: Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu

			<p>i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
215	Luana Hrvačić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.7</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p>	Primljeno na znanje	<p>Pitanje plastičnih vrećica kao i ostalih plastičnih proizvoda koji najčešće završavaju u kopnenom a zatim i u vodenom okolišu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
216	Maja Štefančić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospje u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
217	Marina Brkanac	NACRT PRIJEDLOGA	<p>NE UKIDANJU VREĆICA!!!</p> <p>Koliko će ljudi i obitelji ostati bez prihoda ukidanjem tih</p>	Odbijen	<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih</p>

		ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	radnih mjesta??? Tko će nadoknaditi štetu?		vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
218	Tea Rakar	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predloženi komentar</p> <p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
219	Nikolina Mišić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

220	Patris Šuper	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
221	Elsa Demark	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
222	MIROSLAV ANTONIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

223	Katarina Starčević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno: Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
224	Mia Bradić Marioxxx	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Potrebno je dopuniti Prijedlog ZGO-a ambicioznijim mjerama koje bi zajamčile konkretan zaokret prema ustrojavanju sustava gospodarenja otpadom utemeljenog na načelu prevencije, a ne otklanjanja nastale štete.</p> <p>Prijedlog ZGO-a donosi priliku za dugo očekivani sustavni odgovor na problem onečišćenja okoliša plastikom. Odgovor na institucionalnoj razini dolazi nakon brojnih inicijativa građanki i građana, jedinica lokalne samouprave i poslovnih organizacija u Hrvatskoj koje već godinama samoinicijativno i marljivo provode mjere za smanjenje onečišćenja plastikom. Koliko je građanima ova tema važna pokazuje i Greenpeaceova peticija za zabranu laganih plastičnih vrećica za nošenje (tanjih od 50 mikrona) koju je potpisalo čak 65 000 građana – act.gp/NecuVrecu.</p> <p>NAČELNE SMJERNICE</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Imati jasan obavezan cilj smanjenja na izvoru, odnosno, cilj smanjenja svih predmeta od jednokratne plastike, ne samo posuda za hranu i piće – 50% do 2025. i 80% do 2030. za jednokratnu ambalažu te jednokratne plastične predmete, s izuzetkom onih procijenjenih kao nužnih. Jasni i obvezujući kvantitativni ciljevi daju veću sigurnost investitorima u razvoju novih poslovnih modela. 2. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. 3. Staviti još veći fokus na postavljanje kvalitetnog sustava prevencije nastanka plastičnog otpada, uz usvajanje svih pravila predviđenih Direktivom o jednokratnoj plastici (pravila o označavanju pojedinih plastičnih proizvoda, o njihovom dizajnu te o mjerama podizanja svijesti). 4. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu. <p>PREPORUKE:</p> <p>Bitno je osigurati značajan i mjerljiv pomak fokusa</p>	Primljeno na znanje	<p>Pitanja proširenih obveza proizvođača proizvoda kao i dodatnih mjera uključivo i proširenje ambalaže obuhvaćene sustavom povratne naknade rješavati će se podzakonskim aktima.</p> <p>Odbija se prijedlog propisivanja zabrane stavljanja na tržište plastičnih vrećica čija stijenka je tanja od 15 mikrometara radi nužne higijene pri postupanju s hranom.</p> <p>Odredbe zakona će se uskladiti s odredbama direktive 2019/904.</p>

		<p>sustava gospodarenja otpadom s otklanjanja nastalog onečišćenja plastikom prema preventivnim mehanizmima.</p> <p>Premda čini prve korake za uvođenje preventivnih mehanizama Prijedlog ZGO-a još se uvijek više fokusira na zbrinjavanje otpada nego na smanjenje nastanka otpada. Dobre mjere koje pozdravljamo su mjere ograničenja stavljanja na tržište za plastične proizvode iz SUP Direktive. Pozdravljamo i proširenje zabrane na lagane plastične vrećice za nošenje.</p> <p>Kako bi se uspostavio kvalitetan i održiv sustav gospodarenja otpadom temeljen na načelu sprečavanja nastanka plastičnog otpada potrebno je uvesti ambicioznije mehanizme i mjere koje Prijedlog ZGO-a trenutno ne predviđa:</p> <p>[Članak 16.] Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>[Članak 58.] Potrebno je dosljedno provesti zabranu korištenja laganih plastičnih vrećica za nošenje. Treba brisati alineju 6. i 7. stavka 1. članka 58. s obzirom na zabranu laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>[Glava 3. Sprečavanje nastanka otpada] Postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>[Glava 3. Sprečavanje nastanka otpada] Propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte. Bitno je u ZGO unijeti ambiciozne odredbe za odvojeno sakupljanje i ponovno punjenje.</p> <p>Sustav povratne naknade za plastične boce pokazao se odličnim za postizanje visoke stope odvojenog skupljanja ambalaže od pića. S obzirom na ove rezultate sustav povratne naknade treba proširiti na druge plastične proizvode koji neće biti obuhvaćeni zabranom.</p> <p>Uz to, Prijedlog ZGO-a ne propisuje nikakve preventivne mjere koje bi ciljale na ponovno punjenje čime bi se spriječilo stvaranje otpada na izvoru.</p> <p>[Članak 54.] S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade.</p> <p>[Članak 54.] Sustav povratne naknade proširiti na druge predmete, ne samo boce za napitke.</p> <p>[Glava 3. Sprečavanje nastanka otpada] Propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023.</p> <p>[Glava 3. Sprečavanje nastanka otpada] Za sve ugostiteljske objekte propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.</p> <p>Bitno je uspostaviti sustav proširene odgovornosti proizvođača (POP) koji će biti usmjeren preventivno, a ne samo na uklanjanje nastalog onečišćenja. Kod pravila kojima se uvode mjere POP-a nedostaje potrebna razina ambicioznosti. Predložena pravila transponiraju primarno pravila o POP-u predviđena Direktivom 2008/98/EZ o otpadu koja postavlja temeljni okvir za POP. No potrebno je ta pravila dopuniti dodatnim mjerama POP iz Direktive o jednokratnoj plastici, koja predviđa niz obveza vezanih uz specifičnu odgovornost proizvođača za plastični otpad koji nastane od njihovih proizvoda te koja kroz POP osigurava financijska sredstva za preventivno djelovanje.</p> <p>[Članak 88.] Dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus – ne samo za troškove skupljanja,</p>		
--	--	--	--	--

			<p>nego pokrivanje troškova: – mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda,</p> <p>– skupljanja otpada, prijevoza i obrade,</p> <p>– čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade,</p> <p>– prikupljanja podataka i izvješćivanja.</p> <p>[Članak 88.] Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratnih alternativa te daju prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi. [Članak 88.] Osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a – do kraja 2021. godine. Bitno je postaviti pravni temelj za ekonomske instrumente za uspostavu sustava višekratne uporabe koji bi prevenirali onečišćenje plastikom. Uvođenje nove glave XI. koja uređuje Ekonomske instrumente gospodarenja otpadom vrlo je bitno za postizanje prevencije plastičnog onečišćenja okoliša. Premda su jednokratni plastični proizvodi tek jedan segment ovog sustava, potrebno je predvidjeti specifične odredbe koje bi predstavljale značajan poticaj na uspostavu sustava koji promiču višekratna rješenja kao zamjenu za jednokratne plastične proizvode te doprinose stvaranju kružnog gospodarstva. Direktiva o jednokratnoj plastici jasno ističe da je potrebno spriječiti zamjenu jednokratnih plastičnih proizvoda drugim jednokratnim proizvodima napravljenim od nekog različitog materijala (papira i slično).</p> <p>[Članak 94.] Potrebno je predvidjeti ekonomske poticaje za uspostavu modela ponovnog punjenja i drugih sustava višekratne uporabe. Pokretanje novih, zelenih proizvodnih i uslužnih djelatnosti koje osiguravaju višekratnu uporabu doprinijet će sprečavanju nastanka otpada. Bitno je postaviti kvalitetan sustav nadzora i odvrćujuće sankcije za prekršitelje. Kako bi se osigurala provedba pravila u praksi vrlo je bitno da upravni i inspekcijski nadzor bude popraćen adekvatnim ljudskim i materijalnim resursima za praćenje primjene novih pravila te pravovremeno upozorenje i, prema potrebi, sankcioniranje prekršitelja putem odvrćujućih novčanih kazni.</p>		
225	Lucija Novakovic	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Nazalost ljudi su se pokazali neodgovornima i nedovoljno se plastike reciklira a puno previse zagusuje prirodu i mora, sto je prestrasno. Zabraniti plastiku!!	Odbijen	Ovim prijedlogom Zakona zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, jednokratnih plastičnih proizvoda navedenih u Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš te proizvoda od oksorazgradive plastike. Zabrana stavljanja na tržište drugih plastičnih proizvoda nije razmatrana i nije predmet ovog prijedloga Zakona.
226	Weltplast d.o.o.	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	U Članku 16., predlaže se brisanje stavka kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje. Nacrt zanemaruje inozemna istraživanja, kao što je dansko Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags (2019.), gdje se, između ostalog, dokazalo da je alternative plastičnim vrećicama potrebno iskoristiti vrlo velik broj puta da bi opravdale potrošnju resursa. Primjerice, vrećica od običnog pamuka treba se nositi do 7.100 puta kako bi se „nadoknadio“ utjecaj njene proizvodnje na okoliš, a vrećica od organskog pamuka mora se upotrijebiti čak do 20.000 puta (dakle, svakodnevno, gotovo 55 godina). Vrećicu za nošenje u istom je kontekstu dovoljno ponovno iskoristiti kao vrećicu za smeće nakon što prestane služiti prvotnoj svrsi.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih

			<p>Plastični otpad je osim toga potreban u kružnom gospodarstvu, koje bi Republika Hrvatska trebala uspostaviti, prema uzoru država po veličini i naseljenosti sličnih nama, poput Finske. Dakle, treba težiti smanjivanju plastičnog otpada, ali ne posezati za zabranama.</p> <p>Osim toga, zabrana plastičnih vrećica za nošenje bi negativno utjecala i na postojeće stanje hrvatskog gospodarstva, koje je sada dodatno opterećeno posljedicama epidemije koronavirusa. Bez stvarne potrebe bi se ugrozilo 800 radnih mjesta, u tvrtkama koje se često nalaze u manje razvijenim regijama Republike Hrvatske.</p> <p>Hrvatska je prošle godine proizvela 26.586 tona plastičnih vrećica, izvezla 15.755 tona, a uvezla preko 10.200 tona, što čini vrlo mali udio u ukupnoj europskoj količini. EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 mikrometara, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice</p>		<p>plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Iz spomenutih razloga odbija se prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona</p>
227	Weltplast d.o.o.	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vezano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>	Primljeno na znanje	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
228	Armin Protulipac	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospje u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive</p>

			<p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>(EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
229	Davor Smolčić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospje u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
230	Matej Bubenjević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Plastične vrećice treba zabraniti, kao i proširiti zabranu na ostalu plastiku. Samo 14% plastike se reciklira, a samo 2% od te plastike završi u visokokvalitetnim ambalažama dok ostatak završi u plastici nižeg razreda. Čak 32% plastike završi u prirodi i čovjekovom okolišu, 40% na smetlištima i 14% se spaljuje u energanama. Naš planet se guši u plastici koje je svaki dan sve više i to je trenutno najveći problem s kojim se kao čovječanstvo susrećemo. Plastika se razgrađuje na mikroplastiku i sada se već nalazi u svim živim bićima na planetu, kao i u vodi, zemlji i u zraku. Dugoročne posljedice plastike na organizam tek trebamo otkriti, no već znamo da dolazi i do neplodnosti. Ako se ovako nastavi, nije nemoguće zamisliti da ćemo i sami izumrijeti ako čovječanstvo ostane globalno neplodno zbog svog zagađenja koje smo stvorili, a da ne spominjem kompromitaciju imunog sustava.</p> <p>Alternative postoje te bi se zabranom plastike konačno pridala i veća pozornost alternativama tako da ove komentatore što misle da ne mogu bez plastike i što generiraju otpor treba educirati. Dok god budemo brinuli više za svoj džep i profit, priroda i sve oko nas će propadati. Treba proširiti vidike i gledati na dugoročne staze jer ovakvo stanje nije održivo.</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, jednokratnih plastičnih proizvoda navedenih u Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš te proizvoda od oksorazgradive plastike. Zabrana stavljanja na tržište drugih plastičnih proizvoda nije razmatrana i nije predmet ovog prijedloga Zakona.</p>
231	Andrej Korica	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospje u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže</p>

			<p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu</p>
232	Udruga Otok	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Definitivno ZABRANA plastičnih vrećica!</p> <p>Uz razuman rok tvrtkama koji proizvode iste za promjenu poslovne politike i prilagodbu procesa proizvodnje. Zabrana laganih plastičnih vrećica ne mora ugroziti radna mjesta, ali može spasiti našu prirodnu baštinu koja je već odavno značajno ugrožena prisustvom mikroplastike u svemu što nas okružuje. Istraživanje sedimenta prikupljenih s morskog dna u Parku prirode Telašćica (Blašković i sur., 2017.) je pokazalo da se mikroplastika nalazi u 88% prikupljenih uzoraka. Zar već samo ta činjenica nije dovoljan znak za uzbunu. Što se gospodarenja tiče, najneučinkovitiji smo u Europi.</p> <p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno: Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p> <p>Hvala!</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu</p>
233	Augustin Babić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Zabrane proizvoda nisu rješenje. Ako ljudi ginu češće na motociklima, da li zbog toga motocikle treba zabraniti? Naravno da NE. Potrebno je regulirati ponašanje sudionika u prometu. Treba li onda zabraniti vrećice ili regulirati ljudsko ponašanje? Pametnom dosta..</p> <p>Ne Zabraniti!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

234	Marica Putrić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane. Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.
235	Ivan Šejčić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Slažem se sa zabranom laganih plastičnih vrećica za nošenje i smatram da zabranu treba proširiti na vrlo lagane vrećice, te nakon toga naći adekvatnu zamjenu za sve jednokratne plastične proizvode. Zamjene postoje, narod je lijep i u svom komforu. Okoliš trpi i nestaju ljepote za generacije koje dolaze iza nas.. U nedavno provedenom istraživanju plastike na Jadranu, od 658 identificiranih plutajućih plastičnih predmeta oko velikih gradova i slivova rijeka, najveći udio (29%) činile su plastične vrećice - https://bib.irb.hr/datoteka/958986.Floating_litter.pdf Trebamo zaštititi naš Jadran, i okoliš općenito, od negativnih utjecaja i plastičnih vrećica i druge jednokratne plastike.	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu
236	Marica Putrić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI!!!!!! Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje. Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.). Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i

			<p>uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>		<p>gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
237	Ivan Matić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podrška zabrani!</p> <p>Akcije čišćenja mora u zadnjih pat godina jasno pokazuju da se količina plastičnog otpada, među kojima izuzetan broj plastičnih vrećica i druge jednokratne plastične ambalaže, značajno povećala. Održive alternative plastičnim vrećicama i ambalaži postoje te je potreban poticaj zakonodavca da potakne i proizvodni i potrošački sektor na korekcije u ponašanju.</p> <p>Prijeko je potrebno zadržati ciljeve o smanjenju potrošnje jednokratne ambalaže (50% do 2025. i 80% do 2030.) te ih osnažiti mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p>	Primljeno na znanje	
238	Ivica Borošić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>	Primljeno na znanje	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
239	Jurica Vladušić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je</p>

					<p>posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Korištenje vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
240	TDR d.o.o.	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Dana 13.11.2020. godine na službenoj stranici e-konsultacije.gov.hr objavljen je Prijedlog Zakona o gospodarenju otpadom (u daljem tekstu: Prijedlog Zakona), te ovim putem, u ostavljenom roku, gospodarsko Društvo TDR d.o.o. dostavlja obrazloženo očitovanje na isti.</p> <p>U uvodnom dijelu Prijedloga Zakona u poglavlju II (Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju zakonom te posljedice koje će donošenjem zakona proisteci) navodi se kako je jedan od osnovnih ciljeva donošenja novog Zakona potreba usklađivanja nacionalnog zakonodavstva sa direktivama navedenim u istom.</p> <p>Sukladno navedenom, svi niže dostavljeni komentari su temeljeni na potrebi usklađivanja samog Zakona sa odredbama Direktive (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.) s mjerama za jednokratne plastične proizvode koje uključuju zabranu stavljanja na tržište, označavanje proizvoda, proširenu odgovornost proizvođača, informiranje javnosti (u daljem tekstu: Direktiva) kao i sa postojećom pravnom stečevinom Republike Hrvatske.</p> <p>1. U Članku 4 točka 67 Prijedloga Zakona (Pojmovi) definira se pojam „stavlanje na tržište“ na sljedeći način: »stavlanje na tržište« je svaki postupak proizvođača proizvoda kojim određeni proizvod čini dostupan kupcu na teritoriju Republike Hrvatske, što podrazumijeva svaku isporuku proizvoda za distribuciju, potrošnju ili uporabu na tržištu Republike Hrvatske, uključujući internetsku prodaju i druge načine omogućavanja dostupnosti putem komunikacije na daljinu, za vlastite potrebe ili u okviru trgovačke djelatnosti u zamjenu za plaćanje ili besplatno.</p> <p>Iako je predmetna odredba „na tragu“ definicije stavljanja na tržište u smislu Članka 3 točka 6 i 7 Direktive, smatramo da bi, kako sa aspekta pravne sigurnosti i predupređenja potencijalnog različitog tumačenja, tako i sa aspekta terminološke harmonizacije Prijedloga Zakona sa odredbama Direktive, bilo uputno preuzeti termin „stavlanja na tržište“ definiran u Članku 3 točka 6 i 7 Direktive u lokalno zakonodavstvo.</p> <p>Naime u Članku 3 točka 6 i 7 Direktive se propisuje: 6. „stavlanje na tržište“ znači prvo stavljanje proizvoda na raspolaganje na tržištu države članice 7. „stavlanje na raspolaganje na tržištu“ znači svaka isporuka proizvoda za distribuciju, potrošnju ili upotrebu na tržištu države članice u okviru trgovačke djelatnosti, s plaćanjem ili bez plaćanja</p> <p>Dakle, iz navedenog je jasno da Direktiva u cilju dodatnog specificiranja pojma „stavlanje na tržište“ uvodi termin „stavlanje na raspolaganje na tržištu“ a upravo u cilju onemogućavanja različitih interpretacija predmetne definicije.</p> <p>Sukladno gore navedenom Direktiva propisuje da je „stavlanje na tržište“ prvo stavljanje proizvoda na raspolaganje, a koje se dalje dodatno definira u točki 7, dok se Prijedlogom Zakona izostavlja termin „prvog stavljanja na tržište“ obzirom da se isto definira kao</p>	Ne postoji odgovor	<p>Odredbe zakona će se uskladiti s odredbama direktive 2019/904 (definicija „stavlanje na tržište“).</p> <p>Predaja MKO u sustav javne usluge podrazumijeva da je korisnik proveo kategorizaciju, i time odredio da se radi o MKO-u, stoga se prijedlog da se za MKO propiše izuzetak od obveze kategorizacije odbija.</p>

		<p>„svaki postupak proizvođača“ a ne samo prvi, što potencijalno može otvoriti problem kasnijeg tumačenja same definicije.</p> <p>Navedeno je jako važno sa aspekta buduće kontrole usklađenosti proizvoda sa obvezom označavanja koju propisuje Direktiva, pa predlažemo da se definicija pojma „stavljanje na tržište“ propisana u Članku 4 točka 6 i 7 Prijedloga Zakona uskladi sa definicijom propisanom u Članku 3 točka 6 i 7 Direktive.</p> <p>2. U Članku 17 stavak 1 Prijedloga Zakona se propisuje obveza kategorizacije otpada od strane posjednika na sljedeći način: „Posjednik otpada dužan je kategorizirati otpad kojega ima u posjedu na način da odredi porijeklo i mjesto nastanka otpada, grupu, podgrupu i ključni broj otpada i svojstva otpada sukladno Katalogu otpada“.</p> <p>Ističemo da je i trenutno važećim Zakonom o održivom gospodarenju otpadom bila propisana ova obveza (Članak 12 stavak 2 trenutno važećeg Zakona) a koji je takođe bio usklađen sa drugim direktivama EU (osim Direktive (EU) 2019/904 koja ovu obvezu ne propisuje), s tim da se navedena obveza nije odnosila na mješani komunalni otpad.</p> <p>„Kategorizaciju otpada dužan je osigurati posjednik otpada, osim za mješani komunalni otpad (Članak 12 točka 2 trenutno važećeg Zakona)“.</p> <p>Sukladno navedenom, a uzevši u obzir činjenicu da je mješani komunalni otpad po definiciji iz Članka 4 točka 21 Prijedloga Zakona „otpad iz kućanstva i otpad iz drugih izvora koji je po svojstvima sličan otpadu iz kućanstva“ što bi i samim kućanstvima nametnulo obvezu kategorizacije navedenu u Članku 17 točka 1 Prijedloga Zakona, te činjenicu da ova obveza nije propisana trenutno važećim zakonom koji je usklađen sa direktivama EU (osim Direktive (EU) 2019/904 koja ovu obvezu ne propisuje) predlažemo da se iz obveze kategorizacije otpada izuzme mješani komunalni otpad.</p> <p>3. U Članku 19 Prijedloga Zakona se propisuje Opća obveza odvojenog sakupljanja otpada na način da se u stavku 2 propisuje: Radi poticanja visokokvalitetnog recikliranja propisuje se opća obveza odvojenog sakupljanja otpada.</p> <p>U stavku 3 istog Članka propisuje se da je posjednik otpada dužan odvojeno predati ovlaštenoj osobi otpad koji se smatra posebnom kategorijom otpada, a posebice otpadno ulje, otpadni papir, metal, plastiku, staklo, tekstil, obuću, električni i elektronički otpad, otpadne baterije i akumulatore, otpadna vozila, otpadne gume i medicinski otpad.</p> <p>Jasna je intencija citiranog Članka a koja se ogleda u potrebi odvojenog sakupljanja određenih taksativno pobrojanih kategorija posebnog otpada.</p> <p>Međutim sama odredba je podložna naknadnom širem tumačenju uzevši u obzir da korišteni termin “a posebice” ne isključuje postojanje obveze za odvojenim sakupljanjem svih drugih kategorija posebnog otpada, u kojem slučaju bi taksativno navođenje određenih kategorija posebnog otpada iza termina “a posebice” bilo nepotrebno (za slučaj da se obveza odvojenog sakupljanja odnosi na sve kategorije posebnog otpada).</p> <p>Naime, na tržištu egzistira veliki broj različitih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu (koji se ovim zakonom uvode kao posebna kategorija otpada za razliku od trenutno važećeg zakona), a za koje ne postoji objektivna mogućnost odvojenog sakupljanja I to zbog same prirode takvih proizvoda. Uvođenje opće obveze za odvojenim sakupljanjem svih kategorija posebnog otpada nametalo bi I druge tehnički neizvodive obveze kao što je postavljanje velikog broja različitih spremnika za odvojeno sakupljanje svake skupine posebnog otpada što je fizički neizvodivo (zbog prostora koji bi spremnici zauzimali).</p> <p>Treba istaći da I Direktiva predviđa obvezu odvojenog sakupljanja radi recikliranja samo određenih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu (Članak 9 Direktive)</p>		
--	--	---	--	--

kako slijedi:

“Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale odvojeno sakupljanje radi recikliranja:
- Do 2025. 77%, izraženo u masi, otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u dijelu F Priloga koji su u određenoj godini stavljeni na tržište
- Do 2029. 90%, izraženo u masi, otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u dijelu F Priloga koji su u određenoj godini stavljeni na tržište”
Nadalje, iz Priloga F je jasno vidljivo da se navedena obveza odnosi isključivo na boce za napitke do tri litre, uključujući i njihove čepove i poklopce.
Sukladno gore navedenom, a naročito uzevši u obzir potrebu usklađivanja zakonskih odredbi sa odredbama Direktive, u citiranom stavku 3 bi termin “a posebice” trebalo zamijeniti sa terminom “i to”, jer, kako smo pojasnili, ne podliježu sve posebne kategorije otpada obvezi odvojenog sakupljanja, a što nije praktični niti izvodivo.

Napominjemo da identično zakonsko rješenje (obveza odvojenog sakupljanja određenih posebnih kategorija otpada) imamo u Članku 54 trenutno važećeg Zakona. Nadalje, iz navedenog je jasno da su naslov Članka 19 (Opća obveza odvojenog sakupljanja otpada) i stavak 2 Članka 19 u koliziji sa stavkom 3 istog Članka iz kojeg je jasno da se obveza odvojenog sakupljanja otpada odnosi isključivo na određene posebne kategorije otpada, te se u smislu naslova Članka 19 kao i u smislu stavka 2 istog Članka može govoriti samo o općoj obvezi sakupljanja određenih posebnih kategorija otpada.

Sukladno gore navedenom predlažemo da se izvrši korekcija Članka 19 Prijedloga Zakona na način da naslov Članka glasi “opća obveza odvojenog sakupljanja određenih posebnih kategorija otpada”, da se u stavku 2 iza riječi “sakupljanja” umetnu riječi “određenih posebnih kategorija”.

4. U Članku 54 Prijedloga Zakona propisuju se ciljevi koji se odnose na recikliranje boca za napitke uključujući i njihove čepove i poklopce a kao otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu. S tim u vezi, a obzirom da se Članak 54 referira isključivo na boce za napitke uključujući njihove čepove i poklopce predlažemo da se u naslov Članka 54 koji glasi “Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu” iza riječi “za” umetne riječ “određene”.

5. U Članku 85 stavak 3 Nacrta Zakona se propisuje da će gospodarenje otpadom za kategorije otpada za koje se smatraju posebnom kategorijom otpada uključujući, posebne uvjete za obavljanje djelatnosti, postupke i tehnološke procese gospodarenja otpadom te obvezno postupanje posjednika toga otpada i drugih dionika sustava gospodarenja posebnom kategorijom otpada te uvjete i zahtjeve za proizvode i označavanje proizvoda, ograničenja sadržaja određenih tvari u proizvodima i ambalaži te način rada organizacije propisati Ministar pravilnikom.

Obzirom da se Prijedlogom Zakona u lokalno zakonodavstvo preuzima veliki broj Direktiva EU, koje se odnose na različite kategorije posebnog otpada, bilo bi uputno u citiranom stavku propisati da će svi uvjeti koji budu propisani pravilnikom od strane Ministra biti usklađeni sa odredbama Direktive koja se odnosi na pojedinu kategoriju otpada.
S tim u vezi predlažemo, da se u stavku 3 iza posljednje riječi “pravilnikom” doda tekst “a u skladu s mjerodavnom direktivom EU za svaku pojedinu kategoriju otpada”.

6. U Članku 88 propisuje se proširena odgovornost proizvođača proizvoda uključujući obveze proizvođača:
- preuzeti rabljeni proizvod
- osigurati preuzimanje otpada koji nastaje od uporabe

			<p>proizvoda</p> <ul style="list-style-type: none"> - osigurati provedbu usluga gospodarenja otpadom - platiti naknadu gospodarenja otpadom - osigurati javno dostupne informacije o mjeri u kojoj se proizvod može ponovno uporabiti i reciklirati - označiti proizvod odnosno ambalažu i priložiti uputu i - registrirati se i dostavljati podatke u Registar proizvođača s proširenom odgovornosti. <p>U stavku 8 Članka 88 Prijedloga Zakona je propisano: Opseg obveze iz stavka 1. ovoga članka i način izvršenja te obveze propisuje Vlada uredbom. Predlažemo da se u stavku 8, na kraju predloženog teksta iza riječi „uredbom“ umetne tekst „u skladu s mjerodavnom direktivnom EU koja se odnosi na pojedinu kategoriju otpada“, a što bi osiguralo usklađenost podzakonskih propisa kako sa odredbama budućeg Zakona tako i sa odredbama Direktiva koje se istim preuzimaju u lokalno zakonodavstvo.</p>		
241	Mate Radelja	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!!!!</p> <p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
242	Marija Vladušić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!!!!</p> <p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu</p>

			<p>proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>		<p>uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
243	Kristina Vidan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
244	Marija Vladušić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu</p>
245	Ivan Peršić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>

			<p>i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>Glade Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
246	Ivan Perlić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
247	Marija Tomac	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ubija morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Životinje je mogu zamijeniti za hranu, progutati te uginuti, ili se mogu zaplesti u nju i ugušiti. K tome, plastika ima sposobnost da na sebe veže druge toksične tvari i prenosi ih u organizam životinje koja je proguta. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje je važno, ali podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo – recikliranje ne može biti glavno i pouzdano rješenje. Trebamo stati na kraj jednokratnoj plastici i okrenuti se materijalima i predmetima za višekratnu upotrebu, poput višekratnih vrećica za kupovinu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Pitanje plastičnih vrećica kao i proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
248	Tamara Šandor	NACRT PRIJEDLOGA	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila</p>

		ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
249	Božidar Radelja	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
250	Božidar Radelja	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p>

			<p>stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>		<p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
251	LANA MILIČEVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam zabranu i njena proširenja koja bi u budućnosti mogla slijediti.</p> <p>Šteta koju uzrokuju uveliko prestiže kratkotrajan komfor koji možda pruža lagana plastika, što doista sve više vidimo i osjećamo svaki dan. Shodno tome, argumentirat ću ovo kroz svakodnevne, razumljive primjere.</p> <p>Budući da je glavni motiv iza zabrane ekologija, krenimo od toga. Lagane plastične vrećice ekološki su teret prije svega kao otpad, ali je i potreba za njihovom neprekidnom proizvodnjom, čime se povećava otpad i tako u krug. S druge strane javljaju se argumenti o višekratnosti laganih plastičnih vrećica, kao i o tome da višekratne vreće i torbe iziskuju više resursa za proizvodnju. Naravno da odgovorni pojedinci i s laganom plastikom nastoje rukovati odgovorno, ali čak i maksimalno iskorištena, lagana plastična vrećica naprosto nema dovoljno dug vijek/kratnost, da bi bila ekološki prihvatljiva. Shodno tome, iako jest istina da za industrijsku proizvodnju jedne višekratne vrećice ili torbe treba više resursa nego za jednu laganu (logično), osuđujem pokušaje manipulacije tom statistikom. Želim napomenuti da se višekratnost ambalaže može izražavati u godinama pa i desetljećima (npr. za torbe ili košare).</p> <p>Nadalje, srećemo se sa "čak i da jesu štetne, mogu se reciklirati" stavom. Taj pristup nije opravdan iz više razloga. Prvi jest taj da, iako je reciklaža itekako poželjna, nikad nećemo proizvod moći stopostotno očuvati te kako lagana plastika ima prilično ograničenu kratnost uporabe, tako ima i broj puta koliko se može reciklirati. Drugi je da se i višekratna ambalaža nakon korištenja može reciklirati ili prenamijeniti, a bez štete koja u međuvremenu nastaje zbog već spomenute neprekinute proizvodnje. Čak i da prethodne dvije tvrdnje nisu istinite, istina je da se naprosto premalo reciklira na svjetskoj razini, a još manje na razini Hrvatske, da bi tako što bilo održivo.</p> <p>Naravno, ako se neka od alternativa (npr. papirnate vrećice) pokaže kao jednako ili više štetna, i njoj treba adekvatno pristupiti na objektivan i održiv način. Iako barem trenutno nije izgledno da je tako.</p> <p>Po ekonomskom planu, ne vidim motivaciju iza pogodovanja trenutnim proizvođačima takve plastike ili njihovim većim klijentima. Njihova je dužnost, ali i "sudbina" poslovati odgovorno i u toku s trendovima te biti fleksibilni u svom radu.</p> <p>Za kraj, što dobivamo ovom zabranom? Radimo korak ka održivosti, ali i podizanju svijesti o važnim, ali i u</p>	Primljeno na znanje	<p>Pitanje plastičnih vrećica kao i proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

			<p>budućnosti potencijalno presudnim (za život, tj. njegovu kvalitetu) temama. Kako sam rekla na početku komentara, ovo su utoliko svakodnevne stvari, koliko su i faktori za oblikovanje budućnosti nas i naše prirode. A po oba plana ovakva regulacija donosi benefite. Nadam se njezinoj ispravnoj i racionalnoj provedbi.</p>		
252	Paula Brečak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
253	Božidar Radelja	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
254	TEHNA d.o.o.	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE VREĆICA – ZA IZRADU KORISTIMO RECIKLIRANE MATERIJALE</p> <p>TEHNA d.o.o. je tvrtka u kojoj je zaposleno 20 ljudi, te bi se usvajanjem ovakvog prijedloga zakona kojim se zabranjuju plastične vrećice debljine 15-50my direktno ugrozila radna mjesta zaposlenika. Proizvodimo u Brodsko-posavskoj županiji kojoj je svako</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za</p>

			<p>radno mjesto zlata vrijedno, iz koje se zbog nedostatka posla iselio jako velik broj naših građana. Ovaj zakon DIREKTNO prijeti našem opstanku. PROTIVIMO SE ZABRANI stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica. Predlaže se brisanje stavka 3. Članka 16. ovog Zakona koji glasi: „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“ Plastične vrećice prema istraživanjima zauzimaju svega 0,03% prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Plastične vrećice se daju vrlo lako reciklirati. U njihovoj proizvodnji, ovisno o vrsti, VEĆ SADA koristimo 35% - 90% recikliranog polietilena. To možemo u svakom trenutku svima zainteresiranim pokazati i dokazati.</p> <p>Svakodnevni napredak tehnologije recikliranja i tehnologije proizvodnje materijala povećava udio recikliranih materijala u tim istim proizvodima. Postoje reciklirani materijal koji danas nemaju vidljivu razliku u odnosu na originalne!</p> <p>Zar to nije dobro za kružno gospodarstvo? Danas je popularno biti kontra plastike, ipak treba saslušati struku i realno sagledati stvari. Zabranom vrećica radi se veća šteta nego korist u svim pogledima.</p> <p>Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>-Da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica, odnosno torba, potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. Za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode</p> <p>- Da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode te oko 3,5 tone drveta.</p> <p>ZAR SU TO ALTERNATIVE? KOLIKO SU ONE EKOLOŠKE? KOLIKO SU ONE HIGIJENSKI ZADOVOLJAVAJUĆE?</p> <p>Toliko je truda do sada napravljeno u razvitku i implementaciji recikliranja plastičnih folija. Da li to sada treba jednostavno odbaciti jednim dekretom? Naravno da NE.</p> <p>Neka prevlada RAZUM i STRUKA PROTIV SMO ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA</p> <p>Tehna d.o.o.</p>		<p>nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu</p>
255	Ivan Zidarević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Imajući u vidu potrebu zakonodavca da uredi ovu važnu materiju, načelno podržavam većinu Nacrta predloga Zakona o gospodarenju otpadom. Bitno je istaći da su zaštita životne sredine i očuvanje prirodne najviše vrednosti ustavnog poretka Republike Hrvatske (čl. 3. Ustava RH). Ujedno, zakonodavac se u PZ poziva i na Direktive Evropske Komisije da će učiniti sve kako bi svoj zakonodavni sistem uskladio sa pravnom stečevinom Evropske unije, vezano za smanjenje uticaja određenih plastičnih proizvoda na okolinu. Sve suprotno od ovakvog pristupa zakonodavca, uz potencijalno par izmena ka većoj kontoli smanjenja plastičnog, nepotrebnog, otpada, bilo bi kršenja dosegnutih standarda i Ustava RH.</p>	Primljeno na znanje	
256	Tomislav Klačec	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Treba zabraniti plastične vrećice i poticati smanjenje korištenja jednokratne plastike. Prosječno se tjedno hranom i vodom unosi mikroplastike težine kreditne kartice, pri čemu je utjecaj na zdravlje nepoznanica a mogao bi biti popriličan. Ako to nije dovoljan razlog (o uništavanju okoliša da ne govorimo), ne znam što bi nas moglo potaknuti na djelovanje.</p>	Primljeno na znanje	
257	JOSIP RADIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti

			<p>plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Čak nije toliko problem same plastike, koliko je problem ljudsko krajnje neodgovorno ponašanje prema ukupnom okolišu oko nas.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
258	GRAD LEPOGLAVA	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>REPUBLIKA HRVATSKA VARAŽDINSKA ŽUPANIJA GRAD LEPOGLAVA Antuna Mihanovića 12 42250 Lepoglava Predmet: Javno savjetovanje o prijedlogu Zakona o gospodarenju otpadom - očitovanje na nacrt, dostavlja se</p> <p>Ovim putem ističu se primjedbe na objavljeni prijedlog Zakona o gospodarenju otpadom (dalje u tekstu: Zakon) i to kako slijedi:</p> <p>Odredbom članka 62. stavka 4. Zakona je izvršnom tijelu jedinice lokalne samouprave nametnuta obveza osigurati funkcioniranje sustava na propisan način, a to se odnosi na sustav kojim u cijelosti upravlja davatelj usluge na koji izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave nikako ne može utjecati.</p> <p>Odredbom članka 67. stavka 1. točke 4. Zakona propisana je obveza davatelja usluge da korisniku usluge osigura spremnike za primopredaju komunalnog otpada, no prihvatljivi prijavitelji na relevantne natječaje za spremnike su jedinice lokalne samouprave. Bilo bi potrebno definirati i da je davatelj usluge dužan korisniku usluge osigurati spremnike odgovarajuće veličine obzirom da svim korisnicima nisu nužni spremnici iste veličine.</p> <p>Odredbom članka 67. stavka 5. Zakona je propisano da je davatelj usluge dužan predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave podnijeti izvješće do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu, a temeljem navedenih izvješća jedinice lokalne samouprave pripremaju izvješća o izvršenju Plana gospodarenja otpadom za koja je rok dostave jedinici područne (regionalne) samouprave isto do 31. ožujka, pa nije izvediva kvalitetna i točna priprema propisanih izvješća jedinica lokalne samouprave. Iako prijedlogom Zakona više nema obveze jedinice lokalne samouprave na donošenje Plana gospodarenja otpadom na lokalnoj razini, pa time niti podnošenja izvješća, prijelaznim i završnim odredbama je predviđeno da je obveza podnošenja izvješća i dalje na snazi, do prilagođavanja Planova gospodarenja otpadom jedinica područne samouprave.</p> <p>Odredbom članka 69. stavka 3. Zakona je propisano što se smatra nekretninom koja se trajno ne koristi. Smatramo da navedena formulacija nije primjenjiva u slučajevima smrti samca ili odlaska istog na smještaj u nekretnini u kojoj nakon odlaska posjednika više nitko ne živi, pa nema smisla postojanje obveze posjedovanja spremnika za komunalni otpad u stambenom prostoru u kojem nitko ne živi, niti se povremeno koristi.</p>	Ne postoji odgovor	

			<p>Odredbom članka 73. stavka 4. Zakona je propisano da ako se na istom obračunskom mjestu isti korisnik može razvrstati i u kategoriju kućanstvo i u kategoriju korisnika koji nije kućanstvo, korisnik je dužan plaćati samo cijenu obvezne minimalne javne usluge obračunatu za kategoriju korisnika koji nije kućanstvo, pa je u tom slučaju nejasno na koji se način onda za kategoriju kućanstvo zbrinjavaju ostale vrste otpada koje za kućanstvo ulaze u cijenu minimalne javne usluge, a za korisnika koji nije kućanstvo se ugovara pod komercijalnim uvjetima (članak. 68. stavak. 5. Zakona) time da nije pripisana nužnost ugovaranja za ostale kategorije otpada niti da li se mora ugovarati sa davateljem usluge na konkretnom području ili se radi o slobodnom odabiru korisnika koji nije kućanstvo. U praksi, u takvim slučajevima može doći do situacije da kućanstvo nema osigurano prikupljanje i odvoz odvojenog otpada reciklabilnog otpada sa kućnog praga, a što ulazi u cijenu minimalne javne usluge.</p> <p>Odredbom članka 74. stavka 7. Zakona je propisano da se izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno očitovati u roku od 15 dana od dana zaprimanja zahtjeva za pribavljanje suglasnosti na cjenik odnosno izmjenu cjenika, a taj rok se ukazuje izrazito kratkim, obzirom da ima jedinica lokalne samouprave koje imaju osnovan Savjet za zaštitu potrošača javnih usluga koje je nužno upoznati sa navedenom problematikom, kao i zatražiti njihovo mišljenje, a za što je potrebno određeno vrijeme radi organizacije i usklađivanja svih članova, sve u skladu s odredbama Zakona o zaštiti potrošača.</p> <p>Odredbom članka 74. stavka 8. Zakona se propisuje obveza izvršnom tijelu jedinice lokalne samouprave da provjeri da predložene cijene potiču korisnika usluge da odvojeno predaje reciklabilni i biootpad od miješanog komunalnog otpada te da kompostira, pa se nameće pitanje na koji na način izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave može provjeriti da li su cijene poticajne za odvojeno predavanje otpada te kako postupiti kada se jedinica lokalne samouprave i davatelj usluge ne slažu oko ocjene da li pojedini cjenik potiče korisnika na odvojeno predavanje otpada ili ne.</p> <p>Odredbom članka 75. stavka 4. Zakona je propisana obveza izvršnom tijelu jedinice lokalne samouprave i davatelju usluge da putem sredstava javnog informiranja osigura da korisnik usluge upoznat sa odredbama ugovora, pa se nameće pitanje iz kojeg je razloga navedena obveza nametnuta izvršnom tijelu JLS-a, obzirom da je navedeno da se akti JLS-a objavljuju na službenim stranicama i službenom vjesniku JLS-a, čime se čine dostupnima javnosti, a svako je nepotrebno dodatno obvezu nametati izvršnom tijelu JLS-a. Ako je nužno dodatno propisati istu obvezu onda je nužno obvezati JLS.</p> <p>Odredbom članka 78. stavka 2. Zakona je propisano da se standardna veličina i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje miješanog komunalnog otpada mora odrediti na način da je primjeren potrebi pojedinog korisnika usluge, no nije navedeno tko određuje veličinu spremnika, predstavničko tijelo, davatelj usluge ili korisnik usluge?</p> <p>Odredbom članka 79. stavka 4. Zakona propisuje da podaci iz Evidencije o preuzetoj količini otpada od pojedinog korisnika moraju biti dostupni na uvid korisniku usluge na njegov zahtjev, predlažemo dopuniti na način da je evidencija dostupna i jedinici lokalne samouprave na zahtjev.</p> <p>Odredbom članka 81. stavka 1. Zakona propisana je obveza izvršnom tijelu jedinice lokalne samouprave da osigura odvojeno prikupljanje otpada uz funkcioniranje reciklažnog dvorišta i usluge prijevoza glomaznog</p>		
--	--	--	---	--	--

		<p>otpada, a nejasno je iz kojeg je razloga obveza nametnuta izvršnom tijelu, obzirom da relevantne opće akte donosi predstavničko tijelo, a obavljanje javne usluge se dodjeljuje davatelju usluge na čije poslovanje izvršno tijelo ne može utjecati na drugi način osim upozorenjima i molbama.</p> <p>Odredbom članka 83. Zakona su propisane obveze vezane uz reciklažno dvorište, a vezano uz vođenje evidencije ističe se da je trenutno uspostavljenim sustavom sve količine prikupljene u stacionarnom reciklažnom dvorištu prijavljuju da su prikupljene na području jedinice lokalne samouprave u kojoj se nalazi reciklažno dvorište, neovisno o tome da postoji mogućnost zajedničkog korištenja reciklažnog dvorišta od strane više jedinica lokalne samouprave, te se ostalim jedinicama ne uračunava otpad prikupljen putem stacionarnog reciklažnog dvorišta.</p> <p>Odredbom članka 85. stavka 2. Zakona je propisana obveza izvršnom tijelu da osigura provedbu propisanih mjera u sustavu sakupljanja posebnih kategorija otpada, iako je nejasno i podložno tumačenju na koji način se isto osigurava, kao i iz kojeg je razloga nametnuta izvršnom tijelu a ne jedinici lokalne samouprave.</p> <p>Odredbom članka 96. Zakona je propisana poticajna naknada. Predlaže se prilagođavanje rokova za donošenje rješenja i objavu izvješća uz rokove za izradu i donošenje prijedloga proračuna jedinica lokalne samouprave, a u kojima je nužno predvidjeti sredstva za podmirenje poticajne naknade, obzirom da je propisano da se prijedlog proračuna predstavničkom tijelu podnosi do 15. studenog te uzevši u obzir sve rokove za definiranje ključnih podataka za izračun poticajne naknade i donošenje rješenja (ne dostava jedinicama lokalne samouprave, već rokovi za donošenje rješenja) nije moguće planirati navedeni rashod proračuna. Dodatno se ističe da su obveznici podmirenja poticajne naknade jedinice lokalne samouprave, a temeljem podataka koje iste ne daju, ne prikupljaju, niti nad istima imaju mogućnosti kontrole ili provjere sve do objave neslužbenih podataka.</p> <p>Odredbom članka 150. Zakona se propisuje da inspektor zaštite okoliša naređuje izvršnom tijelu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave osiguranje uvjeta i provođenje propisanih mjera gospodarenja otpadom, kao i da osigura da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom, uz prijetnju novčanom kaznom. Navedena odredba je potpuno nejasna obzirom da je nejasno iz kojeg se razloga naređuje izvršnom tijelu osiguranje postupanja koje je u cijelosti u nadležnosti davatelja usluge na kojeg izvršno tijelo, nema niti može imati utjecaja. Za provođenje navedenih mjera nikako nema smisla ni utjecaja naređivanje istih izvršnom tijelu jedinice lokalne samouprave, pa time niti izricanje novčanih kazni, na koje osoba koju se kažnjava nikako ne može utjecati, ako na isto dobrovoljno ne pristane davatelj usluge.</p> <p>Odredbom članka 165. Zakona je predviđeno izricanje novčanih kazni izvršnom tijelu jedinica lokalne samouprave. Navedenom odredbom se predviđa kažnjavanje jedinica lokalne samouprave i izvršnog tijela jedinica za postupanje i poslovanje davatelja usluge i drugih pravnih osoba na čije postupanje izvršno tijelo jedinica lokalne samouprave ne može utjecati. Ima i komunalnim društvima koja su u suvlasništvu više JLS-a sa različitim suvlasničkim omjerima te je utjecaj nekih na poslovanje zanemariv, a propisano je izricanje kazni ako davatelj usluge ne postupa na određen način. Navedeno je svakako u suprotnosti sa svrhom kažnjavanja kojom se kažnjava za određeno ponašanje, odnosno želi potaknuti na određeno ponašanje u skladu sa relevantnim odredbama. Nužno je izricanje novčanih</p>	
--	--	---	--

			kazni prilagoditi na način da se iste izriču tijelima koje ne postupe u skladu sa zakonom i podzakonskim aktima, a ne kažnjavati jedne za ponašanje drugih.		
259	Martina Matijević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Osobno sam PROTIV ZABRANE plastičnih vrećica!</p> <p>Predlažem brisanje stavka 3. u članku 16.</p> <p>Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neotrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfid, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otroje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od deblijih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
260	Tanja Franjko	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od deblijih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
261	Mario Pongrac	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Plastične vrećice su najbolje rješenje za okoliš te imaju znatno manji utjecaj od papirnatih i platnenih vrećica!</p> <p>Predlažem brisanje stavka 3. u čl. 16.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50</p>

			<p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>		<p>mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
262	Hrvoje Šošarić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
263	Špiro Tičić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>ZABRANITI plastične vrećice.</p> <p>Svi smo normalno živjeli i bez njih. Išlo se u kupovinu sa vlastitim platnenim vrećama. Ljudska lijenost uvijek prevlada, ali ako se zabrani nešto vrlo brzo se svi naviknu na postojeće stanje i nitkome neće nedostajati. Iako one same nisu najveći ekološki problem, jesu primjetan dio problema i relativno ga je lako riješiti. Korak po korak, ma kako mal bio, dovede do kraja puta.</p>	Primljeno na znanje	
264	ANA MARIA GACIK	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50</p>

			<p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>		<p>mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od deblije plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
265	Aida Bajrektarević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Predlažem brisanje u st.3. čl.16. ovog Zakona</p> <p>Niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica.</p> <p>U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnatu vrećicu i platnenu torbu obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od deblije plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>

			NE ZABRANI!		
266	Nikolina Kušan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI!!!! Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima. Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
267	Milivoj Vladošić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!! Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta? Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
268	Mirta Radelja	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!! Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta? Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
269	Ivana Lovrić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O	PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!!! U Članku 16., predlaže se brisanje stavka 3. kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s

		GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>NE zabrani!</p>		<p>debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
270	Josipa Petek	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili opozivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opuščima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
271	Zoran Vranjican	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba</p>

			jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.		ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
272	Anđela Dražić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ubija morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Životinje je mogu zamijeniti za hranu, progutati te uginuti, ili se mogu zaplesti u nju i ugušiti. K tome, plastika ima sposobnost da na sebe veže druge toksične tvari i prenosi ih u organizam životinje koja je proguta. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje je važno, ali podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo – recikliranje ne može biti glavno i pouzdano rješenje. Trebamo stati na kraj jednokratnoj plastici i okrenuti se materijalima i predmetima za višekratnu upotrebu, poput višekratnih vrećica za kupovinu	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Pitanje plastičnih vrećica kao i proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
273	Mia Budić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! U Članku 16., predlaže se brisanje stavka 3. kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje. Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi. Proizvodnja papirnatih vrećica, pa i od reciklata traži višestruko veće količine energije za njihovu proizvodnju od plastičnih. Proizvodnja i recikliranje papirnatih vrećica znatno više opterećuje zrak i vodu od plastičnih. Kako su papirne vrećice i do 10 puta teže od plastičnih traže znatno više goriva za transport. Pojednostavljeno treba znatno više šlepera za prijevoz iste količine papirnatih vrećica. To dopunski opterećuje cestovni promet i troši prometnu infrastrukturu. Papirne vrećice mogu se zamastiti s uljem masti i ostacima hrane što može zagaditi papirni reciklat. Plastične vrećice moguće je očistiti od zagađivala prije recikliranja Plastične vrećice ne zagađuju okoliš. Nemarom i neznanjem čovjeka odbačene u okoliš, onečišćuju ga i ružno izgledaju. Ali to nije krivnja vrećica. Valja navesti usporedbu papirnatih i plastičnih vrećice po tragovima (e. footprint). Za proizvodnju 1000 plastičnih vrećica određene veličine treba 200 L a za papirne 3800 L litara vode, dakle 17 puta više. Na efekt staklenika utječu papirne vrećice 10 puta više. Međutim tijekom proizvodnje papirnatih vrećica razvijaju se štetni kemijski spojevi: fosfati i nitridi. Trebalo bi poticati kružno gospodarstvo i proizvodnju od recikliranog materijala, što plastične vrećice od 15-50 my svakako jesu jer se u njih može stavljati veliki postotak recikliranog materijala. Navedeno provode skoro sve države članice EU, gdje se ne ukidaju plastične vrećice nego se one proizvode upravo iz reciklata što nam je svakako dobar primjer kružnog gospodarstva.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.

274	Mateo Repustić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
275	Mirta Radelja	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p>
276	Duje Maroš	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Vezano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetska, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog</p>

			<p>Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetska oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetska oporabu.</p>		<p>njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
277	Komunalac d.o.o. Jurdani	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Jurdanima, 11.12.2020.g.</p> <p>- GRUPACIJA ODRŽAVANJA ČISTOĆE PGŽ-a –</p> <p>KOMUNALAC D.O.O JURDANI ČISTOĆA D.O.O. RIJEKA KOMUNALNO DRUŠTVO VIŠKOVO D.O.O. PONIKVE EKO OTOK KRK D.O.O. KRK IVANJ D.O.O. NOVI VINODOLSKI EKO MURVICA D.O.O. CRIKVENICA DUNDOVO D.O.O. RAB LOPAR VRUTAK D.O.O. LOPAR KOMUNALNE USLUGE CRES LOŠINJ D.O.O. CRES I LOŠINJ KOMUNALAC D.O.O. DELNICE KOMUNALAC D.O.O. VRBOVSKO ČABAR D.O.O. FUŽINE D.O.O.</p> <p>NACRT ZAKONA O ODRŽIVOM GOSPODARENJU OTPADOM - PRIMJEDBE, PITANJA I PRIJEDLOZI –</p> <p>Poštovani,</p> <p>U nastavku dostavljamo objedinjene primjedbe Naslova u pogledu sadržaja nacrtu novog ZOGO-a za koje cijenimo da su osnovane te da će se možebitnom implementacijom istih pridonijeti kvaliteti samog predmetnog akta i poslovanju Pružatelja usluga.</p> <p>PONIKVE EKO OTOK KRK D.O.O. KRK:</p> <p>Nadležnosti za gospodarenje otpadom (čl. 12.)</p> <p>Čl. 12. st. 5. propisano je da je izvršno tijelo jedinice područne ili lokalne samouprave koja je vlasnik trgovačkog društva koje upravlja centrom za gospodarenje otpadom dužno osigurati provedbu obveze iz st. 3. ovoga članka (a kojim stavkom je propisano da je izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno osigurati da davatelj javne usluge preda otpad u CGO). Vjerojatno se radi o omašci – pa bi to tijelo trebalo osigurati provedbu obveze iz st. 4. istoga članka, kojim je propisano da je trgovačko društvo koje obavlja djelatnost i poslove centra za gospodarenje otpadom dužno primiti sav miješani komunalni otpad od davatelja javne usluge te primjenjivati istu cijenu obrade otpada po toni za sve davatelje usluge. Isto je i sa čl. 165. točkom. 4. kojom je propisana prekršajna odgovornost za navedeno.</p> <p>Pružanje usluga iz čl. 62. st. 3. točke 1. pod točki 2., 3. i 4. i točke 2. Zakona pod komercijalnim uvjetima (čl. 67. st. 2. u vezi s čl. 66. st. 2. i čl. 68. st. 5.)</p>	Djelomično prihvaćeno	<p>U svezi primjede na članak 12. radi se omašci koja će se ispraviti.</p> <p>U svezi primjedbe kad korisnik koji nije kućanstvone ugovori korištenje usluga pod komercijalnim uvjetima, dovodi do situacije da korisnik koji nije kućanstvo nema ugovorene te usluge s davateljem javne usluge pod komercijalnim uvjetima te posljedično te usluge davatelj javne usluge ne pruža takvom korisniku niti je korisnik koristi. Ako korisnik ima potrebu raspolaže slobodom ugovaranja potrebnih usluga s davateljem javne usluge ili nekim drugim subjektom. Komercijalne uvjete određuju ugovorne strane.</p> <p>Prijelaznim i završnim odredbama određeno je da će FZOEu Odluku donijeti u roku 3 mjeseca od dana stupanja na snagu Zakona.</p> <p>U svezi obveze osiguravanja uvjeta kojima se ostvaruje pojedinačno korištenje javne usluge neovisno o broju korisnika usluge koji koriste zajednički spremnik napominjemo da se navedeno pitanje uređuje odlukom predstavničkog tijela JLS.</p> <p>U svezi cijene za preuzimanje MKO naglašavamo da Zakonom nije propisana obveza određivanja različitih cijena za različite kategorije korisnika.</p> <p>U slučaju neočitovanja izvršnog tijela JLS na prijedlog cjenika trebala bi se primjenjivati prekršajna odredba.</p> <p>Odredba o prihvatljivom načinu za dostavu obavijsti o sakupljanju komunalnog otpada korisniku usluge je dorađena.</p> <p>Prekršajna odredba za ne izršenje obveze preuzimanja glomaznog otpada je dorađena.</p> <p>Napominjemo da se pitanje PDV-a ne uređuje ovim Zakonom.</p> <p>Prijedlog da se zakon dopuni odredbom da ugovori sklopljeni temeljem prethodno važeće</p>

		<p>Sukladno čl. 68. st. 5., korisnik koji nije kućanstvo u sklopu javne usluge dužan je koristiti samo uslugu prikupljanja miješanog komunalnog otpada na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge, a korištenje ostalih usluga iz čl. 62. st. 3. ugovara pod komercijalnim uvjetima.</p> <p>Pitanje koje se nameće: što ako takav korisnik ne ugovori korištenje ostalih usluga?</p> <p>S tim u vezi, može li takav korisnik korištenje ostalih usluga ugovoriti s bilo kime ili ih može ugovoriti samo sa subjektom kojemu je dodijeljeno obavljanje javne usluge ili dana koncesija za javnu uslugu, sukladno čl. 66. st. 2.?</p> <p>Također, na koji način će se utvrđivati komercijalni uvjeti za pružanje tih usluga? Moraju li oni biti jednaki za sve korisnike?</p> <p>Financiranje javne usluge od strane Fonda (čl. 63. st. 2., 3. i 4. u vezi s čl. 67. st. 1. toč. 3.)</p> <p>U čl. 63. st. 2. navodi se da Fond financira troškove usluga iz čl. 62. st. 3. točke 1. pod točke 3. (usluga prikupljanja reciklabilnog otpada na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge) i točke 2. ovoga Zakona (usluga preuzimanja otpada u reciklažnom dvorištu) za tokove otpada koji se sastoje pretežito od otpadne ambalaže (iz sredstava prikupljenih naplatom naknade gospodarenja otpadom).</p> <p>U čl. 67. st. 1. toč. 3. navodi se da je davatelj usluge dužan snositi sve troškove gospodarenja komunalnim otpadom, osim troškova postupanja s reciklabilnim komunalnim otpadom koji se sastoji pretežito od otpadne ambalaže, a iz čega proizlazi da te troškove snosi Fond.</p> <p>„Reciklabilni komunalni otpad“ definiran je u čl. 4. toč. 57. kao otpadni papir i karton, otpadna plastika, otpadni metal i otpadno staklo, uključujući otpadnu ambalažu, iz kućanstva koji su komunalni otpad.</p> <p>Pitanja koja se nameću: Što znači da se PRETEŽITO sastoji od otpadne ambalaže, odnosno kako će se to određivati? Odnosi li se to „ograničenje“ samo na uslugu preuzimanja otpada u reciklažnom dvorištu (čl. 62. st. 3. točka. 2.) ili i na uslugu prikupljanja na lokaciji obračunskog mjesta korisnika (čl. 62. st. 3. točka. 1. pod točka 3.)?</p> <p>Obzirom na sve navedeno, kao i na činjenicu da strukturu troškova koje Fond financira - uređuje Fond odlukom, paralelno uz donošenje Zakona, morali bi biti poznati, odnosno javno dostupni (npr. objavljeni na mrežnoj stranici Fonda) uvjeti sakupljanja reciklabilnog otpada, odnosno financiranja troškova. Naime, ti su podaci potrebni za izračunavanje OMJU.</p> <p>Odluka o načinu pružanja javne usluge (čl. 64. st. 1. točka. 6. te st. 2. točka. 1. i 2.)</p> <p>Sukladno Nacrtu, iznos cijene obvezne minimalne javne usluge sastavni je dio Odluke o načinu pružanja javne usluge. Time se stvara potreba izmjene Odluke pri svakoj izmjeni cijene, što smatramo nepotrebnim. Stoga, prvenstveno radi pojednostavljenja i ubrzanja procedure, predlažemo da se isto izostavi iz Odluke, odnosno da se iznos cijene određuje Cjenikom koji donosi davatelj usluge (uz suglasnost izvršnog tijela JLS). Na taj način o tome ne bi moralo odlučivati predstavničko tijelo JLS (u našem slučaju predstavnička tijela sedam JLS koje su naši vlasnici!), već bi o istome</p>	<p>legislative ostanu na snazi (ukoliko sadržaj istih odnosno Izjava ne odstupa značajno od sadržaja propisanog Pravilnikom ministra iz čl. 14. st. 9. ZOGO) će se dodatno razmotriti.</p> <p>Usvojena je primjedba u svezi članka 4. stavka 1. točke 10.</p> <p>U svezi primjedbe o članku 4. stavku 1. točki 16. napominjemo da se otpad iz restorana većinom smatra nusproizvodom životinjskog porijekla.</p> <p>Primjedba u svezi članka 4. stavka 1. točke 18 je prihvaćena.</p> <p>Primjedba u svezi članka 63. te članka 67. stavka 1. točke 8. zakona će se dodatno urediti prijelaznim odredbama zakona.</p> <p>Primjedba u svezi članka 66. je prihvaćena. Primjedba u svezi članka 67. stavka 1. točke 7. se uređuje odlukom predstavničkog tijela JIS.</p> <p>U pogledu primjedbe o članku 67. stavku 2. napominjemo da korisnik koji nije kućanstvo, osim kad se radi o sakupljanju MKO-a, ima slobodu ugovaranja potrebitih usluga sa davateljem javne usluge ili nekim drugim ovlaštenim subjektom.</p> <p>Odbija se prijedlog u svezi nekretnine koja se trajno ne koristi i ugovorne kazne.</p> <p>Primjedba u svezi javnog savjetovanja o cjeniku je primljena na znanje, a kako je davaje suglasnosti na cjenik u nadležnosti izvršnog tijela JLS stava smo da davaje prešutne suglasnosti nije odgovarajući model te je stoga isto i ukinuto, te dodatno napominjemo da su za nepoštivanje obveza propisanih zakonom propisane odgovarajuće prekršajne odredbe.</p>
--	--	---	---

		<p>odlučivala skupština davatelja usluge (koju, u našem slučaju, čine predstavnici svih JLS).</p> <p>Propisano je da Odluka može sadržavati kriterij za određivanje korisnika usluge u čije ime jedinica lokalne samouprave preuzima obvezu sufinanciranja cijene javne usluge te kriterije za umanjenje cijene javne usluge za pojedine korisnike, no nije jasno na što se time misli, stoga molimo pojašnjenje.</p> <p>Obveze davatelja usluge (čl. 67. st. 1. točke. 5.,6. i 7.)</p> <p>Čl. 67. st. 1. točka. 6. propisana obveza davatelja usluge da osigura provjeru da otpad sadržan u spremniku prilikom primopredaje odgovara vrsti otpada čija se primopredaja obavlja, u vezi s točkom. 5. kojom je propisana obveza davatelja usluge da preuzme sadržaj spremnika od korisnika usluge i to odvojeno miješani komunalni otpad, biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni otpad (a za što je propisana i prekršajna odgovornost!) je previše otegotna za davatelja usluge.</p> <p>Naime, to znači da bi davatelj usluge bio prekršajno odgovoran ako bi preuzeo otpad neodgovarajuće vrste. Davatelj usluge, dakako, neće preuzeti otpad koji naočigled ne odgovara vrsti koja se preuzima, no može se dogoditi da se „potkrade“ neodgovarajuća vrsta. Propisanoj obvezi nemoguće je u potpunosti udovoljiti, a kad bi i bilo moguće, to bi iziskivalo nerazmjerno veće troškove pružanja usluge.</p> <p>Nije jasna odredba čl. 67. st. 1. točka. 7., kojom je propisano da je davatelj usluge dužan osigurati uvjete kojima se ostvaruje pojedinačno korištenje javne usluge neovisno o broju korisnika usluge koji koriste zajednički spremnik, stoga molimo pojašnjenje.</p> <p>Obvezna minimalna javna usluga (čl. 73. st. 3. i 4.)</p> <p>Obzirom na sve troškove koje pokriva cijena OMJU, smatramo da nije opravdano uvođenje jedinstvene cijene za sve korisnike (razvrstane u kategoriju korisnika kućanstvo ili kategoriju korisnika koji nije kućanstvo). Npr. u cijenu OMJU uračunati su troškovi predavanja glomaznog otpada, koji je različit ovisno o veličini kućanstva, pa ni cijena ne može biti jednaka.</p> <p>Također, neopravdana je, neodrživa i diskriminirajuća odredba prema kojoj, u slučaju da se na istom obračunskom mjestu isti korisnik može razvrstati i u kategoriju kućanstvo i u kategoriju korisnika koji nije kućanstvo, korisnik je dužan plaćati samo cijenu OMJU obračunatu za kategoriju korisnika koji nije kućanstvo.</p> <p>Ukoliko se na istom obračunskom mjestu nalaze različite kategorije korisnika, svaki mora biti obavezan plaćati OMJU za svoju kategoriju.</p> <p>Što se misli pod pojmom „isti korisnik“? Misli li se na korisnika – osobu koja obavlja obrt i koristi stan u kućanstvu? Što u slučaju kad se radi o različitim osobama (vlasnik je iznajmio poslovni prostor drugoj osobi, a on koristi stan u kućanstvu)?</p> <p>Jedinična cijena za preuzimanje miješanoga komunalnog otpada (čl. 74. st. 2.)</p> <p>Neopravdano je i diskriminirajuće određivanje cijene za preuzimanje MKO zasebno za korisnika koji je kućanstvo i za korisnika koji nije kućanstvo. Naime, sav prikupljeni MKO predaje se u Centar za gospodarenje otpadom po istoj cijeni, odnosno jednaki su troškovi zbrinjavanja MKO prikupljenog od korisnika koji je</p>		
--	--	--	--	--

		<p>kućanstvo i korisnika koji nije kućanstvo, slijedom čega nema osnove za određivanje različitih jediničnih cijena.</p> <p>Suglasnost na cjenik (čl. 74. st. 7.)</p> <p>Izvršno tijelo JLS dužno se očitovati u roku od 15 dana od dana zaprimanja zahtjeva za pribavljanje suglasnosti na cjenik odnosno izmjenu cjenika. Što ako se ne očituje? Važećim zakonom propisano je da se u tom slučaju smatra da je suglasnost dana (čl. 33. st. 8. ZOGO), a ovdje je takva odredba izostala. U svakom slučaju, potrebno je propisati koja je posljedica neočitovanja izvršnog tijela JLS u zakonskom roku. Ovakva formulacija pridonosi stvaranju zakonske praznine i pravne nesigurnosti.</p> <p>Obavijest o sakupljanju komunalnog otpada (čl. 80. st. 1.)</p> <p>Predmetnom odredbom propisano je da je davatelj usluge dužan korisniku usluge do kraja prosinca tekuće kalendarske godine za iduću kalendarsku godinu dostaviti Obavijest o sakupljanju komunalnog otpada u pisanom obliku ili putem mrežne stranice kad je to korisniku usluge prihvatljivo.</p> <p>Smatramo da je predmetnu odredbu potrebno izmijeniti-podcrtani dio odredbe potrebno je izostaviti iz teksta zakona, obzirom da nije jasno kako će se ocjenjivati kad je korisniku prihvatljivo da mu obavijest bude dostavljena putem mrežne stranice.</p> <p>Alternativa bi bila propisivanje obveze dostave obavijesti putem mrežne stranice, dok bi davatelj bio dužan obavijest dostaviti u pisanom obliku (na adresu korisnika), isključivo na zahtjev korisnika.</p> <p>To osobito stoga što je za nepridržavanje predmetne odredbe predviđena prekršajna odgovornost, što znači da bi davatelj usluge, da bi izbjegavao eventualnu prekršajnu odgovornost, svim korisnicima obavijest trebao dostaviti pisanim putem (uz dokaz o dostavi, dakle, preporučeno, što bespotrebno iziskuje dodatne troškove).</p> <p>Glomazni otpad (čl. 82. st. 1.)</p> <p>Čl. 82. st. 1. propisana je obveza davatelja usluge da u okviru javne usluge barem jednom u kalendarskoj godini preuzme glomazni otpad od korisnika usluge koji je kućanstvo na obračunskom mjestu korisnika usluge bez naknade.</p> <p>S tim u vezi, čl. 162. st. 1. točka. 52., propisana je prekršajna odgovornost za davatelja usluge „koji u okviru javne usluge nije barem jednom u kalendarskoj godini preuzeti glomazni otpad od korisnika usluge koji je kućanstvo na obračunskom mjestu korisnika usluge bez naknade (članak 82. stavak 1.)“</p> <p>Potrebno je jasno istaknuti da nema prekršajne odgovornosti davatelja usluge ukoliko korisnik tu uslugu nije niti zatražio.</p> <p>KOMUNALAC D.O.O. JURDANI:</p> <p>Primjedba na čl. 62. st. 1. Definicija javne usluge ostala je ista kao i u dosadašnjem ZOGO. U više navrata grupacija se obraćala Ministarstvu vezano za problem smanjene stope PDV od 13%. Poreznim propisima smanjena stopa odnosi se na javnu uslugu prikupljanja otpada koja sukladno ZOGO obuhvaća prikupljanje i prijevoz ali ne i zbrinjavanje otpada. Slijedom navedenog, u</p>		
--	--	---	--	--

računima na uslugu zbrinjavanja otpada obračunava se porez po stopi od 25%, a prikupljanje i prijevoz po stopi od 13%. Sugestija grupacije a i naslovnog Društva bila je svakako redefiniranje pojma javne usluge i onoga što ona obuhvaća, tj. da i zbrinjavanje otpada predstavlja sastavni dio javne usluge kako bi građani i ovaj dio plaćali po sniženoj stopi PDV-a. Naslovno Društvo i nadalje ustraje na neophodnosti adekvatne izmjene ovog članka.

Primjedba na čl. 71.

(1) Izjava o načinu korištenja javne usluge je obrazac kojim se korisnik usluge i davatelj usluge usuglašavaju o bitnim sastojcima ugovora.

.....

.....

(9) Sadržaj Izjave iz stavka 1. ovoga članka propisuje Ministar pravilnikom iz članka 14. stavka 9. ovoga Zakona.

Ovim člankom uređuje se Izjava o načinu korištenja javne usluge, obveza davatelja usluge i korisnika usluge u svezi te izjave, te se ovlašćuje Ministar da pravilnikom propiše sadržaj te izjave.

Budući je primjedba na čl. 71. u direktnoj korelaciji s primjedbom na čl. 182 iste iznosimo objedinjeno:

Primjedba na čl. 182.

(1) Stupanjem na snagu ovoga Zakona Uredba o gospodarenju komunalnim otpadom („Narodne novine“, broj 50/17, 84/19 i 14/20 - Rješenje USRH) ostaje na snazi, osim članka 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., članka 14. stavka 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9, 10., 11. i 12., članka 15., 18., 19., 20., 21., 23., 24. 25., 26. i 27.

(2) Članak 14. stavak 2., članak 16., 17. i 22. Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom („Narodne novine“, broj 50/17, 84/19 i 14/20 - Rješenje USRH) prestaju važiti stupanjem na snagu pravilnika iz članka 14. stavka 9. ovoga Zakona.

Naprijed navedene odredbe impliciraju prestanak važenja Ugovora s korisnicima koji su trenutno na snazi te sklapanje potpuno novih akata budući Izjave predstavljaju bitan sastojak istih (ukoliko njihov sadržaj istih bude značajno revidiran Pravilnikom nadležnog ministra) pa predlažemo da se Izjave s novo-propisanim sadržajem šalju isključivo sa odnosno u okviru novih Ugovora koji se imaju sklopiti s budućim korisnicima a radi izbjegavanja mukotrpne procedure i ponovnog ulaganja značajnih financijskih sredstava (u konačnici je riječ o sredstvima proračunskih korisnika) i ljudskih resursa pružatelja javne usluge.

Naslov stoga predlaže da u prijelaznim i završnim odredbama ZOGO propisuje da Ugovori sklopljeni temeljem prethodno važeće legislative ostanu na snazi (ukoliko sadržaj istih odnosno Izjava ne odstupa značajno od sadržaja propisanog Pravilnikom ministra iz čl. 14. st. 9. ZOGO.

Primjedba na čl. 74. st. 3.

Obveza javnog savjetovanja o prijedlogu cjenika u trajanju 30 dana dodatno produžava rokove primjene novih cjenika (30 dana javno savjetovanje + 15 dana čekanje JLS + 30 dana prije obavijestiti korisnika). Rokovi i procedure nisu u skladu sa brzim promjenama tržišnih uvjeta koje komunalna društva moraju zadovoljiti nasuprot ostalih dionika u sustavu gospodarenja otpadom (npr. centri za gospodarenje otpadom koji svoje cjenike mijenjaju u kratkim postupcima u odnosu na komunalna društva).

ČISTOĆA D.O.O. RIJEKA:

Članak 4. stavak 1. točka 10.

U stavku 1. točka 10. iza teksta „uključuje obavljanje postupka zbrinjavanja otpada“ predlaže se dodati tekst

		<p>„propisane Dodatkom I. ovog Zakona“ jer je nejasno na koje se postupke zbrinjavanja djelatnost zbrinjavanja otpada odnosi.</p> <p>Članak 4. stavak 1. točka 16. alineje 2. i 3. Pretpostavljamo da se pojam KO iz alineje 2. odnosi i na restoranski otpad. Jednako tako pitanje je da li se u alineji 3. restorani i hoteli smatraju proizvodnjom.</p> <p>Članak 4. stavak 1. točka 18. alineja 3. Predlaže se izmjena formulacije kojom se navodi katastarska čestica i za mobilno reciklažno dvorište, jer je ona podložna promjenama, a lokacija gospodarenja je dio dozvole za gospodarenje otpadom koju bi tada u slučaju promjene trebalo mijenjati.</p> <p>Članak 63. Dio javne usluge koji se odnosi na troškove usluga preuzimanje otpada u RED i prikupljanja reciklabilnog otpada financira Fond („za tokove otpada koji se sastoje pretežito od otpadne ambalaže“ - što točno znači navedeno?). „Strukturu troškova uređuje Fond odlukom.“ – dok Fond ne donese odluku nije jasno što, kada i u kojem iznosu financira, odnosno što se financira cjenikom javne usluge. Ovakvom definicijom nije moguće odrediti cijenu javne usluge ako se ne zna koliki iznos troškova sufinancira Fond.</p> <p>Članak 66. stavak 6. Predlaže se u članku 66. stavku 6. iza teksta „odlukama o načinu pružanja“ dodati riječ „usluge“.</p> <p>Članak 67. stavak 1. točka 7. Znači li predmetna odredba da je davatelj javne usluge obvezan ugraditi bravice, otpadomjere, ograditi spremnike ili poduzeti neke druge aktivnosti u cilju individualizacije odlaganja otpada u zajedničke spremnike?</p> <p>Članak 67. stavak 1. točka 8. Odredba je u redu ako Fond to odmah odredi i ako odmah počne plaćati troškove postupanja sa reciklabilnim otpadom u visini stvarnih troškova, a ako ne? – Ponavljamo kako nije moguće odrediti cijenu javne usluge ako se ne zna koliki iznos troškova sufinancira Fond.</p> <p>Članak 67. stavak 1. točka 9. Pogrešno se poziva na članak 77., evidencije su u članku 79. prijedloga.</p> <p>Članak 67. stavak 2. i drugi vezani članci Predlaže se da se u članku 67. briše stavak 2. ili da se riječ „osigurati“ zamjeni sa „ponuditi“ jer se inače uvodi baš obveza da se korisniku koji nije kućanstvo mora osigurati pružanje i drugih usluga osim prikupljanja MKO, a već je navedeno da se to pruža pod komercijalnim uvjetima i kao takvo je prihvatljivo (u članku 68. stavak 5.). Sukladno tome treba brisati i prekršajnu odredbu iz članka 162. prijedloga.</p> <p>Članak 69. stavci 1. i 2. Predlaže se objediniti stavke u jedan koji glasi: „nekretnina koja se trajno ne koristi se utvrđuje na temelju očitovanja vlasnika nekretnine, a dokazuje se temeljem podataka očitavanja mjernih uređaja za potrošnju električne energije, plina, ili pitke vode, ili na drugi način.“ Navedeno iz razloga što se mora dokazati da se nekretnina trajno ne koristi, samo očitovanje vlasnika nije dovoljno.</p> <p>Članak 70. stavak 2. Ugovorna kazna koja je razmjerna troškovima uklanjanja nema smisla ako je ograničena visinom OMJU, a istovremeno je namjera Zakona da OMJU bude čim manji.</p>		
--	--	---	--	--

		<p>Prijedlog je da stavak glasi: „Iznos ugovorne kazne određen za pojedino postupanje korisnika usluge mora biti razmjernan troškovima uklanjanja posljedica takvog postupanja.“ odnosno brisati dio koji glasi: „a najviše do iznosa godišnje cijene obvezne minimalne javne usluge obračunate korisniku usluge iz stavka 1. ovog članka.“</p> <p>Članak 73. stavak 3. točke 1. i 2. Ponovo se uvodi jedinstvena cijena za kućanstvo i jedinstvena cijena za ostale koji nisu kućanstvo (čak nema niti pod kategorija ostalih). Mala kućanstva (jednočlana i dvočlana) rade manje otpada kako korisnog tako i miješanog i glomaznog otpada. To isto se događa i sa malim poduzećima koja rade manje otpada a i bolje odvajaju otpad. Ovaj članak se kroz Uredbu rješava na Ustavnom sudu te smatramo da bi ovaj članak trebalo promijeniti ili čekati sa donošenjem Zakona do rješenja Ustavnog suda jer će donošenje ovakvog Zakona sa ovakvim lošim rješenjem opet potaknuti podnošenje ustavnih tužbi i protiv ovog Zakona. Predlaže se izmjena članka na način da se osim predloženog da svi plaćaju isto uvedu dodatni kriteriji kao volumen ugovorenog spremnika, broj članova kućanstva ili nešto drugo za što JLS smatra da je primjereno za njezino područje. Veliki broj JLS trenutno koristi volumen ugovorenog spremnika (60 do 7000 litara) čime smatramo da smo postigli kvalitetno rješenje načela „onečišćivač plaća“. Isto treba primijeniti i za korisnike koji nisu kućanstva. I EU sud u Luxembourggu iznio je u nekoliko presuda stav da je jedini bitan kriterij kod načela „onečišćivač plaća“ upravo razmjernost opterećenja korisnika, a stav EU suda obvezuje i sudove RH. Stoga smatramo da ovakva odredba zakona uvažava specifičnosti lokalnih sredina, te daje dovoljan okvir za kvalitetno rješavanje eventualnih prigovora potrošača na RH sudovima.</p> <p>Članak 74. stavak 3. Na predloženi način se znatno produljuje vrijeme za donošenje cjenika (30 dana savjetovanje + vrijeme izrade izvješća o provedenom savjetovanju + 15 dana suglasnost + 15 dana obavijest). Predlaže se brisati ovaj stavak i sukladno tome točku 4. iz stavka 6. ovog članka (izvješće o provedenom savjetovanju kao materijal za suglasnost na Cjenik).</p> <p>Članak 74. stavak 7. Nedostaje odredba važećeg Zakona - ukoliko se JLS ne očituju u roku od 15 dana da se smatra da su prešutno dali suglasnost te se predlaže da Zakon sadrži i tu odredbu. Predlaže se propisati i proceduru za slučaj kada JLS odbije dati suglasnost na cjenik. Raskida li se u tom slučaju Ugovor o obavljanju javne usluge?</p> <p>Članak 82. stavak 4. Davatelj JU obvezan je jednom godišnje odvesti glomazni otpad na obračunskom mjestu, a isto tako je glomazni otpad zabranjeno odbacivati i sakupljati na javnoj površini, osim putem spremnika, a kada korisnik JU, ujedno i stanovnik stambene zgrade nema prostor za odložiti predmetni otpad, a još manje spremnik za krupni/glomazni otpad za čiji odvoz ima pravo jednom godišnje, već isključivo na javnu površinu, to znači da je u prekršaju sam korisnik, ali i davatelj JU s obzirom da se isti ne smije niti sakupljati na javnoj površini niti odlagati. Potrebno je izmijeniti stavak 4. ovoga članka.</p> <p>Članak 132. stavak 5. Obzirom da nema dovoljno inspektora zaštite okoliša, a prekršaja je mnogo, predlaže se komunalnim redarima dati ovlasti za nadzor i nad pravnim osobama, a ne samo nad fizičkim. Općenito je potrebno dati veće ovlasti komunalnim redarima kako bi se zaista i provodilo zakonom</p>		
--	--	--	--	--

			propisano.		
			<p>ZA GRUPACIJU ODRŽAVANJA ČISTOĆE PGŽ-a:</p> <p>ERVINO MRAK, DIPL. ING.</p>		
278	Mia Budić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>U Članku 16., predlaže se brisanje stavka 3. kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Proizvodnja papirnatih vrećica, pa i od reciklata traži višestruko veće količine energije za njihovu proizvodnju od plastičnih. Proizvodnja i recikliranje papirnatih vrećica znatno više opterećuje zrak i vodu od plastičnih. Kako su papirnatih vrećice i do 10 puta teže od plastičnih traže znatno više goriva za transport.</p> <p>Pojednostavljeno treba znatno više šlepera za prijevoz iste količine papirnatih vrećica. To dopunski opterećuje cestovni promet i troši prometnu infrastrukturu.</p> <p>Papirnatih vrećice mogu se zamastiti s uljem masti i ostacima hrane što može zagaditi papirnatu reciklat. Plastične vrećice moguće je očistiti od zagađivala prije recikliranja</p> <p>Plastične vrećice ne zagađuju okoliš. Nemarom i neznanjem čovjeka odbačene u okoliš, onečišćuju ga i ružno izgledaju. Ali to nije krivnja vrećica. Valja navesti usporedbu papirnatih i plastičnih vrećice po tragovima (e. footprint). Za proizvodnju 1000 plastičnih vrećica određene veličine treba 200 L a za papirnatih 3800 L litara vode, dakle 17 puta više. Na efekt staklenika utječu papirnatih vrećice 10 puta više. Međutim tijekom proizvodnje papirnatih vrećica razvijaju se štetni kemijski spojevi: fosfati i nitridi.</p> <p>Treba poticati kružno gospodarstvo i proizvodnju od recikliranog materijala, što plastične vrećice od 15-50 my svakako jesu jer se u njih može stavljati veliki postotak recikliranog materijala. Navedeno provode skoro sve države članice EU, gdje se ne ukidaju plastične vrećice nego se one proizvode upravo iz reciklata što nam je svakako dobar primjer kružnog gospodarstva.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
279	Duje Maroš	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Vežano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i</p>

			<p>ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetske oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetske uporabu.</p>		<p>gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
280	Ana Kardum	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE plastičnih vrećica!</p> <p>Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje)</p> <p>Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda.</p> <p>Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p> <p>U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica.</p> <p>Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirnatih vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš.</p> <p>Stoga NE ZABRANI!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
281	Tihomir Rosandić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno: Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba</p>

			Osim toga napraviti plan potpunog prelaska na isključivo reciklabilnu plastiku odnosno biorazgradive materijale kako bi se iz upotrebe potpuno izbacila nerazgradiva plastika.		ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
282	Luka Stojčević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
283	Mirjana Matić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
284	Dragan Dajaković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!!</p> <p>Plastične vrećice ne zagađuju okoliš. Nemarom i</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se</p>

		GOSPODARENJU OTPADOM	<p>neznanjem čovjeka odbačene u okoliš, onečišćuju ga i ružno izgledaju. Ali to nije krivnja vrećica. Valja navesti usporedbu papirnatih i plastičnih vrećice po tragovima (e. footprint). Za proizvodnju 1000 plastičnih vrećica određene veličine treba 200 L a za papirnate 3800 L litara vode, dakle 17 puta više. Na efekt staklenika utječu papirnate vrećice 10 puta više. Međutim tijekom proizvodnje papirnatih vrećica razvijaju se štetni kemijski spojevi: fosfati i nitridi.</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p> <p>Stoga, NE zabranil!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod?</p> <p>Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p>		<p>plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
285	Ivana Klinčić Bartolić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Poštovani,</p> <p>lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Priroda je puna upravo takvih vrećica koje su jeftine pa nikome ne znači ništa ako je negdje putem izgubi. A nismo, nažalost, dovoljno ekološki osviješteni da ih skupljamo kad ih nađemo ili recikliramo nakon upotrebe. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Pogledajte koliko se toga dnevno baca u smeće.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p> <p>Srdačan pozdrav, Ivana Klinčić Bartolić</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
286	MARIJA MARINČIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>DA ZABRANI!!!!</p> <p>uz sve što znamo danas i dalje postoje oni koji smatraju kako je plastika ekološki prihvatljiva?? pročitajte po koji članak o mikroplastici koja je pronađena sada već u ljudskoj posteljici!</p> <p>recikliranje plastike je loše rješenje jer se ona ne može prenamjeniti, može se samo lomiti u sve manje i manje dijelove dok ne nastane mikroplastika. treba je zabraniti kako bi se smanjila na maksimum. znam da je sada već</p>	Primljeno na znanje	

			<p>ima na tone u okolišu, ali to nije izgovor da je nastavimo gomilati. postoji toliko boljih alternativa koji su ekološki prihvatljivi.</p> <p>jednokratna plastika nije jedini način da se održi higijena. nosite svoje boce, svoje platnene vrećice i operite doma. jedini razlog zašto smo je do sada koristili jest zbog vlastite komocije i ničeg drugog. najgore od svega jest što Hrvatska nema dobar sustav gospodarenja otpadom niti reciklažni sustav, stoga je u našoj državi od iznimne važnosti plastiku ukinuti.</p> <p>također želim: smanjenje svih predmeta od jednokratne plastike, ne samo posuda za hranu i piće – 50% do 2025. i 80% do 2030. za jednokratnu ambalažu te jednokratne plastične predmete, s izuzetkom onih procijenjenih kao nužnih. Jasni i obvezujući kvantitativni ciljevi daju veću sigurnost investitorima u razvoju novih poslovnih modela.</p> <p>hitno moramo podignuti svijest hrvatskih građana, educirati ih, uputiti u bolja rješenja, detaljnije ih informirati o problemima recikliranja plastike, kakav je utjecaj na okoliš i životinje ostavila do sada te kakav će utjecaj imati na ljude u budućnosti.</p>		
287	Špiro Radelja	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i oporabe plastičnog otpada.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
288	Dora Rukavina	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PROIZVODNJE JEDNOKRATNIH PLASTIČNIH VREĆICA.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male</p>

					<p>mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona.</p>
289	Ana Pušić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Zabraniti plasticne vrecice!!!!	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .</p>
290	IVANKA GUSAK	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od deblih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i</p>

			<p>polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>		<p>gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
291	Bio-Mi d.o.o	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Smatramo da je svaka zabrana loša, a posebice zabrane koje ne nude alternativu. Stoga, na temelju Članka 4, stavka 1., 2. i 3., tražimo da se u Članku 16, stavka 3 ide napomena da se zabrana ne odnosi na biorazgradive i kompostabilne lagane vrećice za nošenje, koje su certificirane prema EN13432 od ovlaštenih certifikatorskih tijela i ovlaštenih laboratorija, a sve temeljem detaljnih znanstvenih metoda, analiza i kontrola. U slučaju da ovaj prijedlog ne uzmete u obzir, RH će biti presedan, tj. prva i jedina zemlja u EU i na svijetu koja je zabranila bio-materijale i proizvode nastale na bazi bio-materijala čiji je životni vijek „od kolijevke do groba“ dokazan i utemeljen na znanstvenim činjenicama, te taj proizvod umjesto da završi među otpadom i postane problem, stvara novu vrijednost, potiče kružno gospodarstvo i postaje rješenje. Politike usmjerene kružnom gospodarstvu i maksimalnom iskorištavanju potencijala svih resursa kojima zemlja raspolaže (pa čak i otpad!) su nužan preduvjet svakog društva koje želi napredak, održivi razvoj i čišći okoliš.</p>	Primljeno na znanje	<p>Pitanje stavljanja na tržište biorazgradivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
292	Luka Usmiani	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, i zabranu proširiti na vrlo lagane plastične vrećice. Uz negativan utjecaj na onečišćenje okoliša, plastika i značajno doprinosi klimatskim promjenama. Studija pod naslovom "Plastika i klima – skriveni troškovi plastičnog planeta" pokazuje da su emisije stakleničkih plinova od proizvodnje i spaljivanja plastike (izračun za 2019.) jednake emisijama 189 termoelektrana na ugljen - https://www.ciel.org/wp-content/uploads/2019/05/Plastic-and-Climate-FINAL-2019.pdf</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
293	Bio-Mi d.o.o	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Naša tvrtka se bavi istraživanjem, razvojem ali i proizvodnjom biorazgradivih i kompostabilnih termoplastičnih materijala na bio osnovi. Osim proizvodnje materijala, naša tvrtka proizvodi mnoge proizvode od vlastite sirovine u obliku fleksibilnih filmova, među kojima su i lagane vrećice od 15-50 mikrometara. Mnoge napredne zemlje EU, na koje se ugledamo, su prepoznale potencijal i prednosti bio materijala te svoje okolišne politike i smjernice usmjerile ka zamjeni tradicionalnih materijala na fosilnoj osnovi sa novim i zelenijim opcijama.</p> <p>Smatramo da je svaka zabrana loša, a posebice zabrane koje ne nude alternativu. Stoga, na temelju Članka 4, stavka 1, točke 1., 2. i 3., tražimo da se u Članku 16, stavka 3 ide napomena da se zabrana ne odnosi na biorazgradive i kompostabilne lagane vrećice za nošenje, koje su certificirane prema EN13432 od ovlaštenih certifikatorskih tijela i ovlaštenih laboratorija,</p>	Primljeno na znanje	<p>Pitanje stavljanja na tržište biorazgradivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>

			<p>a sve temeljem detaljnih znanstvenih metoda, analiza i kontrola. U slučaju da ovaj prijedlog ne uzmete u obzir, RH će biti presedan, tj. prva i jedina zemlja u EU i na svijetu koja je zabranila bio-materijale i proizvode nastale na bazi bio-materijala čiji je životni vijek „od kolijevke do groba“ dokazan i utemeljen na znanstvenim činjenicama, te taj proizvod umjesto da završi među otpadom i postane problem, stvara novu vrijednost, potiče kružno gospodarstvo i postaje rješenje. Politike usmjerene kružnom gospodarstvu i maksimalnom iskorištavanju potencijala svih resursa kojima zemlja raspolaže (pa čak i otpad!) su nužan preduvjet svakog društva koje želi napredak, održivi razvoj i čišći okoliš. Nadalje, potrebno je spomenuti da kompostabilni materijali odnosno proizvodi nastali od ovih materijala se mogu kompostirati putem aerobne i anaerobne digestije te jednom upotrijebljena tanka vrećica za nošenje (15-50 mikrometara) dobiva svoj drugi život ponovnom upotrebom u odvojenom prikupljanju bio otpada. Upravo ovakav pristup je pomogao mnogim članicama EU, među kojima prednjači Italija, da u pojedinim regijama stopa oporabe otpada iznosi preko 85% (grad Milano koji ima više stanovnika nego cijela RH 65% oporabe). Osim toga, treba spomenuti da je RH članica EU te da ćemo uskoro biti DUŽNI odvojeno prikupljati i OPORABLJATI bio otpad. Studije su pokazale da upravo biorazgradivi i kompostabilni materijali uvelike pomažu jer se razgrađuju zajedno sa bio otpadom (a ne posebno kako se tvrdi) u kompost ili bioplina (ovisi je li riječ o aerobnoj ili anaerobnoj digestiji). Uvjerena smo, kao i milijuni stanovnika koji koriste ovakve vrećice, da su one savršeni primjer cirkularnosti temeljene na znanstvenim činjenicama i spoznajama.</p> <p>Također, zalažemo se i za recikliranje tradicionalne plastike, no problem je u tome što se samo nekoliko posto ovih proizvoda reciklira zbog mnogih ograničenja koja se javljaju. Neka od njih se javljaju kod prikupljanja i odvajanja plastike od strane ovlaštenih tijela, loših politika gospodarenja otpadom, te strogih propisa i pravnih ograničenja koja su usko vezana uz uporabu. Loše sortiranje prikupljene plastike, pogotovo višeslojne i njezino recikliranje, stvara granulnat smanjenih svojstava koji je daleko od originalnog materijala te se može koristiti u iznimno malom postotku.</p>		
294	Antonija Aljinović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!! Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>

			<p>od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>		
295	IVANA FUMIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>ZABRANITI!!!!</p> <p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospje u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
296	Augustin Babić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM se zabrani plastičnih vrećica!</p> <p>Korištenjem jednokratnih plastičnih predmeta osigurava se sigurnost i higijena, što ne možemo zanemariti u tijeku pandemije, a može ih se nabaviti jeftino i zbrinuti odmah nakon upotrebe, puno jednostavnije i okolišno prihvatljivije od mnogih drugih vrsta otpada. Mnoge države odustaju od namjeravane zabrane korištenja dijela plastičnih vrećica, a neke čak povlače ranije odluke o zabrani njihovog korištenja.</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno. Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p>
297	Josip Kireta Marioxxx	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemije koronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju</p>

			<p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>		<p>uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanja „oporezivanja laganih plastičnih za nošenje“ rješavati će se u sklopu podzakonskih propisa koji uređuju naknadu gospodarenja otpadom.</p>
298	TAMARA PUAC	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Proizvodi od plastike sami po sebi neće nestati i baš iz toga razloga nužno je voditi računa o oklišu o štetnosti tih i takvih proizvoda na okoliš. Iz toga razloga, treba razmišljati u smjeru kako smanjiti količinu plastike u okolišu i kako iskoristiti tu plastiku jer plastika nije otpad ona je sirovina. Oporabom plastike dolazimo do sirovine za reciklirane proizvode od plastike, koji nisu nužno jednokratni nego se u kućanstvima upotrebljavaju i kroz višekratnu svrhu, a nakon toga opet mogu postati sirovina. Nije poanta zabraniti plastiku, nego pametno i svrhovit educirati ljude o sortiranju otpada i gledati učinak uporabe plastike na kompletno gospodarstvo. ako postoje tvrtke koje oporbaljuju plastiku i stavljaju na tržište proizvode od reciklirane plastike, takvim promišljanjem dolazimo do novih zapošljavanja, dolazimo do toga da će se od proizvoda od oporabljene odnosno reciklirane plastike plaćati PDV na prodanu robu, plaćat će se naknade Fondu za zaštitu okoliša, a ujedno će se okoliš držati čistim. Uz određenu motivaciju i edukaciju građana o odgovornom ponašanju prema okolišu imali bi povećanje radnih mjesta u industriji, imali bi prihod od PDVa i povećanje naknada.</p>	Primljeno na znanje	
299	Anamarija Dedović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti kao i vrlo lagane.</p> <p>Plastika je najveći problem za očuvanje okoliša. Jednom kada dođe u okoliš pretvara se u tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina ugrožavajući cijeli eko sustav, a recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike reciklirano. Uz navedenu zabranu smatram da je nužno postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu, poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja te osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

300	Martin Čotar	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Generalno plastiku, posebice jednokratnu, sve dok se proizvodi na način i od sirovina koje trebaju desetljeća ili stoljeća za razgradnju, treba reducirati na minimum ili zabraniti tj. zamijeniti onim opcijama koje su benigne za okoliš. Plastika je jedna od najvećih ekoloških problema, a vrećice su svakako jedan od elemenata koji se može bezbolno izbaciti iz upotrebe. Svi ostali parametri, osim direktnog zagađenja, puno su manje važnosti u odluci za ukidanje plastike.</p> <p>Stoga podržavam prijedloge, dakle predlažem, da se plastične vrećice, a poglavito lagane plastične, zabrane u korištenju.</p> <p>Također predlažem da se i ostali jednokratni proizvodi od plastike zabrane i da se podrži njihova zamjena - slamke, čaše, tanjuri i pribor, pribor za kozmetiku i tako dalje. Papirnate i razgradive opcije trebaju biti jedina solucija.</p>	Primljeno na znanje	
301	Mihaela Hrvojić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvora se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
302	Maja Perasovic	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili opozivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih</p>

			<p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opuścima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>		<p>vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
303	Snježana Hodalj	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI !!! Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradio je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
304	Paulina Pirc	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno: Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu</p>

			Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.		stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
305	Matea Fadiga	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Slažem se sa zabranom laganih plastičnih vrećica za nošenje i smatram da zabranu treba proširiti i na vrlo lagane vrećice. Većina plastike koja dospije do mora dolazi s kopna (valja provesti samo jedan dan na moru kako bi se ovo vidjelo i u praksi), često nanesena vjetrom i rijekama, u velikoj mjeri s odlagališta otpada i slično. Ne možemo samo kriviti pojedince i stavljati svu odgovornost na njih. Treba stati na kraj jednokratnoj plastici i okrenuti se materijalima za višekratnu upotrebu, što uključuje i vrećice - važno je učiniti prvi korak!	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
306	Matija Golub	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI !!! Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019.. Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu. Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano. Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada. Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.	Odbijen	Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno. Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona. Pitanje stavljanja na tržište biorazgradivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
307	Goran Krnjak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Lagane i vrlo lagane plastične vrećice treba zabraniti! Predstavljaju kako ekološki, tako i estetski problem, osobito u državi poput Hrvatske u kojoj je ekološka osvještenost građana vrlo niska. Dovoljan je letimični pogled na naše ulice i ceste, igrališta, a na žalost sve više i šume i vode, da se vidi koliko je velik problem plastičnih vrećica. U slučaju kad građani nemaju osvještenost, a u cilju očuvanja naše prirode, okoliša, tla i voda za buduće naraštaje, Država je ta koja mora podići osvještenost o problemima ekologije, između ostalog i zabranom korištenja svih neprihvatljivih proizvoda koji imaju ekološku alternativu. Plastične vrećice svakako ulaze u tu skupinu.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja

					potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
308	Ana Marcija Schneider	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI!!! Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od deblijih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
309	Borna Matić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI!!! Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od deblijih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
310	Antea Vladušić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI!!!! Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od deblijih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
311	Petra Vladušić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O	NE ZABRANI!!!! Vezano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog	Djelomično prihvaćen	Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s

		GOSPODARENJU OTPADOM	<p>otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetsku uporabu.</p>		<p>ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
312	Dunja Igreg	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <ul style="list-style-type: none"> •Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. •Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. •Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu. 	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
313	David Katić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive</p>

			<p>- Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>- Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>- Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>(EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
314	Marko Vladušić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
315	Lucija Brajčinović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvela zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
316	Ivana Požega	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Kada čitam ove neistine oko zagađivanja okoliša plastičnim vrećicama zapitam se da li je itko od ovih ljudi pročitao barem jednu studiju o utjecaju plastike i drugih materijala na okoliš?</p> <p>Plastične vrećice ne ispuštaju nikakve toksine, ne zagađuju podzemne vode i okoliš. Samo onečišćuju (čitaj: ružno je vidjeti plastičnu vrećicu bačenu u šumi).</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često</p>

			<p>Sada dolazimo do alternativnog rješenja koje je mnogo pogubnije za okoliš od plastičnih vrećica. To su platnene i papirnate vrećice. Krenut ćemo od proizvodnje. Za proizvodnju 1.000 plastičnih vrećica potrebno je 200 litara vode, za papirnate 3.800 (tri tisuće osamsto!) litara vode ili 17 puta više. Na efekt staklenika papirnate vrećice utječu 10 puta više. Zauzimaju 70% do 80% više volumena (na odlagalištu, pri transportu). Za njihov transport potrebno je 7 puta više kamiona koji, naravno, ispuštaju plinove (zamislite koje je to opterećenje za okoliš) i najvažnije - za njihovu proizvodnju koristi se jako vrijedna sirovina – drvo.</p> <p>Platnene vrećice su druga alternativa. Proizvode se od pamuka za čiju se proizvodnju koristi samo 3% obradivih površina u svijetu, ali više od 10% svih kemijskih pesticida i čak 25% svih insekticida. Dovoljno je samo reći - Aralsko jezero. Površina jezera smanjila se za 60%, a volumno za 80%, najviše zahvaljujući proizvodnji pamuka. Uzgoj pamuka koristi više od 2,6% svjetske potrošnje vode. Proizvodnja jedne platnene vrećice košta kao proizvodnja 400 plastičnih.</p> <p>AKO ŽELIMO UISTINU SAČUVATI OKOLIŠ NEMOJMO ZABRANJIVATI PLASTIČNE VREĆICE!</p>		<p>završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
317	Paula Mihaljević-Jurić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vecinu plasticnih vrecica treba zabraniti, a pogotovo one najjeftinije koje se dijele za besplatno prakticki. Treba ih zamijeniti biorazgradivim vrcicama, tj. izradenim od organskih materijala. Iako, trebalo bi ljude educirati kako bi koristili vrecice od pamuka, platna i sl. materijala ne bi li se smanjila proizvodnja vrecica opcenito i tako smanjila emisija plinova vezana uz proizvodnju necega sto se zbilja koristi nekoliko tjedana i moze se koristiti prakticki godinama koristiti sve dok se ne istrose, ako su kvalitetno napravljene. Osobno vec godinama koristim vlastite platnene vrecice prilikom kupnje voca, povrca i ostalih namirnica te se trudim ne uzimati ni papirnate vrecice ako bas ne moram.</p> <p>Treba se na nacionalnoj razini smanjiti i na kraju potpuno zabraniti koristenje bilo kakvih jednokratnih proizvoda (slamke, case, spremnici za harnu itd.). Takoder, drzava treba osmisliti direktivu o koristenju jednokratne plastike koju bi na kraju, kao i neke druge drzave u svijetu i EU, potpuno izbacile iz uporabe. Svakako treba pomoci i podupirati proizvođace kako bi se oni prebacili na ekoloski prihvatljivu proizvodnju buduci da plastika nije jedina opcija, ali je najjednostavnija!</p> <p>Dakle, matram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p> <p>Za zelenu Hrvatsku!</p>	Primljeno na znanje	<p>Pitanje plastičnih vrećica razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje stavljanja na tržište biorazgradivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
318	Minja Birimiša	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada</p>

			<p>recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>> Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>> Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>> Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
319	Mario Škegro	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospje u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
320	VANESSA LOŠIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospje u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

321	Margareta Popović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
322	Ivana Požega	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Nacrt zanemaruje inozemna istraživanja, kao što je dansko Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags (2019.), gdje se, između ostalog, dokazalo da je alternativne plastičnim vrećicama potrebno iskoristiti vrlo velik broj puta da bi opravdale potrošnju resursa. Primjerice, vrećica od običnog pamuka treba se nositi do 7.100 puta kako bi se „nadoknadio“ utjecaj njene proizvodnje na okoliš, a vrećica od organskog pamuka mora se upotrijebiti čak do 20.000 puta (dakle, svakodnevno, gotovo 55 godina). Vrećicu za nošenje u istom je kontekstu dovoljno ponovno iskoristiti kao vrećicu za smeće nakon što prestane služiti prvotnoj svrsi.</p> <p>Plastični otpad je osim toga potreban u kružnom gospodarstvu, koje bi Republika Hrvatska trebala uspostaviti, prema uzoru država po veličini i naseljenosti sličnih nama, poput Finske. Dakle, treba težiti smanjivanju plastičnog otpada, ali ne posezati za zabranama.</p> <p>Osim toga, zabrana plastičnih vrećica za nošenje bi negativno utjecala i na postojeće stanje hrvatskog gospodarstva, koje je sada dodatno opterećeno posljedicama epidemije koronavirusa. Bez stvarne potrebe bi se ugrozilo 800 radnih mjesta, u tvrtkama koje se često nalaze u manje razvijenim regijama Republike Hrvatske.</p> <p>Hrvatska je prošle godine proizvela 26.586 tona plastičnih vrećica, izvezla 15.755 tona, a uvezla preko 10.200 tona, što čini vrlo mali udio u ukupnoj europskoj količini. EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 mikrometara, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
323	Matej Maroš	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabranu ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s</p>

		GOSPODARENJU OTPADOM	<p>radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opuščima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>		<p>debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
324	Nino Orepić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predloženi komentar</p> <p>Jednostavno, treba zabraniti sve plastične vrećice, i lagane i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
325	KATARINA KOROV	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika onečišćuje mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Osim toga, više vrsta plastike ispušta teške metale i ostale onečišćujuće tvari u okoliš. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

326	Željko Šintić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemije koronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutačno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p> <p>Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Provedbom prijedloga odgode usvajanja zakona doveli bi se u pitanje rokovi za prijenos odredbi direktiva te se stoga taj dio prijedloga odbija.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
327	ALEKSANDAR MATIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
328	TOMISLAV ŠPEHAR	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš,</p>

			<p>odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
329	STJEPAN MIŠIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Krajnje je vrijeme da se plasticne vrećice potpuno zabrane. Ne samo lagane vrećice, nego sve vrste. Plastika se ne razgrađuje nego postaje mikro plastika koja na kraju završi u hrani koju jedemo i na taj način sebe dodatno trujemo. Morska bica ne mogu preživjeti u moru punom plastike. Guse se, zbunjuje ih sva ta plastika i ostali otpad. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer se premalo reciklira.</p> <p>Kod nas se ne postuje ni reciklaza jer sam više puta s kolegama komentirao i čuo price da se razvrstani otpad (posebni "kontejneri" za svaki tip otpada pa tako i plastike), kada komunalne službe dodju po otpad ili u centrima čistacije, jednostavno sve spoje u jedno i to sve završi na odlagalištu umjesto da se reciklira. I sad razmišljam zasto bi uopće ulagali dodatni trud kad im je plaća ionako katastrofa (nazalost katastrofa).</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .</p>
330	Mirjana Kiš	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospje u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
331	Martina Brajković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane i vrlo lagane plastične vrećice treba zabraniti. Premalo ljudi reciklira i više puta koristi plastične vrećice, unatoč stalnim pokušajima educiranja.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih</p>

					plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
332	Lana Mindoljević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>ZABRANITE PLASTIČNE VREĆICE!</p> <p>Svakome tko ih smatra neštetnim za okoliš predlažem jednu akciju čišćenja morske obale ili parkova. Dok papirnato otpada NEMA, jer se razgrađuje u prirodi, redovito se nalazi plastična ambalaža stara i nekoliko desetaka godina. Najgore je kad se raspadne u mikroplastiku, koju potom gutaju ribe i ostatak morske faune.</p> <p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Višekratke platnene vrećice su rješenje koje ne košta ništa, ne smanjuje komfor prosječnog potrošača, periva je u mašini, i nema nikakvog razloga da za kupovinu koristimo ijednu drugu osim nje, osim povremeno papirnatih ako nam platnena nije dostupna.</p> <p>ČOVJEČE, NEMOJ BITI SEBIČAN, NA OVOM PLANETU MORAJU ŽIVJETI JOŠ GENERACIJE I GENERACIJE LJUDI NAKON ŠTO TI ODEŠ!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .
333	IDA VAŠAREVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
334	Hedera Perhaj	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada

			<p>recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
335	Josipa Maroš	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
336	Petra Gernhardt	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
337	Ivana Vaš	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za</p>

			<p>štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>		<p>nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
338	Ana Vuković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
339	CUP UP SYSTEM D.O.O.	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>DA ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA</p> <p>Jedino rješenje protiv onečišćenja plastikom i za zaštitu Jadranskog mora je zabrana plastičnih vrećica i korištenje jednostavne i lako dostupne alternative: višekratnih vrećica.</p> <p>U nedavno provedenom istraživanju plastike na Jadranu, od 658 identificiranih plutajućih plastičnih predmeta oko velikih gradova i slivova rijeka, najveći udio (29%) činile su plastične vrećice - https://bib.irb.hr/datoteka/958986.Floating_litter.pdf Trebamo zaštititi naš Jadran, i okoliš općenito, od negativnih utjecaja i plastičnih vrećica i druge jednokratne plastike.</p> <p>Slažem se sa zabranom laganih plastičnih vrećica za</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih</p>

			<p>nošenje i smatram da zabranu treba proširiti na vrlo lagane vrećice. Lagane plastične vrećice koristimo kratko, u većini slučajeva samo jedanput. Nakon toga ih se baca u otpad, potom im trebaju stoljeća da se razgrade na odlagalištima, a svakim danom smo svjedoci koliko ih završava u okolišu. Sve to uzrokuje velike probleme za okoliš i moramo djelovati po tom pitanju. Nadam se da će Hrvatska donijeti odgovornu odluku te zaista zaštititi naš okoliš i more zabranom plastičnih vrećica.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. • Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. • Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu. 		<p>plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
340	Silvijo Čordaš	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
341	Magdalena Radman	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih</p>

			Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.		jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
342	Augustin Babić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	PROTIVIM SE ZABRANI VREĆICA! Zamjene su daleko štetnije! Koristimo li više papirnatih vrećica, sjeći ćemo više šuma. Njihova proizvodnja guta više energije i pije 15 puta više vode od izrade onih plastičnih. Da bi proizvodnja pamučne torbe imala jednako nizak utjecaj na okoliš kao izrada plastične, trebali biste je koristiti do 7000 puta. Plastika je definitivno 'zelenija'. Ono što treba je opetovano educirati ljude, educirati djecu u školama i vrtićima, stvoriti kvalitetan sustav prikupljanja i uporabe, te time razviti gospodarstvo, a ne ga uništavati. To se ne odnosi samo na vrećice već za sve proizvode, od bilo kojeg materijala bili izrađeni.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
343	Augustin Babić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI VREĆICA – PADA NAM KONKURENTNOST Ovo je jedan od rijetkih proizvoda gdje je naša domaća industrija bila konkurentna inozemnoj. Potencijalnim zabranama ovog tipa se smanjuje proizvodne količine, a time i konkurentnost naših proizvođača, kako na domaćem tako i na ino tržištu. Zabranom ovog tipa našim proizvođačima pada konkurentnost i na ostalim proizvodima! Budimo pametni, nemojmo sami sebi raditi štetu!	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
344	JELENA NOVAK	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	DA ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA! Dolazim iz mjesta Brela na Makarskoj rivijeri i jako često, gotovo svakodnevno uživam u šetnjama uz more, po našim po ljepoti nadaleko poznatim žalima, ljeti koliko stignem u divoti našeg mora. Kao i većina ljudi u primorskom kraju, živim srasla sa prirodom koja me okružuje, te se smatram velikom sretnicom zbog te činjenice. Međutim, prije 20 godina sam po plažama skupljala školjkice, ronila duboko diviti se prekrasnim primjerima, a sada, sada po plažama skupljam smeće i vadim ga iz mora, a jedan veliki dio tog raznovrsnog, najčešće plastičnog smeća, su plastične vrećice, tanke, debele, razne. O utjecaju na biljni i životinjski svijet neću ovdje govoriti, o tome je sve rečeno, samo ću se ponavljati. Ista stvar se događa kada krenete u šetnje našeg predivnog Biokova, čak i po zabačenim stazama, vrltima, kamenim procjepima. Vrećice su svugdje. I koliko god mi pojedinci skupljali to smeće ili organizirali akcije čišćenja, jako malo toga se mijenja. Vrećice i dalje lete kao nakaradni podsjetnici neodgovornog ljudskog ponašanja. I dok se odnekud ne krene, dok se zakonom ne kontrolira neodgovorno ljudsko ponašanje, jako mali broj pojedinaca će reciklirati, koristiti plastične vrećice više puta itd. Iako su alternative dostupne i	Primljeno na znanje	

			<p>jednostavne, ljudi su ljudi i teško se mijenjaju sami od sebe. Sve pobornike koje ne žele zabranu bi rado uputila na pokoji akciju čišćenja i uvjerena sam da bi jako brzo promijenili svoja mišljenja unatoč svim lijepo sročnim argumentima. Od nekud se treba početi, a zabrana plastičnih vreća je odličan početak.</p>		
345	Antea Vladušić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
346	Augustin Babić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI VREĆICA! SVI GUBE!</p> <p>Gube obični ljudi jer će bilo kakvu zamjenu platiti više! Gube priroda jer je svaka zamjena daleko štetnija! Gube radnici jer se zatvaraju radna mjesta! Gube reciklažeri jer će se smanjiti potražnja za njihovim proizvodima! Gubimo svi kao društvo!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
347	Lucija Herceg	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.

			<p>imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>		
348	Iva Blažević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>RECIMO NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
349	Marita Čatić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!!</p> <p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p>	Odbijen	Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno. Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona.
350	Ivan Babić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za

			<p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>		<p>nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
351	Mirta Radelja	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!! Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
352	Mihaela Bogeljić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>DA ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA</p> <p>Jedino rješenje protiv onečišćenja plastikom i za zaštitu Jadranskog mora je zabrana plastičnih vrećica i korištenje jednostavne i lako dostupne alternative: višekratnih vrećica.</p> <p>U nedavno provedenom istraživanju plastike na Jadranu, od 658 identificiranih plutajućih plastičnih predmeta oko velikih gradova i slivova rijeka, najveći udio (29%) činile su plastične vrećice - https://bib.irb.hr/datoteka/958986.Floating_litter.pdf Trebamo zaštititi naš Jadran, i okoliš općenito, od negativnih utjecaja i plastičnih vrećica i druge jednokratne plastike.</p> <p>Slažem se sa zabranom laganih plastičnih vrećica za nošenje i smatram da zabranu treba proširiti na vrlo lagane vrećice. Lagane plastične vrećice koristimo kratko, u većini slučajeva samo jedanput. Nakon toga ih se baca u otpad, potom im trebaju stoljeća da se razgrade na odlagalištima, a svakim danom smo svjedoci koliko ih završava u okolišu. Sve to uzrokuje velike probleme za okoliš i moramo djelovati po tom pitanju. Nadam se da će Hrvatska donijeti odgovornu odluku te zaista zaštititi naš okoliš i more zabranom plastičnih vrećica.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. • Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz 	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

			transparentnost poslovanja. • Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.		
353	Mirta Radelja	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI!!!	Primljeno na znanje	
354	Mirta Radelja	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	PROTIVIM SE ZABRANI O UKIDANJU PLASTIČNIH VREĆICA! Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta? Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
355	Matej Trtanj	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	PROTIVIM SE ZABRANI O UKIDANJU PLASTIČNIH VREĆICA! Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
356	Albert Kapić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI!!! Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona? Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i

					gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.
357	Mateja Đurašin	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI !</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvoriti radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
358	Udruga gradova u RH	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	U Nacrtu smo zapazili određeni broj upućivanja na pogrešne članke, stavke i točke pa je zamolba Ministarstvu da prije upućivanja Nacrta u proceduru „pročešlja“ tekst budućeg zakona i izvrši potrebne korekcije.	Usvojeno	
359	Albert Kapić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
360	Valentina Ević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju

			<p>Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO₂ i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>		<p>uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
361	Sanja Majkić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
362	MARIJANA PERIČIĆ SALIHOVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabraniti sve jednokratne proizvode od plastike koja je opasna po život na Planeti.</p>	Primljeno na znanje	
363	Veronika Blagović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i</p>

			<p>zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>		<p>gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
364	Milosava Noršić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemije koronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutčno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo opozivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjericama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>	Odbijen	<p>Odgoda donošenja Zakona dovela bi u pitanje rokove za prijenod odredbi EU direktiva stoga taj dio prijedloga se odbija.</p> <p>Pitanje „opozivanja laganih plastičnih za nošenje“ rješavati će se u sklopu podzakonskih akata.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od deblih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
365	Lucija Radaković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Vezano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno</p>

			<p>postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>		<p>uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
366	Dijana Požgaj	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>U potpunosti zabraniti uporabu plastičnih vrećica kako bi se izbjegao problem mikroplastike. Zamijeniti vrećice za kupovinu voća i povrća papirnatim vrećicama.</p> <p>Donošenje mjera za ograničenje upotrebe mikroplastike na temelju na temelju Međusektorskog sporazuma za sprečavanje otpuštanja mikroplastike u vodni okoliš tijekom pranja sintetičkih tekstila 2018.</p> <p>Implementirati Direktivu o smanjenju jednokratne plastike u zadanom roku.</p> <p>Pronaći rješenja za razvoj biorazgradive plastike i plastike koja se može kompostirati.</p> <p>Maknuti fokus s odgovornosti potrošača na proizvođače - na njima je odgovornost ambalaže proizvoda koje plasiraju; poticanje zelene ambalaže.</p> <p>SUSTAV POTICANJA INDUSTRIJE u inovativnosti da ide ka zelenim rješenjima, poticanje Zero waste dućana; poticaj tvrtkama koje koriste višekratnu ambalažu; razviti infrastrukturu dovoza, odvoza i ponovnog punjenja; višekratne čaše – prikupljanje, servisi za pranje; poticaji za gradove i općine za infrastrukturu zbrinjavanja; mijenjanje radnih mjesta – zelenija radna mjesta; edukacije građanstva u cilju razvijanja Zero waste modela.</p> <p>Poticaji hotelima, festivalima, ustanovama koji su ili će zabraniti su upotrebu jednokratne plastike (npr. stakleni spremnici za vodu).</p> <p>U skladu s novim pravilima, do 2021. zabraniti jednokratne plastične tanjure, pribor za jelo, slamke, štapiće za balone i štapići za uši. Uvezi obvezu pokrivanja troškova gospodarenja otpadom i čišćenja za proizvođače omota, filtra za duhanske proizvode, vlažnih maramica i sl. (takozvana proširena odgovornost proizvođača, EPR). Gospodarstvo i održivi razvoj u ingerenciji su istoga Ministarstva - održivi razvoj ispred interesa gospodarskih subjekata.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p> <p>Pitanje stavljanja na tržište biorazgradivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>

367	Karlo Šakić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
368	Maja Ban	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI za jednokratne plastične vrećice, te predlažem brisanje stavka 3. članka 16.</p> <p>Kada uspoređujemo alternativu koja se nudi kao zamjena za plastične vrećice, papir i pamučne vrećice, te plastične vrećice, sva istraživanja idu u korist plastičnih vrećica.</p> <p>Plastika je jeftinija jer za proizvodnju treba manje resursa. Za prijevoz je potrebno manje energije jer je lakša. Plastika je zauzima manje mjesta na odlagalištima od papira, a dodatno je smanjila količinu kućnog smeća jer je dulje čuvala hranu.</p> <p>Međutim, ove prednosti se često zanemaruju. Otkrивljava se rasipničko društvo za onečišćenje oceana plastikom, iako gotovo svo to onečišćenje dolazi ili s ribarskih brodova ili iz zemalja s primitivnim sustavima gospodarenja otpadom – uglavnom azijskih zemalja. Procjenjuje se da godišnje između 0,5 i 2,75 mil t plastičnog otpada završi u morima i oceanima, ali 90 % tog otpada dolazi iz deset rijeka, od kojih je osam u Aziji, te dvije u Africi. Dakle, bilo koja akcija bi morala prvenstveno biti usmjerena na uspostavljanje sustava gospodarenja otpadom u navedenim zemljama.</p> <p>Umjesto kampanja za zabranu plastičnih vrećica za nošenje, trebale bi se promovirati njihove ekološke prednosti. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnate torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Kupci koji odabiru plastiku zapravo čine više u borbi protiv globalnog zagrijavanja i smanjenja potrošnje prirodnih resursa od onih koji odabiru alternativne materijale.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
369	Lidija Runko Luttenberger	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ovaj neshvatljivi prijedlog Zakona predstavlja korak natrag u odnosu na postojeći, prilagođava regulaciju lošoj praksi nepoštivanja zakona od strane pojedinih subjekata i prijevarno u odnosu na EU predstavlja pokušaj opravdavanja nepoštivanja pravne stečevine EU na koju na koju smo kao država obvezni.</p> <p>Tako ovaj prijedlog Zakona, uz minimum mjera iz EU Direktiva, održava na životu brojne neprihvatljive prakse i potiče sustav protivan javnom interesu i zaštiti okoliša.</p>	Ne postoji odgovor	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada</p>

			<p>Osim što ne donosi dovoljno mjera za unaprjeđenje sustava, prijedlog Zakona degradira i pojedine postojeće pozitivne odredbe. Primjerice, cilj recikliranja od 60 posto do 2022. godine, koji je propisan važećim Planom gospodarenja otpadom (2017.-2022.), zamjenjuje se slabijim ciljem od 55 posto do 2025. godine. Ovakvo derogiranje ciljeva nikako nema svrhu poboljšanja sustava i zaštite okoliša.</p> <p>Jedan od ključnih nedostataka prijedloga Zakona je da uporaba otpada, poput spaljivanja u cementarama, po novom ne treba biti definirana prostornim planom, iako lokacije postrojenja mogu imati značajan utjecaj na kvalitetu života građana. Ukidanje obaveze definiranja prostornim planom neprihvatljiv je pokušaj gušenja glasa građana kojima treba biti omogućena rasprava o obradi otpada u njihovom okruženju. Višestruko je problematično i da se ponovo nameće obaveza gradovima i općinama da miješani otpad predaju u regionalne centre, umjesto ekološki prihvatljive obrade u vlastitim postrojenjima. Centri to skupo naplaćuju nakon čega su gradovi prisiljeni dizati račune građanima. To se već dešava na području Istre i Primorsko-goranske županije gdje su izgrađeni prvi centri, a ovim prijedlogom Zakona potvrđuje se kao praksa i za ostatak Hrvatske. Centri za gospodarenje otpadom (centri za smeće) štete okolišu i društvu u cjelini te omogućuju neučinkovito, neisplativo i okolišno štetno spaljivanje otpada, koje se ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje, već itekako aktualizira, što je jako loše.</p> <p>U prijedlog novog Zakona prenose se tek minimalni zahtjevi EU direktiva, bez većih i potrebnih ambicija koje pokazuju odgovornije zemlje poput Slovenije, Irske, Francuske i Austrije. Dobar primjer su mjere za smanjenje jednokratne plastike. One se svode na zabranu određenih proizvoda, dok za ostale nisu propisani ciljevi smanjenja, kao što je to u Direktivi. Ne zabranjuju se najtanje jednokratne plastične vrećice koje su jedan od najvećih zagađivača, a mjere proširene odgovornosti proizvođača nisu dovoljne. Uпитno je i ispunjenje minimalnih ciljeva s obzirom na dosadašnju praksu nepridržavanja propisa i nesankcioniranja prekršitelja, čime Zakon često ostaje samo mrtvo slovo na papiru.</p> <p>Dodatno zabrinjava činjenica da se Zakonom omogućavaju različite interpretacije brojnih članaka koje se vrlo lako mogu iskoristiti na štetu građana i građanki. Najbolji primjer je način izračuna cijene javne usluge. Ne definiraju se mehanizmi kojima bi se građane zaštitilo od nepravedne strukture cijene te nagradilo za pravilno postupanje s otpadom.</p> <p>Ministarstvo je dužno uzeti u obzir opetovana upozorenja od strane EU o potrebi ambicioznijih mjera za smanjenje otpada te razvoj sustava za ponovnu uporabu. Ukoliko se Zakon usvoji u predloženom obliku, propustit će se prilika da se u narednih par godina poboljša sustav gospodarenja otpadom u RH.</p> <p>Predlažem pročitati znanstveni rad o kružnom gospodarstvu https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2020.120495</p>		<p>njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p> <p>Pojedinosti mjera u svezi proširene odgovornosti proizvođača proizvoda urediti će se podzakonskim aktima.</p> <p>S obzirom da su izvršno tijelo JLS i predstavničko tijelo JLS nadležna za iznose cijena javne usluge, smatramo da ovim zakonom nije potrebno razrađivati mehanizme koji bi trebali dodatno štiti građane od njihovih predstavnika.</p>
370	Božana Kelam	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p>

			<p>uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>		<p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
371	Božica Vranešić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stjenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>NE ZABRANI</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p> <p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Korištenje vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
372	Matija Zajec	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p> <p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
373	Ivana Putrić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE UKIDAJMO PLASTIČNE VREĆICE!!</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50</p>

			<p>diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi. Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća. Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti. Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu. Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>		<p>mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
374	Barbara Zrnić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE UKIDAJMO PLASTIČNE VREĆICE!!</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“. Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>

			<p>otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>		
375	Luka Stojčević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano. Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
376	Barbara Zrnić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Vezano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije.</p> <p>Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

			<p>oporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetske oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine oporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetske oporabu.</p>		
377	Jugana Sinovčić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vrlo lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i one lagane. Plastika onečišćuje mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Recikliranje samo neznatno umanjuje problem te je stoga nužno postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične proizvode i ambalažu, te osmisliti nacionalni plan u skladu s Direktivom o jednokratnoj plastici.</p> <p>Slijedom navedenog - a u odnosu na članak 16., stavak 3. kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje - potrebno je proširiti zabranu i na vrlo lagane plastične vrećice, tj. na one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrometara.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
378	LUCIJA TOKIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Osim što ne donosi dovoljno mjera za unaprjeđenje sustava, prijedlog Zakona degradira i pojedine postojeće pozitivne odredbe. Primjerice, cilj recikliranja od 60 posto do 2022. godine, koji je propisan važećim Planom gospodarenja otpadom (2017.-2022.), zamjenjuje se slabijim ciljem od 55 posto do 2025. godine. Ovakvo derogiranje ciljeva nikako nema svrhu poboljšanja sustava i zaštite okoliša.</p> <p>U prijedlog novog Zakona prenose se tek minimalni zahtjevi EU direktiva, bez većih i potrebnih ambicija koje pokazuju odgovornije zemlje poput Slovenije, Irske, Francuske i Austrije. Dobar primjer su mjere za smanjenje jednokratne plastike. One se svode na zabranu određenih proizvoda, dok za ostale nisu propisani ciljevi smanjenja, kao što je to u Direktivi. Ne zabranjuju se najtanje jednokratne plastične vrećice koje su jedan od najvećih zagađivača, a mjere proširene odgovornosti proizvođača nisu dovoljne. Upitno je i ispunjenje minimalnih ciljeva s obzirom na dosadašnju praksu nepridržavanja propisa i nesankcioniranja prekršitelja, čime Zakon često ostaje samo mrtvo slovo na papiru.</p> <p>Ukoliko se Zakon usvoji u predloženom obliku, propustit će se prilika da se u narednih par godina poboljša sustav gospodarenja otpadom u RH.</p> <p>Potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Nužno je propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije od jednokratnog.</p> <p>Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Za sve ugostiteljske objekte potrebno je propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p> <p>U svezi primjedbe o derogiranju ciljeva napominjemo da propisani ciljevi predstavljaju prijenos odredbi direktiva.</p>

			<p>Nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke.</p> <p>U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje. Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda. Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda.</p> <p>Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stavljaju na tržište:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike - od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike <p>Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa.</p> <p>Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesu zahtjevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda. Članak 7. i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju sljedeće proizvode:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone • Vlažne/ prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu • Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima • Čaše za napitke 		
379	Tomislav Lamza	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.

380	Sara Matic	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Apsolutno se slažem s prenošenjem Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
381	Suzana Lovreković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morskog okoliša, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
382	Sandro Capar	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje</p>

		<p>uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p> <p>Vežano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p> <p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Nacrtu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven</p>	<p>predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje stavljanja na tržište biorazgradivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p> <p>U svezi primjedbi o planu gospodarenja otpadom, i CGO-ima, napominjemo kako se ovim zakonom propisuje svrha koju je potrebno postići radom CGO-a (obrada miješanog komunalnog otpada) ali se ne propisuje obveza korištenja određene tehnologije. Dodatno, podzakonskim aktima će se detaljno urediti pitanja u svezi proširene odgovornosti proizvođača proizvoda za ambalažu, pa tako i za vrećice za nošenje.</p>
--	--	--	---

		<p>usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p> <p>Vezano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetska, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetska uporabuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetska uporabu.</p> <p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemije koronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutačno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog</p>		
--	--	---	--	--

		<p>otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p> <p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p> <p>U Članku 16., predlaže se brisanje stavka kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Nacrt zanemaruje inozemna istraživanja, kao što je dansko Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags (2019.), gdje se, između ostalog, dokazalo da je alternative plastičnim vrećicama potrebno iskoristiti vrlo velik broj puta da bi opravdale potrošnju resursa. Primjerice, vrećica od običnog pamuka treba se nositi</p>		
--	--	---	--	--

		<p>do 7.100 puta kako bi se „nadoknadio“ utjecaj njene proizvodnje na okoliš, a vrećica od organskog pamuka mora se upotrijebiti čak do 20.000 puta (dakle, svakodnevno, gotovo 55 godina). Vrećicu za nošenje u istom je kontekstu dovoljno ponovno iskoristiti kao vrećicu za smeće nakon što prestane služiti prvotnoj svrsi.</p> <p>Plastični otpad je osim toga potreban u kružnom gospodarstvu, koje bi Republika Hrvatska trebala uspostaviti, prema uzoru država po veličini i naseljenosti sličnih nama, poput Finske. Dakle, treba težiti smanjivanju plastičnog otpada, ali ne posezati za zabranama.</p> <p>Osim toga, zabrana plastičnih vrećica za nošenje bi negativno utjecala i na postojeće stanje hrvatskog gospodarstva, koje je sada dodatno opterećeno posljedicama epidemije koronavirusa. Bez stvarne potrebe bi se ugrozilo 800 radnih mjesta, u tvrtkama koje se često nalaze u manje razvijenim regijama Republike Hrvatske.</p> <p>Hrvatska je prošle godine proizvela 26.586 tona plastičnih vrećica, izvezla 15.755 tona, a uvezla preko 10.200 tona, što čini vrlo mali udio u ukupnoj europskoj količini. EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 mikrometara, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice.</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i oporabe plastičnog otpada.</p>		
--	--	--	--	--

			<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>		
383	Matej Kovačević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O	<p>Slažem se sa zabranom laganih plastičnih vrećica za nošenje i smatram da zabranu treba proširiti na vrlo lagane vrećice. U nedavno provedenom istraživanju</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade

		GOSPODARENJU OTPADOM	plastike na Jadranu, od 658 identificiranih plutajućih plastičnih predmeta oko velikih gradova i slivova rijeka, najveći udio (29%) činile su plastične vrećice - https://bib.irb.hr/datoteka/958986.Floating_litter.pdf Trebamo zaštititi naš Jadran, i okoliš općenito, od negativnih utjecaja i plastičnih vrećica i druge jednokratne plastike.		ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
384	ANETA RADOŠ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ne slažem se sa zabranom jer neće imati pozitivan utjecaj na okoliš a dovesti će do ukidanja radnih mjesta koja su nam prijeko potrebna. Zabrana nije nikad dobro rješenje, potrebno je educirati stanovništvo kako bi se pravilno razdvajao otpad iako plastične vrećice čine manji dio kućnog otpada. Što je s plastičnom ambalažom, igračkama koje se neumjereno kupuju i vrlo brzo bacaju?</p> <p>Lagane plastične vrećice nije potrebno zabraniti i zato jer se mogu energijski uporabiti ili reciklirati. Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj za razliku od plastičnih što dodatno ugrožava domaću proizvodnju i rada mjesta. Papirnate vrećice kao ni tekstilne nisu bolji odgovor na zaštitu okoliša od plastičnih.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p> <p>Zabrana bi negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>Molim zakonodavca da ne zabranjuje plastične vrećice bez dodatnog savjetovanja proizvođača plastičnih vrećica, korisnika, zainteresirane javnosti i struke jer se ne vidi bolja i kvalitetnija alternativa a gašnje bilo kakve proizvodnje u situaciji u kojoj se nalazi gospodarstvo RH je jako loše.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.
385	Veronika Mišković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je

			<p>bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO₂ i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>		<p>očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
386	Irena Siranovic	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
387	Karolina Sič	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.</p> <p>Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno:</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p> <p>#NećuVreću</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
388	Vanja Petković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE!</p> <p>Vežano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p>

			<p>laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>		<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
389	Sara Matić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Sve plastične vrećice treba zabraniti, lagane i vrlo lagane. Jednokratne plastične vrećice treba zamjenjivati materijalima za višekratnu upotrebu. Bioplastika nije rješenje jer se razgrađuje pod određenim uvjetima (uglavnom u industrijskim komposterima, zbog uvjeta temperature i tlaka) za što nemam oniti efikasno odvojeno prikupljanje niti potrebnu infrastrukturu pa opet dolazi do gomilanja otpada. Treba se odučiti od kulture bacanja. Pravo rješenje je odmicanje od jednokratnog korištenja predmeta. Fokus trebamo staviti na smanjenje potrošnje i višekratnu upotrebu materijala, kako bismo spriječili nastanak otpada u začetku. U nedavno provedenom istraživanju plastike na Jadranu, od 658 identificiranih plutajućih plastičnih predmeta oko velikih gradova i slivova rijeka, najveći udio (29%) činile su plastične vrećice - https://bib.irb.hr/datoteka/958986.Floating_litter.pdf Trebamo poslušati upozorenja znanosti o štetnosti korištenja plastike i gomilanju plastičnog otpada u morima. Moramo zaštititi naš Jadran, i okoliš općenito, od negativnih utjecaja i plastičnih vrećica i druge jednokratne plastike. To je uloga Vlade da donese sustavna rješenja, a ne odgovornost pojedinaca. Ne smije se dati manipulirati od strane plastičarske industrije i njihove borbe za profit, budućnost i zdravlje građana Hrvatske mora biti prioritet u donošenju ovog zakona.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
390	MATEJ KOŽIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Lagane plastične vrećice TREBA ZABRANITI, kao i vrlo lagane. Jednokratne plastične vrećice ne treba zamjenjivati drugim materijalima za jednokratnu upotrebu (papir, bioplastika...), nego materijalima za višekratnu upotrebu. Ako ćemo masovno koristiti papirnate vrećice, povećat ćemo pritisak na sječu šuma. Bioplastika se razgrađuje pod određenim uvjetima (uglavnom u industrijskim komposterima, zbog uvjeta temperature i tlaka) pa opet može doći do gomilanja otpada. K tome, ne rješava problem tzv. kulture bacanja. Pravo rješenje je odmicanje od jednokratnog korištenja predmeta. Fokus trebamo staviti na smanjenje potrošnje i višekratnu upotrebu materijala, kako bismo spriječili nastanak otpada u začetku.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na</p>

					temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
391	Maja Stanišić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Lagane plastične vrećice TREBA ZABRANITI, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ubija morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Životinje je mogu zamijeniti za hranu, progutati te uginuti, ili se mogu zaplesti u nju i ugušiti. K tome, plastika ima sposobnost da na sebe veže druge toksične tvari i prenosi ih u organizam životinje koja je proguta. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje je važno, ali podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo – recikliranje ne može biti glavno i pouzdano rješenje. Trebamo stati na kraj jednokratnoj plastici i okrenuti se materijalima i predmetima za višekratnu upotrebu, poput višekratnih vrećica za kupovinu.	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
392	Ante Sucić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima. Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opuščima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
393	Marijana Rupčić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su

					niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
394	Sanja Majkić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, a većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vođeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
395	Jurica Vučetić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE!</p> <p>Vežano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vođeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
396	MILENA MATAL	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište</p>	Djelomično prihvaćen	Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.

			<p>laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetsku uporabu.</p>		<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
397	Optiplast d.o.o. Marioxxx	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Optiplast je tvrtka u kojoj je zaposleno više od 80 ljudi te bi se usvajanjem ovakvog prijedloga zakona kojim se zabranjuju plastične vrećice debljine 15-50my direktno ugrozila radna mjesta zaposlenika.</p> <p>Mi radimo u jednoj od ekonomski najnerazvijenijih županija, Sisačko-moslavačkoj županiji, u gradu Sisku, i jedna smo od rijetkih tvrtki koje su uspjele opstati na ovom području. Ovako formuliran zakon direktno dovodi naš opstanak u pitanje.</p> <p>PROTIVIMO SE ZABRANI stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica.</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3. Članka 16. ovog Zakona koji glasi: „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“</p> <p>Plastične vrećice prema istraživanjima zauzimaju svega 0,03% prostora na odlagalištima otpada, stoga je pitanje da li plastična vrećica predstavlja najveći ekološki problem?</p> <p>Niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica.</p> <p>U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda.</p> <p>Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Prijedlog obveze sadržaja reciklata te postavljanja „znaka” na vrećice nije prihvatljiv jer bi se time uveli dodatni troškovi za takve vrećice međutim iste bi se i dalje stavlјale na tržište što je protivno namjeri prijedloga.</p>

			<p>više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p> <p>Da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica, odnosno torba, potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. Za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema).</p> <p>Da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode te oko 3,5 tone drveta.</p> <p>Mišljenje Fakulteta za strojarstvo i brodogradnju također ide u prilog laganim plastičnim vrećicama, kao i mnoga strana istraživanja.</p> <p>Najlakše je biti u trendu i mrziti plastiku. No problem treba sagledati sveobuhvatno. Alternative koje se nude su vrlo često ekološki nepovoljnije, opasnije, nehigijenske i skuplje. Umjesto tankih i laganih vrećica od polietilena visoke ili niske gustoće, u trgovinama se sada nude deblje, teže i skuplje jednokratne papirnate te višekratne platnene torbe.</p> <p>Na kraju se postavlja pitanje – jesu li ponuđena alternativna rješenja u konačnici bolja? Kako za potrošače, a posebno za okoliš.</p> <p>Nadalje Europska komisija u svojoj direktivi nije tražila nikakvo ukidanje, već smanjenje potrošnje plastičnih vrećica, što se postiglo njihovom naplatom. Mi smo upravo na strani ovakve direktive koja traži razvoj kružnog gospodarenja otpadom, kružnu ekonomiju, koja omogućava stavljanje recikliranih proizvoda u ponovni postupak proizvodnje.</p> <p>Slijedom navedenog ne vidimo razloge da bi se u Sisku, ugasila jedna tvrtka koja zapošljava preko 80 ljudi prosječne starosne dobi većine od 21-40 godina koji su u naponu svojih radnih i kreativnih sposobnosti.</p> <p>Zato predlažemo sljedeći tekst ugraditi u novi Zakon o gospodarenju otpadom:</p> <p>"Zabranjuje se stavljanje na tržište plastičnih vrećica za nošenje čija stjenka je deblja od 15 do 50 mikrometara, osim onih vrećica koje nose 'HGK znak', odnosno drugi ekvivalentan znak kojim se može temeljem neovisne ocjene garantirati minimalni udio reciklata: - za plastične vrećice debljine od 15 do 30 mikrometara u konačnom proizvodu od 50% - za plastične vrećice debljine od 31 do 50 mikrometara u konačnom proizvodu od 80%."</p> <p>Stoga, NE ZABRANI !!!</p>		
398	Rikardo Andreić	NACRT PRIJEDLOGA	Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemije koronavirusa, jer	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje

		ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutačno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo opozivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>		<p>predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje naknade gospodarenja otpadom za određene proizvode urediti će se podzakonskim aktima. Prijedlog odgode usvajanja Zakona se ne prihvaća jer bi se provedbom istoga prekršili rokovi za prijenos odredbi EU direktiva u nacionalno zakonodavstvo.</p>
399	Robert Pandža	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica za nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju</p>

					<p>uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
400	Sanjin Kramarić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica za nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja</p>

					određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
401	Manja Žutić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
402	Morena Balen	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemije koronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutačno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje naknade gospodarenja otpadom za određene proizvode urediti će se podzakonskim aktima.</p>
403	Ivan Jurić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora</p>	Odbijen	Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona,

			<p>promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>		<p>uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
404	Zagrebačka županija	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Neke opće komentare na Prijedlog zakona, donosimo, kako slijedi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ukidanje odgovorne osobe za gospodarenje otpadom u postupcima ishođenja dozvole za gospodarenje otpadom i upisa u Očevidnike nije dobra praksa. Može se raspravljati o potrebnoj razini dokaza o ispunjavanju uvjeta za odgovornu osobu (potrebna stručna sprema, broj godina iskustva u poslovima gospodarenje otpadom i sl.), ali potpuno ukidanje odgovorne osobe kao takve nije dobro; - također, izostanak uvida u elaborat gospodarenja otpadom u postupcima ishođenja dozvola za gospodarenje otpadom nije dobro rješenje (informiranje javnosti to ne zamjenjuje – čl.31st.1 prijedloga zakona); - potrebno je definirati stranke u upravnom postupku ishođenja dozvola za gospodarenje otpadom. Može se se redefinirati sadašnji propis u tome smislu, ili ga zadržati, ali bi svakako trebalo biti jasno propisano tko može imati status stranke; - Smatramo, također, da je potrebno dodati članak 98. važećeg zakona u prijedlog novog zakona - prijenos prava i obaveza (dozvola) na drugu pravnu osobu; 	Primljeno na znanje	<p>Primjedba o ukidanju obveze imenovanja odgovorne osobe je primljena na znanje.</p> <p>Suglasni smo sa komentarom da „informiranje javnosti“ nije zamjena za očitovanje stranke u postupku ishođenja dozvole za gospodarenje otpadom, te da su pitanja određivanja i sudjelovanja stranaka u upravnom postupku uređena Zakonom o općem upravnom postupku.</p> <p>Pitanja „prijenosa prava i obveza iz dozvole“ rješavaju se kroz novu dozvolu.</p>

405	Maja Noršić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratno okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
406	Zoran Eđut	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>U Članku 16., predlaže se brisanje stavka kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Nacrt zanemaruje inozemna istraživanja, kao što je dansko Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags (2019.), gdje se, između ostalog, dokazalo da je alternative plastičnim vrećicama potrebno iskoristiti vrlo velik broj puta da bi opravdale potrošnju resursa. Primjerice, vrećica od običnog pamuka treba se nositi do 7.100 puta kako bi se „nadoknadio“ utjecaj njene proizvodnje na okoliš, a vrećica od organskog pamuka mora se upotrijebiti čak do 20.000 puta (dakle, svakodnevno, gotovo 55 godina). Vrećicu za nošenje u istom je kontekstu dovoljno ponovno iskoristiti kao vrećicu za smeće nakon što prestane služiti prvotnoj svrsi.</p> <p>Plastični otpad je osim toga potreban u kružnom gospodarstvu, koje bi Republika Hrvatska trebala uspostaviti, prema uzoru država po veličini i naseljenosti sličnih nama, poput Finske. Dakle, treba težiti smanjivanju plastičnog otpada, ali ne posezati za zabranama.</p> <p>Osim toga, zabrana plastičnih vrećica za nošenje bi negativno utjecala i na postojeće stanje hrvatskog gospodarstva, koje je sada dodatno opterećeno posljedicama epidemije koronavirusa. Bez stvarne potrebe bi se ugrozilo 800 radnih mjesta, u tvrtkama koje se često nalaze u manje razvijenim regijama Republike Hrvatske.</p> <p>Hrvatska je prošle godine proizvela 26.586 tona plastičnih vrećica, izvezla 15.755 tona, a uvezla preko 10.200 tona, što čini vrlo mali udio u ukupnoj europskoj količini. EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>

			<p>vrećica od 15 do 50 mikrometara, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice.</p>		
407	Nikolina Kušan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI! Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
408	Ivan Šnihur	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
409	Miroslav Francuzević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predlažem odgodu usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemije koronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutačno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male</p>

			<p>Također, potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Treba također naglasiti da plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p>		<p>mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje naknade gospodarenja otpadom za određene proizvode urediti će se podzakonskim aktima.</p>
410	Ana Gućanac	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
411	Valentina Ević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIV ZABRANE</p> <p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se</p>

			se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.		koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno. Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.
412	Mihaela Hrvojić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvoriti, umjesto otvariti radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima. Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opuščima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.	Primljeno na znanje	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
413	Snježana Hodalj	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica. Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom. Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom. Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane. Ja sam protiv zabrane!!!!	Djelomično prihvaćen	Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona. Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
414	Ivana Brnardić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	RECIMO NE ZABRANI!!! Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50

			<p>Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>		<p>mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
415	Patrik Lučan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vezano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
416	Danijel Drčić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica. Predlaže se brisanje stavka 3. Članka 16. ovog Zakona koji glasi: „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.”</p> <p>Plastične vrećice prema istraživanjima zauzimaju svega 0,03% prostora na odlagalištima otpada, stoga je pitanje da li plastična vrećica predstavlja najveći ekološki problem?</p> <p>Niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnovaza zabranu navedenih vrećica.</p> <p>U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

			<p>uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda.</p> <p>Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa.</p> <p>Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p> <p>Da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica, odnosno torba, potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode.</p> <p>Za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema).</p> <p>Da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode te oko 3,5 tone drveta.</p> <p>Mišljenje Fakulteta za strojarstvo i brodogradnju također ide u prilog laganim plastičnim vrećicama, kao i mnoga strana istraživanja.</p> <p>Najlakše je biti u trendu i mrziti plastiku. No problem treba sagledati sveobuhvatno.</p> <p>Alternative koje se nude su vrlo često ekološki nepovoljnije, opasnije, nehigijenske i skuplje. Umjesto tankih i laganih vrećica od polietilena visoke ili niske gustoće, u trgovinama se sada nude deblje, teže i skuplje jednokratne papirnate te višekratne platnene torbe.</p> <p>Na kraju se postavlja pitanje – jesu li ponuđena alternativna rješenja u konačnici bolja? Kako za potrošače, a posebno za okoliš.</p> <p>Stoga NE ZABRANI!</p>		<p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
417	Antonio Crnić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često</p>

			<p>obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i oporabe plastičnog otpada.</p>		<p>završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
418	Nika Šimić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p>	Primljeno na znanje	<p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
419	Božica Grđan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu</p>

			<p>za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>		<p>ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
420	Josip Kireta	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA! Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
421	Danijel Ocvirek	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru</p>

			U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.		izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo. Pitanje naknade gospodarenja otpadom za određene proizvode urediti će se podzakonskim aktima.
422	Danijel Ocvirek	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>	Djelomično prihvaćen	Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona. Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
423	Iva Anzulović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Nisam uspjela naći o vrećicama jednokratnim dio ali svakako ih treba zabraniti i zamijeniti škarniclima (po zagrebački) izrađenim od papira. Svaki puta kada vidim u trgovačkim centrima one role jednokratnih vrećica mi je zlo jer mi je u glavi prizor na kojeg aktivisti nailaze u spašavanju životinja koje žive u morima i oceanima kada u utrobama uginulih životinja nalaze proizvode od plastike. Vreću neću i zabraniti je odmah pa će i na plac ljudi nositi platnene torbe kad im nad glavom bude visjela kazna od par stotina kuna.	Primljeno na znanje	Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno. Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.
424	Valentina Matošević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50

			<p>Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>		<p>mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
425	Matija Golub	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
426	DAJANA MOGOROVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Nacrtu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije,</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih</p>

			<p>vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>		<p>plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
427	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Skrećemo pozornost da se novim Prijedlogom zakona na županije prenose velike dodatne obveze (donošenje županijskog plana gospodarenja otpadom, očevidnik nusproizvoda, evidencija centara ponovne uporabe, izdavanje financijskog jamstva, očevidnik sakupljača i oporabitelja, evidencija prijevoznika otpada, posrednika otpadom, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta), a sve obveze koje su da sada bile propisane na županijskoj razini, Primorsko-goranska i Istarska županija su izvršile (uspostava rada centara za gospodarenje otpadom). Jedinice lokalne samouprave su bile dužne donijeti planove gospodarenja otpadom za svoja područja, radi ispunjavanja obveza propisanih Planom gospodarenja otpadom RH za razdoblje 2017. – 2022. Navedene obveze jedino se mogu riješiti na lokalnoj razini (primarna selekcija i kompostiranje biorazgradivog otpada).</p> <p>Pored navedenoga, ističemo da županije nemaju osigurana financijska sredstva za dodatno zapošljavanje novih zaposlenika s obzirom na obveze koje im se Prijedlogom zakona stavljaju u nadležnost, te također nemaju osiguran prostor i druge uvjete za rad novih zaposlenika.</p>	Ne postoji odgovor	
428	Damjan Gerin	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i oporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

			koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetske uporabe.		
429	Josip Strunjak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p>	Primljeno na znanje	Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
430	Edvin Osmanagić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Nacrtu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morskog okoliša, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>

431	Dorothea Odak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
432	Alen Kasaić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje stavljanja na tržište biorazgradivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja</p>

					potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
433	Ponikve voda d.o.o. Krk	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PONIKVE EKO OTOK KRK d.o.o. KRK Vršanska 14 Uprava: I. Plišić Krk, 10. prosinca 2020.</p> <p>NACRT ZAKONA O ODRŽIVOM GOSPODARENJU OTPADOM - PRIMJEDBE, PITANJA I PRIJEDLOZI</p> <p>Nadležnosti za gospodarenje otpadom (čl. 12.)</p> <p>Čl. 12. st. 5. propisano je da je izvršno tijelo jedinice područne ili lokalne samouprave koja je vlasnik trgovačkog društva koje upravlja centrom za gospodarenje otpadom dužno osigurati provedbu obveze iz st. 3. ovoga članka (a kojim stavkom je propisano da je izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno osigurati da davatelj javne usluge preda otpad u CGO). Vjerojatno se radi o omašci – pa bi to tijelo trebalo osigurati provedbu obveze iz st. 4. istoga članka, kojim je propisano da je trgovačko društvo koje obavlja djelatnost i poslove centra za gospodarenje otpadom dužno primiti sav miješani komunalni otpad od davatelja javne usluge te primjenjivati istu cijenu obrade otpada po toni za sve davatelje usluge. Isto je i sa čl. 165. toč. 4. kojom je propisana prekršajna odgovornost za navedeno.</p> <p>Pružanje usluga iz čl. 62. st. 3. točke 1. podtočki 2., 3. i 4. i točke 2. Zakona pod komercijalnim uvjetima (čl. 67. st. 2. u vezi s čl. 66. st. 2. i čl. 68. st. 5.)</p> <p>Sukladno čl. 68. st. 5., korisnik koji nije kućanstvo u sklopu javne usluge dužan je koristiti samo uslugu prikupljanja miješanog komunalnog otpada na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge, a korištenje ostalih usluga iz čl. 62. st. 3. ugovara pod komercijalnim uvjetima.</p> <p>Pitanje koje se nameće: što ako takav korisnik ne ugovori korištenje ostalih usluga?</p> <p>S tim u vezi, može li takav korisnik korištenje ostalih usluga ugovoriti s bilo kime ili ih može ugovoriti samo sa subjektom kojemu je dodijeljeno obavljanje javne usluge ili dana koncesija za javnu uslugu, sukladno čl. 66. st. 2.?</p> <p>Također, na koji način će se utvrđivati komercijalni uvjeti za pružanje tih usluga? Moraju li oni biti jednaki za sve korisnike?</p> <p>Financiranje javne usluge od strane Fonda (čl. 63. st. 2., 3. i 4. u vezi s čl. 67. st. 1. toč. 3.)</p> <p>U čl. 63. st. 2. navodi se da Fond financira troškove usluga iz čl. 62. st. 3. točke 1. podtočke 3. (usluga prikupljanja reciklabilnog otpada na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge) i točke 2. ovoga Zakona (usluga preuzimanja otpada u reciklažnom dvorištu) za tokove otpada koji se sastoje pretežito od otpadne ambalaže (iz sredstava prikupljenih naplatom naknade gospodarenja otpadom).</p> <p>U čl. 67. st. 1. toč. 3. navodi se da je davatelj usluge dužan snositi sve troškove gospodarenja komunalnim otpadom, osim troškova postupanja s reciklabilnim komunalnim otpadom koji se sastoji pretežito od otpadne ambalaže, a iz čega proizlazi da te troškove</p>	Ne postoji odgovor	

		<p>snosi Fond.</p> <p>„Reciklabilni komunalni otpad“ definiran je u čl. 4. toč. 57. kao otpadni papir i karton, otpadna plastika, otpadni metal i otpadno staklo, uključujući otpadnu ambalažu, iz kućanstva koji su komunalni otpad.</p> <p>Pitanja koja se nameću: Što znači da se PRETEŽITO sastoji od otpadne ambalaže, odnosno kako će se to određivati? Odnosi li se to „ograničenje“ samo na uslugu preuzimanja otpada u reciklažnom dvorištu (čl. 62. st. 3. toč. 2.) ili i na uslugu prikupljanja na lokaciji obračunskog mjesta korisnika (čl. 62. st. 3. toč. 1. podtočka 3.)?</p> <p>Obzirom na sve navedeno, kao i na činjenicu da strukturu troškova koje Fond financira - uređuje Fond odlukom, paralelno uz donošenje Zakona, morali bi biti poznati, odnosno javno dostupni (npr. objavljeni na mrežnoj stranici Fonda) uvjeti sakupljanja reciklabilnog otpada, odnosno financiranja troškova. Naime, ti su podaci potrebni za izračunavanje OMJU.</p> <p>Odluka o načinu pružanja javne usluge (čl. 64. st. 1. toč. 6. te st. 2. toč. 1. i 2.)</p> <p>Sukladno Nacrtu, iznos cijene obvezne minimalne javne usluge sastavni je dio Odluke o načinu pružanja javne usluge. Time se stvara potreba izmjene Odluke pri svakoj izmjeni cijene, što smatramo nepotrebnim. Stoga, prvenstveno radi pojednostavljenja i ubrzanja procedure, predlažemo da se isto izostavi iz Odluke, odnosno da se iznos cijene određuje Cjenikom koji donosi davatelj usluge (uz suglasnost izvršnog tijela JLS). Na taj način o tome ne bi moralo odlučivati predstavničko tijelo JLS (u našem slučaju predstavnička tijela sedam JLS koje su naši vlasnici!), već bi o istome odlučivala skupština davatelja usluge (koju, u našem slučaju, čine predstavnici svih JLS).</p> <p>Propisano je da Odluka može sadržavati kriterij za određivanje korisnika usluge u čije ime jedinica lokalne samouprave preuzima obvezu sufinanciranja cijene javne usluge te kriterije za umanjeње cijene javne usluge za pojedinike korisnike, no nije jasno na što se time misli, stoga molimo pojašnjenje.</p> <p>Obveze davatelja usluge (čl. 67. st. 1. toč. 5., 6. i 7.)</p> <p>Čl. 67. st. 1. toč. 6. propisana obveza davatelja usluge da osigura provjeru da otpad sadržan u spremniku prilikom primopredaje odgovara vrsti otpada čija se primopredaja obavlja, u vezi s toč. 5. kojom je propisana obveza davatelja usluge da preuzme sadržaj spremnika od korisnika usluge i to odvojeno miješani komunalni otpad, biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni otpad (a za što je propisana i prekršajna odgovornost!) je previše otegotna za davatelja usluge.</p> <p>Naime, to znači da bi davatelj usluge bio prekršajno odgovoran ako bi preuzeo otpad neodgovarajuće vrste. Davatelj usluge, dakako, neće preuzeti otpad koji naočigled ne odgovara vrsti koja se preuzima, no može se dogoditi da se „potkrade“ neodgovarajuća vrsta. Propisanoj obvezi nemoguće je u potpunosti udovoljiti, a kad bi i bilo moguće, to bi iziskivalo nerazmjerno veće troškove pružanja usluge.</p> <p>Nije jasna odredba čl. 67. st. 1. toč. 7., kojom je propisano da je davatelj usluge dužan osigurati uvjete kojima se ostvaruje pojedinačno korištenje javne usluge neovisno o broju korisnika usluge koji koriste zajednički spremnik, stoga molimo pojašnjenje.</p>		
--	--	--	--	--

		<p>Obvezna minimalna javna usluga (čl. 73. st. 3. i 4.)</p> <p>Obzirom na sve troškove koje pokriva cijena OMJU, smatramo da nije opravdano uvođenje jedinstvene cijene za sve korisnike (razvrstane u kategoriju korisnika kućanstvo ili kategoriju korisnika koji nije kućanstvo). Npr. u cijenu OMJU uračunati su troškovi predavanja glomaznog otpada, koji je različit ovisno o veličini kućanstva, pa ni cijena ne može biti jednaka.</p> <p>Također, neopravdana je, neodrživa i diskriminirajuća odredba prema kojoj, u slučaju da se na istom obračunskom mjestu isti korisnik može razvrstati i u kategoriju kućanstvo i u kategoriju korisnika koji nije kućanstvo, korisnik je dužan plaćati samo cijenu OMJU obračunatu za kategoriju korisnika koji nije kućanstvo.</p> <p>Ukoliko se na istom obračunskom mjestu nalaze različite kategorije korisnika, svaki mora biti obavezan plaćati OMJU za svoju kategoriju.</p> <p>Što se misli pod pojmom „isti korisnik“? Misli li se na korisnika – osobu koja obavlja obrt i koristi stan u kućanstvu? Što u slučaju kad se radi o različitim osobama (vlasnik je iznajmio poslovni prostor drugoj osobi, a on koristi stan u kućanstvu)?</p> <p>Jedinična cijena za preuzimanje miješanoga komunalnog otpada (čl. 74. st. 2.)</p> <p>Neopravdano je i diskriminirajuće određivanje cijene za preuzimanje MKO zasebno za korisnika koji je kućanstvo i za korisnika koji nije kućanstvo. Naime, sav prikupljeni MKO predaje se u Centar za gospodarenje otpadom po istoj cijeni, odnosno jednaki su troškovi zbrinjavanja MKO prikupljenog od korisnika koji je kućanstvo i korisnika koji nije kućanstvo, slijedom čega nema osnove za određivanje različitih jediničnih cijena.</p> <p>Suglasnost na cjenik (čl. 74. st. 7.)</p> <p>Izvršno tijelo JLS dužno se očitovati u roku od 15 dana od dana zaprimanja zahtjeva za pribavljanje suglasnosti na cjenik odnosno izmjenu cjenika. Što ako se ne očituje? Važećim zakonom propisano je da se u tom slučaju smatra da je suglasnost dana (čl. 33. st. 8. ZOGO), a ovdje je takva odredba izostala. U svakom slučaju, potrebno je propisati koja je posljedica neočitovanja izvršnog tijela JLS u zakonskom roku. Ovakva formulacija pridonosi stvaranju zakonske praznine i pravne nesigurnosti .</p> <p>Obavijest o sakupljanju komunalnog otpada (čl. 80. st. 1.)</p> <p>Predmetnom odredbom propisano je da je davatelj usluge dužan korisniku usluge do kraja prosinca tekuće kalendarske godine za iduću kalendarsku godinu dostaviti Obavijest o sakupljanju komunalnog otpada u pisanom obliku ili putem mrežne stranice kad je to korisniku usluge prihvatljivo.</p> <p>Smatramo da je predmetnu odredbu potrebno izmijeniti-pocrtani dio odredbe potrebno je izostaviti iz teksta zakona, obzirom da nije jasno kako će se ocjenjivati kad je korisniku prihvatljivo da mu obavijest bude dostavljena putem mrežne stranice.</p> <p>Alternativa bi bila propisivanje obveze dostave obavijesti putem mrežne stranice, dok bi davatelj bio dužan obavijest dostaviti u pisanom obliku (na adresu korisnika), isključivo na zahtjev korisnika.</p> <p>To osobito stoga što je za nepridržavanje predmetne</p>		
--	--	---	--	--

			<p>odredbe predviđena prekršajna odgovornost, što znači da bi davatelj usluge, da bi izbjegavao eventualnu prekršajnu odgovornost, svim korisnicima obavijest trebao dostaviti pisanim putem (uz dokaz o dostavi, dakle, preporučeno, što bespotrebno iziskuje dodatne troškove).</p> <p>Glomazni otpad (čl. 82. st. 1.)</p> <p>Čl. 82. st. 1. propisana je obveza davatelja usluge da u okviru javne usluge barem jednom u kalendarskoj godini preuzme glomazni otpad od korisnika usluge koji je kućanstvo na obračunskom mjestu korisnika usluge bez naknade.</p> <p>S tim u vezi, čl. 162. st. 1. toč. 52., propisana je prekršajna odgovornost za davatelja usluge „koji u okviru javne usluge nije barem jednom u kalendarskoj godini preuzeti glomazni otpad od korisnika usluge koji je kućanstvo na obračunskom mjestu korisnika usluge bez naknade (članak 82. stavak 1.)“</p> <p>Potrebno je jasno istaknuti da nema prekršajne odgovornosti davatelja usluge ukoliko korisnik tu uslugu nije niti zatražio.</p> <p>Direktor: Mr. sc. Ivica Plišić, dipl.ing.građ.</p>		
434	Gordana Gecan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvoriti radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
435	DAJANA MOGOROVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.

			<p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>		<p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
436	Zagrebačka županija	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	U točki 1. - Ocjena stanja ispraviti broj NN - umjesto 194/13, staviti 94/13	Prihvaćeno	
437	Dražen Radelja	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>	Primljeno na znanje	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
438	Filip Luka Vuletić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je</p>

			<p>imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>		<p>očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
439	Saša Košić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stjenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>Zato se protivim zabrani plastičnih vrećica!!!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Korištenje vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
440	VLADIMIR RIBIČIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Podržavam ovaj zakonski prijedlog koji je odavno trebalo donijeti. Zakonom bi trebalo ukinuti i vrlo lagano vrste vrećica, kao i sve vrste nepotrebne jednokratne plastike. Hrvatska kao turistička zemlja i zemlja koja ističe svoje prirodne ljepote bi trebala biti predvodnica takvih inicijativa jer je problem plastike u okolišu u Hrvatskoj itekako velik. Svi koji se zalažu za to da plastične vrećice ostanu u upotrebi gledaju samo svoj interes i ne shvaćaju dugoročne posljedice upotrebe vrećica koje su vidljive na globalnoj razini. Alternativa ima i oduvijek ih je bilo, i potrebna je samo volja i odabir ispravne strategije koje će usmjeriti trenutne potrošačke navike na ekološki prihvatljivije opcije.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

441	Gordana Gecan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA! Vežano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
442	Antonela Joza	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>GreenpeaceIzbornik Promijenite obrazac za pretraživanje VIJEST Ne plastici #JadranBezPlastike #JednokratnaPlastika #NećuVreću Pet minuta za promjenu – pridruži se kreiranju novog Zakona o gospodarenju otpadom Greenpeace u Hrvatskoj 07. 12. 2020. 12 Podijeli na Whatsapp Podijeli na Facebook Podijeli na Twitter Podijeli putem Email U tijeku je javno savjetovanje o Prijedlogu zakona o gospodarenju otpadom, kojim se može zabraniti upotreba plastičnih vrećica, kao i poduzeti drugi koraci za značajno smanjenje jednokratne plastike i poticanje višekratne upotrebe. Otvoreno je do 13. prosinca, sad je pravi trenutak da se uključiš i jasno kažeš #NećuVreću!</p> <p>Prošli tjedan predali smo peticiju za zabranu laganih plastičnih vrećica Ministarstvu gospodarstva i održivog razvoja koju je potpisalo čak 65000 građanki i građana. Ovaj sljedeći korak može doprinijeti da se ta zabrana uistinu i dogodi te da pređemo na lako dostupne alternative i koristimo višekratne vrećice za kupovinu.</p> <p>Odvoji 5 minuta, prati naše upute i pridruži se javnom savjetovanju!</p> <p>Upute za javno savjetovanje:</p> <p>Otvori stranicu e savjetovanja U gornjem desnom kutu klikni na "Prijavi se" ili "Registriraj se" Ispuni podatke za prijavu ili registraciju (registraciju je potrebno potvrditi emailom, čak i ako ste ranije koristili sustav E-građani) Otvori stranicu na kojoj je Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom Klikni "Komentiraj" Kopiraj predloženi komentar ili napiši svojim riječima Klikni "Dodaj" Objavi ovu stranicu na društvenim mrežama i pozovi prijatelje da se uključe Predloženi komentar Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

			<p>jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		
443	Barbara Radaković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabranu stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>	Odbijen	<p>Zabranu stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od deblih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
444	Saša Košić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni</p>	Odbijen	<p>Zabranu stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od deblih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže</p>

			<p>ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. STOGA, NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA !!!</p>		<p>postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
445	Elizabet Noršić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p>	Primljeno na znanje	<p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje stavljanja na tržište biorazgradivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
446	Ankica Ceković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE zabrani!	Primljeno na znanje	
447	Michael Šantić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!!</p> <p>Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i</p>

			<p>regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>		<p>gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
448	Bruno Škvorc	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
449	GLORIA OLIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Slažem se sa zabranom laganih plastičnih vrećica te smatram da zabranu treba proširiti i na vrlo lagane vrećice. Također, vjerujem da jednokratne plastične vrećice ne treba zamjenjivati drugim materijalima za jednokratnu upotrebu, već materijalima za višekratnu upotrebu. Jednokratne plastične vrećice negativno utječu na okoliš, a simbolična naplata istih nije pridonijela smanjenom korištenju.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
450	Maja Eduć	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih</p>

			<p>ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>		<p>plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
451	Michael Šantić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Nije higijenski zabranjivati plastične vrećice!!</p> <p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje!!</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
452	Vanesa Jurić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>ZABRANITI PLASTIČNE VREĆICE!</p> <p>Plastika guši mora, prirodu, okoliš. Ima izrazito negativan utjecaj na onečišćenje okoliša, što su dokazale brojne studije. Ne možemo računati na razum građana, jer što je čovjeku pri ruci za time poseže. Živimo u svijetu komocije, ne razuma. Zato je važno građanima ne nuditi loše i nepotrebne stvari, nego dobre i korisne. Moja baka je cijeli život koristila jednokratnu pamučnu vreću za dućan, jer u njenom životu nije bilo ovih vrećica od lagane plastike, a niti ovakvih problema sa zagađenjem. Višekratna uporaba predmeta doprinijela bi smanjenju zagađenja i manjim problemima u gospodarenju otpadom. Zabraniti vrećice od lagane plastike, a i općenito plastične vrećice i okrenuti se održivom razvoju. Od nekud se mora krenuti, zašto ne s tim korakom.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu</p>

					uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .
453	Komunalac d.o.o. Jurdani	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>U Jurdanima, 08. prosinca 2020.g.</p> <p>- JAVNO SAVJETOVANJE – Nacrt Prijedloga Zakona o održivom gospodarenju otpadom</p> <p>PREDMET: Primjedbe na Nacrt Prijedloga Zakona o održivom gospodarenju otpadom ----- ----- ----- ---</p> <p>Poštovani, U nastavku iznosimo primjedbe naslovnog Društva na nacrt novog ZOGO:</p> <p>1. Primjedba na čl. 62. st. 1. Definicija javne usluge ostala je ista kao i u dosadašnjem ZOGO. U više navrata grupacija se obraćala Ministarstvu vezano za problem smanjene stope PDV od 13%. Poreznim propisima smanjena stopa odnosi se na javnu uslugu prikupljanja otpada koja sukladno ZOGO obuhvaća prikupljanje i prijevoz ali ne i zbrinjavanje otpada. Slijedom navedenog, u računima na uslugu zbrinjavanja otpada obračunava se porez po stopi od 25%, a prikupljanje i prijevoz po stopi od 13%. Sugestija grupacije a i naslovnog Društva bila je svakako redefiniranje pojma javne usluge i onoga što ona obuhvaća, tj. da i zbrinjavanje otpada predstavlja sastavni dio javne usluge kako bi građani i ovaj dio plaćali po sniženoj stopi PDV-a. Naslovno Društvo i nadalje ustraje na neophodnosti adekvatne izmjene ovog članka.</p> <p>2. Primjedba na čl. 71. (1) Izjava o načinu korištenja javne usluge je obrazac kojim se korisnik usluge i davatelj usluge usuglašavaju o bitnim sastojcima ugovora. (9) Sadržaj Izjave iz stavka 1. ovoga članka propisuje Ministar pravilnikom iz članka 14. stavka 9. ovoga Zakona. Ovim člankom uređuje se Izjava o načinu korištenja javne usluge, obveza davatelja usluge i korisnika usluge u svezi te izjave, te se ovlašćuje Ministar da pravilnikom propiše sadržaj te izjave.</p> <p>Budući je primjedba na čl. 71. u direktnoj korelaciji s primjedbom na čl. 182 iste iznosimo objedinjeno:</p> <p>3. Primjedba na čl. 182. (1) Stupanjem na snagu ovoga Zakona Uredba o gospodarenju komunalnim otpadom („Narodne novine“, broj 50/17, 84/19 i 14/20 - Rješenje USRH) ostaje na snazi, osim članka 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., članka 14. stavka 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9, 10., 11. i 12., članka 15., 18., 19., 20., 21., 23., 24. 25., 26. i 27. (2) Članak 14. stavak 2., članak 16., 17. i 22. Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom („Narodne novine“, broj 50/17, 84/19 i 14/20 - Rješenje USRH) prestaju važiti stupanjem na snagu pravilnika iz članka 14. stavka 9. ovoga Zakona.</p> <p>Naprijed navedene odredbe impliciraju prestanak važenja Ugovora s korisnicima koji su trenutno na snazi te sklapanje potpuno novih akata budući Izjave predstavljaju bitan sastojak istih (ukoliko njihov sadržaj istih bude značajno revidiran Pravilnikom nadležnog ministra) pa predlažemo da se Izjave s novo- propisanim sadržajem šalju isključivo sa odnosno u okviru novih Ugovora koji se imaju sklopiti s budućim korisnicima a radi izbjegavanja mukotrpne procedure i ponovnog ulaganja značajnih financijskih sredstava (u konačnici je riječ o sredstvima proračunskih korisnika) i</p>	<p>Ne postoji odgovor</p> <p>Prijedlog u svezi PDV-a se odbija jer se pitanje PDV-a ne uređuje definicijom javne usluge već propisima iz nadležnosti Ministarstva financija.</p> <p>PITANJE UGOVORA S KORISNICIMA</p> <p>Primjedba u svezi trajanja postupka izmjene cjenika je primljena na znanje.</p>	

			<p>ljudskih resursa pružatelja javne usluge. Naslov stoga predlaže da u prijelaznim i završnim odredbama ZOGO propisuje da Ugovori sklopljeni temeljem prethodno važeće legislative ostanu na snazi (ukoliko sadržaj istih odnosno Izjava ne odstupa značajno od sadržaja propisanog Pravilnikom ministra iz čl. 14. st. 9. ZOGO.</p> <p>4. Primjedba na čl. 74. st. 3. Obveza javnog savjetovanja o prijedlogu cjenika u trajanju 30 dana dodatno produžava rokove primjene novih cjenika (30 dana javno savjetovanje + 15 dana čelnik JLS + 30 dana prije obavijestiti korisnika). Rokovi i procedure nisu u skladu sa brzim promjenama tržišnih uvjeta koje komunalna društva moraju zadovoljiti nasuprot ostalih dionika u sustavu gospodarenja otpadom (npr. centri za gospodarenje otpadom koji svoje cjenike mijenjaju u kratkim postupcima u odnosu na komunalna društva).</p> <p>Uprava: Ervin Mrak, dipl. ing.</p>		
454	Melani Tomić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvora se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
455	Filip Luka Vuletić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ne zabrani! Puno radnih mjesta će se ukinuti, a to nam u ovim vremenima zaista nije potrebno.</p>	Primljeno na znanje	
456	Vjekoslav Benčić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE zabrani!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često</p>

			<p>proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>		<p>završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
457	Maja Petković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p> <p>ZATO NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA !!!!!</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
458	KRISTINA KAVELJ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
459	Ivica Borošić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200</p>	Primljeno na znanje	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se</p>

			litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.		smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno. Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.
460	Hrvoje Batinjan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE zabrani! Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
461	Hrvoje Batinjan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!! Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemijekoronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutačno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda. Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje. Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina. Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na

			<p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>		<p>okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje naknade gospodarenja otpadom za određene proizvode urediti će se podzakonskim aktima.</p>
462	Ivan Babić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
463	Zora Pernar	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemijekoronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutačno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

			znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.		Pitanje naknade gospodarenja otpadom za određene proizvode urediti će se podzakonskim aktima.
464	Albert Kapić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Primljeno na znanje	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vođeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
465	Matea Milovac	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative. Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
466	Dora Dunatov	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative. Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba

			<p>ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
467	Borna Matić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena(oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p> <p>ZATO NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA !!!!!</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
468	Dorothea Odak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Primljeno na znanje	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih</p>

					razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno. Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.
469	Darija Pušeljić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	#nećuvreću KRATKO I JASNO!!!	Primljeno na znanje	
470	ZVONIMIR POPOVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu. Smatram da je nužno: -Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative. -Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. -Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. -Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
471	Aleksandar Marsavelski	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Kao docent na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu sudjelovao sam u istraživanju o "Odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela protiv okoliša", čiji su rezultati objavljeni 2017. godine u publikaciji "Kaznenopravna zaštita okoliša" u izdanju Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a koji ukazuju na to da okoliš treba primarno štiti odgovarajućom regulacijom u široj društvenoj sferi. Jedna takva regulatorna potreba zaštite okoliša je i pokretanje transpozicije Direktive 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš. To je važan korak naprijed u eliminaciji jednokratne plastike, gdje plastične vrećice stvaraju najveće onečišćenje koje se ne može spriječiti na drugi način nego ograničavanjem odnosno zabranom njihove široke upotrebe. Stoga podržavam komentare i prijedloge koje su prvenstveno uputili Zelena akcija i Greenpeace, a i brojni građani koji podržavaju zabranu uporabe jednokratnih proizvoda od plastike.	Primljeno na znanje	
472	Dominik Radoš	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Protivim se zabrani plastičnih vrećica te predlažem brisanje st.3.čl.16 ovog Zakona. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za

			<p>životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>Ukidanjem vrećica nanjela bi se dodatna šteta okolišu te bi se bespotrebno ugrozilo oko 800 radnih mjesta u Hrvatskoj, što u koroni i trenutnoj situaciji nikako ne bi bilo dobro. Danas je potrebno zadržati svako mjerno mjesto, a pogotovo kada postoji drugo rješenje a to je proizvodnja vrećica od recikliranog materijala.</p>		<p>nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
473	ANTONIA PLAZONIĆ PARADINA	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	NećuVreću	Primljeno na znanje	
474	Adelina Ivković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena(oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p> <p>ZATO NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA !!!!!</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
475	Petra Čubrić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda</p>

			načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.		osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
476	Albert Kapić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vezano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetska uporabu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
477	Dorothea Rožanković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni</p>	Primljeno na znanje	<p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje stavljanja na tržište biorazgradivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>

			u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.		
478	Željko Šintić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Koji je razlog donošenja zabrane plastičnih vrećica? Da li je netko prije donošenja prijedloga ovog Zakona pitao struku za mišljenja te da li su pregledane brojne studije koje su izrađene za navedenu temu, a u kojima je dokazano da plastične vrećice imaju najmanji štetni utjecaj na okoliš?!</p> <p>Niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi.</p> <p>Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica.</p> <p>U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p> <p>Zaključno, ukidanje plastičnih vrećica nema smisla!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
479	Vedran Vujasinović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Protiv zabrane plastičnih vrećica	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.

480	Ivana Požega	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zarbani plastičnih vrećica. Predlažem brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“</p> <p>Zabrana plastičnih vrećica donijela bi više štete za okoliš nego koristi, a osim toga to bi bio izravan udarac na potrošače.</p> <p>EU ne zahtijeva ukidanje plastičnih vrećica nego njihovo smanjenje.</p> <p>Odgovorna potrošnja vrećica više bi nas približila cilju smanjenja, a zabrane jednokratnih vrećica više nikome ne padaju na pamet zbog situacije s pandemijom koronavirusa. Dapače, sve su češći primjeri diljem svijeta kako brojni gradovi odustaju od ranije donesenih zabrana uporabe plastičnih vrećica, a sve zbog prijeko potrebne zaštite građana. Zadnji u nizu je San Francisco, koji je među prvima zabranio plastične vrećice, a sada potiče građane da upotrebom jednokratnih vrećica smanje potencijal širenja virusa.</p> <p>Plastika nije neprijatelj. Brojne informacije koje se mogu pronaći na internetu često naprosto nisu istinite i nemaju uporište u znanosti. Plastične vrećice su za neke primjene nezamjenjive, primjerice za nošenje svježeg mesa ili voća i povrća, a alternative koje se nude često su ekološki nepovoljnije, opasnije, nehigijenske i skuplje.</p> <p>Umjesto tankih i laganih vrećica od polietilena visoke ili niske gustoće, sada se nude deblje, teže i skuplje jednokratne papirnate i biorazgradljive plastične vrećice te višekratne plastične torbe od polietilena, polipropilena ili poli(etilen-tereftalata) za čiju se proizvodnju troši više goriva, vode i sirovina, dok bi se prve mogle adekvatno zbrinuti i reciklirati u centrima za gospodarenje.</p> <p>Stoga NE ZABRANI!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
481	Marica Putrić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni</p>	Primljeno na znanje	<p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje stavljanja na tržište biorazgradivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>

			u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.		
482	Karlo Tome	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
483	Marica Putrić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
484	MILENA MATAL	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva

					(EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
485	Matea Dujmović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
486	Albert Kapić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
487	Maja Petković	NACRT PRIJEDLOGA	Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod?	Primljeno na znanje	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje

		ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>		predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
488	Radmila Galović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
489	Ivana Putrić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se</p>	Primljeno na znanje	Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo. Pitanje stavljanja na tržište biorazgradljivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.

			<p>pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p>		
490	Ivana Putrić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p>	Primljeno na znanje	<p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje stavljanja na tržište biorazgradljivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
491	Adelina Ivković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemijekoronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje naknade gospodarenja otpadom za određene proizvode urediti će se podzakonskim aktima.</p>

			nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.		
492	Hrvoje Pisarić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
493	Ivona Kalapač	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI stavljanja na tržište plastičnih vrećica!</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“</p> <p>Zanimljivo je da se u pravni poredak ne prenosi i Direktiva (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica, već se, pojednostavljeno rečeno, autori prijedloga prave kao da je nama Europska unija svojim direktivama naredila zabranu vrećica za nošenje.</p> <p>Na osnovi kojih zakonskih akata se zabranjuju navedene vrećice?</p> <p>U fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa koje bi trebale predstavljati osnovu na temelju koje se donosi odluka o promoviranju, odnosno zabrani određenih proizvoda. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>

			<p>Ukidanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i za smanjenje potrošnje prirodnih resursa.</p> <p>NE ZABRANI!</p>		
494	Mladen Hrvoić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI stavljanja na tržište plastičnih vrećica!</p> <p>Plastične vrećice ne zagađuju okoliš. Nemarom i neznanjem čovjeka odbačene u okoliš, onečišćuju ga i ružno izgledaju. Ali to nije krivnja vrećica. Valja navesti usporedbu papirnatih i plastičnih vrećice po tragovima (e. footprint). Za proizvodnju 1000 plastičnih vrećica određene veličine treba 200 L a za papirnatu 3800 L litara vode, dakle 17 puta više. Na efekt staklenika utječu papirnatu vrećice 10 puta više. Međutim tijekom proizvodnje papirnatih vrećica razvijaju se štetni kemijski spojevi: fosfati i nitridi.</p> <p>Stoga, NE zabrani!</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p> <p>Stoga, NE zabrani!</p> <p>Kategorija vrećica koja se ovim prijedlogom želi zabraniti je bez pogovora najpraktičnija, najjeftinija i najzelenija vrećica čije „alternative“ ni u kom pogledu ne mogu parirati dobrim stranama te vrećice.</p> <p>PROTIVIM SE ZABRANI stavljanja na tržište plastičnih vrećica!</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
495	Mihaela Popović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Plastične vrećice nikako nisu jednokratni proizvod. Da li je itko od vas plastičnu vrećicu iskoristio samo jedanput, odgovor je NE jer to je slučaj upravo kod papirne vrećice koja puca već prilikom izlaska iz dućana!</p> <p>Zabrana nema smisla. Treba poticati kružno gospodarstvo i proizvodnju od recikliranog materijala, što plastične vrećice od 15-50 my svakako jesu jer se u njih može stavljati veliki postotak recikliranog materijala. Navedeno provode skoro sve države članice EU, gdje se ne ukidaju plastične vrećice nego se one proizvode upravo iz reciklata što nam je svakako dobar primjer kružnog gospodarstva.</p> <p>Podržavam prijedlog HGK gdje se predlaže uvođenje "HGK znaka", odnosno drugi ekvivalentan znak kojim se može, na temelju neovisne ocjene, jamčiti minimalni udio reciklata:</p> <ul style="list-style-type: none"> - za plastične vrećice debljine stijenke od 15 do 30 mikrometara u konačnom proizvodu od 50% - za plastične vrećice debljine stijenke od 31 do 50 mikrometara u konačnom proizvodu od 80%.. <p>Niti jedna od EU Direktiva ne traži zabranu, stoga ne vidim razlog zašto bi se na našem tržištu provodila zabrana.</p> <p>Trebamo se ugledati na druge razvijene zemlje EU-a, gdje imamo dobre primjere proizvodnje od recikliranog materijala.</p> <p>NE ZABRANI!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p> <p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p> <p>Prijedlog obveze sadržaja reciklata te postavljanja „znaka“ na vrećice nije prihvatljiv jer bi se time uveli dodatni troškovi za takve vrećice međutim iste bi se i dalje stavljale na tržište što je protivno namjeri prijedloga.</p>
496	Dorothea Odak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O	<p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s</p>

		GOSPODARENJU OTPADOM	<p>kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>		<p>debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
497	Ilda Majić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>PROTIVIM SE ZABRANI stavljanja na tržište plastičnih vrećica!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod?</p> <p>Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p> <p>Plastične vrećice ne zagađuju okoliš. Nemarom i neznanjem čovjeka odbačene u okoliš, onečišćuju ga i ružno izgledaju. Ali to nije krivnja vrećica. Valja navesti usporedbu papirnatih i plastičnih vrećice po tragovima (e. footprint). Za proizvodnju 1000 plastičnih vrećica određene veličine treba 200 L a za papirnate 3800 L litara vode, dakle 17 puta više. Na efekt staklenika utječu papirnate vrećice 10 puta više. Međutim tijekom proizvodnje papirnatih vrećica razvijaju se štetni kemijski spojevi: fosfati i nitridi.</p> <p>Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
498	Ilda Majić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50</p>

			<p>Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>		<p>mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
499	Ana Kardum	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemije koronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Prijedlog odgode usvajanja Zakona se ne prihvaća jer bi se provedbom istoga prekršili rokovi za prijenos odredbi EU direktiva u nacionalno zakonodavstvo.</p>
500	Ana Kardum	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište lakih plastičnih vrećica za nošenje, predlaže se uporaba ekološkog</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s</p>

		GOSPODARENJU OTPADOM	<p>znaka koji garantira uporabu recikliranog materijala.</p> <p>Ukoliko dođe do zabrane te vrećice se moraju zamijeniti nekim drugim proizvodom.</p> <p>Ukoliko ih zamijene papirne vrećice za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid, a ukoliko se zamijene platnenim za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>OVAJ ZAKON BI DONIO VIŠE ŠTETE NEGO KORISTI ZA OKOLIŠ!</p> <p>Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C2H4) - neutrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica).</p>		<p>debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Prijedlog obveze sadržaja reciklata te postavljanja „znaka“ na vrećice nije prihvatljiv jer bi se time uveli dodatni troškovi za takve vrećice međutim iste bi se i dalje stavljale na tržište što je protivno namjeri prijedloga.</p>
501	SARA LONČAR	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
502	NIKOLINA MUŽINIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive</p>

			<p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
503	ROBERT ČIČEK	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p> <p>-Osvještenu građanin #nećuVreću</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabranu stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
504	Boris Prpić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na neodgovorno ponašanje. Pa i brojna istraživanja pokazuju da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Zauzimajmo proaktivan stav o kružnoj ekonomiji i održivom gospodarenju otpadom, jer otpad ne nastaje sam od sebe. Za svako neselektivno odbacivanje plastičnog otpada zaslužan je ponajprije čovjek. Ali ako imamo kvalitetnu alternativu za svoja postupanja i snažnu infrastrukturu u vidu sustava za selekciju i prikupljanje razvrstanog otpada, a ujedno kad čovjek dobije informaciju o problemu odbačenih plastičnih vrećica onda to prestaje biti problem i ulazi u polje gospodarenja resursima koji se mogu reciklirati.</p> <p>Zabrana ne pridonosi podizanju svijesti o otpadu, ne uklanja naslijeđena ponašanja po pitanju otpada i ne rješava smanjenje odbačenih plastičnih vrećica. Jer, nije vrećica kriva zbog neispravnog postupanja (s njom i čitav lanac proizvodnje i opskrbe), ali pospješuje novi proces gubitka radnih mjesta, što pogotovo u ovoj krizi nikom nije u interesu.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabranu stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p> <p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

505	Turistička zajednica mjesto Zlarin	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljamo pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatramo da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
506	HELENA VOJNOVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
507	LADISLAV RAKULJIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba</p>

			<p>ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
508	Ivan Peršić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
509	Ivica Rus	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
510	Vedran Mušura	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive</p>

			<p>dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>(EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
511	Dorothea Odak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemije koronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutačno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oprezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednim desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje naknade gospodarenja otpadom za određene proizvode urediti će se podzakonskim aktima.</p>
512	Emanuel Čondić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

			<p>konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>		<p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
513	Boris Leskovar	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vrećica za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od deblijih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
514	Boris Leskovar	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemije koronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od deblijih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu</p>

			<p>bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>		<p>uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje naknade gospodarenja otpadom za određene proizvode urediti će se podzakonskim aktima.</p>
515	Dubravka Lenuzzi	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
516	Boris Leskovar	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
517	Matea Sever	NACRT PRIJEDLOGA	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila</p>

		ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoji dostupna alternativa.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
518	Maja Petković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
519	Marijana Maloča	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani plastičnih vrećica!</p> <p>Treba poticati kružno gospodarstvo i proizvodnju od recikliranog materijala, što plastične vrećice od 15-50 my svakako jesu jer se u njih može stavljati veliki postotak recikliranog materijala. Navedeno provode skoro sve države članice EU, gdje se ne ukidaju plastične vrećice nego se one proizvode upravo iz reciklata što nam je svakako dobar primjer kružnog gospodarstva.</p> <p>Također, EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 my, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je</p>

					očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
520	Magdalena Bišćan Anić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>NE ZABRANI plastičnih vrećica!</p> <p> Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marena, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>Ukoliko dođe do zabrane plastičnih vrećica one se moraju zamijeniti nekim drugim proizvodom, a ukoliko će to biti papirne ili platnene vrećice napravili smo više štete nego koristi za okoliš!</p> <p>Osim direktnog udarca na potrošače, s obzirom da papirnata vrećica košta i do 3x skuplje, a može se iskoristiti svega jednom radi nepraktičnosti i pucanja, njena proizvodnja i transport dodatno nanose više štete za okoliš.</p> <p>Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, a faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica.</p> <p>Da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode, dok je za proizvodnju 1 tone papira, od kojeg se može napraviti samo 10 000 papirnatih vrećica, potrošnja vode penje se na oko 15 do 20 000 litara.</p> <p>Nadalje, da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. Za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode, a dobro je poznat slučaj Aralskog mora kojeg više nema.</p> <p>Zaključak, treba se zalagati za kružno gospodarstvo i težiti proizvodnji plastičnih vrećica od recikliranog materijala.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
521	ZELENA AKCIJA	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>GENERALNI OSVRT:</p> <p>Novi Zakon o otpadu za naredno desetljeće prilika je da se Hrvatska napokon pomakne s europskog dna u neodrživom gospodarenju otpadom. Međutim, ovaj prijedlog Zakona, uz minimum mjera iz EU Direktiva, održava na životu brojne neprihvatljive prakse i potiče sustav protivan javnom interesu i zaštiti okoliša.</p> <p>Osim što ne donosi dovoljno mjera za unaprjeđenje sustava, prijedlog Zakona degradira i pojedine postojeće pozitivne odredbe. Primjerice, cilj recikliranja od 60 posto do 2022. godine, koji je propisan važećim Planom gospodarenja otpadom (2017.-2022.), zamjenjuje se slabijim ciljem od 55 posto do 2025. godine. Ovakvo derogiranje ciljeva nikako nema svrhu poboljšanja sustava i zaštite okoliša.</p> <p>Jedan od ključnih nedostataka prijedloga Zakona je da uporaba otpada, poput spaljivanja u cementarama, po novom ne treba biti definirana prostornim planom, iako lokacije postrojenja mogu imati značajan utjecaj na kvalitetu života građana. Ukidanje obaveze definiranja prostornim planom neprihvatljiv je pokušaj gušenja</p>	Ne postoji odgovor	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja</p>

		<p>glasa građana kojima treba biti omogućena rasprava o obradi otpada u njihovom okruženju.</p> <p>Višestruko je problematično i da se ponovo nameće obaveza gradovima i općinama da miješani otpad predaju u regionalne centre, umjesto ekološki prihvatljivije obrade u vlastitim postrojenjima. Centri to skupo naplaćuju nakon čega su gradovi prisiljeni dizati račune građanima. To se već dešava na području Istre i Primorsko-goranske županije gdje su izgrađeni prvi centri, a ovim prijedlogom Zakona potvrđuje se kao praksa i za ostatak Hrvatske. Centri za gospodarenje otpadom (centiri za smeće) štete okolišu i društvu u cjelini te omogućuju neučinkovito, neisplativo i okolišno štetno spaljivanje otpada, koje se ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje, već itekako aktualizira, što je jako loše.</p> <p>U prijedlog novog Zakona prenose se tek minimalni zahtjevi EU direktiva, bez većih i potrebnih ambicija koje pokazuju odgovornije zemlje poput Slovenije, Irske, Francuske i Austrije. Dobar primjer su mjere za smanjenje jednokratne plastike. One se svode na zabranu određenih proizvoda, dok za ostale nisu propisani ciljevi smanjenja, kao što je to u Direktivi. Ne zabranjuju se najtanje jednokratne plastične vrećice koje su jedan od najvećih zagađivača, a mjere proširene odgovornosti proizvođača nisu dovoljne. Upitno je i ispunjenje minimalnih ciljeva s obzirom na dosadašnju praksu nepridržavanja propisa i nesankcioniranja prekršitelja, čime Zakon često ostaje samo mrtvo slovo na papiru.</p> <p>Dodatno zabrinjava činjenica da se Zakonom omogućavaju različite interpretacije brojnih članaka koje se vrlo lako mogu iskoristiti na štetu građana i građanki. Najbolji primjer je način izračuna cijene javne usluge. Ne definiraju se mehanizmi kojima bi se građane zaštitilo od nepravedne strukture cijene te nagradilo za pravilno postupanje s otpadom.</p> <p>Zelena akcija poziva Ministarstvo da usvoji argumentirane primjedbe organizacija civilnog društva i javnosti, kao i opetovana upozorenja od strane EU o potrebi ambicioznijih mjera za smanjenje otpada te razvoj sustava za ponovnu uporabu. Ukoliko se Zakon usvoji u predloženom obliku, propustit će se prilika da se u narednih par godina poboljša sustav gospodarenja otpadom u RH.</p> <p>DETALJNI KOMENTARI:</p> <p>2. Osnovna pitanja koja se uređuju Prijedlogom zakona Ukida se obveza imenovanja povjerenika za gospodarenje otpadom i zamjenika povjerenika za pravne osobe koje zapošljavaju 50 i više osoba, te se ukida za te osobe obveza ishođenja potvrde o izobrazbi o gospodarenju otpadom kao i za direktora odnosno fizičku osobu koja upravlja davateljem javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada.</p> <p>Obveza imenovanja povjerenika za gospodarenje otpadom propisana je važećim nacionalnim Planom gospodarenja otpadom (2017-2022) te je koristan alat za odgovornije postupanje s otpadom u tvrtkama i postizanje održivog gospodarenja nastalim otpadom u tvrtkama te se stoga protivimo ukidanju ove obveze.</p> <p>Pojmovi 46. »plastika« je materijal koji se sastoji od polimera kako je određen člankom 3. točkom 5. Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L396, 30.12.2006.), kojemu se mogu dodati aditivi ili druge tvari i koji može funkcionirati kao glavna strukturna komponenta</p>	<p>potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
--	--	---	---

		<p>konačnog proizvoda, osim prirodnih polimera koji nisu kemijski modificirani</p> <p>Potrebno je definiciju prilagoditi prema SUP Direktivi čija uvodna izjava 11. izričito kaže: „plastika proizvedena od modificiranih prirodnih polimera ili plastika proizvedena od bioloških, fosilnih ili sintetičkih početnih tvari ne pojavljuje se prirodno te bi stoga trebala biti predmetom ove Direktive”</p> <p>Nadalje, prilagođenom definicijom plastike trebalo bi stoga obuhvatiti predmete od gume na osnovi polimera te plastiku na biološkoj osnovi i biorazgradivu plastiku nevisno o tome je li dobivena iz biomase ili će se biološki razgraditi tijekom vremena.</p> <p>Članak 9.</p> <p>(4) Izvršno tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave dužno je na svom području osigurati uvjete i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom.</p> <p>(5) Više jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu sporazumno osigurati zajedničku provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom.</p> <p>Potrebno je utvrditi i propisati uvjete koji se moraju zadovoljiti pri projektiranju i gradnji novih zgrada u JLS kako bi se osigurao adekvatan prostor za privremeno odlaganje otpada iz kućanstava, propisati normative za dimenzioniranje prostora i određivanje potrebnog minimalnog volumena posuda za privremeno odlaganje otpada, te propisati standard opremljenosti prostora. Naime, u Hrvatskoj je formalno na snazi „Pravilnik o tehničkim mjerama i uvjetima za izgradnju prostora i uređaja za prikupljanje i odnošenje otpadnih tvari“ (Službeni list SFRJ 28/70) koji je donesen 1970. godine. Predmetni pravilnik je naveden i dostupan na stranicama hrvatske komore arhitekata u popisu zakona i propisa kojima se uređuje područje prostornog uređenja (https://www.arhitekti-hka.hr/hr/zakoni-propisi/popis/prostorno-uredenje-i-gradnja/stanovane/). U praksi se zbog zastarjelosti ovaj propis ne primjenjuje ili se primjenjuje tek djelomično, a nove zgrade se projektiraju i dobivaju sve potrebne dozvole bez jasno i jednoznačno određenog standarda za izgradnju i uređenje prostora za privremeno odlaganje otpada. Na taj način se od samog početka generira problem, jer je čak i za nove zgrade zbog nedostatka adekvatnog prostora nemoguće ili vrlo teško efikasno organizirati razdvajanje otpada iz kućanstava. Potrebno je na državnoj razini propisati minimalni standard, dimenzije i opremu za takve prostorije, a lokalni davatelj usluge može u skladu s lokalnim uvjetima propisati detaljniji standard.</p> <p>III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA</p> <p>Potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Nužno je propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije od jednokratnog.</p> <p>Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Za sve ugostiteljske objekte potrebno je propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.</p> <p>Nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke.</p> <p>U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u</p>		
--	--	--	--	--

		<p>dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje. Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda. Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda.</p> <p>Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stavljaju na tržište:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike - od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike <p>Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa.</p> <p>Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesu zahtjevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda. Članak 7. i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju sljedeće proizvode:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone • Vlažne/ prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu • Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima • Čaše za napitke <p>Prijedlog ZOGO-a ne predviđa konkretne mjere već samo člankom 85. sav otpad od jednokratne plastike stavlja u Posebnu kategoriju otpada za koju propisuje obvezu dodatnog uređenja kroz podzakonske akte. S obzirom na to da se ovaj članak odnosi na fazu u kojoj je otpad već nastao, a ne na preventivnu fazu te da je člankom 180. predviđen rok od čak godine dana za donošenje potrebnog pravilnika postoji opravdana bojazan da se još dugo neće uvesti odgovarajuća pravila za označavanje proizvoda od jednokratne plastike, premda sukladno članku 17. stavku 1. alineji 3. države članice moraju primijeniti odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 7. Direktive najkasnije do 3. srpnja 2021. Napominjemo da je Europska komisija imala rok do 3. srpnja 2020. za donošenje provedbenog akta kojim se utvrđuju usklađene specifikacije za oznaku, što znači da su potrebne oznake već dostupne i da obvezu njihove upotrebe nije teško implementirati.</p> <p>Članak 11.</p> <p>(1) Obrada opasnog otpada postupkom spaljivanja i odlaganja i centar za gospodarenje otpadom od posebnoga su interesa za Republiku Hrvatsku.</p> <p>Obrada opasnog otpada spaljivanjem i odlaganjem nije najbolje raspoloživa tehnika za obradu opasnog otpada pa bi trebalo uzeti u obzir i druge tehnologije prije nego se ističe da je ova obrada od posebnog interesa za RH. Također, centri za gospodarenje otpadom na primjeru Marišćine i Kaštijuna pokazali su promašenog takvog koncepta (ekološki, zdravstveno, i financijski), dok su s druge strane lokalni sustavi pokazali veliku uspješnost te bi i centre za obradu krajnjeg ostatnog miješanog otpada trebalo decentralizirati u lokalne sredine i propisati ekološku tehnologiju iskorištavanja krajnjeg ostatka kao sirovine u industriji, a ne poticati suspaljivanje u cementarama i termoelektranama što je trenutno u planu u svim postojećim i planiranim CGO.</p>		
--	--	---	--	--

Članak 12.

(1) Lokacija centra za gospodarenje otpadom, odlagališta i spalionice moraju biti planirana dokumentom prostornog uređenja, a lokacija na kojoj se može obavljati djelatnost oporabe odnosno zbrinjavanja otpada ne mora biti planirana dokumentom prostornog uređenja ako se nalazi u području komunalno-servisne, industrijske, poslovne ili gospodarske namjene.

Ovaj članak je neprihvatljiv s obzirom na velik interes javnosti prilikom izgradnje i rada postrojenja za bilo kakvu vrstu oporabe otpada pa je potrebno propisati da se svaka oporaba otpada mora planirati u dokumentima prostornog uređenja, bez obzira u kojem i kakvom se području nalazi. Prostorno planiranje je prva točka zaštite prostora i zaštite okoliša te kao takvo ima obavezu javne rasprave i uključivanja javnosti. Kako bi zaštita i prostora i okoliša bila učinkovita, lokacije za djelatnosti oporabe jasno moraju biti definirane unutar dokumenata prostornog uređenja.

Također, spalionice otpada nisu poželjni način postupanja s otpadom, na što je upozorila i EU koja je i prestala sa subvencijama za njihovu izgradnju jer nisu u skladu sa EU Zelenim planom niti paketom za cirkularnu ekonomiju, a također nisu planirane niti PGO RH 2017-2022 pa zahtijevamo da se Zakonom jasno propiše da se spalionice otpada u RH ne smiju graditi te da se izbace iz ovog članka.

(3) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom, a sve sukladno sporazumu koje je Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno potpisati s centrom za gospodarenje otpadom kojim uređuju odnose u svezi predaje miješanog komunalnog otpada.

Umjesto da se omogući obrada miješanog otpada lokalno u JLS u malim modularnim postrojenjima koje izvlače reciklante i ostatak pretvaraju u sirovinu za industriju i inertni otpad, čime bi se poštovalo i zakonsko načelo blizine, namjerno se krši to zakonsko načelo te se naređuje JLS da stotinama kilometara moraju prevoziti otpad i skupo plaćati njegovu obradu. Ta obrada završava velikim dijelom u obliku RDF-a koji se mora slati na suspaljivanje izvan RH ili skupo plaćati cementarama u RH, što se u konačnici odražava na povećanju mjesečnih računa građana Sve navedeno je dokazano na primjeru Marišćine i Kaštijuna, prvog CGO u RH, a iz Studija izvodljivosti za nove CGO jasno je da se planira sličan scenarij i s budućim CGO. Takav sustav je besmislen te zahtijevamo da se odustane od forsiranja regionalnih / županijskih centara za gospodarenje otpadom i tjeranja JLS da miješani otpad šalju u njega, te da se raspišu natječaji za financiranje lokalne infrastrukture za ekološki prihvatljivu obradu ostatnog miješanog otpada.

(4) Trgovačko društvo, koje obavlja djelatnost i poslove centra za gospodarenje otpadom, dužno je primiti sav miješani komunalni otpad od davatelja javne usluge, te primjenjivati istu cijenu obrade preuzetog miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, koji su sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske dužni predavati miješani komunalni otpad u taj centar za gospodarenje otpadom.

Potrebno je odustati od centara za gospodarenje otpadom, a do zatvaranja postojećih centara trebalo bi regulirati cijenu jer na ovaj način trgovačka društva manipuliraju i dižu cijenu samostalno te to znači udar na JLS kojima se cjelokupni sustav poskupljuje pa se to negativno održava i na građanke i građane.

Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište

Članak 16.

(3) Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.

Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje široko dostupne alternative.

Potrebno je dosljedno provesti zabranu korištenja laganih plastičnih vrećica za nošenje te ne popustiti pod pritiscima interesnih skupina. Procjene utjecaja životnog ciklusa proizvoda na okoliš na koje se pozivaju zagovornici jednokratnih plastičnih vrećica plastike metodološki su manjkave te ostavljaju prostora manipulaciji informacijama. Za što preciznije rezultate za analizu se kao parametri najčešće se uzimaju faze životnih ciklusa: proizvodnja, korištenje i zbrinjavanje, odnosno gospodarenje otpadom. U slučaju laganih plastičnih vrećica većina analiza ne uzima u obzir ekstrakciju fosilnih goriva i emisije koje nastaju u toj fazi, kao niti zagađenja od primjerice plastičnih peleta u procesu prije same proizvodnje. Također, ne uzimaju u obzir onečišćenje (npr. oceana), onečišćenje mikroplastikom i emisije koje nastaju prilikom akcija čišćenja budući da ne postoji precizna metodologija koja bi to mogla mjeriti. Pored toga, istraživanja koja pokazuju kako bi se platnena vrećica trebala koristiti više od deset tisuća puta kako bi se njihovo korištenje isplatilo, temelje se na podacima o proizvodnji pamuka iz ranih 90-ih godina kada još nije došlo do zabrane kemikalija koje oštećuju ozonski omotač. Ako bi se utjecaj na ozon izuzeo čak iz takve manjkave analize, ispravni podaci bili bi da bi se ona trebala koristiti između 50 i 3.800 puta, što znači između 3 mjeseca i 17 godina, 2-4 puta tjedno. S obzirom da su ostali parametri manjkavi (primjerice analizira se korištenje dvije platnene vrećice za isti sadržaj u usporedbi s jednom jednokratnom laganom plastičnom vrećicom) ti brojevi su mnogo manji. Pored toga, analiza podrazumijeva da se komunalni miješani otpad baca u takvoj vrećici prije nego ide na spaljivanje što nije slučaj s platnenim vrećicama budući da se ne koriste za odlaganje otpada. Osim toga, kada se lagane vrećice uspoređuju s drugim materijalima u tzv. analizi osjetljivosti, ne uzima se u obzir parametar udjela recikliranog u alternativu što samo prividno povećava prednost jednokratnih plastičnih materijala. Ne uspoređuju se primjerice s recikliranim papirom ili tekstilom, koji ima visoki potencijal za zamjenu te bi mogao utjecati na smanjenje spaljivanja milijuna tona tekstila od strane modne industrije. Također je važno spomenuti da vrećice od tekstila, pa čak i od deblje plastike, puno duže zadržavaju svoja korisna svojstva te samim time rijetko završavaju u okolišu. Što se tiče higijenske ispravnosti i korištenja alternative, ni ti argumenti nisu validni budući da je istraživanje "The New England Journal of Medicine" od ove godine pokazalo je da COVID-19 na plastičnim površinama u stabilnom obliku može ostati i do između 2 i 3 dana, što plastične vrećice definitivno ne čini zdravstveno sigurnijom opcijom od alternative. Uz sve navedeno, lagane plastične vrećice u kružnom gospodarstvu imaju dostupnu alternativu za ponovno korištenje koja odgovara higijenskim standardima u doba pandemije te ima manji utjecaj na klimatske promjene od laganih plastičnih vrećica.

Članak 19.

(2) Radi poticanja visokokvalitetnog recikliranja propisuje se opća obveza odvojenog sakupljanja otpada.

Potrebno je napomenuti da je obaveza osiguravanje odvojenog sakupljanja što bliže kućnom pragu građana i građanki te kontrolirano s pristupom samo određenih građana/ki jer je dokazano da se jedino na taj način osigurava visokokvalitetna sirovina bez puno nečistoća

		<p>za recikliranje. Sa spremnicima na javnim površina svima dostupnim udio nečistoća puno je veći pa i recikliranje ne može biti visokokvalitetno već dobar dio tog otpada ni neće završiti na recikliranju iako je odvojen.</p> <p>(4) Proizvođač biootpada je dužan reciklirati biootpad na mjestu nastanka ili ga mora predati radi sakupljanja odvojeno od drugog otpada. Potrebno je termin reciklirati biootpad zamijeniti sa kompostirati biootpad. Također, potrebno je propisati da je JLS dužna osigurati uvjete za kućno kompostiranje (npr. podjelom kompostera) ili osigurati odvojeno prikupljanje biootpada u spremnicima na kućnom pragu.</p> <p>(5) Zabranjeno je miješati biootpad s drugim vrstama otpada. Potrebno je osim zabrane miješanja biootpada zabraniti miješanje drugih vrsta otpada čija se vrijedna svojstva mogu iskoristiti (papir, staklo, metal, tekstil, plastika itd.). ZOGO iz 2013., kao i ZOGO iz 2007. bilo su propisali je da sav otpad koji ima vrijedna svojstva da se mora odvojeno sakupljati.</p> <p>Informiranje i sudjelovanje javnosti Članak 31. 2. spaljivanje komunalnog otpada kapaciteta preko 3 tone na sat Potrebno je propisati javno savjetovanje za bilo koju vrstu spaljivanja komunalnog otpada, a ne samo za kapacitet preko 3 tone na sat, jer su i 2 tone i 1 tona, a i manje od toga procesi koji značajno utječu na kvalitetu zraka i zdravlje građana i građanki te postupci obrade otpada koji s razlogom izazivaju veliku pažnju i interes javnosti s obzirom da se od spaljivanje komunalnog otpada odustaje diljem svijeta zbog brojnih financijski, okolišnih i zdravstvenih problema uzrokovanih spaljivanjem.</p> <p>Članak 37. (3) Na odlagalištu otpada zabranjeno je odlaganje: 9. odvojeno sakupljenog otpada u svrhu pripreme za ponovnu uporabu i recikliranje sukladno članku 19. ovoga Zakona, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojega odlaganje daje najbolji ishod za okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom. Potrebno je zabraniti bilo kakvo odlaganje odvojeno prikupljenog otpada, a za otpad koji se ne može reciklirati potrebno je umjesto odlaganja ili spaljivanja osigurati uvjete za pretvaranje u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioritetnija od spaljivanja ili odlaganja.</p> <p>(4) Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja. Potrebno je naglasiti da se obradom morala izuzeti biološka komponenta iz otpada prije odlaganja.</p> <p>Termička obrada otpada Članak 39. (1) Postupak energetske uporabe spaljivanjem ili suspaljivanjem mora se obavljati na način da se nastala energija koristi uz visoku razinu energetske učinkovitosti. Dokazano je da su suspaljivanje i spaljivanje energetske neučinkoviti, posebice ako se gleda mogućnost druge vrste iskorištavanja otpada u obliku sirovine za novu proizvodnju, što je prema hijerarhiji prioritetniji način gospodarenja otpadom. S obzirom na sve to potrebno je zabraniti energetske uporabu spaljivanjem ili suspaljivanjem.</p>	
--	--	---	--

		<p>(3) Zabranjeno je spaljivati otpad koji je odvojeno sakupljen radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranja, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojeg spaljivanje daje najbolji ishod za okoliš sukladno članku 5. ovoga Zakona. Spaljivanje otpada koji nastaje obradom bilo koje vrste odvojeno sakupljenog otpada ne smije biti dozvoljeno već se mora naglasiti da, ukoliko recikliranje odvojenog otpada nije izvedivo, se taj otpad mora pretvoriti u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioritetnija od spaljivanja ili odlaganja.</p> <p>Ciljevi za komunalni otpad Članak 52.</p> <p>(2) U svrhu doprinosa kružnom gospodarstvu Europske unije, Republika Hrvatska treba ostvariti sljedeće ciljeve:</p> <p>3. najmanje 55 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2025. godine</p> <p>4. najmanje 60 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2030. godine i</p> <p>5. najmanje 65 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2035. godine.</p> <p>S obzirom da je Planom gospodarenja otpadom RH 2017-2022 propisan zakonski cilj od 60% recikliranja komunalnog otpada do 2022. godine postotak od 55% do 2025. je neprihvatljivo derogiranje postojećih pozitivnih zakonskih propisa te bi stoga za 2025. definirati minimalno 65% recikliranja, za 2030. minimalno 70%, a za 2035. minimalno 75%, kao što je to definirano i zahtjevima Europskog Parlamenta u Rezoluciji o prelasku na cirkularnu ekonomiju.</p> <p>Ciljevi za odlaganje otpada Članak 53.</p> <p>(1) Najveća dopuštena masa biorazgradivog komunalnog otpada čije odlaganje u kalendarskoj godini se može dopustiti svim dozvolama za gospodarenje otpadom u Republici Hrvatskoj je 264.661 tona, što je 35% mase biorazgradivog komunalnog otpada proizvedenog 1997. godine. Navesti da je ovo cilj do kraja 2020. Također, potrebno je propisati i ciljeve za narednih 5-15 godina.</p> <p>(2) Količina komunalnog otpada odloženog na odlagališta otpada mora biti najviše 10% mase ukupnog proizvedenoga komunalnoga otpada do 2035. godine. Pohvalno da je ovaj cilj u Zakonu, samo u ovom članku treba naglasiti da se većina otpada umjesto na odlagalište ne smije prelići na spaljivanje i suspaljivanje, na što upozorava i EK.</p> <p>Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu Članak 54.</p> <p>(1) Radi recikliranja otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu odvojeno se moraju sakupiti slijedeće mase otpadnih boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 77 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2025. godine i - 90 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2029. godine. <p>Cilj za 2025. je već postignut, nužno je postaviti što viši cilj kako bi se osiguralo da investicije ne odu u pogrešnom smjeru. S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Također, sustav povratne naknade potrebno je proširiti i na druge vrste ambalaže poput</p>		
--	--	--	--	--

		<p>kozmetike, deterdženata i sredstava za čišćenje, ne samo boce za napitke.</p> <p>Ciljevi za otpadnu ambalažu Članak 58. (1) Ciljevi uporabe ambalažnog otpada su: - mora se odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske - mora se reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi - mora se obraditi postupkom recikliranja najmanje mase materijala u ambalažnom otpadu 60% mase za staklo, 60% mase za papir i karton, 50% mase za metale, 22,5% mase za plastiku, računajući isključivo materijal koji je recikliran natrag u plastiku i 15% mase za drvo</p> <p>Potrebno je navesti da su ovi ciljevi do 2020.</p> <p>- razina potrošnje ne smije biti veća od 90 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi godišnje Trebalo obrisati s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>- od 31. prosinca 2025. godine razina potrošnje ne smije biti veća od 40 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi godišnje. Trebalo obrisati s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada Članak 62. (3) Javna usluga uključuje slijedeće usluge:</p> <p>1. uslugu prikupljanja na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge: - glomaznog otpada jednom godišnje</p> <p>Potrebno je omogućiti da se usluga prikupljanja glomaznog otpada vrši i više od 1x godišnje, minimalno 2x, a i više ovisno o potrebama građana i kalkulacijama komunalnog poduzeća.</p> <p>(4) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je na svom području osigurati obavljanje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, osiguravajući pri tom javnost rada kako bi se osiguralo odvojeno sakupljanje miješanog komunalnog otpada iz kućanstava i drugih izvora, biootpada iz kućanstava, reciklabilnog komunalnog otpada, opasnog komunalnog otpada i glomaznog otpada iz kućanstava.</p> <p>Nadodati vršiti uslugu naplate prema načelu onečišćivač plaća.</p> <p>Kriterij obračuna količine otpada Članak 65. Kriterij obračuna količine otpada iz članka 64. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona je: 1. masa predanog miješanog komunalnog otpada u obračunskom razdoblju izražena u kilogramima ili 2. volumen spremnika otpada izražen u litrama i broj pražnjenja spremnika u obračunskom razdoblju.</p> <p>S obzirom da se ovakve odredbe iz prošlog Zakona iz 2013. interpretiraju na različite načine među kojima su i određeni načini koji ne poštuju zakonsko načelo onečišćivač plaća, potrebno je jasnije definirati da se volumen spremnika odnosi na volumen koji odgovara</p>		
--	--	---	--	--

		<p>potrebama građana te da broj pražnjenja ovisi o tome koliko često korisnici iznesu spremnik na pražnjenje. Ukoliko je riječ o višestambenoj zgradi jedino pravedno je vaganje mase otpada ili evidentiranje broja individualiziranih vrećica ubačenih u spremnik za miješani otpad ili broja pražnjenja individualiziranih spremnika manje litraže.</p> <p>Potrebno je definirati da se primjerenost spremnika za miješani otpad potrebama pojedinih korisnika ne određuje svojevoljno od strane komunalnih poduzeća, već da građani i građanke mogu sami birati spremnik određenog volumena koji odgovara količinama miješanog otpada, pri čemu se treba omogućiti i izbor manjih spremnika, a ne samo spremnika većih od 60 litara, kao što je to dosad bio slučaj u brojnim JLS.</p> <p>Članak 67. (1) Davatelj usluge je dužan 7. osigurati uvjete kojima se ostvaruje pojedinačno korištenje javne usluge neovisno o broju korisnika usluge koji koriste zajednički spremnik</p> <p>Potrebno je nadodati uvjete kojima se ostvaruje i pojedinačni obračun količine otpada čime se postiže individualizirana naplata.</p> <p>12. predati miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom sukladno Planu Umjesto naređivanja da predaju miješani otpad u CGO, potrebno je omogućiti JLS da miješani otpad obrađuju i u lokalnim modularnim postrojenjima koja sa ekološki prihvatljivom tehnologijom zbrinjavaju miješani otpad u industrijsku sirovinu i inertni ostatak.</p> <p>(4) Korisnik usluge je dužan: 1. koristiti javnu uslugu na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge na način da proizvedeni komunalni otpad predaje putem zaduženog spremnika</p> <p>Potrebno je preformulirati ovu točku s obzirom da je potrebno omogućiti i predaju otpada u vrećicama ne samo u spremnicima.</p> <p>4. odgovarati za postupanje s otpadom i spremnikom na obračunskom mjestu korisnika usluge, te kad više korisnika koristi zajednički spremnik zajedno s ostalim korisnicima usluge na istom obračunskom mjestu odgovarati za obveze nastale zajedničkim korištenjem spremnika</p> <p>Potrebno je preformulirati ovu točku jer korisnici usluge ne mogu odgovarati za štete u/oko spremnika kojeg dijele s drugim korisnicima jer ne mogu non-stop pratiti kakvo je stanje. Potrebno je propisati da se omogući kontrola putem kamera ili na drugi način kada je riječ o zajedničkom korištenju spremnika od strane više korisnika usluge (npr. višestambene zgrade) kako bi se utvrdili prekršitelji i kako se korisnici koji nisu ništa skrivili ne bi dodatno opterećivali nepravednim nametima i drugim oblicima kazni.</p> <p>Ugovorna kazna Članak 70. (4) Kad više korisnika usluge koristi zajednički spremnik, nastalu obvezu plaćanja ugovorne kazne u slučaju kad se ne utvrdi odgovornost pojedinog korisnika snose svi korisnici usluge koji koriste zajednički spremnik sukladno udjelima u korištenju spremnika.</p> <p>Potrebno je omogućiti najkvalitetniji način nadzora kako se korisnici usluge koji nisu odgovorni za nastala kršenja propisa ne bi opterećivali plaćanjem ugovornih kazni.</p> <p>Cijena Javne usluge Članak 72.</p> <p>(2) Strukturu cijene javne usluge čini:</p>		
--	--	--	--	--

		<p>1. cijena za količinu predanog miješanog komunalnog otpada i 2. cijena obvezne minimalne javne usluge.</p> <p>Potrebno je definirati i popust na ukupnu cijenu usluge od minimalno 30% za korisnike koji ne koriste uslugu prikupljanja biootpada jer samostalno kompostiraju vlastiti biootpad te rasterećuju davatelja usluge.</p> <p>(5) Omjer cijene za količinu predanog miješanog otpada i cijene obvezne minimalne javne usluge u cijeni javne usluge mora biti odmjeren na način koji će osigurati obavljanje javne usluge na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, javnost rada i onečišćivač plaća, kako bi se osiguralo i poticalo odvojeno sakupljanje otpada.</p> <p>Što se omjera tiče, potrebno je jasnije definirati da cijena obvezne minimalne javne usluge ne smije prelaziti 30% ukupne cijene javne usluge, čime se osigurava da korisnici usluge mogu pravilnim ponašanjem utjecati na postizanje niže cijene od onih koji se nepravilno odnose prema otpadu. To će ujedno potaknuti korisnike na smanjenje količina otpada i motivirati ih na veći angažman u odvajanju otpada. Ukoliko se ne definira navedeno, neodgovorna komunalna poduzeća mogu (a to se već i dešava diljem RH) staviti fiksni dio cijene u iznosu većem čak i od 90% ukupne cijene usluge pa građani kroz mali varijabilni dio gotovo nikako pravilnim ponašanjem ne mogu utjecati na iznose svojih računa, a u tom slučaju nema niti povećane motivacije za povećani angažman u odvajanju otpada, što bi trebao biti cilj svakog komunalnog poduzeća kako bi se dostigle veće stope odvojenog prikupljanja otpada, umjesto penalizacije građana zbog suprotnog.</p> <p>Obvezna minimalna javna usluga Članak 73. (3) Obvezna minimalna javna usluga je minimum sredstava koje je potrebno osigurati radi ekonomski održivog poslovanja te sigurnosti, redovitosti i kvalitete pružanja javne usluge, kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu Potrebno je definirati da cijena obvezne minimalne javne usluge ne smije prelaziti 30% ukupne cijene javne usluge, čime se osigurava motiviranost korisnika da pravilnim postupanjem utječu na varijabilni dio cijene.</p> <p>Članak 74. (5) Cjenik se donosi za područje pružanja javne usluge i sadrži cijenu u kunama ovisno o kriteriju obračuna količine otpada iz članka 65. ovoga Zakona za masu ili volumen preuzetog spremnika miješanog komunalnog otpada.</p> <p>Potrebno je definirati da se cjenik odnosi na masu ili volumen miješanog komunalnog otpada, a ne preuzetog spremnika, zato što se otpad ne mora nužno prikupljati samo spremnicima.</p> <p>Troškovi pružanja javne usluge Članak 77. (1) Davatelj usluge dužan je iz prihoda od naplate cijene javne usluge iz članka 72. stavka 1. ovoga Zakona financirati samo troškove čija svrha je pružanje javne usluge uključujući sljedeće: 1. troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada 2. troškove prijevoza otpada 3. troškove obrade miješanog komunalnog otpada i biootpada 4. troškove koji su nastali radom reciklažnog dvorišta i mobilnog reciklažnog dvorišta zaprimanjem bez naknade otpada nastalog u kućanstvu na području jedinice lokalne samouprave za koje je uspostavljeno reciklažno dvorište</p>		
--	--	---	--	--

		<p>5. prijevoza i obrade glomaznog otpada koji se prikuplja u okviru javne usluge 6. vođenje propisanih evidencija i izvješćivanja u vezi s javnom uslugom 7. drugi primjereni i opravdani troškovi pružanja javne usluge.</p> <p>Potrebno je definirati da se ne smije podizati cijena javne usluge po volji komunalnog poduzeća i JLS ukoliko dođe do poremećaja na tržištu reciklanata, povećane potrebe za čišćenjem divljih deponija, povećane potrebe za nabavom vozila ili ukoliko dođe do povećanja drugih troškova komunalnog poduzeća. Kako bi komunalno poduzeće kompenziralo eventualne gubitke zbog navedenih i sličnih razloga, potrebno je oformiti Fond koji bi financijskim potporama komunalnim poduzećima regulirao da ne dolazi do naglih porasta cijene javne usluge i posljedično pobune građana i građanki, posebice onih koji se trude odvajati otpad. Konstrukcija "drugi primjereni i opravdani troškovi pružanja javne usluge" daje puno prostora za različite interpretacije što bi svakako trebalo izbjeći ili jasnije definirati.</p> <p>Standardna veličina i bitna svojstva spremnika Članak 78. (2) Standardna veličina i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje miješanog komunalnog otpada mora se odrediti na način da je spremnik primjeren potrebi pojedinog korisnika usluge. (3) Primjerenost potrebe pojedinog korisnika javne usluge ne može se ocjenjivati temeljem površine ili obujma nekretnine iz članka 68. stavka 1. ovoga Zakona.</p> <p>Potrebno je definirati da se primjerenost spremnika potrebama pojedinih korisnika ne određuje svojevrijedno od strane komunalnih poduzeća, već da građani i građanke mogu sami birati spremnik određenog volumena koji odgovara količinama miješanog otpada, pri čemu se treba omogućiti i izbor manjih spremnika, a ne samo spremnika većih od 60 litara, kao što je to dosad bio slučaj u brojnim JLS.</p> <p>Odvojeno sakupljanje komunalnog otpada Članak 81. (1) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati odvojeno prikupljanje otpadnog papira i kartona, stakla, metala, plastike, biootpada, drva, tekstila, ambalaže, električne i elektroničke opreme, baterija i akumulatora i glomaznog otpada, uključujući otpadne madrace i namještaj na način da osigura funkcioniranje jednog ili više reciklažnih dvorišta, odnosno mobilne jedinice na svom području sukladno stavcima 2. i 3. ovoga članka te uslugu prijevoza glomaznog komunalnog otpada na zahtjev korisnika usluge.</p> <p>Potrebno je dopuniti definiranjem da se odvojeno sakupljanje mora osigurati ne samo putem reciklažnih dvorišta, već i skupljanjem na kućnom pragu te individualiziranom naplatom koja potiče ljude da više odvajaju.</p> <p>Glomazni otpad Članak 82. (1) Davatelj usluge je dužan u okviru javne usluge barem jednom u kalendarskoj godini preuzeti glomazni otpad od korisnika usluge koji je kućanstvo na obračunskom mjestu korisnika usluge bez naknade. (2) Davatelj usluge je dužan na zahtjev korisnika usluge koji je kućanstvo osigurati preuzimanje glomaznog otpada od korisnika usluge na obračunskom mjestu korisnika usluge, pri čemu je korisnik usluge dužan platiti cijenu prijevoza i obrade tog otpada. (3) Davatelj usluge je dužan preuzeti glomazni otpad od</p>		
--	--	---	--	--

		<p>korisnika usluge na obračunskom mjestu korisnika usluge koji je kućanstvo u što kraćem roku koji zajednički određuju korisnik usluge i davatelj usluge.</p> <p>Potrebno je definirati da je davatelj usluge dužan barem 2x godišnje preuzeti glomazni otpad. Također, potrebno je definirati da korisnici usluge glomazni otpad besplatno mogu neograničeno puta godišnje predati u centar za ponovnu uporabu na području JLS, kao i neograničen broj puta u reciklažnom dvorištu.</p> <p>Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada Članak 84. (1) Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada iz kućanstva te iz drugih izvora, ako je takvo sakupljanje određeno najboljim raspoloživim tehnikama, uspostavljena je radi doprinosa Republike Hrvatske samodostatnom zbrinjavanju i uporabi miješanog komunalnog otpada Europske unije kao cjeline.</p> <p>Potrebno je definirati da sukladno poštivanju zakonskog načela blizine JLS trebaju imati mogućnost obrade miješanog otpada na svojem području u ekološki prihvatljivim postrojenjima koje isključuju pripremu otpada za spaljivanje i suspaljivanje, kao i samo spaljivanje i suspaljivanje, već iz miješanog otpad izvlače reciklante, ostatak pretvaraju u sirovinu za novu industrijsku proizvodnju, a krajnji minimalni neuporabljivi ostatak inertiziraju u masu koja se potom sigurno zbrinjava odlaganjem na za to uređenom platou ili koristi za prekrivanje postojećeg odlagališta.</p> <p>(2) Blizina i samodostatnosti iz stavka 1. ovoga članka ne podrazumijeva da se u Republici Hrvatskoj moraju nalaziti postrojenja za svu konačnu uporabu otpada.</p> <p>Potrebno je definirati da se ne smije miješani otpad izvoziti izvan EU jer brojna postrojenja u zemljama koje nisu dio EU nemaju adekvatne uvjete za zbrinjavanje tog otpada. Također, potrebno je definirati da se ne smije uvoziti miješani otpad iz drugih zemalja za obradu u RH.</p> <p>(4) Integrirana mreža postrojenja iz stavka 1. ovoga članka mora omogućiti učinkoviti transport otpada, kad je nužno i putem pretovarnih stanica na kojima se obavlja skladištenje, priprema i pretovar otpada za prijevoz prema postrojenju za obradu otpada, te obradu miješanog komunalnog otpada postupkom uporabe ili zbrinjavanja u najbližem odgovarajućem postrojenju, najprikladnijim postupkom i tehnologijom kako bi se osigurala visoka razina zaštite okoliša i javnog zdravlja.</p> <p>Potrebno je definirati "najprikladnijim postupkom i tehnologijom kako bi se osigurala najviša moguća razina zaštite okoliša i javnog zdravlja".</p> <p>Članak 88. (1) Radi poticanja ponovne uporabe i sprječavanja nastanka otpada, recikliranja i općenito uporabe otpada, te doprinosa postizanju nacionalnog cilja gospodarenja otpadom, u sklopu proširene odgovornosti proizvođača proizvođač proizvoda dužan je:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. preuzeti rabljeni proizvod 2. osigurati preuzimanje otpada koji nastaje od uporabe proizvoda 3. osigurati provedbu usluga gospodarenja otpadom 4. platiti naknadu gospodarenja otpadom 5. osigurati javno dostupne informacije o mjeri u kojoj se proizvod može ponovno uporabiti i reciklirati 6. označiti proizvod odnosno ambalažu i priložiti uputu i 7. registrirati se i dostavljati podatke u Registar proizvođača s proširenom odgovornosti. <p>Potrebno je dopuniti članke koji uređuju sustav POP,</p>		
--	--	---	--	--

		<p>pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus - ne samo za troškove skupljanja, već i pokrivanje troškova: mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, skupljanja otpada, prijevoza i obrade, čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, prikupljanja podataka i izvješćivanja. Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratne alternative te daju prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi. Također, potrebno je osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a -do kraja 2021. godine. Potrebno je uvesti i naknadu za eko-modulacije (kao npr. Francuska). To znači da proizvođači plaćaju diferenciranu naknadu prema načinu na koji njihovi proizvodi zadovoljavaju okolišne kriterije, kao što su količina upotrijebljenog materijala, ugradnja recikliranih materijala, upotreba obnovljivih resursa kojima se održivo upravlja, trajnost, mogućnost popravka, ponovne uporabe i recikliranja te prisutnost opasnih tvari.</p> <p>Savjeti za posebnu kategoriju otpada Članak 93.</p> <p>(1) Savjeti za posebnu kategoriju otpada su savjetodavna tijela Ministarstva i Fonda koja na sjednici prate, analiziraju i donose preporuke i prijedloge o mjerama u sustavima posebnih kategorija otpada.</p> <p>(3) Fond odlukom osniva savjet iz stavka 1. ovoga članka te određuje članove savjeta na rok od četiri godine i to:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. tri stručna predstavnika za gospodarenje otpadom Fonda 2. dva stručna predstavnika za gospodarenje otpadom Ministarstva na prijedlog ministra 3. tri predstavnika osoba koje gospodare otpadom i tri predstavnika proizvođača proizvoda, na prijedlog Hrvatske gospodarske komore. <p>Potrebno je među stručne predstavnike odrediti i stručnjake iz organizacija civilnog društva koje aktivno prate i rade na navedenoj temi zajedno s gradovima, općinama i inozemnim organizacijama.</p> <p>Poticaji i potpore u gospodarenju otpadom Članak 94.</p> <p>Potrebno je predvidjeti ekonomske poticaje za uspostavu modela ponovnog punjenja i drugih sustava višekratne uporabe. Pokretanje novih, zelenih proizvodnih i uslužnih djelatnosti koje osiguravaju višekratnu uporabu doprinijet će sprečavanju nastanka otpada.</p> <p>Potrebno je propisati poticaje za proizvođače višekratnih materijala za ponovnu uporabu te naknade za proizvođače jednokratnih materijala, kako bi se potaknula ponovna uporaba i smanjila količina otpada koja nastaje jednokratnim korištenjem materijala.</p> <p>(4) Fond može sufinancirati gradnju postrojenja za recikliranje otpada radi postizanja visoko učinkovitog recikliranja.</p> <p>Potrebno je proširiti ovaj stavak te u njega nadodati centar za ponovnu uporabu, postrojenje za sortiranje, kompostiranje te postrojenje za ekološki prihvatljivu obradu miješanog otpada (u industrijske sirovine) u JLS.</p> <p>Poticajna naknada Članak 96.</p> <p>Potrebno je propisati da se JLS koje su ispunile ciljeve u gospodarenju otpadom oslobađaju plaćanja poticajne naknade za smanjenje količina miješanog komunalnog otpada, da se ne bi dogodio slučaj kao sa Prelogom koji je kažnjen a daleko je iznad ciljeva koje ima RH.</p>	
--	--	---	--

		<p>Povratna naknada Članak 99. (9) Vlada uredbom propisuje vrste proizvoda za koje se plaća povratna naknada, način izračuna iznosa plaćanja za povratnu naknade, iznos povratne naknade, te obvezu dostave podataka nužnih za sustav povratne naknade.</p> <p>Potrebno je definirati da će Vlada u narednih godinu dana od donošenja Zakona analizirati i propisati proširenje sustava povratne naknade na još neke proizvode (primjerice boce od kozmetičkih preparata, ulja, octa, začina itd.), s obzirom da se pokazalo da je postojeći sustav rezultirao visokom stopom recikliranja proizvoda koji su uključeni u sustav povratne naknade.</p> <p>Članak 103. Planski dokumenti gospodarenja otpadom su: Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Plan gospodarenja otpadom Grada Zagreba.</p> <p>Neprihvatljivo je da se mijenja dosadašnji model da JLS više ne moraju donositi planove gospodarenja otpadom, s obzirom da lokalna komunalna poduzeća najbolje poznaju situaciju u JLS. Županijski planovi moraju biti usklađeni s planovima JLS.</p> <p>Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske Članak 104. (4) Plan iz stavka 1. ovoga članka se objavljuje u Narodnim novinama i na javno dostupnim mrežnim stranicama Ministarstva.</p> <p>Potrebno je propisati i obvezu javnog savjetovanja i uključivanja javnosti u kreiranje Plana.</p> <p>Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba Članak 106. (3) Plan iz stavka 2. ovoga članka donosi predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba i o tome obavještava Ministarstvo. (5) Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba objavljuje se u službenom glasilu jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.</p> <p>Potrebno je propisati i obvezu javnog savjetovanja i uključivanja javnosti u kreiranje Plana.</p> <p>Članak 107. (1) Sanaciju lokacije onečišćene otpadom utvrđenu Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske osigurava Republika Hrvatska.</p> <p>Potrebno je definirati da RH osigurava sanaciju i drugih lokacija koje su značajno onečišćene otpadom i za koje ne postoje drugačiji uvjeti sanacije, a ne samo za lokacije koje su definirane Planom gospodarenja otpadom RH.</p> <p>Članak 112. (3) Ministar naredbom može zabraniti isporuku u Republiku Hrvatsku otpada namijenjenog uporabi spaljivanjem radi zaštite integrirane mreže za obradu miješanog komunalnog otpada, ako je izvjesno da bi se zbog takvih isporuka otpad koji nastaje u Republici Hrvatskoj morao zbrinuti na način koji nije usklađen s Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske.</p> <p>Potrebno je definirati da je zabranjeno u RH uvoziti bilo kakvu vrstu komunalnog otpada namijenjenu uporabi spaljivanjem, s obzirom da RH nema adekvatne uvjete,</p>		
--	--	---	--	--

		<p>a i bilo kakva vrsta spaljivanja ugrozila bi ciljeve koje RH mora ispuniti, a tiču se recikliranja i ponovne uporabe komunalnog otpada.</p> <p>Nadležnost za obavljanje inspekcijskog nadzora Članak 132. (5) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na javnu uslugu sakupljanja komunalnog otpada te na nepropisno skladištenje, ostavljanje, odbacivanja ili odlaganje otpada od strane fizičke osobe ili nepoznatih osoba protivno ovom Zakonu provodi osoba koja obavlja poslove službe nadležne za komunalni red jedinice lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: komunalni redar), ako ovim Zakonom nije određeno drugačije.</p> <p>Potrebno je dodati i nepropisno spaljivanje otpada kako na javnim i privatnim parcelama na otvorenom/vani od strane fizičkih i pravnih osoba (manjih obrta) tako i u manjim ložištima (grijanje na otpad u stambenim objektima, loženje starog lakiranog namještaja, spaljivanje zauljenih krpa i ambalaže od strane automehaničara isl.). Potrebno je povećati kapacitete inspekcija i komunalnog redarstva s obzirom da se pokazalo da su dosadašnji kapaciteti nedostatni. Također, potrebno je komunalnim redarima dati ovlasti in nad pravnim osobama, ne samo nad fizičkim, s obzirom na potkapacitiranost inspekcije i velik broj učestalih prekršaja. Komunalni redari se vrlo često susreću s nepropisnim postupanjem s otpadom od strane vlasnika manjih obrta te im u tom smislu treba dati ovlasti za postupanje i prema pravnim osobama vlasnicima manjih obrta (soboslikari, automehaničari i sl.).</p> <p>Ovlasti inspektora u postupku inspekcijskog nadzora i predmet inspekcijskog nadzora</p> <p>Članak 136. (3) Ako fizička osoba počinitelj odbacivanja otpada na zahtjev komunalnog redara ne predoči na uvid osobni identifikacijski dokument radi provjere identiteta, komunalni redar je ovlašten zatražiti pružanje pomoći od djelatnika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove radi utvrđivanja identiteta počinitelja odbacivanja otpada.</p> <p>Potrebno je propisati više ovlasti redara nad prekršiteljima, prvenstveno mogućnost zadržavanja osoba koje odbiju dati dokumente do dolaska policijskih službenika. Također, komunalnim redarima olakšati pristup bazi podataka tako da mogu naplaćivati kazne bez da trebaju čekati djelatnike ministarstva da dođu utvrditi počinitelja. Dodatno, potrebno je dati ovlasti komunalnom redarstvu i inspekciji da kažnjavaju za nepropisno spaljivanje otpada od strane fizičkih osoba na otvorenom i zatvorenom.</p> <p>Članak 138. 5) Komunalni redar postupa sukladno odredbama iz stavaka 1. do 4. ovoga članka kada u provedbi nadzora postupanja s otpadom utvrdi da je fizička osoba učinila povredu ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.</p> <p>Inspekcija zaštite okoliša je potkapacitirana te je u svrhu učinkovitijeg uklanjanja nepravilnosti određenim ovim Zakonom komunalnim redarima potrebno dati ovlasti postupanja i prema pravnim osobama, odnosno manjim obrtima (npr. automehaničari, soboslikari i sl.).</p> <p>Članak 141. (2) Ako osoba koja je nepropisno uskladištila, ostavila, odbacila i/ili odložila otpad nepoznata, komunalni redar</p>		
--	--	---	--	--

			<p>rješenjem naređuje uklanjanje otpada vlasniku nekretnine na kojoj je nepropisno uskladišten, ostavljen, odbačen i/ili odložen otpad ili posjedniku nekretnine ako vlasnik nekretnine nije poznat ili osobi koja sukladno posebnom propisu upravlja određenim područjem (dobrom), ako je otpad odložen na tom području (dobru) ili osobi koju je zatekao da odbacuje otpad izvan lokacije gospodarenja otpadom ili osobi za koju se može dokazati da je otpad odbacila izvan lokacije gospodarenja otpadom.</p> <p>U velikom broju slučajeva nepropisnog odlaganja otpada na privatnim parcelama, vlasnici nisu ti koji su taj otpad odložili, te je kontraproduktivno izricanje mjere uklanjanja otpada vlasniku parcele za nešto što nije napravio. Stoga je, ukoliko se utvrdi da vlasnici nisu i počinitelji, potrebno dati više ovlasti komunalnim redarima kako bi se jasno utvrdio stvarni identitet počinitelja kojima bi se izrekle odgovarajuće mjere uklanjanja otpada te kako bi se sankcionirali na licu mjesta (npr. pristup bazi kako bi se preko registarskih oznaka utvrdio vlasnik vozila kojim je otpad odbačen i sl.).</p> <p>(5) Istekom roka određenog rješenjem iz stavka 1. i 2. ovoga članka komunalni redar utvrđuje ispunjavanje obveze određene rješenjem. Ako komunalni redar utvrdi da obveza određena rješenjem iz stavka 1. ovoga članka nije izvršena, jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb dužan je osigurati uklanjanje tog otpada predajom ovlaštenoj osobi za gospodarenje tom vrstom otpada.</p> <p>Kako bi se osiguralo da uklanjanje nepropisno odloženog otpada kojeg poznati počinitelj ne ukloni u propisanom roku, te uklanjanje koje obavljaju Grad Zagreb, odnosno jedinice lokalne samouprave, ne padne na teret jedinica lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, potrebno je odrediti da se trošak zbrinjavanja otpada naplati poznatom počinitelju te u tom smislu Komunalnim redarima dati ovlasti kako bi se odgovarajuće primjenio čl. 142. Zakona o općem upravnom postupku koji glasi;</p> <p>“1) Javnopravno tijelo koje provodi izvršenje prisilit će izvršenika na ispunjenje obveze iz rješenja novčanom kaznom, ako je izvršenik ne ispuni sam, ako izvršenje putem trećih osoba nije moguće ili je neprikladno za postizanje svrhe izvršenja.</p> <p>(2) Novčana kazna kojom se fizička osoba prisiljava na izvršenje izriče se rješenjem u iznosu do dvije prosječne godišnje bruto plaće ostvarene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Novčana kazna kojom se pravna osoba prisiljava na izvršenje izriče se rješenjem odgovornoj osobi te pravne osobe u iznosu do deset prosječnih godišnjih bruto plaća ostvarenih u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Žalba na rješenje o novčanoj kazni ne odgađa izvršenje rješenja.</p> <p>(3) U slučaju daljnjeg neispunjavanja obveze, izreći će se druga, veća novčana kazna unutar utvrđenog raspona. Ako je potrebno, novčana kazna može se izreći i više puta.</p> <p>(4) Novčane kazne izvršavaju se sukladno odredbama ovoga Zakona o izvršenju novčanih obveza.”</p>		
522	IVAN BLAŠKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da je nužno :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative. - Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. 	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja

					potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
523	Vedran Dankić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda od dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
524	Vedrana Ivanda	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
525	Katja Komazec	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>> Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive</p>

			<p>> Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>> Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>> Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
526	MILENA MATAL	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Primljeno na znanje	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
527	Slobodanka Antičić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
528	Ekoplanet d.o.o.	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže

			<p>lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
529	Dajana Jaklin	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
530	Paula Roca	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
531	DORA VRAGOVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila</p>

		ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
532	Mirjana Lucic	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
533	Sonja Boric	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 2 u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenjeti i Direktivu EU 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015 o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom Direktiva 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019 ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih vrećica na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu potrošnje plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Plastične vrećice u brojnim su se istraživanjima pokazale kao bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su</p>

			<p>mogućih zamjenskih materijala stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>		<p>niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
534	Martin Brlek	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
535	Lucija Jakuš	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
536	Lidija Muić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja</p>

			<p>nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
537	Branimir Lukačević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
538	Kaja Lukač	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
539	ANA MILJAN	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje</p>

			<p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
540	Radivoj Kuštrić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>treba se pogledati stručna analiza utjecaja na okoliš određenih vrećica za nošenje, za papirne vrećice koje se mogu koristiti samo jednom moramo rušiti šume, izvor kisika ,koliko treba da naraste ponove jedno stablo?koliki je tu utjecaj na okoliš,plattene vrećice utrošak vode i deterđentata za pranje koji odlaze u podzemne vode.Polietilenske vreće za nošenje patentirane su davne 1959 u Švedskoj i njihov izumitelj je nagrađivan zbog zaštite od uništavanja šuma za vreće za nošenje. (CNN).Vrećice koje zagađuju ocean nisu došle iz Hrvatske i zabrana proizvodnje kod nas ,smanjiti će i ovako malu industrijsku proizvodnju i povećati nezaposlenost,</p>	Primljeno na znanje	<p>Zabranu stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporbajuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
541	Snježana Matejčić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabranu stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu</p>

			transparentnost poslovanja. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.		stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
542	Monika Cabraja	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu. Smatram da je nužno: Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative. Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
543	Dino Franic	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu. Smatram da je nužno: Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative. Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
544	Tena Šarić Rukavina	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu. Smatram da je nužno: Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive

			<p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
545	TONI JERKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
546	Marko Ban	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
547	Valentina Anić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu</p>

			<p>jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
548	Jasenska Kolarić Barač	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Slažem se da je u ovaj Zakon nužno potrebno unijeti Direktivu o jednokratnoj plastici, ali ništa sse ne će promijeniti bez konkretnijih mjera pa zato predlažem:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
549	Nera Nemeč	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<ul style="list-style-type: none"> •Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje •Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. •Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača •Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici 	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove</p>

					Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
550	MARKO CAFUTA	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <ul style="list-style-type: none"> * Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative. * Postaviti zabranu na proizvodnju, uvoz i korištenje jednokratnih plastičnih čaša, jednokratnih plastičnih spremnika za hranu, kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni i jednokratnu plastičnu ambalažu. * Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu. 	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
551	Ivana Uremović Gašić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
552	Tea Horvatić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>

			<p>nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p> <p>S poštovanjem, Tea Horvatić</p>		<p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
553	Dajana Krnek	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabranu stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
554	SONJA KUZMANIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabranu stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
555	Aileen Marinčić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabranu stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno</p>

			<p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>		<p>zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
556	Natalija Pavlaković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabranu stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
557	Duje Matešan	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabranu stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

558	Igor Čatić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Prof. Igor Čatić – komentari</p> <p>Problem cjelokupnog otpada zahtijeva maksimalne napore svih, stručno utemeljene i stvarnog utjecaja, posebno na klimatske promjene. Predlaže se, prvenstveno, da se primjena zakonskih odredbi odloži za 2 do 3 godine, posebno u svjetlu korona krize.</p> <p>Nužno je, potom, naglasiti da su plastične vrećice ambalaža i da slijede EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>U pojedinim člancima također je nužno koristiti precizno i usvojeno nazivlje.</p> <p>U članku 4., u točki 8., predlaže se zamjena riječi „reciklažno dvorište“ riječima „reciklažnom dvorištu“.</p> <p>U istom članku, u točki 10., predlaže se zamjena riječi „zbrinjavanja otpada“ riječima „gospodarenja otpadom“.</p> <p>U istom članku, u točki 11., predlaže se definicija pojma „gospodarenje otpadom“ kao „su djelatnosti sakupljanja, prijevoza, oporabe (uključujući razvrstavanje) i gospodarenja otpada, uključujući nadzor nad obavljanjem tih djelatnosti, nadzor i mjere koje se provode na lokacijama na kojima se gospodari otpad, te radnje koje poduzimaju trgovac otpadom i posrednik u gospodarenju otpadom“, jer se predlaže u cijelom zakonu koristiti ili pojam „zbrinjavanje otpada“ ili „gospodarenje otpadom“, pri čemu se prednost daje „gospodarenju otpadom“.</p> <p>U istom članku, u točki 17., predlaže se dodatno propisati da se pri prodaji tih vrećica smije upotrebljavati samo naziv „plastična vrećica“, a ne „PVC-vrećica“ ili „najlonska vrećica“.</p> <p>U istom članku, u točki 19., predlaže se zamjena riječi „energetske“ riječju „energijske“. Također, ista se promjena predlaže i u drugim točkama gdje se misli na „energiju“, a ne na „energetiku“.</p> <p>U istom članku, u točki 24., predlaže se pojam „najbolje raspoložive tehnike“ zamijeniti pojmom „najbolji raspoloživi postupci“, sukladno i u definiciji.</p> <p>U istom članku, u točki 46., pogrešno se upotrebljava riječ „polimer“. Naime, „polimer“ je u hrvatskom jeziku pojam koji obuhvaća sve polimere, od bjelančevina, polisaharida i nukleinskih kiselina, do kompozitnih i hibridnih materijala i tvorevina. Polimeri mogu biti anorganski, poput gline, gipsa ili cementa, ili organski, npr. nafte, prirodnog plina itd. Plastika se sastoji od osnovnog sastojka, proizvoda polimerizacije koji se u hrvatskom naziva polimerizat.</p> <p>Stoga se predlaže zamjena riječi „polimer“ riječju „polimerizat“.</p> <p>U istom članku, u točki 53., predlaže se zamjena riječi „termičkom“ riječju „toplinskom“, kao i u drugim točkama gdje je to prikladniji izraz.</p> <p>U istom članku, u točki 57., predlaže se promjena značenja pojma „reciklabilni komunalni otpad“ u „čine otpadni proizvodi od papira, kartona, plastike, metala, stakla (napomena za redaktore: anorganski polimerni materijal), uključujući otpadnu ambalažu iz kućanstva koji su komunalni otpad“.</p> <p>U istom članku, u točki 62., predlaže se zamjena riječi „predmet“ riječju „tvorevina“ ili „stvar“.</p>	Djelomično prihvaćeno	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p> <p>Prijedlog u svezi članka 4. stavka 1. točke 8. je prihvaćen.</p> <p>Prijedlog u svezi članka 4. stavka 1. točaka 10. i 11. nije prihvaćen jer bi se inače pojam „zbrinjavanje otpada“ tumačio širim pojmom koji ga obuhvaća „gospodarenjem otpadom“, odnosno svako „zbrinjavanje otpada“ je „gospodarenje otpadom“, ali svako „gospodarenje otpadom“ nije ujedno i „zbrinjavanje otpada“.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pojam „energetska“ se koristi jer je isti uobičajeno koristiti u ovom kontekstu te se ne prihvaća da se isti zamjeni pojmom „energijski“.</p> <p>Pojam „najbolje raspoložive tehnike“ se koristi jer je je propisan Zakonom o zaštiti okoliša.</p> <p>Pojam „polimer“ je opće prihvaćen te se stoga i koristi u uobičajenom smislu u tekstu što nije slučaj kad bi se koristio pojam „polimerizat“.</p> <p>Pitanje štapića za uši uređeno je direktivom 2019/904</p> <p>Pitanje naknade gospodarenja otpadom za određene proizvode urediti će se podzakonskim aktima.</p> <p>Pojam „ekspandirani“ se koristi u tekstu propisa jer je uporaba istoga uobičajena.</p>
-----	------------	--	---	-----------------------	---

			<p>U istom članku, u točki 68., predlaže se definirati pojam „suspajljivanje otpada“ kao „postupak uporabe, odnosno gospodarenja otpadom čija je prvenstvena svrha proizvodnja energije ili materijalnih proizvoda i u kojem se otpad koristi kao redovno ili dopunsko gorivo ili u kojem se otpad toplinski obrađuje radi gospodarenja. To uključuje oksidacijsko spaljivanje otpada, kao i druge toplinske procese, poput pirolize, rasplinjavanja ili plazma procesa, sve dok se rezultirajući proizvodi tih obrada nakon toga spaljuju“.</p> <p>Predlaže se da se točka 73. u istom članku poveže po redoslijedu s točkom 17.</p> <p>U članku 7., u točki 9., predlaže se zamjena riječi „značajno“ riječju „bitno“.</p> <p>Vezano za članak 16., nejasno je po čemu su bolji štapići za uši s papirnatom drškom i koja LCA analiza to potvrđuje.</p> <p>U istom članku, u točkama 8., 9. i 10., potrebno je zamijeniti riječ „ekspandiranog“ riječju „pjenećeg“.</p> <p>U istom članku, u stavku 3., predlaže se brisanje zabrane i propisivanje rješenja koji uključuje plaćanje poreza od strane prodavača, ako prodavač stavi svoju reklamu na takvu vrećicu, a vrećice bez natpisa mogle bi se naplaćivati po odgovarajućoj cijeni.</p>		<p>Prijedlog u svezi članka 4. stavka 1. točke 57. nije prihvaćen jer se radi o „otpadu“, a ne „otpadnim proizvodima“.</p> <p>Prijedlog u svezi članka 4. stavka 1. točke 62. nije prihvaćen.</p> <p>Pojam suspajljivanja otpada propisan je Direktivom o industrijskim emisijama te stoga prijedlog svezi članka 4. stavka 1. točke 68. nije prihvaćen.</p> <p>Pitanje štapića za uši određeno je direktivom 2019/904.</p>
559	Dorotea Odak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Primljeno na znanje	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
560	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Predlaže se dodatno razmotriti ovlasti komunalnog redara, obzirom na posebne propise koji reguliraju obvezu predočenja osobnog identifikacijskog dokumenta.	Ne postoji odgovor	
561	Vanja Petković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p>	Primljeno na znanje	Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju

					<p>bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
562	Antonio Knežević Grubišić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima. Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Primljeno na znanje	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
563	Antonio Knežević Grubišić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi. Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za smeće. Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti. Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu. Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

			ponovno korištenje recikliranog materijala.		
564	Monika Jandrić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno:</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu</p>	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
565	Adelina Ivković Marioxxx	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemije korona virusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
566	MONIKA MIKOČEVIĆ-KRAJAČIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za

			<p>vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta? Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>		<p>nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
567	Dunja Ribarić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljam pokretanje prenošenja Direktive o jednokratnoj plastici u nacionalno zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom, ali smatram da prenošenje mora biti ambicioznije i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu.</p> <p>Smatram da je nužno: Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p> <p>Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja.</p> <p>Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
568	MILENA MATAL	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
569	Maja Petković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>	Primljeno na znanje	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih</p>

					<p>vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Korištenje vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
570	Ivana Putrić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
571	Dorothea Odak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p>	Primljeno na znanje	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
572	Vladimir Rupčić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O	U Članku 16., predlaže se brisanje stavka kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s

		GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Nacrt zanemaruje inozemna istraživanja, kao što je dansko Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags (2019.), gdje se, između ostalog, dokazalo da je alternative plastičnim vrećicama potrebno iskoristiti vrlo velik broj puta da bi opravdale potrošnju resursa. Primjerice, vrećica od običnog pamuka treba se nositi do 7.100 puta kako bi se „nadoknadio“ utjecaj njene proizvodnje na okoliš, a vrećica od organskog pamuka mora se upotrijebiti čak do 20.000 puta (dakle, svakodnevno, gotovo 55 godina). Vrećicu za nošenje u istom je kontekstu dovoljno ponovno iskoristiti kao vrećicu za smeće nakon što prestane služiti prvotnoj svrsi.</p> <p>Plastični otpad je osim toga potreban u kružnom gospodarstvu, koje bi Republika Hrvatska trebala uspostaviti, prema uzoru država po veličini i naseljenosti sličnih nama, poput Finske. Dakle, treba težiti smanjivanju plastičnog otpada, ali ne posezati za zabranama.</p> <p>Osim toga, zabrana plastičnih vrećica za nošenje bi negativno utjecala i na postojeće stanje hrvatskog gospodarstva, koje je sada dodatno opterećeno posljedicama epidemije koronavirusa. Bez stvarne potrebe bi se ugrozilo 800 radnih mjesta, u tvrtkama koje se često nalaze u manje razvijenim regijama Republike Hrvatske.</p> <p>Hrvatska je prošle godine proizvela 26.586 tona plastičnih vrećica, izvezla 15.755 tona, a uvezla preko 10.200 tona, što čini vrlo mali udio u ukupnoj europskoj količini. EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 mikrometara, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice.</p>		<p>debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
573	Ivana Putrić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i oporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetsku uporabu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

574	Boris Prpić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvoriti radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Primljeno na znanje	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
575	Vladimir Rupčić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabrana vrste proizvoda koji u koji se može utrošiti reciklirana plastika nastala od ostale vrste plastične ambalaže, koja nije obuhvaćena ovim zakonom, a ipak se nalazi na policama trgovina (ambalaža papirnatih ručnika i toaletnog papira, pelena i ostalih higijenskih proizvoda, termoskupljajuća primarna, sekundarna ili tercijarna ambalaža, te ambalaža mnogih smrznutih prehrambenih proizvoda i sl.) u potpunosti se protivi logici. S jedne strane imate potrebu za povećanim recikliranjem plastike, a u isto vrijeme zabranjujete kategoriju proizvoda koja može apsorbirati tu recikliranu količinu. Na taj način oslabljujete naše ionako slabo gospodarstvo i podižete trošak života jer alternativne vrste ambalaže su skuplje i imaju znatno veći negativni utjecaj na okoliš od proizvodnje plastike.</p> <p>To se također kosi sa obavezom Hrvatske o selektiranju i uporabi otpada, jer kada se ta obveza izvrši, dobiti ćemo sirovinu koju ćemo, ili sami iskoristiti u našim proizvodnim kapacitetima ili ćemo je biti prisiljeni prodati na inozemnom tržištu po niskim cijenama, a nama će se to opet vratiti kao skupa ambalaža s ponovljenom skupom obvezom sakupljanja, selektiranja i uporabe. To znači da bi zabrana značajno i negativno utjecala na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja, te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>Već je bilo govora među komentarima ovdje o utrošcima vode, pesticida i ostalih otrovnih kemikalija kod proizvodnje papira. Skrenuta vam je pažnja i na znanstvene radove što naših znanstvenika što znanstvenika iz ostalih država Europske unije. U prijedlogu zakona se vidi da su takve studije ignorirane. Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. Svako odgovorno kućanstvo takvu vrećicu koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu, što se pokazuje izuzetno važno u današnje doba.</p> <p>Ono na što treba staviti naglasak novim zakonom je odgovorno ponašanje svih dionika u životnom vijeku plastične ambalaže kako bi se povećao udio te ambalaže koji završi u reciklaži, te u konačnici da se od tog recikliranog materijala ponovo proizvede isti ili sličan proizvod. Tu je najvažnija edukacija i društvena svijest. Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača.</p> <p>Kategorija vrećica koja se ovim prijedlogom želi</p>	Primljeno na znanje	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>

			zabraniti je bez pogovora najpraktičnija, najjeftinija i najzelenija vrećica čije „alternative“ ni u kom pogledu ne mogu parirati dobrim stranama te vrećice.		
576	Maja Petković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od deblijih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
577	MILENA MATAL	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnatih vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnatih i pamučnih vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od deblijih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>

			<p>zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>		
578	Boris Prpić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vezano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
579	Domagoj Drcic	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
580	Dorothea Odak	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladić će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona. Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno</p>

			<p>uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>		<p>uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
581	Boris Prpić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladić će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona. Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
582	Adelina Ivković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>

			<p>ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>		
583	Adelina Ivković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO₂ i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od deblijih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
584	Adelina Ivković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi,</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od deblijih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu</p>

			<p>dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>		<p>uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
585	Adelina Ivković Marioxxx	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Optiplast je tvrtka u kojoj je zaposleno više od 80 ljudi , te bi se usvajanjem ovakvog prijedloga zakona kojim se zabranjuju plastične vrećice debljine 15-50my direktno ugrozila radna mjesta zaposlenika.</p> <p>Mi radimo u jednoj od ekonomski najnerazvijenijih županija, Sisačko-moslavačkoj županiji, u gradu Sisku i jedna smo od rijetkih tvrtki koje su uspjele opstati na ovom području. Ovako formuliran zakon direktno dovodi naš opstanak u pitanje.</p> <p>Ističemo da Ministarstvo gospodarstva nije napravilo niti jednu stručnu studiju o štetnosti plastičnih vrećica i utjecaju na okoliš. Jedina stručna studija koja je napravljena je Ekspertiza s FSB-a koja upravo govori u prilog plastičnim vrećicama, a tu su i stručne studije Danskog Ministarstva zaštite okoliša, te Engleske i Walesa. Na znanstveno utemeljenim činjenicama jasno je predočeno da je utjecaj plastičnih vrećica na okoliš neusporedivo manji od utjecaja platnenih i papirnatih vrećica . Izrada papirnate vrećice guta više energije i pije 15 puta više vode od izrade plastične, transportni troškovi su daleko veći jer je papir teži, jedna papirnata vrećica proizvodi četiri puta više krutog otpada od tanke plastične, a tijekom njezine proizvodnje emitira se 142 posto više štetnih plinova. Još prije desetak godina Agencija za zaštitu okoliša Ujedinjenog Kraljevstva (UKEA) objavila je istraživanje o potrošnji resursa za različitu vrstu vrećica i zaključila da one izrađene od polietilena visoke gustoće (HDPE) imaju najmanji utjecaj na okoliš, nasuprot pamučnima koje traže najviše resursa za njihovu proizvodnju i distribuciju. Jedna studija australske vlade kaže da je potencijal pamučnih vrećica za globalno zagrijavanje 10 puta veći od utjecaja bilo koje druge vrste vrećica.</p> <p>Nadalje Europska komisija u svojoj direktivi nije tražila nikakvo ukidanje, već smanjenje potrošnje plastičnih vrećica, što se postiglo njihovom naplatom. Mi smo upravo na strani ovakve direktive koja traži razvoj kružnog gospodarenja otpadom, kružnu ekonomiju, koja omogućava stavljanje recikliranih proizvoda u ponovni postupak proizvodnje.</p> <p>Slijedom navedenog ne vidimo razloge da bi se u Sisku, gradu Hrvatskih pobjeda, ugasila jedna tvrtka koja zapošljava preko 80 ljudi prosječne starosne dobi većine od 21-40 godina koji su u naponu svojih radnih i kreativnih sposobnosti.</p> <p>Zato predlažemo sljedeći tekst ugraditi u novi Zakon o gospodarenju otpadom:</p> <p>Zabranjuje se stavljanje na tržište plastičnih vrećica za nošenje čija stjenka je deblja od 15 do 50 mikrometara, osim onih vrećica koje nose 'HGK znak', odnosno drugi ekvivalentan znak kojim se može temeljem neovisne ocjene garantirati minimalni udio reciklata:</p> <ul style="list-style-type: none"> - za plastične vrećice debljine od 15 do 30 mikrometara u konačnom proizvodu od 50% - za plastične vrećice debljine od 31 do 50 mikrometara u konačnom proizvodu od 80%. 	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
586	Ivana Putrić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vežano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno</p>

			<p>proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>		<p>uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
587	Adelina Ivković	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
588	Romeo Deša	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predlaže se uvesti povratnu naknadu na svu plastičnu ambalažu i svu plastičnu ambalažu uvrstiti u sustav povratne ambalaže i recikliranja, dakle, u sustav povratne naknade uvrstiti i (čiste) plastične vrećice.</p> <p>Nastavno na to, predlaže se u pravilniku o ambalaži jasno propisati da se svaka plastična ambalaža mora jasno i vidljivo označiti po vrsti polimera od kojeg je proizvedena – putem oznake, ili bar ili QR koda, a kako bi se na automatskim linijama moglo jednostavnije u kvalitetnije razdvajati po vrstama plastike od kojeg je ambalaža izrađena.</p> <p>Predlaže se da plastične vrećice, jednokratne i višekratne (sve deblje od 15 mikrometara), trebaju biti izrađene od najmanje 50 % reciklata.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih</p>

			<p>Uvođenjem obaveze ugradnje reciklata u novu plastičnu vrećicu potaknuo bi se i razvio se cijeli novi sustav prerade, a ljudi bi se savjesnije odnosili prema ambalažnom otpadu</p> <p>Zaključno, predlaže se revidirati, odnosno izbrisati, zabrane stavljanja na tržište u ovom Prijedlogu, budući da nam ovo vrijeme Covid-19 pandemije vrlo zorno ukazuje na nužnost i važnost jednokratnih plastičnih proizvoda (maske i zaštitna odijela), kao i jednokratne plastične ambalaže (vrećice za otpad). Sve mjere, propisi i preporuke upravo govore kako se treba u jednokratne plastične vrećice – i to dvije, odlagati kontaminirani otpad, što upravo dokazuje koliko je jednokratna plastična ambalaža kao i brojni drugi jednokratni plastični proizvodi – zdravstveno i higijenski sigurna.</p>		<p>plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
589	Greenpeace	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Pozdravljamo pokretanje transpozicije Direktive 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (dalje: Direktiva o jednokratnoj plastici, SUP Direktiva) u hrvatsko zakonodavstvo, kroz Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom (dalje: Prijedlog ZGO-a), ali smatramo da transpozicija mora biti ambicioznija i pokazati stvarnu namjeru da se stane na kraj onečišćenju plastikom za jednokratnu upotrebu. Potrebno je dopuniti Prijedlog ZGO-a ambicioznijim mjerama koje bi zajamčile konkretan zaokret prema ustrojavanju sustava gospodarenja otpadom utemeljenog na načelu prevencije, a ne otklanjanja nastale štete.</p> <p>Prijedlog ZGO-a donosi priliku za dugo očekivani sustavni odgovor na problem onečišćenja okoliša plastikom. Odgovor na institucionalnoj razini dolazi nakon brojnih inicijativa građanki i građana, jedinica lokalne samouprave i poslovnih organizacija u Hrvatskoj koje već godinama samoinicijativno i marljivo provode mjere za smanjenje onečišćenja plastikom. Koliko je građanima ova tema važna pokazuje i Greenpeaceova peticija za zabranu laganih plastičnih vrećica za nošenje (tanjih od 50 mikrona) koju je potpisalo čak 65 000 građana - act.gp/NecuVrecu.</p> <p>Pregledom Prijedloga ZGO-a utvrdili smo nekoliko načelnih smjernica, kao i niz detaljnijih preporuka koje bi dovele do obuhvatnijeg i kvalitetnijeg uređenja.</p> <p>NAČELNE SMJERNICE</p> <p>Ponavljamo dvije načelne smjernice već poslano resornom Ministarstvu, kojima smo naglašavali da učinkovita implementacija SUP Direktive na nacionalnoj razini znači:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Imati jasan obavezan cilj smanjenja na izvoru, odnosno, cilj smanjenja svih predmeta od jednokratne plastike, ne samo posuda za hranu i piće - 50% do 2025. i 80% do 2030. za jednokratnu ambalažu te jednokratne plastične predmete, s izuzetkom onih procijenjenih kao nužnih. Jasni i obvezujući kvantitativni ciljevi daju veću sigurnost investitorima u razvoju novih poslovnih modela. 2. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. U svjetlu Prijedloga ZGO-a dodajemo i dodatne preporuke: 3. Staviti još veći fokus na postavljanje kvalitetnog sustava prevencije nastanka plastičnog otpada, uz usvajanje svih pravila predviđenih Direktivom o jednokratnoj plastici (pravila o označavanju pojedinih plastičnih proizvoda, o njihovom dizajnu te o mjerama podizanja svijesti). 4. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu. 	Primljeno na znanje	<p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p> <p>Glede primjedbi vezanih uz proširenu odgovornost proizvođača, napominjemo da će se daljnje odredbe o proširenoj odgovornosti proizvođača, uključujući i odredbe o eko modulaciji naknada detaljnije propisati odgovarajućim propisom kojim se uređuje obveza proširene odgovornosti proizvođača za određene grupe/kategorije proizvoda uključujući i jednokratne plastične proizvode navedene u Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš.</p>

			<p>PREPORUKE:</p> <p>1. Bitno je osigurati značajan i mjerljiv pomak fokusa sustava gospodarenja otpadom s otklanjanja nastalog onečišćenja plastikom prema preventivnim mehanizmima. Premda čini prve korake za uvođenje preventivnih mehanizama Prijedlog ZGO-a još se uvijek više fokusira na zbrinjavanje otpada nego na smanjenje nastanka otpada. Dobre mjere koje pozdravljamo su mjere ograničenja stavljanja na tržište za plastične proizvode iz SUP Direktive. Pozdravljamo i proširenje zabrane na lagane plastične vrećice za nošenje. Kako bi se uspostavio kvalitetan i održiv sustav gospodarenja otpadom temeljen na načelu sprečavanja nastanka plastičnog otpada potrebno je uvesti ambicioznije mehanizme i mjere koje Prijedlog ZGO-a trenutno ne predviđa.</p> <p>2. Bitno je u ZGO unijeti ambiciozne odredbe za odvojeno sakupljanje i ponovno punjenje. Sustav povratne naknade za plastične boce pokazao se odličnim za postizanje visoke stope odvojenog skupljanja ambalaže od pića. S obzirom na ove rezultate sustav povratne naknade treba proširiti na druge plastične proizvode koji neće biti obuhvaćeni zabranom. Uz to, Prijedlog ZGO-a ne propisuje nikakve preventivne mjere koje bi ciljale na ponovno punjenje čime bi se spriječilo stvaranje otpada na izvoru.</p> <p>3. Bitno je uspostaviti sustav proširene odgovornosti proizvođača (POP) koji će biti usmjeren preventivno, a ne samo na uklanjanje nastalog onečišćenja. Kod pravila kojima se uvode mjere POP-a nedostaje potrebna razina ambicioznosti. Predložena pravila transponiraju primarno pravila o POP-u predviđena Direktivom 2008/98/EZ o otpadu koja postavlja temeljni okvir za POP. No potrebno je ta pravila dopuniti dodatnim mjerama POP iz Direktive o jednokratnoj plastici, koja predviđa niz obveza vezanih uz specifičnu odgovornost proizvođača za plastični otpad koji nastane od njihovih proizvoda te koja kroz POP osigurava financijska sredstva za preventivno djelovanje.</p> <p>4. Bitno je postaviti pravni temelj za ekonomske instrumente za uspostavu sustava višekratne uporabe koji bi prevenirali onečišćenje plastikom. Uvođenje nove glave XI. koja uređuje Ekonomske instrumente gospodarenja otpadom vrlo je bitno za postizanje prevencije plastičnog onečišćenja okoliša. Premda su jednokratni plastični proizvodi tek jedan segment ovog sustava, potrebno je predvidjeti specifične odredbe koje bi predstavljale značajan poticaj na uspostavu sustava koji promiču višekratna rješenja kao zamjenu za jednokratne plastične proizvode te doprinose stvaranju kružnog gospodarstva. Direktiva o jednokratnoj plastici jasno ističe da je potrebno spriječiti zamjenu jednokratnih plastičnih proizvoda drugim jednokratnim proizvodima napravljenim od nekog različitog materijala (papira i slično).</p> <p>5. Bitno je postaviti kvalitetan sustav nadzora i odvraćajuće sankcije za prekršitelje. Kako bi se osigurala provedba pravila u praksi vrlo je bitno da upravni i inspekcijski nadzor bude popraćen adekvatnim ljudskim i materijalnim resursima za praćenje primjene novih pravila te pravovremeno upozorenje i, prema potrebi, sankcioniranje prekršitelja putem odvraćajućih novčanih kazni.</p>		
590	Dukat d.d. Marioxxx	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Predlažem da se definicija iz čl. 4, točka 67. "stavljanje na tržište" zamijeni s definicijom iz Uredbe 178/2002, čl.3, točka 8, pa bi trebala glasiti kako slijedi: „stavljanje na tržište” znači držanje hrane ili hrane za životinje s ciljem prodaje, uključujući ponudu za prodaju ili svaki drugi oblik prijenosa, bez obzira na to je li besplatan ili nije, te prodaju, distribuciju i druge oblike prijenosa kao takve;</p>	Ne postoji odgovor	

			<p>Ovom definicijom se definira da proizvođači mogu proizvode koje proizvedu do 30.06.2021. prodavati do isteka zaliha.</p>		
591	Robert Pandža	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Vrećice debljine od 15 do 50 mikrona današnjom tehnologijom je moguće izraditi u cijelosti od reciklirane sirovine..</p> <p>Dakle od prikupljenog plastičnog otpada .</p> <p>Ovakvim uređenjem stvari bi se proširila upotreba visoko kvalitetnih recikliranih sirovina Posljedica bi bila povećana potražnja ovakvih sirovina te posljedično izgradnja i unaprijeđenje kapaciteta za preradu otpadne plastike , koja bi se ponovno i ponovno vraćala u upotrebu. , bez upotrebe novih prirodnih resursa (original materijala) i znatno unaprijedilo očuvanje okoliša.</p> <p>Reciklirani materijal za potrebe izrade ovakvih vrećica su u upotrebi kod niza ambalažnih pakiranja koji prvotno nisu bili vrećice , a nužno dolaze na tržište s ostalim proizvodima (pakiranja za pića , pakiranja za we papir te bezbrojne druge.....) , a u konačnici postaju sirovina za vrećice od 15 do 50 microns. . Otpadna plastika je dakle tu u svakom slučaju , neće nestati ako zabranim vrećice.</p> <p>Ispunjenjem preduvjeta da su vrećice od recikliranog materijala nebi povećalo količinu plastičnog otpada , upravo suprotno , smanjilo bi količinu plastičnog otpada , te ne manje važno , u konačnici s izgradnjom novih i unaprijeđenjem postojećih reciklažnih kapaciteta znatno smanjilo uvoz plastičnih originalnih sirovina, a s time i uvoz/izvoz deficit .</p> <p>Plastika je na policama svake trgovine, vrlo mudro tu plastiku ponovno upotrebiti, a zato je potrebno zakonski proširiti bazu gdje se ta sirovina mora upotrebiti , u suprotnom ta će se plastika gomilati i postajati problem . Ovo je jedna od tih prilika za smanjenje otpada i stvaranje novih vrijednosti.</p> <p>Za provedbu ove zamisli potrebno je da proizvođači uvedu tkz "sljedivosti" , to je postupak praćenja upotrebe sirovina , tako bi se spriječila potencijalna upotreba originalnih a poglavito plastičnih materijala . Ovakav zakom bi naterao sve sudionike na tržištu da prihvate vrećice koje na kojima je jasno vidljivo da su od reciklirane sirovine (točkice , odstupanje boje , manje kvalitetan tisak ...) , a imaju odlična mehanička svojstva da budu bez zadržke prihvaćena jer su jedino rješenje . U suportnom ćemo prikupljati otpad potrošiti sredstva i onda prodavati ili poklanjati zapdu .</p> <p>Danas čak i proizvođači originalnog materijala imaju obavezu (do neke godine) ugraditi 10 % recikliranog materijala u originalni .</p> <p>Ako zabranimo te vrećice smanjujemo prostor za vrlo inteligentnu upotrebu plastičnog otpada , on je tu samo je pitanje dali ćemo stvoriti dodanu vrijednost od njega ili ga pokloniti zapadu , pa da nam on vrati kao skupi ambalažni proizvod.</p> <p>Strategija i obavza Hrvatske je selektiranje otpada , kad se taj skupi i komplicirani cilj postigne , a mora, treba imati pametnu bazu za upotrebu tih sirovina a ne ih poklanjati zapadnu , treba proces završiti i oplemeniti dodatnom vrijedošću i viskom tehnologijom kod kuće.</p> <p>Predosti koje donosi obaveza upotrebe recikliranih sirovina :</p> <p>Povećanja zaposlenosti u reciklažnim firmama</p> <p>Povećano ulaganje u tehnologije reciklaže s većom dodatnom vriednosti</p> <p>Povećanje BDP</p> <p>Smanjenje količine otpada</p> <p>Povećanje samoodrživosti domaće plastične industrije s većim udjelom sirovina iz hrvatskih izvora</p> <p>Povećanje komeptitivnosti domaće industrije prema izvoznim tržištima</p> <p>Usvajanje novih tehnologija i poboljšanje kod proizvodnje folja od recikliranih sirovina</p> <p>Povećanje izvoza recikliranih sirovina a ne izvoz baliranih otpadnih plastičnih folija</p>	Primljeno na znanje	Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.

			<p>Povećanje izvoza proizvoda od recikliranih materijala</p> <p>Razvoj " high tech" kadrova u polju reciklaže i preradi iste te iznalaženje riješenja prerade reciklirane sirovine hrvatski "know how"</p> <p>Razvoj softverskih riješenja za sljedivost --hrvatski " know how"</p> <p>Uspostava kružne ekonomije , bez primjene prikupljenih i recikliranih sirovina nije moguće zatvoriti krug te ekonomije</p> <p>Prilika za razvoj i ulaganje u novi sektor proizvodnje umjesto gašenje postojeće , putem fondova i ulaganja firmi</p>		
592	Dalibor Barbalić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	Koliko vremena predviđate da će ovaj Zakon izdržati do novoga Prijedloga Zakona ?	Ne postoji odgovor	
593	Tomislav Šarić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM	<p>Komentar uz članak 34. Nacrta:</p> <p>Najprije jedna načelna primjedba uz članak 34. ovog Nacrta: Zašto izvorni proizvođači otpada nisu u obvezi osigurati financijsko jamstvo, ako je u čl. 20., st. 1. ovog Nacrta izričito navedeno da je izvorni proizvođač otpada, baš kao i posjednici otpada, dužan snositi troškove gospodarenja otpadom?</p> <p>U praksi: po čemu veća opasnost po okoliš prijeti od, primjerice, plastičnog otpada na skladištu neopasnog otpada od istovrsne plastike i plastičnog otpada, kojega na svom skladištu ima proizvođač auto-dijelova, hrane ili reklama?</p> <p>Ovakvom, selektivnom odredbom o obvezi osiguravanja financijskog jamstva samo nekim gospodarskim subjektima u lancu od stvaranja do uporabe, odnosno zbrinjavanja otpada, tvrtke koje se bave gospodarenjem otpadom stavljaju se administrativnom mjerom u neravnopravan i tržišno nepovoljan položaj.</p> <p>Generalno, smatram da je obveza raspolaganja financijskim jamstvom propisanim člankom 34. ovog Nacrta potpuno nepotrebna i kontraproduktivna te nije u skladu s temeljnim zahtjevima gospodarenja otpadom navedenim u ovom Nacrtu, niti doprinosi ostvarivanju proklamiranih ciljeva RH glede održivog gospodarenja otpadom.</p> <p>Naime, financijsko jamstvo propisano čl. 34 ovog Nacrta te, osobito, njegova visina određena Pravilnikom o gospodarenju otpadom (NN 81/2020) za mnoge sakupljače, primjerice, plastičnog otpada predstavlja razlog za gašenje poslovanja, odnosno stečaj, a nikako sredstvo kojim bi se sanirale posljedice eventualnog stečaja ili prestanka poslovanja zbog bilo kojeg drugog razloga.</p> <p>Ovlašnim uvidom u javno dostupne elaborate gospodarenja otpadom tvrtki u RH vidljivo je da se visina financijskih jamstava za tek petnaestak slučajno odabranih tvrtki koje se bave gospodarenjem otpadom penje na više stotina milijuna kuna.</p> <p>Budući da se izdavanje financijskih jamstva u bankarskom poslovanju tretira identično davanju kredita te da, slijedom rečenog, visina financijskog jamstva ulazi u ukupnu financijsku izloženost tvrtke, više je nego jasno da je odredba o obvezi ishođenja financijskog jamstva pogubna za opstanak tvrtki koje se bave gospodarenjem otpadom (kao primjer opet navodim sakupljače otpada od plastike) i znači onemogućavanje bilo kakva njihova razvoja, a time i proklamiranih ciljeva RH glede održivog gospodarenja otpadom.</p> <p>(U najmanju ruku, tvrtke koje, uza sve, uspiju ishoditi tražena financijska jamstva bit će prisiljene smanjivati količine otpada predviđene Elaboratima GO što će, opet, na poslovanje rečenih tvrtki djelovati destimulirajuće i priječit će razvoj cijelog sektora, a, slijedom toga, i povećati udio nerecikliranog otpada (opet, navodim primjer plastičnog otpada). To se već događa u praksi pa veliki broj tvrtki već podnosi zahtjeve za promjenu, odnosno sniženje ukupnih količina iz Elaborata GO).</p> <p>Na kraju, ali ne i najmanje važno, problemi koji se žele</p>	Ne postoji odgovor	

			<p>riješiti obvezom uvođenja financijskog jamstva tvrtkama koje se bave gospodarenjem otpadom već su riješeni drugim člancima iz ovog Nacrta. Naime, prema člancima 107. i 155. ovog Nacrta Zakona, RH „stječe zakonsko založno pravo na nekretnini na kojoj je izvršeno uklanjanje otpada putem treće osobe...” pa nema nikakvog razloga da se RH propisivanjem obveze ishođenja financijskog jamstva dodatno osigurava za moguće troškove uklanjanja otpada, budući da bi donošenje takve odredbe, kako je vidljivo iz svega ovdje rečenog, prouzročilo više štete nego koristi za održivo gospodarenje otpadom, ali i cjelokupno gospodarstvo u RH.</p> <p>Slijedom svega rečenog propisivanje odredbe o obvezi ishođenja financijskog jamstva ima smisla samo za one tvrtke koje gospodare otpadom na lokaciji ili u građevini kojoj je vlasnik RH, a u svim ostalim slučajevima takva odredba je štetna i kontraproduktivna te ju svakako treba izostaviti u budućem Zakonu, tim više što takvu odredbu o financijskom jamstvu, koliko je meni poznato, ne poznaju druga gospodarstva u EU.</p>		
594	HGK	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, I. OPĆE ODREDBE	<p>Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK mišljenja su kako je ukidanje obveze imenovanja povjerenika za otpad i njegovog zamjenika korak u nazad u sustavu gospodarenja otpadom.</p> <p>Brisanjem navedenih odredbi gubi se važnost osobe koja obavlja poslove zaštite okoliša u kompaniji, pa poslodavci obično zaposlenima pridodaju još neke poslove čak još smatraju da za to nije potrebna niti VSS, dok istovremeno se propisuju obveze koje traže od osoba potpunu angažiranost na visoko sofisticiranim poslovima, multidisciplinarnost u radu, informatičku pismenost i spremnost usvajanja novih programa čim to propiše Ministarstvo. Područje gospodarenja otpadom zahtjeva izvještavanje o svim kategorijama otpada npr. o ambalažnom otpadu tromjesečno, godišnje, ROO godišnje, izvještaji o emisijama, vodama, kao i organizacija navedenih aktivnosti unutar tvrtke traži punu pažnju. Budući da su se u drugim zakonodavnim okvirima, npr. zaštita od požara ili zaštita na radu, zadržale obveze imenovanja povjerenika, članice se zalažu da ista odredba ostane i u Zakonu o otpadu.</p>	Ne postoji odgovor	
595	HGK	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, I. OPĆE ODREDBE	<p>Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK primjećuju kako u Zakonu nije naveden Popis opasnih svojstava. Članice stoga predlažu da se u predmetni popis navede u jednom od dodataka.</p>	Ne postoji odgovor	
596	HGK	I. OPĆE ODREDBE, Područje primjene Zakona	<p>Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK predlažu veću integraciju postojećih proizvodnih i industrijskih postrojenja u sustav gospodarenja otpadom. U ovom trenutku brojne industrijske tvrtke već sudjeluju u sustavu i posjeduju važeće dozvole za gospodarenje otpadom, ali smatramo da je isto potrebno dodatno poticati i olakšati, a što je svakako učinkovitije od izgradnje potpuno novih postrojenja za gospodarenje otpadom. Zakonom bi se stoga trebalo jasnije definirati takvih postrojenja u sklopu sustava gospodarenja otpadom te ih razlikovati od objekata koji služe isključivo za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom.</p>	Ne postoji odgovor	
597	DAVOR SKROZA	Područje primjene Zakona, Članak 1.	TD ČISTOČA d.o.o. Varaždin 7. Dodatak VII. Obračun cijene obvezne minimalne javne usluge	Ne postoji odgovor	
598	Miroslav Francuzević	I. OPĆE ODREDBE, Primjena pravne stečevine Europske unije	<p>Vežano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50</p>

			<p>određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>		<p>mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
599	Matej Trtanj	Primjena pravne stečevine Europske unije, Članak 2.	<p>Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
600	Lucija Radaković	Primjena pravne stečevine Europske unije, Članak 2.	<p>Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je</p>

			su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.		očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
601	Rikardo Andreić	Primjena pravne stečevine Europske unije, Članak 2.	<p>Vežano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
602	Adelina Ivković	Primjena pravne stečevine Europske unije, Članak 2.	<p>Vežano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
603	MAJA RUJNIĆ HAVSTAD	Primjena pravne stečevine Europske unije, Članak 2.	Zbog čega se ne prenosi i Direktiva (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica?	Primljeno na znanje	Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.
604	HGK	I. OPĆE ODREDBE, Pojmovi	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK, vezano uz stavak 5., pitaju se zbog čega se proizvođača proizvoda tjera da zadovolji sve uvjete iz stavka 1.? Proizvođaču se nameću veliki troškovi, a pri tome se ne radi na uspostavi sustava i infrastrukture za	Ne postoji odgovor	

			obraditi i recikliranje. Članice Zajednice zalažu se za ekonomično upravljanje sredstvima koja su uplatile u Fond za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost. Potrebno je sustav gospodarenja posebnim tokovima otpada uspostaviti u suradnji sa svim dionicima sustava kako bi se osigurala njegova učinkovitost.		
605	HGK	I. OPĆE ODREDBE, Pojmovi	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK mišljenja su kako je listu pojmova potrebno dodati i sljedeće pojmove koji trenutno nisu opisani: - otpadne emulzije - zauljena voda - građevina druge namjene - rabljeni proizvod	Ne postoji odgovor	
606	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Pojmovi, Članak 4.	stavak 1 točka 2. biorazgradiva plastika - definicija je netočna - razgradnjom biorazgradive plastike nastaje i mikroplastika - korigirati	Ne postoji odgovor	
607	Branimir Radeljić	Pojmovi, Članak 4.	Predlažem u odredbama Članka 4., stavak 1, točka 74. definirati postupke koji koji kao sekundarnu posljedicu ima obnovu tvari ili energije.	Ne postoji odgovor	
608	Branimir Radeljić	Pojmovi, Članak 4.	Predlažemo da se, u odredbama Članka 4., stavak 1, točka 19, kao "materijalna uporaba", navede i postupak uporabe iz kojega nastaje gorivi otpad s primjesama drugih vrsta neopasni otpad koji se upotrebljuje za nasipavanje iskopa ili u tehničke svrhe pri krajobraznom uređenju; Predlažemo da se u odredbama Članka 4., stavak 1, točka 23, doda i pojam "nasipavanje odlagališta otpada" kao postupak uporabe "nasipavanje otpada";	Ne postoji odgovor	
609	Branimir Radeljić	Pojmovi, Članak 4.	Vezano uz odredba Članka 4., stavak 1., točka 16., predlažemo definirati pojam "raspodjela odgovornosti za gospodarenje otpadom između javnih i privatnih subjekata".	Ne postoji odgovor	
610	HGK	Pojmovi, Članak 4.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK predlažu odabir primjerenije hrvatske riječi u točki 60. Stoga predlažu da se umjesto riječi 'recikliranje' koristi izričaj 'oporaba', umjesto 'oporabe' riječ 'obrada'.	Ne postoji odgovor	
611	HGK	Pojmovi, Članak 4.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK predlažu odabir primjerenije hrvatske riječi u točki 57. Stoga predlažu da se umjesto riječi 'reciklabilni' koristi izričaj 'oporaba obrade'.	Ne postoji odgovor	
612	HGK	Pojmovi, Članak 4.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK mišljenja su kako je definiciju "Organizacije" iz točke 37. potrebno preciznije opisati kako njezina definicija ne bi zvučala kao još jedan Fond za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost.	Ne postoji odgovor	
613	HGK	Pojmovi, Članak 4.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK pitaju se može li ovlašteni sakupljač, koji ima dozvolu za gospodarenje opasnim otpadom preuzeti funkciju „Organizacije“ opisane u točki 37.? Članice Zajednice naimo proizvođači su proizvoda koji generiraju ambalažu koja je onečišćena opasnim tvarima. Kako bi oni mogli ispuniti Zakonom propisane obveze važno je jasnije definirati 'Organizaciju'. Stoga predlažu sljedeću da definicija "Organizacije" glasi: 37. »Organizacija« je pravna osoba koja u ime proizvođača proizvoda osigurava provedbu usluga gospodarenja otpadom za one kategorije otpada za koje nije uspostavljen sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, odnosno za one vrste otpada za koje Fond nije uspostavio sustav	Ne postoji odgovor	
614	HGK	Pojmovi, Članak 4.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK mišljenja su kako je u točki 35. "operater" - opisana definicija nejasna. Stoga predlažu brisanje riječi 'ovog' i dodavanje iza riječi 'Zakona' sljedećeg teksta: 'koji uređuje područje pitanja rudarske djelatnosti' Obrazloženje: Zakon o istraživanju i eksploataciji definira i uređuje pitanja iz područja istraživanja i eksploatacije ugljikovodika, geotermalnih voda, trajnog zbrinjavanja ugljikova dioksida ... naftno rudarske djelatnosti	Ne postoji odgovor	

			Zakon o rudarstvu uređuje pitanja iz područja istraživanja i eksploatacije mineralnih sirovina te područje rudarske djelatnosti. Stoga je potrebno u pojmovima jasno naznačiti na koji se zakon referira predmetna definicija.		
615	HGK	Pojmovi, Članak 4.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK predlažu proširivanje definicije iz točke 34. "opasni otpad", neovisno o pozivanju na Prilog III Direktive. Dodatno članice predlažu da se umjesto riječi 'Dodatkom' koristi riječ 'Prilogom'.	Ne postoji odgovor	
616	HGK	Pojmovi, Članak 4.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK dodavanje nove definicije: „građevina druge namjene u kojoj se obavlja djelatnost gospodarenja otpadom“ je građevina koja posjeduje akt za uporabu građevine za proizvodnu namjenu sukladno propisu kojim se uređuje gradnja, a u kojoj se obavlja djelatnost gospodarenja otpadom kao dodatni postupak uz osnovnu djelatnost“ Ovom dopunom integriralo bi se i postojeća postrojenja snažnije u sustav gospodarenja otpadom.	Ne postoji odgovor	
617	HGK	Pojmovi, Članak 4.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK predlažu da se u pojam 'biootpad' iza riječi 'maloprodajnih objekata' doda sljedeći tekst 'uključujući otpadno jestivo ulje'. Obrazloženje: Bez obzira na činjenicu kako je razvidno da otpadno jestivo ulje spada u biootpad, smatramo kako bi krovni dokument koji propisuje gospodarenje otpadom trebao jednoznačno definirati navedeno. U nacrtu ZGO-a na više mjesta spominju se ciljevi gospodarenja otpadnim uljem, a pri tom nigdje nije navedeno kako se postojećim i važećim Pravilnikom o gospodarenju otpadnim uljima otpadno ulje definira kao otpadno mazivo ulje i otpadno jestivo ulje	Ne postoji odgovor	
618	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Pojmovi, Članak 4.	Predlažemo izmjenu točke 53. na način da ista sada glasi: 53. »prethodna obrada otpada prije odlaganja« je postupak kojim se u fizikalnom, termičkom, kemijskom ili biološkom procesu, uključujući razvrstavanje rezanje, usitnjavanje, baliranje, mijenjaju svojstva otpada s ciljem smanjivanja količine ili opasnih svojstava te poboljšava rukovanje ili poboljšava iskoristivost otpada	Ne postoji odgovor	
619	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Pojmovi, Članak 4.	Predlažemo izmjenu točke 52. na način da ista sada glasi: 52. »postupci gospodarenja otpadom« su: sakupljanje otpada i sakupljanje otpada u reciklažnom dvorištu, postupci prethodne obrade (razvrstavanje, sortiranje, rezanje, baliranje, usitnjavanje), uporabe i zbrinjavanja otpada, trgovanje otpadom, posredovanje u gospodarenju otpadom i prijevoz otpada	Ne postoji odgovor	
620	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Pojmovi, Članak 4.	Predlažemo izmjenu točke 48. na način da ista sada glasi: 48. »ponovna uporaba« je svaki postupak kojim se omogućava ponovno korištenje proizvoda ili dijelova proizvoda, koji nije otpad, u istu svrhu u koju je izvorno načinjen u istu ili u neku korisnu svrhu	Ne postoji odgovor	
621	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Pojmovi, Članak 4.	Predlažemo izmjenu točke 30. na način da ista sada glasi: »obrada otpada« su postupci prethodne obrade, uporabe ili zbrinjavanje, uključujući i pripremu prije uporabe ili zbrinjavanja	Ne postoji odgovor	
622	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Pojmovi, Članak 4.	Molimo da se nasipavanje otpada uz prethodnu obradu uvrsti u dodatak II	Ne postoji odgovor	
623	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Pojmovi, Članak 4.	Predlažemo izmijeniti točku 21. na način da ista sada glasi: 21. »mobilni uređaj za obradu otpada« je pokretna tehnička jedinica u kojoj se otpad obrađuje na mjestu nastanka ili na mjestu ugradnje u materijale postupcima	Ne postoji odgovor	

			<p>obrade, D1, D2, D3, D4, D5, D6, D7, D10, D11 i D12</p> <p>Smatramo kako se koristeći mobilni uređajem (šreder) može dobiti SRF pogodan za upotrebu u npr. cementarama</p>		
624	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Pojmovi, Članak 4.	Molimo dodati točku 5.a koja glasi: „djelatnost obrade otpada uključuje obavljanje poslova obrade“	Ne postoji odgovor	
625	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Pojmovi, Članak 4.	<p>Predlažemo izmjenu točke 4. na način da ista sada glasi:</p> <p>4. »centar za gospodarenje otpadom« je sklop više međusobno funkcionalno i/ili tehnološki povezanih građevina i uređaja za obradu komunalnog otpada na jednoj ili više lokacija</p>	Ne postoji odgovor	
626	DAVOR SKROZA	Pojmovi, Članak 4.	<p>16. »komunalni otpad«:</p> <p>- je miješani komunalni otpad i odvojeno sakupljeni otpad iz kućanstava, uključujući papir i karton, staklo, metal, plastiku, biootpad, drvo, tekstil, ambalažu, otpadnu električnu i elektroničku opremu, otpadne baterije i akumulatore te glomazni otpad, uključujući madrace i namještaj..... kao i sve vrste otpada koje je osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem dužna zaprimati</p> <p>25. »nekretnina koja se trajno ne koristi« je nekretnina za koju je utvrđeno da se ne koristi temeljem očitovanja vlasnika nekretnine i kad je potrebno temeljem podataka očitavanja mjernih uređaja za potrošnju električne energije, ili plina ili pitke vode ili na drugi odgovarajući način.....provjeriti definiciju NEKRETNINE (nekretnina može biti i zemljište) pa je možda primjereniji izraz GRAĐEVINA ili ZGRADA namijenjena za boravak ljudi i/ili za obavljanje poslovne djelatnosti...</p> <p>53. »prethodna obrada otpada prije odlaganja« je postupak kojim se u fizikalnom, termičkom, kemijskom ili biološkom procesu, uključujući razvrstavanje, mijenjaju svojstva otpada s ciljem smanjivanja količine ili opasnih svojstava te poboljšava rukovanje ili poboljšava iskoristivost otpada.....Prethodnom obradom otpada smatra se i "primarna selekcija" odnosno odvojeno sakupljanje na mjestu nastanka (čl. 7. st. 1. Pravilnik o načinima i uvjetima odlaganja otpada, kategorijama i uvjetima rada za odlagališta otpada), ako je stopa odvojenog sakupljanja 30% i više.</p> <p>57. »reciklabilni komunalni otpad« je otpadni papir i karton, otpadna plastika, otpadni metal i otpadno staklo, uključujući otpadnu ambalažu, iz kućanstva koji su komunalni otpad...uključujući i otpadni tekstil</p>	Ne postoji odgovor	
627	Istarska županija - Regione Istriana	Pojmovi, Članak 4.	Članak 4., stavak 1, točka 59. - dio "iz točke 57. ovog članka" izmijeniti da glasi "iz točke 58. ovog članka" tako da pojam glasi: »reciklažno dvorište za građevni otpad« je građevina namijenjena razvrstavanju, mehaničkoj obradi i privremenom skladištenju građevnog otpada. Reciklažno dvorište za građevni otpad ne smatra se reciklažnim dvorištem iz točke 58. ovoga stavka	Ne postoji odgovor	
628	Istarska županija - Regione Istriana	Pojmovi, Članak 4.	Članak 4., stavak 1., točka 58. - potrebno je "reciklabilnog otpada" promijeniti u "reciklabilnog komunalnog otpada" da glasi »reciklažno dvorište« je nadzirani ograđeni prostor namijenjen odvojenom prikupljanju i privremenom skladištenju manjih količina opasnog komunalnog otpada, reciklabilnog komunalnog otpada i drugih propisanih vrsta otpada.	Ne postoji odgovor	
629	Istarska županija - Regione Istriana	Pojmovi, Članak 4.	Članak 4., stavak 1., točka 56. Predloženom definicijom "proizvođača proizvoda" proizvođač proizvoda je npr. i onaj koji prodaje proizvod te je stoga pojam potrebno jasno definirati.	Ne postoji odgovor	
630	Istarska županija - Regione Istriana	Pojmovi, Članak 4.	Članak 4., stavak 1, točka 48. - iza riječi "koji nije otpad" dodati "iako je tako prethodno određen" na način da glasi "»ponovna uporaba« je svaki postupak kojim se omogućava ponovno korištenje proizvoda ili dijelova proizvoda, koji nije otpad iako je tako prethodno određen, u istu svrhu u koju je izvorno načinjen."	Ne postoji odgovor	
631	Istarska županija -	Pojmovi, Članak 4.	Članak 4., stavak 1, točka 41. - Definicijom „otpadnih ulja“ izostavljena su polusintetička ulja te jestiva ulja pa je isto potrebno dopuniti.	Ne postoji odgovor	

	Regione Istriana				
632	Istarska županija - Regione Istriana	Pojmovi, Članak 4.	Članak 4., stavak 1., točka 40. - Nije jasno određeno koje ključne brojeve obuhvaća pojam „otpad od hrane“, odnosno da li se odnosi na hranu koja je postala otpad nakon određenih nesukladnosti zbog sigurnosti ili isteka roka ili se odnosi i na ostatke hrane nakon konzumiranja (npr. iz kuhinja i kantina). Potrebno je pojam jasnije definirati.	Ne postoji odgovor	
633	Istarska županija - Regione Istriana	Pojmovi, Članak 4.	Članak 4., stavak 1., točka 35. - pojam "operater" u domeni gospodarenja otpadom korišten je kao širi pojam (npr. u ROO označava subjekta koji je obveznik dostave podataka). Potrebno je uskladiti.	Ne postoji odgovor	
634	Istarska županija - Regione Istriana	Pojmovi, Članak 4.	Članak 4., stavak 1., točka 33. - nejasno iz kojeg razloga je "problematičan otpad" zamijenjen pojmom "opasni komunalni otpad"	Ne postoji odgovor	
635	Istarska županija - Regione Istriana	Pojmovi, Članak 4.	Članak 4., stavak 1., točka 22. - adekvatniji pojam od "morski otpad" je "otpad u moru" pa se predlaže izmjena	Ne postoji odgovor	
636	Istarska županija - Regione Istriana	Pojmovi, Članak 4.	U članku 4., stavak 1., točka 15. brisati "i određen" tako da glasi - 15. »glomazni otpad« je otpadni predmet ili tvar koju je zbog zapremine i/ili mase neprikladno prikupljati u sklopu usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada te je u Katalogu otpada označen kao 20 03 07	Ne postoji odgovor	
637	Šime Validžić	Pojmovi, Članak 4.	U stavku 62. umjesto "bioloških resursa" staviti "živa bića": »ribolovni alat« je svaki predmet ili komad opreme koji se upotrebljava u ribolovu ili akvakulturi za traženje, hvatanje ili uzgoj morskih živih bića ili koji pluta na površini mora i upotrebljava se za privlačenje i hvatanje ili uzgoj takvih morskih živih bića. Obrazloženje: živa bića imaju vrijednost same po sebi i ne postoje samo da ih ljudi iskorištavaju.	Ne postoji odgovor	
638	Tea Juričić	Pojmovi, Članak 4.	Članak 4. (1) Pojedini pojmovi uporabljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje: 46. »plastika« je materijal koji se sastoji od polimera kako je određen člankom 3. točkom 5. Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L396, 30.12.2006.), kojemu se mogu dodati aditivi ili druge tvari i koji može funkcionirati kao glavna strukturna komponenta konačnog proizvoda, osim prirodnih polimera koji nisu kemijski modificirani Potrebno je definiciju prilagoditi prema SUP Direktivi čija uvodna izjava 11. izričito kaže: „plastika proizvedena od modificiranih prirodnih polimera ili plastika proizvedena od bioloških, fosilnih ili sintetičkih početnih tvari ne pojavljuje se prirodno te bi stoga trebala biti predmetom ove Direktive” Nadalje, prilagođenom definicijom plastike trebalo bi stoga obuhvatiti predmete od gume na osnovi polimera te plastiku na biološkoj osnovi i biorazgradivu plastiku neovisno o tome je li dobivena iz biomase ili će se biološki razgraditi tijekom vremena.	Ne postoji odgovor	
639	DS SMITH UNIJAPAPIR	Pojmovi, Članak 4.	čl. 4. točka 63. »sakupljanje otpada« je prikupljanje otpada, uključujući prethodno razvrstavanje otpada i skladištenje otpada u	Ne postoji odgovor	

	CROATIA d.o.o.		svrhu prijevoza na obradu Prijedlog: izbaciti riječ "prethodno" kao nepotrebnu Obrazloženje: Skupljanje otpad obuhvaća njegovo preuzimanje na lokaciji, te razvrstavanje koje obuhvaća najprije izdvanjanje svih nečistoća, a nakon toga razvrstavanje otpad jedne kategorije npr. papira ili plastike prema vrstama koje su pogodne za daljnju obradu pojedinim proizvođačima. Upravo navedena definicija koja skupljanje određuje kao tri povezana segmenta : preuzimanje, razvrstavanje i skladištenje do predaje na obradu, razlikuje skupljanje od prijevoza, ali i od obrade.		
640	Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	Pojmovi, Članak 4.	Članak 4., Stavak 68. Izraz »suspaljivanje otpada« je neophodno izbaciti iz Nacrta prijedloga. Ovaj izraz postoji samo iz razloga da bi se legaliziralo spaljivanje otpada u cementarama i termoelektanama. Ne postoji razlika između spaljivanja i suspaljivanja u fizikalno kemijskim procesima. Postupak spaljivanja i suspaljivanja je isti a i produkti su isti. Tvrdnja da se u postupku suspaljivanja dodaje mala količina suspaljivane tvari u odnosu na glavno gorivo ne njenja činjenično stanje produkata. Ni cementare ni termoelektrane nemaju adekvatne filtere kao što imaju spalionice, a i granične vrijednosti za onečišćujuće tvari su veće, stoga je nedopustivo spaljivanje otpada u objektima koji nemaju filtere kao što imaju suvremene spalionice otpada.	Ne postoji odgovor	
641	Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	Pojmovi, Članak 4.	Članak 4., Stavak 17. i stavak 73. »Lagane plastične vrećice za nošenje« su definirane debljinom stjenke većom od 15 mikrometara i manjom od 50 mikrometara. »Vrlo lagane plastične vrećice za nošenje« su definirane debljinom stjenke manjom od 15 mikrometara. U Nacrtu prijedloga ne postoji definicija plastičnih vrećica čije su debljine stijenki veće od 50 mikrometara.	Ne postoji odgovor	
642	WWF Adria	Pojmovi, Članak 4.	Primjedba na pojam 46: Potrebno je definiciju prilagoditi prema SUP Direktivi čija uvodna izjava 11. izričito kaže: „plastika proizvedena od modificiranih prirodnih polimera ili plastika proizvedena od bioloških, fosilnih ili sintetičkih početnih tvari ne pojavljuje se prirodno te bi stoga trebala biti predmetom ove Direktive” Nadalje, prilagođenom definicijom plastike trebalo bi stoga obuhvatiti predmete od gume na osnovi polimera te plastiku na biološkoj osnovi i biorazgradivu plastiku neovisno o tome je li dobivena iz biomase ili će se biološki razgraditi tijekom vremena.	Ne postoji odgovor	
643	Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	Pojmovi, Članak 4.	Članak 4., Stavak 2. Neophodno je izbaciti pojam »biorazgradiva plastika«. Svaka plastična masa se fizikalnim postupcima (spaljivanje ili izlaganje insolaciji) može razgraditi na ugljikov dioksid (CO ₂) i vodu. Ako se može biološki razgraditi onda je „biorazgradiva plastika“ definirana nazivom „biootpad“ kao što je navedeno u stavku 1.	Ne postoji odgovor	
644	CE-ZA-R d.o.o.	Pojmovi, Članak 4.	IZMJENA POJMOVA: 37. »Organizacija« je pravna osoba koja u ime proizvođača proizvoda osigurava provedbu usluga gospodarenja otpadom za vrste otpada za koje nije uspostavljen sustav proširene odgovornosti proizvođača, odnosno za one vrste otpada za koje sustav nije uspostavio FOND, a sukladno obvezama propisanim Uredbom iz članka 84. stavka 7. ovog Zakona. Organizacija treba poduzeti sve aktivnosti s ciljem postizanja nacionalnih ciljeva uporabe. Obvezna je sav otpad sakupljen na teritoriju Republike Hrvatske tu i obraditi, a sakupljeni otpad može iznositi i/ili izvoziti u slučaju nedostatnih kapaciteta obrade na teritoriju Republike Hrvatske. 63. sakupljanje otpada je prikupljanje otpada, uključujući prethodno razvrstavanje otpada kod proizvođača otpada i skladištenje otpada u svrhu prijevoza na obradu	Ne postoji odgovor	

645	Komunalne usluge Cres Lošinj d.o.o.	Pojmovi, Članak 4.	<p>Članak 4. stavak 29. definira obračunsko mjesto kao adresu nekretnine. U članku 62. stavak (3) Javna usluga uključuje sljedeće usluge:</p> <p>1. uslugu prikupljanja na lokaciji obračunskog mjesta (odnosno adresi nekretnine) korisnika usluge:</p> <ul style="list-style-type: none"> - miješanog komunalnog otpada - biootpada - reciklabilnog otpada i - glomaznog otpada jednom godišnje <p>Obzirom da važeći zakon u Članak 35. stavku 1. točka 2. dopušta postavljanje spremnika za odvojeno sakupljanje otpadnog papira i kartona, metala, stakla, plastike i tekstila na javnoj površini, a u prijedlogu novog zakona ne postoji ta mogućnost, znači li to da se sve vrste otpada moraju prikupljati na adresi korisnika odnosno da se ukidaju tzv. „zeleni otoci“.</p> <p>Nadalje, važeća Uredba o gospodarenju komunalnim otpadom u Članku 3. stavak 10. definira termin: „mjesto primopredaje“ te kroz : „Izjavu o načinu korištenja javne usluge (Članak 14. stavak 4.)“ određuje točnu lokaciju mjesta primopredaje.</p> <p>U Članku 3. stavku 13. obračunsko mjesto je adresa nekretnine, dakle postoji mogućnost da su mjesto primopredaje i obračunsko mjesto dvije različite lokacije.</p> <p>U prijedlogu novog zakona ne postoji definicija što je : „mjesto primopredaje“, osim što se spominje u Članku 68. stavak (4) točka 2.: „omogućiti davatelju usluge pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada kad to mjesto nije na javnoj površini.“</p> <p>Po prijedlogu novog zakona i ne postoji mogućnost da se otpad prikuplja na javnoj površini.</p> <p>Mnoge su JLS organizirale prikupljanje otpada na javnim površinama što zbog organizacijskih što zbog tehničkih uvjeta (starogradske jezgre u kojima nije moguće organizirati prikupljanje otpada od vrata do vrata) stoga predlažemo da se omogući da mjesto primopredaje bude javna površina odnosno spremnici postavljeni na javnoj površini.</p>	Ne postoji odgovor	
646	HGK	Pojmovi, Članak 4.	<p>Vežano na točku 4. stavka 1., članice Grupacije centara za gospodarenje otpadom HGK postavljaju pitanje dozvoljava li predložena definicija da se u CGO zaprima i odlaže neopasni industrijski (proizvodni) otpad?</p>	Ne postoji odgovor	
647	Zagrebački holding d.o.o.	Pojmovi, Članak 4.	<p>Primjedba na Članak 4, točka 23, pojam » nasipavanje otpada«.</p> <p>Taj izraz se pojavljuje samo u tome članku kojim se objašnjava ugrubo koja je svrha njegove upotrebe. Navodimo članak:</p> <p>„23. »nasipavanje otpada« je svaki postupak uporabe kojim se odgovarajući neopasni otpad upotrebljuje za nasipavanje iskopa ili u tehničke svrhe pri krajobraznom uređenju, pri čemu se otpad koristi umjesto materijala koji nije otpad i to u količini koja je neophodna za postizanje navedenih svrha.“</p> <p>Potrebno je pojam preciznije odrediti možda kroz poseban članak u kojem se treba definirati dali je to zaista nasipavanje otpadom u svrhu zamjene za prirodne materijale ili je to nasipavanje materijalom, koji je ranije bio otpad pa je ukidanjem statusa otpada (ili dekategoriizacijom otpada ukoliko je to primjenjivo s obzirom da se radi o novom pojmu) postao materijal za navedenu svrhu. U ovom posljednjem slučaju bi tada trebalo pisati „nasipavanje materijalom kojem je ukinut status otpada“ ili slično.</p> <p>Također definirati dali postoje kriteriji za slučaj nasipavanja otpadom i koji su ukoliko se zaista radi o nasipavanju otpadom, a u slučaju nasipavanja materijalom koji je prestao biti otpad, kriteriji su ionako definirani Pravilnikom o nusproizvodima i ukidanja statusa otpada.</p>	Ne postoji odgovor	
648	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Pojmovi, Članak 4.	<p>Odnosi li se Dodatak II. Zakon na suspaljivanje otpada jer je u Dodatku II. navedeno da spalionice opada trebaju postići energetska učinkovitost za postupak R1?</p>	Ne postoji odgovor	

649	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Pojmovi, Članak 4.	Prema ovoj definiciji termička oporaba otpad je također prethodna obrada opada. Prethodna obrada opada ne ubraja se u postupke gospodarenja otpadom niti u djelatnosti gospodarenja otpadom, stoga bi se moglo protumačiti da za termičku oporabu opada ne treba dozvola niti ju je potrebno uvrstiti u prostorno-plansku dokumentaciju. Predlaže se jasnije definirati prethodnu obradu opada na način da jednoznačna za sve obveznike Zakona.	Ne postoji odgovor	
650	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Pojmovi, Članak 4.	U važećem Zakonu o održivom gospodarenju otpadom – članak 4., točka 13. uz definiciju građevine za gospodarenje otpadom navedeno je sljedeće: Ne smatra se građevinom za gospodarenje otpadom građevina druge namjene u kojoj se obavlja djelatnost oporabe otpada; Prijedlog – nadopuniti definiciju „građevine z gospodarenje otpadom“ da glasi: „»građevina za gospodarenje otpadom« je građevina za skupljanje otpada (skladište otpada, pretovarna stanica i reciklažno dvorište), građevina za obradu otpada, uključujući odlagalište otpada, centar za gospodarenje otpadom i reciklažno dvorište za građevni otpad. Ne smatra se građevinom za gospodarenje otpadom građevina druge namjene u kojoj se obavlja djelatnost oporabe otpada.“	Ne postoji odgovor	
651	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Pojmovi, Članak 4.	U točki 59. na kraju teksta treba umjesto "iz točke 57. ovoga stavka " pisati "iz točke 58. ovoga stavka"	Ne postoji odgovor	
652	Irena Burba	Pojmovi, Članak 4.	Udruga Zelena Istra: Potrebno je definiciju prilagoditi prema SUP Direktivi čija uvodna izjava 11. izričito kaže: „plastika proizvedena od modificiranih prirodnih polimera ili plastika proizvedena od bioloških, fosilnih ili sintetičkih početnih tvari ne pojavljuje se prirodno te bi stoga trebala biti predmetom ove Direktive“Nadalje, prilagođenomdefinicijom plastike trebalo bi stoga obuhvatiti predmete od gume na osnovi polimera te plastiku na biološkoj osnovi i biorazgradivu plastiku neovisno o tome je li dobivena iz biomase ili će se biološki razgraditi tijekom vremena	Ne postoji odgovor	
653	EKO-OZRA d.o.o.	Pojmovi, Članak 4.	definiciju br 37 dopuniti sa "Organizacija je neprofitna organizacija koju osnivaju proizvođači čija je zadaća prikupljanje naknada od proizvođača i preuzimanje obveze ispunjavanja ciljeva u njihovo ime" definiciju br 66 dopuniti sa "Proizvođači proizvoda obveze iz programa proširene odgovornosti proizvođača mogu ispuniti pojedinačno ili skupno."	Ne postoji odgovor	
654	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Pojmovi, Članak 4.	Može li se biorazgradiva plastika odvojeno prikupljati u spremnicima za biootpad? Npr. biorazgradive vrećice koje nisu vrećice koje se dodjeljuju za odvojeno prikupljanje biootpada.	Ne postoji odgovor	
655	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Pojmovi, Članak 4.	U Zakonu nedostaje definicija "otpadno jestivo ulje" koje nastaje u restoranima, stoga se predlaže dodati definiciju za "otpadno jestivo ulje" ili u definiciji "biootpada" dodati rečenicu - "otpadno jestivo ulje smatra se biootpadom".	Ne postoji odgovor	
656	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Pojmovi, Članak 4.	Predlaže se pojednostavljenje pojma "reciklabilni komunalni otpad" u stavku 1. točki 57. budući je navedena definicija nedovoljno razumljiva. Predlaže se brisanje riječi "manjih količina" te zamjena riječi "opasnog komunalnog otpada i reciklabilnog otpada na način da stavak 1. točka 58 glasi: "reciklažno dvorište" je nadzirani ograđeni prostor namijenjen odvojenom prikupljanju i privremenom skladištenju reciklabilnog otpada, opasnog komunalnog otpada u ograničenim količinama i drugih propisanih vrsta otpada. U stavku 1. točki 59. predlaže se izmjena na način da točka 59. glasi: »reciklažno dvorište za građevni otpad« je građevina namijenjena razvrstavanju, mehaničkoj obradi i privremenom skladištenju građevnog otpada. Reciklažno dvorište za građevni otpad ne smatra se reciklažnim dvorištem iz točke 58. ovog stavka. Predlaže se u stavku 1. točku 75. premjestiti s obzirom na poštovani abecedni redoslijed.	Ne postoji odgovor	

657	GUMIIMPEX-GRP d.o.o.	Pojmovi, Članak 4.	<p>Predložimo izmjenu definicije pod točkom 37. na sljedeći način: 37. »Organizacija« je pravna osoba koja u ime proizvođača proizvoda osigurava provedbu usluga gospodarenja otpadom za one vrste otpada za koje nije uspostavljen sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, odnosno za one vrste otpada za koje sustav nije uspostavio Fond.</p> <p>Smatramo da definicija „organizacije“ na ovaj način preciznije opisuje organizaciju koja je u nacrtu prijedloga zakona opisana kao alternativa za Fond.</p>	Ne postoji odgovor	
658	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Pojmovi, Članak 4.	<p>Potrebno je definiciju iz stavka 1. točke 46. prilagoditi prema SUP Direktivi čija uvodna izjava 11. izričito navodi: „plastika proizvedena od modificiranih prirodnih polimera ili plastika proizvedena od bioloških, fosilnih ili sintetičkih početnih tvari ne pojavljuje se prirodno te bi stoga trebala biti predmetom ove Direktive“ Nadalje, prilagođenom definicijom plastike trebalo bi stoga obuhvatiti predmete od gume na osnovi polimera te plastiku na biološkoj osnovi i biorazgradivu plastiku, neovisno o tome je li dobivena iz biomase ili će se biološki razgraditi tijekom vremena.</p>	Ne postoji odgovor	
659	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Pojmovi, Članak 4.	<p>U stavku 1. točki 15. predlaže se brisanje riječi “i određen” na način da točka 15. glasi: “glomazni otpad” je otpadni predmet ili tvar koju je zbog zapremnine i/li mase neprikladno prikupljati u sklopu usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada te je u Katalogu otpada označen kao 20 03 07.</p>	Ne postoji odgovor	
660	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Pojmovi, Članak 4.	<p>U stavku 1. točki 13. predlaže se dodavanje riječi “je” na način da točka 13. glasi: “građevni otpad” je otpad koji je nastao aktivnostima građenja i rušenja.</p>	Ne postoji odgovor	
661	Lidija Runko Luttenberger	Pojmovi, Članak 4.	<p>(1) Pojedini pojmovi uporabljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje: 46. »plastika« je materijal koji se sastoji od polimera kako je određen člankom 3. točkom 5. Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L396, 30.12.2006.), kojemu se mogu dodati aditivi ili druge tvari i koji može funkcionirati kao glavna strukturna komponenta konačnog proizvoda, osim prirodnih polimera koji nisu kemijski modificirani Potrebno je definiciju prilagoditi prema SUP Direktivi čija uvodna izjava 11. izričito kaže: „plastika proizvedena od modificiranih prirodnih polimera ili plastika proizvedena od bioloških, fosilnih ili sintetičkih početnih tvari ne pojavljuje se prirodno te bi stoga trebala biti predmetom ove Direktive“ Nadalje, prilagođenom definicijom plastike trebalo bi stoga obuhvatiti predmete od gume na osnovi polimera te plastiku na biološkoj osnovi i biorazgradivu plastiku neovisno o tome je li dobivena iz biomase ili će se biološki razgraditi tijekom vremena.</p>	Ne postoji odgovor	
662	HGK	Pojmovi, Članak 4.	<p>U odnosu na stavak 1. točku 18. alineju 3., Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže ne tražiti detaljnu mikrolokaciju (katastarsku česticu) mobilnog reciklažnog dvorišta koja je podložna češćim promjenama, jer lokacija gospodarenja otpadom ulazi u dozvolu za gospodarenje otpadom, a postupak njenog ishodenja i mijenjanja je vrlo složen.</p> <p>Dodatno, Grupacija čistoće HGK predlaže stavak 1. dopuniti novim pojmom „mjesto primopredaje“ čija definicija glasi „je obračunsko mjesto ili mjesto određeno odlukom jedinice lokalne samouprave“.</p> <p>Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže također definirati pojam „prikupljanje otpada“, kojim se u točki</p>	Ne postoji odgovor	

			63. stavka 1. ovoga članka objašnjava pojam „sakupljanje otpada“.		
663	KD Čistoća d.o.o. Rijeka	Pojmovi, Članak 4.	<p>Članak 4. stavak 1. točka 10. U stavku 1. točka 10. iza teksta „uključuje obavljanje postupka zbrinjavanja otpada“ predlaže se dodati tekst „propisane Dodatkom I. ovog Zakona“ jer je nejasno na koje se postupke zbrinjavanja djelatnost zbrinjavanja otpada odnosi.</p> <p>Članak 4. stavak 1. točka 16. alineje 2. i 3. Pretpostavljamo da se pojam KO iz alineje 2. odnosi i na restoranski otpad. Jednako tako pitanje je da li se u alineji 3. restorani i hoteli smatraju proizvodnjom.</p> <p>Članak 4. stavak 1. točka 18. alineja 3. Predlaže se izmjena formulacije kojom se navodi katastarska čestica i za mobilno reciklažno dvorište, jer je ona podložna promjenama, a lokacija gospodarenja je dio dozvole za gospodarenje otpadom koju bi tada u slučaju promjene trebalo mijenjati.</p>	Ne postoji odgovor	
664	ZELENA AKCIJA	Pojmovi, Članak 4.	<p>Članak 4. (1) Pojedini pojmovi uporabljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje: 46. »plastika« je materijal koji se sastoji od polimera kako je određen člankom 3. točkom 5. Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L396, 30.12.2006.), kojemu se mogu dodati aditivi ili druge tvari i koji može funkcionirati kao glavna strukturna komponenta konačnog proizvoda, osim prirodnih polimera koji nisu kemijski modificirani</p> <p>Potrebno je definiciju prilagoditi prema SUP Direktivi čija uvodna izjava 11. izričito kaže: „plastika proizvedena od modificiranih prirodnih polimera ili plastika proizvedena od bioloških, fosilnih ili sintetičkih početnih tvari ne pojavljuje se prirodno te bi stoga trebala biti predmetom ove Direktive“ Nadalje, prilagođenom definicijom plastike trebalo bi stoga obuhvatiti predmete od gume na osnovi polimera te plastiku na biološkoj osnovi i biorazgradivu plastiku neovisno o tome je li dobivena iz biomase ili će se biološki razgraditi tijekom vremena.</p>	Ne postoji odgovor	
665	Tajana Cvrtnjak	Pojmovi, Članak 4.	<p>Čl. 4. st. 1. tč. 25. Zakona. Pojam nekretnine koji se koristiti u smislu ovog Zakona trebalo bi preciznije definirati. Općenito nekretnina je svaka stvar koja je trajno povezana s zemljinom površinom i kao takva ne može mijenjati položaj u prostoru. Pa tako nekretnina može biti neposječeno drvo, pomoćna zgrada (štagalj, šupa, drvarnica) dok zemljišnoknjižno označava svaku katastarsku česticu, pa ona može biti neizgrađeno građevinsko zemljište, poljoprivredno zemljište, šumsko zemljište...</p> <p>U ovom dijelu ne bih definirala nekretninu koja se trajno ne koristi, već bih definirala pojam nekretnine, pa predlažem definiciju: Nekretninom u smislu ovoga Zakona se smatra svaki stambeni prostor (stan, kuća, kuća za odmor i svaka druga nekretnina koja koristi za stanovanje ili boravak ljudi) te poslovni prostor (prostor koji se koristi za obavljanje proizvodne, ugostiteljske ili bilo koje druge gospodarske djelatnosti).</p>	Ne postoji odgovor	
666	Snježana Kljun	Pojmovi, Članak 4.	<p>Članak 4. (1) Pojedini pojmovi uporabljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje: 2. »biorazgradiva plastika« je plastika koja se može fizikalno i biološki razgraditi, na način da se na kraju razgradnje nastane ugljikov dioksid (CO₂), biomasa i voda i da se, u skladu s europskim normama za</p>	Ne postoji odgovor	

			<p>ambalažu, može oporabiti kompostiranjem i anaerobnom digestijom .</p> <p>U daljnjem tekstu zakona nigdje se ne spominje biorazgradiva plastika te predlažem slijedeće: opisati dobrobiti biorazgradive i kompostabilne plastike te njenu primjenu u proizvodnji plastične ambalaže u RH (npr. kao vrećice za biootpad, čaše za tople ili hladne napitke, malč film u poljoprivredi), opisati mogućnost njenog odvojenog prikupljanja, kompostiranja ili mehaničkog recikliranja.</p> <p>Također opisati načine educiranja stanovnika i o bioplastici.</p>		
667	GRAD ZAGREB	Pojmovi, Članak 4.	<p>U stavku 1. točka 59. predlaže se izmijeniti tekst da glasi: „Reciklažno dvorište za građevni otpad ne smatra se reciklažnim dvorištem iz točke 58. ovoga stavka.“</p> <p>Obrazloženje: Očitom omaškom umjesto broja „58“ upisan je broj „57“.</p>	Ne postoji odgovor	
668	GRAD ZAGREB	Pojmovi, Članak 4.	<p>U stavku 1. točka 26. predlaže se umjesto teksta „je otpad koji nije opasni otpad“ navesti opširnije da je „otpad koji ne posjeduje niti jedno od opasnih svojstava iz Priloga Uredbe Komisije (EU) br. 1357/2014 od 18. prosinca 2014.. o zamjeni Priloga III. Direktivi 2008/98 EZ Europskog parlamenta i Vijeća o otpadu i stavljaju izvan snage određenih direktiva (SL L 365, 19.12.2014.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 1357/2014) i Priloga Uredbe Vijeća (EU) 2017/997 od 8. lipnja 2017. o izmjeni Priloga III Direktivi 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu opasnog svojstva HP 14 »ekotoksično« (SL L 150, 14.6.2017.).</p> <p>Obrazloženje: Navedeno se predlaže, kako je propisano Prilozima Uredbe.</p>	Ne postoji odgovor	
669	GRAD ZAGREB	Pojmovi, Članak 4.	<p>Uz članak 4. Zakona</p> <p>U stavku 1. točki 15. predlaže se izmijeniti tekst da glasi: „glomazni otpad“ je otpadni predmet ili tvar koju je zbog zapremine i/ili mase neprikladno prikupljati u okviru usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada te je u Katalogu otpada označen kao 20 03 07.</p> <p>Obrazloženje Očitom omaškom napravljena je tipografska greška u dijelu teksta „...i određen te je u Katalogu...“</p>	Ne postoji odgovor	
670	GRAD ZAGREB	Pojmovi, Članak 4.	<p>U stavku 1. točki 12. iza teksta „centar za gospodarenje otpadom“ potrebno je dodati tekst „centri za ponovnu uporabu“.</p> <p>Obrazloženje: Obzirom da se u centrima za ponovnu uporabu može provesti dekategorijska statusa otpada predane robe, ako se utvrdi da roba ispunjava namjenu za koju je prvobitno napravljena, time se u njima zapravo obavlja postupak oporabe kojima se proizvodi ili dijelovi proizvoda koji su postali otpad provjerom, čišćenjem ili popravkom, pripremaju za ponovnu uporabu bez dodatne prethodne obrade. Stoga se centri za ponovnu uporabu mogu smatrati građevinama za gospodarenje otpadom.</p>	Ne postoji odgovor	
671	GRAD ZAGREB	Pojmovi, Članak 4.	<p>U stavku 1. točki 11. predlaže se dodati “i djelatnost trgovanja otpadom”.</p> <p>Obrazloženje Navodno se predlaže jer je člankom 4. stavkom 1. točkom 9. ovog prijedloga Zakona propisan je pojam djelatnosti trgovanja otpadom.</p>	Ne postoji odgovor	
672	GRAD ZAGREB	Pojmovi, Članak 4.	<p>U stavku 1. točki 11. predlaže se brisati tekst „uključujući razvrstavanje“.</p> <p>Obrazloženje Nepotrebno navoditi, jer su postupci oporabe jasno definirani Dodatkom II. ovog prijedloga Zakona. Isto tako, člankom 4. točkom 63. pojam sakupljanja otpada podrazumijeva i prethodno razvrstavanje otpada.</p>	Ne postoji odgovor	
673	GRAD ZAGREB	Pojmovi, Članak 4.	<p>U stavku 1. točka 10. iza teksta „uključuje obavljanje postupka zbrinjavanja otpada“ predlaže se dodati tekst „propisane Dodatkom I. ovog Zakona“.</p> <p>Obrazloženje: Nejasno je na koje se postupke postupka zbrinjavanja djelatnost zbrinjavanja otpada odnosi.</p>	Ne postoji odgovor	

674	GRAD ZAGREB	Pojmovi, Članak 4.	Predlaže se u pojmovniku definirati pojmove (pretovarna stanica, centar za ponovnu uporabu, granične količine miješanog komunalnog otpada, energana). Obrazloženje: Navedeno se predlaže jer nedostaju pojmovi koji se u Zakonu koriste.	Ne postoji odgovor	
675	Udruga gradova u RH	Pojmovi, Članak 4.	Uz članak 4. stavak 1. točka 18. alineja 3. Predlaže se ne tražiti detaljnu mikrolokaciju (kč. br.) mobilnog reciklažnog dvorišta, jer je ona podložna češćim promjenama, a lokacija gospodarenja otpadom ulazi u dozvolu za gospodarenje otpadom i presložena je procedura njenog ishođenja i mijenjanja. Uz članak 4. stavak 1. točka 63. Pojam „prikupljanje otpada“ bi trebalo dodatno definirati. Može se pretpostaviti da on obuhvaća utovar otpada „od vrata do vrata“ i odvoz na zbrinjavanje/oporabu bez ikakve manipulacije (dakle upis u očevidnik prijevoznika otpada je jedina pretpostavka za obavljanje „prikupljanja“), ali bi to trebalo u ovome članku i pisati da spriječi sve nedoumice na tu temu.	Ne postoji odgovor	
676	zijah mahmutspahić	Pojmovi, Članak 4.	Vežano za čl.4. stv.1. toč.4. "centar za gospodarenje otpadom" mislim da ga ne bi trebalo ograničavati na "sklop višeza obradu komunalnog otpada" već da bi se trebalo omogućiti da se na njemu pored komunalnog otpada obrađuju i pojedini tokovi otpada iz skupine posebne kategorije otpada, kada se to utvrdi u planu gospodarenja otpadom nadležne jedinice područne (regionalne) samouprave ili Grada Zagreba. Na taj način bi se omogućilo da se na lokacijama CGO npr. kompostira otpadni mulj koji je nastao radom UPOVa ili da se na lokacijama CGO grade postrojenja za solarno sušenje otpadnog mulja koji je nastao radom UPOVa. Jednako tako, predlažem da se u toč. 16. ovog članka ne koristi termin "kanalizacijski mulj" ili u toč. 70. "mulj" već da se jednoznačno u ovom Zakonu govori o "otpadnom mulju koji nastaje radom UPOVa". Uputno bi bilo, u tom smislu, u samom članku 4. imati kao posebno utvrđeni pojam kroz novododanu toč. 76. - definiciju ovog otpada sa tim nazivom.	Ne postoji odgovor	
677	GORAN GREGUREK	Pojmovi, Članak 4.	Predlažem uvođenje pojma: "Nekretnina koja se povremeno koristi" nastavno na pojam: "Nekretnina koja se trajno ne koristi". Obrazloženje: Praksa je pokazala da je status "Povremenog korisnika" opravdano uvoditi Definicija pojma bi mogla biti: Nekretnina koja se povremeno koristi, smatra se onaj stambeni objekt čiji vlasnik (korisnik) u njemu povremeno boravi (rad u inozemstvu, kuća za odmor i sl.). Da bi mogao ostvariti status povremenog korisnika, vlasnik (korisnik) treba priložiti dokaz o prebivalištu na drugoj adresi od adrese na kojoj se vrši primopredaja otpada. U članku 68. ovog prijedloga zakona imamo pojam "povremeno korištenje", a čl. 69 definiran je pojam "Nekretnina koja se trajno ne koristi". Stoga bi trebalo ubaciti novi članak i definirati pojam "Nekretnina koja se povremeno koristi". Alternativa: Ostaviti jedinicama lokalne samouprave da kroz svoje Odluke preciznije definiraju pojam, a kroz ovaj Zakon samo omogućiti takav status.	Ne postoji odgovor	
678	HGK	Temeljni zahtjevi gospodarenja otpadom, Članak 5.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK ističu kako je potrebno jasnije definirati odredbe iz stavka 4. predmetnog članka. Naime, kad je nešto „Neugoda“ mora biti izraženo brojčanom vrijednosti kako bi isto bilo moguće izmjeriti na način da se uspoređuje s referentnom vrijednosti te kako bi se utvrdila odstupanja i postojanje neugode. Članice Zajednice ističu kako trenutno ne postoji propis koji daje opisane brojčane vrijednosti. Tu postoji opasnost u budućoj primjeni, obzirom da je to propisao i pravilnik o GO, da se tvrtke tjera da rade i plaćaju poslove koji nemaju smisla.	Ne postoji odgovor	

			Članice Zajednice stoga predlažu jasnije definirati navedene odredbe.		
679	Istarska županija - Regione Istriana	Temeljni zahtjevi gospodarenja otpadom, Članak 5.	Članak 5., stavak 4. - da bi odredba bila provediva potrebno je odrediti metode i akreditirane osobe.	Ne postoji odgovor	
680	Istarska županija - Regione Istriana	Temeljni zahtjevi gospodarenja otpadom, Članak 5.	Članak 5., stavak 2., potrebno je iza teksta "zaštitu prirode, vode,..." nadodati "zraka" na način da glasi: "Izbjegavanje rizika onečišćenja mora, voda, tla i zraka te ugrožavanja biološke raznolikosti, kao posljedice gospodarenja otpadom, ostvaruje se provedbom posebnih propisa koji uređuju zaštitu okoliša, zaštitu prirode, vode, zraka i zaštitu mora od onečišćenja s pomorskih objekata."	Ne postoji odgovor	
681	Istarska županija - Regione Istriana	Temeljni zahtjevi gospodarenja otpadom, Članak 5.	Članak 5., stavak 1., točka 3. pojam "mjesta od posebnog interesa" potrebno je jasno/detaljno odrediti na što se točno odnosi ili izbaciti.	Ne postoji odgovor	
682	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Temeljni zahtjevi gospodarenja otpadom, Članak 5.	Postoje li u RH akreditirani laboratoriji za ispitivanje mirisa? Koje metode su prihvatljive za ispitivanje mirisa iz stavka 4.	Ne postoji odgovor	
683	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Hijerarhija gospodarenja otpadom, Članak 6.	Predlažemo izmjenu točke 1. stavka 2. na način da ista sada glasi: 1. i odlučuje se između dvije ili više mjere prioritet se mora dati mjeri koja daje najbolji ukupni ishod za okoliš, koja može uključivati i odstupanje od hijerarhije gospodarenja otpadom za određeni tok otpada ako je to opravdano rezultatima analize životnog ciklusa ukupnih učinaka stvaranja i gospodarenja tom vrstom otpada i pri čemu je za odstupanje potrebna prethodna suglasnost nadležnog ministarstva	Ne postoji odgovor	
684	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Hijerarhija gospodarenja otpadom, Članak 6.	Predlažemo izmjenu točke 4. stavka 1. na način da ista sada glasi: 4. postupci prethodne obrade i uporabe npr. energetska uporaba	Ne postoji odgovor	
685	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Hijerarhija gospodarenja otpadom, Članak 6.	stavak 2, točka 1. ovog članka - Predlaže se za navedenu analizu propisati sadržaj podzakonskim propisom.	Ne postoji odgovor	
686	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Hijerarhija gospodarenja otpadom, Članak 6.	U stavku 2. članka predlaže se jasnije definiranje načina odstupanja od hijerarhije gospodarenja otpadom te definiranje ovlaštenika odstupanja, kao i ovlaštenika izrade analize.	Ne postoji odgovor	
687	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Javni interes sakupljanja, prijevoza i obrade otpada, Članak 7.	Stavak 2 ovog članka - Potrebno je definirati pojam „opće shvaćanje“. Ukoliko se premet smatra novim ili se koristi u određenu svrhu tada nije otpad pa nije jasno na što bi se odnosio stavak 2. Za pojašnjenje ovog stavka, predlaže se objaviti primjere na stranicama nadležnog ministarstva za njegovu primjenu.	Ne postoji odgovor	
688	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	I. OPĆE ODREDBE, Količina otpada koja se smatra neznatnom prometu otpadom	Predlaže se umetanje slova "u" na način da naslov članka 8. glasi: Količina otpada koja se smatra neznatnom u prometu otpadom	Ne postoji odgovor	
689	JELENA RADOSEVIC	Količina otpada koja se smatra neznatnom prometu otpadom, Članak 8.	Nadovezala bih se na prethodne komentare... Na temelju čega, kojih znanstvenih istraživanja je količina od 1000 kg opasnog otpada odnosno 10 tona neopasnog otpada definirana kao neznatna? Te u kojim situacijama? Unaprijed hvala na odgovoru i potkrijepi utemeljenim činjenicama.	Ne postoji odgovor	
690	ZELENA AKCIJA	Količina otpada koja se smatra neznatnom prometu otpadom, Članak 8.	Predmetni čl. 8 očito se referira na čl. 196 Kaznenog zakona kojim se određuje što se smatra kaznenim djelom ilegalne pošiljke otpada ako se radi o količini koja je veća od neznatne: "(1) Tko protivno propisima u jednoj ili više naizgled povezanih pošiljaka izvrši nedozvoljeni promet otpadom	Ne postoji odgovor	

			<p>u količini koja je veća od neznatne, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.</p> <p>(2) Tko protivno propisima odbacuje, odlaže, sakuplja, skladišti, obrađuje, uvozi, izvozi ili prevozi otpad ili posreduje u tome ili s njim uopće gospodari ili postupa na način koji može trajnije ili u znatnoj mjeri ugroziti kakvoću zraka, tla, podzemlja, vode ili mora, ili u znatnoj mjeri ili na širem području ugroziti životinje, bilje ili gljive, ili ugroziti život ili zdravlje ljudi, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(3) Tko kazneno djelo iz stavka 2. ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine."</p> <p>Čl. 8 nacrtu Zakona o gospodarenju otpada (ZOGO) nastoji se razgraničiti koja bi se ilegalna pošiljka smatrala kaznenim djelom, a koja bi se pošiljka smatrala prekršajnim djelo. To se čini na način da se određuje da se neznatnom količinom otpada smatra ilegalna pošiljka otpada "do količine od 1000 kg opasnog otpada odnosno do količine od 10 000 kg neopasnog otpada." Iz čl. 8 st.2 ZOGOa.</p> <p>Pritom se u čl. 8 st.1 ZOGOa navodi da da je neznatna količina otpada ona koja "ne može trajnije ili u znatnoj mjeri ugroziti kakvoću zraka, tla, podzemlja, vode ili mora, ili u znatnoj mjeri ili na širem području ugroziti životinje, bilje ili gljive, ili ugroziti život ili zdravlje ljudi." Ova dva članka su očito kontradiktorna, jer zdravim razumom se može zaključiti da primjerice 900 kg ilegalno prevezenog opasnog otpada ili 9000 kg ilegalno prevezenog neopasnog otpada može trajnije ili u znatnoj mjeri ugroziti kakvoću zraka, tla, podzemlja, vode ili mora, ili u znatnoj mjeri ili na širem području ugroziti životinje, bilje ili gljive, ili ugroziti život ili zdravlje ljudi.</p> <p>Čl. 8 ZOGOa je posebno osjetljiv jer bi se njime odredilo postupanje državnih odvjetništva, policije kao i prekršajnih i kaznenih sudova prilikom procesuiranja ilegalnih pošiljaka otpada i odlučivanja što će smatrati prekršajnim a što kaznenim djelom ilegalne pošiljke otpada. Ovim člankom se zapravo preciznije definira pravni standard "neznatne" količina otpada iz čl. 196 Kaznenog zakona.</p> <p>Stoga, postavljamo pitanje na koji način se i iz kojih se razloga došlo do toga da se neznatnom količinom smatra ilegalna pošiljka otpada do količine od 1000 kg opasnog otpada odnosno do količine od 10 000 kg neopasnog otpada?</p> <p>Smatramo da je navedena količina otpada postavljena kao prevelika količina, te da bi se i manje količine ilegalno opasnog i neopasnog prevezenog otpada trebale tretirati kao kazneno djelo, iz razloga što i manje količine otpada mogu trajnije ili u znatnoj mjeri ugroziti kakvoću zraka, tla, podzemlja, vode ili mora, ili u znatnoj mjeri ili na širem području ugroziti životinje, bilje ili gljive, ili ugroziti život ili zdravlje ljudi.</p>		
691	DARKO BIZJAK	Količina otpada koja se smatra neznatnom prometu otpadom, Članak 8.	<p>Predmetni čl. 8 očito se referira na čl. 196 Kaznenog zakona kojim se određuje što se smatra kaznenim djelom ilegalne pošiljke otpada ako se radi o količini koja je veća od neznatne:</p> <p>"(1) Tko protivno propisima u jednoj ili više naizgled povezanih pošiljaka izvrši nedozvoljeni promet otpadom u količini koja je veća od neznatne, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.</p> <p>(2) Tko protivno propisima odbacuje, odlaže, sakuplja, skladišti, obrađuje, uvozi, izvozi ili prevozi otpad ili posreduje u tome ili s njim uopće gospodari ili postupa na način koji može trajnije ili u znatnoj mjeri ugroziti kakvoću zraka, tla, podzemlja, vode ili mora, ili u znatnoj mjeri ili na širem području ugroziti životinje, bilje ili gljive, ili ugroziti život ili zdravlje ljudi, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(3) Tko kazneno djelo iz stavka 2. ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine."</p>	Ne postoji odgovor	

			<p>Čl. 8 nacrtu Zakona o gospodarenju otpada (ZOGO) nastoji se razgraničiti koja bi se ilegalna pošiljka smatrala kaznenim djelom, a koja bi se pošiljka smatrala prekršajnim djelo. To se čini na način da se određuje da se neznatnom količinom otpada smatra ilegalna pošiljka otpada "do količine od 1000 kg opasnog otpada odnosno do količine od 10 000 kg neopasnog otpada." Iz čl. 8 st.2 ZOGOa.</p> <p>Pritom se u čl. 8 st.1 ZOGOa navodi da da je neznatna količina otpada ona koja "ne može trajnije ili u znatnoj mjeri ugroziti kakvoću zraka, tla, podzemlja, vode ili mora, ili u znatnoj mjeri ili na širem području ugroziti životinje, bilje ili gljive, ili ugroziti život ili zdravlje ljudi." Ova dva članka su očito kontradiktorna, jer zdravim razumom se može zaključiti da primjerice 900 kg ilegalno prevezenog opasnog otpada ili 9000 kg ilegalno prevezenog neopasnog otpada može trajnije ili u znatnoj mjeri ugroziti kakvoću zraka, tla, podzemlja, vode ili mora, ili u znatnoj mjeri ili na širem području ugroziti životinje, bilje ili gljive, ili ugroziti život ili zdravlje ljudi.</p> <p>Čl. 8 ZOGOa je posebno osjetljiv jer bi se njime odredilo postupanje državnih odvjetništva, policije kao i prekršajnih i kaznenih sudova prilikom procesuiranja ilegalnih pošiljaka otpada i odlučivanja što će smatrati prekršajnim a što kaznenim djelom ilegalne pošiljke otpada. Ovim člankom se zapravo preciznije definira pravni standard "neznatne" količina otpada iz čl. 196 Kaznenog zakona.</p> <p>Stoga, postavljam pitanje na koji način se i iz kojih se razloga došlo do toga da se neznatnom količinom smatra ilegalna pošiljka otpada do količine od 1000 kg opasnog otpada odnosno do količine od 10 000 kg neopasnog otpada?</p> <p>Smatram da je navedena količina otpada postavljena kao prevelika količina, te da bi se i manje količine ilegalno opasnog i neopasnog prevezenog otpada trebale tretirati kao kazneno djelo, iz razloga što i manje količine otpada mogu trajnije ili u znatnoj mjeri ugroziti kakvoću zraka, tla, podzemlja, vode ili mora, ili u znatnoj mjeri ili na širem području ugroziti životinje, bilje ili gljive, ili ugroziti život ili zdravlje ljudi.</p>		
692	Zagrebački holding d.o.o.	Količina otpada koja se smatra neznatnom prometom otpadom, Članak 8.	Predlažemo definirati pojam „promet otpadom“. Navedeni pojam nije definiran u članku 4. Zakona.	Ne postoji odgovor	
693	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Količina otpada koja se smatra neznatnom prometom otpadom, Članak 8.	Na koji način će se utvrditi da je pošiljka „naizgled povezana“? Predlaže se u stavak 2, članka 21. koji se odnosi na izuzetke od ispunjavanja Pratećeg lista dodati novu točku 8. koja glasi: "kada proizvođač otpada koji ne obavlja djelatnost gospodarenja otpadom prevozi neznatnu količinu vlastitog otpada između dviju lokacija u svom vlasništvu"	Ne postoji odgovor	
694	Udruga gradova u RH	Količina otpada koja se smatra neznatnom prometom otpadom, Članak 8.	Uz članak 8. Uz naslov iznad članka 8. koji glasi „Količina otpada koja se smatra neznatnom u prometu otpadom“ postavlja se pitanje što se smatra prometom otpadom i gdje je to definirano? Prema saznanjima Udruge gradova nadležno Ministarstvo nema namjeru dodatno definirati promet otpada, već se referira na Kazneni zakon, konkretno na članak 196. toga Zakona koji penalizira ugrožavanje okoliša otpadom te propisuje sljedeće: (1) Tko protivno propisima u jednoj ili više naizgled povezanih pošiljaka izvrši nedozvoljeni promet otpadom u količini koja je veća od neznatne, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine. (2) Tko protivno propisima odbacuje, odlaže, sakuplja, skladišti, obrađuje, uvozi, izvozi ili prevozi otpad ili posreduje u tome ili s njim uopće gospodari ili postupa na način koji može trajnije ili u znatnoj mjeri ugroziti kakvoću zraka, tla, podzemlja, vode ili mora, ili u znatnoj mjeri ili na širem području ugroziti životinje, bilje ili gljive, ili ugroziti život ili zdravlje ljudi, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina. (3) Tko	Ne postoji odgovor	

			kazneno djelo iz stavka 2. ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.“ Međutim, prilika je postaviti pitanje tko je, kako te na temelju čega odredio paušalno ovako velike količine opasnog i neopasnog otpada koje se imaju smatrati neznatnima? Tko ima pravo donositi procjene, u ovakvim slučajevima, da se neke količine nekog otpada „mogu smatrati“ količinama koje ne mogu trajnije ili u znatnoj mjeri ugroziti kakvoću zraka, tla, podzemlja, vode ili mora, ili u znatnoj mjeri ili na širem području ugroziti životinje, bilje ili gljive, ili ugroziti život ili zdravlje ljudi? Kako se nešto može zvati opasan otpad, a kasnije ga netko (neimenovan, nestručan, neovlašten) u količinama od 1 tonu proglasi neopasnim i neštetnim? Definiranjem „količina“ samo se unaprijed stvara okvir i pokriće za legalizaciju budućih svjesnih zloporabi pa i nečasnih i opasnih radnji. Otpadom se prometovati ne može bez ovlaštenja i dozvola te Zakon ne smije ni teoretski otvarati ovakve mogućnosti.		
695	Zagrebačka županija	Količina otpada koja se smatra neznatnom prometu otpadom, Članak 8.	Prag od 1000 kg do kojeg se količina opasnog otpada smatra neznatnom količinom mi se čini previsok postavljen s obzirom na opasnost koju može predstavljat tolika količina opasnog otpada.	Ne postoji odgovor	
696	vjeran gomzi	Količina otpada koja se smatra neznatnom prometu otpadom, Članak 8.	Prema nekim izvorima (https://cfpub.epa.gov/npstbx/files/KSMO_oil.pdf) 1L (oko 1kg!) rabljenog motornog ulja oneciscuje oko 5*10^6 L vode. Pa cak i ako je motorno ulje svrstano u posebnu kategoriju putem clanka 85 (dijela IX ovog prijedloga Zakona), ovdje definirane "neznatne kolicine" doimaju se prevelike i odredjene bez pravih kriterija i procjena?! Ako se pak smatra da su ove brojke utemeljene, trebalo bi se clanak 85 (tj. dio IX) staviti prije dijela gdje se definira neznatna kolicina, kako bi se izbjeglo da se to neznatno odnosi i na otpad koji se uistinu zeli na posebne nacine zbrinjavati, tj. reci u Clanku 8 nesto kao: "osim otpada iz tocke IX, neznatne kolicine su definirane ovako..."	Ne postoji odgovor	
697	Tea Juričić	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 9.	Članak 9. (4) Izvršno tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave dužno je na svom području osigurati uvjete i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom. (5) Više jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu sporazumno osigurati zajedničku provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom. Potrebno je utvrditi i propisati uvjete koji se moraju zadovoljiti pri projektiranju i gradnji novih zgrada u JLS kako bi se osigurao adekvatan prostor za privremeno odlaganja otpada iz kućanstava, propisati normative za dimenzioniranje prostora i određivanje potrebnog minimalnog volumena posuda za privremeno odlaganje otpada, te propisati standard opremljenosti prostora. Naime, u Hrvatskoj je formalno na snazi „Pravilnik o tehničkim mjerama i uvjetima za izgradnju prostora i uređaja za prikupljanje i odnošenje otpadnih tvari“ (Službeni list SFRJ 28/70) koji je donesen 1970. godine. Predmetni pravilnik je naveden i dostupan na stranicama hrvatske komore arhitekata u popisu zakona i propisa kojima se uređuje područje prostornog uređenja (https://www.arhitekti-hka.hr/hr/zakoni-propisi/popis/prostorno-uredenje-i-gradnja/stanovane/). U praksi se zbog zastarjelosti ovaj propis ne primjenjuje ili se primjenjuje tek djelomično, a nove zgrade se projektiraju i dobivaju sve potrebne dozvole bez jasno i jednoznačno određenog standarda za izgradnju i uređenje prostora za privremeno odlaganja otpada. Na taj način se od samog početka generira problem, jer je čak i za nove zgrade zbog nedostatka adekvatnog prostora nemoguće ili vrlo teško efikasno organizirati razdvajanje	Ne postoji odgovor	

			<p>otpada iz kućanstava.</p> <p>Potrebno je na državnoj razini propisati minimalni standard, dimenzije i opremu za takve prostorije, a lokalni davatelj usluge može u skladu s lokalnim uvjetima propisati detaljniji standard.</p>		
698	Irena Burba	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 9.	<p>Udruga Zelena Istra: Potrebno je utvrditi i propisati uvjete koji se moraju zadovoljiti pri projektiranju i gradnji novih zgrada u JLS kako bi se osigurao adekvatan prostor za privremeno odlaganje otpada iz kućanstava, propisati normative za dimenzioniranje prostora i određivanje potrebnog minimalnog volumena posuda za privremeno odlaganje otpada, te propisati standard opremljenosti prostora. Naime, u Hrvatskoj je formalno na snazi „Pravilnik o tehničkim mjerama i uvjetima za izgradnju prostora i uređaja za prikupljanje i odnošenje otpadnih tvari“ (Službeni list SFRJ 28/70) koji je donesen 1970. godine. Predmetni pravilnik je naveden i dostupan na stranicama hrvatske komore arhitekata u popisu zakona i propisa kojima se uređuje područje prostornog uređenja (https://www.arhitekti-hka.hr/hr/zakoni-propisi/popis/prostorno-uredenje-i-gradnja/stanovane/). U praksi se zbog zastarjelosti ovaj propis ne primjenjuje ili se primjenjuje tek djelomično, a nove zgrade se projektiraju i dobivaju sve potrebne dozvole bez jasno i jednoznačno određenog standarda za izgradnju i uređenje prostora za privremeno odlaganje otpada. Na taj način se od samog početka generira problem, jer je čak i za nove zgrade zbog nedostatka adekvatnog prostora nemoguće ili vrlo teško efikasno organizirati razdvajanje otpada iz kućanstava. Potrebno je na državnoj razini propisati minimalni standard, dimenzije i opremu za takve prostorije, a lokalni davatelj usluge može u skladu s lokalnim uvjetima propisati detaljniji standard.</p>	Ne postoji odgovor	
699	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 9.	<p>Vezano za stavak 4. i 5. članka potrebno je utvrditi i propisati uvjete koji se moraju zadovoljiti pri projektiranju i gradnji novih zgrada u JLS kako bi se osigurao adekvatan prostor za privremeno odlaganje otpada iz kućanstava, propisati normative za dimenzioniranje prostora i određivanje potrebnog minimalnog volumena posuda za privremeno odlaganje otpada, te propisati standard opremljenosti prostora. Naime, u Hrvatskoj je formalno na snazi „Pravilnik o tehničkim mjerama i uvjetima za izgradnju prostora i uređaja za prikupljanje i odnošenje otpadnih tvari“ (Službeni list SFRJ 28/70) koji je donesen 1970. godine. Predmetni pravilnik je naveden i dostupan na stranicama Hrvatske komore arhitekata u popisu zakona i propisa kojima se uređuje područje prostornog uređenja (https://www.arhitekti-hka.hr/hr/zakoni-propisi/popis/prostorno-uredenje-i-gradnja/stanovane/). U praksi se zbog zastarjelosti ovaj propis ne primjenjuje ili se primjenjuje tek djelomično, a nove zgrade se projektiraju i dobivaju sve potrebne dozvole bez jasno i jednoznačno određenog standarda za izgradnju i uređenje prostora za privremeno odlaganje otpada. Na taj način se od samog početka generira problem, jer je čak i za nove zgrade zbog nedostatka adekvatnog prostora nemoguće ili vrlo teško efikasno organizirati razdvajanje otpada iz kućanstava. Potrebno je na državnoj razini propisati minimalni standard, dimenzije i opremu za takve prostorije, a lokalni davatelj usluge može u skladu s lokalnim uvjetima propisati detaljniji standard.</p>	Ne postoji odgovor	
700	Lidija Runko Luttenberger	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 9.	<p>(4) Izvršno tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave dužno je na svom području osigurati uvjete i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom.</p> <p>(5) Više jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu sporazumno osigurati zajedničku provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom.</p> <p>Potrebno je utvrditi i propisati uvjete koji se moraju zadovoljiti pri projektiranju i gradnji novih zgrada u JLS</p>	Ne postoji odgovor	

			<p>kako bi se osigurao adekvatan prostor za privremeno odlaganja otpada iz kućanstava, propisati normative za dimenzioniranje prostora i određivanje potrebnog minimalnog volumena posuda za privremeno odlaganje otpada, te propisati standard opremljenosti prostora. Naime, u Hrvatskoj je formalno na snazi „Pravilnik o tehničkim mjerama i uvjetima za izgradnju prostora i uređaja za prikupljanje i odnošenje otpadnih tvari“ (Službeni list SFRJ 28/70) koji je donesen 1970. godine. Predmetni pravilnik je naveden i dostupan na stranicama hrvatske komore arhitekata u popisu zakona i propisa kojima se uređuje područje prostornog uređenja (https://www.arhitekti-hka.hr/hr/zakoni-propisi/popis/prostorno-uređenje-i-gradnja/stanovane/). U praksi se zbog zastarjelosti ovaj propis ne primjenjuje ili se primjenjuje tek djelomično, a nove zgrade se projektiraju i dobivaju sve potrebne dozvole bez jasno i jednoznačno određenog standarda za izgradnju i uređenje prostora za privremeno odlaganja otpada. Na taj način se od samog početka generira problem, jer je čak i za nove zgrade zbog nedostatka adekvatnog prostora nemoguće ili vrlo teško efikasno organizirati razdvajanje otpada iz kućanstava. Potrebno je na državnoj razini propisati minimalni standard, dimenzije i opremu za takve prostorije, a lokalni davatelj usluge može u skladu s lokalnim uvjetima propisati detaljniji standard.</p>		
701	ZELENA AKCIJA	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 9.	<p>Članak 9. (4) Izvršno tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave dužno je na svom području osigurati uvjete i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom. (5) Više jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu sporazumno osigurati zajedničku provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom.</p> <p>Potrebno je utvrditi i propisati uvjete koji se moraju zadovoljiti pri projektiranju i gradnji novih zgrada u JLS kako bi se osigurao adekvatan prostor za privremeno odlaganja otpada iz kućanstava, propisati normative za dimenzioniranje prostora i određivanje potrebnog minimalnog volumena posuda za privremeno odlaganje otpada, te propisati standard opremljenosti prostora. Naime, u Hrvatskoj je formalno na snazi „Pravilnik o tehničkim mjerama i uvjetima za izgradnju prostora i uređaja za prikupljanje i odnošenje otpadnih tvari“ (Službeni list SFRJ 28/70) koji je donesen 1970. godine. Predmetni pravilnik je naveden i dostupan na stranicama hrvatske komore arhitekata u popisu zakona i propisa kojima se uređuje područje prostornog uređenja (https://www.arhitekti-hka.hr/hr/zakoni-propisi/popis/prostorno-uređenje-i-gradnja/stanovane/). U praksi se zbog zastarjelosti ovaj propis ne primjenjuje ili se primjenjuje tek djelomično, a nove zgrade se projektiraju i dobivaju sve potrebne dozvole bez jasno i jednoznačno određenog standarda za izgradnju i uređenje prostora za privremeno odlaganja otpada. Na taj način se od samog početka generira problem, jer je čak i za nove zgrade zbog nedostatka adekvatnog prostora nemoguće ili vrlo teško efikasno organizirati razdvajanje otpada iz kućanstava. Potrebno je na državnoj razini propisati minimalni standard, dimenzije i opremu za takve prostorije, a lokalni davatelj usluge može u skladu s lokalnim uvjetima propisati detaljniji standard.</p>	Ne postoji odgovor	
702	DAVOR SKROZA	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 10.	<p>ČISTOĆA - VARAŽDIN dodati stavak 3. obzirom se radi o javnom interesu (3) jedinice lokalne samouprave MOGU odlukom predstavničkog tijela trgovačkim društvima u svom vlasništvu koji su davatelji javnih usluga povjeriti vršenje javnih ovlasti u obavljanju JAVNE USLUGE SAKUPLJANJA KOMUNALNOG OTPADA. (4) javne ovlasti iz stavka 3. ovoga članka obuhvaćaju rješavanje u pojedinačnim upravnim stvarima o pravima i obvezama fizičkih i pravnih osoba.</p>	Ne postoji odgovor	

			Obzirom je javna usluga, usluga od javnog interesa, a koja usluga je od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku što u biti odgovara pojmu javne službe logično je da bi davatelji javnih usluga (TD u vlasništvu JLS-a) mogli obavljati javne ovlasti čime bi se ubrzalo i pojednostavnilo pružanje javnih usluga u onom dijelu poslova koje je u nadležnosti JLS-a.		
703	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 10.	Vežano za stavak 1. članka predlaže se definirati tko može inicirati donošenje ovakve naredbe i jasnije definirati kriterije za njeno donošenje.	Ne postoji odgovor	
704	JELENA RADOSEVIC	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 11.	Koja je legislativa primjenjiva na uvezen opasni otpad? Unaprijed hvala na odgovoru.	Ne postoji odgovor	
705	Udruga Tativaka	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 11.	(1) Obrada opasnog otpada postupkom spaljivanja i odlaganja i centar za gospodarenje otpadom od posebnoga su interesa za Republiku Hrvatsku. Obrada opasnog otpada spaljivanjem i odlaganjem nije najbolje raspoloživa tehnika za obradu opasnog otpada pa bi trebalo uzeti u obzir i druge tehnologije prije nego se ističe da je ova obrada od posebnog interesa za RH. Također, centri za gospodarenje otpadom na primjeru Marišćine i Kaštijuna pokazali su promašenog takvog koncepta (ekološki, zdravstveno, i financijski), dok su s druge strane lokalni sustavi pokazali veliku uspješnost te bi i centre za obradu krajnjeg ostatnog miješanog otpada trebalo decentralizirati u lokalne sredine i propisati ekološku tehnologiju iskorištavanja krajnjeg ostatka kao sirovine u industriji, a ne poticati suspaljivanje u cementarama i termoelektranama što je trenutno u planu u svim postojećim i planiranim CGO.	Ne postoji odgovor	
706	Tea Juričić	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 11.	Članak 11. (1) Obrada opasnog otpada postupkom spaljivanja i odlaganja i centar za gospodarenje otpadom od posebnoga su interesa za Republiku Hrvatsku. Obrada opasnog otpada spaljivanjem i odlaganjem nije najbolje raspoloživa tehnika za obradu opasnog otpada pa bi trebalo uzeti u obzir i druge tehnologije prije nego se ističe da je ova obrada od posebnog interesa za RH. Također, centri za gospodarenje otpadom na primjeru Marišćine i Kaštijuna pokazali su promašenog takvog koncepta (ekološki, zdravstveno, i financijski), dok su s druge strane lokalni sustavi pokazali veliku uspješnost te bi i centre za obradu krajnjeg ostatnog miješanog otpada trebalo decentralizirati u lokalne sredine i propisati ekološku tehnologiju iskorištavanja kranjeg ostatka kao sirovine u industriji, a ne poticati suspaljivanje u cementarama i termoelektranama što je trenutno u planu u svim postojećim i planiranim CGO.	Ne postoji odgovor	
707	WWF Adria	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 11.	Obrada opasnog otpada spaljivanjem i odlaganjem nije najbolje raspoloživa tehnika za obradu opasnog otpada pa bi trebalo uzeti u obzir i druge tehnologije prije nego se ističe da je ova obrada od posebnog interesa za RH. Također, centri za gospodarenje otpadom na primjeru Marišćine i Kaštijuna pokazali su promašenog takvog koncepta (ekološki, zdravstveno, i financijski), dok su s druge strane lokalni sustavi pokazali veliku uspješnost te bi i centre za obradu krajnjeg ostatnog miješanog otpada trebalo decentralizirati u lokalne sredine i propisati ekološku tehnologiju iskorištavanja kranjeg ostatka kao sirovine u industriji, a ne poticati suspaljivanje u cementarama i termoelektranama što je trenutno u planu u svim postojećim i planiranim CGO.	Ne postoji odgovor	
708	Josip Katalinić	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE	(1) Obrada opasnog otpada postupkom spaljivanja i odlaganja i centar za gospodarenje otpadom od posebnoga su interesa za Republiku Hrvatsku.	Ne postoji odgovor	

		OTPADOM, Članak 11.	Centri za gospodarenje otpadom su se u praksi pokazali kao potpuni promašaj. Dva centra koja su izgrađena, Marišćina i Kaštijun pokazuju ekološke, ekonomske, zdravstvene ali prije svega konceptualne nedostatke takvih objekata. Iz Zakona treba izbaciti centre kao objekte od posebnog interesa za RH		
709	HGK	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 11.	Vežano na točku stavak 1. točku 1. , članice Grupacije centara za gospodarenje otpadom HGK predlažu preformulirati ovaj stavak na način da se centri za gospodarenje otpadom izdvoje od obrade i odlaganja opasnog otpada, na sljedeći način: „(1) Centar za gospodarenje otpadom i obrada opasnog otpada postupkom spaljivanja i odlaganja od posebnog su interesa za Republiku Hrvatsku.“	Ne postoji odgovor	
710	Irena Burba	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 11.	Udruga Zelena Istra: Obrada opasnog otpada spaljivanjem i odlaganjem nije najbolje raspoloživa tehnika za obradu opasnog otpada pa bi trebalo uzeti u obzir i druge tehnologije prije nego se ističe da je ova obrada od posebnog interesa za RH. Također, centri za gospodarenje otpadom na primjeru Marišćine i Kaštijuna pokazali su promašenog takvog koncepta (ekološki, zdravstveno, i finansijski), dok su s druge strane lokalni sustavi pokazali veliku uspješnost te bi i centre za obradu krajnjeg ostatnog miješanog otpada trebalo decentralizirati u lokalne sredine i propisati ekološku tehnologiju iskorištavanja krajnjeg ostatka kao sirovine u industriji, a ne poticati suspaljivanje u cementarama i termoelektranama što je trenutno u planu u svim postojećim i planiranim CGO.	Ne postoji odgovor	
711	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 11.	Vežano uz stavak 1. članka ističe se da obrada opasnog otpada spaljivanjem i odlaganjem nije najbolje raspoloživa tehnika za obradu opasnog otpada pa bi trebalo uzeti u obzir i druge tehnologije prije nego se ističe da je ova obrada od posebnog interesa za RH. Također, centri za gospodarenje otpadom na primjeru Marišćine i Kaštijuna pokazali su promašenost takvog koncepta (ekološki, zdravstveno, i finansijski), dok su s druge strane lokalni sustavi pokazali veliku uspješnost te bi i centre za obradu krajnjeg ostatnog miješanog otpada trebalo decentralizirati u lokalne sredine i propisati ekološku tehnologiju iskorištavanja krajnjeg ostatka kao sirovine u industriji, a ne poticati suspaljivanje u cementarama i termoelektranama što je trenutno u planu u svim postojećim i planiranim CGO.	Ne postoji odgovor	
712	Lidija Runko Luttenberger	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 11.	(1) Obrada opasnog otpada postupkom spaljivanja i odlaganja i centar za gospodarenje otpadom od posebnoga su interesa za Republiku Hrvatsku. Obrada opasnog otpada spaljivanjem i odlaganjem nije najbolje raspoloživa tehnika za obradu opasnog otpada pa bi trebalo uzeti u obzir i druge tehnologije prije nego se ističe da je ova obrada od posebnog interesa za RH. Također, centri za gospodarenje otpadom na primjeru Marišćine i Kaštijuna pokazali su promašenog takvog koncepta (ekološki, zdravstveno, i finansijski), dok su s druge strane lokalni sustavi pokazali veliku uspješnost te bi i centre za obradu krajnjeg ostatnog miješanog otpada trebalo decentralizirati u lokalne sredine i propisati ekološku tehnologiju iskorištavanja krajnjeg ostatka kao sirovine u industriji, a ne poticati suspaljivanje u cementarama i termoelektranama što je trenutno u planu u svim postojećim i planiranim CGO.	Ne postoji odgovor	
713	ZELENA AKCIJA	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 11.	Članak 11. (1) Obrada opasnog otpada postupkom spaljivanja i odlaganja i centar za gospodarenje otpadom od posebnoga su interesa za Republiku Hrvatsku. Obrada opasnog otpada spaljivanjem i odlaganjem nije najbolje raspoloživa tehnika za obradu opasnog otpada pa bi trebalo uzeti u obzir i druge tehnologije prije nego se ističe da je ova obrada od posebnog interesa za RH. Također, centri za gospodarenje otpadom na primjeru Marišćine i Kaštijuna pokazali su promašenog takvog koncepta (ekološki, zdravstveno, i finansijski), dok su s	Ne postoji odgovor	

			<p>druge strane lokalni sustavi pokazali veliku uspješnost te bi i centre za obradu krajnjeg ostatnog miješanog otpada trebalo decentralizirati u lokalne sredine i propisati ekološku tehnologiju iskorištavanja krajnjeg ostatka kao sirovine u industriji, a ne poticati suspaljivanje u cementarama i termoelektranama što je trenutno u planu u svim postojećim i planiranim CGO.</p>		
714	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	<p>stavak 1 - definira slijedeće ...a lokacija na kojoj se može obavljati djelatnost oporabe odnosno zbrinjavanja otpada ne mora biti planirana dokumentom prostornog uređenja ako se nalazi u području komunalno-servisne, industrijske, poslovne ili gospodarske namjene. Isto je potrebno navesti i za uvjete za dozvole za gospodarenje otpadom u članku 28 ili 29, jer ako CGO može biti u navedenim zonama onda i ostale djelatnosti to mogu.</p>	Ne postoji odgovor	
715	HGK	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	<p>Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK predlažu da se u stavku 1. ovog članka Zakona ne koristi pojam 'spalionica' budući da ovaj pojam nije definiran u članku 4. ovog Zakona. Članice predlažu koristiti pojam 'Postrojenje za spaljivanje otpada'. Članice također predlažu i dodatno usklađivanje sve terminologije koja u Zakonu nije definirana.</p>	Ne postoji odgovor	
716	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	<p>Predlažemo izmjenu stavka 5. na način da isti sada glasi:</p> <p>(5) Izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave i jedinice lokalne samouprave, koja je vlasnik trgovačkog društva koje upravlja centrom za gospodarenje otpadom ili druga osoba koja ima dozvolu za obradu miješanog komunalnog otpada, dužno je osigurati provedbu obveze iz stavka 3. ovoga članka.</p>	Ne postoji odgovor	
717	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	<p>Predlažemo izmjenu stavka 4. na način da isti sada glasi:</p> <p>(4) Trgovačko društvo, koje obavlja djelatnost i poslove centra za gospodarenje otpadom ili druga pravna osoba koja ima dozvolu za obradu miješanog komunalnog otpada dužno je primiti sav miješani komunalni otpad od davatelja javne usluge, te primjenjivati istu cijenu obrade preuzetog miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, koji su sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske dužni predavati miješani komunalni otpad u taj centar za gospodarenje otpadom ili drugu pravnu osobu koja ima dozvolu za obradu miješanog komunalnog otpada</p>	Ne postoji odgovor	
718	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	<p>Predlažemo izmjenu stavka 3. na način da isti sada glasi:</p> <p>(3) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom ili drugoj pravnoj osobi koja ima dozvolu za obradu miješanog komunalnog otpada, a sve sukladno sporazumu kojim je Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno urediti odnose u svezi predaje miješanog komunalnog otpada.</p>	Ne postoji odgovor	
719	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	<p>Predlažemo izmjenu stavka 2. na način da isti sada glasi:</p> <p>(2) Centrom za gospodarenje otpadom upravlja trgovačko društvo u privatnom vlasništvu, u vlasništvu jedinice područne (regionalne) samouprave i/ili jedinice lokalne samouprave.</p> <p>Sve u cilju ravnopravnosti tržišnog natjecanja koje načelo je propisano Ustavom RH</p>	Ne postoji odgovor	
720	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	<p>Predlažemo izmjenu stavka 1. na način da isti sada glasi:</p> <p>(1) Lokacija centra za gospodarenje otpadom, odlagališta, spalionice ili drugog energetskog postrojenja moraju biti planirana dokumentom</p>	Ne postoji odgovor	

			prostornog uređenja ili imati ovlaštenje nadležnog ministarstva, a lokacija na kojoj se može obavljati djelatnost obrade, oporabe odnosno zbrinjavanja otpada ne mora biti planirana dokumentom prostornog uređenja ako se nalazi u području komunalno-servisne, industrijske, poslovne ili gospodarske namjene.		
721	DAVOR SKROZA	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	ČISTOĆA - VARAŽDIN dodati stavke: (6) građevine od lokalnog značaja: – sortirnice – reciklažna dvorišta – ostale građevine za sakupljanje i obradu otpada koje nisu od državnog i regionalnog značaja (7) građevina za sortiranje odvojeno prikupljenog komunalnog otpada (sortirница reciklabilnog otpada) je građevina za gospodarenje otpadom namijenjena razvrstavanju, mehaničkoj obradi i skladištenju reciklabilnog otpada. (8) jedinica lokalne samouprave povjerava upravljanje sortirnicom davatelju javne usluge (TD u vlasništvu JLS-a) ...isto je definirano PGO RH.	Ne postoji odgovor	
722	Istarska županija - Regione Istriana	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	Članak 12., točka 4. U Planu gospodarenja otpadom RH nije navedeno koje JLS predaju MKO u koji CGO pa je tu obvezu potrebno jasnije definirati već u samom zakonu.	Ne postoji odgovor	
723	Istarska županija - Regione Istriana	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	Članak 12., stavak 2. iza "i/ili jedinice lokalne samouprave" nadodati "ili više njih" na način da glasi: "Centrom za gospodarenje otpadom upravlja trgovačko društvo u vlasništvu jedinice područne (regionalne) samouprave i/ili jedinice lokalne samouprave ili više njih."	Ne postoji odgovor	
724	Istarska županija - Regione Istriana	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	Članak 12., stavak 1. - Navodi se pojam "spalionice" kojeg nema u pojmovniku. U pojmovniku se nalaze definicije za „spaljivanje“ i „suspaljivanje“ koje su gotovo jednoznačne. Nema zaokruženog gospodarenja otpadom bez dijela energetske oporabe otpada te s obzirom da postoje razne tehnologije definiranje odredbi u tom dijelu mora biti jasno kako s tehnološke strane tako i sa strane kapaciteta.	Ne postoji odgovor	
725	Istarska županija - Regione Istriana	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	Članak 12. - Nisu određene građevine za gospodarenje otpadom po važnosti (RH, JRS, JLS) i ne postoji potreba definiranja u prostornim planovima, a iste bi zbog svog mogućeg utjecaja na okoliš i interesa za zdravlje stanovnika u cilju planiranog održivog razvoja to svakako trebale biti pa se predlaže da doda odredba kojom se to definira.	Ne postoji odgovor	
726	Tea Juričić	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	Članak 12. (1) Lokacija centra za gospodarenje otpadom, odlagališta i spalionice moraju biti planirana dokumentom prostornog uređenja, a lokacija na kojoj se može obavljati djelatnost oporabe odnosno zbrinjavanja otpada ne mora biti planirana dokumentom prostornog uređenja ako se nalazi u području komunalno-servisne, industrijske, poslovne ili gospodarske namjene. Ovaj članak je neprihvatljiv s obzirom na velik interes javnosti prilikom izgradnje i rada postrojenja za bilo kakvu vrstu oporabe otpada pa je potrebno propisati da se svaka oporaba otpada mora planirati u dokumentima prostornog uređenja, bez obzira u kojem i kakvom se području nalazi. Prostorno planiranje je prva točka zaštite prostora i zaštite okoliša te kao takvo ima obavezu javne rasprave i uključivanja javnosti. Kako bi zaštita i prostora i okoliša bila učinkovita, lokacije za djelatnosti oporabe jasno moraju biti definirane unutar dokumenata prostornog uređenja. Također, spalionice otpada nisu poželjni način postupanja s otpadom, na što je upozorila i EU koja je i prestala sa subvencijama za njihovu izgradnju jer nisu u skladu sa EU Zelenim planom niti paketom za cirkularnu ekonomiju, a također nisu	Ne postoji odgovor	

			<p>planirane niti PGO RH 2017-2022 pa zahtijevamo da se Zakonom jasno propiše da se spalionice otpada u RH ne smiju graditi te da se izbace iz ovog članka.</p> <p>(3) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom, a sve sukladno sporazumu koje je Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno potpisati s centrom za gospodarenje otpadom kojim uređuju odnose u svezi predaje miješanog komunalnog otpada.</p> <p>Umjesto da se omogući obrada miješanog otpada lokalno u JLS u malim modularnim postrojenjima koje izvlače reciklante i ostatak pretvaraju u sirovinu za industriju i inertni otpad, čime bi se poštovalo i zakonsko načelo blizine, namjerno se krši to zakonsko načelo te se naređuje JLS da stotinama kilometara moraju prevoziti otpad i skupo plaćati njegovu obradu. Ta obrada završava velikim dijelom u obliku RDF-a koji se mora slati na suspaljivanje izvan RH ili skupo plaćati cementarama u RH, što se u konačnici odražava na povećanju mjesečnih računa građana Sve navedeno je dokazano na primjeru Marišćine i Kaštijuna, prvog CGO u RH, a iz Studija izvodljivosti za nove CGO jasno je da se planira sličan scenarij i s budućim CGO. Takav sustav je besmislen te zahtijevamo da se odustane od forsiranja regionalnih / županijskih centara za gospodarenje otpadom i tjeranja JLS da miješani otpad šalju u njega, te da se raspišu natječajni za financiranje lokalne infrastrukture za ekološki prihvatljivu obradu ostatnog miješanog otpada.</p> <p>(4) Trgovačko društvo, koje obavlja djelatnost i poslove centra za gospodarenje otpadom, dužno je primiti sav miješani komunalni otpad od davatelja javne usluge, te primjenjivati istu cijenu obrade preuzetog miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, koji su sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske dužni predavati miješani komunalni otpad u taj centar za gospodarenje otpadom.</p> <p>Potrebno je odustati od centara za gospodarenje otpadom, a do zatvaranja postojećih centara trebalo bi regulirati cijenu jer na ovaj način trgovačka društva manipuliraju i dižu cijenu samostalno te to znači udar na JLS kojima se cjelokupni sustav poskupljuje pa se to negativno održava i na građanke i građane.</p>		
727	WWF Adria	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	<p>Ovaj članak je neprihvatljiv. Potrebno propisati da se svaka uporaba otpada mora planirati u dokumentima prostornog uređenja, bez obzira u kojem i kakvom se području nalazi. Prostorno planiranje je prva točka zaštite prostora i zaštite okoliša, a time i ljudi, te kao takvo ima obavezu javne rasprave i uključivanja javnosti. Kako bi zaštita i prostora i okoliša bila učinkovita, lokacije za djelatnosti uporabe jasno moraju biti definirane unutar dokumenata prostornog uređenja.</p> <p>Također, spalionice otpada nisu poželjni način postupanja s otpadom, na što je upozorila i EU koja je i prestala sa subvencijama za njihovu izgradnju jer nisu u skladu sa EU Zelenim planom niti paketom za cirkularnu ekonomiju, a također nisu planirane niti PGO RH 2017-2022 pa zahtijevamo da se Zakonom jasno propiše da se spalionice otpada u RH ne smiju graditi te da se u potpunosti izostave iz ovog članka.</p>	Ne postoji odgovor	

728	Josip Katalinić	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	(4) Trgovačko društvo, koje obavlja djelatnost i poslove centra za gospodarenje otpadom, dužno je primiti sav miješani komunalni otpad od davatelja javne usluge, te primjenjivati istu cijenu obrade preuzetog miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, koji su sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske dužni predavati miješani komunalni otpad u taj centar za gospodarenje otpadom. Potrebno je odustati od centara za gospodarenje otpadom, a do zatvaranja postojećih centara trebalo bi regulirati cijenu jer na ovaj način trgovačka društva manipuliraju i dižu cijenu samostalno te to znači udar na JLS kojima se cjelokupni sustav poskupljuje pa se to negativno održava i na građanke i građane.	Ne postoji odgovor	
729	Josip Katalinić	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	(3) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom, a sve sukladno sporazumu koje je Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno potpisati s centrom za gospodarenje otpadom kojim uređuju odnose u svezi predaje miješanog komunalnog otpada. Umjesto da se omogući obrada miješanog otpada lokalno u JLS u malim modularnim postrojenjima koje izvlače reciklante i ostatak pretvaraju u sirovinu za industriju i inertni otpad, čime bi se poštovalo i zakonsko načelo blizine, namjerno se krši to zakonsko načelo te se naređuje JLS da stotinama kilometara moraju prevoziti otpad i skupo plaćati njegovu obradu. Ta obrada završava velikim dijelom u obliku RDF-a koji se mora slati na suspaljivanje izvan RH ili skupo plaćati cementarama u RH, što se u konačnici odražava na povećanju mjesečnih računa građana Sve navedeno je dokazano na primjeru Marišćine i Kaštijuna, prvog CGO u RH, a iz Studija izvodljivosti za nove CGO jasno je da se planira sličan scenarij i s budućim CGO. Takav sustav je besmislen te zahtijevamo da se odustane od forsiranja regionalnih / županijskih centara za gospodarenje otpadom i tjeranja JLS da miješani otpad šalju u njega, te da se raspišu natječaji za financiranje lokalne infrastrukture za ekološki prihvatljivu obradu ostatnog miješanog otpada.	Ne postoji odgovor	
730	Josip Katalinić	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	(1) Lokacija centra za gospodarenje otpadom, odlagališta i spalionice moraju biti planirana dokumentom prostornog uređenja, a lokacija na kojoj se može obavljati djelatnost oporabe odnosno zbrinjavanja otpada ne mora biti planirana dokumentom prostornog uređenja ako se nalazi u području komunalno-servisne, industrijske, poslovne ili gospodarske namjene. Ovaj članak je neprihvatljiv s obzirom na velik interes javnosti prilikom izgradnje i rada postrojenja za bilo kakvu vrstu oporabe otpada pa je potrebno propisati da se svaka uporaba otpada mora planirati u dokumentima prostornog uređenja, bez obzira u kojem i kakvom se području nalazi. Prostorno planiranje je prva točka zaštite prostora i zaštite okoliša te kao takvo ima obavezu javne rasprave i uključivanja javnosti. Kako bi zaštita i prostora i okoliša bila učinkovita, lokacije za djelatnosti oporabe jasno moraju biti definirane unutar dokumenata prostornog uređenja. Također, spalionice otpada nisu poželjni način postupanja s otpadom, na što je upozorila i EU koja je i prestala sa subvencijama za njihovu izgradnju jer nisu u skladu sa EU Zelenim planom niti paketom za cirkularnu ekonomiju, a također nisu planirane niti PGO RH 2017-2022 pa zahtijevamo da se Zakonom jasno propiše da se	Ne postoji odgovor	

			spalionice otpada u RH ne smiju graditi te da se izbace iz ovog članka.		
731	CE-ZA-R d.o.o.	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	IZMJENA Članak 12 (3)Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom ili drugu građevinu za obradu miješanog komunalnog otpada sukladno Planu gospodarenja otpadom RH, a sve sukladno sporazumu ili ugovoru koje je Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno potpisati s pripadajućim centrom za gospodarenje otpadom ili drugom građevinom za obradu miješanog komunalnog otpada iz Plana gospodarenja otpadom RH kojim uređuju odnose u vezi predaje miješanog komunalnog otpada	Ne postoji odgovor	
732	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	Stavak 1. članka je potrebno detaljnije regulirati, odnosno propisati koje su to djelatnosti uporabe, donosno zbrinjavanja otpada za koje njihova lokacija ne mora biti planirana dokumentom prostornog uređenja. Do sada je zabilježen veliki interes javnosti prilikom planiranja i izgradnje te u konačnici rada postrojenja za bilo kakvu vrstu uporabe otpada pa je svrsishodno propisati da se svaka uporaba otpada mora planirati u dokumentima prostornog uređenja, bez obzira u kojem i kakvom se području nalazi. Napominje se da su prostorni planovi instrument zaštite okoliša sukladno čl. 133. Zakona o zaštiti okoliša te je za prostorne planove obvezno provođenje strateške procjene utjecaja na okoliš što predstavlja prvu fazu u kojoj je moguće sagledati kumulativni utjecaj svih postojećih i planiranih zahvata na određenom području u obuhvatu plana. Kako bi zaštita i prostora i okoliša bila učinkovita, lokacije za djelatnosti uporabe jasno moraju biti definirane unutar dokumenata prostornog uređenja. Također, spalionice otpada nisu poželjni način postupanja s otpadom, na što je upozorila i EU koja je i prestala sa subvencijama za njihovu izgradnju jer nisu u skladu sa EU Zelenim planom, niti paketom za cirkularnu ekonomiju, a također nisu planirane niti PGO RH 2017-2022 pa zahtijevamo da se Zakonom jasno propiše da se spalionice otpada u RH ne smiju graditi te da se u potpunosti izostave iz ovog članka. Vezano za stavak 3. članka ističe se da umjesto da se omogući obrada miješanog otpada lokalno u JLS u malim modularnim postrojenjima koje izvlače reciklante i ostatak pretvaraju u sirovinu za industriju i inertni otpad, čime bi se poštovalo i zakonsko načelo blizine, namjerno se krši to zakonsko načelo te se naređuje JLS da stotinama kilometara moraju prevoziti otpad i skupo plaćati njegovu obradu. Produkt te obrade je najčešće RDF koji se mora slati na suspaljivanje izvan RH ili skupo plaćati cementarama u RH da isti preuzmu (ukoliko zadovoljava određene standarde te ukoliko cementare imaju sve propisane uvjete za korištenje RDF-a kao pogonskog goriva), što se u konačnici odražava na povećanje mjesečnih računa građana. Sve navedeno je dokazano na primjeru Marišćine i Kaštijuna, prvih CGO-a u RH, a iz studija izvodljivosti, studija utjecaja na okoliša i elaborata zaštite okoliša za nove CGO jasno je da se isti ili sličan način obrade planira i u novim, još neizgrađenim CGO-ovima. Još jednom apeliramo na neodrživost ovakvog sustava gospodarenja otpadom (što pokazuje sav dosadašnji rad otvorenih centara) te zahtijevamo da se odustane od forsiranja regionalnih / županijskih centara za gospodarenje otpadom i propisivanja zakonske obveze JLS da miješani otpad predaju centrima te da se raspišu natječaji za financiranje lokalne infrastrukture za ekološki prihvatljivu obradu ostatnog miješanog otpada.	Ne postoji odgovor	
733	HGK	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	Članice Grupacije centara za gospodarenje otpadom HGK predlažu u stavku 3. brisati odredbu koja se odnosi na obvezu potpisivanja sporazuma između izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave i centara za gospodarenje otpadom. S obzirom da Plan eksplicitno regulira koja jedinica lokalne samouprave pripada kojem	Ne postoji odgovor	

			centru, a ovaj prijedlog Zakona jasno definira obaveze, članice Grupacije smatraju nepotrebnim dodatno administrativno opterećivati JLS.		
			Također, članice Grupacije smatraju kako je u stavku 5. pogrešno navedena dužnost osiguranja provedbe obveze iz stavka 3. odnosno da je namjera bila osigurati provedbu obveze iz stavka (4)- prihvata svog miješanog komunalnog otpada od davatelja javne usluge te primjenu iste cijene obrade preuzetog miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, odnosno ekvivalent članka 28. stavka (5) ZOGO-a.		
734	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	Suspaljivanje“ se ubraja u uporabu opada. Ukoliko se obavlja uporaba otpada suspaljivanjem, lokacija na kojoj se obavlja suspaljivanje ne mora biti planirana dokumentom prostornog uređenja, ukoliko se nalazi u području komunalno-servisne, industrijske, poslovne ili gospodarske namjene? Molimo potvrdu navedene tvrdnje.	Ne postoji odgovor	
735	Irena Burba	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	Udruga Zelena Istra: Stavak 1. - Treba jasno definirati koji su to postupci zbrinjavanja otpada za koje se ne mora planirati lokacija dokumentom prostornog uređenja Stavak 3. Umjesto da se omogući obrada miješanog otpada lokalno u JLS u malim modularnim postrojenjima koje izvlače reciklante i ostatak pretvaraju u sirovinu za industriju i inertni otpad, čime bi se poštovalo i zakonsko načelo blizine, namjerno se krši to zakonsko načelo te se naređuje JLS da stotinama kilometara moraju prevoziti otpad i skupo plaćati njegovu obradu. Ta obrada završava velikim dijelom u obliku RDF-a koji se mora slati na suspaljivanje izvan RH ili skupo plaćati cementarama u RH, što se u konačnici odražava na povećanju mjesečnih računa građana Sve navedeno je dokazano na primjeru Marišćine i Kaštijuna, prvog CGO u RH, a iz Studija izvodljivosti za nove CGO jasno je da se planira sličan scenarij i s budućim CGO. Takav sustav je besmislen te zahtijevamo da se odustane od forsiranja regionalnih / županijskih centara za gospodarenje otpadom i tjeranja JLS da miješani otpad šalju u njega, te da se raspišu natječaji za financiranje lokalne infrastrukture za ekološki prihvatljivu obradu ostatnog miješanog otpada. Stavak 4. Potrebno je odustati od centara za gospodarenje otpadom, a do zatvaranja postojećih centara trebalo bi regulirati cijenu jer na ovaj način trgovačka društva manipuliraju i dižu cijenu samostalno te to znači udar na JLS kojima se cjelokupni sustav poskupljuje pa se to negativno održava i na građanke i građane	Ne postoji odgovor	
736	Lidija Runko Luttenberger	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	(1) Lokacija centra za gospodarenje otpadom, odlagališta i spalionice moraju biti planirana dokumentom prostornog uređenja, a lokacija na kojoj se može obavljati djelatnost uporabe odnosno zbrinjavanja otpada ne mora biti planirana dokumentom prostornog uređenja ako se nalazi u području komunalno-servisne, industrijske, poslovne ili gospodarske namjene. Ovaj članak je neprihvatljiv s obzirom na velik interes javnosti prilikom izgradnje i rada postrojenja za bilo kakvu vrstu uporabe otpada pa je potrebno propisati da se svaka uporaba otpada mora planirati u dokumentima prostornog uređenja, bez obzira u kojem i kakvom se području nalazi. Prostorno planiranje je prva točka zaštite prostora i zaštite okoliša te kao takvo ima obavezu javne rasprave i uključivanja javnosti. Kako bi zaštita i prostora i okoliša bila učinkovita, lokacije za djelatnosti uporabe jasno moraju biti definirane unutar dokumenata prostornog uređenja. Također, spalionice otpada nisu poželjni način postupanja s otpadom, na što je upozorila i EU koja je i prestala sa subvencijama za njihovu izgradnju jer nisu u skladu sa EU Zelenim planom niti paketom za cirkularnu ekonomiju, a također nisu planirane niti PGO RH 2017-2022 pa zahtijevamo da se Zakonom jasno propiše da se spalionice otpada u	Ne postoji odgovor	

			<p>RH ne smiju graditi te da se izbace iz ovog članka.</p> <p>(3) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom, a sve sukladno sporazumu koje je Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno potpisati s centrom za gospodarenje otpadom kojim uređuju odnose u svezi predaje miješanog komunalnog otpada.</p> <p>Umjesto da se omogući obrada miješanog otpada lokalno u JLS u malim modularnim postrojenjima koje izvlače reciklante i ostatak pretvaraju u sirovinu za industriju i inertni otpad, čime bi se poštovalo i zakonsko načelo blizine, namjerno se krši to zakonsko načelo te se naređuje JLS da stotinama kilometara moraju prevoziti otpad i skupo plaćati njegovu obradu. Ta obrada završava velikim dijelom u obliku RDF-a koji se mora slati na suspaljivanje izvan RH ili skupo plaćati cementarama u RH, što se u konačnici odražava na povećanju mjesečnih računa građana Sve navedeno je dokazano na primjeru Marišćine i Kaštijuna, prvog CGO u RH, a iz Studija izvodljivosti za nove CGO jasno je da se planira sličan scenarij i s budućim CGO. Takav sustav je besmislen te zahtijevamo da se odustane od forsiranja regionalnih / županijskih centara za gospodarenje otpadom i tjeranja JLS da miješani otpad šalju u njega, te da se raspišu natječaji za financiranje lokalne infrastrukture za ekološki prihvatljivu obradu ostatnog miješanog otpada.</p> <p>(4) Trgovačko društvo, koje obavlja djelatnost i poslove centra za gospodarenje otpadom, dužno je primiti sav miješani komunalni otpad od davatelja javne usluge, te primjenjivati istu cijenu obrade preuzetog miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, koji su sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske dužni predavati miješani komunalni otpad u taj centar za gospodarenje otpadom.</p> <p>Potrebno je odustati od centara za gospodarenje otpadom, a do zatvaranja postojećih centara trebalo bi regulirati cijenu jer na ovaj način trgovačka društva manipuliraju i dižu cijenu samostalno te to znači udar na JLS kojima se cjelokupni sustav poskupljuje pa se to negativno održava i na građanke i građane.</p>		
737	Primorsko-goranska županija	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	1. Vezano uz članak 12. smatramo da bi lokacije na kojima će se obavljati djelatnost oporabe odnosno zbrinjavanja otpada svakako trebale biti planirane dokumentom prostornog uređenja zbog mogućih izravnih i neizravnih utjecaja tih djelatnosti na okoliš, zdravlje lokalnog stanovništva, te zbog njihova kvalitetnijeg odnosa i suživota s gospodarskim subjektima u njihovu okruženju. Posebice treba uzeti u obzir da je stav javnosti prema djelatnostima koje se bave gospodarenjem otpadom pretežno negativan što rezultira neprijateljskim stavom prema lociranju građevina i postrojenja za gospodarenje otpadom.	Ne postoji odgovor	
738	Zagrebačka županija	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	Obzirom da se radi o lokacijama za gospodarenje opasnim i neopasnim otpadom potrebno je za navedene lokacije dostaviti dokaz da je prema dokumentu prostornog uređenja dopušteno obavljati djelatnost gospodarenja otpadom jer to što se nalaze u komunalno servisnoj zoni, industrijskoj, poslovnoj ili gospodarskoj zoni ne znači da je dozvoljeno prema posebnom propisu iz područja prostornog uređenja i gradnje gospodariti otpadom.	Ne postoji odgovor	
739	ZELENA AKCIJA	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	Članak 12. (1) Lokacija centra za gospodarenje otpadom, odlagališta i spalionice moraju biti planirana dokumentom prostornog uređenja, a lokacija na kojoj se može obavljati djelatnost oporabe odnosno zbrinjavanja otpada ne mora biti planirana dokumentom prostornog uređenja ako se nalazi u području komunalno-servisne, industrijske, poslovne ili gospodarske namjene.	Ne postoji odgovor	

			<p>Ovaj članak je neprihvatljiv s obzirom na velik interes javnosti prilikom izgradnje i rada postrojenja za bilo kakvu vrstu oporabe otpada pa je potrebno propisati da se svaka oporaba otpada mora planirati u dokumentima prostornog uređenja, bez obzira u kojem i kakvom se području nalazi. Prostorno planiranje je prva točka zaštite prostora i zaštite okoliša te kao takvo ima obavezu javne rasprave i uključivanja javnosti. Kako bi zaštita i prostora i okoliša bila učinkovita, lokacije za djelatnosti oporabe jasno moraju biti definirane unutar dokumenata prostornog uređenja.</p> <p>Također, spalionice otpada nisu poželjni način postupanja s otpadom, na što je upozorila i EU koja je i prestala sa subvencijama za njihovu izgradnju jer nisu u skladu sa EU Zelenim planom niti paketom za cirkularnu ekonomiju, a također nisu planirane niti PGO RH 2017-2022 pa zahtijevamo da se Zakonom jasno propiše da se spalionice otpada u RH ne smiju graditi te da se izbace iz ovog članka.</p> <p>(3) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom, a sve sukladno sporazumu koje je Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno potpisati s centrom za gospodarenje otpadom kojim uređuju odnose u svezi predaje miješanog komunalnog otpada.</p> <p>Umjesto da se omogući obrada miješanog otpada lokalno u JLS u malim modularnim postrojenjima koje izvlače reciklante i ostatak pretvaraju u sirovinu za industriju i inertni otpad, čime bi se poštovalo i zakonsko načelo blizine, namjerno se krši to zakonsko načelo te se naređuje JLS da stotinama kilometara moraju prevoziti otpad i skupo plaćati njegovu obradu. Ta obrada završava velikim dijelom u obliku RDF-a koji se mora slati na suspaljivanje izvan RH ili skupo plaćati cementarama u RH, što se u konačnici odražava na povećanju mjesečnih računa građana Sve navedeno je dokazano na primjeru Marišćine i Kaštijuna, prvog CGO u RH, a iz Studija izvodljivosti za nove CGO jasno je da se planira sličan scenarij i s budućim CGO. Takav sustav je besmislen te zahtijevamo da se odustane od forsiranja regionalnih / županijskih centara za gospodarenje otpadom i tjeranja JLS da miješani otpad šalju u njega, te da se raspišu natječaji za financiranje lokalne infrastrukture za ekološki prihvatljivu obradu ostatnog miješanog otpada.</p> <p>(4) Trgovačko društvo, koje obavlja djelatnost i poslove centra za gospodarenje otpadom, dužno je primiti sav miješani komunalni otpad od davatelja javne usluge, te primjenjivati istu cijenu obrade preuzetog miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, koji su sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske dužni predavati miješani komunalni otpad u taj centar za gospodarenje otpadom.</p> <p>Potrebno je odustati od centara za gospodarenje otpadom, a do zatvaranja postojećih centara trebalo bi regulirati cijenu jer na ovaj način trgovačka društva manipuliraju i dižu cijenu samostalno te to znači udar na JLS kojima se cjelokupni sustav poskupljuje pa se to negativno održava i na građanke i građane.</p>		
740	Snježana Kljun	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	Pravilnik o termičkoj obradi otpada (NN 75/2016) ne spominje spalionice nego: Postrojenja za spaljivanje otpada i Postrojenja za suspaljivanje otpada	Ne postoji odgovor	
741	GRAD ZAGREB	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	U stavku 1. predlaže se zamijeniti pojam „spalionica“ pojmom „energana“. Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi se terminologija uskladila s pojmom „energetska oporaba“ koji se koristi u prijedlogu Zakona.	Ne postoji odgovor	

742	Eko.-Adria d.o.o.	II. NADLEŽNOSTI ZA GOSPODARENJE OTPADOM, Članak 12.	Stavak 1. - Treba jasno definirati koji su to postupci zbrinjavanja otpada za koje se ne mora planirati lokacija dokumentom prostornog uređenja Stavak 4. Trgovačko društvo dužno je primiti miješani komunalni otpad iz kojeg je prethodno izdvojen biootpad i reciklabilni komunalni otpad u maksimalnim količinama koje su potpisane sporazumom između Izvršnog tijela JLS i trgovačkog društva koje upravlja centrom za gospodarenje otpadom. Treba jasno definirati što sporazum treba sadržavati (sastav MKO, maksimalne količine)	Ne postoji odgovor	
743	ZORAN LALIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA	Propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte.	Primljeno na znanje	Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
744	ZORAN LALIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA	Postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.	Primljeno na znanje	Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
745	Sonja Zlatović	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA	Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospije u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospije u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo. Uz navedenu zabranu, smatram da je nužno: Zabraniti proizvodnju, uvoz i korištenje jednokratnih plastičnih čaša za napitke, jednokratnih plastičnih spremnika za hranu i svih jednokratnih plastičnih proizvoda koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu do 2025. godine. Poduprijeti navedeno smanjenje mjerama proširene odgovornosti proizvođača, uvoznika i trgovaca – kroz obaveze postizanja ciljeva za smanjenje i ponovno korištenje te kroz transparentnost poslovanja. Tražiti od svih proizvođača, uvoznika i trgovaca da osmisle zamjenske proizvode do kraja 2021. godine. Osmisliti nacionalna pravila vodeći se temeljnim načelom Direktive o jednokratnoj plastici – odmakom od jednokratne upotrebe i pomakom prema rješenjima za višekratnu upotrebu.	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
746	Tea Juričić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA	Potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Nužno je propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije od	Primljeno na znanje	Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove

			<p>jednokratnog.</p> <p>Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Za sve ugostiteljske objekte potrebno je propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.</p> <p>Nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke.</p> <p>U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje. Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda. Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda.</p> <p>Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stavljaju na tržište:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike - od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike <p>Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa.</p> <p>Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesu zahtjevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda. Članak 7. i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju sljedeće proizvode:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone • Vlažne/ prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu • Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima • Čaše za napitke <p>Prijedlog ZOGO-a ne predviđa konkretne mjere već samo člankom 85. sav otpad od jednokratne plastike stavlja u Posebnu kategoriju otpada za koju propisuje obvezu dodatnog uređenja kroz podzakonske akte. S obzirom na to da se ovaj članak odnosi na fazu u kojoj je otpad već nastao, a ne na preventivnu fazu te da je člankom 180. predviđen rok od čak godine dana za donošenje potrebnog pravilnika postoji opravdana bojazan da se još dugo neće uvesti odgovarajuća pravila za označavanje proizvoda od jednokratne plastike, premda sukladno članku 17. stavku 1. alineji 3. države članice moraju primijeniti odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 7. Direktive najkasnije do 3. srpnja 2021. Napominjemo da je Europska komisija imala rok do 3. srpnja 2020. za donošenje provedbenog akta kojim se utvrđuju usklađene specifikacije za oznaku, što znači da su potrebne oznake već dostupne i da obvezu njihove upotrebe nije teško implementirati.</p>		Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
747	WWF Adria	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III.	Potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.	Primljeno na znanje	Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih

		<p>SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA</p> <p>Nužno je propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije od jednokratnog.</p> <p>Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Za sve ugostiteljske objekte potrebno je propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.</p> <p>Nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke.</p> <p>U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje. Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda. Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda.</p> <p>Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stavljaju na tržište:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike - od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike <p>Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa.</p> <p>Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesu zahtjevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda. Članak 7. i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju sljedeće proizvode:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone • Vlažne/ prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu • Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima • Čaše za napitke <p>Prijedlog ZOGO-a ne predviđa konkretne mjere već samo člankom 85. sav otpad od jednokratne plastike stavlja u Posebnu kategoriju otpada za koju propisuje obvezu dodatnog uređenja kroz podzakonske akte. S obzirom na to da se ovaj članak odnosi na fazu u kojoj je otpad već nastao, a ne na preventivnu fazu te da je člankom 180. predviđen rok od čak godine dana za donošenje potrebnog pravilnika postoji opravdana bojazan da se još dugo neće uvesti odgovarajuća pravila za označavanje proizvoda od jednokratne plastike, premda sukladno članku 17. stavku 1. alineji 3. države članice moraju primijeniti odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 7. Direktive najkasnije do 3. srpnja 2021. Napominjemo da je Europska komisija imala rok do 3. srpnja 2020. za donošenje provedbenog akta kojim se utvrđuju usklađene specifikacije za oznaku, što znači da su potrebne oznake već dostupne i da obvezu njihove upotrebe nije teško implementirati.</p>		<p>jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>	
748	DAMIR ŠOKČEVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA	Postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne	Primljeno na znaje	Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih

		ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA	<p>plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte.</p>		<p>plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
749	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA	<p>Potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Nužno je propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije od jednokratnog.</p> <p>Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023.</p> <p>Za sve ugostiteljske objekte potrebno je propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.</p> <p>Nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke.</p> <p>U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje. Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda. Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda.</p> <p>Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stavljaju na tržište: - od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike - od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike</p> <p>Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa.</p> <p>Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesu zahtjevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda.</p> <p>Članak 7. i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju sljedeće proizvode:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone • Vlažne/ prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu • Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima • Čaše za napitke <p>Prijedlog ZOGO-a ne predviđa konkretne mjere, već samo člankom 85. sav otpad od jednokratne plastike stavlja u Posebnu kategoriju otpada za koju propisuje obvezu dodatnog uređenja kroz podzakonske akte. S obzirom na to da se ovaj članak odnosi na fazu u kojoj je otpad već nastao, a ne na preventivnu fazu te da je člankom 180. predviđen rok od čak godine dana za donošenje potrebnog pravilnika postoji opravdana bojazan da se još dugo neće uvesti odgovarajuća pravila za označavanje proizvoda od jednokratne</p>	Primljeno na znanje	<p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

			plastike, premda sukladno članku 17. stavku 1. alineji 3. države članice moraju primijeniti odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 7. Direktive najkasnije do 3. srpnja 2021. Napominjemo da je Europska komisija imala rok do 3. srpnja 2020. za donošenje provedbenog akta kojim se utvrđuju usklađene specifikacije za oznaku, što znači da su potrebne oznake već dostupne i da obvezu njihove upotrebe nije teško implementirati.		
750	Ivan Zidarević	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA	Posmatrajući nacrt predloga Zakona o gospodarenju otpadom u mnogim aspektima se vidi namera zakonodavca usklađivanja sa Direktivama Evropskog parlamenta i Vijeća ali i Globalnim ciljevima UN. U tom kontekstu, svakako je potrebno postaviti i kvantifikovati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične spremnike za hranu, čaše itd, koji nisu neophodni radi ostvarivanja kvalitetnog života građana, 50% do 2025. godine. Ujedno, ciljeve treba podići, koji su edukacijom i promjenama životnih navika ostvarivi, smanjenjem potrošnje od 80% do 2030. godine.	Primljeno na znanje	Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
751	Irena Burba	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA	Udruga Zelena Istra: Potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu. Nužno je propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazanovišestruko održivije od jednokratnog. Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Za sve ugostiteljske objekte potrebno je propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine. Nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke. U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje. Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda. Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda. Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stavljaju na tržište: -od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike -od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike. Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa. Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesu zahtjevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda. Članak 7. i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju sljedeće proizvode: • Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone • Vlažne/ prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu • Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima • Čaše za napitke. Prijedlog ZOGO-a ne predviđa konkretne mjere već samo člankom 85. sav otpad od jednokratne plastike stavlja u Posebnu kategoriju otpada za koju propisuje obvezu dodatnog uređenja kroz podzakonske akte. S obzirom na to da se ovaj članak odnosi na fazu kojoj je otpad već nastao, a ne na preventivnu fazu te da	Primljeno na znanje	Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.

			<p>je člankom 180. predviđen rok od čak godine dana za donošenje potrebnog pravilnika postoji opravdana bojazan da da se još dugo neće uvesti odgovarajuća pravila za označavanje proizvoda od jednokratne plastike, premda sukladno članku 17. stavku 1. alineji 3. države članice moraju primijeniti odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 7. Direktive najkasnije do 3. srpnja 2021. Napominjemo da je Europska komisija imala rok do 3. srpnja 2020. za donošenje provedbenog akta kojim se utvrđuju usklađene specifikacije za oznaku, što znači da su potrebne oznake već dostupne i da obvezu njihove upotrebe nije teško implementirati</p>		
752	ZELENA AKCIJA	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA	<p>Potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Nužno je propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzamaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije od jednokratnog.</p> <p>Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Za sve ugostiteljske objekte potrebno je propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.</p> <p>Nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke.</p> <p>U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje. Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda. Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda.</p> <p>Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stavljaju na tržište:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike - od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike <p>Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa.</p> <p>Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesu zahtjevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda. Članak 7. i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju sljedeće proizvode:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone • Vlažne/ prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu • Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima • Čaše za napitke <p>Prijedlog ZOGO-a ne predviđa konkretne mjere već samo člankom 85. sav otpad od jednokratne plastike stavlja u Posebnu kategoriju otpada za koju propisuje obvezu dodatnog uređenja kroz podzakonske akte. S obzirom na to da se ovaj članak odnosi na fazu u kojoj</p>	Primljeno na znanje	Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.

			je otpad već nastao, a ne na preventivnu fazu te da je člankom 180. predviđen rok od čak godine dana za donošenje potrebnog pravilnika postoji opravdana bojazan da da se još dugo neće uvesti odgovarajuća pravila za označavanje proizvoda od jednokratne plastike, premda sukladno članku 17. stavku 1. alineji 3. države članice moraju primijeniti odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 7. Direktive najkasnije do 3. srpnja 2021. Napominjemo da je Europska komisija imala rok do 3. srpnja 2020. za donošenje provedbenog akta kojim se utvrđuju usklađene specifikacije za oznaku, što znači da su potrebne oznake već dostupne i da obvezu njihove upotrebe nije teško implementirati.		
753	IVAN FILIPOVIĆ	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA	Postaviti cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.	Primljeno na znanje	Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
754	GORAN GREGUREK	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA	Za početak: Čini mi se da je ispravno reći "sprečavanje", a ne "sprječavanje" odnosno onako kako je u naslovu odlomka. Ovdje ću komentirati pojam: "količine biootpada koji nastaje u domaćinstvu i koji se zbrinjava putem vlastitog kompostiranja". Naime, službeno je tumačenje da se radi o procesu "sprečavanja nastanka otpada", a ne odvojeno prikupljenom otpadu. O količinama organiziranog skupljanja biootpada davatelji javne usluge vode evidenciju i ta količina ulazi u ukupnu količinu odvojeno prikupljenog otpada. Međutim, o količinama biootpada koji korisnici sami kompostiraju ne postoji evidencija i ne ulazi u količinu odvojeno prikupljenog otpada. Ova činjenica nas dovodi do toga da u ruralnim područjima, gdje gotovo da nema organiziranog skupljanja biootpada, takve JLS-e nikada neće moći prijeći prag od 50% odvojeno prikupljenog otpada s obzirom da prema svim pokazateljima udio tog otpada u ukupnoj količini otpada čini 30-35%. Smatram stoga da bismo trebali jednako tretirati istu vrstu otpada u smislu odvojeno prikupljenih količina jer ako se pogledaju statistički podaci o prikupljenom MKO na mrežnim stranicama Ministarstva, jasno je da se u malim JLS-ovima prikupi čak i do dvostruko manje MKO nego u gradovima, iako su već neki gradovi kao prešli tu magičnu granicu od 50% odvojeno prikupljenog otpada. Mora se pronaći način kako istu vrstu otpada jednako tretirati makar i kroz provedbene propise.	Ne postoji odgovor	
755	Greenpeace	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA	Postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.	Primljeno na znanje	Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
756	Greenpeace	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA	Propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte.	Primljeno na znanje	Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove

					Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
757	Greenpeace	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA	Za sve ugostiteljske objekte propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.	Primljeno na znanje	Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.
758	Greenpeace	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA	Propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023.	Primljeno na znanje	
759	Udruga Tatavaka	III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA, Članak 13.	<p>Potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Nužno je propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije od jednokratnog.</p> <p>Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Za sve ugostiteljske objekte potrebno je propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.</p> <p>Nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke.</p> <p>U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje. Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda. Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda.</p> <p>Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stave na tržište:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike - od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike <p>Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa.</p>	Djelomično prihvaćen	Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.

			<p>Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesu zahtjevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda. Članak 7. i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju sljedeće proizvode:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone • Vlažne/ prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu • Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima • Čaše za napitke <p>Prijedlog ZOGO-a ne predviđa konkretne mjere već samo člankom 85. sav otpad od jednokratne plastike stavlja u Posebnu kategoriju otpada za koju propisuje obvezu dodatnog uređenja kroz podzakonske akte. S obzirom na to da se ovaj članak odnosi na fazu u kojoj je otpad već nastao, a ne na preventivnu fazu te da je člankom 180. predviđen rok od čak godine dana za donošenje potrebnog pravilnika postoji opravdana bojazan da se još dugo neće uvesti odgovarajuća pravila za označavanje proizvoda od jednokratne plastike, premda sukladno članku 17. stavku 1. alineji 3. države članice moraju primijeniti odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 7. Direktive najkasnije do 3. srpnja 2021. Napominjemo da je Europska komisija imala rok do 3. srpnja 2020. za donošenje provedbenog akta kojim se utvrđuju usklađene specifikacije za oznaku, što znači da su potrebne oznake već dostupne i da obvezu njihove upotrebe nije teško implementirati.</p>		
760	DAMIR ŠOKČEVIĆ	III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA, Članak 13.	<p>Propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Za sve ugostiteljske objekte propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.</p>	Primljeno na znanje	
761	Lidija Runko Luttenberger	III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA, Članak 13.	<p>Potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Nužno je propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije od jednokratnog.</p> <p>Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Za sve ugostiteljske objekte potrebno je propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.</p> <p>Nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke.</p> <p>U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda. Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje. Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda. Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda.</p> <p>Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stavljaju na tržište:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike 	Primljeno na znanje	<p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>

			<p>- od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike</p> <p>Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa.</p> <p>Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesu zahtjevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda. Članak 7. i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju sljedeće proizvode:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone • Vlažne/ prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu • Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima • Čaše za napitke <p>Prijedlog ZOGO-a ne predviđa konkretne mjere već samo člankom 85. sav otpad od jednokratne plastike stavlja u Posebnu kategoriju otpada za koju propisuje obvezu dodatnog uređenja kroz podzakonske akte. S obzirom na to da se ovaj članak odnosi na fazu u kojoj je otpad već nastao, a ne na preventivnu fazu te da je člankom 180. predviđen rok od čak godine dana za donošenje potrebnog pravilnika postoji opravdana bojazan da da se još dugo neće uvesti odgovarajuća pravila za označavanje proizvoda od jednokratne plastike, premda sukladno članku 17. stavku 1. alineji 3. države članice moraju primijeniti odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 7. Direktive najkasnije do 3. srpnja 2021. Napominjemo da je Europska komisija imala rok do 3. srpnja 2020. za donošenje provedbenog akta kojim se utvrđuju usklađene specifikacije za oznaku, što znači da su potrebne oznake već dostupne i da obvezu njihove upotrebe nije teško implementirati.</p>		
762	Lucija Klarić	III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA, Nusproizvod	<p>NE PLASTIČNIM VREĆICAMA!</p> <p>Iako su određene tvrdnje da proizvodnja papirnatih i biorazgradivih vrećica povećava ispuštanje CO2 zbog pojačanog ulaganja energije i resursa u samoj manufakturi, to i dalje ne kontrira činjenici da a) plastične vrećice se proizvode iz neobnovljivih izvora energije, b) potpuno su nerazgradive dakle trajni su otpad opasan po ekološke sustave diljem svijeta, c) i njihova proizvodnja ostavlja značajan ugljični otisak. Sigurno je da samo zabrana jednokratnih oblika plastike (uključujući prvenstveno plastične vrećice) ne rješava problem s jedne strane prevelike zavisnosti o plastici i jednokratnim pakiranjima i da s druge neće drastično promijeniti naš izrabljivački odnos prema planeti međutim, korak je u pravom smjeru pri čemu je uz zabranu važno: a) podići nivo edukacije o ponovnoj uporabi gdje - iako neki danas koriste argument pandemije i koronavirusa kao primjer da se u drugim oblicima skladištenja previše zadržava bakterija i virusa, to svakako nije opravdanje za neracionalno trošenje jednokratnih proizvoda budući da se sve ponovno da prevenirati higijenom i edukacijom o istoj, b) povisiti cijene bilo kakvih vrsta jednokratnih vrećica - uključujući i papirnate i biorazgradive vrećice - te na taj način dodatno poticati ponovnu uporabu i korištenje platnenih, trajnih torbi. Dakle, drugim riječima - osim što je važno zaustaviti nepotrebnu proizvodnju plastike, važno je i putem zabrane plastičnih vrećica poslati generalnu poruku o opasnosti otpada koji se ne može reciklirati ili ponovno uporabiti. Danas je i više nego jasno da oslanjanje na plastiku nikako nije dugotrajno rješenje i da ni u kojem slučaju nije ekološki održivo, a pri tome je opasno i za floru i faunu našeg planeta.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu .</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
763	MURAPLAST d.o.o.	III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA, Nusproizvod	<p>Molim pojašnjenje: Ako poduzeće ima proizvodni ostatak koji ne izlazi iz procesa (stoga se ne generira se otpad niti nusproizvod koji izlazi van poduzeća) te ga poduzeće ponovno koristi</p>	Ne postoji odgovor	

			interno, da li je u tom slučaju poduzeće moraju prijaviti nusproizvod? Topla preporuka da ne.		
764	Zagrebačka županija	Nusproizvod, Članak 14.	Ukoliko je postupak upisa u očevidnik nusproizvoda jednostranačka upravna stvar, možda bi bilo dobra i navesti da je stranka u postupku samo podnositelj zahtjeva za upis. Tako i u drugim postupcima za upise.	Ne postoji odgovor	
765	HGK	Centar za ponovnu uporabu, Članak 15.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK mišljenja su kako je potrebno bolje objasniti stavak 5. i stavak 6. u smislu hoće li biti moguće obaviti samo postupak „dekategorizacija“, bez mogućnosti „ukidanja statusa otpada“ te hoće li dekategorizacija biti moguća samo u CPU, bez mogućnosti „dekategorizacije“ u tvrtki koja nema CPU? Trenutno u predmetnim stavcima ovog članka Zakona navedeno nije jasno.	Ne postoji odgovor	
766	Zagrebačka županija	Centar za ponovnu uporabu, Članak 15.	U stavku 1. trebalo bi na kraju rečenice i nakon riječi „ponovne uporabe“ dodati „, u kojoj je prema posebnom propisu iz područja prostornog uređenja i gradnje dozvoljeno obavljati tu djelatnost i dostaviti dokaz u skladu sa time.	Ne postoji odgovor	
767	GRAD ZAGREB	Centar za ponovnu uporabu, Članak 15.	Predlaže se dopuniti članak uvjetima za stjecanje statusa Centra za ponovnu uporabu. Obrazloženje: Navedeno se predlaže jer u članku 15. nisu propisani uvjeti na koji način građevina ili dio građevine stekne ili se proglaš Centrom za ponovnu uporabu, ili odredba da će se isto propisati podzakonskim aktom.	Ne postoji odgovor	
768	Miroslav Francuzević	III. SPREČAVANJE NASTANKA OTPADA, Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište	Vezano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode. Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak. Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
769	Udruga Tatavaka	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	// Hitnu zabranu svih laganih plastičnih vrećica za nošenje i provedbu obveze zabrane ostalih jednokratnih plastičnih predmeta iz Direktive 2019/904! // Postavljanje jasnog i konkretnog cilja smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke,	Djelomično prihvaćen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje

			<p>jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p>		<p>služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
770	Ivana Požega	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnjii bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporbajuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te</p>

		<p>6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirnate vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš.</p> <p>7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica.</p> <p>8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irski uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marena, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno</p>	<p>dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
--	--	--	---

		<p>torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode.</p> <p>- za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neotrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilen se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrijebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se</p>		
--	--	--	--	--

papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.

Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija:

Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).

Evo, slične računice prikazane na drugi način:

U jedan 20 stopni kontejner stane:

- Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000
- Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000
- Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000
- Papirnih vrećica s ručkama 65 000
- Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000
- Jutene vrećice odnosno torbe 25 000
- Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000
- Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000

31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.

32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:

<http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx>
<http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean>

33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.

34. Slijedom uvođenja visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.

35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.

36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih

		<p>torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energetske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige</p>		
--	--	---	--	--

			<p>za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
771	Mario Pongrac	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnjii bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirnate vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš. 7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica. 8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će 	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

		<p>se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irци uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marenda, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neutrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica</p>		
--	--	---	--	--

		<p>koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrijebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.</p> <p>Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija: Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).</p>		
--	--	---	--	--

		<p>Evo, slične računice prikazane na drugi način:</p> <p>U jedan 20 stopni kontejner stane:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000 - Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000 - Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000 - Papirnih vrećica s ručkama 65 000 - Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000 - Jutene vrećice odnosno torbe 25 000 - Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000 - Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000 <p>31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO2 i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.</p> <p>32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:</p> <p>http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean</p> <p>33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.</p> <p>34. Slijedom uvođenja visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.</p> <p>35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.</p> <p>36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od ne higijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno</p>		
--	--	--	--	--

			<p>utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
772	MARIJKA ŠOKČEVIĆ	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>1. Istina je da se u direktivama EU iz 2015 i 2019. g plastične vrećice tretiraju kao ambalaža i ne zabranjuje se njihovo stavljanje na tržište, ali to ne sprečava da se takva zabrana unese u naš zakon jer je sukladna osnovnim intencijama direktive. Takva zabrana postoji u Francuskoj, u 240 gradova u SAD, u Indiji, Bangladešu, Ruandi... Istina je da se 30 posto plastike koja se uštedi zabranom tankih plastičnih vrećica, vrati natrag kroz veću upotrebu debljih vrećica, ali ostaje ušteda od 70 posto!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže

			<p>2. Potrošnja tankih plastičnih vrećica je neumjerena zato što su jeftine, a to uz nedostatak ekološke svijesti dovodi do masovnog odbacivanja u prirodu. Na razvoju ekološke svijesti treba još dugo raditi, a ne znam koliko bi trebalo podignuti cijenu vrećica da ih se počne štedljivo koristiti. Kada se plastika zabrani, skuplje zamjene će se pažljivije koristiti.</p> <p>3. Ugljikov trag plastičnih vrećica je manji od nego li kod pamuka, papira ili jute, ali što je s mikroplastikom koju udišemo i jedemo, što je s toksičnim plinovima pri spaljivanju vrećica? Korištenje plastike nije dobar način smanjenja emisije CO₂.</p> <p>4. Promjene navika nitko ne voli, ali ako se ponude dobra rješenja, onda to lakše ide. Poduzetnici koji brinu za gubitak radnih mjesta već su se trebali pripremiti za promjene koje dolaze, ne mogu očekivati da se zaštićuje proizvodnja koju cijeli svijet napušta.</p> <p>5. Uz tanke vrećice za nošenje treba zabraniti i vrlo tanke (manje od 15 mikrona) vrećice za nošenje jer i sada već ljudi koriste 2-3 vrlo tanke kao jednu tanku.</p>		<p>sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
773	Josip Kireta	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnjari bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plas-tiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je 	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru</p>

		<p>dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirnate vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš.</p> <p>7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica.</p> <p>8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irski uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marenda, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17</p>	<p>izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
--	--	--	--

		<p>miliona litara vode.</p> <ul style="list-style-type: none"> - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema) <p>20. Za proizvodnu plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neutrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfat, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.</p>		
--	--	---	--	--

Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija:
Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).

Evo, slične računice prikazane na drugi način:

U jedan 20 stopni kontejner stane:
- Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000
- Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000
- Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000
- Papirnih vrećica s ručkama 65 000
- Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000
- Jutene vrećice odnosno torbe 25 000
- Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000
- Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000

31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.

32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:

<http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx>
<http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean>

33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.

34. Slijedom uvođenje visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.

35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.

36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od

		<p>nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke</p>		
--	--	---	--	--

			jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.		
774	JELENA RADOSEVIC	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	Možda ubaciti: Kao alternativa jednokratnoj plastici potiče se uporaba višekratno uporabljivih predmeta. (da građani ne misle da je ok da se sad koristi sve jednokratno od papira... jer to također nije ok za naše zdravlje, kao ni za zdravlje okoliša).	Primljeno na znanje	
775	Viktorija Krčelić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Podržavam zabranu korištenja plastičnih vrećica i smatram da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice tanje od 15 mikrona. Također, zakonskim odredbama treba konkretnim mjerama poticati smanjenje korištenja jednokratne plastike.</p> <p>Goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu, a tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati.</p> <p>Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi, a onda i u organizmima životinja i ljudi.</p> <p>Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri svakom odlasku u trgovinu ili kupnja hrane ili pića s ambalažom od jednokratne plastike izravno utječe na okoliš jer će ti predmeti vrlo vjerojatno završiti na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi.</p> <p>Činjenice pokazuju da se reciklaža plastike odvija u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi. Nadalje, argument očuvanja radnih mjesta jednostavno nije dovoljan naspram dugoročnog štetnog učinka po okoliš. Problem jednokratne plastike nije nastao jučer i već podulje vrijeme smo svi upoznati s njime tako da su tvrtke koje se time bave imale vremena i trebale to uzeti u obzir te razmisliti o načinima prilagodbe poslovanja, umjesto da inzistiraju da zakoni kroje njima u korist, umjesto u korist većeg dobra.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
776	Snježana Hodalj	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnjari bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice 	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p>

		<p>čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <p>4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p> <p>5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica.</p> <p>6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirne vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš.</p> <p>7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica.</p> <p>8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irski uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekратно se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marenada, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirne vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirne vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p>	<p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
--	--	---	---

			<p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neutrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije</p>		
--	--	--	---	--	--

		<p>koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.</p> <p>Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija: Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).</p> <p>Evo, slične računice prikazane na drugi način:</p> <p>U jedan 20 stopni kontejner stane:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000 - Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000 - Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000 - Papirnih vrećica s ručkama 65 000 - Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000 - Jutene vrećice odnosno torbe 25 000 - Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000 - Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000 <p>31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.</p> <p>32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:</p> <p>http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean</p> <p>33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim</p>		
--	--	---	--	--

		<p>troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.</p> <p>34. Slijedom uvođenje visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.</p> <p>35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.</p> <p>36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupom energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu</p>		
--	--	---	--	--

			<p>naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
777	Mihaela Hrvojić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnjari bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkart instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg 	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za</p>

		<p>čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p> <p>5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica.</p> <p>6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirne vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš.</p> <p>7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica.</p> <p>8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irci uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marena, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirne vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirne vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirne vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može</p>	<p>višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
--	--	---	--

		<p>napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode</p> <ul style="list-style-type: none"> - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tona pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema) <p>20. Za proizvodnu plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neutrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tona papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona</p>		
--	--	--	--	--

plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnat i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.

Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija:

Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnat i vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).

Evo, slične računice prikazane na drugi način:

U jedan 20 stopni kontejner stane:

- Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000
- Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000
- Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000
- Papirnih vrećica s ručkama 65 000
- Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000
- Jutene vrećice odnosno torbe 25 000
- Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000
- Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000

31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.

32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:

<http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx>
<http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean>

33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.

34. Slijedom uvođenje visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.

35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu

		<p>skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.</p> <p>36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozom iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke</p>		
--	--	---	--	--

			<p>jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
778	Matija Golub	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnjii bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirne vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš. 7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više 	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno. Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

		<p>drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica.</p> <p>8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irski uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marenda, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnatih vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnatih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnatih vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnatih vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neutrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove</p>		
--	--	---	--	--

		<p>nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.</p> <p>Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija: Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz</p>		
--	--	--	--	--

plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).

Evo, slične računice prikazane na drugi način:

U jedan 20 stopni kontejner stane:

- Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000
- Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000
- Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000
- Papirnih vrećica s ručkama 65 000
- Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000
- Jutene vrećice odnosno torbe 25 000
- Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000
- Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000

31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.

32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:

<http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx>

<http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean>

33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.

34. Slijedom uvođenje visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.

35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.

36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.

37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i

			<p>kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
779	Ivan Babić	Ograničenja stavljanja proizvoda na	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnji bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s

	tržište, Članak 16.	<p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje) 2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda. 3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. 5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. 6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirnate vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš. 7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica. 8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irski uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %. 9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za 	<p>debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stjenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
--	------------------------	--	--

		<p>zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marena, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnate vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neotrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat,</p>		
--	--	---	--	--

		<p>natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.</p> <p>27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.</p> <p>29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.</p> <p>30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.</p> <p>Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija: Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).</p> <p>Evo, slične računice prikazane na drugi način:</p> <p>U jedan 20 stopni kontejner stane:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000 - Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000 - Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000 - Papirnih vrećica s ručkama 65 000 - Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000 		
--	--	--	--	--

		<p>- Jutene vrećice odnosno torbe 25 000 - Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000 - Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000</p> <p>31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO2 i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.</p> <p>32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:</p> <p>http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean</p> <p>33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.</p> <p>34. Slijedom uvođenja visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.</p> <p>35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.</p> <p>36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.</p> <p>37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.</p> <p>38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p> <p>39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike</p>		
--	--	---	--	--

			<p>štedimo i sirovine i energiju.</p> <p>40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.</p> <p>41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
780	Valentina Flanjak	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnjari bez potkrepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je

		<p>1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje)</p> <p>2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda.</p> <p>3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <p>4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p> <p>5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica.</p> <p>6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirne vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš.</p> <p>7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica.</p> <p>8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irski uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekратно se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marendna, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirne vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj,</p>	<p>očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
--	--	--	---

		<p>faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62 puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirne vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirne vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neutrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak</p>		
--	--	---	--	--

energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.

26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.

27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.

28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.

29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.

30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.

Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija:
 Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).

Evo, slične računice prikazane na drugi način:

U jedan 20 stopni kontejner stane:

- Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000
- Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000
- Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000
- Papirnih vrećica s ručkama 65 000
- Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000
- Jutene vrećice odnosno torbe 25 000
- Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000
- Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000

31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.

32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:

<http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx>
<http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean>

33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.

34. Slijedom uvođenje visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.

35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.

36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od ne higijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.

37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.

38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.

39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.

40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.

41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U

			<p>pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili. Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p>		
781	Ivana Brnardić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!! Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
782	Antonio Crnić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!! Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male

			odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.		mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
783	Gordana Gecan	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI LAGANIH PLASTIČNIH VREĆICA !!!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
784	Dražen Radelja	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.
785	Saša Košić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu

			<p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvela zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>		<p>ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
786	Michael Šantić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
787	Tomislav Lamza	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
788	Ana Marija Mileusnić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Članak 16. (1); Zabranjuje se stavljanje na tržište u Republici Hrvatskoj slijedećih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu</p> <p>Pozdravljam zabranu te itekako smatram kako je opravdana, ali s obzirom na to da su istraživanja pokazala kako je Jadransko more treće po redu najzagađenije more u Europi, a 80% otpada u moru čini plastika, smatram kako je broj zabranjenih predmeta nedovoljan, a transpozicija EU Direktive od 5. lipnja 2019. godine u kroz prijedlog Zakona o gospodarenju otpadom ne odgovara alarmantnosti situacije vezane uz utjecaj proizvodnje, potrošnje, odlaganja i onečišćenja okoliša jednokratnim plastičnim proizvodima.</p> <p>Navedeni zabranjeni jednokratni plastični predmeti su</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja</p>

		<p>minimum koji mora sadržavati prijedlog Zakona, međutim, neke države članice EU koje imaju ozbiljniji pristup u borbi protiv klimatskih promjena i zagađenja plastikom taj su popis proširile i na predmete koje su se pokazale kao najveći zagađivači, a nažalost nisu predmet Direktive. Takvim predmetima su se pokazale čaše za tople ili hladne napitke napravljene od papira, s PLA premazom, uključujući njihove poklopce, namijenjene konzumaciji unutar prodajnog objekta ili "za van", konfeti, te vrećice za pakiranje začina. Predlažem proširenje zabrane i na te predmete - jednokratne čaše napravljene od papira s PLA premazom namijenjene konzumaciji unutar prodajnog objekta koji poslužuje pića ili "za van", konfete te vrećice za pakiranje začina.</p> <p>Članak 16. (3) -Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje Podržavam prijedlog te predlažem da se proširi na vrlo lagane plastične vrećice. Smatram kako su plastične vrećice proizvod čija je proizvodnja, distribucija i potrošnja uzela previše maha u posljednjih 30 godina te je stvorila iznimne probleme u okolišu; kako za staništa i živote biljnih i za životinjskih vrsti, tako i za ljudsko zdravlje.</p> <p>To je proizvod čije korištenje nema opravdanu svrhu budući da postoji alternativa koja se može višekратно koristiti i izraditi od recikliranih materijala, a na kraju vijeka korištenja može puno adekvatnije uklopiti u kružni sustav gospodarstva od samih jednokratnih plastičnih proizvoda čije je recikliranje skupo i neučinkovito te predstavlja zadnji stup obrane od posljedica zagađenja. Komentari pobornika plastične industrije protive se zabrani umjesto da se okrenu/ zauzmu za proizvodnju održivih proizvoda. Ti komentari svode se na citiranje studija koje pokazuju određenu prednost jednokratnih plastičnih vrećica u odnosu na alternativu, a prepune su metodoloških nedostataka.</p> <p>Tzv. „Danska studija“ o životnom ciklusu vrećica za nošenje nije uzela u obzir onečišćenje okoliša smećem od plastičnih vrećica, što u samoj studiji jasno piše na nekoliko mjesta – „The environmental assessment does not take into account the effects of littering„. To je u potpunom raskoraku sa stanjem u stvarnosti. Također, studija uspoređuje plastične vrećice s pamučnima za koje pak ne uzima u obzir da mogu biti od recikliranog materijala i same biti reciklirane na kraju životnog vijeka. Za ovu studiju postoje brojne javno dostupne kritike, primjerice kritička analiza danske organizacije Plastic Change koja uz gore navedene točke spominje i korištenje podataka o proizvodnji pamuka iz devedesetih godina, prije no što su kemikalije štetne po ozon bile zabranjene.</p> <p>Poveznica: https://drive.google.com/file/d/11pawlpf58G3NV26EhAgCvDhM3KrvjY--/view</p> <p>Navoditi ovu studiju s toliko metodoloških nedostataka i rađenu za drugu zemlju, s drugačijim pristupom gospodarenju otpadom, podacima itd. kao argument protiv zabrane plastičnih vrećica u Hrvatskoj je potpuno promašeno. Plastične vrećice treba zabraniti. Materijali za višekratnu upotrebu su rješenje.</p> <p>Što se pak tiče utjecaja plastike na ljudsko zdravlje; plastika sama po sebi nije nikakav sanitarni, higijenski materijal koji će nas zaštititi od pandemije koronavirusa. Istraživanje objavljeno u časopisu New England Medical Journal govori kako novi koronavirus može biti detektiran na plastičnim površinama 2–3 dana: https://www.nejm.org/doi/10.1056/NEJMc2004973</p> <p>Jedan drugi znanstveni članak govori o tome da su slični virusi preživjeli na plastici 2–9 dana: https://www.journalofhospitalinfection.com/article/S0195-6701(20)30046-3/fulltext</p> <p>Studija „Plastika i zdravlje: skriveni troškovi plastičnog planeta“ (Plastic & Health: The Hidden Costs of a Plastic</p>	<p>potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.</p>
--	--	--	--

			<p>Planet) razmatra utjecaj svake faze životnog ciklusa plastike na zdravlje ljudi od samog početka – od ekstrakcije fosilnih goriva. Studija pokazuje da plastika u svakoj fazi svog životnog ciklusa (proizvodnja, upotreba, odlaganje) predstavlja značajne rizike po ljudsko zdravlje. https://www.ciel.org/wp-content/uploads/2019/02/Plastic-and-Health-The-Hidden-Costs-of-a-Plastic-Planet-February-2019.pdf</p> <p>Povrh onečišćenja okoliša, plastika i značajno doprinosi klimatskim promjenama. Studija "Plastika i klima – skriveni troškovi plastičnog planeta" procjenjuje da se u 2019. proizvodnjom i spaljivanjem plastike emitiralo 850 milijuna tona stakleničkih plinova u atmosferu (što bi bio ekvivalent emisijama 189 termoelektrana na ugljen od 500 MW) - https://www.ciel.org/wp-content/uploads/2019/05/Plastic-and-Climate-FINAL-2019.pdf Emisije stakleničkih plinova iz životnog ciklusa plastike prijetnja su dostizanju globalnih ciljeva smanjenja emisija stakleničkih plinova. Nikako ne bi bilo dobro da se popusti pritisku industrije s obzirom na to da se prelaskom na sustave na ponovnu uporabu mogu otvoriti brojna zelena radna mjesta.</p> <p>Također predlažem da se zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje proširi na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona, i ovdje je riječ o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p>		
789	Udruga Tatavaka	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
790	Prijatelji životinja	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	Podržavamo zabranu stavljanja na tržište plastičnih proizvoda za jednokratnu upotrebu i laganih plastičnih vrećica te smatramo da treba zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice. Naime, pokazalo se da naplata laganih plastičnih vrećica za nošenje, s debljinom stijenke između 15 i 50 mikrometara, od početka 2019. godine do danas nije utjecala na smanjenje njihove potrošnje, zbog čega je jedino rješenje njihova potpuna zabrana. Ujedno smatramo da se ovim zakonskim izmjenama treba učiniti i korak više, i zabraniti i vrlo lagane plastične vrećice s debljinom stijenke manjom od 15 mikrometara. Samo na taj način Prijedlog zakona o gospodarenju otpadom može pokazati stvarnu namjeru da se zaustavi daljnje onečišćenje okoliša plastikom, za što se već godinama intenzivno zalaže udruga Prijatelji životinja, kao i velik broj ekoloških organizacija i inicijativa u Hrvatskoj. Svi tražimo da se donese zakonski okvir koji će u što većoj mjeri osigurati odmak od plastičnih vrećica i drugih jednokratnih plastičnih proizvoda koji preplavljuju planet te da materijali i sustavi za višekratnu uporabu postanu standard u potrošačkim navikama građana i njihovu odnosu prema okolišu.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
			Udruga Prijatelji životinja već više od desetljeća poziva na zabranu prodaje jednokratnih plastičnih vrećica. Educiramo građane da smanje kupovinu proizvoda		

		<p>pakiranih u plastiku te da radije kupuju proizvode u rinfuzi i u većim količinama, čime se izravno smanjuje količina materijala utrošenog na pakiranje. Također, ističemo da se kao alternativa laganim plastičnim vrećicama mogu koristiti platnene torbe, košare i višekratno upotreblijive mrežaste vrećice za voće i povrće. Podsjećamo da su naše bake i djedovi u cijelome svojem životu koristili tek nekoliko trajnih torbi uspjevajući obavljati kupovinu u gradovima bez problema, dok se danas svakodnevno nemilice troše i bacaju plastične vrećice u golemim količinama. Jedna platnena torba može se godinama višekratno koristiti, a razgradnja plastičnih vrećica traje jako dugo i šteti okolišu. Procjenjuje se da samo jedna platnena torba zamijeni i do 1000 plastičnih vrećica pa pojedinac može uštedjeti i više od 22 000 plastičnih vrećica samo ako se odluči za ekološku alternativu. Zabranom plastičnih vrećica spasile bi se stotine tisuća životinja, sačuvali prirodni resursi i očuvali ekosustavi.</p> <p>Zbog proizvodnje plastičnih vrećica troše se prirodni resursi i energija, a kasnije pridonose gomilanju smeća, guše životinje u morima i nagrđuju plaže. Osim što se iznimno sporo razgrađuju i predstavljaju ozbiljan ekološki problem, goleme količine plastičnih vrećica i ostalih predmeta od plastike završavaju u svjetskim morima, oceanima i kopnenom okolišu te tamo predstavljaju životnu opasnost za brojne životinje koje se u njih mogu zapetljati ili ih progutati. Ni biorazgradive alternative nisu puno bolje jer njihovom razgradnjom nastaje mikroplastika koja završava u okolišu i vodi pa potom i u organizmima životinja i ljudi. Pravi utjecaj plastičnih vrećica osjeti se u životinjskome svijetu, kako u podmorju tako i u ruralnim područjima, gdje ubijaju stotine tisuća kitova, dupina, ptica, tuljana i kornjača koji ih zamijene za hranu. Znamo i za primjere gdje su plastične vrećice progutale koze i druge životinje, što je završilo smrtnim ishodom. Kad jednom proguta plastičnu vrećicu, životinja ju ne može probaviti tako da vrećica ostaje u crijevima. Tamo sprječava probavu hrane i uzrokuje vrlo sporu i bolnu smrt. Procjenjuje se da oceanima pluta četiri milijuna tona plastike. Kako se plastične vrećice dugo raspadaju, kada životinja umre nakon gutanja plastike, a njezino tijelo se raspadne, plastika ponovno dopiše u more i nastavlja ubijati ostale životinje.</p> <p>Plastične vrećice uzrokuju velike ekološke probleme jer se desetljećima raspadaju na manje dijelove te se na kraju raspadnu u plastičnu prašinu, vrlo nepoželjnu u okolišu jer kontaminira ekosustave i završava u našoj hrani i vodi. Alarmantna je činjenica da samo toksični dim koji nastaje pri paljenju plastike ubija stotine ljudi svake godine, a plastika na poljima zaustavlja prolaz kisika i uzrokuje neplodnost tla. Manje plastičnih vrećica također bi značilo i manju ovisnost o nafti jer se rade od polietilena, termoplastike dobivene preradom nafte. Iako predstavnici industrija koje se bave preradom plastike i gume navode da se za proizvodnju plastičnih vrećica koristi manje resursa nego za papirnate vrećice, činjenica je da je razgradnja papirnatih vrećica neusporedivo brža i manje štetna za okoliš. No nije cilj koristiti jednokratne vrećice, ni plastične, ni papirnate, već one koje se mogu višekratno koristiti.</p> <p>Praksa je pokazala da obaveza naplate laganih plastičnih vrećica za nošenje, koja je na snazi od početka 2019., nije dovela do smanjenja njihove potrošnje. Besplatne vrlo lagane plastične vrećice, tanje od 15 mikrometara, potrošači i dalje nemilice koriste, i to čak potpuno nepotrebno, npr. kada kupuju samo jedan komad voća ili povrća, iako cijenu u trgovini mogu naljepiti na pojedinačni proizvod. Dakle, sada već postoje jasni pokazatelji da se simboličnom naplatom plastičnih vrećica i besplatnim dijeljenjem onih najtanjih neće postići značajno smanjenje korištenja plastičnih vrećica. Kupovina ili uzimanje nove plastične vrećice pri</p>		
--	--	---	--	--

			<p>svakom odlasku u trgovinu izravno utječe na okoliš jer te vrećice završit će vrlo vjerojatno na odlagalištu otpada gdje će se godinama razgrađivati ili u spalionici otpada gdje će se spaliti s ostalom plastikom i povećati količinu stakleničkih plinova u atmosferi.</p> <p>Reciklaža plastike odvija se u najmanjem udjelu, a i za nju su potrebni dodatna energija i resursi, što nije ekonomično i teško je provedivo. Osim toga, recikliranje ne rješava problem njihove daljnje neumjerene proizvodnje zbog koje se troše golemi resursi i toksične kemikalije. Prerada jedne tone plastičnih vrećica stoji 20 000 kuna, dok dobivena sirovina vrijedi svega 160 kuna, što znači da je vrećicu skuplje reciklirati nego proizvesti novu. Stoga je jasno da je jedino rješenje potpuna zabrana njihove upotrebe. Smatramo da zabrana plastičnih vrećica ima i veliku edukativnu vrijednost jer skreće pozornost na utjecaj koji svaki pojedinac ima na zagađenje okoliša.</p> <p>Da su plastične vrećice problem prepoznalo je mnogo država u svijetu koje su ih potpuno zabranile kako bi zaštitile svoj okoliš te životinjski svijet na kopnu i u moru. I Hrvatska, kao turistička zemlja, ima posebne interese zaštititi od plastičnih vrećica vlastite prirodne ljepote i čistu prirodu – svoje more, nacionalne parkove, rijeke, jezera i šume.</p> <p>Također, pridružujemo se i prijedlozima i komentarima Zelene akcije i Greenpeacea, kao i brojnih građana koji podržavaju zabranu prodaje i uporabe i ostalih jednokratnih proizvoda od plastike (pribor za jelo, slamke, razni plastični štapići, plastični tanjuri i čaše...). Zabrana stavljanja na tržište laganih i vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje, kao i ostalih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu, jedini je učinkovit način smanjenja daljnjeg zagađenja okoliša i pogubnih posljedica gomilanja plastike za planet.</p>		
791	ZORAN LALIĆ	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
792	Magdalena Bišćan Anić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Ne dopustimo da glasnjivi bez potkrijepljenih tvrdnji zavaraju oči javnosti.</p> <p>George Monbiot u "The Guardianu" - "Plastične vrećice nisu pokora ovog planeta, njihovo najveće zlo je što nam skreću pažnju s puno važnijih problema".</p> <p>Vladimir Ferdelji: "Plastični proizvodi, uključujući i plastične vrećice su vrlo konkurentan proizvod u svakom pogledu (cjenovno, kvalitativno, ekološki, praktično) pa proizvođači proizvoda od ostalih materijala, koji ne mogu dostići takvu konkurentnost, vape za uvođenjem nameta ili zabrana na plastične vrećice".</p> <p>Vladimir Ferelji: "Stvarni problem plastične vrećice je taj što ona vrlo brzo i vrlo uočljivo pokazuje naše ponašanje".</p> <p>Argumenti zašto reći plastici DA!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je

		<p>1. Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje)</p> <p>2. Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda.</p> <p>3. Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>https://www.wko.at/Content.Node/branchen/oe/Umweltrecht/Plastiksackerl-Folder-Englisch070711.pdf</p> <p>4. Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p> <p>5. U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica.</p> <p>6. Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirnatih vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš.</p> <p>7. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana, prosječni hrvatski potrošač koristiti će više drugih vrećica (papirnatih vrećica ili pamučnih torbi) čiji je utjecaj na okoliš znatno lošiji od utjecaja plastičnih vrećica.</p> <p>8. Ukoliko se u Hrvatskoj uvede dodatna naknada ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, povećati će se potrošnja ostalih vrsta plastičnih vrećica. Treba pogledati Irski slučaj, kad su Irski uveli naknadu na plastične vrećice, potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala je za 90 %, ali je u supermarketima gotovo u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p> <p>9. Svaka, takozvana jednokratna plastična vrećica u stvarnom životu, u stvari, višekratno se koristi - najprije kad se potrepštine donose iz trgovine, zatim za zamatanje raznih proizvoda i stavljanje u hladnjak, ili za zamatanje ostalih stvari kao što je marenada, ili zamatanje stvari i pakiranje u putne torbe, i sl. te na kraju kao vrećica u kojoj bacamo smeće.</p> <p>10. Plastične vrećice zauzimaju neznatan prostor na odlagalištima, mada je gotovo svo smeće koje smo bacili u plastičnim vrećicama. U jednom dobro organiziranom odlagalištu na otoku Krku, lokalnog komunalnog poduzeća Ponikve, plastične vrećice čine 2,9 % ukupno prikupljenog otpada.</p> <p>11. Brojna istraživanja potvrđuju da ugljikov trag plastičnih vrećica je znatno niži od ugljikovog traga proizvoda za istu namjenu od drugih materijala. Papirnatih vrećice imaju 10 puta veći staklenički utjecaj, faktor potrošnje prirodnih resursa papirnih vrećica je 62</p>	<p>očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
--	--	--	--

		<p>puta veći od faktora plastičnih vrećica.</p> <p>12. Procjena životnog ciklusa (LCA) potrošačkih vrećica koju je izradilo Britansko ministarstvo za zaštitu okoliša utvrdila je da plastična vrećica ima značajno manji indeks potencijala globalnog zatopljenja (GWP - Global Warming Potential).</p> <p>13. Potrošnja sirovine za papirnate vrećice je 22 puta veća nego sirovine za proizvodnju plastičnih vrećica</p> <p>Izračun usporedbe među vrećicama različitih materijala:</p> <p>14. Potrošnja sirovine - plastika 1, papir 22 > 22 puta više</p> <p>15. Staklenički efekt - plastika 3, papir 30 > 30 puta više</p> <p>16. Faktor trošenja prirodnih resursa - plastika 0,0045, papir 0,25 > 62 puta više</p> <p>17. Eutrofikacija (prihrana mora i vodenih tokova) - plastika 0, papir 0,025</p> <p>18. Potrošnja vode (za 1000 vrećica) - manje od 1 litre za plastične vrećice - 3800 litara za papirnate vrećice > 17 puta više - 27000 litara za pamučne torbe > 135 puta više</p> <p>19. Ili izračun na drugačiji način: - da bi se proizvela 1 tona polietilena od koje se može napraviti oko 200 000 plastičnih vrećica potrebno je manje od 200 litara vode - da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode - da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica odnosno torba potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. - za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema)</p> <p>20. Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neotrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>21. Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>22. Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrijebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>23. U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>24. Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>25. Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju</p>		
--	--	--	--	--

životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.

26. Kada se plastične vrećice recikliraju u novi proizvod, tada se za taj proizvod koristi manje energije, a u slučaju da se iskorištene plastične vrećice spaljuju, zahvaljujući svojoj velikoj energijskoj vrijednosti, dobiva se velika količina toplinske energije.

27. Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.

28. Istovremeno, valja zabilježiti da se za proizvodnju polietilena potroši 150 kJ/cm³, za proizvodnju čelika 250 kJ/cm³ i za proizvodnju aluminija 600 kJ/cm³.

29. Papirnate vrećice su 18 do 20 puta, a platnene vrećice odnosno torbe i do 30 puta voluminoznije od plastičnih vrećica. Da bi se isti broj vrećica transportirao za papirnate i platnene treba najmanje 7 do 20 puta više kamiona.

30. Računica je jednostavna: ukoliko prosječni hrvatski stanovnik potroši oko 200 vrećica godišnje to na naš broj znači da Hrvati godišnje potroše oko 900 miliona plastičnih vrećica. Da bi prevezli te vrećice od proizvođača do mjesta potrošnje - trgovina, potrebno je oko 335 šlepera. Za isti taj broj papirnatih vrećica potrebno je oko 6000 šlepera, a za platnene vrećice odnosno torbe čak i do 9825 šlepera, ali o druga dva slučaja vozili bi od neke uvozne luke do trgovina, jer se papirnate i platnene ne proizvode u Hrvatskoj.

Računica za Sjedinjene Američke Države je još drastičnija:
Sjedinjene Američke Države koje imaju 310 miliona stanovnika, godišnje potroše 62 milijarde plastičnih vrećica. Jedan prosječni šleper može prevesti oko 2,7 miliona plastičnih vrećica, odnosno 150000 papirnatih vrećica ili 92000 pamučnih vrećica odnosno torbi, što znači da u Sjedinjenim Američkim Državama za prijevoz plastičnih vrećica treba 22963 šlepera, za papirnate vrećice 413333 šlepera (odnosno 18 puta više nego za isto broj plastičnih vrećica) i za platnene vrećice odnosno torbe 673913 šlepera (29 puta više nego za isti broj plastičnih vrećica).

Evo, slične računice prikazane na drugi način:

U jedan 20 stopni kontejner stane:

- Jednokratnih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-HD-a) 1 800 000
- Višekratnih, debljih plastičnih vrećica (u pravilu od PE-LD-a) 300 000
- Polipropilenskih vrećica (onih čvršćih) 45 000
- Papirnih vrećica s ručkama 65 000
- Pamučnih vrećica odnosno torbi 72 000
- Jutene vrećice odnosno torbe 25 000
- Torbe od tkanog polipropilena (tzv. green bag) 42 000
- Poliesterske torbe (čvršće, višekratne torbe) 55 000

31. A prethodna računica automatski znači toliko puta veću potrošnju goriva, veću emisiju CO₂ i ostalih ispušnih plinova u atmosferu i isto toliko puta više troškova prijevoza te nepotrebnog opterećenja i oštećivanja skupe cestovne infrastrukture.

32. Podaci o ugibanju ogromnog broja životinja (spominju se stotine tisuća godišnje) potpuno su netočni i predstavljaju manipulaciju, što je London Times razotkrio još 2008. godine:

<http://savetheplasticbag.com/ReadContent609.aspx>
<http://www.scribd.com/doc/65325243/Tracking-Trash-25-Years-of-Action-For-The-Ocean>

33. Ukoliko se zabrane jednokratne plastične vrećice, nužno će doći do povećane potrošnje višekratnih plastičnih vrećica, tako i papirnih i platnenih, koje su višestruko voluminoznije, što automatski znači da će se u tom omjeru povećati i otpad na našim odlagalištima. Voluminozniji otpad u konačnici rezultira povećanim troškovima odvoza i zbrinjavanja otpada.

34. Slijedom uvođenja visokih nameta na plastične vrećice u Irskoj, kojom prilikom je došlo do 90 %-tnog smanjenja potrošnje tih vrećica, nije došlo ni do kakvog smanjenja otpada na irskim odlagalištima.

35. Uvođenje nameta ili čak zabrana jednokratnih plastičnih vrećica, preusmjeriti će potrošače na korištenje papirnatih vrećica, višekratnih plastičnih vrećica, platnenih torbi ili višekratnih torbi također od plastike, koje su sve značajno skuplje i to dovodi do povećanja troškova života. U trgovačkim centrima sada kupci sami biraju voće ili povrće i sami ih pakiraju u one tanke plastične vrećice, ali njihovom zabranom taj posao pakiranja trebati će odraditi radnici trgovine u drugu skuplju i voluminozniju ambalažu (npr. polistirenske tacne i plastične folije za zamatanje), što opet dovodi do poskupljenja ambalaže i rada u trgovinama te slijedom toga i povećanja troškova života potrošača.

36. Povećanje korištenja višekratnih vrećica i platnenih torba, kao i ostalih višekratnih plastičnih torba, cekera, košara i sličnog, dolazi do povećane opasnosti od nehigijenskih uvjeta i kontaminacije bakterijama (npr. norovirusom) kupljenih potrepština, posebno vlažnih produkata.

37. A da bi održali kakvu takvu higijenu naših višekratnih vrećica i torbi, iste treba redovito čistiti i prati, a to znači povećanu potrošnju skupe energije, vode za pranje, zagađenje iste raznim opasnim deterdžentima i kemikalijama te povećanje količina otpadnih voda koje sadrže ostatke deterdženata, što pak znači povećanu eutrofikaciju mora i vodenih tokova.

38. Uvođenje naknada na jednokratne plastične vrećice ili čak zabrana, značajno će se negativno utjecati na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativan utjecaj na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.

39. Recikliranje iskorištenih plastičnih proizvoda na kraju njihovog uporabnog vijeka znači da će se sačuvati prirodni resursi odnosno sirovine i uštedjeti energija pri proizvodnji novih proizvoda iz reciklata. Poznato je da je plastika = sirovina + energija. Recikliranjem plastike štedimo i sirovine i energiju.

40. Bez sustava recikliranja, koji će uvođenjem naknada i zabrana biti ugrožen, gube se i sve ostale prednosti plastike i plastičnih proizvoda. Gube se ne samo sirovine i energija već i svi pozitivni efekti sustava recikliranja koji donose pozitivne ekonomske i ekološke efekte.

41. Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika. Sve te male proizvodnje, da bi bile konkurentne jeftinom i sve kvalitetnijem uvozu iz Kine morale su u posljednjim godinama značajno investirati u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. U pravilu su u tome uspjeli, ali su se kreditno zadužili.

			<p>Naravno, nije njihov proizvodni program samo plastične vrećice, već i druge ambalažne folije, ali s tako nepovoljnim tržišnim uvjetima i opterećenim poslovanjima, skupim kreditima i skupoj energiji, i najmanji poremećaj može dovesti do zatvaranja ukupne proizvodnje. Jer prostora za uštede, restrikcije i smanjivanja jednostavno više nema.</p> <p>42. Ukoliko se u Hrvatskoj želi poštivati odluka Europske komisije, koja će najvjerojatnije prepustiti svakoj zemlji članici samostalnu odluku hoće li uvesti naknadu ili zabranu, Hrvatska ne treba uvoditi dodatnu naknadu jer se na plastične vrećice već plaća naknada. Trenutno važećim, ali i prijedlogom novog Pravilnika o ambalaži i ambalažnom otpadu, svaki proizvođač (odnosno onaj koji ambalažu stavlja na tržište - a to bi trebali biti uvoznici i trgovci) plaća naknadu za zbrinjavanje od 1500 kuna za svaku tonu plastičnih vrećica stavljenju na hrvatsko tržište. Na žalost, za one ekološki znatno štetnije papirnate vrećice plaća se 375 kn, a za platnene vrećice samo 150 kn po toni.</p> <p>43. Oporezivanje ili zabrana jednokratnih plastičnih vrećica nisu nijednim stručnim i znanstvenim dokazom potkrepljeni niti dokazani. Nema tu nikakve ekološke, energijske, ekonomske, higijenske, zdravstvene, tržišne prednosti. Objašnjenja zagovaratelja oporezivanja i zabrana kao i političara koji donose takve odluke jednostavno su lažna, senzacionalistička, temelje se na krivim postavkama, netočnim i lažnim informacijama ili sa sasvim nekom drugom svrhom ili interesom u pozadini (interesi raznih lobija, zarade, osiguranje nekih vlastitih interesa, zaštita uvoznika, nekih drugih proizvodnji), a nikako interesima zaštite okoliša i brige za zdravlje ljudi i očuvanje biljnog i životinjskog svijeta te očuvanje nacionalne ekonomije. Takve odluke jednostavno su populističko dodvoravanje neinformiranoj ili namjerno krivo i lažno informiranoj javnosti, odnosno glasačkoj bazi koja je kroz duže vrijeme pripremana za takva rješenja.</p> <p>AKO ŽELIMO UISTINU SAČUVATI OKOLIŠ NEMOJMO ZABRANJIVATI PLASTIČNE VREĆICE!</p>		
793	Barbara Zrnić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
794	Matija Zajec	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE LAGANIH PLASTIČNIH VREĆICA !!!</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih

			<p>5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: NielsenDatasets at theKiltsCenter for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenjedokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>		<p>vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
795	Edvin Osmanagić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI</p> <p>U Članku 16., predlaže se brisanje stavka kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Nacrt zanemaruje inozemna istraživanja, kao što je dansko Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags (2019.), gdje se, između ostalog, dokazalo da je alternative plastičnim vrećicama potrebno iskoristiti vrlo velik broj puta da bi opravdale potrošnju resursa. Primjerice, vrećica od običnog pamuka treba se nositi do 7.100 puta kako bi se „nadoknadio“ utjecaj njene proizvodnje na okoliš, a vrećica od organskog pamuka mora se upotrijebiti čak do 20.000 puta (dakle, svakodnevno, gotovo 55 godina). Vrećicu za nošenje u istom je kontekstu dovoljno ponovno iskoristiti kao vrećicu za smeće nakon što prestane služiti prvotnoj svrsi.</p> <p>Plastični otpad je osim toga potreban u kružnom gospodarstvu, koje bi Republika Hrvatska trebala uspostaviti, prema uzoru država po veličini i naseljenosti sličnih nama, poput Finske. Dakle, treba težiti smanjivanju plastičnog otpada, ali ne posezati za zabranama.</p> <p>Osim toga, zabrana plastičnih vrećica za nošenje bi negativno utjecala i na postojeće stanje hrvatskog gospodarstva, koje je sada dodatno opterećeno posljedicama epidemije koronavirusa. Bez stvarne potrebe bi se ugrozilo 800 radnih mjesta, u tvrtkama koje se često nalaze u manje razvijenim regijama Republike Hrvatske.</p> <p>Hrvatska je prošle godine proizvela 26.586 tona plastičnih vrećica, izvezla 15.755 tona, a uvezla preko 10.200 tona, što čini vrlo mali udio u ukupnoj europskoj količini. EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 mikrometara, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>

796	Damjan Gerin	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
797	Božica Vranešić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
798	Luka Stojčević	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIVIM SE ZABRANI !!!</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže</p>

			<p>istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenjedokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO₂ i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>		<p>postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
799	Damjan Gerin	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!</p> <p>Vezano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
800	Jurica Vučetić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za</p>

			<p>promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>		<p>nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
801	Patrik Lučan	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vezano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Nacrtu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morskog okoliša, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
802	Ivan Šnihur	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju</p>

			odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.		uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
803	Morena Balen	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE!</p> <p>Vezano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
804	Rikardo Andreić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Vezano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU)</p>

			<p>mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>		<p>2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
805	Lucija Radaković	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE!!</p> <p>U Članku 16., predlaže se brisanje stavka kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Nacrt zanemaruje inozemna istraživanja, kao što je dansko Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags (2019.), gdje se, između ostalog, dokazalo da je alternative plastičnim vrećicama potrebno iskoristiti vrlo velik broj puta da bi opravdale potrošnju resursa. Primjerice, vrećica od običnog pamuka treba se nositi do 7.100 puta kako bi se „nadoknadio“ utjecaj njene proizvodnje na okoliš, a vrećica od organskog pamuka mora se upotrijebiti čak do 20.000 puta (dakle, svakodnevno, gotovo 55 godina). Vrećicu za nošenje u istom je kontekstu dovoljno ponovno iskoristiti kao vrećicu za smeće nakon što prestane služiti prvotnoj svrsi.</p> <p>Plastični otpad je osim toga potreban u kružnom gospodarstvu, koje bi Republika Hrvatska trebala uspostaviti, prema uzoru država po veličini i naseljenosti sličnih nama, poput Finske. Dakle, treba težiti smanjivanju plastičnog otpada, ali ne posezati za zabranama.</p> <p>Osim toga, zabrana plastičnih vrećica za nošenje bi negativno utjecala i na postojeće stanje hrvatskog gospodarstva, koje je sada dodatno opterećeno posljedicama epidemije koronavirusa. Bez stvarne potrebe bi se ugrozilo 800 radnih mjesta, u tvrtkama koje se često nalaze u manje razvijenim regijama Republike Hrvatske.</p> <p>Hrvatska je prošle godine proizvela 26.586 tona plastičnih vrećica, izvezla 15.755 tona, a uvezla preko 10.200 tona, što čini vrlo mali udio u ukupnoj europskoj količini. EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 mikrometara, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
806	Milosava Noršić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Vezano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

			<p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>		<p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
807	Martina Noršić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i oporabe plastičnog otpada.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
808	Dorothea Odak	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!</p> <p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Nacrtu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često</p>

			<p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>		<p>završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
809	Janja Vukojević	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIVIM SE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Vezano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica.</p> <p>U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
810	Tea Juričić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Članak 16. (3) Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje. Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje široko dostupne alternative. Potrebno je dosljedno provesti zabranu korištenja laganih plastičnih vrećica za nošenje te ne popustiti pod pritiscima interesnih skupina. Procjene utjecaja životnog ciklusa proizvoda na okoliš</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je</p>

			<p>na koje se pozivaju zagovornici jednokratnih plastičnih vrećica plastike metodološki su manjkave te ostavljaju prostora manipulaciji informacijama. Za što preciznije rezultate za analizu se kao parametri najčešće se uzimaju faze životnih ciklusa: proizvodnja, korištenje i zbrinjavanje, odnosno gospodarenje otpadom. U slučaju laganih plastičnih vrećica većina analiza ne uzima u obzir ekstrakciju fosilnih goriva i emisije koje nastaju u toj fazi, kao niti zagađenja od primjerice plastičnih peleta u procesu prije same proizvodnje. Također, ne uzimaju u obzir onečišćenje (npr. oceana), onečišćenje mikroplastikom i emisije koje nastaju prilikom akcija čišćenja budući da ne postoji precizna metodologija koja bi to mogla mjeriti. Pored toga, istraživanja koja pokazuju kako bi se platnena vrećica trebala koristiti više od deset tisuća puta kako bi se njihovo korištenje isplatilo, temelje se na podacima o proizvodnji pamuka iz ranih 90-ih godina kada još nije došlo do zabrane kemikalija koje oštećuju ozonski omotač. Ako bi se utjecaj na ozon izuzeo čak iz takve manjkave analize, ispravni podaci bili bi da bi se ona trebala koristiti između 50 i 3.800 puta, što znači između 3 mjeseca i 17 godina, 24 puta tjedno. S obzirom da su ostali parametri manjkavi (primjerice analizira se korištenje dvije platnene vrećice za isti sadržaj u usporedbi s jednom jednokratnom laganom plastičnom vrećicom) ti brojevi su mnogo manji. Pored toga, analiza podrazumijeva da se komunalni miješani otpad baca u takvoj vrećici prije nego ide na spaljivanje što nije slučaj s platnenim vrećicama budući da se ne koriste za odlaganje otpada. Osim toga, kada se lagane vrećice uspoređuju s drugim materijalima u tzv. analizi osjetljivosti, ne uzima se u obzir parametar udjela recikliranog u alternativu što samo prividno povećava prednost jednokratnih plastičnih materijala. Ne uspoređuju se primjerice s recikliranim papirom ili tekstilom, koji ima visoki potencijal za zamjenu te bi mogao utjecati na smanjenje spaljivanja milijuna tona tekstila od strane modne industrije. Također je važno spomenuti da vrećice od tekstila, pa čak i od deblje plastike, puno duže zadržavaju svoja korisna svojstva te samim time rijetko završavaju u okolišu. Što se tiče higijenske ispravnosti i korištenja alternative, ni ti argumenti nisu validni budući da je istraživanje "The New England Journal of Medicine" od ove godine pokazalo je da COVID-19 na plastičnim površinama u stabilnom obliku može ostati i do između 2 i 3 dana, što plastične vrećice definitivno ne čini zdravstveno sigurnijom opcijom od alternative. Uz sve navedeno, lagane plastične vrećice u kružnom gospodarstvu imaju dostupnu alternativu za ponovno korištenje koja odgovara higijenskim standardima u doba pandemije te ima manji utjecaj na klimatske promjene od laganih plastičnih vrećica.</p>		<p>i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
811	WWF Adria	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje široko dostupne alternative.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.

812	Snježana Cavrić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opuścima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
813	Josip Katalinić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>(3) Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Koliko god lobisti navijali da se ne zabrani proizvodnja i prodaja laganih vrećica isto treba proširiti i na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje. Puna su nam mora plastične ambalaže a ponajviše tih vrećica za jednokratnu uporabu i bez ovako značajne mjere neće se taj trend moći zaustaviti. tanje od 15 mikrona.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
814	DAMIR ŠOKČEVIĆ	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
815	Ivica Borošić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opuścima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i

					gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
816	Nikolina Kušan	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIVIM SE ZABRANI !!!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
817	Josip Kireta	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI LAGANIH PLASTIČNIH VREĆICA !!!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
818	Matija Golub	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIVIM SE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA !!!</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nactom ustvari</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.

			<p>zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>		
819	Ivan Babić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA !!!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
820	Saša Košić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>U Članku 16., predlaže se brisanje stavka kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Nacrt zanemaruje inozemna istraživanja, kao što je dansko Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags (2019.), gdje se, između ostalog, dokazalo da je alternative plastičnim vrećicama potrebno iskoristiti vrlo velik broj puta da bi opravdale potrošnju resursa. Primjerice, vrećica od običnog pamuka treba se nositi do 7.100 puta kako bi se „nadoknadio” utjecaj njene proizvodnje na okoliš, a vrećica od organskog pamuka mora se upotrijebiti čak do 20.000 puta (dakle, svakodnevno, gotovo 55 godina). Vrećicu za nošenje u istom je kontekstu dovoljno ponovno iskoristiti kao vrećicu za smeće nakon što prestane služiti prvotnoj svrsi.</p> <p>Plastični otpad je osim toga potreban u kružnom gospodarstvu, koje bi Republika Hrvatska trebala uspostaviti, prema uzoru država po veličini i naseljenosti sličnih nama, poput Finske. Dakle, treba težiti smanjivanju plastičnog otpada, ali ne posezati za zabranama.</p> <p>Osim toga, zabrana plastičnih vrećica za nošenje bi negativno utjecala i na postojeće stanje hrvatskog gospodarstva, koje je sada dodatno opterećeno posljedicama epidemije koronavirusa. Bez stvarne potrebe bi se ugrozilo 800 radnih mjesta, u tvrtkama koje se često nalaze u manje razvijenim regijama Republike Hrvatske.</p> <p>Hrvatska je prošle godine proizvela 26.586 tona plastičnih vrećica, izvezla 15.755 tona, a uvezla preko 10.200 tona, što čini vrlo mali udio u ukupnoj europskoj</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.

			<p>količini. EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 mikrometara, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice.</p>		
821	Dražen Radelja	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!! Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenjedokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od deblih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
822	Dražen Radelja	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!! Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od deblih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
823	Dragutin Drčić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIVIM SE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA! Predlažem brisanje stavka 3. u članku 16. ovog Zakona.</p> <p>Niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50

			<p>ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica.</p> <p>U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>		<p>mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
824	Hrvoje Pavlak	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>U Članku 16., predlaže se brisanje stavka 3. kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
825	Vladimir Rupčić	Ograničenja stavljanja proizvoda na	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s</p>

		tržište, Članak 16.	slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).		debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
826	Ivan Malbašić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	NE zabrani proizvodnje plastičnih vrećica	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
827	Boris Prpić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA Plastični otpad je osim toga potreban u kružnom gospodarstvu, koje bi Republika Hrvatska trebala uspostaviti, prema uzoru država po veličini i naseljenosti sličnih nama, poput Finske. Dakle, treba težiti smanjivanju plastičnog otpada, ali ne posezati za zabranama. Osim toga, zabrana plastičnih vrećica za nošenje bi negativno utjecala i na postojeće stanje hrvatskog gospodarstva, koje je sada dodatno opterećeno posljedicama epidemije koronavirusa. Bez stvarne potrebe bi se ugrozilo 800 radnih mjesta, u tvrtkama koje se često nalaze u manje razvijenim regijama Republike Hrvatske. Hrvatska je prošle godine proizvela 26.586 tona plastičnih vrećica, izvezla 15.755 tona, a uvezla preko 10.200 tona, što čini vrlo mali udio u ukupnoj europskoj količini. EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 mikrometara, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
828	Dražen Grgić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	Plastika je našalost toliko ušla u naše živote da se sada kada se pokušava ograničiti njeno korištenje neki doživljavaju gotovo apstinencijske krize. Njena praktičnost je toliko zavodljiva, a tek niski troškovi i jednostavnost proizvodnje, da je izuzetno teško odoljeti njenom iskušenju. S druge strane, štetnost plastike na okoliš preuzela je tolike razmjere a cijena koju ćemo jednom platiti na razne načine već danas je gotovo	Primljeno na znanje	

			nemjerljiva. Plastiku treba bezrezervno izbaciti iz upotrebe gdje god je to moguće. Reciklaža jednostavno nije dovoljno učinkovita. Treba utjecati na stvaranje novih korisnih navika čiji dio su i predložene mjere ograničavanja stavljanja proizvoda na tržište. Vjerujem da će se ovaj članak s vremenom samo popunjavati novim kategorijama. Sada kada smo potpuno svjesni štetnog utjecaja plastike na okoliš bilo bi krajnje neodgovorno uzmicati od naše odgovornosti.		
829	Karolina Holub	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	NE ZABRANI PROIZVODNJE JEDNOKRATNIH PLATIČNIH VREĆICA	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
830	Marica Putrić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	NE ZABRANI!!!! Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje. Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.). Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje. Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica za nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
831	Ivica Borošić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	NE ZABRANI!!!! Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje. Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih

			<p>utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>		<p>vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
832	Ivica Borošić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>	Primljeno na znanje	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
833	Jurica Vladušić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>	Primljeno na znanje	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je</p>

					očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Korištenje vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.
834	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vezano uz stavak 3. članka pozdravljamo uvođenje zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje te predlažemo proširenje zabrane na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona.</p> <p>Radi se o proizvodu za koji već postoje široko dostupne alternative. Potrebno je dosljedno provesti zabranu korištenja laganih plastičnih vrećica za nošenje te ne popustiti pod pritiscima interesnih skupina.</p> <p>Procjene utjecaja životnog ciklusa proizvoda na okoliš na koje se pozivaju zagovornici jednokratnih plastičnih vrećica plastike metodološki su manjkave te ostavljaju prostora manipulaciji informacijama. Za što preciznije rezultate za analizu se kao parametri najčešće uzimaju faze životnih ciklusa: proizvodnja, korištenje i zbrinjavanje, odnosno gospodarenje otpadom. U slučaju laganih plastičnih vrećica većina analiza ne uzima u obzir ekstrakciju fosilnih goriva i emisije koje nastaju u toj fazi, kao niti zagađenja od primjerice plastičnih peleta u procesu prije same proizvodnje. Također, ne uzimaju u obzir onečišćenje (npr. oceana), onečišćenje mikroplastikom i emisije koje nastaju prilikom akcija čišćenja budući da ne postoji precizna metodologija koja bi to mogla mjeriti. Pored toga, istraživanja koja pokazuju kako bi se platnena vrećica trebala koristiti više od deset tisuća puta kako bi se njihovo korištenje isplatilo, temelje se na podacima o proizvodnji pamuka iz ranih 90-ih godina kada još nije došlo do zabrane kemikalija koje oštećuju ozonski omotač. Ako bi se utjecaj na ozon izuzeo čak iz takve manjkave analize, ispravni podaci bili bi da bi se ona trebala koristiti između 50 i 3.800 puta, što znači između 3 mjeseca i 17 godina, 24 puta tjedno. S obzirom da su ostali parametri manjkavi (primjerice analizira se korištenje dvije platnene vrećice za isti sadržaj u usporedbi s jednom jednokratnom laganom plastičnom vrećicom) ti brojevi su mnogo manji. Pored toga, analiza podrazumijeva da se komunalni miješani otpad baca u takvoj vrećici prije nego ide na spaljivanje što nije slučaj s platnenim vrećicama budući da se ne koriste za odlaganje otpada. Osim toga, kada se lagane vrećice uspoređuju s drugim materijalima u tzv. analizi osjetljivosti, ne uzima se u obzir parametar udjela recikliranog u alternativu što samo prividno povećava prednost jednokratnih plastičnih materijala. Ne uspoređuju se primjerice s recikliranim papirom ili tekstilom, koji ima visoki potencijal za zamjenu te bi mogao utjecati na smanjenje spaljivanja milijuna tona tekstila od strane modne industrije. Također je važno spomenuti da vrećice od tekstila, pa čak i od deblje plastike, puno duže zadržavaju svoja korisna svojstva te samim time rijetko završavaju u okolišu. Što se tiče higijenske ispravnosti i korištenja alternative, ni ti argumenti nisu validni budući da je istraživanje "The New England Journal of Medicine" od ove godine pokazalo da COVID-19 na plastičnim površinama u stabilnom obliku može ostati i do između 2 i 3 dana, što plastične vrećice definitivno ne čini zdravstveno sigurnijom opcijom od alternative. Uz sve navedeno, lagane plastične vrećice u kružnom gospodarstvu imaju dostupnu alternativu za ponovno korištenje koja odgovara higijenskim standardima u doba pandemije te ima manji utjecaj na klimatske promjene od laganih plastičnih vrećica.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
835	Mate Radelja	Ograničenja stavljanja proizvoda na	Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon	Primljeno na znanje	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se

		tržište, Članak 16.	<p>zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>		<p>plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
836	Mate Radelja	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Euroskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica za nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
837	Marija Vladušić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često</p>

			čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!		završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
838	Ivan Perlić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
839	Božidar Radelja	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na</p>

					okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
840	Božidar Radelja	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
841	Martina Matijević	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Osobno sam PROTIV ZABRANE plastičnih vrećica!</p> <p>Predlažem brisanje stavka 3. u članku 16.</p> <p>Za proizvodnu plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neutrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica)</p> <p>Za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrijebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfat, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid.</p> <p>U otpadnim vodama nakon proizvodnje papira pronađeni su teški metali.</p> <p>Za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
842	Tanja Franjko	Ograničenja stavljanja	NE ZABRANI!!!!	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje

		<p>proizvoda na tržište, Članak 16.</p>	<p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>		<p>predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
843	Mario Pongrac	<p>Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.</p>	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA! Plastične vrećice su najbolje rješenje za okoliš te imaju znatno manji utjecaj od papirnatih i platnenih vrećica!</p> <p>Predlažem brisanje stavka 3. u čl. 16.</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
844	Hrvoje Šoštarić	<p>Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.</p>	<p>NE ZABRANI !</p> <p>Vezano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno</p>

			<p>U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>		<p>uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno uređiti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
845	Nikolina Kušan	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opuščima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
846	Aida Bajrektarević	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIVIM SE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Predlažem brisanje u st.3. čl.16. ovog Zakona</p> <p>Niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica.</p> <p>U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom</p>

			<p>reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p> <p>NE ZABRANI!</p>		<p>navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
847	Milivoj Vladošić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
848	Ivana Lovrić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>U Članku 16., predlaže se brisanje stavka 3. kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradio je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>

			NE zabrani!		
849	Mirta Radelja	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!</p> <p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
850	Ivan Zidarević	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Očuvanje prirode i životne sredine najviše su vrednosti ustavnog poretka Republike Hrvatske (čl.3. Ustava RH). Svakako podržavam regulisanje ove materije, na predloženi način, kako bi se ispoštovali standardi minimalnog antropogenog uticaja na životnu sredinu. Posebno, ovde se radi o proizvodnji i upotrebi proizvoda koji nisu primarno neophodni za zadovoljavanje bazičnih životnih potreba - proizvodi od plastike.</p>	Primljeno na znanje	
851	Duje Maroš	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Vežano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju</p>

			<p>redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetske koristi. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetske uporabu.</p>		<p>uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
852	Mia Budić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>U Članku 16., predlaže se brisanje stavka 3. kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Proizvodnja papirnatih vrećica, pa i od reciklata traži viestruko veće količine energije za njihovu proizvodnju od plastičnih. Proizvodnja i recikliranje papirnatih vrećica znatno više opterećuje zrak i vodu od plastičnih. Kako su papirnate vrećice i do 10 puta teže od plastičnih traže znatno više goriva za transport.</p> <p>Pojednostavljeno treba znatno više šlepera za prijevoz iste količine papirnatih vrećica. To dopunski opterećuje cestovni promet i troši prometnu infrastrukturu.</p> <p>Papirnate vrećice mogu se zamastiti s uljem masti i ostatcima hrane što može zagađivati papirnatu reciklat. Plastične vrećice moguće je očistiti od zagađivala prije recikliranja</p> <p>Plastične vrećice ne zagađuju okoliš. Nemarom i neznanjem čovjeka odbačene u okoliš, onečišćuju ga i ružno izgledaju. Ali to nije krivnja vrećica. Valja navesti usporedbu papirnatih i plastičnih vrećice po tragovima (e. footprint). Za proizvodnju 1000 plastičnih vrećica određene veličine treba 200 L a za papirnate 3800 L litara vode, dakle 17 puta više. Na efekt staklenika utječu papirnate vrećice 10 puta više. Međutim tijekom proizvodnje papirnatih vrećica razvijaju se štetni kemijski spojevi: fosfati i nitridi.</p> <p>Treba poticati kružno gospodarstvo i proizvodnju od recikliranog materijala, što plastične vrećice od 15-50 my svakako jesu jer se u njih može stavljati veliki postotak recikliranog materijala. Navedeno provode skoro sve države članice EU, gdje se ne ukidaju plastične vrećice nego se one proizvode upravo iz reciklata što nam je svakako dobar primjer kružnog gospodarstva.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
853	Duje Maroš	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Vezano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetske, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe,</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu</p>

			<p>uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetske oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetske uporabu.</p>		<p>ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
854	Luka Stojčević	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Vezano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i oporabiti, materijalno ili energetske, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetske oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetske uporabu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladić će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
855	Ana Kardum	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE plastičnih vrećica!</p> <p>Plastična vrećica je više funkcionalni, lagani i čvrsti proizvod i pogodan je za sve primjene (vlažne, rasute, masne, prljave sadržaje)</p> <p>Plastična vrećica nije ekološki problem, stvarni problem je naše, ljudsko ponašanje (i nedostatak sustava odvojenog prikupljanja otpada, odvajanja i recikliranja). Nije moguće mijenjati ljudsko ponašanje uvođenjem naknada ili zabrana bilo kojeg materijala ili proizvoda.</p> <p>Brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju</p>

			<p>tek neznatni dio kućnog otpada. Prema istraživanju u Austriji, utvrđeno je da čine 0,2 % kućnog otpada, a istraživanjem u Velikoj Britaniji utvrđeno je da odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ugljikov trag plastične vrećice je samo 0,05 % prosječnog ugljikovog traga čovjeka. Znanstvenici Denkstat instituta u Austriji su izračunali da prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine je jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p> <p>U Hrvatskoj se procjenjuje da prosječni stanovnik godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica i proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica.</p> <p>Nakon što je u San Franciscu uvedena zabrana plastičnih vrećica, potrošnja papirnatih vrećica porasla je dvostruko no što je bila prije zabrane iz jednostavnog razloga što je gotovo svaki kupac za prenošenje iste količine kupljenih potrepština uzeo dvije ili tri papirnate vrećice, a ukupno je to četverostruko veći negativni utjecaj na okoliš.</p> <p>Stoga NE ZABRANI!</p>		<p>uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
856	Luka Stojčević	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporaobljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
857	Dragan Dajaković	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!!</p> <p>Plastične vrećice ne zagađuju okoliš. Nemarom i neznanjem čovjeka odbačene u okoliš, onečišćuju ga i ružno izgledaju. Ali to nije krivnja vrećica. Valja navesti usporedbu papirnatih i plastičnih vrećice po tragovima (e. footprint). Za proizvodnju 1000 plastičnih vrećica određene veličine treba 200 L a za papirnate 3800 L</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za</p>

			<p>litara vode, dakle 17 puta više. Na efekt staklenika utječu papirnate vrećice 10 puta više. Međutim tijekom proizvodnje papirnatih vrećica razvijaju se štetni kemijski spojevi: fosfati i nitridi.</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p> <p>Stoga, NE zabrani!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod?</p> <p>Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p>		<p>nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
858	Maja Perasovic	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
859	Dora Rukavina	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI PROIZVODNJE JEDNOKRATNIH PLASTIČNIH VREĆICA.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za</p>

					nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
860	Antonija Aljinović	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
861	Josip Kireta Marioxxx	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemije koronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutačno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih</p>

			<p>otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>		<p>plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
862	Mihaela Hrvojić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Vezano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
863	Maja Perasovic	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su</p>

					niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
864	Snježana Hodalj	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!! Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
865	Matija Golub	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!! Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva</p>

			<p>Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacr ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p>		(EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
866	Petra Vladušić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Vezano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i oporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetsku uporabu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
867	Mihaela Popović	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Kada čitam ove neistine oko zagađivanja okoliša plastičnim vrećicama zapitam se da li je itko od ovih ljudi pročitao barem jednu studiju o utjecaju plastike i drugih materijala na okoliš?</p> <p>Plastične vrećice ne ispuštaju nikakve toksine, ne zagađuju podzemne vode i okoliš. Samo onečišćuju (čitaj: ružno je vidjeti plastičnu vrećicu bačenu u šumi).</p> <p>Sada dolazimo do alternativnog rješenja koje je mnogo pogubnije za okoliš od plastičnih vrećica. To su platnene i papirnate vrećice. Krenut ćemo od proizvodnje. Za proizvodnju 1.000 plastičnih vrećica potrebno je 200 litara vode, za papirnate 3.800 (tri tisuće osamsto!) litara vode ili 17 puta više. Na efekt staklenika papirnate vrećice utječu 10 puta više. Zauzimaju 70% do 80% više volumena (na odlagalištu, pri transportu). Za njihov transport potrebno je 7 puta više kamiona koji, naravno, ispuštaju plinove (zamislite koje je to opterećenje za okoliš) i najvažnije - za njihovu proizvodnju koristi se jako vrijedna sirovina – drvo.</p> <p>Platnene vrećice su druga alternativa. Proizvode se od pamuka za čiju se proizvodnju koristi samo 3% obradivih površina u svijetu, ali više od 10% svih kemijskih pesticida i čak 25% svih insekticida. Dovoljno je samo reći - Aralsko jezero. Površina jezera smanjila</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljenе tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne</p>

			<p>se za 60%, a volumno za 80%, najviše zahvaljujući proizvodnji pamuka. Uzgoj pamuka koristi više od 2,6% svjetske potrošnje vode. Proizvodnja jedne platnene vrećice košta kao proizvodnja 400 plastičnih.</p> <p>AKO ŽELIMO UISTINU SAČUVATI OKOLIŠ NEMOJMO ZABRANJIVATI PLASTIČNE VREĆICE!</p>		<p>zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
868	Marko Vladušić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p> <p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
869	Lucija Brajčinović	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIVIM SE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p> <p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

870	Matej Maroš	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opuštima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
871	Josipa Maroš	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
872	Boris Prpić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI PROIZVODNJE JEDNOKRATNIH PLASTIČNIH VREĆICA NE NOVIM PROBLEMIMA NE NOVIM OTKAZIMA I PADU INDUSTRIJSKE PROIZVODNJE</p> <p>Vrijeme je da se odgovorni zauzmu za proizvodnju, potaknu i podrže razvoj kružnog gospodarstva. ZA KVALITETAN ZAKONSKI OKVIR, PODRŠKU I DIJALOG, A NE ZA STVARANJE NOVIH PROBLEMA!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
873	Antea Vladušić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu

			<p>konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>		<p>ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
874	Lucija Herceg	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
875	Ivan Babić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su</p>

					niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
876	Mirta Radelja	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	NE ZABRANI!!	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište plastičnih proizvoda navedenih u članku 16. ovog prijedloga Zakona u skladu je s odredbama Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
877	Dorothea Rožanković	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIVIM SE ZABRANI O UKIDANJU PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Vezano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
878	Dorothea Rožanković	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI</p> <p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50

			<p>zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>		<p>mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
879	Matej Trtanj	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANITI PLASTIČNE VREĆICE!</p> <p>Vezano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
880	Albert Kapić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!</p> <p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p>

					<p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
881	Mateja Đurašin	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIVIM SE ZABRANI !!</p> <p>Vezano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p> <p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
882	Sanja Majkić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p> <p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
883	Dorotea Odak	Ograničenja stavljanja proizvoda na	<p>NE ZABRANI!!</p> <p>Vezano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s</p>

		tržište, Članak 16.	<p>drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>		<p>debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
884	Dorothea Odak	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIVIM SE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Vezano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
885	Maja Ban	Ograničenja stavljanja proizvoda na	<p>PROTIVIM SE ZABRANI za jednokratne plastične vrećice, te predlažem brisanje stavka 3. članka 16.</p> <p>Kada uspoređujemo alternativu koja se nudi kao</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s</p>

		tržište, Članak 16.	<p>zamjena za plastične vrećice, papir i pamučne vrećice, te plastične vrećice, sva istraživanja idu u korist plastičnih vrećica.</p> <p>Plastika je jeftinija jer za proizvodnju treba manje resursa. Za prijevoz je potrebno manje energije jer je lakša. Plastika je zauzima manje mjesta na odlagalištima od papira, a dodatno je smanjila količinu kućnog smeća jer je dulje čuvala hranu.</p> <p>Međutim, ove prednosti se često zanemaruju. Okrivljava se rasipničko društvo za onečišćenje oceana plastikom, iako gotovo svo to onečišćenje dolazi ili s ribarskih brodova ili iz zemalja s primitivnim sustavima gospodarenja otpadom – uglavnom azijskih zemalja. Procjenjuje se da godišnje između 0,5 i 2,75 mil t plastičnog otpada završi u morima i oceanima, ali 90 % tog otpada dolazi iz deset rijeka, od kojih je osam u Aziji, te dvije u Africi. Dakle, bilo koja akcija bi morala prvenstveno biti usmjerena na uspostavljanje sustava gospodarenja otpadom u navedenim zemljama.</p> <p>Umjesto kampanja za zabranu plastičnih vrećica za nošenje, trebale bi se promovirati njihove ekološke prednosti. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknadesvoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Kupci koji odabiru plastiku zapravo čine više u borbi protiv globalnog zagrijavanja i smanjenja potrošnje prirodnih resursa od onih koji odabiru alternativne materijale.</p>		<p>debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
886	Radivoj Kuštrić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vežano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Prema podacima poznatog pisca koji se bavi zaštitom okoliša Georgea Marshalla u knjizi Carbon Detox navodi da svaki prosječni pojedinac koji koristi polietilenske vrećice proizvede pet kilograma ugljičnog dioksida (CO₂) ali svaki čovjek godišnje proizvede 12.500 kilograma CO₂. Dakle na polietilenske vrećice se trošio 0,04% CO₂ (Guardian, 8 travnja 2009). Na efekt staklenika papirnate vrećice utječu gotovo osam puta, a pamučne dva puta više od polietilenskih vrećica. Alternativno rješenje je mnogo pogubnije za okoliš od polietilenskih vrećica.</p> <p>za proiz. 1.000 polietilenskih vrećica potrebno je 200 litara vode -poslije upotrebe ne trebaju se prati i mogu se ponovo koristiti</p> <p>za papirnate potrebno je 3.800 litara vode nemogu se više puta koristiti</p> <p>za njihov transport potrebno je 7 puta više kamiona koji naravno ispuštaju plinove (koliko to opterećuje okoliš) zanjihovu proizvodnju koristi se neprocjenjivo vrijedana sirovina DRVO</p> <p>platnene vrećice se proizvode od pamuka na 3% svijetskih površina (u proiz. koriste malodobnu djecu)</p>	Primljeno na znanje	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

			<p>za svoju proizvodnju koriste 10% svih kemijskih pesticida i čak 25% insekticida. Arolsko jezero ,površina mu se smanjila za 60% a volumno 80% najviše zahvaljujući proizvodnji pamuka.proizvodnja 1 pamučne vrećice košta koliko i proizvodnja 400 komada polietilenskih vrećica.</p> <p>polietilenske vrećice treba koristiti više puta (za nošnje a zatim odlaganje otpada)</p>		
887	Lidija Runko Luttenberger	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Potrebno je postaviti i kvantificirati cilj smanjenja potrošnje za jednokratne plastične čaše za napitke, jednokratne plastične spremnike za hranu (50% do 2025. i 80% do 2030.), kao i za sve ostale jednokratne plastične proizvode koji nisu nužni te jednokratnu plastičnu ambalažu.</p> <p>Nužno je propisati zakonsku obvezu uporabe višekratnog posuđa za konzumaciju na lokaciji, za sve ugostiteljske objekte jer je višekratno posuđe znanstveno dokazano višestruko održivije od jednokratnog.</p> <p>Dodatno, potrebno je propisati obvezujuću razinu ponovnog punjenja za pivo i bezalkoholna pića najkasnije do 2023. Za sve ugostiteljske objekte potrebno je propisati obvezu da osiguraju vodu za piće dostupnu iz slavine.</p> <p>Nedostaje mehanizam za prevenciju otpada od plastičnih boca i spremnika za napitke.</p> <p>U pogledu dizajna plastičnih proizvoda, sukladno članku 6. Direktive Republika Hrvatska mora osigurati da spremnici za napitke zapremine do 3 litre navedeni u dijelu C Priloga (npr. boce za napitke, višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke), koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike, mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda.</p> <p>Direktivom je predviđena i obveza europskih organizacija za normizaciju da do 3. listopada 2019. razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva vezanih uz pričvršćivanje. Time se znatno olakšalo uvođenje jasnih i unificiranih pravila za proizvođače takvih proizvoda.</p> <p>Prijedlog Zakona unatoč tome ne propisuje nikakva pravila kojima bi se osiguralo poštovanje ovog standarda.</p> <p>Drugi bitan zahtjev u pogledu dizajna odnosi se na udio reciklirane plastike u plastičnim bocama koje se stavljaju na tržište:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od 2025. PET boce moraju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike - od 2030. PET boce moraju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike <p>Kako bi se osiguralo pravovremeno ispunjenje ove obveze, potrebno je već sada postaviti pravila kojima se proizvođačima promjene stavljaju na znanje te im se ostavlja dovoljno vremena za prilagodbu proizvodnog procesa.</p> <p>Dodatni preventivni mehanizam kojeg se ne dotiče ZOGO, a predviđa ih Direktiva jesu zahtjevi u pogledu označavanja određenih jednokratnih plastičnih proizvoda. Članak 7. i Prilog D Direktive tim mehanizmom obuhvaćaju sljedeće proizvode:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone • Vlažne/ prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu • Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima • Čaše za napitke <p>Prijedlog ZOGO-a ne predviđa konkretne mjere već samo člankom 85. sav otpad od jednokratne plastike stavlja u Posebnu kategoriju otpada za koju propisuje obvezu dodatnog uređenja kroz podzakonske akte. S obzirom na to da se ovaj članak odnosi na fazu u kojoj je otpad već nastao, a ne na preventivnu fazu te da je člankom 180. predviđen rok od čak godine dana za donošenje potrebnog pravilnika postoji opravdana bojazan da se još dugo neće uvesti odgovarajuća pravila za označavanje proizvoda od jednokratne</p>	Primljeno na znanje	Glede Direktive (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz zabranu stavljanja na tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda osigurati ovim Zakonom a provedba ostalih odredbi koje su predmet ove Direktive aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona.

			<p>plastike, premda sukladno članku 17. stavku 1. alineji 3. države članice moraju primijeniti odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 7. Direktive najkasnije do 3. srpnja 2021. Napominjemo da je Europska komisija imala rok do 3. srpnja 2020. za donošenje provedbenog akta kojim se utvrđuju usklađene specifikacije za oznaku, što znači da su potrebne oznake već dostupne i da obvezu njihove upotrebe nije teško implementirati.</p>		
888	Božica Vranešić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stjenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>	Primljeno na znanje	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Korištenje vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
889	Matija Zajec	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
890	Ivana Putrić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE UKIDAJMO PLASTIČNE VREĆICE!!</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi. Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često</p>

			<p>Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari).</p> <p>Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti. Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>		<p>završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
891	Luka Stojčević	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje stavljanja na tržište biorazgradljivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
892	Barbara Zrnić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vežano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p>

			<p>vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije.</p> <p>Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetska uporabu.</p>		<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
893	Tomislav Lamza	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica za nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
894	HGK Marioxxx	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Udruženje industrije plastike i gume HGK predlaže u članku 16. izmijeniti stavak 3. tako da glasi:</p> <p>„(3) Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje debljine stijenke od 15 do 50 mikrometara, osim onih laganih plastičnih vrećica koje</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za</p>

		<p>nose 'HGK znak', odnosno drugi ekvivalentan znak kojim se može, na temelju neovisne ocjene, jamčiti minimalni udio reciklata:</p> <ul style="list-style-type: none"> - za plastične vrećice debljine stijenke od 15 do 30 mikrometara u konačnom proizvodu od 50% - za plastične vrećice debljine stijenke od 31 do 50 mikrometara u konačnom proizvodu od 80%." <p>Obrazloženje:</p> <p>Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.) u članku 8. te u prilogu E, u točki 5. vezano za plastične vrećice, od država članica traži uspostavu programa proširene odgovornosti proizvođača u skladu sa člancima 8. i 8.a Direktive 2008/98/EZ.</p> <p>Članice Udruženja industrije plastike i gume HGK, s ciljem zadržavanja mogućnosti stavljanja jednokratnih plastičnih vrećica na tržište RH, predlažu označavanje laganih plastičnih vrećica znakom 'HGK znak'.</p> <p>Ovim znakom jamčilo bi se da lagane plastične vrećice koje se stavljaju na tržište RH sadržavaju minimalni udio reciklata od 50% i 80% ovisno o debljini stijenke vrećice. HGK bi predložila metodologiju koja bi omogućila nadležnim tijelima i inspekciji zaštite okoliša nadzor nad ugrađenom količinom reciklata.</p> <p>'HGK znak' bio bi jamstvo sljedivosti ugradnje recikliranog materijala i njegove transformacije u sekundarni agregat. 'HGK znak' dodjeljivao bi se reciklažerima za proizvodnju sekundarnog agregata (dragovoljno) te proizvođačima i uvoznicima laganih plastičnih vrećica (obvezno) koji takav agregat ugrađuju u finalni proizvod.</p> <p>Temelj za uključivanje reciklažera u proces dodjele 'HGK znak' uobičajen je u sličnim inicijativama u državama članicama EU. Kako u ovom trenutku nije dostupna tehnologija koja bi omogućila utvrđivanje postotka reciklata u konačnom proizvodu, kao osnovni kriterij dodjele 'HGK znak' primjenjivalo bi se načelo 'sljedivosti materijala'. Stoga je za potrebe pripreme bilance sirovina nužno u model dodjele 'HGK znak' uključiti i reciklažere, odnosno proizvođače sekundarnog agregata.</p> <p>HGK će u suradnji sa znanstvenom zajednicom, prvenstveno s Fakultetom strojarstva i brodogradnje i Fakultetom kemijskog inženjerstva, izraditi kriterije za dodjelu 'HGK znaka'. Kriteriji će uključivati mjerljive parametre i dostupne podatke s ciljem olakšavanja nadzora stavljanja laganih plastičnih vrećica na tržište sukladno definiranim udjelima reciklata. Kriteriji će biti razvijeni zasebno za proizvođače, za uvoznike i za reciklažere.</p> <p>Kad nacrt kriterija bude izrađen, bit će dostavljen Ministarstvu na usuglašavanje te će, prije prihvaćanja konačnog nacrta kriterija, biti proveden postupak savjetovanja.</p> <p>Cilj uvođenja 'HGK znaka' je uspostava sustava koji može verificirati, putem nepristranog tijela (komisije), udio recikliranog sadržaja u laganim plastičnim vrećicama. Dodjela oznake uvela bi se u zakonodavni okvir te bi se omogućilo stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica s debljinom stijenke od 15 do 50 mikrona koje nose oznaku omogućilo stavljanje na tržište.</p> <p>HGK procjenjuje dinamiku razvoja sustava na način da očekujemo njegovu punu funkcionalnost do 1. srpnja 2021. godine. U postupku savjetovanja s akademskom zajednicom, utvrdili smo da je moguće vrlo brzo razviti kriterije te ih testirati na modelu kako bi potvrdili primjenjivost modela dodjele 'HGK znaka'.</p> <p>U RH postoji dovoljan kapacitet za reciklažu plastičnih vrećica. Iz žute vreće, sa odvojeno sakupljenim otpadom od plastike, vrećice i ostale folije mogu se izdvojiti/sortirati i reciklirati te ponovno ugraditi u nove proizvode. Prijedlog HGK i proizvođača vrećica u skladu</p>	<p>nošenje"), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
--	--	---	--

			<p>je s novim Akcijskim planom za kružno gospodarstvo, Europskom strategijom za plastiku u kružnom gospodarstvu i Europskim zelenim planom kao i sa spomenutim Direktivama koje se prenose u novi Zakon. U tu svrhu Udruženje industrije plastike i gume HGK osnovalo je Hrvatsku platformu za otpad od plastike, kroz koju se pokreće suradnja sa svim dionicima u lancu vrijednosti radi uspostave kružnog gospodarstva po skupinama proizvoda u koje su uključene i plastične vrećice.</p> <p>Skrećemo pozornost i na činjenicu da su, prema Direktivi (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje (SL L 115, 6. 5. 2015.), „lagane plastične vrećice za nošenje“ definirane debljinom stijenke manjom od 50 mikrometara. Stoga predlažemo da se u čl. 16. st. 3. lagane plastične vrećice definiraju na isti način kao što je navedeno u čl. 4 st. 1. točki 17. ovoga Zakona.</p>		
895	Sara Četković	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje široko dostupne alternative.</p> <p>Potrebno je dosljedno provesti zabranu korištenja laganih plastičnih vrećica za nošenje te ne popustiti pod pritiscima interesnih skupina. Procjene utjecaja životnog ciklusa proizvoda na okoliš na koje se pozivaju zagovornici jednokratnih plastičnih vrećica plastike metodološki su manjkave te ostavljaju prostora manipulaciji informacijama. Za što preciznije rezultate za analizu se kao parametri najčešće se uzimaju faze životnih ciklusa: proizvodnja, korištenje i zbrinjavanje, odnosno gospodarenje otpadom. U slučaju laganih plastičnih vrećica većina analiza ne uzima u obzir ekstrakciju fosilnih goriva i emisije koje nastaju u toj fazi, kao niti zagađenja od primjerice plastičnih peleta u procesu prije same proizvodnje. Također, ne uzimaju u obzir onečišćenje (npr. oceana), onečišćenje mikroplastikom i emisije koje nastaju prilikom akcija čišćenja budući da ne postoji precizna metodologija koja bi to mogla mjeriti. Pored toga, istraživanja koja pokazuju kako bi se platnena vrećica trebala koristiti više od deset tisuća puta kako bi se njihovo korištenje isplatilo, temelje se na podacima o proizvodnji pamuka iz ranih 90-ih godina kada još nije došlo do zabrane kemikalija koje oštećuju ozonski omotač. Ako bi se utjecaj na ozon izuzeo čak iz takve manjkave analize, ispravni podaci bili bi da bi se ona trebala koristiti između 50 i 3.800 puta, što znači između 3 mjeseca i 17 godina, 24 puta tjedno. S obzirom da su ostali parametri manjkavi (primjerice analizira se korištenje dvije platnene vrećice za isti sadržaj u usporedbi s jednom jednokratnom laganom plastičnom vrećicom) ti brojevi su mnogo manji. Pored toga, analiza podrazumijeva da se komunalni miješani otpad baca u takvoj vrećici prije nego ide na spaljivanje što nije slučaj s platnenim vrećicama budući da se ne koriste za odlaganje otpada. Osim toga, kada se lagane vrećice uspoređuju s drugim materijalima u tzv. analizi osjetljivosti, ne uzima se u obzir parametar udjela recikliranog u alternativu što samo prividno povećava prednost jednokratnih plastičnih materijala. Ne uspoređuju se primjerice s recikliranim papirom ili tekstilom, koji ima visoki potencijal za zamjenu te bi mogao utjecati na smanjenje spaljivanja milijuna tona tekstila od strane modne industrije. Također je važno spomenuti da vrećice od tekstila, pa čak i od deblje plastike, puno duže zadržavaju svoja korisna svojstva te samim time rijetko završavaju u okolišu. Što se tiče higijenske ispravnosti i korištenja alternative, ni ti argumenti nisu validni budući da je istraživanje “The New England Journal of Medicine” od</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.

			<p>ove godine pokazalo je da COVID-19 na plastičnim površinama u stabilnom obliku može ostati i do između 2 i 3 dana, što plastične vrećice definitivno ne čini zdravstveno sigurnijom opcijom od alternative. Uz sve navedeno, lagane plastične vrećice u kružnom gospodarstvu imaju dostupnu alternativu za ponovno korištenje koja odgovara higijenskim standardima u doba pandemije te ima manji utjecaj na klimatske promjene od laganih plastičnih vrećica.</p>		
896	Marijana Rupčić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljeni tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
897	Sanja Majkić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica za nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljeni tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
898	Jurica Vučetić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE!</p> <p>Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za</p>

		<p>Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>		<p>nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>	
899	Optiplast d.o.o. Marioxxx	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Optiplast je tvrtka u kojoj je zaposleno više od 80 ljudi te bi se usvajanjem ovakvog prijedloga zakona kojim se zabranjuju plastične vrećice debljine 15-50my direktno ugrozila radna mjesta zaposlenika.</p> <p>Mi radimo u jednoj od ekonomski najnerazvijenijih županija, Sisačko-moslavačkoj županiji, u gradu Sisku, i jedna smo od rijetkih tvrtki koje su uspjele opstati na ovom području. Ovako formuliran zakon direktno dovodi naš opstanak u pitanje.</p> <p>PROTIVIMO SE ZABRANI stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica. Predlaže se brisanje stavka 3. Članka 16. ovog Zakona koji glasi: „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“</p> <p>Plastične vrećice prema istraživanjima zauzimaju svega 0,03% prostora na odlagalištima otpada, stoga je pitanje da li plastična vrećica predstavlja najveći ekološki problem?</p> <p>Niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica.</p> <p>U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda.</p> <p>Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

		<p>okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p> <p>Da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica, odnosno torba, potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode. Za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema).</p> <p>Da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode te oko 3,5 tone drveta.</p> <p>Mišljenje Fakulteta za strojarstvo i brodogradnju također ide u prilog laganim plastičnim vrećicama, kao i mnoga strana istraživanja.</p> <p>Najlakše je biti u trendu i mrziti plastiku. No problem treba sagledati sveobuhvatno. Alternative koje se nude su vrlo često ekološki nepovoljnije, opasnije, nehigijenske i skuplje. Umjesto tankih i laganih vrećica od polietilena visoke ili niske gustoće, u trgovinama se sada nude deblje, teže i skuplje jednokratne papirnate te višekratne platnene torbe.</p> <p>Na kraju se postavlja pitanje – jesu li ponuđena alternativna rješenja u konačnici bolja? Kako za potrošače, a posebno za okoliš.</p> <p>Nadalje Europska komisija u svojoj direktivi nije tražila nikakvo ukidanje, već smanjenje potrošnje plastičnih vrećica, što se postiglo njihovom naplatom. Mi smo upravo na strani ovakve direktive koja traži razvoj kružnog gospodarenja otpadom, kružnu ekonomiju, koja omogućava stavljanje recikliranih proizvoda u ponovni postupak proizvodnje.</p> <p>Slijedom navedenog ne vidimo razloge da bi se u Sisku, ugasila jedna tvrtka koja zapošljava preko 80 ljudi prosječne starosne dobi većine od 21-40 godina koji su u naponu svojih radnih i kreativnih sposobnosti.</p> <p>Zato predlažemo sljedeći tekst ugraditi u novi Zakon o gospodarenju otpadom:</p> <p>"Zabranjuje se stavljanje na tržište plastičnih vrećica za nošenje čija stjenka je deblja od 15 do 50 mikrometara, osim onih vrećica koje nose 'HGK znak', odnosno drugi ekvivalentan znak kojim se može temeljem neovisne ocjene garantirati minimalni udio reciklata: - za plastične vrećice debljine od 15 do 30 mikrometara u konačnom proizvodu od 50% - za plastične vrećice debljine od 31 do 50 mikrometara u konačnom proizvodu od 80%."</p> <p>Stoga, NE ZABRANI !!!</p>			
900	Rikardo Andreić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vežano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male

			<p>ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>		<p>mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
901	Sanjin Kramarić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica za nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
902	Morena Balen	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Nacrtu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije,</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih</p>

			<p>vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>		<p>plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
903	Boris Prpić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
904	Boris Prpić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>ZABRANE NIŠTA NE RJEŠAVAJU</p> <p>Nastavno na članak 16. točka 10 (3), a gledano iz sigurnosnih razloga zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje nije higijenski opravdana. Transport povrća, voća, mesa, ribe i drugih mokrih ili krvavih namirnica od trgovine, tržnice ili OPG-a nema alternativu u papirnoj ambalaži ili nosiljkama od tkanina, što zbog curenja, što zbog potencijalnog širenja zaraze i neugodnih mirisa. NE ZABRANJIVATI, NEGO EDUCIRATI</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim</p>

					vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.
905	Ivan Jurić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
906	KRISTINA PRPIĆ	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.” Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala. Predlažem stoga da se umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda, dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morskog okoliša, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.
907	Maja Noršić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50

			<p>zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>		<p>mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
908	Nikolina Kušan	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
909	Ivan Šnihur	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

			svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.		Glade podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.
910	Valentina Ević	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIV ZABRANE</p> <p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.
911	Mihaela Hrvojić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p> <p>JA SAM PROTIV ZABRANE</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
912	Snježana Hodalj	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere	Djelomično prihvaćen	Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.

			<p>za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane. Ja sam protiv zabrane!!!!</p>		<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
913	Ivana Brnardić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>RECIMO NE ZABRANI !!!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se u kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
914	Patrik Lučan	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Nacrtu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na</p>

			<p>navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>		<p>okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
915	Antonio Crnić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i oporabe plastičnog otpada.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
916	Augustin Babić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Umjesto da budemo pametni i zaposlimo više ljudi kroz cirkularno gospodarstvo (odvajanje, prikupljanje i oporaba) mi zatvaramo radna jesta! Većina vrećica danas sadrži veliki postotak recikliranih materijala. ČVRSTO NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
917	Nika Šimić	Ograničenja stavljanja proizvoda na	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s</p>

		tržište, Članak 16.	<p>vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Nacrtu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>		<p>debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
918	Božica Grđan	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vežano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p>
919	Danijel Ocvirek Marioxxx	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutačno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je</p>

			<p>velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>		<p>posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
920	Danijel Ocvirek	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vežano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
921	Danijel Ocvirek	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Ne zabrani plastičnih vrećica!</p> <p>Vežano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladić će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p>

			<p>se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>		
922	Danijel Drčić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>PROTIVIM SE ZABRANI stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica. Predlaže se brisanje stavka 3. Članka 16. ovog Zakona koji glasi: „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“</p> <p>Plastične vrećice prema istraživanjima zauzimaju svega 0,03% prostora na odlagalištima otpada, stoga je pitanje da li plastična vrećica predstavlja najveći ekološki problem?</p> <p>Niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnovaza zabranu navedenih vrećica.</p> <p>U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda.</p> <p>Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa.</p> <p>Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p> <p>Da bi se proizvela samo 1 pamučna vrećica, odnosno torba, potroši se 2700 litara vode, odnosno za proizvodnju 1 tone pamučne tkanine potroši se 10 do 17 miliona litara vode.</p> <p>Za ukupnu proizvodnju pamuka danas se troši oko 2,6 % svjetskih resursa vode (dobro je poznat slučaj Aralskog mora - kojeg više nema).</p> <p>Da bi se proizvela 1 tona papira od kojeg se može</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

			<p>napraviti oko 10 000 papirnatih vrećica potroši se 15 do 20 000 litara vode te oko 3,5 tone drveta.</p> <p>Mišljenje Fakulteta za strojarstvo i brodogradnju također ide u prilog laganim plastičnim vrećicama, kao i mnoga strana istraživanja.</p> <p>Najlakše je biti u trendu i mrziti plastiku. No problem treba sagledati sveobuhvatno.</p> <p>Alternative koje se nude su vrlo često ekološki nepovoljnije, opasnije, nehigijenske i skuplje. Umjesto tankih i laganih vrećica od polietilena visoke ili niske gustoće, u trgovinama se sada nude deblje, teže i skuplje jednokratne papirnate te višekratne platnene torbe.</p> <p>Na kraju se postavlja pitanje – jesu li ponuđena alternativna rješenja u konačnici bolja? Kako za potrošače, a posebno za okoliš.</p> <p>Stoga NE ZABRANI!</p>		
923	Valentina Matošević	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
924	Josip Kireta	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često</p>

			<p>kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>		<p>završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
925	Jasmina Golić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
926	Edvin Osmanagić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u</p>

					nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.
927	Jasmina Golić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
928	Dražen Radelja	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, ani u kojem slučajune bi trebalo biti dopuštenonaplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p>	Primljeno na znanje	Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
929	Saša Košić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativna laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često

			<p>usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda od dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>		<p>završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
930	Barbara Radaković	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Vežano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
931	Gordana Gecan	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Vežano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih</p>

			<p>regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>		<p>vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
932	Saša Košić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vežano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnovaza zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p> <p>PLASTIČNE VREĆICE SU VIŠESTRUKO KORISNE I ZATO NE ZABRANI !!!!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
933	Elizabet Noršić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE zabrani! Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je</p>

					očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
934	Ankica Ceković	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	NE zabrani! Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
935	Michael Šantić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!! Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica. Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom. Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom. Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.	Djelomično prihvaćen	Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona. Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
936	Bruno Škvorc	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje!! Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona? Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i

					<p>gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Korištenje vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
937	Michael Šantić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje!!!</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
938	Vjekoslav Benčić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE zabrani!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
939	Snježana Cavić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko</p>	Primljeno na znanje	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se</p>

			200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.		smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje. Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno. Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.
940	Hrvoje Batinjan	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	NE zabrani! Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
941	Hrvoje Batinjan Marioxxx	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!! Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemijekoronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutačno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda. Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje. Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina. Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na

			<p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>		okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
942	Ivan Babić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
943	Zora Pernar Marioxxx	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemijekoronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutačno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.

			znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.		
944	Borna Matić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vezano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljeni tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
945	Dominik Radoš	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Protivim se zabrani plastičnih vrećica te predlažem brisanje st.3.čl.16 ovog Zakona.</p> <p>Prema nalazima istraživača austrijskog instituta Denkstat, proizvodnja i korištenje plastičnih vrećica s energijskog stanovišta je povoljnije nego kod papirnatih ili pamučnih vrećica odnosno torbi. Jedinični utrošak energije za plastičnu vrećicu je znatno niži, a na kraju životnog ciklusa, plastična vrećica se može energijski oporabiti.</p> <p>Plastične vrećice kao i svi ostali plastični proizvodi imaju vrlo veliku energijsku vrijednost i danas se u modernim i optimiziranim procesima depolimerizacije koji jeftini i visoko učinkoviti mogu pretvoriti u visoko vrijedno gorivo.</p> <p>Ukidanjem vrećica nanjela bi se dodatna šteta okolišu te bi se bespotrebno ugrozilo oko 800 radnih mjesta u Hrvatskoj, što u koroni i trenutnoj situaciji nikako ne bi bilo dobro. Danas je potrebno zadržati svako mjerno mjesto, a pogotovo kada postoji drugo rješenje a to je proizvodnja vrećica od recikliranog materijala.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.
946	Antonija Arnautović	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnat i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu

			<p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvela zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>		<p>ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
947	Jadranko Arnautović	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>U Članku 16., predlaže se brisanje stavka kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje. Nacrt zanemaruje inozemna istraživanja, kao što je dansko Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags (2019.), gdje se, između ostalog, dokazalo da je alternative plastičnim vrećicama potrebno iskoristiti vrlo velik broj puta da bi opravdale potrošnju resursa. Primjerice, vrećica od običnog pamuka treba se nositi do 7.100 puta kako bi se „nadoknadio“ utjecaj njene proizvodnje na okoliš, a vrećica od organskog pamuka mora se upotrijebiti čak do 20.000 puta (dakle, svakodnevno, gotovo 55 godina). Vrećicu za nošenje u istom je kontekstu dovoljno ponovno iskoristiti kao vrećicu za smeće nakon što prestane služiti prvotnoj svrsi.</p> <p>Plastični otpad je osim toga potreban u kružnom gospodarstvu, koje bi Republika Hrvatska trebala uspostaviti, prema uzoru država po veličini i naseljenosti sličnih nama, poput Finske. Dakle, treba težiti smanjivanju plastičnog otpada, ali ne posezati za zabranama.</p> <p>Osim toga, zabrana plastičnih vrećica za nošenje bi negativno utjecala i na postojeće stanje hrvatskog gospodarstva, koje je sada dodatno opterećeno posljedicama epidemije koronavirusa. Bez stvarne potrebe bi se ugrozilo 800 radnih mjesta, u tvrtkama koje se često nalaze u manje razvijenim regijama Republike Hrvatske. Hrvatska je prošle godine proizvela 26.586 tona plastičnih vrećica, izvezla 15.755 tona, a uvezla preko 10.200 tona, što čini vrlo mali udio u ukupnoj europskoj količini. EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 mikrometara, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
948	Dorothea Rožanković	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vežano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih</p>

			<p>kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>		<p>plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
949	Željko Šintić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Koji je razlog donošenja zabrane plastičnih vrećica? Da li je netko prije donošenja prijedloga ovog Zakona pitao struku za mišljenja te da li su pregledane brojne studije koje su izrađene za navedenu temu, a u kojima je dokazano da plastične vrećice imaju najmanji štetni utjecaj na okoliš?!</p> <p>Niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi.</p> <p>Stoga ne postoji zakonska osnova za zabranu navedenih vrećica.</p> <p>U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p> <p>Zaključno, ukidanje plastičnih vrećica nema smisla!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš.</p> <p>Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
950	Ivana Požega	Ograničenja stavljanja proizvoda na	<p>Protivim se zarbani plastičnih vrećica. Predlažem brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se</p>

		tržište, Članak 16.	<p>nošenje.“</p> <p>Zabrana plastičnih vrećica donijela bi više štete za okoliš nego koristi, a osim toga to bi bio izravan udarac na potrošače.</p> <p>EU ne zahtijeva ukidanje plastičnih vrećica nego njihovo smanjenje.</p> <p>Odgovorna potrošnja vrećica više bi nas približila cilju smanjenja, a zabrane jednokratnih vrećica više nikome ne padaju na pamet zbog situacije s pandemijom korona virusa. Dapače, sve su češći primjeri diljem svijeta kako brojni gradovi odustaju od ranije donesenih zabrana uporabe plastičnih vrećica, a sve zbog prijeko potrebne zaštite građana. Zadnji u nizu je San Francisco, koji je među prvima zabranio plastične vrećice, a sada potiče građane da upotrebom jednokratnih vrećica smanje potencijal širenja virusa.</p> <p>Plastika nije neprijatelj. Brojne informacije koje se mogu pronaći na internetu često naprosto nisu istinite i nemaju uporište u znanosti. Plastične vrećice su za neke primjene nezamjenjive, primjerice za nošenje svježeg mesa ili voća i povrća, a alternative koje se nude često su ekološki nepovoljnije, opasnije, nehigijenske i skuplje.</p> <p>Umjesto tankih i laganih vrećica od polietilena visoke ili niske gustoće, sada se nude deblje, teže i skuplje jednokratne papirnate i biorazgradljive plastične vrećice te višekratne plastične torbe od polietilena, polipropilena ili poli(etilen-tereftalata) za čiju se proizvodnju troši više goriva, vode i sirovina, dok bi se prve mogle adekvatno zbrinuti i reciklirati u centrima za gospodarenje.</p> <p>Stoga NE ZABRANI!</p>		<p>plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
951	Albert Kapić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

952	Radmila Galović	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
953	Dorothea Odak	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>U Članku 16., predlaže se brisanje stavka kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Nacrt zanemaruje inozemna istraživanja, kao što je dansko Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags (2019.), gdje se, između ostalog, dokazalo da je alternative plastičnim vrećicama potrebno iskoristiti vrlo velik broj puta da bi opravdale potrošnju resursa. Primjerice, vrećica od običnog pamuka treba se nositi do 7.100 puta kako bi se „nadoknadio” utjecaj njene proizvodnje na okoliš, a vrećica od organskog pamuka mora se upotrijebiti čak do 20.000 puta (dakle, svakodnevno, gotovo 55 godina). Vrećicu za nošenje u istom je kontekstu dovoljno ponovno iskoristiti kao vrećicu za smeće nakon što prestane služiti prvotnoj svrsi.</p> <p>Plastični otpad je osim toga potreban u kružnom gospodarstvu, koje bi Republika Hrvatska trebala uspostaviti, prema uzoru država po veličini i naseljenosti sličnih nama, poput Finske. Dakle, treba težiti smanjivanju plastičnog otpada, ali ne posezati za zabranama.</p> <p>Osim toga, zabrana plastičnih vrećica za nošenje bi negativno utjecala i na postojeće stanje hrvatskog gospodarstva, koje je sada dodatno opterećeno posljedicama epidemije koronavirusa. Bez stvarne potrebe bi se ugrozilo 800 radnih mjesta, u tvrtkama koje se često nalaze u manje razvijenim regijama Republike Hrvatske.</p> <p>Hrvatska je prošle godine proizvela 26.586 tona plastičnih vrećica, izvezla 15.755 tona, a uvezla preko 10.200 tona, što čini vrlo mali udio u ukupnoj europskoj količini. EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 mikrometara, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.
954	Ivana Putrić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Vežano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih

			<p>drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>		<p>vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
955	Adelina Ivković	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA !!!</p> <p>Vezano uz Članak 16., niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Stoga ne postoji zakonska osnovaza zabranu navedenih vrećica. U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. Dizajnom plastičnih proizvoda u obzir bi uvijek trebalo uzimati fazu proizvodnje i uporabe te mogućnost ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Upravo u fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>Primjerice, prema istraživanju Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa, Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje, papirnata vrećica morala bi se iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu. Prosječna masa PE-HD vrećice u istraživanju iz 2011. bila je svega 8 grama, a većina njih završi svoj životni vijek kao vrećica za smeće, a ne u okolišu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
956	Ivona Kalapač	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“</p> <p>Zanimljivo je da se u pravni poredak ne prenosi i Direktiva (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica, već se, pojednostavljeno rečeno, autori prijedloga prave kao da je nama Europska unija svojim</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male</p>

			<p>direktivama naredila zabranu vrećica za nošenje.</p> <p>Na osnovi kojih zakonskih akata se zabranjuju navedene vrećice?</p> <p>U fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa koje bi trebale predstavljati osnovu na temelju koje se donosi odluka o promoviranju, odnosno zabrani određenih proizvoda. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode</p> <p>Ukidanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i za smanjenje potrošnje prirodnih resursa.</p> <p>NE ZABRANI!</p>		<p>mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
957	Mihaela Popović	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Plastične vrećice nikako nisu jednokratni proizvod. Da li je itko od vas plastičnu vrećicu iskoristio samo 1? Zabrana nema smisla. Treba poticati kružno gospodarstvo i proizvodnju od recikliranog materijala, što plastične vrećice od 15-50 my svakako jesu jer se u njih može stavljati veliki postotak recikliranog materijala. Navedeno provode skoro sve države članice EU, gdje se ne ukidaju plastične vrećice nego se one proizvode upravo iz reciklata što nam je svakako dobar primjer kružnog gospodarstva.</p> <p>Podržavam prijedlog HGK gdje se predlaže uvođenje "HGK znaka", odnosno drugi ekvivalentan znak kojim se može, na temelju neovisne ocjene, jamčiti minimalni udio reciklata:</p> <ul style="list-style-type: none"> - za plastične vrećice debljine stijenke od 15 do 30 mikrometara u konačnom proizvodu od 50% - za plastične vrećice debljine stijenke od 31 do 50 mikrometara u konačnom proizvodu od 80%.. <p>Niti jedna od EU Direktiva ne traži zabranu, stoga ne vidim razlog zašto bi se na našem tržištu provodila zabrana. Trebamo se ugledati na druge razvijene zemlje EU-a, gdje imamo dobre primjere proizvodnje od recikliranog materijala.</p> <p>NE ZABRANI!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
958	Ilda Majić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

			<p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i oporabe plastičnog otpada.</p>		<p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
959	Ana Kardum Marioxxx	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište lakih plastičnih vrećica za nošenje, predlaže se uporaba ekološkog znaka koji garantira uporabu recikliranog materijala.</p> <p>Ukoliko dođe do zabrane te vrećice se moraju zamijeniti nekim drugim proizvodom.</p> <p>Ukoliko ih zamijene papirne vrećice za proizvodnju 1 tone papira potroši se 3,5 tona drveta i tom prilikom upotrijebe se znatne količine opasnih i štetnih kemikalija kao što su natrijev sulfat, natrijev hidroksid, magnezij, amonijev bisulfit, klor, titan dioksid, polialuminijev klorid, a ukoliko se zamijene platnenim za proizvodnju platnenih vrećica odnosno torbi najviše se koristi pamuk. Pamuk se danas uzgaja na oko 3 % svjetske obradive površine, a taj se uzgoj tretira s ukupno 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida. Pri uzgajanju pamuka otruje se godišnje 1 milijun ljudi, a umre oko 20 000.</p> <p>OVAJ ZAKON BI DONIO VIŠE ŠTETE NEGO KORISTI ZA OKOLIŠ!</p> <p>Za proizvodnju plastične vrećice najčešće se kao sirovina koristi etilen (C₂H₄) - neutrovan plin koji nastaje kao nusprodukt u procesima rafinerijske prerade sirove nafte ili prirodnog plina. Etilen se koristi u procesu polimerizacije polietilena koji je sirovina za izradu plastičnih vrećica, a polietilena se za izradu jedne jednokratne plastične vrećice koristi 3 do 5 grama.</p> <p>Za ukupnu svjetsku proizvodnju plastičnih vrećica koristi se samo 0,05 % svjetske potrošnje nafte (oko 50 % nafte troši se za transport, oko 32 % za grijanje - što znači da oko 82 % nafte jednostavno spalimo, 10 % potroši se za svu kemijsku industriju u sklopu koje je oko 5 % za proizvodnju ukupne plastike, a u čemu je 0,05 % za proizvodnju plastičnih vrećica).</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
960	Snježana Kljun Marioxxx	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište lakih plastičnih vrećica za nošenje, predlaže se uporaba ekološkog znaka koji garantira uporabu recikliranog materijala.</p> <p>Predlažem sljedeći tekst ugraditi u novi Zakon o gospodarenju otpadom:</p> <p>Zabranjuje se stavljanje na tržište plastičnih vrećica za nošenje čija stjenka je debljine od 15 do 50 mikrometara, osim onih vrećica koje nose 'HGK znak', odnosno drugi ekvivalentan znak kojim se može temeljem neovisne ocjene garantirati minimalni udio recikliranog materijala:</p> <ul style="list-style-type: none"> - za plastične vrećice debljine od 15 do 30 mikrometara u konačnom proizvodu od 50% - za plastične vrećice debljine od 31 do 50 mikrometara u konačnom proizvodu od 80%. <p>Zabrana bi potencijalno uzrokovala udarac na reciklažu plastike, jer su plastične vrećice idealni predmet u koji se može ugraditi veliki udio reciklirane plastike, a</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je</p>

			<p>istovremeno se u svim znanstvenim studijama prednost daje plastičnim vrećicama prema drugim materijalima. Također, zabrana bi prouzrokovala zatvaranje znatnog broja malih domaćih poduzeća.</p>		<p>očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
961	Emanuel Čondić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>U Članku 16., predlaže se brisanje stavka kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Nacrt zanemaruje inozemna istraživanja, kao što je dansko Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags (2019.), gdje se, između ostalog, dokazalo da je alternative plastičnim vrećicama potrebno iskoristiti vrlo velik broj puta da bi opravdale potrošnju resursa. Primjerice, vrećica od običnog pamuka treba se nositi do 7.100 puta kako bi se „nadoknadio“ utjecaj njene proizvodnje na okoliš, a vrećica od organskog pamuka mora se upotrijebiti čak do 20.000 puta (dakle, svakodnevno, gotovo 55 godina). Vrećicu za nošenje u istom je kontekstu dovoljno ponovno iskoristiti kao vrećicu za smeće nakon što prestane služiti prvotnoj svrsi.</p> <p>Plastični otpad je osim toga potreban u kružnom gospodarstvu, koje bi Republika Hrvatska trebala uspostaviti, prema uzoru država po veličini i naseljenosti sličnih nama, poput Finske. Dakle, treba težiti smanjivanju plastičnog otpada, ali ne posezati za zabranama.</p> <p>Osim toga, zabrana plastičnih vrećica za nošenje bi negativno utjecala i na postojeće stanje hrvatskog gospodarstva, koje je sada dodatno opterećeno posljedicama epidemije koronavirusa. Bez stvarne potrebe bi se ugrozilo 800 radnih mjesta, u tvrtkama koje se često nalaze u manje razvijenim regijama Republike Hrvatske.</p> <p>Hrvatska je prošle godine proizvela 26.586 tona plastičnih vrećica, izvezla 15.755 tona, a uvezla preko 10.200 tona, što čini vrlo mali udio u ukupnoj europskoj količini. EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 mikrometara, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
962	Boris Leskovar	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i</p>	Primljeno na znanje	<p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje stavljanja na tržište biorazgradivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja</p>

			<p>do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano.</p> <p>Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrt ne rješava pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p>		<p>potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
963	Domagoj Drcic	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
964	ZELENA AKCIJA	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>(3) Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanje od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje široko dostupne alternative.</p> <p>Potrebno je dosljedno provesti zabranu korištenja laganih plastičnih vrećica za nošenje te ne popustiti pod pritiscima interesnih skupina. Procjene utjecaja životnog ciklusa proizvoda na okoliš na koje se pozivaju zagovornici jednokratnih plastičnih vrećica plastike metodološki su manjkave te ostavljaju prostora manipulaciji informacijama. Za što preciznije rezultate za analizu se kao parametri najčešće se uzimaju faze životnih ciklusa: proizvodnja, korištenje i zbrinjavanje, odnosno gospodarenje otpadom. U slučaju laganih plastičnih vrećica većina analiza ne uzima u obzir ekstrakciju fosilnih goriva i emisije koje nastaju u toj fazi, kao niti zagađenja od primjerice plastičnih peleta u procesu prije same proizvodnje. Također, ne uzimaju u obzir onečišćenje (npr. oceana), onečišćenje mikroplastikom i emisije koje nastaju prilikom akcija čišćenja budući da ne postoji precizna metodologija koja bi to mogla mjeriti. Pored toga, istraživanja koja pokazuju kako bi se platnena vrećica trebala koristiti</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>

			<p>više od deset tisuća puta kako bi se njihovo korištenje isplatilo, temelje se na podacima o proizvodnji pamuka iz ranih 90-ih godina kada još nije došlo do zabrane kemikalija koje oštećuju ozonski omotač. Ako bi se utjecaj na ozon izuzeo čak iz takve manjkave analize, ispravni podaci bili bi da bi se ona trebala koristiti između 50 i 3.800 times, što znači između 3 mjeseca i 17 godina, 2-4 puta tjedno. S obzirom da su ostali parametri manjkavi (primjerice analizira se korištenje dvije platnene vrećice za isti sadržaj u usporedbi s jednom jednokratnom laganom plastičnom vrećicom) ti brojevi su mnogo manji. Pored toga, analiza podrazumijeva da se komunalni miješani otpad baca u takvoj vrećici prije nego ide na spaljivanje što nije slučaj s platnenim vrećicama budući da se ne koriste za odlaganje otpada. Osim toga, kada se lagane vrećice uspoređuju s drugim materijalima u tzv. analizi osjetljivosti, ne uzima se u obzir parametar udjela recikliranog u alternativu što samo prividno povećava prednost jednokratnih plastičnih materijala. Ne uspoređuju se primjerice s recikliranim papirom ili tekstilom, koji ima visoki potencijal za zamjenu te bi mogao utjecati na smanjenje spaljivanja milijuna tona tekstila od strane modne industrije. Također je važno spomenuti da vrećice od tekstila, pa čak i od deblje plastike, puno duže zadržavaju svoja korisna svojstva te samim time rijetko završavaju u okolišu. Što se tiče higijenske ispravnosti i korištenja alternative, ni ti argumenti nisu validni budući da je istraživanje "The New England Journal of Medicine" od ove godine pokazalo je da COVID-19 na plastičnim površinama u stabilnom obliku može ostati i do između 2 i 3 dana, što plastične vrećice definitivno ne čini zdravstveno sigurnijom opcijom od alternative. Uz sve navedeno, lagane plastične vrećice u kružnom gospodarstvu imaju dostupnu alternativu za ponovno korištenje koja odgovara higijenskim standardima u doba pandemije te ima manji utjecaj na klimatske promjene od laganih plastičnih vrećica.</p>		
965	Marijana Maloča	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>U Članku 16., predlaže se brisanje stavka kojim se zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Nacrt zanemaruje inozemna istraživanja, kao što je dansko Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags (2019.), gdje se, između ostalog, dokazalo da je alternative plastičnim vrećicama potrebno iskoristiti vrlo velik broj puta da bi opravdale potrošnju resursa.</p> <p>Primjerice, vrećica od običnog pamuka treba se nositi do 7.100 puta kako bi se „nadoknadio“ utjecaj njene proizvodnje na okoliš, a vrećica od organskog pamuka mora se upotrijebiti čak do 20.000 puta (dakle, svakodnevno, gotovo 55 godina). Vrećicu za nošenje u istom je kontekstu dovoljno ponovno iskoristiti kao vrećicu za smeće nakon što prestane služiti prvotnoj svrsi.</p> <p>Plastični otpad je osim toga potreban u kružnom gospodarstvu, koje bi Republika Hrvatska trebala uspostaviti, prema uzoru država po veličini i naseljenosti sličnih nama, poput Finske. Dakle, treba težiti smanjivanju plastičnog otpada, ali ne posezati za zabranama.</p> <p>Osim toga, zabrana plastičnih vrećica za nošenje bi negativno utjecala i na postojeće stanje hrvatskog gospodarstva, koje je sada dodatno opterećeno posljedicama epidemije koronavirusa. Bez stvarne potrebe bi se ugrozilo 800 radnih mjesta, u tvrtkama koje se često nalaze u manje razvijenim regijama Republike Hrvatske.</p> <p>Hrvatska je prošle godine proizvela 26.586 tona plastičnih vrećica, izvezla 15.755 tona, a uvezla preko 10.200 tona, što čini vrlo mali udio u ukupnoj europskoj količini.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.

			<p>EU ne predlaže zabranu laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 mikrometara, nego države članice trebaju poduzimati mjere za postizanje održivog smanjenja njihove potrošnje, dok implementacija EU Strategije za plastiku u kružnom gospodarstvu zahtjeva ugradnju reciklata u sve nove proizvode od plastike, ne samo vrećice.</p> <p>Slijedom gore navedenog, NE zabrani plastičnih vrećica!</p>		
966	Magdalena Bišćan Anić	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Ukoliko dođe do ukidanja jednog proizvoda taj proizvod se mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja? Kome se pogoduje ovim Zakonom, očigledno uvozu papirnih i platnenih vrećica jer kao što je poznato u Hrvatskoj nemamo proizvodnju celuloze, a sve platnene vrećice dolaze iz Kine.</p> <p>Također, ukoliko se plastične vrećice zamijene papirnim ili platnenim to je direktan udar na potrošače budući da je cijena papirnih vrećica i do 3x skuplja, a znatno manje puta su upotrebljive nego plastične, dok se platnene prema nekim istraživanjima moraju koristiti 50 godina kako bi se postigla njihova svrha i manji utjecaj na okoliš.</p> <p>Ovim Zakonom otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Stoga, NE ZABRANI!!</p> <p>Umjesto zabrane potrebno je provoditi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morski okoliš, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljeni tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
967	Snježana Kljun Marioxxx	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Da li jednokratni proizvodi od biobazirane i biorazgradive plastike mogu biti izuzeti od ovog članka? Npr. štapići za uši ili pribor za jelo koji bi imali oznaku: home/soil/industrial compostable ?</p>	Primljeno na znanje	<p>Ovim prijedlogom Zakona biorazgradive plastične vrećice nisu izuzete.</p> <p>Pitanje stavljanja na tržište biorazgradivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
968	IVAN FILIPOVIĆ	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Smatram da je uz zabranu laganih plastičnih vrećica potrebno proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanke od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu</p>

					vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
969	Rekplastika Lučko	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Rekplastika obrt Lučko Kruno Horvatiček</p> <p>Smatram da zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica od 15 do 50 my debljine je potpuno promašena stvar.</p> <p>Iz razloga već navedenih stručnih ekspertiza o utjecaju na okoliš, plastičnih i inih vrećica te utjecaja na domaću proizvodnju i radna mjesta. Međutim promašeno je još nešto, običnom čovjeku vidljivije, a to je da vrećice debljine do 15 my su u praksi su upravo one koje su i potakle ovu cijelu priču. To su one koje nosi bura po odlagalištima i koje vise po drveću.- TO SE ZADRŽAVA NA TRŽIŠTU, a one debljine više od 15 my (primjerice 35- 45 ym) su one koje se kupuju po 1 kunu i koje se ne bacaju već se mogu upotrijebiti više puta, TO SE ZABRANJUJE ??? Ovime se ne rješava ništa. Također, sama definicija pojma je vrlo nespretan jer stvara nejasnoće, naime u praksi je potvrđeno, da Ministarstvo primjerice vreće koje služe za zaštitu auto guma tretira vrećama za nošenje, sada treba i to zabraniti!!</p> <p>U definiciji pojma potrebno je objasniti da se radi o vrećicama s ručkom nebitno kakve vrste, jer svaka vrećica je za nošenje, pa i ona za smeće, zamrzivače, itd.</p> <p>Podržavam inicijativu za obaveznu upotrebu navedenih postotaka reciklata u sirovini za proizvodnju.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Definicije plastičnih vrećica za nošenje uskladit će se s onima u DIREKTIVI (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stjenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p>
970	MURAPLAST d.o.o. Marioxxx	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Za stavke:</p> <p>3. pribor za jelo (vilice, noževi, žlice, štapići za jelo)</p> <p>4. tanjuri</p> <p>bilo bi dobro da se ostavi mogućnost dozvoljene uporabe za medicinske svrhe. Dobro promislite prije nego zabranite.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Prihvaćen</p>	
971	MURAPLAST d.o.o. Marioxxx	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište lakih plastičnih vrećica za nošenje, predlaže se uporaba ekološkog znaka koji garantira uporabu recikliranog materijala.</p> <p>Predlažem sljedeći tekst ugraditi u novi Zakon o gospodarenju otpadom:</p> <p>Zabranjuje se stavljanje na tržište plastičnih vrećica za nošenje čija stjenka je debljine od 15 do 50 mikrometara, osim onih vrećica koje nose 'HGK znak', odnosno drugi ekvivalentan znak kojim se može temeljem neovisne ocjene garantirati minimalni udio recikliranog materijala:</p> <p>- za plastične vrećice debljine od 15 do 30 mikrometara u konačnom proizvodu od 50%</p> <p>- za plastične vrećice debljine od 31 do 50 mikrometara u konačnom proizvodu od 80%.</p> <p>Zabrana bi potencijalno uzrokovala udarac na reciklažu plastike, jer su plastične vrećice idealni predmet u koji se može ugraditi veliki udio reciklirane plastike, a istovremeno se u svim znanstvenim studijama prednost daje plastičnim vrećicama prema drugim materijalima.</p> <p>Također, zabrana bi prouzrokovala zatvaranje znatnog broja malih domaćih poduzeća.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

972	MAJA RUJNIĆ HAVSTAD	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>Niti u jednoj od navedenih direktiva koje se prenose u pravni poredak RH ne spominje se zabrana niti ograničenja stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje, a mjere za smanjenje njihove potrošnje spominju se u samo u Direktivi (EU) 2015/720 koja se prenosi. Na osnovu kojih zakonskih akata se zabranjuju navedene vrećice? I na osnovu kojih argumenata?</p> <p>U Direktivi 2019/904, koja se ne prenosi u pravni sustav RH, navedeno je kako bi proizvode od plastike trebalo proizvoditi uzimajući u obzir cijeli njihov životni vijek. U fazi proizvodnje i uporabe lagane plastične vrećice pokazuju najveću prednost naspram vrećica od drugih materijala, kao što pokazuju brojne procjene životnog ciklusa, koje bi trebale predstavljati osnovu na temelju koje se donosi odluka o promoviranju, odnosno zabrani određenih proizvoda. Isto tako, polietilenske vrećice se uklapaju u dizajn za kružnost koji promovira EU jer se uspješno recikliraju, a reciklat se može ugrađivati u iste ili neke druge proizvode.</p> <p>Uklanjanjem laganih plastičnih vrećica s tržišta čini se više štete nego koristi u borbi protiv globalnog zagrijavanja i težnji za smanjenjem potrošnje prirodnih resursa. Zabrana plastičnih vrećica rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, a papirnate vrećice i platnene torbe obično se ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak. Zbog čega se ne promatra utjecaj na okoliš plastične vrećice kroz njezin cijeli životni vijek, nego se težište stavlja samo na njegov kraj? Većina plastičnih vrećica i tako ne završi u okolišu.</p> <p>Koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, koje su nezamjenjive za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja? Papirnate vrećice, koje su po svim pokazateljima utjecaja na okoliš lošije od polietilenskih i za čiju proizvodnju se troši bitno više resursa: sirovina, energije i vode? Polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara? Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Zbog čega se umjesto zabrana ne provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom? Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda.</p>	Primljeno na znanje	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.
973	Dražan Bilokapić Marioxxx	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	<p>stavak 10. bi trebalo dopuniti: "10. čaše za napitke izrađene od ekspandiranog polistirena, POLISTIRENA (PS) i POLIPROPILENA (PP), uključujući .."</p> <p>Obrazloženje: U Hrvatskoj se po nekim procjenama (od prije par godina) godišnje proda oko 600 milijuna komada PP, PS EPS čaša za jednokratnu uporabu za vodu, kavu, pivo, pića i napitke. Kava i napitci se dobrim dijelom već sada poslužuju u papirnatim čašama, a za njima dobro slijede i drugi. Ako se ovaj stavak ne dopuni, sve se vraća na stanje od prije par godina i 600 milijuna plastičnih jednokratnih čaša godišnje. Valja napomenuti da su čaše od ekspandiranog polistirena (EPS-stiropor) tu zastupljene sa malim udjelom te ako se samo one zabrane nema značajnijeg koraka naprijed. One su već uglavnom i zabranjene na adventima diljem RH.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište čaša za napitke izrađenih od polistirena i polipropilena nije propisana Direktivom (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš te stoga nije razmatrana tijekom izrade ovog prijedloga Zakona.
974	Greenpeace	Ograničenja stavljanja proizvoda na tržište, Članak 16.	Ostaviti zabranu za lagane i proširiti zabranu na vrlo lagane plastične vrećice za nošenje – one tanke od 15 mikrona. Radi se o proizvodu za koji već postoje dostupne alternative.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu

					vrla laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
975	HGK	Kategorizacija otpada, Članak 17.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK pitaju se na koji će se način odrediti opasna svojstva otpada iz stavaka 3. i 4., budući da posjednik otpada više nije dužan provesti analizu opasnog otpada? Članice smatraju kako ovako opisanim odredbama nije ispoštovano načelo onečišćivač plaća te predlažu propisivanje predmetne odredbe.	Ne postoji odgovor	
976	Istarska županija - Regione Istriana	Kategorizacija otpada, Članak 17.	Članak 17. U cilju bolje provedbe zakona potrebno je definirati tko određuje ključni broj otpada u slučaju spora i odrediti koje je to ovlašteno tijelo.	Ne postoji odgovor	
977	GRAD ZAGREB	Kategorizacija otpada, Članak 17.	U stavku 6. predlaže se brisanje: "...iz članka 14. stavka 9. ovog Zakona". Obrazloženje: Navedeno se predlaže jer se članak 14. stavak 9. odnosi na nusproizvod i to na pojedinosti dokaza, kriterije za nusproizvode i izvješće.	Ne postoji odgovor	
978	GRAD ZAGREB	Kategorizacija otpada, Članak 17.	Na kraju stavka 3. predlaže se dodati „iz Priloga Uredbe (EU) br. 1357/2014 i Priloga Uredbe (EU) br. 2017/997“. Obrazloženje: U prilogima navedene Uredbe je popis mogućih svojstva otpada koja ga mogu činiti opasnim.	Ne postoji odgovor	
979	MURAPLAST d.o.o.	Kategorizacija otpada, Članak 17.	Kod stavke (4) nije u obzir uzeto mogućnost pranja ambalaže. Zamislimo slučaj da je neki otpad proglašen opasnim recimo spremnik u kojima je dio opasne tekućine. Spremnik se može oprati u uređaju za automatsko pranje. Ostaje čisti spremnik koji se može ponovno koristiti ili može ići na reciklažu. Svjestan sam mogućnosti zlorabe ovog članka, ali smatram da je ponovna uporaba ili reciklaža veća korist od spaljivanja.	Ne postoji odgovor	
980	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Osiguravanje obrade otpada, Članak 18.	stavak 2 - ... u roku od jedne godine od dana nastanka toga otpada odnosno od dana kad je preuzeo taj otpad u posjed - ovo znači da se otpad po godinu dana može skladištiti u svaku tvrtku koju dođe - ovakva formulacija otvara prostor za manipulacije. Predlažemo preformulaciju kako bi se spriječilo ovakvo postupanje.	Ne postoji odgovor	
981	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Osiguravanje obrade otpada, Članak 18.	Predlažemo izmjenu stavka 6. na način da isti sada glasi: (6) Kad je otpad potrebno oporabiti ili olakšati pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje ili drugi postupak uporabe, otpad se mora sakupljati odvojeno ili se zajedničkim sakupljanjem mora onemogućiti miješanje otpada te se ne smije miješati s drugim otpadom i tvarima koja imaju drugačija svojstva.	Ne postoji odgovor	
982	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Osiguravanje obrade otpada, Članak 18.	Predlažemo izmjenu članka 18. stavka 1. na način da isti sada glasi: (1) Proizvođač ili posjednik otpada dužan je osigurati obradu otpada postupkom pripreme za ponovnu uporabu, prethodnom obradom, recikliranjem ili oporabom sukladno člancima 5. i 6. ovoga Zakona, a u slučaju kad navedeno nije moguće, posjednik otpada je dužan osigurati zbrinjavanje otpada na siguran način sukladno članku 5. ovoga Zakona.	Ne postoji odgovor	
983	Istarska županija - Regione Istriana	Osiguravanje obrade otpada, Članak 18.	Članak 18., stavak 2., obveza bi trebala biti izvršena i samom predajom pošiljke koja je namijenjena obradi sljedećoj ovlaštenoj osobi tako da se predlaže sljedeći tekst "Proizvođač ili posjednik otpada dužan je izvršiti obvezu iz stavka 1. ovoga članka na način da sam	Ne postoji odgovor	

			obradi vlastiti otpad, da preda pošiljku sljedećoj ovlaštenoj osobi ili da obradu otpada povjeri osobi kojoj je sukladno ovom Zakonu dozvoljena obrada otpada, u roku od jedne godine od dana nastanka toga otpada odnosno od dana kad je preuzeo taj otpad u posjed.		
984	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Opća obveza odvojenog sakupljanje otpada, Članak 19.	Stavak (2) točka 2 - potrebno je obuhvatiti i mogućnost obavlja djelatnosti obrade biootpada biološkom obradom pri čemu nastaje otpadna voda. Naime, postoje uređaji koji upravo rade biološku obradu biootpada (otpad od hrane) koji se koriste u ugostiteljskim objektima (hoteli, restorani, studentski domovi) koji doprinose sprječavanju nastanka hrane. Stoga je u ovom članku potrebno omogućiti hotelima i drugim ugostiteljskim objektima koji pripremaju i služe hranu da mogu raditi bez ishoda dozvole za gospodarenje otpadom.	Ne postoji odgovor	
985	HGK	Opća obveza odvojenog sakupljanje otpada, Članak 19.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK pitaju se na koji će se način izvršiti kategorizacija otpada, tj. kako će znati je li riječ o otpadnom ulju, otpadnoj emulziji i sl., kada posjednik otpada više ne mora izraditi analize.	Ne postoji odgovor	
986	HGK	Opća obveza odvojenog sakupljanje otpada, Članak 19.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK predlažu dodati novi stavak u ovaj članak sljedećeg sadržaja: 'Osoba koja je ishodila dozvolu za postupak sakupljanja ili ima sklopljeni ugovor sa ovlaštenim sakupljačem može na lokacijama prodavatelja koji prodaje proizvod i/ili uređaj i/ili opremu sakupljati male količine određenih posebnih kategorija otpada na posebno označenim mjestima, kako bi se osiguralo lakše postizanje ciljeva Plana gospodarenja otpadom.' Obrazloženje: Članice Udruženja mišljenja su kako nije jasno na koji će se način regulirati sakupljanje malih količina otpada od krajnjih korisnika/građana na lokaciji prodavatelja. Stoga predlažu predmetnu nadopunu.	Ne postoji odgovor	
987	Tea Juričić	Opća obveza odvojenog sakupljanje otpada, Članak 19.	Članak 19. (2) Radi poticanja visokokvalitetnog recikliranja propisuje se opća obveza odvojenog sakupljanja otpada. Potrebno je napomenuti da je obaveza osiguravanje odvojenog sakupljanja što bliže kućnom pragu građana i građanki te kontrolirano s pristupom samo određenih građana/ki jer je dokazano da se jedino na taj način osigurava visokokvalitetna sirovina bez puno nečistoća za recikliranje. Sa spremnicima na javnim površina svima dostupnim udio nečistoća puno je veći pa i recikliranje ne može biti visokokvalitetno već dobar dio tog otpada ni neće završiti na recikliranju iako je odvojen. (4) Proizvođač biootpada je dužan reciklirati biootpad na mjestu nastanka ili ga mora predati radi sakupljanja odvojeno od drugog otpada. Potrebno je termin reciklirati biootpad zamijeniti sa kompostirati biootpad. Također, potrebno je propisati da je JLS dužna osigurati uvjete za kućno kompostiranje (npr. podjelom kompostera) ili osigurati odvojeno prikupljanje biootpada u spremnicima na kućnom pragu. (5) Zabranjeno je miješati biootpad s drugim vrstama otpada. Potrebno je osim zabrane miješanja biootpada zabraniti miješanje drugih vrsta otpada čija se vrijedna svojstva mogu iskoristiti (papir, staklo, metal, tekstil, plastika itd.). ZOGO iz 2013., kao i ZOGO iz 2007. bilo su propisali je da sav otpad koji ima vrijedna svojstva da se mora odvojeno sakupljati.	Ne postoji odgovor	
988	Josip Katalinić	Opća obveza odvojenog sakupljanje otpada, Članak 19.	(2) Radi poticanja visokokvalitetnog recikliranja propisuje se opća obveza odvojenog sakupljanja otpada. Potrebno je napomenuti da je obaveza osiguravanje odvojenog sakupljanja što bliže kućnom pragu građana i građanki te kontrolirano s pristupom samo određenih građana/ki jer je dokazano da se	Ne postoji odgovor	

			<p>jedino na taj način osigurava viokokvalitetna sirovina bez puno nečistoća za recikliranje. Sa spremnicima na javnim površinama svima dostupnim udio nečistoća puno je veći pa i recikliranje ne može biti visokokvalitetno već dobar dio tog otpada ni neće završiti na recikliranju iako je odvojen.</p> <p>(4) Proizvođač biootpada je dužan reciklirati biootpad na mjestu nastanka ili ga mora predati radi sakupljanja odvojeno od drugog otpada. Potrebno je termin reciklirati biootpad zamijeniti sa kompostirati biootpad. Također, potrebno je propisati da je JLS dužna osigurati uvjete za kućno kompostiranje (npr. podjelom kompostera) ili osigurati odvojeno prikupljanje biootpada u spremnicima na kućnom pragu.</p> <p>(5) Zabranjeno je miješati biootpad s drugim vrstama otpada. Potrebno je osim zabrane miješanja biootpada zabraniti miješanje drugih vrsta otpada čija se vrijedna svojstva mogu iskoristiti (papir, staklo, metal, tekstil, plastika itd.). ZOGO iz 2013., kao i ZOGO iz 2007. bilo su propisali je da sav otpad koji ima vrijedna svojstva da se mora odvojeno sakupljati.</p>		
989	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Opća obveza odvojenog sakupljanje otpada, Članak 19.	<p>Vežano uz stavak 2. članka predlaže se brisanje riječi "visokokvalitetnog" budući Zakonom, ni trenutno važećim podzakonskim aktima nije propisan način, odnosno metodologija odvojenog sakupljanja otpada, a o odabranom načinu/metodologiji odvojenog sakupljanja otpada ovisi kvaliteta odvojeno prikupljenih materijala za recikliranje te samim time i kvaliteta samog recikliranja. Studije i istraživanja su pokazala na primjeru uspješnih gradova u RH i svijetu koji su postigli visoke stope odvojenog prikupljanja i recikliranja da se sustavom uličnih spremnika na javnim površinama ne mogu dostići visoki postotci odvajanja te kvaliteta odvojeno prikupljene frakcije što neposredno utječe na kvalitetu recikliranja koja neminovno izostaje. Visoku kvalitetu recikliranja moguće je postići uspostavljanjem sustava prikupljanja reciklabilnog otpada na kućnom pragu ("od vrata od vrata") budući je u tom slučaju odvojeno prikupljena frakcija manje onečišćena i samim time kvalitetnija i pogodnija za recikliranje. Sa spremnicima na javnim površinama, svima dostupnim, udio nečistoća puno je veći pa i recikliranje ne može biti visokokvalitetno, već dobar dio tog otpada ni neće završiti na recikliranju, već na odlagalištima, iako je prethodno odvojen od strane građana i građanki RH. Vežano uz stavak 4. članka potrebno je propisati da je JLS dužna osigurati uvjete za kućno kompostiranje (npr. podjelom kompostera ili subvencioniranjem nabave istih) ili osigurati odvojeno prikupljanje biootpada u spremnicima na kućnom pragu. Vežano uz stavak 5. članka potrebno je osim zabrane miješanja biootpada zabraniti miješanje i svih drugih vrsta otpada čija se vrijedna svojstva mogu iskoristiti (papir, staklo, metal, tekstil, plastika itd.) Vežano uz stavak 6. članka predlaže se brisanje ovog stavka budući je otpad prema hijerarhiji gospodarenja otpadom potrebno oporabiti, pripremiti za ponovnu uporabu ili reciklirati te se u skladu s tim mora odvojeno sakupljati i ne miješati s drugim otpadom. Suvišna je riječ "kad".</p>	Ne postoji odgovor	
990	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Opća obveza odvojenog sakupljanje otpada, Članak 19.	<p>Predlaže se napisati nalog za gospodarenje otpadnim zaštitnim maskama za jednokratnu upotrebu jer sada i u kućanstvu i izvan medicinskih ustanova nastaju velike količine ovog otpada, a način gospodarenja nije poznat. Postoji uputa HZZJZ i trebalo bi je preformulirati u nalog.</p>	Ne postoji odgovor	
991	KOMUNALNI SERVIS d.o.o.	Opća obveza odvojenog sakupljanje	<p>Uz članak 19. stavak 4. Potrebno je pojašniti da li se obaveze iz ovog stavka odnose i na korisnike kućanstvo.</p>	Ne postoji odgovor	

		otpada, Članak 19.	Uz članak 19. stavak 5. Potrebno je pojasniti da li se obaveze iz ovog stavka odnose i na korisnike kućanstvo.		
992	Irena Burba	Opća obaveza odvojenog sakupljanje otpada, Članak 19.	Udruga Zelena Istra: (2) Radi poticanja visokokvalitetnog recikliranja propisuje se opća obaveza odvojenog sakupljanja otpada. Potrebno je napomenuti da je obaveza osiguravanje odvojenog sakupljanja što bliže kućnom pragu građana i građanki te kontrolirano s pristupom samo određenih građana/ki jer je dokazano da se jedino na taj način osigurava visokokvalitetna sirovina bez puno nečistoća za recikliranje. Sa spremnicima na javnim površina svima dostupnim udio nečistoća puno je veći pa i recikliranje ne može biti visokokvalitetno već dobar dio tog otpada ni neće završiti na recikliranju iako je odvojen. (4) Proizvođač biootpada je dužan reciklirati biootpad na mjestu nastanka ili ga mora predati radi sakupljanja odvojeno od drugog otpada. Potrebno je termin reciklirati biootpad zamijeniti sa kompostirati biootpad. Također, potrebno je propisati da je JLS dužna osigurati uvjete za kućno kompostiranje (npr. podjelom kompostera) ili osigurati odvojeno prikupljanje biootpada u spremnicima na kućnom pragu. (5) Zabranjeno je miješati biootpad s drugim vrstama otpada. Potrebno je osim zabrane miješanja biootpada zabraniti miješanje drugih vrsta otpada čija se vrijedna svojstva mogu iskoristiti (papir, staklo, metal, tekstil, plastika itd.). ZOGO iz 2013., kao i ZOGO iz 2007. bilo su propisali je da sav otpad koji ima vrijedna svojstva da se mora odvojeno sakupljati.	Ne postoji odgovor	
993	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Opća obaveza odvojenog sakupljanje otpada, Članak 19.	Zakonom se definiraju različite vrste plastičnih vrećica. Spadaju li različite vrećice u različite posebne kategorije otpada i moraju li se odvojeno prikupljati npr. biorazgradive u jedan spremnik, ostale u drugi i mogu li se miješati s plastikom ili zasebno prikupljati? Predlaže se napisati uputu za gospodarenje otpadnim vrećicama na način koji je ekonomski isplativ i tehnički izvediv u Hrvatskoj.	Ne postoji odgovor	
994	Lidija Runko Luttenberger	Opća obaveza odvojenog sakupljanje otpada, Članak 19.	(2) Radi poticanja visokokvalitetnog recikliranja propisuje se opća obaveza odvojenog sakupljanja otpada. Potrebno je napomenuti da je obaveza osiguravanje odvojenog sakupljanja što bliže kućnom pragu građana i građanki te kontrolirano s pristupom samo određenih građana/ki jer je dokazano da se jedino na taj način osigurava visokokvalitetna sirovina bez puno nečistoća za recikliranje. Sa spremnicima na javnim površina svima dostupnim udio nečistoća puno je veći pa i recikliranje ne može biti visokokvalitetno već dobar dio tog otpada ni neće završiti na recikliranju iako je odvojen. (4) Proizvođač biootpada je dužan reciklirati biootpad na mjestu nastanka ili ga mora predati radi sakupljanja odvojeno od drugog otpada. Potrebno je termin reciklirati biootpad zamijeniti sa kompostirati biootpad. Također, potrebno je propisati da je JLS dužna osigurati uvjete za kućno kompostiranje (npr. podjelom kompostera) ili osigurati odvojeno prikupljanje biootpada u spremnicima na kućnom pragu. (5) Zabranjeno je miješati biootpad s drugim vrstama otpada. Potrebno je osim zabrane miješanja biootpada zabraniti miješanje drugih vrsta otpada čija se vrijedna svojstva mogu iskoristiti (papir, staklo, metal, tekstil, plastika itd.). ZOGO iz 2013., kao i ZOGO iz 2007. bilo su propisali je da sav otpad koji ima vrijedna svojstva da se mora odvojeno sakupljati.	Ne postoji odgovor	

995	Sara Četković	Opća obveza odvojenog sakupljanje otpada, Članak 19.	(2) Potrebno je napomenuti da je obaveza osiguravanje odvojenog sakupljanja što bliže kućnom pragu građana i građanki te kontrolirano s pristupom samo određenih građana/ki jer je dokazano da se jedino na taj način osigurava viokokvalitetna sirovina bez puno nečistoća za recikliranje. Sa spremnicima na javnim površina svima dostupnim udio nečistoća puno je veći pa i recikliranje ne može biti visokokvalitetno već dobar dio tog otpada ni neće završiti na recikliranju iako je odvojen.	Ne postoji odgovor	
996	ZELENA AKCIJA	Opća obveza odvojenog sakupljanje otpada, Članak 19.	(2) Radi poticanja visokokvalitetnog recikliranja propisuje se opća obveza odvojenog sakupljanja otpada. Potrebno je napomenuti da je obaveza osiguravanje odvojenog sakupljanja što bliže kućnom pragu građana i građanki te kontrolirano s pristupom samo određenih građana/ki jer je dokazano da se jedino na taj način osigurava viokokvalitetna sirovina bez puno nečistoća za recikliranje. Sa spremnicima na javnim površina svima dostupnim udio nečistoća puno je veći pa i recikliranje ne može biti visokokvalitetno već dobar dio tog otpada ni neće završiti na recikliranju iako je odvojen. (4) Proizvođač biootpada je dužan reciklirati biootpad na mjestu nastanka ili ga mora predati radi sakupljanja odvojeno od drugog otpada. Potrebno je termin reciklirati biootpad zamijeniti sa kompostirati biootpad. Također, potrebno je propisati da je JLS dužna osigurati uvjete za kućno kompostiranje (npr. podjelom kompostera) ili osigurati odvojeno prikupljanje biootpada u spremnicima na kućnom pragu. (5) Zabranjeno je miješati biootpad s drugim vrstama otpada. Potrebno je osim zabrane miješanja biootpada zabraniti miješanje drugih vrsta otpada čija se vrijedna svojstva mogu iskoristiti (papir, staklo, metal, tekstil, plastika itd.). ZOGO iz 2013., kao i ZOGO iz 2007. bilo su propisali je da sav otpad koji ima vrijedna svojstva da se mora odvojeno sakupljati.	Ne postoji odgovor	
997	Udruga gradova u RH	Opća obveza odvojenog sakupljanje otpada, Članak 19.	Uz članak 19. stavak 3. Još uvijek na području države ne postoji u potpunosti zatvoren krug tokova pojedinih vrsti otpada. Što s otpadom kojega nitko ne želi primiti, npr. trenutno je to tekstil? Na njega se ne primjenjuje izuzetak? Opća obveza odvojenog skupljanja propisana na ovaj način (osim za ulje) može značiti i povrat pošiljki MKO u kojima se nađe npr. papir ili plastika davatelju javne usluge, što smatramo vrlo konkretnim problemom. Ukoliko se stavak 3. preformulira da glasi kao u nastavku, uvažava se i terensku problematiku, pa i moguću ucjenu povratom otpada od strane odlagališta/CGO-a: (3) Posjednik otpada dužan je, osim kad to nije tehnički izvedivo uzimajući u obzir dobru praksu, odvojeno predati ovlaštenoj osobi otpad koji se smatra posebnom kategorijom otpada, otpadno ulje, otpadni papir, metal, plastiku, staklo, tekstil, obuću, električni i elektronički otpad, otpadne baterije i akumulatore, otpadna vozila, otpadne gume i medicinski otpad.	Ne postoji odgovor	
998	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Troškovi gospodarenja otpadom, Članak 20.	Vezano uz stavak 1. članka predlaže se definiranje prioriteta odgovornosti umjesto navođenja riječi "ili" jer ovako postavljena formulacija otvara prostor za različita tumačenja.	Ne postoji odgovor	
999	HGK	Prateći list, Članak 21.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK smatraju kako je potrebno u stavku 4. jasnije odrediti tko sve ovjerava Prateći list.	Ne postoji odgovor	
1000	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Prateći list, Članak 21.	Predlažemo izmjenu točke 1. alineje 1. na način da ista sada glasi:	Ne postoji odgovor	

			- fizička osoba (građanin) i predaje pošiljku otpada davatelju javne usluge ili u reciklažno i mobilno reciklažno dvorište		
1001	DAVOR SKROZA	Prateći list, Članak 21.	ČISTOĆA - VARAŽDIN stavak 3. (3) Osoba koja prevozi otpad dužna je uz pošiljku otpada imati ispunjeni i ovjereni Prateći list. (primijeniti članak 39. st. 4. Pravilnika o gospodarenju otpadom)	Ne postoji odgovor	
1002	Zagrebački holding d.o.o.	Prateći list, Članak 21.	U članku 21. stavak 3. koji glasi: „Osoba koja prevozi otpad dužna je uz pošiljku otpada imati ispunjeni i ovjereni Prateći list. Predlažemo da se umjesto točke stavi zarez te doda tekst: osim u slučajevima iz stavka 2. ovog članka. U stavku 2. članka 21. propisuje se izuzeće u kojim slučajevima prateći list nije potreban, a istovremeno se u stavku 3. istog članka kaže da za sve prijevoze otpada uz pošiljku otpada prijevoznik mora imati prateći list, što je nelogično.	Ne postoji odgovor	
1003	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Prateći list, Članak 21.	Stavak 5, predlaže se dodati iza "...obrade otpada, količine otpada..."	Ne postoji odgovor	
1004	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Prateći list, Članak 21.	Predlaže se nadopuna točke 2., stavak 2, članak 21. - iza riječi "ista osoba" dodati "koja obavlja djelatnost gospodarenja otpadom". Na ovaj način bi bilo jasno na koga se ova obveza odnosi i izbjeglo bi se uvođenje dodatnog Pratećeg lista za proizvođače otpada koji ne obavljaju djelatnost gospodarenja otpadom, a prevoze vlastiti otpad između lokacija kojima upravlja taj proizvođač. Ukoliko je namjera bila ispunjavanje Pratećeg lista za prethodno opisani slučaj tada je potrebno objaviti upute na stranicama nadležnog ministarstva na koji način će se Prateći list ispunjavati. Do izrade i objave uputa, pri inspekcijskim nadzorima Prateći list iz prethodno opisanog slučaja ne može biti predmet nadzora.	Ne postoji odgovor	
1005	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Prateći list, Članak 21.	Članak 21., stavak 1, točka 2. - niti forma važećeg, niti forma Pratećeg lista propisna Pravilnikom o gospodarenju otpadom koji će biti na snazi od 1.11.2021., nije prilagođena za proizvođača otpada koji ne obavlja djelatnost gospodarenja otpadom i koji prevozi vlastiti otpad između dvije lokacije kojima upravlja taj isti proizvođač. Prethodno navedeni proizvođač nema obvezu upisati se u Evidenciju prijevoznika otpada niti obavlja djelatnost gospodarenja otpadom za koju je potrebno ishoditi dozvolu ili upis u evidenciju/očevidnik.	Ne postoji odgovor	
1006	HGK	Prateći list, Članak 21.	Vežano na stavak 3., Grupacija održavanja čistoće HGK smatra da je intencija elektroničko poslovanje i nepotrebni je trošak ispisivati dokument zato da fizički bude u vozilu, ako je informacija sadržana u službenom očevidniku. Ako nema pratećeg lista svakako treba teretni, pa se predlaže racionalizirati ovu odredbu i prihvatiti elektroničku dokumentaciju kao vjerodostojnu.	Ne postoji odgovor	
1007	Udruga gradova u RH	Prateći list, Članak 21.	Uvodno, bilo bi sukladno načelima e-poslovanja da prateći list/teretni list može biti u e-obliku. Dakle, povezivanjem Ministarstva gospodarstva i Ministarstva prometa i omogućavanjem jedinstvenog e-dokumenta koji prati pošiljku otpada u cestovnom prometu pojednostavio bi se tok praćenja otpada u prometu. Posebno uz stavak 3. istoga članka napominjemo da je intencija elektroničko poslovanje i nepotrebni je trošak printati nešto samo zato da fizički bude prisutno u vozilu, ako informacija već postoji u službenom očevidniku. Ako nema pratećeg lista, svakako treba teretni list, pa se ovo predlaže racionalizirati i prihvatiti elektroničku dokumentaciju kao vjerodostojnu.	Ne postoji odgovor	
1008	HGK	Očevidnik o nastanku i tijeku	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK mišljenja su kako je računalnu aplikaciju	Ne postoji odgovor	

		otpada, Članak 22.	Ministarstva iz stavka 5. ovog članka, potrebno unaprijediti, kako bi se jasno razlikovao ONTO proizvođača otpada, skupljača otpada i oporabitelja otpada za isti ključni broj. U sadašnjoj aplikaciji to nije slučaj.		
1009	HGK	Očevidnik o nastanku i tijeku otpada, Članak 22.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK pitaju se znači li odredba iz stavka 3. točke 4. da je prijevoznik taj koji otvara ONTO obrazac za neopasni otpad koji preuzme od proizvođača? Ili je prijevoznik samo obavezan biti evidentiran u ONTO-u? Članice Zajednice predlažu jasnije propisati obveze sudionika u sustavu gospodarenja otpadom.	Ne postoji odgovor	
1010	HGK	Očevidnik o nastanku i tijeku otpada, Članak 22.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK pitaju se znači li odredba iz stavka 3. točke 1. da ONTO ipak moraju voditi npr. automehaničari, kozmetičari, frizeri, računovodstveni servisi i slične djelatnosti (jer u njihovom poslovanju nastaje opasni otpad, kao što su otpadni toneri, ambalaža koja sadrži opasne tvari)? Članice Zajednice mišljenja su kako će primjena ovako formulirane obaveze staviti veliki teret na male poduzetnike. Stoga članice predlažu da se obveza vođenja ONTO-a veće uz količinu koja se proizvede, npr. da obveza ostane za sve koji moraju izvještavati u ROO ili slična odredba. Alternativno, propisati im obvezu vođenja ONTO obrazaca u papirnatom obliku. Članice Zajednice također su mišljenja kako će dodatni teret biti na sakupljačima i/ili obrađivačima (npr. ovjeravanje PL-ova za minimalne količine otpada). Na kraju članice Zajednice predlažu da se malim poduzetnicima omogući odlaganje maksimalno 200 kg otpada koji generiraju u reciklažna dvorišta (bez naknade). Time bi se rasteretio sustav i olakšao rad oporabiteljima i sakupljačima.	Ne postoji odgovor	
1011	Istarska županija - Regione Istriana	Očevidnik o nastanku i tijeku otpada, Članak 22.	Članak 22. - U obrazloženju članka nije naveden razlog zbog kojeg je izbačena obveza vođenja ONTO očevidnika osobama čijim obavljanjem djelatnosti nastaje neopasni otpad stoga je upitno da li je zamišljeni sustav praćenja tokova otpada cjelovit.	Ne postoji odgovor	
1012	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Očevidnik o nastanku i tijeku otpada, Članak 22.	Predlaže se u tekstu Zakona i podzakonskih propisa jasno odvojiti obveze onih sudionika u gospodarenju otpadom koji su obveznici vođenja elektroničke aplikacije ONTO pri nadležnom ministarstvu i onih koji to nisu. Npr. podatak o vaganoj količini otpada nije odmah dostupan kada proizvođač koji nema vagu predaje otpad ovlaštenoj osobi za gospodarenje otpadom. U Prateći list se upisuje procijenjena količina, no tvrtka koje je preuzela otpad ponekad ne javi vaganu količinu otpada što utječe na točnost podatka.	Ne postoji odgovor	
1013	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Očevidnik o nastanku i tijeku otpada, Članak 22.	Jesu li proizvođači otpada obveznici vođenja računalne aplikacije ONTO iz stavka 5 ovog članka ili su izuzeti od navedene obveze i vode, kao i do sada interne aplikacije za evidenciju nastanka i tijeka otpada?	Ne postoji odgovor	
1014	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Očevidnik o nastanku i tijeku otpada, Članak 22.	Predlaže se brisati članak 22., stavak 2 ili vratiti u Zakon nazive e-ONTO i ONTO kako bi se razlikovali obveznici vođenja elektroničke baze ONTO i oni koji to nisu. Predlaže se brisati točku 1., stavak 3, članak 22. jer nema previše smisla, budući da je podatak o količini otpada potreban za ispunjavanje Pratećeg lista, a i za obveznike Registra onečišćavanja okoliša.	Ne postoji odgovor	
1015	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Očevidnik o nastanku i tijeku otpada, Članak 22.	Članak 22., stavak 2. je u suprotnosti sa člankom 18., stavak 3 u kojem se navodi da kada osoba ovlaštena za preuzimanje otpada preuzme pošiljku otpada, obveza iz stavka 1. ovoga članka prestaje za osobu koja je predala pošiljku otpada i prenosi se na osobu koja je preuzela pošiljku otpada. Proizvođač otpada koji predaje otpad tvrtki ovlaštenoj za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom ne može osigurati sljedivost otpada od nastanka do obrade niti nadzor. Sljedivost se osigurava vođenjem elektroničke baze podataka ONTO i to pravilnim i pravovremenim ispunjavanjem baze svih obveznika vođenja. Pritom treba imati na umu da proizvođači otpada nisu obveznici elektroničke baze	Ne postoji odgovor	

			<p>ONTO kojom upravlja nadležno ministarstvo.</p> <p>Članak 22., stavak 3. - Iz ovog članka proizlazi da proizvođač neopasnog otpada ne mora voditi ONTO bez obzira na proizvedenu količinu. No ukoliko se proizvede više od 2000 tona neopasnog otpada godišnje, otpad se mora prijaviti u Registar onečišćavanja okoliša, stoga proizvođač zapravo mora voditi svoju bazu podataka, no ONTO obrasci za proizvođača neopasnog otpada ne mogu biti predmet inspeksijskog nadzora. Podaci iz ONTO obrasca su uvjet za ispunjavanje količine otpada u Prateći list, bez obzira radi li se o opasnom ili neopasnom otpadu, stoga zapravo svi moraju voditi neku vrstu evidencije o količinama otpada.</p> <p>Ukoliko proizvođač otpada proizvodi i opasni i neopasni otpad, mora li zbog obveze vođenja ONTO za opasni otpad, automatski voditi i ONTO za neopasni otpad?</p>		
1016	Eko.-Adria d.o.o.	Očevidnik o nastanku i tijeku otpada, Članak 22.	Stavak 3. Osoba čijim obavljanjem djelatnosti nastaje samo neopasni otpad nije dužna voditi ONTO za neopasni otpad?	Ne postoji odgovor	
1017	HGK	Obveza čuvanja i davanja uvida u podatke o gospodarenju otpadom, Članak 23.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK pitaju se zbog čega je potrebno propisivati odredbu iz stavka 1. za osobu koja gospodari otpadom budući da su svi podaci o otpadu dostupni u ONTO aplikaciji? Predlažu brisanje ove odredbe.	Ne postoji odgovor	
1018	Udruga gradova u RH	Obveza čuvanja i davanja uvida u podatke o gospodarenju otpadom, Članak 23.	Službene evidencije (e-Onto) su ionako u nadležnosti Ministarstva, pa na njih gospodarstvenici nemaju nikakvog utjecaja, dakle predlaže se definirati dokumentaciju koju trebaju čuvati pravne osobe koje se ovime bave.	Ne postoji odgovor	
1019	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Preuzimanje otpada u posjed, Članak 24.	Molimo definirati uvjete koji moraju biti ispunjeni da bi osoba stekla svojstvo oporabitelja bez dozvole	Ne postoji odgovor	
1020	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Obveza ishođenja dozvole i upisa u Očevidnik i Evidenciju, Članak 26.	Stavak (2) točka 2 - potrebno je obuhvatiti i mogućnost obavljanja djelatnosti obrade biootpada biološkom obradom pri čemu nastaje otpadna voda i 5% otpada. Naime, postoje uređaji koji upravo rade biološku obradu biootpada (otpad od hrane) koji se koristi u ugostiteljskim objektima (hoteli, restorani, studentski domovi) koji doprinose sprječavanju nastanka otpada od hrane. Stoga je u ovom članku potrebno omogućiti hotelima i drugim ugostiteljskim objektima koji pripremaju i služe hranu korištenje ovog uređaja bez potrebe ishođenja dozvole za gospodarenje otpadom. Ovakav pristup doprinosi ispunjenju ciljeva iz članka 106., točka 16. g.	Ne postoji odgovor	
1021	HGK	Obveza ishođenja dozvole i upisa u Očevidnik i Evidenciju, Članak 26.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu pitaju se znači li navedeno u stavku 6. predmetnog članka da svaki proizvođač otpadnog ulja može sam organizirati prijevoz otpadnog ulja do sakupljača otpadnog ulja? Molimo pojašnjenje.	Ne postoji odgovor	
1022	HGK	Obveza ishođenja dozvole i upisa u Očevidnik i Evidenciju, Članak 26.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK mišljenja su kako je stavak 1. predmetnog članka potrebno jasnije propisati. Naime, sve dok Ministarstvo ne raspiše javni poziv i ne odabere pravnu osobu kao oporabitelja, pravna osoba ne može potpisati ugovor s Fondom.	Ne postoji odgovor	
1023	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Obveza ishođenja dozvole i upisa u Očevidnik i Evidenciju, Članak 26.	Molimo propisati uvjete koji moraju biti zadovoljeni kako bi se osoba upisala u očevidnik sakupljača i oporabitelja bez dozvole. Smatramo kako za sakupljače i dalje jedan od uvjeta mora biti dozvola za gospodarenje otpadom	Ne postoji odgovor	
1024	CE-ZA-R d.o.o.	Obveza ishođenja dozvole i upisa u Očevidnik i Evidenciju, Članak 26.	IZMJENA Članak 26. (1) Pravna i fizička osoba – obrtnik može nakon što ishodi dozvolu za gospodarenje otpadom započeti i obavljati djelatnost sakupljanja, uporabe i zbrinjavanja otpada za koju za koju je izdana ta dozvola. SAKUPLJANJE OTPADA TREBA BITI KAO I DO SADA REGULIRANO DOZVOLOM, A NE UPISOM U	Ne postoji odgovor	

			OČEVIDNIK. SAKUPLJANJE UKLJUČUJE I PRIVREMENO SKLADIŠTENJE I OBA PROCESA MORAJU BITI UVJETOVANA I ODOBRENA KROZ DOZVOLU. UZ IZMJENU OVOG ČLANKA POTREBNO JE PROMIJENITI I OSTALE VEZANE ČLANKE KOJI NAVODE DA JE ZA DJELATNOST SKUPLJANJE POTREBAN SAMO UPIS U OČEVIDNIK		
1025	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Obveza ishođenja dozvole i upisa u Očevidnik i Evidenciju, Članak 26.	Izvorni proizvođač u opisanom slučaju ne obavlja djelatnost gospodarenja otpadom i nije se obvezan upisati u Evidenciju prijevoznika otpada, ali je obvezan voditi Prateći list za otpad. Potrebno je objaviti upute za ispunjavanje Pratećeg lista jer u Pratećem listu je potrebno ispuniti prijevoznika otpada s brojem upisa u Evidenciju (sada Očevidnik). Također nije jasno na koji način ispuniti Dio C u Pratećem listu.	Ne postoji odgovor	
1026	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Obveza ishođenja dozvole i upisa u Očevidnik i Evidenciju, Članak 26.	Predlaže se iz članka 26., stavak 2, točka 2. ukloniti „na mjestu nastanka“. Predlaže se ukloniti obvezu ispunjavanja Pratećeg lista za proizvođača otpada koji ne obavlja djelatnost gospodarenja otpadom kada prevozi otpad između dviju lokacija kojima upravlja taj isti proizvođač.	Ne postoji odgovor	
1027	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Obveza ishođenja dozvole i upisa u Očevidnik i Evidenciju, Članak 26.	Nije jasno zašto obrada mora biti na mjestu nastanka. Tvrtke koje se bave prodajom voća i povrća, a koje u okviru svoje djelatnosti imaju i poljoprivrednu proizvodnju na kojima mogu proizvoditi kompost za vlastite potrebe.	Ne postoji odgovor	
1028	HGK	Dozvola za gospodarenje otpadom, Članak 27.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK predlažu da se jasnije definiraju odredbe navede u stavku 7. vezane uz 'službene dužnosti' koja se navodi u ovom stavku te da se predmetne dužnosti detaljnije opišu. Članice Udruženja predlažu jasno navesti pod kojim uvjetima se razmatra izdana dozvola.	Ne postoji odgovor	
1029	Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	Dozvola za gospodarenje otpadom, Članak 27.	Članak 27., stavak 10., postavak (3) Rok važenja dozvole za gospodarenje otpadom ne smije biti 10 godina. Predlažemo rok od 5 godina, kao što je i sada na snazi. Tehnološka i znanstvena dostignuća vrlo brzo napreduju te se pronalaze bolji tehnološki postupci a jednako tako se otkrivaju štetnosti pojedinih otpadnih tvari kao i promašaji u gospodarenju njima.	Ne postoji odgovor	
1030	GRAD ZAGREB	Dozvola za gospodarenje otpadom, Članak 27.	U članku 27. predlaže se propisati odredbu roka važenja dozvole za gospodarenje otpadom mobilnim uređajem za oporabu građevnog otpada. Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi se propisala odredba roka važenja dozvole za gospodarenje otpadom mobilnim uređajem za oporabu građevnog otpada, koji bi bio vezan za rok izvođenja radova, sukladno dokumentaciji iz koje je razvidan rok izvođenja radova.	Ne postoji odgovor	
1031	Istarska županija - Regione Istriana	Elaborat gospodarenja otpadom, Članak 28.	U članku 28. ne navodi se tko je ovlašten za izradu elaborata i tko je odgovoran za njegov sadržaj i štetu koja može nastati njegovom provedbom pa se predlaže određivanje navedenog.	Ne postoji odgovor	
1032	Primorsko-goranska županija	Elaborat gospodarenja otpadom, Članak 28.	2. Člankom 28. propisano je da je elaborat skup međusobno usklađenih dokumenata i nacrti kojima se dokazuje ispunjavanje uvjeta za obavljanje postupka gospodarenja otpadom s pripadajućim tehnološkim procesima, opisom izvođenja tehnoloških procesa kao funkcionalne tehnološke cjeline materijalnog toka otpada na lokaciji gospodarenja otpadom. Iz navedenog proizlazi da je to stručna podloga koja ispunjava propisane uvjete sukladno zakonu i pravilniku, pa bi uvažavajući navedeno elaborat morala izraditi ovlaštena stručna osoba koja bi trebala biti i odgovorna da elaborat ispunjava propisane uvjete sukladno Zakonu Također Prijedlog zakona ne definira tko su stranke u postupku izdavanja dozvole, te ne predviđa da se omogući strankama uvid u elaborat gospodarenja otpadom, pa smatramo da su time stranke u postupku zakinite za informaciju o pokretanju postupka	Ne postoji odgovor	

			izdavanja dozvole, a time i za mogućnost eventualnih davanja primjedbi na elaborat.		
1033	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	Stavak 7 - navodi se registar udruga - mislimo da je isto potrebno izbaciti jer udruge ne obavljaju djelatnost gospodarenja otpadom	Ne postoji odgovor	
1034	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	stavak 5., točka 9. da li se ova odredba o dokazivanju s usklađenošću s PGO odnosi i na odlagališta inertnog otpada?	Ne postoji odgovor	
1035	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	Predlažemo izmijeniti stavak 7. na način da isti sada glasi: (7) Tijelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka po službenoj dužnosti će izvršiti uvid u sudski registar, obrtni registar i registar udruga te će pribaviti uvjerenje da podnositelju zahtjeva, krajnjem vlasniku (fizičkoj osobi) te odgovornoj osobi u pravnoj osobi nije pravomoćno izrečena kazna zabrane obavljanja djelatnosti. Ukoliko je nekoj od navedenih osoba izrečena mjera zabrane obavljanja djelatnosti ili ukinuta dozvola za gospodarenje otpadom podnositelj zahtjeva ne može ishoditi dozvolu za gospodarenje otpadom najmanje 2 godine od pravomoćno izrečene kazne ili ukidanja dozvole. Smatramo da je navedena odredba izuzetno bitna kako bi se shvatila važnost poštivanja propisa iz područja gospodarenja otpadom te spriječila mogućnost manipulacija	Ne postoji odgovor	
1036	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	Molimo izmijeniti točku 4. stavka 4. na način da ista sada glasi: 2. dokaz o raspolaganju građevinom u kojoj će se obavljati postupak gospodarenja otpadom pri čemu u slučaju najma (zakupa) dozvola za gospodarenje otpadom ne može biti izdana na duži rok od roka na koji je zaključen ugovor o najmu (zakupu).	Ne postoji odgovor	
1037	HGK	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK predlažu nadopunu točaka navedenih u stavku 5., a kako bi se omogućilo ishodenje dozvole i onim gospodarskim subjektima kojima gospodarenje otpadom nije primarna djelatnost.	Ne postoji odgovor	
1038	HGK	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK predlažu pojednostavljivanje postupka ishodenja dozvole u dijelu koji se odnosi na dokazivanje usklađenosti s dokumentima prostornog uređenja opisanog u stavku 4. točki 1. Naime, ukoliko građevina posjeduje uporabnu dozvolu, tada je građevina sukladna prostorno-planskoj dokumentaciji. Naglasak prilikom izdavanja dozvole trebao bi biti na tehničko-tehnološkim standardima obavljanja djelatnosti.	Ne postoji odgovor	
1039	Istarska županija - Regione Istriana	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	Članak 29., stavak 7. - potrebno je odrediti na koju se djelatnost kazna zabrana odnosi odnosi jer ostaje nejasno (nije obrazloženo u obrazloženju članka) s obzirom da podnositelj zahtjeva više ne treba biti registriran za djelatnosti gospodarenja otpadom da bi ishodio dozvolu za gospodarenje otpadom.	Ne postoji odgovor	
1040	Istarska županija - Regione Istriana	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	Članak 29., stavak 5., točka 9. - Potrebno je odrediti tko izdaje potvrdu o usklađenosti odlagališta s PGO RH i uvjetima za obavljanje postupaka odlaganja otpada.	Ne postoji odgovor	
1041	Istarska županija - Regione Istriana	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	Članak 29. - U generalnim primjedbama Istarske županije već je iskazan stav da je izdavanje dozvole previše pojednostavljeno i da su izostavljene bitne odredbe iz prethodnog zakona (odgovorna osoba, registracija djelatnosti, potvrda o usklađenosti s prostornim planom, provjera prethodnih kaznenih prekršaja u domeni gospodarenja otpadom). Iako je provedba prethodno bila otežana trebalo je naći nešto fleksibilnije rješenje, ali ne na ovakav predloženi način kojim se ukidaju gotovo svi mehanizmi kontrole J(R)LS prije izdavanja dozvole.	Ne postoji odgovor	

1042	Primorsko-goranska županija	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	<p>U članku 29. stavku 4. nije predviđeno da se uz zahtjev za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom prilaže dokaz o imenovanju odgovorne osobe za gospodarenje otpadom i dokaz o zaposlenju te osobe kod podnositelja zahtjeva, kao što je to do sada bilo propisano. Smatramo da bi i dalje svaka pravna ili fizička osoba - obrtnik trebala imenovati odgovornu osobu za gospodarenje otpadom koja će provoditi upravljački nadzor obavljanja svih postupaka gospodarenja otpadom, osigurati vođenje evidencije te praćenje i provedbu plana postupanja u slučaju izvanrednih događaja, primijeniti upute za rad iz elaborata i pratiti njihovo provođenje, provoditi unutarnji nadzor provedbe onemogućavanja pristupa neovlaštenim osobama i čišćenje rasutog ili razlivenog otpada te provoditi i nadgledati vođenje Očevidnika o nastanku i tijeku otpada. To iz razloga što je nejasno tko će sada preuzeti odgovornost za prethodno navedene poslove koje je do sada obavljala odgovorna osoba za gospodarenje otpadom.</p> <p>2. Kao što smo ranije vezano uz članak 12. naveli razloge radi kojih bi građevine u kojima će se obavljati djelatnost gospodarenja otpadom trebale biti planirane dokumentom prostornog uređenja, to smo mišljenja, vezano uz članak 29. stavak 4., da bi se uz zahtjev za izdavanje dozvole moralo priložiti i očitovanje nadležnog tijela za prostorno planiranje o usklađenosti planirane građevine s važećim dokumentom prostornog uređenja. Mišljenja smo da bi podnositelj zahtjeva prije podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole i prije izrade elaborata trebao biti upoznat s navedenom činjenicom kako se nepotrebno ne bi izlagao troškovima izrade elaborata.</p>	Ne postoji odgovor	
1043	Zagrebačka županija	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	Članak 29. stavak 10. – u drugom redu iza riječi „dostaviti dokaz“ dodati: da je lokacija na kojoj se obavlja obrada otpada mobilnim uređajem mjesto nastanka otpada odnosno mjesto ugradnje otpada u materijale.	Ne postoji odgovor	
1044	Zagrebačka županija	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	<p>U članku 29. stavku 4., točki 1. predlaže se formulacija - akt za uporabu građevine za gospodarenje otpadom sukladno propisu kojim se uređuje gradnja. Smatra se da navedena formulacija otklanja dvojbene situacije u smislu da li se temeljem ishodišne uporabne dozvole (obzirom na namjenu za koju je izdana) može u predmetnoj građevini obavljati djelatnost gospodarenja otpadom. Stoga bi uporabna dozvola sa jasno, precizno definiranom namjenom za gospodarenje otpadom bila nužna.</p>	Ne postoji odgovor	
1045	Zagrebačka županija	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	<p>Nije jasno zašto se u stavku 5. taksativno nabrajaju dodatni prilozi uz zahtjev za djelatnost zbrinjavanja postupkom odlaganja iz važećeg Pravilnika o načinima i uvjetima odlaganja otpada, kategorijama i uvjetima rada za odlagališta otpada koji propisuje dodatne priloge i primjenjuje se dodatno uz Zakon. Taj Pravilnik se ostavlja na snazi do donošenja novog pravilnika u skladu s ovim Zakonom, dakle ne stavlja se izvan snage.</p> <p>Možda bi bilo bolje rješenje dodati u stavku 4. kod priloga u zadnjoj točki „ drugi prilozi propisani i obavezni prema važećim propisima iz područja gospodarenja otpadom i zaštite okoliša vezano za određenu djelatnost gospodarenja otpadom ili gospodarenje određenom vrstom otpada (okolišna dozvola, procjena utjecaja na okoliš itd.)“ , a stavak 5. brisati. Okolišna i procjena su vezani i uz čl. 30 st. 3. prijedloga Zakona. Tijela su i inače dužna u upravnom postupku na konkretni slučaj primijeniti sve relevantne važeće propise.</p>	Ne postoji odgovor	
1046	Zagrebačka županija	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	Vezano uz čl. 12 prijedloga Zakona predlažemo da u stavku 4. kao jedan od priloga zahtjevu bude lokacijska informacija, da se ne otkriva tijekom postupka da građevina nije smještena u odgovarajućoj zoni prema važećem prostornom planu, nakon što su i stranka i tijelo imali troškove povodom postupka. Iako bi se taj podatak mogao pribaviti i po službenoj dužnosti od tijela nadležnog za provedbu dokumenata prostornog	Ne postoji odgovor	

			uređenja, ukoliko stranka sama pribavlja lokacijsku informaciju lako može uočiti i osvijestiti u kojoj se zoni nalazi građevina u kojoj želi gospodariti otpadom i time se može spriječiti da se stranka izloži nepotrebним troškovima (najam krive građevine, trošak izrade elaborata itd.), a tijelu podnose neosnovani zahtjevi, a da lokacija nije u skladu sa čl. 12 ovog prijedloga, pa nema uvjeta za izdavanje dozvole.		
1047	GRAD ZAGREB	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	U stavku 10. predlaže se da se iza riječi: „dokaz o vlasništvu i raspolaganju mobilnim uređajem“, dodaju riječi: „izdanu dozvolu za gospodarenje otpadom s klauzulom pravomoćnosti, osim ako se zahtjev podnosi tijelu koje je izdalo dozvolu“ Obrazloženje: Mišljenja smo kako je potrebno propisati da ukoliko se zahtjev za izdavanje suglasnosti podnosi tijelu koje nije izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom za mobilni uređaj, da je podnositelj zahtjeva dužan podnijeti takvu dozvolu s klauzulom pravomoćnosti tijelu koje nije izdalo tu dozvolu, obzirom da se bez valjanje i pravomoćne dozvole za gospodarenje otpadom mobilnim uređajem ne može niti izdati suglasnost. Ukoliko se zahtjev podnosi onom tijelu koje je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom mobilnim uređajem, tada će tijelo kojem je podnesen zahtjev za izdavanje suglasnosti moći uvidom u svoj spis predmeta utvrditi da podnositelj zahtjeva za izdavanje suglasnosti raspolaže sa valjanom i pravomoćnom dozvolom za gospodarenje otpadom mobilnim uređajem.	Ne postoji odgovor	
1048	GRAD ZAGREB	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	Predlaže se brisanje stavka 8. Obrazloženje: Navedeno se predlaže obzirom da se izdavanjem dozvole za gospodarenje mobilnim uređajem utvrđuje između ostalog da je Elaborat gospodarenja otpadom izrađen u skladu sa Zakonom i pravilnikom te raspolaganje financijskim jamstvom, a koji se odnose upravo na lokaciju određenom dozvolom, a ne i novom lokacijom predviđenom za izdavanje suglasnosti. Za pretpostaviti je da se sa izdavanje suglasnosti određuje osim lokacije i vrsta i količina otpada, koja nije obuhvaćena ranije izdanom dozvolom za gospodarenje mobilnim uređajem.	Ne postoji odgovor	
1049	GRAD ZAGREB	Zahtjev za izdavanje dozvole, Članak 29.	U stavku 7. predlaže se dodati tekst: „Tijelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka po službenoj dužnosti će pribaviti mišljenje nadležnog tijela za prostorno planiranje o ispunjavanju uvjeta da se građevina nalazi u odgovarajućoj zoni sukladno odredbi iz članka 12. stavka 1. ovog prijedloga Zakona.“ Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi u postupku izdavanja dozvole za gospodarenje otpadom nadležno tijelo utvrdilo ispunjavanje uvjeta propisanih odredbom iz članka 12. stavka 1. ovog prijedloga Zakona.	Ne postoji odgovor	
1050	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Postupak izdavanja dozvole, Članak 30.	Stavak (3) - ovakvu odluku mora donijeti stručna osoba - da metoda nije u skladu s člankom 5. st. 1 ovog Zakona	Ne postoji odgovor	
1051	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Postupak izdavanja dozvole, Članak 30.	Predlažemo izmjenu točke 2. stavka 1. na način da ista sada glasi 2. da podnositelj zahtjeva za ishođenje dozvole za gospodarenje otpadom raspolaže građevinom za koju je izdan akt kojim se dozvoljava uporaba prema posebnom propisu kojim se uređuje gradnja ili je za istu građevinu već ranije izdana dozvola za gospodarenje otpadom	Ne postoji odgovor	
1052	Istarska županija - Regione Istriana	Postupak izdavanja dozvole, Članak 30.	Članak 30., stavak 7. - Bilo kojom izmjenom dozvole zadire se, ako ništa drugo onda u interes trećih osoba (svakog tko ima izdanu dozvolu za gospodarenje otpadom ima interes što mu konkurent mijenja stoga je zbog ujednačene primjene potrebno taksativno navesti konkretne slučajeve kada se očevid ne provodi.	Ne postoji odgovor	
1053	Primorsko-goranska županija	Postupak izdavanja dozvole, Članak 30.	U članku 30. stavku 5. trebalo bi izričito odrediti koje osobe obvezno prisustvuju očevidu, budući da one sada uopće nisu određene. Nejasno je iz kojeg je razloga	Ne postoji odgovor	

			odredba koja određuje koje osobe obvezno prisustvuju očevidu izbačena iz Prijedloga zakona.		
1054	Zagrebačka županija	Postupak izdavanja dozvole, Članak 30.	Trebalo bi napisati da se obavlja očevid lokacije građevine radi utvrđivanja ispunjavanja uvjeta iz elaborata, a u slučaju mobilnog uređaja za obradu otpada da se utvrđuje da je lokacija za koju se izdaje dozvola za rad mobilnog uređaja za obradu otpada mjesto nastanka otpada ili mjesto ugradnje u materijale, odnosno u slučaju glomaznog otpada da je to lokacija određena odlukom tijela jedinice lokalne samouprave.	Ne postoji odgovor	
1055	Zagrebačka županija	Postupak izdavanja dozvole, Članak 30.	U članku 30. stavku 1., točki 2. predlaže se formulacija - akt za uporabu građevine za gospodarenje otpadom sukladno propisu kojim se uređuje gradnja. Smatra se da navedena formulacija otklanja eventualne dvojbene situacije u smislu da li se temeljem ishođene uporabne dozvole (obzirom na namjenu za koju je izdana) može u predmetnoj građevini obavljati djelatnost gospodarenja otpadom.	Ne postoji odgovor	
1056	Zagrebačka županija	Postupak izdavanja dozvole, Članak 30.	Kako nije predviđeno sudjelovanje drugih stranaka u postupku osim podnositelja zahtjeva moglo bi se iz ovog članka zaključiti da postupak izdavanja dozvole postaje jednostranačka upravna stvar. Ako je to namjera zakonodavca predlaže se to i izrijeком navesti iako s obzirom na definiciju iz Zakona o općem upravnom postupku dvojbena je da li bi to bilo u skladu sa odredbama Zakona o općem upravnom postupku, a savjetovanje s javnosti se ne provodi za sve postupke. Npr. vlasnik građevine za gospodarenje otpadom koja je u najmu da temeljem Zakona o općem upravnom postupku zatraži uvid u spis i sudjelovanje u postupku, mislim da bi mu imajući u vidu Zakon o općem upravnom postupku trebalo priznat status stranke, a uvid u elaborat nije prijedlogom Zakona predviđen.	Ne postoji odgovor	
1057	GRAD ZAGREB	Postupak izdavanja dozvole, Članak 30.	Predlaže se u članku 30. stavku 1. dodati točku „rješenje o prihvatljivosti zahvata za okoliš s mjerama zaštite okoliša i programom praćenja stanja okoliša za zahvat za koji je propisana obvezna procjena utjecaja zahvata na okoliš”. Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi se odredbe članka 30. Zakona uskladile s odredbama članka 49. ovog Zakona.	Ne postoji odgovor	
1058	GRAD ZAGREB	Postupak izdavanja dozvole, Članak 30.	U stavku 1. iza točke 4. potrebno je dodati novu točku 5. koja glasi: „da zapošljava osobe koje ispunjavaju uvjete propisane posebnim propisom”. U stavku 1. iza točke 5. potrebno je dodati novu točku 6. koja glasi: „ da se građevina u kojoj će se obavljati djelatnost uporabe, odnosno zbrinjavanja nalazi prema važećem prostornom planu na području komunalno-servisne, industrijske, poslovne ili gospodarske namjene.“ U stavku 2. točki 2. predlaže se riječ: „lokacija“ zamijeniti množinom te riječi te navesti riječ: „lokacije”. Iza stavka 2. predlaže se dodati novi stavak koji glasi: „Nadležno tijelo iz članka 29. ovog Zakona pribavit će po službenoj dužnosti očitovanje nadležnog tijela za prostorno planiranje o ispunjavanju uvjeta iz članka 30. stavka 1. točke 5., osim za mobilni uređaj.“ Obrazloženje: Imajući u vidu da je odredbom članka 12. stavka 1. Zakona propisano da se djelatnost uporabe, odnosno zbrinjavanja otpada može obavljati samo na području komunalno-servisne, industrijske, poslovne ili gospodarske namjene, mišljenja smo kako je prijeko potrebno u postupku nedvojbena utvrditi da se građevina u kojoj se namjerava obavljati takva djelatnost nalazi u spomenutim namjenama, te se stoga predlaže obvezu utvrđenja navedenog u postupku izdavanja dozvole za gospodarenje otpadom propisati u novoj točki 5. stavka 1., kako je gore predloženo, a što je jedan od bitnih uvjeta, odnosno da se dozvolom za gospodarenje otpadom može dozvoliti gospodariti otpadom samo i isključivo na područjima namjene koje su propisane samim Zakonom. Nadalje, s obzirom na samo određenje pojma mobilnog uređaja u članku 4. Zakona, odnosno da se mobilnim	Ne postoji odgovor	

			<p>uređajem otpad može obrađivati na više različitih lokacija, mišljenja smo kako je Odlukom iz članka 64. stavka 1. Zakona moguće odrediti više različitih lokacija na kojima se može obrađivati glomazni otpad mobilnim uređajem, te se stoga predlaže da se u stavku 2. točki 2. zamjeni riječ „lokacija“ množinom te riječi, odnosno s riječju „lokacije“.</p> <p>S obzirom na predloženo da se u postupku izdavanja dozvole za gospodarenje otpadom mora utvrditi nalazi li se građevina u kojoj će se obavljati djelatnost uporabe, odnosno zbrinjavanja otpada prema važećem prostornom planu na području komunalno-servisne, industrijske, poslovne ili gospodarske namjene, smatramo da je navedeno jedino moguće pribavim po službenoj dužnosti o tome mišljenja od nadležnog tijela za prostorno planiranje, koje jedino kako takvo kompetentno za davanje takvog mišljenja, obzirom da tijelo koje izdaje dozvolu za gospodarenje otpadom nema stručnih znanja i sposobnosti pravilno iščitavati prostorne planove, njihove kartografe, te pratiti izmjene istih.</p>		
1059	vjeran gomzi	Postupak izdavanja dozvole, Članak 30.	<p>Koji je to Članak 14 stavka 9 ovog zakona?!</p> <p>Posebno, očito zagrebačka podružnica cistoce ima dozvolu za gospodarenje otpadom, no nicim ne garantira spremnost na poticanje smanjenja stvaranja otpada: nije naime moguće tvrditi da sami zbrinjavate sav svoj otpad, da ga ne proizvodite, ili da ga ne proizvodite u količini koja zahtijeva jednomjesečni, a ne odvoz dva puta tjedno. Takav uvjet tj. garancija kojom bi pojedinac ili tvrtka koja se bavi zbrinjavanjem otpada osigurali poticanje smanjenja stvaranja otpada trebala biti odlučujuća pri odobrenju za gospodarenje otpadom (kako je i prema prioritetoj listi u članku 6 i 13 ovog prijedloga Zakona navedeno).</p>	Ne postoji odgovor	
1060	Tea Juričić	Informiranje i sudjelovanje javnosti, Članak 31.	<p>Članak 31.</p> <p>2. spaljivanje komunalnog otpada kapaciteta preko 3 tone na sat</p> <p>Potrebno je propisati javno savjetovanje za bilo koju vrstu spaljivanja komunalnog otpada, a ne samo za kapacitet preko 3 tone na sat, jer su i 2 tone i 1 tona, a i manje od toga procesi koji značajno utječu na kvalitetu zraka i zdravlje građana i građanki te postupci obrade otpada koji s razlogom izazivaju veliku pažnju i interes javnosti s obzirom da se od spaljivanja komunalnog otpada odustaje diljem svijeta zbog brojnih financijskih, okolišnih i zdravstvenih problema uzrokovanih spaljivanjem.</p>	Ne postoji odgovor	
1061	WWF Adria	Informiranje i sudjelovanje javnosti, Članak 31.	<p>Potrebno je propisati javno savjetovanje za bilo koju vrstu spaljivanja komunalnog otpada. Građani i građanke moraju biti informirani o bilo kakvom utjecaju na kvalitetu zraka i moguće utjecaje na zdravlje.</p>	Ne postoji odgovor	
1062	Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	Informiranje i sudjelovanje javnosti, Članak 31.	<p>Članak 31.</p> <p>Predlažemo izmjenu stavka 1., podstavka 2. („spaljivanje komunalnog otpada kapaciteta preko 3 tone na sat“) na „spaljivanje komunalnog otpada“. Svako spaljivanje komunalnog otpada ima za rezultat negativan utjecajna okoliš te je neophodno informirati javnost o namjeri bilo kakvog spaljivanja komunalnog otpada.</p>	Ne postoji odgovor	
1063	Josip Katalinić	Informiranje i sudjelovanje javnosti, Članak 31.	<p>2. spaljivanje komunalnog otpada kapaciteta preko 3 tone na sat</p> <p>Potrebno je propisati javno savjetovanje za bilo koju vrstu spaljivanja komunalnog otpada, a ne samo za kapacitet preko 3 tone na sat, jer su i 2 tone i 1 tona, a i manje od toga procesi koji značajno utječu na kvalitetu zraka i zdravlje građana i građanki te postupci obrade otpada koji s razlogom izazivaju veliku pažnju i interes javnosti s obzirom da se od spaljivanja komunalnog otpada odustaje diljem svijeta zbog brojnih financijskih, okolišnih i zdravstvenih problema uzrokovanih spaljivanjem.</p>	Ne postoji odgovor	

1064	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Informiranje i sudjelovanje javnosti, Članak 31.	Vežano uz stavak 1. točku 2. članka potrebno je propisati javno savjetovanje za bilo koju vrstu spaljivanja komunalnog otpada, a ne samo za kapacitet preko 3 tone na sat, jer su i 2 tone i 1 tona, a i manje od toga procesi koji značajno utječu na kvalitetu zraka i zdravlje građana i građanki te postupci obrade otpada koji s razlogom izazivaju veliku pažnju i interes javnosti s obzirom da se od spaljivanja komunalnog otpada odustaje diljem svijeta zbog brojnih financijskih, okolišnih i zdravstvenih problema uzrokovanih spaljivanjem.	Ne postoji odgovor	
1065	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Informiranje i sudjelovanje javnosti, Članak 31.	U članku se ne navodi obveza provedbe postupka informiranja javnosti o spaljivanju goriva iz opada niti mulja za pročišćavanje otpadnih voda – niti jedan od ova dva otpada ne spada u komunalni otpad. Također se ne navodi obveza provedbe postupka za suspaljivanje otpada. Znači li to da za te postupke nije potrebno provoditi postupak informiranja javnosti?	Ne postoji odgovor	
1066	Irena Burba	Informiranje i sudjelovanje javnosti, Članak 31.	Udruga Zelena Istra: 2. spaljivanje komunalnog otpada kapaciteta preko 3 tone na satPotrebno je propisati javno savjetovanje za bilo koju vrstu spaljivanja komunalnog otpada, a ne samo za kapacitet preko 3 tone na sat, jer su i 2 tone i 1 tona, a i manje od toga procesi koji značajno utječu na kvalitetu zraka i zdravlje građana i građanki te postupci obrade otpada koji s razlogom izazivaju veliku pažnju i interes javnosti s obzirom da se od spaljivanjakomunalnog otpada odustaje diljem svijeta zbog brojnih financijskih, okolišnih i zdravstvenih problema uzrokovanih spaljivanjem	Ne postoji odgovor	
1067	Lidija Runko Luttenberger	Informiranje i sudjelovanje javnosti, Članak 31.	2. spaljivanje komunalnog otpada kapaciteta preko 3 tone na sat Potrebno je propisati javno savjetovanje za bilo koju vrstu spaljivanja komunalnog otpada, a ne samo za kapacitet preko 3 tone na sat, jer su i 2 tone i 1 tona, a i manje od toga procesi koji značajno utječu na kvalitetu zraka i zdravlje građana i građanki te postupci obrade otpada koji s razlogom izazivaju veliku pažnju i interes javnosti s obzirom da se od spaljivanja komunalnog otpada odustaje diljem svijeta zbog brojnih financijskih, okolišnih i zdravstvenih problema uzrokovanih spaljivanjem.	Ne postoji odgovor	
1068	Sara Četković	Informiranje i sudjelovanje javnosti, Članak 31.	2. spaljivanje komunalnog otpada kapaciteta preko 3 tone na sat Potrebno je propisati javno savjetovanje za bilo koju vrstu spaljivanja komunalnog otpada, a ne samo za kapacitet preko 3 tone na sat, jer su i 2 tone i 1 tona, a i manje od toga procesi koji značajno utječu na kvalitetu zraka i zdravlje građana i građanki te postupci obrade otpada koji s razlogom izazivaju veliku pažnju i interes javnosti s obzirom da se od spaljivanja komunalnog otpada odustaje diljem svijeta zbog brojnih financijskih, okolišnih i zdravstvenih problema uzrokovanih spaljivanjem	Ne postoji odgovor	
1069	ZELENA AKCIJA	Informiranje i sudjelovanje javnosti, Članak 31.	Članak 31. 2. spaljivanje komunalnog otpada kapaciteta preko 3 tone na sat Potrebno je propisati javno savjetovanje za bilo koju vrstu spaljivanja komunalnog otpada, a ne samo za kapacitet preko 3 tone na sat, jer su i 2 tone i 1 tona, a i manje od toga procesi koji značajno utječu na kvalitetu zraka i zdravlje građana i građanki te postupci obrade otpada koji s razlogom izazivaju veliku pažnju i interes javnosti s obzirom da se od spaljivanja komunalnog otpada odustaje diljem svijeta zbog brojnih financijski, okolišnih i zdravstvenih problema uzrokovanih spaljivanjem.	Ne postoji odgovor	
1070	HGK	Informiranje i sudjelovanje javnosti, Članak 33.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK mišljenja su kako je potrebno jasnije propisati odredbe navedenog članka. Obrazloženje:	Ne postoji odgovor	

			<p>Članice Udruženja pitaju se znači li predmetna odredba da prvo tvrtka može nešto promijeniti u poslovanju pa tek onda u roku od 30 dana izvijestiti nadležno tijelo? Članice Udruženja mišljenja su kako je potrebno jasnije definirati način postupanja tvrtki prije nastupanja određenih okolnosti.</p>		
1071	HGK	Financijsko jamstvoza gospodarenje otpadom, Članak 34.	<p>Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK mišljenja su kako je u stavku 2. potrebno navesti i rok u kojem je potrebno osigurati predmetno jamstvo. Predlažu nadopunu sljedećim tekstom: 'najmanje 30 dana prije isteka valjanog financijskog jamstva'.</p>	Ne postoji odgovor	
1072	Istarska županija - Regione Istriana	Financijsko jamstvoza gospodarenje otpadom, Članak 34.	<p>Članak 34., stavak 6. -za dio odredbe „dopušteno držati na lokaciji gospodarenja otpadom“ nejasno definirano odnosi li se na otpad na skladištu ili općenito (npr. u cijelom pogonu) pa je potrebno jasno odrediti. Npr. u sortirnici ili kompostani mogu biti velike količine otpada u pogonu, a da su skladišta prazna kao i što postoji razlika između sredstava koje je potrebno utrošiti za obraditi otpad koji je "ostavljen na skladištu" u spornim slučajevima i troškova sanacije eventualnih šteta u okolišu.</p>	Ne postoji odgovor	
1073	HGK	Financijsko jamstvoza gospodarenje otpadom, Članak 34.	<p>Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže izmjenu stavka 5. u članku 34. tako da glasi: „(5) Financijsko jamstvo je bankarska garancija i drugi odgovarajući ekvivalentni financijski instrument (polica osiguranja) koju izdaje osoba iz stavka 3. i 4. ovoga članka, kao i izjava JLS kojom se ona obvezuje osigurati sredstva za pokrivanje troškova iz stavka 8. ovoga članka i koje mora: 1. biti u pisanom obliku 2. sadržavati odredbu da je korisnik Republika Hrvatska 3. sadržavati odredbu »na prvi poziv«, osim police osiguranja 4. sadržavati podatak o lokaciji gospodarenja otpadom, vrstama i količinama otpada za koje se izdaje financijsko jamstvo i 5. biti važeće u trenutku započinjanja obavljanja djelatnosti odnosno na dan upisa u Očevidnik sakupljača i oporabitelja.“.</p> <p>Obrazloženje: S obzirom na to da nema banke ili osiguravajućeg društva koje bi bilo spremno dati ovakav oblik financijskog jamstva, a bez njega nije moguće izdati dozvolu, odnosno rješenje o reviziji dozvole, molimo da se predvidi alternativa, odnosno potvrda ili izjava JLS kojom se ona obvezuje osigurati sredstva za pokrivanje troškova iz stavka 8. ovoga članka. Budući da je ovo predstavlja problem velikom broju trgovačkih društava, držimo prijedlog opravdanim. Sredstva zadržane dobiti većine komunalnih tvrtki zajedno sa temeljnim kapitalom koji posjeduju i očekivanom procjenom visine vrijednosti imovine, prava i obveza, u većini slučajeva značajno su manja od visine financijskog jamstva koju komunalne tvrtke računaju kao visinu na koju moraju dostaviti financijsko jamstvo. Slijedom navedenoga, nije za očekivati da će ishoditi bankarsku garanciju kao odgovarajući financijski instrument financijskog jamstva kojeg bi izdala bilo koja kreditna institucija na tržištu. S obzirom na činjenicu da su na „online“ predstavljanju Pravilnika o gospodarenju otpadom održanom 7. kolovoza 2020. godine, a koji je organizirao Sektor za energetiku i zaštitu okoliša HGK u suradnji s Ministarstvom gospodarstva i održivog razvoja, predstavnici Ministarstva naveli da će izračun financijskog jamstva biti dostupan na internetskim stranicama Ministarstva i s obzirom da izračun nije dostupan, molimo da se prijedlog usvoji. Alternativa bi mogla biti bankarsko jamstvo u visini 10% iznosa, što je uobičajeni iznos u postupcima javne nabave za jamstvo za ponudu, odnosno uredno izvršenje posla.</p> <p>Nadalje, s obzirom da se sredstvima naplaćenima od</p>	Ne postoji odgovor	

			<p>financijskog jamstva financiraju troškovi uklanjanja otpada u postupku izvršenja jamstva, odnosno za djelatnost zbrinjavanja otpada - postupkom odlaganja otpada sredstvima financijskog jamstva financiraju troškovi zatvaranja odlagališta otpada, oba slučaja koja se zbog prirode stvari ne mogu odnositi na Centar za gospodarenje otpadom i imajući u vidu da su Centri za gospodarenje otpadom građevine od posebnog interesa RH, članice Grupacije centara za gospodarenje otpadom HGK predlažu trgovačko društvo koje obavlja djelatnost i poslove centra za gospodarenje otpadom izuzeti od davanja financijskog jamstva za gospodarenje otpadom.</p> <p>Podredno, s obzirom na činjenicu da su i centri za gospodarenja otpadom u vlasništvu jedinca lokalne i regionalne samouprave te od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku, članice Grupacije predlažu u stavku 4. na isti način regulirati jamstvo za centre za gospodarenje otpadom kako je regulirano za djelatnost zbrinjavanja otpada postupkom odlaganja.</p> <p>Prijedlog odredbe:</p> <p>Dodati iza stavka 1. sljedeći tekst:</p> <p>„(2) Iznimno od stavka (1) trgovačko društvo koje se bavi djelatnošću i poslovima centra za gospodarenje otpadom nije dužno raspolagati financijskim jamstvom.“</p> <p>Odnosno zamijeti stavak 4. sljedećim:</p> <p>„(4) Iznimno od stavka 3. ovog članka financijsko jamstvo za djelatnost zbrinjavanja otpada postupkom odlaganja otpada, kao i za djelatnost i poslove centra za gospodarenje otpadom može osim osoba iz stavka 3. ovoga članka izdati i jedinica lokalne i jedinica područne (regionalne) samouprave i Fond.“</p>		
1074	Zagrebačka županija	Financijsko jamstvoza gospodarenje otpadom, Članak 34.	<p>U članku 34., stavku 5. točki 2. predlaže se unijeti odredbu da se, u slučajevima kada se radi o postupku D1 (odlaganje na odlagalištima otpada) kao korisnik financijskog jamstva navede jedinica regionalne samouprave na čijem području se nalazi određeno odlagalište otpada, te koja je, sukladno dodijeljenoj nadležnosti, izdala dozvolu za odlagalište otpada. Naime, kako članak 22. trenutno važećeg Pravilnika o gospodarenju otpadom (NN 81/20), naravno pod uvjetom da se ova odredba unese i u budući Pravilnik o gospodarenju otpadom koji bude usklađen sa zakonom čiji se prijedlog ovdje razmatra, propisuje iznimku od članka 21. stavka 1. točke 2. navedenog Pravilnika (a koja točka sadržava odredbu da se financijsko jamstvo uplaćuje u državni proračun Republike Hrvatske), u smislu da tijelo koje je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom za postupke D1, D2, D3, D4, D5 i D12 (a to je, ponavljamo nadležno županijsko tijelo) FINANCIRA zatvaranje odlagališta te održavanje i nadzor odlagališta tijekom najmanje 30 godina. Smatramo da je primjereno da tijelo koje je obvezno financirati navedene aktivnosti na svojim odlagalištima, bude i navedeno kao korisnik financijskog jamstva.</p>	Ne postoji odgovor	
1075	GRAD ZAGREB	Financijsko jamstvoza gospodarenje otpadom, Članak 34.	<p>U stavku 2, predlaže se umjesto riječi: „produžiti važeće financijsko jamstvo ili pribaviti novo financijsko jamstvo“ zamijeniti riječima: „prije isteka roka na koje je izdano financijsko jamstvo isto produžiti ili pribaviti novo financijsko jamstvo i dostaviti ga tijelu koje je izdalo dozvolu.“</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Navedeno se predlaže radi uspostave boljeg mehanizma kontrole, odnosno s obzirom na svrhu samog financijskog jamstva koji služi za pokriće eventualnih šteta proizašlih iz obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom, da se zbog eventualnog nemara pojedinih osoba kojima je izdana dozvola ne dogodi da ista ne raspolaze valjanim financijskim jamstvom niti jedan dan.</p>	Ne postoji odgovor	

1076	Udruga gradova u RH	Financijsko jamstvo za gospodarenje otpadom, Članak 34.	<p>Uz članak 34. stavak 5. Predlaže se izmjena članka 34. stavka 5. na način da glasi:</p> <p>„(5) Financijsko jamstvo je bankarska garancija i drugi odgovarajući ekvivalentni financijski instrument (polica osiguranja) koju izdaje osoba iz stavka 3. i 4. ovoga članka, kao i potvrda, izjava JLS kojom se obvezuje osigurati sredstva za pokrivanje troškova iz članka 34. alineje 8. i koje mora:“</p> <p>Obrazloženje: S obzirom da nema banke ili osiguravajućeg društva koje bi bilo spremno dati ovakav oblik financijskog jamstva kakav se pokušava propisati, a bez istog nije moguće izdati dozvolu za gospodarenje otpadom, odnosno rješenje o reviziji dozvole, molimo da se predvidi alternativa: potvrda, izjava JLS kojom se ista obvezuje osigurati sredstva za pokrivanje troškova iz članka 34. alineje 8. Budući da je ovo problem za dosta trgovačkih društava, cijenimo prijedlog opravdanim. Sredstva zadržane dobiti većine komunalnih tvrtki zajedno sa temeljnim kapitalom koji posjeduju i očekivanom procjenom visine vrijednosti imovine, prava i obveza, u većini slučajeva značajno su manja od visine financijskog jamstva koju komunalne tvrtke računaju kao visinu na koju moraju dostaviti financijsko jamstvo. Slijedom naprijed iznijetog nije za očekivati da će ishodi bankarsku garanciju kao odgovarajući financijski instrument financijskog jamstva kojeg bi izdala bilo koja kreditna institucija na tržištu.</p> <p>S obzirom na činjenicu da je na „online“ predstavljanju Pravilnika o gospodarenju otpadom održanom 07. kolovoza 2020. godine, a koji je organizirao Sektor za energetiku i zaštitu okoliša HGK u suradnji s Ministarstvom gospodarstva i održivog razvoja, od strane predstavnika Ministarstva navedeno da će izračun financijskog jamstva biti dostupan na internetskim stranicama Ministarstva i s obzirom da izračun nije dostupan, molimo da se prijedlog usvoji. Alternativa bi mogla biti bankarska garancija na 10% iznosa, što je uobičajeni iznos u postupcima javne nabave za jamstvo za ponudu, odnosno uredno izvršenje posla.</p>	Ne postoji odgovor	
1077	Komunalac d.o.o. Bjelovar	Financijsko jamstvo za gospodarenje otpadom, Članak 34.	<p>„(5) Financijsko jamstvo je bankarska garancija i drugi odgovarajući ekvivalentni financijski instrument (polica osiguranja) koju izdaje osoba iz stavka 3. i 4. ovoga članka, kao i potvrda, izjava JLS kojom se obvezuje osigurati sredstva za pokrivanje troškova iz članka 34. alineje 8. i koje mora:“</p> <p>Obrazloženje: Obzirom da nema banke ili osiguravajućeg društva koje bi bilo spremno dati ovakav oblik financijskog jamstva, a bez istog nije moguće izdati dozvolu, odnosno rješenje o reviziji dozvole, molimo da se predvidi alternativa: potvrda, izjava JLS kojom se ista obvezuje osigurati sredstva za pokrivanje troškova iz članka 34. alineje 8. Budući da je ovo problem za dosta trgovačkih društava, cijenimo prijedlog opravdanim. Sredstva zadržane dobiti većine komunalnih tvrtki zajedno sa temeljnim kapitalom koji posjeduju i očekivanom procjenom visine vrijednosti imovine, prava i obveza, u većini slučajeva značajno su manja od visine financijskog jamstva koju komunalne tvrtke računaju kao visinu na koju moraju dostaviti financijsko jamstvo. Slijedom naprijed iznijetog nije za očekivati da će ishodi bankarsku garanciju kao odgovarajući financijski instrument financijskog jamstva kojeg bi izdala bilo koja kreditna institucija na tržištu.</p> <p>S obzirom na činjenicu da je na „online“ predstavljanju Pravilnika o gospodarenju otpadom održanom 07. kolovoza 2020. godine, a koji je organizirao Sektor za energetiku i zaštitu okoliša HGK u suradnji s Ministarstvom gospodarstva i održivog razvoja, od strane predstavnika Ministarstva navedeno da će izračun financijskog jamstva biti dostupan na internetskim stranicama Ministarstva i s obzirom da izračun nije dostupan, molimo da se prijedlog usvoji. Alternativa bi mogla biti bankarska garancija na 10% iznosa, što je uobičajeni iznos u postupcima javne</p>	Ne postoji odgovor	

			nabave za jamstvo za ponudu, odnosno uredno izvršenje posla.		
1078	GORAN GREGUREK	Financijsko jamstvo za gospodarenje otpadom, Članak 34.	Trenutno je naša tvrtka u fazi izdavanja nove dozvole za gospodarenje otpadom. Potrebno je i financijsko jamstvo koje je definirano Pravilnikom o gospodarenju otpadom (N.N.81/20). Pokušali smo dobiti ponudu od banke s kojom imamo sklopljen ugovor, međutim nismo dobili nikakav odgovor. Neslužbena informacija koju smo dobili je da ukoliko bi takvo jamstvo banka i izdala, ono bi bilo veoma skupo. Pribavili smo zatim Policu osiguranja od jedne osiguravajuće kuće koja je jedina htjela dati policu od više njih i to samo zato što s njima imamo sklopljene druge police osiguranja. Međutim, oni imaju svoja pravila i ne pristaju na policu staviti tekst na kojoj piše da se radi o "financijskom jamstvu". Sada smo u "pat poziciji". Niti možemo dobiti Dozvolu za gospodarenje otpadom niti osiguravajuće društvo koje je jedino htjelo izdati policu želi mijenjati tekst. I na koncu, ne znam niti jedan slučaj da su razlozi zbog kojih se traže takva jamstva do sada bili negdje problem.	Ne postoji odgovor	
1079	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Ukidanje i poništenje dozvole, Članak 35.	Predlažemo dodati članak 2. i 3. Ukoliko se utvrdi da pravna osoba ne ispunjava uvjete i obveze propisane ovim Zakonom istoj se ne može izdati nova dozvola za gospodarenje otpadom na drugoj lokaciji niti se dozvola za gospodarenje može izdati pravnoj osobi u kojoj je odgovorna osoba ili vlasnik osoba koja je bila vlasnik ili odgovorna osoba u pravnoj osobi kojoj je ukinuta dozvola za gospodarenje otpadom zbog nepoštivanja zakonskih propisa. Zabrana izdavanja dozvole traje najmanje 2 godine od ukidanja ili poništenja dozvole.	Ne postoji odgovor	
1080	HGK	Ukidanje i poništenje dozvole, Članak 35.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK mišljenja su kako nije jasno iz predmetnog članka postaje li Državni inspektorat stranka u predmetu. Pozivamo donositelja propisa da predmetne odredbe jasnije propiše.	Ne postoji odgovor	
1081	GUMIIMPEX-GRP d.o.o.	Ukidanje i poništenje dozvole, Članak 35.	U članku 35 je navedeno da zahtjev za ukidanje ili poništenje dozvole za gospodarenje otpadom podnosi državni inspektorat. U alineji 3 se spominje postupak provjere okolnosti vezane uz dozvolu. Na koji način će inspekcija biti uključena u postupak provjere okolnosti?	Ne postoji odgovor	
1082	GRAD ZAGREB	Ukidanje i poništenje dozvole, Članak 35.	Predlaže se dodati novu točku 4. koja bi glasila: „ ne obavijesti tijelo koje je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom o promjeni propisanog uvjeta za ishođenje dozvole za gospodarenje otpadom i akta temeljem kojih mu je izdana dozvola za gospodarenje“ Obrazloženje: Iako je za neobavješćavanje o promjeni propisanih uvjeta za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom i akata temeljem kojih je ona izdana predviđena sankcija u prekršajnim odredbama Zakona, smatramo da bi se propisivanjem mogućnosti ukidanja dozvole zbog propusta osobe kojoj je izdana dozvola za gospodarenje otpadom da u propisanom roku obavijesti tijelo koje joj je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom bolje utjecalo na poštivanje navedene obveze, obzirom je praksa pokazala da se svi oni kojima je izdana dozvola za gospodarenje otpadom ne pridržavaju navedene dužnosti ili se ne pridržavaju propisanog roka za dostavu obavijesti a sve to s obzirom da se radi se o značajnoj obvezi osobe kojoj je izdana dozvola za gospodarenje otpadom, te ponekada o promjenama propisanih uvijete i akata na temelju kojih je ona izdana ovisi i sama mogućnost obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom, te da u praksi postoje situacije da o nekim promjenama propisanih uvjeta i akata temeljem kojih je izdana dozvola za gospodarenje otpadom, tijelo koje je izdalo dozvolu ponekad dozna iz drugih izvora, primjerice da osoba kojoj je izdana dozvola za gospodarenje otpadom više ne raspolaže	Ne postoji odgovor	

			građevinom za gospodarenje otpadom jer joj nije produžen zakupni odnos i sl.		
1083	GRAD ZAGREB	Ukidanje i poništenje dozvole, Članak 35.	U stavku 1. predlaže izmijeniti tekst da glasi: "Tijelo koje je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom rješenjem će ukinuti ili poništiti dozvolu na zahtjev nadležnog Državnog inspektorata Republike Hrvatske i u sljedećim slučajevima, ako osoba koja je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom:....." Obrazloženje: Prijedlogom dopune odredbe biti će jasnije u kojim slučajevima tijelo koje je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom može donijeti rješenje o ukidanju ili poništenju dozvole, obzirom na prijedlog iz točke 3. istog članka i stavka.	Ne postoji odgovor	
1084	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Odlaganje otpada, Članak 37.	stavak (5) - potrebno je navesti tko odobrava odlaganje navedenog otpada - ovakva formulacija je nejasna	Ne postoji odgovor	
1085	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Odlaganje otpada, Članak 37.	stavak 3. - isto se navodi u Pravilniku o načinima i uvjetima ..., da li se nepotrebno opterećuje Zakon?	Ne postoji odgovor	
1086	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Odlaganje otpada, Članak 37.	Predlažemo izmijeniti stavak 4. na način da isti sada glasi: (4) Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje isključivo otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja.	Ne postoji odgovor	
1087	DAVOR SKROZA	Odlaganje otpada, Članak 37.	ČISTOĆA - VARAŽDIN stavak 4. (4) Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja...prethodnom obradom otpada smatra se i "primarna selekcija" odnosno odvojeno sakupljanje na mjestu nastanka (čl. 7. st. 1. Pravilnik o načinima i uvjetima odlaganja otpada, kategorijama i uvjetima rada za odlagališta otpada)...ako je stopa odvojenog sakupljanja 30% i više.	Ne postoji odgovor	
1088	Tea Juričić	Odlaganje otpada, Članak 37.	Članak 37. (3) Na odlagalištu otpada zabranjeno je odlaganje: 9. odvojeno sakupljenog otpada u svrhu pripreme za ponovnu uporabu i recikliranje sukladno članku 19. ovoga Zakona, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojega odlaganje daje najbolji ishod za okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom. Potrebno je zabraniti bilo kakvo odlaganje odvojeno prikupljenog otpada, a za otpad koji se ne može reciklirati potrebno je umjesto odlaganja ili spaljivanja osigurati uvjete za pretvaranje u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioritelnija od spaljivanja ili odlaganja. (4) Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja. Potrebno je naglasiti da se obradom morala izuzeti biološka komponenta iz otpada prije odlaganja.	Ne postoji odgovor	
1089	WWF Adria	Odlaganje otpada, Članak 37.	Vežano uz stavak 3. točku 9. članka potrebno je zabraniti bilo kakvo odlaganje odvojeno prikupljenog otpada, a za otpad koji se ne može reciklirati potrebno je umjesto odlaganja ili spaljivanja osigurati uvjete za pretvaranje u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioritelnija od spaljivanja ili odlaganja. Vežano uz stavak 4. potrebno je naglasiti da se obradom morala izuzeti biološka komponenta iz otpada prije odlaganja.	Ne postoji odgovor	
1090	Josip Katalinić	Odlaganje otpada, Članak 37.	(3) Na odlagalištu otpada zabranjeno je odlaganje: 9. odvojeno sakupljenog otpada u svrhu pripreme za ponovnu uporabu i recikliranje sukladno	Ne postoji odgovor	

			članku 19. ovoga Zakona, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojega odlaganje daje najbolji ishod za okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom. Potrebno je zabraniti bilo kakvo odlaganje odvojeno prikupljenog otpada, a za otpad koji se ne može reciklirati potrebno je umjesto odlaganja ili spaljivanja osigurati uvjete za pretvaranje u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioritelnija od spaljivanja ili odlaganja. (4) Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja. Potrebno je naglasiti da se obradom morala izuzeti biološka komponenta iz otpada prije odlaganja.		
1091	CE-ZA-R d.o.o.	Odlaganje otpada, Članak 37.	Članak 37. (4) Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja. POTREBNO JE DEFINIRATI KOJI TOČNO POSTUPAK OBRADU	Ne postoji odgovor	
1092	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Odlaganje otpada, Članak 37.	Vezano uz stavak 3. točku 9. članka potrebno je zabraniti bilo kakvo odlaganje odvojeno prikupljenog otpada, a za otpad koji se ne može reciklirati potrebno je umjesto odlaganja ili spaljivanja osigurati uvjete za pretvaranje u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioritelnija od spaljivanja ili odlaganja. Vezano uz stavak 4. potrebno je naglasiti da se obradom morala izuzeti biološka komponenta iz otpada prije odlaganja.	Ne postoji odgovor	
1093	Zagrebački holding d.o.o.	Odlaganje otpada, Članak 37.	U članku 37, stavku 4., navodi se: Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja Isto je potrebno izmijeniti u: Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja osim za odlaganje miješanog komunalnog otpada do otvaranja Centara za gospodarenje otpadom. Obrazloženje - Postojeća odlagališta otpada su zasebne građevine za gospodarenje otpadom te upravitelj odlagalištem nema mogućnost uvjetovati da miješanog komunalni otpad koji se prikuplja putem javne usluge prođe prethodnu obradu. Isto će biti regulirano otvaranjem centara za gospodarenje otpadom koji će u svom sastavu imati više postrojenja za obradu otpada.	Ne postoji odgovor	
1094	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Odlaganje otpada, Članak 37.	Stavak 4 ovog članka - Hoće li prethodna obrada imati utjecaj na odlaganje karbonatnog mulja, pepela, ionske mase, kamene vune.. 53. »prethodna obrada otpada prije odlaganja« je postupak kojim se u fizikalnom, termičkom, kemijskom ili biološkom procesu, uključujući razvrstavanje, mijenjaju svojstva otpada s ciljem smanjivanja količine ili opasnih svojstava te poboljšava rukovanje ili poboljšava iskoristivost otpada	Ne postoji odgovor	
1095	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Odlaganje otpada, Članak 37.	llegalna "divlja" odlagališta još se uvijek nalaze na teritoriju RH. Predlaže se da osim mogućnosti prijave divljeg odlagališta trebalo bi obvezati i JLS na čijim se područjima nalaze za osiguranje sredstava za njihovo saniranje.	Ne postoji odgovor	
1096	Lidija Runko Luttenberger	Odlaganje otpada, Članak 37.	(3) Na odlagalištu otpada zabranjeno je odlaganje: 9. odvojeno sakupljenog otpada u svrhu pripreme za ponovnu uporabu i recikliranje sukladno članku 19. ovoga Zakona, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojega odlaganje daje najbolji ishod za okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom. Potrebno je zabraniti bilo kakvo odlaganje odvojeno prikupljenog otpada, a za otpad koji se ne može reciklirati potrebno je umjesto odlaganja ili spaljivanja	Ne postoji odgovor	

			<p>osigurati uvjete za pretvaranje u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioritetnija od spaljivanja ili odlaganja.</p> <p>(4) Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja.</p> <p>Potrebno je naglasiti da se obradom morala izuzeti biološka komponenta iz otpada prije odlaganja.</p>		
1097	ZELENA AKCIJA	Odlaganje otpada, Članak 37.	<p>(3) Na odlagalištu otpada zabranjeno je odlaganje: 9. odvojeno sakupljenog otpada u svrhu pripreme za ponovnu uporabu i recikliranje sukladno članku 19. ovoga Zakona, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojega odlaganje daje najbolji ishod za okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom.</p> <p>Potrebno je zabraniti bilo kakvo odlaganje odvojeno prikupljenog otpada, a za otpad koji se ne može reciklirati potrebno je umjesto odlaganja ili spaljivanja osigurati uvjete za pretvaranje u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioritetnija od spaljivanja ili odlaganja.</p> <p>(4) Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja.</p> <p>Potrebno je naglasiti da se obradom morala izuzeti biološka komponenta iz otpada prije odlaganja.</p>	Ne postoji odgovor	
1098	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Odlaganje otpada, Članak 38.	Članak 38. stavak 2. Molimo jasno definirati koje su to „određene“ Jedinice lokalne samouprave	Ne postoji odgovor	
1099	DAVOR SKROZA	Odlaganje otpada, Članak 38.	<p>ČISTOČA - VARAŽDIN</p> <p>stavak 2. dodati: Porez na dodanu vrijednost na cijenu za preuzimanje miješanog komunalnog otpada na odlagalištima mora biti podjednak za sve. Naime, ako je osoba koja upravlja odlagalištem ujedno i davatelj javne usluge onda mora i drugim davateljima javne usluge obračunavati istu stopu poreza na zbrinjavanje MKO (obveza prijave poreza prema državi za istu uslugu ne može biti različita).</p>	Ne postoji odgovor	
1100	Istarska županija - Regione Istriana	Odlaganje otpada, Članak 38.	članak 38., stavak 3. izmijeniti zadnji dio odredbe na način da glasi "... Ministar pravilnikom iz članka 37. stavka 8. ovoga Zakona."	Ne postoji odgovor	
1101	Zagrebački holding d.o.o.	Odlaganje otpada, Članak 38.	U članku 38. stavku 3 navodi se: propisuje Ministar pravilnikom iz članka 36. stavka 9. ovoga Zakona Primjedba: članak 36. ima samo 2 stavka	Ne postoji odgovor	
1102	GRAD ZAGREB	Odlaganje otpada, Članak 38.	<p>U stavku 3. potrebno se pozvati na članak 37. stavak 8. ovoga Zakona.</p> <p>Obrazloženje: U stavku 3. članka 38. prijedloga poziva se na članak 36. stavak 9. ovoga Zakona, koji se odnosi na pravne lijekove. Stoga, je potrebno se pozvati na članak 37. stavak 8. ovoga Zakona.</p>	Ne postoji odgovor	
1103	Tea Juričić	Termička obrada otpada, Članak 39.	<p>Članak 39.</p> <p>(1) Postupak energetske uporabe spaljivanjem ili suspaljivanjem mora se obavljati na način da se nastala energija koristi uz visoku razinu energetske učinkovitosti.</p> <p>Dokazano je da su suspaljivanje i spaljivanje energetske neučinkoviti, posebice ako se gleda mogućnost druge vrste iskorištavanja otpada u obliku sirovine za novu proizvodnju, što je prema hijerarhiji prioritetniji način gospodarenja otpadom. S obzirom na sve to potrebno je zabraniti energetske uporabe spaljivanjem ili suspaljivanjem.</p> <p>(3) Zabranjeno je spaljivati otpad koji je odvojeno sakupljen radi pripreme za ponovnu uporabu ili</p>	Ne postoji odgovor	

			<p>recikliranja, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojeg spaljivanje daje najbolji ishod za okoliš sukladno članku 5. ovoga Zakona.</p> <p>Spaljivanje otpada koji nastaje obradom bilo koje vrste odvojeno sakupljenog otpada ne smije biti dozvoljeno već se mora naglasiti da, ukoliko recikliranje odvojenog otpada nije izvedivo, se taj otpad mora pretvoriti u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioritelnija od spaljivanja ili odlaganja.</p>		
1104	WWF Adria	Termička obrada otpada, Članak 39.	<p>Dokazano je da su suspaljivanje i spaljivanje energetske neučinkoviti, posebice ako se gleda mogućnost druge vrste iskorištavanja otpada u obliku sirovine za novu proizvodnju, što je prema hijerarhiji prioritelniji način gospodarenja otpadom.</p> <p>Spaljivanje otpada koji nastaje obradom bilo koje vrste odvojeno sakupljenog otpada ne smije biti dozvoljeno već se mora naglasiti da, ukoliko recikliranje odvojenog otpada nije izvedivo, se taj otpad mora pretvoriti u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioritelnija od spaljivanja ili odlaganja.</p>	Ne postoji odgovor	
1105	Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	Termička obrada otpada, Članak 39.	<p>Članak 39.</p> <p>Stavak (1) samo dokazuje besmislenost izraza „suspaljivanje“ tj. upućuje na činjenice koju smo naveli uz članak 4. stavak 68. da ne postoji razlika između spaljivanja i suspaljivanja. Stoga ponovo tražimo izbacivanja izraza „suspaljivanje“ iz Nacrta prijedloga.</p>	Ne postoji odgovor	
1106	Josip Katalinić	Termička obrada otpada, Članak 39.	<p>(1) Postupak energetske uporabe spaljivanjem ili suspaljivanjem mora se obavljati na način da se nastala energija koristi uz visoku razinu energetske učinkovitosti.</p> <p>Dokazano je da su suspaljivanje i spaljivanje energetske neučinkoviti, posebice ako se gleda mogućnost druge vrste iskorištavanja otpada u obliku sirovine za novu proizvodnju, što je prema hijerarhiji prioritelniji način gospodarenja otpadom. S obzirom na sve to potrebno je zabraniti energetske uporabe spaljivanjem ili suspaljivanjem.</p> <p>(3) Zabranjeno je spaljivati otpad koji je odvojeno sakupljen radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranja, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojeg spaljivanje daje najbolji ishod za okoliš sukladno članku 5. ovoga Zakona.</p> <p>Spaljivanje otpada koji nastaje obradom bilo koje vrste odvojeno sakupljenog otpada ne smije biti dozvoljeno već se mora naglasiti da, ukoliko recikliranje odvojenog otpada nije izvedivo, se taj otpad mora pretvoriti u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioritelnija od spaljivanja ili odlaganja.</p>	Ne postoji odgovor	
1107	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Termička obrada otpada, Članak 39.	<p>Dokazano je da su suspaljivanje i spaljivanje energetske neučinkoviti, posebice ako se gleda mogućnost druge vrste iskorištavanja otpada u obliku sirovine za novu proizvodnju, što je prema hijerarhiji prioritelniji način gospodarenja otpadom. S obzirom na sve to potrebno je zabraniti energetske uporabe spaljivanjem ili suspaljivanjem.</p> <p>Spaljivanje otpada koji nastaje obradom bilo koje vrste odvojeno sakupljenog otpada ne smije biti dozvoljeno već se mora naglasiti da, ukoliko recikliranje odvojenog otpada nije izvedivo, se taj otpad mora pretvoriti u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioritelnija od spaljivanja ili odlaganja.</p>	Ne postoji odgovor	

1108	Irena Burba	Termička obrada otpada, Članak 39.	Udruga Zelena Istra: 1) Postupak energetske uporabe spaljivanjem ili suspaljivanjem mora se obavljati na način da se nastala energija koristi uz visoku razinu energetske učinkovitosti. Dokazano je da suspaljivanje i spaljivanje energetski neučinkoviti, posebice ako se gleda mogućnost druge vrste iskorištavanja otpada u obliku sirovine za novu proizvodnju, što je prema hijerarhiji prioriterniji način gospodarenja otpadom. S obzirom na sve to potrebno je zabraniti energetske uporabu spaljivanjem ili suspaljivanjem. (3) Zabranjeno je spaljivati otpad koji je odvojeno sakupljen radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranja, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojeg spaljivanje daje najbolji ishod za okoliš sukladno članku 5. ovoga Zakona. Spaljivanje otpada koji nastaje obradom bilo koje vrste odvojeno sakupljenog otpada ne smije biti dozvoljeno već se mora naglasiti da, ukoliko recikliranje odvojenog otpada nije izvedivo, se taj otpad mora pretvoriti u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioriternija od spaljivanja ili odlaganja.	Ne postoji odgovor	
1109	Lidija Runko Luttenberger	Termička obrada otpada, Članak 39.	(1) Postupak energetske uporabe spaljivanjem ili suspaljivanjem mora se obavljati na način da se nastala energija koristi uz visoku razinu energetske učinkovitosti. Dokazano je da su suspaljivanje i spaljivanje energetski neučinkoviti, posebice ako se gleda mogućnost druge vrste iskorištavanja otpada u obliku sirovine za novu proizvodnju, što je prema hijerarhiji prioriterniji način gospodarenja otpadom. S obzirom na sve to potrebno je zabraniti energetske uporabu spaljivanjem ili suspaljivanjem. (3) Zabranjeno je spaljivati otpad koji je odvojeno sakupljen radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranja, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojeg spaljivanje daje najbolji ishod za okoliš sukladno članku 5. ovoga Zakona. Spaljivanje otpada koji nastaje obradom bilo koje vrste odvojeno sakupljenog otpada ne smije biti dozvoljeno već se mora naglasiti da, ukoliko recikliranje odvojenog otpada nije izvedivo, se taj otpad mora pretvoriti u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioriternija od spaljivanja ili odlaganja.	Ne postoji odgovor	
1110	ZELENA AKCIJA	Termička obrada otpada, Članak 39.	(1) Postupak energetske uporabe spaljivanjem ili suspaljivanjem mora se obavljati na način da se nastala energija koristi uz visoku razinu energetske učinkovitosti. Dokazano je da su suspaljivanje i spaljivanje energetski neučinkoviti, posebice ako se gleda mogućnost druge vrste iskorištavanja otpada u obliku sirovine za novu proizvodnju, što je prema hijerarhiji prioriterniji način gospodarenja otpadom. S obzirom na sve to potrebno je zabraniti energetske uporabu spaljivanjem ili suspaljivanjem. (3) Zabranjeno je spaljivati otpad koji je odvojeno sakupljen radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranja, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojeg spaljivanje daje najbolji ishod za okoliš sukladno članku 5. ovoga Zakona. Spaljivanje otpada koji nastaje obradom bilo koje vrste odvojeno sakupljenog otpada ne smije biti dozvoljeno već se mora naglasiti da, ukoliko recikliranje odvojenog otpada nije izvedivo, se taj otpad mora pretvoriti u sirovinu za daljnju industrijsku proizvodnju, što je diljem EU dokazano najbolja raspoloživa tehnologija koja je hijerarhijom gospodarenja otpadom prioriternija od spaljivanja ili odlaganja	Ne postoji odgovor	

1111	HGK	Miješanje opasnog otpada, Članak 40.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK pitaju se na koji način će biti ispoštovati odredbe iz stavka 7. predmetnog članka i odrediti koje je otpadno ulje pogodno za regeneraciju, ili spriječiti da dođe do miješanja otpadnih ulja koja imaju različita svojstva, kad ovim zakonskim propisom nije posjedniku propisana obveza izrade analize otpadnog ulja? Dodatno, članice se pitaju na koji način će se provjeravati pridržavaju li se posjednici otpada navedenih odredbi Zakona bez obveza izrade analize?	Ne postoji odgovor	
1112	HGK	Miješanje opasnog otpada, Članak 40.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK mišljenja su kako je odredbe stavka 5. predmetnog članka potrebno drugačije formulirati. Članice Udruženja mišljenja su kako se u primarnoj selekciji moraju izdvojiti sve opasne tvari, budući da onog trenutka kada je otpad u procesu obrade više nije potrebno iz njega izdvajati ništa. Članice Udruženja također se pitaju odnosi li se ovaj stavak na otpad iz uvoza? Kako bi se nedvosmisleno razumjelo na što se stavak odnosi, članice predlažu drugačije formulirati tekst.	Ne postoji odgovor	
1113	Istarska županija - Regione Istriana	Dozvola za gospodarenje otpadom za pokusni rad, Članak 41.	Izdavanje dozvole za gospodarenje nije primjenjivo za CGO već je uvjete probnog rada potrebno definirati kroz akte za gradnju.	Ne postoji odgovor	
1114	HGK	Dozvola za gospodarenje otpadom za pokusni rad, Članak 41.	S obzirom da je pokusni rad pojedine građevine u cijelosti reguliran posebnim propisima koji uređuju gradnju, članice Grupacije centara za gospodarenje otpadom HGK smatraju da je dozvola za gospodarenje otpadom za pokusni rad nepotrebno administrativno opterećenje te predlažu brisanje ovoga članka. Obzirom da je građevina tek po uporabnoj dozvoli spremna za gospodarenje otpadom, za nju prije toga nije potrebno dodatno regulirati postupanje, a istovremeno su svi uvjeti postupanja i njegovog zbrinjavanja definirani u aktu izdanom sukladno posebnom propisu kojim se uređuje gradnja. Dozvola za gospodarenje otpadom za pokusni rad tim je više suvišna, budući da se za vrijeme pokusnog rada ne obavlja djelatnost uporabe i zbrinjavanje otpadom već testiranja funkcionalnosti i ispravnosti građevine. Predlaže se da se odredba zamjeni sljedećim tekstom: „Gospodarenje otpadom za vrijeme pokusnog rada Članak 41, (1) Iznimno od članka 26. stavka (1) za potrebe obavljanja pokusnog rada prema posebnom propisu kojim se uređuje gradnja, za vrijeme trajanja pokusnog rada nije potrebno ishoditi dozvolu za gospodarenje otpadom.“	Ne postoji odgovor	
1115	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Ukidanje statusa otpada, Članak 43.	stavak (3) - točka 1. vrste otpada koji ulaze u postupak uporabe - ova formulacija navodi se kao posebni kriterij za ukidanje statusa otpada za određenu tvar ili predmet koji nastaje kao rezultat uporabe. Dosadašnja praksa je pokazala da upravo ovakva formulacija stvara znatne prepreke u postupku ukidanja statusa otpada. Status otpada se uvijek ukida otpadu koji je izašao iz procesa uporabe, a ne otpadu koji ulazi u proces, te je puno puta upravo ovakav pristup onemogućio ukidanje statusa otpada proizvodu koji je izašao iz procesa. Pri uporabi otpadne gipsane ploče koja ima ključni broj 17 08 02 kada uđe u proces uporabe, nastaje gips i papir koji po pozitivnim zakonskim propisima imaju ključni broj iz grupe 19. Ne ukidamo status otpada otpadnoj gipsanoj ploči već gipsu koji je nastao jer se on može koristiti kao sirovina, dok otpadni papir ostaje otpad (njemu se ne ukida status). Stoga molim da se ovaj posebni kriterij preformulira na način da se ovaj posebni kriterij ukloni. Potrebno je propisati posebne kriterije za ono čemu se ukida status otpada, a ne otpadu koji ulazi u proces.	Ne postoji odgovor	

1116	Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	Ukidanje statusa otpada, Članak 43.	Članak 43. Tvar ili predmet, koji nastaje kao rezultat uporabe otpada, može se upisati u Očevidnik ukidanja statusa otpada jedino u slučaju da su kriteriji utvrđeni na razini Europske unije. Na način koji je predložen u članku 43. moguće je npr. čak i miješani komunalni otpad upisati u Očevidnik ukidanja statusa otpada. Naime iz miješanog komunalnog otpada, izdvajanjem negorivih komponenti ostaje gorivi otpad. Za taj gorivi otpad (koji je i dalje otpad) postoji „tržište i potražnja“ ali ga proizvođač gorivog otpada ne prodaje i ne zarađuje na njemu već stvara trošak budući da mora platiti njegovo spaljivanje/suspaljivanje.	Ne postoji odgovor	
1117	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Ukidanje statusa otpada, Članak 43.	stavak 1 ovog članka - može li se i mora li se ova odredba primjenjivati na otpadne opasne drvene stupove iz elektrodistribucijske mreže?	Ne postoji odgovor	
1118	GUMIIMPEX-GRP d.o.o.	Ukidanje statusa otpada, Članak 43.	Članak 43 stavak 1 točka 1 Možda bi trebalo opisati pojam „posebna namjena“ ili umjesto toga navesti npr. da se "tvar ili predmet koji nastaje može upotrebljavati umjesto primarne sirovine“.	Ne postoji odgovor	
1119	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Očevidnik sakupljača i oporabitelja, Članak 44.	Molimo izmijeniti točku 2. članka 4. na način da isti sada glasi: 2. oporabitelj ako podnese zahtjev i ako raspolaže dozvolom za gospodarenje otpadom, uređajima i opremom za uporabu otpada, građevinom u kojoj se obavlja uporaba za koju je izdan akt za uporabu sukladno propisu kojim se uređuje gradnja te financijskim jamstvom sukladno članku 34. ovoga Zakona.	Ne postoji odgovor	
1120	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Očevidnik sakupljača i oporabitelja, Članak 44.	Molimo izmijeniti točku 1. stavka 4. na način da isti sada glasi: 1. sakupljač otpada koji podnese zahtjev i ako raspolaže dozvolom za gospodarenje otpadom, skladištem otpada za koje je izdan akt kojim se dozvoljava uporaba i financijskim jamstvom u skladu s člankom 34. ovoga Zakona i	Ne postoji odgovor	
1121	Zagrebačka županija	Očevidnik sakupljača i oporabitelja, Članak 44.	U članku 44. stavku 4., točki 1. predlaže se formulacija - akt za uporabu građevine za gospodarenje otpadom sukladno propisu kojim se uređuje gradnja. Smatra se da navedena formulacija otklanja eventualne dvojbene situacije u smislu da li se temeljem ishodne uporabne dozvole (obzirom na namjenu za koju je izdana) može u predmetnoj građevini obavljati djelatnost gospodarenja otpadom.	Ne postoji odgovor	
1122	GRAD ZAGREB	Očevidnik sakupljača i oporabitelja, Članak 44.	Iza stavka 7. predlaže se dodati novi stavak koji bi glasio: „ Prije donošenja rješenja iz prethodnog stavka tijelo koje rješava o zahtjevu za upis u očevidnik pribavit će od nadležnog tijela za prostorno planiranje podatak o tome nalazi li se skladište iz stavka 4. točke 1. u području namjene u kojem je prema važećem prostornom planu dopušteno sakupljati otpad. Obrazloženje: Imajući u vidu da se rješenja o izvedenom stanju koja su donesena temeljem propisa kojim se uređuje ozakonjenje nezakonito izgrađenih građevina, smatraju po istom tom propisu uporabnim aktom, a da je praksa pokazala da je za mnoge građevine izdano takvo rješenje u kojima je za iste kao namjena određeno skladište te da se takve građevine nalaze i u području namjene u kojima po važećim prostornim planovima nije dopušteno sakupljati otpad, primjerice u zaštitnom zelenom pojasu i sl, mišljenja smo kako je nužno da se pribavi dokaz nadležnog tijela o tome nalazi li se skladište u području namjene u kojoj se prema važećem prostornom planu mogu obavljati postupci sakupljanja otpada.	Ne postoji odgovor	
1123	Udruga gradova u RH	V. OBAVLJANJE DJELATNOSTI GOSPODARENJA OTPADOM, Evidencija	Ponovo pogrešno upućivanje u članku 44. stavku 8. pa je umjesto stavka 3. potrebno navesti" stavak 2. ovog članka“.	Ne postoji odgovor	

		prijevoznika otpada, posrednika otpadom, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta			
1124	HGK	Evidencija prijevoznika otpada, posrednika otpadom, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta, Članak 45.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK postavljaju pitanje na koji će način prijevoznik otpada potvrđivati namjeru obavljanja djelatnosti u narednoj godini propisanu stavkom 6. točkom 1.? Predlažemo da se ovo pitanje doradi na način na koji je sada uređeno Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.	Ne postoji odgovor	
1125	DAVOR SKROZA	Evidencija prijevoznika otpada, posrednika otpadom, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta, Članak 45.	ČISTOĆA - VARAŽDIN u stavku 6. dodati podstavak 3: 3. u slučaju kada više JLS-a zajednički koristi stacionarno RD, davatelj javne usluge koji upravlja tim RD dužan je zasebno voditi evidenciju o količinama prikupljenog otpada za svaku JLS zasebno.	Ne postoji odgovor	
1126	GUMIIMPEX-GRP d.o.o.	Evidencija prijevoznika otpada, posrednika otpadom, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta, Članak 45.	Članak 45 stavak 6 Na koji način će osoba upisana u evidenciju potvrđivati namjeru obavljanja djelatnosti u narednoj godini?	Ne postoji odgovor	
1127	HGK	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, VI. OTPAD IZ RUDARSKE INDUSTRIJE	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK predlažu da se jasnije definira na koje se djelatnosti odnosi predmetna glava Zakona. Naime, nije jasno uključuje li navedeno samo čvrste mineralne sirovine ili uključuje i npr. Ugljikovodike. Obrazloženje: Zakon o rudarstvu odnosi se samo na sekundarne mineralne sirovine. Iz ovako definiranih odredbi nije jasno jesu li tvrtke koje se bave crpljenjem nafte i plina obveznici predmetnih odredbi. Stoga članice predlažu da se jasnije definira na koje se djelatnosti Glava VI. Zakona odnosi.	Ne postoji odgovor	
1128	Istarska županija - Regione Istriana	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, VI. OTPAD IZ RUDARSKE INDUSTRIJE	Iako je gospodarenje otpadom iz rudarske industrije značajno i već je uvedeno u Zakon o održivom gospodarenju otpadom smatramo potrebnim da se po tom pitanju od strane Ministarstva objasne ciljevi koji su se željeli postići.	Ne postoji odgovor	
1129	HGK	Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije, Članak 46.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK pitaju se jesu li tvrtke koje se bave eksploatacijom ugljikovodika u obvezi izrade Plana za bušotine, uključujući i istražne ili samo na razradne/proizvodne? Molimo pojasniti.	Ne postoji odgovor	
1130	GRAD ZAGREB	Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije, Članak 46.	U stavku 7. članka 46. potrebno se pozvati na stavak 11. ovoga članka. Obrazloženje: Očitoj omaškom je naveden stavak 10. umjesto stavak 11. ovoga članka.	Ne postoji odgovor	
1131	GRAD ZAGREB	Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije, Članak 47.	U stavku 8. članka 47. potrebno se pozvati na stavak 11. iz članka 46. ovoga Zakona. Obrazloženje: Očitoj omaškom je naveden stavak 10. članka 46., umjesto na stavak 11. ovoga članka.	Ne postoji odgovor	
1132	GRAD ZAGREB	Plan gospodarenja otpadom iz rudarske	U stavku 1. članka 47. potrebno se pozvati na stavak 3. ovoga Zakona. Obrazloženje:	Ne postoji odgovor	

		industrije, Članak 47.	Očitom omaškom je naveden stavak 3. umjesto stavak 5. ovoga članka.		
1133	HGK	Dozvola za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, Članak 48.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK ističu kako u stavku 1. nije jasno tko mora imati dozvolu. Da li svi moraju imati dozvolu? Nadalje, obzirom da je Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije sastavni dio Dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, pitanje je imamo li obvezu ishodovati i Dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije za sve lokacije koje moraju imati Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije? Ako je, raditi će se o stotinama dozvola. Postoji li eventualno mogućnost da se Dozvola za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije izdaje za npr. proizvodne regije kako bi se smanjio broj?	Ne postoji odgovor	
1134	GRAD ZAGREB	Dozvola za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, Članak 48.	U članku 48. stavku 10. potrebno se pozvati na članak 46. stavak 11.. Obrazloženje: Očitom omaškom je naveden stavak 10. članka 46., umjesto stavak 11..	Ne postoji odgovor	
1135	GRAD ZAGREB	Zahtjev za ishođenje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, Članak 49.	U stavku 11. potrebno je pozvati se na članak 48. stavak 2. ovoga Zakona. Obrazloženje: Očitom omaškom je naveden članak 46. stavak 2., umjesto 48. stavak 2..	Ne postoji odgovor	
1136	GRAD ZAGREB	Zahtjev za ishođenje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, Članak 49.	U stavku 1. točkama 10. i 12. i stavku 4. potrebno je pozvati se na članak 46. stavak 11. ovoga Zakona. Obrazloženje: Očitom omaškom je naveden članak 46. stavak 10., umjesto 46. stavak 11..	Ne postoji odgovor	
1137	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	VII. CILJEVI GOSPODARENJA OTPADOM, Ciljevi za komunalni otpad	Molimo isključiti mogućnost odstupanja od obveze uporabe otpada kako bi se omogućilo postizanje ciljeva iz ovog članka	Ne postoji odgovor	
1138	Tea Juričić	Ciljevi za komunalni otpad, Članak 52.	Članak 52. (2) U svrhu doprinosa kružnom gospodarstvu Europske unije, Republika Hrvatska treba ostvariti sljedeće ciljeve: 3. najmanje 55 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2025. godine 4. najmanje 60 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2030. godine i 5. najmanje 65 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2035. godine. S obzirom da je Planom gospodarenja otpadom RH 2017-2022 propisan zakonski cilj od 60% recikliranja komunalnog otpada do 2022. godine postotak od 55% do 2025. je neprihvatljivo derogiranje postojećih pozitivnih zakonskih propisa te bi stoga za 2025. definirati minimalno 65% recikliranja, za 2030. minimalno 70%, a za 2035. minimalno 75%, kao što je to definirano i zahtjevima Europskog Parlamenta u Rezoluciji o prelasku na cirkularnu ekonomiju.	Ne postoji odgovor	
1139	WWF Adria	Ciljevi za komunalni otpad, Članak 52.	Vezano uz stavak 2. članka ističe se da je Planom gospodarenja otpadom RH 2017-2022 propisan zakonski cilj od 60% recikliranja komunalnog otpada do 2022. godine pa je stoga postotak od 55% do 2025. neprihvatljivo derogiranje postojećih pozitivnih zakonskih propisa te bi stoga za 2025. trebalo definirati minimalno 65% recikliranja, za 2030. minimalno 70%, a za 2035. minimalno 75%, kao što je to definirano i zahtjevima Europskog Parlamenta u Rezoluciji o prelasku na cirkularnu ekonomiju.	Ne postoji odgovor	

1140	Josip Katalinić	Ciljevi za komunalni otpad, Članak 52.	(2) U svrhu doprinosa kružnom gospodarstvu Europske unije, Republika Hrvatska treba ostvariti sljedeće ciljeve: 3. najmanje 55 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2025. godine 4. najmanje 60 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2030. godine i 5. najmanje 65 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2035. godine. S obzirom da je Planom gospodarenja otpadom RH 2017-2022 propisan zakonski cilj od 60% recikliranja komunalnog otpada do 2022. godine postotak od 55% do 2025. je neprihvatljivo derogiranje postojećih pozitivnih zakonskih propisa te bi stoga za 2025. definirati minimalno 65% recikliranja, za 2030. minimalno 70%, a za 2035. minimalno 75%, kao što je to definirano i zahtjevima Europskog Parlamenta u Rezoluciji o prelasku na cirkularnu ekonomiju.	Ne postoji odgovor	
1141	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Ciljevi za komunalni otpad, Članak 52.	Vežano uz stavak 2. članka ističe se da je Planom gospodarenja otpadom RH 2017-2022 propisan zakonski cilj od 60% recikliranja komunalnog otpada do 2022. godine pa je stoga postotak od 55% do 2025. neprihvatljivo derogiranje postojećih pozitivnih zakonskih propisa te bi stoga za 2025. trebalo definirati minimalno 65% recikliranja, za 2030. minimalno 70%, a za 2035. minimalno 75%, kao što je to definirano i zahtjevima Europskog Parlamenta u Rezoluciji o prelasku na cirkularnu ekonomiju.	Ne postoji odgovor	
1142	Lidija Runko Luttenberger	Ciljevi za komunalni otpad, Članak 52.	(2) U svrhu doprinosa kružnom gospodarstvu Europske unije, Republika Hrvatska treba ostvariti sljedeće ciljeve: 3. najmanje 55 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2025. godine 4. najmanje 60 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2030. godine i 5. najmanje 65 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2035. godine. S obzirom da je Planom gospodarenja otpadom RH 2017-2022 propisan zakonski cilj od 60% recikliranja komunalnog otpada do 2022. godine postotak od 55% do 2025. je neprihvatljivo derogiranje postojećih pozitivnih zakonskih propisa te bi stoga za 2025. definirati minimalno 65% recikliranja, za 2030. minimalno 70%, a za 2035. minimalno 75%, kao što je to definirano i zahtjevima Europskog Parlamenta u Rezoluciji o prelasku na cirkularnu ekonomiju.	Ne postoji odgovor	
1143	ZELENA AKCIJA	Ciljevi za komunalni otpad, Članak 52.	(2) U svrhu doprinosa kružnom gospodarstvu Europske unije, Republika Hrvatska treba ostvariti sljedeće ciljeve: 3. najmanje 55 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2025. godine 4. najmanje 60 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2030. godine i 5. najmanje 65 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2035. godine. S obzirom da je Planom gospodarenja otpadom RH 2017-2022 propisan zakonski cilj od 60% recikliranja komunalnog otpada do 2022. godine, postotak od 55% do 2025. je neprihvatljivo derogiranje postojećih pozitivnih zakonskih propisa te bi stoga za 2025. definirati minimalno 65% recikliranja, za 2030. minimalno 70%, a za 2035. minimalno 75%, kao što je to definirano i zahtjevima Europskog Parlamenta u Rezoluciji o prelasku na cirkularnu ekonomiju.	Ne postoji odgovor	

1144	Tea Juričić	Ciljevi za odlaganje otpada, Članak 53.	<p>Članak 53.</p> <p>(1) Najveća dopuštena masa biorazgradivog komunalnog otpada čije odlaganje u kalendarskoj godini se može dopustiti svim dozvolama za gospodarenje otpadom u Republici Hrvatskoj je 264.661 tona, što je 35% mase biorazgradivog komunalnog otpada proizvedenog 1997. godine.</p> <p>Navesti da je ovo cilj do kraja 2020. Također, potrebno je propisati i ciljeve za narednih 5-15 godina.</p> <p>(2) Količina komunalnog otpada odloženog na odlagališta otpada mora biti najviše 10% mase ukupnog proizvedenoga komunalnoga otpada do 2035. godine.</p> <p>Pohvalno da je ovaj cilj u Zakonu, samo u ovom članku treba naglasiti da se većina otpada umjesto na odlagalište ne smije prelići na spaljivanje i suspaljivanje, na što upozorava i EK.</p>	Ne postoji odgovor	
1145	WWF Adria	Ciljevi za odlaganje otpada, Članak 53.	<p>Vezano uz stavak 1. članka potrebno je navesti da je ovo (bio) cilj do 31.12.2020. koji nije ispunjen te je potrebno za potrebe donošenja ovog zakona propisati nove ciljeve za narednih 5-10 godina.</p> <p>Vezano uz stavak 2. članka potrebno je naglasiti da se većina otpada umjesto na odlagalište ne smije usmjeriti na spaljivanje i suspaljivanje, na što upozorava i EK.</p>	Ne postoji odgovor	
1146	Josip Katalinić	Ciljevi za odlaganje otpada, Članak 53.	<p>(1) Najveća dopuštena masa biorazgradivog komunalnog otpada čije odlaganje u kalendarskoj godini se može dopustiti svim dozvolama za gospodarenje otpadom u Republici Hrvatskoj je 264.661 tona, što je 35% mase biorazgradivog komunalnog otpada proizvedenog 1997. godine.</p> <p>Navesti da je ovo cilj do kraja 2020. Također, potrebno je propisati i ciljeve za narednih 5-15 godina.</p> <p>(2) Količina komunalnog otpada odloženog na odlagališta otpada mora biti najviše 10% mase ukupnog proizvedenoga komunalnoga otpada do 2035. godine.</p> <p>Pohvalno da je ovaj cilj u Zakonu, samo u ovom članku treba naglasiti da se većina otpada umjesto na odlagalište ne smije prelići na spaljivanje i suspaljivanje, na što upozorava i EK.</p>	Ne postoji odgovor	
1147	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Ciljevi za odlaganje otpada, Članak 53.	<p>Vezano uz stavak 1. članka potrebno je propisati i ciljeve za narednih 5 -10 godina. Ovo je bio cilj do 31.12.2020. koji nije ni u približnoj mjeri ispunjen te je potrebno za potrebe donošenja ovog zakona propisati nove ciljeve. Također je izostavljeno obrazloženje što predstavlja najveću dopuštenu masu biorazgradivog komunalnog otpada koje je ranije bilo propisano člankom 24. Zakona.</p> <p>Vezano uz stavak 2. članka potrebno je naglasiti da se većina otpada umjesto na odlagalište ne smije usmjeriti na spaljivanje i suspaljivanje, na što upozorava i EK.</p>	Ne postoji odgovor	
1148	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Ciljevi za odlaganje otpada, Članak 53.	<p>Stavak 2 - Potrebno navesti „u kalendarskoj godini“ i također nedostaje početak primjene.</p>	Ne postoji odgovor	
1149	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Ciljevi za odlaganje otpada, Članak 53.	<p>stavak 1 - Potrebno je navesti od koje godine. npr. od 2021. jer 2020. je pri kraju i nije moguće primijeniti za prošlo razdoblje.</p>	Ne postoji odgovor	
1150	Lidija Runko Luttenberger	Ciljevi za odlaganje otpada, Članak 53.	<p>(1) Najveća dopuštena masa biorazgradivog komunalnog otpada čije odlaganje u kalendarskoj godini se može dopustiti svim dozvolama za gospodarenje otpadom u Republici Hrvatskoj je 264.661 tona, što je 35% mase biorazgradivog komunalnog otpada proizvedenog 1997. godine.</p> <p>Navesti da je ovo cilj do kraja 2020. Također, potrebno je propisati i ciljeve za narednih 515 godina.</p> <p>(2) Količina komunalnog otpada odloženog na</p>	Ne postoji odgovor	

			odlagališta otpada mora biti najviše 10% mase ukupnog proizvedenoga komunalnoga otpada do 2035. godine. Pohvalno da je ovaj cilj u Zakonu, samo u ovom članku treba naglasiti da se većina otpada umjesto na odlagalište ne smije prelići na spaljivanje i suspaljivanje, na što upozorava i EK.		
1151	ZELENA AKCIJA	Ciljevi za odlaganje otpada, Članak 53.	(1) Najveća dopuštena masa biorazgradivog komunalnog otpada čije odlaganje u kalendarskoj godini se može dopustiti svim dozvolama za gospodarenje otpadom u Republici Hrvatskoj je 264.661 tona, što je 35% mase biorazgradivog komunalnog otpada proizvedenog 1997. godine. Navesti da je ovo cilj do kraja 2020. Također, potrebno je propisati i ciljeve za narednih 5-15 godina. (2) Količina komunalnog otpada odloženog na odlagališta otpada mora biti najviše 10% mase ukupnog proizvedenoga komunalnoga otpada do 2035. godine. Pohvalno da je ovaj cilj u Zakonu, samo u ovom članku treba naglasiti da se većina otpada umjesto na odlagalište ne smije prelići na spaljivanje i suspaljivanje, na što upozorava i EK.	Ne postoji odgovor	
1152	Udruga Tatavaka Marioxxx	Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu, Članak 54.	(1) Radi recikliranja otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu odvojeno se moraju sakupiti slijedeće mase otpadnih boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana: - 77 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2025. godine i - 90 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2029. godine. Cilj za 2025. je već postignut, nužno je postaviti što viši cilj kako bi se osiguralo da investicije ne odu u pogrešnom smjeru. S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Također, sustav povratne naknade potrebno je proširiti i na druge vrste ambalaže poput kozmetike, deterdženata i sredstava za čišćenje, ne samo boce za napitke.	Primljeno na znanje	
1153	ZORAN LALIĆ	Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu, Članak 54.	S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Sustav povratne naknade proširiti na druge predmete, ne samo boce za napitke.	Primljeno na znanje	
1154	Tea Juričić	Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu, Članak 54.	(1) Radi recikliranja otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu odvojeno se moraju sakupiti slijedeće mase otpadnih boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana: - 77 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2025. godine i - 90 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2029. godine. Cilj za 2025. je već postignut, nužno je postaviti što viši cilj kako bi se osiguralo da investicije ne odu u pogrešnom smjeru. S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Također, sustav povratne naknade potrebno je proširiti i na druge vrste ambalaže poput kozmetike, deterdženata i sredstava za čišćenje, ne samo boce za napitke.	Primljeno na znanje	

1155	WWF Adria	Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu, Članak 54.	Vezano uz stavak 1. članka napominje se da je cilj za 2025. već postignut, nužno je postaviti što viši cilj kako bi se osiguralo da investicije ne odu u pogrešnom smjeru. S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Također, sustav povratne naknade potrebno je proširiti i na druge vrste ambalaže poput kozmetike, deterdženata i sredstava za čišćenje, ne samo boce za napitke.	Primljeno na znanje	
1156	Josip Katalinić	Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu, Članak 54.	(1) Radi recikliranja otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu odvojeno se moraju sakupiti slijedeće mase otpadnih boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana: - 77 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2025. godine i - 90 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2029. godine. Cilj za 2025. je već postignut, nužno je postaviti što viši cilj kako bi se osiguralo da investicije ne odu u pogrešnom smjeru. S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Također, sustav povratne naknade potrebno je proširiti i na druge vrste ambalaže poput kozmetike, deterdženata i sredstava za čišćenje, ne samo boce za napitke.	Primljeno na znanje	
1157	DAMIR ŠOKČEVIĆ	Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu, Članak 54.	S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Sustav povratne naknade proširiti na druge predmete, ne samo boce za napitke.	Primljeno na znanje	
1158	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu, Članak 54.	Vezano uz stavak 1. članka napominje se da je cilj za 2025. već postignut, nužno je postaviti što viši cilj kako bi se osiguralo da investicije ne odu u pogrešnom smjeru. S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Također, sustav povratne naknade potrebno je proširiti i na druge vrste ambalaže poput kozmetike, deterdženata i sredstava za čišćenje, ne samo boce za napitke.	Primljeno na znanje	
1159	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu, Članak 54.	Stavak 3 - Na koji način će se izmjeriti masa plastičnog otpada od proizvoda za jednokratnu upotrebu odbačenih u okoliš ili otpada koji nastaje od takvih proizvoda koje korisnici za vrijeme putovanja ponese sa sobom i „ostave“ izvan granica RH. Ukoliko se računa postotak otpada koji se mora odvojeno prikupiti/ reciklirati od mase plastičnih proizvoda stavljenih na tržište kako će se postići preuzeti ciljevi? Također neki jednokratni plastični proizvodi mogu biti u uporabi dugi niz godina bilo da se nalaze u podrumima, garažama, spremištima ili se jednostavno koriste kao boca za zalijevanje cvijeća (samo jedan od primjera). Ili su u ove postotke uračunati podaci o otpadu koji završi u okolišu i RH, višekratno se koristi ?	Primljeno na znanje	
1160	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu, Članak 54.	Stavak 1 - Nedostaje podatak o količini u odnosu na koju je potrebno smanjiti 77% i 90% mase	Primljeno na znanje	
1161	Lidija Runko Luttenberger	Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu	(1) Radi recikliranja otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu odvojeno se moraju sakupiti slijedeće mase otpadnih boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini	Primljeno na znanje	

		uporabu, Članak 54.	dana: - 77 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2025. godine i - 90 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2029. godine. Cilj za 2025. je već postignut, nužno je postaviti što viši cilj kako bi se osiguralo da investicije ne odu u pogrešnom smjeru. S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Također, sustav povratne naknade potrebno je proširiti i na druge vrste ambalaže poput kozmetike, deterdženata i sredstava za čišćenje, ne samo boce za napitke.		
1162	Sara Četković	Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu, Članak 54.	Cilj za 2025. je već postignut, nužno je postaviti što viši cilj kako bi se osiguralo da investicije ne odu u pogrešnom smjeru. S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Također, sustav povratne naknade potrebno je proširiti i na druge vrste ambalaže poput kozmetike, deterdženata i sredstava za čišćenje, ne samo boce za napitke.	Primljeno na znanje	
1163	ZELENA AKCIJA	Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu, Članak 54.	(1) Radi recikliranja otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu odvojeno se moraju sakupiti slijedeće mase otpadnih boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana: - 77 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2025. godine i - 90 % mase boca za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, stavljenih na tržište u godini dana, do 2029. godine. Cilj za 2025. je već postignut, nužno je postaviti što viši cilj kako bi se osiguralo da investicije ne odu u pogrešnom smjeru. S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade. Također, sustav povratne naknade potrebno je proširiti i na druge vrste ambalaže poput kozmetike, deterdženata i sredstava za čišćenje, ne samo boce za napitke.	Primljeno na znanje	
1164	MURAPLAST d.o.o.	Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu, Članak 54.	Molim pojašnjenje. Činjenica je da su aluminijske limenke zbog funkcionalne plastične barijere u unutrašnjosti (plastični premaz) ovim zakonom proglašene plastični proizvod za jednokratnu uporabu. Da li se stoga ciljevi odnose i na aluminijske limenke ili kako ih već ćemo zvati u budućnosti?	Ne postoji odgovor	
1165	Greenpeace	Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu, Članak 54.	Sustav povratne naknade proširiti na druge predmete, ne samo boce za napitke.	Ne postoji odgovor	
1166	Greenpeace	Ciljevi za otpadne plastične proizvode za jednokratnu uporabu, Članak 54.	S obzirom na trenutne dobre rezultate s odvojenim skupljanjem boca za napitke potrebno je za cilj postaviti najmanje 95% odvojeno sakupljenih plastičnih predmeta obuhvaćenih sustavom povratne naknade.	Ne postoji odgovor	
1167	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Ciljevi za otpadna vozila, Članak 55.	Predlaže se umetnuti riječ "kalendarske" nakon riječi "tijekom"	Ne postoji odgovor	

1168	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Ciljevi za otpadne baterije i akumulatora, Članak 56.	Potrebno je navesti u odnosu na što se misli	Ne postoji odgovor	
1169	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Ciljevi za otpadne baterije i akumulatora, Članak 56.	Nedostaje podatak u odnosu na koju količinu? Treba dodati kao i kod otpadnih vozila u odnosu na količinu predanog otpada na obradu. Na isti način bi trebalo navesti za sve posebne kategorije otpada.	Ne postoji odgovor	
1170	Zagrebački holding d.o.o.	Ciljevi za otpadne baterije i akumulatora, Članak 56.	Predlažemo objasniti kako se računa navedeni postotak (u odnosu na što?). Nije definirana osnovica od koje se računa navedeni postotak.	Ne postoji odgovor	
1171	HGK	Ciljevi za otpadne baterije i akumulatora, Članak 56.	Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže dodatno urediti izričaj ove odredbe, jer nije jasno određeno na što se odnosi godišnja stopa od 45%.	Ne postoji odgovor	
1172	Udruga gradova u RH	Ciljevi za otpadne baterije i akumulatora, Članak 56.	Odredbom se propisuje da godišnja stopa odvojenog sakupljanja prijenosnih baterija i akumulatora mora biti najmanje 45% pa nam se postavlja pitanje u odnosu na što?	Ne postoji odgovor	
1173	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Ciljevi za otpadnu električnu i elektroničku opremu, Članak 57.	85% EE otpada nastalog na teritoriju RH - pojasniti, da li se misli u jednoj godini, kako ćemo znati koliko je otpada nastalo - to što nastaje nam je 100%, da li se misli da se od toga 85 mora reciklirati?	Ne postoji odgovor	
1174	Ivana Požega	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Vežano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski obrađuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetsku uporabu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1175	ZORAN LALIĆ	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	Potrebno je dosljedno provesti zabranu korištenja laganih plastičnih vrećica za nošenje. Treba brisati alineju 6. i 7. stavka 1. članka 58. s obzirom na zabranu laganih plastičnih vrećica za nošenje.	Prihvaćen	Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.
1176	Patrik Lučan	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	Vežano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo	Djelomično prihvaćen	Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.

			<p>sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetska uporabu.</p>		<p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1177	Tea Juričić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>(1) Ciljevi uporabe ambalažnog otpada su:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mora se odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske - mora se reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi - mora se obraditi postupkom recikliranja najmanje mase materijala u ambalažnom otpadu 60% mase za staklo, 60% mase za papir i karton, 50% mase za metale, 22,5% mase za plastiku, računajući isključivo materijal koji je recikliran natrag u plastiku i 15% mase za drvo <p>Potrebno je navesti da su ovi ciljevi do 2020.</p> <ul style="list-style-type: none"> - razina potrošnje ne smije biti veća od 90 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi godišnje <p>Treba obrisati s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <ul style="list-style-type: none"> - od 31. prosinca 2025. godine razina potrošnje ne smije biti veća od 40 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi godišnje. <p>Treba obrisati s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>	Prihvaćen	Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona
1178	WWF Adria	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Predlaže se brisati zadnje dvije crtice u stavku 1. s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>	Prihvaćen	Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona
1179	Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Članak 58.</p> <p>Nedopustivo je dati mogućnost da se najmanje 60% mase otpadne ambalaže može (mora) energetski uporabiti tj. spaliti. Predlažemo riječ „energetski“ izbaciti iz ovog članka.</p>	Ne postoji odgovor	
1180	Snježana Cavrić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili opozivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvoriti radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice,</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50

			<p>su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>		<p>mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporblijuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1181	Snježana Cavić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporblijuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1182	Josip Katalinić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>(1) Ciljevi uporabe ambalažnog otpada su:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mora se odvojeno sakupiti i oporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske - mora se reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi - mora se obraditi postupkom recikliranja najmanje mase materijala u ambalažnom otpadu 60% mase za staklo, 60% mase za papir i karton, 50% mase za metale, 22,5% mase za plastiku, računajući isključivo materijal koji je recikliran natrag u plastiku i 15% mase za drvo <p>Potrebno je navesti da su ovi ciljevi do 2020.</p> <ul style="list-style-type: none"> - razina potrošnje ne smije biti veća od 90 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi godišnje <p>Treba obrisati s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <ul style="list-style-type: none"> - od 31. prosinca 2025. godine razina potrošnje ne smije biti veća od 40 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi godišnje. <p>Treba obrisati s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>	Prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona</p>
1183	Ivan Babić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI !!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise,</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno</p>

			<p>radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>		<p>uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1184	Ivan Babić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>PROTIVIM SE ZABRANI LAGANIH PLASTIČNIH VREĆICA!!!!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1185	Ivan Babić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>PROTIVIM SE ZABRANI LAGANIH PLASTIČNIH VREĆICA!!!!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1186	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Predlaže se brisati zadnje dvije crtice u stavku 1. s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>	Prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona</p>
1187	Marica Putrić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI!!!!!!</p> <p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu</p>

			<p>slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>		<p>ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
1188	Ivica Borošić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>	Primljeno na znanje	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
1189	Jurica Vladušić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>	Primljeno na znanje	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je</p>

					očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Korištenje vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.
1190	Mate Radelja	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	NE ZABRANI!!!! Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje. Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.). Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje. Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.
1191	Marija Vladušić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	NE ZABRANI!!! Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
1192	Ivan Perlić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	NE ZABRANI!!!! Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje. Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za

			<p>promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>		<p>nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
1193	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	Nedostaje podatak o količini otpada u odnosu na koju se računa – stavljenih proizvoda na tržište u kalendarskoj godini/ predanog otpada na uporabu?	Primljeno na znanje	Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona
1194	Ivan Zidarević	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	Članak 58., alineja 6. je nedefinirana i apstraktna te držim da je treba brisati. Naime, zakonodavac nije u mogućnosti da izvrši kontrolu navedenog iznosa "laganih plastičnih vrećica" jer nema mogućnost intervencije u privatnost građana u vidu kontrole upotrebe količine po godini.	Primljeno na znanje	Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona
1195	Milivoj Vladošić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
1196	Mirta Radelja	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže

			<p>potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p>		<p>postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
1197	Duje Maroš	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI!!!! Vezano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica. Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i oporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna oporaba je svaki postupak oporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske oporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi oporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci oporabe npr. energetska oporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj oporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

			<p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetske oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetske oporabu.</p>		
1198	Luka Stojčević	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI !!! Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
1199	Maja Perasovic	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI !!! Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

			<p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>		<p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
1200	Antonija Aljinović	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI !!! Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
1201	Antea Vladušić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI!!! Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih</p>

					plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
1202	Borna Matić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
1203	Petra Vladušić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Vežano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespajivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski uporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetsku uporabu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1204	Marko Vladušić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p>	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za

			<p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>		<p>nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
1205	Matej Maroš	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1206	Josipa Maroš	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 60 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 2000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost vrlo organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1207	Antea Vladušić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI!!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za</p>

			<p>od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>		<p>nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1208	Ivan Babić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI!!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1209	Mirta Radelja	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI!!</p> <p>Vezano uz Članak 16., budući da se praznina nastala ukidanjem jednog proizvoda mora nadomjestiti nekim drugim proizvodom, nejasno je koja će biti alternativa laganim plastičnim vrećicama, posebno za nošenje vlažnog ili masnog sadržaja. Otvara se prostor za zamjene čije bi povećano korištenje prouzrokovalo više štete, kako u samom procesu proizvodnje, tako i zbog svoje veće mase/volumena. Primjerice, zamjena prema ovom Narctu mogu biti i polietilenske vrećice debljine veće od 50 mikrometara, jer se nigdje ne precizira drugačije.</p> <p>Upravo lagane vrećice od polietilena visoke ili niske gustoće predstavljaju izvanredan proizvod dobiven usavršavanjem materijala i postupaka izradbe: dovoljno su čvrste da drže namirnice, ali toliko tanke i lagane da za proizvodnju i transport trebaju vrlo malo energije, vode ili druge prirodne resurse.</p> <p>Predlažem da se, stoga, umjesto zabrane provodi sustavno educiranje potrošača o pravilnom postupanju s plastičnim otpadom. Lagane plastične vrećice su u Direktivi 2019/904 obuhvaćene Člankom 10. o podizanju svijesti, pri čemu bi zemlje članice trebale poduzeti mjere za informiranje i poticanje odgovornog ponašanja potrošača jednokratnih plastičnih proizvoda o dostupnosti višekratnih zamjenskih proizvoda, sustavu ponovne uporabe i opcijama gospodarenja otpadom za navedene proizvode, utjecaju odbacivanja u okoliš i neprikladnog odlaganja otpada tih proizvoda na okoliš, posebno morskog okoliša, te utjecaju neprikladnog odlaganja tih proizvoda na kanalizacijsku mrežu.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Glede podizanja svijesti o okolišno prihvatljivom postupanju s plastičnim vrećicama sukladno Direktivi (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, napominjemo da će se provedba odredbi vezanih uz ovu problematiku urediti aktima koji će se donijeti na temelju ovog Zakona a kojima će se u potpunosti u nacionalno zakonodavstvo prenijeti ova Direktiva.</p>
1210	Dorothea Rožanković	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI!!</p> <p>Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se</p>

			<p>200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stijenke veće od 50 mikrona?</p> <p>Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.</p>		<p>plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Korištenje vrećica s debljinom stijenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
1211	Sanja Majkić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI!!</p> <p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1212	Lidija Runko Luttenberger	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>(1) Ciljevi uporabe ambalažnog otpada su:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mora se odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske - mora se reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi - mora se obraditi postupkom recikliranja najmanje mase materijala u ambalažnom otpadu 60% mase za staklo, 60% mase za papir i karton, 50% mase za metale, 22,5% mase za plastiku, računajući isključivo materijal koji je recikliran natrag u plastiku i 15% mase za drvo <p>Potrebno je navesti da su ovi ciljevi do 2020.</p> <ul style="list-style-type: none"> - razina potrošnje ne smije biti veća od 90 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi godišnje. Treba obrisati s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje. - od 31. prosinca 2025. godine razina potrošnje ne smije biti veća od 40 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi godišnje. <p>Treba obrisati s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>	Prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona</p>

1213	Božica Vranešić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	Ako prosječni stanovnik Hrvatske godišnje potroši oko 200 plastičnih vrećica, time proizvede 300 do 500 grama otpada od plastičnih vrećica. Zašto ovaj Zakon zabranom tanjih vrećica potiče korištenje vrećica debljine stjenke veće od 50 mikrona? Irski primjer s naknadom na plastične vrećice pokazuje nam kako je potrošnja jednokratnih plastičnih vrećica pala za 90 %, ali je onda u isto vrijeme porasla prodaja plastičnih vrećica za smeće za 400 %.	Primljeno na znanje	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu. Korištenje vrećica s debljinom stjenke 50 i više mikrona potiče se iz razloga što one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.
1214	Matija Zajec	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada. Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
1215	Ivana Putrić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	NE UKIDAJMO PLASTIČNE VREĆICE!! Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi. Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća. Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.

			<p>polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti. Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu. Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>		<p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
1216	Luka Stojčević	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>PROTIV ZABRANE PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Potrebno je dodatnim odredbama urediti pitanje plastičnih vrećica. Prvenstveno, potrebno je strogo razdvajanje plastičnih vrećica i jednokratne plastike, jer se pitanje vrećice uređuje po EU-direktivi iz 2015., dok jednokratna plastika slijedi EU direktivu iz lipnja 2019..</p> <p>Kod vrećica je nužno naglasiti da su one ambalaža. Trgovci su dužni dati vrećice za zamatanje proizvoda - plastičnu vrećicu ili po izboru od nekog drugog materijala. I vrećice od 15 do 50 mikrometara, ako se prodaju, morale bi biti bez natpisa. Plastične vrećice za jednokratnu upotrebu pružaju sanitarni i praktični način nošenja namirnica kući te štite zaposlenike i kupce u trgovinama od potencijalno štetnih mikroba na torbama za višekratnu upotrebu.</p> <p>Dansko istraživanje (Life Cycle Assessment of Grocery Carrier Bags) pokazalo je da vrećicu od poliestera treba iskoristiti samo 2 puta da bi se opravdao utjecaj njene proizvodnje na okoliš u kontekstu klimatskih promjena i do 35 puta uzimajući u obzir sve ostale činjenice oko njene proizvodnje i distribucije. Ako se takva vrećica iskoristi jednom za nošenje kupljenih proizvoda, a drugi puta kao vrećica za smeće, već se može reći da je njeno plasiranje na tržište bilo opravdano. Također, treba strogo regulirati odvajanje biorazgradljivih vrećica od onih koje to nisu. Biorazgradljive vrećice ulaze u posebni sustav gospodarenjem otpada.</p> <p>Nacrtno rješenje pitanje velikih vrećica u koje se pakiraju odjevni predmeti, obuća i ostali pribor. To je dio ambalaže koje prodavač mora osigurati besplatno, a ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dopušteno naplaćivati vrećice koje imaju natpis s imenom proizvođača.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Pitanje stavljanja na tržište biorazgradivih plastičnih vrećica za nošenje dodatno će se urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona i u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2015/720 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.</p>
1217	Barbara Zrnić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Vežano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih</p>

			<p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetsku uporabu.</p>		<p>vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1218	Tomislav Lamza	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica za nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
1219	Marijana Rupčić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu</p>

			<p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>		<p>ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1220	Sanja Majkić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
1221	Jurica Vučetić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>PROTIV ZABRANE! Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je</p>

			Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.		očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.
1222	MILENA MATAL	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Vezano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i oporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetska uporabu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1223	Sanjin Kramarić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica za nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

1224	Ivan Jurić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica za nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
1225	Nikolina Kušan	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1226	Valentina Ević	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>PROTIV ZABRANE</p> <p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p>	Odbijen	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju</p>

					<p>bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
1227	Mihaela Hrvojić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise, radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opušcima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama. JA SAM PROTIV ZABRANE</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1228	Snježana Hodalj	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane. Ja sam protiv zabrane!!!!</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1229	Ivana Brnardić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>RECIMO NE ZABRANI !!!!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za</p>

			<p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>		<p>nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1230	Antonio Crnić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI</p> <p>Predlaže se brisanje stavka 3., Članka 16. koji glasi „Zabranjuje se stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje.“.</p> <p>Naime, Fakultet strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu (Katedra za preradu polimera, Laboratorij za preradu polimera) u listopadu 2020. izradilo je ekspertizu o laganim plastičnim vrećicama. U tom dokumentu jasno se obrazlaže i zaključuje da zabrana plastičnih vrećica za rezultira većim emisijama ugljikovog dioksida jer su zamjene deblje i teže, što zahtijeva više materijala i energije za proizvodnju i transport, dok se papirnate vrećice i platnene torbe obično ne upotrebljavaju dovoljno često da nadoknade svoj početni ugljikov otisak.</p> <p>U Mišljenju se ističe da su istraživanja više puta pokazala da se opasne bakterije i virusi zadržavaju na vrećicama (torbama) za višekratnu uporabu, osim ako ih kupci redovito ne peru, što se malo tko trudi učiniti. Očita je prednost jednokratnih plastičnih vrećica u smanjenju širenja patogena, što je izuzetno važno upravo sada, u trenutku širenja koronavirusa.</p> <p>Vrećice koje se zabranjuju ovim Nacrtom ustvari zauzimaju vrlo malo mjesta na odlagalištu te ne oslobađaju metan ili bilo koji drugi staklenički plin, kao što to čine papirnate i pamučne vrećice u raspadanju. Plastične vrećice mogu se i uspješno reciklirati i ugrađivati u nove proizvode.</p> <p>U Mišljenju se dodaje da plastične vrećice čine manje od 1 posto smeća, dok su u akciji čišćenja u 116 zemalja (2019.), International Coastal Cleanup, na 7. mjestu najčešćih otpadaka nađenih na obalama (najviše je bilo omota za hranu i cigaretnih opušaka).</p> <p>U zaključku navedene ekspertize stoji da je potrebno raditi na poboljšanju kulture postupanja s otpadom, educirati stanovništvo, te ići u pravcu razvoja sustava odlaganja, sakupljanja i uporabe plastičnog otpada.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Slijedom navedenog prijedlog za brisanjem stavka 3. članka 16. ovog prijedloga Zakona se odbija.</p>
1231	Božica Grđan	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Vezano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često</p>

			<p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>		<p>završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1232	Josip Kireta	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljuju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
1233	Danijel Drčić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i oporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina</p>	Prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona</p>

			<p>recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetske oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetske oporabu.</p>		
1234	Matija Golub	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Zabranom stavljanja laganih plastičnih vrećica za nošenje na tržište neće se utjecati na ljudsko (neodgovorno) ponašanje. Uz to, brojna istraživanja potvrđuju da plastične vrećice čine tek neznatni dio kućnog otpada, primjerice 0,2 % kućnog otpada u Austriji, a u Velikoj Britaniji odbačene plastične vrećice zauzimaju 0,03 % prostora na odlagalištima otpada.</p> <p>Ako uzmemo u obzir klimatske promjene, a trebali bismo ako je cilj ovog zakona smanjenje štetnog utjecaja na okoliš, važno je uzeti u obzir da je prosječni ljudski ugljikov trag korištenjem plastičnih vrećica tijekom cijele godine jednak ugljikovom tragu kojeg čovjek ostvari vožnjom automobila u samo 13 minuta. Stoga, NE zabrani!</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1235	Damjan Gerin	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Vežano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetske, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetske oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetske oporabu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1236	Gordana Gecan	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Budući da nema ekološkog interesa u zabrani ili oporezivanju plastičnih vrećica, postavlja se pitanje zašto se ovim zakonom žele zatvarati, umjesto otvarati radna mjesta? Plastični proizvodi, uključujući i vrećice, su cjenovno, kvalitativno, ekološki i praktično vrlo konkurentan proizvod s kojim se proizvođači proizvoda od ostalih materijala ne mogu mjeriti, pa se opravdano može posumnjati u globalni utjecaj potonjih na propise,</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno</p>

			<p>radi ograničavanja tvrtki s boljim proizvodima.</p> <p>Plastičnim vrećicama nije mjesto u prirodi, ali to je odgovornost pojedinaca, a ne proizvođača. Jednakom logikom moglo bi se zabraniti stavljanje na tržište cigareta, jer ljudi opuścima zagađuju okoliš, vidljivo više nego plastičnim vrećicama, posebno na plažama.</p>		<p>uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1237	Gordana Gecan	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!</p> <p>Vežano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1238	Ankica Ceković	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE zabrani!</p> <p>Vežano uz Članak 2., u pravni poredak Republike Hrvatske nužno je potrebno prenijeti i Direktivu (EU) 2015/720 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje koja donosi mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Pritom, Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. ukazuje na smanjenje utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, a vrećice nisu predmet te Direktive koja se bavi plastičnim proizvodima za jednokratnu upotrebu, kao što su slamke, štapići za uši, tanjuri i drugo. Smanjenje potrošnje vrećica regulirano je Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje iz koje proizlazi da se u EU zakonodavstvu vrećice smatraju ambalažom.</p> <p>Zbog toga se može smatrati da vrećice mogu biti regulirane Zakonom o ambalaži i ambalažnom otpadu ili nekim podzakonskim aktom, a ne Zakonom o održivom gospodarenju otpadom.</p> <p>Plastična ambalaža, dakle i plastične vrećice, u brojnim su se istraživanjima pokazale kao, i po okoliš, bolja opcija od istih proizvoda načinjenih od mogućih zamjenskih materijala, stoga u ovom Nacrtu ničime nije predstavljen temelj za odluku njihove zabrane.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Popis pravne stečevine EU iz članka 2. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama u daljnjem tijeku izrade ovog Zakona.</p> <p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

1239	Bruno Škvorc	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE zabrani!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1240	Vjekoslav Benčić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje!!</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica na nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
1241	Vjekoslav Benčić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE zabrani!</p> <p>Zašto se zabranjuju lagane plastične vrećice kad se mogu energijski uporabiti ili reciklirati u novi proizvod? Papirnate i platnene vrećice ne proizvode se u Hrvatskoj, što je, na sve znanstveno potvrđene argumente u korist laganih plastičnih vrećica za nošenje, dodatan razlog protiv zabrane.</p> <p>Danas je u Hrvatskoj oko 20 proizvođača plastičnih vrećica i sirovina za plastične vrećice, u kojima je zaposleno skoro 1000 radnika, i koji su se i kreditno zadužili kako bi investirali u svoje proizvodne strojeve i opremu, ne bi li postigli što ekonomičniju i kvalitetniju proizvodnju. Zašto bi se uvodila zabrana koja bi većinu njih odvela u zatvaranje tvrtki i radnih mjesta?</p> <p>Zabrana bi značajno negativno utjecala i na</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su</p>

			<p>ekonomičnost organiziranog odvojenog prikupljanja te zbrinjavanja otpada, kao i vrlo negativno na sustav recikliranja, ne samo plastičnih vrećica već i ostale plastike.</p>		<p>niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1242	Ivica Borošić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Ne slažem se da su lagane plastične vrećice za nošenje jednokratni proizvod. U odgovornom kućanstvu takva se vrećica koristi više puta za različite svrhe. Posebno su korisne kad je riječ o higijeni i o produžavanju trajanja roka hrane, što je relevantno i za smanjivanje bacanja hrane.</p> <p>Alternative, koje se iz nekog razloga promoviraju, nisu prihvatljive. Da bi se proizvela 1 tona polietilena (oko 200 000 plastičnih vrećica) potrebno je manje od 200 litara vode. Za 10 000 papirnatih vrećica, potrebno je potrošiti 15 do 20 000 litara vode, odnosno 3,5 tona drva, a za samo 1 pamučnu vrećicu/torbu 2700 litara te se u uzgoju pamuka koristi 25 % svjetske proizvodnje pesticida i herbicida.</p>	Primljeno na znanje	<p>Ovim prijedlogom Zakona ne zabranjuje se stavljanje na tržište svih plastičnih vrećica za nošenje već samo onih laganih s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona, uključujući i one s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje ne zadovoljavaju uvjete da bi se smatrale vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje.</p> <p>Stavljanje na tržište i korištenje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje to jest onih s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona, a koje se koriste isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služe isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane, biti će i nadalje dozvoljeno.</p> <p>Osim navedenog, također će i nadalje biti dozvoljeno stavljanje na tržište i korištenje plastičnih vrećica za nošenje s debljinom stijenke 50 i više mikrona s obzirom da one zbog svoje veće mase i pogodnosti za višekratnu uporabu puno rjeđe od laganih plastičnih vrećica završavaju odbačene u okolišu.</p>
1243	Hrvoje Batinjan Marioxxx	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemijekoronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutačno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

1244	Ivan Babić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Protivim se zabrani stavljanja na tržište jednokratnih plastičnih vrećica za nošenje.</p> <p>Prvenstveno, plastične vrećice su ambalaža i trebaju slijediti EU-Direktivu iz 2015. Posebno se mora promatrati Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12. 6. 2019.).</p> <p>Važno je uzeti u obzir da proizvod unutar pakiranja obično ima puno veći utjecaj na okoliš od ambalaže, a plastika općenito ima manji ukupni utjecaj na okoliš od stakla ili metala za jednokratnu upotrebu, u većini kategorija utjecaja. Također, ovim se Nacrtom zanemaruje činjenica da proizvodi za višekratnu uporabu imaju manji utjecaj na okoliš samo kada se ponovno koriste dovoljno puta da nadoknade materijale i energiju koja se koristi za njihovo pravljenje.</p> <p>Također, jedna hrvatska tvrtka koja se bavi proizvodnjom i obradom plastike nedavno je na konferenciji Europske poduzetničke mreže (EEN) proglašena najboljom poduzetničkom pričom u Europi, dakle, zabranom vrećica za nošenje bezrazložno se radi na štetu tvrtki koje značajno doprinose razvoju hrvatskog poduzetništva i globalnoj reputaciji hrvatske proizvodnje.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>
1245	Zora Pernar Marioxxx	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>NE ZABRANI PLASTIČNIH VREĆICA!!!</p> <p>Predlaže se odgoda usvajanja Zakona u naredne dvije godine. Prvenstveno, zbog pandemijekoronavirusa, jer se sada ne mogu sa sigurnošću utvrditi buduće potrebe i mogućnosti, a i u postupanju s otpadom može doći do značajnih promjena. Tokom epidemije, neke od država su ukinule dotadašnju zabranu korištenja jednokratnih proizvoda i trenutačno nije jasno mogu li se takve ugroze zaustaviti bez jednokratnih proizvoda.</p> <p>Umjesto zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih za nošenje, predlaže se njihovo oporezivanje i stvaranje preduvjeta za ponovno korištenje.</p> <p>Također, vezano uz Plan gospodarenja s otpadom, do 1. siječnja 2020. smo trebali reciklirati 50 % komunalnog otpada, a trenutno smo na trenutno smo ispod 30 %. Strategijom razvoja se planira stupanj reciklaže od 55 % do 2030. I dalje se planiraju regionalni centri gospodarenja s otpadom po starim smjernicama, s velikim odlagalištima, iako se spomenutom Strategijom planira smanjenje odlaganja na samo 10 % u narednih desetka godina.</p> <p>Nadalje, nedavno je potpisan ugovor sa Svjetskom bankom, kako bi se do 2022. u postojeći Plan ugradile smjernice kružnog gospodarstva, što će zahtijevati i promjene u Zakonu. Vlada je uz to donijela odluku o izradi Studije – kamo s proizvedenim gorivom iz regionalnih centara, a ispunjenje te obaveze će također zahtijevati promjene u ovom Zakonu.</p> <p>U interesu je svih dionika da zakonski okvir u ovom području bude stabilan, precizan i utemeljen na znanstvenim činjenicama te iskustvima drugih (uspješnijih) država. Česte izmjene pogoduju pravnoj nesigurnosti i nemogućnosti planiranja ulaganja, posebno u slučaju domaćih proizvođača plastičnih proizvoda, prije svega ambalaže/vrećica.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje“), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno upotrebljavaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

1246	Borna Matić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Vežano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetsku uporabu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1247	Albert Kapić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Vežano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetsku uporabu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>

1248	Dorothea Rožanković	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Vežano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetska uporabu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1249	Radmila Galović	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje potencijalno donosi puno više štete nego koristi, što potvrđuju iskustva zemalja diljem svijeta te istraživanja koja su provedena o ovoj temi.</p> <p>Istraživanje Sveučilišta u Sydneyu pokazalo je da zabrane jednokratnih plastičnih vrećica povećavaju prodaju debelih plastičnih vreća za smeće za gotovo 5500 tona godišnje, a upotreba papirnatih vrećica povećala se za 652 milijuna komada (izvor podataka za istraživanje: Nielsen Datasets at the Kilts Center for Marketing). Istraživanje je pokazalo i da je prije zabrane između 12 i 22 posto potrošača ponovno upotrebljavalo „jednokratne“ plastične vrećice za bacanje smeća.</p> <p>Istraživanje Agencije za zaštitu okoliša Engleske i Walesa Procjena životnog ciklusa trgovačkih vrećica za nošenje dokazuje da su najbolji izbor jednokratna vrećica od polietilena visoke gustoće (PE-HD), a potom polipropilenska (PP) višekratna torba. Papirnata vrećica bi se morala iskoristiti barem četiri ili više puta kako bi imala manji utjecaj na globalno zagrijavanje s obzirom na PE-HD vrećicu, što je teško s obzirom na njenu trajnost, a proizvodnja papira ima i bitno lošiji utjecaj na ekotoksičnost (emisije toksičnih tvari). Također, upitno je može li se jednokratnim okarakterizirati proizvod koji je, po želji, relativno lako oprati, osušiti i ponovno upotrijebiti.</p> <p>Plastika nije savršeni materijal, ali je optimalan u mnogim slučajevima i nužno će se koristiti i dalje. Da bismo sve zamijenili alternativnim materijalima, neizbježna bi bila proizvodnja ogromnih količina CO2 i drugih plinova koji uzrokuju efekt staklenika, uz visoku cijenu.</p> <p>Umjesto bezrazložne zabrane laganih plastičnih vrećica za nošenje, ovim bi se Zakonom trebala olakšati uspostava kružnog gospodarstva i ponovno korištenje recikliranog materijala.</p>	Odbijen	<p>Zabrana stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje predlaže se iz razloga što se plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p> <p>Pitanje plastičnih vrećica kao i plastičnih proizvoda za višekratnu uporabu razmatrat će se i nadalje te dodatno urediti aktima donesenim na temelju ovog Zakona kao i u okviru izrade propisa kojim će se Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš detaljno prenijeti u nacionalno zakonodavstvo.</p>

1250	Ivana Putrić	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Vežano uz Članak 58., ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje, što jer nespojivo sa Člankom 16. koji zabranjuje stavljanje na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i oporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030.</p> <p>Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetski oporabljuje. Slijedom navedenih nelogičnosti, nužno je prvotno u Republici Hrvatskoj uspostaviti sustav cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetsku uporabu.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.</p> <p>Glede opravdanosti zabrane stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica za nošenje napominjemo da plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona („lagane plastične vrećice za nošenje”), koje čine veliku većinu ukupnog broja plastičnih vrećica za nošenje koje se troše, rjeđe se ponovno uporabljaju od debljih plastičnih vrećica za nošenje i zbog toga brže postaju otpad. Zbog njihove male mase često izbjegavaju uspostavljene tokove otpada te često završavaju odbačene u okolišu što je posebno opasno za vodeni okoliš. Trenutačne stope recikliranja laganih plastičnih vrećica za nošenje vrlo su niske te zbog niza praktičnih i gospodarskih poteškoća teško je očekivati da će u bliskoj budućnosti dosegnuti značajnu razinu.</p>
1251	ZELENA AKCIJA	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>(1) Ciljevi uporabe ambalažnog otpada su:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mora se odvojeno sakupiti i oporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske - mora se reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi - mora se obraditi postupkom recikliranja najmanje mase materijala u ambalažnom otpadu 60% mase za staklo, 60% mase za papir i karton, 50% mase za metale, 22,5% mase za plastiku, računajući isključivo materijal koji je recikliran natrag u plastiku i 15% mase za drvo <p>Potrebno je navesti da su ovi ciljevi do 2020.</p> <ul style="list-style-type: none"> - razina potrošnje ne smije biti veća od 90 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi godišnje Treba obrisati s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje. - od 31. prosinca 2025. godine razina potrošnje ne smije biti veća od 40 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi godišnje. Treba obrisati s obzirom da je prijedlogom Zakona propisana zabrana laganih plastičnih vrećica za nošenje. 	Prihvaćen	Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona
1252	MAJA RUJNIĆ HAVSTAD	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	<p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da razina potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od 90 vrećica po osobi godišnje, odnosno od 31. prosinca 2025. godine ne veća od 40 vrećica po osobi godišnje. To nije kompatibilno s Člankom 16. i zabranom stavljanja na tržište laganih plastičnih vrećica.</p> <p>Ciljevi uporabe ambalažnog otpada kažu da se mora odvojeno sakupiti i oporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60% ukupne mase otpadne ambalaže nastale na području Republike Hrvatske. Prema Članku 4., materijalna uporaba je svaki postupak uporabe,</p>	Prihvaćen	Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona

			<p>uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije. Znači da su predviđeni vidovi uporabe 2., 3. i 4., prema Članku 6. o hijerarhiji gospodarenja otpadom, koja redom navodi sljedeće prioritete gospodarenja otpadom: 1. sprječavanje nastanka otpada, 2. priprema za ponovnu uporabu, 3. recikliranje, 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. Ujedno se postavlja zahtjev da se mora reciklirati najmanje 55% i do najviše 80% ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi. Od toga se plastični ambalažni otpad mora reciklirati 22,5 % maseno, što se povećava na 50 % do kraja 2025., odnosno na 55 % do kraja 2030. Zbog čega je postavljen limit na gornju granicu recikliranja? S obzirom na to da su opcije materijalne i energetske uporabe ravnopravne, što se čini na uspostavljanju sustava energetske uporabe u Republici Hrvatskoj? Pregled postupanja s plastičnim otpadom u zemljama članicama EU pokazuje da je najčešća razina recikliranja plastičnog potrošačkog otpada od 30 do 40 %. Ostatak se energetske oporabljuje. Što se u Republici Hrvatskoj čini na pitanju uspostave sustava cjelovitog gospodarenja otpadom koji uključuje sve navedene načine uporabe koji su navedeni u hijerarhiji postupanja s otpadom, pa i energetske uporabu?</p>		
1253	Greenpeace	Ciljevi za otpadnu ambalažu, Članak 58.	Potrebno je dosljedno provesti zabranu korištenja laganih plastičnih vrećica za nošenje. Treba brisati alineju 6. i 7. stavka 1. članka 58. s obzirom na zabranu laganih plastičnih vrećica za nošenje.	Prihvaćen	Ciljevi za otpadnu ambalažu navedeni u članku 58. ovog prijedloga Zakona uskladit će se s ostalim odredbama tijekom daljnje izrade ovog Zakona.
1254	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Ciljevi za otpadne gume, Članak 59.	Ovo je jasan način prikazivanja. Zna se količina u odnosu na koju trebaju reciklirati gume, za razliku od ostalih posebnih kategorija otpada navedenih u prethodnim člancima.	Ne postoji odgovor	
1255	HGK	Ciljevi za otpadno ulje, Članak 60.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK zalažu se za propisivanje obveze izrade analize od strane posjednika s ciljem lakšeg određivanja kategorije otpadnog ulja i lakšeg određivanja njegove odgovarajuće obrade.	Ne postoji odgovor	
1256	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Ciljevi za otpadno ulje, Članak 60.	Nejednoliko pristup i nejasni ciljevi. Potrebno ujednačiti.	Ne postoji odgovor	
1257	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Gospodarenje komunalnim otpadom, Članak 61.	Predlažemo za ispunjenje ove odredbe onemogućiti odlaganje otpada bez prethodne uporabe	Ne postoji odgovor	
1258	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada, Članak 62.	stavak 3 - točka 1. propisuje da javna usluga uključuje da se glomazni otpad prikupi na lokaciji jednom godišnje, dok je u članku 82, stavak 1, navedeno... barem jednom u kalendarskoj godini. Predlaže se da se dinamika preuzimanja glomaznog otpada od korisnika ostavi svakom davatelju da sam odluči koja će to dinamika biti. Definiranje dinamike odvoza je prenormiranje Zakona.	Ne postoji odgovor	
1259	DAVOR SKROZA	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada, Članak 62.	ČISTOĆA - VARAŽDIN stavak 3.: iz navedenog je očito da javna usluga ne uključuje uporabu i zbrinjavanje otpada te prijevoz do osoba za navedeno...pa ako se to ne uključuje onda je cijena javne usluge je u biti cijena obvezne minimalne javne usluge. Što je onda cijena javne usluge? Potrebno je izmijeniti izraz CIJENA JAVNE USLUGE jer ne odgovara stvarnom stanju i prije sveg zbunjuje kako građane tako i institucije (npr. Ministarstvo financija - PDV), a također i komunalna društva...ili treba uvesti definiciju da javna usluga obuhvaća i OPORABU, ZBRINJAVANJE I PRIJEVOZ....veći dio reciklabilnog otpada koji se prikupi ima troškove obrade i uporabe,	Ne postoji odgovor	

			<p>sav MKO ima troškove zbrinjavanja i prijevoz otpada do osobe za obradu i zbrinjavanje je trošak... sve to mora biti u cijeni javne usluge, a javna usluga to ne uključuje...nije li to sve skupa malo zbnunjujuće??</p> <p>stavak 4.: dodati u tekstu ODRŽIVekonomski održiv i učinkovit način....a izbrisati u tekstu : izbjegavajući neopravdano visoke troškove, ...što to znači neopravdano visoke troškove..??? da li su to plaće radnika, troškovi goriva, čipovi na kantama, GPS sustav, zaštitna oprema za radnike, informatika...što je tu neopravdano...definirati izraz NEOPRAVDANO i OPRAVDANO...proizlazi da davatelji javnih usluga obavljaju poslove stihijski, bez ikakvih planova, vrte se u krug, ne znaju što se koji dan sakuplja, kamo se odvozi, tko odvozi...molimo izbrisati navedeno jer ovim ponižavate davatelje javnih usluga.</p> <p>stavak 5.: izbrisati ILI DIO PODRUČJA JLS- a koje čini prostornu cjelinu dodati stavke: (7) Javna usluga uključuje obavljanje djelatnosti sakupljanja, prijevoza i uporabe, ali ne uključuje obavljanje djelatnosti zbrinjavanja otpada. (8) javna usluga obavlja se kao javna služba, a usluge koje se pružaju od općeg su interesa. (9) javna usluga ne obavlja se radi stjecanja dobiti, već radi osiguravanja isporuke tih usluga korisnicima prema načelima održivog razvoja propisanim ovim zakonom.</p>		
1260	Istarska županija - Regione Istriana	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada , Članak 62.	<p>Iako je javna usluga detaljnije definirana i dalje ostaje neriješeno pitanje određivanja cijene minimalne javne usluge i koje količine otpada će se uzimati u obzir kod npr. izračuna stope odvojeno prikupljenog otpada ili reciklaže ili kod smanjenja nastanka otpada u dijelu gospodarenja komunalnim otpadom što je direktno povezano s poticajnim naknadama (koje su u biti kazne).</p>	Ne postoji odgovor	
1261	Eko Reciklažni Park d.o.o.	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada , Članak 62.	<p>Predlažemo dopunu stavka 3. članka 62. novom točkom 3. na način da glasi:</p> <p>(3) Javna usluga uključuje slijedeće usluge:</p> <p>1. uslugu prikupljanja na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge: - miješanog komunalnog otpada - biootpada - reciklabilnog otpada i - glomaznog otpada jednom godišnje, te</p> <p>2. uslugu preuzimanja otpada u reciklažnom dvorištu 3. uslugu prijevoza do ovlaštene osobe za obradu otpada u Republici Hrvatskoj</p> <p>OBRAZLOŽENJE: Stavkom 1. člankom 62. već je predviđeno da javna usluga sakupljanja komunalnog otpada uključuje i prijevoz tog otpada do ovlaštene osobe za obradu tog otpada. Ovim prijedlogom dopune jasno se propisuje kako će javna usluga uključivati i prijevoz do obrađivača, čiji trošak će se pokrivati iz naknade gospodarenja otpadom kako je i predviđeno točkom 1. stavka 5. članka 100. prijedloga ovog Zakona.</p>	Ne postoji odgovor	
1262	Tea Juričić	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada , Članak 62.	<p>(3) Javna usluga uključuje slijedeće usluge: 1. uslugu prikupljanja na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge: - glomaznog otpada jednom godišnje Potrebno je omogućiti da se usluga prikupljanja glomaznog otpada vrši i više od 1x godišnje, minimalno 2x, a i više ovisno o potrebama građana i kalkulacijama komunalnog poduzeća.</p> <p>(4) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je na svom području osigurati obavljanje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, osiguravajući pri tom javnost rada kako bi se osiguralo odvojeno sakupljanje miješanog komunalnog otpada iz kućanstava i drugih izvora,</p>	Ne postoji odgovor	

			biootpada iz kućanstava, reciklabilnog komunalnog otpada, opasnog komunalnog otpada i glomaznog otpada iz kućanstava. Nadodati vršiti uslugu naplate prema načelu onečišćivač plaća.		
1263	Josip Katalinić	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada , Članak 62.	(3) Javna usluga uključuje slijedeće usluge: 1. uslugu prikupljanja na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge: - glomaznog otpada jednom godišnje Potrebno je omogućiti da se usluga prikupljanja glomaznog otpada vrši i više od 1x godišnje, minimalno 2x, a i više ovisno o potrebama građana i kalkulacijama komunalnog poduzeća. (4) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je na svom području osigurati obavljanje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, osiguravajući pri tom javnost rada kako bi se osiguralo odvojeno sakupljanje miješanog komunalnog otpada iz kućanstava i drugih izvora, biootpada iz kućanstava, reciklabilnog komunalnog otpada, opasnog komunalnog otpada i glomaznog otpada iz kućanstava. Nadodati vršiti uslugu naplate prema načelu onečišćivač plaća.	Ne postoji odgovor	
1264	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada , Članak 62.	Predlaže se dodavanje riječi "vrećica" iza riječi "spremnika", a prije riječi "od" u stavku 1. članka. Vezano uz stavak 3. točku 1. potrebno je omogućiti da se usluga prikupljanja glomaznog otpada vrši i više od 1x godišnje, minimalno 2x, a i više ovisno o potrebama građana i kalkulacijama komunalnog poduzeća te je potrebno uputiti JLS, odnosno njihova komunalna društva da glomazni otpad prikupljaju na kućnom pragu budući se samo na taj način može spriječiti odlaganje glomaznog otpada pored spremnika na javnim površinama, u prirodi i okolišu. Potrebno je maksimalno pojednostavniti način odlaganja, odnosno predaje glomaznog otpada građanima. Vezano uz stavak 4. predlaže se dodavanje dijela: vršiti uslugu naplate prema načelu "onečišćivač plaća". Ovu priliku također koristimo da istaknemo da je trenutno u RH otežana javna usluga sakupljanja komunalnog otpada na kvalitetan i ekonomski učinkovit način budući tržište za sekundarne sirovine na razini RH nije dovoljno razvijeno, a država ne ulaže napore u njegovo poticanje i razvijanje. Ovo rezultira pasivnošću JLS koje nemaju motivaciju potaknuti građane na odvajanje otpada budući da prikupljenu sirovinu predaju koncesionarima po cijenama koje diktira tržište, a koje zadnjih godina dostižu jako visoke iznose. Napominje se da većina JLS i dalje ima mogućnost odlaganja otpada na vlastita ili odlagališta susjednih JLS, što je i dalje ekonomski isplativije od predavanja odvojeno prikupljenih sirovina na daljnju obradu, odnosno recikliranje. Stoga se apelira na uspostavu modernog, razvijenog, kvalitetnog i ekonomski učinkovitog tržišta za sekundarne sirovine u RH.	Ne postoji odgovor	
1265	Zagrebački holding d.o.o.	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada , Članak 62.	Članak 62. stavak 5. Mijenja se i glasi: „Područje pružanja javne usluge je područje jedinice lokalne samouprave.“ Ukoliko bi se dozvolilo da unutar jedne JLS uslugu može davati više davatelja usluge došli bi u situaciju da bi korisnici unutar iste JLS imali neminovno različite cijene usluga. Budući da se cijena usluge određuje temeljem troškova poslovanja, a na koju utječe niz parametara među kojima su bitni: - broj korisnika javne usluge po km2 područja pružanja usluge - udaljenost područja prikupljanja od mjesta obrade otpada, isto bi rezultirao bitnim razlikama u cijeni javne usluge u ovisnosti o prostornom položaju nekretnine.	Ne postoji odgovor	

			Istodobno, povećanje broja davatelja usluga na području određene JLS rezultirao bi otežanim ostvarenjem ciljeva gospodarenja otpadom budući da bi davatelji usluga svoje poslovanje primarno temeljili na ekonomskim (financijskim) principima, a ne kriterijima zaštite okoliša.		
1266	KOMUNALNI SERVIS d.o.o.	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada , Članak 62.	Uz članak 62. stavak 3. točku 1. Davatelji usluge koji imaju ugovornu suradnju i obvezu s Centrom za gospodarenje otpadom Kaštijun na kojem se zajedno obrađuje biotpad i miješani komunalni otpad MBO tehnologijom i ista tehnologija ne dozvoljava obradu odvojeno prikupljenog biootpada, nisu u obvezi odvojeno prikupljati biootpad na lokaciji obračunskog mjesta korisnika? Potrebno pojašnjenje na navedeno pitanje.	Ne postoji odgovor	
1267	Irena Burba	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada , Članak 62.	Udruga Zelena Istra: 3) Javna usluga uključuje slijedeće usluge: 1. uslugu prikupljanja na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge: -glomaznog otpada jednom godišnjePotrebno je omogućiti da se usluga prikupljanja glomaznog otpada vrši i više od 1x godišnje, minimalno 2x, a i više ovisno o potrebama građana i kalkulacijama komunalnog poduzeća. (4) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je na svom području osigurati obavljanje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, osiguravajući pri tom javnost rada kako bi se osiguralo odvojeno sakupljanje miješanog komunalnog otpada iz kućanstava i drugih izvora, biootpada iz kućanstava, reciklabilnog komunalnog otpada, opasnog komunalnog otpada i glomaznog otpada iz kućanstava. Nadodati vršiti uslugu naplate prema načelu on	Ne postoji odgovor	
1268	Udruga gradova u RH	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada , Članak 62.	U stavku 3.točka 1. članka 62. predlažemo da se nakon izraza „obračunskog mjesta“ dodaju riječi „ili mjesta određenog za prikupljanje“. Mjesto određeno za prikupljanje otpada u nekim situacijama može biti različito od obračunskog mjesta (adrese nekretnine), npr. u starim gradskim jezgrama dalmatinskih mjesta. Postoje "ulice" u koje ne može doći ni najmanje komunalno vozilo. Ukoliko se ne uvaži ova primjedba, dogodit će se situacije u kojima će korisnici tražiti da radnik davatelja javne usluge njihov MKO doslovce na leđima donese od njihove adrese do mjesta određenog za prikupljanje otpada, odnosno da negira da mu je usluga uopće pružena ukoliko se to ne napravi.	Ne postoji odgovor	
1269	Grad Karlovac	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada , Članak 62.	U pojmovniku je naveden pojam obračunsko mjesto no nije jasno što znači lokacija obračunskog mjesta(čl.62.st.3.točka 1.) naročito ako uzmemo u obzir da se u čl.68. st.4 točka 2. spominje pojam "mjesto primopredaje" koje također nije nigdje definirano. Spominju se dakle tri pojma koja nisu jasno definirana. Da li su pojmovi "lokacija obračunskog mjesta" i "mjesto primopredaje" istovjetni? Da li javna usluga uključuje i sakupljanje komunalnog otpada putem mobilnog reciklažnog dvorišta i putem spremnika na javnim površinama? Ukoliko se isključi mogućnost da se staklo, metal prikuplja na javnim površinama obavljanje javne usluge neće biti moguće osigurati na ekonomski održiv način.	Ne postoji odgovor	
1270	Lidija Runko Luttenberger	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada , Članak 62.	(3) Javna usluga uključuje slijedeće usluge: 1. uslugu prikupljanja na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge: - glomaznog otpada jednom godišnje Potrebno je omogućiti da se usluga prikupljanja glomaznog otpada vrši i više od 1x godišnje, minimalno 2x, a i više ovisno o potrebama građana i kalkulacijama komunalnog poduzeća. (4) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je na svom području osigurati obavljanje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano	Ne postoji odgovor	

			<p>visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, osiguravajući pri tom javnost rada kako bi se osiguralo odvojeno sakupljanje miješanog komunalnog otpada iz kućanstava i drugih izvora, biootpada iz kućanstava, reciklabilnog komunalnog otpada, opasnog komunalnog otpada i glomaznog otpada iz kućanstava.</p> <p>Nadodati vršiti uslugu naplate prema načelu onečišćivač plaća.</p>		
1271	HGK	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada , Članak 62.	Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže u stavku 3. u točki 1. brisati riječi „obračunskog mjesta“ i dodati riječi „ili mjesta određenog za prikupljanje	Ne postoji odgovor	
1272	Usluga Poreč d.o.o.	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada , Članak 62.	članak 62.stavak 6 - kontradiktoran je sa člankom 72.stavkom 1. gdje je definirano da se cijena javne usluge plaća radi pokriva troškova pružanja javne usluge	Ne postoji odgovor	
1273	ZELENA AKCIJA	Javna usluga sakupljanja komunalnog otpada , Članak 62.	<p>(3) Javna usluga uključuje slijedeće usluge: 1. uslugu prikupljanja na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge: - glomaznog otpada jednom godišnje</p> <p>Potrebno je omogućiti da se usluga prikupljanja glomaznog otpada vrši i više od 1x godišnje, minimalno 2x, a i više ovisno o potrebama građana i kalkulacijama komunalnog poduzeća.</p> <p>(4) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je na svom području osigurati obavljanje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, osiguravajući pri tom javnost rada kako bi se osiguralo odvojeno sakupljanje miješanog komunalnog otpada iz kućanstava i drugih izvora, biootpada iz kućanstava, reciklabilnog komunalnog otpada, opasnog komunalnog otpada i glomaznog otpada iz kućanstava.</p> <p>Nadodati vršiti uslugu naplate prema načelu onečišćivač plaća.</p>	Ne postoji odgovor	
1274	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Financiranje Javne usluge, Članak 63.	stavak 2 - Preformulirati: Fond financira srazmjerne troškove usluga. Nadalje, navodi se da se troškovi financiraju iz sredstava prikupljenih naplatom naknade gospodarenja otpada. U reciklažnom dvorištu npr. prikuplja se i otpadna EE za koju se Fond naplaćuje ulaznu naknadu, stoga predlažemo da se omoguće izvori financiranja od svih posebnih kategorija.	Ne postoji odgovor	
1275	DAVOR SKROZA	Financiranje Javne usluge, Članak 63.	<p>ČISTOĆA - VARAŽDIN</p> <p>stavak 1....definirati koji su to drugi izvori da ne proizađe da se javna usluga može financirati iz obavljanja drugih djelatnosti koje obavlja davatelj javnih usluga (zbrinjavanje otpada, čišćenje javnih površina, održavanje groblja , pogrebna djelatnost, taxi služba, donacije...i sl.)</p> <p>stavak 2....Fond bi trebao financirati troškove ne samo za otpadnu ambalažu nego i za ostale vrste reciklabilnog otpada koji je u sustavu naplate prilikom stavljanja na tržište, a ako nije potrebno je isto ustrojiti (npr. tekstil)</p>	Ne postoji odgovor	
1276	DS SMITH UNIJAPAPIR CROATIA d.o.o.	Financiranje Javne usluge, Članak 63.	<p>Prijedlog dopune iza stavka 3.:</p> <p>Iz sredstava prikupljenih naplatom naknade gospodarenja otpadom, Fond financira troškove odvojenog sakupljanje otpada koji se sastoji pretežito od otpadne ambalaže i drugim pravnim i fizičkim osobama koje su ovlaštene skupljati takav otpad i obavljaju uslugu skupljanja otpada od ambalaže.</p> <p>Obrazloženje: Veliki broj skupljača uspješno organizira odvojeno skupljanje otpada te se time znatno pridonosi ispunjenju cilja. Također otpad koji skupljaju specijalizirane pravne osobe daleko je više kvalitete i s</p>	Ne postoji odgovor	

			manjim stupnjem onečišćenja. Svim pravnim subjektima bi se trebao osigurati ravnopravan položaju na tržištu te bi se za istovrsnu uslugu "skupljanja i predaje reciklabilnog otpada" financiranje troškova trebalo omogućiti svima koji sudjeluju u navedenom postupku. U cilju povećanja količina skupljenog otpada i otvorenosti tržišta, razmisliti o mogućnosti da Fond utvrdi troškove (stavak 4.) te da se svim ovlaštenim osobama omogući sudjelovanje u pružanju usluge skupljanja, npr. putem javnog natječaja, te da se reciklabilni otpad što više "odvoji" od komunalnog otpada.		
1277	Zagrebački holding d.o.o.	Financiranje Javne usluge, Članak 63.	Članak 63. stavak 4. Na kraju rečenice dodati riječi: „koju je fond obavezan donijeti u roku od [*] mjeseci od dana stupanja ovog Zakona na snagu“ Nije definirano u kojem će roku Fond donijeti odluku što dovodi do pravne nesigurnosti za davatelje usluge.	Ne postoji odgovor	
1278	Zagrebački holding d.o.o.	Financiranje Javne usluge, Članak 63.	Članak 63. stavak 3. Na kraju rečenice dodati riječi: „a koji je Fond obavezan sklopiti sa svim davateljima usluge. Do sklapanja sporazuma s pojedinim davateljem usluge, financiranje troškova iz stavka 2. ovoga članka takvom davatelju usluge Fond vrši na temelju stvarno izvršenih usluga i odluke iz stavka 4. ovog članka“. Nije definirano kako će se financiranje troškova vršiti prije nego Fond sklopi sporazum s davateljem usluge.	Ne postoji odgovor	
1279	Zagrebački holding d.o.o.	Financiranje Javne usluge, Članak 63.	Članak 63. stavak 1. Iza riječi „ javne usluge,“ Dodati: „ugovorne kazne,“ Buduci da ugovorna kazna više nije dio cijene javne usluge mišljenja smo da bi je trebalo dodati u izvore financiranja.	Ne postoji odgovor	
1280	KD Čistoća d.o.o. Rijeka	Financiranje Javne usluge, Članak 63.	Dio javne usluge koji se odnosi na troškove usluga preuzimanje otpada u RED i prikupljanja reciklabilnog otpada financira Fond („za tokove otpada koji se sastoje pretežito od otpadne ambalaže“- što točno znači navedeno?). „Strukturu troškova uređuje Fond odlukom.“ – dok Fond ne donese odluku nije jasno što, kada i u kojem iznosu financira, odnosno što se financira cjenikom javne usluge. Ovakvom definicijom nije moguće odrediti cijenu javne usluge ako se ne zna koliki iznos troškova sufinancira Fond.	Ne postoji odgovor	
1281	Usluga Poreč d.o.o.	Financiranje Javne usluge, Članak 63.	članak 63.st.2 - potrebno jasno definirati što se smatra otpadnom ambalažom, budući se u reciklažnom dvorištu sakuplja više vrsta različitog otpada, a što prema istom stavku ovog članka bi trebao financirati upravo Fond. Isticanjem da Fond financira tokove otpada koji se sastoje pretežito od otpadne ambalaže isključuju se ostale vrste otpada koje se zaprimaju u reciklažnom dvorištu, iz razloga što je istim stavkom navedeno da Fond financira i troškove usluga iz članka 62. st.3.točka 2.	Ne postoji odgovor	
1282	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Odluka o načinu pružanja javne usluge, Članak 64.	Predlažemo izmjenu točke 6. na način da ista glasi: 6. kriterije za određivanje cijene minimalne javne usluge Smatramo kako predstavnička tijela JLS nemaju uvid u troškovnu stranu pružanja javne usluge iz kojeg razloga nisu u mogućnosti određivati iznos cijene minimalne javne usluge	Ne postoji odgovor	
1283	DAVOR SKROZA	Odluka o načinu pružanja javne usluge, Članak 64.	ČISTOĆA - VARAŽDIN stavak 1.: 1. kriterij obračuna količine otpada...kojeg otpada??? MKO, papira, plastike biootpada, glomaznog otpada ili zajedno svih vrsta otpada...u tom slučaju treba evidentirati količine svih vrsta otpada prikupljenih na obračunskom mjestu korisnika...dakle, mjerenje podizanja svih vrsta otpada...OPRAVDANI TROŠAK...???	Ne postoji odgovor	

			<p>2. kriterij obračuna obvezne minimalne javne usluge</p> <p>stavak 2.:</p> <p>2. kriterij za umanjene cijene javne usluge za pojedine korisnike...koji su to pojedini korisnici.???</p> <p>gradonačelnik, direktori javnih poduzeća, doktori, epidemiolozi, socijalni slučajevi, samačka domaćinstva (npr. gradonačelnik živi sam, što u tom slučaju)...tko bi im trebao umanjiti cijenu...davatelj javne usluge...to su NEOPRAVDANI ILI OPRAVDANI TROŠKOVI....tko će platiti za te korisnike ako bi javna usluga morala biti ekonomski održiva i učinkovita. ...ako davatelj javne usluge mora umanjiti cijenu prema korisnicima onda ovo treba izbrisati</p>		
1284	Ante Tičić	Odluka o načinu pružanja javne usluge, Članak 64.	<p>Iza stavka 2. ovog članka predlaže se novi stavak:</p> <p>2.a: Iznos OMJU ne može biti veći od 2% od ukupne cijene javne usluge</p> <p>Obrazloženje: Iako je cijena OMJU suprotna odredbi članka 63. Općeg poreznog zakona budući svaki račun obvezno sadrži, među ostalim, i „količinu i uobičajeni trgovački naziv isporučenih dobara te vrstu i količinu obavljenih usluga“, a minimalna (ma koliko minimalno bila) javna usluga nije usluga.</p> <p>Predlaže se brisanje točke 12. stavka 1. to iz razloga što je cijena ugovorne kazne sastavni dio ugovora zaključenog između davatelja i korisnika javne usluge, sukladno odredbi članka 350. Zakona o obveznim odnosima.</p>	Ne postoji odgovor	
1285	Komunalne usluge Cres Lošinj d.o.o.	Odluka o načinu pružanja javne usluge, Članak 64.	<p>Sukladno Nacrtu, iznos cijene obvezne minimalne javne usluge sastavni je dio Odluke o načinu pružanja javne usluge. Time se stvara potreba izmjene Odluke pri svakoj izmjeni cijene, što smatramo nepotrebnim. Predlažemo da se isto izostavi iz Odluke, odnosno da se iznos cijene određuje Cjenikom koji donosi davatelj usluge (uz suglasnost izvršnog tijela JLS).</p>	Ne postoji odgovor	
1286	Komunalac d.o.o.	Odluka o načinu pružanja javne usluge, Članak 64.	<p>Članak 74 i čl. 64. st. 1. t. 6. u koliziji vezano uz određivanje cijene tj cjenika. Potrebno ili odrediti da JLS određuje cijenu i donosi cjenik ukupni, ili to prepustiti davatelju usluge.</p> <p>Naime, ako je sukladno čl. 64. cijena određena Odlukom (JLS) tada i cjenik odnosno izmjena cijene mora biti ovlast i obveza JLS ne davatelja, odnosno obrnuto.</p>	Ne postoji odgovor	
1287	Zagrebački holding d.o.o.	Odluka o načinu pružanja javne usluge, Članak 64.	<p>Članak 64. stavak 1. točka 6.</p> <p>Brisati točku 6. iz stavka 1. članka 64.</p> <p>Cijena obvezne minimalne javne usluge dio je cijene javne usluge te treba biti donesena od strane davatelja javne usluge po istim principu kao i cijena za količinu predanog miješanog komunalnog otpada.</p> <p>U suprotnom dolazimo u situaciju da davatelj usluga ne može samostalno voditi poslovnu politiku sukladno Zakonu o trgovačkim društvima.</p>	Ne postoji odgovor	
1288	6. MAJ d.o.o.	Odluka o načinu pružanja javne usluge, Članak 64.	<p>U stavku 1. točki 6. smatramo da cijena minimalne javne usluge treba biti u cjeniku javne usluge, a ne u odluci JLS. Ne može politika određivati nešto što je isključivo ekonomska kategorija. Na ovaj način gradonačelnik osobno odgovara za nešto u čijem donošenju nema baš nikakvog utjecaja. Umjesto „iznos“ ovdje bi trebalo pisati „kriteriji za izračun“. Tekst „s obrazloženjem načina na koji je određena“ posljedično treba brisati.</p>	Ne postoji odgovor	
1289	HGK	Odluka o načinu pružanja javne usluge, Članak 64.	<p>Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže u stavku 1. točku 6. izmijeniti tako da glasi: „6. obrazloženje načina i kriterija za određivanje minimalne javne usluge“.</p> <p>Obrazloženje ovog prijedloga sadržano je u činjenici da je odluku formalno teško mijenjati i JLS ne trebaju imati istu OMJU.</p> <p>Grupacija čistoća HGK predlaže u stavku 2. dopuniti točku 3. tako da glasi: „3. odredbe o korištenju javne površine za prikupljanje otpada, odnosno odredbe o mjestima primopredaje otpada ako su različita od obračunskog mjesta“.</p>	Ne postoji odgovor	
1290	Usluga Poreč d.o.o.	Odluka o načinu pružanja javne	<p>članak 64. stavak 2.redni broj 2. - predlaže se izbacivanje. Svrha sustava gospodarenja otpadom je da</p>	Ne postoji odgovor	

		usluge, Članak 64.	oni koji pravilno odvajaju otpad imaju manje količine miješanog komunalnog otpada koji se naplaćuje te samim time upravo takvi korisnici sami direktno utječu na manju cijenu javne usluge. Predložena odredna nacrta nejasna je na koje bi se korisnike isto odnosilo budući su u točki 1. navedeni kriteriji za određivanje korisnika u čije ime JLS preuzima obvezu sufinanciranja. Također postavlja se pitanje tko bi taj trošak umanjenja pokrio davatelju usluga, te da li se umanjenje odnosi na obveznu minimalnu javnu uslugu ili na cijenu za količinu predanog miješanog komunalnog otpada. Ukoliko se zakonodavac odluči na predloženu odredbu potrebno je jasno definirati na koga se odnosi, budući isto utječe na konačno formiranje cijene javne usluge.		
1291	Usluga Poreč d.o.o.	Odluka o načinu pružanja javne usluge, Članak 64.	članak 64. stavak 1.redni broj 6. - izbaciti iz prijedloga teksta " iznos cijene obvezne minimalne javne usluge", te se predlaže ubacivanje teksta " kriteriji za izračun obvezne minimalne javne usluge " Predloženo navođenje iznosa cijene kontradiktorno je sa člankom 74. stavkom 1. Napominje se da se pred Ustavnim sudom vodi postupak gdje se između ostalog osporava zakonitost i ustavnost predloženog teksta iz nacrta prijedloga zakona. Predloženom izmjenom direktno se utječe na poslovanje davatelja usluge, budući je nesporno da predloženo nadležno tijelo ne raspolaže svim potrebnim informacijama i podacima za donošenje cijene obvezne minimalne javne usluge, a koja bi u iznosu trebala biti odmjerena na način koji će osiguravati obavljanje javne usluge kako je navedeno u čl.72.st.5. i čl.73.st.2. Na predloženi način utvrđivanja minimalne javne usluge JLS također utječe i na iznos ugovorne kazne. Između ostalog, valja uzeti u obzir i okolnost da izvršno tijelo JLS daje suglasnost na cjenik, koju strukturu čini i cijena obvezne minimalne javne usluge koju je prethodno utvrdilo nadležno tijelo iste JLS.	Ne postoji odgovor	
1292	Tajana Cvrtnjak	Odluka o načinu pružanja javne usluge, Članak 64.	Predlažem da se u sadržaj odluka doda sljedeće: - odredbe o nositeljima provedbe odluke – jasna i precizna podjela ovlasti i zadataka u provedbi odluke, na davatelja javne usluge i JLS odnosno njegovih upravnih odjela i komunalnih redara - Komunikacija korisnika javne usluge s davateljem i JLS – jasno definiranje za koje podneske ili informacije i kojem tijelu te na koji način se može obratiti korisnik (vrlo često građani nisu sigurni za što se kome moraju obratiti pa bi bilo korisno isto urediti odlukom i te informacije prenijeti na web) - Prekršajne odredbe - Čitajući prekršajne odredbe nisam primijetila da postoji propisana novčana kazna za vlasnike nekretnina koji se ne žele uključiti u korištenje javne usluge. Iako se čini da se građani polako osvješćuju potrebu odlaganja otpada na propisani način te njegovu razvrstavanju, i dalje ima onih koji svjesno i namjerno izbjegavaju uključenje u korištenje javne usluge. Predlažem da se ovim zakonom za isto propiše prekršaj i novčana kazna za njegovo počinjenje, koju može izreći komunalni redar. Ili da se za isto dade mogućnost JLS da to uredi svojim odlukama.	Ne postoji odgovor	
1293	GRAD ZAGREB	Odluka o načinu pružanja javne usluge, Članak 64.	U stavku 1. točki 7. predlaže se da se riječ: „lokacija“ zamjeni množinom te riječi i navede riječ: „lokacije“ Obrazloženje: Kako je već prethodno navedeno, s obzirom na samo određenje pojma mobilnog uređaja u članku 4. Zakona, odnosno da se mobilnim uređajem otpad može obrađivati na više različitih lokacija, mišljenja smo kako je Odlukom iz članka 64. stavka 1. Zakona moguće odrediti više različitih lokacija na kojima se može obrađivati glomazni otpad mobilnim uređajem.	Ne postoji odgovor	
1294	Tajana Cvrtnjak	Odluka o načinu pružanja javne usluge, Članak 64.	Obveza predstavničkih tijela JLS po trenutno važećem Zakonu je donošenje odluke kojima će urediti način pružanja javne usluge prikupljanja MKO i BKO. JLS trenutno donose odluke sa složenim i dugačkim	Ne postoji odgovor	

			<p>nazivima (Odluka o načinu pružanja javne usluge sakupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada xxx) što nije u duhu članka 6. Jedinstvenih metodološko-nomotehnička pravila za izradu akata koje donosi Hrvatski sabor, koji govori da naziv akta mora biti kratak te sažeto izražavati vrstu propisa i predmet uređenja. U praksi je, posebice u usmenoj komunikaciji takve složene i dugačke nazive akata teško primijeniti.</p> <p>S obzirom na navedeno, predlažem da naziv takvih odluka glasi kratko i sažeto: Odluka o gospodarenju otpadom na području Grada xxx</p> <p>Predlažem da konkretna zakonska odredba (čl. 64. Zakona) glasi: (1) Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi odluku o gospodarenju otpadom na svom području kojom se uređuje način pružanja javne usluge prikupljanja MKO i BKO te sadrži: 1. kriterij obračuna količine otpada 2. standardne veličine i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje otpada 3. najmanju učestalost odvoza otpada prema područjima ...</p> <p>Iako se prijedlog izmjene čini trivijalan, primjenjivačima odluka bi pri pozivanju na odredbe odluke, u velikoj bi mjeri olakšalo primjenu. Svjesna sam da te odluke uređuju jedan uži dio područja gospodarenja otpadom te da vam je namjera bila nazivom odluke konkretno izraziti predmet uređenja, no on je predugačak i nepraktičan.</p> <p>Naziv odluke može biti i sljedeći: Odluka o načinu pružanja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada na području Grada xxx, samo da bude što kraći i sažetiji.</p>		
1295	Udruga gradova u RH	Odluka o načinu pružanja javne usluge, Članak 64.	<p>U stavku 1. točki 6. smatramo da cijena OMJU treba biti u cjeniku javne usluge, a ne u odluci JLS. Ne može politika određivati nešto što je isključivo ekonomska kategorija. Na ovaj način gradonačelnik osobno odgovara za nešto u čijem donošenju nema baš nikakvog utjecaja. Umjesto „iznos“ ovdje bi trebalo pisati „kriteriji za izračun“. Tekst „s obrazloženjem načina na koji je određena“ posljedično treba brisati.</p> <p>Vezano uz stavak 2. točku 2. koja propisuje kriterije za umanjenje cijene javne usluge za pojedine korisnike ističemo da je ovo, u uvjetima jednakog fiksnog dijela cijene za sva kućanstva i sva ne-kućanstva, jedini mehanizam kojim JLS može utjecati na to da mali korisnici javne usluge iz pojedine kategorije plaćaju mali OMJU, a veliki korisnici veći OMJU. Da li se popust odnosi samo na OMJU ili i na varijabilni dio računa? Što Ministarstvo želi propisati?</p> <p>Vezano uz stavak 2., ali točku 3. predlažemo dodati na kraju teksta sljedeće „odnosno odredbe o mjestima primopredaje otpada ukoliko su različita od obračunskog mjesta“.</p> <p>U stavku 2. točki 4. formulacija se ponavlja se već 4 godine, a da nikome u praksi nije jasno što bi trebala značiti. Znači li to da JLS može odrediti ledinu na kojoj će ljudi sami kompostirati što i kako žele, ili nešto drugo? Što konkretno?</p>	Ne postoji odgovor	
1296	vjeran gomzi	Odluka o načinu pružanja javne usluge, Članak 64.	<p>Kako bi se potaknulo individualnu brigu, kao i osiguralo kontrolu nad izdacima za troškove gospodarenja otpadom (prikupljanja, odvoza, zbrinjavanja), umjesto lokalne samouprave, pojedinci bi trebali imati kontrolu nad svojim izdacima kao i ugovorima za odvoz otpada. To mi se čini ključno u svakoj imalo ozbiljnoj namjeri za smanjivanje proizvodnje otpada!</p> <p>Dakle, nikakve jedinice lokalne samouprave, nego pojedinac ugovara sa slobodno izabranim (trziste?) ponudjacom gospodarenja otpadom uvjete i osobno placa svoje zbrinjavanje. Jedino takva, osobna odgovornost može stvarno osvijestiti i omogućiti da se količina proizvedenog otpada uistinu smanji. Uz,</p>	Ne postoji odgovor	

			naravno infrastrukturu kojom se pojedincu osigurava da nema izdataka za odvojeno prikupljanje u centrima kojima se otpad zbrinjava, i koji trzisno gospodare te zaraduju od prodaje sirovine.		
1297	DAVOR SKROZA	Kriterij obračuna količine otpada, Članak 65.	<p>ČISTOĆA - VARAŽDIN</p> <p>kriterij obračuna količine KOJE VRSTE OTPADA... (pretpostavljamo da se radi o MKO)</p> <p>...u RH praksa je da se otpad obračunava na ovaj drugi način. Što znači volumen spremnika. Koji bi volumen spremnika bio najprimjereniji potrebama korisnika....da li je to 120, 80, 60, 40, 20, ili 5 litara za jedno pražnjenje...možda je nekome i 5 litara preveliki spremnik. Ako je spremnik čipiran onda volumen uopće nije bitan. Korisnik stavlja spremnik na pražnjenje onda kada je POPUNJEN u cijelosti. Dakle, korisnik ga može napuniti 1x mjesečno, 1x u dva mjeseca ili 1x u tri mjeseca. Nije obveza korisnika da spremnik mora biti stavljen za pražnjenje prilikom svakog prolaza vozila. Kad se napuni stavi se uz javnu prometnicu, u terminu odvoza, ima čip, očita se volumen i gotovo. Čemu trošiti sredstva na spremnike različitih veličina jer, ponavljamo, koja je to zapremina koja bi odgovarala korisnicima koji "NE PROIZVODE MKO". Sva komunalna društva imaju na raspolaganju spremnike 120 ili 80 litara...Malo njih ima čipove. Cijenu OMJU korisnik mora platiti bez obzira da li stavi ili ne stavi spremnik na pražnjenje. Kad stavi spremnik onda je to dodatni trošak. Da li će korisnik svaki mjesec plaćati taj dodatni trošak 5,00 kuna ili jednom u 3 mjeseca 15,00 kuna ...gdje je razlika??? Treba li ići na vaganje otpada..? Dodatno stavljati precizne mjerne instrumente na kamione smećare,..? Opet troškovi.</p> <p>Zakonodavac treba odlučiti da li je MKO roba. Platiti koliko se proizvede? Ako će, a hoće, uskoro cijene odlagališta znatno porasti, a s time i cijene varijabilnog dijela cijene JU, gdje je računica građanima da prijavljuju i odlažu i predaju otpad davateljima JU jer to moraju platiti. Ako se nešto TREBA platiti onda zašto bi ako to mogu odložiti u obližnji potok ili šumu, a ako se nešto MORA platiti onda nema potrebe za bacanjem u prirodu i okoliš. Koji cilj je prioritetan: platiti koliko proizvedeš ili zaštititi okoliš...?</p>	Ne postoji odgovor	
1298	Tea Juričić	Kriterij obračuna količine otpada, Članak 65.	<p>Članak 65.</p> <p>Kriterij obračuna količine otpada iz članka 64. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona je:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. masa predanog miješanog komunalnog otpada u obračunskom razdoblju izražena u kilogramima ili 2. volumen spremnika otpada izražen u litrama i broj pražnjenja spremnika u obračunskom razdoblju. <p>S obzirom da se ovakve odredbe iz prošlog Zakona iz 2013. interpretiraju na različite načine među kojima su i određeni načini koji ne poštuju zakonsko načelo onečišćivač plaća, potrebno je jasnije definirati da se volumen spremnika odnosi na volumen koji odgovara potrebama građana te da broj pražnjenja ovisi o tome koliko često korisnici iznesu spremnik na pražnjenje. Ukoliko je riječ o višestambenoj zgradi jedino pravedno je vaganje mase otpada ili evidentiranje broja individualiziranih vrećica ubačenih u spremnik za miješani otpad ili broja pražnjenja individualiziranih spremnika manje litraže. Potrebno je definirati da se primjerenost spremnika za miješani otpad potrebama pojedinih korisnika ne određuje svojevrijedno od strane komunalnih poduzeća, već da građani i građanke mogu sami birati spremnik određenog volumena koji odgovara količinama miješanog otpada, pri čemu se treba omogućiti i izbor manjih spremnika, a ne samo spremnika većih od 60 litara, kao što je to dosad bio slučaj u brojnim JLS.</p>	Ne postoji odgovor	

1299	Josip Katalinić	Kriterij obračuna količine otpada, Članak 65.	<p>Kriterij obračuna količine otpada iz članka 64. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona je:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. masa predanog miješanog komunalnog otpada u obračunskom razdoblju izražena u kilogramima ili 2. volumen spremnika otpada izražen u litrama i broj pražnjenja spremnika u obračunskom razdoblju. <p>S obzirom da se ovakve odredbe iz prošlog Zakona iz 2013. interpretiraju na različite načine među kojima su i određeni načini koji ne poštuju zakonsko načelo onečišćivač plaća, potrebno je jasnije definirati da se volumen spremnika odnosi na volumen koji odgovara potrebama građana te da broj pražnjenja ovisi o tome koliko često korisnici iznesu spremnik na pražnjenje. Ukoliko je riječ o višestambenoj zgradi jedino pravedno je vaganje mase otpada ili evidentiranje broja individualiziranih vrećica ubačenih u spremnik za miješani otpad ili broja pražnjenja individualiziranih spremnika manje litraže. Potrebno je definirati da se primjerenost spremnika za miješani otpad potrebama pojedinih korisnika ne određuje svojevrijedno od strane komunalnih poduzeća, već da građani i građanke mogu sami birati spremnik određenog volumena koji odgovara količinama miješanog otpada, pri čemu se treba omogućiti i izbor manjih spremnika, a ne samo spremnika većih od 60 litara, kao što je to dosad bio slučaj u brojnim JLS.</p>	Ne postoji odgovor	
1300	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Kriterij obračuna količine otpada, Članak 65.	<p>S obzirom da se ovakve odredbe iz prošlog Zakona iz 2013. interpretiraju na različite načine među kojima su i određeni načini koji ne poštuju zakonsko načelo "onečišćivač plaća", potrebno je jasnije definirati da se volumen spremnika odnosi na volumen koji odgovara potrebama građana te da broj pražnjenja ovisi o tome koliko često korisnici iznesu spremnik na pražnjenje. Potrebno je definirati da se primjerenost spremnika za miješani otpad potrebama pojedinih korisnika ne određuje svojevrijedno od strane komunalnih poduzeća i JLS, već da građani i građanke mogu sami birati spremnik određenog volumena koji odgovara njihovim očekivanim količinama miješanog otpada, pri čemu se treba omogućiti i izbor manjih spremnika (pa i vrećica gdje je to potrebno/moguće), a ne samo spremnika većih od 60 i 80 litara, kao što je to dosad bio slučaj u brojnim JLS.</p>	Ne postoji odgovor	
1301	Lidija Runko Luttenberger	Kriterij obračuna količine otpada, Članak 65.	<p>Kriterij obračuna količine otpada iz članka 64. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona je:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. masa predanog miješanog komunalnog otpada u obračunskom razdoblju izražena u kilogramima ili 2. volumen spremnika otpada izražen u litrama i broj pražnjenja spremnika u obračunskom razdoblju. <p>S obzirom da se ovakve odredbe iz prošlog Zakona iz 2013. interpretiraju na različite načine među kojima su i određeni načini koji ne poštuju zakonsko načelo onečišćivač plaća, potrebno je jasnije definirati da se volumen spremnika odnosi na volumen koji odgovara potrebama građana te da broj pražnjenja ovisi o tome koliko često korisnici iznesu spremnik na pražnjenje. Ukoliko je riječ o višestambenoj zgradi jedino pravedno je vaganje mase otpada ili evidentiranje broja individualiziranih vrećica ubačenih u spremnik za miješani otpad ili broja pražnjenja individualiziranih spremnika manje litraže. Potrebno je definirati da se primjerenost spremnika za miješani otpad potrebama pojedinih korisnika ne određuje svojevrijedno od strane komunalnih poduzeća, već da građani i građanke mogu sami birati spremnik određenog volumena koji odgovara količinama miješanog otpada, pri čemu se treba omogućiti i izbor manjih spremnika, a ne samo spremnika većih od 60 litara, kao što je to dosad bio slučaj u brojnim JLS.</p>	Ne postoji odgovor	

1302	ZELENA AKCIJA	Kriterij obračuna količine otpada, Članak 65.	<p>Kriterij obračuna količine otpada iz članka 64. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona je:</p> <p>1. masa predanog miješanog komunalnog otpada u obračunskom razdoblju izražena u kilogramima ili</p> <p>2. volumen spremnika otpada izražen u litrama i broj pražnjenja spremnika u obračunskom razdoblju.</p> <p>S obzirom da se ovakve odredbe iz prošlog Zakona iz 2013. interpretiraju na različite načine među kojima su i određeni načini koji ne poštuju zakonsko načelo onečišćivač plaća, potrebno je jasnije definirati da se volumen spremnika odnosi na volumen koji odgovara potrebama građana te da broj pražnjenja ovisi o tome koliko često korisnici iznesu spremnik na pražnjenje. Ukoliko je riječ o višestambenoj zgradi jedino pravedno je vaganje mase otpada ili evidentiranje broja individualiziranih vrećica ubačenih u spremnik za miješani otpad ili broja pražnjenja individualiziranih spremnika manje litraže. Potrebno je definirati da se primjerenost spremnika za miješani otpad potrebama pojedinih korisnika ne određuje svojevrijedno od strane komunalnih poduzeća, već da građani i građanke mogu sami birati spremnik određenog volumena koji odgovara količinama miješanog otpada, pri čemu se treba omogućiti i izbor manjih spremnika, a ne samo spremnika većih od 60 litara, kao što je to dosad bio slučaj u brojnim JLS.</p>	Ne postoji odgovor	
1303	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 66.	<p>Predlažemo izmjenu stavka 1., točke 2. na način da ista sada glasi:</p> <p>2. pružati javnu uslugu u skladu s ovim Zakonom i Odlukom iz članka 64. ovoga Zakona, osim za obračunsko mjesto za koje se ne vrši redovno plaćanje cijene javne usluge</p>	Ne postoji odgovor	
1304	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 66.	<p>Predlažemo izmijeniti točku 1. stavka 1. na način da ista sada glasi:</p> <p>Predlažemo brisati točku 1. stavka 1.</p> <p>Navedenom odredbom kako je ista definirana u nacrtu zakona se u potpunosti diskriminiraju privatni koncesionari. Naime, smatramo da bi navedena mogućnost mogla eventualno biti dopuštena na način da isključivo JLS koja ima trgovačko društvo u svom većinskom vlasništvu može Odlukom dodijeliti obavljanje javne usluge tom društvu dok druge JLS koje nemaju većinski udio ili uopće nisu suvlasnici javnu uslugu moraju regulirati putem koncesije.</p> <p>Predlažemo izmjenu na način da točka glasi:</p> <p>1. trgovačko društvo, koje osniva jedinica lokalne samouprave i u kojem jedinica lokalne samouprave drži većinski dio dionica ili udjela temeljem odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o dodjeli obavljanja javne usluge sakupljanja komunalnog otpada ili</p>	Ne postoji odgovor	
1305	DAVOR SKROZA	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 66.	<p>stavak 2.</p> <p>...te za jednu ili više usluga iz članka 62. stavka 3.</p> <p>...nema smisla – na koji način će se formirati cijena pojedinih usluga ako isto pružaju druge pravne osobe...potrebno je definirati...po tome bi se moglo dogoditi da će na jednom području biti 4 davatelja javnih usluga...tko će od njih upravljati RD..?</p>	Ne postoji odgovor	
1306	Zagrebački holding d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 66.	<p>članak 66. stavak 3. koji kaže:</p> <p>(3) Koncesija za javnu uslugu sakupljanja komunalnog otpada za usluge iz članka 62. stavka 3. ovoga Zakona daje se na rok do 10 godina.</p> <p>Zakonodavac ovom odredbom dovodi u nepovoljan položaj trgovačka društva u vlasništvu JLS što predstavlja kršenje odredbe članka 49. Ustava RH. Naime, budući da se dodjela poslova obavljanja javne usluge od strane JLS može obavljati i po pojedinim područjima JLS koje čine prostornu cjelinu, tvrtke u</p>	Ne postoji odgovor	

			vlasništvu JLS neće biti u mogućnosti planirati svoje poslovanje srednjoročno i dugoročno, budući da uvijek postoji mogućnost da im se smanji opseg poslovanja u smislu smanjenja opsega usluge kao i smanjenja područja na kojem pružaju uslugu. Istovremeno, pravne osobe koje bi taj posao obavljale na temelju koncesije imaju dodatnu sigurnost u vidu desetogodišnjeg ugovora koji im jamči stabilnost poslovanja.		
1307	KD Čistoća d.o.o. Rijeka	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 66.	Članak 66. stavak 6. Predlaže se u članku 66. stavku 6. iza teksta „odlukama o načinu pružanja“ dodati riječ „usluge“.	Ne postoji odgovor	
1308	GRAD ZAGREB	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 66.	Predlaže se u članku 66. stavku 6. iza teksta „odlukama o načinu pružanja“ dodati riječ „usluge“. Obrazloženje: Očitom omaškom izostavljena je riječ „usluge“ .	Ne postoji odgovor	
1309	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	Predlažemo izmjenu stavka 1., točke 12. na način da ista sada glasi: 12. predati miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom ili drugu pravnu osobu ovlaštenu za obradu miješanog komunalnog otpada	Ne postoji odgovor	
1310	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	Predlažemo brisati „kratku uputu“	Ne postoji odgovor	
1311	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	Predlažemo izmjenu članka 1. točke 6. na način da ista sada glasi: 6. osigurati provjeru da otpad sadržan u spremniku prilikom primopredaje odgovara vrsti otpada čija se primopredaja obavlja te u slučaju da otpad ne odgovara vrsti otpada čija se primopredaja obavlja, davatelj javne usluge nije u obvezi preuzeti spremnik	Ne postoji odgovor	
1312	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	Predlažemo izmjenu stavka 1. točke 5. na način da isti glasi: 5. preuzeti sadržaj spremnika od korisnika usluge i to odvojeno miješani komunalni otpad, biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni otpad, osim u slučaju da vrsta otpada ne odgovara spremniku u koji je odložen	Ne postoji odgovor	
1313	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	Predlažemo izmjenu stavka 1. točke 4. na način da ista sada glasi: 4. osigurati korisniku usluge spremnike za primopredaju komunalnog otpada pri čemu je korisnik prilikom primopredaje spremnika davatelju javne usluge dužan dati na uvid osobni identifikacijski dokument korisnika koji je potpisnik Izjave iz članka 65. ovog Zakona	Ne postoji odgovor	
1314	Eko Reciklažni Park d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	Predlažemo izmjenu točke 8. stavka 1. članka 67, na način da glasi: 8. predati sakupljeni reciklabilni komunalni otpad koji se sastoji pretežito od otpadne ambalaže osobi koji odredi Fond odnosno organizacija, u skladu sa sporazumom s Fondom odnosno organizacijom OBRAZLOŽENJE: Predlaže se brisanje riječi, ...ako takav sporazum postoji..., s obzirom da isto nije u skladu sa stavkom 1. članka 62. ovog Zakona. Naime, svaka odgovorna strana, odnosno davatelj usluga dužan je sklopiti ugovor s Fondom temeljem kojeg će sam obavljati uslugu sakupljanja ili će za takvu uslugu angažirati podizvođača. Troškovi sakupljanja bit će podmireni iz naknade gospodarenja otpadom kako je i predviđeno točkom 1. stavka 5. članka prijedloga ovog Zakona.	Ne postoji odgovor	
1315	Tea Juričić	Davatelj javne usluge sakupljanja	(1) Davatelj usluge je dužan 7. osigurati uvjete kojima se ostvaruje pojedinačno	Ne postoji odgovor	

		komunalnog otpada, Članak 67.	<p>korištenje javne usluge neovisno o broju korisnika usluge koji koriste zajednički spremnik Potrebno je nadodati uvjete kojima se ostvaruje i pojednični obračun količine otpada čime se postiže individualizirana naplata.</p> <p>12. predati miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom sukladno Planu Umjesto naređivanja da predaju miješani otpad u CGO, potrebno je omogućiti JLS da miješani otpad obrađuju i u lokalnim modularnim postrojenjima koja sa ekološki prihvatljivom tehnologijom zbrinjavaju miješani otpad u industrijsku sirovinu i inertni ostatak.</p> <p>(4) Korisnik usluge je dužan: 1. koristiti javnu uslugu na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge na način da proizvedeni komunalni otpad predaje putem zaduženog spremnika Potrebno je preformulirati ovu točku s obzirom da je potrebno omogućiti i predaju otpada u vrećicama ne samo u spremnicima.</p> <p>4. odgovarati za postupanje s otpadom i spremnikom na obračunskom mjestu korisnika usluge, te kad više korisnika koristi zajednički spremnik zajedno s ostalim korisnicima usluge na istom obračunskom mjestu odgovarati za obveze nastale zajedničkim korištenjem spremnika Potrebno je preformulirati ovu točku jer korisnici usluge ne mogu odgovarati za štete u/oko spremnika kojeg dijele s drugim korisnicima jer ne mogu non-stop pratiti kakvo je stanje. Potrebno je propisati da se omogući kontrola putem kamera ili na drugi način kada je riječ o zajedničkom korištenju spremnika od strane više korisnika usluge (npr. višestambene zgrade) kako bi se utvrdili prekršitelji i kako se korisnici koji nisu ništa skrivili ne bi dodatno opterećivali nepravednim nametima i drugim oblicima kazni.</p>		
1316	Josip Katalinić	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	<p>(1) Davatelj usluge je dužan 7. osigurati uvjete kojima se ostvaruje pojedinačno korištenje javne usluge neovisno o broju korisnika usluge koji koriste zajednički spremnik Potrebno je nadodati uvjete kojima se ostvaruje i pojednični obračun količine otpada čime se postiže individualizirana naplata.</p> <p>12. predati miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom sukladno Planu Umjesto naređivanja da predaju miješani otpad u CGO, potrebno je omogućiti JLS da miješani otpad obrađuju i u lokalnim modularnim postrojenjima koja sa ekološki prihvatljivom tehnologijom zbrinjavaju miješani otpad u industrijsku sirovinu i inertni ostatak.</p> <p>(4) Korisnik usluge je dužan: 1. koristiti javnu uslugu na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge na način da proizvedeni komunalni otpad predaje putem zaduženog spremnika Potrebno je preformulirati ovu točku s obzirom da je potrebno omogućiti i predaju otpada u vrećicama ne samo u spremnicima.</p> <p>4. odgovarati za postupanje s otpadom i spremnikom na obračunskom mjestu korisnika usluge, te kad više korisnika koristi zajednički spremnik zajedno s ostalim korisnicima usluge na istom obračunskom mjestu odgovarati za obveze nastale zajedničkim korištenjem spremnika Potrebno je preformulirati ovu točku jer korisnici usluge ne mogu odgovarati za štete u/oko spremnika kojeg dijele s drugim korisnicima jer ne mogu non-stop pratiti kakvo je stanje. Potrebno je propisati da se omogući kontrola putem kamera ili na drugi način kada je riječ o zajedničkom korištenju spremnika od strane više korisnika usluge (npr. višestambene zgrade) kako bi se utvrdili prekršitelji i kako se korisnici koji nisu ništa skrivili ne bi</p>	Ne postoji odgovor	

			dodatno opterećivali nepravednim nametima i drugim oblicima kazni.		
1317	CE-ZA-R d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	IZMJENA Članak 67. (1) 8. predati sakupljeni reciklabilni komunalni otpad koji se sastoji pretežito od otpadne ambalaže osobi koju odredi Fond odnosno organizacija, u skladu sa sporazumom s Fondom odnosno organizacijom AKO DAVATELJ JAVNE USLUGE IMA PRAVO NE POTPISATI UGOVOR S FONDOM ILI ORGANIZACIJOM, VEĆ IMA SLOBODU RASPOLAGANJA RECIKLABILNIM OTPADOM, ISTO PRAVO IMAJU I SVE PRAVNE OSOBE PROIZVOĐAČI OTPADA. TOM MOGUĆNOSTI SUSTAV PROŠIRENE ODGOVORNOSTI I PKO, KOJI VODI FOND I/ILI ORGANIZACIJA ĆE FUNKCIONIRATI SAMO U TRENUCIMA KADA GENERIRANI OTPAD NEMA VRIJEDNOST T.J. KADA TREBA PLATITI OBRADU, TADA ĆE SE PREDAVATI U SUSTAV, U TRENUCIMA KADA OTPADU PORASTE VRIJEDNOST, IZGRAĐENI SUSTAV ĆE OSTATI BEZ OTPADA JER ĆE ISTI BITI PRODAN NA TRŽIŠTU. OSNOVNA PRETPOSTAVKA SUSTAVA JE DA POSTOJE KONTINUIRANE KOLIČINE OTPADA ZA KOJE JE USPOSTAVLJEN SUSTAV.	Ne postoji odgovor	
1318	Ante Tičić	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	Za dio odredbe stavka 2. traži se obrazloženje: Koji su to komercijalni uvjeti za spomenute usluge za korisnike koji nisu kućanstvo. Da li to znači da OMJU ili za količinu predanog otpada bude veća za 10 i više puta (kao sada).	Ne postoji odgovor	
1319	Komunalne usluge Cres Lošinj d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	U Članku 67. stavak 2 davatelj usluge dužan je na zahtjev korisnika koji nije kućanstvo (drugi izvori komunalnog otpada) osigurati pružanje usluga iz članka 62. stavka 3. točke 1. podtočki 2., 3. i 4. i točke 2. ovoga Zakona pod komercijalnim uvjetima. To znači da društvo mora biti tehnički i kadrovski ekipirano kako bi na vrhuncu turističke sezone moglo prikupiti sve količine biootpada, reciklabilnog otpada te glomaznog otpada ali korisnik koji nije kućanstvo može ugovoriti tu uslugu s nekim drugim. Obzirom da su svi korisnici koji nisu kućanstvo jedna kategorija i obzirom na cijenu MJU i po toj se osnovi se očekuju 10 puta manji prihodi nego do sada, iz kojih sredstava bi se trebao pokrivati trošak hladnog pogona koji će biti neiskorišten ako korisnici koji nisu kućanstva ne ugovore uslugu s komunalnim društvom. U tijeku su natječaji za izgradnju kompostana i sortirnica. Predviđene količine biootpada i reciklabilnog otpada na temelju kojih su izrađene studije izvodljivosti i analiza troškova i koristi obuhvaćaju ukupne količine otpada na području davanja usluge. U turističkim mjestima, (naš slučaj Cres, Mali Lošinj) najmanje 50% svih vrsta otpada dolazi od korisnika koji nisu kućanstvo. Ako se te količine (osim MKO) preusmjere na druge davatelje usluga, neće se ostvariti predviđene količine temeljem kojih su dimenzionirana postrojenja sortirnica i kompostana te postoji mogućnost penalizacije tih projekata. Obzirom da se MKO predaje komunalnom društvu, a tijek ostalih vrsta otpada iz Članka 62. stavka 3. točke 1. podtočki 2., 3. i nije pod nadzorom JLS-a i ne ulazi u statistiku odvojeno prikupljenog otpada, značajno će se smanjiti statistički pokazatelji za pojedinu JLS te prijeti penalizacija obzirom na statističke pokazatelje. Da bi osigurali i pružanje usluga iz članka 62. stavka 3. točke 1. podtočki 2., 3. i 4. i naplatili ih po komercijalnim uvjetima moramo osigurati mjerenje težine preuzetih količina reciklabilnog otpada. Obzirom da imamo preko tisuću korisnika koji nisu kućanstvo (oko 10% svih korisnika) i da je njih 90% vezano uz turističku djelatnost koja je izrazito sezonalna sa ekstremnim vršnim opterećenjem, organizacija tog posla je vrlo zahtjevna i skupa. Na svom području organizirali smo prikupljanje stakla, papira, plastike i metalne ambalaže putem spremnika na	Ne postoji odgovor	

			<p>javnim površinama (oko 130 pozicija). Kako ćemo spriječiti korisnike (njih 1000) koji nisu kućanstvo da odlažu otpad u te spremnike za 0 kn ako bi inače, recimo, za plastiku trebali platiti 3kn/kg.</p> <p>Trenutno je cijena zbrinjavanja ambalažne plastike 4 puta veća od zbrinjavanja MKO. Kako poticati odvojeno prikupljanje ako se postave komercijalni uvjeti prema korisnicima koji nisu kućanstva, ako će im odlaganje reciklabilnog otpada biti skuplje od MKO.</p> <p>3. Članak 67. stavak (1) točka 4. Davatelj usluge je dužan osigurati korisniku usluge spremnike za primopredaju komunalnog otpada. Pitanje je: da li se odnosi na sve korisnike i sve vrste otpada i što se događa ako korisnik koji nije kućanstvo ne predaje reciklabilni otpad davatelju usluge, da li ostaje ta obveza.</p>		
1320	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	<p>Vezano uz stavak 1. točku 4. potrebno je preformulirati ovu točku s obzirom da je potrebno omogućiti i predaju otpada u vrećicama, ne samo u spremnicima, ovisno o specifičnostima određenih JLS ili određenog područja unutar JLS.</p> <p>Vezano uz stavak 1. točku 12. napominje se da je umjesto naređivanja da predaju miješani otpad u CGO, potrebno omogućiti JLS da miješani otpad obrađuju i u lokalnim modularnim postrojenjima koja sa ekološki prihvatljivom tehnologijom zbrinjavaju miješani otpad u industrijsku sirovinu i inertni ostatak. Potrebno je što prije sufinancirati izgradnju takvih postrojenja, budući se tehnologija u postojećim centrima za gospodarenje otpadom pokazala neuspješnom u postizanju ciljeva u gospodarenju otpadom te se na otvaranje mnogih centara čeka već godinama, a RH si ne može dopustiti oslanjanje na centre narednih 5. godina provedbe ovog zakona, već je potrebno što prije usmjeriti financiranje u lokalna postrojenja za zbrinjavanje miješanog otpada koja su gore spomenuta.</p>	Ne postoji odgovor	
1321	Zagrebački holding d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	<p>Članak 67. stavak 2.</p> <p>Na kraju rečenice dodati riječi: „koje određuje davatelj javne usluge“</p> <p>Ukoliko je obveza davatelja javne usluge da na zahtjev korisnika, koji nije kućanstvo, mora osigurati pružanje usluga onda komercijalne uvjete mora davatelj usluge i određivati.</p>	Ne postoji odgovor	
1322	Zagrebački holding d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	<p>Članak 67. stavak 1. točka 10.</p> <p>Predlaže se brisati riječi: „kratku uputu“</p> <p>Navedeno je nepotrebno za sve vrste spremnika, npr za miješani komunalni otpad, a iziskivalo bi nove bitne troškove. Istovremeno, bolje je da se navedena uputa nalazi na web stranicama davatelja usluge ili u obavijesti koja se dostavlja prema korisnicima usluga.</p>	Ne postoji odgovor	
1323	Udruga gradova u RH	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	<p>Uz članak 67. stavak 1. točku 10.</p> <p>Ostaje upitno što se smatra „kratkim uputama“ te jesu li one uopće nužne. Pretpostavlja li se ovdje nabiranje vrsta i pojava oblika otpada koji se skupljaju u tom spremniku ili možda nešto drugo? Dvojbeno je trebaju li uopće na spremniku „kratke upute“, osim osnovne oznake o kojoj vrsti otpada se radi. Korisnik bi trebao biti educiran od davatelja usluge te dobiti upute prije korištenja usluge na više raznovrsnih načina i u više prigoda što se svakako ne postiže stavljanjem uputa na posude.</p>	Ne postoji odgovor	
1324	Lidija Runko Luttenberger	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	<p>(1) Davatelj usluge je dužan</p> <p>7. osigurati uvjete kojima se ostvaruje pojedinačno korištenje javne usluge neovisno o broju korisnika usluge koji koriste zajednički spremnik</p> <p>Potrebno je nadodati uvjete kojima se ostvaruje i pojedini obračun količine otpada čime se postiže individualizirana naplata.</p> <p>12. predati miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom sukladno Planu Umjesto naređivanja da predaju miješani otpad u CGO,</p>	Ne postoji odgovor	

			<p>potrebno je omogućiti JLS da miješani otpad obrađuju i u lokalnim modularnim postrojenjima koja sa ekološki prihvatljivom tehnologijom zbrinjavaju miješani otpad u industrijsku sirovinu i inertni ostatak.</p> <p>(4) Korisnik usluge je dužan:</p> <p>1. koristiti javnu uslugu na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge na način da proizvedeni komunalni otpad predaje putem zaduženog spremnika</p> <p>Potrebno je preformulirati ovu točku s obzirom da je potrebno omogućiti i predaju otpada u vrećicama ne samo u spremnicima.</p> <p>4. odgovarati za postupanje s otpadom i spremnikom na obračunskom mjestu korisnika usluge, te kad više korisnika koristi zajednički spremnik zajedno s ostalim korisnicima usluge na istom obračunskom mjestu odgovarati za obveze nastale zajedničkim korištenjem spremnika</p> <p>Potrebno je preformulirati ovu točku jer korisnici usluge ne mogu odgovarati za štete u/oko spremnika kojeg dijele s drugim korisnicima jer ne mogu non-stop pratiti kakvo je stanje. Potrebno je propisati da se omogući kontrola putem kamera ili na drugi način kada je riječ o zajedničkom korištenju spremnika od strane više korisnika usluge (npr. višestambene zgrade) kako bi se utvrdili prekršitelji i kako se korisnici koji nisu ništa skrivili ne bi dodatno opterećivali nepravednim nametima i drugim oblicima kazni.</p>		
1325	HGK	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže u stavku 1. u točki 10. brisati riječi: „kratku uputu“, a u stavku 2. riječ „dužan“ zamijeniti rječju „može“.	Ne postoji odgovor	
1326	KD Čistoća d.o.o. Rijeka	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	<p>Članak 67. stavak 1. točka 8. Odredba je u redu ako Fond to odmah odredi i ako odmah počne plaćati troškove postupanja sa reciklabilnim otpadom u visini stvarnih troškova, a ako ne? – Ponavljamo kako nije moguće odrediti cijenu javne usluge ako se ne zna koliki iznos troškova sufinancira Fond.</p> <p>Članak 67. stavak 1. točka 9. Pogrešno se poziva na članak 77., evidencije su u članku 79. prijedloga.</p> <p>Članak 67. stavak 2. i drugi vezani članci Predlaže se da se u članku 67. briše stavak 2. ili da se riječ „osigurati“ zamjeni sa „ponuditi“ jer se inače uvodi baš obveza da se korisniku koji nije kućanstvo mora osigurati pružanje i drugih usluga osim prikupljanja MKO, a već je navedeno da se to pruža pod komercijalnim uvjetima i kao takvo je prihvatljivo (u članku 68. stavak 5.). Sukladno tome treba brisati i prekršajnu odredbu iz članka 162. prijedloga.</p>	Ne postoji odgovor	
1327	KD Čistoća d.o.o. Rijeka	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	Članak 67. stavak 1. točka 7. Znači li predmetna odredba da je davatelj javne usluge obavezan ugraditi bravice, otpadomjere, ograditi spremnike ili poduzeti neke druge aktivnosti u cilju individualizacije odlaganja otpada u zajedničke spremnike?	Ne postoji odgovor	
1328	Usluga Poreč d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	Članak 67. stavak 4. - predlaže se izbacivanje dijel teksta" rashoda od javne usluge " - davatelj usluge ne može posebno voditi evidenciju rashoda od javne usluge. Npr. kako podijeliti troškove kamiona, radne snage, energenata i sl koji nastanu kada taj jedan kamion obavlja javnu uslugu u istom danu na više JLS kao i kada u istom danu obavi uslugu pod „ komercijalnim uvjetima „	Ne postoji odgovor	
1329	Usluga Poreč d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	članak 67. stavak 2. - iz navedenog proizlazi da je davatelj usluge u obvezi donesti i poseban cjenik za pravne osobe, van cjenika javne usluge, a za zbrinjavanje vrste otpada iz članka 62. St.3 točke 1.podtočki 2,3 i 4 i točke 2 Zakona. Da li i navedeni cjenik mora imati istu strukturu kao i cjenik javne usluge	Ne postoji odgovor	

			<p>? Da li se i na navedeni cjenik mora provesti procedura kao i za cjenik javne usluge. Navedeno kontradiktorno je sa načinom utvrđivanja cijene javne usluge, budući jedan dio pravnih osoba tu uslugu mogu ugovoriti sa drugim subjektima čime komunalac nema osnovne parametre za utvrđivanje odmjerenih troškova obavljanja javne usluge.</p>		
1330	ZELENA AKCIJA	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	<p>(1) Davatelj usluge je dužan</p> <p>7. osigurati uvjete kojima se ostvaruje pojedinačno korištenje javne usluge neovisno o broju korisnika usluge koji koriste zajednički spremnik</p> <p>Potrebno je nadodati uvjete kojima se ostvaruje i pojedinični obračun količine otpada čime se postiže individualizirana naplata.</p> <p>12. predati miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom sukladno Planu</p> <p>Umjesto naređivanja da predaju miješani otpad u CGO, potrebno je omogućiti JLS da miješani otpad obrađuju i u lokalnim modularnim postrojenjima koja sa ekološki prihvatljivom tehnologijom zbrinjavaju miješani otpad u industrijsku sirovinu i inertni ostatak.</p> <p>(4) Korisnik usluge je dužan:</p> <p>1. koristiti javnu uslugu na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge na način da proizvedeni komunalni otpad predaje putem zaduženog spremnika</p> <p>Potrebno je preformulirati ovu točku s obzirom da je potrebno omogućiti i predaju otpada u vrećicama ne samo u spremnicima.</p> <p>4. odgovarati za postupanje s otpadom i spremnikom na obračunskom mjestu korisnika usluge, te kad više korisnika koristi zajednički spremnik zajedno s ostalim korisnicima usluge na istom obračunskom mjestu odgovarati za obveze nastale zajedničkim korištenjem spremnika</p> <p>Potrebno je preformulirati ovu točku jer korisnici usluge ne mogu odgovarati za štete u/oko spremnika kojeg dijele s drugim korisnicima jer ne mogu non-stop pratiti kakvo je stanje. Potrebno je propisati da se omogući kontrola putem kamera ili na drugi način kada je riječ o zajedničkom korištenju spremnika od strane više korisnika usluge (npr. višestambene zgrade) kako bi se utvrdili prekršitelji i kako se korisnici koji nisu ništa skrivili ne bi dodatno opterećivali nepravednim nametima i drugim oblicima kazni.</p>	Ne postoji odgovor	
1331	GRAD ZAGREB	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	<p>Predlaže se u članku 67. stavku 1. točki 12. navesti na koji se Plan navedena odredba odnosi.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>U članku 67. stavku 1. točki 12. nije razvidno na koji se Plan navedena odredba odnosi.</p>	Ne postoji odgovor	
1332	Eko.-Adria d.o.o.	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	<p>Stavak 1., točka 7. - Dodati da se pojedinačnim korištenjem javne usluge smatra posjedovanje vlastitog spremnika i/ili mogućnost odlaganja otpada u spremnik sa otpadomjerom</p>	Ne postoji odgovor	
1333	GORAN GREGUREK	Davatelj javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 67.	<p>U st.1.t.4 te vezano t.10, zatim st.3 trebalo bi izmijeniti odnosno dopuniti tekst.</p> <p>Radi se o tome da su u nizu jedinica lokalne samouprave spremnike one same osigurale, odnosno oni su u njihovom vlasništvu. Također su i natpisi na spremnicima već tome prilagođeni.</p> <p>Smatram također da nije dobro rješenje u st.1. t.10 i st.3 propisivati "održavanje natpisa" i "uputa" na samom spremniku, jer se to i do sada često mijenjalo iz razno-raznih razloga. Lijepiti nove naljepnice na tisućama spremnika nema nikakvog smisla. Informiranje korisnika letcima, putem web stranica i/ili facebooka je zadovoljavajuća forma.</p>	Ne postoji odgovor	

1334	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Korisnik javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 68.	Predlažemo izmjenu stavka 4. točke 9. na način da ista glasi: 9. dostaviti davatelju usluge Izjavu o načinu korištenja javne usluge te osobne podatke nužne za uredno vođenje Evidencije i izdavanja računa	Ne postoji odgovor	
1335	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Korisnik javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 68.	Predlažemo izmjenu članka 68. stavka 1. na način da isti sada glasi: (1) Korisnik javne usluge na području pružanja usluge (u daljnjem tekstu: korisnik usluge) je vlasnik nekretnine, odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine kada je vlasnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika te korisnici nekretnine koji nisu zemljišno – knjižni vlasnici nekretnine, ali imaju prijavljeno prebivalište na adresi nekretnine za koju se obračunava javna usluga, a upisani zemljišno – knjižni vlasnik nije poznat.	Ne postoji odgovor	
1336	DAVOR SKROZA	Korisnik javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 68.	ČISTOČA - VARAŽDIN stavak 5: ...a korištenje ostalih usluga iz članka 62. stavka 3. ovoga Zakona propisuje JLS odlukom o načinu pružanja javnih usluga.	Ne postoji odgovor	
1337	Ante Tičić	Korisnik javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 68.	Predlaže se dopuna točke 8. stavka 4. kako slijedi: Iza riječi nastanka, dodati riječi: osim ako korisnik javne usluge biološki ili kompostirani komunalni otpad koristi za potrebe svog kućanstva.	Ne postoji odgovor	
1338	Ante Tičić	Korisnik javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 68.	Predlaže se brisanje odredbe točke 4. stavka 4. Obrazloženje: Odredba nerealno obvezuje korisnike usluga zajedničkog spremnika da „zajedno s ostalim korisnicima usluge odgovaraju za obveze u slučaju kada ti korisnici usluge zajednički nastupaju prema davatelju usluge“ Naime, korisnici korištenja zajedničkog spremnika koji se nalazi na javnoprometnoj površini nemaju instrumente zaštite spremnika niti ovlaštenje za djelovanje na javnoprometnoj površini. Odredba bi bila „prihvatljiva“ uvođenjem „građanskih policija po kvartovima“, ako već to „nije“ nadležnost djelatnika komunalnih redara i drugih ovlaštene službe	Ne postoji odgovor	
1339	Ante Tičić	Korisnik javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 68.	Predlaže se brisanje stavka 2. Obrazloženje: Sukladno odredbi članka 3. točka 5. Direktive i 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. „proizvođač otpada“ znači svaka (fizička ili pravna, op.a) osoba čijom aktivnošću nastaje otpad (izvorni proizvođač otpada) ili svaka osoba koja prethodnom obradom, miješanjem ili drugim postupkom mijenja sastav ili svojstva otpada. Dakle, nepošteno je, pa i ekonomski neopravno da se naplaćuje, u pravilu veće cijene javne usluge (miješani ili biorazgradivi komunalni otpad), te predstavlja očito diskriminirajući odnos prema pravnim osobama. S druge strane, ako je društveni interes stimulatивно selektiranje i odvajanje potencijalne sirovine diskriminirajući odnos nije društveno opravdan.	Ne postoji odgovor	
1340	Komunalne usluge Cres Lošinj d.o.o.	Korisnik javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 68.	U stavku 2 pitanje je da li su korisnici fizičke osobe „iznajmljivači“ korisnici kućanstva ili korisnik koji nije kućanstvo? Smatramo da je vrlo bitno definiranje statusa korisnika „iznajmljivača“ s obzirom da je na otocima turizam glavna djelatnost.	Ne postoji odgovor	
1341	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Korisnik javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 68.	Vezano uz stavak 2. točku 1. upućujemo na potrebu diferenciranja trajnih i povremenih korisnika (vlasnici stanova, kuća, nekretnina za odmor) za koje ne mogu vrijediti isti uvjeti, odnosno isto opterećenje u snošenju cijene javne usluge. Vezano uz stavak 4. točku 1. potrebno je preformulirati ovu točku s obzirom da je potrebno omogućiti i predaju otpada u vrećicama ne samo u spremnicima.	Ne postoji odgovor	
1342	Zagrebački holding d.o.o.	Korisnik javne usluge sakupljanja	Članak 68. stavak 5. Na kraju rečenice dodati riječi: „koje određuje davatelj	Ne postoji odgovor	

		komunalnog otpada, Članak 68.	javne usluge“ Ukoliko je obveza davatelja javne usluge da na zahtjev korisnika, koji nije kućanstvo, mora osigurati pružanje usluga onda komercijalne uvjete mora davatelj usluge i određivati.		
1343	6. MAJ d.o.o.	Korisnik javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 68.	Uz stavak 5. postavlja nam se pitanje jesu li iznajmljivači postelja, soba i apartmana u turizmu, te OPG-i u smislu ovog Nacrta zakona kućanstva ili ne-kućanstva? Ukoliko su ne-kućanstva, ovo će u praksi generirati komunalni nered kojega JLS neće moći razriješiti sukladno svojim nedovoljnim ovlastima po drugim zakonima.	Ne postoji odgovor	
1344	Grad Karlovac	Korisnik javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 68.	čl.68. st.5. molimo obrazloženje - da li znači da javne ustanove (škole, vrtići, muzeji), kao i mali iznajmljivači (koji koriste objekt i za iznajmljivanje i za stanovanje/odmor) moraju plaćati komercijalnu cijenu za odvojeno prikupljeni reciklabilni otpad. Navedeno je protivno čl.62.st.3. gdje je točno definirano što je uključeno u javnu uslugu a na ovaj način se cijela kategorija korisnika izuzima iz korištenja velikog dijela javne usluge.Korisnici koji nisu kućanstvo ionako će plaćati veću cijenu obvezne minimalne javne usluge, a na ovaj način će imati znatno povećane troškove.	Ne postoji odgovor	
1345	HGK	Korisnik javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 68.	Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže stavak 1. dopuniti tako da glasi: „(1) Korisnik javne usluge na području pružanja usluge (u daljnjem tekstu: korisnik usluge) je vlasnik nekretnine, odnosno posjednik ako vlasništvo nije ažurirano u zemljišnim knjigama, odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine kada je vlasnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika i o tome obavijestio davatelja usluge.“ Obrazloženje: Ovo predlažemo zbog nesređenosti zemljišnih knjiga, još uvijek ima nekretnina koje nisu zemljišno – knjižno riješene i na kojima su u zemljišnim knjigama upisane pokojne osobe, a nekretnine se koriste. Nasljednicima, nije u interesu provoditi ostavinske postupke jer nasljednici odgovaraju za dugove ostavitelja do visine naslijeđene imovine. Sukladno sadašnjem zakonodavnom okviru sudovi uobičajeno sude primjenjujući sadašnji čl.30. st.5. ZOGO-a Postojala je sudska praksa starijeg datuma, prije ZOGO-a, kada su sudovi ukoliko bi se dokazalo tijekom sudskog postupka da zaduženi korisnik ima prijavljeno prebivalište u predmetnoj nekretnini to prihvaćali i donosili odluke kojim su osobe koje prebivaju na predmetnoj adresi i imaju osobnu iskaznicu izdanu na predmetnoj adresi proglašavali takve korisnike obveznicima plaćanja javne usluge, neovisno o činjenici što nisu zemljišno – knjižni vlasnici. Stoga je prijedlog da se u odredbu čl. 68. ZOGO-a uvrste i korisnici nekretnine koji nisu zemljišno – knjižni vlasnici nekretnine, ali imaju prijavljeno prebivalište na adresi nekretnine za koju se obračunava javna usluga, a upisani zemljišno – knjižni vlasnik je preminuo. Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže izmijeniti stavak 2. tako da glasi: „(2) Korisnici javne usluge iz stavka 1. ovoga članka koji nekretninu koriste trajno ili povremeno, u svrhu stanovanja (vlasnici stanova, kuća, nekretnina za odmor) ili u svrhu obavljanja djelatnosti ili druge svrhe, razvrstavaju se u kategoriju:...”	Ne postoji odgovor	
1346	Tajana Cvrtnjak	Korisnik javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 68.	Predlažem da se pojam nekretnine u smislu ovog Zakona definira kao svaki stambeni prostor (stan, kuća, kuća za odmor i svaka druga nekretnina koja koristi za stanovanje ili boravak ljudi) te poslovni prostor (prostor koji se koristi za obavljanje proizvodne, ugostiteljske ili bilo koje druge gospodarske djelatnosti). Shodno navedenom, predlaže se da čl. 68. Zakona glasi:	Ne postoji odgovor	

			<p>Ovisno o namjeni korištenja nekretnine, korisnici javne usluge mogu biti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Korisnici kućanstva - za nekretnine čija je namjena stambena (dalje u Zakonu: Korisnici kućanstva) ili - Poslovni korisnici - za nekretnine čija je namjena poslovna (dalje u Zakonu: Poslovni korisnici). <p>Pritom je slažem sa donjim komentarima u svezi jasnijeg razvrstavanja kuća za odmor i apartmana koji se iznajmljuju trećim osobama. Trebalo bi utvrditi koliko otpada tada stvaraju ti prostori kad u njima borave treće osobe (je li količina otpada jednaka kad bi obitelj vlasnika koristila kuću za odmor u odnosu kad bi se ona koristila po osnovi najma trećim osobama?).</p>		
1347	Eko.-Adria d.o.o.	Korisnik javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 68.	Spadaju li iznajmljivači u 1. ili 2. kategoriju Korisnika javne usluge ukoliko koriste nekretninu samo za iznajmljivanje – obavljanje djelatnosti?	Ne postoji odgovor	
1348	Udruga gradova u RH	Korisnik javne usluge sakupljanja komunalnog otpada, Članak 68.	<p>Veza uz čl. 68, koji definira korisnika javne usluge predlaže se dopuniti i precizirati, tako da glasi:</p> <p>„(1) Korisnik javne usluge na području pružanja usluge (u daljnjem tekstu: korisnik usluge) je vlasnik nekretnine, odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine kada je vlasnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika i o tome obavijestio davatelja usluge, ili posjednik ukoliko vlasništvo nije ažurirano u zemljišnim knjigama, ili korisnik nekretnine koji nije zemljišnoknjižni vlasnik nekretnine, ali ima prijavljeno prebivalište na adresi nekretnine za koju se obračunava javna usluga, a upisani zemljišnoknjižni vlasnik je preminuo.“</p> <p>Obrazloženje dopune:</p> <p>Sukladno sadašnjem ZOGO-u sudovi sude kako je to odredbom novog ZOGO-a u čl. 68. predviđeno. Još uvijek ima nekretnina koje nisu zemljišnoknjižno riješene i na kojima su u zemljišnim knjigama upisane pokojne osobe, a nekretnine se koriste. Nasljednicima, nije u interesu provoditi ostavinske postupke jer nasljednici odgovaraju za dugove ostavitelja do visine naslijeđene imovine.</p> <p>Sukladno sadašnjem zakonodavnom okviru sudovi uobičajeno sude primjenjujući sadašnji čl.30. st.5. ZOGO-a Postojala je sudska praksa starijeg datuma, prije ZOGO-a, kada su sudovi ukoliko bi se dokazalo tijekom sudske postupka da zaduženi korisnik ima prijavljeno prebivalište u predmetnoj nekretnini to prihvaćali i donosili odluke kojim su osobe koje prebivaju na predmetnoj adresi i imaju osobnu iskaznicu izdanu na predmetnoj adresi proglašavali takve korisnike obveznicima plaćanja javne usluge, neovisno o činjenici što nisu zemljišnoknjižni vlasnici. Stoga je prijedlog da se u odredbu čl. 68. ZOGO-a uvrste i korisnici nekretnine koji nisu zemljišnoknjižni vlasnici nekretnine, ali imaju prijavljeno prebivalište na adresi nekretnine za koju se obračunava javna usluga, a upisani zemljišnoknjižni vlasnik je preminuo.</p> <p>U stavku 2. predložimo preformulaciju kako slijedi:</p> <p>„Korisnici javne usluge iz stavka 1. ovoga članka koji nekretninu koriste trajno ili povremeno, u svrhu stanovanja (vlasnici stanova, kuća, nekretnina za odmor) ili u svrhu obavljanja djelatnosti ili druge svrhe, razvrstavaju se u kategoriju:“</p> <p>Ovakva formulacija, za razliku od Nacrta predložene, nedvojbeno definira tko je dužan plaćati trošak javne usluge.</p> <p>Uz stavak 5. postavlja nam se pitanje jesu li iznajmljivači postelja, soba i apartmana u turizmu, te OPG-i u smislu ovog Nacrta zakona kućanstva ili ne-kućanstva? Ukoliko su ne-kućanstva, ovo će u praksi generirati komunalni nered kojega JLS neće moći razriješiti sukladno svojim nedovoljnim ovlastima po drugim zakonima.</p>	Ne postoji odgovor	
1349	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Nekretnina koja se trajno ne koristi, Članak 69.	Predložimo izmijeniti članak 69. stavak 2. na način da isti sada glasi:	Ne postoji odgovor	

			(2) Ukoliko je potrebno, trajno nekorisćenje nekretnine može se dokazivati i temeljem podataka očitavanja mjernih uređaja za potrošnju električne energije, plina, ili pitke vode, ili na drugi način. Ukoliko korisnici ne prilože propisanu dokumentaciju u obvezi su plaćati cijenu minimalne javne usluge za predmetno obračunsko mjesto.		
1350	Zagrebački holding d.o.o.	Nekretnina koja se trajno ne koristi, Članak 69.	Članak 69. stavak 2. Izbaciti riječ „Iznimno“ Kontrola nad nekretninama koje se trajno ne koriste mora se kontinuirano provoditi kako se navedeno pravo ne bi zlorabilo.	Ne postoji odgovor	
1351	Udruga gradova u RH	Nekretnina koja se trajno ne koristi, Članak 69.	Uz članak 69. U stavku 2. članka 69. predlažemo brisati riječi „Iznimno, ukoliko je potrebno,“.	Ne postoji odgovor	
1352	HGK	Nekretnina koja se trajno ne koristi, Članak 69.	Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže u stavku 2. brisati riječi „Iznimno, ukoliko je potrebno,“.	Ne postoji odgovor	
1353	KD Čistoća d.o.o. Rijeka	Nekretnina koja se trajno ne koristi, Članak 69.	Članak 69. stavci 1. i 2. Predlaže se objediniti stavke u jedan koji glasi: „nekretnina koja se trajno ne koristi se utvrđuje na temelju očitovanja vlasnika nekretnine, a dokazuje se temeljem podataka očitavanja mjernih uređaja za potrošnju električne energije, plina, ili pitke vode, ili na drugi način.“ Navedeno iz razloga što se mora dokazati da se nekretnina trajno ne koristi, samo očitovanje vlasnika nije dovoljno.	Ne postoji odgovor	
1354	Usluga Poreč d.o.o.	Nekretnina koja se trajno ne koristi, Članak 69.	članak 69 - u cijelosti je za davatelja usluge nesigurno, neučinkovito i ekonomski štetno prepustiti na volju vlasniku nekretnine da se samo temeljem očitovanja istog nekretnina trajno ne koristi. Predviđena iznimka mora se utvrditi kao pravilo odnosno mora uz očitovanje dostaviti potrebna očitovanja mjernih mjesta. Također, nejasno je od kada počinje teći rok od 12. mjeseci.	Ne postoji odgovor	
1355	Tajana Cvrtnjak	Nekretnina koja se trajno ne koristi, Članak 69.	Potrebno je redefinirati pojam „Nekretnina koja se trajno ne koristi“ te taj institut detaljnije urediti Zakonom Predlažem izmjenu sintagme iz „... trajno ne koristi“ u „... trajnije neće koristiti“. Naime, pojam „trajno“ označava nešto što je konačno i nepromjenjivo, dok „trajnije“ označava trenutno stanje sa mogućnošću nastupa promjena. Uz to, djelovanje instituta Trajnijeg nekorisćenja nekretnine je djelovanje u budućnost, a dokaz o istome se ne može pronaći u prošlim stanjima i događajima. Obrazloženje: Primjer na slučaju. Korisnik samac umre. Po njegovoj smrti njegovi nasljednici ni itko drugi u toj nekretnini neće živjeti duže razdoblje. No, kuća se po proteku godine i pol prodaje, i time dobiva novog vlasnika koji se, u slučaju da će u toj kući živjeti dužan uključiti u sustav korištenja javne usluge. Naime, „Trajno“ predmijeva da nekretnina više nikad neće biti korištena, a u danom primjeru kuća nije bila trajno nekorisćena već trajnije nekorisćena. Trebalo bi utvrditi u kojem trenutku nastupa pravo korisnika (vlasnika nekretnine) za podnošenje zahtjeva za proglašenje neke nekretnine trajno/ije nekorisćenom. Jel to u trenutku kad se ta nekretnina već 12 mjeseci neprekidno ne koristi ili u trenutku kad korisnik u skladu sa svojim namjerama korištenja procjeni da se njegova nekretnina zaista neće koristiti. Primjerice, u danom primjeru smrti samca zaista nema zlouporabe mogućnosti proglašenja nekretnine trajnije nekorisćenom. No, kod ovog instituta treba pronaći ravnotežu između zahtjeva za ostvarivanjem prava korisnika da se njegova nekretnina proglasni trajnije nekorisćenom, i prava davatelja javne usluge (i JLS) da zahtijeva uključenje pojedine nekretnine u sustav korištenja javne usluge. Nije u duhu potrošačkih prava	Ne postoji odgovor	

			<p>inzistirati na uključenju neke nekretnine u sustav korištenja javne usluge i stvarati obveze korisniku na ime cijene javne usluge ako tu nekretninu stvarno nitko ne koristi niti u njoj stvara otpad. Uz to, pogrešno je tražiti dokaz o nekorištenju nekretnine (stanje struje itd) s par mjeseci unazad, kad institut trajnijeg nekorištenja ima djelovanje u sadašnjosti i budućnosti pa vlasnik mora dokazati nešto što tek dolazi, za buduće vrijeme.</p> <p>S obzirom na sve navedeno predlaže se definicija (čl. 69. Zakona): Nekretnina koja se trajnije neće koristiti</p> <p>Nekretnina koja se trajnije neće koristiti je nekretnina za koju je vlasnik predvidi i dokaže da se u njoj duže od 12 mjeseci neće prebivati, boraviti, da se neće iznajmljivati niti se na bilo koji drugi način i u bilo koju drugu svrhu koristiti. Trajnje nekorištenom nekretninom smatra se i nekretnina koja je u ruševnom stanju te nije pogodna za korištenje.</p> <p>Vlasnik nekretnine koja se trajnije neće koristiti će okolnost trajnijeg nekorištenja nekretnine prijaviti davatelju javne usluge pismenim očitovanjem.</p> <p>Davatelj javne usluge u svrhu dokaza trajnijeg nekorištenja nekretnine od vlasnika nekretnine može zatražiti i podnošenje druge dokumentacije (dokaz da je nekretnina u kojoj živi odnosno prebiva uključena u sustav javne usluge, dokaz o smrti prijašnjeg vlasnika, dokaz o preseljenju, dokaz o prestanku obavljanja djelatnosti u toj nekretnini i dr.).</p> <p>Vlasnik nekretnine koja se trajnije ne koristi obvezuje se, u slučaju nastupa promjene u svezi korištenja nekretnine (useljanja, najma, kupoprodaje...), istu okolnosti bez odgode prijaviti davatelju javne usluge te tu nekretninu uključiti u sustav korištenja javne usluge.</p> <p>U svakom slučaju, potrebno je razraditi institut Nekretnine koja se trajno ne koristi</p>		
1356	Eko.-Adria d.o.o.	Nekretnina koja se trajno ne koristi, Članak 69.	<p>Stavak 1. - Dodati: ili se neće koristiti u narednom razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci</p> <p>Stavak 3. - Dodati: Uzastopno ne koristi u razdoblju od najmanje 12 mjeseci</p> <p>Dodati stavak 4. Ukoliko se nekretnina započinje koristiti prije isteka od 12 mjeseci, vlasnik nekretnine dužan je platiti cijenu obvezne minimalne javne usluge za protekli period u kojem se ista nije plaćala na temelju Izjave vlasnika o nekorištenju nekretnine.</p>	Ne postoji odgovor	
1357	GORAN GREGUREK	Nekretnina koja se trajno ne koristi, Članak 69.	Kao što sam komentirao u čl.4, predlažem da se uvede pojam "Nekretnina koja se povremeno koristi" te da se taj pojam definira novim člankom 70.	Ne postoji odgovor	
1358	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Ugovorna kazna , Članak 70.	Molimo propisati koje dokaze treba osigurati davatelj javne usluge da može naplatiti ugovornu kaznu	Ne postoji odgovor	
1359	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Ugovorna kazna , Članak 70.	<p>Predlažemo brisati</p> <p>a najviše do iznosa godišnje cijene obvezne minimalne javne usluge obračunate korisniku usluge iz stavka 1. ovog članka.</p> <p>Trošak uklanjanja posljedica može daleko premašiti iznos minimalne javne usluge zbog čega smatramo kako visinu iste ne treba ograničiti</p>	Ne postoji odgovor	
1360	DAVOR SKROZA	Ugovorna kazna , Članak 70.	ČISTOČA - VARAŽDIN stavak 5.: umjesto ODMJERENE upisati razmjernan za svako pojedinačno postupanje	Ne postoji odgovor	
1361	Tea Juričić	Ugovorna kazna , Članak 70.	(4) Kad više korisnika usluge koristi zajednički spremnik, nastalu obvezu plaćanja ugovorne kazne u slučaju kad se ne utvrdi odgovornost pojedinog korisnika snose svi korisnici usluge koji koriste zajednički spremnik sukladno udjelima u korištenju spremnika.	Ne postoji odgovor	

			Potrebno je omogućiti najkvalitetniji način nadzora kako se korisnici usluge koji nisu odgovorni za nastala kršenja propisa ne bi opterećivali plaćanjem ugovornih kazni.		
1362	WWF Adria	Ugovorna kazna , Članak 70.	Potrebno je omogućiti najkvalitetniji način nadzora kako se korisnici usluge koji nisu odgovorni za nastala kršenja propisa ne bi opterećivali plaćanjem ugovornih kazni.	Ne postoji odgovor	
1363	Josip Katalinić	Ugovorna kazna , Članak 70.	(4) Kad više korisnika usluge koristi zajednički spremnik, nastalu obvezu plaćanja ugovorne kazne u slučaju kad se ne utvrdi odgovornost pojedinog korisnika snose svi korisnici usluge koji koriste zajednički spremnik sukladno udjelima u korištenju spremnika. Potrebno je omogućiti najkvalitetniji način nadzora kako se korisnici usluge koji nisu odgovorni za nastala kršenja propisa ne bi opterećivali plaćanjem ugovornih kazni.	Ne postoji odgovor	
1364	Ante Tičić	Ugovorna kazna , Članak 70.	Predlaže se brisanje stavka 4. Obrazloženje: Odredba je nerealna budući korisnici koji koriste zajednički spremnik nemaju ovlaštenje uredovati na javnoj površini, niti mogu biti odgovorni za eventualno nastalu štetu.	Ne postoji odgovor	
1365	Zagrebački holding d.o.o.	Ugovorna kazna , Članak 70.	Članak 70. stavak 2. Iza riječi: „takvog postupanja“staviti točku, a ostali tekst se briše Ne treba ugovorne kazne vezati za cijenu obvezne minimalne javne usluge jer troškovi uklanjanja posljedica nepropisnog gospodarenja otpadom u mnogim slučajevima bitno premašuju iznos obvezne minimalne javne usluge.	Ne postoji odgovor	
1366	6. MAJ d.o.o.	Ugovorna kazna , Članak 70.	Predložimo brisanje stavka 5. Problemi će se pojaviti prilikom računovodstvenog praćenja koji dio računa je podmiren u slučaju kada korisnik plaća samo dio iznosa na računu, a što je čest slučaj. Za očekivat je da će se u praksi često događati da će naplata ugovorne kazne imati za posljedicu mnoge Prigovore i Reklamacije. Bolje je da to bude zasebna faktura, po potrebi potkrijepljena dokazima i sl.	Ne postoji odgovor	
1367	Lidija Runko Luttenberger	Ugovorna kazna , Članak 70.	Članak 70. (4) Kad više korisnika usluge koristi zajednički spremnik, nastalu obvezu plaćanja ugovorne kazne u slučaju kad se ne utvrdi odgovornost pojedinog korisnika snose svi korisnici usluge koji koriste zajednički spremnik sukladno udjelima u korištenju spremnika. Potrebno je omogućiti najkvalitetniji način nadzora kako se korisnici usluge koji nisu odgovorni za nastala kršenja propisa ne bi opterećivali plaćanjem ugovornih kazni.	Ne postoji odgovor	
1368	HGK	Ugovorna kazna , Članak 70.	Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže u stavku 2. brisati riječi: „a najviše do iznosa godišnje cijene obvezne minimalne javne usluge obračunate korisniku usluge iz stavka 1. ovog članka.“ Obrazloženje: Ovo je potrebno zato što korisnik svojim protupravnim ponašanjem može izazvati daleko veći trošak sanacije njegovog djelovanja nego što na razini godine plati OMJU. Dapače, navedeni dio članka diskriminira korisnike koji plaćaju različiti OMJU, jer će za jednak teži prekršaj platiti različitu ugovornu kaznu. Dakle, korisnik javne usluge u spremnik može odložiti otpad čije zbrinjavanje davatelj javne usluge mora platiti po vrlo visokoj cijeni (problematični otpad, npr. ambalaža od herbicida i pesticida, motornih ulja, ostala opasnim tvarima onečišćena ambalaža, lijekovi, citotoksici i citostatici, toneri, boce pod tlakom, građevinsku šutu, baterije, žarulje...).	Ne postoji odgovor	
1369	KD Čistoća d.o.o. Rijeka	Ugovorna kazna , Članak 70.	Članak 70. stavak 2. Ugovorna kazna koja je razmjerna troškovima uklanjanja nema smisla ako je ograničena visinom OMJU, a istovremeno je namjera Zakona da OMJU	Ne postoji odgovor	

			bude čim manji. Prijedlog je da stavak glasi: „Iznos ugovorne kazne određen za pojedino postupanje korisnika usluge mora biti razmjern troškovima uklanjanja posljedica takvog postupanja.“ odnosno brisati dio koji glasi: „a najviše do iznosa godišnje cijene obvezne minimalne javne usluge obračunate korisniku usluge iz stavka 1. ovog članka.“		
1370	Usluga Poreč d.o.o.	Ugovorna kazna , Članak 70.	članak 70. stavak 2. - Izbaciti tekst počevši od " a najviše do iznosa.... " , uzimajući u obzir činjenicu da bi prema predloženom nacrtu prijedloga korisnici unutar iste kategorije plaćali istu cijenu ugovorne kazne neovisno o težini i veličini njihovog ne ispunjavanja obveza	Ne postoji odgovor	
1371	ZELENA AKCIJA	Ugovorna kazna , Članak 70.	(4) Kad više korisnika usluge koristi zajednički spremnik, nastalu obvezu plaćanja ugovorne kazne u slučaju kad se ne utvrdi odgovornost pojedinog korisnika snose svi korisnici usluge koji koriste zajednički spremnik sukladno udjelima u korištenju spremnika. Potrebno je omogućiti najkvalitetniji način nadzora kako se korisnici usluge koji nisu odgovorni za nastala kršenja propisa ne bi opterećivali plaćanjem ugovornih kazni.	Ne postoji odgovor	
1372	Eko.-Adria d.o.o.	Ugovorna kazna , Članak 70.	Stavak 2. Brisati: „mora biti razmjern troškovima uklanjanja posljedica takvog postupanja“	Ne postoji odgovor	
1373	Udruga gradova u RH	Ugovorna kazna , Članak 70.	Uz članak 70. stavak 2. Postavlja se pitanje što ako trošak sanacije štete iznosi daleko više od godišnjeg iznosa OMJU - onda nema razmjera? Tko će snositi razliku stvarnog troška? Opet se vraćamo na to da li je ugovorna kazna određena iznosom ili određiva prema cijeni sanacije. Stoga predlažemo izbrisati riječi „a najviše do iznosa godišnje cijene obvezne minimalne javne usluge obračunate korisniku usluge iz stavka 1. ovog članka.“ Obrazloženje: Ovo je potrebno iz razloga što korisnik svojim protupravnim ponašanjem može izazvati daleko veći trošak sanacije njegovog djelovanja nego što na nivou godine plati OMJU. Dapače, navedeni dio članka diskriminira korisnike koji plaćaju različiti OMJU, jer će za jednak teži prekršaj platiti različitu ugovornu kaznu. Dakle, korisnik javne usluge u spremnik može odložiti otpad čije zbrinjavanje davatelj javne usluge mora platiti po vrlo visokoj cijeni (problematici otpad, npr. ambalaža od herbicida i pesticida, motornih ulja, ostala opasnim tvarima onečišćena ambalaža, lijekovi, citotoksici i citostatici, toneri, boce pod tlakom, građevinsku šutu, baterije, žarulje...).	Ne postoji odgovor	
1374	GORAN GREGUREK	Ugovorna kazna , Članak 70.	Predlažem da se st.5 izbriše. Obrazloženje: Problem je računovodstvenog praćenja koji dio računa je podmiren u slučaju kada korisnik plaća samo dio iznosa na računu, a što je čest slučaj. Za očekivat je da će se u praksi često događati da će naplata ugovorne kazne imati za posljedicu mnoge Prigovore i Reklamacije. Bolje je da to bude zasebna faktura, po potrebi potkrijepljena dokazima i sl.	Ne postoji odgovor	
1375	Zagrebački holding d.o.o.	Izjava o načinu korištenja javne usluge, Članak 71.	Članak 71. stavak 6. Dodaje se nova točka 3. koja glasi: 3. za podatke iz Izjave navedene u točkama 1. i 2. u stavku 2. članka 14. Uredbe. Za podatke iz članka 14. stavka 2. točke 1. i 2. Uredbe o gospodarenju otpadom postoji propisana procedura izmjene podataka. Navedeni se ne mogu jednostrano mijenjati u Izjavi od strane korisnika usluge (adresa, MBG, i sl)	Ne postoji odgovor	
1376	6. MAJ d.o.o.	Izjava o načinu korištenja javne usluge, Članak 71.	Dodati stavak 10. u kojem se navodi: Ukoliko korisnik nije dostavio Izjavu, i ne koristi uslugu a nije se očitovao da trajno ne koristi nekretninu, Korisniku će se dodijeliti spremnik (ukoliko ga nema) i obračunavati će mu se cijena obvezne minimalne javne usluge.	Ne postoji odgovor	
1377	Eko.-Adria d.o.o.	Izjava o načinu korištenja javne	Dodati stavak 10. u kojem se navodi: Ukoliko korisnik nije dostavio Izjavu, i ne koristi uslugu a nije se očitovao	Ne postoji odgovor	

		usluge, Članak 71.	da trajno ne koristi nekretninu, Korisniku će se dodijeliti spremnik (ukoliko ga nema) i obračunavati će mu se cijena obvezne minimalne javne usluge Dodati stavak 11. Korisnik usluge dužan se je u Izjavi očitovati što je za njega primjeren način dostave obavijesti, računa i ostalih postupaka vezanih za korištenje javne usluge		
1378	Udruga za zaštitu prava potrošača "Splitski potrošač"	Cijena Javne usluge, Članak 72.	Predlažemo brisanje točke 2. iz stavka 2. Korisnici ne pitaju za cijenu usluge prema količini predanog otpada, i spremni su plaćati svaku cijenu koja omogućava da se što više otpada pretvori upotjecajnu sirovinu. Zadržavanje paušala štetno je i nestimalativno za odvajanje otpada na pragu korisnika. Bojazan davatelja uslugu da će korisnici izbjegavati isporuku te da će otpad bacati u okoliš predstavlja grubo nepovjerenje prema korisnicima usluga. Ne smatramo da i će i toga biti ali zaboravili ste da važan dio sustavu je edukacija korisnika, a ko treba i na mjestu odlaganja otpada, te sustavkontrola uz angažiranje kom.redara i plaćenih kontrolora opremljeni sa odgovarajućom tehnikom do snimanja mjesta odlaganja.	Ne postoji odgovor	
1379	DAVOR SKROZA	Cijena Javne usluge, Članak 72.	ČISTOČA - VARAŽDIN stavak 5.: OMJER cijene za količinu predanog MKO i cijene OMJU koji je PRIHVATLJIV omjer ovih dviju cijena 30:70, 40:60, 50:50, ili 0:100...? zbog ovog stavka potrebno je definirati način obračuna obje cijene. Što čini cijenu za količinu predanog MKO? Nije li to volumen spremnika odnosno cijena zbrinjavanja otpada tog volumena i broj pražnjenja. Ako je to to, onda je najbolji omjer za RH 0:100 što znači da na području RH više nema MKO...to je valjda i osnovni cilj. Ako u cijeni treba biti OMJER onda točno treba napomenuti što je struktura prve cijene, a što je struktura druge cijene. Ako dio troškova OMJU prebacite u varijabilni dio (radi omjera npr. 40:60) tada će u slučaju da korisnici ne stave spremnike na pražnjenje neće moći naplatiti tih 40% cijene...nije baš logično??? Ukoliko će to biti obveza davateljima JU onda će se, na žalost korisnicima, morati uračunati gubici po ovoj osnovi....Cijena obvezne minimalne JU treba obuhvaćati sve troškove poslovanja davatelja JU osim zbrinjavanja MKO koji troškovi čine varijabilni dio cijene. Uskoro rastu cijene zbrinjavanja MKO pa će, bez brige, omjer ovih cijena biti zakonodavcu prihvatljiv (primjer Marinščina..omjer je dobar, a građani se bune). CIJENA JAVNE USLUGE mora biti takva da se davateljima javnih usluga omogući pokrivanje troškova poslovanja po toj osnovi.	Ne postoji odgovor	
1380	Tea Juričić	Cijena Javne usluge, Članak 72.	(2) Strukturu cijene javne usluge čini: 1. cijena za količinu predanog miješanog komunalnog otpada i 2. cijena obvezne minimalne javne usluge. Potrebno je definirati i popust na ukupnu cijenu usluge od minimalno 30% za korisnike koji ne koriste uslugu prikupljanja biootpada jer samostalno kompostiraju vlastiti biootpad te rasterećuju davatelja usluge. (5) Omjer cijene za količinu predanog miješanog otpada i cijene obvezne minimalne javne usluge u cijeni javne usluge mora biti odmjeran na način koji će osigurati obavljanje javne usluge na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, javnost rada i onečišćivač plaća, kako bi se osiguralo i poticalo odvojeno sakupljanje otpada. Što se omjera tiče, potrebno je jasnije definirati da cijena obvezne minimalne javne usluge ne smije prelaziti 30% ukupne cijene javne usluge, čime se osigurava da korisnici usluge mogu pravilnim ponašanjem utjecati na postizanje niže cijene od onih koji se nepravilno odnose prema otpadu. To će ujedno potaknuti korisnike na smanjenje količina otpada i motivirati ih na veći angažman u odvajanju otpada. Ukoliko se ne definira	Ne postoji odgovor	

			<p>navedeno, neodgovorna komunalna poduzeća mogu (a to se već i dešava diljem RH) staviti fiksni dio cijene u iznosu većem čak i od 90% ukupne cijene usluge pa građani kroz mali varijabilni dio gotovo nikako pravilnim ponašanjem ne mogu utjecati na iznose svojih računa, a u tom slučaju nema niti povećane motivacije za povećani angažman u odvajanju otpada, što bi trebao biti cilj svakog komunalnog poduzeća kako bi se dostigle veće stope odvojenog prikupljanja otpada, umjesto penalizacije građana zbog suprotnog.</p>		
1381	Josip Katalinić	Cijena Javne usluge, Članak 72.	<p>(2) Strukturu cijene javne usluge čini: 1. cijena za količinu predanog miješanog komunalnog otpada i 2. cijena obvezne minimalne javne usluge. Potrebno je definirati i popust na ukupnu cijenu usluge od minimalno 30% za korisnike koji ne koriste uslugu prikupljanja biootpada jer samostalno kompostiraju vlastiti biootpad te rasterećuju davatelja usluge. (5) Omjer cijene za količinu predanog miješanog otpada i cijene obvezne minimalne javne usluge u cijeni javne usluge mora biti odmjeran na način koji će osigurati obavljanje javne usluge na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, javnost rada i onečišćivač plaća, kako bi se osiguralo i poticalo odvojeno sakupljanje otpada. Što se omjera tiče, potrebno je jasnije definirati da cijena obvezne minimalne javne usluge ne smije prelaziti 30% ukupne cijene javne usluge, čime se osigurava da korisnici usluge mogu pravilnim ponašanjem utjecati na postizanje niže cijene od onih koji se nepravilno odnose prema otpadu. To će ujedno potaknuti korisnike na smanjenje količina otpada i motivirati ih na veći angažman u odvajanju otpada. Ukoliko se ne definira navedeno, neodgovorna komunalna poduzeća mogu (a to se već i dešava diljem RH) staviti fiksni dio cijene u iznosu većem čak i od 90% ukupne cijene usluge pa građani kroz mali varijabilni dio gotovo nikako pravilnim ponašanjem ne mogu utjecati na iznose svojih računa, a u tom slučaju nema niti povećane motivacije za povećani angažman u odvajanju otpada, što bi trebao biti cilj svakog komunalnog poduzeća kako bi se dostigle veće stope odvojenog prikupljanja otpada, umjesto penalizacije građana zbog suprotnog.</p>	Ne postoji odgovor	
1382	Ante Tičić	Cijena Javne usluge, Članak 72.	<p>Nositelj izrade Nacrta prijedloga novog ZOGO ne predlaže jasni kriterije za utvrđivanju cijene OMJU – čitaj: PAUŠAL. Međutim, iz Nacrta ZOGU ne postoji svrhu plaćanje PAUŠALA, definirano općim nabravanjem (da bi se opravdao namet u obliku PAUŠALA, op.a) svrhe: osigurati obavljanje javne usluge na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, javnost rada i onečišćivač plaća, kako bi se osiguralo i poticalo odvojeno sakupljanje otpada bez ikakvih kriterija ne prihvatljivo je,</p>	Ne postoji odgovor	
1383	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Cijena Javne usluge, Članak 72.	<p>Vežano uz stavak 1. i 2. članka potrebno je definirati i popust na ukupnu cijenu usluge od 30-40% za korisnike koji ne koriste uslugu prikupljanja biootpada, jer samostalno kompostiraju vlastiti biootpad te rasterećuju davatelja usluge koji ne mora zbrinuti njihov biootpad. Ovo je primjer koji su slijedile uspješne talijanske općine i gradovi – pioniri u odvojenom prikupljanju i recikliranju otpada. Vežano uz stavak 5. članka potrebno je jasnije definirati omjer cijene, a ne ostaviti na volju JLS, da cijena obvezne minimalne javne usluge ne smije prelaziti 30% ukupne cijene javne usluge, čime se osigurava da korisnici usluge mogu pravilnim postupanjem s otpadom</p>	Ne postoji odgovor	

			<p>utjecati na postizanje niže ukupne cijene od onih koji se nepravilno odnose prema otpadu. To će ujedno potaknuti korisnike na smanjenje količina miješanog komunalnog otpada i motivirati ih na veći angažman u odvajanju otpada. Ukoliko se ne definira navedeno, neodgovorna komunalna poduzeća mogu (a to se već i događalo diljem RH) odrediti fiksni dio cijene, odnosno cijenu obvezne minimalne javne usluge u iznosu većem čak i od 90% ukupne cijene usluge pa građani kroz mali varijabilni dio gotovo nikako pravilnim ponašanjem ne mogu utjecati na iznose svojih računa, a u tom slučaju nema niti povećane motivacije za veći angažman u odvajanju otpada, što bi trebao biti cilj svakog komunalnog poduzeća kako bi se dostigle veće stope odvojenog prikupljanja otpada, umjesto penalizacije građana zbog suprotnog.</p> <p>Apeliramo još jednom na jasno zakonsko definiranje max postotka koji može iznositi cijena obvezne minimalne javne usluge u ukupnoj cijeni usluge. Ovo definiranje predstavlja iznimno važan segment sustava održivog gospodarenja otpadom te ne smije biti otvoreno za interpretaciju i različita tumačenja donositeljima odluka u JLS.</p>		
1384	HGK	Cijena Javne usluge, Članak 72.	<p>S obzirom na odredbe ovog Prijedloga zakona koje se odnose na definiranje cijene javne usluge, koja između ostalog obuhvaća i troškove obrade miješanog otpada (čl. 77. st.1. t.3.), članice Grupacije centara za gospodarenje otpadom HGK predlažu da se unutar ovoga članka propiše obvezno javno iskazivanje cijene koje se odnose na usluge od strane CGO-a.</p>	Ne postoji odgovor	
1385	Irena Burba	Cijena Javne usluge, Članak 72.	<p>Udruga Zelena Istra: (2) Strukturu cijene javne usluge čini:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. cijena za količinu predanog miješanog komunalnog otpada i 2. cijena obvezne minimalne javne usluge. <p>Potrebno je definirati i popust na ukupnu cijenu usluge od minimalno 30% za korisnike koji ne koriste uslugu prikupljanja biootpada jer samostalno kompostiraju vlastiti biootpad te rasterećuju davatelja usluge.</p> <p>(5) Omjer cijene za količinu predanog miješanog otpada i cijene obvezne minimalne javne usluge u cijeni javne usluge mora biti odmjeran na način koji će osigurati obavljanje javne usluge na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, javnost rada i onečišćivač plaća, kako bi se osiguralo i poticalo odvojeno sakupljanje otpada.</p> <p>Što se omjera tiče, potrebno je jasnije definirati da cijena obvezne minimalne javne usluge ne smije prelaziti 30% ukupne cijene javne usluge, čime se osigurava da korisnici usluge mogu pravilnim ponašanjem utjecati na postizanje niže cijene od onih koji se nepravilno odnose prema otpadu. To će ujedno potaknuti korisnike na smanjenje količina otpada i motivirati ih na veći angažman u odvajanju otpada. Ukoliko se ne definira navedeno, neodgovorna komunalna poduzeća mogu (a to se već i dešava diljem RH) staviti fiksni dio cijene u iznosu većem čak i od 90% ukupne cijene usluge pa građani kroz mali varijabilni dio gotovo nikako pravilnim ponašanjem ne mogu utjecati na iznose svojih računa, a u tom slučaju nema niti povećane motivacije za povećani angažman u odvajanju otpada, što bi trebao biti cilj svakog komunalnog poduzeća kako bi se dostigle veće stope odvojenog prikupljanja otpada, umjesto penalizacije građana zbog suprotnog.</p>	Ne postoji odgovor	
1386	GORAN GREGUREK	Cijena Javne usluge, Članak 72.	<p>Predlažem brisanje čl.5 iz jednostavnog razloga što će u praksi biti mnogo "ispravnog tumačenja pojma odmjerenosti".</p> <p>Čak i kod istog davatalja javne usluge, u jednoj općini će taj odnos biti odmjeran na jedan način, dok u drugoj općini ili gradu isti kriteriji neće više biti primjereni.</p>	Ne postoji odgovor	

1387	Lidija Runko Luttenberger	Cijena Javne usluge, Članak 72.	<p>(2) Strukturu cijene javne usluge čini: 1. cijena za količinu predanog miješanog komunalnog otpada i 2. cijena obvezne minimalne javne usluge.</p> <p>Potrebno je definirati i popust na ukupnu cijenu usluge od minimalno 30% za korisnike koji ne koriste uslugu prikupljanja biootpada jer samostalno kompostiraju vlastiti biootpad te rasterećuju davatelja usluge.</p> <p>(5) Omjer cijene za količinu predanog miješanog otpada i cijene obvezne minimalne javne usluge u cijeni javne usluge mora biti odmjeran na način koji će osigurati obavljanje javne usluge na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, javnost rada i onečišćivač plaća, kako bi se osiguralo i poticalo odvojeno sakupljanje otpada.</p> <p>Što se omjera tiče, potrebno je jasnije definirati da cijena obvezne minimalne javne usluge ne smije prelaziti 30% ukupne cijene javne usluge, čime se osigurava da korisnici usluge mogu pravilnim ponašanjem utjecati na postizanje niže cijene od onih koji se nepravilno odnose prema otpadu. To će ujedno potaknuti korisnike na smanjenje količina otpada i motivirati ih na veći angažman u odvajanju otpada. Ukoliko se ne definira navedeno, neodgovorna komunalna poduzeća mogu (a to se već i dešava diljem RH) staviti fiksni dio cijene u iznosu većem čak i od 90% ukupne cijene usluge pa građani kroz mali varijabilni dio gotovo nikako pravilnim ponašanjem ne mogu utjecati na iznose svojih računa, a u tom slučaju nema niti povećane motivacije za povećani angažman u odvajanju otpada, što bi trebao biti cilj svakog komunalnog poduzeća kako bi se dostigle veće stope odvojenog prikupljanja otpada, umjesto penalizacije građana zbog suprotnog.</p>	Ne postoji odgovor	
1388	Usluga Poreč d.o.o.	Cijena Javne usluge, Članak 72.	<p>članak 72. stavak 5. - Potrebno jasno definirati što podrazumijeva omjer budući omjer treba biti odmjeran. Kako i temeljem čega ima biti odmjeran budući da JLS u odluci donosi iznos cijene minimalne javne usluge a nema podatke o troškovima obavljanja javne usluge.</p>	Ne postoji odgovor	
1389	ZELENA AKCIJA	Cijena Javne usluge, Članak 72.	<p>(2) Strukturu cijene javne usluge čini: 1. cijena za količinu predanog miješanog komunalnog otpada i 2. cijena obvezne minimalne javne usluge.</p> <p>Potrebno je definirati i popust na ukupnu cijenu usluge od minimalno 30% za korisnike koji ne koriste uslugu prikupljanja biootpada jer samostalno kompostiraju vlastiti biootpad te rasterećuju davatelja usluge.</p> <p>(5) Omjer cijene za količinu predanog miješanog otpada i cijene obvezne minimalne javne usluge u cijeni javne usluge mora biti odmjeran na način koji će osigurati obavljanje javne usluge na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, javnost rada i onečišćivač plaća, kako bi se osiguralo i poticalo odvojeno sakupljanje otpada.</p> <p>Što se omjera tiče, potrebno je jasnije definirati da cijena obvezne minimalne javne usluge ne smije prelaziti 30% ukupne cijene javne usluge, čime se osigurava da korisnici usluge mogu pravilnim ponašanjem utjecati na postizanje niže cijene od onih koji se nepravilno odnose prema otpadu. To će ujedno potaknuti korisnike na smanjenje količina otpada i motivirati ih na veći angažman u odvajanju otpada. Ukoliko se ne definira navedeno, neodgovorna komunalna poduzeća mogu (a to se već i dešava diljem RH) staviti fiksni dio cijene u iznosu većem čak i od 90% ukupne cijene usluge pa građani kroz mali varijabilni dio gotovo nikako pravilnim ponašanjem ne mogu utjecati na iznose svojih računa, a u tom slučaju nema niti povećane motivacije za povećani angažman u odvajanju otpada, što bi trebao biti cilj svakog komunalnog poduzeća kako bi se dostigle</p>	Ne postoji odgovor	

			veće stope odvojenog prikupljanja otpada, umjesto penalizacije građana zbog suprotnog.		
1390	Udruga za zaštitu prava potrošača "Splitski potrošač"	Obvezna minimalna javna usluga, Članak 73.	Predlažemo brisanje članka 73. Obrazloženje: Cijena minimalno javna usluga ako ne sadrži jasno o kojoj se USLUZI radi, po nazivu, jedinici mjere količini, cijeni i iznosu usluge suprotna je odredbi članka 63. Općeg poreznog zakona.	Ne postoji odgovor	
1391	DAVOR SKROZA	Obvezna minimalna javna usluga, Članak 73.	ČISTOČA - VARAŽDIN stavak 2.: u tekstu umjesto minimum sredstava upisati IZNOS sredstava dodati stavak 5.: Dodatkom VII ovog Zakona određuje se način izračuna cijene OMJU	Ne postoji odgovor	
1392	Tea Juričić	Obvezna minimalna javna usluga, Članak 73.	(3) Obvezna minimalna javna usluga je minimum sredstava koje je potrebno osigurati radi ekonomski održivog poslovanja te sigurnosti, redovitosti i kvalitete pružanja javne usluge, kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu Potrebno je definirati da cijena obvezne minimalne javne usluge ne smije prelaziti 30% ukupne cijene javne usluge, čime se osigurava motiviranost korisnika da pravilnim postupanjem utječu na varijabilni dio cijene.	Ne postoji odgovor	
1393	Josip Katalinić	Obvezna minimalna javna usluga, Članak 73.	(3) Obvezna minimalna javna usluga je minimum sredstava koje je potrebno osigurati radi ekonomski održivog poslovanja te sigurnosti, redovitosti i kvalitete pružanja javne usluge, kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu Potrebno je definirati da cijena obvezne minimalne javne usluge ne smije prelaziti 30% ukupne cijene javne usluge, čime se osigurava motiviranost korisnika da pravilnim postupanjem utječu na varijabilni dio cijene.	Ne postoji odgovor	
1394	Ante Tičić	Obvezna minimalna javna usluga, Članak 73.	Cijena MJU nije usluga budući se ne iskazuje kao rezultat jasno definirane poslovne aktivnosti - usluge, jedinicom mjere i količinom iste. De facto OMJU je čisti paušal kojim se naplaćuje nešto što se ne može dokazati. Svrha naplate OMJU moraju se pokrivati iz cijene usluge prema količini proizvedenog i predanog MKO i/ili BRO. Uostalom, OMJU nije sukladna ni odredbama EU, koliko je nama poznato. Nadalje, su svi korisnici usluga (pravne i fizičke osobe, op.a) izjednačeni u pravima i obvezama, sukladno odredbi DIREKTIVE 2008/98/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA, od 19. studenoga 2008. proizvođači otpada, i ako je UMJU jedinstveno utvrđena za kućanstva i oni koji to nisu pokušajte pojasniti oporavdanost utvrđivanja različite cijene MJU. Na kraju, pokušajte dati prihvatljivo obrazloženje zašto bi, na primjer, osoba koja obavlja usluge iznajmljivanja kapaciteta u turizmu od cca 60 dana "moraju" plaćati po cijeni OMJU za pravne osobe i to ne 60 dana nego 365 dana. Zašto imamo osjećaj da nas administracija uporno guši koje-kakvim paušalima ...	Ne postoji odgovor	
1395	Komunalne usluge Cres Lošinj d.o.o.	Obvezna minimalna javna usluga, Članak 73.	U stavci (3) predviđena je: jedinstvena cijena obvezne minimalne javne usluge za korisnika usluge razvrstanog u kategoriju korisnika koji nije kućanstvo. (isto vrijedi i za korisnike kućanstvo). Obzirom da na taj način svrstavamo u istu kategoriju npr. obrt koji izrađuje ključeve i kamp sa 3.500 smještajnih jedinica držimo da je taj način određivanja cijene minimalne javne usluge nepravedan i neodrživ. Obrazloženje: U periodu izvan sezone dnevne količine otpada su u prosjeku na području Cresa i Malog Lošinja 9 tona MKO dnevno. Vršno opterećenje koje traje nekoliko dana u osmom mjesecu je 52 tone MKO dnevno što je 5,8 puta više od van sezone. Sličan odnos je i za reciklabilni otpad. Svi tehnički i kadrovski resursi moraju biti dimenzionirani na količine iz vršnog opterećenja, prije i poslije sezone, odnosno 10 mjeseci u godini oni su	Ne postoji odgovor	

			<p>neiskorišteni ali stvaraju trošak. To najbolje pokazuje odnos rashoda (bez troška odlaganja na CGO Mariščina koji je neutralan) gospodarenju otpadom u kolovozu i u siječnju koji je u našem društvu samo 44% veći u kolovozu, što znači da je glavnina troška konstantna kroz cijelu godinu i ne ovisi puno o količini prikupljenog otpada.</p> <p>Ta predimenzioniranost sustava nastala je zbog obveze pružanja usluge u vršnom opterećenju i razmjerna je smještajnom kapacitetu pojedinog korisnika te je pravedno da se trošak predimenzioniranosti raspodjeli prema tom kriteriju kako bi se osigurali uvjeti iz stavke (2) članka 73. Zakona.</p> <p>Primjer iz prakse:</p> <p>Po sadašnjem načinu obračuna od MJU za korisnike koji nisu kućanstva uprihodimo oko 12.000.000,00kn. Po prijedlogu novog zakona cijenu MJU za korisnike koji nisu kućanstva, uzimajući u obzir ekonomske kriterije, cijena se mora prilagoditi najmanjima, moguće je uprihoditi 1.300.000,00kn. Kako bi se nadoknadio nastali manjak novca, cijena za prikupljanje i zbrinjavanje MKO za korisnike koji nisu kućanstvo morati će se povećati za 10 puta, odnosno na 4,50 kn/kg. Toliko radikalno povećanje cijena prouzročiti će bacanje otpada izvan sustava.</p> <p>Obzirom na cijenu kućanstva od 0,48 kn/kg u praksi će biti nemoguće spriječiti manipulaciju otpadom, odnosno korisnik usluge koji nije kućanstvo otpad odnese kući i baci ga kao kućanstvo.</p> <p>U tom kontekstu u Članku 72.stavak (5) :“ Omjer cijene za količinu predanog miješanog otpada i cijene obvezne minimalne javne usluge u cijeni javne usluge mora biti odmjeren na način...” nema smisla jer zakon određuje maksimalnu cijenu cijenu MJU (prilagodba ekonomski najslabijem korisniku koji nije kućanstvo), a društvo mora potrebna sredstva za namaknuti kroz povećanu cijenu za predani mješani otpad, a omjer tih cijena je podatak koji je irelevantan.</p> <p>Također neodrživa je odredba prema kojoj, u slučaju da se na istom obračunskom mjestu isti korisnik može razvrstati i u kategoriju kućanstvo i u kategoriju korisnika koji nije kućanstvo, korisnik je dužan plaćati samo cijenu MJU za kategoriju korisnika koji nije kućanstvo. Smatramo da svaki korisnik mora imati ubavezu plaćanja cijene MJU za kategoriju kojoj pripada.</p>		
1396	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Obvezna minimalna javna usluga, Članak 73.	<p>Vezano uz stavak 2. članka potrebno je jasnije definirati, a ne ostaviti na volju JLS da cijena obvezne minimalne javne usluge ne smije prelaziti 30% ukupne cijene javne usluge, čime se osigurava da korisnici usluge mogu pravilnim postupanjem s otpadom utjecati na postizanje niže ukupne cijene od onih koji se nepravilno odnose prema otpadu. To će ujedno potaknuti korisnike na smanjenje količina miješanog komunalnog otpada i motivirati ih na veći angažman u odvajanju otpada.</p> <p>Ukoliko se ne definira navedeno, neodgovorna komunalna poduzeća mogu (a to se već i događalo diljem RH) odrediti fiksni dio cijene, odnosno cijenu obvezne minimalne javne usluge u iznosu većem čak i od 90% ukupne cijene usluge pa građani kroz mali varijabilni dio gotovo nikako pravilnim ponašanjem ne mogu utjecati na iznose svojih računa, a u tom slučaju nema niti povećane motivacije za veći angažman u odvajanju otpada, što bi trebao biti cilj svakog komunalnog poduzeća kako bi se dostigle veće stope odvojenog prikupljanja otpada, umjesto penalizacije građana zbog suprotnog.</p> <p>Apeliramo još jednom na jasno zakonsko definiranje max postotka koji može iznositi cijena obvezne minimalne javne usluge u ukupnoj cijeni usluge. Ovo definiranje predstavlja iznimno važan segment sustava održivog gospodarenja otpadom te ne smije biti otvoreno za interpretaciju i različita tumačenja donositeljima odluka u JLS.</p>	Ne postoji odgovor	
1397	6. MAJ d.o.o.	Obvezna minimalna javna	Da li zakonodavac stvarno smatra normalnim da je cijena minimalne javne usluge jedinstvena za sve	Ne postoji odgovor	

		usluga, Članak 73.	korisnike privrede tj. za korisnike kategorije korisnici koji nisu kućanstvo (čl.73. stv. 3. toč.2.). Minimalna javna usluga zahtjeva minimum sredstva koja su potrebna za rad sustava što obuhvaća sve fiksne troškove kao što su nabavka vozila, opreme, troškovi deponije, troškove djelatnika, servisiranje vozila i sl. kao i one koje sam Zakon nameće: izgradnju pretovarnih stanica, garaža, reciklažnih dvorišta, sanacija deponija i sl. Ovakvom formulacijom zakona, zakonodavac bitno povećava račune manjim poduzetnicima i obrtnicima, dok smanjuje velikim poduzetnicima. Npr. „Arena centar“ ili bilo koji drugi trgovački centar će plaćati istu minimalnu uslugu kao npr. postolar, Auto kamp kapaciteta 10.000 ljudi će plaćati istu cijenu minimalne javne usluge kao Auto Kamp u vlasništvu OPG-a, kapaciteta 12 ljudi. Iako npr. trgovački centri troškovno bitno više utječe na poslovanje komunalnih poduzeća u troškovima minimalne javne usluge, nego npr. postolar. Sukladno prijedlogu zakona zakonodavac te troškove svjesno prebacuje na manje poduzetnike iako ih oni ne stvaraju. Ako čl.73. stv. 3. toč.2. ostane sukladno predloženom, zakonodavac je propisao da će „postolar“ sufinancirati poslovanje „trgovačkog centra“. Prijedlog čl.73. stv. 3. toč.2. : davatelj usluge propisati će cjenik za cijenu minimalne javne za korisnika usluge razvrstanog u kategoriju korisnika koji nije kućanstvo.		
1398	Udruga gradova u RH	Obvezna minimalna javna usluga, Članak 73.	Uz članak 73. općenito, a posebno uz stavak 3. točku 2. Smatramo da je osnovni problem s ovakvom kategorizacijom korisnika javne usluge (privatni iznajmljivači u kategoriji korisnika koji obavljaju djelatnost) iznajmljivanje soba i apartmana turistima dva do četiri mjeseca godišnje što je jedna je od najrasprostranjenijih djelatnosti u priobalju, od koje živi veliki broj ljudi. U praksi se pokazalo nemogućim doći do podataka o njima, osim onih podataka koje ljudi daju dobrovoljno. Podatke iz e-visitora Turističke zajednice ne daju, njihov središnji ured to tumači obvezom zaštite osobnih podataka. Uredi uprave, tj. upravni odjeli u županijama nadležni za poslove gospodarstva navodno bi trebali imati registre iznajmljivača, ali ih nemaju u elektronskom obliku, tako da se pouzdana informacija o iznajmljivaču što se tiče broja jedinica koje iznajmljuje ne može dobiti ni iz jednog izvora. Rezultat toga je da se ne može razlikovati velike i male iznajmljivače, pa su u istoj kategoriji i oni koji iznajmljuju sobu s 2 kreveta i oni koji iznajmljuju cijelu apartmansku zgradu. Posljedično s kategorizacijom kao djelatnost, iznajmljivači su dužni davatelju javne usluge predavati samo MKO, a za reciklabilne frakcije mogu sklapati ugovore po komercijalnim uvjetima. Ovo je potpuno nerealno, jer su isti otkako se otpad odvojeno skuplja koristili mogućnost nenaplatne predaje otpadnog papira, plastike itd. lokalnom davatelju javne usluge i sasvim sigurno neće mijenjati svoj dosadašnji način ponašanja i sami sebi komplicirati život. Uostalom, tko će kontrolirati njihovo ponašanje s otpadom, sklapanje ugovora za reciklabilne frakcije, prateće listove? Dodatno, ukoliko se u nekoj turističkoj sredini 60% domaćinstava bavi iznajmljivanjem, lokalnom davatelju javne usluge „pobjeći će“ njihov reciklabilni otpad iz evidencije, a MKO će ostati. Čak i ako je sredina imala visoku stopu odvajanja KO, ovakvim razvrstavanjem iznajmljivača doći će u situaciju radikalnog smanjenja stope odvojenog skupljanja i plaćanja poticajne naknade. Jednostavno iz razloga što je pretežita lokalna djelatnost turističko iznajmljivanje!	Ne postoji odgovor	
1399	Lidija Runko Luttenberger	Obvezna minimalna javna usluga, Članak 73.	(3) Obvezna minimalna javna usluga je minimum sredstava koje je potrebno osigurati radi ekonomski održivog poslovanja te sigurnosti, redovitosti i kvalitete pružanja javne usluge, kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu Potrebno je definirati da cijena obvezne minimalne javne usluge ne smije prelaziti 30% ukupne cijene javne usluge, čime se osigurava motiviranost korisnika da pravilnim postupanjem utječu na varijabilni dio cijene.	Ne postoji odgovor	

1400	HGK	Obvezna minimalna javna usluga, Članak 73.	U odnosu na odredbu stavka 3. točke 2., Grupacija održavanja čistoće HGK smatra da je osnovni problem s ovakvom kategorizacijom korisnika javne usluge (privatni iznajmljivači u kategoriji korisnika koji obavljaju djelatnost) iznajmljivanje soba i apartmana turistima 2-4 mjeseca godišnje jedna je od najrasprostranjenijih djelatnosti u priobalju, od koje živi veliki broj ljudi. U praksi se pokazalo nemogućim doći do podataka o njima, osim onih podataka koje ljudi daju dobrovoljno. Podatke iz e-visitora Turističke zajednice ne daju, njihov središnji ured to tumači obvezom zaštite osobnih podataka. Uredi državne uprave u županijama nadležni za poslove gospodarstva navodno bi trebali imati registre iznajmljivača, ali ih nemaju u elektronskom obliku, tako da se pouzdana informacija o iznajmljivaču što se tiče broja jedinica koje iznajmljuje ne može dobiti ni iz jednog izvora. Rezultat toga je da se ne može razlikovati velike i male iznajmljivače, pa su u istoj kategoriji i oni koji iznajmljuju sobu s 2 kreveta i oni koji iznajmljuju cijelu apartmansku zgradu. Posljedično s kategorizacijom kao djelatnost, iznajmljivači su dužni davatelju javne usluge predavati samo MKO, a za reciklabilne frakcije mogu sklapati ugovore po komercijalnim uvjetima. Ovo je potpuno nerealno, jer su isti otkako se otpad odvojeno skuplja koristili mogućnost nenaplatne predaje otpadnog papira, plastike itd. lokalnom davatelju javne usluge i sasvim sigurno neće mijenjati svoj dosadašnji način ponašanja i sami sebi komplicirati život. Uostalom, tko će nadzirati njihovo postupanje s otpadom, sklapanje ugovora za reciklabilne frakcije, prateće listove? Dodatno, ako se u nekoj turističkoj sredini 60% domaćinstava bavi iznajmljivanjem, lokalnom davatelju javne usluge „pobjeći će“ njihov reciklabilni otpad iz evidencije, a MKO će ostati. Čak i ako je sredina imala visoku stopu odvajanja KO, ovakvim razvrstavanjem iznajmljivača doći će u situaciju radikalnog smanjenja stope odvojenog sakupljanja i plaćanja poticajne naknade. Jednostavno zato što je pretežita lokalna djelatnost turističko iznajmljivanje!	Ne postoji odgovor	
1401	KD Čistoća d.o.o. Rijeka	Obvezna minimalna javna usluga, Članak 73.	Članak 73. stavak 3. točke 1. i 2. Ponovo se uvodi jedinstvena cijena za kućanstvo i jedinstvena cijena za ostale koji nisu kućanstvo (čak nema niti podkategorija ostalih). Mala kućanstva (jednočlana i dvočlana) rade manje otpada kako korisnog tako i miješanog i glomaznog otpada. To isto se događa i sa malim poduzećima koja rade manje otpada a i bolje odvajaju otpad. Ovaj članak se kroz Uredbu rješava na Ustavnom sudu te smatramo da bi ovaj članak trebalo promijeniti ili čekati sa donošenjem Zakona do rješenja Ustavnog suda jer će donošenje ovakvog Zakona sa ovakvim lošim rješenjem opet potaknuti podnošenje ustavnih tužbi i protiv ovog Zakona. Predlaže se izmjena članka na način da se osim predloženog da svi plaćaju isto uvedu dodatni kriteriji kao volumen ugovorenog spremnika, broj članova kućanstva ili nešto drugo za što JLS smatra da je primjereno za njezino područje. Veliki broj JLS trenutno koristi volumen ugovorenog spremnika (60 do 7000 litara) čime smatramo da smo postigli kvalitetno rješenje načela „onečišćivač plaća“. Isto treba primijeniti i za korisnike koji nisu kućanstva. I EU sud u Luxembourg u iznio je u nekoliko presuda stav da je jedini bitan kriterij kod načela „onečišćivač plaća“ upravo razmjernost opterećenja korisnika, a stav EU suda obvezuje i sudove RH. Stoga smatramo da ovakva odredba zakona uvažava specifičnosti lokalnih sredina, te daje dovoljan okvir za kvalitetno rješavanje eventualnih prigovora potrošača na RH sudovima.	Ne postoji odgovor	
1402	Usluga Poreč d.o.o.	Obvezna minimalna javna usluga, Članak 73.	članak 73.stavak 3. - Jedinstvena cijena obvezne minimalne javne usluge za korisnika usluge razvrstanog u kategoriju koji nije kućanstvo - S obzirom na različitost takvih korisnika npr. hotel i odvjetački ured trebali bi imati istu minimalnu javnu uslugu ? Nadalje, u turističkim mjestima gdje posluju velika	Ne postoji odgovor	

			<p>turistička društva gdje na jednoj adresi nekretnine imaju više objekata, postavlja se pitanje obračuna minimalne javne usluge tj. da li se minimalna javna usluga obračunava za svaki smještajni objekt na adresi nekretnine ili samo za adresu nekretnine. Prema prijedlogu nacrtu cijena minimalne javne usluge nije vezana uz spremnik, u konkretnom slučaju isto bi značilo da ta turistička tvrtka može zadužiti koliko god hoće spremnika, a plaćati samo jednu cijenu minimalne javne usluge za sve svoje smještajne kapacitete na jednoj adresi nekretnine. Trošak sakupljanja 100 spremnika ne može i nije isti kao trošak sakupljanja 1 spremnika, a što prijedlog nacrtu propisuje.</p>		
1403	ZELENA AKCIJA	Obvezna minimalna javna usluga, Članak 73.	<p>(3) Obvezna minimalna javna usluga je minimum sredstava koje je potrebno osigurati radi ekonomski održivog poslovanja te sigurnosti, redovitosti i kvalitete pružanja javne usluge, kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu</p> <p>Potrebno je definirati da cijena obvezne minimalne javne usluge ne smije prelaziti 30% ukupne cijene javne usluge, čime se osigurava motiviranost korisnika da pravilnim postupanjem utječu na varijabilni dio cijene.</p>	Ne postoji odgovor	
1404	LOPAR VRUTAK D.O.O.	Obvezna minimalna javna usluga, Članak 73.	<p>Članak 73. stavak (4) npr. Ako na istoj adresi, tj. kući imamo situaciju da je u prizemlju frizerski salon, a na katu stan za stanovanje. OMJU ne plaća domaćinstvo koje živi na katu nego vlasnik salona ili zakupac tog poslovnog prostora. Posljedica ovakvog načina je da domaćinstvo koje ne plaća OMJU nema pravo koristiti prava iz članka 82. stavak (1) tj. predati bez naknade jednom godišnje na svojoj adresi glomazni otpad niti bez naknade predavati otpad u reciklažno dvorište. Uzmimo u obzir članak 77. stavak (1) točke 4. i 5. što se nalazi u cijeni javne usluge, tj. OMJU.</p> <p>Smatram da sva kućanstva moraju plaćati OMJU bez obzira koliko je kućanstva na jednoj adresi, tj. obračunskom mjestu i dali postoji i neki korisnik koji je u kategoriji koji nije kućanstvo.</p> <p>LP Lopar Vrutak d.o.o.</p>	Ne postoji odgovor	
1405	DAVOR SKROZA	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	<p>ČISTOČA - VARAŽDIN stavak 5.:</p> <p>(5) Cjenik se donosi za područje pružanja javne usluge i sadrži cijenu u kunama ovisno o kriteriju obračuna količine otpada iz članka 65. ovoga Zakona za masu ili volumen preuzetog spremnika miješanog komunalnog otpada... i CIJENU U KUNAMA ZA OMJU OVISNO O BROJU PRIMOPREDAJA KOMUNALNOG OTPADA PROPISANIH ODLUKOM O NAČINU PRUŽANJA JAVNIH USLUGA.</p>	Ne postoji odgovor	
1406	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	<p>Molimo brisati odredbu članka 74. stavka 3. obzirom da je ista posebice u slučajevima dodjele koncesije gotovo neizvediva. Cijena javne usluge je predmet natječajnog postupka u kojem slučaju smatramo da je bespredmetno naknadno savjetovanje o cijeni obzirom da se ista ne bi smjela mijenjati u odnosu na onu dostavljenu u natječajnom postupku.</p>	Ne postoji odgovor	
1407	DAVOR SKROZA	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	<p>ČISTOČA - VARAŽDIN - naslov je pogrešan CJENIK JAVNE USLUGE sadrži :</p> <ul style="list-style-type: none"> - cijenu OMJU odnosno jediničnu cijenu za jednu primopredaju komunalnog otpada koji se sakuplja u sklopu javne usluge i usluge povezane sa javnom uslugom - jediničnu cijenu za količinu predanog MKO <p>NAPOMENA: - zašto cijena OMJU sadržava i troškove prikupljanja i obrade biootpada jer u tom slučaju što je sa korisnicima koji sami kompostiraju biootpad ...oni MORAJU solidarno sudjelovati u troškovima onih korisnika koji ne žele kompostirati unatoč uvjetima koje imaju (okućnice). Stoga je potrebno podijeliti korisnike iz kategorije kućanstvo na one koji kompostiraju i na one koji ne</p>	Ne postoji odgovor	

			kompostiraju...predloženi način je diskriminirajući za one koji kompostiraju svoj biootpad.		
1408	Istarska županija - Regione Istriana	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	Nije jasno zašto se, s obzirom na naslov poglavlja, cjenik odnosi isključivo na miješani komunalni otpad kada je tu uključen biootpad, glomazni otpad i reciklabilni otpad.	Ne postoji odgovor	
1409	Tea Juričić	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	(5) Cjenik se donosi za područje pružanja javne usluge i sadrži cijenu u kunama ovisno o kriteriju obračuna količine otpada iz članka 65. ovoga Zakona za masu ili volumen preuzetog spremnika miješanog komunalnog otpada. Potrebno je definirati da se cjenik odnosi na masu ili volumen miješanog komunalnog otpada, a ne preuzetog spremnika, zato što se otpad ne mora nužno prikupljati samo spremnicima.	Ne postoji odgovor	
1410	Josip Katalinić	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	(5) Cjenik se donosi za područje pružanja javne usluge i sadrži cijenu u kunama ovisno o kriteriju obračuna količine otpada iz članka 65. ovoga Zakona za masu ili volumen preuzetog spremnika miješanog komunalnog otpada. Potrebno je definirati da se cjenik odnosi na masu ili volumen miješanog komunalnog otpada, a ne preuzetog spremnika, zato što se otpad ne mora nužno prikupljati samo spremnicima.	Ne postoji odgovor	
1411	Komunalne usluge Cres Lošinj d.o.o.	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	U stavci (2) predviđena je mogućnost različitih cijena za kategoriju kućanstvo i kategoriju koje nije kućanstvo. Već navedene velike razlike u cijeni otvaraju mogućnost manipulacije. Uzrok velikog razlika u cijeni biti će način obračuna MJU predviđen novim zakonom. Način promjena cijena usluge obuhvaćen stavkom (3) i (4) te (6) (7)(8)(9) i (10) je složen i dugotrajan postupak, s druge strane davatelj usluge ne može utjecati na: <ul style="list-style-type: none"> • cijene zbrinjavanja MKO u CGO Marišćina, • cijene zbrinjavanja glomaznog otpada, • cijene zbrinjavanja svih ostalih vrsta otpada koje je dužan kroz uslugu prikupiti. • cijene prijevoza kopnom ni morem. U mjestima sa turizmom kao dominantnom granom gospodarstva nepoznate su količine otpada pogotovo u vrijeme pandemije, ne zna se dali će korisnici koji nisu kućanstva predavati biootpad i reciklabilni otpad davatelju usluge ili nekom drugom. Nemoguće je s toliko nepoznanica, odrediti cijenu javne usluge. <p>Suglasnost na cjenik: Izvršno tijelo JLS dužno se očitovati u roku od 15 dana od dana zaprimanja zahtjeva za pribavljanje suglasnosti na cjenik odnosno izmjenu cjenika. U predmetnom nacrtu Zakona nije definirano postupanje ukoliko izvršni tijelo JLS ne dostavi očitovanje dok je važećim zakonom propisano da se u tom slučaju smatra da je suglasnost dana. Smatramo da je potrebno zadržati važeće odredbe vezane za pribavljanje navedene suglasnosti.</p> Predlažemo brisanje članka 74. stavak 3 jer smatramo da je nepotrebno slanje cjenika na javnu raspravu. Predloženi način znatno produljuje i komplicira vrijeme za donošenje cjenika.	Ne postoji odgovor	
1412	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	Vezano uz stavak 5. članka potrebno je definirati da se cjenik odnosi na masu ili volumen preuzetog miješanog komunalnog otpada, a ne preuzetog spremnika, zato što se otpad ne mora nužno prikupljati samo spremnicima.	Ne postoji odgovor	
1413	Zagrebački holding d.o.o.	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	Članak 74 stavak 3. izbaciti Cijena usluga pod kontrolom je jedinica lokalne samouprave i nema potrebe da se šalje u javnu raspravu.	Ne postoji odgovor	

1414	KOMUNALNI SERVIS d.o.o.	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	Uz članak 74. stavak 8. Mora li prema tome biti različita cijena u cjeniku za korisnike koji na obračunskom mjestu imaju spremnike za odvojeno prikupljanje otpada i na one koji imaju samo spremnike za MKO? Na koji način mora biti formirana poticajna cijena za korisnike koji odvojeno predaju otpad iz ovog stavka?	Ne postoji odgovor	
1415	Udruga gradova u RH	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	Uz članak 74. stavak 3. Predmetni stavak 3. ovoga članka predlažemo u potpunosti izbaciti iz teksta jer je institut nepotreban za vrijednost usluge za koju se propisuje (za opskrbu strujom, plinom, vodom ili bilo koju drugu uslugu koja je „osjetljivije prirode“ nije predviđen institut savjetovanja. Čemu onda ovdje?) Stavak 10. istog članka predlažemo preformulirati tako da glasi: „Davatelj usluge je dužan objaviti suglasnost na cjenik u službenom glasniku JLS i na svojim mrežnim stranicama 15 dana prije primjene cjenika.“	Ne postoji odgovor	
1416	Lidija Runko Luttenberger	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	(5) Cjenik se donosi za područje pružanja javne usluge i sadrži cijenu u kunama ovisno o kriteriju obračuna količine otpada iz članka 65. ovoga Zakona za masu ili volumen preuzetog spremnika miješanog komunalnog otpada. Potrebno je definirati da se cjenik odnosi na masu ili volumen miješanog komunalnog otpada, a ne preuzetog spremnika, zato što se otpad ne mora nužno prikupljati samo spremnicima.	Ne postoji odgovor	
1417	HGK	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže brisati stavak 3. jer je institut nepotreban u odnosu na vrijednost usluge za koju se propisuje (za opskrbu strujom, plinom, vodom ili bilo koju drugu uslugu koja je „osjetljivije prirode“ nije predviđen institut savjetovanja. Čemu onda ovdje? Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže izmijeniti stavak 10. tako da glasi: „Davatelj usluge je dužan objaviti suglasnost na cjenik u službenom glasniku JLS i na svojim mrežnim stranicama 15 dana prije primjene cjenika.“	Ne postoji odgovor	
1418	KD Čistoća d.o.o. Rijeka	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	Članak 74. stavak 3. Na predloženi način se znatno produljuje vrijeme za donošenje cjenika (30 dana savjetovanje + vrijeme izrade izvješća o provedenom savjetovanju + 15 dana suglasnost + 15 dana obavijest). Predlaže se brisati ovaj stavak i sukladno tome točku 4. iz stavka 6. ovog članka (izvješće o provedenom savjetovanju kao materijal za suglasnost na Cjenik). Članak 74. stavak 7. Nedostaje odredba važećeg Zakona - ukoliko se JLS ne očituju u roku od 15 dana da se smatra da su prešutno dali suglasnost te se predlaže da Zakon sadrži i tu odredbu. Predlaže se propisati i proceduru za slučaj kada JLS odbije dati suglasnost na cjenik. Raskida li se u tom slučaju Ugovor o obavljanju javne usluge?	Ne postoji odgovor	
1419	Usluga Poreč d.o.o.	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	članak 74. stavak 7. - predlaže se dodavanje teksta kako je bilo regulirano u dosadašnjem zakonu, budući postoji mogućnost da se nadležno izvršno tijelo uopće ne očituje.	Ne postoji odgovor	
1420	GRAD ZAGREB	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	U stavku 6. točki 6. potrebno je brisati ponavljanje teksta: "te razloge". Obrazloženje: Očitom omaškom je ponavljen isti tekst.	Ne postoji odgovor	
1421	Eko.-Adria d.o.o.	Cjenik usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, Članak 74.	Stavak 2. Određuje li se pri preuzimanju volumena miješanog komunalnog otpada jedinična cijena (kn/l, svi spremnici imaju jednaku jediničnu cijenu) ili cijena preuzimanja spremnika (kn po spremniku, svaki spremnik ima definiranu svoju zasebnu cijenu)?	Ne postoji odgovor	

1422	Komunalac d.o.o.	Ugovor o korištenju javne usluge, Članak 75.	Potrebno je omogućiti da se ili izrekne kazna radi ne postupanja korisnika sukladno ugovoru ili da se utvrdi prekršaj	Ne postoji odgovor	
1423	6. MAJ d.o.o.	Ugovor o korištenju javne usluge, Članak 75.	Stavak 1. dodati točku 3. koja glasi: Kada korisnik ne dostavi davatelju usluge Izjavu, ne koristi uslugu a nije se očitovao o trajnom ne korištenju nekretnine. Obrazloženje: u praksi se dešava da korisnici ne preuzmu spremnik, ne dostave izjavu i koriste nekretninu a otpad odlažu nepropisno.	Ne postoji odgovor	
1424	Grad Karlovac	Ugovor o korištenju javne usluge, Članak 75.	St.4. - nepotrebno da se ova obveza nalaže izvršnom tijelu jedinice lokalne samouprave budući da je ugovor o korištenju javne usluge pravni posao između davatelja i korisnika usluge. Jedinica lokalne samouprave ionako je dužna na svojim mrežnim stranicama objaviti odluku, link na Zakon i dr.	Ne postoji odgovor	
1425	ZELENA AKCIJA	Ugovor o korištenju javne usluge, Članak 75.	Potrebno je definirati da se ne smije podizati cijena javne usluge po volji komunalnog poduzeća i JLS ukoliko dođe do poremećaja na tržištu reciklanata, povećane potrebe za čišćenjem divljih deponija, povećane potrebe za nabavom vozila ili ukoliko dođe do povećanja drugih troškova komunalnog poduzeća. Kako bi komunalno poduzeće kompenziralo eventualne gubitke zbog navedenih i sličnih razloga, potrebno je oformiti Fond koji bi financijskim potporama komunalnim poduzećima regulirao da ne dolazi do naglih porasta cijene javne usluge i posljedično pobune građana i građanki, posebice onih koji se trude odvajati otpad. Konstrukcija "drugi primjereni i opravdani troškovi pružanja javne usluge" daje puno prostora za različite interpretacije što bi svakako trebalo izbjeći ili jasnije definirati.	Ne postoji odgovor	
1426	GRAD ZAGREB	Ugovor o korištenju javne usluge, Članak 75.	U stavku 4. na kraju stavka predlaže se brisati riječi: „pravnim posljedicama“ ili barem konkretizirati sa kojim pravnim posljedicama treba upoznati korisnike usluge. Obrazloženje: Naime nije jasno sa kojim konkretnim pravnim posljedicama treba upoznati korisnike usluga, obzirom je u ovom kontekstu pojam preopćenit i preširoko određen jer ovisno o različitim postupanjima ili ne postupanjima korisnika usluga pravne posljedice mogu biti različite pri čemu pravne posljedice zapravo ovise o određenom postupanju ili ne postupanju korisnika usluga sukladno Zakonu, pod zakonskim propisima, Odluci, odnosno Ugovoru, te je nemoguće generalno upoznati sve korisnike usluga sa svim mogućim pravnim posljedicama koje mogu proizlaziti iz navedenih zakonskih i pod zakonskih akata, Odluke, odnosno Ugovora. Osim toga samom objavom navedenih akata omogućava se korisnicima usluge da se upoznaju sa pravnim posljedicama koje za njih mogu proisteći zbog nepridržavanja navedenih zakonskih i pod zakonskih akata, Odluke, odnosno Ugovora.	Ne postoji odgovor	
1427	Eko.-Adria d.o.o.	Ugovor o korištenju javne usluge, Članak 75.	Stavak 1. - dodati točku 3. Kada korisnik ne dostavi davatelju usluge Izjavu, ne koristi uslugu a nije se očitovao o trajnom ne korištenju nekretnine	Ne postoji odgovor	
1428	GORAN GREGUREK	Ugovor o korištenju javne usluge, Članak 75.	U praksi se događaju slučajevi da "potencijalni korisnici" ne žele ništa od navedenog u st.1 točkama 1. i 2. Stoga predlažem da se davatelju javne usluge na neki način omogući naplata MJU u slučaju kada se neposredno na licu mjesta utvrdi da se nekretnina koristi. O toj činjenici se takav vlasnik/korisnik obavijesti pisanim putem te ga se, još jednom, pozove da regulira svoj odnos s davateljom usluge na jedan od navedenih načina.	Ne postoji odgovor	
1429	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Primjena drugih zakona, Članak 76.	Vežano uz stavak 4. članka predlaže se stroža kontrola i nadzor nad provođenjem Odluka i donesenih cjenika. Naime, često se događalo da JLS donesu odluke u skladu s čl. 64 Zakona te novi cjenik, međutim, stanje na terenu ostane nepromijenjeno za sve ili pojedine korisnike usluge kojima se kvaliteta usluge nije promijenila, odnosno nije im omogućeno predavanje	Ne postoji odgovor	

			biootpada, reciklabilnog i glomaznog otpada na obračunskom mjestu korisnika.		
1430	Udruga za zaštitu prava potrošača "Splitski potrošač"	Troškovi pružanja javne usluge , Članak 77.	Komentar: Ova odredba ukazuje da postoji opravdanost utvrđivanja cijene usluge prema količini predenog otpada, a cijenom javne usluge treba obuhvatiti sve troškove poslovanja iz ove odredbe, naravno i razvoj sukladno Zakonu	Ne postoji odgovor	
1431	Tea Juričić	Troškovi pružanja javne usluge , Članak 77.	(1) Davatelj usluge dužan je iz prihoda od naplate cijene javne usluge iz članka 72. stavka 1. ovoga Zakona financirati samo troškove čija svrha je pružanje javne usluge uključujući sljedeće: 1. troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada 2. troškove prijevoza otpada 3. troškove obrade miješanog komunalnog otpada i biootpada 4. troškove koji su nastali radom reciklažnog dvorišta i mobilnog reciklažnog dvorišta zaprimanjem bez naknade otpada nastalog u kućanstvu na području jedinice lokalne samouprave za koje je uspostavljeno reciklažno dvorište 5. prijevoza i obrade glomaznog otpada koji se prikuplja u okviru javne usluge 6. vođenje propisanih evidencija i izvješćivanja u vezi s javnom uslugom 7. drugi primjereni i opravdani troškovi pružanja javne usluge. Potrebno je definirati da se ne smije podizati cijena javne usluge po volji komunalnog poduzeća i JLS ukoliko dođe do poremećaja na tržištu reciklanata, povećane potrebe za čišćenjem divljih deponija, povećane potrebe za nabavom vozila ili ukoliko dođe do povećanja drugih troškova komunalnog poduzeća. Kako bi komunalno poduzeće kompenziralo eventualne gubitke zbog navedenih i sličnih razloga, potrebno je oformiti Fond koji bi financijskim potporama komunalnim poduzećima regulirao da ne dolazi do naglih porasta cijene javne usluge i posljedično pobune građana i građanki, posebice onih koji se trude odvajati otpad. Konstrukcija "drugi primjereni i opravdani troškovi pružanja javne usluge" daje puno prostora za različite interpretacije što bi svakako trebalo izbjeći ili jasnije definirati.	Ne postoji odgovor	
1432	Josip Katalinić	Troškovi pružanja javne usluge , Članak 77.	(1) Davatelj usluge dužan je iz prihoda od naplate cijene javne usluge iz članka 72. stavka 1. ovoga Zakona financirati samo troškove čija svrha je pružanje javne usluge uključujući sljedeće: 1. troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada 2. troškove prijevoza otpada 3. troškove obrade miješanog komunalnog otpada i biootpada 4. troškove koji su nastali radom reciklažnog dvorišta i mobilnog reciklažnog dvorišta zaprimanjem bez naknade otpada nastalog u kućanstvu na području jedinice lokalne samouprave za koje je uspostavljeno reciklažno dvorište 5. prijevoza i obrade glomaznog otpada koji se prikuplja u okviru javne usluge 6. vođenje propisanih evidencija i izvješćivanja u vezi s javnom uslugom 7. drugi primjereni i opravdani troškovi pružanja javne usluge. Potrebno je definirati da se ne smije podizati cijena javne usluge po volji komunalnog poduzeća i JLS ukoliko dođe do poremećaja na tržištu reciklanata, povećane potrebe za čišćenjem divljih deponija, povećane potrebe za nabavom vozila ili ukoliko dođe do povećanja drugih troškova komunalnog poduzeća. Kako bi komunalno poduzeće kompenziralo eventualne gubitke zbog navedenih i sličnih razloga, potrebno je oformiti Fond koji bi financijskim potporama komunalnim poduzećima regulirao da ne dolazi do	Ne postoji odgovor	

			naglih porasta cijene javne usluge i posljedično pobune građana i građanki, posebice onih koji se trude odvajati otpad. Konstrukcija "drugi primjereni i opravdani troškovi pružanja javne usluge" daje puno prostora za različite interpretacije što bi svakako trebalo izbjeći ili jasnije definirati.		
1433	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Troškovi pružanja javne usluge , Članak 77.	Vežano uz stavak 1. potrebno je definirati da se ne smije podizati cijena javne usluge ovisno o volji komunalnog poduzeća i JLS ukoliko dođe do poremećaja na tržištu reciklanata, povećane potrebe za čišćenjem divljih deponija, povećane potrebe za nabavom vozila ili ukoliko dođe do povećanja drugih troškova komunalnog poduzeća. Kako bi komunalno poduzeće kompenziralo eventualne gubitke zbog navedenih i sličnih razloga, potrebno je oformiti Fond koji bi financijskim potporama komunalnim poduzećima regulirao da ne dolazi do naglih porasta cijene javne usluge i posljedično pobune građana i građanki, posebice onih koji se trude odvajati otpad. Konstrukcija "drugi primjereni i opravdani troškovi pružanja javne usluge" daje puno prostora za različite interpretacije što bi svakako trebalo izbjeći ili jasnije definirati.	Ne postoji odgovor	
1434	Irena Burba	Troškovi pružanja javne usluge , Članak 77.	Udruga Zelena Istra: Potrebno je definirati da se ne smije podizati cijena javne usluge po volji komunalnog poduzeća i JLS ukoliko dođe do poremećaja na tržištu reciklanata, povećane potrebe za čišćenjem divljih deponija, povećane potrebe za nabavom vozila ili ukoliko dođe do povećanja drugih troškova komunalnog poduzeća. Kako bi komunalno poduzeće kompenziralo eventualne gubitke zbog navedenih i sličnih razloga, potrebno je oformiti Fond koji bi financijskim potporama komunalnim poduzećima regulirao da ne dolazi do naglih porasta cijene javne usluge i posljedično pobune građana i građanki, posebice onih koji se trude odvajati otpad. Konstrukcija "drugi primjereni i opravdani troškovi pružanja javne usluge" daje puno prostora za različite interpretacije što bi svakako trebalo izbjeći ili jasnije definirati.	Ne postoji odgovor	
1435	Lidija Runko Luttenberger	Troškovi pružanja javne usluge , Članak 77.	(1) Davatelj usluge dužan je iz prihoda od naplate cijene javne usluge iz članka 72. stavka 1. ovoga Zakona financirati samo troškove čija svrha je pružanje javne usluge uključujući sljedeće: 1. troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada 2. troškove prijevoza otpada 3. troškove obrade miješanog komunalnog otpada i biootpada 4. troškove koji su nastali radom reciklažnog dvorišta i mobilnog reciklažnog dvorišta zaprimanjem bez naknade otpada nastalog u kućanstvu na području jedinice lokalne samouprave za koje je uspostavljeno reciklažno dvorište 5. prijevoza i obrade glomaznog otpada koji se prikuplja u okviru javne usluge 6. vođenje propisanih evidencija i izvješćivanja u vezi s javnom uslugom 7. drugi primjereni i opravdani troškovi pružanja javne usluge. Potrebno je definirati da se ne smije podizati cijena javne usluge po volji komunalnog poduzeća i JLS ukoliko dođe do poremećaja na tržištu reciklanata, povećane potrebe za čišćenjem divljih deponija, povećane potrebe za nabavom vozila ili ukoliko dođe do povećanja drugih troškova komunalnog poduzeća. Kako bi komunalno poduzeće kompenziralo eventualne gubitke zbog navedenih i sličnih razloga, potrebno je oformiti Fond koji bi financijskim potporama komunalnim poduzećima regulirao da ne dolazi do naglih porasta cijene javne usluge i posljedično pobune građana i građanki, posebice onih koji se trude odvajati otpad. Konstrukcija "drugi primjereni i opravdani troškovi pružanja javne usluge" daje puno prostora za različite interpretacije što bi svakako trebalo izbjeći ili jasnije definirati.	Ne postoji odgovor	

1436	Usluga Poreč d.o.o.	Troškovi pružanja javne usluge , Članak 77.	članak 77 – zakonodavac nije jasno i nedvojbeno propisao koji troškovi ulaze u cijenu obvezne minimalne javne usluge, a koji u cijenu za količinu predanog miješanog komunalnog otpada, već ponovno prepušta na slobodnu interpretaciju davatelju usluge i JLS, što će ponovno dovesti do različitog tumačenja i formiranja cijena.	Ne postoji odgovor	
1437	DAVOR SKROZA	Standardna veličina i bitna svojstva spremnika, Članak 78.	ČISTOČA - VARAŽDIN stavak 2.: primjerenost spremnika potrebi pojedinog korisnika - nebitna kategorija ako se obračunava prema volumenu i broju pražnjenja. Pojašnjenje u članku 65. stavk 3.: dodati: te članova domaćinstva dva nesavjesna člana domaćinstva mogu više proizvesti MKO od 5 savjesnih članova domaćinstva	Ne postoji odgovor	
1438	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Standardna veličina i bitna svojstva spremnika, Članak 78.	Predlažemo izmijeniti odredbu članka 78. stavka 2. na način da isti glasi: (2) Standardna veličina i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje miješanog komunalnog otpada mora se odrediti na način da je spremnik primjeren potrebi pojedinog korisnika i odgovara ekonomskim mogućnostima davatelja javne usluge	Ne postoji odgovor	
1439	Tea Juričić	Standardna veličina i bitna svojstva spremnika, Članak 78.	(2) Standardna veličina i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje miješanog komunalnog otpada mora se odrediti na način da je spremnik primjeren potrebi pojedinog korisnika usluge. (3) Primjerenost potrebe pojedinog korisnika javne usluge ne može se ocjenjivati temeljem površine ili obujma nekretnine iz članka 68. stavka 1. ovoga Zakona. Potrebno je definirati da se primjerenost spremnika potrebama pojedinih korisnika ne određuje svojevrijem od strane komunalnih poduzeća, već da građani i građanke mogu sami birati spremnik određenog volumena koji odgovara količinama miješanog otpada, pri čemu se treba omogućiti i izbor manjih spremnika, a ne samo spremnika većih od 60 litara, kao što je to dosad bio slučaj u brojnim JLS.	Ne postoji odgovor	
1440	Josip Katalinić	Standardna veličina i bitna svojstva spremnika, Članak 78.	(2) Standardna veličina i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje miješanog komunalnog otpada mora se odrediti na način da je spremnik primjeren potrebi pojedinog korisnika usluge. (3) Primjerenost potrebe pojedinog korisnika javne usluge ne može se ocjenjivati temeljem površine ili obujma nekretnine iz članka 68. stavka 1. ovoga Zakona. Potrebno je definirati da se primjerenost spremnika potrebama pojedinih korisnika ne određuje svojevrijem od strane komunalnih poduzeća, već da građani i građanke mogu sami birati spremnik određenog volumena koji odgovara količinama miješanog otpada, pri čemu se treba omogućiti i izbor manjih spremnika, a ne samo spremnika većih od 60 litara, kao što je to dosad bio slučaj u brojnim JLS.	Ne postoji odgovor	
1441	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Standardna veličina i bitna svojstva spremnika, Članak 78.	Potrebno je definirati da se primjerenost spremnika potrebama pojedinih korisnika ne određuje svojevrijem od strane komunalnih poduzeća i JLS, već da građani i građanke mogu sami birati spremnik određenog volumena koji odgovara njihovim procijenjenim prosječnim količinama miješanog otpada, pri čemu se treba omogućiti i izbor manjih spremnika, a ne samo spremnika većih od 60 l 80 litara, kao što je to dosad bio slučaj u brojnim JLS.	Ne postoji odgovor	
1442	KOMUNALNI SERVIS d.o.o.	Standardna veličina i bitna svojstva spremnika, Članak 78.	Uz članak 78. stavak 3. Može li prema tome davatelj usluge sukladno potrebi pojedinog korisnika javne usluge, odrediti standardnu veličinu spremnika prema broju članova kućanstva, obzirom na načelo "onečišćivač plaća"?	Ne postoji odgovor	

1443	Grad Karlovac	Standardna veličina i bitna svojstva spremnika, Članak 78.	Pojam "primjerenosti potrebe pojedinog korisnika" potrebno je konkretno definirati jer u protivnom će se stvoriti veliki problem prilikom donošenja odluka JLS.	Ne postoji odgovor	
1444	Lidija Runko Luttenberger	Standardna veličina i bitna svojstva spremnika, Članak 78.	(2) Standardna veličina i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje miješanog komunalnog otpada mora se odrediti na način da je spremnik primjeren potrebi pojedinog korisnika usluge. (3) Primjerenost potrebe pojedinog korisnika javne usluge ne može se ocjenjivati temeljem površine ili obujma nekretnine iz članka 68. stavka 1. ovoga Zakona. Potrebno je definirati da se primjerenost spremnika potrebama pojedinih korisnika ne određuje svojevrijem od strane komunalnih poduzeća, već da građani i građanke mogu sami birati spremnik određenog volumena koji odgovara količinama miješanog otpada, pri čemu se treba omogućiti i izbor manjih spremnika, a ne samo spremnika većih od 60 litara, kao što je to dosad bio slučaj u brojnim JLS.	Ne postoji odgovor	
1445	ZELENA AKCIJA	Standardna veličina i bitna svojstva spremnika, Članak 78.	(2) Standardna veličina i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje miješanog komunalnog otpada mora se odrediti na način da je spremnik primjeren potrebi pojedinog korisnika usluge. (3) Primjerenost potrebe pojedinog korisnika javne usluge ne može se ocjenjivati temeljem površine ili obujma nekretnine iz članka 68. stavka 1. ovoga Zakona. Potrebno je definirati da se primjerenost spremnika potrebama pojedinih korisnika ne određuje svojevrijem od strane komunalnih poduzeća, već da građani i građanke mogu sami birati spremnik određenog volumena koji odgovara količinama miješanog otpada, pri čemu se treba omogućiti i izbor manjih spremnika, a ne samo spremnika većih od 60 litara, kao što je to dosad bio slučaj u brojnim JLS.	Ne postoji odgovor	
1446	Eko.-Adria d.o.o.	Standardna veličina i bitna svojstva spremnika, Članak 78.	Stavak 2. Što znači primjerenost? Potrebno je jasno definirati da je Odlukom potrebno omogućiti korištenje spremnika od 60, 120, 240, 750 i 1100 litara	Ne postoji odgovor	
1447	GORAN GREGUREK	Standardna veličina i bitna svojstva spremnika, Članak 78.	Predlažem da se izbrüši st 2. i 3. Obrazloženje: "Primjerenost potrebe" je stalno promjenjiva kategorija kako se mijenja broj članova kućanstva.	Ne postoji odgovor	
1448	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Obavijest o sakupljanju komunalnog otpada, Članak 80.	Predlaže se dodavanje točke 3. u stavku 2: Rasporedu odvoza pojedinih vrsta otpada	Ne postoji odgovor	
1449	Komunalac d.o.o.	Obavijest o sakupljanju komunalnog otpada, Članak 80.	1) Davatelj usluge dužan je korisniku usluge do kraja prosinca tekuće kalendarske godine za iduću kalendarsku godinu dostaviti Obavijest o sakupljanju komunalnog otpada u pisanom obliku ili putem mrežne stranice kad je to korisniku usluge prihvatljivo. Pojasniti pojam kada je to korisniku prihvatljivo. Ili brisati, nije jasno koji je kriteriji kojim se određuje je li objava na službenim stranicama prihvatljiva.	Ne postoji odgovor	
1450	GRAD ZAGREB	Obavijest o sakupljanju komunalnog otpada, Članak 80.	U stavku 2. točki 2. iza riječi: „sakupljanja“ dodati riječ: „reciklabilnog“. Obrazloženje: Navedeno se predlaže iz razloga da bi se napravila distinkcija u odnosu na spremnike na obračunskom mjestu korisnika usluga za mješini komunalni otpad i spremnike za biorazgradivi otpad koji se zbog prostornih mogućnosti moraju nalaziti na javnoj površini, jer u protivnom bez umetanja pojma reciklabilnog isto može značiti da informacija iz stavka 2. točke 2. članka 80. Zakona mora sadržavati i takve spremnike koje su	Ne postoji odgovor	

			dodijeljene korisnicima usluga a koji se zbog prostornih mogućnosti nalaze na javnim površinama.		
1451	Općina Murter-Kornati	Odvojeno sakupljanje komunalnog otpada, Članak 81.	<p>Komentar na članak 81.</p> <p>Predmetnim člankom regulira se obveza izgradnje reciklažnih/mobilnih reciklažnih dvorišta za JLS, a kao glavni kriterij uzima se broj stanovnika. Broj stanovnika kao jedini kriterij je nedovoljan pokazatelj stvarne količine otpada, samim time i potrebe za izgradnjom reciklažnog dvorišta ili postavljanjem mobilnog reciklažnog dvorišta.</p> <p>Treba imati u vidu činjenicu da u pojedinim JLS, naročito u turističkim sredinama, za vrijeme turističke sezone boravi višestruko veći broj ljudi i pojačan je intenzitet gospodarskih aktivnosti koje rezultiraju (između ostalog) znatnim povećanjem količine otpada.</p> <p>Konkretno, na području Općine Murter Kornati imamo 2044 stanovnika, a čak 1100 kućanstava čiji članovi nemaju prebivalište na području Općine. Ova kućanstva generiraju otpad tijekom cijele godine, a naročito u ljetnom periodu.</p> <p>Također, na području Općine smještene su 3 nautičke marine sa ukupnim kapacitetom od 608 vezova u moru. Uzmemo li u obzir činjenicu da na jednom plovilu boravi prosječno 6 ljudi, nautička sezona traje 7 mjeseci, uz prosječnu popunjenost od 70%, dolazimo do broja od preko 500.000 nautičara koji veliki dio svog boravka provedu na području Općine. Ovo potvrđuje i podatak JU NP Kornati koji govori kako se na području NP (ne uzimajući u obzir otpad prikupljen u marinama van parka) godišnje prikupi preko 433 tone otpada, a na tom području živi svega 19 ljudi.</p> <p>Osim toga, treba imati u vidu da naša općina ima preko 160 otoka od kojih je veliki dio pučinski, te se svakodnevno suočavamo sa velikim količinama otpada donesenim morskim strujama (naplavine), a koji se također sakuplja i zbrinjava na području općine bez obzira na mjesto njegovog nastanka.</p> <p>Sasvim sigurno da količina otpada u JLS sa ovakvim gospodarskim aktivnostima ne odgovara količini otpada u nekoj drugoj JLS sa istim brojem stanovnika. S time u svezi, pristup gospodarenju otpadom ne može biti jednak.</p> <p>Točno je da Zakon ne priječi JLS sa manjim brojem stanovnika u izgradnji reciklažnog dvorišta, no onemogućene su u prijavi na poziv za sufinanciranje izgradnje reciklažnih dvorišta, što je i slučaj sa općinom Murter Kornati koja je odbijena na pozivu bez obzira na potpunu i valjanu projektnu dokumentaciju koja je čak sufinancirana nacionalnim sredstvima.</p> <p>Također, ovakvi kriteriji onemogućavaju otočke JLS u ostvarivanju svog prava temeljem Zakona o otocima koji jasno obvezuje FZOEU na sufinanciranje izgradnje komunalne infrastrukture (čl. 40.).</p> <p>Mišljenja smo kako je potrebno sagledati odredbe čl. 81. na način da se uvažava gore rečene činjenice, a sve u kontekstu brige o hrvatskim otocima kako bi se zadržao život i gospodarske aktivnosti na njima.</p> <p>Ovakav pristup bi bio u skladu sa člankom 174. UGOVORA O EUROPSKOJ UNIJI I UGOVORA O FUNKCIONIRANJU EUROPSKE UNIJE koji ističe potrebu o posebnoj brizi za otoke, a ova Vlada je ta koja je na dobrom putu da zaustavi trend iseljavanja hrvatskih otoka i povratak života na iste.</p>	Ne postoji odgovor	
1452	Tea Juričić	Odvojeno sakupljanje komunalnog otpada, Članak 81.	<p>(1) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati odvojeno prikupljanje otpadnog papira i kartona, stakla, metala, plastike, biootpada, drva, tekstila, ambalaže, električne i elektroničke opreme, baterija i akumulatora i glomaznog otpada, uključujući otpadne madrace i namještaj na način da osigura funkcioniranje jednog ili više reciklažnih dvorišta, odnosno mobilne jedinice na svom području sukladno stavcima 2. i 3. ovoga članka te uslugu prijevoza glomaznog komunalnog otpada na zahtjev korisnika usluge. Potrebno je dopuniti definiranjem da se odvojeno sakupljanje mora osigurati ne samo putem</p>	Ne postoji odgovor	

			reciklažnih dvorišta, već i skupljanjem na kućnom pragu te individualiziranom naplatom koja potiče ljude da više odvajaju.		
1453	Josip Katalinić	Odvojeno sakupljanje komunalnog otpada, Članak 81.	(1) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati odvojeno prikupljanje otpadnog papira i kartona, stakla, metala, plastike, biootpada, drva, tekstila, ambalaže, električne i elektroničke opreme, baterija i akumulatora i glomaznog otpada, uključujući otpadne madrace i namještaj na način da osigura funkcioniranje jednog ili više reciklažnih dvorišta, odnosno mobilne jedinice na svom području sukladno stavcima 2. i 3. ovoga članka te uslugu prijevoza glomaznog komunalnog otpada na zahtjev korisnika usluge. Potrebno je dopuniti definiranjem da se odvojeno sakupljanje mora osigurati ne samo putem reciklažnih dvorišta, već i skupljanjem na kućnom pragu te individualiziranom naplatom koja potiče ljude da više odvajaju.	Ne postoji odgovor	
1454	WWF Adria	Odvojeno sakupljanje komunalnog otpada, Članak 81.	Potrebno je dopuniti definiranjem da se odvojeno sakupljanje mora osigurati ne samo putem reciklažnih dvorišta, već i skupljanjem na kućnom pragu te individualiziranom naplatom koja potiče ljude da više odvajaju.	Ne postoji odgovor	
1455	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Odvojeno sakupljanje komunalnog otpada, Članak 81.	Stavak 1. članka potrebno je dopuniti definiranjem da se odvojeno prikupljanje mora osigurati, ne samo putem reciklažnih dvorišta, već i preuzimanjem od korisnika usluge na obračunskom mjestu, odnosno skupljanjem na kućnom pragu.	Ne postoji odgovor	
1456	Zagrebački holding d.o.o.	Odvojeno sakupljanje komunalnog otpada, Članak 81.	Članak 81. stavak 2. točka 4. Izbrisati riječi: "i na području svakog mjesnog odbora Grada Zagreba" Obveze za Grad Zagreb precizirane su odredbom stavka 3. istog članka, a navedenom formulacijom uvele bi se dodatne izuzetno visoke obveze za davatelja usluge na području Grada Zagreba.	Ne postoji odgovor	
1457	Irena Burba	Odvojeno sakupljanje komunalnog otpada, Članak 81.	Udruga Zelena Istra: Stavak 1. - Predstavničko tijelo donosi Odluku pa prema tome je dužno i osigurati odvojeno prikupljanje otpada. Brisati Izvršno tijelo i umjesto toga napisati Predstavničko tijelo 1)Potrebno je dopuniti definiranjem da se odvojeno sakupljanje mora osigurati ne samo putem reciklažnih dvorišta, već i skupljanjem na kućnom pragu te individualiziranom naplatom koja potiče ljude da više odvajaju.	Ne postoji odgovor	
1458	Lidija Runko Luttenberger	Odvojeno sakupljanje komunalnog otpada, Članak 81.	(1) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati odvojeno prikupljanje otpadnog papira i kartona, stakla, metala, plastike, biootpada, drva, tekstila, ambalaže, električne i elektroničke opreme, baterija i akumulatora i glomaznog otpada, uključujući otpadne madrace i namještaj na način da osigura funkcioniranje jednog ili više reciklažnih dvorišta, odnosno mobilne jedinice na svom području sukladno stavcima 2. i 3. ovoga članka te uslugu prijevoza glomaznog komunalnog otpada na zahtjev korisnika usluge. Potrebno je dopuniti definiranjem da se odvojeno sakupljanje mora osigurati ne samo putem reciklažnih dvorišta, već i skupljanjem na kućnom pragu te individualiziranom naplatom koja potiče ljude da više odvajaju.	Ne postoji odgovor	
1459	ZELENA AKCIJA	Odvojeno sakupljanje komunalnog otpada, Članak 81.	(1) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati odvojeno prikupljanje otpadnog papira i kartona, stakla, metala, plastike, biootpada, drva, tekstila, ambalaže, električne i elektroničke opreme, baterija i akumulatora i glomaznog otpada, uključujući otpadne madrace i namještaj na način da osigura funkcioniranje jednog ili više reciklažnih dvorišta, odnosno mobilne jedinice na svom području sukladno stavcima 2. i 3. ovoga članka te uslugu prijevoza	Ne postoji odgovor	

			glomaznog komunalnog otpada na zahtjev korisnika usluge. Potrebno je dopuniti definiranjem da se odvojeno sakupljanje mora osigurati ne samo putem reciklažnih dvorišta, već i skupljanjem na kućnom pragu te individualiziranom naplatom koja potiče ljude da više odvajaju		
1460	Eko.-Adria d.o.o.	Odvojeno sakupljanje komunalnog otpada, Članak 81.	Stavak 1. - Predstavničko tijelo donosi Odluku pa prema tome je dužno i osigurati odvojeno prikupljanje otpada. Brisati Izvršno tijelo i umjesto toga napisati Predstavničko tijelo	Ne postoji odgovor	
1461	Tea Juričić	Glomazni otpad, Članak 82.	(1) Davatelj usluge je dužan u okviru javne usluge barem jednom u kalendarskoj godini preuzeti glomazni otpad od korisnika usluge koji je kućanstvo na obračunskom mjestu korisnika usluge bez naknade. (2) Davatelj usluge je dužan na zahtjev korisnika usluge koji je kućanstvo osigurati preuzimanje glomaznog otpada od korisnika usluge na obračunskom mjestu korisnika usluge, pri čemu je korisnik usluge dužan platiti cijenu prijevoza i obrade tog otpada. (3) Davatelj usluge je dužan preuzeti glomazni otpad od korisnika usluge na obračunskom mjestu korisnika usluge koji je kućanstvo u što kraćem roku koji zajednički određuju korisnik usluge i davatelj usluge. Potrebno je definirati da je davatelj usluge dužan barem 2x godišnje preuzeti glomazni otpad Također, potrebno je definirati da korisnici usluge glomazni otpad besplatno mogu neograničeno puta godišnje predati u centar za ponovnu uporabu na području JLS, kao i neograničen broj puta u reciklažnom dvorištu.	Ne postoji odgovor	
1462	Josip Katalinić	Glomazni otpad, Članak 82.	(1) Davatelj usluge je dužan u okviru javne usluge barem jednom u kalendarskoj godini preuzeti glomazni otpad od korisnika usluge koji je kućanstvo na obračunskom mjestu korisnika usluge bez naknade. (2) Davatelj usluge je dužan na zahtjev korisnika usluge koji je kućanstvo osigurati preuzimanje glomaznog otpada od korisnika usluge na obračunskom mjestu korisnika usluge, pri čemu je korisnik usluge dužan platiti cijenu prijevoza i obrade tog otpada. (3) Davatelj usluge je dužan preuzeti glomazni otpad od korisnika usluge na obračunskom mjestu korisnika usluge koji je kućanstvo u što kraćem roku koji zajednički određuju korisnik usluge i davatelj usluge. Potrebno je definirati da je davatelj usluge dužan barem 2x godišnje preuzeti glomazni otpad Također, potrebno je definirati da korisnici usluge glomazni otpad besplatno mogu neograničeno puta godišnje predati u centar za ponovnu uporabu na području JLS, kao i neograničen broj puta u reciklažnom dvorištu.	Ne postoji odgovor	
1463	Irena Burba	Glomazni otpad, Članak 82.	Udruga Zelena Istra: Potrebno je definirati da je davatelj usluge dužan barem 2x godišnje preuzeti glomazni otpad bez naknade. Također, potrebno je definirati da korisnici usluge glomazan otpad besplatno mogu neograničeno puta godišnje predati u centar za ponovnu uporabu na području JLS, kao i neograničen broj puta u reciklažno dvorište.	Ne postoji odgovor	
1464	Grad Karlovac	Glomazni otpad, Članak 82.	st.2 - potrebno je uključiti i korisnike kategorije koji nije kućanstvo jer ionako plaćaju cijenu prijevoza i obrade glomaznog otpada.	Ne postoji odgovor	
1465	Lidija Runko Luttenberger	Glomazni otpad, Članak 82.	(1) Davatelj usluge je dužan u okviru javne usluge barem jednom u kalendarskoj godini preuzeti glomazni otpad od korisnika usluge koji je kućanstvo na obračunskom mjestu korisnika usluge bez naknade. (2) Davatelj usluge je dužan na zahtjev korisnika usluge koji	Ne postoji odgovor	

			<p>je kućanstvo osigurati preuzimanje glomaznog otpada od korisnika usluge na obračunskom mjestu korisnika usluge, pri čemu je korisnik usluge dužan platiti cijenu prijevoza i obrade tog otpada.</p> <p>(3) Davatelj usluge je dužan preuzeti glomazni otpad od korisnika usluge na obračunskom mjestu korisnika usluge koji je kućanstvo u što kraćem roku koji zajednički određuju korisnik usluge i davatelj usluge.</p> <p>Potrebno je dedinirati da je davatelj usluge dužan barem 2x godišnje preuzeti glomazni otpad Također, potrebno je definirati da korisnici usluge glomazni otpad besplatno mogu neograničeno puta godišnje predati u centar za ponovnu uporabu na području JLS, kao i neograničen broj puta u reciklažnom dvorištu.</p>		
1466	KD Čistoća d.o.o. Rijeka	Glomazni otpad, Članak 82.	<p>Članak 82. stavak 4.</p> <p>Davatelj JU obavezan je jednom godišnje odvesti glomazni otpad na obračunskom mjestu, a isto tako je glomazni otpad zabranjeno odbacivati i sakupljati na javnoj površini, osim putem spremnika, a kada korisnik JU, ujedno i stanovnik stambene zgrade nema prostor za odložiti predmetni otpad, a još manje spremnik za krupni/glomazni otpad za čiji odvoz ima pravo jednom godišnje, već isključivo na javnu površinu, to znači da je u prekršaju sam korisnik, ali i davatelj JU s obzirom da se isti ne smije niti sakupljati na javnoj površini niti odlagati. Potrebno je izmijeniti stavak 4. ovoga članka.</p>	Ne postoji odgovor	
1467	ZELENA AKCIJA	Glomazni otpad, Članak 82.	<p>Potrebno je dedinirati da je davatelj usluge dužan barem 2x godišnje preuzeti glomazni otpad Također, potrebno je definirati da korisnici usluge glomazni otpad besplatno mogu neograničeno puta godišnje predati u centar za ponovnu uporabu na području JLS, kao i neograničen broj puta u reciklažnom dvorištu.</p>	Ne postoji odgovor	
1468	GRAD ZAGREB	Glomazni otpad, Članak 82.	<p>Predlaže se u članku 82. stavku 2. „Davatelj usluge je dužan na zahtjev korisnika usluge koji je kućanstvo osigurati preuzimanje glomaznog otpada od korisnika usluge na obračunskom mjestu korisnika usluge, pri čemu je korisnik usluge dužan platiti cijenu prijevoza i obrade tog otpada.“ prije zarezati dodati: "i nakon obavljenog jednog preuzimanja bez naknade, u istoj kalendarskoj godini".</p> <p>Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi se naglasilo da uz preuzimanje glomaznog otpada jednom godišnje bez naknade u sklopu javne usluge, postoji i mogućnost preuzimanja glomaznog otpada na zahtjev korisnika usluge koji je kućanstvo više puta u kalendarskoj godini, ali u tom slučaju, uz naknadu.</p>	Ne postoji odgovor	
1469	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Reciklažno dvorište, Članak 83.	<p>Molimo izmjenu ove odredbe, naime obveza raspolaganja građevinom ne može biti na upravitelju RD već na vlasniku reciklažnog dvorišta, odnosno jedinice lokalne samouprave.</p>	Ne postoji odgovor	
1470	HGK	Reciklažno dvorište, Članak 83.	<p>Centar za gospodarenje otpadom uspostavlja se za obradu svog miješanog komunalnog otpada nastalog na području obuhvata Centra. U tom slučaju jedino je ispravno da se reciklažnim dvorištem u sklopu Centra mogu koristiti sva kućanstva koja se nalaze u obuhvatu Centra.</p> <p>Stoga, članice Grupacije centara za gospodarenje otpadom HGK predlažu dodati sljedeći stavak: „(6) Iznimno, trgovačko društvo koje obavlja djelatnost i poslove centra za gospodarenja otpadom, a u čijem sklopu se nalazi reciklažno dvorište, dužno je bez naknade zaprimati komunalni otpad iz stavka 2. točke 1. ovoga članka koji je nastao u kućanstvu na području jedinica lokalne samouprave koje sukladno Planu gospodarenja otpadom predaju miješani komunalni otpad u taj centar za gospodarenje otpadom.“</p>	Ne postoji odgovor	
1471	GORAN GREGUREK	Reciklažno dvorište, Članak 83.	<p>Ne znam kako je moguće u mobilnom reciklažnom dvorištu prikupljati krupni (glomazni) otpad!?</p> <p>Mobilno reciklažno dvorište nije dobro rješenje jer se samo stvara "iluzija činjenja", a koja je usput, i veoma skupa.</p>	Ne postoji odgovor	

			Ako ništa drugo, moglo bi se barem u ovom članku definirati što se skuplja u "fiksnom reciklažnom dvorištu", a što u "mobilnom reciklažnom dvorištu, ali da to ima neke veze sa stvarnošću. p.s. Prema službenim podacima za 2019.g. u MRD-ima se prikupilo 0,003% otpada!		
1472	Eko.-Adria d.o.o.	Reciklažno dvorište, Članak 83.	Stavak 2., točka 1. - za glomazni otpad dodati : Besplatno do količine koja je propisana Odlukom	Ne postoji odgovor	
1473	Istarska županija - Regione Istriana	Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada , Članak 84.	Na ovakav način stipulirana odredba u potpunosti je nejasna, te nije razvidno tko je i na koji način uspostavlja te od čega se sastoji.	Ne postoji odgovor	
1474	Tea Juričić	Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada , Članak 84.	(1) Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada iz kućanstva te iz drugih izvora, ako je takvo sakupljanje određeno najboljim raspoloživim tehnikama, uspostavljena je radi doprinosa Republike Hrvatske samodostatnom zbrinjavanju i oporabi miješanog komunalnog otpada Europske unije kao cjeline. Potrebno je definirati da sukladno poštivanju zakonskog načela blizine JLS trebaju imati mogućnost obrade miješanog otpada na svojem području u ekološki prihvatljivim postrojenjima koje isključuju pripremu otpada za spaljivanje i suspaljivanje, kao i samo spaljivanje i suspaljivanje, već iz miješanog otpad izvlače reciklante, ostatak pretvaraju u sirovinu za novu industrijsku proizvodnju, a krajnji minimalni neuporabljivi ostatak inertiziraju u masu koja se potom sigurno zbrinjava odlaganjem na za to uređenom platou ili koristi za prekrivanje postojećeg odlagališta. (2) Blizina i samodostatnosti iz stavka 1. ovoga članka ne podrazumijeva da se u Republici Hrvatskoj moraju nalaziti postrojenja za svu konačnu oporabu otpada. Potrebno je definirati da se ne smije miješani otpad izvoziti izvan EU jer brojna postrojenja u zemljama koje nisu dio EU nemaju adekvatne uvjete za zbrinjavanje tog otpada. Također, potrebno je definirati da se ne smije uvoziti miješani otpad iz drugih zemalja za obradu u RH. (4) Integrirana mreža postrojenja iz stavka 1. ovoga članka mora omogućiti učinkoviti transport otpada, kad je nužno i putem pretovarnih stanica na kojima se obavlja skladištenje, priprema i pretovar otpada za prijevoz prema postrojenju za obradu otpada, te obradu miješanog komunalnog otpada postupkom oporabe ili zbrinjavanja u najbližem odgovarajućem postrojenju, najprikladnijim postupkom i tehnologijom kako bi se osigurala visoka razina zaštite okoliša i javnog zdravlja. Potrebno je definirati "najprikladnijim postupkom i tehnologijom kako bi se osigurala najviša moguća razina zaštite okoliša i javnog zdravlja".	Ne postoji odgovor	
1475	Josip Katalinić	Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada , Članak 84.	(1) Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada iz kućanstva te iz drugih izvora, ako je takvo sakupljanje određeno najboljim raspoloživim tehnikama, uspostavljena je radi doprinosa Republike Hrvatske samodostatnom zbrinjavanju i oporabi miješanog komunalnog otpada Europske unije kao cjeline. Potrebno je definirati da sukladno poštivanju zakonskog načela blizine JLS trebaju imati mogućnost obrade miješanog otpada na svojem području u ekološki prihvatljivim postrojenjima koje isključuju pripremu otpada za spaljivanje i suspaljivanje, kao i samo spaljivanje i	Ne postoji odgovor	

			<p>suspaljivanje, već iz miješanog otpad izvlače reciklante, ostatak pretvaraju u sirovinu za novu industrijsku proizvodnju, a krajnji minimalni neuporabljivi ostatak inertiziraju u masu koja se potom sigurno zbrinjava odlaganjem na za to uređenom platou ili koristi za prekrivanje postojećeg odlagališta.</p> <p>(2) Blizina i samodostatnosti iz stavka 1. ovoga članka ne podrazumijeva da se u Republici Hrvatskoj moraju nalaziti postrojenja za svu konačnu uporabu otpada.</p> <p>Potrebno je definirati da se ne smije miješani otpad izvoziti izvan EU jer brojna postrojenja u zemljama koje nisu dio EU nemaju adekvatne uvjete za zbrinjavanje tog otpada.</p> <p>Također, potrebno je definirati da se ne smije uvoziti miješani otpad iz drugih zemalja za obradu u RH.</p> <p>(4) Integrirana mreža postrojenja iz stavka 1. ovoga članka mora omogućiti učinkoviti transport otpada, kad je nužno i putem pretovarnih stanica na kojima se obavlja skladištenje, priprema i pretovar otpada za prijevoz prema postrojenju za obradu otpada, te obradu miješanog komunalnog otpada postupkom uporabe ili zbrinjavanja u najbližem odgovarajućem postrojenju, najprikladnijim postupkom i tehnologijom kako bi se osigurala visoka razina zaštite okoliša i javnog zdravlja.</p> <p>Potrebno je definirati "najprikladnijim postupkom i tehnologijom kako bi se osigurala najviša moguća razina zaštite okoliša i javnog zdravlja".</p>		
1476	Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada , Članak 84.	<p>Članak 84.</p> <p>Nigdje u Nacrtu pravilnika ne postoji objašnjenje što je to „postrojenje za obradu miješanog komunalnog otpada“. Stoga je bespredmetno uopće govoriti o „integriranoj mreži“. Nacrt prijedloga mora strogo definirati što je „postrojenje za obradu miješanog komunalnog otpada“. Prema Nacrtu prijedloga, ta postojenja mogu biti spalionica, cemetara ... ili neki drugi objekt u kojem se obavlja spaljivanje/suspaljivanje miješanog komunalnog otpada ili nekog njegovog dijela.</p>	Ne postoji odgovor	
1477	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada , Članak 84.	<p>Vežano uz stavak 1. članka potrebno je definirati da sukladno poštivanju zakonskog načela blizine JLS trebaju imati mogućnost obrade miješanog otpada na svojem području u ekološki prihvatljivim postrojenjima koje isključuju pripremu otpada za spaljivanje i suspaljivanje, kao i samo spaljivanje i suspaljivanje, već iz miješanog otpad izvlače reciklante, ostatak pretvaraju u sirovinu za novu industrijsku proizvodnju, a krajnji minimalni neuporabljivi ostatak inertiziraju u masu koja se potom sigurno zbrinjava odlaganjem na za to uređenom platou ili koristi za prekrivanje postojećeg odlagališta.</p> <p>Vežano uz stavak 2. članka potrebno je definirati da se ne smije miješani otpad izvoziti izvan EU jer brojna postrojenja u zemljama koje nisu dio EU nemaju adekvatne uvjete za zbrinjavanje tog otpada. Također, potrebno je definirati da se ne smije uvoziti miješani otpad iz drugih zemalja za obradu u RH.</p> <p>Vežano uz stavak 4. članka potrebno je definirati što je to "najprikladniji postupak i tehnologija kako bi se osigurala najviša moguća razina zaštite okoliša i javnog zdravlja".</p>	Ne postoji odgovor	
1478	HGK	Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada , Članak 84.	<p>S obzirom da je pojam „Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada“ nepoznat javnosti, koji nije ni obuhvaćen definicijama ovog prijedloga Zakona, niti postojećim Planom, a razvidno je da se odnosi na centre za gospodarenje otpadom, članice Grupacije centara za gospodarenje otpadom HGK predlažu preimenovati navedeni pojam u centre za gospodarenje otpadom te izmijeniti kako slijedi:</p> <p>„Centri za gospodarenje otpadom Članak 84.</p> <p>(1) Centri za gospodarenje otpadom kao primarna postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada iz</p>	Ne postoji odgovor	

			<p>kućanstva te iz drugih izvora, ako je takva obrada određeno najboljim raspoloživim tehnikama, uspostavljaju se radi doprinosa Republike Hrvatske samodostatnom zbrinjavanju i uporabi miješanog komunalnog otpada Europske unije kao cjeline.</p> <p>(2) Blizina i samodostatnosti iz stavka 1. ovoga članka ne podrazumijeva da se u Republici Hrvatskoj moraju nalaziti postrojenja za svu konačnu uporabu otpada.</p> <p>(3) Prilikom uspostave postrojenja iz stavka 1. ovoga članka uzimaju se u obzir prostorne okolnosti i potreba za postrojenjima za obradu određene vrste otpada.</p> <p>(4) Lokacije i obuhvat postrojenja iz stavke 1. se definiraju Planom.</p> <p>(5) Prilikom uspostave postrojenje odnosno određivanje kapaciteta istoga potrebno je uzeti u obzir obvezu preuzimanja svog miješanog komunalnog otpada s područja obuhvata pojedinog centra za gospodarenje otpadom.</p> <p>(6) Centri za gospodarenje otpadom iz stavka 1. ovoga članka moraju omogućiti učinkoviti transport otpada, kad je nužno i putem pretovarnih stanica na kojima se obavlja skladištenje, priprema i pretovar otpada za prijevoz prema postrojenju za obradu otpada, te obradu miješanog komunalnog otpada postupkom uporabe ili zbrinjavanja u najbližem odgovarajućem postrojenju,</p> <p>(7) Troškovi vezani za pripremu i provedbu investicije uspostave postrojenja iz stavka 1. ovog članka, a koje se odnose na udio financiranja od strane lokalne zajednice trebaju biti pokriveni od strane svih jedinica područne (regionalne) samouprave i/ili jedinice lokalne samouprave na čije se područje centar za gospodarenje otpadom odnosi.“</p>		
1479	Komunalac d.o.o.	Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada , Članak 84.	Potrebno je omogućiti JLS organizaciju postrojenja koja uključuju pretovarne stanice, kompostane barem dok centri ne počnu raditi.	Ne postoji odgovor	
1480	Irena Burba	Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada , Članak 84.	<p>Udruga Zelena Istra: Potrebno je definirati da sukladno poštivanju zakonskog načela blizine JLS trebaju imati mogućnost obrade miješanog otpada na svojem području u ekološki prihvatljivim postrojenjima koje isključuju pripremu otpada za spaljivanje i suspaljivanje, kao i samo spaljivanje i suspaljivanje, već iz miješanog otpad izvlače reciklante, ostatak pretvaraju u sirovinu za novu industrijsku proizvodnju, a krajnji minimalni neuporabljivi ostatak inertiziraju u masu koja se potom sigurno zbrinjava odlaganjem na za to uređenom platou ili koristi za prekrivanje postojećeg odlagališta.</p> <p>(2) Blizina i samodostatnosti iz stavka 1. ovoga članka ne podrazumijeva da se u Republici Hrvatskoj moraju nalaziti postrojenja za svu konačnu uporabu otpada.Potrebno je definirati da se ne smije miješani otpad izvoziti izvan EU jer brojna postrojenja u zemljama koje nisu dio EU nemaju adekvatne uvjete za zbrinjavanje tog otpada.Također, potrebno je definirati da se ne smije uvoziti miješani otpad iz drugih zemalja za obradu u RH.(4) Integrirana mreža postrojenja iz stavka 1. ovoga članka mora omogućiti učinkoviti transport otpada, kad je nužno i putem pretovarnihstanica na kojima se obavlja skladištenje, priprema i pretovar otpada za prijevoz prema postrojenju za obradu otpada, te obradu miješanog komunalnog otpada postupkom uporabe ili zbrinjavanja u najbližem odgovarajućem postrojenju, najprikladnijim postupkomi tehnologijom kako bi se osigurala visoka razina zaštite okoliša i javnog zdravlja.Potrebno je definirati "najprikladnijim postupkom i tehnologijom kako bi se osigurala najviša moguća razina zaštite okoliša i javnog zdravlja</p>	Ne postoji odgovor	
1481	Lidija Runko Luttenberger	Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog	(1) Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada iz kućanstva te iz drugih izvora, ako je takvo sakupljanje određeno najboljim raspoloživim tehnikama, uspostavljena je radi doprinosa Republike Hrvatske samodostatnom zbrinjavanju i uporabi	Ne postoji odgovor	

		<p>otpada , Članak 84.</p>	<p>miješanog komunalnog otpada Europske unije kao cjeline. Potrebno je definirati da sukladno poštivanju zakonskog načela blizine JLS trebaju imati mogućnost obrade miješanog otpada na svojem području u ekološki prihvatljivim postrojenjima koje isključuju pripremu otpada za spaljivanje i suspaljivanje, kao i samo spaljivanje i suspaljivanje, već iz miješanog otpad izvlače reciklante, ostatak pretvaraju u sirovinu za novu industrijsku proizvodnju, a krajnji minimalni neuporabljivi ostatak inertiziraju u masu koja se potom sigurno zbrinjava odlaganjem na za to uređenom platou ili koristi za prekrivanje postojećeg odlagališta. (2) Blizina i samodostatnosti iz stavka 1. ovoga članka ne podrazumijeva da se u Republici Hrvatskoj moraju nalaziti postrojenja za svu konačnu uporabu otpada. Potrebno je definirati da se ne smije miješani otpad izvoziti izvan EU jer brojna postrojenja u zemljama koje nisu dio EU nemaju adekvatne uvjete za zbrinjavanje tog otpada. Također, potrebno je definirati da se ne smije uvoziti miješani otpad iz drugih zemalja za obradu u RH. (4) Integrirana mreža postrojenja iz stavka 1. ovoga članka mora omogućiti učinkoviti transport otpada, kad je nužno i putem pretovarnih stanica na kojima se obavlja skladištenje, priprema i pretovar otpada za prijevoz prema postrojenju za obradu otpada, te obradu miješanog komunalnog otpada postupkom uporabe ili zbrinjavanja u najbližem odgovarajućem postrojenju, najprikladnijim postupkom i tehnologijom kako bi se osigurala visoka razina zaštite okoliša i javnog zdravlja. Potrebno je definirati "najprikladnijim postupkom i tehnologijom kako bi se osigurala najviša moguća razina zaštite okoliša i javnog zdravlja".</p>		
1482	ZELENA AKCIJA	<p>Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada , Članak 84.</p>	<p>(1) Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada iz kućanstva te iz drugih izvora, ako je takvo sakupljanje određeno najboljim raspoloživim tehnikama, uspostavljena je radi doprinosa Republike Hrvatske samodostatnom zbrinjavanju i uporabi miješanog komunalnog otpada Europske unije kao cjeline. Potrebno je definirati da sukladno poštivanju zakonskog načela blizine JLS trebaju imati mogućnost obrade miješanog otpada na svojem području u ekološki prihvatljivim postrojenjima koje isključuju pripremu otpada za spaljivanje i suspaljivanje, kao i samo spaljivanje i suspaljivanje, već iz miješanog otpad izvlače reciklante, ostatak pretvaraju u sirovinu za novu industrijsku proizvodnju, a krajnji minimalni neuporabljivi ostatak inertiziraju u masu koja se potom sigurno zbrinjava odlaganjem na za to uređenom platou ili koristi za prekrivanje postojećeg odlagališta. (2) Blizina i samodostatnosti iz stavka 1. ovoga članka ne podrazumijeva da se u Republici Hrvatskoj moraju nalaziti postrojenja za svu konačnu uporabu otpada. Potrebno je definirati da se ne smije miješani otpad izvoziti izvan EU jer brojna postrojenja u zemljama koje nisu dio EU nemaju adekvatne uvjete za zbrinjavanje tog otpada. Također, potrebno je definirati da se ne smije uvoziti miješani otpad iz drugih zemalja za obradu u RH. (4) Integrirana mreža postrojenja iz stavka 1. ovoga članka mora omogućiti učinkoviti transport otpada, kad je nužno i putem pretovarnih stanica na kojima se obavlja skladištenje, priprema i pretovar otpada za prijevoz prema postrojenju za obradu otpada, te obradu miješanog komunalnog otpada postupkom uporabe ili zbrinjavanja u najbližem odgovarajućem postrojenju, najprikladnijim postupkom i tehnologijom kako bi se osigurala visoka razina zaštite okoliša i javnog zdravlja. Potrebno je definirati "najprikladnijim postupkom i</p>	Ne postoji odgovor	

			tehnologijom kako bi se osigurala najviša moguća razina zaštite okoliša i javnog zdravlja".		
1483	GRAD ZAGREB	Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada , Članak 84.	Predlaže se u članku 84., stavku 4. definirati „odgovarajuća postrojenja“. Obrazloženje: Navedeno se predlaže jer nije razvidno na koja se odgovarajuća postrojenja navedena odredba odnosi.	Ne postoji odgovor	
1484	GRAD ZAGREB	Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada , Članak 84.	Predlaže se u članku 84. stavku 3. izmijeniti tekst „stavka 3.“ u „stavka 1.“. Obrazloženje: Očitom omaškom umjesto broja „1“ naveden je broj „3“.	Ne postoji odgovor	
1485	zijah mahmutspahić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O GOSPODARENJU OTPADOM, IX. POSEBNE KATEGORIJE OTPADA	Predlažem da se čl.85. stv.1 toč.1. pridoda i "otpadni mulj koji nastaje radom UPOVa", kao jedan od tokova otpada koje ovaj Zakon prepoznaje kao posebnu kategoriju otpada (tako je bilo i do sada, nije uopće jasno iz kojeg materijalnog razloga je otpadni mulj koji nastaje radom UPOVa izbačen iz grupe "posebne kategorija otpada"???) .	Ne postoji odgovor	
1486	HGK	IX. POSEBNE KATEGORIJE OTPADA, Članak 85.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK mišljenja su kako je potrebno jasno naznačiti u stavku 3. rok u kojem je predmetni pravilnik potrebno usvojiti.	Ne postoji odgovor	
1487	Istarska županija - Regione Istriana	IX. POSEBNE KATEGORIJE OTPADA, Članak 85.	Koji je razlog da biootpad više nije posebna kategorija otpada? Iz više razloga potrebno je posebnim pravilnikom detaljnije regulirati postupanje s tom vrstom otpada koja je i glavni razlog zatvaranja odlagališta komunalnog otpada i uzročnik pojave neugodnih mirisa. Za „ribolovni alati koji sadrže plastiku“ treba naznačiti da se odnosi na otpadne ribolovne alate koji sadrže plastiku, a nejasan je i razlog zašto morski otpad ili otpad u moru nije više određen kao posebna kategorija otpada.	Ne postoji odgovor	
1488	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	IX. POSEBNE KATEGORIJE OTPADA, Članak 85.	Vezano uz stavak 1. točku 1. predlaže se dodavanje riječi "morski otpad" koje je ranije bilo propisano kao posebna kategorija otpada za koju se čeka donošenje pravilnika već godinama. Naglašavam da je iznimno važno posebno regulirati ovu vrstu otpada.	Ne postoji odgovor	
1489	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	IX. POSEBNE KATEGORIJE OTPADA, Članak 85.	Predlaže se razmotriti da se i otpadni vatrogasni aparati uvrste u posebnu kategoriju otpada. Otvoraju se razna pitanja oko njihove uporabe/zbrinjavanja: - od dodjeljivanja ispravnog ključnog broja za otpadne vatrogasne aparate (gotovo uvijek bi trebao biti ključni broj za opasni otpad); - od preporučenih postupaka njihove obrade/zbrinjavanja; - gdje se može pronaći popis tvrtki koje ih preuzimaju na zbrinjavanje. Na internetu pojedini proizvođači vatrogasnih aparata daju preporuke za povrat otpadnih vatrogasnih aparata u zamjenu za određeni popust kod kupnje novih, a oni dalje organiziraju predaju tako prikupljene otpadne vatrogasne opreme kod ovlaštenih koncesionara. Je li u tom slučaju posjednik otpadnog vatrogasnog aparata ima obvezu vođenja očevidnika otpada i predaje pratećeg lista za vraćeni otpadni vatrogasni aparat proizvođaču novih vatrogasnih aparata? Kakve su obveze u slučaju da je posjednik otpadnog vatrogasnog aparata fizička osoba, kakve su obveze predaje ovlaštenom proizvođaču vatrogasnih aparata za pravnu osobu? Jesu li proizvođači vatrogasnih aparata obuhvaćeni odredbama članka 88. ovog prijedloga Zakona na koje se odnose odredbe o proširenoj odgovornosti proizvođača proizvoda?	Ne postoji odgovor	
1490	zijah mahmutspahić	IX. POSEBNE KATEGORIJE	Predlažem da se čl.87. stv.1. izmijeni na način da u konačnici isti glasi "Gospodarenje otpadnim muljem koji	Ne postoji odgovor	

		OTPADA, Članak 87.	nastaje radom UPOVa propisuje Ministar pravilnikom uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poljoprivredu." Na ovaj način utvrdila bi se obveza izrade jedinstvenog pravilnika za gospodarenje otpadnim muljem koji nastaje radom UPOVa".		
1491	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	stavak 6. ... Proizvođač proizvoda, koji nije osnovan u Republici Hrvatskoj već u drugoj državi članici Europske unije i stavlja proizvod na tržište u Republici Hrvatskoj... Potrebno je uzeti u obzir i proizvođača proizvoda koji je osnovan i izvan Europske unije - što je s proizvođačima proizvoda iz Kine, Amerike... ...može imenovati pravnu ili fizičku osobu, osnovanu u Republici Hrvatskoj, koja će u Republici Hrvatskoj ispunjavati obveze proširene odgovornosti proizvođača proizvoda za toga proizvođača proizvoda. Smatramo da MORA imenovati pravnu ili fizičku osobu..	Ne postoji odgovor	
1492	Udruga Tatavaka	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	Dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus – ne samo za troškove skupljanja, nego pokrivanje troškova: – mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, – skupljanja otpada, prijevoza i obrade, – čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, – prikupljanja podataka i izvješćivanja. Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratnih alternativa te daju prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi. Osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a – do kraja 2021. godine.	Ne postoji odgovor	
1493	HGK	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK, vezano uz stavak 8., predlažu da se predmetne odredbe propisuju Pravilnikom, a ne Uredbom. Obrazloženje: Uredbe za primjenu ili izvršenje zakona služe da Vlada RH na temelju Ustava propisuje samo tehničke pojedinosti i uvjete primjene određenoga zakona, a iz ovog stavka je vidljivo da se ovom Uredbom treba prepisati puno više od same tehničke primjene zakona, a iz ovog stavka je vidljivo da se ovom Uredbom treba prepisati puno više od same tehničke primjene zakona. Stoga članice Zajednice predlažu da se predmetne odredbe propisuju pravilnikom.	Ne postoji odgovor	
1494	HGK	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša HGK predlažu da se vezano uz stavak 1. točku 1. nadopuni članak 4. ovog Zakona s definicijom pojam 'rabljeni proizvod'. Obrazloženje: Članice Zajednice naglašavaju kako proizvođač proizvoda ne može snositi odgovornost za proizvode koji su djelomično iskorišteni ili neiskorišteni, kojima je istekao rok valjanosti, dozvola i slično u čitavom lancu prodaje i distribucije. Odgovornost i trošak sakupljanja i zbrinjavanja za takve proizvode snosi posjednik otpada, onaj kod koga su se zatekla takva sredstva.	Ne postoji odgovor	
1495	ZORAN LALIĆ	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	Dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus – ne samo za troškove skupljanja, nego pokrivanje troškova: – mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, – skupljanja otpada, prijevoza i obrade, – čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, – prikupljanja podataka i izvješćivanja. Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratnih alternativa te daju	Ne postoji odgovor	

			prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi. Osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a – do kraja 2021. godine.		
1496	Tea Juričić	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	(1) Radi poticanja ponovne uporabe i sprječavanja nastanka otpada, recikliranja i općenito uporabe otpada, te doprinosa postizanju nacionalnog cilja gospodarenja otpadom, u sklopu proširene odgovornosti proizvođača proizvođač proizvoda dužan je: 1. preuzeti rabljeni proizvod 2. osigurati preuzimanje otpada koji nastaje od uporabe proizvoda 3. osigurati provedbu usluga gospodarenja otpadom 4. platiti naknadu gospodarenja otpadom 5. osigurati javno dostupne informacije o mjeri u kojoj se proizvod može ponovno uporabiti i reciklirati 6. označiti proizvod odnosno ambalažu i priložiti uputu i 7. registrirati se i dostavljati podatke u Registar proizvođača s proširenom odgovornošću. Potrebno je dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus - ne samo za troškove skupljanja, već i pokrivanje troškova: mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, skupljanja otpada, prijevoza i obrade, čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, prikupljanja podataka i izvješćivanja. Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratne alternative te daju prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi. Također, potrebno je osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a -do kraja 2021. godine. Potrebno je uvesti i naknadu za eko-modulacije (kao npr. Francuska). To znači da proizvođači plaćaju diferenciranu naknadu prema načinu na koji njihovi proizvodi zadovoljavaju ekološke kriterije, kao što su količina upotrijebljenog materijala, ugradnja recikliranih materijala, upotreba obnovljivih resursa kojima se održivo upravlja, trajnost, mogućnost popravka, ponovne uporabe i recikliranja te prisutnost opasnih tvari.	Ne postoji odgovor	
1497	Josip Katalinić	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	(1) Radi poticanja ponovne uporabe i sprječavanja nastanka otpada, recikliranja i općenito uporabe otpada, te doprinosa postizanju nacionalnog cilja gospodarenja otpadom, u sklopu proširene odgovornosti proizvođača proizvođač proizvoda dužan je: 1. preuzeti rabljeni proizvod 2. osigurati preuzimanje otpada koji nastaje od uporabe proizvoda 3. osigurati provedbu usluga gospodarenja otpadom 4. platiti naknadu gospodarenja otpadom 5. osigurati javno dostupne informacije o mjeri u kojoj se proizvod može ponovno uporabiti i reciklirati 6. označiti proizvod odnosno ambalažu i priložiti uputu i 7. registrirati se i dostavljati podatke u Registar proizvođača s proširenom odgovornošću. Potrebno je dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus - ne samo za troškove skupljanja, već i pokrivanje troškova: mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, skupljanja otpada, prijevoza i obrade, čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, prikupljanja podataka i izvješćivanja. Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratne alternative te daju prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi. Također, potrebno je osigurati jasan rok za uvođenje	Ne postoji odgovor	

			<p>programa POP-a -do kraja 2021. godine. Potrebno je uvesti i naknadu za eko-modulacije (kao npr. Francuska). To znači da proizvođači plaćaju diferenciranu naknadu prema načinu na koji njihovi proizvodi zadovoljavaju okolišne kriterije, kao što su količina upotrijebljenog materijala, ugradnja recikliranih materijala, upotreba obnovljivih resursa kojima se održivo upravlja, trajnost, mogućnost popravka, ponovne uporabe i recikliranja te prisutnost opasnih tvari.</p>		
1498	DAMIR ŠOKČEVIĆ	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	<p>Dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus – ne samo za troškove skupljanja, nego pokrivanje troškova:</p> <ul style="list-style-type: none"> – mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, – skupljanja otpada, prijevoza i obrade, – čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, – prikupljanja podataka i izvješćivanja. <p>Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratnih alternativa te daju prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi.</p> <p>Osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a – do kraja 2021. godine.</p>	Ne postoji odgovor	
1499	CE-ZA-R d.o.o.	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	<p>DOPUNA Članak 88. (1)</p> <p>8.može imenovati pravnu ili fizičku osobu koja će u RH ispunjavati obaveze proširene odgovornosti proizvođača za toga proizvođača proizvoda</p> <p>POTREBNO DA BI SE IZJEDNAČILA PRAVA I OBAVEZE DOMAĆIH I STRANIH PROIZVOĐAČA</p>	Ne postoji odgovor	
1500	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	<p>Vežano uz stavak 1. potrebno je dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus - ne samo za troškove skupljanja, već i pokrivanje troškova: mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, skupljanja otpada, prijevoza i obrade, čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, prikupljanja podataka i izvješćivanja. Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratne alternative te daju prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi. Također, potrebno je osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a -do kraja 2021. godine. Potrebno je uvesti i naknadu za eko-modulacije (kao npr. Francuska). To znači da proizvođači plaćaju diferenciranu naknadu prema načinu na koji njihovi proizvodi zadovoljavaju okolišne kriterije, kao što su količina upotrijebljenog materijala, ugradnja recikliranih materijala, upotreba obnovljivih resursa kojima se održivo upravlja, trajnost, mogućnost popravka, ponovne uporabe i recikliranja te prisutnost opasnih tvari.</p>	Ne postoji odgovor	
1501	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	<p>Stavak 6 - Na koji način će se regulirati proizvodi i sustav gospodarenja otpadom od tih proizvoda koji dolaze na tržište RH kupljeni od tvrtki koje su izvan RH on-line kupnjom – eBuy, Amazon itd.?</p>	Ne postoji odgovor	
1502	Irena Burba	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	<p>Udruga Zelena Istra: Potrebno je dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus -ne samo za troškove skupljanja, već i pokrivanje troškova: mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, skupljanja otpada, prijevoza i obrade, čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, prikupljanja podataka i izvješćivanja. Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratne alternative te daju prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi. Također, potrebno je osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a -do</p>	Ne postoji odgovor	

			<p>kraja 2021. godine. Potrebno je uvesti i naknadu za eko-modulacije (kao npr. Francuska). To znači da proizvođači plaćaju diferenciranu naknadu prema načinu na koji njihovi proizvodi zadovoljavaju okolišne kriterije, kao što su količina upotrijebljenog materijala, ugradnja recikliranih materijala, upotreba obnovljivih resursa kojima se održivo upravlja, trajnost, mogućnost popravka, ponovne uporabe i recikliranja te prisutnost opasnih tvari.</p>		
1503	Lidija Runko Luttenberger	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	<p>(1) Radi poticanja ponovne uporabe i sprječavanja nastanka otpada, recikliranja i općenito uporabe otpada, te doprinosa postizanju nacionalnog cilja gospodarenja otpadom, u sklopu proširene odgovornosti proizvođača proizvođač proizvoda dužan je:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. preuzeti rabljeni proizvod 2. osigurati preuzimanje otpada koji nastaje od uporabe proizvoda 3. osigurati provedbu usluga gospodarenja otpadom 4. platiti naknadu gospodarenja otpadom 5. osigurati javno dostupne informacije o mjeri u kojoj se proizvod može ponovno uporabiti i reciklirati 6. označiti proizvod odnosno ambalažu i priložiti uputu i 7. registrirati se i dostavljati podatke u Registar proizvođača s proširenom odgovornosti. <p>Potrebno je dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus - ne samo za troškove skupljanja, već i pokrivanje troškova: mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, skupljanja otpada, prijevoza i obrade, čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, prikupljanja podataka i izvješćivanja. Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratne alternative te daju prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi. Također, potrebno je osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a -do kraja 2021. godine. Potrebno je uvesti i naknadu za eko-modulacije (kao npr. Francuska). To znači da proizvođači plaćaju diferenciranu naknadu prema načinu na koji njihovi proizvodi zadovoljavaju okolišne kriterije, kao što su količina upotrijebljenog materijala, ugradnja recikliranih materijala, upotreba obnovljivih resursa kojima se održivo upravlja, trajnost, mogućnost popravka, ponovne uporabe i recikliranja te prisutnost opasnih tvari.</p>	Ne postoji odgovor	
1504	ZELENA AKCIJA	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	<p>Potrebno je dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus - ne samo za troškove skupljanja, već i pokrivanje troškova: mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, skupljanja otpada, prijevoza i obrade, čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, prikupljanja podataka i izvješćivanja. Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratne alternative te daju prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi. Također, potrebno je osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a -do kraja 2021. godine. Potrebno je uvesti i naknadu za eko-modulacije (kao npr. Francuska). To znači da proizvođači plaćaju diferenciranu naknadu prema načinu na koji njihovi proizvodi zadovoljavaju okolišne kriterije, kao što su količina upotrijebljenog materijala, ugradnja recikliranih materijala, upotreba obnovljivih resursa kojima se održivo upravlja, trajnost, mogućnost popravka, ponovne uporabe i recikliranja te prisutnost opasnih tvari.</p>	Ne postoji odgovor	
1505	IVAN FILIPOVIĆ	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	<p>Uz osiguravanje javno dostupnih informacija o mjeri u kojoj se proizvod može ponovo uporabiti, proizvođači bi morali osigurati i javno dostupne upute za popravak proizvoda te rezervne dijelove u trajanju minimalno 10 godina od proizvodnje proizvoda kako bi se što više povećala ponovna uporaba proizvoda i smanjila količina otpada.</p>	Ne postoji odgovor	

1506	Financijska agencija	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	U st. 1. t. 7. predložemo propisivanje roka za registraciju u RPPO i roka za daljnju dostavu podataka u RPPO. Naime, ukoliko obvezniku upisa nije propisan rok za upis u RPPO i za daljnju dostavu podataka njegova obveza nije dovoljno određena, koja činjenica bi bila problematična i u odnosu na članak 163. stavak. 1. točku. 26. Zakona budući je vrijeme počinjenja prekršaja nužni sastojak optužnog prijedloga/prekršajnog naloga.	Ne postoji odgovor	
1507	Greenpeace	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	Dopuniti članke koji uređuju sustav POP, pravilima iz članka 8. Direktive o jednokratnoj plastici, kako bi se osiguralo da se POP odnosi na odgovornost za puni životni ciklus - ne samo za troškove skupljanja, nego pokrivanje troškova: - mjera podizanja svijesti o štetnosti plastičnih proizvoda, - skupljanja otpada, prijevoza i obrade, - čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade, - prikupljanja podataka i izvješćivanja.	Ne postoji odgovor	
1508	Greenpeace	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	Osigurati da se prihodi ostvareni kroz POP koriste za promociju i poticanje višekratnih alternativa te daju prednost sprječavanju i ponovnoj uporabi.	Ne postoji odgovor	
1509	Greenpeace	X. PROŠIRENA ODGOVORNOST PROIZVOĐAČA PROIZVODA, Članak 88.	Osigurati jasan rok za uvođenje programa POP-a - do kraja 2021. godine.	Ne postoji odgovor	
1510	EKO-OZRA d.o.o.	Članak 88., Registar proizvođača s proširenom odgovornosti	Novi članak Proizvođač proizvoda može obvezu iz stavka 1. ovog članka ispuniti na način da osniva trgovačka društva (u daljnjem tekstu: Organizacije) koja za svoje članove preuzima obveze koje se odnose na proizvod sklupa ugovor s trgovačkim društvima koja obavljaju poslove sakupljanja i uporabe proizvoda vode evidencije o otpadu nastalom iz PKO svojih članova, organiziraju edukaciju stanovništva o postupanju s PKO i surađuju s nadležnim tijelima državne uprave i lokalne samouprave u pitanjima vezanim uz PKO i imaju prava i obveze propisane ovim zakonom (uredbom ili pravilnikom) i ugovorom o osnivanju ili posebnim ugovorima sa svojim članovima. 8) Proizvođač proizvoda koji nije član Organizacije iz stavka 7. ovoga članka, a u mogućnosti je neposredno izvršavati sam poslove, ima prava i obveze propisane odredbama ovog članka. (9) Proizvođač koji nije uključen u Organizaciju ili nema dokaza da sam ispunjava ciljeve skupljanja i obrade PKO od proizvoda stavljenih na tržište Republike Hrvatske za sve proizvode uplaćuje naknada na račun Fonda zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (Fond)	Ne postoji odgovor	
1511	Financijska agencija	Članak 88., Registar proizvođača s proširenom odgovornosti	Predložemo dodati nove odredbe i korigirati postojeće radi jasnoće i preciznijeg normiranja materije vezane za ustroj i vođenje RPPO-a. U odnosu na stavak 1. ovoga članka, kojim se definira RPPO, predložemo dodati da je RPPO elektronička baza podataka, te da isti glasi: „(1) Registar proizvođača s proširenom odgovornosti (u daljnjem tekstu: RPPO) je elektronička baza podataka o proizvođačima proizvoda koji su dužni izvršavati obveze iz sustava proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, o proizvodima i količinama proizvoda stavljenim na tržište i o ispunjavanju obveze doprinosa postizanja cilja gospodarenja otpadom.“ U odnosu na stavak 2. ovog članka koji glasi“(2) Podaci iz RPPO su javno dostupni, osim podataka koji predstavljaju poslovnu tajnu.“ i kojim je propisana javnost odnosno tajnost podataka u RPPO, ukazujemo da nije jasna namjera predlagatelja u dijelu kojim se propisuje da nisu javno dostupni podaci iz RPPO koji predstavljaju poslovnu tajnu. Definicija RPPO iz stavka	Ne postoji odgovor	

		<p>1. ovoga članka je preširoka da bismo mogli pretpostaviti što bi (osobito sa stajališta proizvođača) moglo predstavljati poslovnu tajnu i tko bi podatke označavao kao poslovnu tajnu. Stoga predlažemo jasno definiranje javnih i nejavnih podataka u Zakonu ili da se u Zakonu jasno propiše koji podaci iz RPPO bi bili javno dostupni, a da se okvirno odredi koji podaci neće biti javno dostupni (ostali podaci) i Pravilnikom se detaljnije propiše koji su to podaci</p> <p>U odnosu na stavak 4. umjesto formulacije: „(4) Tehničke poslove u vezi RPPO obavlja Financijska agencija - FINA.“ predlažemo detaljnije propisati koje poslove bi Fina obavljala u ime i za račun Fonda, pa umjesto stavka 4. predlažemo dva stavka koji bi glasili: :</p> <p>„ (4) Poslove ustroja i operativnog vođenja RPPO, u ime i za račun Fonda obavlja Financijska agencija .</p> <p>(5) Pod operativnim vođenjem RPPO-a iz prethodnog stavka ovoga članka podrazumijeva se održavanje i upravljanje RPPO-om, prikupljanje, evidentiranje i arhiviranje podataka iz RPPO-a , te daljnji razvoj RPPO-a“</p> <p>Predlažemo propisati kojim tijelima bi nejavni podaci iz ovog Registra bili dostupni, a što je nužno kako se u budućnosti ne bi pojavljivala pitanja u pogledu dostave nejavnih podataka tijelima koja imaju eventualni pravni interes za uvid u nejavne podatke upisane u registar, ali postoje dvojbe u pogledu njihovog ovlaštenja za isto: „(x) Podaci iz RPPO-a koji nisu javni daju se na pisani zahtjev suda ili drugog nadležnog tijela.“ ...uz sud, potrebno definirati kome bi još na pisani zahtjev bilo dozvoljeno dostaviti podatke koji nisu javni</p> <p>Predlažemo da se definira kome se podaci daju bez naknade dodavanjem novog stavka: „(x) Podaci iz RPPO-a daju se _____, bez naknade . „</p> <p>Predlažemo propisati u novom stavku i mogućnost da se za potrebe RPPO-a mogu preuzimati određeni podaci iz baze podataka Ministarstva, Fonda i drugih tijela: „(x) Financijska agencija ovlaštena je u svrhu vođenja RPPO-a preuzimati podatke iz sudskog registra, podatke iz drugih matičnih registara preko kojih se osnivaju ili registriraju pravni subjekti, kao i podatke iz službenih evidencija Porezne uprave, Fonda i Ministarstva, bez naknade.“ ...te je potrebno navesti ukoliko će za potrebe RPPO-a biti potrebno koristiti još neku bazu podataka drugih tijela.</p> <p>Predlažemo nužno dodati i odredbu kojom bi se propisalo donošenje Pravilnika o načinu vođenja RPPO-a i dostavi podataka u RPPO, sadržaju i strukturi podataka koji se upisuju u RPPO, načinu upisa i sadržaju upisa, te naknadi za upis, obliku i načinu popunjavanja obrasca za registriranje i dostavu podataka u RPPO, te načinu davanja i korištenja podataka iz RPPO-a, kao i vrsti i visini naknada Financijskoj agenciji te davanje i korištenje podataka iz RPPO-a.: „(x) Način vođenja RPPO-a i dostave podataka u RPPO, sadržaj i strukturu podataka koji se upisuju u RPPO, podatke koji nisu javno dostupni (ovisno o promjenama u st. 2.), način upisa i sadržaj upisa, te naknadu za upis, oblik i način popunjavanja obrasca za registriranje i dostavu podataka u RPPO, te način davanja i korištenja podataka iz RPPO-a, kao i vrste i visine naknada Financijskoj agenciji za davanje i korištenje podataka iz RPPO-a, ministar propisuje pravilnikom“</p> <p>Također, ukoliko se uvažuje izmjene u članku 89. i propiše donošenje Pravilnika potrebno je nužno propisati i rok donošenja toga Pravilnika, a vodeći</p>		
--	--	---	--	--

			računa o roku za ustroj Registra iz članka 170. stavka 1. i 2. Nacrta Zakona i roku za donošenje Uredbe iz čl. 88. stavka 8. Nacrta Zakona.		
1512	HGK	Registar proizvođača s proširenom odgovornosti, Članak 89.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK predlažu jasnije opisati obvezu: 'ispunjavanju obveze doprinosa postizanja cilja gospodarenja otpadom'. Članicama nije jasno na što se ova odredba odnosi. Ukoliko je riječ o plaćanju, članice Zajednice mišljenja su kako je riječ o nezakonitoj objavi podataka. Članice stoga predlažu brisanje navedenog teksta.	Ne postoji odgovor	
1513	HGK	Registar proizvođača s proširenom odgovornosti, Članak 89.	Hrvatska gospodarska komora predlaže u predmetni članak u stavak 3. na kraju doda i sljedeći tekst: 'a RPPO vodi Hrvatska gospodarska komora'. Obrazloženje: U cilju racionalizacije troškova za tvrtke te ubrzanje postupaka kreiranja registra, a uz uvažavanje činjenice kako HGK ima razvijenu platformu koja može poslužiti za kreiranje predmetnog Registra, predlažemo da isti vodi HGK. HGK je spremna detaljno predstaviti način realizacije prijedloga stručnim službama Ministarstva.	Ne postoji odgovor	
1514	EKO-OZRA d.o.o.	Registar proizvođača s proširenom odgovornosti, Članak 89.	uz stavak 4 Nije jasno na koje se tehničke poslove odnosi. Ukoliko se propisuju određene obveze, potrebno je jasno navesti koje	Ne postoji odgovor	
1515	HGK	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, Članak 90.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK predlažu da se odredbe iz stavka 7. predmetnog članka propisuju Pravilnikom, a ne Uredbom. Obrazloženje: Uredbe za primjenu ili izvršenje zakona služe da Vlada RH na temelju Ustava propisuje samo tehničke pojedinosti i uvjete primjene određenoga zakona, a iz ovog stavka je vidljivo da se ovom Uredbom treba prepisati puno više od same tehničke primjene zakona, a iz ovog stavka je vidljivo da se ovom Uredbom treba prepisati puno više od same tehničke primjene zakona.	Ne postoji odgovor	
1516	HGK	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, Članak 90.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK postavljaju pitanje na koji će se način realizirati ugovorni odnos između oporabitelja i navedenih organizacija opisan u stavku 5. predmetnog članka? Iz zakonodavnog okvira to nije jasno. Potrebno je odredbe vezane uz rad Fonda i Organizacije detaljnije propisati.	Ne postoji odgovor	
1517	HGK	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, Članak 90.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu mišljenja su kako je tekst naveden u stavku 2., alineji 4. protivan Ustavu i zakonu. Naime, navedeni podatci predstavljaju poslovnu tajnu. Članice Zajednice stoga predlažu brisanje navedene alineje.	Ne postoji odgovor	
1518	HGK	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, Članak 90.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK, mišljenja su kako je u stavku 2., alineji 2., navedena odredba nepotreban administrativni trošak. Članice Zajednice predlažu brisanje navedene alineje. Obrazloženje: Podaci o vlasnicima već su vidljivi u sudskom registru i registru stvarnih vlasnika FINE. Stoga je nepotrebno tražiti upis navedenog i u ovom Registru.	Ne postoji odgovor	
1519	HGK	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, Članak 90.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK predlažu da se u stavku 2., alineji 1. na kraju teksta doda i sljedeće tekst: 'i otpadna ulja'.	Ne postoji odgovor	
1520	CE-ZA-R d.o.o.	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, Članak 90.	Članak 90. potrebno je dopuniti i definirati uvjete za Organizaciju, tko mogu biti vlasnici Organizacije, obavezni članovi proizvođači, sakupljači i/ili obrađivači i sl.	Ne postoji odgovor	
1521	Hrvatska elektroprivreda	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti	Što se podrazumijeva pod redovitim dijalogom? Koje su to aktivnosti?	Ne postoji odgovor	

	- dioničko društvo	proizvođača proizvoda, Članak 90.			
1522	EKO-OZRA d.o.o.	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, Članak 90.	Prijedlog uz točku 2 st.2 Podatke o vlasništvu i članstvu proizvođača osnivača organizacija za ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača	Ne postoji odgovor	
1523	MURAPLAST d.o.o.	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, Članak 90.	Zašto osnivati novu Organizaciju? Na temelju ovog zakona ne vidim niti jednog objektivnog razloga da poslove Organizacije ne obavlja Fond. Bolje reorganizirati Fond. Hrvatska je premala da bi imala više Organizacija koje rade istu stvar, a bile bi manje više pod kontrolom Fonda.	Ne postoji odgovor	
1524	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, Članak 91.	U ovom članku svakako je potrebno dodati da Organizacija preuzima ispunjenje cilja za određenu posebnu kategoriju, ili udio tržišta za koji je osnovana, te da snosi srazmjerne troškove penala za neispunjenje preuzetog cilja.	Ne postoji odgovor	
1525	HGK	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, Članak 91.	Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu mišljenja su kako je potrebno u stavku 6. iza riječi 'Temeljem' dodati riječ 'pravomoćnog'.	Ne postoji odgovor	
1526	HGK	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, Članak 91.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu mišljenja HGK mišljenja su kako u ovom trenutku nije moguće odrediti provedivost odredbi iz stavka 5. predmetnog članka. Naime, nije poznat sadržaj buduće Uredbe, koja će institucija i na koji način biti zadužena za provedbu odredbi. Stoga članice Zajednice predlažu doradu odredbi Zakona vezano uz pitanje Organizacije.	Ne postoji odgovor	
1527	HGK	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, Članak 91.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK mišljenja su kako je odredba iz stavka 3. predmetnog članka u potpunosti nedorečena. Ostavlja se dojam diskrecione ocjene pojedinca za dodjelu statusa 'Organizacije'. Članice Zajednice predlažu doradu navedenog stavka i definiranje jasnih, transparentnih i provjerljivih kriterija za odobravanje zahtjeva za uspostavu Organizacije.	Ne postoji odgovor	
1528	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, Članak 91.	Molimo definirati uvjete koje mora zadovoljiti Organizacija	Ne postoji odgovor	
1529	EKO-OZRA d.o.o.	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, Članak 91.	U Direktivi o otpadu jasno se navodi da ukoliko na teritoriju države članice postoji više organizacija koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda, predmetna država članica za nadzor provedbe obveza u pogledu proširene odgovornosti proizvođača imenuje barem jedno tijelo neovisno od privatnih interesa ili tu zadaću povjerava javnom tijelu Nisu navedeni kriteriji po kojima se odbija uspostava statusa Organizacija Nejasno je na temelju kojih kriterija će Ministarstvo uskratiti uspostavu Organizacije jer se time narušava tržišno natjecanje. Ministarstvo isto tako može ukinuti rješenje statusa Organizaciji ako procijeni da krši odredbe sporazuma sa FZOEU i Ministarstvom. Koje su posljedice za FZOEU ukoliko ne ispuni ciljeve to Zakon ne propisuje. Organizacije su ovim Zakonom stavljene u neravnopravan i nepovoljniji položaj na tržištu u odnosu na FZOEU jer se člankom 100. St 2. sve naknade za gospodarenje otpadom plaćaju na račun Fonda. Nadalje, člankom 93. propisano je osnivanje Savjeta za posebnu kategoriju otpadom koje sadrži 11 članova (od toga 3 predstavnika FZOEU i 2 predstavnika Ministarstva) koji će imati pravo na	Ne postoji odgovor	

			naknadu a koju osigurava FZOEU iz prihoda od naknade gospodarenja otpadom		
1530	GRAD ZAGREB	Uvjeti za sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, Članak 91.	Predlaže se u članku 91. stavku 5. izmijeniti tekst „stavka 88.“ u „članka 90.“. Obrazloženje: Očitom omaškom umjesto „članka 90.“ naveden je „stavka 88.“.	Ne postoji odgovor	
1531	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Usluge gospodarenja otpadom koje osigurava Fond, Članak 92.	stavak 11 - (11) Fond je dužan sklopiti ugovor o uslugama obrade otpada s osobom koja je ishodila ovlaštenje iz stavka 1. ovoga članka i koja može osigurati sakupljanje odgovarajućeg otpada na čitavom teritoriju Republike Hrvatske. Postavlja se pitanje kako će se ovaj stavak primijeniti na Ovlaštenike kojih ima više za istu kategoriju. Potrebno je definirati na koji načini će se osigurati sakupljanje u tom slučaju.	Ne postoji odgovor	
1532	HGK	Usluge gospodarenja otpadom koje osigurava Fond, Članak 92.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK pitaju se zbog čega je odredba iz stavka 12. uvedena u Zakon i predlažu njezino brisanje. Budući da se unaprijed određuje količina i vrste otpada, a ukoliko će biti više ovlaštenika za istu uslugu obrade otpada, na ovaj se način omogućava Fondu da pogoduje jednom gospodarskom subjektu. Ovakva odredba suprotna je i ravnopravnoj tržišnoj utakmici. Članice Udruženja stoga predlažu omogućavanje svim ovlaštenicima za istu uslugu obrade otpada obavljanje djelatnosti sukladno vlastitim mogućnostima i kapacitetima, bez ograničavanja.	Ne postoji odgovor	
1533	HGK	Usluge gospodarenja otpadom koje osigurava Fond, Članak 92.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK postavljaju pitanje je li ovlaštenje iz stavaka 1., 2. i 3. različito od dozvole koju oporabitelji imaju? Zbog čega je potrebno dodatno ovlaštenje ukoliko tvrtka već posjeduje dozvolu? Dodatno, postavljaju pitanje zbog čega je potrebno raspisivati javni poziv? Zbog čega Ministarstvo nema otvorenu mogućnost upućivanja takvog zahtjeva od strane oporabitelja u bilo kojem trenutku? Što će se dogoditi kada se javni poziv zatvori? Ovime se ograničava tržišna utakmica i potencijalne investicije u nova postrojenja za uporabu budući da će gospodarstvenici biti ograničeni periodom objave javnog poziva.	Ne postoji odgovor	
1534	Eko Reciklažni Park d.o.o.	Usluge gospodarenja otpadom koje osigurava Fond, Članak 92.	Predložimo izmjenu stavka 6., 11. i 13. članka 92. na način da glasi: (6) Ovlaštenje se izdaje osobi koja ispunjava uvjete da raspolaže s postrojenjem i opremom za obradu otpada u Republici Hrvatskoj, kada se obradom, a poštujući sljedeći red prvenstva, dobiva: 1. novi proizvod 2. sirovinu 3. energiju. (11) Fond je dužan sklopiti ugovor o uslugama obrade otpada s osobom koja je ishodila ovlaštenje iz stavka 1. ovoga članka, uz primjenu reda prvenstva iz stavka 6. ovog članka. (13) Fond osigurava sakupljačku mrežu za sustav povratne naknade sklapanjem ugovora po provedenom Javnom pozivu za iskaz interesa i uslugu sakupljanja otpada u skladu s člankom 62. ovog Zakona. OBRAZLOŽENJE: Predložene izmjene članka 92. u skladu su s ranije predloženim izmjenama i dopunama (čl. 62. i čl. 67). S obzirom da je Fond provedbeno tijelo Vlade Republike Hrvatske u dijelu učinkovitog gospodarenja otpadom u Republici Hrvatskoj, smatramo kako bi predloženim izmjenama Fond imao kontrolu nad cijelim sustavom gospodarenja Republike Hrvatske te da bi se primjenom ovih odredbi učinkovitije realizirali nacionalni ciljevi gospodarenja otpadom.	Ne postoji odgovor	
1535	CE-ZA-R d.o.o.	Usluge gospodarenja	DOPUNA Članak 92.	Ne postoji odgovor	

		<p>otpadom koje osigurava Fond, Članak 92.</p>	<p>(1) Osoba koja namjerava sklopiti ugovor s Fondom za obavljanje usluge obrade otpada radi ispunjavanja nacionalnog cilja gospodarenja otpadom dužna je pribaviti ovlaštenje .</p> <p>(2) Ministarstvo raspisuje javni poziv za podnošenje zahtjeva za davanje ovlaštenja.</p> <p>(3) Javni poziv iz stavka 2. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama« i na mrežnim stranicama Ministarstva, te sadrži uvjete kojima treba udovoljavati osoba kojoj će se izdati ovlaštenje i rok za podnošenje zahtjeva za izdavanje ovlaštenja.</p> <p>(4) Zahtjev za izdavanje ovlaštenja iz stavka 1. ovoga članka podnosi se Ministarstvu.</p> <p>(5) O zahtjevu iz stavka 4. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje.</p> <p>(6) Ovlaštenje se izdaje osobi koja ispunjava uvjete da raspolaže s postrojenjem i opremom za obradu otpada na području Republike Hrvatske kada se obradom, a poštujući sljedeći red prvenstva, dobiva:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. novi proizvod ili proizvod upisan u očevidnik ukidanja statusa otpada 2. sirovinu za novi proizvod odnosno otpad koji se dobiva postupkom uporabe otpada 3. energiju odnosno energetske oporabe otpada ili preradu otpada u materijal koji se koristi kao gorivo <p>(7) Ovlaštenje sadrži dopuštenje za sklapanje ugovora s Fondom za obavljanje usluge obrade otpada radi ispunjavanja nacionalnog cilja gospodarenja otpadom te način i uvjete obavljanja te usluge.</p> <p>(8) Ovlaštenje se daje se na rok od 10 do 20 godina.</p> <p>(9) Ovlaštenje se ne može prenijeti na drugu osobu.</p> <p>(10) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p>(11) Fond je dužan sklopiti ugovor o uslugama obrade otpada s osobom koja je ishodila ovlaštenje iz stavka 1. ovoga članka i koja može osigurati sakupljanje odgovarajućeg otpada na čitavom teritoriju Republike Hrvatske. Osoba koja je ishodila ovlaštenje iz stavka 1. ovoga članka ima ovlasti definirati specifikaciju prihvatljive kvalitete sakupljenog otpada preuzetog na sakupljanje i obradu te uspostaviti sustav financijskih terećenja prema proizvođačima i sakupljačima otpada ovisno o stupnju kvalitete sakupljenog otpada.</p> <p>(12) Ako postoji više osoba koje su ishodile ovlaštenje za istu uslugu obrade otpada, Fond je dužan odrediti količine i vrste otpada koje će obraditi pojedina osoba uz primjenu reda prvenstva iz stavka 6. ovoga članka</p> <p>(13) Iznimno od stavka 11. ovoga članka Fond osigurava sakupljačku mrežu za sustav povratne naknade sklapanjem ugovora po provedenom Javnom pozivu za iskaz interesa. Za otpad sakupljen na taj način Fond je dužan sklopiti ugovor o uslugama obrade otpada s osobom koja je ishodila ovlaštenje iz stavka 1. ovoga članka za određenu vrstu otpada.</p> <p>(14) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, kada je potrebno osigurati dostatne kapacitete uporabe otpada, može se primijeniti uvjet da osoba koja je podnijela zahtjev za ishođenjem ovlaštenja može osigurati uporabu odgovarajućeg otpada izvan RH kad odgovarajuća uporaba u RH nije dostupna, te dokazati da postrojenje za oporbu izvan RH zadovoljava iste uvjete kao i postrojenja za oporabu u RH</p>		
1536	Unija Nova d.o.o.	<p>Usluge gospodarenja otpadom koje osigurava Fond, Članak 92.</p>	<p>Prijedlog izmjena i dopuna članka 92:</p> <p>stavak 6:</p> <p>(6) Ovlaštenje se izdaje osobi koja ispunjava uvjete da raspolaže s postrojenjem i opremom za obradu otpada na području Republike Hrvatske kada se obradom, a poštujući sljedeći red prvenstva, dobiva:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. novi proizvod ili proizvod upisan u očevidnik ukidanja statusa otpada 2. sirovinu za novi proizvod odnosno otpad koji se dobiva postupkom uporabe otpada 3. energiju odnosno energetske oporabe otpada ili preradu otpada u materijal koji se koristi kao gorivo <p>stavak 8:</p>	Ne postoji odgovor	

			<p>(8) Ovlaštenje se daje se na rok između 10 do 20 godina.</p> <p>stavak 11: (11) Fond je dužan sklopiti ugovor o uslugama obrade otpada s osobom koja je ishodila ovlaštenje iz stavka 1. ovoga članka i koja može osigurati sakupljanje odgovarajućeg otpada na čitavom teritoriju Republike Hrvatske. Osoba koja je ishodila ovlaštenje iz stavka 1. ovoga članka ima ovlasti definirati specifikaciju prihvatljive kvalitete sakupljenog otpada preuzetog na sakupljanje i obradu te uspostaviti sustav financijskog vrednovanja prema proizvođačima i sakupljačima otpada ovisno o stupnju kvalitete sakupljenog otpada .</p> <p>stavak 13: (13) Iznimno od stavka 11. ovoga članka Fond osigurava sakupljačku mrežu za sustav povratne naknade sklapanjem ugovora po provedenom Javnom pozivu za iskaz interesa. Za otpad sakupljen na taj način Fond je dužan sklopiti ugovor o uslugama obrade otpada s osobom koja je ishodila ovlaštenje iz stavka 1. ovoga članka za određenu vrstu otpada.</p> <p>dodati stavak 14: (14) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, kada je potrebno osigurati dostatne kapacitete oporabe otpada, može se primijeniti uvjet da osoba koja je podnijela zahtjev za ishođenjem ovlaštenja može osigurati oporabu odgovarajućeg otpada izvan RH kad odgovarajuća oporaba u RH nije dostupna ili nije kapacitetom dostatna, te dokazati da postrojenje za oporabu izvan RH zadovoljava iste uvjete kao i postrojenja za oporabu u RH.</p> <p>MINIMALNI KRITERIJ ZA JAVNI POZIV ZA OVLAŠTENIKE OBRADU: 1. posjeduje dozvolu za gospodarenje otpadom odgovarajućim postupkom oporabe kojim se doprinosi ispunjavanju određenog cilja gospodarenja otpadom 2. posjeduje tehničko-tehnološke uvjete za postupke oporabe na području RH 3. posjeduje odgovarajuće sustave upravljanja kvalitetom</p>		
1537	Vetropack Straža	Usluge gospodarenja otpadom koje osigurava Fond, Članak 92.	<p>Prijedlog izmjena članka 92:</p> <p>stavak 6: (6) Ovlaštenje se izdaje osobi koja ispunjava uvjete da raspolaže s postrojenjem i opremom za obradu otpada na području Republike Hrvatske kada se obradom, a poštujući sljedeći red prvenstva, dobiva: 1. novi proizvod ili proizvod upisan u očevidnik ukidanja statusa otpada 2. sirovinu za novi proizvod odnosno otpad koji se dobiva postupkom oporabe otpada 3. energiju odnosno energetske oporabu otpada ili preradu otpada u materijal koji se koristi kao gorivo</p> <p>stavak 8: (8) Ovlaštenje se daje se na rok između 10 do 20 godina.</p> <p>stavak 11: (11) Fond je dužan sklopiti ugovor o uslugama obrade otpada s osobom koja je ishodila ovlaštenje iz stavka 1. ovoga članka i koja može osigurati sakupljanje odgovarajućeg otpada na čitavom teritoriju Republike Hrvatske. Osoba koja je ishodila ovlaštenje iz stavka 1. ovoga članka ima ovlasti definirati specifikaciju prihvatljive kvalitete sakupljenog otpada preuzetog na sakupljanje i obradu te uspostaviti sustav financijskih terećenja prema proizvođačima i sakupljačima otpada ovisno o stupnju kvalitete sakupljenog otpada.</p> <p>stavak 13: (13) Iznimno od stavka 11. ovoga članka Fond osigurava sakupljačku mrežu za sustav povratne</p>	Ne postoji odgovor	

			<p>naknade sklapanjem ugovora po provedenom Javnom pozivu za iskaz interesa. Za otpad sakupljen na taj način Fond je dužan sklopiti ugovor o uslugama obrade otpada s osobom koja je ishodila ovlaštenje iz stavka 1. ovoga članka za određenu vrstu otpada.</p> <p>dodati stavak 14: (14) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, kada je potrebno osigurati dostatne kapacitete oporabe otpada, može se primijeniti uvjet da osoba koja je podnijela zahtjev za ishođenjem ovlaštenja može osigurati oporabu odgovarajućeg otpada izvan RH kad odgovarajuća oporaba u RH nije dostupna, te dokazati da postrojenje za oporbu izvan RH zadovoljava iste uvjete kao i postrojenja za oporabu u RH.</p> <p>MINIMALNI KRITERIJ ZA JAVNI POZIV ZA OVLAŠTENIKE OBRADE: 1. posjeduje dozvolu za gospodarenje otpadom odgovarajućim postupkom oporabe kojim se doprinosi ispunjavanju određenog cilja gospodarenja otpadom 2. posjeduje tehničko-tehnološke uvjete za postupke oporabe na području RH 3. posjeduje odgovarajuće sustave upravljanja kvalitetom</p>		
1538	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Savjeti za posebnu kategoriju otpada, Članak 93.	stavak 2. radi veće učinkovitosti rada pojedinog savjeta predlaže se da se osnuje Savjet za svaku kategoriju zasebno, ovako spojeni Savjeti obzirom na različitu problematiku pojedine kategorije neće biti dovoljno učinkoviti.	Ne postoji odgovor	
1539	HGK	Savjeti za posebnu kategoriju otpada, Članak 93.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK mišljenja su kako je u stavku 2. potrebno za svaku od ključnih posebnih kategorija otpada osnovati i zaseban Savjet. Stoga predlažu da tekst u navedenom stavku glasi: 'Savjeti iz stavka 1. ovoga članka su: Savjet za otpadna vozila, i Savjet za otpadne gume, Savjet za otpadne baterije, i Savjet za EE otpad i Savjet za otpadnu ambalažu.' Sustavi za svaki od navedenih posebnih kategorija otpada imaju svoje specifičnosti, drugačije postupke oporabe i tehnologije koje primjenjuju. Stoga članice Udruženja predlažu osnivanje zasebnih Savjeta za svaku od kategorija otpada.	Ne postoji odgovor	
1540	Istarska županija - Regione Istriana	Savjeti za posebnu kategoriju otpada, Članak 93.	Član savjeta trebao bi biti i predstavnik JRS, moguće i putem Hrvatske zajednice županija s obzirom da JRS izdaju dozvole i vode upisnike, a u pravilu nisu upoznate pravovremeno sa izradom propisa. Općenito treba pojačati suradnju između Ministarstva i JRS.	Ne postoji odgovor	
1541	Tea Juričić	Savjeti za posebnu kategoriju otpada, Članak 93.	(1) Savjeti za posebnu kategoriju otpada su savjetodavna tijela Ministarstva i Fonda koja na sjednici prate, analiziraju i donose preporuke i prijedloge o mjerama u sustavima posebnih kategorija otpada. (3) Fond odlukom osniva savjet iz stavka 1. ovoga članka te određuje članove savjeta na rok od četiri godine i to: 1. tri stručna predstavnika za gospodarenje otpadom Fonda 2. dva stručna predstavnika za gospodarenje otpadom Ministarstva na prijedlog ministra 3. tri predstavnika osoba koje gospodare otpadom i tri predstavnika proizvođača proizvoda, na prijedlog Hrvatske gospodarske komore. Potrebno je među stručne predstavnike odrediti i stručnjake iz organizacija civilnog društva koje aktivno prate i rade na navedenoj temi zajedno s gradovima, općinama i inozemnim organizacijama.	Ne postoji odgovor	
1542	Josip Katalinić	Savjeti za posebnu kategoriju otpada, Članak 93.	(1) Savjeti za posebnu kategoriju otpada su savjetodavna tijela Ministarstva i Fonda koja na sjednici prate, analiziraju i donose preporuke i prijedloge o mjerama u sustavima posebnih kategorija otpada. (3) Fond odlukom osniva savjet iz stavka 1. ovoga	Ne postoji odgovor	

			članka te određuje članove savjeta na rok od četiri godine i to: 1. tri stručna predstavnika za gospodarenje otpadom Fonda 2. dva stručna predstavnika za gospodarenje otpadom Ministarstva na prijedlog ministra 3. tri predstavnika osoba koje gospodare otpadom i tri predstavnika proizvođača proizvoda, na prijedlog Hrvatske gospodarske komore. Potrebno je među stručne predstavnike odrediti i stručnjake iz organizacija civilnog društva koje aktivno prate i rade na navedenoj temi zajedno s gradovima, općinama i inozemnim organizacijama		
1543	WWF Adria	Savjeti za posebnu kategoriju otpada, Članak 93.	Potrebno je među stručne predstavnike odrediti i stručnjake iz organizacija civilnog društva koje aktivno prate i rade na navedenoj temi zajedno s gradovima, općinama i inozemnim organizacijama.	Ne postoji odgovor	
1544	Irena Burba	Savjeti za posebnu kategoriju otpada, Članak 93.	Udruga Zelena Istra: Potrebno je među stručne predstavnike odrediti i stručnjake iz organizacija civilnog društva koje aktivno prate i rade na navedenoj temi zajedno s gradovima, općinama i inozemnim organizacijama.	Ne postoji odgovor	
1545	EKO-OZRA d.o.o.	Savjeti za posebnu kategoriju otpada, Članak 93.	Direktiva predlaže da država za nadzor provedbe obveza u pogledu proširene odgovornosti proizvođača imenuje barem jedno tijelo neovisno od privatnih interesa ili tu zadaću povjerava javnom tijelu	Ne postoji odgovor	
1546	GUMIIMPEX-GRP d.o.o.	Savjeti za posebnu kategoriju otpada, Članak 93.	Članak 93 stavak 2 Mišljenja smo da Savjet za otpadna vozila i gume treba podijeliti na dva savjeta. Osim što su gume sastavni dio vozila, način njihova prikupljanja, priprema za uporabu i sam postupak uporabe otpadnih guma, gledano kroz tehnologiju i troškove gospodarenja, ne mogu se usporediti s gospodarenjem otpadnim vozilima.	Ne postoji odgovor	
1547	Lidija Runko Luttenberger	Savjeti za posebnu kategoriju otpada, Članak 93.	(1) Savjeti za posebnu kategoriju otpada su savjetodavna tijela Ministarstva i Fonda koja na sjednici prate, analiziraju i donose preporuke i prijedloge o mjerama u sustavima posebnih kategorija otpada. (3) Fond odlukom osniva savjet iz stavka 1. ovoga članka te određuje članove savjeta na rok od četiri godine i to: 1. tri stručna predstavnika za gospodarenje otpadom Fonda 2. dva stručna predstavnika za gospodarenje otpadom Ministarstva na prijedlog ministra 3. tri predstavnika osoba koje gospodare otpadom i tri predstavnika proizvođača proizvoda, na prijedlog Hrvatske gospodarske komore. Potrebno je među stručne predstavnike odrediti i stručnjake iz organizacija civilnog društva koje aktivno prate i rade na navedenoj temi zajedno s gradovima, općinama i inozemnim organizacijama.	Ne postoji odgovor	
1548	ZELENA AKCIJA	Savjeti za posebnu kategoriju otpada, Članak 93.	Potrebno je među stručne predstavnike odrediti i stručnjake iz organizacija civilnog društva koje aktivno prate i rade na navedenoj temi zajedno s gradovima, općinama i inozemnim organizacijama.	Ne postoji odgovor	
1549	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	XI. EKONOMSKI INSTRUMENTI GOSPODARENJA OTPADOM, Poticaji i potpore u gospodarenju otpadom	Potrebno je predvidjeti ekonomske poticaje za uspostavu modela ponovnog punjenja i drugih sustava višekratne uporabe. Pokretanje novih, zelenih proizvodnih i uslužnih djelatnosti koje osiguravaju višekratnu uporabu doprinijet će sprečavanju nastanka otpada. Potrebno je propisati poticaje za proizvođače višekratnih materijala za ponovnu uporabu te naknade za proizvođače jednokratnih materijala, kako bi se potaknula ponovna uporaba i smanjila količina otpada koja nastaje jednokratnim korištenjem materijala.	Ne postoji odgovor	
1550	ZORAN LALIĆ	Poticaji i potpore u gospodarenju otpadom, Članak 94.	Potrebno je predvidjeti ekonomske poticaje za uspostavu modela ponovnog punjenja i drugih sustava višekratne uporabe. Pokretanje novih, zelenih proizvodnih i uslužnih djelatnosti koje osiguravaju	Ne postoji odgovor	

			višekratnu uporabu doprinijet će sprečavanju nastanka otpada.		
1551	Tea Juričić	Poticaji i potpore u gospodarenju otpadom, Članak 94.	Članak 94. Potrebno je predvidjeti ekonomske poticaje za uspostavu modela ponovnog punjenja i drugih sustava višekratne uporabe. Pokretanje novih, zelenih proizvodnih i uslužnih djelatnosti koje osiguravaju višekratnu uporabu doprinijet će sprečavanju nastanka otpada. Potrebno je propisati poticaje za proizvođače višekratnih materijala za ponovnu uporabu te naknade za proizvođače jednokratnih materijala, kako bi se potaknula ponovna uporaba i smanjila količina otpada koja nastaje jednokratnim korištenjem materijala. (4) Fond može sufinancirati gradnju postrojenja za recikliranje otpada radi postizanja visoko učinkovitog recikliranja. Potrebno je proširiti ovaj stavak te u njega nadodati centar za ponovnu uporabu, postrojenje za sortiranje, kompostiranje te postrojenje za ekološki prihvatljivu obradu miješanog otpada (u industrijske sirovine) u JLS.	Ne postoji odgovor	
1552	Josip Katalinić	Poticaji i potpore u gospodarenju otpadom, Članak 94.	Potrebno je predvidjeti ekonomske poticaje za uspostavu modela ponovnog punjenja i drugih sustava višekratne uporabe. Pokretanje novih, zelenih proizvodnih i uslužnih djelatnosti koje osiguravaju višekratnu uporabu doprinijet će sprečavanju nastanka otpada. Potrebno je propisati poticaje za proizvođače višekratnih materijala za ponovnu uporabu te naknade za proizvođače jednokratnih materijala, kako bi se potaknula ponovna uporaba i smanjila količina otpada koja nastaje jednokratnim korištenjem materijala. (4) Fond može sufinancirati gradnju postrojenja za recikliranje otpada radi postizanja visoko učinkovitog recikliranja. Potrebno je proširiti ovaj stavak te u njega nadodati centar za ponovnu uporabu, postrojenje za sortiranje, kompostiranje te postrojenje za ekološki prihvatljivu obradu miješanog otpada (u industrijske sirovine) u JLS.	Ne postoji odgovor	
1553	DAMIR ŠOKČEVIĆ	Poticaji i potpore u gospodarenju otpadom, Članak 94.	Potrebno je predvidjeti ekonomske poticaje za uspostavu modela ponovnog punjenja i drugih sustava višekratne uporabe. Pokretanje novih, zelenih proizvodnih i uslužnih djelatnosti koje osiguravaju višekratnu uporabu doprinijet će sprečavanju nastanka otpada.	Ne postoji odgovor	
1554	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Poticaji i potpore u gospodarenju otpadom, Članak 94.	Potrebno je proširiti stavak 4. članka te u njega nadodati centar za ponovnu uporabu, postrojenje za sortiranje, kompostiranje te postrojenje za ekološki prihvatljivu obradu miješanog otpada (u industrijske sirovine) u JLS.	Ne postoji odgovor	
1555	Irena Burba	Poticaji i potpore u gospodarenju otpadom, Članak 94.	Udruga Zelena Istra: 4) Fond može sufinancirati gradnju postrojenja za recikliranje otpada radi postizanja visoko učinkovitog recikliranja. Potrebno je proširiti ovaj stavak te u njega nadodati centar za ponovnu uporabu, postrojenje za sortiranje, kompostiranje te postrojenje za ekološki prihvatljivu obradu miješanog otpada (u industrijske sirovine)	Ne postoji odgovor	
1556	Irena Burba	Poticaji i potpore u gospodarenju otpadom, Članak 94.	Udruga Zelena Istra: Potrebno je predvidjeti ekonomske poticaje za uspostavu modela ponovnog punjenja i drugih sustava višekratne uporabe (zero waste trgovine/punionice) Pokretanje novih, zelenih proizvodnih i uslužnih djelatnosti koje osiguravaju višekratnu uporabu doprinijet će sprečavanju nastanka otpada. Potrebno je propisati poticaje za proizvođače višekratnih materijala za ponovnu uporabu te naknade za proizvođače jednokratnih materijala, kako bi se potaknula ponovna uporaba i smanjila količina otpada koja nastaje jednokratnim korištenjem materijala.	Ne postoji odgovor	
1557	Dijana Požgaj	Poticaji i potpore u gospodarenju	Nastavno uz stavak 4. u cilju smanjenja jednokratne plastike poticati otvaranje Zero waste dućana; potpore za tvrtke koje koriste ambalažu koja se ponovno puni	Ne postoji odgovor	

		otpadom, Članak 94.	(višekratna ambalaža) – razviti infrastrukturu dovoza, odvoza i ponovnog punjenja; poticati tvrtke koje vrše dostavu hrane da izbace plastičnu ambalažu pri pakiranju narudžbi, višekratne čaše – prikupljanje, servisi za pranje; poticaji za gradove i općine za infrastrukturu zbrinjavanja; mijenjanje radnih mjesta – zelenija radna mjesta.		
1558	Lidija Runko Lutzenberger	Poticaji i potpore u gospodarenju otpadom, Članak 94.	Članak 94. Potrebno je predvidjeti ekonomske poticaje za uspostavu modela ponovnog punjenja i drugih sustava višekratne uporabe. Pokretanje novih, zelenih proizvodnih i uslužnih djelatnosti koje osiguravaju višekratnu uporabu doprinijet će sprečavanju nastanka otpada. Potrebno je propisati poticaje za proizvođače višekratnih materijala za ponovnu uporabu te naknade za proizvođače jednokratnih materijala, kako bi se potaknula ponovna uporaba i smanjila količina otpada koja nastaje jednokratnim korištenjem materijala. (4) Fond može sufinancirati gradnju postrojenja za recikliranje otpada radi postizanja visoko učinkovitog recikliranja. Potrebno je proširiti ovaj stavak te u njega nadodati centar za ponovnu uporabu, postrojenje za sortiranje, kompostiranje te postrojenje za ekološki prihvatljivu obradu miješanog otpada (u industrijske sirovine) u JLS.	Ne postoji odgovor	
1559	ZELENA AKCIJA	Poticaji i potpore u gospodarenju otpadom, Članak 94.	Članak 94. Potrebno je predvidjeti ekonomske poticaje za uspostavu modela ponovnog punjenja i drugih sustava višekratne uporabe. Pokretanje novih, zelenih proizvodnih i uslužnih djelatnosti koje osiguravaju višekratnu uporabu doprinijet će sprečavanju nastanka otpada. Potrebno je propisati poticaje za proizvođače višekratnih materijala za ponovnu uporabu te naknade za proizvođače jednokratnih materijala, kako bi se potaknula ponovna uporaba i smanjila količina otpada koja nastaje jednokratnim korištenjem materijala. (4) Fond može sufinancirati gradnju postrojenja za recikliranje otpada radi postizanja visoko učinkovitog recikliranja. Potrebno je proširiti ovaj stavak te u njega nadodati centar za ponovnu uporabu, postrojenje za sortiranje, kompostiranje te postrojenje za ekološki prihvatljivu obradu miješanog otpada (u industrijske sirovine) u JLS.	Ne postoji odgovor	
1560	GRAD ZAGREB	Poticaji i potpore u gospodarenju otpadom, Članak 94.	Predlaže se u članku 94. stavku 1. točki 5. izmijeniti tekst da glasi: „kućno kompostiranje i recikliranje biootpada“. Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi se izbjeglo korištenje pojma „domaćinstvo“ obzirom da se kroz cijeli Zakon koristi ispravni pojam „kućanstvo“.	Ne postoji odgovor	
1561	Greenpeace	Poticaji i potpore u gospodarenju otpadom, Članak 94.	Potrebno je predvidjeti ekonomske poticaje za uspostavu modela ponovnog punjenja i drugih sustava višekratne uporabe. Pokretanje novih, zelenih proizvodnih i uslužnih djelatnosti koje osiguravaju višekratnu uporabu doprinijet će sprečavanju nastanka otpada.	Ne postoji odgovor	
1562	HGK	Naknada za odlaganje otpada, Članak 95.	Članice Grupacije centara za gospodarenje otpadom HGK predlažu dodatno pojasniti jesu li obveznici plaćanje naknade zbog blizine odlagališta sve pravne osobe koje upravljaju odlagalištem, uključujući i centre za gospodarenjem otpadom ili se plaćanje ove naknade odnosi samo na neusklađena odlagališta kao što bi proizlazilo iz načina obračuna naknade iz Dodatka V ovog Zakona? Članice Grupacije smatraju kako je došlo do pogreške u tekstu prijedloga zakona i da je namjera bila da naknadu plaćaju samo neusklađena odlagališta kao što je bilo regulirano člankom 41. ZOGO-a i kao što bi proizlazilo iz	Ne postoji odgovor	

			Dodatka V prijedlogu Zakona. Svakako je prijedlog da naknadu plaćaju samo neusklađena odlagališta.		
1563	Tea Juričić	Poticajna naknada, Članak 96.	Potrebno je propisati da se JLS koje su ispunile ciljeve u gospodarenju otpadom oslobađaju plaćanja poticajne naknade za smanjenje količina miješanog komunalnog otpada, da se ne bi dogodio slučaj kao sa Prelogom koji je kažnjen a daleko je iznad ciljeva koje ima RH.	Ne postoji odgovor	
1564	Josip Katalinić	Poticajna naknada, Članak 96.	Potrebno je propisati da se JLS koje su ispunile ciljeve u gospodarenju otpadom oslobađaju plaćanja poticajne naknade za smanjenje količina miješanog komunalnog otpada, da se ne bi dogodio slučaj kao sa Prelogom koji je kažnjen a daleko je iznad ciljeva koje ima RH.	Ne postoji odgovor	
1565	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Poticajna naknada, Članak 96.	Potrebno je propisati da se JLS koje su ispunile ciljeve u gospodarenju otpadom oslobađaju plaćanja poticajne naknade za smanjenje količina miješanog komunalnog otpada, da se ne bi dogodio slučaj kao sa Prelogom koji je kažnjen, a daleko je iznad ciljeva koje ima RH.	Ne postoji odgovor	
1566	KOMUNALNI SERVIS d.o.o.	Poticajna naknada, Članak 96.	Uz članak 96. stavak 7. Davatelji javne usluge koji imaju ugovornu obvezu sa CGO za preuzimanje i obradu MKO, a kojom se tehnologijom MBO postrojenja isti prerađuje i oporabljuje, kao rezultat takve obrade nastaje SRF gorivo koje služi dalje kao korisna sirovina u industriji. Time je MKO prikupljen na području JLS u potpunosti oporavljen postupkom R na CGO te isti nije odložen na odlagalište postupkom D. Za MKO, KB 20 03 01 sukladno Dozvoli o gospodarenju otpadom CGO Kaštijun, za isti je predviđen isključivo postupak R3 (recikliranje otpadnih tvari koje se ne koriste kao otapala uključujući kompostiranje i druge procese biološke pretvorbe). Sakupljena količina miješanog komunalnog otpada je u cijelosti oporabljena (R postupak) te tako nema odlaganja na tlo (D1 postupak), pa s time ne postoji niti opravdanost razloga obračuna poticajne naknade. Molimo pojašnjenje obzirom na navedeno.	Ne postoji odgovor	
1567	Lidija Runko Luttenberger	Poticajna naknada, Članak 96.	Potrebno je propisati da se JLS koje su ispunile ciljeve u gospodarenju otpadom oslobađaju plaćanja poticajne naknade za smanjenje količina miješanog komunalnog otpada, da se ne bi dogodio slučaj kao sa Prelogom koji je kažnjen a daleko je iznad ciljeva koje ima RH.	Ne postoji odgovor	
1568	ZELENA AKCIJA	Poticajna naknada, Članak 96.	Potrebno je propisati da se JLS koje su ispunile ciljeve u gospodarenju otpadom oslobađaju plaćanja poticajne naknade za smanjenje količina miješanog komunalnog otpada, da se ne bi dogodio slučaj kao sa Prelogom koji je kažnjen a daleko je iznad ciljeva koje ima RH.	Ne postoji odgovor	
1569	Eko.-Adria d.o.o.	XI. EKONOMSKI INSTRUMENTI GOSPODARENJA OTPADOM, Naknada zbog blizine odlagališta	Naknada i za blizinu centra za gospodarenje otpadom koji imaju u svom sastavu i odlagalište inertnog otpada i bioreaktorsku plohu	Ne postoji odgovor	
1570	HGK	Naknada zbog blizine odlagališta, Članak 97.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK mišljenja su kako je potrebno pojasniti zašto je obveznik plaćanja ove naknade iz stavka 3. pravna osoba koja upravlja odlagalištem? Članice predlažu da se donositelj propisa odredi drugog obveznika plaćanja. Obrazloženje: Smještaj odlagališta i smještaj stambenih i poslovnih zgrada ovisi o prostorno-planskim dokumentima i dobivanja lokacijske dozvole od JLS, a nije odluka upravitelja odlagališta.	Ne postoji odgovor	
1571	Zagrebački holding d.o.o.	Naknada zbog blizine odlagališta, Članak 97.	U članku 97. stavcima 6.i 7. navodi se pojam „neusklađeno odlagalište“ koji se ne nalazi u popisu pojmova u članku 4. Zakona.	Ne postoji odgovor	
1572	GRAD ZAGREB	Naknada zbog blizine odlagališta, Članak 97.	Predlaže se u članku 97. stavku 5. predlaže se izmijeniti tekst „dokaz da vlasnik nekretninu koristi za stalno stanovanje“, navesti „dokaz da vlasnik nekretnine ima prijavljeno prebivalište u toj nekretnini te da u njoj stalno boravi“.	Ne postoji odgovor	

			<p>Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi se odredbe članka 97. stavka 5. Zakona uskladile s odredbama Zakona o prebivalištu (NN 144/12, 158/13).</p>		
1573	GRAD ZAGREB	Naknada zbog blizine odlagališta, Članak 97.	<p>Predlaže se u članku 97. stavku 4. iza teksta „na čijem području se nalazi“ dodati riječ „neusklađeno“. Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi se odredbe članka 97. stavka 4. Zakona uskladile s odredbama članka 97. stavka 6. i 7. ovog Zakona.</p>	Ne postoji odgovor	
1574	GRAD ZAGREB	Naknada zbog blizine odlagališta, Članak 97.	<p>Predlaže se u članku 97. stavku 3. iza teksta „pravna osoba koja upravlja“ dodati riječ „neusklađenim“. Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi se odredbe članka 97. stavka 3. Zakona uskladile s odredbama članka 97. stavka 6. i 7. ovog Zakona.</p>	Ne postoji odgovor	
1575	GRAD ZAGREB	Naknada zbog blizine odlagališta, Članak 97.	<p>Predlaže se u članku 97. stavku 2. iza teksta „Vršna točka katastarske čestice na kojoj se nalazi“ dodati riječ „neusklađeno“. Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi se odredbe članka 97. stavka 2. Zakona uskladile s odredbama članka 97. stavka 6. i 7. ovog Zakona.</p>	Ne postoji odgovor	
1576	GRAD ZAGREB	Naknada zbog blizine odlagališta, Članak 97.	<p>Predlaže se u članku 97. stavku 1. iza teksta „vršne točke katastarske čestice na kojoj se nalazi“ dodati riječ „neusklađeno“. Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi se odredbe članka 97. stavka 1. Zakona uskladile s odredbama članka 97. stavka 6. i 7. ovog Zakona.</p>	Ne postoji odgovor	
1577	GRAD ZAGREB	Naknada zbog blizine odlagališta, Članak 97.	<p>Predlaže se u članku 97. izmijeniti naslov da glasi: „Naknada zbog blizine neusklađenog odlagališta“. Obrazloženje: Navedeno se predlaže radi usklađivanja naslova s odredbama članka 97. stavka 6. i 7. ovog Zakona.</p>	Ne postoji odgovor	
1578	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Naknada za korištenje odlagališta otpada, Članak 98.	<p>Stavak 4 - Odnosi li se samo na odlaganje miješanog komunalnog otpada? Odnosi li se samo na jedinice lokalne samouprave? Postoje odlagališta koja su ishodila dozvole za ključne brojeve koji se odlažu na odlagališta na područjima jedinica lokalne samouprave, a otpad preuzimaju direktno od proizvođača otpada.</p>	Ne postoji odgovor	
1579	Udruga Tatavaka	Povratna naknada, Članak 99.	<p>(9) Vlada uredbom propisuje vrste proizvoda za koje se plaća povratna naknada, način izračuna iznosa plaćanja za povratnu naknade, iznos povratne naknade, te obvezu dostave podataka nužnih za sustav povratne naknade.</p> <p>Potrebno je definirati da će Vlada u narednih godinu dana od donošenja Zakona analizirati i propisati proširenje sustava povratne naknade na još neke proizvode (primjerice boce od kozmetičkih preparata, ulja, octa, začina itd.), s obzirom da se pokazalo da je postojeći sustav rezultirao visokom stopom recikliranja proizvoda koji su uključeni u sustav povratne naknade.</p>	Ne postoji odgovor	
1580	Tea Juričić	Povratna naknada, Članak 99.	<p>Članak 99. (9) Vlada uredbom propisuje vrste proizvoda za koje se plaća povratna naknada, način izračuna iznosa plaćanja za povratnu naknade, iznos povratne naknade, te obvezu dostave podataka nužnih za sustav povratne naknade.</p> <p>Potrebno je definirati da će Vlada u narednih godinu dana od donošenja Zakona analizirati i propisati proširenje sustava povratne naknade na još neke proizvode (primjerice boce od kozmetičkih preparata, ulja, octa, začina itd.), s obzirom da se pokazalo da je postojeći sustav rezultirao visokom stopom recikliranja proizvoda koji su uključeni u sustav povratne naknade.</p>	Ne postoji odgovor	
1581	Josip Katalinić	Povratna naknada, Članak 99.	<p>(9) Vlada uredbom propisuje vrste proizvoda za koje se plaća povratna naknada, način izračuna iznosa plaćanja za povratnu naknade, iznos povratne naknade, te obvezu dostave podataka nužnih za sustav povratne naknade.</p>	Ne postoji odgovor	

			Potrebno je definirati da će Vlada u narednih godinu dana od donošenja Zakona analizirati i propisati proširenje sustava povratne naknade na još neke proizvode (primjerice boce od kozmetičkih preparata, ulja, octa, začina itd.), s obzirom da se pokazalo da je postojeći sustav rezultirao visokom stopom recikliranja proizvoda koji su uključeni u sustav povratne naknade.		
1582	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Povratna naknada, Članak 99.	Potrebno je definirati da će Vlada u narednih godinu dana od donošenja Zakona analizirati i propisati proširenje sustava povratne naknade na još neke proizvode (primjerice boce od kozmetičkih preparata, ulja, octa, začina itd.), s obzirom da se pokazalo da je postojeći sustav rezultirao visokom stopom recikliranja proizvoda koji su uključeni u sustav povratne naknade.	Ne postoji odgovor	
1583	EKO-OZRA d.o.o.	Povratna naknada, Članak 99.	Sustave povratnih naknada trebaju voditi Organizacije u skladu sa obvezama proizilim iz proširene odgovornosti proizvođača	Ne postoji odgovor	
1584	Udruga gradova u RH	Povratna naknada, Članak 99.	Uz članak 99. stavak 5. Predlažemo da se u članku 99. stavku 5. riječ „dužna“ zamjeni riječju „može“, budući se uz trenutnu visinu iznosa za manipulativne troškove radi o krajnje neisplativom i štetnom ugovoru za upravitelja reciklažnog dvorišta.	Ne postoji odgovor	
1585	Lidija Runko Luttenberger	Povratna naknada, Članak 99.	(9) Vlada uredbom propisuje vrste proizvoda za koje se plaća povratna naknada, način izračuna iznosa plaćanja za povratnu naknade, iznos povratne naknade, te obvezu dostave podataka nužnih za sustav povratne naknade. Potrebno je definirati da će Vlada u narednih godinu dana od donošenja Zakona analizirati i propisati proširenje sustava povratne naknade na još neke proizvode (primjerice boce od kozmetičkih preparata, ulja, octa, začina itd.), s obzirom da se pokazalo da je postojeći sustav rezultirao visokom stopom recikliranja proizvoda koji su uključeni u sustav povratne naknade.	Ne postoji odgovor	
1586	HGK	Povratna naknada, Članak 99.	Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže u stavku 5. riječi „dužna je“ zamijeniti rječju „može“. Obrazloženje: Uz trenutnu visinu iznosa za manipulativne troškove radi se o krajnje neisplativom i štetnom ugovoru za upravitelja reciklažnog dvorišta.	Ne postoji odgovor	
1587	ZELENA AKCIJA	Povratna naknada, Članak 99.	(9) Vlada uredbom propisuje vrste proizvoda za koje se plaća povratna naknada, način izračuna iznosa plaćanja za povratnu naknade, iznos povratne naknade, te obvezu dostave podataka nužnih za sustav povratne naknade. Potrebno je definirati da će Vlada u narednih godinu dana od donošenja Zakona analizirati i propisati proširenje sustava povratne naknade na još neke proizvode (primjerice boce od kozmetičkih preparata, ulja, octa, začina itd.), s obzirom da se pokazalo da je postojeći sustav rezultirao visokom stopom recikliranja proizvoda koji su uključeni u sustav povratne naknade.	Ne postoji odgovor	
1588	GRAD ZAGREB	Povratna naknada, Članak 99.	Predlaže se u članku 99. stavku 1. iza teksta „Povratna naknada je“ dodati riječ „poticajna“. Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi se naglasilo da je povratna naknada mjera kojom se potiče odvojeno sakupljanje i recikliranje otpada.	Ne postoji odgovor	
1589	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Naknada gospodarenja otpadom, Članak 100.	Stavak 3 - potrebno je dodati i troškove rada sustava koji ovdje nisu navedeni. Dodatno, potrebno je definirati način formiranja Naknade koju naplaćuje Organizacija. Naime, Fond u ovom slučaju financira iz sustava i rad Registra (Fine) i druge troškove koji su potrebni za izvješćivanje. Da li će u slučaju rada Organizacije i ona sudjelovati u ovim troškovima? Stavak (6) - nema razloga za ovo izuzeće, ovo su kategorije koje se sakupljaju i u reciklažnim dvorištima	Ne postoji odgovor	
1590	HGK	Naknada gospodarenja	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK zalažu se za izmjenu stavka 2. predmetnog članka	Ne postoji odgovor	

		otpadom, Članak 100.	na način da se na kraju doda sljedeći tekst: 'Proizvođači koji imaju Ugovor sa Organizacijom, dužni su naknadu gospodarenja otpadom plaćati Organizaciji po računu Organizacije'. Obrazloženje: Organizacije koje već sada djeluju u Republici Hrvatskoj pribavile su mišljenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja koja je izdala mišljenje kako je svaki oblik propisivanja naplate naknade drugačiji od njihovog rješenja kršenje tržišnog natjecanja (Klasa: 034-08/2014-01/391Urbroj: 580-12/26-15-011Zagreb, 17. srpnja 2015.)		
1591	Interseroh d.o.o.	Naknada gospodarenja otpadom, Članak 100.	Članak 100, članak 2., Proizvođači koji imaju Ugovor sa Organizacijom, dužni su naknadu gospodarenja otpadom plaćati Organizaciji po računu Organizacije. Sve ostalo je kršenje tržišnog natjecanja i onemogućavanje slobodnog rada Organizacije. Svoje mišljenje o tome je dao i AZTN (Klasa: 034-08/2014-01/391Urbroj: 580-12/26-15-011Zagreb, 17. srpnja 2015.)	Ne postoji odgovor	
1592	EKO-OZRA d.o.o.	Naknada gospodarenja otpadom, Članak 100.	Člankom 90. St. 2 navodi se da su FZOEU I Organizacija dužni raspolagati odgovarajućim financijskim I organizacijskim sredstvima za ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača a onda članak 100.st. 2 obvezuje uplaćivanje naknada isključivo u FZOEU. Time se narušava tržišno natjecanje	Ne postoji odgovor	
1593	Udruga Tatavaka	XII. PLANSKI DOKUMENTI U GOSPODARENJU OTPADOM, Članak 103.	Neprihvatljivo je da se mijenja dosadašnji model da JLS više ne moraju donositi planove gospodarenja otpadom, s obzirom da lokalna komunalna poduzeća najbolje poznaju situaciju u JLS. Županijski planovi moraju biti usklađeni s planovima JLS.	Ne postoji odgovor	
1594	Tea Juričić	XII. PLANSKI DOKUMENTI U GOSPODARENJU OTPADOM, Članak 103.	Planski dokumenti gospodarenja otpadom su: Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Plan gospodarenja otpadom Grada Zagreba. Neprihvatljivo je da se mijenja dosadašnji model da JLS više ne moraju donositi planove gospodarenja otpadom, s obzirom da lokalna komunalna poduzeća najbolje poznaju situaciju u JLS. Županijski planovi moraju biti usklađeni s planovima JLS.	Ne postoji odgovor	
1595	Josip Katalinić	XII. PLANSKI DOKUMENTI U GOSPODARENJU OTPADOM, Članak 103.	Planski dokumenti gospodarenja otpadom su: Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Plan gospodarenja otpadom Grada Zagreba. Neprihvatljivo je da se mijenja dosadašnji model da JLS više ne moraju donositi planove gospodarenja otpadom, s obzirom da lokalna komunalna poduzeća najbolje poznaju situaciju u JLS. Županijski planovi moraju biti usklađeni s planovima JLS.	Ne postoji odgovor	
1596	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	XII. PLANSKI DOKUMENTI U GOSPODARENJU OTPADOM, Članak 103.	Neprihvatljivo je da se mijenja dosadašnji model da JLS više ne moraju donositi planove gospodarenja otpadom, s obzirom da lokalna komunalna poduzeća najbolje poznaju situaciju u JLS. Također se predlaže nadzor nad provedbom planova gospodarenja otpadom i ispunjavanja mjera propisanih u njima koji je dosad izostao u značajnoj mjeri.	Ne postoji odgovor	
1597	Irena Burba	XII. PLANSKI DOKUMENTI U GOSPODARENJU OTPADOM, Članak 103.	Udruga Zelena Istra: Neprihvatljivo je da se mijenja dosadašnji model da JLS više ne moraju donositi planove gospodarenja otpadom, s obzirom da lokalna komunalna poduzeća najbolje poznaju situaciju u JLS. Županijski planovi moraju biti usklađeni s planovima JLS	Ne postoji odgovor	
1598	Lidija Runko Luttenberger	XII. PLANSKI DOKUMENTI U GOSPODARENJU OTPADOM, Članak 103.	Planski dokumenti gospodarenja otpadom su: Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Plan gospodarenja otpadom Grada Zagreba.	Ne postoji odgovor	

			Neprihvatljivo je da se mijenja dosadašnji model da JLS više ne moraju donositi planove gospodarenja otpadom, s obzirom da lokalna komunalna poduzeća najbolje poznaju situaciju u JLS. Županijski planovi moraju biti usklađeni s planovima JLS.		
1599	ZELENA AKCIJA	XII. PLANSKI DOKUMENTI U GOSPODARENJU OTPADOM, Članak 103.	Neprihvatljivo je da se mijenja dosadašnji model da JLS više ne moraju donositi planove gospodarenja otpadom, s obzirom da lokalna komunalna poduzeća najbolje poznaju situaciju u JLS. Županijski planovi moraju biti usklađeni s planovima JLS.	Ne postoji odgovor	
1600	Udruga Tatavaka	Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, Članak 104.	(4) Plan iz stavka 1. ovoga članka se objavljuje u Narodnim novinama i na javno dostupnim mrežnim stranicama Ministarstva. Potrebno je propisati i obvezu javnog savjetovanja i uključivanja javnosti u kreiranje Plana.	Ne postoji odgovor	
1601	Tea Juričić	Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, Članak 104.	Članak 104. (4) Plan iz stavka 1. ovoga članka se objavljuje u Narodnim novinama i na javno dostupnim mrežnim stranicama Ministarstva. Potrebno je propisati i obvezu javnog savjetovanja i uključivanja javnosti u kreiranje Plana.	Ne postoji odgovor	
1602	Lidija Runko Luttenberger	Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, Članak 104.	(4) Plan iz stavka 1. ovoga članka se objavljuje u Narodnim novinama i na javno dostupnim mrežnim stranicama Ministarstva. Potrebno je propisati i obvezu javnog savjetovanja i uključivanja javnosti u kreiranje Plana.	Ne postoji odgovor	
1603	ZELENA AKCIJA	Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, Članak 104.	(4) Plan iz stavka 1. ovoga članka se objavljuje u Narodnim novinama i na javno dostupnim mrežnim stranicama Ministarstva. Potrebno je propisati i obvezu javnog savjetovanja i uključivanja javnosti u kreiranje Plana.	Ne postoji odgovor	
1604	Branimir Radeljić	Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, Članak 105.	Predlažemo da se planom gospodarenja otpadom definiraju i organizacijski aspekti te raspodjela odgovornosti između javnih i privatnih partnera, odnosno da se izjednače prava istih.	Ne postoji odgovor	
1605	HGK	Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, Članak 105.	S obzirom na sve prijašnje odredbe ovog prijedloga zakona vezane na obuhvat pojedinog centra za gospodarenje otpadom, potrebno je jednoznačno i nedvojbeno dodati, kao obavezan sadržaj Plana, definiranje točnih lokacija svih CGO-a s uz navođenje svih jedinica lokalnih samouprava po pojedinom CGO-u. Na taj način će se izbjeći sve nedoumice i nepotrebno potpisivanje sporazuma.	Ne postoji odgovor	
1606	GRAD ZAGREB	Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, Članak 105.	Predlaže se u stavku 1. točki 16. podtočki g) zamijeniti riječ „domaćinstvima“ riječju „kućanstvima“. Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi se izbjeglo korištenje pojma „domaćinstvo“ obzirom da se kroz cijeli Zakon koristi ispravni pojam „kućanstvo“.	Ne postoji odgovor	
1607	Tea Juričić	Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba, Članak 106.	(3) Plan iz stavka 2. ovoga članka donosi predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba i o tome obavještava Ministarstvo. (5) Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba objavljuje se u službenom glasilu jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba. Potrebno je propisati i obvezu javnog savjetovanja i uključivanja javnosti u kreiranje Plana.	Ne postoji odgovor	
1608	Lidija Runko Luttenberger	Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba, Članak 106.	(3) Plan iz stavka 2. ovoga članka donosi predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba i o tome obavještava Ministarstvo. (5) Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba objavljuje se u službenom glasilu jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.	Ne postoji odgovor	

			Potrebno je propisati i obvezu javnog savjetovanja i uključivanja javnosti u kreiranje Plana.		
1609	ZELENA AKCIJA	Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba, Članak 106.	(3) Plan iz stavka 2. ovoga članka donosi predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba i o tome obavještava Ministarstvo. (5) Plan gospodarenja otpadom jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba objavljuje se u službenom glasilu jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba. Potrebno je propisati i obvezu javnog savjetovanja i uključivanja javnosti u kreiranje Plana.	Ne postoji odgovor	
1610	HGK	Sanacija lokacije onečišćene otpadom, Članak 107.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK mišljenja su kako je navod iz stavka 5. predmetnog članka protuzakonit. Članice predlažu preformulirati ili brisati stavak. Obrazloženje: Postupanje zemljišnoknjižnog suda određuje isključivo Zakon o zemljišnim knjigama i ne može se drugim propisom odrediti dužnost suda da uvaži nečiji prijedlog.	Ne postoji odgovor	
1611	HGK	Sanacija lokacije onečišćene otpadom, Članak 107.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK predlažu jasnije definiranje odredbi ovog članka. Obrazloženje: Članice Zajednice naime, mišljenja su kako u situaciji kada sanaciju određuje i provodi Republika Hrvatska, navedeno znači da vlasnik nekretnine nema pravo izbora i ne može ni odrediti hoće li npr. sam sanirati, ili da li će možda naći nekog drugog (jeftinijeg) izvođača od onog kojeg odredi Fond, nema utjecaja na rokove i mjere (način sanacije), a u obvezi je snositi trošak sanacije. Članice Zajednice navedenu odredbu smatraju izrazito nezakonitom.	Ne postoji odgovor	
1612	Udruga Tatavaka	Sanacija lokacije onečišćene otpadom, Članak 107.	(1) Sanaciju lokacije onečišćene otpadom utvrđenu Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske osigurava Republika Hrvatska. Potrebno je definirati da RH osigurava sanaciju i drugih lokacija koje su značajno onečišćene otpadom i za koje ne postoje drugačiji uvjeti sanacije, a ne samo za lokacije koje su definirane Planom gospodarenja otpadom RH.	Ne postoji odgovor	
1613	Tea Juričić	Sanacija lokacije onečišćene otpadom, Članak 107.	(1) Sanaciju lokacije onečišćene otpadom utvrđenu Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske osigurava Republika Hrvatska. Potrebno je definirati da RH osigurava sanaciju i drugih lokacija koje su značajno onečišćene otpadom i za koje ne postoje drugačiji uvjeti sanacije, a ne samo za lokacije koje su definirane Planom gospodarenja otpadom RH.	Ne postoji odgovor	
1614	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Sanacija lokacije onečišćene otpadom, Članak 107.	Potrebno je definirati da RH osigurava sanaciju i drugih lokacija koje su značajno onečišćene otpadom i za koje ne postoje drugačiji uvjeti sanacije, a ne samo za lokacije koje su definirane Planom gospodarenja otpadom RH.	Ne postoji odgovor	
1615	Irena Burba	Sanacija lokacije onečišćene otpadom, Članak 107.	Udruga Zelena Istra: Potrebno je definirati da RH osigurava sanaciju i drugih lokacija koje su značajno onečišćene otpadom i za koje ne postoje drugačiji uvjeti sanacije, a ne samo za lokacije koje su definirane Planom gospodarenja otpadom RH.	Ne postoji odgovor	
1616	Lidija Runko Luttenberger	Sanacija lokacije onečišćene otpadom, Članak 107.	(1) Sanaciju lokacije onečišćene otpadom utvrđenu Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske osigurava Republika Hrvatska. Potrebno je definirati da RH osigurava sanaciju i drugih lokacija koje su značajno onečišćene otpadom i za koje ne postoje drugačiji uvjeti sanacije, a ne samo za lokacije koje su definirane Planom gospodarenja otpadom RH.	Ne postoji odgovor	
1617	ZELENA AKCIJA	Sanacija lokacije onečišćene otpadom, Članak 107.	(1) Sanaciju lokacije onečišćene otpadom utvrđenu Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske osigurava Republika Hrvatska. Potrebno je definirati da RH osigurava sanaciju i drugih	Ne postoji odgovor	

			lokacija koje su značajno onečišćene otpadom i za koje ne postoje drugačiji uvjeti sanacije, a ne samo za lokacije koje su definirane Planom gospodarenja otpadom RH.		
1618	GRAD ZAGREB	Sanacija lokacije onečišćene otpadom, Članak 107.	Predlaže se u članku 107., stavku 7. zamijeniti pojam „zemljišnoknjižni sud“ odgovarajućim tijelom sudbene vlasti. Obrazloženje: Navedeno se predlaže obzirom da u Republici Hrvatskoj ne postoji zemljišnoknjižni sud.	Ne postoji odgovor	
1619	GRAD ZAGREB	Sanacija lokacije onečišćene otpadom, Članak 107.	Predlaže se u članku 107., stavku 6. zamijeniti pojam „zemljišnoknjižni sud“ odgovarajućim tijelom sudbene vlasti. Obrazloženje: Navedeno se predlaže obzirom da u Republici Hrvatskoj ne postoji zemljišnoknjižni sud.	Ne postoji odgovor	
1620	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Informativne aktivnosti, Članak 109.	Zbog čega se JLS obvezuje na tiskane publikacije danas u digitalno doba. To je upravo suprotno kružnom gospodarstvu.	Ne postoji odgovor	
1621	GRAD ZAGREB	Akcija prikupljanja otpada, Članak 110.	Predlaže se u članku 110. stavku 3. izmijeniti tekst „Nadležni upravni odjel dužan je“, da glasi „Nadležno tijelo dužno je“. Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi se odredbe članka 110. stavka 3. Zakona uskladile s odredbama članka 14. stavka 2. ovog Zakona.	Ne postoji odgovor	
1622	Udruga Tatavaka	Opće odredbe, Članak 112.	(3) Ministar naredbom može zabraniti isporuku u Republiku Hrvatsku otpada namijenjenog oporabi spaljivanjem radi zaštite integrirane mreže za obradu miješanog komunalnog otpada, ako je izvjesno da bi se zbog takvih isporuka otpad koji nastaje u Republici Hrvatskoj morao zbrinuti na način koji nije usklađen s Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske. Potrebno je definirati da je zabranjeno u RH uvoziti bilo kakvu vrstu komunalnog otpada namijenjenu oporabi spaljivanjem, s obzirom da RH nema adekvatne uvjete, a i bilo kakva vrsta spaljivanja ugrozila bi ciljeve koje RH mora ispuniti, a tiču se recikliranja i ponovne uporabe komunalnog otpada.	Ne postoji odgovor	
1623	Tea Juričić	Opće odredbe, Članak 112.	(3) Ministar naredbom može zabraniti isporuku u Republiku Hrvatsku otpada namijenjenog oporabi spaljivanjem radi zaštite integrirane mreže za obradu miješanog komunalnog otpada, ako je izvjesno da bi se zbog takvih isporuka otpad koji nastaje u Republici Hrvatskoj morao zbrinuti na način koji nije usklađen s Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske. Potrebno je definirati da je zabranjeno u RH uvoziti bilo kakvu vrstu komunalnog otpada namijenjenu oporabi spaljivanjem, s obzirom da RH nema adekvatne uvjete, a i bilo kakva vrsta spaljivanja ugrozila bi ciljeve koje RH mora ispuniti, a tiču se recikliranja i ponovne uporabe komunalnog otpada.	Ne postoji odgovor	
1624	Josip Katalinić	Opće odredbe, Članak 112.	(3) Ministar naredbom može zabraniti isporuku u Republiku Hrvatsku otpada namijenjenog oporabi spaljivanjem radi zaštite integrirane mreže za obradu miješanog komunalnog otpada, ako je izvjesno da bi se zbog takvih isporuka otpad koji nastaje u Republici Hrvatskoj morao zbrinuti na način koji nije usklađen s Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske. Potrebno je definirati da je zabranjeno u RH uvoziti bilo kakvu vrstu komunalnog otpada namijenjenu oporabi spaljivanjem, s obzirom da RH nema adekvatne uvjete, a i bilo kakva vrsta spaljivanja ugrozila bi ciljeve koje RH mora ispuniti, a tiču se recikliranja i ponovne uporabe komunalnog otpada.	Ne postoji odgovor	

1625	Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS)	Opće odredbe, Članak 112.	Članak 112. Predložimo „(2) Zabranjeno je na teritorij Republike Hrvatske isporučivati miješani komunalni otpad radi korištenja u energetske svrhe.“ Zamijeniti s: „(2) Zabranjeno je na teritorij Republike Hrvatske isporučivati miješani komunalni otpad ili tvar nastala njegovom obradom i uporabom, radi korištenja u energetske svrhe.“	Ne postoji odgovor	
1626	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Opće odredbe, Članak 112.	Vežano uz stavak 3. potrebno je definirati da je zabranjeno u RH uvoziti bilo kakvu vrstu komunalnog otpada namijenjenu uporabi spaljivanjem, s obzirom da RH nema adekvatne uvjete, a i bilo kakva vrsta spaljivanja ugrozila bi ciljeve koje RH mora ispuniti, a tiču se recikliranja i ponovne uporabe komunalnog otpada	Ne postoji odgovor	
1627	Irena Burba	Opće odredbe, Članak 112.	Udruga Zelena Istra: Potrebno je definirati da je zabranjeno u RH uvoziti bilo kakvu vrstu komunalnog otpada namijenjenu uporabi spaljivanjem, s obzirom da RH nema adekvatne uvjete, a i bilo kakva vrsta spaljivanja ugrozila bi ciljeve koje RH mora ispuniti, a tiču se recikliranja i ponovne uporabe komunalnog otpada	Ne postoji odgovor	
1628	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Opće odredbe, Članak 112.	Stavak 3 - Odnosi li se ovaj stavak na uvoz goriva iz otpada?	Ne postoji odgovor	
1629	Lidija Runko Luttenberger	Opće odredbe, Članak 112.	(3) Ministar naredbom može zabraniti isporuku u Republiku Hrvatsku otpada namijenjenog uporabi spaljivanjem radi zaštite integrirane mreže za obradu miješanog komunalnog otpada, ako je izvjesno da bi se zbog takvih isporuka otpad koji nastaje u Republici Hrvatskoj morao zbrinuti na način koji nije usklađen s Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske. Potrebno je definirati da je zabranjeno u RH uvoziti bilo kakvu vrstu komunalnog otpada namijenjenu uporabi spaljivanjem, s obzirom da RH nema adekvatne uvjete, a i bilo kakva vrsta spaljivanja ugrozila bi ciljeve koje RH mora ispuniti, a tiču se recikliranja i ponovne uporabe komunalnog otpada.	Ne postoji odgovor	
1630	ZELENA AKCIJA	Opće odredbe, Članak 112.	(3) Ministar naredbom može zabraniti isporuku u Republiku Hrvatsku otpada namijenjenog uporabi spaljivanjem radi zaštite integrirane mreže za obradu miješanog komunalnog otpada, ako je izvjesno da bi se zbog takvih isporuka otpad koji nastaje u Republici Hrvatskoj morao zbrinuti na način koji nije usklađen s Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske. Potrebno je definirati da je zabranjeno u RH uvoziti bilo kakvu vrstu komunalnog otpada namijenjenu uporabi spaljivanjem, s obzirom da RH nema adekvatne uvjete, a i bilo kakva vrsta spaljivanja ugrozila bi ciljeve koje RH mora ispuniti, a tiču se recikliranja i ponovne uporabe komunalnog otpada.	Ne postoji odgovor	
1631	HGK	XIII. PREKOGRAIČNI PROMET OTPADOM, Obavijest o namjeravanom prekograničnom prometu pošiljki otpada	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK postavljaju pitanje zbog čega u Zakonu nisu definirane odredbe za pošiljke bez notifikacije? Hoće li se odredbe koje su danas na snazi ukinuti ili će ih se propisati neki drugim aktom? Članice Udruženja predlažu da se Zakonom navede što će biti s takvim pošiljkama.	Ne postoji odgovor	
1632	Udruga gradova u RH	XIV. INFORMACIJSKI SUSTAV GOSPODARENJA OTPADOM, Članak 124.	Uz članak 124. Smatramo da bi davatelji usluge koji rade unos u e-Onto trebali imati mogućnost eksportiranja podataka s ciljem obrade i analize podataka u svrhu boljeg upravljanja gospodarenjem otpadom. Pritom se ne misli na dostupnost do sada predefimiranih izvještaja, već mogućnost izvoza podataka u primjerice Excell radi daljnje obrade.	Ne postoji odgovor	

1633	HGK	XIV. INFORMACIJSKI SUSTAV GOSPODARENJA OTPADOM, Članak 124.	Grupacija održavanja čistoće HGK smatra da bi davatelji usluge koji rade unos u e-Onto trebali imati mogućnost eksportiranja podataka s ciljem obrade i analize podataka u svrhu boljeg upravljanja gospodarenjem otpadom. Pritom se ne misli na dostupnost do sada predefiniranih izvještaja, već mogućnost izvoza podataka u primjerice Excell radi daljnje obrade.	Ne postoji odgovor	
1634	HGK	Izvjeshćivanje, Članak 127.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK postavljaju pitanje na koji će se način određivati odredbe iz stavka 10., tj. ima li otpad opasno svojstvo ili ne?	Ne postoji odgovor	
1635	Hrvatska udruga za gospodarenje otpadom	Izvjeshćivanje, Članak 129.	zašto ne ?? Smatramo nepotrebnim navođenje svih oblika informiranja, opterećuje Zakon, a ako se sve navodi, zbog čega nema, seminara, konferencija..., predlažemo ostaviti samo obvezu informiranja javnosti, a nabrojanje načina je nepotrebno.	Ne postoji odgovor	
1636	Istarska županija - Regione Istriana	XV. UPRAVNI NADZOR, Članak 130.	Komentirano u generalnim primjedbama Istarske županije zbog čega je potrebno brisati ovakve odredbe i ostaviti da je obveza ukloniti uočene nepravilnosti jer je primjerena trenutnom stanju.	Ne postoji odgovor	
1637	Primorsko-goranska županija	XV. UPRAVNI NADZOR, Članak 130.	Vezano uz članak 130. stavak 2. nije jasno iz kojeg je razloga ukinuta odredba iz trenutno važećeg Zakona da jedinica lokalne, odnosno jedinica područne (regionalne) samouprave otkloni nepravilnosti koje se utvrde u provedbi upravnog nadzora, posebno uvažavajući činjenicu da česte izmjene Zakona i podzakonskih akata, pa i različite prakse mogu dovesti do pogrešnog tumačenja, a time i primjene Zakona, već se novim Prijedlogom zakona propisuje da Ministarstvo može podnijeti optužni prijedlog ili kaznenu prijavu ako se u upravnom nadzoru utvrdi da je povrijeđen Zakon i/ili propis donesen na temelju njega.	Ne postoji odgovor	
1638	GRAD ZAGREB	XV. UPRAVNI NADZOR, Članak 130.	U stavku 2. na kraju rečenice umjesto točke staviti zarez, te dodati riječi: „ako postoji velika vjerojatnost da je do povrede došlo isključivom krivnjom. Obrazloženje: Navedeno se predlaže iz razloga što se u radu pojedinih službenika koji primjenjuju Zakone i druge propise dešavaju neiskrivljene povrede istih, a čija je kontrola osigurana u žalbenom postupku, odnosno u postupku pred upravnim sudovima.	Ne postoji odgovor	
1639	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	Nadzor zakonitosti Odluke o načinu pružanja javne usluge, Članak 131.	Molimo pojasniti temeljem kojih kriterija donosi navedenu odluku, te da li je davatelja javne usluge dužan uslugu pružati po cijenama koje odredi JLS	Ne postoji odgovor	
1640	Grad Karlovac	Nadzor zakonitosti Odluke o načinu pružanja javne usluge, Članak 131.	st.1. Potrebno odrediti duži rok zbog potrebe priprema izmjene odluke, rokove za sazivanje odbora Gradskog vijeća i sjednice Gradskog vijeća, posebno ukoliko je izmjenu odluke potrebno staviti na savjetovanje s javnošću.	Ne postoji odgovor	
1641	GRAD ZAGREB	Nadzor zakonitosti Odluke o načinu pružanja javne usluge, Članak 131.	U stavku 1. predlaže se umjesto roka od 15 dana propisati rok od 30 dana. Obrazloženje: Mišljenja smo kako je potrebno propisati duži rok za otklanjanje nedostataka u Odluci prvenstveno zbog same procedure donošenja Odluke od strane predstavničkog tijela, a koja procedura podrazumijeva izradu materijala o ispravicima Odluke sukladno uputi Ministarstva, upućivanje istoga predstavničkom tijelu, raspravu o napravljenim ispravicima Odluke sukladno uputi, te glasanje o istima na sjednici predstavničkog tijela, te bi za sve navedeno rok od 15 dana bio prekratak.	Ne postoji odgovor	
1642	Udruga Tatavaka	Nadležnost za obavljanje inspekcijskog nazora, Članak 132.	(5) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na javnu uslugu sakupljanja komunalnog otpada te na nepropisno skladištenje, ostavljanje, odbacivanja ili odlaganje otpada od strane fizičke osobe ili nepoznatih osoba protivno ovom Zakonu provodi osoba koja obavlja poslove službe nadležne za komunalni red jedinice lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: komunalni redar), ako ovim Zakonom nije određeno	Ne postoji odgovor	

			<p>drugačije.</p> <p>Potrebno je dodati i nepropisno spaljivanje otpada kako na javnim i privatnim parcelama na otvorenom/vani od strane fizičkih i pravnih osoba (manjih obrta) tako i u manjim ložištima (grijanje na otpad u stambenim objektima, loženje starog lakiranog namještaja, spaljivanje zauljenih krpa i ambalaže od strane automehaničara isl.).</p> <p>Potrebno je povećati kapacitete inspekcija i komunalnog redarstva s obzirom da se pokazalo da su dosadašnji kapaciteti nedostadni. Također, potrebno je komunalnim redarima dati ovlasti in nad pravnim osobama, ne samo nad fizičkim, s obzirom na potkapacitiranost inspekcije i velik broj učestalih prekršaja. Komunalni redari se vrlo često susreću s nepropisnim postupanjem s otpadom od strane vlasnika manjih obrta te im u tom smislu treba dati ovlasti za postupanje i prema pravnim osobama vlasnicima manjih obrta (soboslikari, automehaničari i sl.).</p>		
1643	Tea Juričić	Nadležnost za obavljanje inspekcijskog nadzora, Članak 132.	<p>(5) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na javnu uslugu sakupljanja komunalnog otpada te na nepropisno skladištenje, ostavljanje, odbacivanja ili odlaganje otpada od strane fizičke osobe ili nepoznatih osoba protivno ovom Zakonu provodi osoba koja obavlja poslove službe nadležne za komunalni red jedinice lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: komunalni redar), ako ovim Zakonom nije određeno drugačije.</p> <p>Potrebno je dodati i nepropisno spaljivanje otpada kako na javnim i privatnim parcelama na otvorenom/vani od strane fizičkih i pravnih osoba (manjih obrta) tako i u manjim ložištima (grijanje na otpad u stambenim objektima, loženje starog lakiranog namještaja, spaljivanje zauljenih krpa i ambalaže od strane automehaničara isl.).</p> <p>Potrebno je povećati kapacitete inspekcija i komunalnog redarstva s obzirom da se pokazalo da su dosadašnji kapaciteti nedostadni. Također, potrebno je komunalnim redarima dati ovlasti in nad pravnim osobama, ne samo nad fizičkim, s obzirom na potkapacitiranost inspekcije i velik broj učestalih prekršaja. Komunalni redari se vrlo često susreću s nepropisnim postupanjem s otpadom od strane vlasnika manjih obrta te im u tom smislu treba dati ovlasti za postupanje i prema pravnim osobama vlasnicima manjih obrta (soboslikari, automehaničari i sl.).</p>	Ne postoji odgovor	
1644	Udruga za prirodu, okoliš i održivi razvoj Sunce	Nadležnost za obavljanje inspekcijskog nadzora, Članak 132.	<p>Vežano uz stavak 5. članka ističe se da je nužno potrebno povećati kapacitete inspekcija i komunalnog redarstva s obzirom da se pokazalo da su dosadašnji kapaciteti nedostadni.</p> <p>Također, s obzirom na opseg ovlasti koji im je dan ovim Zakonom te ovlasti koje proizlaze iz drugih propisa potrebno je vršiti stalnu edukaciju komunalnih redara vežano uz obveze propisane ovim Zakonom. Osim stalne edukacije za čiju bi provedbu trebalo biti zaduženo Ministarstvo, potrebno je vršiti učestaliji i efektivniji nadzor nad radom komunalnih redara. Veliki broj komunalnih redara u JLS nije sklon izvršavanju obveza koje im nameće ovaj Zakon, što zbog nedovoljne upoznatosti s materijom i njihovim ovlaštenjima, a što zbog velikog broja propisa koje je potrebno savladavati i primijeniti u svakodnevnom radu. Pozdravljamo spužtanje odgovornosti sa inspektora zaštite okoliša na komunalne redare, međutim, iste je potrebno konstantno educirati i nadzirati. Također, predlaže se uvođenje javne objave broja pokrenutih i uspješno okončanih upravnih postupaka prema odredbama ovog Zakona, od strane komunalnih redarstava u JLS.</p>	Ne postoji odgovor	
1645	Irena Burba	Nadležnost za obavljanje	Udruga Zelena Istra: Potrebno je dodati i nepropisno spaljivanje otpada kako na javnim i privatnim	Ne postoji odgovor	

		inspekcijskog nazora, Članak 132.	parcelamana otvorenom/vani od strane fizičkih i pravnih osoba (manjih obrta) tako i u manjim ložištim (grijanje na otpad u stambenim objektima, loženje starog lakiranog namještaja, spaljivanje zauljenih krpa i ambalaže od strane automehaničara isl.). Potrebno je povećati kapacitete inspekcija i komunalnog redarstva s obzirom da se pokazalo da su dosadašnji kapaciteti nedostatni. Također, potrebno je komunalnim redarima dati ovlasti in nad pravnim osobama, ne samo nad fizičkim, s obzirom na potkapacitiranost inspekcije i velik broj učestalih prekršaja. Komunalni redari se vrlo često susreću s nepropisnim postupanjem s otpadom od strane vlasnika manjih obrta te im u tom smislu treba dati ovlasti za postupanje i prema pravnim osobama vlasnicima manjih obrta (soboslikari, automehaničari i sl.		
1646	Udruga gradova u RH	Nadležnost za obavljanje inspekcijskog nazora, Članak 132.	Uz članak 132. općenito i uz stavak 5. Odredba propisuje da nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na javnu uslugu sakupljanja komunalnog otpada te na nepropisno skladištenje, ostavljanje, odbacivanja ili odlaganje otpada od strane fizičke osobe ili nepoznatih osoba protivno ovom Zakonu provodi osoba koja obavlja poslove službe nadležne za komunalni red jedinice lokalne samoupravu, dakle komunalni redar. Hoće li nekoliko postojećih inspektora zaštite okoliša (komunalni redari nad privredom nemaju nadležnosti) uspjeti riješiti sve probleme nepropisnog postupanja s otpadom naprijed spomenutih, te mikro-privrede (kafići, gostionice, restorani)? Ukoliko neće, a sigurno neće, sustav se ruši, tj. proračun JLS snosi sve troškove nepropisnog odlaganja komunalnog i drugog otpada. Dodatno, u turističkim sredinama struktura gospodarstva izrazito je sezonalna. Pored nešto većih hotela i trgovačkih centara, značajni su privatni iznajmljivači i mikro poduzetništvo tercijarnog sektora (kafići, mali restorani, male trgovine...). Iznajmljivanje soba i postelja je uglavnom „dopunska djelatnost“ fizičkih osoba, a mikro i malo poduzetništvo je organizirano većim dijelom kroz sezonske obrte koji van sezone idu u mirovanje, a manjim dijelom kao trgovačka društva kod kojih nema zimskog mirovanja. Komunalni redari, kako zakon predviđa, imali bi ovlasti samo nad fizičkim osobama i „nepoznatim počiniteljima“ (sanaciju ovakve situacije uvijek plaća JLS iz svoga proračuna). Inspektori zaštite okoliša trebali bi rješavati SVE situacije koje prouzroče trgovačka društva i obrti, što je apsolutno nemoguće zbog malog broja inspektora! Drugim riječima, ovakva regulativa generirat će još veću količinu komunalnog nereda na području JLS i neće dovesti do nužne promjene ponašanja korisnika javne usluge u cilju odgovornog ponašanja prema vlastitom otpadu (komunalni red i zaštita okoliša mogu se postići isključivo dobro balansiranim odnosom poticaja i represije). Koliko je ova situacija neodrživa pokazuju i upiti s terena od kojih jedan prosljeđujemo: „Predložio bih Vam na razmatranje, odnosno kako bi se moj prijedlog mogao uklopiti u postojeći ZOGO i druge propise, a to je da se JLS da mogućnost da zaposle ili plaćaju jednog ili više inspektora zaštite okoliša, ali koji bi bio pod Ministarstvom odnosno pod inspekcijom a djelokrug rada bi bio na području te JLS. Kazne bi bile prihod JLS. Na ovaj način bi se mogao jednostavno riješiti nered u prostoru.“	Ne postoji odgovor	
1647	Lidija Runko Luttenberger	Nadležnost za obavljanje inspekcijskog nazora, Članak 132.	(5) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na javnu uslugu sakupljanja komunalnog otpada te na nepropisno skladištenje, ostavljanje, odbacivanja ili odlaganje otpada od strane fizičke osobe ili nepoznatih osoba protivno ovom Zakonu provodi osoba koja obavlja poslove službe nadležne za komunalni red jedinice lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: komunalni redar), ako ovim Zakonom nije određeno drugačije.	Ne postoji odgovor	

			<p>Potrebno je dodati i nepropisno spaljivanje otpada kako na javnim i privatnim parcelama na otvorenom/vani od strane fizičkih i pravnih osoba (manjih obrta) tako i u manjim ložištima (grijanje na otpad u stambenim objektima, loženje starog lakiranog namještaja, spaljivanje zauljenih krpa i ambalaže od strane automehaničara isl.).</p> <p>Potrebno je povećati kapacitete inspekcija i komunalnog redarstva s obzirom da se pokazalo da su dosadašnji kapaciteti nedostadni. Također, potrebno je komunalnim redarima dati ovlasti in nad pravnim osobama, ne samo nad fizičkim, s obzirom na potkapacitiranost inspekcije i velik broj učestalih prekršaja. Komunalni redari se vrlo često susreću s nepropisnim postupanjem s otpadom od strane vlasnika manjih obrta te im u tom smislu treba dati ovlasti za postupanje i prema pravnim osobama vlasnicima manjih obrta (soboslikari, automehaničari i sl.).</p>		
1648	HGK	Nadležnost za obavljanje inspekcijskog nadzora, Članak 132.	<p>U odnosu na stavak 5. Grupacija održavanja čistoće HGK ističe da je u turističkim sredinama struktura gospodarstva izrazito sezonalna. Pored nešto većih hotela i trgovačkih centara, značajni su privatni iznajmljivači i mikro poduzetništvo tercijarnog sektora (kafići, mali restorani, male trgovine...). Iznajmljivanje soba i postelja je uglavnom „dopunska djelatnost“ fizičkih osoba, a mikro i malo poduzetništvo je organizirano većim dijelom kroz sezonske obrte koji izvan sezone idu u mirovanje, a manjim dijelom kao trgovačka društva kod kojih nema zimskog mirovanja. Komunalni redari, kako zakon predviđa, imali bi ovlasti samo nad fizičkim osobama i „nepoznatim počiniteljima“ (sanaciju ovakve situacije uvijek plaća JLS iz svoga proračuna). Inspektori zaštite okoliša trebali bi rješavati SVE situacije koje prouzroče trgovačka društva i obrti, što je apsolutno nemoguće zbog njihovog malog broja! Drugim riječima, ovakva regulativa generirat će još veću količinu komunalnog nereda na području JLS i neće dovesti do nužne promjene ponašanja korisnika javne usluge u cilju odgovornog ponašanja prema vlastitom otpadu (komunalni red i zaštita okoliša mogu se postići isključivo dobro balansiranim odnosom poticaja i represije).</p>	Ne postoji odgovor	
1649	KD Čistoća d.o.o. Rijeka	Nadležnost za obavljanje inspekcijskog nadzora, Članak 132.	<p>Članak 132. stavak 5.</p> <p>Obzirom da nema dovoljno inspektora zaštite okoliša, a prekršaja je mnogo, predlaže se komunalnim redarima dati ovlasti za nadzor i nad pravnim osobama, a ne samo nad fizičkim.</p> <p>Opcenito je potrebno dati veće ovlasti komunalnim redarima kako bi se zaista i provodilo zakonom propisano.</p>	Ne postoji odgovor	
1650	ZELENA AKCIJA	Nadležnost za obavljanje inspekcijskog nadzora, Članak 132.	<p>Članak 132.</p> <p>(5) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na javnu uslugu sakupljanja komunalnog otpada te na nepropisno skladištenje, ostavljanje, odbacivanja ili odlaganje otpada od strane fizičke osobe ili nepoznatih osoba protivno ovom Zakonu provodi osoba koja obavlja poslove službe nadležne za komunalni red jedinice lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: komunalni redar), ako ovim Zakonom nije određeno drugačije.</p> <p>Potrebno je dodati i nepropisno spaljivanje otpada kako na javnim i privatnim parcelama na otvorenom/vani od strane fizičkih i pravnih osoba (manjih obrta) tako i u manjim ložištima (grijanje na otpad u stambenim objektima, loženje starog lakiranog namještaja, spaljivanje zauljenih krpa i ambalaže od strane automehaničara isl.).</p> <p>Potrebno je povećati kapacitete inspekcija i komunalnog redarstva s obzirom da se pokazalo da su dosadašnji kapaciteti nedostadni. Također, potrebno je komunalnim redarima dati ovlasti in nad pravnim osobama, ne samo nad fizičkim, s obzirom na potkapacitiranost inspekcije i</p>	Ne postoji odgovor	

			velik broj učestalih prekršaja. Komunalni redari se vrlo često susreću s nepropisnim postupanjem s otpadom od strane vlasnika manjih obrta te im u tom smislu treba dati ovlasti za postupanje i prema pravnim osobama vlasnicima manjih obrta (soboslikari, automehaničari i sl.).		
1651	HGK	Ovlasti inspektora u postupku inspekcijskog nadzora i predmet inspekcijskog nadzora, Članak 136.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK pitaju se sukladno kojem postupku i postupanju kojeg suda se traži nalog naveden u stavku 4. i za koje akcije? Članice Zajednice mišljenja su kako je predmetna odredba u koliziji sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu koji uređuje ovlasti postupanja komunalnih redara.	Ne postoji odgovor	
1652	Udruga Tatavaka	Ovlasti inspektora u postupku inspekcijskog nadzora i predmet inspekcijskog nadzora, Članak 136.	(3) Ako fizička osoba počinitelj odbacivanja otpada na zahtjev komunalnog redara ne predoči na uvid osobni identifikacijski dokument radi provjere identiteta, komunalni redar je ovlašten zatražiti pružanje pomoći od djelatnika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove radi utvrđivanja identiteta počinitelja odbacivanja otpada. Potrebno je propisati više ovlasti redara nad prekršiteljima, prvenstveno mogućnost zadržavanja osoba koje odbiju dati dokumente do dolaska policijskih službenika. Također, komunalnim redarima olakšati pristup bazi podataka tako da mogu naplaćivati kazne bez da trebaju čekati djelatnike ministarstva da dođu utvrditi počinitelja. Dodatno, potrebno je dati ovlasti komunalnom redarstvu i inspekciji da kažnjavaju za nepropisno spaljivanje otpada od strane fizičkih osoba na otvorenom i zatvorenom.	Ne postoji odgovor	
1653	Tea Juričić	Ovlasti inspektora u postupku inspekcijskog nadzora i predmet inspekcijskog nadzora, Članak 136.	(3) Ako fizička osoba počinitelj odbacivanja otpada na zahtjev komunalnog redara ne predoči na uvid osobni identifikacijski dokument radi provjere identiteta, komunalni redar je ovlašten zatražiti pružanje pomoći od djelatnika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove radi utvrđivanja identiteta počinitelja odbacivanja otpada. Potrebno je propisati više ovlasti redara nad prekršiteljima, prvenstveno mogućnost zadržavanja osoba koje odbiju dati dokumente do dolaska policijskih službenika. Također, komunalnim redarima olakšati pristup bazi podataka tako da mogu naplaćivati kazne bez da trebaju čekati djelatnike ministarstva da dođu utvrditi počinitelja. Dodatno, potrebno je dati ovlasti komunalnom redarstvu i inspekciji da kažnjavaju za nepropisno spaljivanje otpada od strane fizičkih osoba na otvorenom i zatvorenom.	Ne postoji odgovor	
1654	Josip Katalinić	Ovlasti inspektora u postupku inspekcijskog nadzora i predmet inspekcijskog nadzora, Članak 136.	(3) Ako fizička osoba počinitelj odbacivanja otpada na zahtjev komunalnog redara ne predoči na uvid osobni identifikacijski dokument radi provjere identiteta, komunalni redar je ovlašten zatražiti pružanje pomoći od djelatnika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove radi utvrđivanja identiteta počinitelja odbacivanja otpada. Potrebno je propisati više ovlasti redara nad prekršiteljima, prvenstveno mogućnost zadržavanja osoba koje odbiju dati dokumente do dolaska policijskih službenika. Također, komunalnim redarima olakšati pristup bazi podataka tako da mogu naplaćivati kazne bez da trebaju čekati djelatnike ministarstva da dođu utvrditi počinitelja. Dodatno, potrebno je dati ovlasti komunalnom redarstvu i inspekciji da kažnjavaju za nepropisno spaljivanje otpada od strane fizičkih osoba na otvorenom i zatvorenom.	Ne postoji odgovor	
1655	Irena Burba	Ovlasti inspektora u postupku inspekcijskog nadzora i predmet inspekcijskog nadzora, Članak 136.	Udruga Zelena Istra: Stavak 1. - Dodati: Komunalni redar može za utvrđivanje identiteta prekršitelja koristiti dokaze koje je prikupio sam, dokaze (fotografije i /ili video zapise) koje je prikupila treća osoba (fizička osoba i/ili druge osobe) Potrebno je propisati više ovlasti redara nad prekršiteljima, prvenstveno mogućnost zadržavanja	Ne postoji odgovor	

			osoba koje odbiju dati dokumente do dolaska policijskih službenika. Također, komunalnim redarima olakšati pristup bazi podataka tako da mogu naplaćivati kazne bez da trebaju čekati djelatnike ministarstva da dođu utvrditi počinitelja. Dodatno, potrebno je dati ovlasti komunalnom redarstvu i inspekciji da kažnjavaju za nepropisno spaljivanje otpada od strane fizičkih osoba na otvorenom i zatvorenom.		
1656	Lidija Runko Luttenberger	Ovlasti inspektora u postupku inspekcijskog nadzora i predmet inspekcijskog nadzora, Članak 136.	(3) Ako fizička osoba počinitelj odbacivanja otpada na zahtjev komunalnog redara ne predoči na uvid osobni identifikacijski dokument radi provjere identiteta, komunalni redar je ovlašten zatražiti pružanje pomoći od djelatnika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove radi utvrđivanja identiteta počinitelja odbacivanja otpada. Potrebno je propisati više ovlasti redara nad prekršiteljima, prvenstveno mogućnost zadržavanja osoba koje odbiju dati dokumente do dolaska policijskih službenika. Također, komunalnim redarima olakšati pristup bazi podataka tako da mogu naplaćivati kazne bez da trebaju čekati djelatnike ministarstva da dođu utvrditi počinitelja. Dodatno, potrebno je dati ovlasti komunalnom redarstvu i inspekciji da kažnjavaju za nepropisno spaljivanje otpada od strane fizičkih osoba na otvorenom i zatvorenom.	Ne postoji odgovor	
1657	ZELENA AKCIJA	Ovlasti inspektora u postupku inspekcijskog nadzora i predmet inspekcijskog nadzora, Članak 136.	(3) Ako fizička osoba počinitelj odbacivanja otpada na zahtjev komunalnog redara ne predoči na uvid osobni identifikacijski dokument radi provjere identiteta, komunalni redar je ovlašten zatražiti pružanje pomoći od djelatnika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove radi utvrđivanja identiteta počinitelja odbacivanja otpada. Potrebno je propisati više ovlasti redara nad prekršiteljima, prvenstveno mogućnost zadržavanja osoba koje odbiju dati dokumente do dolaska policijskih službenika. Također, komunalnim redarima olakšati pristup bazi podataka tako da mogu naplaćivati kazne bez da trebaju čekati djelatnike ministarstva da dođu utvrditi počinitelja. Dodatno, potrebno je dati ovlasti komunalnom redarstvu i inspekciji da kažnjavaju za nepropisno spaljivanje otpada od strane fizičkih osoba na otvorenom i zatvorenom.	Ne postoji odgovor	
1658	Eko.-Adria d.o.o.	Ovlasti inspektora u postupku inspekcijskog nadzora i predmet inspekcijskog nadzora, Članak 136.	Stavak 1. - Dodati: Komunalni redar može za utvrđivanje identiteta prekršitelja koristiti dokaze koje je prikupio sam, dokaze (fotografije i /ili video zapise) koje je prikupila treća osoba (fizička osoba i/ili druge osobe)	Ne postoji odgovor	
1659	HGK	Inspekcijske mjere, Članak 138.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK predlažu da se odredbe iz stavka 4. predmetnog članka dodatno usklade s odredbama ovog Zakona u dijelu vezanom uz ovlasti komunalnog redara, budući da su sada one u koliziji sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu.	Ne postoji odgovor	
1660	HGK	Inspekcijske mjere, Članak 138.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK predlažu da se tekst iz stavka 1. predmetnog članka "(u daljnjem tekstu: nadzirana osoba)", premjesti u članak 137. Zakona u kojem se navedeno prvi put spominje.	Ne postoji odgovor	
1661	Udruga Tatavaka	Inspekcijske mjere, Članak 138.	5) Komunalni redar postupa sukladno odredbama iz stavaka 1. do 4. ovoga članka kada u provedbi nadzora postupanja s otpadom utvrdi da je fizička osoba učinila povredu ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona. Inspekcija zaštite okoliša je potkapacitirana te je u svrhu učinkovitijeg uklanjanja nepravilnosti određenim ovim Zakonom komunalnim redarima potrebno dati ovlasti postupanja i prema pravnim osobama, odnosno manjim obrtima (npr. automehaničari, soboslikari i sl.).	Ne postoji odgovor	

1662	Tea Juričić	Inspekcijske mjere, Članak 138.	5) Komunalni redar postupa sukladno odredbama iz stavaka 1. do 4. ovoga članka kada u provedbi nadzora postupanja s otpadom utvrdi da je fizička osoba učinila povredu ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona. Inspekcija zaštite okoliša je potkapacitirana te je u svrhu učinkovitijeg uklanjanja nepravilnosti određenim ovim Zakonom komunalnim redarima potrebno dati ovlasti postupanja i prema pravnim osobama, odnosno manjim obrtima (npr. automehaničari, soboslikari i sl.).	Ne postoji odgovor	
1663	Irena Burba	Inspekcijske mjere, Članak 138.	Udruga Zelena Istra: Inspekcija zaštite okoliša je potkapacitirana te je u svrhu učinkovitijeg uklanjanja nepravilnosti određenim ovim Zakonom komunalnim redarima potrebno dati ovlasti postupanja i prema pravnim osobama, odnosno manjim obrtima (npr. automehaničari, soboslikari isl.).	Ne postoji odgovor	
1664	Lidija Runko Luttenberger	Inspekcijske mjere, Članak 138.	5) Komunalni redar postupa sukladno odredbama iz stavaka 1. do 4. ovoga članka kada u provedbi nadzora postupanja s otpadom utvrdi da je fizička osoba učinila povredu ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona. Inspekcija zaštite okoliša je potkapacitirana te je u svrhu učinkovitijeg uklanjanja nepravilnosti određenim ovim Zakonom komunalnim redarima potrebno dati ovlasti postupanja i prema pravnim osobama, odnosno manjim obrtima (npr. automehaničari, soboslikari isl.).	Ne postoji odgovor	
1665	ZELENA AKCIJA	Inspekcijske mjere, Članak 138.	5) Komunalni redar postupa sukladno odredbama iz stavaka 1. do 4. ovoga članka kada u provedbi nadzora postupanja s otpadom utvrdi da je fizička osoba učinila povredu ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona. Inspekcija zaštite okoliša je potkapacitirana te je u svrhu učinkovitijeg uklanjanja nepravilnosti određenim ovim Zakonom komunalnim redarima potrebno dati ovlasti postupanja i prema pravnim osobama, odnosno manjim obrtima (npr. automehaničari, soboslikari isl.).	Ne postoji odgovor	
1666	HGK	Izrada, vođenje i dostava propisane dokumentacije te prijava u odgovarajuće registre, Članak 139.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK mišljenja su kako je potrebno korigirati odredbe stavka 3. predmetnog članka. Članice Zajednice predlažu, sukladno ovom komentaru, ispraviti sve istovjetne navode u Zakonu. Obrazloženje: Naime, navodi ovog stavka trenutno su u sukobu sa Zakonom o općem upravnom postupku, koji kaže kako prisilno izvršenje novčanom kaznom može izreći „javnoopravno tijelo koje provodi izvršenje (čl. 142. ZOUP)“, što nije inspektor. Po čl. 138. ZOUP, 1) Izvršenje nenovčanih obveza provodi javnoopravno tijelo koje je o stvari riješilo u prvom stupnju. (2) Ako je propisano da izvršenje ne može provoditi javnoopravno tijelo koje je o stvari rješavalo u prvom stupnju, a nije propisano za to ovlašteno tijelo, izvršenje provodi prvostupanjsko tijelo državne uprave nadležno za poslove opće uprave prema mjestu prebivališta, odnosno boravišta izvršenika ili prema sjedištu pravne osobe ako je izvršenik pravna osoba. Tijelo kojeg se rješenje izvršava dužno je na rješenje koje se izvršava staviti potvrdu izvršenosti i dostaviti ga javnopravnom tijelu nadležnom za izvršenje.	Ne postoji odgovor	
1667	HGK	Izrada, vođenje i dostava propisane dokumentacije te prijava u odgovarajuće registre, Članak 139.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK pitaju se zbog čega se u stavku 1. predmetnog članka obvezuje operatera na dostavu dokumentacije za sakupljanje posebne kategorije otpada u Fond za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost, kada se sva dokumentacija koja se dostavlja već nalazi e-ONTU. Predlažu da se iskoriste obrasci koji se dostavljaju u ONTO kako za potrebe Fonda tako i za Ministarstvo i Državni inspektorat. Ovime bi se umanjilo administrativno opterećenje na tvrtke.	Ne postoji odgovor	

1668	GRAD ZAGREB	Uklanjanje otpada, Članak 140.	Predlaže se u članku 140. stavku 1. dodati točku 4. „Nije nakon prestanka obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom provela mjere određene Elaboratom gospodarenja otpadom.“. Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi se dodatno osiguralo da će pravna/fizička osoba-obrtnik ukloniti preostali otpad na lokaciji gospodarenja otpadom nakon prestanka obavljanja djelatnosti.	Ne postoji odgovor	
1669	Tea Juričić	Uklanjanje otpada, Članak 141.	<p>(2) Ako osoba koja je nepropisno uskladištila, ostavila, odbacila i/ili odložila otpad nepoznata, komunalni redar rješenjem naređuje uklanjanje otpada vlasniku nekretnine na kojoj je nepropisno uskladišten, ostavljen, odbačen i/ili odložen otpad ili posjedniku nekretnine ako vlasnik nekretnine nije poznat ili osobi koja sukladno posebnom propisu upravlja određenim područjem (dobrom), ako je otpad odložen na tom području (dobru) ili osobi koju je zatekao da odbacuje otpad izvan lokacije gospodarenja otpadom ili osobi za koju se može dokazati da je otpad odbacila izvan lokacije gospodarenja otpadom.</p> <p>U velikom broju slučajeva nepropisnog odlaganja otpada na privatnim parcelama, vlasnici nisu ti koji su taj otpad odložili, te je kontraproduktivno izricanje mjere uklanjanja otpada vlasniku parcele za nešto što nije napravio. Stoga je, ukoliko se utvrdi da vlasnici nisu i počinitelji, potrebno dati više ovlasti komunalnim redarima kako bi se jasno utvrdio stvarni identitet počinitelja kojima bi se izrekle odgovarajuće mjere uklanjanja otpada te kako bi se sankcionirali na licu mjesta (npr. pristup bazi kako bi se preko registarskih oznaka utvrdio vlasnik vozila kojim je otpad odbačen i sl.).</p> <p>(5) Istekom roka određenog rješenjem iz stavka 1. i 2. ovoga članka komunalni redar utvrđuje ispunjavanje obveze određene rješenjem. Ako komunalni redar utvrdi da obveza određena rješenjem iz stavka 1. ovoga članka nije izvršena, jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb dužan je osigurati uklanjanje tog otpada predajom ovlaštenoj osobi za gospodarenje tom vrstom otpada.</p> <p>Kako bi se osiguralo da uklanjanje nepropisno odloženog otpada kojeg poznati počinitelj ne ukloni u propisanom roku, te uklanjanje koje obavljaju Grad Zagreb, odnosno jedinice lokalne samouprave, ne padne na teret jedinica lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, potrebno je odrediti da se trošak zbrinjavanja otpada naplati poznatom počinitelju te u tom smislu Komunalnim redarima dati ovlasti kako bi se odgovarajuće primjenio čl. 142. Zakona o općem upravnom postupku koji glasi;</p> <p>“1) Javnopravno tijelo koje provodi izvršenje prisilit će izvršenika na ispunjenje obveze iz rješenja novčanom kaznom, ako je izvršenik ne ispuni sam, ako izvršenje putem trećih osoba nije moguće ili je neprikladno za postizanje svrhe izvršenja.</p> <p>(2) Novčana kazna kojom se fizička osoba prisiljava na izvršenje izriče se rješenjem u iznosu do dvije prosječne godišnje bruto plaće ostvarene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Novčana kazna kojom se pravna osoba prisiljava na izvršenje izriče se rješenjem odgovornoj osobi te pravne osobe u iznosu do deset prosječnih godišnjih bruto plaća ostvarenih u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Žalba na rješenje o novčanoj kazni ne odgađa izvršenje rješenja.</p> <p>(3) U slučaju daljnjeg neispunjavanja obveze, izreći će se druga, veća novčana kazna unutar utvrđenog raspona. Ako je potrebno, novčana kazna može se izreći i više puta.</p> <p>(4) Novčane kazne izvršavaju se sukladno odredbama ovoga Zakona o izvršenju novčanih obveza.”</p>	Ne postoji odgovor	

1670	Irena Burba	Uklanjanje otpada, Članak 141.	Udruga Zelena Istra: 5) Istekom roka određenog rješenjem iz stavka 1. i 2. ovoga članka komunalni redar utvrđuje ispunjavanje obveze određene rješenjem. Ako komunalni redar utvrdi da obveza određena rješenjem iz stavka 1. ovoga članka nije izvršena, jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb dužan je osigurati uklanjanje tog otpada predajom ovlaštenoj osobi za gospodarenje tom vrstom otpada. Kako bi se osiguralo da uklanjanje nepropisno odloženog otpada kojeg poznati počinitelj ne ukloni u propisanom roku, te uklanjanje koje obavljaju Grad Zagreb, odnosno jedinice lokalne samouprave, ne padne na teret jedinica lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, potrebno je odrediti da se trošak zbrinjavanja otpada naplati poznatom počinitelju te u tom smislu Komunalnim redarima dati ovlasti kako bi se odgovarajuće primjenio čl. 142. Zakona o općem upravnom postupku koji glasi: "1) Javnopravno tijelo koje provodi izvršenje prisilit će izvršenika na ispunjenje obveze iz rješenja novčanom kaznom, ako je izvršenik ne ispuni sam, ako izvršenje putem trećih osoba nije moguće ili je neprikladno za postizanje svrhe izvršenja. (2) Novčana kazna kojom se fizička osoba prisiljava na izvršenje izriče se rješenjem u iznosu do dvije prosječne godišnje bruto plaće ostvarene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Novčana kazna kojom se pravna osoba prisiljava na izvršenje izriče se rješenjem odgovornoj osobi te pravne osobe u iznosu do deset prosječnih godišnjih bruto plaća ostvarenih u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Žalba na rješenje o novčanoj kazni ne odgađa izvršenje rješenja. (3) U slučaju daljnjeg neispunjavanja obveze, izreći će se druga, veća novčana kazna unutar utvrđenog raspona. Ako je potrebno, novčana kazna može se izreći i više puta. 4) Novčane kazne izvršavaju se sukladno odredbama ovoga Zakona o izvršenju novčanih obveza."	Ne postoji odgovor	
1671	Irena Burba	Uklanjanje otpada, Članak 141.	Udruga Zelena Istra: U velikom broju slučajeva nepropisnog odlaganja otpada na privatnim parcelama, vlasnici nisu ti koji su taj otpad odložili, te je kontraproduktivno izricanje mjere uklanjanja otpada vlasniku parcele za nešto što nije napravio. Stoga je, ukoliko se utvrdi da vlasnici nisu i počinitelji, potrebno dati više ovlasti komunalnim redarima kako bi se jasno utvrdio stvarni identitet počinitelja kojima bi se izrekle odgovarajuće mjere uklanjanja otpada te kako bi se sankcionirali na licu mjesta (npr. pristup bazi kako bi se preko registarskih oznaka utvrdio vlasnik vozila kojim je otpad odbačen i sl.)	Ne postoji odgovor	
1672	Udruga gradova u RH	Uklanjanje otpada, Članak 141.	Uz članak 141. stavak 5. Postavlja nam se pitanje zašto komunalni redar ne bi smio postupiti kao inspektor zaštite okoliša i upravnom novčanom kaznom prisiliti onečišćivača na uklanjanje otpada? Zar baš sve mora platiti baš lokalni proračun? Predložimo stoga alternativnu mogućnost da i komunalni redar novčanom kaznom prisiljava onečišćivača na izvršenje upravnog rješenja dok ovaj to uistinu i ne izvrši.	Ne postoji odgovor	
1673	Lidija Runko Luttenberger	Uklanjanje otpada, Članak 141.	(2) Ako osoba koja je nepropisno uskladištila, ostavila, odbacila i/ili odložila otpad nepoznata, komunalni redar rješenjem naređuje uklanjanje otpada vlasniku nekretnine na kojoj je nepropisno uskladišten, ostavljen, odbačen i/ili odložen otpad ili posjedniku nekretnine ako vlasnik nekretnine nije poznat ili osobi koja sukladno posebnom propisu upravlja određenim područjem (dobrom), ako je otpad odložen na tom području (dobru) ili osobi koju je zatekao da odbacuje otpad izvan lokacije gospodarenja otpadom ili osobi za koju se može dokazati da je otpad odbacila izvan lokacije gospodarenja otpadom. U velikom broju slučajeva nepropisnog odlaganja otpada na privatnim parcelama, vlasnici nisu ti koji su taj otpad odložili, te je kontraproduktivno izricanje mjere uklanjanja otpada vlasniku parcele za nešto što nije	Ne postoji odgovor	

			<p>napravio. Stoga je, ukoliko se utvrdi da vlasnici nisu i počinitelji, potrebno dati više ovlasti komunalnim redarima kako bi se jasno utvrdio stvarni identitet počinitelja kojima bi se izrekle odgovarajuće mjere uklanjanja otpada te kako bi se sankcionirali na licu mjesta (npr. pristup bazi kako bi se preko registarskih oznaka utvrdio vlasnik vozila kojim je otpad odbačen i sl.).</p> <p>(5) Istekom roka određenog rješenjem iz stavka 1. i 2. ovoga članka komunalni redar utvrđuje ispunjavanje obveze određene rješenjem. Ako komunalni redar utvrdi da obveza određena rješenjem iz stavka 1. ovoga članka nije izvršena, jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb dužan je osigurati uklanjanje tog otpada predajom ovlaštenoj osobi za gospodarenje tom vrstom otpada.</p> <p>Kako bi se osiguralo da uklanjanje nepropisno odloženog otpada kojeg poznati počinitelj ne ukloni u propisanom roku, te uklanjanje koje obavljaju Grad Zagreb, odnosno jedinice lokalne samouprave, ne padne na teret jedinica lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, potrebno je odrediti da se trošak zbrinjavanja otpada naplati poznatom počinitelju te u tom smislu Komunalnim redarima dati ovlasti kako bi se odgovarajuće primjenio čl. 142. Zakona o općem upravnom postupku koji glasi;</p> <p>“1) Javnopravno tijelo koje provodi izvršenje prisilit će izvršenika na ispunjenje obveze iz rješenja novčanom kaznom, ako je izvršenik ne ispuni sam, ako izvršenje putem trećih osoba nije moguće ili je neprikladno za postizanje svrhe izvršenja.</p> <p>(2) Novčana kazna kojom se fizička osoba prisiljava na izvršenje izriče se rješenjem u iznosu do dvije prosječne godišnje bruto plaće ostvarene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Novčana kazna kojom se pravna osoba prisiljava na izvršenje izriče se rješenjem odgovornoj osobi te pravne osobe u iznosu do deset prosječnih godišnjih bruto plaća ostvarenih u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Žalba na rješenje o novčanoj kazni ne odgađa izvršenje rješenja.</p> <p>(3) U slučaju daljnjeg neispunjavanja obveze, izreći će se druga, veća novčana kazna unutar utvrđenog raspona. Ako je potrebno, novčana kazna može se izreći i više puta.</p> <p>(4) Novčane kazne izvršavaju se sukladno odredbama ovoga Zakona o izvršenju novčanih obveza.”</p>		
1674	HGK	Uklanjanje otpada, Članak 141.	U odnosu na odredbu stavka 5., Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže alternativnu mogućnost da i komunalni redar novčanom kaznom prisiljava onečišćivača na izvršenje upravnog rješenja dok ovaj to ne izvrši.	Ne postoji odgovor	
1675	ZELENA AKCIJA	Uklanjanje otpada, Članak 141.	<p>(2) Ako osoba koja je nepropisno uskladištila, ostavila, odbacila i/ili odložila otpad nepoznata, komunalni redar rješenjem naređuje uklanjanje otpada vlasniku nekretnine na kojoj je nepropisno uskladišten, ostavljen, odbačen i/ili odložen otpad ili posjedniku nekretnine ako vlasnik nekretnine nije poznat ili osobi koja sukladno posebnom propisu upravlja određenim područjem (dobrom), ako je otpad odložen na tom području (dobru) ili osobi koju je zatekao da odbacuje otpad izvan lokacije gospodarenja otpadom ili osobi za koju se može dokazati da je otpad odbacila izvan lokacije gospodarenja otpadom.</p> <p>U velikom broju slučajeva nepropisnog odlaganja otpada na privatnim parcelama, vlasnici nisu ti koji su taj otpad odložili, te je kontraproduktivno izricanje mjere uklanjanja otpada vlasniku parcele za nešto što nije napravio. Stoga je, ukoliko se utvrdi da vlasnici nisu i počinitelji, potrebno dati više ovlasti komunalnim redarima kako bi se jasno utvrdio stvarni identitet počinitelja kojima bi se izrekle odgovarajuće mjere</p>	Ne postoji odgovor	

			<p>uklanjanja otpada te kako bi se sankcionirali na licu mjesta (npr. pristup bazi kako bi se preko registarskih oznaka utvrdio vlasnik vozila kojim je otpad odbačen i sl.).</p> <p>(5) Istekom roka određenog rješenjem iz stavka 1. i 2. ovoga članka komunalni redar utvrđuje ispunjavanje obveze određene rješenjem. Ako komunalni redar utvrdi da obveza određena rješenjem iz stavka 1. ovoga članka nije izvršena, jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb dužan je osigurati uklanjanje tog otpada predajom ovlaštenoj osobi za gospodarenje tom vrstom otpada.</p> <p>Kako bi se osiguralo da uklanjanje nepropisno odloženog otpada kojeg poznati počinitelj ne ukloni u propisanom roku, te uklanjanje koje obavljaju Grad Zagreb, odnosno jedinice lokalne samouprave, ne padne na teret jedinica lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, potrebno je odrediti da se trošak zbrinjavanja otpada naplati poznatom počinitelju te u tom smislu Komunalnim redarima dati ovlasti kako bi se odgovarajuće primjenio čl. 142. Zakona o općem upravnom postupku koji glasi;</p> <p>“1) Javnopravno tijelo koje provodi izvršenje prisilit će izvršenika na ispunjenje obveze iz rješenja novčanom kaznom, ako je izvršenik ne ispuni sam, ako izvršenje putem trećih osoba nije moguće ili je neprikladno za postizanje svrhe izvršenja.</p> <p>(2) Novčana kazna kojom se fizička osoba prisiljava na izvršenje izriče se rješenjem u iznosu do dvije prosječne godišnje bruto plaće ostvarene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Novčana kazna kojom se pravna osoba prisiljava na izvršenje izriče se rješenjem odgovornoj osobi te pravne osobe u iznosu do deset prosječnih godišnjih bruto plaća ostvarenih u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Žalba na rješenje o novčanoj kazni ne odgađa izvršenje rješenja.</p> <p>(3) U slučaju daljnjeg neispunjavanja obveze, izreći će se druga, veća novčana kazna unutar utvrđenog raspona. Ako je potrebno, novčana kazna može se izreći i više puta.</p> <p>(4) Novčane kazne izvršavaju se sukladno odredbama ovoga Zakona o izvršenju novčanih obveza.”</p>		
1676	HGK	Uklanjanje otpada, Članak 142.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK mišljenja su kako je stavak 1. predmetnog članka nedorečen. Naime, nije jasno na koga se točno odnose ove odredbe, ukoliko su to „nadzirane osobe”, to je potrebno jasno specificirati. U protivnom iz stavka proizlazi da su nadležni i inspektori i komunalni redari za istu stvar.	Ne postoji odgovor	
1677	HGK	Zabrana obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom, Članak 146.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK smatraju odredbe iz stavka 5. predmetnog članka izrazito restriktivnom. Mnogi operateri, a zbog dugotrajnosti postupka ishođenja dozvola, možda neće biti u mogućnosti pravovremeno izvršiti usklađivanje. Članice predlažu da se umjesto privremene obustave koristi instrument rješenja kojim se propisuje rok za usklađivanje elaborata s novim Zakonom. Tek nakon iskorištavanja ovakvih mjera treba se pribjeći obustavi obavljanja djelatnosti.	Ne postoji odgovor	
1678	HGK	Nadzor pošiljaka otpada, Članak 147.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK predlažu da se u stavku 1. ovog članka iza riječi 'otpada' doda sljedeći tekst 'na mjestu utvrđivanja sumnje'. Naime temeljem iskustva u praksi, ne treba se dozvoliti, ukoliko se sumnja utvrdi na granici, ulazak predmetne pošiljke otpada u RH.	Ne postoji odgovor	
1679	HGK	Izvršenje inspekcijskog rješenja, Članak 155.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK mišljenja su kako je navod iz stavka 5. protuzakonit. Članice predlažu preformulirati ili brisati stavak. Obrazloženje: Postupanje zemljišnoknjižnog suda određuje isključivo	Ne postoji odgovor	

			Zakon o zemljišnim knjigama i ne može se drugim propisom odrediti dužnost suda da uvaži nečiji prijedlog.		
1680	HGK	Izvršenje inspekcijskog rješenja, Članak 155.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK ističu kako je stavak 4. ovog članka u koliziji s člankom 143. ZOUP-a koji kaže (2) Tijelo nadležno za izvršenje zaključkom će naložiti izvršeniku da unaprijed položi novčani iznos potreban za podmirenje troškova izvršenja. O iznosu troškova izvršenja putem trećih osoba odlučuje se rješenjem. Članice ističu kako iz ovako formuliranih odredbi proizlazi da se troškovi izvršenja moraju unaprijed znati, a ne nakon izvršenja. Članice predlažu preformulirati ili brisati stavak.	Ne postoji odgovor	
1681	HGK	Izvršenje inspekcijskog rješenja, Članak 155.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK mišljenja su kako je navod iz stavka 3. ovog članka protuzakonit. Članice ističu kako iz ovako formuliranog stavka proizlazi kako je naplata moguća samo na temelju rješenja kojim se donosi mjera. Članice predlažu preoblikovanje predmetnog stavka.	Ne postoji odgovor	
1682	HGK	Zastara izvršenja rješenja putem treće osobe, Članak 156.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK mišljenja su kako je navod iz predmetnog stavka u suprotnosti s člankom 135. stavkom 3. ZOUP. Ovako definirane odredbe značile bi kako nikada ne bi mogla nastupiti zastara izvršenja. Članice predlažu preformulirati.	Ne postoji odgovor	
1683	HGK	Pravni lijek, Članak 157.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK predlažu da se u stavku 2. iza riječi 'članka', izbriše riječ 'ne'. Naime, potrebno je tvrtkama omogućiti pravni lijek bez uzrokovanja nepotrebnih troškova i opterećivanja sudova nepotrebnim postupcima.	Ne postoji odgovor	
1684	Eko.-Adria d.o.o.	Inspekcijski nadzor povodom prijave, Članak 160.	Stavak 2. - Izbaciti: ako inspektor na temelju sadržaja prijave ocjeni opravdanim	Ne postoji odgovor	
1685	HGK	Inspekcijski nadzor povodom prijave, Članak 161.	Članice Zajednice za zaštitu okoliša u gospodarstvu HGK mišljenja su kako opcija navedena u stavku 3. nije predviđena odredbama Zakona o državnom inspektoratu niti Zakonom o općem upravnom postupku. Članice predlažu preformulirati ili brisati stavak.	Ne postoji odgovor	
1686	HGK	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 162.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK mišljenja su kako će posjednik otpada teško izvršiti kategorizaciju propisanu u stavku 1. alineja 1., kada za pojedine posebne kategorije otpada za koje je isto nužno, nije u obvezi izvršiti analizu otpad (npr. za otpadna ulja).	Ne postoji odgovor	
1687	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 162.	Predlažemo brisati točku 43.	Ne postoji odgovor	
1688	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 162.	Članak 162. točka 34. Brisati kratku uputu	Ne postoji odgovor	
1689	Komunalac d.o.o.	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 162.	Potrebno je navesti da i KORISNIK plaća kaznu ako ne koristi uslugu iz neopravdanih razloga	Ne postoji odgovor	
1690	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 162.	Predlaže se brisanje stavka 1., točka 6.	Ne postoji odgovor	
1691	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 162.	Stavak 1., točka 6. - posjednik/ proizvođač otpada koji predaje otpad tvrtki ovlaštenoj za gospodarenje otpadom ne može osigurati sljedivost otpada jer njegova odgovornost za otpad prestaje nakon predaje otpada ovlaštenoj tvrtki uz ispravljeno ispunjen i ovjeren Prateći list za otpad, stoga se ne može niti naplaćivati kazna. Sljedivost se osigurava vođenjem elektroničke baze podataka ONTO svih sudionika u lancu gospodarenja otpadom, a njome upravlja nadležno ministarstvo.	Ne postoji odgovor	

1692	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 162.	Stavak 1., točka 5. - Napisati i objaviti uputu za ispunjavanje Pratećeg lista za proizvođača otpada koji ne obavlja djelatnost gospodarenja otpadom, a prevozi vlastiti otpad između lokacija kojima upravlja taj isti proizvođač ili izuzeti proizvođača otpada u opisanom slučaju od obveze ispunjavanja Pratećeg lista.	Ne postoji odgovor	
1693	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 162.	Stavak 1., točka 5. - Nisu objavljene upute za ispunjavanje Pratećeg lista kada proizvođač prevozi vlastiti proizvodni otpad između dvije lokacije koje su u vlasništvu proizvođača otpada, a proizvođač se nije obvezan upisati u Evidenciju prijevoznika otpada. Potrebno je mijenjati dio B i C u Pratećem listu. Novi Prateći list stupa na snagu 1.11.2021., u uputama treba objasniti navedeni dio. Dok nema jasne upute, ne može se niti naplaćivati kazna. Ili izuzeti proizvođača otpada u opisanom slučaju od obveze ispunjavanja Pratećeg lista.	Ne postoji odgovor	
1694	Udruga gradova u RH	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 162.	Uz članak 162. U stavku 1. točku 52. potrebno je ispraviti jer je ovako nerazumljiva.	Ne postoji odgovor	
1695	HGK	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 162.	Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže u stavku 1. urediti točku 52.	Ne postoji odgovor	
1696	Danijel Mavrinac	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 162.	Uz novčanu kaznu predviđenu čl.162. st.1 t.5 u svezi osobe koja prevozi otpad, a nema ispunjeni Prateći list (iz čl.21.st.3.) treba predvidjeti mogućnost isključenja vozila, kojim se prijevozi otpad, iz prometa do podmirenja svih novčanih obveza nastalih izricanjem novčane kazne i zbrinjavanja tog otpada ili do odluke nadležnog suda. Obrazloženje: Dosadašnja praksa je pokazala da osobe koje su počinile prekršaj, a nemaju stalne izvore prihoda, u pravilu ne plate novčanu kaznu, a ovrha u tom slučaju i nije moguća ili ode u zastaru. Ovakvo rješenje bi dovelo do toga da bi se onemogućilo korištenje vozila do ispunjenja novčanih obveza što bi za posljedicu imalo i značajno smanjenje količine protuzakonito odbačenog otpada u okoliš.	Ne postoji odgovor	
1697	HGK	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 163.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK pitaju se na koji će se način posjednik otpada ispuniti obveze navedene u stavku 1. točki 19., odnosno kako će provjeravati o kojoj kategoriji otpadnog ulja je riječ, kada posjednik otpada više nije dužan izraditi analize otpadnog ulja?	Ne postoji odgovor	
1698	HGK	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 163.	Članice Udruženja za sekundarne sirovine, sakupljanje i preradu HGK postavljaju pitanje kada je pravna osoba dužna ispuniti obveze navedene u stavku 1. točki 18., odnosno obraditi otpadno ulje i koje tehnologije mora posjedovati za obradu istoga? U zakonskim odredbama navedeno nije jasno definirano.	Ne postoji odgovor	
1699	Josip Rajič	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 164.	Ne treba zabraniti lagane plastične vrećice, takvu vrećicu koristimo više puta za različite svrhe. Najčešće čuvanje hrane kojoj produžujemo rok trajanja.	Ne postoji odgovor	
1700	Sonja Zlatović	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 164.	Lagane plastične vrećice treba zabraniti, kao i vrlo lagane. Plastika guši mora, ugrožava morske životinje i ulazi u hranidbeni lanac. Jednom kad dospje u okoliš, plastika se raspada na sitne dijelove, tzv. mikroplastiku koja u moru ostaje i stotinama godina. Akcije čišćenja plaža i mora nisu dovoljne jer istraživanja pokazuju da većina plastike koja dospje u mora potone na dno. Recikliranje ne može biti glavno rješenje jer globalni podaci pokazuju da se samo oko 9% otpadne plastike recikliralo.	Odbijen	Zabrana stavljanja na tržište svih laganih plastičnih vrećica nije bila predmet razmatranja u tijeku izrade ovog prijedloga Zakona iz razloga što je nužno i nadalje dozvoliti uporabu vrlo laganih plastičnih vrećica koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada je to potrebno zbog higijenskih razloga ili kada njihova uporaba pomaže sprječavanju rasipanja hrane, a što je i u skladu s odredbama Direktive (EU) 2015/720 o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja

					potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje.
1701	Danijel Mavrinc	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 164.	Uz novčanu kaznu predviđenu čl.164.st.1.t.6., a u sveti čl.19.st.1. koji se odnosi na odbacivanje otpada u okoliš potrebno je predvidjeti i mogućnost strože kazne, kazna zatvora, za osobe koje ponavljaju prekršaj.	Ne postoji odgovor	
1702	Danijel Mavrinc	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 164.	Uz novčanu kaznu predviđenu čl.164. st.1 t.6 u svezi osobe koja je odbacila otpad u okoliš (iz čl.19.st.1.) treba predvidjeti mogućnost isključenja vozila, ukoliko je isto korišteno u počinjenju prekršaja protuzakonitog odbacivanja otpada u okoliš, iz prometa do podmirenja svih novčanih obveza nastalih izricanjem novčane kazne i zbrinjavanja tog otpada ili do odluke nadležnog suda. Obrazloženje: Dosadašnja praksa je pokazala da osobe koje su počinile prekršaj, a nemaju stalne izvore prihoda, u pravilu ne plate novčanu kaznu, a ovrha u tom slučaju i nije moguća ili ode u zastaru. Ovakvo rješenje bi dovelo do toga da bi se onemogućilo korištenje vozila do ispunjenja novčanih obveza što bi za posljedicu imalo i značajno smanjenje količine protuzakonito odbačenog otpada u okoliš.	Ne postoji odgovor	
1703	EKO-FLOR PLUS d.o.o.	XVIII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 165.	Predlažemo izmjenu članka 165. točke 2. na način da ista sada glasi: 2. ne osigura da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom ili drugoj pravnoj osobi koja je ovlaštena za obradu otpada sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske (članak 12. stavak 3.)	Ne postoji odgovor	
1704	HGK	XVIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 168.	S obzirom na obuhvatnost promjena i novina koji Zakon o gospodarenju otpadom unosi u odnosu na stari Zakon o održivom gospodarenju otpadom, članice Grupacije centara za gospodarenje otpadom HGK mišljenja su da je Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske za razdoblje 2017.-2022. nužno čim prije uskladiti s novim Zakonom. Zato se predlaže vrijeme potrebno za usklađenje Plana gospodarenja otpadom za razdoblje 2017-2022. smanjiti na 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.	Ne postoji odgovor	
1705	HGK	XVIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 170.	Hrvatska gospodarska komora predlaže uskladiti predmetni članak s prijedlogom izmjena članka 89. Obrazloženje: U cilju racionalizacije troškova za tvrtke te ubravanje postupaka kreiranja registra, a uz uvažavanje činjenice kako HGK ima razvijenu platformu koja može poslužiti za kreiranje predmetnog Registra, predlažemo da isti vodi HGK. HGK je spremna detaljno predstaviti način realizacije prijedloga stručnim službama Ministarstva.	Ne postoji odgovor	
1706	Financijska agencija	XVIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 170.	U odnosu na stavak 1. ukazujemo kako je rok uspostave RPPO-a šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, te da bi Pravilnik (čije smo donošenje predložili u članku 89.) bilo potrebno donijeti u primjerenom roku od stupanja na snagu Zakona, s obzirom na to da su tehničke pojedinosti koje bi bile propisane Pravilnikom nužne za tehničko ustrojavanje i za funkcioniranje Registra. Slijedom navedenog, predlažemo da se razmotri duljina roka za izvršenje poslova vezanih za uspostavu Registra. Predlažemo propisati obvezu Fonda i Fine da sporazumom osim "tehničkih poslova" urede i naknade za te poslove te da se umjesto pojma "tehnički poslovi", navede kako smo predložili u članku 89. Nacrta Zakona (poslovi ustroja i operativnog vođenja RPPO-a). Slijedom navedenog, predlažemo da st. 2. glasi: "2) Fond i Fina dužni su sklopiti sporazum o provedbi poslova ustroja i operativnog vođenja Registra proizvođača s proširenom odgovornosti iz članka 89. ovoga Zakona kao i o naknadama Fini za poslove	Ne postoji odgovor	

			ustroja i operativnog vođenja Registra proizvođača s proširenom odgovornošću, u roku tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.“		
1707	Branimir Radeljić	XVIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 179.	Predlažemo da se u odredbama Članka 179., stavak 2 taksativno navedu odredbe Zakona s kojima se ovlaštenik treba uskladiti.	Ne postoji odgovor	
1708	Istarska županija - Regione Iстриana	XVIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 180.	Ovaj Zakon biti će provediv i županije će moći pravovremeno i efikasno izvršavati svoje obveze ukoliko pravilnici budu donijeti u roku, naputci jasni i pravovremeni te ukoliko se intenzivira dijalog i suradnja s nadležnim Ministarstvom.	Ne postoji odgovor	
1709	Financijska agencija	XVIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 180.	Predlažemo da se doda i Pravilnik čije donošenje smo predložili u članku 89. Zakona te da se propiše rok za njegovo donošenje, a imajući u vidu da su tehničke pojedinosti koje bi bile propisane Pravilnikom nužne za tehničko ustrojavanje i funkcioniranje Registra. Također, skrećemo pozornost da je u članku 180. stavku 1. Nacrta Zakona naveden rok od godine dana od dana stupanja na snagu Zakona za donošenje Uredbe iz članka 88. stavka 8. Nacrta Zakona, a kojom bi se uredio opseg obveze proizvođača proizvoda i način izvršenja te obveze. Što se tiče RPPO-a, to bi značilo bi se tom Uredbom propisala obveza i opseg obveze proizvođača proizvoda vezano za registraciju i dostavu podataka u RPPO, a što pokazuje da bi i taj rok trebalo uskladiti s prije navedenim rokovima (s rokom za uspostavu RPPO-a iz članka 170. Nacrta Zakona i rokom za donošenje Pravilnika iz članka 89. Nacrta Zakona).	Ne postoji odgovor	
1710	Hrvatska elektroprivreda - dioničko društvo	Dodatak I., POPIS POSTUPAKA ZBRINJAVANJA OTPADA	Odnosi li se obveza postizanja faktora R1 i na suspaljivanje otpada ili suspaljivanje otpada nije obrada otpada već korištenje više vrsta goriva za npr. proizvodnju energije i energetske učinkovitost je potrebno postići prema BREF-u za velike uređaje za loženje?	Ne postoji odgovor	
1711	GRAD ZAGREB	DODATAK III, POPIS DJELATNOSTI I POSTUPAKA GOSPODARENJA OTPADOM ZA KOJE SE IZDAJE DOZVOLA ZA GOSPODARENJE OTPADOM	U Dodatku III, postupke djelatnosti uporabe otpada (R3, R4 i R5) potrebno je uskladiti s Direktivom EU 2018/851. Obrazloženje: Navedeno se predlaže kako bi se djelatnosti uporabe otpada (R3, R4 i R5) uskladile s Direktivom EU 2018/851.	Ne postoji odgovor	
1712	Zagrebački holding d.o.o.	DODATAK V, IZRAZI ZA OBRAČUN NAKNADA	U Dodatku V., točka 3. Naknada zbog blizine odlagališta navodi se: PO - godišnji iznos prihoda osobe, koja upravlja odlagalištem otpada, ostvarenih odlaganjem otpada u prethodnoj kalendarskoj godini, izražen u kunama Isto je potrebno izmijeniti u: PO - godišnji iznos prihoda osobe, koja upravlja odlagalištem otpada, ostvarenih odlaganjem otpada u prethodnoj kalendarskoj godini, umanjeno za iznos ulaganja u odlagalište koji se prijavljuje putem obrasca Očevidnik o odlagalištima otpada (OOO) Ministarstvu zaštite okoliša, izražen u kunama Obrazloženje: nije realno da se naknada računa samo iz prihoda osobe koja upravlja odlagalištem, iz razloga jer su kompleksna odlagališta ulažu značajna sredstva u opremanje postrojenja (iznos ulaganja se dva puta godišnje prijavljuje MZOE putem OOO) te su i troškovi održavanja takvih postrojenja značajni u odnosu na odlagališta koja nisu opremljena navedenim sustavima. Prihod takvih odlagališta najčešće ne pokriva troškove upravljanja postrojenjima i održavanja istih. Ova naknada bi se u ovom dijelu trebala vezati na dokument Dinamika zatvaranja odlagališta neopasnog otpada na području Republike Hrvatske izrađenog od strane MZOE i skupine A, B i C koje su istim definirane,	Ne postoji odgovor	

			<p>a kojima se određuje ispunjenost osnovnih kriterija usklađenosti odlagališta s Pravilnikom te posebno na podatke o uložnosti u opremljenost odlagališta koji se dostavlja putem aplikacije dva puta godišnje u MZOE (obrazac OOO). Ulaganja u odlagalište rade se upravo iz razloga da se umanje negativni utjecaji odlagališta na okoliš i isti bi trebali uči u izračun naknade.</p> <p>Predlažemo da se u formulu izračuna ubaci iznos ulaganja odnosno novi element nazvan „koeficijent usklađenosti“ vezan za Dinamiku zatvaranja odlagališta te bi na taj način odlagališta koja se svrstavaju u kategoriju najuređenijih, odnosno imaju najveće troškove za održavanje i upravljanje trebali plaćati manju naknadu od onih koji imaju manje troškove održavanja u odnosu na prihode.</p>		
1713	HGK	DODATAK V, IZRAZI ZA OBRAČUN NAKNADA	<p>Grupacija održavanja čistoće HGK predlaže ispravljanje koeficijenta graničnog udjela mase sakupljenog miješanog komunalnog otpada u masi ukupno prikupljenog komunalnog otpada, tako da iznose kako slijedi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - za 2020. godinu 0,725 - za 2021. godinu 0,675 - a za daljnje godine 0,625 <p>MKO gospodarstva ulazi u izračun poticajne naknade, a odvojeno sakupljene frakcije ne ulaze, pa se time JLS-i opterećuju nesrazmjerno visokim uvjetima i očekivanjima. Alternativa je da se JLS-ima u statistiku odvojenog sakupljanja obavezno uključe i odvojeno sakupljene frakcije od gospodarstva (djelatnosti).</p>	Ne postoji odgovor	
1714	LOPAR VRUTAK D.O.O.	DODATAK V, IZRAZI ZA OBRAČUN NAKNADA	<p>Dodatak V - Poticajna naknada</p> <p>Postoje JLS i komunalna društva koja su značajna sredstva uložila u kupnju i distribuciju kućnih kompostera (sprečavanje nastanka bio otpada) te na taj način značajno smanjile količine otpada. Smatramo da bi formula za izračun poticajne naknade morala sadržavati omjer broja kućnih kompostera i broja kućanstava, tj. na neki način uzeti u obzir najprihvatljiviji način zbrinjavanja otpada, zbrinjavanje na mjestu nastanka.</p> <p>LP Lopar Vratak d.o.o.</p>	Ne postoji odgovor	
1715	GRAD ZAGREB	DODATAK V, IZRAZI ZA OBRAČUN NAKNADA	<p>Predlaže se u Dodatku V, točka 3.. izmijeniti naslov da glasi: „Naknada zbog blizine neusklađenog odlagališta“. Obrazloženje:</p> <p>Navedeno se predlaže radi usklađivanja naslova s odredbama članka 97. stavka 6. i 7. ovog Zakona.</p>	Ne postoji odgovor	
1716	Udruga gradova u RH	DODATAK V, IZRAZI ZA OBRAČUN NAKNADA	<p>1.Naknada za odlaganje otpada - u formulaciji nedostaje J kod NO.</p> <p>2.Poticajna naknada - u formulaciji nedostaje J kod PN.</p> <p>Nastavno na „k“ – koeficijent graničnog udjela mase sakupljenog miješanog komunalnog otpada u masi ukupno prikupljenog komunalnog otpada u okviru javne usluge za pojedine kalendarske godine navodimo sljedeće: S obzirom na to da se iz obračuna poticajne naknade izmiču odvojeno skupljene frakcije, a MKO za ne-kućanstva se uključuje, s HAOP-om je razgovarano i dogovoreno da ćemo koeficijente prilagoditi toj činjenici, pa bi koeficijent za 2020. bio 0,725. Za 2021. bio bi 0,675, a za daljnje godine 0,625. Ovo je svojevremeno poslano i Ministarstvu. S ovim predloženim koeficijentima iz članka poticajnu naknadu plaćat će i JLS rekorderi u odvajanju otpada, a situacija postaje još gora svrstavanjem iznajmljivača u kategoriju „djelatnost“. Rješenje je dodatno uvećanje koeficijenta ili, alternativno, uvrštenje svih odvojeno skupljenih frakcija na nivou JLS u statističke podatke temeljem kojih se računa poticajna naknada.</p>	Ne postoji odgovor	
1717	DAVOR SKROZA	DODATAK VI, OBRAČUN CIJENE ZA KOLIČINU PREDANOG MIJEŠANOG	<p>ČISTOĆA - VARAŽDIN DODATAK VI. CIJENA ZA PRIMOPREDAJU (ZBRINJAVANJE) MKO - VARIJABILNI DIO ukupna količina MKO - svi tereni 12.000,00 tona/god troškovi zbrinjavanja MKO - prosjek</p>	Ne postoji odgovor	

		KOMUNALNOG OTPADA	<p>600,00 kn/t ukupni troškovi zbrinjavanja godišnje 7.200.000,00 kn/god ukupni volumen posuda (svi tereni) 5.000.000,00 lit cijena za količinu predanog MKO 1,44 kn/lit/god cijena za 1 pražnjenje - (prosjeak 18 pražnjenja godišnje po korisniku) 0,080 kn/lit spremnik 120 litara 9,60 kn/pražnjenje NAPLATA OVOG DIJELA CIJENE ISKLJUČIVO KAD JE SPREMNIK U CIJEOSTI POPUNJEN, A ŠTO MOŽE BITI JEDNOM MJESEČNO ILI JEDNOM U 3 MJESECA ...ovisno o smanjivanju količina MKO i primarnoj selekciji (odvojenom sakupljanju).</p> <p>DODATAK VII. Izračun cijene OMJU (primjer izračuna jediničnih cijena)</p> <p>A GODIŠNJI TROŠKOVI POSLOVANJA DAVATELJA JU: 24.000.000,00 kn/god B GODIŠNJI BROJ PRIMOPREDAJA KOMUNALNOG OTPADA (svi JLS-i): 3.000.000,00 C JEDINIČNA CIJENA ZA JEDNU PRIMOPREDAJU (JC) 8,00 kn/primopredaju D TROŠKOVI RECIKLAŽNIH DVORIŠTA (svi JLS-i) ukupni godišnji troškovi rada RD i MRD 2.500.000,00 kn/god ukupni broj korisnika 33.000,00 jedinična cijena RD po korisniku 75,76 kn/god jedinična cijena RD po korisniku 6,31 kn/mj</p> <p>Cijena obvezne minimalne javne usluge određuje se prema izrazu: COMJU = (JC x BUOG) / 12</p> <p>pri čemu je: • COMJU – cijena obvezne minimalne javne usluge u kunama za jedan mjesec • JC – jedinična cijena za mogućnost jedne primopredaje komunalnog otpada na obračunskom mjestu, kojom se osigurava ekonomski održivo poslovanje, sigurnost, redovitost i kvaliteta pružanja usluge sustava skupljanja komunalnog otpada na određenom području putem spremnika od pojedinih korisnika i prijevoz tog otpada do ovlaštene osobe za obradu tog otpada. • BUOG – broj učestalosti odvoza godišnje po vrstama komunalnog otpada u sklopu sustava skupljanja. Broj učestalosti odvoza godišnje utvrđuje se Odlukom o načinu pružanja javnih usluga.</p> <p>NAPLATA OVOG DIJELA CIJENE JE IDENTIČNA ZA SVE KORISNIKE PODJEDNAKO I NAPLAĆUJE SE NA MJESEČNOM RAČUNU (FIKSNI DIO). Ova cijena pokriva sve troškove javne usluge osim zbrinjavanja MKO koje nije javna usluga.</p>		
1718	Udruga gradova u RH	DODATAK VI, OBRAČUN CIJENE ZA KOLIČINU PREDANOG MIJEŠANOG KOMUNALNOG OTPADA	<p>1.U izrazu koji se koristi za izračun cijene javne usluge za količinu predanog miješanog komunalnog otpada, kad je Odlukom kao kriterij količine otpada određen volumen spremnika i broj pražnjenja spremnika, nedostaje J kod CV. 2.U izrazu koji se koristi za izračun cijene javne usluge za količinu predanog miješanog komunalnog otpada, kad je Odlukom kao kriterij količine otpada određena masa predanog otpada, nedostaje J kod CM.</p>	Ne postoji odgovor	
1719	Eko.-Adria d.o.o.	OBRAZLOŽENJE, Uz članak 162.	Stavak 4. - Tko kažnjava fizičke osobe – komunalno redarstvo, Ministarstvo, Davatelj usluge?	Ne postoji odgovor	
1720	Eko.-Adria d.o.o.	OBRAZLOŽENJE, Uz članak 163.	Stavak 1. točka 1: obavlja djelatnost i poslove centra za gospodarenje otpadom i ne primjeni istu cijenu obrade preuzetog miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje usluge prikupljanja miješanog komunalnog	Ne postoji odgovor	

			otpada, koji su sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske dužni predavati miješani komunalni otpad u taj centar za gospodarenje otpadom (članak 12. stavak 4.) Dodati: Odlagalištem otpada do otvaranja centra za gospodarenje otpadom		
1721	Eko.-Adria d.o.o.	OBRAZLOŽENJE, Uz članak 165.	Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj izvršno tijelo Grada Zagreba i jedinice lokalne samouprave koja: 1. ako inspektor na temelju sadržaja prijave ocjeni opravdanim na svom području ne osigura uvjete i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom (članak 9. stavak 4.) Odluku donosi predstavničko tijelo i u slučaju da Odluka nije donesena Predstavničko tijelo odgovara ako ne osigura uvjete i provedbu propisanih mjera?	Ne postoji odgovor	

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Nacrt prijedloga Zakona o gospodarenju otpadom
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja
Svrha dokumenta	U skladu s obvezom kontinuiranog usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije, donošenje Prijedloga zakona predlaže se prvenstveno radi usklađivanja važećeg Zakona s pravnom stečevinom EU koja je u području gospodarenja otpadom izmijenjena i dopunjena tijekom 2018. i 2019. godine (Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, Direktiva (EU) 2018/851 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2008/98/EZ o otpadu, Direktiva (EU) 2018/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu, Direktiva (EU) 2018/850 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 1999/31/EZ o odlagalištima otpada, Direktiva (EU) 2018/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni direktiva 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi). Slijedom toga određuju se novi viši ciljevi odvajanja i recikliranja otpada do 2035. godine i novi niži ciljevi za odlaganje otpada te se zabranjuje stavljanje ne tržište određenih jednokratnih plastičnih proizvoda (npr. štapići, slamke, pribor za jelo i sl.) i plastičnih vrećica za nošenje debljine veće od 15 i manje od 50 mikrometara.
Datum dokumenta	13. studenog 2020.
Verzija dokumenta	Prva
Vrsta dokumenta	Prijedlog Zakona
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga Zakona o gospodarenju otpadom
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	U rad stručne skupine za izradu nacrt su bili uključeni predstavnici Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja, Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost, Hrvatske zajednice općina, Udruge gradova, Hrvatske zajednice županija, Hrvatske akreditacijske agencije, Državnog inspektorata, Ministarstva pravosuđa i uprave, Ministarstva unutarnjih poslova, Hrvatske gospodarske komore,

	Ministarstva poljoprivrede, Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, Ministarstva zdravstva, Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstvo i državne imovine i Ministarstva financija.
<p>Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način?</p> <p>Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje?</p> <p>Ako nije, zašto?</p>	<p>Da. Nacrt prijedloga Zakona o gospodarenju otpadom bio je objavljen na internetskoj stranici e-Savjetovanja od 13. studenog 2020. godine do 13. prosinca 2020. godine. Savjetovanje je trajalo 30 dana.</p>
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Navedeno u izvješću o provedenom savjetovanju.
<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	Navedeno u izvješću o provedenom savjetovanju.
Troškovi provedenog savjetovanja	-

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO GOSPODARSTVA I ODRŽIVOG RAZVOJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predvideno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2021. godinu.

Rok: I. kvartal 2021.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 192.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17.12.2010.)

32010L0075

- Članci 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 14., 17., 18., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 54., 65., 71., 72. i 79. preuzeto: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18)
- Članci 3., 6., 11., 42., 43., 44., 45., 50., 51., 52., 53., 54. i 55. bit će preuzeto: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)
- Članci 4., 5., 6., 8., 10., 15., 16., 17., 19., 20., 21., 22., 24., 26., 27. i 55. Prilozi 1., 2., 3. i 4. preuzeto: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14)
- Članci 3., 28., 29., 30., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 42., 46., 47., 48., 49., 51., 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61., 62., 63., 65., 69., 70., 72., 81. i 82. Prilozi 5., 6., 7. i 8. preuzeto: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17)
- Članak 31. preuzeto: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora
- Članak 45. bit će preuzeto: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)

- Članci 4., 8., 10., 11., 14., 15., 42., 46., 48., 49., 66., 67., 68. i 70. Prilozi 2., 6. i 8. preuzeto: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20)
- Članci 3., 8., 12., 15., 21., 23., 70. i 79. preuzeto: Zakon o vodama (NN 66/19)
- Članci 4., 59., 63. i 70. preuzeto: Zakon o zaštiti zraka (NN 127/19)
- Prilog 2. preuzeto: Uredba o standardu kakvoće voda (NN 96/19)
- Članak 12. preuzeto: Pravilnik o izdavanju vodopravnih akata (NN 78/10, 79/13, 9/14)
- Članak 79. preuzeto: Zakon o zaštiti zraka (NN 130/11 47/14 61/17)

Direktiva Komisije (EU) 2015/1127 od 10. srpnja 2015. o izmjeni Priloga II. Direktivi 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 184, 11.7.2015.)

32015L1127

Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008.)

32008L0098

- Članci 4. i 31. preuzeto: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18)
- Članci 7., 25. i 33. Prilog 3. bit će preuzeto: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)
- Članak 8. bit će preuzeto: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)
- Članak 23. bit će preuzeto: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)

Direktiva (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje (SL L 115, 6.5.2015)

32015L0720

- Članak 1. bit će preuzeto: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)

Direktiva 2006/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o gospodarenju otpadom od industrija vađenja minerala i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (SL L 102, 11.4.2006.)

32006L0021

- Članci 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 11., 12., 13., 14., 17., 18., 20. i 21. Prilozi 1. i 2. bit će preuzeto: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)
- Članak 15. preuzeto: Uredba o odgovornosti za štete u okolišu (NN 31/17)

Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, 16.7.1999.)

31999L0031

- Članci 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 11., 12., 13. i 14. Prilozi 1., 2. i 3. bit će preuzeto: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)

Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO) Tekst značajan za EGP (SL L 197, 24.7.2012.)

32012L0019

- Članci 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18. i 23. Prilozi 2., 3., 4., 6., 7., 8., 9. i 10. bit će preuzeto: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)

Direktiva (EU) 2018/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni direktiva 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 150, 14.6.2018.)

32018L0849

- Članci 1., 1., 1., 2., 2. i 3. bit će preuzeto: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)

Direktiva (EU) 2018/850 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 1999/31/EZ o odlagalištima otpada (SL L 150, 14.6.2018.)

32018L0850

- Članci 1., 1., 1. i 1. bit će preuzeto: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)

Direktiva (EU) 2018/851 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2008/98/EZ o otpadu (SL L 150, 14.6.2018.)

32018L0851

- Članci 1., 1., 1. i 1. Prilog 1. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o poljoprivredi (II. čitanje) (12.04.2021)
- Članci 1., 1. i 1. bit će preuzeto: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)
- Članci 1., 1., 1., 1., 1., 1. i 1. Prilog 1. bit će preuzeto: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)

Direktiva (EU) 2018/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 150, 14.6.2018.)

32018L0852

- Članci 1., 1. i 1. Prilog 1. bit će preuzeto: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)

Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (Tekst značajan za EGP) (SL L 155, 12.6.2019.)

32019L0904

- Članci 3., 4., 8., 10. i 13. bit će preuzeto: Pravilnik o plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu (03.06.2021)
- Članak 8. bit će preuzeto: Pravilnik o ribolovnim alatima koji sadrže plastiku (03.06.2021)
- Članak 8. bit će preuzeto: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)

Direktiva 2006/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te stavljanju izvan snage Direktive 91/157/EEZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 266, 26.9.2006.)

32006L0066

- Članci 2., 3., 4., 6., 8., 10., 11., 12., 13., 15., 16., 19., 20. i 21. Prilozi 1., 2. i 3. bit će preuzeto: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)

Direktiva 2004/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 47, 18.2.2004.)

32004L0012

- Članak 1. Prilog 1. bit će preuzeto: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)

Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o otpadnim vozilima (SL L 269, 21.10.2000.)

32000L0053

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. i 10. Prilog 1. bit će preuzeto: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)

Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006.)

32006R1013

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994.)

31994L0062

- Članci 2., 3., 8., 9., 11., 12., 13., 16. i 18. Prilozi 2. i 3. bit će preuzeto: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)

Uredba (EZ) br. 2150/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2002. o statističkim podacima o otpadu (SL L 332, 9.12.2002.)

32002R2150

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinатора stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Nataša Mikuš Žigman

Državna tajnica

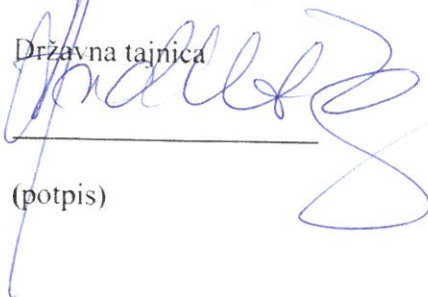
(potpis)

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica

(potpis)

29. 3. 2021.

(datum i pečat)

211
30

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Ciljevi</p> <p>1. Cilj ove Direktive jest usklađivanje nacionalnih propisa za gospodarenje ambalažom i ambalažnim otpadom kako bi, u jednu ruku, spriječila svaki njihov utjecaj na okoliš svih država članica jednako kao i na okoliš trećih zemalja ili kako bi smanjila takav utjecaj vodeći računa o visokom stupnju zaštite okoliša, i u drugu ruku, kako bi osigurala funkcioniranje unutarnjeg tržišta te izbjegla zapreke trgovini i ometanja i ograničenja natjecanja u Zajednici.</p> <p>2. U tu svrhu ova Direktiva utvrđuje mjere kojima je osnovni cilj, sprečavanje proizvodnje ambalažnog otpada i kao dodatnim temeljnim načelima, uporabi ambalaže, recikliranju i drugim oblicima obnove ambalažnog otpada i, stoga, smanjenju konačnog odlaganja takvog otpada.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzeti.
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova Direktiva obuhvaća svu ambalažu stavljenu na tržište u Zajednici i sav ambalažni otpad, koji se rabi ili je ispušten iz industrijskog, trgovačkog, dućanskog, uslužnog, kućanskog ili bilo kojeg drugog izvora, neovisno o uporabljenom materijalu.</p> <p>2. Ova Direktiva se primjenjuje ne dovodeći u pitanje važeće zahtjeve za kvalitetom ambalaže kao što su to oni koji se odnose na sigurnost, zaštitu zdravlja i higijene</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)

<p>ambalažiranih proizvoda ili važećih zahtjeva prijevoza ili odredbama Direktive Vijeća 91/689/EEZ od 12. prosinca 1991. o opasnom otpadu (8).</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive:</p> <p>1. „Ambalaža” znači svi proizvodi bez obzira na prirodu materijala od kojeg su izrađeni ili su korišteni za sadržavanje, čuvanje, rukovanje, isporuku i predstavljanje robe, od sirovina do gotovih proizvoda, od proizvođača do korisnika ili potrošača.</p> <p>„Nepovratni” predmeti uporabljeni u iste svrhe također se smatraju ambalažom.</p> <p>„Ambalaža” se sastoji samo od:</p> <p>(a) prodajna ambalaža ili primarna ambalaža, npr. ambalaža stvorena da čini proizvod za krajnjeg korisnika ili potrošača na prodajnom mjestu;</p> <p>(b) skupna ambalaža ili sekundarna ambalaža, npr. ambalaža stvorena da čini u trenutku kupnje zbir određenog broja proizvoda bilo da je on prodan kao takav krajnjem korisniku ili potrošaču, ili služi samo kao sredstvo kojim se pune police na prodajnom mjestu; ona se može odvojiti od proizvoda bez utjecanja na njegova svojstva;</p> <p>(c) transportna ambalaža ili tercijarna ambalaža, npr. ambalaža stvorena da olakša rukovanje i prijevoz određenog broja proizvoda ili skupnih ambalaža u svrhu sprečavanja fizičkog dodira i transportnih oštećenja. Transportna ambalaža ne uključuje kontejnere za cestovni, željeznički, brodski ili zračni prijevoz;</p> <p>2. „ambalažni otpad” znači svaka ambalaža ili ambalažni materijal obuhvaćen pojmom otpada iz Direktive 75/442/EEZ, osim proizvodnih ostataka;</p> <p>3. „gospodarenje ambalažnim otpadom” znači gospodarenje otpadom u skladu sa</p>	<p>Člankom 4. je prenesen dio definicije pojma "ambalaža" i "ambalažni otpad", ostatak će se prenijeti PRAVILNIKOM</p> <p>Članak 4.</p> <p>(1) Pojedini pojmovi uporabljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:</p> <p>1. »ambalaža« je svaki proizvod, neovisno o vrsti materijala od kojega je izrađen, koji se koristi za držanje, zaštitu, rukovanje, isporuku i predstavljanje robe, od sirovina do gotovih proizvoda, od proizvođača do korisnika odnosno potrošača, te se ambalažom smatraju i nepovratni predmeti</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)</p>

<p>Direktivom 75/442/EEZ;</p> <p>4., „sprečavanje” znači smanjenje količine i štetnosti za okoliš od:</p> <ul style="list-style-type: none"> — materijala i tvari sadržanih u ambalaži i ambalažnom otpadu, — ambalaže i ambalažnog otpada u fazi proizvodnog postupka i u promociji, distribuciji, korištenju te fazi uništenja <p>posebno razvojem „čistih” proizvoda i tehnologije:</p> <p>5., „oporaba” znači svaki postupak kojim ambalaža, koja je bila stvorena i oblikovana da u okviru vijeka trajanja podnese neki najmanji broj putovanja ili obrtanja, bude ponovno napunjena ili uporabljena za istu svrhu za koju je stvorena, sa ili bez potpore pomoćnih proizvoda prisutnih na tržištu koji bi ambalaži pomogli da se opet napuni; takva uporabljena ambalaža će postati ambalažni otpad kad ju više neće biti moguće uporabiti;</p> <p>6., „obnova” znači svaki primjenljivi postupak iz Priloga II. B Direktivi 75/442/EEZ;</p> <p>7., „recikliranje” znači ponovna uporaba u proizvodnom postupku nad otpadnim materijalima za njegovu primarnu ili neke druge svrhe uključujući i organsku reciklažu, osim uporabe otpada za energetske svrhe;</p> <p>8., „uporaba otpada za energetske svrhe” znači uporaba gorivog ambalažnog otpada kao sredstva za stvaranje energije kroz neposredno spaljivanje sa ili bez drugog otpada, ali sa dobivanjem topline;</p> <p>9., „organsko recikliranje” znači aerobna (kompostiranje) ili anaerobna (biometanizacija) obrada, pod nadziranom uvjetima i korištenjem mikroorganizama, biorazgradivih dijelova ambalažnog otpada, koji stvara stabilizirane (neaktivne) organske ostatke ili metan;</p> <p>10., „odlaganje” znači bilo koji od primjenljivih postupaka iz Priloga II. A Direktivi 75/442/EEZ;</p> <p>11., „gospodarski subjekti” u odnosu na ambalažu znači dobavljači ambalažnog materijala, proizvođači ambalaže i pretvarači, punjači i korisnici uvoznici, trgovci i distributeri, državna tijela i organizacije javnoga prava;</p> <p>12., „dobrovoljni sporazum” znači sporazum koji je u propisanoj formi sklopljen između nadležnih javnih tijela države članice i toga gospodarskog sektora, koji mora biti dostupan svim strankama koje žele ispunjavati uvjete iz sporazuma sa svrhom postizanja ciljeva ove Direktive.</p>	<p>namijenjeni za izradu ambalaže koja će se koristiti za navedene namjene kao i pomoćna sredstva za pakiranje, koja služe za omatanje ili povezivanje robe, pakiranje, nepropusno zatvaranje, pripremu za otpremu i označavanje robe, a sastoji se od:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prodajne ili primarne ambalaže u kojoj se proizvod prodaje ili daje konačnom potrošaču na prodajnom mjestu ambalaže - skupne ili sekundarne ambalaže koja sadržava više proizvoda u prodajnoj ili primarnoj ambalaži tako da je proizvod pristupačan potrošaču u skupini i pojedinačno ili koja služi samo u svrhu punjenja polica na prodajnom mjestu, a može se izdvojiti od proizvoda bez da utječe na njegova svojstva i 		
---	---	--	--

	<p>- transportne ili tercijarne ambalaže koja je zaštitna ambalaža kojom se omogućava prijevoz, pretovar i rukovanje određenom količinom proizvoda pakiranog samo u prodajnoj ili u prodajnoj i skupnoj ambalaži, pri čemu ova vrsta ambalaže ne uključuje spremnike (kontejneri) za cestovni, željeznički, brodski i zračni prijevoz robe</p> <p>2. »ambalažni otpad« (u daljnjem tekstu: otpadna ambalaža) je svaka ambalaža i ambalažni materijal koja je otpad osim ostataka koji nastaju u proizvodnji ambalaže</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Sprečavanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se, uz mjere za sprečavanje stvaranja ambalažnog otpada donesene u skladu s člankom 9. ove Direktive, provode i druge preventivne mjere. Takve druge mjere mogu biti nacionalni programi ili slične mjere koje se prema potrebi donose, nakon savjetovanja s gospodarskim subjektima, i osmišljene da sakupljaju i koriste se mnogim inicijativama poduzetim u državama članicama u odnosu na sprečavanje. Te mjere ispunjavaju ciljeve iz ove Direktive kako je navedeno u članku 1. stavku 1. ove Direktive.</p> <p>2. Komisija pomaže poticanje sprečavanja tako da u skladu sa člankom 10. ove Direktive potiče razvoj odgovarajućih europskih normi.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Izmijenjeno kasnijim Direktivama.
<p>Članak 5.</p> <p>Države članice mogu poticati sustave za oporabu ambalaže, koja može biti u skladu sa Ugovorom oporabljena na za okoliš siguran način, u skladu s Ugovorom.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Izmijenjeno Direktivom 2018/852
<p>Članak 6.</p> <p>Obnova i recikliranje</p> <p>1. Radi ispunjavanja ciljeva iz ove Direktive, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi dostigle slijedeće ciljeve na čitavom svom području;</p> <p>(a) najkasnije pet godina od dana do kojeg ova Direktiva mora biti prenesena u nacionalno zakonodavstvo, mora biti obnovljeno po težini najmanje 50 %, a najviše 65 % ambalažnog otpada;</p> <p>(b) u okviru tog općeg cilja, i u istom roku potrebno je reciklirati po težini najmanje</p>		Nije potrebno preuzimanje	Izmijenjeno kasnijim Direktivama.

<p>25 % i najviše 45 % od ukupnosti ambalažnih materijala sadržanih u ambalažnom otpadu sa najmanje 15 % po težini za svaki ambalažni materijal;</p> <p>(c) najkasnije 10 godina od dana do kojeg ova Direktiva mora biti prenesena u nacionalno zakonodavstvo, mora biti obnovljen i recikliran postotak ambalažnog otpada koji mora odrediti Vijeće u skladu sa stavkom 3. točkom (b) ovog članka s tendencijom bitnog povisivanja ciljeva iz točaka (a) i (b).</p> <p>2. Države članice, gdje je to prikladno, potiču uporabu materijala dobivenog reciklažom ambalažnog otpada za proizvodnju ambalaže i drugih proizvoda.</p> <p>3.(a) Europski parlament i Vijeće na temelju privremenog izvještaja Komisije, i četiri godine od dana iz stavka 1. (a) ovog članka na temelju završnog izvještaja, proučavaju praktično iskustvo stečeno u državama članicama u postizanju ciljeva i ciljeva iz stavka 1. točaka (a) i (b) te stavka 2. ovog članka, kao i pronalaska znanstvenih istraživanja i tehnikama ocjenjivanja o spoznajama kao što su ekološke ravnoteže.</p> <p>(b) Najkasnije šest mjeseci prije isteka prve petogodišnje faze koju iz stavka 1. točke (a) ovog članka, Vijeće kvalificiranom većinom i na prijedlog Komisije, odrediti ciljeve za slijedeću petogodišnju fazu iz stavka 1. točke (c) ovog članka. Taj postupak se zatim ponavlja svakih pet godina.</p> <p>4. Mjere i ciljeve iz stavka 1. točaka (a) i (b) ovog članka države članice objavljuju i s njima upoznaju širu javnost te gospodarske subjekte.</p> <p>5. Grčka, Irska i Portugal mogu, zbog svojih posebnih okolnosti, npr. značajno veliki broj malih otoka, prisutnost ruralnog i planinskog područja te sadašnje niske razine potrošnje ambalaže, odlučiti:</p> <p>(a) postignuti, najkasnije pet godina od dana provedbe ove Direktive, niže ciljeve od onih iz stavka 1. točaka (a) i (b) ovog članka, ali ispuniti barem 25 % onih za obnovu;</p> <p>(b) odgoditi u isto vrijeme postizanje ciljeva iz stavka 1. točaka (a) i (b) ovog članka do kasnijeg roka koji, međutim, ne kasnije od 31. prosinca 2005.</p> <p>6. Države članice koje su donijele ili će donijeti programe koji prelaze ciljeve iz stavka 1. točaka (a) i (b) ovog članka i koje su se u tu svrhu osigurale primjerene mogućnosti za</p>			
--	--	--	--

<p>recikliranje i obnovu, smiju postizati takve ciljeve u interesu visoke razine zaštite okoliša, pod uvjetom da te mjere ne dovedu do ometanja unutarnjeg tržišta i ne priječe drugim državama članicama ispunjavanje Direktive. Države članice moraju o tome obavijestiti Komisiju. Komisija potvrđuje te mjere nakon što je provjerila, u suradnji s državama članicama da su te mjere u skladu sa gore navedenim zahtjevima i ne predstavljaju samovoljan način diskriminacije ili prikriveno ograničavanje trgovine među državama članicama.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Sustavi za povrat, prikupljanje i obnovu</p> <p>1. Države članice donose potrebne mjere kako bi osigurale da su uspostavljeni sustavi za:</p> <p>(a) povrat i/ili prikupljanje uporabljene ambalaže i/ili ambalažnog otpada kod potrošača, drugog krajnjeg korisnika, ili nekih drugih ambalažnih tokova u želji da ju usmjere prema drugim najprikladnijim oblicima gospodarenja otpadom;</p> <p>(b) uporabu ili obnovu uključujući reciklažu ambalaže i /ili prikupljenog ambalažnog otpada,</p> <p>kako bi ispunile ciljeve iz ove Direktive.</p> <p>Ti su sustavi otvoreni za sudjelovanje gospodarskim subjektima iz tih sektora, kao i za sudjelovanje nadležnih javnih tijela. Oni se pod nediskriminirajućim uvjetima također primjenjuju na uvozne proizvode, uključujući detaljne dogovore i cijene određene za pristup takvom sustavu, te su ti sustavi osnovani kako bi se izbjegle trgovačke zapreke ili ometanje natjecanja u skladu s Ugovorom.</p> <p>2. Mjere iz stavka 1. ovog članka predstavljaju dio politike koja vrijedi za svu ambalažu i ambalažni otpad i uzima u obzir posebno zahtjeve koji se odnose na zaštitu okoliša i zdravlja, sigurnosti i higijene potrošača; zaštitu kvalitete, izvornosti i tehnička svojstva ambalažirane robe i uporabljenih materijala; te zaštitu prava nad industrijskim i</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Izmijenjeno direktivom 2018/852</p>

trgovačkim vlasništvom.			
<p>Članak 8.</p> <p>Sustav označivanja i identifikacije</p> <p>1. Vijeće u skladu s uvjetima iz Ugovora najkasnije dvije godine nakon stupanja na snagu ove Direktive donosi odluke o označivanju ambalaže.</p> <p>2. Za olakšavanje prikupljanja, uporabe i obnove uključujući reciklažu, ambalaža za potrebe svoje prepoznatljivosti i razvrstavanja te industrije na ambalaži se navodi priroda materijala upotrijebljenog u ambalaži.</p> <p>U tom smislu, Komisija najkasnije 12 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive, na temelju Priloga I. i u skladu s postupkom iz članka 21. ove Direktive, određuje označivanje brojevima i kratice na kojima se temelji identifikacijski sustav i navodi materijale na koje se primjenjuje identifikacijski sustav u skladu s istim postupkom.</p> <p>3. Ambalaža ima odgovarajuću oznaku bilo na vlastitoj površini bilo na naljepnici. Ta oznaka mora biti jasno vidljiva i lako čitljiva. Oznake moraju imati određenu izdržljivost i trajnost, uključujući i nakon otvaranja ambalaže.</p>	<p>Stavak 1. nije potrebno prenositi jer uređuje Vijeće</p> <p>Stavak 2. nije potrebno prenositi jer je izmijenjen direktivom 2004/12/EZ</p> <p>Stavak 3. će se prenijeti PRAVILIKOM</p>	Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)

<p>Članak 9.</p> <p>Osnovni zahtjevi</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se tri godine nakon stupanja na snagu ove Direktive, ambalaža može stavljati na tržište samo ako ispunjava sve osnovne zahtjeve iz ove Direktive uključujući i Prilog II.</p> <p>2. Od datuma iz članka 22. stavka 1. ove Direktive, države članice pretpostavljaju da su ispunjeni svi osnovni zahtjevi iz ove Direktive uključujući Prilog II. kada ambalaža ispunjava:</p> <p>(a) odgovarajuće usklađene norme, čiji su referentni brojevi objavljeni u Službenom listu Europskih zajednica. Države članice objavljuju referentne brojeve nacionalnih normi koje prenose te usklađene norme;</p> <p>(b) odgovarajuće nacionalne norme iz stavka 3. ovog članka ako u područjima koje obuhvaćaju te norme ne postoje usklađene norme.</p> <p>3. Države članice moraju upoznati Komisiju s tekstovima svojih nacionalnih normi iz stavka 2 točke (b) ovog članka, koje smatraju da ispunjavaju zahtjeve iz ovog članka. Komisija te tekstove odmah prosljeđuje drugim državama članicama.</p> <p>Države članice objavljuju upućivanja na te norme. Komisija osigurava da su ona objavljena u Službenom listu Europskih zajednica.</p> <p>4. Kad država članica ili Komisija smatra da norme iz stavka 2. ovog članka ne ispunjavaju u potpunosti osnovne zahtjeve iz stavka 1. ovog članka, Komisija ili država članica predmet prosljeđuje na odlučivanje Odboru osnovanom Direktivom 83/189/EEZ uz navođenje razloga za to, Odbor bez odgode daje svoje mišljenje.</p> <p>O mišljenju Odbora Komisija obavješćuje države članice je li potrebno te norme povući iz objave iz stavka 2. i 3. ovog članka, ili ne.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)
--	--	---------------	--

<p>Članak 10.</p> <p>Normizacija</p> <p>Komisija prema potrebi, potiče pripremu europskih normi koje se odnose na osnovne zahtjeve iz Priloga II.</p> <p>Komisija posebno potiče pripremu europskih normi koje se odnose na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — mjerila i metodologije analize vijeka trajanja ambalaže, — postupke mjerenja i provjere prisutnosti teških metala i drugih opasnih tvari u ambalaži i njihovom oslobađanju iz ambalaže i ambalažnog otpada u okoliš, — mjerila za najmanji sadržaj recikliranog materijala u ambalaži, za određene vrste ambalaže, — mjerila za postupke recikliranja, — mjerila za postupke kompostiranja i proizvedeni kompost, — mjerila za označivanje ambalaže. 		Nije potrebno preuzimanje	Odredbe uređuju EK
<p>Članak 11.</p> <p>Koncentracije teških metala prisutnih u ambalaži</p> <p>1. Države članice osiguravaju da ukupna koncentracija olova, kadmija, žive i šesterovalentnog kroma prisutnih u ambalaži ili ambalažnim sastojcima ne prelazi sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 600 ppm po težini dvije godine nakon dana iz članka 22. točke 1. ove Direktive, — 250 ppm po težini tri godine nakon dana iz članka 22. točke 1. ove Direktive, — 100 ppm po težini pet godina nakon dana iz članka 22. točke 1. ove Direktive <p>2. Koncentracije iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuju se na ambalažu koja je u potpunosti izrađena od olovnog kristalnog stakla na način određen u Direktivi 69/493/EEZ (9).</p> <p>3. Komisija u skladu s postupkom iz članka 21. ove Direktive, određuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — uvjete pod kojima se gore navedene koncentracije ne primjenjuju na reciklirane 		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)

<p>materijale i na proizvodne prstene koji su unutar zatvorenog i kontroliranog lanca. — vrste ambalaže koje su izuzete od zahtjeva iz stavka 1. alineje 3.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Sustav informiranja</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale uspostavljanje baze podataka o ambalaži i ambalažnom otpadu, tamo gdje ih još nema, i to na usklađenom temelju kako bi se državama članicama i Komisiji omogućio nadzor nad provedbom ciljeva postavljenih iz ove Direktive.</p> <p>2. U tu svrhu, baze podataka osiguravaju posebno podatke o raširenosti, svojstvima i razvoju ambalaže i pritjecanju ambalažnog otpada (uključujući podatke o otrovnosti ili opasnosti od ambalažnih materijala i sastojaka koji se rabe u njihovoj izradi) na razini pojedinih država članica.</p> <p>3. Radi usklađivanja svojstava i predstavljanje dobivenih podataka, te kako bi podatke država članica učinile međusobno kompatibilnima, države članice osiguravaju Komisiji vlastite podatke koje imaju u obliku koji određuje Komisija godinu dana nakon stupanja na snagu ove Direktive na temelju Priloga III., u skladu s postupkom iz članka 21. ove Direktive.</p> <p>4. Države članice u osiguravanju detaljnih podataka uzimaju u obzir pojedine probleme malih i srednjih poduzetnika.</p> <p>5. Dobiveni podaci dostupni su zajedno s nacionalnim izvještajima iz članka 17. ove Direktive, a ti podaci se također dopunjuju u svim kasnijim izvještajima.</p> <p>6. Države članice zahtijevaju od svih uključenih gospodarskih subjekata da nadležnim</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)</p>

<p>tijelima dostavljaju pouzdane podatke iz svog sektora kako to zahtijeva ovaj članak.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Podaci za korisnike ambalaže</p> <p>Države članice moraju, u roku od dvije godine od dana iz članka 22. stavka 1. ove Direktive poduzeti mjere, kako bi osigurale korisnicima ambalaže, uključujući posebno i potrošače, potrebne podatke o:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sustavima za povrat, prikupljanje i obnovu koji su im na raspolaganju, — njihovoj ulozi i doprinosu u pogledu uporabe, obnove i recikliranja ambalaže i ambalažnog otpada, — značenju oznaka na ambalaži koja postoji na tržištu, — primjerenim elementima planova za gospodarenje ambalažom i ambalažnim otpadom iz članka 14. ove Direktive. 		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)</p>
<p>Članak 14.</p> <p>Planovi gospodarenja otpadom</p> <p>Za ostvarivanje ciljeva i mjera iz ove Direktive države članice u planove gospodarenja otpadom, prema članku 17. Direktive 75/442/EEZ, uvrštavaju posebno poglavlje o postupanju s ambalažom i ambalažnim otpadom, uključujući mjere donesene na temelju članka 4. i 5. ove Direktive.</p>	<p>Dodatak VI</p> <p>1. SADRŽAJ PLANA GOSPODARENJA OTPADOM REPUBLIKE HRVATSKE</p> <p>Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske iz članka 104. ovoga Zakona sadrži:</p> <p>...</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>17. poglavlje o postupanju s ambalažom i ambalažnim otpadom, uključujući:</p> <ul style="list-style-type: none">- mjere o postizanju ciljeva u svezi ambalaže i ambalažnog otpada, posebice u svezi postizanja ciljeva propisanih člankom 58. ovoga Zakona, pri čemu se planom mogu odrediti ciljevi koji su viši od ciljeva propisanih člankom 58. ovoga Zakona ako će se postizanjem takvih ciljeva ostvariti visoka razina zaštite okoliša te se time ne narušava unutarnje tržište Europske unije- mjere o ponovnoj uporabi ambalaže- ciljevi i mjere smanjenja korištenja plastičnih vrećica, neovisno o debljini stijeneke tih vrećica- kvalitativni i kvantitativni ciljevi u svezi ambalaže i gospodarenja		
--	--	--	--

	otpadnom ambalažom, uključujući i, po godinama, najmanje postotke povratne ambalaže koja se godišnje stavlja na tržište		
<p>Članak 15.</p> <p>Gospodarski instrumenti</p> <p>Na temelju odgovarajućih odredaba Ugovora, Vijeće donosi gospodarske instrumente za poticanje postizanja ciljeva iz ove Direktive. U nedostatku takvih mjera, države članice smiju, u skladu sa načelima koja uređuju politiku u okolišu Zajednice, između ostalog, načelom onečišćivač plaća, te obvezama iz Ugovora, donijeti mjere za ostvarivanje ovih ciljeva.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba uređuje postupanje Vijeća
<p>Članak 16.</p> <p>Obavješćivanje</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 83/189/EEZ, prije donošenja takvih mjera, države članice obavješćuju Komisiju o prijedlozima mjera koje namjeravaju donijeti u okviru ove Direktive, osim mjera fiskalne prirode, ali uključujući tehničke podatke vezane uz fiskalne mjere koje potiču ispunjavanje takvih tehničkih zahtjeva, a sve u svrhu omogućavanja Komisiji da ih ispita u svjetlu postojećih propisa, pri čemu se za svaki pojedini slučaj primjenjuje postupak propisan navedenom Direktivom.</p> <p>2. Ako je predložena mjera istodobno i tehnički propis u smislu Direktive 81/189/EEZ, država članica može u postupku obavješćivanja iz ove Direktive navesti da je obavješćivanje također jednako valjano za Direktivu 83/189/EEZ.</p>	<p>Članak 131.</p> <p>...</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz</p>	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)

	<p>područja gospodarenja otpadom. (3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 3. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanim delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p>		
<p>Članak 17. Obveza izvješćivanja</p> <p>Države članice izvješćuju Komisiju o primjeni ove Direktive u skladu s člankom 5. Direktive Vijeća 91/692/EEZ od 23. prosinca 1991. o standardiziranju i racionaliziranju izvješća o provedbi određenih direktiva koje se odnose na okoliš (10). Prvo izvješće obuhvaća razdoblje od 1995. do 1997.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak brisan Direktivom 2018/852</p>

<p>Članak 18.</p> <p>Sloboda stavljanja na tržište</p> <p>Države članice na svojem području ne sprečavaju stavljanje na tržište ambalaže koja ispunjava odredbe ove Direktive.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)
<p>Članak 19.</p> <p>Prilagodba znanstvenom i tehničkom napretku</p> <p>Izmjene potrebne za prilagodbe identifikacijskog sustava znanstvenom i tehničkom napretku - iz članka 8. stavka 2. ove Direktive, Prilog 1. i zadnji odlomak članka 10. ove Direktive - te oblici tablice koji su u vezi sa sustavom baze podataka - iz članka 12. stavka 3. ove Direktive i Prilog III. - donose se u skladu s postupkom iz članka 21. ove Direktive.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Zamijenjeno Direktivom 2018/852
<p>Članak 20.</p> <p>Posebne mjere</p> <p>1. Komisija u skladu s postupkom iz članka 21. ove Direktive određuje tehničke mjere potrebne za rješavanje svih poteškoća u primjeni odredaba ove Direktive, posebno pri primarnom ambalažiranju medicinskih proizvoda i farmaceutskih proizvoda, ambalaža za sitne te luksuzne proizvode.</p> <p>2. Komisija također podnosi izvještaj Europskom parlamentu te Vijeću o svakoj mjeri koju je potrebno poduzeti, ako je potrebno zajedno s prijedlogom.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba uređuje postupanje EK te zamijenjeno Direktivom 2018/852

<p>Članak 21.</p> <p>Odborski postupak</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor sastavljen od predstavnika država članica i kojim predsjedava predstavnik Komisije.</p> <p>2. Predstavnik Komisije odboru podnosi prijedlog mjera koje je potrebno poduzeti. Odbor dostavlja svoje mišljenje o prijedlogu u roku koji odredi predsjedatelj u skladu s hitnošću predmeta. Mišljenje se donosi većinom glasova kako je to predviđeno člankom 148. stavkom 2. Ugovora, u slučaju odluka koje mora donijeti Vijeće na prijedlog Komisije. Glasovi predstavnika država članica se ponderiraju na način naveden u tom članku. Predsjedatelj nema pravo glasa.</p> <p>3.(a) Komisija donosi predložene mjere ako su one u skladu s mišljenjem odbora. (b) Ako predložene mjere nisu u skladu s mišljenjem odbora, ili ako nikakvo mišljenje nije dano, Komisija, bez odgode, podnosi Vijeću prijedlog koji je u vezi s mjerama koje je potrebno poduzeti. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom.</p> <p>Ako, po isteku roka, koji ni u jednom slučaju ne smije biti dulji od tri mjeseca od dana podnošenja prijedloga Vijeću, Vijeće nije odlučilo, predložene mjere donosi Komisija.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Zamijenjeno Direktivom 2018/852
<p>Članak 22.</p> <p>Prenošenje u nacionalno zakonodavstvo</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 30. lipnja 1996. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>2. Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine toga upućivanja određuju države članice.</p> <p>3. Uz to, države članice Komisiji dostavljaju svoje zakone i druge propise koji se odnose na primjenu ove Direktive.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzeti.

<p>4. Zahtjevi za izradom ambalaže ni u jednom se slučaju ne primjenjuju na ambalažu koja se rabila za neki proizvod prije dana stupanja na snagu ove Direktive.</p> <p>5. Države članice dopuštaju za razdoblje najviše od 5 godina od dana stupanja na snagu ove Direktive, stavljanje na tržište ambalaže koja je bila izrađena prije tog dana i ako je bila u skladu važećim nacionalnim zakonodavstvom.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Direktiva 85/339/EEZ stavlja se izvan snage s učinkom od dana iz članka 22. stavka 1. ove Direktive.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje stavljanje van snage direktive 85/339/EEZ</p>
<p>Članak 24.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europskih zajednica.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje stupanje na snagu direktive</p>
<p>Članak 25.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje upućivanje direktive</p>

<p>PRILOG I.</p> <p>IDENTIFIKACIJSKI SUSTAV</p> <p>Brojevima se označuje tako da je od 1 do 19 za plastiku, od 20 do 39 za papir i karton, od 40 do 49 za metal, od 50 do 59 za drvo, od 60 do 69 za tekstilne tkanine te od 70 do 79 za staklo.</p> <p>Identifikacijski sustav smije također za određene materijale koristiti kratice (npr. HDPE high density polietilen - polietilen visoke gustoće). Materijali se mogu identificirati uz pomoć sustava brojeva i/ili kratica. Identifikacijske se oznake postavljaju u sredini i/ili ispod grafičke oznake koja upućuje na prirodu ambalaže po pitanju njezine prikladnosti za uporabu ili obnovu.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Izmijenjeno direktivom 2013/2/EU
<p>PRILOG II.</p> <p>OSNOVNI ZAHTJEVI O SASTAVU I PRIRODI AMBALAŽE, NJEZINE PONOVNE UPORABLJIVOSTI, OBNOVLJIVOSTI, UKLJUČUJUĆI RECIKLABILNOST</p> <p>1. Zahtjevi koji se posebno odnose na izradu i sastav ambalaže</p> <p>—Ambalaža se izrađuje tako da obujam i težina ambalaže bude ograničena na najmanje veličine primjerene održavanju potrebne razine sigurnosti, higijene i naklonosti potrošača ambalažiranom proizvodu.</p> <p>—Ambalaža je osmišljena, proizvedena i komercijalizirana na takav način da dopušta ponovnu uporabu, obnovu, uključujući reciklažu, te da u najvećoj mogućoj mjeri smanji utjecaj na okoliš kad ambalažni otpad ili ostaci preostali nakon provedbe gospodarskih mjera upravljanja ambalažnim otpadom budu odloženi.</p> <p>—Ambalaža se proizvodi tako da škodljive i druge rizične tvari i materijal kao sastavni dijelovi ambalažnog materijala ili koji od ambalažnih sastojaka bude smanjen na najmanju moguću mjeru u vezi s prisutnošću u emisijama, pepelu, lužnatim otplavinama, kad ambalaža ili ostaci preostali nakon provedbe gospodarskih mjera upravljanja ambalažnim otpadom budu spaljeni ili zatrpani pod zemlju.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)

2. Zahtjevi koji se posebno odnose na prirodu ponovne uporabljivosti ambalaže

Sljedeći se zahtjevi moraju istodobno zadovoljiti:

- fizička svojstva i značajke ambalaže moraju izdržati određeni broj putovanja ili obrtanja, u normalnim predviđenim uvjetima uporabe,
- mogućnost prerade uporabljene ambalaže tako da se udovolji zdravstvenim i sigurnosnim uvjetima koji vrijede za radnu snagu,
- ispunjavanje zahtjeva koji se posebno odnose na ambalažu koja se može obnoviti kad se ta ambalaža više ne može ponovno uporabiti i tako postaje otpad.

3. Zahtjevi koji se posebno odnose na prirodu obnovljivosti ambalaže

(a) Ambalaža koja se može obnoviti kao materijal za recikliranje

Ambalaža mora biti proizvedena na takav način da omogući recikliranje određenog postotka od težine materijala iskorištenog u proizvodnji proizvoda za tržište, u skladu sa sadašnjim standardima u Zajednici. Određivanje tog postotka može varirati zavisno od vrste materijala od kojeg je ambalaža.

(b) Ambalaža koja se može obnoviti u obliku uporabe otpada za energetske svrhe

Ambalažni otpad obrađen u energetske svrhe mora imati najmanju donju kaloričnu vrijednost kako bi se vraćanje energije omogućilo na najbolji mogući način.

(c) Ambalaža koja se može obnoviti kompostiranjem

Ambalažni otpad obrađen radi kompostiranja mora biti takve biorazgradive prirode da ne smeta odvojenom prikupljanju i postupku kompostiranja ili pogonu u koji je ubačen.

(d) Biorazgradiva ambalaža

Biorazgradivi ambalažni otpad mora biti takve prirode da može podnijeti fizičko, kemijsko, termalno ili biološko razlaganje, tako da se najveći dio gotovog komposta na

<p>kraju rastavlja na ugljikov dioksid, biomasu i vodu.</p>			
<p>PRILOG III.</p> <p>PODACI KOJE DRŽAVE ČLANICE MORAJU UKLJUČITI U SVOJE BAZE PODATAKA U VEZI S AMBALAŽOM I AMBALAŽNIM OTPADOM (U SKLADU S TABLICAMA OD 1. DO 4.)</p> <p>1. Za primarnu, sekundarnu i tercijarnu ambalažu:</p> <p>(a) količine za svaku širu kategoriju materijala od ambalaže koja se koristi u državi (proizvedeno + uvezeno - izvezeno) (tablica 1.);</p> <p>(b) ponovno uporabljene količine (tablica 2.).</p> <p>2. Za otpad koji potječe ili ne potječe od domaćinstava:</p> <p>(a) količine za svaku širu kategoriju materijala, obnovljenog i odloženog u državi (proizvedeno + uvezeno - izvezeno) (tablica 3.);</p> <p>(b) reciklirane i obnovljene količine za svaku širu kategoriju materijala (tablica 4.).</p> <p>TABLICA 1.</p> <p>Količina ambalaže (primarne, sekundarne i tercijarne) potrošene na državnom području pojedine države</p>	<p>Dio je izmijenjen direktivom 2018/852</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)</p>

--

TABLICA 2.

Količina ambalaže (primarna, sekundarna i tercijarna) oporabljena na području pojedine države

--

TABLICA 3.

--	--	--	--

Količina ambalažnog otpada obnovljenog i odloženog na području pojedine države			
--	--	--	--

--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Opći cilj</p> <p>1. U svrhu ispunjavanja zahtjeva Direktive 75/442/EEZ, a posebno njezinih članaka 3. i 4., cilj ove Direktive je, pomoću strogih radnih i tehničkih zahtjeva o otpadu i odlagalištima, osigurati mjere, postupke i smjernice za sprečavanje štetnih utjecaja na okoliš ili njihovo smanjenje u najvećoj mogućoj mjeri, i to naročito za sprečavanje i smanjenje onečišćenje površinskih voda, podzemnih voda, tla i zraka te globalnog okoliša, uključujući efekt staklenika, kao i svake opasnosti za zdravlje ljudi do kojeg bi moglo doći zbog odlaganja otpada tijekom cijelog životnog vijeka odlagališta.</p> <p>2. U pogledu tehničkih značajki odlagališta, ova Direktiva sadrži odgovarajuće tehničke uvjete za odlagališta na koja se primjenjuje Direktiva 96/61/EZ kako bi se na konkretan način razradili opći zahtjevi te Direktive. Odgovarajući zahtjevi Direktive 96/61/EZ smatraju se ispunjenima ako su ispunjeni zahtjevi ove Direktive.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba izmijenjena s 2018/850 te nije potrebno preuzimanje.
---	--	---------------------------	--

<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>U smislu ove Direktive:</p> <p>(a) „otpad” znači svaka tvar ili predmet obuhvaćen Direktivom 75/442/EEZ;</p> <p>(b) „komunalni otpad” znači otpad iz kućanstava, kao i drugi otpad koji je zbog svoje prirode ili sastava sličan otpadu iz kućanstava;</p> <p>(c) „opasni otpad” znači svaki otpad obuhvaćen člankom 1. stavkom 4. Direktive Vijeća 91/689/EEZ od 12. prosinca 1991. o opasnom otpadu (7);</p> <p>(d) „neopasni otpad” znači otpad koji nije obuhvaćen stavkom (c);</p> <p>(e) „inertni otpad” znači otpad koji ne podliježe značajnim fizikalnim, kemijskim ili biološkim promjenama. Inertni otpad se ne otapa, ne gori, niti na bilo koji drugi način fizikalno ili kemijski reagira, biološki se razgrađuje ili negativno utječe na druge tvari s kojima dolazi u dodir na način koji bi mogao dovesti do onečišćenja okoliša ili štetiti zdravlju ljudi. Ukupna procjednost i onečišćujući sadržaj otpada te ekotoksičnost procjednih voda ne smiju biti značajni, a posebno ne smije dovesti u opasnost kvalitetu površinske i/ili podzemne vode.</p> <p>(f) „podzemno odlagalište” znači mjesto za trajno skladištenje otpada u duboke geološke šupljine, kao što su bivši rudnici soli ili kalija;</p>	<p>članak 4. stavak 1.</p> <p>.... odredbe izmijenjene s 2018/850</p> <p>17. »inertni otpad« je otpad koji ne podliježe značajnim fizičkim, kemijskim ili biološkim promjenama, nije topiv, nije zapaljiv, na bilo koje druge načine fizikalno ili kemijski ne reagira niti je biorazgradiv, s tvarima s kojima dolazi u dodir ne djeluje tako da bi to utjecalo na zdravlje ljudi, životinjskog i biljnog svijeta ili na povećanje dozvoljenih emisija u okoliš. Vodotopivost, sadržaj onečišćujućih tvari u vodenom ekstraktu i ekotoksičnost vodenog ekstrakta (eluata) inertnog otpada mora biti zanemariva i ne smije u nijednom propisanom parametru ugrožavati kakvoću površinskih ili podzemnih voda</p> <p>44. »osoba koja upravlja odlagalištem« je osoba koja upravlja odlagalištem i koja je odgovorna za odlagalište</p> <p>5. »biorazgradivi otpad« je svaki otpad ili dio otpada koji podliježe anaerobnoj ili aerobnoj razgradnji, kao što je otpad iz vrtova, otpad od hrane te papir i karton</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)</p>
--	---	----------------------------	---

<p>(g) „odlagalište” znači građevina namijenjena odlaganju otpada na površinu ili pod zemlju (npr. podzemno odlagalište), uključujući:</p> <ul style="list-style-type: none"> — interna odlagališta otpada (npr. odlagalište na kojem proizvođač odlaže svoj otpad na samom mjestu proizvodnje), i — stalno odlagalište (npr. za razdoblje dulje od jedne godine) koje se koristi za privremeno skladištenje otpada, <p>ali isključujući:</p> <ul style="list-style-type: none"> — građevine gdje se otpad istovaruje radi omogućavanja njegove pripreme za daljnji prijevoz do mjesta uporabe, obrade ili odlaganja na drugim lokacijama, i — skladištenje otpada prije njegove uporabe ili obrade u razdoblju koje je u pravilu kraće od tri godine, ili — skladištenje otpada prije zbrinjavanja tijekom razdoblja kraćeg od godine dana; <p>(h) „obrada” znači postupak kojim se u fizikalnom, termičkom, kemijskom ili biološkom procesu, uključujući razvrstavanje, mijenjaju svojstva otpada s ciljem smanjivanja količine ili opasnih svojstava te olakšava rukovanje ili poboljšava iskoristivost otpada;</p> <p>(i) „procjedna voda” znači svaka tekućina koja prolazi kroz odloženi otpad, u njemu nastaje ili je u njemu sadržana;</p> <p>(j) „odlagališni plin” znači svi plinovi koje stvara odloženi otpad;</p> <p>(k) „eluat” znači proizvod laboratorijske</p>	<p>82. »tekući otpad« je svaki otpad u tekućem stanju uključujući i otpadne vode, ali ne uključuje mulj</p> <p>"posjednik" je brisano s 2018/850</p> <p>"odlagalište", "podzemno odlagalište" DIO DEFINICIJE ČE SE PRENIJETI PRAVILNIKOM "obrada", „procjedna voda”, „odlagališni plin”, „eluat”, „podnositelj zahtjeva”, „nadležno tijelo”, „izolirano naselje” ČE SE PRENIJETI PRAVILNIKOM</p>		
--	--	--	--

<p>simulacije procjeđivanja voda;</p> <p>(l) „operater” znači fizička ili pravna osoba odgovorna za odlagalište u skladu sa zakonodavstvom određene države članice na čijem se teritoriju takvo odlagalište nalazi; ta se osoba može promijeniti od pripremnog razdoblja do razdoblja naknadnog održavanja;</p> <p>(m) „biorazgradivi otpad” znači svaki otpad koji podliježe anaerobnom ili aerobnom raspadanju, kao što je to slučaj s otpadom iz vrtova i otpadom od hrane te papirom i kartonom;</p> <p>(n) „posjednik” znači proizvođač otpada ili fizička odnosno pravna osoba koja posjeduje otpad;</p> <p>(o) „podnositelj zahtjeva” znači svaka osoba koja podnosi zahtjev za izdavanje dozvole za odlagalište sukladno ovoj Direktivi;</p> <p>(p) „nadležno tijelo” znači tijelo koje država članica imenuje kao odgovorno za obavljanje dužnosti koje proizlaze iz ove Direktive;</p> <p>(q) „tekući otpad” znači svaki otpad u tekućem stanju uključujući otpadne vode, ali isključujući mulj;</p> <p>(r) „izolirano naselje” znači naselje:</p> <ul style="list-style-type: none"> —s ne više od 500 stanovnika po općini ili naselju i ne više od pet stanovnika po kvadratnom kilometru, i —gdje udaljenost do najbliže urbane aglomeracije s najmanje 250 stanovnika po kvadratnom kilometru nije manja od 			
--	--	--	--

<p>50 km ili je otežan cestovni pristup do najbližih urbanih aglomeracija zbog nepogodnih vremenskih uvjeta tijekom većeg dijela godine.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Države članice primjenjuju ovu Direktivu za svako odlagalište kako je utvrđeno člankom 2. točkom (g).</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje postojeće zakonodavstvo Zajednice, sljedeće se isključuje iz područja primjene ove Direktive:</p> <ul style="list-style-type: none"> —prekrivanje tla muljem, uključujući mulj od obrade otpadnih voda, kao i mulj koji je nastao jaružanjem te slični materijali na tlu, u svrhu gnojidbe tla, —korištenje inertnog otpada na odlagalištima koji je pogodan za radove na obnovi/rekonstrukciji, za nasipanje terena ili za potrebe u graditeljstvu, —odlaganje neopasnih muljevitih naslaga na obali vodotoka ako je uzet iz njegova voda terena, te neopasnih vrsta mulja u površinskim vodama, uključujući korito i njegove dublje slojeve, —odlaganje neonečišćene zemlje ili neopasnog 		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)</p>

<p>inertnog otpada koji je nastao traženjem rude, vađenjem preradom i skladištenjem mineralnih resursa, te radom kamenoloma.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 75/442/EEZ države članice mogu po vlastitom izboru izjaviti da odlaganje neopasnog otpada, koji treba utvrditi odbor osnovan člankom 17. ove Direktive, te koji ne predstavlja inertni otpad nastao istraživanjem rudnih ležišta te vađenjem, preradom i skladištenjem mineralnih resursa kao i radom kamenoloma, a koji se odlaže tako da sprečava onečišćenje okoliša ili štetu po zdravlje ljudi, može biti izuzet iz odredbi u Prilogu I., točke 2., 3.1., 3.2. i 3.3. ove Direktive.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 75/442/EEZ države članice mogu po vlastitom izboru izjaviti da dijelovi ili čitavi članak 6. točka (d), članak 7. točka (i), članak 8. točka (a) podtočka iv., članak 10., članak 11. stavak 1. točke (a), (b) i (c), članak 12. točke (a) i (c), Prilog I., točke 3. i 4., Prilog II. (osim točke 3., razine 3. i točke 4.) i Prilog III., točke od 3. do 5. ovoj Direktivi se ne primjenjuju na:</p> <p>(a) odlagališta za neopasne ili inertne otpade ukupnog kapaciteta koji ne prelazi 15 000 tona ili sa godišnjim unosom od najviše 1 000 tona na otocima, u slučaju kada je to jedino odlagalište na otoku i kad je to odlagalište namijenjeno samo za otpad koji je nastao na tom otoku. Nakon što se ukupni kapacitet tog odlagališta iskoristi, svako</p>			
---	--	--	--

<p>ново odlagalište koje se utvrdi na otoku mora udovoljiti zahtjevima ove Direktive;</p> <p>(b) odlagališta za neopasni ili inertni otpad na području izoliranih naselja u slučaju kad je odlagalište namijenjeno zbrinjavanju otpada koji je nastao isključivo unutar tog izoliranog naselja.</p> <p>Najkasnije dvije godine nakon datuma utvrđenog člankom 18. stavkom 1., države članice Komisiji dostavljaju popis otoka i izoliranih naselja koja imaju pravo izuzeća. Komisija objavljuje popis otoka i izoliranih naselja.</p> <p>5. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 75/442/EEZ države članice mogu po vlastitom izboru izjaviti da podzemno odlaganje kako je opisano u članku 2. stavku (f) ove Direktive može biti izuzeto iz odredbi članka 13. stavka (d) i Priloga I. točke 2. osim prve alineje, točke od 3. do 5. i odredbi Priloga III. točke 2., 3. i 5. ovoj Direktivi.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Kategorije odlagališta</p> <p>Svako se odlagalište svrstava u jednu od sljedećih kategorija:</p> <ul style="list-style-type: none"> — odlagalište za opasni otpad, — odlagalište za neopasni otpad, — odlagalište za inertni otpad. 		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)

<p>Članak 5.</p> <p>Otpad i postupci obrade neprihvatljivi za odlagališta</p> <p>1. Države članice izrađuju nacionalnu strategiju za provođenje smanjivanja količine biorazgradivog otpada koji se odlaže na odlagališta, i to u roku od dvije godine od datuma utvrđenog člankom 18. stavkom 1. te o toj strategiji izvješćuju Komisiju. Strategija treba uključiti mjere za postizanje ciljeva utvrđenih u stavku 2., posebno putem recikliranja, kompostiranja, proizvodnjom prirodnog plina ili oporabom materijala i energije.</p> <p>U roku od 30 mjeseci od datuma utvrđenog člankom 18 stavkom 1. Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće u kojem sažima nacionalne strategije.</p> <p>2. Strategija osigurava da:</p> <p>(a) u roku od najviše pet godina od datuma utvrđenog člankom 18. stavkom 1., biorazgradivi komunalni otpad koji odlazi na odlagališta mora se smanjiti na 75 % od ukupnog iznosa (po težini) biorazgradivog komunalnog otpada proizvedenog u 1995. ili zadnjoj godini prije 1995. za koju su dostupni standardizirani Eurostat podaci;</p> <p>(b) u roku od najviše osam godina od datuma utvrđenog člankom 18. stavkom 1., biorazgradivi komunalni otpad koji odlazi na</p>	<p>Stavci 1. i 2. su preuzete člankom 40. i člankom 55.</p> <p>Članak 40.</p> <p>(1) Redoslijed i dinamiku zatvaranja odlagališta i obvezu osobe koja upravlja odlagalištem da preuzima određeni miješani komunalni otpad određuje Ministar Odlukom sukladno Dinamici zatvaranja odlagališta neopasnog otpada, koja se objavljuje na mrežnoj stranici Ministarstva.</p> <p>Članak 55.</p> <p>Članak 55.</p> <p>(1) Najveća dopuštena masa biorazgradivog komunalnog otpada čije odlaganje u kalendarskoj godini se može dopustiti svim dozvolama za gospodarenje otpadom u Republici Hrvatskoj je 264.661 tona, što je 35% mase biorazgradivog komunalnog otpada proizvedenog u 1997. godini.</p> <p>(2) Količina komunalnog otpada odloženog na odlagališta otpada može biti najviše 10% mase ukupno proizvedenog komunalnog otpada do 2035. godine.</p> <p>Dio koji uređuje izvješćivanje je prenesen člankom 131.</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)</p>
--	---	----------------------------	---

<p>odlagališta mora se smanjiti na 50 % od ukupnog iznosa (po težini) biorazgradivog komunalnog otpada proizvedenog u 1995. ili zadnjoj godini prije 1995. za koju su dostupni standardizirani Eurostat podaci;</p> <p>(c) u roku od najviše 15 godina od datuma utvrđenog člankom 18. stavkom 1., biorazgradivi komunalni otpad koji odlazi na odlagališta mora se smanjiti na 35 % od ukupnog iznosa (po težini) biorazgradivog komunalnog otpada proizvedenog u 1995. ili zadnjoj godini prije 1995. za koju su dostupni standardizirani Eurostat podaci.</p> <p>Dvije godine od datuma utvrđenog stavkom (c) Vijeće na temelju izvješća Komisije o praktičnom iskustvu koje su države članice stekle u provođenju ciljeva utvrđenih u stavcima (a) i (b), preispituje gore postavljeni cilj, dodajući istome, ako je potrebno, prijedlog u smislu potvrđivanja ili dopune tog cilja, a sve radi osiguranja visoke razine zaštite okoliša.</p> <p>Države članice koje u 1995. ili zadnjoj godini prije 1995. za koju su dostupni Eurostat podaci, odlažu više od 80 % svog sakupljenog komunalnog otpada na odlagališta, mogu odgoditi postizanje ciljeva utvrđenih u stavcima (a), (b) ili (c) na vrijeme od najviše četiri godine. Države članice koje namjeravaju primijeniti ovu odredbu unaprijed izvješćuju Komisiju o svojoj odluci. Komisija o tim odlukama izvješćuje ostale države članice.</p> <p>Provedba odredbi opisanih u prethodnom</p>	<p>izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 2. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanim delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p> <p>Točka 3. je prenesena člankom 39. Članak 39.</p> <p>(1) Na odlagalištu otpada zabranjeno je odlaganje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. tekućeg otpada, osim taloga/mulja iz uređaja za pročišćavanje procijednih voda sa tijela odlagališta na kojem su sakupljene procjedne vode i pročišćene 2. otpada koji je u uvjetima odlagališta eksplozivan, nagrizajući, oksidirajući, lako zapaljiv ili zapaljiv prema odredbama posebnih propisa 3. bolničkog i drugog kliničkog 		
--	---	--	--

<p>podstavku ne smije ni u kojem slučaju voditi do postizanja cilja navedenog u stavku (c) nakon isteka roka od četiri godine od datuma navedenog u stavku (c).</p> <p>3. Države članice poduzimaju mjere s ciljem sprečavanja prihvata sljedećeg otpada na odlagališta:</p> <p>(a) tekući otpad;</p> <p>(b) otpad koji je u uvjetima odlagališta eksplozivan, korozivan, oksidirajući, lako zapaljiv ili zapaljiv, kako je utvrđeno u Prilogu III. Direktivi 91/689/EEZ;</p> <p>(c) bolnički i drugi klinički otpad koji nastaje u medicinskim ili veterinarskim ustanovama, koji su infektivni kako je utvrđeno (svojstvo H9 u Prilogu III.) Direktivom 91/689/EEZ te otpad koji potpada u kategoriju 14 (Prilog I. A) te Direktive;</p> <p>(d) čitave istrošene gume iz perioda od dvije godine nakon datuma navedenog u članku 18. stavku 1., osim guma korištenih kao građevni materijal, te izrezanih istrošenih guma pet godina nakon datuma navedenog u članku 18. stavku 1. (isključujući u oba slučaja gume za bicikle, te gume s vanjskim promjerom većim od 400 mm);</p> <p>(e) sve druge vrste otpada koji ne ispunjavaju prihvatne kriterije u skladu s Prilogom II.</p> <p>4. Razrjeđivanje mješavine otpada isključivo u svrhu ispunjavanja prihvatnih kriterija za otpad, je zabranjeno.</p>	<p>otpada koji nastaje u medicinskim i/ili veterinarskim ustanovama i ima svojstva opasnog medicinskog otpada prema posebnim propisima</p> <p>4. otpadnih guma</p> <p>5. animalnog i klaoničkog otpada, životinjskih trupla i životinjskih prerađevina ukoliko nisu termički obrađeni prema posebnim propisima</p> <p>6. otpadnih industrijskih i automobilskih baterija i akumulatora</p> <p>7. otpadnih motornih vozila i njihovih neobrađenih sastavnih dijelova, koji nastaju u postupku obrade i uporabe otpadnih vozila</p> <p>8. otpadnih električnih i elektroničkih uređaja i opreme i</p> <p>9. odvojeno sakupljenog otpada u svrhu pripreme za ponovnu uporabu i recikliranje sukladno članku 22. ovoga Zakona, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojega odlaganje daje najbolji ishod za okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom.</p> <p>(2) Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja.</p> <p>(3) Iznimno od stavka 2. ovog članka, može se odobriti odlaganje inertnog otpada koji nije prošao prethodnu obradu kada njegova</p>		
---	--	--	--

obrada nije tehnički izvediva i drugog neopasnog otpada ako njegova obrada ne smanjuje količinu ili svojstva otpada koji uzrokuju štetne utjecaje na okoliš ili ljudsko zdravlje ili se ne doprinosi ispunjenju ciljeva gospodarenja otpadom.

(4) Osoba koja upravlja odlagalištem dužna je određivati masu otpada odgovarajućim uređajem umjerenim za određivanje mase povezanim sa sustavom identifikacije vozila.

(5) Osoba koja upravlja odlagalištem dužna je Ministarstvu do 31. siječnja tekuće godine za prethodnu godinu dostaviti podatke o masi otpada odloženog na odlagalište putem obrasca objavljenoga na mrežnoj stranici Ministarstva.

(6) Osim otpada iz stavka 1. ovoga članka, vrste otpada koje ne ispunjavaju kriterije za prihvatanje otpada na odlagališta propisuje Ministar pravilnikom.

Točka 4. ĆE SE PRENIJETI PRAVILNIKOM

<p>Članak 6.</p> <p>Otpad prihvatljiv za razne kategorije odlagališta</p> <p>Države članice poduzimaju mjere kako bi se osiguralo:</p> <p>(a) da se na odlagališta odlaže samo otpad podvrgnut obradi. Ova se odredba ne primjenjuje ni na inertni otpad za koji obrada tehnički nije izvediva, ni na bilo koji drugi otpad za koji takva obrada ne doprinosi ostvarivanju ciljeva ove Direktive, kako je utvrđeno u članku 1., smanjenjem količine otpada ili opasnosti za zdravlje ljudi odnosno okoliš;</p> <p>(b) da se na odlagališta za opasni otpad odlaže samo opasni otpad koji ispunjava kriterije utvrđene u skladu s Prilogom II.;</p> <p>(c) da se odlagalište za neopasni otpad ne upotrebljava za:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. komunalni otpad; ii. neopasni otpad bilo kojeg porijekla, koji ispunjava kriterije za prihvatanje otpada na odlagališta za neopasni otpad utvrđenih u skladu s Prilogom II.; iii. stabilni, nereaktivni opasni otpad (na primjer skrnuti, vitrificirani), sa svojstvima procjeđivanja jednakim onima za neopasni otpad iz točke ii., a koji ispunjavaju relevantne kriterije za prihvatanje utvrđene u skladu s Prilogom II. Takvi opasni otpadi se ne smiju odlagati u prostore namijenjene za biorazgradivi 	<p>Točka (a) je prenesena člankom 39.</p> <p>...</p> <p>(2) Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja.</p> <p>(3) Iznimno od stavka 2. ovog članka, može se odobriti odlaganje inertnog otpada koji nije prošao prethodnu obradu kada njegova obrada nije tehnički izvediva i drugog neopasnog otpada ako njegova obrada ne smanjuje količinu ili svojstva otpada koji uzrokuju štetne utjecaje na okoliš ili ljudsko zdravlje ili se ne doprinosi ispunjenju ciljeva gospodarenja otpadom.</p> <p>Točke (b), (c) i (d) ČE SE PRENIJETI PRAVILNIKOM</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)</p>
--	---	----------------------------	---

<p>neopasni otpad.;</p> <p>(d)da se odlagališta inertnog otpada koriste samo za inertni otpad.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Podnošenje zahtjeva za izdavanje dozvole</p> <p>Države članice poduzimaju mjere kako bi zahtjev za izdavanje dozvole za otvaranje odlagališta sadržavao barem sljedeće pojedinosti:</p> <p>(a)identitet podnosioca zahtjeva i operatera u slučaju da se radi o dvije različite osobe;</p> <p>(b)opis vrsta otpada i ukupne količine otpada za odlaganje;</p> <p>(c) predloženi kapacitet odlagališta;</p> <p>(d)opis odlagališta uključujući njegova hidrogeološka i geološka svojstva;</p> <p>(e)predložene metode za sprečavanje i smanjenje onečišćenja;</p> <p>(f)predloženi plan upravljanja, praćenja i kontrole;</p> <p>(g)predloženi plan za zatvaranje odlagališta i način provođenja naknadnog održavanja;</p> <p>(h)ako se zahtijeva procjena utjecaja na okoliš na temelju Direktive Vijeća 85/337/EEZ od 27. lipnja 1985. o procjeni utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)</p>

<p>okoliš (8), informaciju daje nositelj izgradnje u skladu s člankom 5. te Direktive;</p> <p>(i) financijsko jamstvo podnositelja zahtjeva ili bilo koje drugo ekvivalentno osiguranje, kako je propisano člankom 8. točkom (a) podtočkom iv. ove Direktive.</p> <p>Nakon uspješno riješenog zahtjeva za izdavanje dozvole, ove informacije stavljaju se na raspolaganje nadležnim državnim tijelima te tijelima Zajednice u statističke svrhe, na njihov zahtjev.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Uvjeti dozvole</p> <p>Države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale:</p> <p>(a) da nadležno tijelo ne izda dozvolu za rad odlagališta ako nije zadovoljeno sljedeće:</p> <p>i. projekt odlagalište udovoljava svim bitnim zahtjevima ove Direktive, uključujući Priloge, ne dovodeći u pitanje članak 3. stavke 4. i 5.;</p> <p>ii. upravljanje odlagalištem se povjerava isključivo fizičkoj osobi koja je tehnički osposobljena za rad na takvom mjestu; ako je osiguran stručni i tehnički razvoj te obuka operatera i osoblja odlagališta;</p> <p>iii. djelatnost odlaganja otpada se obavlja na način koji osigurava poduzimanje mjera</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)</p>

<p>za sprečavanje nesreća i ograničenje njihovih posljedica;</p> <p>iv.dovršenje ili osiguranje odgovarajućih priprema, putem financijskih ili jednakovrijednih jamstava, na temelju modaliteta o kojima odlučuju države članice, od strane podnositelja zahtjeva prije početka odlaganja otpada, radi osiguranja podmirenja obveza (uključujući provođenje naknadnog održavanja), koje proizlaze iz ishodišne dozvole u skladu s odredbama ove Direktive, te provođenje postupaka zatvaranja odlagališta u skladu s člankom 13. Ova financijska ili jednakovrijedna jamstva moraju biti dostatna za sve obveze do radova koji spadaju u naknadno održavanje odlagališta prema članku 13. stavku (d). Države članice mogu po vlastitom izboru odlučiti da se ta točka ne primjenjuje na odlagališta za inertni otpad;</p> <p>(b)usklađenje projekta odlagališta s odgovarajućim planom gospodarenja otpadom ili planovima iz članka 7. Direktive 75/442/EEZ;</p> <p>(c)prije početka samog zbrinjavanja otpada nadležno tijelo pregledava teren kako bi se uvjerilo da isti udovoljava svim bitnim uvjetima za izdavanje dozvole. To nikako ne umanjuje odgovornost operatera u smislu ispunjavanja uvjeta dozvole.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 9.</p> <p>Sadržaj dozvole</p> <p>Pobliže određujući m označavanjem i dopunom odredbi predviđenih člankom 9. Direktive 75/442/EEZ i člankom 9. Direktive 96/61/EC, dozvola za rad odlagališta mora sadržavati barem sljedeće:</p> <p>(a) kategoriju odlagališta;</p> <p>(b) popis jasno određenih vrsta i ukupnu količinu otpada odobrenog za odlaganje na to odlagalište;</p> <p>(c) uvjete pod kojima će se obavljati pripremni radovi na odlagalištu, radovi te postupci praćenja i provjere, uključujući i interventne planove (Prilog III., točka 4.B), kao i sve zahtjeve za privremeno zatvaranje odlagališta i provođenje naknadnog održavanja;</p> <p>(d) obvezu podnositelja zahtjeva da najmanje jednom godišnje podnese izvješće nadležnom tijelu o vrstama i količinama odloženog otpada te o rezultatima programa praćenja kako je propisano člancima 12. i 13. te Prilogom III.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)
---	--	---------------	--

<p>Članak 10.</p> <p>Troškovi odlaganja otpada</p> <p>Države članice poduzimaju mjere u svrhu osiguranja pokrivanja svih troškova uključenih u otvaranje i rad određenog odlagališta, uključujući i koliko je to moguće financijska ili jednakovrijedna jamstva iz članka 8. točke (a) podtočke iv., kao i procijenjenih troškova povezanih sa zatvaranjem i naknadnim održavanjem odlagališta tijekom najmanje 30 godina, a koji su uključeni u cijenu koju naplaćuje operater za zbrinjavanje bilo koje vrste otpada na tom odlagalištu. U skladu sa zahtjevima Direktive Vijeća 90/313/EEZ od 7. lipnja 1990. o slobodi pristupa informacijama o okolišu (9), države članice osiguravaju transparentnost u prikupljanju i korištenju svih potrebnih informacija o troškovima.</p>	<p>Članak 36.</p> <p>(1) Pravna i fizička osoba – obrtnik dužna je raspolagati financijskim jamstvom, za cijelo razdoblje obavljanja i godinu dana nakon prestanka obavljanja:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. djelatnosti određene dozvolom za gospodarenje otpadom 2. djelatnosti sakupljanja otpada i 3. djelatnosti oporabe otpada za koju se ne izdaje dozvola za gospodarenje otpadom. <p>(2) Ako je financijsko jamstvo izdano na razdoblje kraće od vremena trajanja dozvole za gospodarenje otpadom osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je prije isteka roka na koje je izdano financijsko jamstvo isto produžiti ili pribaviti novo financijsko jamstvo i dostaviti ga tijelu koje je izdalo dozvolu.</p> <p>(3) Financijsko jamstvo može izdati kreditna institucija i društvo za osiguranje.</p> <p>(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka financijsko jamstvo za djelatnost zbrinjavanja otpada postupkom odlaganja otpada može osim osoba iz stavka 3. ovoga članka izdati i jedinica lokalne i jedinica područne (regionalne) samouprave i Fond.</p> <p>(5) Financijsko jamstvo je</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	---	------------------------------	--

<p>bankarska garancija i drugi odgovarajući ekvivalentni financijski instrument (polica osiguranja) koju izdaje osoba iz stavka 3. i 4. ovoga članka.</p> <p>(6) Sredstvima naplaćenim od financijskog jamstva financiraju se troškovi uklanjanja otpada u postupku izvršenja rješenja inspekcije zaštite okoliša Državnog inspektorata kada se inspekcijsko rješenje izvršava prisilno putem treće osobe na trošak izvršenika.</p> <p>(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka za djelatnost zbrinjavanja otpada postupkom odlaganja otpada sredstvima financijskog jamstva, ne mora se osigurati uklanjanje otpada, već se moraju osigurati sredstva za financiranje troškova zatvaranja odlagališta otpada, održavanja i nadzora odlagališta otpada nakon zatvaranja za period od najmanje 30 godina nakon zatvaranja.</p> <p>(8) Pojediniosti financijskog jamstva uključujući i način određivanja iznosa financijskog jamstva te način postupanja Ministarstva, nadležnog tijela županije i Državnog inspektorata u vezi provedbe ovoga članka uređuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.</p>		
--	--	--

<p>Članak 11.</p> <p>Postupci prihvata otpada</p> <p>1. Države članice poduzimaju mjere koje prethode prihvatu otpada na odlagalište:</p> <p>(a) prije ili za vrijeme isporuke, ili kod prve isporuke u seriji isporuka, pod uvjetom da vrsta otpada ostaje nepromijenjena, da posjednik ili operater pomoću odgovarajuće dokumentacije može dokazati da se predmetni otpad smije prihvatiti na to odlagalište u skladu s uvjetima dozvole, te da ispunjava prihvatne kriterije navedene u Prilogu II.;</p> <p>(b) operater je dužan poštovati sljedeće postupke za prihvata otpada:</p> <ul style="list-style-type: none"> — provjeru dokumentacije o otpadu, uključujući i one isprave koje zahtijeva članak 5. stavak 3. Direktive 91/689/EEZ, te u slučajevima u kojima se primjenjuju, i one koje zahtijeva Uredba Vijeća (EEZ) br. 259/93 od 1. veljače 1993. o nadzoru i kontroli pošiljaka otpada koje se otpremaju unutar Europske Zajednice, ulaze u nju ili iz nje izlaze (10), — vizualnu provjeru otpada na ulazu u odlagalište i na mjestu odlaganja, te gdje je to primjereno, provjeru sukladnosti s opisom u dokumentaciji koju podnosi posjednik otpada. U slučaju uzimanja reprezentativnih uzoraka u svrhu provedbe Priloga II., točke 3., razine 3, rezultati 		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)
--	--	---------------	--

<p>provedenih ispitivanja se čuvaju, a uzorkovanje vrši sukladno Prilogu II., točki 5. Ti uzorci se čuvaju najmanje mjesec dana,</p> <p>—vođenje registra o količinama i značajkama odloženog otpada, označavajući porijeklo, datum isporuke, identitet proizvođača ili sakupljača u slučaju komunalnog, a u slučaju opasnog otpada, precizno određeno mjesto odlaganja unutar odlagališta. Ova informacija daje se na uvid državnim tijelima i tijelima Zajednice nadležnim za statistiku kada se to zahtijeva za statističke potrebe;</p> <p>(c)operater odlagališta o prihvatu svake isporuke otpada odloženog na odlagalište uvijek izdaje pismenu potvrdu;</p> <p>(d)ne dovodeći u pitanju odredbe iz Uredbe (EEZ) br. 259/93, ako otpad nije primljen na odlagalište, upravitelj je dužan bez odgađanja o neprihvatanju otpada izvijestiti nadležno tijelo.</p> <p>2. Za odlagališta koja se izuzimaju iz odredbi ove Direktive na temelju članka 3. stavaka 4. i 5., države članice poduzimaju mjere potrebne radi osiguranja:</p> <p>—redovnog vizualnog pregleda otpada na mjestu odlaganja kako bi se osiguralo prihvaćanje isključivo neopasnog otpada sa otoka iili iz izoliranih naselja na odlagalište, i</p> <p>—vođenje registra o količinama otpada koji se odlaže na odlagalište.</p>			
---	--	--	--

<p>Države članice osiguravaju da informacija o količinama i, gdje je to moguće, vrsti otpada koja odlazi na odlagališta na koje se izuzeće odnosi, bude sastavni dio redovnih izvješća Komisiji o provedbi Direktive.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Kontrola i postupci nadzora za vrijeme aktivnog korištenja odlagališta</p> <p>Države članice poduzimaju mjere kako bi takva kontrola te postupci nadzora za vrijeme aktivnog korištenja odlagališta ispunjavali barem sljedeće uvjete:</p> <p>(a) operater odlagališta je dužan tijekom aktivnog razdoblja provoditi program nadzora i kontrole kako je pobliže određeno u Prilogu III.;</p> <p>(b) operater obavješćuje nadležno tijelo o svim značajnijim štetnim utjecajima na okoliš koje postupci nadzora i kontrole otkriju, te slijedi odluku nadležnog tijela o prirodi i rokovima poduzimanja potrebnih korektivnih mjera. Troškove tih mjera snosi operater odlagališta.</p> <p>S učestalošću koju utvrđuje nadležno tijelo, ali u svakom slučaju najmanje jednom godišnje, operater na temelju prikupljenih podataka izvješćuje nadležno tijelo o svim</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)</p>

<p>rezultatima nadzora s ciljem dokazivanja poštovanja uvjeta dozvole, te s ciljem stjecanja novih znanja o ponašanju otpada na odlagalištima;</p> <p>(c)kontrolu kvalitete analitičkih operacija kontrolnih i nadzornih postupaka i/ili analiza na koje se odnosi članak 11. stavak 1. točka (b) provode nadležni laboratoriji.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Zatvaranje i naknadno održavanje odlagališta</p> <p>Države članice poduzimaju mjere kako bi u skladu s dozvolom, gdje je to primjenjivo:</p> <p>(a)započeo postupak zatvaranja dijela ili čitavog odlagališta:</p> <p>i.kada se za to ispune bitni uvjeti utvrđeni dozvolom; ili</p> <p>ii.po odobrenju nadležnog tijela, na zahtjev operatera; ili</p> <p>iii.po obrazloženoj odluci nadležnog tijela;</p> <p>(b)čitavo odlagalište ili samo njegov dio smije se smatrati konačno zatvorenim za daljnje odlaganje otpada nakon izvršenog konačnog pregleda odlagališta od strane nadležnog tijela, njegove procjene svih izviješća primljenih od operatera, te nakon obavješćivanja operatera o odluci o zatvaranju odlagališta. To ni u kom slučaju ne umanjuje odgovornost koju operater ima u odnosu na uvjete dozvole;</p> <p>(c)nakon što se odlagalište konačno zatvori za</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)</p>

<p>daljnju upotrebu, operater snosi odgovornost za njegovo održavanje, nadzor i kontrolu u razdoblju naknadnog održavanje, tako dugo dok to traži nadležno tijelo, vodeći računa o roku u kojem odlagalište može predstavljati opasnost.</p> <p>Operater obavješćuje nadležno tijelo o svim značajnijim štetnim utjecajima za okoliš koje otkriju kontrolni postupci i slijediti odluku nadležnog tijela u vezi s vrstom i rokovima sanacije;</p> <p>(d)tako dugo dok nadležno tijelo smatra da postoji vjerojatnost da odlagalište predstavlja opasnost za okoliš, i ne dovodeći u pitanje bilo koje zakonodavstvo na državnoj ili razini Zajednice u pogledu odgovornosti posjednika otpada, operater odlagališta je odgovoran za praćenje stanja i provođenje analiza odlagališnog plina i procjednih voda, te sustava podzemnih voda u blizini odlagališta, a sve u skladu s Prilogom III.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Postojeća odlagališta</p> <p>Države članice poduzimaju mjere kako bi se spriječile da odlagališta kojima je izdana dozvola, ili koji već obavljaju djelatnost u vrijeme prijenosa ove Direktive u nacionalno zakonodavstvo, nastave s radom prije provođenja niže navedenih postupaka i to u najkraćem mogućem roku, a najkasnije osam godina od datuma utvrđenog člankom 18.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)

<p>stavkom 1.:</p> <p>(a) u roku od godine dana od datuma utvrđenog člankom 18. stavkom 1. operater odlagališta priprema plan i predstavlja ga nadležnom tijelu, za dobivanje njegove suglasnosti za sanaciju odlagališta, uključujući pojedinosti navedene u članku 8. te o svim korektivnim mjerama koje operater smatra potrebnim u smislu udovoljavanja zahtjevima ove Direktive, izuzimajući zahtjev iz Priloga I. točke 1.;</p> <p>(b) slijedom predstavljanja plana sanacije, nadležno tijelo donosi konačnu odluku o tome da li se na temelju predmetnog plana sanacije i ove Direktive odlaganje smije nastaviti. Države članice poduzimaju potrebne mjere radi hitnog konačnog zatvaranja, u skladu s člankom 7. točkom (g) i člankom 13., odlagališta koji u skladu s člankom 8. nisu imali odobrenje za nastavak rada;</p> <p>(c) na temelju odobrenog plana sanacije, nadležno tijelo odobrava nužne radove i određuje prijelazni period za ispunjenje zahtjeva ove Direktive osim zahtjeva u Prilogu 1. točki 1., u roku od osam godina od datuma utvrđenog člankom 18. stavkom 1.;</p> <p>(d) i. u roku od godine dana od datuma utvrđenog u članku 18. stavku 1. na odlagališta za opasni otpad primjenjuju se članci 4., 5. i 11., te Prilog II.;</p> <p>ii. u roku od tri godine od datuma utvrđenog u članku 18. stavku 1., na odlagališta za</p>			
--	--	--	--

<p>opasni otpad primjenjuje se članak 6.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Obveza izvješćivanja</p> <p>U intervalima od tri godine države članice Komisiji šalju izvješća o provedbi ove Direktive, pazeći pritom posebno na nacionalne strategije koje se moraju donijeti prema uvjetima iz članka 5. Izvješće se izrađuje na temelju upitnika ili okvirnog nacrtu koji je Komisija priredila u skladu s postupkom opisanim u članku 6. Direktive 91/692/EEZ (11) Upitnik ili okvirni nacrt se šalje državam članicama šest mjeseci prije početka razdoblja obuhvaćenog izvješćem. Izvješće se šalje Komisiji u roku od devet mjeseci prije kraja razdoblja od tri godine obuhvaćenih tim izvješćem.</p> <p>Komisija objavljuje izvješće Zajednice o provedbi ove Direktive u roku od devet mjeseci po primitku izvješća od država članica.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba zamijenjena s 2018/850</p>

<p>Članak 16.</p> <p>Odbor</p> <p>Sve izmjene potrebne za prilagodbe Priloga ovoj Direktivi znanstvenom i tehničkom napretku, te svi prijedlozi za normizacijom metoda kontrole, uzorkovanja i analize koji se odnose na odlagališta usvaja Komisija kojoj pomaže odbor utvrđen člankom 18. Direktive 75/442/EEZ a u skladu s načelom utvrđenim člankom 17. ove Direktive. Sve izmjene Priloga moraju biti u skladu s načelima utvrđenim ovom Direktivom, kako je opisano u Prilozima. U tu svrhu, u pogledu Priloga II., Odbor slijedi sljedeće: uzimajući u obzir opća načela i opće postupke za provođenje ispitivanja i utvrđivanje kriterija za prihvrat otpada, kako je navedeno u Prilogu II., posebni kriteriji i/ili metode ispitivanja te pridružene granične vrijednosti, moraju se odrediti za svaku kategoriju odlagališta, uključujući prema potrebi posebne kategorije odlaganja unutar svake kategorije, uključujući podzemno odlaganje. Prijedloge za normizaciju metoda kontrole, uzorkovanje i ispitivanja u odnosu na Priloge ovoj Direktivi usvaja Komisija uz pomoć Odbora u roku od najviše dvije godine od stupanja na snagu ove Direktive.</p> <p>Komisija uz pomoć Odbora usvaja odredbe za usklađivanje i redovitu dostavu statističkih podataka iz članaka 5., 7. i 11. ove Direktive, u roku od najviše dvije godine od datuma stupanja na snagu ove Direktive, te za izmjene</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba propisuje obveze EK te je članak izmijenjen Direktivom 2018/850.</p>
--	--	----------------------------------	---

<p>tih odredaba kada je to potrebno.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Postupak odbora</p> <p>Komisiji pomaže odbor sastavljen od predstavnika država članica na čelu s predstavnikom Komisije.</p> <p>Predstavnik Komisije odboru podnosi nacrt mjera koje treba poduzeti. Odbor svoje mišljenje o nacrtu priopćuje u roku koji predsjednik odbora može odrediti prema hitnosti slučaja. Mišljenje je dužna donijeti većina kako je utvrđeno člankom 148. stavkom 2. Ugovora u pogledu odluka za koje se na prijedlog Komisije od Vijeća traži usvajanje. Glasovi predstavnika država članica imaju težinu u skladu s načinom opisanim u tom članku. Predsjednik odbora ne sudjeluje u glasanju.</p> <p>Komisija usvaja predviđene mjere ako su u skladu s mišljenjem odbora.</p> <p>Ako predviđene mjere nisu u skladu s mišljenjem odbora, ili ako nikakvo mišljenje nije izrečeno, Komisija bez odlaganja podnosi</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba propisuje obveze EK te je članak izmijenjen Direktivom 2018/850.</p>

<p>Vijeću prijedlog o mjerama koje treba poduzeti. Vijeće djeluje kvalificiranom većinom.</p> <p>Ako na dan isteka roka od tri mjeseca od datuma podnošenja prijedloga Vijeću, Vijeće nije djelovalo, predložene mjere usvaja Komisija.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Prenošenje u nacionalno zakonodavstvo</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije dvije godine od datuma njenog stupanja na snagu. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzeti.</p>

<p>Članak 19.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europskih zajednica.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba propisuje dan stupanja na snagu direktive</p>
<p>Članak 20.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba propisuje adresate Direktive.</p>
<p>PRILOG I.</p> <p>OPĆI UVJETI ZA SVE KATEGORIJE ODLAGALIŠTA OTPADA</p> <p>1. Lokacija</p> <p>1.1. Pri izboru lokacije odlagališta moraju se uzeti u obzir uvjeti koji se odnose na:</p> <p>(a) udaljenosti od rubova odlagališta do naseljenih područja i područja za odmor, vodnih putova, vodnih tijela te drugih poljoprivrednih ili gradskih područja;</p> <p>(b) postojanje podzemnih voda, obalnih voda ili zaštićenih prirodnih područja na širem području;</p> <p>(c) geološke i hidrogeološke uvjete na širem</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)</p>

<p>području (d)rizik od poplava, slijeganja terena, klizanja tla ili lavina na mjestu odlagališta; (e)zaštita prirodne ili kulturne baštine u širem području.</p> <p>1.2. Odlagalište se smije dozvoliti samo ako svojstva mjesta u odnosu na gore navedene uvjete, ili korektivne mjere koje treba poduzeti, pokazuju da odlagalište ne predstavlja ozbiljnu opasnost za okoliš.</p> <p>2. Kontrola vode i upravljanje procjednim vodama</p> <p>Poduzimaju se odgovarajuće mjere, u odnosu na svojstva odlagališta i meteorološke uvjete, radi:</p> <ul style="list-style-type: none"> —kontrola vode od oborina koja prodire u tijelo odlagališta, —sprečavanje da površinske i/ili podzemne vode dođu u dodir s odloženim otpadom. —skupljanje onečišćenih i procjednih voda. Ako procjena, temeljena na razmatranju lokacije za odlagalište i otpada koji treba primati, pokazuje da odlagalište ne predstavlja moguću opasnost za okoliš, nadležno tijelo može odlučiti da se ova odredba ne primjenjuje, —pročišćavanja onečišćenih voda i sakupljenih procjednih voda do odgovarajućeg standarda koji se zahtijeva za njihovo ispuštanje. <p>Gornje odredbe se ne moraju primjenjivati za</p>			
--	--	--	--

<p>odlagališta za inertni otpad.</p> <p>3. Zaštita tla i vode</p> <p>3.1. Odlagalište treba biti smješteno i projektirano tako da zadovolji potrebne uvjete za sprečavanje onečišćenja tla, podzemnih ili površinskih voda, te osigura učinkovit sakupljanje procjednih voda kako i kad je to potrebno u skladu s odjeljkom 2. Zaštita tla, podzemnih i površinskih voda se postiže kombinacijom geološke barijere i donjeg brtvenog sloja za vrijeme aktivnog korištenja te kombinacijom geološke barijere i površinskog brtvenog sloja po prestanku odlaganja.</p> <p>3.2. Geološka barijera je određena geološkim i hidrogeološkim svojstvima ispod i u blizini odlagališta pružajući dovoljnu sposobnost zadržavanja koje osigurava zaštitu od mogućeg onečišćenja tla i podzemnih voda.</p> <p>Temeljno tlo i bočne strane odlagališta sastoje se od mineralnog sloja koji zadovoljava uvjete vodonepropusnosti i debljine tla s kombiniranim učinkom u smislu zaštite tla, podzemnih i površinskih voda, koji su barem jednaki učinku koji se dobiva ispunjavanjem sljedećih uvjeta:</p> <ul style="list-style-type: none"> —odlagalište za opasni otpad: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; debljina tla ≥ 5 m, —odlagalište za neopasni otpad: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; debljina tla ≥ 1 m, —odlagalište za inertni otpad: $K \leq 1,0 \times 10^{-$ 			
--	--	--	--

<p>7 m/s; debljina tla ≥ 1 m.</p> <p>m/s: metar/sekunda.</p> <p>Kada geološka barijera na prirodan način ne zadovoljava gornje uvjete, ona se može umjetno dopuniti i učvrstiti na druge načine kako bi pružala jednaku zaštitu. Umjetni brtveni sloj ne smije biti tanji od 0,5 metara.</p> <p>3.3. Uz geološku barijeru koja je opisana gore, treba osigurati odvođenje procjednih voda i sustav brtvljenja u skladu sa sljedećim načelima, radi osiguranja da se akumulacija procjednih voda na dnu odlagališta održi na minimumu:</p> <p>Sustav za sakupljanje procjednih voda i brtvljenje dna</p> <table border="0" data-bbox="85 869 683 1093"> <tr> <td>Kategorija odlagališta</td> <td>Odlagalište za neopasni otpad</td> <td>Odlagalište za opasni otpad</td> </tr> <tr> <td>Umjetni brtveni sloj</td> <td>zahtijeva se</td> <td>zahtijeva se</td> </tr> <tr> <td>Drenažni sloj</td> <td>zahtijeva se</td> <td>zahtijeva se</td> </tr> <tr> <td></td> <td>$\geq 0,5$ m</td> <td></td> </tr> </table> <p>Države članice mogu postaviti opće ili posebne uvjete za odlagalište za inertni otpad kao i za karakteristike gore spomenutih tehničkih rješenja.</p> <p>Ako nadležno tijelo nakon razmatranja mogućih opasnosti za okoliš ustanovi da je potrebno sprečavati stvaranje procjednih voda,</p>	Kategorija odlagališta	Odlagalište za neopasni otpad	Odlagalište za opasni otpad	Umjetni brtveni sloj	zahtijeva se	zahtijeva se	Drenažni sloj	zahtijeva se	zahtijeva se		$\geq 0,5$ m				
Kategorija odlagališta	Odlagalište za neopasni otpad	Odlagalište za opasni otpad													
Umjetni brtveni sloj	zahtijeva se	zahtijeva se													
Drenažni sloj	zahtijeva se	zahtijeva se													
	$\geq 0,5$ m														

<p>može se propisati površinsko brtvljenje. Preporuke za površinsko brtvljenje su sljedeće:</p> <table border="0"> <tr> <td data-bbox="71 256 293 331">Kategorija odlagališta</td> <td data-bbox="315 256 703 331">Odlagalište za neopasni otpad</td> <td data-bbox="719 256 1218 331">Odlagalište za opasni otpad</td> </tr> <tr> <td data-bbox="71 331 293 406">Sloj za otplinjavanje</td> <td data-bbox="315 331 703 406">zahtijeva se</td> <td data-bbox="719 331 1218 406">ne zahtijeva se</td> </tr> <tr> <td data-bbox="71 406 293 515">Nepropusni umjetni brtveni sloj</td> <td data-bbox="315 406 703 515">ne zahtijeva se</td> <td data-bbox="719 406 1218 515">zahtijeva se</td> </tr> <tr> <td data-bbox="71 515 293 590">Nepropusni mineralni sloj</td> <td data-bbox="315 515 703 590">zahtijeva se</td> <td data-bbox="719 515 1218 590">zahtijeva se</td> </tr> <tr> <td data-bbox="71 590 293 665">Drenažni sloj > 0,5 m</td> <td data-bbox="315 590 703 665">zahtijeva se</td> <td data-bbox="719 590 1218 665">zahtijeva se</td> </tr> <tr> <td data-bbox="71 665 293 740">Rekultivacijski sloj > 1 m</td> <td data-bbox="315 665 703 740">zahtijeva se</td> <td data-bbox="719 665 1218 740">zahtijeva se</td> </tr> </table> <p>3.4 Ako je na temelju procjene rizika za okoliš, uzimajući u obzir posebno Direktivu 80/68/EEZ (1), nadležno tijelo donijelo odluku, u skladu s odjeljkom 2. („Nadzor nad vodom i upravljanje procjednim vodama”), da sakupljanje i obrada procjednih voda nije potrebna, ili je utvrđeno da odlagalište ne predstavlja nikakvu opasnost za tlo, podzemne ili površinske vode, zahtjevi u stavcima 3.2. i 3.3. gore smiju se odgovarajuće umanjiti. U slučaju odlagališta za inertni otpad, ti se zahtjevi smiju prilagoditi u nacionalnom zakonodavstvu.</p> <p>3.5. Metodu koju treba koristiti za određivanje koeficijenta propusnosti odlagališta, na terenu i za čitavo područje odlagališta, razvija i odobrava Odbor uspostavljen člankom 17. ove</p>	Kategorija odlagališta	Odlagalište za neopasni otpad	Odlagalište za opasni otpad	Sloj za otplinjavanje	zahtijeva se	ne zahtijeva se	Nepropusni umjetni brtveni sloj	ne zahtijeva se	zahtijeva se	Nepropusni mineralni sloj	zahtijeva se	zahtijeva se	Drenažni sloj > 0,5 m	zahtijeva se	zahtijeva se	Rekultivacijski sloj > 1 m	zahtijeva se	zahtijeva se			
Kategorija odlagališta	Odlagalište za neopasni otpad	Odlagalište za opasni otpad																			
Sloj za otplinjavanje	zahtijeva se	ne zahtijeva se																			
Nepropusni umjetni brtveni sloj	ne zahtijeva se	zahtijeva se																			
Nepropusni mineralni sloj	zahtijeva se	zahtijeva se																			
Drenažni sloj > 0,5 m	zahtijeva se	zahtijeva se																			
Rekultivacijski sloj > 1 m	zahtijeva se	zahtijeva se																			

<p>Direktive.</p> <p>4. Kontrola odlagališnog plina</p> <p>4.1. Potrebno je poduzeti odgovarajuće mjere radi kontrole nakupljanja i kretanja odlagališnog plina (Prilog III.).</p> <p>4.2. Odlagališni plin se sakuplja sa svih odlagališta koja primaju biorazgradivi otpad, te odlagališni plin treba obraditi i koristiti. Ako se sakupljeni plin ne može upotrijebiti za dobivanje energije, treba ga spaliti.</p> <p>4.3. Sakupljanje, obrada i korištenje odlagališnog plina iz stavka 4.2. provodi se na način koji na najmanju moguću mjeru svodi štetu ili pogoršanje stanja okoliša, te opasnost za zdravlje ljudi.</p> <p>5. Neugodnosti i opasnosti</p> <p>Poduzimaju se mjere za smanjenje neugodnosti i opasnosti koje proizlaze iz odlaganja kao što su:</p> <ul style="list-style-type: none"> — emisije neugodnih mirisa i prašine, — materijali koje raznosi vjetar, — buka i promet, — ptice, glodavci i kukci, — stvaranje aerosola, — požari. <p>Odlagalište mora biti opremljeno tako da se prašina i nečistoće koje potječu s odlagališta ne</p>			
---	--	--	--

prenose na javne ceste i okolno zemljište.

6. Stabilnost

Odlaganje otpada na odlagalište provodi se tako da se osigura stabilnost otpadne mase i popratnih struktura posebno u pogledu izbjegavanja klizišta. U slučaju postavljanja umjetnog brtvenog sloja treba ispitati da li je geološki substrat, uzimajući u obzir morfologiju odlagališta, dovoljno stabilan da spriječi slijeganje koje bi moglo izazvati štetu na umjetnom brtvenom sloju.

7. Ograđivanje odlagališta

Slobodan pristup odlagalištu mora se spriječiti. Ulazna vrata moraju biti zaključana izvan radnog vremena. Sustav kontrole i pristupa svakoj građevini treba sadržavati program mjera za otkrivanje i onemogućavanje nekontroliranog odbacivanja otpada na odlagalište.

(1) [SL L 20, 26.1.1980., str. 43.](#) Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 91/692/EEZ ([SL L 377, 31.12.1991., str. 48.](#)).

<p>PRILOG II.</p> <p>KRITERIJI I POSTUPCI ZA PRIHVAT OTPADA</p> <p>1. Uvod</p> <p>Ovaj Prilog opisuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> —opća načela za prihvata otpada na različite kategorije odlagališta. Budući postupak za klasifikaciju otpada treba temeljiti na tim načelima, —smjernice koje daju opći prikaz pripremljenih postupaka za prihvata otpada moraju se poštovati dok se ne izradi jedinstven klasifikacijski i prihvatni postupak. Ovaj postupak je zajedno s relevantnim postupcima uzorkovanja izrađuje tehnički odbor o iz članka 16. ove Direktive. Tehnički odbor donosi kriterije koje određeni opasni otpad mora zadovoljiti za prihvata na odlagalište za neopasni otpad. Ovi kriteriji bi naročito trebali voditi računa o kratkoročnom, srednjoročnom i dugoročnom ponašanju takvog otpada u smislu procjeđivanja. Ovi kriteriji razvijaju se u roku od dvije godine od stupanja na snagu ove Direktive. Tehnički odbor također razvija kriterije koje otpad mora ispuniti da bi bio prihvaćen u podzemna odlagališta. Ovi kriteriji ponajprije uzimaju u obzir to da se ne smije dogoditi da otpad kemijski reagira u međusobnom dodiru ili u dodiru sa stijenom. 		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)
---	--	---------------	--

Taj rad tehničkog odbora, izuzev prijedloga za standardizaciju metoda kontrole, uzorkovanja i analize u odnosu na Priloge ovoj Direktivi koji se usvajaju u roku od dvije godine od stupanja na snagu ove Direktive, privodi se kraju u roku od tri godine od stupanja na snagu ove Direktive i provodi se vodeći računa o ciljevima utvrđenim u članku 1. ove Direktive.

2. Opća načela

Sastav, ponašanje pri procjeđivanju, dugoročno ponašanje i opće značajke otpada namijenjenog odlaganju treba poznavati u svim mogućim pojedinostima. Prihvat otpada na odlagalište može se temeljiti na popisima za prihvat ili odbijanje, definiranih na temelju prirode i porijekla, kao i metodama analize otpada te graničnih vrijednosti za svojstva otpada koji se smije prihvatiti.

Prije određivanja takvih metoda analize i graničnih vrijednosti, države članice trebaju utvrditi barem nacionalne popise otpada koji se prihvaća ili odbija za svaku kategoriju odlagališta, ili odrediti kriterije za sastavljanje popisa. Kako bi bila prihvaćena na određenu kategoriju odlagališta, vrsta otpada mora biti na odgovarajućem nacionalnom popisu ili ispunjavati kriterije slične onima koje zahtijeva određeni popis. Ti popisi, ili odgovarajući kriteriji, kao i metode analize te granične vrijednosti, šalju se Komisiji u roku od najviše šest mjeseci od prenošenja ove Direktive u

<p>nacionalno zakonodavstvo, ili kad god budu usvojene na nacionalnoj razini.</p> <p>Ove popise ili kriterije za prihvāt treba koristiti za utvrđivanje popisa za pojedina odlagališta, odnosno popisa prihvatljivog otpada poblīže određenog u dozvoli, u skladu s člankom 9. ove Direktive.</p> <p>Kriteriji za prihvat otpada na odgovarajući popis ili kategoriju odlagališta mogu se temeljiti na drugom zakonodavstvu i/ili svojstvima otpada.</p> <p>Kriteriji za prihvat na posebnu kategoriju odlagališta moraju proizlaziti iz razmatranja povezanih sa:</p> <ul style="list-style-type: none"> — zaštitom najbližeg okoliša (posebno podzemnih i površinskih voda), — zaštitom sustava za zaštitu okoliša (na primjer zaštitni slojevi i sustavi za obradu procjednih voda), — zaštitom poželjnih procesa stabilizacije otpada unutar odlagališta, — zaštitom od rizika po zdravlje ljudi. <p>Primjeri kriterija koji se temelje na svojstvima otpada su:</p> <ul style="list-style-type: none"> — zahtjevi o utvrđivanju ukupnog sastava, — ograničavanje količine organskih tvari u otpadu, — zahtjevi ili ograničenja po pitanju biorazgradivosti organskih sastojaka otpada, 			
--	--	--	--

<p>—ograničenja po pitanju količina posebnih, potencijalno štetnih/opasnih sastojaka (u odnosu na gore spomenute kriterije zaštite),</p> <p>—ograničenja po pitanju potencijalnog i očekivanog procjeđivanja navedenih potencijalno štetnih/opasnih sastojaka (u odnosu na gore spomenute kriterije zaštite),</p> <p>—ekotoksična svojstva otpada i povezanog procjeđivanja.</p> <p>Kriteriji prihvata temeljeni na svojstvima otpada moraju za odlagališta inertnog otpada biti općenito vrlo obimni, a smiju biti manje obimni za odlagališta neopasnog otpada, te najmanje obimni za odlagališta opasnog otpada zbog jače zaštite okoliša u slučaju zadnje dvije spomenute kategorije odlagališta.</p> <p>3. Opći postupci za ispitivanje i prihvata otpada</p> <p>Općenita karakterizacija i ispitivanje otpada moraju se temeljiti na sljedeće tri hijerarhijske razine:</p> <p>Razina:Osnovna karakterizacija. Ovo se odnosi 1 na temeljito određivanje, sukladno standardnim analizama i metodama praćenja ponašanja, kratkoročno i dugoročno gledanog procesa procjeđivanja i/ili karakterističnih svojstava otpada.</p> <p>Razina:Ispitivanje sukladnosti. Ovo se odnosi 2 na povremeno ispitivanje jednostavnijim standardnim analizama i metodama praćenja ponašanja kako bi</p>			
---	--	--	--

<p>se utvrdilo da li otpad zadovoljava uvjete dozvole i/ili posebne referentne kriterije. Ova ispitivanja se koncentriraju na ključne varijable i ponašanje prepoznato tijekom osnovne karakterizacije.</p> <p>Razina: Provjera na licu mjesta. Ovo predstavlja 3 brze metode provjere kojima se potvrđuje da je otpad jednak onome koji je bio podvrgnut ispitivanju sukladnosti, te da odgovara opisu iz popratne dokumentacije. Ta se provjera može sastojati od vizualnog pregleda pošiljke otpada prije i poslije istovara na odlagalište.</p> <p>Za određenu vrstu otpada uobičajeno se vrši karakterizacija na Razini 1. te on mora zadovoljiti odgovarajuće kriterije kako bi bio prihvaćen na referentni popis. Da bi ostala na popisu otpada prihvatljivog na određenom odlagalištu, određena vrsta otpada mora se u redovnim razmacima (npr. jednom godišnje) podvrgavati ispitivanju na Razini 2. te zadovoljiti odgovarajuće kriterije. Svaka pošiljka otpada koja stiže na ulaz u odlagalište mora se podvrgnuti provjeri na Razini 3.</p> <p>Određene vrste otpada mogu se trajno ili privremeno izuzeti od ispitivanja na Razini 1. Razlog tomu može biti nepraktičnost izvođenja ispitivanja, nedostupnost odgovarajućih ispitnih postupaka i prihvatnih kriterija ili postojanje mjerodavnijeg zakonodavstva.</p>			
---	--	--	--

<p>4. Smjernice za preliminarnе postupke prihvata otpada</p> <p>Do trenutka dovršenja ovog Priloga nalaže se isključivo ispitivanje sa Razine 3, dok se Razina 1 i Razina 2 primjenjuju u skladu s mogućnostima. Tijekom ovog pripremnog razdoblja, otpad da bi se prihvatio na pojedinu kategoriju odlagališta mora biti ili na restriktivnom nacionalnom popisu ili posebnom popisu za određeno odlagalište, ili ispunjavati kriterije slične onima koji se zahtijevaju za uključivanje u popis.</p> <p>Sljedeće opće smjernice mogu se koristiti za utvrđivanje preliminarnih kriterija za prihvata otpada na tri osnovne kategorije odlagališta ili na odgovarajuće popise.</p> <p>Odlagališta za inertni otpad: samo inertni otpad kako je utvrđen u članku 2. točki (e) može se prihvatiti na popis.</p> <p>Odlagališta za neopasni otpad: da bi bila prihvaćena na popis određena vrsta otpada ne smije biti obuhvaćena Direktivom 91/689/EEZ.</p> <p>Odlagališta za opasni otpad: okvirni prihvatni popis za odlagališta opasnog otpada bi se trebao sastojati samo od onih vrsta otpada koje su obuhvaćene Direktivom 91/689/EEZ. Takve vrste otpada ne bi smjele biti prihvaćene na popis bez prethodne obrade u slučaju da pokazuju da je njihov ukupni sadržaj potencijalno opasan ili da je procjeđivanje</p>			
--	--	--	--

<p>potencijalno opasnih sastojaka dovoljno visoko da predstavlja kratkoročni rizik za rukovanje ili okoliš ili da sprečavaju nužnu stabilizaciju otpada unutar roka u okviru predviđenog životnog vijeka odlagališta.</p> <p>5. Uzorkovanje otpada</p> <p>Uzorkovanje otpada može predstavljati ozbiljan problem imajući u vidu izvođenje i tehnike zbog heterogene prirode mnogih otpada. Zato će se razviti europski standard za uzorkovanje otpada. Dok taj standard u skladu s člankom 17. ove Direktive države članice ne odobre, države članice smiju primjenjivati nacionalne standarde i postupke.</p>			
<p>PRILOG III.</p> <p>POSTUPCI KONTROLE I NADZORA TIJEKOM AKTIVNOG KORIŠTENJA I NAKNADNOG ODRŽAVANJA ODLAGALIŠTA</p> <p>1. Uvod</p> <p>Svrha ovog Priloga je osiguranje minimalnih nadzornih postupaka koji se provode za provjeravanje:</p> <ul style="list-style-type: none"> —da je otpad prihvaćen za zbrinjavanje u skladu s kriterijima postavljenim za dotičnu kategoriju odlagališta, —da se radnih postupci unutar odlagališta 		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)</p>

<p>odvijaju na poželjan način, —da se sustavi zaštite okoliša u potpunosti provode na zamišljen način, —da su uvjeti dozvole za to odlagalište ispunjeni.</p> <p>2. Meteorološki podaci</p> <p>obveza izvješćivanja (članak 15.) podrazumijeva da države članice dostavljaju podatke o metodama prikupljanja meteoroloških podataka. Na državama članicama je da odluče kako podatke treba prikupljati (in situ, državna meteorološka mreža itd.).</p> <p>Ako države članice odluče da je kvaliteta vode mjerodavna za ocjenu nakupljanja procjednih voda u tijelu odlagališta i provjeru nepropusnosti odlagališta, preporuča se prikupljanje sljedećih podataka pri nadzoru odlagališta ili od najbliže meteorološke službe, toliko dugo koliko to traže nadležna tijela u skladu s člankom 13. točkom (c) ove Direktive:</p> <table border="0" data-bbox="71 1053 719 1426"> <tr> <td></td> <td></td> <td>Aktivna faza</td> <td>Naknadno održavanje</td> </tr> <tr> <td>1.1. Količina oborina</td> <td>dnevno</td> <td>dnevno, dodano mjesečnim vrijednostima</td> <td></td> </tr> <tr> <td>1.2. Temperatura (min., max., 14.00 h CET)</td> <td>dnevno</td> <td>srednja mjesečna vrijednost</td> <td></td> </tr> <tr> <td>1.3. Smjer i snaga prevladavajućeg</td> <td>dnevno</td> <td>ne zahtijeva se</td> <td></td> </tr> </table>			Aktivna faza	Naknadno održavanje	1.1. Količina oborina	dnevno	dnevno, dodano mjesečnim vrijednostima		1.2. Temperatura (min., max., 14.00 h CET)	dnevno	srednja mjesečna vrijednost		1.3. Smjer i snaga prevladavajućeg	dnevno	ne zahtijeva se				
		Aktivna faza	Naknadno održavanje																
1.1. Količina oborina	dnevno	dnevno, dodano mjesečnim vrijednostima																	
1.2. Temperatura (min., max., 14.00 h CET)	dnevno	srednja mjesečna vrijednost																	
1.3. Smjer i snaga prevladavajućeg	dnevno	ne zahtijeva se																	

<p>vjetra</p> <p>1.4. Isparivanje (lizimetar) (1) (1) dnevno dnevno, dodano mjesečnim vrijednostima</p> <p>1.5. Atmosferska vlagadnevno (14.00 h CET) srednja mjesečna vrijednost</p> <p>3. Podaci o emisiji: kontrola vode, procjeđivanja i plina</p> <p>Uzorkovanje procjednih i površinskih voda ako ih ima, vrši se na reprezentativnim točkama. Uzorkovanje procjednih voda i mjerenje (volumen i sastav) provodi se odvojeno na svakoj točki na kojoj se procjedna voda ispušta sa odlagališta. Vidjeti: opće smjernice o tehnologiji uzorkovanja, ISO 5667-2 (1991).</p> <p>Nadzor površinskih voda, ako ih ima, provodi se na najmanje dvije točke, jednoj uzvodno od odlagališta i drugoj nizvodno.</p> <p>Kontrola odlagališnog plina mora biti reprezentativna za svaki dio odlagališta. Učestalost uzorkovanja i analize navodi se u sljedećoj tablici. Za procjednu vodu i vodu za kontrolu se uzima jedan uzorak reprezentativan za prosječni sastav.</p> <p>Učestalost uzorkovanja može se prilagoditi obliku odlaganja otpada na odlagalištu (u humcima, zakopano itd.). Oblik mora biti naveden u dozvoli.</p>			
---	--	--	--

<p>2.1. Količina procjedne vode Aktivno korištenje mjesečno <u>(2)</u> <u>(4)</u> Naknadno održavanje <u>(4)</u> svakih šest mjeseci</p> <p>2.2. Sastav procjedne vode <u>(3)</u> kvartalno <u>(4)</u> svakih šest mjeseci</p> <p>2.3. Količina i sastav površinske vode <u>(8)</u> kvartalno <u>(4)</u> svakih šest mjeseci</p> <p>2.4. Potencijalne emisije odlagališnog plina i atmosferski tlak <u>(5)</u> (CH₄, CO₂, O₂, H₂S, H₂ itd.) mjesečno <u>(4)</u> <u>(6)</u> svakih šest mjeseci <u>(7)</u></p> <p>2.1. i 2.2. se primjenjuju samo kada se provodi sakupljanje procjednih voda (vidjeti Prilog I. članak 2.).</p> <p>4. Zaštita podzemnih voda</p> <p>A. Uzorkovanje</p> <p>Mjerenja moraju biti takva da daju podatke o podzemnim vodama za koje postoji vjerojatnost da bi na njih moglo utjecati ispuštanje otpada, s barem jednom mjernom točkom u pravcu pritjecanja vode i dvije u pravcu otjecanja vode. Ovaj broj se može povećati ovisno o posebnoj</p>			
---	--	--	--

<p>hidrogeološkoj izmjeri i potrebi za ranim otkrivanjem slučajnog ispuštanja procjednih voda u podzemne vode.</p> <p>Uzorkovanje se mora provoditi na najmanje tri mjesta prije aktivnosti nasipavanja, kako bi se utvrdile referentne vrijednosti za buduće uzorkovanje. Vidjeti: Uzorkovanje podzemnih voda, ISO 5667, Dio 11., 1993.</p> <p>B. Nadzor</p> <p>Parametri koje treba analizirati u prikupljenim uzorcima moraju polaziti od očekivanog sastava procjedne vode i kvalitete podzemne vode na tom području. U izdvajanju parametara za analizu treba voditi računa o kretanjima u zoni podzemne vode. Parametri mogu sadržavati indikatore ranog uočavanja promjena u kvaliteti vode (9)</p> <table data-bbox="73 893 719 1212"> <tr> <td></td> <td>Aktivno korištenje</td> <td>Naknadno održavanje</td> </tr> <tr> <td>Razina podzemne vode</td> <td>svakih šest mjeseci (10)</td> <td>svakih šest mjeseci (10)</td> </tr> <tr> <td>Sastav podzemne vode</td> <td>učestalost za pojedino mjesto (11) (12)</td> <td>učestalost za pojedino mjesto (11) (12)</td> </tr> </table> <p>C. Kritične razine</p> <p>Smatra se da su se u slučaju podzemnih voda dogodili značajni štetni utjecaji za okoliš, kako je određeno člancima 12. i 13. ove Direktive</p>		Aktivno korištenje	Naknadno održavanje	Razina podzemne vode	svakih šest mjeseci (10)	svakih šest mjeseci (10)	Sastav podzemne vode	učestalost za pojedino mjesto (11) (12)	učestalost za pojedino mjesto (11) (12)			
	Aktivno korištenje	Naknadno održavanje										
Razina podzemne vode	svakih šest mjeseci (10)	svakih šest mjeseci (10)										
Sastav podzemne vode	učestalost za pojedino mjesto (11) (12)	učestalost za pojedino mjesto (11) (12)										

<p>ako analiza uzorka podzemne vode pokaže značajnu promjenu u kvaliteti vode. Kritična razina mora se odrediti uzimajući u obzir posebni hidrogeološki sastav na mjestu odlagališta i kvalitetu podzemnih voda. Kritična razina mora se propisati u dozvoli kad god je to moguće.</p> <p>Promatranja se moraju izraziti pomoću kontrolnih grafikona sa utvrđenim kontrolnim pravilima i razinama za svaki podzemni izvor. Kontrolne razine moraju biti određene na temelju lokalnih varijacija u kvaliteti podzemne vode.</p> <p>5. Topografija terena: podaci o tijelu odlagališta</p> <table data-bbox="71 798 719 1098"> <tr> <td></td> <td>Aktivno korištenje</td> <td>Naknadno održavanje</td> </tr> <tr> <td>5.1.Struktura i sastav tijela odlagališta (13)</td> <td>godišnje</td> <td></td> </tr> <tr> <td>5.2.Svojstvo slijeganja na određenoj razini tijela odlagališta</td> <td>godišnje</td> <td>godišnje očitavanje</td> </tr> </table>		Aktivno korištenje	Naknadno održavanje	5.1.Struktura i sastav tijela odlagališta (13)	godišnje		5.2.Svojstvo slijeganja na određenoj razini tijela odlagališta	godišnje	godišnje očitavanje			
	Aktivno korištenje	Naknadno održavanje										
5.1.Struktura i sastav tijela odlagališta (13)	godišnje											
5.2.Svojstvo slijeganja na određenoj razini tijela odlagališta	godišnje	godišnje očitavanje										

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o otpadnim vozilima

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Ciljevi</p> <p>Direktivom se utvrđuju mjere koje prvenstveno imaju za cilj sprečavanje otpada od vozila i, dodatno, ponovnu uporabu, recikliranje i ostale oblike oporabe otpadnih vozila i njihovih komponenti kako bi se smanjilo zbrinjavanje otpada, kao i unapređenje djelovanja na okoliš svih gospodarskih subjekata koji se bave vozilima tijekom radnog vijeka vozila, a posebno subjekata neposredno uključenih u obradu otpadnih vozila.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive:</p> <p>1.,,vozilo” znači svako vozilo kategorije M1 ili N1 utvrđene u Prilogu II.A Direktivi 70/156/EEZ i motorna vozila na tri kotača kako je utvrđeno Direktivom 92/61/EEZ, isključujući tricikle na motorni pogon;</p> <p>2.,,otpadno vozilo” znači vozilo koje je otpad u smislu članka 1. stavka (a) Direktive 75/442/EEZ;</p> <p>3.,,proizvođač” znači proizvođač automobila ili profesionalni uvoznik vozila u državu članicu;</p> <p>4.,,sprečavanje” znači mjere koje se</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)

<p>poduzimaju s ciljem smanjenja količine i štetnosti po okoliš otpadnih vozila, u njih ugrađenih materijala i tvari;</p> <p>5.,„obrada” znači svaka aktivnost koja se poduzme nakon što se otpadno vozilo preda u postrojenje za sprečavanje onečišćenja u kojem se otpad rastavlja, trga, reže, oporablja ili priprema za zbrinjavanje, i sve ostale operacije koje se izvršavaju radi uporabe i/ili zbrinjavanja otpadnog vozila i njegovih komponenti;</p> <p>6.,„ponovna uporaba” znači svaka operacija kojom se komponente otpadnog vozila upotrebljavaju za istu svrhu za koju su prvobitno bile razvijene;</p> <p>7.,„recikliranje” znači ponovna prerada u proizvodnom postupku otpadnog materijala u prvobitnu svrhu ili u druge svrhe, isključujući uporabu energije. Oporaba energije znači uporaba sagorivog otpada kao sredstva za proizvodnju energije neposrednim spaljivanjem sa ili bez drugih vrsta otpada, ali uz uporabu topline;</p> <p>8.,„oporaba” znači svaka od primjenjivih operacija navedenih u Prilogu II.B Direktivi 75/442/EEZ-;</p> <p>9.,„zbrinjavanje” znači svaka od primjenjivih operacija navedenih u Prilogu II.A Direktivi 75/442/EEZ;</p> <p>10.,„gospodarski subjekt” znači proizvođači, distributeri, skupljači, osiguravajuća društva za motorna vozila, postrojenja za rastavljanje, postrojenja za rezanje,</p>			
---	--	--	--

<p>postrojenja za oporabu, postrojenja za recikliranje i ostali sudionici u obradi otpadnih vozila i njihovih komponenti i materijala;</p> <p>11. „opasne tvari” znači svaka tvar koja se prema Direktivi 67/548/EEZ smatra opasnom;</p> <p>12. „uređaj za rezanje” znači svaki uređaj koji se koristi za kidanje otpadnih vozila na komade ili dijelove, i kad se koristi za dobivanje metalnih otpadaka koji su odmah ponovno uporabljivi;</p> <p>13. „informacije za rastavljanje” znači sve informacije koje su potrebne za pravilnu obradu otpadnih vozila prihvatljivu za okoliš. Proizvođači vozila i proizvođači komponenti moraju ih staviti na raspolaganje ovlaštenim postrojenjima za obradu u obliku priručnika ili elektroničkim putem (npr. na CD-ROM-u ili putem Interneta).</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ovom Direktivom obuhvaćena su vozila i otpadna vozila, uključujući u njih ugrađene komponente i materijale. Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 4. treći podstavak, to vrijedi bez obzira kako je vozilo servisirano ili popravljano tijekom uporabe i neovisno o tomu je li opremljeno komponentama koje je isporučio prvobitni proizvođač ili drugim komponentama koje se kao rezervni ili zamjenski dijelovi ugrađuju u skladu s</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>primjerenim odredbama Zajednice ili domaćim odredbama.</p> <p>2. Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje postojeće zakonodavstvo Zajednice i relevantno nacionalno zakonodavstvo, posebno u pogledu standarda sigurnosti, emisija u zrak i kontrole buke, te zaštite tla i voda.</p> <p>3. Kad proizvođač proizvodi ili uvozi samo vozila koja su izuzeta od Direktive 70/156/EEZ na temelju njezinog članka 8. stavka 2. točke (a), države članice mogu tog proizvođača i njegova vozila izuzeti od članka 7. stavka 4., te članaka 8. i 9. ove Direktive.</p> <p>4. Vozila posebne namjene, kako su utvrđena u drugoj alineji članka 4. stavka 1. točke (a) Direktive 70/156/EEZ, isključuju se od odredaba članka 7. ove Direktive.</p> <p>5. Na vozila na motorni pogon s tri kotača primjenjuju se samo članak 5. stavci 1. i 2. i članak 6. ove Direktive.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Sprečavanje</p> <p>1. S ciljem promicanja sprečavanja otpada države članice posebno potiču:</p> <p>(a) proizvođače vozila, zajedno s proizvođačima materijala i opreme, da ograniče uporabu opasnih tvari u vozilima te da maksimalno smanje njihovu uporabu od faze ideje nadalje, kako bi posebno spriječili njihovo ispuštanje u okoliš, olakšali recikliranje, te izbjegli potrebu zbrinjavanja opasnog otpada;</p> <p>(b) konstrukciju i proizvodnju novih vozila u kojima se u potpunosti vodi računa i omogućuje lakše rastavljanje, ponovna uporaba i oporaba, a posebno recikliranje, otpadnih vozila i u njih ugrađenih komponenata i materijala;</p> <p>(c) proizvođače vozila, zajedno s proizvođačima materijala i opreme, da u vozila i ostale proizvode ugrade veću količinu recikliranog materijala kako bi se razvila tržišta za reciklirane materijale.</p> <p>2.(a) Države članice osiguravaju da materijali i komponente vozila koje se stavljaju na tržište nakon 1. srpnja 2003. ne sadrže olovo, živu, kadmij ili šesterovalentni krom osim u slučajevima iz Priloga II. i pod tamo navedenim uvjetima;</p> <p>(b) Sukladno postupku utvrđenom u članku 11. Komisija redovno izmjenjuje Prilog</p>	<p>Stavak 1. će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p> <p>Stavak 2. točka (a) će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p> <p>Stavak 2. točka (b) je izmijenjen s 2018/849</p> <p>Stavak 2. točka (c) uređuje postupanje Ek.</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>
---	---	----------------------	--

<p>II. u skladu s tehničkim i znanstvenim napretkom, kako bi:</p> <p>i. prema potrebi utvrdila najviše vrijednosti koncentracije do kojih se prisutnost tvari spomenutih u točki (a) u određenim materijalima i komponentama dopušta;</p> <p>ii. izuzela određene materijale i komponente vozila od odredaba točke (a) ako je uporaba tih tvari neizbježna;</p> <p>iii. izbrisala iz Priloga II. materijale i komponente vozila ako je uporaba tih tvari neizbježna;</p> <p>iv. na temelju podtočki i. i ii., izdvojila materijale i komponente vozila koje je moguće demontirati s vozila prije daljnje obrade; iste treba posebno označiti ili na drugi primjeren način učiniti prepoznatljivima;</p> <p>(c) Komisija prvi put izmjenjuje Prilog II. najkasnije do 21. listopada 2001. Bez obzira na to, niti jedno od ovdje navedenih izuzeća ne briše se iz Priloga prije 1. siječnja 2003.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Sakupljanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale:</p> <p>—da gospodarski subjekti uspostave sustave za sakupljanje svih otpadnih vozila i, do</p>	<p>Stavci 1., 2., 3., i 4. će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p> <p>Stavak 5. je s izmijenjen s 2018/849</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>mjere do koje je to tehnički izvedivo, otpadnih rabljenih dijelova izvađenih tijekom popravka osobnih automobila, —odgovarajuću dostupnost objekata za sakupljanje otpadnih vozila na svom području.</p> <p>2. Države članice isto tako poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sva otpadna vozila otpreme do ovlaštenih postrojenja za obradu.</p> <p>3. Države članice uspostavljaju sustav prema kojemu je predočenje potvrde o uništenju uvjet za odjavu otpadnog vozila. Ta se potvrda izdaje posjedniku i/ili vlasniku kad se otpadno vozilo dostavi u postrojenje za obradu. Postrojenja za obradu koja su dobila dozvolu u skladu s člankom 6. smiju izdavati potvrdu o uništenju. Države članice mogu proizvođačima, trgovcima i skupljačima koji rade u ime ovlaštenog postrojenja za obradu dozvoliti izdavanje potvrda o uništenju ako oni jamče da je otpadno vozilo dostavljeno u ovlašteno postrojenje za obradu i pod uvjetom da su registrirani kod državnih nadležnih tijela.</p> <p>Potvrda o uništenju koju izdaju postrojenja za obradu ili trgovci ili skupljači u ime ovlaštenog postrojenja za obradu ne daje im pravo tražiti financijsku naknadu, osim u slučajevima kad to države članice izričito dogovore.</p>			
--	--	--	--

<p>Države članice koje nemaju sustav odjave na dan stupanja na snagu ove Direktive moraju uspostaviti sustav prema kojemu se potvrđuje uništenje prijavljuje kod relevantnog nadležnog tijela kad se otpadno vozilo dostavi u postrojenje za obradu, te moraju poštovati ostale odredbe ovog stavka. Države članice koje primjenjuju ovaj stavak obavješćuju Komisiju o razlozima za to.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se otprema vozila u ovlašteno postrojenje za obradu u skladu sa stavkom 3. izvršava bez troškova po posljednjem posjedniku i/ili vlasniku budući da to vozilo nema nikakve tržišne vrijednosti ili mu je tržišna vrijednost negativna.</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da proizvođači snose sve ili znatan dio troškova provedbe ove mjere i/ili vraćanja otpadnog vozila pod istim uvjetima iz prvog podstavka.</p> <p>Države članice mogu odrediti da otprema otpadnih vozila nije potpuno besplatna ako otpadno vozilo ne sadrži bitne komponente vozila, posebno motor i karoseriju, ili sadrži otpad koji mu je dodan.</p> <p>Komisija redovito prati provedbu prvog podstavka kako bi osigurala da se njome ne uzrokuju poremećaji na tržištu i prema potrebi Europskom parlamentu i Vijeću predlaže njezine izmjene.</p>			
--	--	--	--

<p>5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nadležna tijela uzajamno priznaju i prihvate potvrde o uništenju koje izdaju druge države članice u skladu sa stavkom 3. U tu svrhu Komisija izrađuje najkasnije do 21. listopada 2001. minimalne zahtjeve za potvrdu o uništenju.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Obrada</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su sva otpadna vozila uskladištena (makar privremeno) i obrađena u skladu s općim zahtjevima utvrđenima u članku 4. Direktive 75/442/EEZ i u skladu s minimalnim tehničkim uvjetima utvrđenim u Prilogu I. ovoj Direktivi, ne dovodeći u pitanje nacionalne propise o zaštiti zdravlja i okoliša.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svaka organizacija ili poduzetnik koji obavlja operacije obrade ima dozvolu ili bude registriran kod nadležnih tijela, sukladno člancima 9., 10. i 11. Direktive 75/442/EEZ.</p> <p>Izuzeće od zahtjeva za dozvolu iz članka 11. stavka 1. točke (b) Direktive 75/442/EEZ može se primijeniti na operacije uporabe koje se odnose na otpadna vozila nakon što</p>	<p>Stavak 1. je izmijenjen s 2018/849</p> <p>Stavci 2., 3., 4. i 5. će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p> <p>Stavak 6. je izmijenjen s 2018/849</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>su obrađena u skladu s Prilogom I.(3) ovoj Direktivi ako prije registracije nadležna tijela vrše inspekcijski nadzor. Tim se nadzorom provjerava:</p> <p>(a) vrsta i količina otpada koji se obrađuje; (b) opći tehnički uvjeti koje treba ispuniti; (c) sigurnosne mjere koje se poduzimaju,</p> <p>kako bi se postigli ciljevi iz članka 4. Direktive 75/442/EEZ. Taj se inspekcijski nadzor vrši jednom godišnje. Države članice koje se koriste ovim izuzećem rezultate nadzora dostavljaju Komisiji.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svaka organizacija ili poduzetnik koji obavlja operacije obrade ispunjava barem sljedeće obveze u skladu s Prilogom I.:</p> <p>(a) prije daljnje obrade s otpadnih se vozila sve uklanja ili se poduzimaju ekvivalentna rješenja kako bi se smanjio svaki štetan učinak na okoliš. Prije daljnje obrade komponente ili materijali koji su posebno označeni ili su na drugi primjeren način učinjeni prepoznatljivima u skladu s člankom 4. stavkom 2. odvajaju se;</p> <p>(b) opasni materijali i komponente uklanjaju se i odvajaju na selektivan način kako ne bi onečistili preostali otpad od otpadnih vozila koji će se strojno usitnjavati;</p> <p>(c) postupci skidanja i skladištenja vrše se na</p>			
---	--	--	--

<p>način kojim se osigurava pogodnost komponenata vozila za ponovnu uporabu i oporabu, a posebno za recikliranje.</p> <p>Operacije obrade s ciljem prevencije onečišćenja otpadnim vozilima iz Priloga I.(3) vrše se što je prije moguće.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su u dozvoli ili registraciji koje se spominju u stavku 2. obuhvaćeni svi uvjeti potrebni za poštivanje zahtjeva stavaka 1., 2. i 3.</p> <p>5. Države članice potiču organizacije ili poduzetnike koji obavljaju operacije obrade da uvedu certificirane sustave upravljanja okolišem.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Ponovna uporaba i oporaba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi potakle na ponovnu uporabu komponenti koje su za to pogodne, oporabu komponenti koje nije moguće ponovno uporabiti i davanje prednosti recikliranju kada je ekološki održivo, ne dovodeći u pitanje zahtjeve koji se odnose na sigurnost automobila i zahtjeve u pogledu okoliša kao što su emisije u zrak i kontrola buke.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne</p>	<p>Stavak 1. će se prenijeti PRAVILNIKOM</p> <p>Stavak 2. je prenesen člankom 57. Stopa ponovne uporabe i oporabe otpadnih vozila predanih na obradu tijekom godine mora biti barem 95% prosječne mase otpadnog vozila predanog na obradu odnosno stopa ponovne uporabe i recikliranja otpadnih vozila predanih na obradu tijekom godine mora biti barem 85% prosječne mase otpadnog vozila predanog na obradu.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>mjere kako bi osigurale da gospodarski subjekti postignu sljedeće ciljeve:</p> <p>(a) za sva otpadna vozila najkasnije 1. siječnja 2006. stopa ponovne uporabe i oporabe povećava se na barem 85 % prosječne težine vozila po vozilu godišnje. U istom vremenskom roku stopa ponovne uporabe i recikliranja povećava se na barem 80 % prosječne težine vozila po vozilu godišnje;</p> <p>za vozila proizvedena prije 1. siječnja 1980. države članice mogu utvrditi donje granice, ali ne ispod 75 % za ponovnu uporabu i oporabu i ne ispod 70 % za ponovnu uporabu i recikliranje. Države članice koje primjenjuju ovu alineju o razlozima za to obavješćuju Komisiju i ostale države članice;</p> <p>(b) za sva otpadna vozila najkasnije 1. siječnja 2015. stopa ponovne uporabe i oporabe povećava se na barem 95 % prosječne težine vozila po vozilu godišnje. U istom vremenskom roku stopa ponovne uporabe i recikliranja povećava se na barem 85 % prosječne težine vozila po vozilu godišnje.</p> <p>Najkasnije do 31. prosinca 2005. Europski parlament i Vijeće preispituju ciljeve iz stavka (b) na temelju izvješća i prijedloga Komisije. U svomu izvješću Komisija uzima u obzir poboljšanja sastava materijala ugrađenih u vozila i sve ostale aspekte koji</p>	<p>Stavak 3., 4. i 5. nije potrebno prenositi jer uređuje EK.</p>		
---	---	--	--

<p>se odnose na vozila a relevantni su za okoliš.</p> <p>U skladu s postupkom utvrđenim u članku 11. Komisija uvodi iscrpna pravila potrebna za nadzor poštuju li države članice ciljeve postavljene u ovom stavku. Pri tomu Komisija uzima u obzir sve relevantne faktore, između ostalog dostupnost podataka i pitanje izvoza i uvoza otpadnih vozila. Komisija tu mjeru poduzima najkasnije 21. listopada 2002.</p> <p>3. Na temelju prijedloga Komisije, Europski parlament i Vijeće utvrđuju ciljeve za ponovnu uporabu i oporabu, te za ponovnu uporabu i recikliranje za godine nakon 2015.</p> <p>4. Kako bi pripremila izmjene Direktive 70/156/EEZ, Komisija promiče izradu europskih standarda koji se odnose na mogućnost rastavljanja, uporabe i recikliranja vozila. Čim su standardi dogovoreni, ali u svakom slučaju najkasnije do kraja 2001., Europski parlament i Vijeće na temelju prijedloga Komisije izmjenjuje Direktivu 70/156/EEZ tako da za vozila koja su homologirana u skladu s tom Direktivom i stavljena na tržište tri godine nakon izmjene Direktive 70/156/EEZ stopa ponovne uporabljivosti i/ili sposobnosti recikliranja bude najmanje 85 % težine po vozilu, a stopa ponovne uporabljivosti i/ili uporabljivosti bude najmanje 95 % težine po</p>			
--	--	--	--

<p>vozilu.</p> <p>5. Kod predlaganja izmjena Direktive 70/156/EEZ koje se odnose na mogućnost rastavljanja, uporabe i recikliranja vozila, Komisija prema potrebi vodi računa o nužnosti osiguravanja da ponovna uporaba nije izvor opasnosti za sigurnost ili okoliš.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Standardi označivanja/informacije za rastavljanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da proizvođači, u dogovoru s proizvođačima materijala i opreme, koriste standarde označivanja komponenti i materijala, posebno radi lakše identifikacije komponenti i materijala koji su pogodni za ponovnu uporabu i uporabu.</p> <p>2. Najkasnije 21. listopada 2001. Komisija, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 11., utvrđuje standarde koji se spominju u stavku 1. ovog članka. U izradi tih standarda Komisija prema potrebi uzima u obzir radove relevantnih međunarodnih foruma u tom području i daje svoj doprinos njihovom radu.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da proizvođači dostave informacije za rastavljanje za svaki</p>	<p>Stavak 1. će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p> <p>Stavak 2. je izmijenjen s 2018/849</p> <p>Stavci 3. i 4. će se prenijeti PRAVILNIKOM</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>tip novog vozila koji se stavlja na tržište u roku od šest mjeseci od stavljanja vozila na tržište. Tim se informacijama, do mjere u kojoj je to potrebno postrojenjima za obradu kako bi mogla poštovati odredbe ove Direktive, utvrđuju različite komponente i materijali ugrađeni u vozila i lokacija svih opasnih tvari u vozilima, posebno u svrhu postizanja ciljeva utvrđenih u članku 7.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje povjerljivost komercijalnih i industrijskih informacija, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da proizvođači komponenti i materijala ugrađenih u vozila stave na raspolaganje ovlaštenim postrojenjima za obradu, u obimu u kojem ta postrojenja to zahtijevaju, odgovarajuće informacije o rastavljanju, skladištenju i ispitivanju komponenti koje je moguće ponovno uporabiti.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Izvješćivanje i obavješćivanje</p> <p>1. Svake tri godine države članice Komisiji dostavljaju izvješće o provedbi ove Direktive. Izvješće se sastavlja na temelju upitnika ili predloška koji izrađuje Komisija u skladu s postupkom utvrđenim u članku 6. Direktive 91/692/EEZ (8) sa svrhom uspostavljanja baza podataka o otpadnim vozilima i njihovoj obradi. Izvješće sadržava</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>relevantne informacije o mogućim promjenama u strukturi trgovanja motornim vozilima i u sakupljanju, rastavljanju, rezanju te industrijama uporabe i recikliranja koje bi vodile narušavanju tržišnog natjecanja između ili unutar država članica. Upitnik ili predložak za izvješće dostavlja se državama članicama šest mjeseci prije početka razdoblja za koje se izvješće podnosi. Izvješće se dostavlja Komisiji u roku od devet mjeseci od isteka trogodišnjeg razdoblja koje se njime obuhvaća.</p> <p>Prvo izvješće obuhvaća trogodišnje razdoblje od 21. travnja 2002.</p> <p>Na temelju gore navedenih informacija, u roku od devet mjeseci od primitka izvješća od država članica Komisija objavljuje izvješće o provedbi ove Direktive.</p> <p>2. Za svaki pojedinačni slučaj države članice zahtijevaju od relevantnih gospodarskih subjekata da objave informacije o:</p> <ul style="list-style-type: none">—konstrukciji vozila i komponentama vozila radi njihove uporabljivosti i sposobnosti recikliranja,—obradi otpadnih vozila na način prihvatljiv za okoliš, posebno o odstranjivanju svih tekućina i o rastavljanju,—razvoju i optimizaciji načina ponovne uporabe, recikliranja i uporabe otpadnih vozila i njihovih komponenata,			
---	--	--	--

<p>—napretku koji je postignut u pogledu uporabe i recikliranja u smislu smanjenja otpada koji se zbrinjava i povećanja stopa uporabe i recikliranja.</p> <p>Ove informacije proizvođač mora učiniti dostupnima budućim kupcima vozila. One se unose u promidžbene materijale koji se koristi u prodaji novog vozila.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Provedba</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 21. travnja 2002. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p> <p>3. Pod uvjetom da su ciljevi utvrđeni u ovoj Direktivi postignuti, države članice mogu prenijeti odredbe utvrđene u članku 4. stavku 1., članku 5. stavku 1., članku 7. stavku 1., članku 8. stavcima 1. i 3. i članku</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>9. stavku 2. i odrediti iscrpna pravila provedbe članka 5. stavka 4. putem sporazuma između nadležnih tijela i relevantnih gospodarskih sektora. Takvi sporazumi ispunjavaju sljedeće uvjete:</p> <p>(a) sporazumi moraju biti izvršivi;</p> <p>(b) u sporazumima treba navesti ciljeve s odgovarajućim krajnjim rokovima;</p> <p>(c) sporazumi se objavljuju u nacionalnom službenom listu ili nekom službenom dokumentu jednako dostupnom javnosti, te se šalju Komisiji;</p> <p>(d) rezultate koji se postignu u okviru sporazuma redovito se prate, o njima podnose izvješća nadležnim tijelima i Komisiji i stavljaju se na uvid javnosti prema uvjetima utvrđenima u sporazumu;</p> <p>(e) nadležna tijela predviđaju način na koji će provjeravati napredak postignut na temelju sporazuma;</p> <p>(f) u slučaju nepridržavanja sporazuma, države članice provode relevantne odredbe ove Direktive putem zakonskih, regulatornih ili administrativnih mjera.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Postupak Odbora</p> <p>1. Komisiji pomaže Odbor osnovan na temelju članka 18. Direktive 75/442/EEZ, dalje u tekstu „Odbor”.</p> <p>2. Kod upućivanja na ovaj članak primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Izmijenjeno s 2018/849</p>

<p>1999/468/EZ koji se odnose na odredbe njezina članka 8.</p> <p>Razdoblje koje se predviđa člankom 5. stavkom 6. Odluke 1999/468/EZ utvrđuje se na tri mjeseca.</p> <p>3. Odbor usvaja svoj poslovnik.</p> <p>4. Komisija, prema postupku predviđenom u ovom članku, usvaja:</p> <p>(a) minimalne zahtjeve, navedene u članku 5. stavku 5., za potvrdu o uništenju;</p> <p>(b) iscrpna pravila iz članka 7. stavka 2. trećeg podstavka;</p> <p>(c) formate koji se odnose na sustav baze podataka iz članka 9.;</p> <p>(d) izmjene potrebne za prilagođavanje Priloga ovoj Direktivi znanstvenom i tehničkom napretku.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>1. Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europskih zajednica.</p> <p>2. Članak 5. stavak 4. primjenjuje se:</p> <p>— počevši od 1. srpnja 2002. za vozila stavljena na tržište s tim datumom,</p> <p>— počevši od 1. siječnja 2007. za vozila stavljena na tržište prije datuma</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe uređuju stupanje na snagu i vrijeme primjene direktive</p>

<p>navedenog u prvoj alineji.</p> <p>3. Države članice mogu primijeniti članak 5. stavak 4. i prije datuma utvrđenih u stavku 2.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje upućivanje direktive</p>
<p>PRILOG I.</p> <p>Minimalni tehnički uvjeti za obradu u skladu s člankom 6. stavcima 1. i 3.</p> <p>1.Lokacije za skladištenje (uključujući privremeno skladištenje) otpadnih vozila prije obrade:</p> <ul style="list-style-type: none"> —nepropusna površinska zaštita odgovarajućih prostora opremljenih uređajima za prihvata izljevova, dekanterima i čistačima-odmašćivačima, —oprema za pročišćavanje voda, uključujući oborinsku vodu, u skladu sa propisima o zaštiti zdravlja i okoliša. <p>2.Lokacije za obradu:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>—nepropusna površinska zaštita odgovarajućih prostora opremljenih uređajima za prihvata izljevova, dekanterima i čistačima-odmašćivačima,</p> <p>—primjereno skladište za demontirane rezervne dijelove, uključujući nepropusno skladištenje rezervnih dijelova onečišćenih uljem,</p> <p>—primjereni spremnici za skladištenje akumulatora (s neutralizacijom elektrolita na licu mjesta ili drugdje), filtera i kondenzatora koji sadrže PCB/PCT,</p> <p>—primjereni spremnici za odvojeno skladištenje tekućina iz otpadnih vozila: goriva, motornog ulja, ulja iz mjenjača, transmisijskog ulja, hidrauličkog ulja, rashladnih tekućina, antifrizova, kočioničkih tekućina, kiselina iz akumulatora, tekućina iz klimatizacijskih sustava zraka i ostalih tekućina koje se nalaze u otpadnim vozilima,</p> <p>—oprema za pročišćavanje voda, uključujući oborinsku vodu, u skladu sa propisima o zaštiti zdravlja i okoliša,</p> <p>—primjereno skladište za otpadne gume, uključujući sprečavanje opasnosti od požara i prekomjerno gomilanje uskladištenih količina.</p> <p>3. Operacije obrade za sprečavanje onečišćenja otpadnim vozilima:</p> <p>—vađenje akumulatora i spremnika za ukapljeni plin,</p>			
---	--	--	--

<p>—skidanje ili neutralizacija potencijalno eksplozivnih komponenti (npr. zračnih jastuka),</p> <p>—odstranjivanje i odvojeno sakupljanje i skladištenje goriva, motornog ulja, ulja iz mjenjača, transmisijskog ulja, hidrauličkog ulja, rashladnih tekućina, antifriza, kočionih tekućina, tekućina iz klimatizacijskih sustava zraka i ostalih tekućina koje se nalaze u otpadnim vozilima, osim ako su potrebne za ponovnu uporabu relevantnih dijelova,</p> <p>—demitiranje, koliko je to izvedivo, svih komponenti koje sadrže živu.</p> <p>4. Operacije obrade s ciljem promicanja recikliranja:</p> <p>— demitiranje katalizatora,</p> <p>—vađenje metalnih komponenti koje sadrže bakar, aluminij i magnezij ako ti materijali nisu odvojeni u postupku rezanja,</p> <p>—skidanje guma i velikih plastičnih komponenti (odbojnici, upravljačke ploče, spremnici tekućina itd.) ako ti materijali nisu odvojeni u postupku rezanja tako da se kao materijali mogu učinkovito reciklirati,</p> <p>— vađenje stakala.</p> <p>5. Operacije skladištenja izvršavaju se tako da se komponente koje sadrže tekućine ili komponente i rezervni dijelovi koje je moguće oporabiti, ne oštećuju.</p>			
--	--	--	--

<p>PRILOG II.</p> <p>Materijali i komponente izuzeti od odredaba članka 4. stavka 2. točke (a)</p> <p>Materijali i komponente Moraju biti označeni ili prepoznatljivi u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (b) podtočkom iv.</p> <p>Olovo kao element legure</p> <p>1.Čelik (uključujući galvanizirani čelik) koji sadrži do 0,35 % masenog udjela olova</p> <p>2.Aluminij koji sadrži do 0,4 % masenog udjela olova</p> <p>3.Aluminij (u naplaticima X kotača, dijelovima motora i podizačima prozorskih stakala) koji sadrži do 4 % masenog udjela olova</p> <p>4.Legura bakra koja sadrži do 4 % masenog udjela olova</p> <p>5.Olovne/brončane ležajne ljuske i blazinice</p> <p>Olovo i spojevi olova u komponentama</p> <p>6. Akumulatori X</p> <p>7.Premazi unutrašnjosti X</p>	<p>Zamijenjeno Direktivom 2017/2096</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Zamijenjeno Direktivom 2017/2096.</p>
--	---	----------------------------------	--

<p>spremnika benzina</p> <p>8. Ublaživači vibracija X</p> <p>9. Visokotlačni reagens za vulkanizaciju ili cijevi goriva</p> <p>10. Stabilizatori u zaštitnim bojama</p> <p>11. Lem u elektronskim karticama i drugim primjenama</p> <p>Šesterovalentni krom</p> <p>12. Antikorozivni premaz na mnogobrojnim vitalnim komponentama (najviše 2 g po vozilu)</p> <p>Živa</p> <p>13. Žarulje i pokazivači X na ploči s instrumentima</p> <p>U okviru postupka iz članka 4. stavka 2. točke (b), Komisija prvenstveno vrednuje sljedeće primjene:</p> <ul style="list-style-type: none"> — olovo kao leguru u aluminiju u naplaticima kotača, dijelovima motora i podizačima prozorskih stakala, — olovo u akumulatorima, — olovo u utezima za uravnoteženje, — električne komponente koje sadrže olovo u matičnom spoju stakla ili keramike, — kadmij u akumulatorima za električna vozila, 			
--	--	--	--

<p>kako bi što je moguće prije utvrdila treba li Prilog II. izmijeniti na odgovarajući način. Što se tiče kadmija u akumulatorima za električna vozila, u okviru postupka iz članka 4. stavka 2. točke (b) i okviru opće procjene utjecaja na okoliš, Komisija uzima u obzir dostupnost zamjenskih vozila kao i potrebu da se zadrži dostupnost električnih vozila.</p>			
---	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2004/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Direktiva 94/62/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.sljedeći se podstavci dodaju točki 1. članka 3.:</p> <p>„Definicija pojma ‚ambalaža‘ temelji se, nadalje, na niže u tekstu navedenim kriterijima.</p> <p>Predmeti navedeni u Prilogu I. primjeri su koji pojašnjavaju primjenu tih kriterija.</p> <p>i.Predmeti se smatraju ambalažom, ako ispunjavaju u prethodnome tekstu navedenu definiciju ne dovodeći u pitanje ostale funkcije koje ambalaža također može imati, osim ako je predmet sastavni dio proizvoda i stoga je nužno da on sadržava, podržava ili čuva taj proizvod tijekom njegova životnoga vijeka i ako je namjena da se svi elementi zajedno koriste, troše ili odlažu.</p> <p>ii.Predmeti zamišljeni i namijenjeni za punjenje na mjestu prodaje i predmeti za „jednokratnu uporabu” koji se prodaju, pune, ili koji su oblikovani i namijenjeni za punjenje na mjestu prodaje, smatraju se ambalažom pod uvjetom da imaju ambalažnu funkciju.</p> <p>iii.Ambalažni sastavni dijelovi i pomoćni dijelovi uključeni u ambalažu smatraju se dijelom ambalaže u koju su uključeni. Pomoćni dijelovi, koji su</p>	<p>Članak 1. će se prenijeti PRAVILNKOM.</p> <p>Članak 4. stavak 1. je prenesen člankom 99.</p> <p>(1) Ministarstvo i Fond, u skladu s propisom koji uređuje državne potpore, potiču sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti:</p> <p>1. sprečavanje nastanka otpada</p> <p>Stavke 2. i 3. nije potrebno prenositi jer uređuju obveze EK.</p> <p>Članak 6. stavak 1.:</p> <p>Točke (a) i (c) ne treba prenositi jer su rokovi protekli, a ciljevi su obuhvaćeni ostalim točkama. Točka (b), (d) i (e) su prenesene člankom 60.</p> <p>Ciljevi uporabe otpadne ambalaže su:</p> <p>1. mora se odvojeno sakupiti i uporabiti, materijalno ili energetski, najmanje 60 % ukupne mase otpadne ambalaže proizvedene na području Republike Hrvatske</p> <p>2. mora se reciklirati najmanje 55 % i do najviše 80 % ukupne mase otpadne ambalaže namijenjene materijalnoj uporabi</p> <p>3. mora se obraditi postupkom</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)</p>
--	---	----------------------------	---

<p>izravno obješeni ili pričvršćeni na proizvod i koji su u funkciji ambalaže, smatraju se ambalažom, ako nisu sastavni dio toga proizvoda i ako su svi dijelovi namijenjeni da se zajedno troše ili odlažu.</p> <p>U skladu s postupkom iz članka 21. Komisija, prema potrebi, ispituje i, kad je potrebno, nadzire primjere koji objašnjavaju definiciju ambalaže navedene u Prilogu I. U prvome redu treba iznaći rješenja za sljedeće predmete: omote za kompaktne diskove (CD-e) i videokazete, lonce za cvijeće, tube i cilindre oko kojih se omata savitljiv materijal, papir koji se skida sa samoljepivih etiketa i papir za zamatanje.”</p> <p>2.Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 4.</p> <p>Sprečavanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se uz mjere za sprečavanje stvaranja ambalažnoga otpada, poduzete u skladu s člankom 9. provedu i druge preventivne mjere.</p> <p>Te druge mjere mogu biti nacionalni programi, projekti za uvođenje odgovornosti proizvođača s ciljem smanjenja utjecaja ambalaže na okoliš ili slične mjere, koje se, ako je to potrebno,</p>	<p>recikliranja najmanje mase materijala u otpadnoj ambalaži:</p> <p>a) 60% mase za staklo b) 60 % mase za papir i karton c) 50 % mase za metale d) 22,5 % mase za plastiku, računajući isključivo materijal koji je recikliran natrag u plastiku i e) 15 % mase za drvo</p> <p>Stavak 2. će se prenijeti PRAVILNIKOM</p> <p>Stavke 3. i 4. nije potrebno prenositi jer propisuje mogućnost.</p> <p>Stavak 5. nije potrebno prenositi jer uređuje EP.</p> <p>Stavak 6. je prenesen člankom 190. kojim se propisuje objava u NN, te će se pojedinosti dodatno prenijeti PRAVILNIKOM Članak 190. Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 17. stavka 1. ovoga Zakona i članka 93. stavka 1. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 3. srpnja 2021. godine, članka 17. stavka 2. ovoga Zakona koji stupa na snagu 1. siječnja 2022. godine i članka 17. stavka 3. ovoga Zakona koji stupa na snagu 3. srpnja 2024. godine.</p>		
--	--	--	--

<p>donose nakon savjetovanja s gospodarskim subjektima i namijenjene su da objedinjuju mnoge inicijative koje poduzimaju države članice u svrhu sprečavanja i služe tim inicijativama. Te su mjere u skladu s ciljevima ove Direktive kako je definirano u članku 1. stavku 1.</p> <p>2. Komisija pomaže promicati sprečavanje podupirući stvaranje odgovarajućih europskih norma, u skladu s člankom 10. Norme imaju za cilj smanjenje utjecaja ambalaže na okoliš u skladu s člancima 9. i 10.</p> <p>3. Komisija prema potrebi predlaže mjere kojima se jača i dopunjuje provedba osnovnih zahtjeva i osigurava da se nova ambalaža stavlja na tržište samo ako je proizvođač poduzeo sve nužne mjere kako bi smanjio njezin utjecaj na okoliš, a da pritom nije ugrozio osnovnu funkciju ambalaže.”</p> <p>3.Članak 6. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 6.</p> <p>Oporaba i recikliranje</p> <p>1. Kako bi ispunile ciljeve ove Direktive, države članice poduzimaju mjere nužne za postizanje sljedećih ciljeva na svojem cijelom području:</p> <p>(a) najkasnije do 30. lipnja 2001. će se</p>	<p>Stavke 7., 8. i 9. nije potrebno prenositi jer ne uređuju obvezu RH.</p> <p>Stavak 10. će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p> <p>(Stavak 4.) Članak 8. stavak 2. će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p> <p>(Stavak 5.) Dopuna članka 13. je prenesena člankom 99.</p> <p>(1) Ministarstvo i Fond, u skladu s propisom koji uređuje državne potpore, potiču sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice sljedeće aktivnosti:</p> <p>...</p> <p>8. provedbu kampanja za informiranje potrošača i podizanje svijesti u svezi obveza propisanih člankom 88. stavkom 1. točkom 1. ovoga Zakona</p> <p>(Stavak 6.) Zamjena članka 19. te (Stavak 7.) nisu potrebno prenositi jer ne propisuju obvezu RH.</p> <p>(Stavak 8.) nije ju potrebno prenositi jer uređuje postupanje EK.</p>		
---	---	--	--

<p>prikupiti ili spaliti u spalionicama otpada s iskorištavanjem energije najmanje 50 masenih %, a najviše 65 masenih % ambalažnoga otpada;</p> <p>(b) najkasnije do 31. prosinca 2008. će se prikupiti ili spaliti u spalionicama s iskorištavanjem energije najmanje 60 masenih % ambalažnog otpada;</p> <p>(c) najkasnije do 30. lipnja 2001. najmanje 25 masenih %, a najviše 45 masenih % ukupnih ambalažnih materijala, koje sadrži ambalažni otpad, pri čemu će maseni udio svakoga ambalažnog materijala biti najmanje 15 %;</p> <p>(d) najkasnije do 31. prosinca 2008. reciklirat će se najmanje 55 masenih %, a najviše 80 masenih % ambalažnoga otpada;</p> <p>(e) najkasnije do 31. prosinca 2008. treba postići sljedeće minimalne ciljne udjele recikliranja za materijale sadržane u ambalažnomu otpadu:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. 60 masenih % za staklo; ii. 60 masenih % t za papir i karton; iii. 50 masenih % za kovine; iv. 22,5 masenih % za plastiku, računajući isključivo materijal koji je recikliran natrag u plastiku; v. 15 masenih % za drvo. <p>2. Smatra se da ambalažni otpad koji je izvezen iz Zajednice u skladu s uredbama Vijeća (EEZ) br. 259/93 (6), (EZ) br. 1420/1999 (7) i Uredbom Komisije</p>	<p>(Stavak 9.) Nije ju potrebno prenoisti jer propisuje mogućnost.</p> <p>(Stavak 10.) će se prenijeti PRAVILNIKOM</p>		
--	--	--	--

(EZ) br. 1547/1999 [\(8\)](#), ispunjava obveze i ciljne udjele iz stavka 1., samo ako postoji čvrsti dokaz da je prikupljanje i/ili recikliranje obavljeno pod uvjetima koji su otprilike jednakovrijedni kao i uvjeti koje s tim u vezi propisuje zakonodavstvo Zajednice.

3. Države članice, prema potrebi, potiču energetske uporabe, kad je to zbog ekoloških razloga i zbog omjera troškova i koristi bolje od recikliranja materijala. To se može obaviti uzimanjem u obzir dovoljnih razlika između državnih (nacionalnih) ciljnih udjela recikliranja i uporabe.

4. Države članice, prema potrebi, potiču upotrebu materijala koji se dobivaju od recikliranoga ambalažnog otpada za proizvodnju ambalaže i drugih proizvoda:

- (a) poboljšanjem tržišnih uvjeta za takve materijale;
- (b) preispitivanjem postojećih odredaba koje sprečavaju uporabu tih materijala.

5. Najkasnije do 31. prosinca 2007. Europski parlament i Vijeće će kvalificiranom većinom i na prijedlog Komisije utvrditi ciljne udjele za treće petogodišnje razdoblje od 2009. do 2014. na temelju praktičnoga iskustva stečenoga u državama članicama pri ostvarivanju ciljnih udjela navedenih u stavku 1. te na

<p>temelju rezultata znanstvenih istraživanja i tehnika vrednovanja kao što su ocjena životnoga ciklusa i analiza troškova i koristi.</p> <p>Postupak se ponavlja svakih pet godina.</p> <p>6. Države članice objavljuju mjere i ciljne udjele navedene u stavku 1. i s njima upoznaju širu javnost i gospodarske subjekte.</p> <p>7. Grčka, Irska i Portugal mogu, zbog svojega specifičnog položaja, naime, zbog velikoga broja malih otoka te zbog ruralnih i planinskih predjela i trenutačno niske razine potrošnje ambalaže, odlučiti da:</p> <p>(a) najkasnije 30. lipnja 2001. ostvare ciljne udjele niže od onih utvrđenih u stavku 1. točkama (a) i (c), ali najmanje 25 % za oporabu ili spaljivanje u spalionicama otpada s iskorištavanjem energije;</p> <p>(b) istodobno odgode postizanje ciljnih udjela iz stavka 1. točkama (a) i (c) na kasniji rok, no najkasnije do 31. prosinca 2005.;</p> <p>(c) odgode postizanje ciljnih udjela navedenih u stavku 1. točkama (b), (d) i (e) do datuma po njihovu izboru, ali najkasnije do 31. prosinca 2011.</p> <p>8. Komisija što je moguće prije, ali</p>			
--	--	--	--

najkasnije do 30. lipnja 2005., podnosi izvještaj Europskomu parlamentu i Vijeću o napretku provedbe ove Direktive i njezinom utjecaju na okoliš, kao i o funkcioniranju unutarnjega tržišta. Izvještaj uzima u obzir pojedinačne okolnosti u svakoj državi članici. Obuhvaća sljedeće:

- (a) ocjenu učinkovitosti, primjenu i provedbu osnovnih zahtjeva;
- (b) dodatne preventivne mjere radi, koliko god je to moguće, smanjivanja utjecaja ambalaže na okoliš, bez ugrožavanja njezine osnovne funkcije;
- (c) mogući razvoj ekološkoga ambalažnog indikatora, kako bi se sprečavanje nastajanja ambalažnoga otpada učinilo jednostavnijim i učinkovitijim;
- (d) planove za sprečavanje stvaranja ambalažnoga otpada;
- (e) poticaje za ponovnu uporabu, a pogotovo usporedbu troškova i koristi od ponovne uporabe i recikliranja;
- (f) odgovornost proizvođača uključujući i financijske aspekte;
- (g) napore da se i nadalje smanjuju i, ako je to potrebno, na kraju postupno do 2010. iz ambalaže uklone teški metali i ostale opasne tvari u ambalaži.

Uz taj se izvještaj, prema potrebi, podnose prijedlozi za reviziju odgovarajućih odredaba ove Direktive, ako takvi prijedlozi već nisu podneseni.

<p>9. Izvještaj se bavi pitanjima iz stavka 8. kao i ostalim relevantnim pitanjima u okviru različitih elemenata Šestoga akcijskog programa za okoliš, a posebno tematskom strategijom recikliranja i tematskom strategijom održivoga korištenja resursa.</p> <p>Komisija i države članice, prema potrebi, potiču studije i probne projekte povezane s točkama 8. (b), (c), (d), (e) i (f) i drugim preventivnim instrumentima.</p> <p>10. Državama članicama koje su već utvrdile, ili će utvrditi, programe koji su iznad najvećih ciljnih udjela iz stavka 1. i koje u tu svrhu osiguravaju odgovarajuće kapacitete za recikliranje i oporabu, dopušta se da slijede te ciljne udjele i ostvaruju u interesu visoke razine zaštite okoliša, pod uvjetom da te mjere ne narušavaju unutarnje tržište ni ometaju druge države u poštovanju ove Direktive. Države članice obavješćuju Komisiju o takvim mjerama. Komisija potvrđuje te mjere nakon što provjeri, u suradnji s državama članicama, da su one u skladu s gore navedenim razmatranjima i da nisu sredstva proizvoljne diskriminacije ili prikrivenoga ograničavanja trgovine među državama članicama.</p> <p>4.Članak 8. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Da bi se omogućilo skupljanje,</p>			
--	--	--	--

<p>ponovna uporaba i uporaba, uključujući i recikliranje, na temelju Odluke Komisije 97/129/EZ, na ambalaži mora biti naznačena vrsta uporabljenoga ambalažnog materijala radi njezine identifikacije i klasifikacije industrije na koju se odnosi. (9)”</p> <p>5.Sljedeći se stavak dodaje članku 13.:</p> <p>„Države članice također promiču kampanje za informiranje potrošača i podizanje njihove svijesti.”</p> <p>6.Članak 19. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 19.</p> <p>Prilagodba znanstvenomu i tehnološkomu napretku</p> <p>Izmjene nužne za prilagodbu sustava identifikacije znanstvenomu i tehnološkomu napretku (kako je navedeno u članku 8. stavku 2. i članku 10. podstavku 2. posljednjoj alineji), oblici (tablica) povezani sa sustavom baze podataka (kako je navedeno u članku 12. stavku 3. i Prilogu III.) kao i ilustrativni primjeri koji se odnose na definiciju ambalaže (kako je navedeno u Prilogu I.), donose se u skladu s postupkom koji je naveden i u članku 21. stavku 2.”</p> <p>7.Članak 20. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Komisija u skladu s postupkom koji</p>			
--	--	--	--

<p>je naveden u članku 21. utvrđuje tehničke mjere nužne za rješavanje poteškoća na koje se nailazi pri provođenju odredaba ove Direktive, a posebno u vezi s inertnim otpadnim materijalima koji se u Europskoj uniji stavljaju na tržište u vrlo malim količinama (tj. oko 0,1 masenog %), u prvome redu ambalažom za medicinske uređaje i farmaceutske proizvode, malom ambalažom i luksuznom ambalažom.”</p> <p>8.Članak 21. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 21.</p> <p>Postupak odbora</p> <ol style="list-style-type: none">1. Komisiji pomaže odbor.2. Pri pozivanju na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ (10) uzimajući u obzir odredbe iz članka 8. Odluke. <p>Razdoblje navedeno u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ je tri mjeseca.</p> <ol style="list-style-type: none">3. Odbor donosi svoj poslovnik. <p>9.Sljedeći se stavak umeće u članak 22.:</p> <p>„3.a Pod uvjetom da su postignuti ciljevi navedeni u članku 6, države članice mogu sporazumima između nadležnih vlasti i gospodarskih grana na koje se odnose promijeniti odredbe članka 7.</p>			
---	--	--	--

<p>Takvi sporazumi moraju ispunjavati sljedeće zahtjeve:</p> <p>(a) izvršni su;</p> <p>(b) utvrđuju ciljeve s odgovarajućim rokovima;</p> <p>(c) objavljuju se u nacionalnim službenim listovima ili u kojemu službenom dokumentu jednako tako dostupnom javnosti te dostavljaju Komisiji;</p> <p>(d) postignuti rezultati redovito se prate, dojavljaju nadležnim tijelima vlastima i Komisiji te stavljaju na raspolaganje javnosti pod uvjetima utvrđenim sporazumom;</p> <p>(e) nadležna tijela vlasti osiguravaju da se napredak postignut u okviru sporazuma provjerava;</p> <p>(f) u slučaju neusklađenosti sa sporazumom, države članice provode odgovarajuće odredbe ove Direktive zakonskim, regulatornim ili upravnim mjerama.”</p> <p>10. Prilog I. zamjenjuje se ovdje objavljenim Prilogom.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s odredbama ove Direktive do 18. kolovoza 2005. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kad države članice donose te mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzeti.</p>

<p>uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Način tog upućivanja utvrđuju države članice.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje stupanje na snagu direktive</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba propisuju upućivanje direktive</p>
<p>PRILOG</p> <p>„PRILOG I.</p> <p>ILUSTRATIVNI PRIMJERI ZA KRITERIJE IZ ČLANKA 3. STAVKA 1.</p> <p>Ilustrativni primjeri za kriterij i.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)</p>

<p>Ambalaža</p> <p>Kutije za slatkiše</p> <p>Ovitak kutije za kompaktni disk od folije</p> <p>Predmeti koji nisu ambalaža</p> <p>Lonci za cvijeće u kojima cvijeće ostaje tijekom čitavoga životnog vijeka</p> <p>Kutije za alat</p> <p>Čajne filter-vrećice</p> <p>Voštani ovoj za sir</p> <p>Ovici kobasica</p> <p>Ilustrativni primjeri za kriterij ii.</p> <p>Ambalaža, ako je oblikovana i namijenjena punjenju na prodajnome mjestu</p> <p>Papirnate ili plastične vreće</p> <p>Tanjuri i šalice za jednokratnu uporabu</p> <p>Folija za hranu</p> <p>Vrećice za sendviče</p> <p>Aluminijska folija</p> <p>Predmeti koji nisu ambalaža</p>			
--	--	--	--

<p>Miješalica</p> <p>Pribor za jelo za jednokratnu uporabu</p> <p>Ilustrativni primjeri za kriterij iii.</p> <p>Ambalaža</p> <p>Etikete obješene izravno na proizvod ili na njega pričvršćene</p> <p>Dio ambalaže</p> <p>Četkica maskare koja je dio poklopca posudice</p> <p>Ljepljive etikete pričvršćene na drugu ambalažu</p> <p>Spojnice</p> <p>Plastične omotnice</p> <p>Posudica za mjerenje koja je dio poklopca posude za deterdžente.”</p>			
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2006/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o gospodarenju otpadom od industrija vađenja minerala i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju mjere, postupci i smjernice za sprečavanje ili što veće smanjenje bilo kakvih štetnih učinaka na okoliš, posebno vodu, zrak, tlo, životinjski i biljni svijet te krajobraz, kao i bilo kakvih povezanih opasnosti po ljudsko zdravlje, koji su posljedica gospodarenja otpadom od industrija vađenja minerala.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba uređuje opseg primjene direktive
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Podložno stavcima 2. i 3., ova se Direktiva odnosi na gospodarenje otpadom koji nastaje istraživanjem, vađenjem, obradom i skladištenjem mineralnih sirovina te radom kamenoloma. dalje u tekstu „otpad od vađenja minerala”.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na:</p> <p>(a) otpad koji nastaje istraživanjem, vađenjem i obradom mineralnih sirovina te radom kamenoloma, ali koji nije izravno vezan za te operacije;</p> <p>(b) otpad koji je nastao istraživanjem, vađenjem i obradom mineralnih sirovina na moru;</p> <p>(c) ubrizgavanje vode i ponovno</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)

<p>ubrizgavanje iscrpljene podzemne vode kako je utvrđeno u članku 11. stavku 3. točki (j) prvoj i drugoj alineji Direktive 2000/60/EZ u mjeri koju dopušta taj članak.</p> <p>3. Inertni otpad i tlo koje nije onečišćeno, koji su nastali kao posljedica istraživanja, vađenja, obrade i skladištenja mineralnih sirovina te rada kamenoloma, kao i otpad nastao vađenjem, obradom i skladištenjem treseta, ne podliježu člancima 7. i 8., članku 11. stavcima 1. i 3., članku 12., članku 13. stavku 6., člancima 14. i 16., osim ako se ne skladišti u postrojenju za gospodarenje otpadom kategorije A.</p> <p>Nadležno tijelo može ublažiti ili odustati od zahtjeva za zbrinjavanje neopasnog otpada nastalog istraživanjem mineralnih sirovina, osim nafte i kemijskih taložina osim gipsa i anhidrida, kao i zahtjeva za zbrinjavanje tla koje nije onečišćeno i otpada nastalog vađenjem, obradom i skladištenjem treseta ako je uvjereno da su ispunjeni zahtjevi iz članka 4.</p> <p>Države članice mogu ublažiti ili odustati od zahtjeva iz članka 11. stavka 3., članka 12. stavaka 5. i 6., članka 13. stavka 6., te članka 14. i članka 16. u vezi s neopasnom, otpadom koji nema svojstvo inertnog otpada, osim ako se ne zbrinjava u postrojenju za gospodarenje otpadom kategorije A.</p>			
---	--	--	--

<p>4. Ne dovodeći u pitanje druge zakone Zajednice, otpad koji spada u područje primjene ove Direktive ne podliježe Direktivi 1999/31/EZ.</p>			
<p>Članak 3. Definicije U smislu ove Direktive: 1. „otpad” znači otpad kako je utvrđen člankom 1. točkom (a) Direktive 75/442/EEZ; 2. „opasni otpad” znači otpad kako je utvrđen člankom 1. stavkom 4. Direktive Vijeća 91/689/EEZ od 12. prosinca 1991. o opasnom otpadu (16); 3. „inertni otpad” znači otpad koji ne podliježe nikakvoj značajnoj fizikalnoj, kemijskoj ili biološkoj promjeni. Inertni otpad nije topiv, ne gori i nije fizikalno ni kemijski aktivan, nije biorazgradiv te nema značajan utjecaj na druge tvari s kojima dolazi u dodir na način koji bi mogao dovesti do onečišćenja okoliša ili bi mogao štetiti ljudskom zdravlju. Ukupna količina procjedne vode, sadržaj onečišćivala u otpadu i ekotoksičnost procjedne vode su zanemarivi te ne predstavljaju opasnost za površinske i/ili</p>	<p>Točka 3. je prenesena člankom 4. stavkom 1. 18. »inertni otpad« je otpad koji ne podliježe značajnim fizičkim, kemijskim ili biološkim promjenama, nije topiv, nije zapaljiv, na bilo koje druge načine fizikalno ili kemijski ne reagira niti je biorazgradiv, s tvarima s kojima dolazi u dodir ne djeluje tako da bi to utjecalo na zdravlje ljudi, životinjskog i biljnog svijeta ili na povećanje dozvoljenih emisija u okoliš. Vodotopivost, sadržaj onečišćujućih tvari u vodenom ekstraktu i ekotoksičnost vodenog ekstrakta (eluata) inertnog otpada mora biti zanemariva i ne smije u nijednom propisanom parametru ugrožavati kakvoću površinskih ili podzemnih voda Točka 15. je prenesena člankom 48. (1) Postrojenje za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije je svako područje namijenjeno akumulaciji ili pohrani otpada iz</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)</p>

<p>podzemne vode;</p> <p>4., „tlo koje nije onečišćeno” znači tlo koje je uklonjeno s površinskog sloja zemlje tijekom aktivnosti vađenja minerala i koje se ne smatra onečišćenim na temelju nacionalnog zakonodavstva države članice u kojoj je smještena lokacija ili na temelju zakonodavstva Zajednice;</p> <p>5., „mineralna sirovina” ili „mineral” znači prirodno nalazište organskih ili anorganskih tvari u zemljinoj kori, kao što su energetske mineralne sirovine, mineralne sirovine kovina, mineralne sirovine za industrijsku preradbu i mineralne sirovine za proizvodnju građevnog materijala, međutim isključujući vode;</p> <p>6., „industrije vađenja minerala” znači svi objekti i poduzeća koji su uključeni u površinsko ili podzemno vađenje mineralnih sirovina u komercijalne svrhe, uključujući i vađenje iz bušotina ili obradu izvađenog materijala;</p> <p>7., „na moru” znači područje mora i podmorja koje se proteže od najniže granice srednje plime prema pučini;</p> <p>8., „obrada” znači mehanički, fizikalni, biološki, termički ili kemijski postupak ili kombinaciju postupaka koji se provode na mineralnim sirovinama, uključujući i radom kamenoloma, s nakanom vađenja minerala, a koja uključuje mijenjanje veličine, klasifikaciju, odvajanje i izlužavanje te ponovljenu obradu</p>	<p>rudarske industrije u krutom ili tekućem stanju, u otopini ili suspenziji otopine, u sljedećim razdobljima:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. bez vremenskog ograničenja za postrojenja za gospodarenje otpadom kategorije A i postrojenja za gospodarenje opasnim otpadom, koja su navedena u planu gospodarenja otpadom iz rudarske industrije 2. dulje od šest mjeseci za postrojenja na kojima se zbrinjava neočekivano proizvedeni opasni otpad 3. dulje od jedne godine za postrojenja za zbrinjavanje neopasnog otpada i otpada koji nema svojstvo inertnog otpada, koje se klasificira kao postrojenje za gospodarenje neopasnim otpadom iz rudarske industrije 4. dulje od tri godine za postrojenja za zbrinjavanje tla koje nije onečišćeno, neopasnog otpada proizvedenog istraživanjem, otpada proizvedenog vađenjem, obradom ili skladištenjem treseta i inertnog otpada, koje se klasificira kao postrojenje za gospodarenje inertnim otpadom iz rudarske industrije.. <p>(2) Postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije uključuju akumulacije, otpadna jalovišta, brane i sve građevine koje služe zadržavanju, spremanju ili</p>		
--	--	--	--

<p>prethodno odbačenog otpada, ali koja isključuje taljenje, termičke postupke obrade (osim pečenja vapnenca) i metalurške postupke;</p> <p>9. „jalovina” znači kruti otpad ili muljevi zaostali nakon obrade mineralnih sirovina procesima razdvajanja (npr. drobljenje, mljevenje, klasiranje po veličini, flotacija i ostali fizikalno-kemijski postupci) koji se poduzimaju radi izdvajanja vrijedne mineralne sirovine;</p> <p>10. „jalovište” znači izgrađen objekt namijenjen odlaganju krutog otpada na površini;</p> <p>11. „pregrada/brana” znači objekt napravljen za zadržavanje vode i/ili otpada unutar akumulacije;</p> <p>12. „akumulacija” znači prirodno ili izgrađen objekt koji služi zadržavanju sitnozrnatog otpada, jalovine nastale oplemenjivanjem mineralne sirovine te bistrenju i ponovnoj uporabi procesne vode;</p> <p>13. „lako topivi cijanid” znači cijanid i spojevi cijanida koji se otapaju u slabim kiselinama kod utvrđene vrijednosti pH;</p> <p>14. „procjedna voda” znači tekućina koja protječe ili istječe iz odloženog otpada ili je zadržana unutar postrojenja za gospodarenje otpadom, uključujući onečišćenu drenažnu vodu koja bi mogla uzrokovati štetne posljedice u okolišu ako ne bi bila obrađena na adekvatan način;</p> <p>15. „postrojenje za gospodarenje otpadom” znači svako mjesto određeno za</p>	<p>osiguravaju stabilnosti postrojenja,; međutim, ne uključuju rudarskim radovima otkopane prostore u koje se otpad vraća nakon otkopavanja i pridobivanja mineralnih sirovina, radi njihova saniranja ili u svrhu građenja.</p> <p>Točka 24. je prenesena člankom 4. stavkom 1.</p> <p>45. »operater« je svaka fizička ili pravna osoba odgovorna za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije koja je u smislu ovoga Zakona ovlaštenik istražnog prostora mineralne sirovine ili koncesionar za eksploataciju mineralne sirovine, uključujući privremeno skladištenje otpada iz rudarske industrije, tijekom razdoblja rada istražnog prostora mineralne sirovine odnosno eksploatacijskog polja mineralne sirovine i nakon zatvaranja toga istražnog prostora odnosno eksploatacijskog polja</p> <p>Ostatak odredbi će se prenijeti PRAVILNIKOM</p>		
---	--	--	--

zbrinjavanje otpada od industrija vađenja minerala, u krutom ili tekućem stanju, u otopinama ili suspenzijama, u sljedećim vremenskim razdobljima:

- bez vremenskog ograničenja za postrojenja za gospodarenje otpadom kategorije A i postrojenja za gospodarenje opasnim otpadom, koja su navedena u planu gospodarenja otpadom,
- dulje od šest mjeseci za postrojenja na kojima se zbrinjava neočekivano nastali opasni otpad,
- dulje od jedne godine za postrojenja za zbrinjavanje neopasnog otpada i otpada koji nema svojstvo inertnog otpada,
- dulje od tri godine za postrojenja za zbrinjavanje tla koje nije onečišćeno, neopasnog otpada nastalog istraživanjem, otpada nastalog vađenjem, obradom ili skladištenjem treseta i inertnog otpada.

U postrojenja za gospodarenje otpadom od istraživanja i eksploatacije mineralnih sirovina uključene su i sve brane, jalovišta, akumulacije kao i sve drugi objekti koji služe zadržavanju, spremanju ili osiguravaju stabilnost postrojenja; međutim, nisu uključene eksploatacijske jame u koje se otpad vraća nakon vađenja minerala, radi njihova saniranja ili u svrhu građenja;

<p>16. „velika nesreća” znači događaj na lokaciji tijekom operacije koja uključuje gospodarenje otpadom od vađenja minerala u bilo kojem objektu na koji se primjenjuju odredbe ove Direktive, koji dovede u ozbiljnu opasnost zdravlje ljudi i/ili okoliš, odmah ili dugoročno, na lokaciji ili izvan nje;</p> <p>17. „opasna tvar” znači tvar, smjesa ili pripravak koji su opasni u smislu Direktive 67/548/EEZ (17) ili Direktive 1999/45/EZ (18);</p> <p>18. „najbolje raspoložive tehnike” znači tehnologije u smislu članka 2. stavka 11. Direktive 96/61/EZ;</p> <p>19. „vodeni recipijent” znači površinska, podzemna, bočata voda ušća i/ili obalna voda kako je određeno člankom 2. stavcima 1., 2., 6. i 7. Direktive 2000/60/EZ;</p> <p>20. „sanacija” označava postupke obrade zemljišta onečišćenog radom postrojenja za gospodarenje otpadom koji dovode zemljište u zadovoljavajuće stanje, posebno s obzirom na kvalitetu tla, divlje životinje i biljke, prirodna staništa, vodeni sustav, krajolik i odgovarajuće naknadno iskoristivo korištenje;</p> <p>21. „istraživanje” znači traženje ležišta korisnih mineralnih sirovina, uključujući uzorkovanje, uzorkovanje u masi, bušenje i kopanje jaraka, a ne uključuje radove potrebne za eksploataciju takvih ležišta, kao ni radove izravno povezane s</p>			
---	--	--	--

<p>postojećom operacijom vađenja minerala;</p> <p>22. „javnost” znači jedna ili više fizičkih ili pravnih osoba te, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili praksom, njihove udruge, organizacije ili skupine;</p> <p>23. „zainteresirana javnost” znači javnost na koju utječu, ili će vjerojatno utjecati, postupci donošenja odluka u vezi sa zaštitom okoliša, ili koja je zainteresirana za te odluke, na temelju članka 6. i 7. ove Direktive; za potrebe ove definicije, smatra se da takav interes imaju nevladine organizacije koje promiču zaštitu okoliša i koje ispunjavaju bilo koje uvjete nacionalnog zakonodavstva;</p> <p>24. „operator” znači svaka fizička ili pravna osoba odgovorna za gospodarenje otpadom od vađenja minerala u skladu s nacionalnim pravom države članice u kojoj se odvija gospodarenje otpadom, uključujući u pogledu privremenog skladištenja otpada od vađenja minerala, tijekom razdoblja rada postrojenja i nakon njegova zatvaranja;</p> <p>25. „posjednik otpada” znači proizvođač otpada od istraživanja i eksploatacije mineralnih sirovina ili fizičku ili pravnu osobu koja ga posjeduje;</p> <p>26. „odgovorna osoba” znači fizička osoba koja, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države članice u kojoj djeluje, posjeduje stručno znanje i iskustvo potrebno za obavljanje svojih dužnosti koje proizlaze iz ove Direktive;</p>			
--	--	--	--

<p>27. „nadležno tijelo” znači tijelo ili tijela koje država članica odredi kao odgovorne za obavljanje dužnosti koje proizlaze iz ove Direktive;</p> <p>28. „lokacija” znači cjelokupno zemljište na određenom geografskom položaju kojim upravlja operater i koje je pod njegovom kontrolom;</p> <p>29. „značajna promjena” znači promjena u strukturi ili radu postrojenja za gospodarenje otpadom koja, po mišljenju nadležnog tijela, može imati bitan nepovoljan utjecaj na ljudsko zdravlje ili okoliš.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Opći uvjeti</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale gospodarenje otpadom od vađenja minerala bez ugrožavanja ljudskog zdravlja i bez korištenja postupaka ili načina koji bi mogli prouzročiti štetu okolišu, posebno bez opasnosti za vodu, zrak, tlo te životinjski i biljni svijet, bez nepovoljnih utjecaja buke ili mirisa te bez štetnih utjecaja na krajobraz ili mjesta od posebnog interesa. Države članice također poduzimaju potrebne mjere kako bi se zabranilo ostavljanje, odbacivanje ili nekontrolirano odlaganje otpada od vađenja minerala.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da operater poduzme sve potrebne mjere za sprečavanje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)</p>

<p>ili smanjivanje, koliko je to moguće, štetnih utjecaja na okoliš i ljudsko zdravlje nastalih kao posljedica gospodarenja otpadom od vađenja minerala. To uključuje upravljanje bilo kojim postrojenjem za gospodarenje otpadom i nakon njenog zatvaranja, sprečavanje velikih nesreća koje uključuju to postrojenje i ograničavanje posljedica na okoliš i zdravlje ljudi.</p> <p>3. Mjere iz stavka 2. temelje se, inter alia, na najboljim raspoloživim tehnikama bez propisivanja uporabe određene tehnike ili tehnologije, uzimajući u obzir tehničko-tehnološke karakteristike postrojenja za gospodarenje otpadom, geografski položaj i stanje okoliša.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Plan gospodarenja otpadom</p> <p>1. Države članice osiguravaju da operater izradi plan gospodarenja otpadom za smanjenje, obradu, uporabu i zbrinjavanje otpada od vađenja minerala, uzimajući u obzir načelo održivog razvoja.</p> <p>2. Ciljevi plana gospodarenja otpadom su:</p> <p>(a) sprečavanje ili smanjivanje nastajanja otpada i njegove štetnosti, posebno uzimajući u obzir:</p>	<p>Stavak 1. je prenesen člankom 48.</p> <p>...</p> <p>(4) Operater je dužan je izraditi Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije u skladu s podacima iz rudarskog projekta i uz poštivanje načela održivog razvoja.</p> <p>Stavak 2., 3. će se prenijeti PRAVILNIKOM</p> <p>Stavak 4. je prenesen člankom 48.</p> <p>...</p> <p>(5) Osoba iz stavka 4. ovoga članka dužna je 15 dana prije početka rada i u slučaju značajne izmjene u radu</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)</p>

<p>i.gospodarenje otpadom u fazi projektiranja, kao i prilikom odabira metoda vađenja i obrade minerala;</p> <p>ii.promjene do kojih može doći u otpadu od vađenja minerala u vezi s povećanjem dostupne površine i izloženosti uvjetima na površini zemlje;</p> <p>iii.vraćanje otpada od vađenja minerala nazad u eksploatacijsku jamu nakon vađenja minerala, ako je to tehnički i ekonomski prihvatljivo te prihvatljivo za okoliš u skladu s postojećim standardima zaštite okoliša na razini Zajednice i, prema potrebi, sa zahtjevima ove Direktive;</p> <p>iv.vraćanje površinskog zemljanog pokrova natrag nakon zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom od mineralnih sirovina ili, ako to nije izvedivo njegovom ponovnom uporabom na primjeren način na nekom drugom mjestu;</p> <p>v.uporabom manje opasnih tvari pri obradi mineralnih sirovina;</p> <p>(b)poticanje oporabe otpada od vađenja minerala recikliranjem, ponovnom uporabom ili obnavljanjem takvog otpada kada je to prihvatljivo za okoliš, sukladno postojećim standardima zaštite okoliša na razini Zajednice i, prema potrebi, zahtjevima ove Direktive;</p> <p>(c)osiguranje kratkotrajnog i dugotrajnog sigurnog zbrinjavanja otpada od vađenja minerala razmatranjem, posebno u fazi</p>	<p>postrojenja za gospodarenjem otpadom iz rudarske industrije ishoditi suglasnost nadležnog tijela županije na plan iz stavka 4. ovoga članka.</p> <p>...</p> <p>(9) Suglasnost na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije izdaje se na rok od pet godina.</p> <p>Stavak 5. nije potrebno prenositi.</p> <p>Stavak 6. je prenesen člankom 48.</p> <p>...</p> <p>(5) Osoba iz stavka 4. ovoga članka dužna je 30 dana prije početka rada i u slučaju značajne izmjene u radu postrojenja za gospodarenjem otpadom iz rudarske industrije ishoditi suglasnost nadležnog tijela županije na plan iz stavka 4. ovoga članka.</p> <p>(6) Nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba će po zaprimljenom zahtjevu za ishodenje suglasnosti na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije dostaviti prijedlog Plana gospodarenja otpadom iz rudarske industrije na očitovanje ministarstvu nadležnom za rudarstvo odnosno energetiku.</p> <p>(7) Nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba će u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva</p>		
--	--	--	--

<p>projektiranja, upravljanja postrojenjem tijekom rada i nakon njegova zatvaranja te odabirom projekta koji:</p> <p>i.zahtjeva minimalno, a po mogućnosti nikakvo praćenje, kontrolu i upravljanje zatvorenim postrojenjem za gospodarenje otpadom;</p> <p>ii.sprečava ili barem minimizira sve dugotrajne nepovoljne utjecaje na okoliš npr. one koji se mogu pripisati širenju onečišćujućih tvari zrakom ili vodom; i</p> <p>iii.osigurava dugoročna geotehnička stabilnost svih pregrada/brana ili jalovišta koji su iznad prethodno postojeće razine tla.</p> <p>3. Plan gospodarenja otpadom sadrži barem sljedeće elemente:</p> <p>(a)prema potrebi, prijedlog klasifikacije postrojenja u skladu s mjerilima utvrđenima u Prilogu III.:</p> <p>—ako se zahtijeva postrojenje za gospodarenje otpadom kategorije A, mora sadržavati dokumente kojima se dokazuje da će se uspostaviti, u skladu s člankom 6. stavkom 3. plan sprečavanja velikih nesreća, sustav upravljanja sigurnošću za njenu provedbu i unutarnji plan za hitne slučajeve,</p> <p>—ako operater smatra da se ne zahtijeva</p>	<p>izdati suglasnost iz stavka 5. ovoga članka ako ministarstvo nadležno za rudarstvo odnosno energetiku ocijeni da je prijedlog Plana gospodarenja otpadom iz rudarske industrije prihvatljiv te ako ocijeni da su odabrane metode i postupci istraživanja, eksploatacije i obrade mineralnih sirovina prihvatljivi u svrhu ispunjenja ciljeva plana te da je osoba iz stavka 4. ovoga članka sposobna ispuniti ciljeve plana i obveze propisane ovim Zakonom i pravilnikom iz stavka 11. ovoga članka, da je Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije sukladan ovom Zakonu i propisima donesenim temeljem ovoga Zakona.</p> <p>(8) Suglasnost na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije je upravni akt.</p> <p>...</p> <p>(10) Protiv rješenja kojim je odlučeno o zahtjevu za izdavanje suglasnosti na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije iz stavka 7. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.</p> <p>ODREDBE STAVKA 6. O PRAĆENJU PROVEDBE PLANA UREDITI ĆE SE PRAVILNIKOM</p>		
---	---	--	--

<p>postrojenje kategorije A, plan mora sadržavati dostatne podatke koji dokazuju opravdanost takva prijedloga, procjenu i određivanje mogućih opasnosti u slučaju nesreće;</p> <p>(b)karakterizaciju otpada u skladu s Prilogom II. i izjavu o procjeni ukupnih količina otpada od vađenja minerala koje će nastati tijekom rada;</p> <p>(c)opis operacija koje stvaraju takav otpad i svih daljnjih postupaka obrade kojima podliježe;</p> <p>(d)opis načina na koji gospodarenje otpadom od mineralnih sirovina može štetno djelovati na okoliš i zdravlje ljudi te koje preventive mjere treba poduzeti kako bi se djelovanje na okoliš tijekom rada i nakon zatvaranja postrojenja svelo na najmanju razinu, uključujući i aspekte iz članka 11. stavka 2., točaka (a), (b), (d) i (e);</p> <p>(e)prijedlog postupaka kontrole i praćenja postrojenja u skladu s člankom 10., prema potrebi, i člankom 11. stavkom 2. točkom (c);</p> <p>(f)prijedlog plana zatvaranja” uključujući i sanaciju te postupke nakon zatvaranja i praćenje u skladu s člankom 12.;</p> <p>(g)mjere za sprečavanje onečišćenja stanja voda u skladu s Direktivom 2000/60/EZ i za sprečavanje ili smanjenje ili smanjenje onečišćenja zraka i tla,u skladu s člankom 13.;</p> <p>(h)pregled stanja zemljišta koje bi moglo biti</p>			
---	--	--	--

<p>ugroženo radom postrojenja. za gospodarenje otpadom.</p> <p>Plan gospodarenja otpadom sadržava dostatne podatke kako bi nadležno tijelo moglo procijeniti sposobnost operatera da ostvari ciljeve plana gospodarenja otpadom utvrđene u stavku 2. i ispuni svoje obveze iz ove Direktive. Planom se posebno objašnjava kako izabran način i postupak iz stavka 2. točke (a) podtočke i. ispunjava ciljeve plana gospodarenja otpadom, kako je predviđeno stavkom 2. točkom (a).</p> <p>4. Plan gospodarenja otpadom preispituje se svakih pet godina i/ili, prema potrebi, izmjenjuje ako dođe do značajnih promjena u radu postrojenja za gospodarenje otpadom ili kod zbrinutog otpada. Nadležno tijelo obavješćuje se o svim izmjenama.</p> <p>5. Planovi izrađeni sukladno drugim nacionalnim zakonodavstvima ili zakonodavstvu Zajednice, koji sadrže podatke navedene u stavku 3., mogu se uporabiti ako se njima izbjegava nepotrebno dupliciranje podataka i dodatni rad operatera, pod uvjetom da se zadovolje svi zahtjevi iz stavaka od 1. do 4.</p> <p>6. Nadležno tijelo odobrava plan gospodarenja otpadom na temelju postupaka o kojima odluku donose države članice te prati njegovu provedbu.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 6.</p> <p>Sprečavanje velikih nesreća i informiranje javnosti</p> <p>1. Ovaj se članak primjenjuje na postrojenja za gospodarenje otpadom kategorije A, osim onih postrojenja za gospodarenje otpadom koja su obuhvaćena Direktivom 96/82/EZ.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje drugo zakonodavstvo Zajednice, a posebno Direktive 92/91/EEZ i 92/104/EEZ, države članice osiguravaju da se utvrde opasnosti od velikih nesreća te da se potrebni elementi uključe u projektiranje, izgradnju, rad i održavanje, zatvaranje postrojenja za gospodarenje otpadom te održavanje nakon zatvaranja kako bi se spriječile takve nesreće i ograničile njihove štetne posljedice na zdravlje ljudi i/ili okoliš, uključujući i moguće prekogranične utjecaje.</p> <p>3. Za potrebe zahtjeva iz stavka 2. svaki operater, prije početka rada, sastavlja plan</p>	<p>Članak 49.</p> <p>...</p> <p>(4) Operater postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A, osim postrojenja za gospodarenje otpadom na koje se primjenjuje propis o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, dužan je prije početka rada izraditi sustav upravljanja sigurnošću, plan sprječavanja velikih nesreća, unutarnji plan za hitne slučajeve i imenovati osobu odgovornu za uvođenje i nadzor sustava upravljanja sigurnošću.</p> <p>(5) Operater koji upravlja postrojenjem za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A dužan je nadležnom tijelu županije prije početka rada postrojenja dostaviti plan sprječavanja velikih nesreća, unutarnji plan za hitne slučajeve i dokaz o uspostavi sustava upravljanja sigurnošću i sve podatke nužne za</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)</p>

<p>sprečavanja velikih nesreća za gospodarenje otpadom od vađenja minerala i započinje s primjenom sustava upravljanja sigurnošću kojim se ona provodi u skladu s elementima utvrđenim u Prilogu I. odjeljku 1., te također započinje s primjenom i unutarnjeg plana za hitne slučajeve u kojem su navedene mjere koje se poduzimaju na samoj lokaciji u slučaju nesreće.</p> <p>U sklopu izrade tog plana, operater imenuje odgovornu osobu za sigurnost, koja je odgovorna za primjenu i periodični nadzor provedbe plana sprečavanja velikih nesreća.</p> <p>Nadležno tijelo izrađuje vanjski plan za hitne slučajeve u kojem se utvrđuju mjere koje se poduzimaju izvan lokacije u slučaju nesreće. U okviru zahtjeva za izdavanje dozvole, operater dostavlja nadležnom tijelu podatke koji su tom tijelu potrebni za izradu tog plana.</p> <p>4. Ciljevi planova za hitne slučajeve iz stavka 3. jesu sljedeći:</p> <p>(a) ograničiti i kontrolirati velike nesreće i druge nezgode kako bi se ublažile njihove posljedice, a posebno kako bi se ograničile štete po ljudsko zdravlje i okoliš;</p> <p>(b) provesti mjere potrebne za zaštitu zdravlja ljudi i okoliša od posljedica velikih nesreća i drugih nezgoda;</p> <p>(c) dostavljati potrebne informacije javnosti i</p>	<p>izradu Plana za slučaj velike nesreće izvan lokacije postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A.</p> <p>(6) Nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba izrađuje i svake tri godine razmatra, po potrebi mijenja i dostavlja tijelu državne uprave nadležnom za civilnu zaštitu Plan za slučaj velike nesreće izvan lokacije postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A, osim za postrojenja za gospodarenje otpadom na koje se primjenjuje propis o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari.</p> <p>(7) U slučaju velike nesreće, operater mora tijelu državne uprave nadležnom za civilnu zaštitu dostaviti sve bitne informacije kako bi se mogle umanjiti posljedice po ljudsko zdravlje, te procijeniti i smanjiti opseg stvarnog ili mogućeg onečišćenja okoliša i ispuniti sve zahtjeve i mjere propisane unutarnjim planom za hitne slučajeve i Planom za slučaj velike nesreće izvan lokacije postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A.</p> <p>OSTATAK ODREDBI ĆE SE PRENIJETI PRAVILNIKOM</p>		
---	---	--	--

<p>nadležnim službama ili tijelima;</p> <p>(d)osigurati sanaciju, i uklanjanje posljedica onečišćenja okoliša nakon velike nesreće.</p> <p>U slučaju velike nesreće, države članice osiguravaju da operater odmah dostavi nadležnom tijelu sve podatke potrebne da bi se ublažile njene posljedice za zdravlje ljudi te procijenio i umanjio stvarni ili mogući opseg štete za okoliš.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da se zainteresiranoj javnosti pruži, rano i učinkovito, mogućnost da sudjeluje u pripremi ili izmjenama vanjskog plana za hitne slučajeve koji se izrađuje u skladu sa stavkom 3. U tu svrhu, zainteresirana se javnost obavješćuje o bilo kojem takvom prijedlogu te joj se stavljaju na raspolaganje sve bitne informacije, uključujući, inter alia, informacije o pravu sudjelovanja u donošenju odluka i o nadležnom tijelu kojem se mogu dostaviti primjedbe i pitanja.</p> <p>Države članice osiguravaju da zainteresirana javnost ima pravo iznijeti primjedbe u razumnom roku te da se te primjedbe na primjeren način uzmu u obzir prilikom donošenja odluke o vanjskom planu za hitne slučajeve.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da se zainteresiranoj javnosti stave na raspolaganje, besplatno i neposredno, informacije o sigurnosnim mjerama i</p>			
--	--	--	--

<p>potrebnim aktivnostima u slučaju nesreće, koje sadržavaju barem elemente navedene u Prilogu I. odjeljku 2.</p> <p>Te se informacije preispituju svake tri godine i ažuriraju prema potrebi.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Zahtjev i dozvola</p> <p>1. Nijedno postrojenje za gospodarenje otpadom ne smije početi raditi prije nego pribavi dozvolu koju izdaje nadležno tijelo. Dozvola sadržava elemente predviđene stavkom 2. ovog članka i u njoj je jasno navedena kategorija postrojenja za gospodarenje otpadom u skladu s mjerilima iz članka 9.</p> <p>Pod uvjetom da zadovoljava sve zahtjeve iz ovog članka, svaka dozvola izdana na temelju drugog nacionalnog zakonodavstva ili zakonodavstva Zajednice može se kombinirati da bi se dobila jedinstvena dozvola, pri čemu operater ili nadležno tijelo takvim oblikom izbjegava nepotrebno dupliciranje informacija i ponavljanje radnji. Za podatke navedene u stavku 2. može se izdati jedna jedinstvena dozvola ili nekoliko dozvola, pod uvjetom da se zadovolje svi zahtjevi iz ovog članka.</p>	<p>Stavak 1. prva rečenica je prenesena člankom 50.</p> <p>(1) Operater, koji upravlja postrojenjem za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, može, nakon što ishodi dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, početi s radom postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.</p> <p>Stavak 1. druga rečenica prenesena je člankom 50.</p> <p>...</p> <p>(3) Dozvolom za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije određuje se:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. operater postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije 2. naziv eksploatacijskog polja 3. vrsta otpada, postupak i kapacitet zbrinjavanja otpada 4. primjena najboljih raspoloživih tehnika, uzimajući u obzir tehničko-tehnološke karakteristike postrojenja 	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)</p>

<p>2. Zahtjev za izdavanje dozvole obvezno sadržava sljedeće podatke:</p> <p>(a) osobne podatke o operateru;</p> <p>(b) prijedlog mjesta za postrojenje za gospodarenje otpadom, uključujući mogućih alternativnih mjesta;</p> <p>(c) plan gospodarenja otpadom u skladu s člankom 5.;</p> <p>(d) odgovarajuća rješenja u vezi s financijskim jamstvom ili istovrsnim jamstvom, kako je predviđeno člankom 14.;</p> <p>(e) podatke koje daje operater sukladno članku 5. Direktive 85/337/EEZ (19) ako se tom Direktivom zahtijeva procjena utjecaja na okoliš.</p> <p>3. Nadležno tijelo izdaje dozvolu samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) operater ispunjava sve bitne zahtjeve postavljene ovom Direktivom;</p> <p>(b) gospodarenje otpadom nije u neposrednoj suprotnosti s provedbom odgovarajućeg plana ili planova gospodarenja otpadom iz članka 7. Direktive 75/442/EEZ te da provedbu ne ometa na neki drugi način.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nadležna tijela periodično ponovno razmatraju i, prema potrebi, ažuriraju uvjete dozvole:</p> <p>— ako dođe do značajnih promjena u radu</p>	<p>za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, geografski položaj i stanje okoliša</p> <p>5. klasifikacija postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije</p> <p>6. lokacija postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije</p> <p>7. obveze operatera postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije</p> <p>8. iznos financijskog jamstva propisanog člankom 53. ovoga Zakona i</p> <p>9. rok važenja dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.</p> <p>Stavak 1. treću rečenicu nije nužno prenositi jer propisuje mogućnost.</p> <p>Stavak 2. je prenesen člankom 51.</p> <p>(1) Zahtjev za dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije sadrži:</p> <p>1. podatke o operateru postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije</p> <p>2. naziv istražnog prostora ili eksploatacijskog polja</p> <p>3. vrstu otpada i postupak zbrinjavanja otpada</p> <p>4. prijedlog lokacija postrojenja za</p>		
---	---	--	--

<p>postrojenja za gospodarenje otpadom ili zbrinutog otpada;</p> <p>—na temelju rezultata praćenja stanja o kojima je izvijestio operater u skladu s člankom 11. stavkom 3., ili inspekcije provedene u skladu s člankom 17.;</p> <p>—na temelju razmjene podataka o značajnim promjenama u najboljim raspoloživim tehnikama u skladu s člankom 21. stavkom 3.</p> <p>5. Podaci sadržani u dozvoli izdanoj na temelju ovog članka stavljaju se na raspolaganje nadležnim nacionalnim statističkim tijelima i onima Zajednice kada se traže u statističke svrhe. Povjerljivi podaci koje sadržavaju poslovnu tajnu, kao što su podaci o poslovnim odnosima i strukturi troškova te opsegu pričuve mineralnih sirovina, ne objavljuju se.</p>	<p>gospodarenje otpadom iz rudarske industrije</p> <p>5. plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije</p> <p>6. rješenje o prihvatljivosti zahvata za okoliš s mjerama zaštite okoliša i programom praćenja stanja okoliša za zahvat za koji je propisana obvezna procjena utjecaja zahvata na okoliš</p> <p>7. opis primjene najboljih raspoloživih tehnika, uzimajući u obzir tehničko-tehnološke karakteristike postrojenja, geografski položaj i stanje okoliša</p> <p>8. plan sprječavanja velikih nesreća</p> <p>9. unutarnji plan za hitne slučajeve</p> <p>10. dokaz o uspostavi sustava upravljanja sigurnošću ako je tako propisano pravilnikom iz članka 48. stavka 11. ovoga Zakona</p> <p>11. dokaz o financijskom jamstvu iz članka 53. ovoga Zakona i</p> <p>12. podatke propisane pravilnikom iz članka 48. stavka 11. ovoga Zakona.</p> <p>Stavak 3. je prenesen člankom 51.</p> <p>(4) Dozvola za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije ne može se izdati ako operater ne ispunjava zahtjeve propisane pravilnikom iz članka 48. stavka 11. ovoga Zakona i ako bi takva dozvola bila protivna Planu gospodarenja</p>		
---	--	--	--

	<p>otpadom Republike Hrvatske.</p> <p>Stavak 4. je prenesen člankom člankom 52.</p> <p>(1) Operater je dužan podnijeti prijedlog za izmjenu dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije tijelu iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona ako su se promijenile okolnosti koje utječu na ostvarivanje prava dodijeljenih dozvolom za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.</p> <p>(2) Promijenjene okolnosti koje utječu na ostvarivanje prava dodijeljenih dozvolom za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije iz stavka 1. ovoga članka uključuju sljedeće: značajne promjene u svezi rada postrojenja i gospodarenja otpadom iz rudarske industrije, rezultate praćenja i mjerenja koji su propisani dozvolom za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, rezultate inspekcijskog nadzora, značajne promjene u najbolje raspoloživim tehnikama koje se primjenjuju dozvolom, promjene u iznosu financijskog jamstva određenog dozvolom povezanih s radovima nužnim za sanaciju zemljišta onečišćenog radom postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije sukladno Planu</p>		
--	---	--	--

	<p>gospodarenja otpadom iz rudarske industrije</p> <p>Stavak 5. je djelomično prenesen člankom 129.</p> <p>(2) Informacijski sustav je sastavni dio informacijskog sustava zaštite okoliša, koji se vodi prema zakonu kojim se uređuje zaštita okoliša, a sadrži:</p> <p>...</p> <ul style="list-style-type: none"> - o obveznicima izrade plana gospodarenja otpadom iz rudarske industrije - o postrojenjima za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, planovima, suglasnostima te dozvolama za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kao i zatvorenim i napuštenim postrojenjima za obradu otpada iz rudarske industrije <p>Preostale odredbe stavka 5. će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p>		
<p>Članak 8.</p> <p>Sudjelovanje javnosti</p> <p>1. Javnosti se putem javnih objava ili drugim prikladnim sredstvima, kao što su raspoloživi elektronički mediji, dostavljaju informacije, već na početku postupka izdavanja dozvole ili najkasnije kada ih je</p>	<p>Članak 51.</p> <p>(9) Tijelo iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona provodi postupak informiranja i sudjelovanja javnosti o podnesenom zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kojim se javnosti daje pravo na:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)</p>

<p>moguće razumno dostaviti, o:</p> <p>(a) zahtjevu za izdavanje dozvole;</p> <p>(b) prema potrebi, informaciju da je odluka o zahtjevu za izdavanje dozvole podložna međusobnom savjetovanju država članica u skladu s člankom 16.;</p> <p>(c) podacima o nadležnim tijelima odgovornima za donošenje odluka, onima od kojih se mogu pribaviti odgovarajući podaci, onima kojima se mogu dostaviti primjedbe ili pitanja, te potankostima o rokovima za dostavljanje primjedbi ili pitanja;</p> <p>(d) prirodi mogućih odluka;</p> <p>(e) prema potrebi, potankostima u vezi s prijedlogom za ažuriranje dozvole ili uvjeta dozvole;</p> <p>(f) vremenu i mjestima gdje, ili medijima preko kojih se obznanjaju informacije;</p> <p>(g) potankostima o organizaciji sudjelovanja javnosti u skladu sa stavkom 7.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se javnosti, u primjerenom roku, stavi na raspolaganje sljedeće:</p> <p>(a) u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, glavna izvješća i prijedlozi dostavljeni nadležnom tijelu u vrijeme kada se javnost izvijestilo u skladu sa stavkom 1.;</p> <p>(b) u skladu s odredbama Direktive 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o pristupu javnosti informacijama o okolišu (20),</p>	<p>1. informacije da je podnesen zahtjev za dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, podaci o operateru i lokaciji postrojenja</p> <p>2. informaciju da je o zahtjevu za dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije obaviještena druga država radi mogućeg prekograničnog utjecaja rada postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije</p> <p>3. sve podatke koji su u skladu s propisom o zaštiti okoliša, a prema mišljenju nadležnog tijela, relevantni za izdavanje ili izmjenu predmetne dozvole</p> <p>4. podatke o nadležnom tijelu za rješavanje zahtjeva i dostavljanje primjedbi ili pitanja te rokove za dostavu istih</p> <p>5. informaciju o prirodi mogućih odluka</p> <p>6. informacije o zahtjevu za izmjenu i dopunu dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, ako je primjenjivo</p> <p>7. informaciju o rokovima, mjestu ili mediju gdje će se podaci objaviti i</p> <p>8. detaljne podatke o načinu sudjelovanja javnosti.</p> <p>(10) Tijelo iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona u skladu s informacijom o podnesenom zahtjevu za ishođenje dozvole za gospodarenje</p>		
--	--	--	--

<p>sve informacije pored onih navedenih u stavku 1. ovog članka koje su bitne za donošenje odluke u skladu s člankom 7. ove Direktive, a koje su postale dostupne tek pošto je javnost obaviještena u skladu sa stavkom 1. ovog članka.</p> <p>3. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi, u skladu sa stavkom 1. ovog članka, javnost bila obaviještena o ažuriranim uvjetima za izdavanje dozvole sukladno članku 7. stavku 4.</p> <p>4. Zainteresirana javnost ima pravo izraziti svoje primjedbe i mišljenja nadležnom tijelu prije donošenja odluke.</p> <p>5. Rezultati savjetovanja održanih sukladno ovom članku uzimaju se u obzir prilikom donošenja odluke.</p> <p>6. Nakon donošenja odluke, nadležno tijelo, u skladu s odgovarajućim postupcima, o tome obavješćuje zainteresiranu javnost te joj stavlja na raspolaganje sljedeće podatke:</p> <p>(a) sadržaj odluke, uključujući i primjerak dozvole;</p> <p>(b) razloge i obrazloženja na kojima se temelji odluka.</p> <p>7. Države članice, na temelju ovog članka, određuju detaljne postupke koji omogućuju javnosti učinkovitu pripremu i sudjelovanje.</p>	<p>otpadom iz rudarske industrije omogućit će javnosti uvid u dokumentaciju zahtjeva za izdavanje, izmjenu i dopunu predmetne dozvole i u dokumentaciju zahtjeva zaprimljenu nakon objave podataka.</p> <p>(11) Tijelo iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona dužno je razmotriti zaprimljene komentare u postupku rješavanja o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, i očitovanje o prihvatljivosti istih objaviti na mrežnoj stranici zajedno s rješenjem o rješavanju upravne stvari o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.</p> <p>(12) Javno savjetovanje o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije provodi se putem središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 9.</p> <p>Sustav klasifikacije postrojenja za gospodarenje otpadom</p> <p>U svrhu ove Direktive, nadležna tijela klasificiraju postrojenja za gospodarenje otpadom kao postrojenje za gospodarenje otpadom kategorije A u skladu s mjerilima utvrđenim u Prilogu III.</p>	<p>Članak 48.</p> <p>...</p> <p>(3) Postrojenje za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije klasificira se kao kategorija A u sljedećim slučajevima:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ako se temeljem prethodne procjene opasnosti ustanovi da propust ili pogrešna izvedba, kao npr. urušavanje otpadnog jalovišta ili pucanje brane može prouzročiti veliku nesreću, uzimajući u obzir čimbenike kao što su trenutna ili buduća veličina postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, količina otpada, lokacija postrojenja i utjecaj postrojenja na okoliš 2. ako se u postrojenju za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije pohranjuje i/ili akumulira opasni otpad 3. ako sadrži tvari ili pripravke koji se smatraju opasnim prema propisu koji uređuje kemikalije. 	U potpunosti preuzeto	

<p>Članak 10.</p> <p>Eksploatacijske jame</p> <p>1. Države članice osiguravaju da operater, pri vraćanju otpada nastalog površinski ili podzemnim vađenjem minerala natrag u eksploatacijske jame radi sanacije ili izgradnje, poduzme odgovarajuće mjere kako bi:</p> <p>1.osigurao stabilnost otpada od vađenja minerala u skladu s, mutatis mutandis, člankom 11. stavkom 2.;</p> <p>2.spriječio onečišćenje tla, površinskih i podzemnih voda u skladu s, mutatis mutandis, člankom 13. stavcima 1., 3. i 5.;</p> <p>3.osigurao praćenje otpada od vađenja minerala i eksploatacijske jame u skladu s, mutatis mutandis, člankom 12. stavcima 4. i 5.</p> <p>2. Direktiva 1999/31/EZ se i dalje primjenjuje, prema potrebi, na otpad koji nije otpad od istraživanja i eksploatacije mineralnih sirovina, a koji se koristi za zatrpavanje eksploatacijske jame.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)
--	--	---------------	---

<p>Članak 11.</p> <p>Gradnja i upravljanje postrojenjima za gospodarenje otpadom</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da se upravljanje postrojenjem za gospodarenje otpadom povjeri osobi koja je za to nadležna te da se omogući tehnički razvoj i obuka osoblja.</p> <p>2. Nadležno tijelo utvrđuje da operater prilikom gradnje novog postrojenja za gospodarenje otpadom ili izmjene postojeće, osigura:</p> <p>(a) da je postrojenje za gospodarenje otpadom odgovarajuće smješteno, uzimajući u obzir posebne obveze Zajednice ili nacionalne obveze u vezi sa zaštićenim područjima te geološkim, hidrološkim, hidrogeološkim, seizmičkim i geotehničkim čimbenicima, te projektirana tako da zadovoljava potrebne uvjete za kratkoročno i dugoročno sprečavanje onečišćenje tla, zraka, podzemnih ili površinskih voda, posebno uzimajući u obzir direktive 76/464/EEZ (21), 80/68/EEZ (22) i 2000/60/EZ, te da je osigurano djelotvorno sakupljanje onečišćenih i procjednih voda kako i kada to zahtijeva dozvola, i da se smanjuje erozija uzrokovana vodom ili vjetrom, u onoj</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)
---	--	---------------	---

<p>mjeri u kojoj je to tehnički moguće i ekonomski izvedivo;</p> <p>(b) da je postrojenje za gospodarenje otpadom izgrađeno, i da se održava na način koji osigurava fizikalnu stabilnost, i sprečava kratkoročno i dugoročno onečišćenje tla, zraka, površinskih ili podzemnih voda, i da se moguća šteta krajobraza smanji na najmanju moguću mjeru;</p> <p>(c) da se izrade odgovarajući planovi i rješenja za redovito praćenje i inspekciju postrojenja za gospodarenje otpadom koje obavljaju nadležne osobe, te za poduzimanje mjera u slučaju da postoje dokazi koji ukazuju na nestabilnost ili na onečišćenje voda i tla;</p> <p>(d) da se izrade odgovarajući planovi i rješenja za sanaciju zemljišta i zatvaranje postrojenja za gospodarenje otpadom;</p> <p>(e) da se izrade odgovarajući planovi i rješenja za upravljanje postrojenjem za gospodarenje otpadom u fazi nakon zatvaranja.</p> <p>Kako bi se osigurao odgovarajući prijenos podataka, posebno u slučaju zamjene operatera, vodi se evidencija o praćenju i inspekcijama iz točke (c), zajedno s dokumentacijom dozvole.</p> <p>3. Operater, bez nepotrebne odgode i u svakom slučaju najkasnije u roku od 48 sati, uredno obavješćuje nadležno tijelo o svakom slučaju koji bi mogao ugroziti stabilnost</p>			
--	--	--	--

<p>postrojenja za gospodarenje otpadom te o bilo kojim štetnim utjecajima na okoliš otkrivenim tijekom postupaka kontrole i praćenja postrojenja za gospodarenje otpadom. Prema potrebi, operater provodi unutarnji plan za hitne slučajeve te se pridržava svih drugih uputa nadležnog tijela u vezi s potrebnim mjerama za normalizaciju stanja.</p> <p>Operater snosi troškove potrebnih mjera.</p> <p>Operater u rokovima koje odredi nadležno tijelo, a u svakom slučaju jednom godišnje, nadležnom tijelu dostavlja, na temelju ukupnih podataka, sve rezultate praćenja kako bi dokazalo da su ispunjeni uvjeti dozvole i da su se stekla veća saznanja o ponašanju otpada i postrojenja za gospodarenje otpadom. Na temelju ovog izvješća, nadležno tijelo može odlučiti da je potrebna potvrda neovisnog stručnjaka.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Postupci za zatvaranje i nakon zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom</p> <p>1. Države članice poduzimaju mjere da bi se osigurala usklađenost sa stavicima od 2. do 5.</p> <p>2. Postupak zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom započinje tek ako se</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)</p>

<p>zadovolji jedan od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a)ispunjeni su odgovarajući uvjeti za zatvaranje koji su navedeni u dozvoli;</p> <p>(b)na zahtjev operatera; nadležno je tijelo izdalo ovlaštenje za zatvaranje;</p> <p>(c)nadležno tijelo je, u tu svrhu, izdalo utemeljenu odluku.</p> <p>3. Postrojenje za gospodarenje otpadom može se smatrati konačno zatvorenim tek nakon što je nadležno tijelo, bez nepotrebnog odlaganja, provelo završnu inspekciju lokacije, procijenilo sva izvješća koja je dostavio operater, potvrdilo da je zemljište, koje je opterećivala postrojenje za gospodarenje otpadom, sanirano te operateru dostavilo odobrenje za zatvaranje.</p> <p>To odobrenje ni u kojem slučaju ne umanjuje obveze operatera na temelju uvjeta dozvole i drugih zakonskih propisa.</p> <p>4. Operater je odgovoran, nakon konačnog zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom i ne dovodeći u pitanje bilo koje nacionalno zakonodavstvo ili zakonodavstvo Zajednice koje uređuje odgovornost posjednika otpada, za održavanje, praćenje, kontrolu i korektivne mjere u razdoblju nakon zatvaranja koje zahtijeva nadležno tijelo, uzimajući u obzir vrstu i trajanje opasnosti, osim u slučajevima kada nadležno tijelo odluči da od operatera preuzme te</p>			
--	--	--	--

<p>zadaće.</p> <p>5. Operater kontrolira, inter alia, fizikalnu i kemijsku stabilnost postrojenja za gospodarenje otpadom i smanjuje na najmanju mjeru bilo kakve negativne utjecaje na okoliš, posebno na površinske i podzemne vode, ako nadležno tijelo smatra da je, nakon zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom, to potrebno kako bi se ispunili bitni zahtjevi u vezi s okolišem utvrđeni u zakonodavstvu Zajednice, a posebno oni u direktivama 76/464/EEZ, 80/68/EEZ i 2000/60/EZ, tako da osigurava:</p> <p>(a) da se kontrolnim i mjernim uređajima, uvijek spremnim za uporabu, prate i održavaju sve strukture postrojenja za gospodarenje otpadom;</p> <p>(b) da se, prema potrebi, preljevni i odljevni kanali održavaju čistima i prohodnima.</p> <p>6. Nakon zatvaranja postrojenja, operater obavješćuje, bez odlaganja, nadležno tijelo o svim događajima ili razvoju događaja koji bi mogli utjecati na stabilnost postrojenja za gospodarenje otpadom, te o svim značajnim štetnim utjecajima na okoliš koji su otkriveni postupcima kontrole i praćenja. Operater provodi, prema potrebi, unutarnji plan za hitne slučajeve te se pridržava svih drugih uputa nadležnog tijela u vezi s mjerama potrebnim za poboljšanje stanja.</p> <p>Operater snosi troškove mjera koje treba</p>			
--	--	--	--

<p>poduzeti.</p> <p>U slučajevima i u rokovima koje odredi nadležno tijelo, operater nadležnim tijelima dostavlja, na temelju ukupnih podataka, sve rezultate praćenja kako bi dokazao da je zadovoljio uvjete iz dozvole i povećala saznanja o ponašanju otpada i postrojenja za gospodarenje otpadom.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Sprečavanje pogoršanja stanja voda, onečišćenja zraka i tla</p> <p>1. Nadležno tijelo utvrđuje da je operater poduzela potrebne mjere kako bi zadovoljila standarde Zajednice o zaštiti okoliša, a posebno kako bi spriječila, u skladu s Direktivom 2000/60/EZ, pogoršavanje kvalitete voda, inter alia:</p> <p>(a) procjenom mogućnosti nastajanja procjednih voda, uključujući sadržaj onečišćujućih tvari u procjednim vodama, u otpadu istraživanja i eksploatacije mineralnih sirovina nastalom tijekom rada i nakon zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom i određivanjem kvalitete vode postrojenja za gospodarenje otpadom;</p> <p>(b) sprečavanjem ili smanjenjem na najmanju moguću mjeru nastajanje procjednih voda i onečišćenja površinskih i podzemnih</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)</p>

<p>voda i tla otpadom od mineralnih sirovina;</p> <p>(c)skupljanjem i obradom onečišćenih i procjednih voda iz postrojenja za gospodarenje otpadom do ispunjavanja odgovarajućih normi za njihovo ispuštanje u vodeni recipijent.</p> <p>2. Nadležno tijelo osigurava da operater poduzima odgovarajuće mjere za sprečavanje ili smanjenje emisija prašine i plina.</p> <p>3. Kada je nadležno tijelo, na temelju provedenog postupka procjene utjecaja na okoliš, posebno uzimajući u obzir direktive 76/464/EEZ, 80/68/EEZ ili 2000/60/EZ, odlučilo da nije potrebno skupljanje i obrada procjednih voda, ili ako je bilo utvrđeno da postrojenje za gospodarenje otpadom ne utječe na tlo, podzemne ili površinske vode, zahtjevi utvrđeni u stavku 1. točkama (b) i (c) mogu se ublažiti ili se može od njih odustati.</p> <p>4. Države članice postavljaju uvjet operateru da zadovolji relevantne zahtjeve direktiva 76/464/EEZ, 80/68/EEZ i 2000/60/EZ u vezi sa zbrinjavanjem otpada od vađenja minerala u krutom ili tekućem obliku ili u obliku mulja u bilo koji vodeni recipijent koji nije izgrađen za zbrinjavanje otpada od vađenja minerala.</p> <p>5. Kad se otpad od vađenja minerala vraća</p>			
---	--	--	--

<p>u iskorištene eksploatacijske jame, nastale površinskim ili podzemnim vađenjem koje smiju biti poplavljene nakon zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom, operater poduzima potrebne mjere da spriječi ili smanji na najmanju mjeru pogoršanje onečišćenje vode, i tla u skladu s, mutatis mutandis, stavcima od 1. i 3. Operater dostavlja nadležnom tijelu podatke potrebne kako bi se osigurala usklađenost s obvezama Zajednice, posebno onima iz Direktive 2000/60/EZ.</p> <p>6. Kad se radi o akumulaciji u kojoj je prisutan cijanid, operater osigurava da se, uporabom najbolje raspoložive tehnike koncentracija lako topivih cijanida u akumulaciji smanji na najnižu moguću razinu, i da, u svakom slučaju, u postrojenjima za gospodarenje otpadom za koja su izdane dozvole prije 1. svibnja 2008. ili koja na taj datum rade, koncentracija lako topivih cijanida na ispustu iz postrojenja za obradu u akumulaciju ne prelazi 50 ppm od 1. svibnja 2008., 25 ppm od 1. svibnja 2013., 10 ppm od 1. svibnja 2018. i 10 ppm u postrojenjima za gospodarenje otpadom za koja se izdaje dozvola nakon 1. svibnja 2008.</p> <p>Na zahtjev nadležnog tijela, operater, putem procjene opasnosti kojom se uzimaju u obzir uvjeti vezani za lokaciju, dokazuje da te granične vrijednosti koncentracije nije potrebno dodatno smanjivati.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 14.</p> <p>Financijsko jamstvo</p> <p>1. Prije početka bilo kakve djelatnosti koja uključuje skupljanje ili zbrinjavanje otpada od vađenja minerala u postrojenju za gospodarenje otpadom, nadležno tijelo zahtijeva financijsko jamstvo (npr. u obliku financijskog depozita, uključujući uzajamne jamstvene fondove koje financira industrija) ili istovrijedno jamstvo u skladu s postupcima o kojima odlučuju države članice tako da se:</p> <p>(a) ispunje sve obveze iz dozvole izdane sukladno ovoj Direktivi, uključujući i one koje proizlaze iz odredaba koje se odnose na razdoblje nakon zatvaranja;</p> <p>(b) odmah, u bilo koje vrijeme, može raspolagati sredstvima za sanaciju zemljišta onečišćenog radom postrojenja za gospodarenje otpadom, u skladu s planom gospodarenja otpadom koji je pripremljen u skladu s člankom 5. i kojega zahtijeva dozvola iz članka 7.</p>	<p>Članak 53.</p> <p>(1) Pravna i fizička osoba – obrtnik koja je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije dužna je prije početka i za svo vrijeme obavljanja postupaka odobrenih dozvolom raspolagati financijskim jamstvom (financijski polog, što uključuje i zajednički industrijski garancijski fond) ili odgovarajućim ekvivalentnim financijskim instrumentom određenim u skladu s Odlukom Komisije 2009/335/EZ od 20. travnja 2009. o tehničkim smjernicama za uspostavljanje financijskog jamstva u skladu s Direktivom 2006/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o gospodarenju otpadom od industrija vađenja minerala (priopćena pod brojem dokumenta C(2009) 2798) (SL L 101, 21.4.2009.), kojim nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba osigurava:</p> <p>1. izvršenje obveza propisanih dozvolom za gospodarenje otpadom</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)</p>

<p>2. Izračun jamstva iz stavka 1. obavlja se na temelju:</p> <p>(a)vjerojatnih utjecaja postrojenja za gospodarenje otpadom na okoliš, uzimajući u obzir posebno kategoriju postrojenja, karakteristike otpada i buduću namjenu saniranog zemljišta;</p> <p>(b)pretpostavke da sve potrebne radove za sanaciju procjenjuje i vrši neovisna i za to stručno osposobljena treća osoba.</p> <p>3. Iznos financijskog jamstva povremeno se prilagođava u skladu s radovima nužnim za sanaciju zemljišta onečišćenog radom postrojenja za gospodarenje otpadom, kako je opisano u planu gospodarenja otpadom pripremljenom u skladu s člankom 5. i koje zahtijeva dozvola iz članka 7.</p> <p>4. Kad nadležno tijelo odobri zatvaranje postrojenja u skladu s člankom 12. stavkom 3., ono operateru izdaje rješenje kojim ga oslobađa od obveza jamstva iz stavka 1. ovog članka, osim od obveza nakon zatvaranja iz članka 12. stavka 4.</p>	<p>iz rudarske industrije, što uključuje svako obvezno postupanje na postrojenju za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije nakon njegovog zatvaranja i</p> <p>2. da su za sve vrijeme rada postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije dostupna sredstva za sanaciju zemljišta onečišćenog radom postrojenja sukladno Planu gospodarenja otpadom iz rudarske industrije i dozvoli za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.</p> <p>(2) Iznos financijskog jamstva se utvrđuje na temelju:</p> <p>– mogućih utjecaja postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije na okoliš, uzimajući u obzir kategoriju postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, svojstva otpada i buduću namjenu saniranog zemljišta</p> <p>– pretpostavke da će procjenu i izvršenje svih potrebnih radova za sanaciju izraditi neovisni stručni procjenitelj.</p>		
---	--	--	--

<p>Članak 15.</p> <p>Odgovornost za zaštitu okoliša</p> <p>Prilogu III. Direktivi 2004/35/EZ dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„13. Gospodarenje otpadom od vađenja minerala u skladu s Direktivom 2006/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o gospodarenju otpadom od industrija vađenja minerala (23).”</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o odgovornosti za štete u okolišu (NN 31/17) članak/članci PRILOG III. 11.
<p>Članak 16.</p> <p>Prekogраниčni utjecaji</p> <p>1. Ako država članica u kojoj se nalazi postrojenje za gospodarenje otpadom ocjeni da će rad postrojenja za gospodarenje otpadom kategorije A vjerojatno imati značajan utjecaj na okoliš u drugoj državi članici i time prouzročiti opasnost za ljudsko zdravlje u toj državi i ako država članica u kojoj može vjerojatno doći do takvog utjecaja na okoliš to zahtijeva, država članica na čijem je području podnesen zahtjev za izdavanje dozvole sukladno članku 7., dostavlja drugoj državi članici podatke pribavljene na temelju tog članka u isto vrijeme kada ih je stavila na raspolaganje svojim državljanima.</p> <p>Ti podaci služe kao temelj za sva potrebna savjetovanja u okviru bilateralnih odnosa</p>	<p>Članak 51.</p> <p>...</p> <p>(5) Kad nadležno tijelo iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona, u postupku rješavanja o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije za postrojenje za gospodarenje otpadom kategorije A, ocjeni da bi rad postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije mogao imati značajan utjecaj na okoliš i zdravlje ljudi u drugoj državi ili na zahtjev druge države, nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba putem Ministarstva obavještava nadležno tijelo druge države u isto vrijeme kada je pokrenuto javno savjetovanje iz stavka 9. ovoga članka o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije i dostavlja sve pribavljene podatke u</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>dviju država članica na temelju uzajamnosti i istovrijednosti.</p> <p>2. Države članice u okviru svojih bilateralnih odnosa osiguravaju da, u slučajevima iz stavka 1., i zainteresiranoj javnosti države članice koja bi mogla biti izložena značajnom utjecaju na okoliš ostavi dovoljno vremena za proučavanje zahtjeva za izdavanje dozvole kako bi imala pravo dati primjedbe prije nego nadležno tijelo donese odluku.</p> <p>3. Država članica osigurava da, u slučaju nesreće u koju je bila uključeno postrojenje za gospodarenje otpadom, kako je utvrđeno u stavku 1. ovog članka, odmah dostavi drugoj državi članici podatke koje je dostavio operater nadležnom tijelu u skladu s člankom 6. stavkom 4., kako bi se na najmanju mjeru smanjile posljedice nesreće na ljudsko zdravlje te procijenio i na najmanju mjeru smanjio opseg stvarne i moguće štete za okoliš.</p>	<p>okviru zahtjeva za dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije.</p> <p>(6) Podaci koje Ministarstvo dostavi drugoj državi u sklopu obavijesti iz stavka 5. ovoga članka čine osnovu svih potrebnih savjetovanja u okviru bilateralnih odnosa dviju država na temelju uzajamnosti i istovrijednosti.</p> <p>(7) Postupak informiranja i sudjelovanja javnosti druge države, koja bi mogla biti izložena značajnom utjecaju na okoliš zbog rada postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A, provodi nadležno tijelo druge države tijekom postupka rješavanja o zahtjevu za izdavanja ili izmjenu dozvole za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije prije donošenja rješenja.</p> <p>(8) U slučaju nesreće u koju je bilo uključeno postrojenje za gospodarenje otpadom iz stavka 5. ovoga članka nadležno tijelo putem Ministarstva dostavlja drugoj državi podatke koje je operater dužan dostaviti nadležnom tijelu u slučaju velike nesreće kako bi se na najmanju mjeru smanjile posljedice nesreće na ljudsko zdravlje te procijenio i na najmanju mjeru smanjio opseg stvarne i moguće štete za okoliš.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 17.</p> <p>Inspekcije koje provodi nadležno tijelo</p> <p>1. Prije započinjanja postupaka zbrinjavanja, a zatim u redovitim razmacima, uključujući i razdoblje nakon zatvaranja koje utvrđuje zainteresirana država članica, nadležno tijelo obavlja inspekciju nad svim postrojenjima za gospodarenje otpadom iz članka 7. kako bi osiguralo da su ispunjeni odgovarajući uvjeti iz dozvole. Pozitivni nalaz ni u kojem slučaju ne umanjuje odgovornost operatera, a koja proizlazi iz uvjeta propisanih dozvolom.</p> <p>2. Države članice od operatera zahtijevaju da ažurno vodi očevidnik o svim postupcima gospodarenja otpadom i da ga stavi na raspolaganje nadležnom tijelu koje obavlja inspekciju te da osigura da se, u slučaju da dođe do zamjene operatera tijekom upravljanja postrojenjem za gospodarenje otpadom, na odgovarajući način najnoviji podaci unesu u očevidnik u vezi sa</p>	<p>Članak 137.</p> <p>...</p> <p>(4) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na gospodarenje otpadom iz rudarske industrije provode rudarski inspektori i energetske inspektori za naftno rudarstvo Državnog inspektorata (u daljnjem tekstu: rudarski inspektor).</p> <p>OSTATAK ODREDBI ĆE SE PRENIJETI PRAVILNIKOM</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)</p>

<p>gospodarenjem otpadom u postrojenju za gospodarenje otpadom.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Obveza izvješćivanja</p> <p>1. Svake tri godine države članice dostavljaju Komisiji izvješće o provedbi ove Direktive. Izvješće se izrađuje na temelju upitnika ili prijedloga koje donosi Komisija u skladu s postupkom iz članka 23. stavka 2. Izvješće se dostavlja Komisiji u roku od devet mjeseci nakon isteka trogodišnjeg razdoblja na koje se odnosi.</p> <p>Komisija objavljuje izvješće o provedbi ove Direktive u roku od devet mjeseci nakon njegova primitka od država članica.</p> <p>2. Svake godine države članice dostavljaju Komisiji informacije o događajima o kojima su izvijestili operateri u skladu s člankom 11. stavkom 3. i člankom 12. stavkom 6. Komisija ove podatke daje na raspolaganje državama članicama na njihov zahtjev. Ne dovodeći u pitanje zakonodavstvo Zajednice o pristupu javnosti informacijama o okolišu, države članice daju informacije na</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)</p>

<p>raspolaganje zainteresiranoj javnosti na njezin zahtjev.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Sankcije</p> <p>Države članice utvrđuju pravila o sankcijama za kršenje odredbi nacionalnog prava usvojenih u skladu s ovom Direktivom te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu provedbu. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p>	<p>Članak 166.</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 200.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba koja:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ne ispuni obveze određene provedbenim propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona 2. ne ispunjeni obveze određene provedbenim propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona u utvrđenom roku i 3. ne ispuni obveze određene provedbenim propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona na propisani način. . <p>(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 6. ovoga članka, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba – obrtnik: ovlašten za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom, vlasnik otpada, posjednik otpada, proizvođač proizvoda, proizvođač otpada, prodavatelj, prijevoznik, posrednik, trgovac otpadom, izvoznik, uvoznik, provoznik, ovlaštenik, koncesionar te druga osoba nad kojima je proveden nadzor, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba u svojstvu posjednika otpada, vlasnika otpada i druge osobe nad kojom je proveden nadzor novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 189.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“, broj 94/13, 73/17, 14/19 i 98/19), osim članka 172. koji prestaje važiti stupanjem na snagu propisa iz

	članka 184. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.		
<p>Članak 20.</p> <p>Popis zatvorenih postrojenja za gospodarenje otpadom</p> <p>Države članice osiguravaju izradu i povremeno ažuriranje popisa zatvorenih postrojenja za gospodarenje otpadom, uključujući i napuštena postrojenja za gospodarenje otpadom, koja su smještena na njihovu području, a koja uzrokuju značajne negativne utjecaje na okoliš ili mogu srednjoročno ili kratkoročno predstavljati ozbiljnu prijetnju ljudskom zdravlju ili okolišu. Takav popis, koji je dostupan javnosti, zaključuje se do 1. svibnja 2012., uzimajući u obzir metodologije iz članka 21. ako postoje.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)

<p>Članak 21.</p> <p>Razmjena podataka</p> <p>1. Komisija, uz pomoć Odbora iz članka 23., osigurava prikladnu razmjenu tehničkih i znanstvenih podataka između država članica radi razvijanja metodologija s obzirom na:</p> <p>(a) provedbu članka 20.;</p> <p>(b) sanaciju zatvorenih postrojenja za gospodarenje otpadom koja su navedena u članku 20. kako bi se zadovoljili zahtjevi članka 4. Takve metodologije omogućuju donošenje najprikladnijih postupaka za procjenu opasnosti i sanacijskih mjera uzimajući u obzir različite geološke, hidrogeološke i klimatske značajke u Europi.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo prati ili se informira o razvoju najboljih raspoloživih tehnika.</p> <p>3. Komisija organizira razmjenu podataka o najboljim raspoloživim tehnikama između država članica i zainteresiranih organizacija, s njima povezanim praćenjem i njihovim razvojem. Komisija objavljuje rezultate razmjene podataka.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)
---	--	---------------	---

<p>Članak 22.</p> <p>Provedba i izmjena mjera</p> <p>1. Komisija do 1. svibnja 2008., u skladu s postupkom iz članka 23. stavka 2., donosi odredbe u vezi sa sljedećim točkama, pri čemu se prednost daje točkama (e), (f) i (g):</p> <p>(a)usklađivanje i redovito slanje informacija iz članka 7. stavka 5. i članka 12. stavka 6.;</p> <p>(b)provedba članka 13. stavka 6., uključujući tehničke zahtjeve u vezi s definicijama lako topivih cijanida i metode njegovog mjerenja;</p> <p>(c)tehničke smjernice za utvrđivanje financijskog jamstva u skladu sa zahtjevima članka 14. stavka 2.;</p> <p>(d)tehničke smjernice za inspekcije u skladu s člankom 17.;</p> <p>(e)dopuna tehničkih zahtjeva za karakterizaciju otpada iz Priloga II.;</p> <p>(f)tumačenje definicije iz članka 3. točke 3.;</p> <p>(g)definicija mjerila za klasifikaciju postrojenja za gospodarenje otpadom u skladu s Prilogom III.;</p> <p>(h)utvrđivanje usklađenih normi za metode uzorkovanje i analize koje su potrebne za tehničku provedbu ove Direktive.</p> <p>2. Komisija, u skladu s postupkom iz članka 23. stavka 2., donosi sve daljnje izmjene potrebne za prilagodbu Priloga</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe uređuju EK</p>
---	--	----------------------------------	---------------------------

<p>znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Te se izmjene donose kako bi se postigla visoka razina zaštite okoliša.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Odbor</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor osnovan na temelju članka 18. Direktive 75/442/EEZ, dalje u tekstu „odbor”.</p> <p>2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njenog članka 8.</p> <p>Razdoblje iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ utvrđuje se na tri mjeseca.</p> <p>3. Odbor donosi svoj poslovnik.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje EK</p>

<p>Članak 24.</p> <p>Prijelazne odredbe</p> <p>1. Države članice osiguravaju da sva postrojenja za gospodarenje otpadom za koje je izdana dozvola ili koje već rade na datum 1. svibnja 2008. zadovolje odredbe ove Direktive do 1. svibnja 2012., osim postrojenja iz članka 14. stavka 1. koja moraju zadovoljiti odredbe do 1. svibnja 2014., te postrojenja iz članka 13. stavka 6. koje moraju zadovoljiti odredbe u skladu s rasporedom predviđenim ovom Direktivom.</p> <p>2. Stavak 1. ne primjenjuje se na postrojenja za gospodarenje otpadom zatvorene do 1. svibnja 2008.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se, od 1. svibnja 2006. i bez obzira na bilo koje zatvaranje postrojenja za gospodarenje otpadom nakon tog datuma, a prije 1. svibnja 2008., otpadom od vađenja minerala gospodari na način kojim se ne dovodi u pitanje zadovoljavanje zahtjeva iz članka 4. stavka 1. ove Direktive i drugih odgovarajućih zahtjeva u vezi s okolišem iz zakonodavstva Zajednice, uključujući Direktivu 2000/60/EZ.</p> <p>4. Članak 5., članak 6. stavci od 3. do 5., članak 7., članak 8., članak 12. stavci 1. i 2. te članak 14. stavci od 1. do 3. ne primjenjuju se na postrojenja za</p>		Nije potrebno preuzimanje	Zbog proteka rokova
---	--	---------------------------	---------------------

<p>gospodarenje otpadom:</p> <ul style="list-style-type: none"> —koja su prestala primati otpad prije 1. svibnja 2006., —koja su pri kraju postupka zatvaranja u skladu s primjenjivim zakonodavstvom Zajednice ili nacionalnim zakonodavstvom ili programima koje je odobrilo nadležno tijelo, i —koja će se uspješno zatvoriti do 31. prosinca 2010. <p>Države članice Komisiju obavješćuju o takvim slučajevima do 1. kolovoza 2008. i osiguravaju da se tim postrojenjima upravlja tako da se ne dovodi u pitanje ostvarivanje ciljeva ove Direktive, posebno ciljeva iz članka 4. stavka 1., kao i ciljeva drugog zakonodavstva Zajednice, uključujući Direktivu 2000/60/EZ.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 1. svibnja 2008. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>

<p>upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog zakonodavstva koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba uređuje stupanje na snagu direktive
<p>Članak 27.</p> <p>Upućivanje</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba uređuje upućivanje direktive.
<p>PRILOG I.</p> <p>Plan sprečavanja velikih nesreća i informacije koje treba dostaviti zainteresiranoj javnosti</p> <p>1. Plan sprečavanja velikih nesreća</p> <p>Plan sprečavanja velikih nesreća i sustav</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)

<p>upravljanja sigurnošću operatera trebaju biti razmjerni opasnostima od velikih nesreća koje predstavlja postrojenje za gospodarenje otpadom. Pri njihovoj primjeni u obzir treba uzeti sljedeće elemente:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. plan sprečavanja velikih nesreća treba uključiti sve ciljeve operatera kao i načela postupanja u vezi s kontrolom opasnosti od velikih nesreća; 2. sustav upravljanja sigurnošću treba biti dio općeg sustava upravljanja, što uključuje organizacijsku strukturu, odgovornosti, načine postupanja, postupke, procese i sredstva za određivanje i provedbu plana sprečavanja velikih nesreća; 3. sustav upravljanja sigurnošću obuhvaća sljedeću problematiku: <ol style="list-style-type: none"> (a) organizacija i osoblje – uloge i odgovornosti svog osoblja uključenog u nadzor većih opasnosti i to na svim razinama organizacije; utvrđivanje potreba osposobljavanja takvog osoblja i osiguranje takve obuke; uključivanje zaposlenika i, prema potrebi, podizvođača; (b) određivanje i procjena većih opasnosti – donošenje i provođenje postupaka za sustavno određivanje većih opasnosti koje nastaju pri uobičajenim ili izvanrednim radnim procesima te procjena vjerojatnosti njihovog događaja kao i značajnosti njihovih posljedica; 			
---	--	--	--

<p>(c)kontrola radnog procesa – donošenje i provođenje postupaka i uputa za sigurni rad, uključujući održavanje postrojenja, procesa, opreme i privremenog prestanka rada;</p> <p>(d)upravljanje promjenama – donošenje i provođenje postupaka za planiranje promjena na postrojenjima za gospodarenje otpadom ili projektiranje novih postrojenja;</p> <p>(e)planovi za hitne slučajeve – donošenje i provođenje postupaka za određivanje predvidivih hitnih slučajeva sustavnom analizom te postupaka za pripremu, ispitivanje i pregled planova za hitne slučajeve koji bi se koristili u slučaju tih hitnih slučajeva;</p> <p>(f)praćenje – donošenje i provođenje kontinuirane procjene usklađenosti sa ciljevima plana sprečavanja velikih nesreća i sustava upravljanja sigurnošću osobe koja gospodari otpadom - operatera te mehanizmi za utvrđivanje i poduzimanje korektivnih mjera u slučaju neusklađenosti. Postupci trebaju uključiti sustav izvješćivanja operatera o velikim nesrećama ili događajima koji su skoro doveli do velike nesreće, posebno onima kod kojih je došlo do propusta u mjerama zaštite, te njihovo preispitivanje i daljnje mjere na temelju novostečenih saznanja;</p> <p>(g)revizija i preispitivanje – donošenje i provođenje postupaka za periodičnu</p>			
--	--	--	--

<p>sustavnu ocjenu plana sprečavanja velikih nesreća i učinkovitost i prikladnost sustava upravljanja sigurnošću; dokumentirani pregled provođenja plana i sustava upravljanja sigurnošću, i njegovo ažuriranje koje vrši uprava organizacije.</p> <p>2. Informacije koje se dostavljaju zainteresiranoj javnosti</p> <p>1. Ime operatera i adresa postrojenja za gospodarenje otpadom.</p> <p>2. Podaci i položaj osobe koja daje informacije</p> <p>3. Potvrda da se na postrojenje za gospodarenje otpadom odnose propisi i/ili upravne odredbe za provedbu ove Direktive te, kad je to primjenjivo, da su podaci o elementima iz članka 6. stavka 2. dostavljeni nadležnom tijelu.</p> <p>4. Jasno i jednostavno obrazloženje jedne ili više djelatnosti koje se obavljaju na lokaciji.</p> <p>5. Uobičajeni nazivi ili generički nazivi ili opća klasifikacija opasnosti prema stupnju opasnosti tvari i pripravaka koji se nalaze u postrojenju, za gospodarenje otpadom, kao i otpada koji bi mogao prouzročiti velike nesreće, s navodima njihovih osnovnih opasnih svojstava.</p> <p>6. Opće informacije o prirodi opasnosti od velikih nesreća, uključujući njihove moguće posljedice za okolno stanovništvo i okoliš.</p>			
--	--	--	--

<p>7.Odgovarajuće informacije o tome kako će okolno stanovništvo biti upozoreno i obaviješteno o velikim nesrećama.</p> <p>8.Odgovarajuće informacije o mjerama koje dotično stanovništvo treba poduzeti ,te kako se ponašati u slučaju velikih nesreća.</p> <p>9.Potvrda da operater mora uspostaviti odgovarajuću organizaciju na lokaciji, posebno u vezi s hitnim službama, za postupanje u slučaju velikih nesreća i radi smanjivanja njihovih posljedica na najmanju mjeru.</p> <p>10.Uputa sa referencom na vanjski plan za hitne slučajeve, izrađen kako bi se sanirale posljedice nesreća izvan lokacije. Ta uputa treba uključiti savjet o suradnji u skladu s uputama ili zahtjevima hitnih službi u vrijeme nesreće.</p> <p>11.Potankosti o tome gdje se mogu dobiti dodatne relevantne informacije, podložno zahtjevima o povjerljivosti koje utvrđuje nacionalno zakonodavstvo.</p>			
<p>PRILOG II.</p> <p>Karakterizacija otpada</p> <p>Otpad koji se zbrinjava u postrojenju mora se karakterizirati tako da se osigura dugotrajna fizikalna i kemijska stabilnost strukture postrojenja, kao i sprečavanje velikih nesreća. Karakterizacija otpada uključuje, prema potrebi i u skladu s kategorijom postrojenja za gospodarenje otpadom slijedeće:</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom iz rudarske industrije (20.12.2021)

<p>1.opis očekivanih fizikalnih i kemijskih svojstava otpada koji će se kratkotrajno ili dugotrajno zbrinjavati, s posebnim osvrtom na njegovu stabilnost ispod površine, pod utjecajem atmosferskih i meteoroloških uvjeta, uzimajući u obzir vrstu minerala koji se vade, kao i svojstva i sastav jalovine i/ili otpada koji će se zbrinjavati tijekom operacija vađenja minerala;</p> <p>2.klasifikaciju otpada sukladno odgovarajućem unosu u Odluci 2000/532/EZ (1), posebno u vezi s njegovim opasnim svojstvima;</p> <p>3.opis kemijskih tvari koje se koriste tijekom obrade mineralnih sirovina i njihove stabilnosti;</p> <p>4. opis postupaka zbrinjavanja;</p> <p>5.sustav transporta otpada koji će se primjenjivati.</p> <hr/> <p>(1) Odluka Komisije 2000/532/EZ od 3. svibnja 2000. koja zamjenjuje Odluku 94/3/EZ o popisu otpada u skladu s člankom 1. točkom (a) Direktive Vijeća 75/442/EEZ o otpadu i Odluku Vijeća 94/904/EZ o utvrđivanju popisa opasnog otpada u skladu s člankom 1. stavkom 4. Direktive Vijeća 91/689/EEZ o opasnom otpadu (SL L 226, 6.9.2000., str. 3.). Odluka kako je zadnje izmijenjena Odlukom Vijeća 2001/573/EZ (SL L 203, 28.7.2001., str. 18.).</p>			
---	--	--	--

<p>PRILOG III.</p> <p>Kriteriji za utvrđivanje klasifikacije postrojenja za gospodarenje otpadom</p> <p>Postrojenje za gospodarenje otpadom klasificira se u kategoriju A u sljedećim slučajevima:</p> <ul style="list-style-type: none"> —ako se na temelju procjene opasnosti kojom se uzimaju u obzir čimbenici kao što su trenutna ili buduća veličina , smještaj i utjecaj postrojenja na okoliš na okoliš ustanovi da bi propust ili nepravilan rad, npr. urušavanje jalovišta ili pucanje brane mogli prouzročiti veliku nesreću, ili —ako sadržava otpad koji se na temelju Direktive 91/689/EEZ klasificira kao opasni otpad pri prekoračenju određene granične vrijednosti, ili —ako sadržava tvari ili pripravke koji se na temelju Direktive 67/548/EEZ ili Direktive 1999/45/EZ klasificiraju kao opasni pri prekoračenju određene granične vrijednosti. 	<p>Članak 48.</p> <p>(3) Postrojenje za gospodarenje otpadom klasificira se kao kategorija A u sljedećim slučajevima:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ako se temeljem prethodne procjene opasnosti ustanovi da propust ili pogrešna izvedba, kao npr. urušavanje otpadnog jalovišta ili pucanje brane može prouzročiti veliku nesreću, uzimajući u obzir čimbenike kao što su trenutna ili buduća veličina postrojenja za gospodarenje otpadom, količina otpada, lokacija postrojenja i utjecaj postrojenja na okoliš 2. ako se u postrojenju za gospodarenje otpadom pohranjuje i/ili akumulira opasni otpad 3. ako sadrži tvari ili pripravke u koncentraciji većoj od propisane granične vrijednosti te se zbog toga smatraju opasnim sukladno posebnom propisu koji uređuje kemikalije. 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2006/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te stavljanju izvan snage Direktive 91/157/EEZ (Tekst značajan za EGP)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. pravila o stavljanju baterija i akumulatora na tržište, a posebno o zabrani stavljanja na tržište onih baterija i akumulatora koji sadrže opasne tvari; i 2. posebna pravila za skupljanje, obradu, recikliranje i odlaganje otpadnih baterija i akumulatora koja dopunjuju odgovarajuće zakonodavstvo Zajednice o otpadu s ciljem promicanja visoke stope skupljanja i recikliranja otpadnih baterija i akumulatora. <p>Ona nastoji poboljšati ekološku učinkovitost baterija i akumulatora i aktivnosti svih gospodarskih subjekata uključenih u životni ciklus baterija i akumulatora, na primjer proizvođača, distributera i krajnjih korisnika, a posebno onih subjekata koji su izravno uključeni u obradu i recikliranje otpadnih baterija i akumulatora.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba uređuje sadržaj direktive
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve vrste baterija i akumulatora, bez obzira na njihov oblik, volumen, težinu, materijalni sastav ili uporabu. Njezina primjena ne dovodi u pitanje direktive 2000/53/EZ i 2002/96/EZ. 2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na baterije i akumulatore koji se koriste u: 		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)

<p>(a)opremi u vezi sa zaštitom bitnih sigurnosnih interesa država članica, oružjem, streljivom i ratnim materijalom, uz isključenje proizvoda koji nisu namijenjeni posebno u vojne svrhe;</p> <p>(b) opremi namijenjenoj za upućivanje u svemir.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1.„baterija” ili „akumulator” znači svaki izvor električne energije proizvedene izravnim pretvaranjem kemijske energije koji se sastoji od jedne ili više primarnih baterijskih ćelija (koje se ne mogu puniti) ili jedne ili više sekundarnih baterijskih ćelija (koje se mogu puniti);</p> <p>2.„baterijski sklop” znači svaki niz baterija ili akumulatora koji su međusobno povezani i/ili zapečaćeni u vanjski omot tako da čine cjelovitu jedinicu koju krajnji korisnik ne treba razdvajati ili otvarati;</p> <p>3.„prijenosna baterija ili akumulator” znači svaka baterija, gumbasta ćelija, baterijski sklop ili akumulator koji:</p> <p>(a) je zapečaćen; i</p> <p>(b) se može prenositi u ruci; i</p> <p>(c) nije ni industrijska baterija ili akumulator niti automobilska baterija ili akumulator;</p> <p>4.„gumbasta ćelija” znači svaka mala okrugla i prijenosna baterija ili akumulator čiji je promjer veći od visine i koja se koristi u posebne svrhe kao što su slušna pomagala, satovi, mala prijenosna oprema i sigurnosno napajanje;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>5. „automobilska baterija ili akumulator” znači svaka baterija ili akumulator koji se koristi za pokretanje, osvjetljavanje ili paljenje;</p> <p>6. „industrijska baterija ili akumulator” znači svaka baterija ili akumulator namijenjen isključivo za industrijsko ili profesionalno korištenje ili za korištenje u bilo kojoj vrsti električnog vozila;</p> <p>7. „otpadna baterija ili akumulator” znači svaka baterija ili akumulator za otpad u smislu članka 1. stavka 1. točke (a) Direktive 2006/12/EZ;</p> <p>8. „recikliranje” znači prerada otpadnih materijala u proizvodnom procesu u njihovu prvotnu namjenu ili u druge svrhe, ali isključujući obnovu energije;</p> <p>9. „odlaganje” znači svaka odgovarajuća radnja predviđena u Prilogu II.A Direktivi 2006/12/EZ;</p> <p>10. „obrada” znači svaka aktivnost koja se izvodi nad otpadnim baterijama i akumulatorima nakon što su predani u postrojenje na razvrstavanje, pripremu za recikliranje ili pripremu za odlaganje;</p> <p>11. „uređaj” znači svaka električna ili elektronička oprema, kao što je određeno Direktivom 2002/96/EZ, koja se u potpunosti ili djelomično napaja energijom dobivenom iz baterija ili akumulatora ili koja ima sposobnost takvog napajanja;</p> <p>12. „proizvođač” znači svaka osoba u državi članici, neovisno od primijenjene tehnike prodaje, uključujući komunikaciju na daljinu kao što je određeno u Direktivi 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 1997. o zaštiti potrošača s obzirom na sklapanje ugovora na daljinu (17), koja baterije ili akumulatore, uključujući one ugrađene u aparate ili vozila, prvi put stavlja na državno područje te države članice na profesionalnoj osnovi;</p> <p>13. „distributer” znači svaka osoba koja krajnjem korisniku na profesionalnoj osnovi nabavlja baterije i akumulatore;</p>			
--	--	--	--

<p>14. „stavljanje na tržište” znači dostavljanje ili stavljanje na raspolaganje, za naplatu ili besplatno, trećoj strani unutar Zajednice i uključuje uvoz u carinsko područje Zajednice;</p> <p>15. „gospodarski subjekti” znači svaki proizvođač, distributer, sakupljač i svaki subjekt koji sudjeluje u recikliranju ili nekoj drugoj preradi;</p> <p>16. „bežični električni alat” znači svaki ručni uređaj koji se napaja iz baterije ili akumulatora i koji je namijenjen za aktivnosti održavanja, gradnje ili vrtlarstva;</p> <p>17. „stopa skupljanja” označava, za određenu državu članicu u određenoj kalendarskoj godini, postotak dobiven dijeljenjem mase otpadnih prijenosnih baterija i akumulatora sakupljenih u skladu s člankom 8. stavkom 1. ove Direktive ili Direktive 2002/96/EZ u toj kalendarskoj godini s prosječnom masom prijenosnih baterija i akumulatora koje proizvođači ili prodaju izravno krajnjim korisnicima ili isporučuju trećim stranama radi prodaje krajnjim korisnicima u toj državi članici tijekom te kalendarske godine i prethodne dvije kalendarske godine.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Zabrane</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2000/53/EZ, države članice zabranjuju stavljanje na tržište:</p> <p>(a) svih baterija ili akumulatora, ugrađenih u uređaje ili ne, koji sadrže više od 0,0005 % žive po masi; i</p> <p>(b) prijenosnih baterija ili akumulatora, uključujući one koji su ugrađeni u uređaje, koji sadrže više od 0,002 % kadmija po masi.</p> <p>2. Zabrana navedena u stavku 1. točki (a) ne primjenjuje se na gumbaste ćelije sa sadržajem žive ne više od 2 % po masi.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>3. Zabrana navedena u stavku 1. točki (b) ne primjenjuje se na prijenosne baterije i akumulatore koji su namijenjeni za korištenje u:</p> <p>(a) sigurnosnim i alarmnim sustavima, uključujući sigurnosnu rasvjetu;</p> <p>(b) medicinskoj opremi; ili</p> <p>(c) bežičnim električnim alatima.</p> <p>4. Komisija preispituje izuzeće od zabrane navedeno u stavku 3. točki (c) i podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću do 26. rujna 2010., prema potrebi zajedno s odgovarajućim prijedlozima u pogledu zabrane kadmija u baterijama i akumulatorima.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Povećana ekološka učinkovitost</p> <p>Države članice koje imaju proizvođače s poslovnim nastanom na njihovom državnom području promiču istraživanja i potiču poboljšanja u cjelokupnoj ekološkoj učinkovitosti baterija i akumulatora kroz cijeli njihov životni ciklus, kao i razvoj i stavljanje na tržište baterija i akumulatora koji sadrže manje količine opasnih tvari ili koji sadrže manje onečišćujuće tvari, posebno one koje služe kao nadomjestak za živu, kadmij i olovo.</p>	<p>Članak 94. stavak 1. točka 11.</p> <p>(1) Ministarstvo, u skladu s posebnim propisima koji uređuje državne potpore, potiče:</p> <p>...</p> <p>11. sakupljanje otpadnih baterija i akumulatora, te promicanje uporabe baterija i akumulatora koji sadrže manje onečišćujućih tvari, te potiče da proizvođači baterija i akumulatora provode istraživanja i poboljšanja u cjelokupnoj ekološkoj učinkovitosti baterija i akumulatora kroz cijeli njihov životni ciklus, kao i razvoj i stavljanje na tržište baterija i</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	akumulatora koji sadrže manje količine opasnih tvari ili koji sadrže manje onečišćujuće tvari, posebno one koje služe kao nadomjestak za živu, kadmij i olovo		
<p>Članak 6.</p> <p>Stavljanje na tržište</p> <p>1. Države članice, zbog razloga predviđenih ovom Direktivom, ne ometaju, zabranjuju niti ograničavaju stavljanje na tržište na svom državnom području baterija i akumulatora koji udovoljavaju zahtjevima ove Direktive.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima se jamči da baterije ili akumulatori koji ne ispunjavaju zahtjeve ove Direktive nisu stavljeni na tržište ili da su s njega povučeni.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)
<p>Članak 7.</p> <p>Najvažniji cilj</p> <p>Države članice, s obzirom na utjecaj transporta na okoliš, poduzimaju potrebne mjere kako bi se što je više moguće vršilo odvojeno skupljanje otpadnih baterija i akumulatora i kako bi se smanjilo odlaganje baterija i akumulatora kao miješanog komunalnog otpada s ciljem postizanja visoke razine recikliranja svih otpadnih baterija i akumulatora.</p>	<p>Članak 84.</p> <p>Članak 84.</p> <p>(1) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je osigurati odvojeno prikupljanje otpadnog papira i kartona, stakla, metala, plastike, biootpada, drva, tekstila, ambalaže, električne i elektroničke opreme, baterija i akumulatora i glomaznog</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>otpada, uključujući otpadne madrace i namještaj na način da osigura funkcioniranje jednog ili više reciklažnih dvorišta, odnosno mobilne jedinice na svom području sukladno stavcima 2. i 3. ovoga članka te uslugu prijevoza glomaznog komunalnog otpada na zahtjev korisnika usluge.</p> <p>i</p> <p>Članak 99. (1) Ministarstvo i Fond, u skladu s posebnim propisima koji uređuje državne potpore, potiče sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti: ... 20. sakupljanje otpadnih baterija i akumulatora, te promicanje uporabe baterija i akumulatora koji sadrže manje onečišćujućih tvari, te potiče da proizvođači baterija i akumulatora provode istraživanja i poboljšanja u cjelokupnoj ekološkoj učinkovitosti baterija i akumulatora kroz cijeli njihov životni ciklus, kao i razvoj i</p>		
--	---	--	--

	stavljanje na tržište baterija i akumulatora koji sadrže manje količine opasnih tvari ili koji sadrže manje onečišćujuće tvari, posebno one koje služe kao nadomjestak za živu, kadmij i olovo i		
<p>Članak 8.</p> <p>Sustavi skupljanja</p> <p>1. Države članice osiguravaju funkcioniranje odgovarajućih sustava skupljanja otpadnih prijenosnih baterija i akumulatora. Takvi sustavi:</p> <p>(a)omogućuju krajnjim korisnicima odlaganje otpadnih prijenosnih baterija ili akumulatora na pristupačnom skupljalištu u njihovoj blizini, uzimajući u obzir gustoću naseljenosti;</p> <p>(b)zahtijevaju od distributera da besplatno preuzimaju otpadne prijenosne baterije ili akumulatore prilikom isporuke prijenosnih baterija ili akumulatora, osim ako procjena pokaže da su alternativni postojeći sustavi barem jednako učinkoviti u postizanju ekoloških ciljeva ove Direktive. Države članice ovakve procjene objavljuju;</p> <p>(c)omogućuju krajnjim korisnicima besplatno odlaganje otpadnih prijenosnih baterija ili akumulatora te ih ne obvezuju na kupnju nove baterije ili akumulatora;</p> <p>(d)mogu se provoditi zajedno sa sustavima navedenim u članku 5. stavku 2. Direktive 2002/96/EZ.</p> <p>Skupljališta uspostavljena u skladu s točkom (a) ovog stavka nisu podložna zahtjevima registracije ili dozvole u okviru</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)

<p>Direktive 2006/12/EZ ili Direktive Vijeća 91/689/EEZ od 12. prosinca 1991. o opasnom otpadu (18).</p> <p>2. Pod uvjetom da sustavi zadovoljavaju kriterije navedene u stavku 1., države članice mogu:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) zahtijevati od proizvođača da uspostave ovakve sustave;(b) zahtijevati od ostalih gospodarskih subjekata da sudjeluju u ovakvim sustavima;(c) održavati postojeće sustave. <p>3. Države članice osiguravaju da proizvođači industrijskih baterija i akumulatora ili treće stranke koje djeluju u njihovo ime preuzmu otpadne industrijske baterije i akumulatore od krajnjih korisnika, bez obzira na kemijski sastav i porijeklo. Nezavisne treće stranke mogu također skupljati industrijske baterije i akumulatore.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da proizvođači automobilskih baterija i akumulatora, ili treće stranke, uspostave sustave skupljanja otpadnih automobilskih baterija i akumulatora od krajnjih korisnika ili s pristupačnih skupljališta u njihovoj blizini, kad se skupljanje ne vrši u okviru sustava navedenih u članku 5. stavku 1. Direktive 2000/53/EZ. U slučaju automobilskih baterija i akumulatora iz privatnih, nekomercijalnih vozila, ovakvi sustavi omogućuju krajnjim korisnicima besplatno odlaganje otpadnih baterija ili akumulatora, bez obveza za kupnjom nove baterije ili akumulatora.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 9.</p> <p>Gospodarski instrumenti</p> <p>Države članice mogu koristiti gospodarske instrumente kako bi promicale skupljanje otpadnih baterija i akumulatora ili kako bi promicale korištenje baterija i akumulatora koji sadrže manje onečišćujuće tvari, na primjer uvođenjem diferencijalnih poreznih stopa. Ako to učine, o mjerama za primjenu ovih instrumenata obavješćuju Komisiju.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredbom se propisuje mogućnost.
<p>Članak 10.</p> <p>Ciljevi skupljanja</p> <p>1. Države članice prvi put izračunavaju stopu skupljanja u odnosu na petu punu kalendarsku godinu nakon stupanja na snagu ove Direktive.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2002/96/EZ, godišnji rezultati skupljanja i prodaje uključuju baterije i akumulatore ugrađene u uređaje.</p> <p>2. Države članice trebaju postići sljedeće najniže stope skupljanja:</p> <p>(a) 25 % do 26. rujna 2012.;</p> <p>(b) 45 % do 26. rujna 2016.</p> <p>3. Države članice nadziru stope skupljanja godišnje prema sustavu izloženom u Prilogu I. Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EZ) br. 2150/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2002. o statističkim podacima o otpadu (19), države članice šalju izvješća Komisiji u roku od šest mjeseci</p>	<p>Stavak 1. će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p> <p>Stavak 2. je prenesena člankom 58.</p> <p>(1) Godišnja stopa odvojenog sakupljanja otpadnih baterija i akumulatora mora biti najmanje 45% od prosječne godišnje količine stavljene na tržište u protekle tri godine.</p> <p>(2) Način određivanja godišnje stope iz stavka 1. ovoga članka propisuje Ministar pravilnikom iz članka 88. stavka 3. ovoga Zakona.</p> <p>Stavak 3. nije potrebno prenositi jer je izmijenjena direktivom 2018/849</p> <p>Stavak 4. nije potrebno prenositi jer uređuje obveze</p>	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)

<p>od kraja dotične kalendarske godine. Izvješća navode način pribavljanja podataka potrebnih za izračunavanje stope skupljanja.</p> <p>4. U skladu s postupkom navedenim u članku 24. stavku 2.:</p> <p>(a) mogu se utvrditi prijelazne odredbe za rješavanje teškoća s kojima se države članice suočavaju u ispunjavanju zahtjeva iz stavka 2. koje nastaju kao rezultat posebnih nacionalnih okolnosti;</p> <p>(b) utvrđuje se zajednička metodologija izračunavanja godišnje prodaje prijenosnih baterija i akumulatora krajnjim korisnicima do 26. rujna 2007.</p>	<p>EK. te je izmijenjen Direktivom 2013/56.</p>		
<p>Članak 11.</p> <p>Uklanjanje otpadnih baterija i akumulatora</p> <p>Države članice osiguravaju da proizvođači oblikuju uređaje tako da se otpadne baterije i akumulatori mogu lako ukloniti. Uređaje u koje su ugrađene baterije i akumulatori prate upute koje pokazuju na koji način se one mogu sigurno ukloniti te, ako je potrebno, obavješćuju krajnje korisnike o vrsti ugrađenih baterija i akumulatora. Ove odredbe ne primjenjuju se kada je, zbog sigurnosti, učinkovitosti, medicinske i podatkovne cjelovitosti, potrebno kontinuirano napajanje energijom koje zahtijeva trajnu povezanost između uređaja i baterije ili akumulatora.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>Članak 12.</p> <p>Obrada i recikliranje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da najkasnije do 26. rujna 2009.:</p> <p>(a) proizvođači ili treće stranke uspostave sustave koristeći najbolju raspoloživu tehniku, u smislu zaštite zdravlja i okoliša, kako bi omogućili obradu i recikliranje otpadnih baterija i akumulatora; i</p> <p>(b) sve baterije i akumulatore koji se mogu identificirati i koji su skupljeni u skladu s člankom 8. ove Direktive ili u skladu s Direktivom 2002/96/EZ prođu obradu i recikliranje kroz sustave koji su, kao minimum, usklađeni sa zakonodavstvom Zajednice, posebno u pogledu zdravlja, sigurnosti i upravljanja otpadom.</p> <p>Međutim, države članice mogu, u skladu s Ugovorom, odložiti skupljene prijenosne baterije ili akumulatore koji sadrže kadmij, živu ili olovo na odlagališta ili u podzemna skladišta kada ne postoji održivo krajnje tržište. Države članice mogu također, u skladu s Ugovorom, odložiti skupljene prijenosne baterije ili akumulatore koji sadrže kadmij, živu ili olovo na odlagališta ili u podzemna skladišta kao dio strategije isključenja teških metala koja, na temelju detaljne procjene ekoloških, gospodarskih i socijalnih utjecaja, pokazuje da je ova opcija odlaganja prikladnija od recikliranja.</p> <p>Države članice objavljuju ovu procjenu i obavješćuju Komisiju o prijedlogu mjera u skladu s Direktivom 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih normi i propisa i pravila o uslugama informacijskog</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)
--	--	---------------	---

<p>društva (20).</p> <p>2. Obrada ispunjava minimalne zahtjeve navedene u Prilogu III. dijelu A.</p> <p>3. Kada se baterije ili akumulatori skupljaju zajedno s otpadnom električnom i elektroničkom opremom na temelju Direktive 2002/96/EZ, baterije ili akumulatori uklanjaju se iz skupljene otpadne električne i elektroničke opreme.</p> <p>4. Procesi recikliranja ispunjavaju zahtjeve za učinkovitost recikliranja i pridružene postupke navedene u Prilogu III. dijelu B najkasnije do 26. rujna 2011.</p> <p>5. Države članice podnose izvješće o postignutim razinama recikliranja svake dotične kalendarske godine i o tome je li postignuta učinkovitost navedena u Prilogu III. dijelu B. One šalju podatke Komisiji u roku od šest mjeseci od kraja dotične kalendarske godine.</p> <p>6. Prilog III. može se prilagoditi ili dopuniti kako bi vodio računa o tehničkom ili znanstvenom napretku u skladu s postupkom navedenim u članku 24. stavku 2. Posebno:</p> <p>(a) detaljna pravila o izračunavanju učinkovitosti recikliranja dodaju se najkasnije do 26. ožujka 2010.; i</p> <p>(b) redovito se procjenjuje minimalna učinkovitost recikliranja te se prilagođava najboljim raspoloživim tehnikama u smislu razvoja navedenog u stavku 1. drugom podstavku.</p> <p>7. Prije predlaganja bilo kakvih izmjena Priloga III. Komisija se savjetuje s mjerodavnim dionicima, posebno s proizvođačima, subjektima za skupljanje, recikliranje i obradu, ekološkim organizacijama, udrugama potrošača i udrugama poslodavaca. O ishodu ovog savjetovanja</p>			
---	--	--	--

obavješćuje odbor naveden u članku 24. stavku 1.			
<p>Članak 13.</p> <p>Nove tehnologije recikliranja</p> <p>1. Države članice potiču razvoj novih tehnologija recikliranja i prerade i promiču istraživanja u vezi s rentabilnim postupcima recikliranja koji nisu štetni za okoliš za sve vrste baterija i akumulatora.</p> <p>2. Države članice potiču uvođenje potvrđenih programa za upravljanje okolišem u postrojenja za preradu u skladu s Uredbom (EZ) br. 761/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2001. o dopuštanju dobrovoljnog sudjelovanja organizacija u Programu Zajednice za upravljanje okolišem i neovisno ocjenjivanje (EMAS) (21).</p>	<p>Stavak 1. je prenesen člankom 99.</p> <p>(1) Ministarstvo i Fond, u skladu s posebnim propisima koji uređuje državne potpore, potiče sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti:</p> <p>...</p> <p>20. sakupljanje otpadnih baterija i akumulatora, te promicanje uporabe baterija i akumulatora koji sadrže manje onečišćujućih tvari, te potiče da proizvođači baterija i akumulatora provode istraživanja i poboljšanja u cjelokupnoj ekološkoj učinkovitosti baterija i akumulatora kroz cijeli njihov životni ciklus, kao i razvoj i stavljanje na tržište baterija i akumulatora koji sadrže manje količine opasnih tvari ili koji sadrže manje onečišćujuće tvari, posebno one koje služe</p>	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)

	<p>kao nadomjestak za živu, kadmij i olovo i...</p> <p>Stavak 2. će se prenijeti PRAVILNIKOM</p>		
<p>Članak 14.</p> <p>Odlaganje</p> <p>Države članice zabranjuju odlaganje na odlagalištima ili spaljivanje otpadnih industrijskih i automobilskih baterija i akumulatora. Međutim, ostaci bilo kojih baterija i akumulatora koji su prošli i obradu i recikliranje u skladu s člankom 12. stavkom 1. mogu se odložiti na odlagališta ili spaliti.</p>	<p>Preneseno člankom 39.</p> <p>(1) Na odlagalištu otpada zabranjeno je odlaganje:</p> <p>...</p> <p>6. otpadnih industrijskih i automobilskih baterija i akumulatora</p> <p>Drugu rečenicu nije potrebno prenositi jer samo pojašnjava doseg navedene zabrane.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 15.</p> <p>Izvoz</p> <p>1. Obrada i recikliranje mogu se izvršiti izvan određene države članice ili izvan Zajednice, pod uvjetom da su pošiljke otpadnih baterija i akumulatora u skladu s Uredbom Vijeća (EEZ) br. 259/93 od 1. veljače 1993. o nadzoru i kontroli pošiljaka otpada koje se otpremaju unutar Europske zajednice, ulaze u nju ili iz nje izlaze (22).</p> <p>2. Otpadne baterije i akumulatori koji se izvoze izvan Zajednice u skladu s Uredbom (EEZ) br. 259/93, Uredbom Vijeća (EZ) br. 1420/1999 od 29. travnja 1999. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i postupaka koji se primjenjuju na</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>pošiljke određenih vrsta otpada u određene zemlje koje nisu članice OECD-a (23) i Uredbom Komisije (EZ) br. 1547/1999 od 12. srpnja 1999. o utvrđivanju kontrolnih postupaka, u skladu s Uredbom Vijeća (EEZ) br. 259/93, koji se primjenjuju na pošiljke određenih vrsta otpada u određene zemlje na koje se ne primjenjuje završna verzija Odluke OECD C(92)39 (24), smatraju se dijelom ispunjavanja obveza i učinkovitosti utvrđenih u Prilogu III. ovoj Direktivi samo ako postoji čvrst dokaz da se postupak recikliranja odvija pod uvjetima jednakim zahtjevima ove Direktive.</p> <p>3. Detaljna pravila za primjenu ovog članka utvrđuju se u skladu s postupkom navedenim u članku 24. stavku 2.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Financiranje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da proizvođači, ili treće stranke koje djeluju u njihovo ime, financiraju sve neto troškove koji proizlaze iz:</p> <p>(a)skupljanja, obrade i recikliranja svih otpadnih prijenosnih baterija i akumulatora skupljenih u skladu s člankom 8. stavcima 1. i 2.; i</p> <p>(b)skupljanja, obrade i recikliranja svih otpadnih industrijskih i automobilskih baterija i akumulatora skupljenih u skladu s člankom 8. stavcima 3. i 4.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da primjena stavka 1. izbjegava svako dvostruko zaračunavanje proizvođačima u slučaju baterija ili akumulatora skupljenih u okviru programa uspostavljenih u skladu s Direktivom 2000/53/EZ ili</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)

<p>Direktivom 2002/96/EZ.</p> <p>3. Države članice obvezuju proizvođače, ili treće stranke koje djeluju u njihovo ime, da financiraju sve neto troškove koji proizlaze iz kampanja za informiranje javnosti o skupljanju, obradi i recikliranju svih otpadnih prijenosnih baterija i akumulatora.</p> <p>4. Troškovi skupljanja, obrade i recikliranja se prilikom prodaje novih prijenosnih baterija ili akumulatora krajnjim korisnicima ne prikazuju odvojeno.</p> <p>5. Proizvođači i korisnici industrijskih i automobilskih baterija i akumulatora mogu sklopiti sporazume koji određuju druge financijske mehanizme osim onih navedenih u stavku 1.</p> <p>6. Ovaj se članak primjenjuje na sve otpadne baterije i akumulatore, bez obzira na datum njihovog stavljanja na tržište.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Registracija</p> <p>Države članice osiguravaju da je svaki proizvođač registriran. Registracija je podložna istim postupovnim uvjetima u svakoj državi članici. Ovi uvjeti se utvrđuju u skladu s postupkom navedenim u članku 24. stavku 2.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Zamijenjeno Direktivom 2013/56.</p>

<p>Članak 18.</p> <p>Mali proizvođači</p> <p>1. Države članice mogu izuzeti od zahtjeva članka 16. stavka 1. proizvođače koji s obzirom na veličinu nacionalnog tržišta stavljaju vrlo male količine baterija ili akumulatora na nacionalno tržište, pod uvjetom da to ne ometa pravilno funkcioniranje sustava skupljanja i recikliranja utvrđenih na temelju članka 8. i 12.</p> <p>2. Države članice objavljuju ovaj prijedlog mjera i razloge za njihovo predlaganje i o njima obavješćuju Komisiju i ostale države članice preko Odbora navedenog u članku 24. stavku 1.</p> <p>3. Komisija u roku od šest mjeseci od obavijesti, kako je navedeno u stavku 2., odobrava ili odbacuje prijedlog mjera nakon što je provjereno jesu li te mjere u skladu s razlozima navedenim u stavku 1. i da nisu sredstvo proizvoljne diskriminacije ili prikrivenog ograničenja trgovine između država članica. U nedostatku odluke Komisije unutar tog razdoblja, prijedlog mjera smatra se odobrenim.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba propisuje mogućnost
<p>Članak 19.</p> <p>Sudjelovanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da svi gospodarski subjekti i sva nadležna državna tijela mogu sudjelovati u sustavima skupljanja, obrade i recikliranja navedenim u članku 8. i 12.</p> <p>2. Ovi sustavi se također primjenjuju na baterije i akumulatore uvezene iz trećih zemalja pod</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)

<p>nediskriminacijskim uvjetima i namijenjeni su izbjegavanju trgovinskih prepreka ili narušavanja tržišnog natjecanja.</p>			
<p>Članak 20.</p> <p>Informacije za krajnje korisnike</p> <p>1. Države članice osiguravaju, posebno kroz kampanje za informiranje, da su krajnji korisnici u potpunosti informirani o:</p> <p>(a) potencijalnim učincima tvari korištenih u baterijama i akumulatorima na okoliš i ljudsko zdravlje;</p> <p>(b) tome kako je poželjno ne odlagati otpadne baterije i akumulatore kao nerazvrstani komunalni otpad te ih treba skupljati odvojeno kako bi se olakšala obrada i recikliranje;</p> <p>(c) sustavima skupljanja i recikliranja koji su im na raspolaganju;</p> <p>(d) njihovoj ulozi u doprinosenju recikliranju otpadnih baterija i akumulatora;</p> <p>(e) značenju oznake prekrížene kante za otpad s kotačima prikazane u Prilogu II. i kemijskih oznaka Hg, Cd i Pb.</p> <p>2. Države članice mogu zahtijevati od gospodarskih subjekata da osiguraju neke ili sve informacije navedene u stavku 1.</p> <p>3. Kada države članice zahtijevaju od distributera da preuzmu otpadne prijenosne baterije i akumulatore u skladu s</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>člankom 8., one jamče da će ovi distributeri obavijestiti krajnje korisnike o mogućnosti odlaganja otpadnih prijenosnih baterija ili akumulatora na njihovim prodajnim mjestima.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Označivanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da su sve baterije, akumulatori i baterijski sklopovi prikladno označeni simbolom koji je prikazan u Prilogu II.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da je kapacitet svih prijenosnih i automobilskih baterija i akumulatora naznačen na njima u vidljivom, čitljivom i neizbrisivom obliku do 26. rujna 2009. Detaljna pravila za primjenu ovog zahtjeva, uključujući usklađene metode određivanja kapaciteta i prikladnog korištenja utvrđuju se u skladu s postupkom navedenim u članku 24. stavku 2. najkasnije do 26. ožujka 2009.</p> <p>3. Baterije, akumulatori i gumbaste ćelije koje sadrže više od 0,0005 % žive, više od 0,002 % kadmija ili više od 0,004 % olova, označuju se kemijskim simbolom za odgovarajući metal: Hg, Cd ili Pb. Simbol koji označava sadržaj teškog metala tiskan je ispod oznake prikazane u Prilogu II. i prekriva područje od najmanje jedne četvrtine veličine te oznake.</p> <p>4. Simbol prikazan u Prilogu II. obuhvaća najmanje 3 % površine najveće plohe baterije, akumulatora ili baterijskog</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>sklopa, do najveće dimenzije od 5×5 cm. U slučaju cilindričnih ćelija oznaka obuhvaća najmanje 1,5 % površine baterije ili akumulatora i ima najveću dimenziju od 5×5 cm.</p> <p>5. Kada je veličina baterije, akumulatora ili baterijskog sklopa takva da bi oznaka bila manja od $0,5 \times 0,5$ cm, baterija, akumulator ili baterijski sklop ne trebaju biti označeni, već se oznaka veličine najmanje 1×1 cm otisne na ambalaži.</p> <p>6. Oznake se tiskaju vidljivo, čitljivo i neizbrisivo.</p> <p>7. Izuzimanje od zahtjeva označavanja iz ovog članka može se ostvariti u skladu s postupkom navedenim u članku 24. stavku 2.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Nacionalna izvješća o primjeni</p> <p>1. Države članice šalju Komisiji izvješće o primjeni ove Direktive svake tri godine. Međutim, prvo izvješće obuhvaća razdoblje do 26. rujna 2012.</p> <p>2. Izvješća se izrađuju na temelju upitnika ili nacрта utvrđenog u skladu s postupkom navedenim u članku 24. stavku 2. Upitnik ili nacrt šalje se državama članicama šest mjeseci prije početka prvog razdoblja koje pokriva izvješće.</p> <p>3. Države članice također izvještavaju o svim mjerama koje poduzimaju u poticanju razvoja koji se odnosi na utjecaj baterija i akumulatora na okoliš, a posebno o:</p> <p>(a) razvojnim mjerama, uključujući dobrovoljne korake koje</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Brisan sa Direktivom 2018/849.</p>

<p>poduzimaju proizvođači, smanjujući količine teških metala i drugih opasnih tvari sadržanih u baterijama i akumulatorima;</p> <p>(b) novim tehnikama recikliranja i obrade;</p> <p>(c) sudjelovanju gospodarskih subjekata u programima upravljanja okolišem;</p> <p>(d) istraživanjima u ovim područjima; i</p> <p>(e) poduzetim mjerama u promicanju sprečavanja nastajanja otpada.</p> <p>4. Izvješće se stavlja na raspolaganje Komisiji najkasnije devet mjeseci nakon završetka dotičnog trogodišnjeg razdoblja ili, u slučaju prvog izvješća, najkasnije do 26. lipnja 2013.</p> <p>5. Komisija objavljuje izvješće o primjeni ove Direktive i o utjecaju ove Direktive na okoliš kao i o funkcioniranju unutarnjeg tržišta najkasnije devet mjeseci nakon dobivanja izvješća država članica u skladu sa stavkom 4.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Preispitivanje</p> <p>1. Komisija po drugi put preispituje primjenu ove Direktive i utjecaj ove Direktive na okoliš kao i funkcioniranje unutarnjeg tržišta nakon dobivanja izvješća država članica u skladu s člankom 22. stavkom 4.</p> <p>2. Drugo izvješće koje Komisija objavljuje u skladu s člankom 22. stavkom 5. uključuje procjenu sljedećih aspekata ove Direktive:</p> <p>(a) svrsishodnost daljnjih mjera upravljanja rizikom za baterije</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe propisuju obveze EK</p>

<p>i akumulatore koji sadrže teške metale;</p> <p>(b)svrsishodnost minimalnih ciljeva skupljanja za sve otpadne prijenosne baterije i akumulatore navedene u članku 10. stavku 2., i mogućnost uvođenja daljnjih ciljeva u kasnijim godinama, vodeći računa o tehničkom napretku i praktičnom iskustvu stečenom u državama članicama;</p> <p>(c)svrsishodnost minimalnih zahtjeva recikliranja navedenih u Prilogu III. dijelu B, vodeći računa o informacijama koje pružaju države članice, tehničkom napretku i praktičnom iskustvu stečenom u državama članicama.</p> <p>3. Ako je potrebno, izvješće prate prijedlozi za preispitivanje povezanih odredaba ove Direktive.</p>			
<p>Članak 24.</p> <p>Odborski postupak</p> <p>1. Komisiji pomaže Odbor ustanovljen na temelju članka 18. Direktive 2006/12/EZ.</p> <p>2. Kod pozivanja na ovaj članak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.</p> <p>Razdoblje utvrđeno u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ je tri mjeseca.</p> <p>3. Odbor donosi svoj poslovnik.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe propisuju obveze EK te je članak zamijenjen Direktivom 2013/56.</p>

<p>Članak 25.</p> <p>Kazne</p> <p>Države članice utvrđuju pravila o kaznama koja se primjenjuju zbog kršenja nacionalnih odredaba donesenih u skladu s ovom Direktivom te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu primjenu. Predviđene kazne moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće. Države članice obavješćuju Komisiju o ovim mjerama do 26. rujna 2008. te je bez odgađanja izvješćuju o svakoj naknadnoj izmjeni ovih mjera.</p>	<p>Članak 167.</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 200.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba koja:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ne ispuni obveze određene provedbenim propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona 2. ne ispunjeni obveze određene provedbenim propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona u utvrđenom roku i 3. ne ispuni obveze određene provedbenim propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona na propisani način. . <p>(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 6. ovoga članka, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

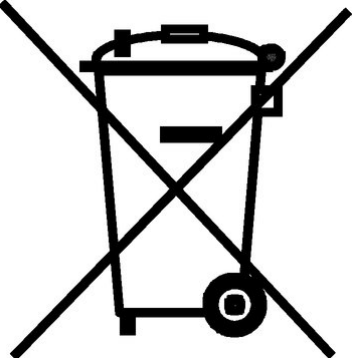
	<p>(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba – obrtnik: ovlašten za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom, vlasnik otpada, posjednik otpada, proizvođač proizvoda, proizvođač otpada, prodavatelj, prijevoznik, posrednik, trgovac otpadom, izvoznik, uvoznik, provoznik, ovlaštenik, koncesionar te druga osoba nad kojima je proveden nadzor, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna.</p> <p>(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba u svojstvu posjednika otpada, vlasnika otpada i druge osobe nad kojom je proveden nadzor novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.</p>		
<p>Članak 26.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose potrebne zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s odredbama ove Direktive do 26. rujna 2008.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzeti.</p>

<p>se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst svih postojećih zakona i drugih propisa donesenih u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 27.</p> <p>Dobrovoljni sporazumi</p> <p>1. Pod uvjetom da su ciljevi utvrđeni u ovoj Direktivi postignuti, države članice mogu prenijeti odredbe iz članaka 8., 15. i 20. putem sporazuma između nadležnih tijela i dotičnih gospodarskih subjekata. Ovi sporazumi zadovoljavaju sljedeće uvjete:</p> <p>(a) izvršni su;</p> <p>(b) moraju odrediti ciljeve s odgovarajućim rokovima;</p> <p>(c) moraju biti objavljeni u nacionalnom službenom listu ili nekom službenom dokumentu koji je jednako dostupan javnosti i dostavljeni Komisiji.</p> <p>2. Postignuti rezultati se moraju redovito nadzirati, prijavljivati nadležnim tijelima i Komisiji, te staviti na raspolaganje javnosti pod uvjetima utvrđenim u sporazumu.</p> <p>3. Nadležna tijela osiguravaju provjeravanje napretka postignutog u okviru ovih sporazuma.</p> <p>4. U slučajevima neusklađenosti sa sporazumima, države članice primjenjuju odgovarajuće odredbe ove Direktive putem zakonodavnih, regulatornih ili administrativnih mjera.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe propisuju mogućnost</p>

<p>Članak 28.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktiva 91/157/EEZ stavlja se izvan snage s učinkom od 26. rujna 2008.</p> <p>Pozivanje na Direktivu 91/157/EEZ tumači se kao pozivanje na ovu Direktivu.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba uređuje tehnička pitanja u svezi direktive
<p>Članak 29.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba uređuje tehnička pitanja u svezi direktive

<p>Članak 30.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje tehnička pitanja u svezi direktive</p>																				
<p>PRILOG I.</p> <p>NADZOR USKLAĐENOSTI S CILJEVIMA SKUPLJANJA UTVRĐENIM U ČLANKU 10.</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="text-align: left;">Godina</th> <th style="text-align: left;">Skupljanje podataka</th> <th style="text-align: left;">Izračun</th> <th style="text-align: left;">Obveza izvješćivanja</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>X (*) + 1</td> <td>Prodaja u godini 1. (S1)</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>X + 2</td> <td>Prodaja u godini 2. (S2)</td> <td>—</td> <td></td> </tr> <tr> <td>X + 3</td> <td>Prodaja u godini 3. (C3)</td> <td>Stopa skupljanja (CR3) = $3 * C3 / (S1 + S2 + S3)$</td> <td></td> </tr> <tr> <td>X + 4</td> <td>Prodaja u godini 4. (C4)</td> <td>Stopa skupljanja (CR4) = $3 * C4 / (S2 + S3 + S4)$</td> <td></td> </tr> </tbody> </table> <p style="text-align: center;">(Cilj postavljen na 25 %)</p>	Godina	Skupljanje podataka	Izračun	Obveza izvješćivanja	X (*) + 1	Prodaja u godini 1. (S1)			X + 2	Prodaja u godini 2. (S2)	—		X + 3	Prodaja u godini 3. (C3)	Stopa skupljanja (CR3) = $3 * C3 / (S1 + S2 + S3)$		X + 4	Prodaja u godini 4. (C4)	Stopa skupljanja (CR4) = $3 * C4 / (S2 + S3 + S4)$			<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>
Godina	Skupljanje podataka	Izračun	Obveza izvješćivanja																				
X (*) + 1	Prodaja u godini 1. (S1)																						
X + 2	Prodaja u godini 2. (S2)	—																					
X + 3	Prodaja u godini 3. (C3)	Stopa skupljanja (CR3) = $3 * C3 / (S1 + S2 + S3)$																					
X + 4	Prodaja u godini 4. (C4)	Stopa skupljanja (CR4) = $3 * C4 / (S2 + S3 + S4)$																					

<p>X + 5 ProdajaSkupljanjeStopa skupljanja (CR5)CR4 u u godini = godini 5. (C5) 5. (S5) $3 * C5 / (S3 + S4 + S5)$</p>			
<p>X + 6 ProdajaSkupljanjeStopa skupljanja (CR6)CR5 u u godini = godini 6. (C6) 6. (S6) $3 * C6 / (S4 + S5 + S6)$</p>			
<p>X + 7 ProdajaSkupljanjeStopa skupljanja (CR7)CR6 u u godini = godini 7. (C7) 7. (S7) $3 * C7 / (S5 + S6 + S7)$</p>			
<p>X + 8 ProdajaSkupljanjeStopa skupljanja (CR8)CR7 u u godini = godini 8. (C8) 8. (S8) $3 * C8 / (S6 + S7 + S8)$</p>			
<p>(Cilj postavljen na 45 %)</p>			
<p>X + 9 ProdajaSkupljanjeStopa skupljanja (CR9)CR8 u u godini = godini 9. (C9) 9. (S9) $3 * C9 / (S7 + S8 + S9)$</p>			
<p>X + 10 ProdajaSkupljanjeStopa skupljanja CR9 u u godini (CR10) = godini 10. (C10) 10. $3 * C10 / (S8 + S9 + S10)$ (S10)</p>			
<p>X + 11 itd. itd. itd. CR10 itd.</p>			
<hr/> <p>(*) Godina X je godina koja uključuje datum naveden u članku 26.</p>			

<p>PRILOG II.</p> <p>SIMBOLI ZA BATERIJE, AKUMULATORE I BATERIJSKE SKLOPOVE ZA ODVOJENO SKUPLJANJE</p> <p>Simbol koji označava „odvojeno skupljanje” za sve baterije i akumulatore je prekrižena kanta za otpad s kotačima prikazana dolje:</p> 		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>PRILOG III.</p> <p>DETALJNI ZAHTJEVI OBRADJE I RECIKLIRANJA</p> <p>DIO A: OBRADA</p> <p>1.Obrada minimalno uključuje uklanjanje svih tekućina i kiselina.</p> <p>2.Obrada i svako skladištenje, uključujući privremeno skladištenje, u objektima za obradu odvija se na lokacijama s nepropusnim površinama i prikladnim vodonepropusnim pokrovom ili u prikladnim spremnicima.</p> <p>DIO B: RECIKLIRANJE</p> <p>3.Procesi recikliranja postižu sljedeću minimalnu učinkovitost recikliranja:</p> <p>(a)recikliranje 65 % prosječne mase olovno-kiselih baterija i akumulatora, uključujući recikliranje sadržaja olova u najvećoj tehnički izvedivoj mjeri uz izbjegavanje prekomjernih troškova;</p> <p>(b)recikliranje 75 % prosječne mase nikal-kadmijских baterija i akumulatora, uključujući recikliranje sadržaja kadmija u najvećoj tehnički izvedivoj mjeri uz izbjegavanje prekomjernih troškova; i</p> <p>(c)recikliranje 50 % prosječne mase ostalih otpadnih baterija i akumulatora.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)
---	--	---------------	---

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>POGLAVLJE I.</p> <p>PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE</p> <p>Članak 1.</p> <p>Predmet i područje primjene</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju mjere za zaštitu okoliša i zdravlja ljudi sprečavanjem ili umanjnjem štetnih učinaka proizvodnje i gospodarenja otpadom i umanjnjem sveukupnih učinaka uporabe resursa te poboljšanjem efikasnosti te uporabe.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Izmijenjeno Direktivom 2018/851</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Izuzeca iz područja primjene</p> <p>1. Iz područja primjene ove Direktive isključuje se sljedeće:</p> <p>(a) plinovite tvari koje se ispuštaju u atmosferu;</p> <p>(b) zemlja/tlo (in situ) uključujući neiskopano onečišćeno tlo i građevine trajno povezane sa zemljištem;</p> <p>(c) neonečišćeno tlo i drugi materijali iz prirode iskopani tijekom građevinskih aktivnosti ako je nedvojbeno da će se taj materijal koristiti za građevinske svrhe u svojem prirodnom obliku na lokaciji s koje je iskopan;</p>	<p>Stavci 1., 2. i 3. su preneseni člankom 3.</p> <p>(1) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na:</p> <p>1. plinovite tvari koje se ispuštaju u atmosferu</p> <p>2. zemlju/tlo (in situ) uključujući neiskopano onečišćeno tlo i građevine trajno povezane sa zemljištem</p> <p>3. neonečišćeno tlo i druge materijale iz prirode iskopane tijekom građevinskih aktivnosti ako je nedvojbeno da će se taj materijal za građevinske svrhe koristiti u svojem prirodnom obliku na gradilištu s kojeg je iskopan te na višak iskopa koji sukladno zakonu kojim se</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(d) radioaktivni otpad;</p> <p>(e) deaktivirani eksplozivi;</p> <p>(f) fekalije, ako nisu obuhvaćene stavkom 2. točkom (b), slama i drugi neopasni poljoprivredni ili šumski materijal koji se nalazi u prirodi i koji se koristi u poljoprivredi, šumarstvu ili za proizvodnju energije iz takve biomase postupcima ili metodama koje ne štete okolišu i ne ugrožavaju zdravlje ljudi.</p> <p>2. U mjeri u kojoj je obuhvaćeno drugim zakonodavstvom Zajednice, iz područja primjene ove Direktive isključuje se sljedeće:</p> <p>(a) otpadne vode;</p> <p>(b) nusproizvodi životinjskog podrijetla uključujući prerađene proizvode obuhvaćene Uredbom (EZ) br. 1774/2002, osim proizvoda namijenjenih spaljivanju, odlaganju na odlagališta ili uporabi u postrojenjima na bioplin ili kompost;</p> <p>(c) strvine životinja koje nisu zaklane nego su uginule, uključujući životinje usmrćene radi istrebljenja epizootskih bolesti, koje se zbrinjavaju u skladu s Uredbom (EZ) br. 1774/2002;</p> <p>(d) otpad koji nastaje pri istraživanju, eksploataciji, oplemenjivanju i skladištenju mineralnih sirovina te pri radu kamenoloma obuhvaćen Direktivom 2006/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o</p>	<p>uređuje rudarstvo predstavlja mineralnu sirovinu</p> <p>4. radioaktivni otpad</p> <p>5. eksplozivne tvari nepodesne za uporabu i</p> <p>6. fekalije koje nisu obuhvaćene stavkom 2. točkom 2. ovoga članka, slamu i drugi prirodni neopasni poljoprivredni ili šumski materijal koji se koristi u poljoprivredi, šumarstvu ili za proizvodnju energije iz takve biomase postupcima ili metodama koje ne štete okolišu i ne ugrožavaju zdravlje ljudi.</p> <p>(2) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se, u mjeri u kojoj je to propisano drugim propisima, na:</p> <p>1. otpadne vode</p> <p>2. nusproizvode životinjskoga podrijetla uključujući prerađene proizvode na koje se odnosi Uredba (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL 300, 14. 11. 2009.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1069/2009), kako je zadnje izmijenjena Uredbom Vijeća (EU) br.</p>		
---	---	--	--

<p>gospodarenju otpadom od istraživanje i eksploatacije mineralnih sirovina (23).</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje obveze na temelju drugog relevantnog zakonodavstva Zajednice, iz područja ove Direktive isključuju se sedimenti koji se premještaju unutar površinskih voda radi gospodarenja vodama i vodenim tokovima ili sprečavanja poplava ili ublažavanja posljedica poplava, suša ili regeneracije zemljišta ako se dokaže da su ti sedimenti neopasni.</p> <p>4. Specifična pravila za posebna slučajeve o gospodarenju posebnim kategorijama otpada, ili kao dopuna pravilima iz ove Direktive, mogu se utvrditi u pojedinačnim Direktivama.</p>	<p>1385/2013 od 17. prosinca 2013. o izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 850/98 i (EZ) br. 1224/2009 i uredbi (EZ) br. 1069/2009, (EU) br. 1379/2013 i (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća zbog izmjene statusa departmana Mayotte u odnosu na Europsku uniju (SL L 354, 28. 12. 2013.), osim onih koji su namijenjeni spaljivanju, odlaganju na odlagališta ili uporabi u postrojenjima za proizvodnju bioplina ili komposta</p> <p>3. strvine uginulih životinja koje nisu zaklane, uključujući životinje usmrćene radi istrebljenja epizootskih bolesti, koje se zbrinjavaju sukladno Uredbi (EZ) br. 1069/2009</p> <p>4. 4. otpad koji nastaje istraživanjem, iskapanjem, obrađivanjem i skladištenjem mineralnih sirovina te radom kamenoloma, a koji je obuhvaćen posebnim propisom koji uređuje gospodarenje otpadom iz rudarske industrije</p> <p>5. tvari namijenjene uporabi kao krmiva kako je određeno Uredbom (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o stavljanju na tržište i korištenju hrane za životinje, izmjeni Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i</p>		
---	---	--	--

	<p>stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/373/EEZ, Direktive Komisije 80/511/EEZ, direktiva Vijeća 82/471/EEZ, 83/228/EEZ, 93/74/EEZ, 93/113/EZ i 96/25/EZ te Odluke Komisije 2004/217/EZ (SL L 229, 13.07.2009.) i ne sastoje se od nusproizvoda životinjskog podrijetla niti ih sadržavaju i</p> <p>6. brodove obuhvaćene Uredbom (EU) br. 1257/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o recikliranju brodova i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i Direktive 2009/16/EZ (SL L 330, 10. 12. 2013.).</p> <p>(3) Odredbe ovoga Zakona ne odnose se na sedimente koji se premještaju unutar površinskih voda radi gospodarenja vodama i vodenim tokovima ili sprječavanja poplava ili ublažavanja posljedica poplava, suša ili regeneracije zemljišta ako se dokaže da ti sedimenti nisu opasni.</p> <p>Stavak 4. nije potrebno prenositi.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>U smislu ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „otpad” znači svaka tvar ili predmet koji posjednik odbacuje ili namjerava ili mora odbaciti;</p> <p>2. „opasan otpad” znači otpad koji posjeduje jedno ili više opasnih svojstava navedenih u Prilogu III.;</p> <p>3. „otpadna ulja” znači mineralna ili sintetička ulja za podmazivanje ili industrijska ulja koja su postala neprikladna za uporabu za koju su prvobitno bila namijenjena, primjerice ulja iz motora s unutarnjim izgaranjem i ulja reduktora, ulja za podmazivanje, ulja za turbine i hidraulička ulja;</p> <p>4. „biootpad” znači biorazgradivi otpad iz vrtova i parkova, hrana i kuhinjski otpad iz kućanstava, restorana, ugostiteljskih i maloprodajnih objekata i sličan otpad iz proizvodnje prehrambenih proizvoda;</p> <p>5. „proizvođač otpada” znači svaka osoba čijom aktivnošću nastaje otpad (izvorni proizvođač otpada) ili svaka osoba koja prethodnom obradom, miješanjem ili drugim postupkom mijenja sastav ili svojstva otpada;</p> <p>6. „posjednik otpada” znači proizvođač otpada odnosno fizička ili pravna osoba koja posjeduje otpad;</p>	<p>Preneseno člankom 4.</p> <p>(1) Pojedini pojmovi uporabljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:</p> <p>49. »otpad« je svaka tvar ili predmet koje posjednik odbacuje, namjerava ili mora odbaciti</p> <p>44. »opasni otpad« je otpad koji posjeduje jedno ili više opasnih svojstava</p> <p>52. »otpadna ulja« su mineralna ili sintetička ulja za podmazivanje ili industrijska ulja koja su postala neprikladna za uporabu za koju su prvobitno namijenjena, primjerice ulja iz motora s unutarnjim izgaranjem i ulja reduktora, ulja za podmazivanje, ulja za turbine i hidraulička ulja</p> <p>3. »biootpad« je biološki razgradiv otpad iz vrtova i parkova, hrana i kuhinjski otpad iz kućanstava, restorana, ugostiteljskih i maloprodajnih objekata i slični otpad iz prehrambene industrije</p> <p>66. »proizvođač otpada« je svaka osoba čijom aktivnošću nastaje otpad (izvorni proizvođač otpada) i svaka osoba koja obavlja prethodnu obradu, miješanje ili drugi postupak kojim nastaje promjena sastava ili svojstva otpada</p> <p>60. »posjednik otpada« je proizvođač otpada ili pravna i fizička osoba koja</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>7.,„trgovac” znači svako poduzeće koje u nabavci, a kasnije i prodaji otpada, djeluje u ulozi nalogodavca, uključujući i posrednike koji otpad ne preuzimaju u fizički posjed;</p> <p>8.,„posrednik” znači svako poduzeće koje organizira uporabu ili zbrinjavanje otpada u ime drugih, uključujući posrednike koji otpad ne preuzimaju u fizički posjed;</p> <p>9.,„gospodarenje otpadom” znači skupljanje, prijevoz, uporaba i zbrinjavanje otpada, uključujući nadzor nad tim postupcima i naknadno održavanje lokacija zbrinjavanja, a obuhvaća i radnje koje poduzimaju trgovac ili posrednik;</p> <p>10.,„skupljanje” znači prikupljanje otpada, uključujući prethodno razvrstavanje i privremeno skladištenje otpada u svrhu prijevoza do postrojenja za obradu otpada;</p> <p>11.,„odvojeno skupljanje” znači skupljanje prilikom kojega se tijekom otpada drže odvojeno prema njegovoj vrsti i svojstvima kako bi se olakšala obrada;</p> <p>12.,„sprečavanje” znači mjere koje se poduzimaju prije nego je tvar, materijal ili proizvod postao otpad, kojima se smanjuju:</p> <p>(a) količine otpada, uključujući smanjenje ponovnom uporabom proizvoda ili produljenjem životnog vijeka proizvoda;</p> <p>(b) štetni učinci otpada na okoliš i</p>	<p>je u posjedu otpada</p> <p>85. »trgovac otpadom« je pravna ili fizička osoba - obrtnik koja u svoje ime i za svoj račun kupuje i prodaje otpad, uključujući trgovca otpadom koji ne preuzima otpad u neposredni posjed</p> <p>61. »posrednik« je pravna ili fizička osoba – obrtnik koja obavlja djelatnost posredovanja u gospodarenju otpadom, uključujući i posrednika koji ne preuzima otpad u neposredni posjed</p> <p>15. »gospodarenje otpadom« su djelatnosti sakupljanja, prijevoza, uporabe (uključujući razvrstavanje) i zbrinjavanja otpada, uključujući nadzor nad obavljanjem tih djelatnosti, nadzor i mjere koje se provode na lokacijama na kojima se zbrinjavao otpad, te radnje koje poduzimaju trgovac otpadom i posrednik u gospodarenju otpadom</p> <p>75. »sakupljanje otpada« je prikupljanje otpada, uključujući prethodno razvrstavanje otpada i skladištenje otpada u svrhu prijevoza na obradu</p> <p>40. »odvojeno sakupljanje« je sakupljanje otpada na način da se otpad odvaja prema njegovoj vrsti i svojstvima kako bi se olakšala obrada i sačuvala vrijedna svojstva otpada</p> <p>58. »ponovna uporaba« je svaki</p>		
--	--	--	--

<p>zdravlje ljudi; ili (c)sadržaj štetnih tvari u materijalima i proizvodima;</p> <p>13. „ponovna uporaba” znači svaki postupak kojim se proizvodi ili dijelovi koji nisu otpad ponovno koriste u istu svrhu za koju su izvorno načinjeni;</p> <p>14. „obrada” znači postupci oporabe ili zbrinjavanja, uključujući i postupke pripreme prije oporabe ili zbrinjavanja;</p> <p>15. „oporaba” znači svaki postupak čiji glavni rezultat je otpad koji je koristan jer zamjenjuje druge materijale koje bi inače trebalo upotrijebiti za tu određenu svrhu, ili otpad koji se priprema kako bi ispunio tu svrhu, u tvornici ili u širem gospodarskom smislu. U Prilogu II. naveden je neiscrpan popis postupaka oporabe;</p> <p>16. „priprema za ponovnu uporabu” znači postupci oporabe kao što su provjera, čišćenje ili popravak, kojim se proizvodi ili dijelovi proizvoda koji su postali otpad pripremaju kako bi se mogli ponovno uporabiti bez dodatne predobrade;</p> <p>17. „recikliranje” znači svaki postupak oporabe kojim se otpadni materijali prerađuju u proizvode, materijale ili tvari za izvornu ili drugu svrhu. Recikliranje obuhvaća preradu organskog materijala, ali ne uključuje energetske oporabe i preradu u materijal koji se koristi kao gorivo ili materijal za nasipavanje;</p> <p>18. „regeneracija otpadnih ulja” znači svaki</p>	<p>postupak kojim se omogućava ponovno korištenje proizvoda ili dijelova proizvoda, koji nije otpad, u istu svrhu u koju je izvorno načinjen</p> <p>38. »obrada otpada« je postupak oporabe ili zbrinjavanja, a uključuje i pripremu prije oporabe ili zbrinjavanja</p> <p>47. »oporaba otpada« je svaki postupak čiji je glavni rezultat uporaba otpada u korisne svrhe kada otpad zamjenjuje druge materijale koje bi inače trebalo uporabiti za tu svrhu ili otpad koji se priprema kako bi ispunio tu svrhu, u postrojenju ili u širem gospodarskom smislu. U Dodatku II. ovoga Zakona sadržan je popis postupaka oporabe.</p> <p>64. »priprema za ponovnu uporabu« su postupci oporabe kojima se proizvodi ili dijelovi proizvoda koji su postali otpad provjerom, čišćenjem ili popravkom, pripremaju za ponovnu uporabu bez dodatne prethodne obrade</p> <p>72. »recikliranje« je svaki postupak oporabe, uključujući ponovnu preradu organskog materijala, kojim se otpadni materijali prerađuju u proizvode, materijale ili tvari za izvornu ili drugu svrhu osim uporabe otpada u energetske svrhe, odnosno prerade u materijal koji se koristi kao gorivo ili materijal za nasipavanje</p>		
--	---	--	--

<p>postupak uporabe (recikliranja) kojim se bazna ulja mogu proizvesti rafiniranjem otpadnih ulja, posebno uklanjanjem nečistoća, proizvoda oksidacije i aditiva sadržanih u takvim uljima;</p> <p>19. „zbrinjavanje” znači svaki postupak koji nije uporaba, čak i kad postupak ima za sekundarnu posljedicu obnovu tvari ili energije. U Prilogu I. nalazi se neiscrpan popis postupaka zbrinjavanja:</p> <p>20. „najbolje raspoložive tehnike” znači najbolje raspoložive tehnike prema definiciji iz članka 2. stavka 11. Direktive 96/61/EZ.</p>	<p>73. »regeneracija otpadnih ulja« je svaki postupak uporabe kojim se bazna ulja mogu proizvesti rafiniranjem otpadnih ulja, posebno uklanjanjem nečistoća, proizvoda oksidacije i aditiva sadržanih u takvim uljima</p> <p>87. »zbrinjavanje otpada« je svaki postupak koji nije uporaba otpada, uključujući i postupak koji kao sekundarnu posljedicu ima obnovu tvari ili energije. U Dodatku I. ovoga Zakona sadržan je popis postupaka zbrinjavanja otpada.</p> <p>30. »najbolje raspoložive tehnike« su najbolje raspoložive tehnike sukladno zakonu kojim se uređuje zaštita okoliša</p> <p>Pojam "sprečavanje otpada" je prenesen člankom 14.</p> <p>Sprječavanje nastanka otpada su mjere poduzete prije nego je tvar, materijal ili proizvod postao otpad, a kojima se smanjuju:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. količine otpada uključujući ponovnu uporabu proizvoda ili produženje životnog vijeka proizvoda 2. štetan učinak otpada na okoliš i zdravlje ljudi ili 3. sadržaj opasnih tvari u materijalima i proizvodima. 		
---	---	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Hijerarhija otpada</p> <p>1. Kao redosljed prioriteta zakonodavstva i politike o sprečavanju nastanka otpada i gospodarenju otpadom primjenjuje se sljedeća hijerarhija otpada:</p> <p>(a) sprečavanje;</p> <p>(b) priprema za ponovnu uporabu;</p> <p>(c) recikliranje;</p> <p>(d) drugi postupci uporabe npr. energetska uporaba; i</p> <p>(e) zbrinjavanje.</p> <p>2. Kad primjenjuju hijerarhiju otpada koja se spominje u stavku 1., države članice poduzimaju mjere kojima potiču rješenja koja nude najbolji ukupni učinak na okoliš. To može zahtijevati da se za posebne tipove otpada odstupi od navedene hijerarhije u slučajevima poduzimanja mjera koje imaju najbolji ukupni učinak na okoliš i zasnivaju se na razmatranju životnog ciklusa o ukupnim utjecajima pri nastanku i</p>	<p>Stavak 1. je prenesen člankom 6. (1) Podzakonski akt, odluka, plan ili program koji se donosi temeljem ovoga Zakona mora biti usklađen sa sljedećim redom prvenstva gospodarenja otpadom:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. sprječavanje nastanka otpada 2. priprema za ponovnu uporabu 3. recikliranje 4. ostali postupci uporabe npr. energetska uporaba i 5. zbrinjavanje. <p>Stavak 2. podstavak 1. je prenesen člankom 6. stavkom 2. podstavkom 1.</p> <p>(2) Kad se primjenjuje red prvenstva gospodarenja otpadom i odlučuje između dvije ili više varijanti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mora se dati prioritet varijanti koja daje najbolji ukupni ishod za okoliš, koja može uključivati i odstupanje od reda prvenstva gospodarenja otpadom za određeni tok otpada ako je to opravdano rezultatima analize 	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci članci 8.-19.</p>

<p>gospodarenju takvim otpadom.</p> <p>Države članice osiguravaju da razvoj zakonodavstva i politike o otpadu bude potpuno transparentan postupak u kojem se poštuju postojeći nacionalni propisi o savjetovanju i uključivanju građana i svih dionika.</p> <p>Države članice uzimaju u obzir opća načela zaštite okoliša kao što su predostrožnost i održivost, tehnička provedivost i ekonomska održivost, zaštita resursa, kao i ukupne učinke na okoliš i zdravlje ljudi te gospodarske i socijalne učinke, u skladu s člancima 1. i 13.</p>	<p>životnog ciklusa ukupnih učinaka stvaranja i gospodarenja tom vrstom otpada i</p> <p>Stavak 2. podstavak 2. je prenesen ZAKONOM O ZAŠTITI OKOLIŠA</p> <p>Stavak 2. podstavak 3. direktive je prenesen člankom 6. stavkom 2. podstavkom 2.</p> <p>(2) Kad se primjenjuje red prvenstva gospodarenja otpadom i odlučuje između dvije ili više varijanti:</p> <p>...</p> <p>- mora se uzeti u obzir opća načela zaštite okoliša predostrožnost, održivost, tehnološka izvedivost i ekonomska održivost, zaštita resursa, te ukupni učinci na okoliš, ljudsko zdravlje, gospodarstvo i društvo u skladu sa člankom 1. stavkom 1. i člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona.</p> <p>1. i 3. su preneseni člankom 6. stavkom 2.</p>		
--	---	--	--

(2) Kad se primjenjuje red prvenstva gospodarenja otpadom i odlučuje između dvije ili više varijanti:

- mora se dati prioritet varijanti koja daje najbolji ukupni ishod za okoliš, koja može uključivati i odstupanje od reda prvenstva gospodarenja otpadom za određeni tok otpada ako je to opravdano rezultatima analize životnog ciklusa ukupnih učinaka stvaranja i gospodarenja tom vrstom otpada i

- mora se uzeti u obzir opća načela zaštite okoliša predostrožnost, održivost, tehnološka izvedivost i ekonomska održivost, zaštita resursa, te ukupni učinci na okoliš, ljudsko zdravlje, gospodarstvo i društvo u skladu sa člankom 1. stavkom 1. i člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona.

Članak 99.

(1) Ministarstvo i Fond, u skladu s posebnim propisima koji uređuje državne potpore, potiče sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti:

1. sprečavanje nastanka otpada
2. primjena reda prvenstva gospodarenja otpadom

	Obveza iz stavka 2. podstavka 3. je prenesena Zakonom o zaštiti okoliša.		
<p>Članak 5.</p> <p>Nusproizvodi</p> <p>1. Za tvar ili predmet koji nastaju kao rezultat proizvodnog procesa čiji primarni cilj nije proizvodnja te tvari ili predmeta, može se smatrati da nisu otpad iz točke 1. članka 3. već da su nusproizvod, ali samo ako su zadovoljeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) daljnja uporaba tih tvari ili predmeta je osigurana,;</p> <p>(b) tvar ili predmet mogu se upotrijebiti izravno, bez dodatne obrade osim uobičajenim industrijskim postupcima;</p> <p>(c) tvar ili predmet nastaje kao sastavni dio proizvodnog procesa; i</p> <p>(d) daljnja uporaba tvari ili predmeta je u skladu s propisima, tj. tvar ili predmet ispunjava sve relevantne zahtjeve u pogledu proizvoda, zaštite okoliša i zaštite zdravlja za tu konkretnu uporabu i neće dovesti do ukupnih štetnih učinaka na okoliš ili zdravlje ljudi.</p>	<p>Stavak 1. je izmijenjen s 2018/851 Preneseno s člankom 15.</p> <p>(1) Tvar ili predmet, koji nastaje kao rezultat proizvodnog procesa, gradnje građevine ili tehnološkog procesa, čija primarna svrha nije proizvodnja te tvari ili predmeta, smatrat će se nusproizvodom, a ne otpadom, ako je upisan u Očevidnik nusproizvoda.</p> <p>...</p> <p>(3) Tvar ili predmet, za koji kriteriji za nusproizvod nisu utvrđeni na razini Europske unije, upisati će se u Očevidnik nusproizvoda ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. da je osigurana daljnja uporaba tvari ili predmeta 2. da se tvar ili predmet može upotrijebiti izravno bez dodatne obrade, osim uobičajenim industrijskim postupcima 3. da tvar ili predmet nastaje kao sastavni dio proizvodnog postupka i 4. da je daljnja uporaba tvari ili predmeta dopuštena, odnosno da tvar ili predmet ispunjava sve relevantne 	U potpunosti preuzeto	

<p>2. Na temelju uvjeta postavljenih u stavku 1. moguće je donijeti mjere kojima se određuje koje kriterije određene posebne stvari ili predmeti trebaju zadovoljiti kako bi ih se smatralo nusproizvodom, a ne otpadom iz točke 1. članka 3. Te mjere, koje su namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, dopunjujući je, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 39. stavku 2.</p>	<p>zahtjeve u pogledu proizvoda, zaštite okoliša i zdravlja ljudi za tu konkretnu uporabu i neće dovesti do značajnih štetnih učinaka na okoliš ili zdravlje ljudi.</p> <p>Stavak 2. je izmijenjen s 2018/851.</p>		
<p>Članak 6.</p> <p>Prestanak statusa otpada</p> <p>1. Određeni otpad prestaje biti otpad u smislu točke 1. članka 3. ako je podvrgnut postupcima oporabe, uključujući recikliranje, i zadovoljava posebne kriterije utvrđene u skladu sa sljedećim uvjetima:</p> <p>(a) tvar ili predmet uobičajeno se koriste za posebne namjene;</p> <p>(b) za takvu stvar ili predmet postoji tržište i potražnja;</p> <p>(c) tvar ili predmet ispunjavaju tehničke zahtjeve za posebne namjene i zadovoljavaju postojeće propise i norme koje važe za proizvode; i</p> <p>(d) uporaba stvari ili predmeta neće dovesti do ukupnih štetnih učinaka na okoliš ili zdravlje ljudi.</p>	<p>Izmijenjeno s 2018/851.</p> <p>Ukidanje statusa otpada</p> <p>Članak 44.</p> <p>(1) Određenom otpadu može se ukinuti status otpada ako je upisan u Očevidnik ukidanja statusa otpada.</p> <p>(2) Zahtjev za upis u Očevidnik ukidanja statusa otpada podnosi se Ministarstvu.</p> <p>(3) O zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje.</p> <p>(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka žalba dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p>Članak 45.</p> <p>(1) Tvar ili predmet, koji nastaje kao rezultat oporabe otpada, za koje kriteriji nisu utvrđeni na razini Europske unije, upisat će se u Očevidnik ukidanja statusa otpada</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Tim je kriterijima, prema potrebi, potrebno obuhvatiti granične vrijednosti za onečišćujuće tvari i uzeti u obzir sve moguće štetne učinke tvari ili predmeta na okoliš.</p> <p>2. Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, dopunjujući je, a koje se odnose na donošenje kriterija utvrđenih u stavku 1. i određuju vrstu otpada na koji se ti kriteriji odnose, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 39. stavku 2. Posebne kriterije za prestanak statusa otpada, između ostalih, potrebno je uzeti u obzir barem za skupine materijala, papir, staklo, metal, gume i tekstil.</p> <p>3. Otpad koji prestaje biti otpad u skladu sa stavicima 1. i 2. prestaje biti otpad i u smislu ciljeva uporabe i recikliranja utvrđenih u direktivama 94/62/EZ, 2000/53/EZ, 2002/96/EZ i 2006/66/EZ i drugom relevantnom zakonodavstvu Zajednice ako su zadovoljeni uvjeti koje to zakonodavstvo propisuje u pogledu recikliranja ili uporabe.</p> <p>4. Ako kriteriji prema postupku utvrđenom u stavicima 1. i 2. nisu utvrđeni na razini Zajednice, države članice mogu u svakom pojedinačnom slučaju donijeti odluku je li određeni otpad prestao biti otpad uzimajući u obzir važeću sudsku praksu. O svojim odlukama obavješćuju Komisiju u skladu s Direktivom 98/34/EZ Europskog parlamenta</p>	<p>ako se otpad reciklira ili na odgovarajući način oporabljuje i ako udovoljava posebnim kriterijima i sljedećim uvjetima:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. tvar ili predmet upotrebljavat će se za određenu namjenu 2. za takvu tvar ili predmet postoji tržište i potražnja 3. tvar ili predmet ispunjavaju tehničke zahtjeve za posebne namjene i zadovoljavaju postojeće propise i norme koji važe za proizvode i 4. uporaba tvari ili predmeta neće dovesti do ukupnih štetnih učinaka na okoliš ili zdravlje ljudi. <p>(2) Tvar ili predmet, koji nastaje kao rezultat uporabe otpada, za koje su kriteriji utvrđeni na razini Europske unije, upisat će se u Očevidnik ukidanja statusa otpada ako se otpad reciklira ili na odgovarajući način oporabljuje i ako udovoljava kriterijima propisanim na razini Europske unije.</p> <p>(3) Posebni kriteriji iz stavka 1. ovoga članka kojima određena tvar ili predmet koja nastaje kao rezultat uporabe otpada treba udovoljavati za ukidanje statusa otpada uključuju sljedeće:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. vrste otpada koji ulaze u postupak uporabe 2. dozvoljene postupke i tehnike 		
---	---	--	--

<p>i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih normi i propisa te pravila o uslugama informacijskog društva (24) kada je tako propisano tom Direktivom.</p>	<p>obrade</p> <p>3. kriterije kvalitete sukladno standardima za proizvode za tvar ili predmet koji je nastao ukidanjem statusa otpada, nakon primjene odgovarajućeg postupka uporabe, što uključuje granične vrijednosti za onečišćujuće tvari, gdje je to potrebno</p> <p>4. zahtjeve za sustave upravljanja kvalitetom o usklađenosti s kriterijima za ukidanje statusa otpada, što uključuje zahtjeve za kontrolu kvalitete, interni nadzor i sl. i</p> <p>5. zahtjev za izjavu o sukladnosti.</p> <p>(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako za određenu tvar ili predmet nisu utvrđeni kriteriji za ukidanje statusa otpada, na razini Europske unije niti na razini Republike Hrvatske, tvar ili predmet će se upisati u Očevidnik ukidanja statusa otpada ako se utvrdi da su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka.</p> <p>(5) Proizvođač tvari ili predmeta upisanog u Očevidnik za ukidanje statusa otpada dužan je osigurati da tvar ili predmet udovoljava propisanim zahtjevima za kemikalije odnosno proizvode, u trenutku korištenja po prvi put nakon što joj je ukinut status otpada ili u trenutku</p>		
---	--	--	--

	<p>stavljanja na tržište po prvi put nakon što joj je ukinut status otpada.</p> <p>(6) Proizvođač tvari ili predmeta upisanog u Očevidnik za ukidanje statusa otpada dužan je do 1. ožujka tekuće kalendarske godine za prethodnu kalendarsku godinu dostaviti Ministarstvu izvješće o ukidanju statusa otpada koje sadrži podatke o osobi koja ukida status otpada, o tvari ili predmetu koji je nastao i količini te tvari ili predmeta te vrsti i količini otpada koja je ušla u postupak uporabe i postupku uporabe.</p> <p>(7) Proizvođač tvari ili predmeta upisanog u Očevidnik za ukidanje statusa otpada dužan je uz svaku pošiljku tvari ili predmeta kojoj je ukinut status otpada priložiti izjavu o sukladnosti.</p> <p>(8) Posebni kriteriji za ukidanje statusa otpada za određenu tvar ili predmet iz stavka 3. ovoga članka, način provedbe propisa Europske unije kojima se utvrđuju kriteriji za ukidanje statusa pojedine vrste otpada, sadržaj izjave iz stavka 7. ovoga članka, izvješće iz stavka 6. ovoga članka propisuje Ministar pravilnikom.</p> <p>(9) U svrhu održavanja ažurnih</p>		
--	--	--	--

podataka u očevidniku iz stavka 1. ovoga članka, osoba koja je upisala određenu tvar ili predmet u Očevidnik ukidanja statusa otpada dužna je:

1. jednom godišnje potvrditi sukladnost tvari ili predmeta uvjetima na temelju kojih je ostvareno pravo upisa tvari ili predmeta u Očevidnik ukidanja statusa otpada

2. dostaviti informacije o izmjeni podatka na temelju kojeg je ostvareno pravo upisa tvari ili predmeta u Očevidnik ukidanja statusa otpada u roku od 30 dana od dana nastanka promjene.

(10) Tijelo iz članka 44. stavka 2. Zakona donosi rješenje kojim se briše određenu tvar ili predmet iz Očevidnika ukidanja statusa otpada kad:

1. zaprimi obavijest pravne ili fizičke osobe – obrtnika upisanog u očevidnik da ne ispunjava uvjete temeljem kojih je stekao pravo na upis određene tvari ili predmeta u Očevidnik ukidanja statusa otpada ili na drugi način utvrdi da pravna ili fizička osoba – obrtnik ne ispunjava uvjete temeljem kojih je stekao pravo

	<p>na upis određene tvari ili predmeta u Očevidnik ukidanja statusa otpada</p> <p>2. utvrdi da pravna ili fizička osoba – obrtnik nije izvršio propisanu obvezu potvrde sukladnosti tvari ili predmeta iz stavka 9. točke 1. ovoga članka</p> <p>3. zaprimi obavijest inspekcije nadležne za gospodarenje otpadom da pravna osoba – obrtnik ne ispunjava uvjete za upis određene tvari ili predmeta u Očevidnik ukidanja statusa otpada.</p>		
<p>Članak 7.</p> <p>Popis otpada</p> <p>1. Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, a koji se odnose na ažuriranje popisa otpada uspostavljenog Odlukom 2000/532/EZ donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 39. stavku 2. Popis otpada obuhvaća opasni otpad, a pri uvrštenju otpada na popis uzimaju se u obzir podrijetlo i sastav otpada i, prema potrebi, granične vrijednosti koncentracija opasnih tvari. Popis otpada je obvezujući u pogledu određivanja otpada koji treba smatrati opasnim otpadom. Uvrštenje neke tvari ili predmeta na popis ne znači da je ta tvar ili predmet otpad u svim</p>	<p>Stavci 1., 2. i 5. su izmijenjeni s 2018/851</p> <p>Kategorizacija otpada Članak 19.</p> <p>(1) Posjednik otpada dužan je kategorizirati otpad kojega ima u posjedu na način da odredi porijeklo i mjesto nastanka otpada, grupu, podgrupu i ključni broj otpada i svojstva otpada sukladno Katalogu otpada.</p> <p>(2) Navod o određenoj tvari ili predmetu u Katalogu otpada ne podrazumijeva da ta tvar ili predmet ima status otpada u svim okolnostima, već se otpadom smatra samo tvar ili predmet koji udovoljava zahtjevima definicije pojma »otpad«</p>	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)

<p>okolnostima. Tvar ili predmet smatrat će se otpadom samo ako je primjenjiva definicija iz točke 1. članka 3.</p> <p>2. Otpad koji se na popisu otpada ne pojavljuje kao opasan država članica može smatrati opasnim otpadom ako pokazuje jednu ili više svojstava navedenih u Prilogu III. Država članica o takvim slučajevima izvješćuje Komisiju bez odlaganja. Unosi ih u izvješće predviđeno člankom 37. stavkom 1. i dostavlja Komisiji sve relevantne podatke. Popis treba preispitati u svjetlu primljenih obavijesti kako bi se donijela odluka o tome je li ga potrebno prilagoditi.</p> <p>3. Ako država članica može dokazati da određeni otpad koji se pojavljuje na popisu opasnog otpada ne pokazuje neko od svojstava navedenih u Prilogu III., ona takav otpad može smatrati neopasnim otpadom. Država članica dužna je izvijestiti Komisiju o takvim slučajevima bez odlaganja i dostaviti Komisiji sve relevantne podatke. Popis treba preispitati u svjetlu primljenih obavijesti kako bi se donijela odluka o tome je li ga potrebno prilagoditi.</p> <p>4. Ponovna klasifikacija opasnog otpada u neopasan otpad ne može biti rezultat razrjeđivanja ili miješanja otpada s ciljem snižavanja početnih koncentracija opasnih tvari na razinu ispod kritičnih vrijednosti na temelju kojih se za otpad utvrđuje da je</p>	<p>iz članka 4. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Otpad koji u Katalogu otpada nije određen kao opasni otpad smatra se opasnim otpadom ako se ispitivanjem utvrdi da posjeduje opasno svojstvo.</p> <p>(4) Opasni otpad se ne može ponovno kategorizirati kao neopasni otpad ako je koncentracija opasne tvari zbog koje je otpad izvorno kategoriziran kao opasni, razrjeđivanjem smanjena ispod granične vrijednosti radi koje se otpad mora kategorizirati kao opasni.</p> <p>(5) Kad nije moguće provesti ispitivanje postojanja opasnog svojstva, a postoji sumnja da bi otpad mogao imati opasno svojstvo, takav otpad se smatra opasnim otpadom.</p> <p>(6) Katalog otpada propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.</p> <p>(7) Odredbe ovog članka ne primjenjuju se na plovne i plutajuće objekte kako su utvrđeni posebnim propisom koji uređuje pomorstvo.</p> <p>Stavak 3. će se prenijeti PRAVILNIKOM</p> <p>Stavak 4. je prenesen člankom 19. stavkom 4.</p> <p>...</p> <p>(4) Opasni otpad se ne može</p>		
--	---	--	--

<p>opasan.</p> <p>5. Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, a koji se odnose na preispitivanje popisa, kako bi se donijela odluka o tome je li ga potrebno prilagoditi prema stavcima 2. i 3., donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 39. stavku 2.</p> <p>6. Države članice mogu smatrati otpad neopasnim otpadom u skladu s popisom otpada koji se spominje u stavku 1.</p> <p>7. Komisija osigurava da se pri izradi i preispitivanju tog popisa poštuju, prema potrebi, načela jasnoće, sveobuhvatnosti i dostupnosti za korisnike, a posebno za mala i srednja poduzeća (SME).</p>	<p>ponovno kategorizirati kao neopasni otpad ako je koncentracija opasne tvari zbog koje je otpad izvorno kategoriziran kao opasni, razrjeđivanjem smanjena ispod granične vrijednosti radi koje se otpad mora kategorizirati kao opasni.</p> <p>Stavak 6. nije potrebno prenositi jer propisuje mogućnost, a ne obvezu.</p> <p>Stavak 7. nije potrebno prenositi jer uređuje EK.</p>		
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>OPĆI ZAHTJEVI</p> <p>Članak 8.</p> <p>Proširena odgovornost proizvođača</p> <p>1. Kako bi se ojačala ponovna uporaba i sprečavanje, recikliranje i drugi načini uporabe otpada, države članice mogu donijeti zakonodavne i druge mjere kojima će osigurati da svaka fizička ili pravna osoba</p>	<p>Stavci 1., 2. i 5. izmijenjeni s 2018/851.</p> <p>Točka 1. je prenesena s člankom 92. i člankom 99.</p> <p>Članak 92.</p> <p>(1) Radi poticanja ponovne uporabe i sprječavanja nastanka otpada, recikliranja i općenito uporabe otpada, te doprinosa postizanju nacionalnog cilja gospodarenja otpadom, u sklopu proširene odgovornosti proizvođača proizvođač</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>koja profesionalno razvija, proizvodi, prerađuje, obrađuje, prodaje ili uvozi proizvode (proizvođač proizvoda) bude obuhvaćena režimom proširene odgovornosti proizvođača.</p> <p>Te mjere mogu obuhvaćati prihvaćanje povrata proizvoda ili otpada koji preostaje nakon uporabe tih proizvoda, kao i naknadno gospodarenje otpadom i financijsku odgovornost za te aktivnosti. Te mjere mogu obuhvatiti obvezu pružanja javno dostupnih informacija o tome u kojoj je mjeri proizvod pogodan za ponovnu uporabu ili recikliranje.</p> <p>2. Države članice mogu poduzeti odgovarajuće mjere kako bi potakle razvoj proizvoda koji umanjuju učinak proizvoda na okoliš i proizvodnju otpada u tijeku proizvodnje i daljnje uporabe proizvoda te kako bi osigurale da se uporaba i zbrinjavanje proizvoda koji su postali otpad provode u skladu s člancima 4. i 13.</p> <p>Takvim se mjerama, među ostalim, mogu poticati razvoj, proizvodnja i marketing proizvoda koji su pogodni za višekratnu upotrebu, koji su tehnički trajni, a kad postanu otpad, pogodni su za pravilnu i sigurnu uporabu i zbrinjavanje na način prihvatljiv za okoliš.</p> <p>3. Kad primjenjuju proširenu odgovornost proizvođača, države članice uzimaju u obzir</p>	<p>proizvoda dužan je:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. preuzeti rabljeni proizvod 2. osigurati preuzimanje otpada koji nastaje od uporabe proizvoda 3. osigurati provedbu usluga gospodarenja otpadom 4. platiti naknadu gospodarenja otpadom 5. osigurati javno dostupne informacije o mjeri u kojoj se proizvod može ponovno uporabiti i reciklirati 6. označiti proizvod odnosno ambalažu i priložiti uputu i 7. registrirati se i dostavljati podatke u Registar proizvođača s proširenom odgovornosti <p>Članak 99.</p> <p>(1) Ministarstvo i Fond, u skladu s posebnim propisima koji uređuje državne potpore, potiče sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti:</p> <p>...</p> <p>6. dizajn proizvoda i dijelova proizvoda kojim se smanjuje učinak na okoliš i kojim se smanjuje količina otpada tijekom proizvodnje i uporabe te osigurava uporaba i zbrinjavanje proizvoda koji su postali otpad u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpadom i temeljnim zahtjevima gospodarenja otpadom,</p>		
--	--	--	--

<p>tehničku provedivost i gospodarsku održivost i ukupne učinke na okoliš, zdravlje ljudi i društvo, poštujući nužnost osiguravanja dobrog funkcioniranja unutarnjeg tržišta.</p> <p>4. Proširena odgovornost proizvođača primjenjuje se ne dovodeći u pitanje odgovornost za gospodarenje otpadom kako se predviđa člankom 15. stavkom 1. i ne dovodeći u pitanje postojeće zakonodavstvo o posebnim tijekovima otpada i posebnim proizvodima.</p>	<p>uključujući, između ostaloga i razvoj, proizvodnju i promociju proizvoda i dijelova proizvoda koji su podesni za višekratnu uporabu, sadrže reciklirane materijale, tehnički su trajni i koje je jednostavno popraviti, te kad postanu otpad pogodni su za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje</p> <p>Stavak 2. nije potrebnio prenositi jer ne propisuje obvezu.</p> <p>Stavak 3. će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p> <p>Stavak 4. je prenesen člankom 92.</p> <p>...</p> <p>(4) Proširena odgovornost proizvođača primjenjuje se ne dovodeći u pitanje obvezu osiguravanja obrade otpada iz članka 21. ovoga Zakona te propise o posebnim tokovima otpada i proizvodima.</p>		
---	---	--	--

<p>Članak 9.</p> <p>Sprečavanje nastanka otpada</p> <p>Nakon savjetovanja s dionicima, Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću sljedeća izvješća uz koja prema potrebi prilaže prijedloge mjera kojima podupire aktivnosti sprečavanja i provedbu programa sprečavanja nastanka otpada iz članka 29., a koja obuhvaćaju:</p> <p>(a)do kraja 2011., izradu privremenog izvješća o razvoju proizvodnje otpada i opsegu sprečavanja nastanka otpada, uključujući utvrđivanje smjernica razvoja ekoloških proizvoda koje nastoje riješiti kako proizvodnju otpada, tako i pitanje prisutnosti opasnih tvari u otpadu, s ciljem promicanja tehnologija usmjerenih na trajnost proizvoda, pogodnosti za ponovnu uporabu i recikliranje;</p> <p>(b)do kraja 2011., utvrđivanje akcijskog plana za daljnje mjere potpore na europskoj razini, posebno s ciljem promjene postojećih obrazaca potrošnje;</p> <p>(c)do kraja 2014., utvrđivanje ciljeva sprečavanja nastanka otpada i odvajanja otpada do 2020., na temelju najbolje dostupne prakse uključujući, ako je potrebno, reviziju pokazatelja koji se spominju u članku 29. stavku 4.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak zamijenjen Direktivom 2018/851.</p>
---	--	----------------------------------	---

<p>Članak 10.</p> <p>Oporaba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se otpad podvrgava postupcima oporabe, u skladu s člancima 4. i 13.</p> <p>2. Kad je to potrebno kako bi se poštovala odredba stavka 1. te kako bi se olakšala ili unaprijedila oporaba, otpad treba skupljati odvojeno ako je to praktično u tehničkom i ekonomskom smislu i sa stajališta okoliša i ne smije se miješati se s drugim otpadom ili drugim materijalom različitih svojstava.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Članak zamijenjen Direktivom 2018/851.
<p>Članak 11.</p> <p>Ponovna uporaba i recikliranje</p> <p>1. Države članice prema potrebi poduzimaju mjere kako bi promicale ponovnu uporabu proizvoda i aktivnosti na pripremi za ponovnu uporabu, posebno potičući uspostavljanje i potporu mreža za ponovnu uporabu i popravak, primjenu ekonomskih instrumenata, kriterija za nabavu, kvantitativnih ciljeva ili druge mjere.</p> <p>Države članice poduzimaju mjere kako bi promicale visoku kvalitetu recikliranja i radi toga uvode odvojeno skupljanje otpada kad</p>		Nije potrebno preuzimanje	Izmijenjeno s 2018/851

<p>je to praktično u tehničkom i ekonomskom smislu kao i sa stajališta okoliša i potrebno kako bi se zadovoljile neophodni standardi kvalitete propisani za relevantne sektore recikliranja.</p> <p>Podložno članku 10. stavku 2., do 2015. je godine odvojeno skupljanje potrebno uvesti barem za sljedeće materijale: papir, metal, plastika i staklo.</p> <p>2. Kako bi se uskladile s ciljevima ove Direktive i približile europskom društvu koje reciklira svoj otpad uz visoku razinu iskoristivosti resursa, države članice poduzimaju potrebne mjere namijenjene za ostvarivanje sljedećih ciljeva:</p> <p>(a)do 2020. godine, pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje otpadnih materijala kao što su barem papir, metal, plastika i staklo iz kućanstava, a po mogućnosti i iz drugih izvora do mjere u kojoj su ti tijekom otpada slični otpadu iz kućanstava treba povećati na minimalno 50 % cjelokupne mase;</p> <p>(b)do 2020. godine, pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i druge načine materijalne uporabe, uključujući postupke nasipavanja u kojima se otpad koristi kao zamjena za druge materijale, neopasnog građevinskog otpada, isključujući materijal iz prirode utvrđen ključnim brojem 17 05 04 na listi otpada, treba povećati na minimalno 70 % mase</p>			
--	--	--	--

<p>otpada.</p> <p>3. Komisija utvrđuje iscrpna pravila primjene i metoda izračuna za provjeru usklađenosti sa ciljevima utvrđenim u stavku 2. ovog članka, uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 2150/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2002. o statističkim podacima o otpadu (25). U ta se pravila mogu uključiti prijelazna razdoblja za države članice koje su 2008. godine reciklirale manje od 5 % u bilo kojoj od kategorija otpada navedenih u stavku 2. Te mjere, koje su namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, dopunjujući je, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 39. stavku 2. ove Direktive.</p> <p>4. Najkasnije do 31. prosinca 2014. Komisija preispituje mjere i ciljeve navedene u stavku 2. radi jačanja postojećih ciljeva ako je to potrebno i eventualnog postavljanja ciljeva za druge tijekove otpada. Izvješće Komisije, kojem se prema potrebi prilaže prijedlog, dostavlja se Europskom parlamentu i Vijeću. U tom izvješću Komisija uzima u obzir sve relevantne okolišne, ekonomske i socijalne učinke postavljanja ciljeva.</p> <p>5. Svake tri godine, u skladu s člankom 37., države članice izvješćuju Komisiju o svojim uspjesima obzirom na postizanje tih ciljeva.</p>			
---	--	--	--

<p>Ako ciljevi nisu postignuti, u izvješću potrebno je navesti razloge neuspjeha i mjere koje država članica namjerava poduzeti kako bi te ciljeve ispunila.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Zbrinjavanje</p> <p>Države članice osiguravaju da se, ako uporaba prema članku 10. stavku 1. nije poduzeta, otpad podvrgava postupcima sigurnog zbrinjavanja koji ispunjavaju uvjete iz odredaba članka 13. o zaštiti zdravlja ljudi i okoliša.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak zamijenjen Direktivom 2018/851.</p>
<p>Članak 13.</p> <p>Zaštita zdravlja ljudi i okoliša</p> <p>Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se gospodarenje otpadom provodi na način kojim se ne ugrožava zdravlje ljudi, ne šteti okolišu, a posebno:</p> <p>(a) ne ugrožava voda, zrak, tlo, biljke ili životinje;</p> <p>(b) ne uzrokuju neugodnosti u pogledu buke ili neugodnih mirisa; i</p> <p>(c) bez štetnih utjecaja na krajolik ili mjesta</p>	<p>Članak 5.</p> <p>(1) Gospodarenje otpadom mora se provoditi na način kojim se ne ugrožava zdravlje ljudi i ne uzrokuje štetni utjecaj na okoliš, a osobito:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ne uzrokuje rizik od onečišćenja mora, voda, tla i zraka te ugrožavanja biološke raznolikosti 2. ne uzrokuje neugodu zbog buke i mirisa 3. ne uzrokuje štetan utjecaj na krajolik ili mjesta od posebnog interesa i 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

od posebnog interesa.			
<p>Članak 14.</p> <p>Troškovi</p> <p>1. U skladu s načelom „onečišćivač plaća”, troškove gospodarenja otpadom snosi izvorni proizvođač otpada ili trenutni odnosno prethodni posjednici otpada.</p> <p>2. Države članice mogu odlučiti da troškove gospodarenja otpadom treba djelomično ili u cijelosti snositi proizvođač proizvoda od kojega otpad potječe a da distributeri tog proizvoda mogu sudjelovati u pokriću tih troškova.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Članak zamijenjen Direktivom 2018/851.
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>GOSPODARENJE OTPADOM</p> <p>Članak 15.</p> <p>Odgovornost za gospodarenje otpadom</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svaki izvorni</p>	<p>Stavak 1. i 4. su preneseni člankom 21.</p> <p>(1) Proizvođač otpada i posjednik otpada dužan je osigurati obradu otpada postupkom pripreme za ponovnu uporabu, recikliranjem ili oporabom sukladno člancima 5. i 6. ovoga Zakona, a u slučaju kad navedeno nije moguće, posjednik</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>proizvođač ili drugi posjednik otpada, otpad obrađuje sam ili da obradu povjeri trgovcu ili ustanovi ili poduzeću koje obavlja postupke obrade otpada ili privatnom odnosno javnom skupljaču otpada u skladu s člancima 4. i 13.</p> <p>2. Ako se otpad radi prethodne obrade, prevozi od izvornog proizvođača ili posjednika do neke od fizičkih ili pravnih osoba spomenutih u stavku 1. općenito je pravilo da time ne prestaje odgovornost za obavljanje postupka potpune uporabe ili zbrinjavanja.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EZ) br. 1013/2006, države članice mogu odrediti uvjete odgovornosti i odlučiti u kojim slučajevima izvorni proizvođač zadržava odgovornost za cijeli lanac obrade, a u kojima se odgovornost može podijeliti na proizvođača i posjednika ili prenijeti na sudionike u lancu obrade.</p> <p>3. Države članice mogu donijeti odluku, u skladu s člankom 8., da odgovornost za organizaciju gospodarenja otpadom djelomično ili u cijelosti treba snositi proizvođač proizvoda od kojeg otpad potječe a da distributeri toga proizvoda mogu dijeliti tu odgovornost.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da ustanove ili poduzeća koja na njihovom teritoriju</p>	<p>otpada je dužan osigurati zbrinjavanje otpada na siguran način u skladu s člankom 5. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Proizvođač otpada i posjednik otpada dužan je izvršiti obvezu iz stavka 1. ovoga članka na način da sam obradi vlastiti otpad ili da obradu otpada povjeri osobi kojoj je sukladno ovom Zakonu dozvoljena obrada otpada ili da otpad isporuči iz Republike Hrvatske na uporabu odnosno zbrinjavanje u skladu s Uredbom (EZ) 1013/2006.</p> <p>Stavak 2. je prenesen člankom 21.</p> <p>...</p> <p>(5) Kad osoba ovlaštena za preuzimanje otpada preuzme pošiljku otpada, obveza iz stavka 1. ovoga članka prestaje za osobu koja je predala pošiljku otpada i prenosi se na osobu koja je preuzela pošiljku otpada.</p> <p>PRILIKOM PRIJENOSA STAVKA 2. KORIŠTENA JE MOGUĆNOST IZ STAVKA 2. PODSTAVKA 2.</p> <p>Stavak 3. je prenesen člankom 23.</p> <p>(1) Izvorni proizvođač otpada ili sadašnji ili prethodni posjednik otpada dužan je snositi troškove gospodarenja otpadom, uključujući troškove gradnje i rada neophodne infrastrukture za gospodarenje</p>		
---	---	--	--

<p>skupljaju ili prevoze otpad na profesionalnoj osnovi, skupljeni i prevezeni otpad isporučuju odgovarajućim postrojenjima za obradu uz poštovanje odredbi članka 13.</p>	<p>otpadom u skladu s načelom »onečišćivač plaća«.</p> <p>(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka troškove gospodarenja otpadom snosi proizvođač proizvoda od čijega proizvoda nastaje otpad u okviru obveze propisane u sustavu proširene odgovornosti proizvođača proizvoda.</p>		
<p>Članak 16.</p> <p>Načela samodostatnosti i blizine</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere, u suradnji s drugim državama članicama kad je to potrebno ili se preporuča, kako bi uspostavile integriranu i odgovarajuću mrežu postrojenja za zbrinjavanje otpada i postrojenja za uporabu miješanog komunalnog otpada skupljenog iz kućanstava, uključujući slučajeve kad tako skupljeni otpad obuhvaća otpad koji potječe i od drugih proizvođača, uzimajući u obzir najbolje raspoložive tehnike.</p> <p>Iznimno od odredaba Uredbe (EZ) br. 1013/2006, države članice mogu, kako bi zaštitile svoju mrežu, ograničiti ulazne pošiljke otpada namijenjene spaljivanju, koje se klasificiraju kao postupci uporabe, ako je utvrđeno da bi zbog takvih pošiljki nacionalni otpad bilo potrebno zbrinuti ili obraditi na način koji nije u skladu s njihovim planovima gospodarenja otpadom.</p>	<p>Članak 87.</p> <p>(1) Integrirana mreža postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada iz kućanstva te iz drugih izvora, ako je takvo sakupljanje određeno najboljim raspoloživim tehnikama, uspostavljena je radi doprinosa Republike Hrvatske samodostatnom zbrinjavanju i uporabi miješanog komunalnog otpada Europske unije kao cjeline.</p> <p>(2) Blizina i samodostatnosti iz stavka 1. ovoga članka ne podrazumijeva da se u Republici Hrvatskoj moraju nalaziti postrojenja za svu konačnu uporabu otpada.</p> <p>(3) Prilikom uspostave postrojenja iz stavka 1. ovoga članka uzimaju se u obzir prostorne okolnosti i potreba za postrojenjima za obradu određene vrste otpada.</p> <p>(4) Integrirana mreža postrojenja iz stavka 1. ovoga članka mora omogućiti učinkoviti transport</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Države članice obavješćuju Komisiju o svakoj takvoj odluci. Države članice također mogu ograničiti i izlazne pošiljke otpada iz razloga utjecaja na okoliš, kako se navodi u Uredbi (EZ) br. 1013/2006.</p> <p>2. Mreža je osmišljena tako da se Zajednici u cjelini omogući samodostatnost u zbrinjavanju, jednako kao i u uporabi otpada spomenutog u stavku 1. te da se državama članicama omogući pojedinačno približavanje tom ciljem, uzimajući u obzir geografske uvjete ili potrebu za specijaliziranim postrojenjima za određene vrste otpada.</p> <p>3. Mreža omogućuje zbrinjavanje ili uporabu otpada spomenutog u stavku 1. u jednom od najbližih odgovarajućih postrojenja, najprimjerenijim metodama i tehnologijama, kako bi se osigurala visoka razina zaštite okoliša i javnog zdravlja.</p> <p>4. Načela blizine i samodostatnosti ne znače da svaka država članica mora na svojem teritoriju posjedovati cjelokupnu opremu za konačnu uporabu.</p>	<p>otpada, kad je nužno i putem pretovarnih stanica na kojima se obavlja skladištenje, priprema i pretovar otpada za prijevoz prema postrojenju za obradu otpada, te obradu miješanog komunalnog otpada postupkom uporabe ili zbrinjavanja u najbližem odgovarajućem postrojenju, najprikladnijim postupkom i tehnologijom kako bi se osigurala visoka razina zaštite okoliša i javnog zdravlja.</p>		
---	--	--	--

<p>Članak 17.</p> <p>Nadzor opasnog otpada</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se proizvodnja, skupljanje i prijevoz opasnog otpada, kao i njegovo skladištenje i obrada, obavlja u uvjetima koji osiguravaju zaštitu okoliša i zdravlja ljudi, čime omogućuju poštovanje odredaba članka 13., uključujući mjere kojima se osigurava sljedivost od proizvodnje do krajnjeg odredišta kao i nadzor opasnog otpada, čime omogućuju poštovanje zahtjeva iz članaka 35. i 36.</p>	<p>Članak 25.</p> <p>(1) e-ONTO je elektronički registar s mrežnom aplikacijom kojim se evidentiraju tokovi otpada na teritoriju Republike Hrvatske, a sadrži i sustav kontrole kvalitete te sljedivosti otpada, posebice u svezi ispunjavanja ciljeva iz Glave VII. ovoga Zakona te ciljeva određenih Planom iz članka 111. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Obveznik vođenja e-ONTO je:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. proizvođač otpadnog mulja koji nastaje radom uređaja za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda, i dužan je voditi e-ONTO za otpadni mulj 2. osoba koja obavlja prekogranični promet otpadom i dužna je voditi e-ONTO za otpad koji podliježe notifikacijom postupku i otpad koji ne podliježe notifikacijskom postupku u prekograničnom prometu 3. prijevoznik otpada i dužan je voditi e-ONTO za neopasni i opasni otpad koji prevozi i 4. osoba koja preuzima otpad u posjed i dužna je voditi e-ONTO za neopasni i opasni otpad koji preuzima u posjed. 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

(3) Radi osiguranja sljedivosti toka otpada, obveznik vođenja e-ONTO mora evidentirati u e-ONTO proizvodnju, predaju, preuzimanje, skladištenje, prijevoz i obradu otpada, količine, vrste, podrijetlo i odredište otpada te količinu proizvoda i materijala nastalih pripremom za ponovnu uporabu, recikliranjem ili drugim postupkom oporabe.

(4) Obveznik vođenja e-ONTO dužan je voditi e-ONTO ažurno, točno i potpuno odnosno unositi podatke u e-ONTO odmah nakon svake nastale promjene stanja.

(5) Obveznik vođenja e-ONTO odgovara za podatke koje je unio u e-ONTO.

(6) e-ONTO se vodi putem računalne aplikacije Ministarstva.

(7) Iz podataka unesenih u e-ONTO izrađuju se odgovarajuća izvješća, posebice za Registar onečišćavanja okoliša propisan propisom koji uređuje zaštitu okoliša.

(8) Obveza vođenja e-ONTO ne primjenjuju se na miješani komunalni otpad iz kućanstva ni na odvojeno skupljene frakcije opasnog otpada iz kućanstava dok ih ne preuzme

	<p>davatelj javne usluge odnosno osoba ovlaštena za preuzimanje takvog otpada.</p> <p>(9) Upute za vođenje e-ONTO objavljuju se na mrežnoj stranici Ministarstva.</p>		
<p>Članak 18.</p> <p>Zabrana miješanja opasnog otpada</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se opasni otpad ne miješa s ostalim kategorijama opasnog otpada ni s drugim otpadom, tvarima ili materijalima. Miješanje obuhvaća razrjeđivanje opasnih tvari.</p> <p>2. Iznimno od odredaba stavka 1., države članice mogu dozvoliti miješanje pod uvjetom da:</p> <p>(a) se postupak miješanja obavlja u ustanovi ili poduzeću koje je za to dobilo dozvolu u skladu s člankom 23.;</p> <p>(b) se poštuju odredbe članka 13. i da ne dolazi do povećanja štetnog učinka gospodarenja otpadom na zdravlje ljudi i okoliš; i</p> <p>(c) da je postupak miješanja u skladu s najboljim raspoloživim tehnikama.</p>	<p>Članak 42.</p> <p>(1) Zabranjeno je miješanje opasnog otpada s drugim vrstama opasnog otpada, s drugim vrstama otpada, i s drugim tvarima ili materijalima, pri čemu miješanje uključuje i razrjeđivanje opasnih tvari.</p> <p>(2) Kad je opasni otpad pomiješan protivno odredbama ovoga Zakona, posjednik otpada je dužan provesti izdvajanje opasnog otpada ako je to tehnički izvedivo i nužno radi izvršenja zahtjeva iz članka 5. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Kad obveza iz stavka 2. ovoga članka nije provediva, otpad se mora obraditi u postrojenju za koju je izdana dozvola za gospodarenje otpadom za obradu takvih mješavina.</p> <p>(4) Obveza izdvajanja opasnog otpada iz stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na otpad koji je odbačen u okoliš.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>3. Ako se opasan otpad miješa na način protivan stavku 1., postupak odvajanja potrebno je provesti, kad je to moguće i potrebno, podložno kriterijima tehničke i ekonomske provedivosti, kako bi se poštovale odredbe članka 13.</p>	<p>(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dozvolom za gospodarenje otpadom može se dozvoliti miješanje opasnog otpada s drugim opasnim otpadom koji ima drugačija fizikalna, kemijska ili opasna svojstva ili s drugim otpadom i tvarima ili materijalima ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. su ispunjeni zahtjevi iz članka 5. ovoga Zakona 2. postupak miješanja ne uzrokuje povećanje štetnog učinka gospodarenja otpadom na zdravlje ljudi i okoliš i 3. za postupak miješanja se primjenjuju najbolje raspoložive tehnike. <p>Točka 3. je izmijenjena s 2018/851.</p>		
<p>Članak 19.</p> <p>Označivanje opasnog otpada</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se tijekom skupljanja, prijevoza i privremenog skladištenja opasan otpad pakira i označava u skladu s važećim međunarodnim normama i normama Zajednice. 2. Kad se opasan otpad prevozi unutar države članice, uvijek ga prati identifikacijska isprava, koja može biti u elektroničkom obliku, a koja sadrži odgovarajuće podatke navedene u Prilogu 	<p>Članak 24.</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) Posjednik otpada koji predaje pošiljku otpada dužan je uz pošiljku otpada osobi koja preuzima otpad predati ispunjeni pisani ili elektronički Prateći list koji sadrži podatke o otpadu i osobama uključenim u gospodarenje tim otpadom. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, posjednik otpada nije dužan uz pošiljku otpada predati prateći list u sljedećim slučajevima: <ol style="list-style-type: none"> 1. ako je korisnik javne usluge: <ul style="list-style-type: none"> - fizička osoba (građanin) i predaje 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>I.B Uredbi (EZ) br. 1013/2006.</p>	<p>pošiljku otpada davatelju javne usluge - pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik i predaje pošiljku miješanoga komunalnog otpada davatelju javne usluge 2. kada građanin predaje otpad ovlaštenoj osobi 3. kada se pošiljka otpada ne predaje u posjed drugoj osobi, osim kad se pošiljka prevozi između dvije lokacije kojima upravlja ista osoba 4. kada osoba predaje pošiljku otpada proizvođaču proizvoda temeljem obveze propisane u sustavu proširene odgovornosti proizvođača 5. kada se predaje pošiljka otpada koju otkupljuje trgovac otpadom u okviru trgovanja otpadom na malo ako se koristi Izjava o vlasništvu otpada 6. kada se pošiljka otpada nalazi u prekograničnom prometu otpadom u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006 7. kada se obavlja predaja otpada koji stvaraju plovni i plutajući objekti tijekom svoje eksploatacije i kod predaje ostataka brodskog tereta i otpada u vezi s tim teretom u odgovarajući lučki uređaj za prihvatanje otpada sukladno posebnom propisu koji uređuje pomorstvo ili 8. kada se obavlja predaja</p>		
---------------------------------------	--	--	--

<p>nusproizvoda životinjskog porijekla koju prati dokument propisan posebnim propisom koji uređuje nusproizvode životinjskog porijekla.</p> <p>(3) Osoba koja prevozi otpad dužna je uz pošiljku otpada imati ispunjeni i ovjereni Prateći list.</p> <p>(4) Ovjera pratećeg lista pisano ili elektronički u Očevidniku o nastanku i tijeku otpada (u daljnjem tekstu: e-ONTO) je potvrda predaje odnosno preuzimanja pošiljke otpada.</p> <p>(5) Pošiljatelj pošiljke otpada, primatelj otpada i kad je primjenjivo posrednik u gospodarenju otpadom, dužni su razmijeniti sve informacije nužne za ispunjavanje pratećeg lista, uključujući podatke o ovlasti za preuzimanje otpada, načinu obrade otpada i odredištu za obradu otpada.</p> <p>(6) Prateći list koji zajedno s odgovarajućim prilogom sadrži podatke propisane posebnim propisom koji uređuje prijevoz u cestovnom prometu može se smatrati teretnim listom za prijevoz tereta ako je teret koji se prevozi cestom otpad.</p> <p>(7) Odredba ovoga članka ne primjenjuju se na miješani komunalni otpad iz kućanstva ni na odvojeno skupljene frakcije opasnog otpada iz kućanstava dok ih ne preuzme</p>		
--	--	--

	<p>davatelj javne usluge odnosno osoba ovlaštena za preuzimanje takvog otpada.</p> <p>(8) Obrazac, sadržaj i podatke koje je obvezno ispuniti na pratećem listu propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona, a upute za ispunjavanje pratećeg lista objavljuju se na mrežnoj stranici Ministarstva.</p>		
<p>Članak 20.</p> <p>Opasni otpad nastao u kućanstvima</p> <p>Članci 17., 18., 19. i 35. ne primjenjuju se na miješani otpad nastao u kućanstvima.</p> <p>Članci 19. i 35. ne primjenjuju se na odvojeno skupljeni opasni otpad iz kućanstava dok ih ne preuzme ustanova ili poduzeće u svrhu skupljanja, zbrinjavanja ili uporabe, koje je dobilo dozvolu ili je registrirano u skladu s člancima 23. odnosno 26.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Članak zamijenjen Direktivom 2018/851.

<p>Članak 21.</p> <p>Otpadna ulja</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje obveze koje se odnose na gospodarenje opasnim otpadom predviđene člancima 18. i 19., države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se:</p> <p>(a) otpadna ulja odvojeno skupljaju, kad je to tehnički provedivo;</p> <p>(b) s otpadnim uljima postupa u skladu s člancima 4. i 13.;</p> <p>(c) kad je to tehnički i ekonomski održivo, ne miješaju otpadna ulja različitih karakteristika i da se otpadna ulja ne miješaju s drugim vrstama otpada ili tvarima, ako to miješanje sprečava njihovu obradu.</p> <p>2. Radi odvojenog skupljanja otpadnih ulja i njihove pravilne obrade, države članice mogu u skladu sa svojim nacionalnim propisima primijeniti dodatne mjere, primjerice tehničke zahtjeve, odgovornost proizvođača, ekonomske instrumente ili dogovore na dobrovoljnoj osnovi.</p> <p>3. Ako otpadna ulja prema nacionalnom zakonodavstvu podliježu zahtjevima regeneracije, države članice mogu propisati da je takva otpadna ulja potrebno regenerirati ako je to tehnički provedivo, a kad se primjenjuju članci 11. odnosno 12.</p>	<p>Izmijenjeno s 2018/851</p> <p>Članak 42.</p> <p>...</p> <p>(6) Osoba koja obrađuje otpad dužna je prije obrade ili u tijeku obrade iz odvojeno sakupljenog otpada radi obrade otpada pripremom za ponovnu uporabu, recikliranjem ili oporabom, izdvojiti opasne tvari, smjese i komponente iz opasnog otpada kako bi se iste obradile u skladu s člankom 5. i 6. ovoga Zakona.</p> <p>(7) Otpadno ulje se mora obraditi pri čemu prioritet ima regeneracija otpadnog ulja ili drugi postupak recikliranja koji daje jednako vrijedni ili bolji ishod za okoliš od regeneracije, u skladu sa člankom 5. i 6. ovoga Zakona.</p> <p>(8) Zabranjeno je miješanje otpadnih ulja koja imaju različita svojstva te miješanje otpadnog ulja i drugog otpada ili tvari, ako takvo miješanje onemogućuje regeneraciju ili drugi postupak recikliranja koji rezultira jednako vrijedni ili bolji ishod za okoliš od regeneracije.</p> <p>(9) Odredbe stavka 1., 2., 3., 4. i 5. ovoga članka ne primjenjuju se na miješani komunalni otpad iz kućanstva .</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>Uredbe (EZ) br. 1013/2006, mogu ograničiti prekogranične pošiljke otpadnih ulja sa svojeg teritorija do postrojenja za spaljivanje ili suspaljivanje kako bi dali prioritet regeneraciji otpadnih ulja.</p>	<p>Stavak 1. točka a) je prenesena člankom 22. i člankom 88.</p> <p>Članak 22.</p> <p>...</p> <p>(2) Posjednik otpada dužan je odvojeno od ostalog otpada predati ovlaštenoj osobi:</p> <p>...</p> <p>4. otpad koji se smatra posebnom kategorijom otpada.</p> <p>Članak 88.</p> <p>(1) Posebne kategorije otpada su tokovi otpada za koje se propisuju posebni uvjeti gospodarenja i to:</p> <p>... otpadna ulja</p>		
<p>Članak 22.</p> <p>Biootpad</p> <p>U skladu s člancima 4. i 13. države članice, prema potrebi, poduzimaju mjere kako bi poticale:</p> <p>(a) odvojeno prikupljanje biootpada s ciljem kompostiranja i digestije biootpada;</p> <p>(b) obradu biootpada na način kojim se zadovoljava visoka razina zaštite okoliša;</p> <p>(c) uporabu materijala proizvedenih iz biootpada koji su sigurni za okoliš.</p> <p>Komisija procjenjuje gospodarenje</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Zamijenjeno Direktivom 2018/851.</p>

<p>biootpadom s ciljem dostave prijedloga kad je to potrebno. U procjeni preispituje mogućnost utvrđivanja minimalnih zahtjeva za gospodarenje biootpadom i kriterija kvalitete za kompost i digestat iz biootpada, kojima bi se jamčila visoka razina zaštite zdravlja ljudi i okoliša.</p>			
<p>POGLAVLJE IV. DOZVOLE I REGISTRACIJA</p> <p>Članak 23.</p> <p>Izdavanje dozvola</p> <p>1. Države članice propisuju da svaka ustanova ili poduzeće koje namjerava obrađivati otpad mora ishoditi dozvolu nadležnog tijela.</p> <p>Te dozvole minimalno trebaju sadržavati sljedeće:</p> <p>(a) vrste i količine otpada koji se smije obrađivati;</p> <p>(b) tehničke i sve druge bitne uvjete za rad na dotičnoj lokaciji za svaki pojedini postupak koji se odobrava;</p> <p>(c) mjere sigurnosti i predostrožnosti koje je potrebno poduzeti;</p> <p>(d) metoda koja se primjenjuje pri svakoj vrsti postupaka;</p> <p>(e) postupci nadzora i kontrole prema</p>	<p>Stavak 1. prvi podstavak je prenesen člankom 29. i člankom 31.</p> <p>Članak 29.</p> <p>(1) Pravna i fizička osoba – obrtnik može nakon što ishodi dozvolu za gospodarenje otpadom započeti i obavljati djelatnost oporabe i zbrinjavanja otpada za koju je izdana ta dozvola.</p> <p>Stavak 1. drugi podstavak točka a) je prenesena člankom 30. stavkom 1. točkom 3.</p> <p>...</p> <p>3. vrste i količine otpada sukladno Katalogu otpada</p> <p>Stavak 1. drugi podstavak točka b) je prenesena člankom 30. stavkom 1. točkom 5.</p> <p>...</p> <p>5. način obavljanja postupka gospodarenja otpadom uključujući tehničke i sve druge bitne uvjete za</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)</p>

<p>potrebi; (f)odredbe o zatvaranju i kasnijem održavanju, prema potrebi.</p> <p>2. Dozvole se izdaju na određeno razdoblje i mogu se obnavljati.</p> <p>3. Ako nadležno tijelo smatra da metoda obrade koja se namjerava primijeniti nije prihvatljiva sa stajališta zaštite okoliša, posebno ako metoda nije u skladu s člankom 13., ono odbija izdati dozvolu.</p> <p>4. Svaka dozvola koja obuhvaća spaljivanje i suspaljivanje uz energetska oporaba podliježe uvjetu da energetska oporaba mora zadovoljavati visoku razinu energetske učinkovitosti.</p> <p>5. Pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti ovog članka, svaka dozvola izdana u skladu s drugim nacionalnim zakonodavstvom ili zakonodavstvom Zajednice može se kombinirati s dozvolom propisanom u stavku 1. kako bi se dobila jedinstvena dozvola, kad se time izbjegava nepotrebno dupliciranje podataka i rada operatera ili nadležnog tijela.</p>	<p>rad na lokaciji za svaki pojedini postupak</p> <p>Stavak 1. drugi podstavak točka c) je prenesena člankom 30. stavkom 1. točkom 6.</p> <p>...</p> <p>6. sigurnosne i preventivne mjere</p> <p>Stavak 1. drugi podstavak točka d) je prenesena člankom 30. stavkom 1, točkom 4. i 5.</p> <p>...</p> <p>4. djelatnost i postupak gospodarenja otpadom s pripadajućim tehnološkim procesima</p> <p>5. način obavljanja postupka gospodarenja otpadom uključujući tehničke i sve druge bitne uvjete za rad na lokaciji za svaki pojedini postupak</p> <p>Stavak 1. drugi podstavak točka e) je prenesena člankom 30. stavkom 1. točkom 6. i 7.</p> <p>...</p> <p>6. sigurnosne i preventivne mjere</p> <p>7. mjere nadzora i upravljanja</p> <p>Stavak 1. drugi podstavak točka f) je prenesena člankom 30. stavkom 1. točkom 8. i 10.</p>		
---	---	--	--

...
8. obveza postupanja s otpadom koji nastaje, odnosno preostaje nakon obavljanja postupka gospodarenja otpadom
10. mjere nakon zatvaranja, odnosno prestanka obavljanja postupaka za koje je izdana dozvola uključujući i uklanjanje svog otpada s lokacije gospodarenja otpadom.

Članak 31.

...
(1) Elaborat gospodarenja otpadom je skup međusobno usklađenih dokumenata i nacрта kojima se dokazuje ispunjavanje uvjeta za obavljanje postupka gospodarenja otpadom s pripadajućim tehnološkim procesima, opisom izvođenja tehnoloških procesa kao funkcionalno tehnološke cjeline materijalnog toka otpada na lokaciji gospodarenja otpadom.

(2) Elaborat gospodarenja otpadom je sastavni dio dozvole za gospodarenje otpadom koji mora biti izrađen u skladu s ovim Zakonom i propisima koji su doneseni na temelju ovoga Zakona.

(3) Sadržaj elaborata gospodarenja otpadom propisuje

Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona, a upute za izradu elaborata objavljuju se na mrežnoj stranici Ministarstva.

POJEDINOSTI DOZVOLE ĆE SE UREDITI PRAVILNICIMA

Stavak 2. je prenesen člankom 30. stavkom 1. točkom 8. i stavkom 3.

(1) Dozvolom za gospodarenje otpadom određuje se:

...

8. obveza postupanja s otpadom koji nastaje, odnosno preostaje nakon obavljanja postupka gospodarenja otpadom

...

(3) Rok važenja dozvole za gospodarenje otpadom je deset godina.

Stavak 3. je prenesen člankom 33.

...

(3) Tijelo iz članka 32. stavka 1. i 2. ovoga Zakona odbit će izdati dozvolu ako tehnološki proces koji se koristi za postupak obrade otpada nije prihvatljiv za okoliš, i/ili kad metoda nije u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona.

Stavak 4. će se prenijeti pravilnikom o spaljivanju i suspaljivanju otpada

	Stavak 5. nije potrebno prenositi		
<p>Članak 24.</p> <p>Izuzeća od obveze ishodaženja dozvole</p> <p>Države članice mogu od zahtjeva predviđenih člankom 23. stavkom 1. izuzeti ustanove i poduzeća za sljedeće postupke:</p> <p>(a) zbrinjavanje vlastitog neopasnog otpada na mjestu nastanka ili</p> <p>(b) uporabu otpada.</p>	<p>Članak 29.</p> <p>(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka obradu vlastitoga otpada bez ishodaženja dozvole za gospodarenje otpadom, poštujući zahtjeve iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona, može obavljati:</p> <p>1. izvorni proizvođač otpada koji je fizička osoba za obradu vlastitoga biootpada biološkom aerobnom obradom (kućno kompostiranje) i</p> <p>2. izvorni proizvođač otpada koji je pravna osoba ili fizička osoba – obrtnik ako biootpad koji je nastao njegovim obavljanjem djelatnosti obrađuje biološkom obradom na mjestu nastanka tog otpada te nastali produkt obrade ne stavlja na tržište, već ga koristi na mjestu nastanka toga otpada i o tome dostavi Ministarstvu izvješće do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu godinu.</p> <p>(3) Pravna i fizička osoba – obrtnik, nakon što je u upisana u Očevidnik sakupljača i oporabitelja može:</p> <p>1. kao sakupljač otpada, započeti i</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>obavljati djelatnost sakupljanja otpada postupkom sakupljanja otpada na cijelom području Republike Hrvatske i</p> <p>2. kao oporabitelj, započeti i obavljati djelatnost oporabe postupkom za koji se ne izdaje dozvola za gospodarenje otpadom.</p>		
<p>Članak 25.</p> <p>Uvjeti kojima podliježu izuzeća</p> <p>1. Kad država članica želi dozvoliti izuzeća, kako se predviđa člankom 24., u pogledu svake pojedine vrste aktivnosti donosi opća pravila u kojima navodi vrste i količine otpada koje mogu biti obuhvaćene izuzećem i metodu obrade koja će se primijeniti.</p> <p>Ta pravila donosi na način kojim osigurava da se otpad obrađuje u skladu s člankom 13. U slučaju postupaka zbrinjavanja spomenutih u točki (a) članka 24., u tim se pravilima uzimaju u obzir najbolje raspoložive tehnike.</p> <p>2. Osim općih pravila predviđenih u stavku 1., države članice utvrđuju i posebne uvjete za izuzeća koja se odnose na opasni otpad, uključujući vrstu i postupak, kao i svaki drugi potreban zahtjev za obavljanje različitih oblika oporabe i, ako je to relevantno, granične vrijednosti sadržaja</p>	<p>Članak 29.</p> <p>...</p> <p>(9) Popis djelatnosti i postupaka za koje se izdaje dozvola za gospodarenje otpadom te popis postupaka oporabe za koji se ne izdaje dozvola za gospodarenje otpadom propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.</p> <p>članak 30.</p> <p>...</p> <p>(5) Način obavljanja postupaka gospodarenja otpadom, obrazac dozvole za gospodarenje otpadom i obrazac zahtjeva za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.</p> <p>članak 131.</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi</p>	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)

<p>opasnih tvari u otpadu, kao i granične vrijednosti emisija.</p> <p>3. Države članice obavješćuju Komisiju o općim pravilima donesenim u skladu sa stavcima 1. i 2.</p>	<p>ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 2. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanim delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p> <p>POJEDINOSTI OBAVJEŠĆIVANJA ĆE SE UREDITI PRAVILNIKOM Stavak 2. će se prenijeti PRAVILNIKOM (način obavljanja postupaka gospodarenja otpadom)</p>		
<p>Članak 26.</p> <p>Registracija</p> <p>Kad sljedeći slučajevi ne podliježu obvezi ishođenja dozvole, države članice dužne su osigurati da nadležno tijelo vodi očevidnik:</p> <p>(a) ustanova ili poduzeća koje se skupljanjem ili prijevozom otpada bave na profesionalnoj osnovi;</p> <p>(b) trgovaca odnosno posrednika; i</p>	<p>članak 29.</p> <p>...</p> <p>(3) Pravna i fizička osoba – obrtnik, nakon što je u upisana u Očevidnik sakupljača i oporabitelja može:</p> <p>1. kao sakupljač otpada, započeti i obavljati djelatnost sakupljanja otpada postupkom sakupljanja otpada na cijelom području Republike Hrvatske i</p> <p>2. kao oporabitelj, započeti i obavljati</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(c) ustanova ili poduzeća koje podliježu izuzećima od obveze ishoda dozvole u skladu s člankom 24.</p> <p>Kad je to moguće, postojeća evidencija koju vodi nadležno tijelo koristi se kako bi se dobili relevantni podaci za taj postupak registracije i tako smanjilo administrativno opterećenje.</p>	<p>djelatnost uporabe postupkom za koji se ne izdaje dozvola za gospodarenje otpadom.</p> <p>(4) Pravna i fizička osoba – obrtnik nakon što je upisana u Evidenciju posrednika otpadom, prijevoznika otpada, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta može:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. kao posrednik u gospodarenju otpadom, započeti i obavljati djelatnost posredovanja u gospodarenju otpadom 2. kao prijevoznik otpada, započeti i obavljati djelatnost prijevoza otpada 3. kao trgovac otpadom, započeti i obavljati djelatnost trgovanja otpadom i 4. kao reciklažno dvorište, započeti i obavljati djelatnost sakupljanja otpada postupkom sakupljanja u reciklažnom dvorištu. <p>Članak 46.</p> <p>(1) Nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba vodi Očevidnik sakupljača i oporabitelja.</p> <p>Članak 47.</p> <p>(1) Nadležno tijelo županije odnosno Grada Zagreba vodi Evidenciju prijevoznika otpada, posrednika otpadom, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 27.</p> <p>Minimalne norme</p> <p>1. Minimalne tehničke norme za postupke obrade za koje se propisuje dozvola u skladu s člankom 23. mogu se donijeti ako je dokazano da bi te minimalne norme bile korisne u smislu zaštite zdravlja ljudi i okoliša. Te mjere, koje su namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, dopunjujući je, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 39. stavku 2.</p> <p>2. Te minimalne norme obuhvaćaju samo one postupke obrade otpada koji nisu obuhvaćeni Direktivom 96/61/EZ ili nije prikladno da budu obuhvaćeni tom Direktivom.</p> <p>3. Te minimalne norme:</p> <p>(a) usmjerene su na glavne učinke postupaka obrade otpada na okoliš;</p> <p>(b) osiguravaju obradu otpada u skladu s člankom 13.;</p> <p>(c) uzimaju u obzir najbolje raspoložive tehnike;</p> <p>(d) prema potrebi, uključuju elemente u pogledu kvalitete obrade i zahtjeve u pogledu tehnološkog postupka.</p> <p>4. Minimalne norme za aktivnosti za koje je propisana registracija u skladu s točkama</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Točke 1. i 4. su izmijenjene s 2018/851</p> <p>Točke 2. i 3. nije potrebno prenositi.</p>
--	--	----------------------------------	--

<p>(a) i (b) članka 26. donose se ako je dokazano da bi te minimalne norme, uključujući elemente koji se odnose na tehničke kvalifikacije skupljača, prijevoznika, trgovaca ili posrednika, bile korisne u smislu zaštite zdravlja ljudi i okoliša ili kako bi se izbjeglo stvaranje poremećaja na unutarnjem tržištu.</p> <p>Te mjere, koje su namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, dopunjujući je, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 39. stavku 2.</p>			
<p>POGLAVLJE V.</p> <p>PLANOVI I PROGRAMI</p> <p>Članak 28.</p> <p>Planovi gospodarenja otpadom</p> <p>1. Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela izrade jedan ili više planova gospodarenja otpadom, u skladu s člancima 1., 4., 13., i 16.</p> <p>Ti planovi pojedinačno ili zajedno obuhvaćaju cijelo područje dotične države članice u geografskom smislu.</p> <p>2. U planovima gospodarenja otpadom navodi se analiza postojećeg stanja</p>	<p>Izmijenjeno s 2018/851</p> <p>Članak 109.</p> <p>(1) Vlada, u skladu sa svrhom propisanom člankom 1. ovoga Zakona, redom prvenstva gospodarenja otpadom, temeljnim zahtjevima gospodarenja otpadom i zahtjevima za uspostavom integrirane mreže postrojenja za obradu miješanog komunalnog otpada iz članka 87. ovoga Zakona donosi Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, a izmjenu toga plana prema potrebi.</p> <p>(2) Vlada radi evaluaciju plana iz stavka 1. ovoga članka</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>gospodarenja otpadom u dotičnoj geografskoj cjelini i mjere koje je potrebno poduzeti kako bi se osigurali najbolji uvjeti za pripremanje otpada za ponovnu uporabu, recikliranje, oporabu i zbrinjavanje na način prihvatljiv za okoliš i procjene na koji će način plan doprinijeti provedbi ciljeva i odredaba ove Direktive.</p> <p>3. Plan gospodarenja otpadom prema potrebi i uzimajući u obzir geografsku razinu i površinu područja, obuhvaćenog planom treba sadržavati:</p> <p>(a) vrstu, količinu i podrijetlo otpada proizvedenog unutar tog područja, otpada za koji postoji vjerojatnost da će se otpremati iz nacionalnog teritorija ili na nacionalni teritorij i procjenu razvoja tijekom otpada u budućnosti;</p> <p>(b) postojeće sustave za skupljanje otpada i velika postrojenja za zbrinjavanje i oporabu otpada, uključujući sve posebne programe za otpadna ulja, opasan otpad ili tjekeve otpada koje Zajednica rješava posebnim zakonodavstvom;</p> <p>(c) procjenu potrebe uvođenja novih sustava skupljanja, zatvaranja postojećih postrojenja za otpad, potrebe za dodatnom infrastrukturom u postrojenjima za obradu otpada u skladu s člankom 16., i prema potrebi, povezanih ulaganja;</p> <p>(d) dostatne podatke o kriterijima za određivanje lokacija i kapaciteta budućih postrojenja za zbrinjavanje ili velikih</p>	<p>najmanje jednom u šest godina.</p> <p>(3) Nositelj izrade plana iz stavka 1. ovoga članka je Ministarstvo, osim u dijelu koji se odnosi na sprječavanje nastajanja otpada od hrane, koji se uređuje Planom sprječavanja i smanjenja nastajanja otpada od hrane Republike Hrvatske, čiji je nositelj izrade tijelo državne uprave nadležno za poljoprivredu.</p> <p>(4) Plan iz stavka 1. ovoga članka se objavljuje u Narodnim novinama i na javno dostupnim mrežnim stranicama Ministarstva.</p> <p>(5) Ministarstvo, prema potrebi, surađuje s drugim zainteresiranim državama članicama i Europskom komisijom, na izradi plana gospodarenja otpadom.</p> <p>Članak 110.</p> <p>(1) Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske se odnosi na gospodarenje otpadom na teritoriju Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Program sprečavanja nastanka otpada sastavni je dio plana iz stavka 1. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Sadržaj plana iz stavka 1. ovoga članka propisan je Dodatkom</p>		
--	---	--	--

<p>postrojenja za uporabu, prema potrebi;</p> <p>(e)opća pravila gospodarenja otpadom, uključujući planirane tehnologije i metode gospodarenja otpadom, ili pravila za otpad koji predstavlja posebne probleme u gospodarenju.</p> <p>4. Uzimajući u obzir geografsku razinu i površinu planom obuhvaćenog područja, plan gospodarenja otpadom može sadržavati:</p> <p>(a)organizacijske aspekte gospodarenja otpadom, uključujući opis raspodjele odgovornosti između javnih i privatnih subjekata koje se bave gospodarenjem otpadom;</p> <p>(b)procjenu korisnosti i prikladnosti uporabe ekonomskih i drugih instrumenata u rješavanju različitih problema vezanih za otpad, uzimajući u obzir potrebu da se održi nesmetano funkcioniranje unutarnjeg tržišta;</p> <p>(c)primjenu kampanja za podizanje svijesti i pružanje informacija namijenjenih široj javnosti ili posebnoj skupini potrošača;</p> <p>(d)stare onečišćene lokacije za zbrinjavanje otpada i mjere za njihovu sanaciju.</p> <p>5. Planovi gospodarenja otpadom moraju zadovoljavati zahtjeve u pogledu planiranja otpada utvrđene u članku 14. Direktive 94/62/EZ i strategiju za provedbu smanjenja količina biorazgradivog otpada koje se odlažu na odlagalištima spomenutih u članku 5. Direktive 1999/31/EZ.</p>	<p>VI ovoga Zakona.</p> <p>(4) Ciljevi i mjere sprječavanja nastanka otpada moraju biti u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpadom i svrhom propisanoj u članku 1. ovoga Zakona, a određuju se u svrhu prekidanja veze gospodarskog rasta i utjecaja na okoliš povezanih s nastankom otpada.</p> <p>(5) Plan mora biti u skladu s načelima zaštite okoliša, posebice načelom onečišćivač plaća.</p> <p>(6) Ministarstvo nadzire provedbu Plana te obavlja ocjenu provedbe mjera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. sprječavanja nastanka otpada, korištenjem pokazatelja i ciljnih vrijednosti pokazatelja 2. ponovne uporabe u skladu s metodologijom Europske komisije, 3. <p>(7) Ministarstvo provodi mjerenje količine otpada od hrane, a u skladu s metodologijom Europske komisije iz Delegirane odluke Komisije (EU) 2019/1597 od 3. svibnja 2019., o dopuni Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na zajedničku metodologiju i minimalne zahtjeve u</p>		
---	---	--	--

	<p>pogledu kvalitete za ujednačeno mjerenje razine otpada od hrane (SL L 248, 27.9.2019.).</p> <p>Dodatak VI.</p>		
<p>Članak 29.</p> <p>Programi za sprečavanje nastanka otpada</p> <p>1. U skladu s člancima 1. i 4., države članice utvrđuju programe za sprečavanje nastanka otpada najkasnije do 12. prosinca 2013.</p> <p>Ti se programi integriraju u planove gospodarenja otpadom predviđene člankom 28. ili u programe drugih politika o zaštiti okoliša ili funkcioniraju kao samostalni programi. Za svaki takav program integriran u plan gospodarenja otpadom ili druge programe treba jasno utvrditi mjere sprečavanja nastanka otpada.</p> <p>2. U programima predviđenim u stavku 1. potrebno je navesti ciljeve sprečavanja nastanka otpada. Države članice trebaju opisati postojeće mjere za sprečavanje i vrednovati korisnost primjera mjera navedenih u Prilogu IV. ili druge primjerene mjere.</p> <p>Ti se ciljevi i mjere donose kako bi se</p>	<p>Izmijenjeno s 2018/851</p> <p>Preneseno s Dodatkom VI</p> <p>SADRŽAJ PLANOVA GOSPODARENJA OTPADOM 1. SADRŽAJ PLANA GOSPODARENJA OTPADOM REPUBLIKE HRVATSKE</p> <p>Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske iz članka 104. ovoga Zakona sadrži:</p> <p>...</p> <p>18. Program sprječavanja nastanka otpada, koji sadrži ciljeve, opis postojećih mjera sprječavanja nastanka otpada, njihov doprinos sprječavanju nastanka otpada, te mjere sprječavanja nastanka otpada kojima se:</p> <p>a) unaprjeđuju i podupiru modeli održive proizvodnje i potrošnje</p> <p>b) potiče dizajn, proizvodnju i uporabu proizvoda koji učinkovito koriste resurse, koji su trajni (između ostaloga u pogledu</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Većinom izmijenjeno Direktivom 2018/851</p>

<p>prekinula veza između gospodarskog rasta i učinaka na okoliš u vezi s proizvodnjom otpada.</p> <p>3. Za donesene mjere sprečavanja nastanka otpada države članice određuju odgovarajuća posebna kvalitativna i kvantitativna mjerila s ciljem praćenja i procjene napretka postignutog primjenom mjera, a u istu svrhu mogu odrediti i posebne kvalitativne i kvantitativne ciljeve i pokazatelje, osim onih navedenih u stavku 4.</p> <p>4. Pokazatelji primjene mjera za sprečavanje nastanka otpada mogu se donijeti u skladu s regulatornim postupkom iz članka 39. stavka 3.</p> <p>5. Komisija uspostavlja sustav za razmjenu informacija o najboljoj praksi s obzirom na sprečavanje nastanka otpada i izrađuje smjernice kako bi državama članicama pomogla u izradi tih programa.</p>	<p>životnog vijeka proizvoda i odsustva planiranog zastarijevanja), koje se može popraviti, ponovno koristiti i nadograditi</p> <p>c) ciljaju proizvodi koji sadrže ključne sirovine kako bi se spriječilo da te sirovine postanu otpad</p> <p>d) potiče ponovna uporaba proizvoda i uspostava sustava koji promiče popravljanje i ponovnu uporabu, posebice za električnu i elektroničku opremu, tekstil, namještaj, ambalažu i građevne materijale i proizvode</p> <p>e) na odgovarajući način potiče, ne dovodeći u pitanje prava intelektualnog vlasništva, dostupnost rezervnih dijelova, uputa za uporabu, tehničkih informacija ili drugih instrumenata, opreme ili računalnih programa kojima se može popraviti i time ponovno uporabiti proizvod bez narušavanja kvalitete i sigurnosti</p> <p>f) smanjuje stvaranje otpada u procesima povezanim s industrijskom proizvodnjom, ekstrakcijom mineralnih sirovina, proizvodnjom, građenjem i rušenjem, pri čemu se uzimaju u</p>		
---	--	--	--

obzir najbolje dostupne tehnike

g) potiče smanjenje sadržaja opasnih tvari u materijalima i proizvodima, ne dovodeći u pitanje usklađene pravne zahtjeve za te materijale i proizvode kako propisani na razini Europske unije.

h) smanjuje nastanak otpada, posebice otpada koji nije podesan za pripremu za ponovnu uporabu ili recikliranje

i) utvrđuju proizvodi koji su glavni uzročnik otpada odbačenog u okoliš, posebice u prirodu i morski okoliš, te poduzimaju odgovarajuće mjere sprječavanja i smanjivanja odbacivanja otpada od tih proizvoda u okoliš, a ako mjere uključuju ograničenja tržišta, mjere moraju biti proporcionalne i ne diskriminirajuće

j) nastoji zaustaviti odbacivanje otpada u morski okoliš u svrhu doprinosa cilju održivog razvoja Ujedinjenih naroda radi sprječavanja i značajnog smanjenja svih vrsta onečišćenja mora

k) razvijaju i podupiru informativne kampanje podizanja svijesti o sprečavanju nastanka

	<p>otpada i odbacivanja otpada u okoliš</p> <p>l) razvijaju kvalitativni i kvantitativni pokazatelji i ciljne vrijednosti pokazatelja, posebice u vezi proizvedenih količina otpada i</p> <p>m) postiže smanjenje potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu.</p>		
<p>Članak 30.</p> <p>Vrednovanje i preispitivanje planova i programa</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se planovi gospodarenja otpadom i programi sprečavanja nastanka otpada vrednuju najmanje svake šeste godine i, prema potrebi, revidiraju, ako je to relevantno, u skladu s člancima 9. i 11.</p> <p>2. Europska agencija za okoliš pozvana je da u svoje godišnje izvješće uvrsti preispitivanje napretka postignutog u izradi i provedbi programa sprečavanja nastanka otpada.</p>	<p>Članak 109.</p> <p>...</p> <p>(2) Vlada radi evaluaciju plana iz stavka 1. ovoga članka najmanje jednom u šest godina.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>Članak 31.</p> <p>Sudjelovanje javnosti</p> <p>Države članice osiguravaju da relevantni dionici, nadležna tijela i šira javnost imaju priliku sudjelovati u izradi planova gospodarenja otpadom i programa sprečavanja nastanka otpada, i imaju pristup programima nakon dovršetka njihove izrade, u skladu s Direktivom 2003/35/EZ ili, ako je relevantna, Direktivom 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš (26). One postavljaju planove i programe na javno dostupne internetske stranice.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci Članak 163. i članak 165.
<p>Članak 32.</p> <p>Suradnja</p> <p>Države članice prema potrebi surađuju s drugim zainteresiranim državama članicama i Komisijom kako bi sastavile planove gospodarenja otpadom i programe sprečavanja nastanka otpada u skladu s člancima 28. i 29.</p>	<p>Članak 109.</p> <p>...</p> <p>(5) Ministarstvo, prema potrebi, surađuje s drugim zainteresiranim državama članicama i Europskom komisijom, na izradi plana gospodarenja otpadom.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>Članak 33.</p> <p>Informacije koje se dostavljaju Komisiji</p> <p>1. Kada su doneseni, države članice obavješćuju Komisiju o planovima gospodarenja otpadom i programima sprečavanja nastanka otpada spomenutim u člancima 28. i 29., kao i o značajnim revizijama planova i programa.</p> <p>2. Format za obavješćivanje o podacima o donošenju i naknadnim revizijama tih planova i programa donosi se u skladu s regulatornim postupkom spomenutim u članku 39. stavku 3.</p>	<p>Članak 131.</p> <p>...</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 2. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanim delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p> <p>POJEDINOSTI O OBAVJEŠĆIVANJU EK ĆE SE PROPISATI PRAVILNIKOM</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)</p>
<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>INSPEKCIJE I EVIDENCIJA</p> <p>Članak 34.</p> <p>Inspekcije</p> <p>1. Ustanove ili poduzeća koja obavljaju postupke obrade otpada, ustanove ili</p>	<p>Članak 139.</p> <p>(1) U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor provodi izravan uvid u opće i pojedinačne akte, nadzire uvjete i način rada pravnih i fizičkih osoba - obrtnika u sustavu gospodarenja otpadom, te poduzima predviđene mjere radi njihova usklađivanja s ovim Zakonom i</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>poduzeća koja otpad skupljaju ili prevoze na profesionalnoj osnovi, posrednici i trgovci, te ustanove ili poduzeća koja proizvode opasan otpad podliježu odgovarajućim periodičnim inspekcijama nadležnih tijela.</p> <p>2. Inspekcijski nadzor operacija skupljanja i prijevoza obuhvaća podrijetlo, vrstu, količinu i odredište skupljenog i prevezenog otpada.</p> <p>3. Države članice mogu voditi evidenciju registracija dodijeljenih u okviru Programa Zajednice za upravljanje okolišem i neovisno ocjenjivanje (Program EMAS), posebno s obzirom na učestalost i opseg inspekcija.</p>	<p>propisima donesenim na temelju njega te drugim propisima u slučajevima utvrđenih povreda tih propisa.</p> <p>(2) U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor zaštite okoliša nadzire osobito:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ispunjavanje propisanih uvjeta za obavljanje djelatnosti iz područja gospodarenja otpadom 2. usklađenost postupanja pravne i fizičke osobe – obrtnika s aktima kojima se određuje način i uvjeti obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom u skladu s ovim Zakonom 3. vođenje očevidnika o nastanku i tijeku otpada i postupanje s pratećim listovima 4. dostavu propisanih izvješća i podataka nadležnim upravnim tijelima i Ministarstvu 5. ispunjavanje uvjeta za prekogranični promet otpada 6. usklađenost dozvole za obavljanje djelatnosti 		
--	---	--	--

	<p>gospodarenja otpadom sa Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona</p> <p>7. prijavljivanje obveznika u propisane registre</p> <p>8. ispunjavanje uvjeta, način rada i provedbu mjera za zatvaranje, sanaciju i održavanje saniranih odlagališta</p> <p>9. izvršavanje obveza iz nadležnosti i odgovornosti jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave za gospodarenje otpadom propisanih ovim Zakonom</p> <p>10. provedbu mjera gospodarenja otpadom utvrđenih procjenom utjecaja na okoliš</p> <p>11. provedbu potvrđenih međunarodnih ugovora o gospodarenju otpadom i</p> <p>12. porijeklo, vrstu, količinu i odredište sakupljenog i prevezenog otpada kada pravne i fizičke osobe – obrtnici obavljaju djelatnost i postupke sakupljanja i</p>		
--	---	--	--

	prijevoza otpada.		
<p>Članak 35.</p> <p>Vođenje evidencije</p> <p>1. Ustanove ili poduzeća koja se spominju u članku 23. stavku 1., proizvođači opasnog otpada i ustanove odnosno poduzeća koja skupljaju ili prevoze opasan otpad na profesionalnoj osnovi ili djeluju kao trgovci i posrednici opasnog otpada kronološki vode evidenciju količina, vrsta i podrijetla otpada, i ako je to relevantno, odredišta, učestalosti skupljanja, načina prijevoza i metode predviđene za obradu otpada, a na zahtjev te informacije stavljaju na raspolaganje nadležnim tijelima.</p> <p>2. Za opasan otpad evidencija se čuva najmanje tri godine, osim u slučaju ustanova, odnosno poduzeća koja prevoze opasan otpad koji takve evidencije moraju čuvati najmanje 12 mjeseci.</p> <p>Pisani dokazi da su postupci gospodarenja obavljani dostavljaju se na zahtjev nadležnih tijela ili prethodnog posjednika.</p>	<p>Stavak 1. je izmijenjen s 2018/851.</p> <p>Stavak 2. je prenesen člankom 26.</p> <p>(1) Posjednik otpada i osoba koja gospodari otpadom dužna je čuvati podatke o gospodarenju s otpadom najmanje tri godine od dana poduzimanja radnje s otpadom, odnosno najmanje jednu godinu ako se radi o prijevozu opasnog otpada.</p> <p>(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je dokaze i ostale relevantne podatke o poduzetim radnjama u gospodarenju otpadom učiniti dostupnim na zahtjev prethodnog posjednika otpada, Ministarstva, inspektora zaštite okoliša Državnog inspektorata i drugog nadležnog tijela.</p> <p>(3) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na miješani komunalni otpad iz kućanstva ni na odvojeno skupljene frakcije opasnog otpada iz kućanstava dok ih ne preuzme davatelj javne usluge odnosno osoba ovlaštena za</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>3. Države članice mogu propisati da proizvođači neopasnog otpada moraju poštovati stavke 1. i 2.</p>	<p>preuzimanje takvog otpada.</p> <p>Mogućnost za propisivanje obveze propisana stavkom 3. je određena za neopasni otpad za obvezu iz stavka 1. (kako stoji u 2018/851), ali za neopasni otpad nije propisana za obvezu iz stavka 2.</p>		
<p>Članak 36.</p> <p>Provedba i sankcije</p> <p>1. Države članice mogu poduzeti potrebne mjere radi zabrane ostavljanja (odbacivanja) i divljeg odlaganja otpada te nekontroliranoga gospodarenja otpadom.</p> <p>2. Države članice utvrđuju odredbe o sankcijama za kršenje odredaba ove Direktive i poduzimaju sve mjere potrebne kako bi osigurale da se sankcije primjenjuju. Sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p>	<p>Stavak 1. je prenesen člankom 18.</p> <p>(1) Zabranjeno je odbaciti otpad u okoliš.</p> <p>(2) Odbacivanje otpada u okoliš iz stavka 1. ovoga članka:</p> <ul style="list-style-type: none"> - je svako ostavljanje, napuštanje, odbacivanje ili odlaganje izvan lokacije gospodarenja otpadom - ne odnosi se na mjesto primopredaje otpada u sklopu javne usluge sakupljanja komunalnog otpada. <p>(3) Zabranjeno je potopiti otpad u more.</p> <p>(4) Zabranjeno je miješati odvojeno prikupljeni biootpad s drugim vrstama otpada.</p> <p>(5) Zabranjeno je spaljivanje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - otpada u okolišu - otpada na moru, osim u skladu sa međunarodnom konvencijom o sprečavanju onečišćenja s brodova 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

(MARPOL konvencija) i njenim priložima
- biljnog otpada iz poljoprivrede i šumarstva osim na način propisan posebnim propisom koji uređuje zaštita od požara
- otpada koji je odvojeno sakupljen radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranja, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojeg spaljivanje daje najbolji ishod za okoliš sukladno članku 5. ovoga Zakona.

(6) Ako počinitelj protuzakonito odbačenog otpada nije poznat, obveznik uklanjanja otpada je vlasnik, odnosno posjednik nekretnine, ako vlasnik nije poznat, na kojem je nepropisno odložen otpad, odnosno osoba koja sukladno posebnom propisu upravlja određenim područjem (dobrom), ako je otpad odložen na tom području (dobru).

Stavak 2. je prenesen prekršajnim odredbama članaka 164. do 170.

Članak 164.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna

	<p>osoba koja:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. je upisana u Očevidnik nusproizvoda i nije do 1. ožujka tekuće kalendarske godine za prethodnu kalendarsku godinu dostavila Ministarstvu Izvješće o nusproizvodima koje sadrži podatke o osobi koja proizvodi nusproizvod, vrstama i količinama nastalih nusproizvoda te korisnicima nusproizvoda (članak 15. stavak 9.) 2. upravlja Centrom za ponovnu uporabu, a nije registrirana u Evidenciji centara ponovne uporabe (članak 16. stavak 2.) 3. upravlja centrom za ponovnu uporabu i nije dostavila Ministarstvu do 1. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu izvješće o količinama i vrsti proizvoda koji su stavljeni u ponovnu uporabu (članak 16. stavak 7.) 4. je posjednik otpada i koji nije kategorizirao otpad kojega je imao u posjedu na način da je odredio porijeklo i mjesto nastanka otpada, grupu, podgrupu i ključni broj otpada i svojstva otpada sukladno Katalogu otpada (članak 19. stavak 1.) 5. je posjednik otpada koji je predao pošiljku otpada i nije uz pošiljku 		
--	---	--	--

	<p>otpada osobi koja je preuzela otpad predao ispunjeni pisani ili elektronički Prateći list ili Prateći list koji je predao nije sadržavao podatke o otpadu i osobama uključenim u gospodarenje tim otpadom. (članak 24. stavak 1.)</p> <p>6. je osoba koja je prevozila otpad i uz pošiljku otpada nije imala ispunjeni i ovjereni Prateći list (članak 24. stavak 3.)</p> <p>7. je pošiljatelj pošiljke otpada ili primatelj otpada ili posrednik u gospodarenju otpadom, i nije razmijenio sve informacije nužne za ispunjavanje pratećeg lista, uključujući podatke o ovlasti za preuzimanje otpada, načinu obrade otpada i odredištu za obradu otpada. (članak 24. stavak 5.)</p> <p>8. je obveznik vođenja e-ONTO i nije evidentirao u e-ONTO proizvodnju, predaju, preuzimanje, skladištenje ili obradu otpada (članak 25. stavak 3.)</p> <p>9. je obveznik vođenja e-ONTO i nije vodio e-ONTO ažurno, točno i potpuno ili nije unio podatke u e-ONTO odmah nakon svake nastale promjene stanja (članak 25. stavak 4.)</p> <p>10. je posjednik otpada ili osoba koja</p>		
--	--	--	--

	<p>gospodari otpadom i nije čuvala podatke o gospodarenju s otpadom tri godine od dana poduzimanja radnje s otpadom, ili, kad se radi o prijevozu opasnog otpada, nije čuvala podatke o gospodarenju s otpadom jednu godinu (članak 26. stavak 1.)</p> <p>11. je posjednik otpada ili osoba koja gospodari otpadom i nije dokaze i ostale relevantne podatke o poduzetim radnjama u gospodarenju otpadom učinila dostupnim na zahtjev prethodnog posjednika otpada, Ministarstva, inspektora zaštite okoliša Državnog inspektorata ili drugog nadležnog tijela (članak 26. stavak 2.)</p> <p>12. je osoba koja je ishodila odobrenje iz članka 28. stavka 1. ovoga Zakona i nije, na zahtjev Ministarstva, u traženom roku dostavila izvješće o obradi otpada za koje je izdano to odobrenje (članak 28. stavak 6.)</p> <p>13. je posrednik u gospodarenju otpadom i nije osigurao da otpad preuzme osoba koja je ovlaštena preuzeti otpad ili nije osigurao da otpad za koji posreduje obradi osoba koja je ovlaštena obraditi taj otpad (članak 29. stavak 8.)</p>		
--	--	--	--

	<p>14. je osoba kojoj je dozvolom dopušteno obavljanje djelatnosti oporabe odnosno zbrinjavanja otpada, i nije na zahtjev tijela koje je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom, dostavila sve podatke potrebne za preispitivanje dozvole (članak 30. stavak 8.)</p> <p>15. je osoba koja je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom i nije tijelu koje je izdalo dozvolu za gospodarenje otpadom dostavila obavijest o promjeni propisanog uvjeta za ishođenje dozvole za gospodarenje otpadom i akta temeljem kojih mu je izdana dozvola za gospodarenje otpadom u roku od 30 dana od dana kad je promjena nastupila (članak 35.)</p> <p>16. je osoba koja upravlja odlagalištem i nije Ministarstvu do 31. siječnja tekuće godine za prethodnu godinu dostavila podatke o masi otpada odloženog na odlagalište putem obrasca objavljenoga na mrežnoj stranici Ministarstva (članak 39. stavak 5.)</p> <p>17. je proizvođač tvari ili predmeta upisanog u Očevidnik za ukidanje statusa otpada i nije do 1. ožujka tekuće kalendarske godine za prethodnu kalendarsku godinu</p>		
--	---	--	--

	<p>dostavio Ministarstvu izvješće o ukidanju statusa otpada ili izvješće nije sadržavalo podatke o osobi koja ukida status otpada, o stvari ili predmetu koji je nastao i količini te stvari ili predmeta te vrsti i količini otpada koja je ušla u postupak oporabe i postupku oporabe (članak 45. stavak 6.)</p> <p>18. je proizvođač stvari ili predmeta upisanog u Očevidnik za ukidanje statusa otpada i nije uz svaku pošiljku stvari ili predmeta kojoj je ukinut status otpada priložio izjavu o sukladnosti (članak 45. stavak 7.)</p> <p>19. je osoba upisana u očevidnik i nije jednom godišnje potvrdila namjeru obavljanja djelatnosti u narednoj godini ili nije dostavila informacije o izmjeni podatka koji je dostavila u očevidnik iz članka 46. stavka 1. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana nastanka promjene (članak 46. stavak 7.)</p> <p>20. je osoba upisana u evidenciju i nije jednom godišnje potvrdila namjeru obavljanja djelatnosti u narednoj godini ili nije dostavila, a bila je dužna, obavijest o izmjeni podataka na temelju kojih je upisana u Evidenciju iz stavka 1. ovoga članka u roku od 30 dana od dana</p>		
--	--	--	--

	<p>nastanka promjene (članak 47. stavak 6.)</p> <p>21. je operater, koji je proizvođač otpada, i koji nije izradio Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije u skladu s podacima iz rudarskog projekta i uz poštivanje načela održivog razvoja (članak 48. stavak 4.)</p> <p>22. je osoba iz članka 48. stavka 4. ovoga Zakona koja je ishodila suglasnost na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije i nije, u roku od 60 dana prije dana isteka suglasnosti na Plan gospodarenja otpadom iz rudarske industrije, dostavila nadležnom tijelu zahtjev za produženje suglasnosti, a nije bilo značajne izmjene u radu postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije (članak 49. stavak 1.)</p> <p>23. je operater postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A, osim operatera postrojenja za gospodarenje otpadom na koje se primjenjuje propis o sprječavanju velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, i nije prije početka rada izradio sustav upravljanja sigurnošću, plan sprječavanja velikih nesreća, unutarnji plan za hitne slučajeve ili</p>		
--	---	--	--

	<p>imenovao osobu odgovornu za uvođenje i nadzor sustava upravljanja sigurnošću (članak 49. stavak 4.)</p> <p>24. je operater koji upravlja postrojenjem za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A i nije nadležnom tijelu županije prije početka rada postrojenja dostavio plan sprječavanja velikih nesreća, unutarnji plan za hitne slučajeve i dokaz o uspostavi sustava upravljanja sigurnošću i sve podatke nužne za izradu Plana za slučaj velike nesreće izvan lokacije postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A (članak 49. stavak 5.)</p> <p>25. je davatelj usluge i nije gospodario s odvojeno sakupljenim komunalnim otpadom, uključujući preuzimanje i prijevoz tog otpada, u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpadom ili je gospodario tim otpadom na način koji je doveo do miješanja odvojeno sakupljenog komunalnog otpada s drugom vrstom otpada ili otpadom koji ima drugačija svojstva (članak 69. stavak 1. točka 1.)</p> <p>26. je davatelj usluge i ne pruža javnu uslugu u skladu s ovim</p>		
--	--	--	--

	<p>Zakonom i Odlukom iz članka 66. ovoga Zakona (članak 69. stavak 1. točka 2.)</p> <p>27. je davatelj usluge i nije snosio sve troškove gospodarenja prikupljenim otpadom, izuzevši troškova postupanja s reciklabilnim komunalnim otpadom koji se sastoji pretežito od otpadne ambalaže (članak 69. stavak 1. točka 3.)</p> <p>28. je davatelj usluge i nije osigurao korisniku usluge spremnik za primopredaju komunalnog otpada (članak 69. stavak 1. točka 4.)</p> <p>29. je davatelj usluge i nije preuzeo sadržaj spremnika od korisnika usluge i to odvojeno miješani komunalni otpad, biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni otpad (članak 69. stavak 1. točka 5.)</p> <p>30. je davatelj usluge i nije osigurao uvjete kojima se ostvaruje pojedinačno korištenje javne usluge neovisno o broju korisnika usluge koji koriste zajednički spremnik (članak 69. stavak 1.)</p> <p>31. je davatelj usluge i nije predao sakupljeni reciklabilni komunalni otpad osobi koju je odredio</p>		
--	---	--	--

	<p>Fond (članak 69. stavak 1.)</p> <p>32. je davatelj usluge i nije vodio evidencije propisane člankom 82. ovoga Zakona (članak 69. stavak 1.)</p> <p>33. je davatelj usluge i nije na spremniku održavao natpis koji sadrži naziv osobe koja prikuplja otpad putem tog spremnika, naziv vrste otpada za koju je spremnik namijenjen (članak 69. stavak 1.)</p> <p>34. je davatelj usluge i nije osigurao sigurnost, redovitost i kvalitetu javne usluge (članak 69. stavak 1.)</p> <p>35. je davatelj usluge i nije predao miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske (članak 69. stavak 1.)</p> <p>36. je davatelj usluge i nije obračunao cijenu javne usluge na način propisan ovim Zakonom, Odlukom iz članka 66. stavka 1. ovoga Zakona i cjenikom iz članka 77. ovoga Zakona (članak 69. stavak 1.)</p> <p>37. je davatelj usluge i nije na računu za javnu uslugu naveo sve elemente temeljem kojih je izvršio obračun cijene javne usluge, uključivo i porez</p>		
--	---	--	--

	<p>na dodanu vrijednost određen sukladno posebnom propisu koji uređuje porez na dodanu vrijednost (članak 69. stavak 1.)</p> <p>38. je davatelj usluge i koji osim pružanja javne usluge, obavlja i druge poslove, i nije vodio evidenciju prihoda i rashoda od javne usluge na način da je u svakom trenutku bilo moguće utvrditi postojeće prihode i rashode od javne usluge (članak 69. stavak 3.)</p> <p>39. je davatelj usluge i nije predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave podnio Izvješće o radu do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu ili to izvješće nije dostavio Ministarstvu (članak 69. stavak 4.)</p> <p>40. je korisnik usluge i nije koristio, a bio je dužan koristiti, javnu uslugu na području na kojem se nalazi nekretnina korisnika usluge na način da proizvedeni komunalni otpad predaje putem zaduženog spremnika (članak 70. stavak 4. točka 1.)</p> <p>41. je korisnik usluge i nije omogućio davatelju usluge pristup spremniku na mjestu primopredaje otpada kad to mjesto nije na javnoj površini (članak</p>		
--	---	--	--

	<p>70. stavak 4. točka 2.)</p> <p>42. je korisnik usluge i postupao je s otpadom na obračunskom mjestu korisnika usluge na način koji je doveo u opasnost ljudsko zdravlje ili je doveo do rasipanja otpada oko spremnika ili je uzrokovao pojavu neugode drugoj osobi zbog mirisa otpada (članak 70. stavak 4. točka 3.)</p> <p>43. je korisnik usluge i nije predao opasni komunalni otpad u reciklažno dvorište ili mobilno reciklažno dvorište ili nije postupio s opasnim komunalnim otpadom u skladu s propisom koji uređuje gospodarenje posebnom kategorijom otpada, osim korisnika koji nije kućanstvo (članak 70. stavak 4. točka 6.)</p> <p>44. je korisnik usluge i nije predao odvojeno miješani komunalni otpad, reciklabilni komunalni otpad, opasni komunalni otpad, i glomazni otpad (članak 70. stavak 4. točka 7.)</p> <p>45. je korisnik usluge i nije predao odvojeno biootpad, a nije kompostirao biootpad na mjestu nastanka (članak 70. stavak 4. točka 8.)</p> <p>46. je korisnik usluge i nije omogućio davatelju javne usluge označivanje spremnika odgovarajućim natpisom i</p>		
--	---	--	--

	<p>oznakom (članak 70. stavak 4. točka 10.)</p> <p>47. je davatelj usluge i nije proveo prethodno javno savjetovanje od najmanje 30 dana o prijedlogu cjenika s obrazloženjem cijene i izmjene cijene te s obrazloženjem načina na koji je određena cijena obvezne minimalne javne usluge (članak 77. stavak 3.)</p> <p>48. je davatelj usluge i nije prije primjene cjenika, odnosno primjene izmjene cjenika zatražio suglasnost izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave na koju se cjenik odnosi (članak 77. stavak 5.)</p> <p>49. je davatelj usluge i primijeni cjenik bez očitovanja iz stavka 8. i suglasnosti iz stavka 5. članka 77. ovoga Zakona (članak 77. stavak 9.)</p> <p>50. je davatelj usluge i nije objavio očitovanje iz stavka 8. i suglasnost iz stavka 5. članka 77. ovoga Zakona suglasnost na cjenik u službenom glasniku jedinice lokalne samouprave i na svojim mrežnim stranicama te nije obavijestio korisnika usluge o cjeniku i izmjeni cjenika 15 dana prije dana primjene cjenika i u istom roku cjenik dostavio Ministarstvu (članak 77. stavak 11.)</p>		
--	--	--	--

	<p>51 je davatelj usluge i nije omogućio korisniku usluge uvid u akte iz članka 78. stavka 2. ovoga Zakona prije sklapanja i izmjene i/ili dopune Ugovora i na zahtjev korisnika usluge (članak 78. stavak 3.)</p> <p>52. je davatelj usluge i nije putem sredstava javnog informiranja, mrežne stranice, dostavom pisane obavijesti ili na drugi za korisnika usluge prikladan način osigurao, da je korisnik usluge, prije sklapanja Ugovora ili izmjene i/ili dopune Ugovora, upoznat s propisanim odredbama koje uređuju sustav sakupljanja komunalnog otpada, Ugovorom i pravnim posljedicama (članak 78. stavak 4.)</p> <p>53. je davatelj usluge i nije na svojoj mrežnoj stranici imao poveznice na mrežne stranice Narodnih novina na kojima je objavljen ovaj Zakon, digitalnu presliku Odluke, digitalnu presliku cjenika sa svim pripadajućim dodacima i priložima (članak 78. stavak 5.)</p> <p>54. je davatelj usluge i nije vodio evidenciju o preuzetoj količini otpada od pojedinog korisnika usluge u obračunskom razdoblju prema kriteriju količine otpada iz članka 67. stavka 1. ovoga Zakona (članak 82.</p>		
--	--	--	--

	<p>stavak 1.)</p> <p>55. je davatelj usluge i nije omogućio da podaci iz Evidencije iz člaka 82. stavka 1. ovoga Zakon budu dostupni na uvid korisniku usluge na njegov zahtjev (članak 82. stavak 4.)</p> <p>56. je davatelj usluge i nije korisniku usluge do kraja prosinca tekuće kalendarske godine za iduću kalendarsku godinu dostavio Obavijest o sakupljanju komunalnog otpada elektroničkim putem, pisanim putem ili na drugi korisniku usluge prihvatljiv način (članak 83. stavak 1.)</p> <p>57. je davatelj javne usluge i nije na svojim mrežnim stranicama objavio i ažurno održavao informacije o lokacijama mobilnih i reciklažnih dvorišta po naseljima i lokacijama spremnika za odvojeno sakupljanje komunalnog otpada postavljenih na javnoj površini (članak 83. stavak 2.)</p> <p>58. je davatelj usluge i nije u okviru javne usluge najmanje jednom u kalendarskoj godini preuzeo glomazni otpad od korisnika usluge koji je kućanstvo na obračunskom mjestu korisnika usluge bez naknade, a korisnik je tražio preuzimanje toga otpada (članak 85. stavak 1.)</p>		
--	---	--	--

59. je davatelj usluge i nije na zahtjev korisnika usluge koji je kućanstvo osigurao preuzimanje glomaznog otpada od korisnika usluge na obračunskom mjestu korisnika usluge (članak 85. stavak 2.)

60. je odbacila ili sakupljala glomazni otpad na javnoj površini, osim putem spremnika (članak 85. stavak 4.)

61. je osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem i koja nije utvrđivala, u suradnji s tijelima jedinice lokalne samouprave, pravo korištenja usluga reciklažnog dvorišta bez naknade u smislu odredbe članka 86. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona (članak 86. stavak 3.)

62. je osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem i koja nije zatražila na uvid osobni identifikacijski dokument od osobe koja predaje otpad radi ostvarenja prava iz članka 86. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona (članak 86. stavak 4.)

63. je proizvođač proizvoda koji udovoljava definiciji „dobavljač proizvoda“ propisanoj člankom 3. točkom 33. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o

	<p>registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 18. 12. 2006) kako je zadnje izmijenjena Uredbom komisije (EU) 2020/1149 od 3. kolovoza 2020. o izmjeni Priloga XVII. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) u pogledu diizocijanata (SL L 252, 4. 8. 2020.), i koji nije Europskoj agenciji za kemikalije dostavio podatke propisane člankom 33. stavkom 1. te Uredbe (članak 92. stavak 6.)</p> <p>64. je proizvođač proizvoda koji je stavio na tržište Republike Hrvatske plastični proizvod za jednokratnu uporabu naveden u Popisu D Dodatka III ovoga Zakona, i nije osigurao da taj proizvod ima oznaku na ambalaži ili na proizvodu (članak 93. stavak 1.)</p> <p>65. je proizvođač proizvoda koji je</p>		
--	---	--	--

	<p>stavio na tržište Republike Hrvatske plastični proizvod za jednokratnu uporabu naveden u Popisu D Dodatka III ovoga Zakona, i nije osigurao da je oznaka iz članka 93. stavka 1. vidljiva, čitljiva ili neizbrisiva (članak 93. stavak 2.)</p> <p>66. je proizvođač proizvoda koji je stavio na tržište Republike Hrvatske plastični proizvod za jednokratnu uporabu naveden u Popisu D Dodatka III ovoga Zakona, nije osigurao da oznaka iz članka 93. stavka 1. sadrži obavijest potrošačima o gospodarenju otpadom od toga proizvoda ili o načinima na koje se može izbjeći zbrinjavanje otpada od toga proizvoda u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpada, te sadržaju plastike u proizvodu i negativnim posljedicama odbacivanja otpada u okoliš ili drugog neodgovarajuće zbrinjavanja otpada od toga proizvoda (članak 93. stavak 3.)</p> <p>67. je organizirala akciju prikupljanja određenog otpada u svrhu provedbe sportskog, edukativnog, ekološkog ili humanitarnog sadržaja, a prije početka akcije nije obavijestila jedinicu lokalne samouprave o održavanju akcije (članak 115. stavka</p>		
--	--	--	--

	<p>1.)</p> <p>68. organizirala akciju prikupljanja određenog otpada i nije u roku od osam dana od završetka akcije dostavila nadležnom upravnom odjelu jedinice lokalne samouprave izvješće o provedenoj akciji koje je sadržavalo sljedeće podatke: vrijeme trajanja akcije, vrste i količine otpada koje su prikupljene, osobe kojima je otpad predan na daljnje gospodarenje (članak 115. stavak 2.)</p> <p>69. nije osigurala pravodobno i bez naknade, podatke o gospodarenju otpadom koje je posjedovala, a koji su bili potrebni za vođenje informacijskog sustava (članak 129. stavak 7.).</p> <p>(2) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 1000,00 do 10.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(3) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 1000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba - obrtnik.</p> <p>(4) Za radnju iz stavka 1. točaka 2., 3., 4., 5., 6., 7., 10., 11., 41., 42., 43., 44., 45., 46., 47., 61.,</p>		
--	---	--	--

68., 69. i 70. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 1000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba.

Članak 165.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. je osoba koja upravlja centrom za gospodarenje otpadom i nije primila sav miješani komunalni otpad od davatelja javne usluge, ili nije primjenila istu cijenu obrade preuzetog miješanog komunalnog otpada po toni za sve davatelje usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, koji su sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske bili dužni predati miješani komunalni otpad u taj centar za gospodarenje otpadom (članak 13. stavak 5.)

2. je davatelj usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, koji je sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske i koji nije, a bio je dužan, predati miješani komunalni otpad u određeni centar za gospodarenje otpadom (članak 13.

	<p>stavak 5.)</p> <p>3. je posjednik otpada i nije kategorizirao otpad kao opasni otpad, a postojala je sumnja da bi otpad mogao imati opasno svojstvo (članak 19. stavak 5.)</p> <p>4. je posjednik otpada i nije odvojeno od ostalog otpada predao ovlaštenoj osobi opasni otpad ili otpadni papir, metal, plastiku, staklo, glomazni otpad te tekstil i obuću ili ambalažni otpad ili otpad koji se smatra posebnom kategorijom otpada (članak 22. stavak 2.)</p> <p>5. je proizvođač biootpada i nije predao biootpad odvojeno od drugog otpada ovlaštenoj osobi, a nije reciklirao biootpad na mjestu nastanka (članak 22. stavak 3.)</p> <p>6. nije sakupljala ili predala otpad odvojeno, a taj otpad je bilo potrebno uporabiti ili olakšati pripremu za ponovnu uporabu, reciklirati ili obraditi drugim postupkom uporabe ili je uzrokovala da se otpad pomiješao s drugim otpadom ili s tvarima koja imaju drugačija svojstva (članak 22. stavak 4.)</p> <p>7. je izvorni proizvođač otpada ili je sadašnji ili je prethodni posjednik otpada i nije snosila troškove</p>		
--	--	--	--

	<p>gospodarenja otpadom, uključujući troškove gradnje i rada neophodne infrastrukture za gospodarenje otpadom u skladu s načelom »onečišćivač plaća« (članak 23. stavak 1.)</p> <p>8. je preuzela je otpad u posjed za znanstvene, istraživačke ili probne svrhe bez da je ishodila odobrenje iz članka 28. ovoga Zakona (članak 28. stavak 1.)</p> <p>9. je ishodila odobrenje iz članka 28. ovoga Zakona i koja je preuzela je otpad u posjed za znanstvene, istraživačke ili probne svrhe u količini većoj od nužne za ostvarenje te svrhe (članak 28. stavak 1.)</p> <p>10. je obavila postupak gospodarenja otpadom protivno načinu obavljanja postupaka gospodarenja otpadom propisanim pravilnikom (članak 30. stavak 5.)</p> <p>11. je bila obvezna, a nije raspolagala financijskim jamstvom za cijelo razdoblje obavljanja i godinu dana nakon prestanka obavljanja djelatnosti određene dozvolom za gospodarenje otpadom, djelatnosti sakupljanja otpada i djelatnosti uporabe otpada za koju se ne izdaje dozvola za gospodarenje otpadom.</p>		
--	--	--	--

(članak 36. stavak 1. točke 1. do 3.)

12. je bila obvezna raspolagati financijskim jamstvom, a financijsko jamstvo je bilo izdano na razdoblje kraće od vremena trajanja dozvole za gospodarenje otpadom, te nije prije isteka roka na koje je izdano financijsko jamstvo isto produžila ili pribavila novo financijsko jamstvo ili ga nije dostavila tijelu koje je izdalo dozvolu (članak 36. stavak 2.)

13. je osoba koja upravlja odlagalištem i koja nije određivala masu otpada odgovarajućim uređajem umjerenim za određivanje mase povezanim sa sustavom identifikacije vozila (članak 39. stavak 4.)

14. je osoba koja upravlja odlagalištem koja je ujedno i davatelj javne usluge iz članka 66. ovoga Zakona, i koja je primjenila cijenu, za preuzimanje miješanog komunalnog otpada po toni za drugog davatelja javne usluge, koja je bila veća od troška po toni otpada kojim je opteretila vlastito poslovanje (članak 40. stavak 3.)

15. je osoba koja obrađuje otpad i koja nije prije obrade ili u tijeku obrade iz odvojeno sakupljenog

	<p>otpada radi obrade otpada pripremom za ponovnu uporabu, recikliranjem ili uporabom, izdvojila opasne tvari, smjese i komponente iz opasnog otpada kako bi se iste obradile u skladu s člankom 5. i 6. ovoga Zakona (članak 42. stavak 6.)</p> <p>16. je posjednik otpada koji je bio obvezan, a nije proveo izdvajanje opasnog otpada radi izvršenja zahtjeva iz članka 5. ovoga Zakona (članak 42. stavak 2.)</p> <p>17. je odlučivala o obradi otpadnog ulja, a nije dala prioritet regeneraciji otpadnog ulja ili drugom postupku recikliranja koji daje jednako vrijedni ili bolji ishod za okoliš od regeneracije, u skladu sa člankom 5. i 6. ovoga Zakona (članak 42. stavak 7.)</p> <p>18. je pomiješala otpadna ulja različitih svojstva ili je pomiješala otpadno ulje i drugi otpad ili tvari, a takvo miješanje je onemogućilo regeneraciju ili drugi postupak recikliranja koji rezultira jednako vrijednim ili boljim ishodom za okoliš od regeneracije (članak 42. stavak 8.)</p> <p>19. ukine status otpada određenom otpadu koji nije upisan u Očevidnik</p>		
--	--	--	--

	<p>ukidanja statusa otpada (članak 44. stavak 1.)</p> <p>20. je proizvođač tvari ili predmeta upisanog u Očevidnik za ukidanje statusa otpada i nije osigurao da tvar ili predmet udovoljava propisanim zahtjevima za kemikalije odnosno proizvode, u trenutku korištenja po prvi put nakon što joj je ukinut status otpada ili u trenutku stavljanja na tržište po prvi put nakon što joj je ukinut status otpada (članak 45. stavak 5.)</p> <p>21. je osoba iz članka 48. stavka 4. ovoga Zakona koja 30 dana prije početka rada i u slučaju značajne izmjene u radu postrojenja za gospodarenjem otpadom iz rudarske industrije nije ishodila suglasnost nadležnog tijela županije na plan iz članka 48. stavka 4. ovoga Zakona (članak 48. stavak 5.)</p> <p>22. je operater i nije, u slučaju velike nesreće, tijelu državne uprave nadležnom za civilnu zaštitu dostavio sve bitne informacije kako bi se mogle umanjiti posljedice po ljudsko zdravlje, te procijeniti i smanjiti opseg stvarnog ili mogućeg onečišćenja okoliša i ispuniti sve zahtjeve i mjere propisane unutarnjim planom za hitne slučajeve</p>		
--	--	--	--

	<p>i Planom za slučaj velike nesreće izvan lokacije postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije kategorije A (članak 49. stavak 7.)</p> <p>23. je operater i nije podnio prijedlog za izmjenu dozvole za gospodarenje otpadom tijelu iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona, a došlo je do promijene okolnosti koje utječu na ostvarivanje prava dodijeljenih dozvolom za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije (članak 52.)</p> <p>24. je davatelj usluge i nije iz prihoda od naplate cijene javne usluge iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona financirao samo troškove čija svrha je pružanje javne usluge iz članka 80. ovoga Zakona (članak 80. stavak 1.)</p> <p>25. je osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem otpada i ne zaprima opasni komunalni otpad, otpadni papir, drvo, metal, staklo, plastiku, tekstil i krupni (glomazni) otpad koji je nastao kod korisnika usluge razvrstanog u kategoriju kućanstvo na odgovarajućem području jedinice lokalne samouprave za koje je uspostavljeno to reciklažno dvorište bez naknade (članak 86 . stavak 2. točka 1.)</p>		
--	--	--	--

	<p>26. je osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem otpada i nije vodila evidenciju o zaprimljenom komunalnim otpadom na propisan način (članak 86 . stavak 2. točka 2.)</p> <p>27. je osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem otpada i nije odvojeno skladištila otpad u odgovarajućim spremnicima (članak 86 . stavak 2. točka 3.)</p> <p>28. je osoba koja upravlja reciklažnim dvorištem otpada i nije preuzela ili predala otpad sukladno pravilniku koji uređuje gospodarenje posebnom kategorijom otpada (članak 86. stavak 2. točka 4.)</p> <p>29. je proizvođač proizvoda i nije osigurao da proizvod kojega stavlja na tržište Republike Hrvatske udovoljava uvjetima za tu vrstu proizvoda (članak 91. stavak 1. točka 1.)</p> <p>30. je proizvođač proizvoda i nema potvrdu o izvršenju članka 91. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona (članak 91. stavak 1. točka 2.)</p> <p>31. je proizvođač proizvoda i ne osigura da proizvod kojega stavlja na tržište Republike Hrvatske sadrži propisanu oznaku i podatke (članak</p>		
--	---	--	--

	<p>91. stavak 1. točka 3.)</p> <p>32. je proizvođač proizvoda i nema točnu i potpunu propisanu evidenciju o proizvodima koje stavlja na tržište Republike Hrvatske (članak 91. stavak 1. točka 4.)</p> <p>33. je proizvođač proizvoda i nije nadležnim tijelima dostavio propisane podatke o proizvodima koje stavlja na tržište Republike Hrvatske (članak 91. stavak 1. točka 5.)</p> <p>34. je proizvođač proizvoda i nije predao nadležnom tijelu dokaze o ispunjenju zahtjeva iz članka 91. stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga Zakona na zahtjev nadležnog tijela (članak 91. stavak 1. točka 6.)</p> <p>35. je proizvođač proizvoda i nije osigurao da se u prodajnom prostoru nalaze propisane obavijesti (članak 91. stavak 1. točka 7.)</p> <p>36. je proizvođač proizvoda i nije, a bio je obvezan, preuzeo rabljeni proizvod ili nije osigurao preuzimanje otpada koji nastaje od uporabe proizvoda ili nije osigurao provedbu usluga gospodarenja otpadom ili nije osigurao javno dostupne informacije o mjeri u kojoj se proizvod može</p>		
--	--	--	--

ponovno uporabiti i reciklirati ili nije označio proizvod odnosno ambalažu i priložio uputu ili se nije registrirao i dostavio podatke u Registar proizvođača s proširenom odgovornosti (članak 92. stavak 1.).

(2) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 5000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 5000,00 do 50.000,00 kuna fizička osoba - obrtnik.

(4) Za radnju iz stavka 1. točaka 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 16., 17. i 18. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 5000,00 do 50.000,00 kuna fizička osoba.

Članak 166.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 200.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. ne ispuni obveze određene

	<p>provedbenim propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona</p> <p>2. ne ispunjeni obveze određene provedbenim propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona u utvrđenom roku i</p> <p>3. ne ispuni obveze određene provedbenim propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona na propisani način. .</p> <p>(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 6. ovoga članka, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna.</p> <p>(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba – obrtnik: ovlašten za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom, vlasnik otpada, posjednik otpada, proizvođač proizvoda,</p>		
--	--	--	--

proizvođač otpada, prodavatelj, prijevoznik, posrednik, trgovac otpadom, izvoznik, uvoznik, provoznik, ovlaštenik, koncesionar te druga osoba nad kojima je proveden nadzor, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba u svojstvu posjednika otpada, vlasnika otpada i druge osobe nad kojom je proveden nadzor novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 167.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 200.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. je stavila na tržište u Republici Hrvatskoj proizvod naveden Popisom C Dodatka III ovoga Zakona, koji ima čep ili poklopac izrađen od plastike, a taj čep ili poklopac ne ostaje pričvršćen za spremnik tijekom faze predviđene uporabe proizvoda, pri čemu se ne smatra da je metalni čep ili poklopac s plastičnom brtvom izrađen od

	<p>plastike (članak 17. stavak 3.)</p> <p>2. je odbacila otpad u okoliš (članak 18. stavak 1.)</p> <p>3. je potopila otpad u more (članak 18. stavak 3.)</p> <p>4. je miješala odvojeno prikupljeni biootpad s drugim vrstama otpada (članak 18. stavak 4.)</p> <p>5. je palila otpad u okolišu ili na moru, osim u skladu sa međunarodnom konvencijom o sprečavanju onečišćenja s brodova (MARPOL konvencija) i njenim priložima ili je spaljivala biljni otpad iz poljoprivrede i šumarstva osim na način propisan propisom koji uređuje zaštita od požara ili otpad koji je odvojeno sakupljen radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranja, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojeg spaljivanje daje najbolji ishod za okoliš sukladno članku 5. ovoga Zakona (članak 18. stavak 5.)</p> <p>6. je proizvođač otpada ili posjednik otpada i nije osigurao obradu otpada postupkom pripreme za ponovnu uporabu, recikliranjem ili oporabom sukladno člancima 5. i 6. ovoga Zakona, a to je bilo moguće (članak</p>		
--	--	--	--

	<p>21. stavak 1.)</p> <p>7. je proizvođač otpada ili posjednik otpada, koji nije osigurao obradu otpada postupkom pripreme za ponovnu uporabu, recikliranjem ili uporabom sukladno člancima 5. i 6. ovoga Zakona, i nije osigurao zbrinjavanje otpada na siguran način u skladu s člankom 5. ovoga Zakona (članak 21. stavak 1.)</p> <p>8. preuzme otpad u posjed, a nije ovlaštena osoba iz članka članka 27. stavka 1. ovoga Zakona (članak 27. stavak 1.)</p> <p>9. je započela ili obavljala djelatnost uporabe i zbrinjavanja otpada za koju se izdaje dozvola za gospodarenje otpadom, bez da je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom (članak 29. stavak 1.)</p> <p>10. je započela ili obavljala djelatnost sakupljanja otpada postupkom sakupljanja bez da je upisana u u Očevidnik sakupljača i oporabitelja (članak 29. stavak 3. točka 1.)</p> <p>11. je započela ili obavljala djelatnost djelatnost uporabe postupkom za koji se ne izdaje dozvola za gospodarenje otpadom bez da je upisana u Očevidnik sakupljača i oporabitelja</p>		
--	---	--	--

(članak 29. stavak 3. točka 2.)

12. je započela ili obavljala djelatnost posredovanja u gospodarenju otpadom bez da je upisana u Evidenciju posrednika otpadom, prijevoznika otpada, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta (članak 29. stavak 4. točka 1.)

13. je započela ili obavljala djelatnost prijevoza otpada bez da je upisana u Evidenciju posrednika otpadom, prijevoznika otpada, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta (članak 29. stavak 4. točka 2.)

14. je započela ili obavljala djelatnost trgovanja otpadom bez da je upisana u Evidenciju posrednika otpadom, prijevoznika otpada, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta (članak 29. stavak 4. točka 3.)

15. je započela ili obavljala djelatnost sakupljanja otpada postupkom sakupljanja u reciklažnom dvorištu bez da je upisana u Evidenciju posrednika otpadom, prijevoznika otpada, trgovaca otpadom i reciklažnih dvorišta (članak 29. stavak 4. točka 4.)

16. je osoba koja je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom ili je prijevoznik otpada, ili je osoba koja

	<p>upravlja reciklažnim dvorištem, ili je sakupljač otpada ili je oporabitelj bez dozvole, i koji nije gospodario otpadom u skladu sa člancima 5. i 6. ovoga Zakona (članak 29. stavak 7.)</p> <p>17. je osoba koje je ishodila dozvolu za gospodarenje otpadom i nije radila u skladu s dozvolom za gospodarenje otpadom (članak 30. stavak 6.)</p> <p>18. je na odlagalištu otpada odložila otpad za kojega je propisana zabrana odlaganja (članak 39. stavak 1.)</p> <p>19. je na odlagalištu otpada odložila otpad koji nije prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja, a taj otpad nije obuhvaćen iznimkom iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona (članak 39. stavak 2.)</p> <p>20. je osoba koja upravlja odlagalištem otpada i nije u vrijeme i na način propisan Odlukom iz članka 40. stavka 1. ovoga Zakona, obustavila preuzimanje otpada na odlagalištu ili nije zatvorila odlagalište ili za vrijeme dok odlagalište još nije zatvoreno, nije preuzimala miješani komunalni otpad prikupljen iz određene jedinice lokalne samouprave ili pri tome nije primjenjivala istu cijenu za preuzimanje miješanog komunalnog</p>		
--	--	--	--

	<p>otpada po toni za sve davatelje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada (članak 40. stavak 2.)</p> <p>21. je osoba koja miješa opasni otpad s drugim vrstama opasnog otpada ili s drugim vrstama otpada ili s drugim tvarima ili materijalima, pri čemu miješanje uključuje i razrjeđivanje opasnih tvari (članak 42. stavak 1.)</p> <p>22. je operater, koji upravlja postrojenjem za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije, i koji je počeo s radom postrojenja za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije prije nego je ishodio dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije (članak 50. stavak 1.)</p> <p>23. je osoba koja posjeduje dozvolu za gospodarenje otpadom iz rudarske industrije i nije gospodarila otpadom sukladno člancima 5. i 6. ovoga Zakona (članak 50. stavak 7.).</p> <p>(2) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 10.000,00 do 100.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(3) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu</p>		
--	--	--	--

10.000,00 do 100.000,00 kuna
fizička osoba - obrtnik.

(4) Za radnju iz stavka 1. točaka 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 18., 19. i 21. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 10.000,00 do 100.000,00 kuna fizička osoba.

Članak 168.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj Grad Zagreb odnosno jedinica lokalne samouprave koja:

1. nije na svom području osigurala uvjete i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom. (članak 10. stavak 4.)
2. nije osigurala da davatelj javne usluge preda miješani komunalni otpad u centar za gospodarenje otpadom, sukladno sporazumu iz članka 13. ovoga Zakona (članak 13. stavak 4.)
3. nije sklopila sporazum s centrom za gospodarenje otpadom kojim se uređuju odnosi u svezi predaje

	<p>miješanog komunalnog otpada (članak 13. stavak 4.)</p> <p>4. je vlasnik osobe koja upravlja centrom za gospodarenje otpadom i nije osigurala provedbu obveze iz članka 13. stavka 4. ovoga Zakona (članak 13. stavak 6.)</p> <p>5. nije na svom području osigurala obavljanje javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način, izbjegavajući neopravdano visoke troškove, u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša, osiguravajući pri tom javnost rada kako bi se osiguralo odvojeno sakupljanje miješanog komunalnog otpada iz kućanstava i drugih izvora, biootpada iz kućanstava, reciklabilnog komunalnog otpada, opasnog komunalnog otpada i glomaznog otpada iz kućanstava (članak 64. stavak 4.)</p> <p>6. nije dostavila Odluku iz članka 66. stavka 1. ovoga Zakona Ministarstvu ili ju nije objavilo u službenom glasilu i na mrežnim stranicama jedinice lokalne samouprave (članak 66. stavak 3.)</p> <p>7. nije vodila popis korisnika usluge u čije ime je preuzelo obvezu</p>		
--	---	--	--

	<p>sufinanciranja cijene javne usluge iz članka 66. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona ili taj popis ne sadrži propisane podatke (članak 66. stavak 5.)</p> <p>8. nije dostavila Odluku iz članka 68. stavka 2. ovoga Zakona Ministarstvu u roku od osam dana od dana donošenja te odluke (članak 68. stavak 6.)</p> <p>9. nije, prije nego je dana suglasnost na prijedlog cjenika odnosno prijedlog izmjene cjenika, provjerilo da je prijedlog cjenika u skladu sa Zakonom te da predložene cijene potiču korisnika usluge da odvojeno predaje biootpad, reciklabilni komunalni otpad, glomazni otpad i opasni komunalni otpad od miješanog komunalnog otpada te da, kad je to primjenjivo, kompostira biootpad te se nije o provjerenom očitovalo (članak 77. stavak 8.)</p> <p>10. nije putem sredstava javnog informiranja, mrežne stranice, dostavom pisane obavijesti ili na drugi za korisnika usluge prikladan način osigurala, da je korisnik usluge, prije sklapanja Ugovora ili izmjene i/ili dopune Ugovora, upoznat s propisanim odredbama koje uređuju sustav sakupljanja komunalnog</p>		
--	---	--	--

	<p>otpada, Ugovorom i pravnim posljedicama (članak 78. stavak 4.)</p> <p>11. nije na mrežnim stranicama jedinice lokalne samouprave objavila i ažurno održavalo informacije o lokacijama mobilnih i reciklažnih dvorišta po naseljima i lokacijama spremnika za odvojeno sakupljanje komunalnog otpada postavljenih na javnoj površini (članak 83. stavak 2.</p> <p>12. nije osigurala odvojeno prikupljanje otpadnog papira i kartona, stakla, metala, plastike, biootpada, drva, tekstila, ambalaže, električne i elektroničke opreme, baterija i akumulatora i glomaznog otpada, uključujući otpadne madrace i namještaj na način da osigura funkcioniranje jednog ili više reciklažnih dvorišta, odnosno mobilne jedinice na svom području sukladno članku 84. stavicama 2. i 3. ovoga zakona te uslugu prijevoza glomaznog komunalnog otpada na zahtjev korisnika usluge (članak 84. stavak 1.)</p> <p>13. nije osigurala broj reciklažnih dvorišta ili dostupnost mobilnog reciklažnog dvorišta u skladu s člankom 84. ovoga Zakona (članak 84. stavak 2.)</p>		
--	--	--	--

	<p>14. nije osigurala provedbu propisanih mjera u sustavu sakupljanja posebnih kategorija otpada propisanih pravilnikom iz članka 88. stavka 3. ovoga Zakona (članak 88. stavak 2.)</p> <p>15. nije o svom trošku, na odgovarajući način osigurala godišnju provedbu informativnih aktivnosti u vezi gospodarenja otpadom na svojem području, a osobito jednu javnu tribinu, te informativne publikacije o gospodarenju otpadom (članak 114. stavak 1.)</p> <p>16. nije u sklopu mrežne stranice jedinice lokalne samouprave uspostavila i ažurno održavala mrežne stranice sa svim bitnim informacijama o gospodarenju otpadom na svojem području (članak 114. stavak 2.)</p> <p>17. nije do 31. ožujka tekuće godine dostavila godišnje izvješće o provedbi izobrazno-informativnih aktivnosti za prethodnu godinu Ministarstvu putem mrežne aplikacije (članak 114. stavak 3.)</p> <p>18. nije dostavila izvješće o provedenim akcijama iz članka 115. stavka 1. ovoga Zakona na svojem</p>		
--	--	--	--

području Ministarstvu do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu (članak 115. stavak 3.)

19. nije osigurala pravodobno i bez naknade, podatke o gospodarenju otpadom koje posjeduju, a koji su potrebni za vođenje informacijskog sustava (članak 129. stavak 7.).

Članak 169.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj Grada Zagreba odnosno jedinice područne (regionalne) samouprave koja:

1. nije je na svom području osigurala uvjete i provedbu propisanih mjera gospodarenja otpadom (članak 10. stavak 4.)

2. je vlasnik osobe koja upravlja centrom za gospodarenje otpadom i nije osigurala provedbu obveze iz članka 13. stavka 4. ovoga Zakona (članak 13. Stavak 6.)

3. nije je na svom području predložila donošenje ili osigurala provedbu plana gospodarenja otpadom (članak 111. stavak 1.)

4. nije obavijestila Ministarstvo o donošenju Plana iz članka 111. stavka 1. ovoga Zakona (članak 111. stavak 3.)

5. nije obavila evaluaciju plana iz članka 111. stavka 1. ovoga Zakona jednom u šest godina (članak 111. stavak 4.)

6. nije osigurala pravodobno i bez naknade, podatke o gospodarenju otpadom koje posjeduju, a koji su potrebni za vođenje informacijskog sustava (članak 129. stavak 7.).

Članak 170.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. je na teritorij Republike Hrvatske isporučila opasni otpad, miješani komunalni otpad ili ostatke od spaljivanja miješanog komunalnog otpada radi zbrinjavanja (članak 117. stavak 1.)

2. je na teritorij Republike Hrvatske

	<p>isporučila miješani komunalni otpad radi korištenja u energetske svrhe (članak 117. stavak 2.)</p> <p>3. je na teritorij Republike Hrvatske isporučila pošiljku otpada namijenjenog uporabi spaljivanjem koja je zabranjena naredbom Ministra (članak 117. stavak 3.)</p> <p>4. nije konzumirala odobrenje iz članka 118. stavka 1. ovoga Zakona i nije po isteku istoga obavijestila Ministarstvo o tome (članak 118. stavak 8.)</p> <p>5. je osoba iz članka 124. stavka 1. ovoga Zakona i nije obavijestila Ministarstvo o svakoj promjeni podataka temeljem kojih mu je izdano rješenje o statusu postrojenja s prethodnim odobrenjem ili nije zatražila izmjenu rješenja u roku od 30 dana od nastale promjene (članak 126. stavak 1.)</p> <p>6. je osoba iz članka 124. stavka 1. ovoga Zakona i nije do 1. ožujka tekuće godine, za proteklu</p>		
--	--	--	--

kalendarsku godinu, dostavila Ministarstvu izvješće o uvezenim vrstama i količinama otpada za koje je ishodila rješenje o statusu postrojenja s prethodnim odobrenjem u pisanom ili digitalnom obliku putem elektroničke aplikacije Ministarstva iz članka 132. ovoga Zakona (članak 126. stavak 2.)

7. je pošiljatelj otpada iz Republike Hrvatske i nije preuzeo vraćeni otpad, iako je imao uvjete za skladištenje takvog otpada (članak 128. stavak 4.)

8. je pošiljatelj otpada iz Republike Hrvatske i nije preuzela vraćeni otpad i nije osigurala da taj otpad preuzme ovlaštena osoba (članak 128. stavak 5.)

9. je kao podnositelj obavijesti ili kao primatelj odgovorna za pošiljku otpada koja se smatra nezakonitom u skladu s člankom 2. točkom 35. Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006 u neznačajnoj količini

	<p>10. je podnositelj obavijesti koji je izvršio prekogranični promet protivno uvjetima nadležnog tijela utvrđenim sukladno članku 10. Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006)</p> <p>11. nakon odobrenja prekograničnog prometa otpada koji podliježe notifikacijskom postupku ne ispuni uvjete propisane člankom 16. Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006)</p> <p>12. kao osoba koja organizira otpremu otpada koji ne podliježe notifikacijskom postupku ne osigura uvjete propisane člankom 18. stavcima 1. i 2. Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006</p> <p>13. krši zabranu miješanja otpada tijekom otpreme iz članka 19. Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006</p> <p>14. je prvi podnositelj obavijesti i ne podnese novu obavijest sukladno članku 22. stavku 4. odnosno 5. Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006 ili ne popuni novi dokument o prometu kad se, u skladu s člankom 22. stavcima 4. ili 6. Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006 ne podnosi nova obavijest</p>		
--	--	--	--

	<p>15. je podnositelj obavijesti i nije osigurao pokriće troškova povrata u skladu sa člankom 23. stavkom 1., točaka a) i b) Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006</p> <p>16. je podnositelj obavijesti i nije osigurao pokriće troškova povrata nezakonite pošiljke u skladu sa člankom 25. stavkom 1. točkama a) i b) Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006</p> <p>17. je primatelj i nije osigurao pokriće troškova povrata nezakonite pošiljke u skladu sa člankom 25. stavkom 2. točkom a) Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006</p> <p>18. je podnositelj obavijesti ili je primatelj i nije osigurao pokriće troškova povrata nezakonite pošiljke u skladu sa člankom 25. stavkom 3. točkama a) i b) Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006</p> <p>19. u neznatnoj količini izvozi otpad u državu koja je u skladu s odredbama članka 34. stavka 3. točke (a) i članka 37. stavka 1. podstavka (ii) točke (a) Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006 zabranila uvoz takvog otpada.</p> <p>20. protivno zabrani o izvozu otpada</p>		
--	---	--	--

	<p>iz članka 34., 36., 39. i 40. Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006 u neznatnoj količini izvozi otpad iz Republike Hrvatske</p> <p>21. protivno zabrani uvoza otpada iz članka 41. i 43. Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006 u neznatnoj količini uvozi otpad u Republiku Hrvatsku.</p> <p>(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.</p> <p>(3) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 10.000,00 do 100.000,00 kuna fizička osoba - obrtnik</p> <p>(4) Za prekršaje iz stavka 1. točaka 1., 2., 3., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20. i 21. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.</p>		
--	--	--	--

<p>POGLAVLJE VII.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 37.</p> <p>Izvješćivanje i preispitivanje</p> <p>1. Države članice izvješćuju Komisiju o provedbi ove Direktive svake tri godine, dostavljajući sektorsko izvješće u elektroničkom obliku. To izvješće sadrži i informacije o gospodarenju otpadnim uljima i o napretku postignutom u provedbi programa sprečavanja nastanka otpada i, prema potrebi, informacije o mjerama predviđenim člankom 8. o proširenoj odgovornosti proizvođača.</p> <p>Izvješće se sastavlja na temelju upitnika ili pregleda koji izrađuje Komisija u skladu s postupkom koji se spominje u članku 6. Direktive Vijeća 91/692/EEZ od 23. prosinca 1991. o standardiziranju i racionaliziranju izvješća o provedbi određenih direktiva koja se odnose na okoliš (27). Izvješće se dostavlja Komisiji u roku od devet mjeseci nakon isteka trogodišnjeg razdoblja koje obuhvaća.</p> <p>2. Komisija taj upitnik ili pregled dostavlja državama članicama šest mjeseci prije početka razdoblja obuhvaćenog sektorskim izvješćem.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak zamijenjen Direktivom 2018/851.</p>
---	--	----------------------------------	---

<p>3. Komisija objavljuje izvješće o provedbi ove Direktive u roku od devet mjeseci od primitka sektorskih izvješća od država članica u skladu sa stavkom 1.</p> <p>4. U prvom izvješću koje se podnosi do 12. prosinca 2014. Komisija preispituje provedbu ove Direktive, uključujući odredbe o energetske učinkovitosti i prema potrebi podnosi prijedlog za reviziju. U izvješću se također procjenjuju postojeći programi, ciljevi i pokazatelji sprečavanja nastanka otpada u državama članicama i preispituje mogućnost programa na razini Zajednice, uključujući sustave odgovornosti proizvođača za određene posebne tijekom otpada, ciljeve, pokazatelje i mjere koje se odnose na recikliranje, kao i postupke materijalne i energetske uporabe koji mogu doprinijeti učinkovitijem ispunjavanju ciljeva navedenih u člancima 1. i 4.</p>			
<p>Članak 38.</p> <p>Tumačenje i prilagođavanje tehničkom napretku</p> <p>1. Komisija može izraditi smjernice za tumačenje definicija uporabe i zbrinjavanja.</p> <p>Prema potrebi treba navesti formulu koja se primjenjuje na postrojenja za spaljivanje otpada koja se spominju u Prilogu II., R1. Mogu se uzeti u obzir lokalni klimatski</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak zamijenjen Direktivom 2018/851.</p>

<p>uvjeti, kao što su jačina hladnoće i potreba za grijanjem u mjeri u kojoj oni djeluju na količinu energije koja se tehnički može uporabiti ili proizvesti u obliku električne energije, topline, rashladne energije ili tehnološke pare. Lokalni uvjeti u najudaljenijim regijama kako se prepoznaju u četvrtom podstavku članka 299. stavka 2. Ugovora i teritorijima spomenutim u članku 25. Akta o pristupanju iz 1985. godine također se mogu uzeti u obzir. Ova se mjera, namijenjena izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, donosi u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 39. stavku 2.</p> <p>2. Prilozi se mogu mijenjati u svjetlu znanstvenog i tehničkog napretka. Te se mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, donose u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 39. stavku 2.</p>			
<p>Članak 39.</p> <p>Postupak Odbora</p> <p>1. Komisiji u radu pomaže Odbor.</p> <p>2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuju se članak 5.a stavak 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ uzimajući u obzir odredbe njezinoga članka 8.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak zamijenjen Direktivom 2018/851.</p>

<p>3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuju se članak 5. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezinoga članka 8.</p> <p>Razdoblje predviđeno člankom 5. stavkom 6. Odluke 1999/468/EZ utvrđuje se na tri mjeseca.</p>			
<p>Članak 40.</p> <p>Prijenos</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s odredbama ove Direktive najkasnije do 12. prosinca 2010.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzeti.</p>

<p>Članak 41.</p> <p>Stavljanje izvan snage i prijelazne odredbe</p> <p>Direktive 75/439/EEZ, 91/689/EEZ i 2006/12/EZ ovim se stavljaju izvan snage s učinkom od 12. prosinca 2010.</p> <p>Međutim, od 12. prosinca 2008. primjenjuje se sljedeće:</p> <p>(a)članak 10. stavak 4. Direktive 75/439/EEZ zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„4. Referentnu mjernu metodu za određivanje sadržaja polikloriranih bifenila i polikloriranih terfenila (PCB/PCT) u otpadnim uljima određuje Komisija. Ta mjera, koja je namijenjena izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, dopunjujući je, donosi se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 18. stavku 4. Direktive 2006/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o otpadu (28).</p> <p>(b)Direktiva 91/689/EEZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>i.članak 1. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„4. U smislu ove Direktive ‚opasan otpad‘ znači:</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Direktive od 2010. godine izvan snage.</p>
--	--	----------------------------------	---

<p>—otpad klasificiran kao opasan otpad koji se nalazi na popisu uspostavljenom Odlukom Komisije 2000/532/EZ (29) na temelju priloga I. i II. ovoj Direktivi. Taj otpad mora imati jedno ili više svojstava navedenih u Prilogu III. Pri uvrštavanju u popis uzimaju se u obzir podrijetlo i sastav otpada i, prema potrebi, granične vrijednosti koncentracije. Taj se popis periodično preispituje i prema potrebi revidira. Te mjere, koje su namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, dopunjujući je, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 18. stavku 4. Direktive 2006/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o otpadu (30),</p> <p>—svaki drugi otpad za koji država članica smatra da pokazuje bilo koje od svojstava navedenih u Prilogu III. Ti se slučajevi prijavljuju Komisiji i preispituju s ciljem prilagođavanja popisa. Te mjere, koje su namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, dopunjujući je, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 18. stavku 4. Direktive 2006/12/EZ.</p> <p>ii.članak 9. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 9.</p>			
--	--	--	--

<p>Mjere potrebne za prilagođavanje Priloga ovoj Direktivi znanstvenom i tehničkom napretku i revidiranje popisa otpada koji se spominje u članku 1. stavku 4., koje su namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, između ostalog dopunjujući je, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 18. stavku 4. Direktive 2006/12/EZ.”;</p> <p>(c) Direktiva 2006/12/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>i. članak 1. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. U smislu stavka 1. točke (a) primjenjuje se Odluka Komisije 2000/532/EZ (31) koja sadrži popis otpada koji pripada kategorijama navedenim u Prilogu I. ovoj Direktivi. Taj se popis periodično preispituje i prema potrebi revidira. Te mjere, koje su namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, dopunjujući je, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 18. stavku 4.</p> <p>ii. članak 17. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 17.</p> <p>Mjere potrebne za prilagođavanje Priloga znanstvenom i tehničkom</p>			
--	--	--	--

<p>napretku namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom koji se spominje u članku 18. stavku 4.”;</p> <p>iii.članak 18. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„4. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuju se članak 5.a stavci od 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.”.</p> <p>Upućivanje na Direktive stavljene izvan snage smatra se upućivanjem na ovu Direktivu i treba se tumačiti u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga V.</p>			
<p>Članak 42.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje rok stupanja na snagu direktive.</p>

<p>Članak 43.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje upućivanje direktive.</p>
<p>PRILOG I.</p> <p>POSTUPCI ZBRINJAVANJA</p> <p>D Odlaganje otpada u ili na tlo (npr. 1 odlagalište itd.)</p> <p>D Obrada otpada na ili u tlu (na primjer, 2 biološka razgradnja tekućeg ili muljevitog otpada u tlu itd.),</p> <p>D Duboko utiskivanje otpada (na primjer, 3 utiskivanje otpada crpkama u bušotine, iscrpljena ležišta soli, prirodne šupljine itd.),</p> <p>D Odlaganje otpada u površinske bazene (na 4 primjer, odlaganje tekućeg ili muljevitog otpada u jame, bazene, lagune itd.),</p> <p>D Odlaganje otpada na posebno 5 pripremljeno odlagalište (odlaganje u povezane komore koje su zatvorene i izolirane jedna od druge i od okoliša itd.),</p> <p>D Ispuštanje otpada u kopnene vode 6 isključujući mora/oceane,</p> <p>D Ispuštanje otpada u mora/oceane 7 uključujući i ukapanje u morsko dno</p> <p>D Biološka obrada otpada koja nije 8 specificirana drugdje u ovim postupcima a</p>	<p>Dodatak I.</p> <p>POPIS POSTUPAKA ZBRINJAVANJA OTPADA</p> <p>D 1 Odlaganje otpada u ili na tlo (na primjer odlagalište itd.),</p> <p>D 2 Obrada otpada na ili u tlu (na primjer biološka razgradnja tekućeg ili muljevitog otpada u tlu itd.),</p> <p>D 3 Duboko utiskivanje otpada (na primjer utiskivanje otpada crpkama u bušotine, iscrpljena ležišta soli, prirodne šupljine itd.),</p> <p>D 4 Odlaganje otpada u površinske bazene (na primjer odlaganje tekućeg ili muljevitog otpada u jame, bazene, lagune itd.),</p> <p>D 5 Odlaganje otpada na posebno pripremljeno odlagalište (odlaganje u povezane komore koje su zatvorene i izolirane jedna od druge i od okoliša itd.),</p> <p>D 6 Ispuštanje otpada u kopnene vode isključujući mora/oceane,</p> <p>D 7 Ispuštanje otpada u mora/oceane uključujući i ukapanje u morsko dno,</p> <p>D 8 Biološka obrada otpada koja nije</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>koja za posljedicu ima konačne sastojke i mješavine koje se zbrinjavaju bilo kojim postupkom D 1 – D 12</p> <p>D Fizikalno-kemijska obrada otpada koja 9 nije specificirana drugdje u ovim postupcima a koja za posljedicu ima konačne sastojke i mješavine koje se zbrinjavaju bilo kojim postupkom D 1 – D 12 (na primjer isparavanje, sušenje, kalciniranje itd.),</p> <p>D 10 Spaljivanje otpada na kopnu</p> <p>D 11 Spaljivanje otpada na moru (1)</p> <p>D Trajno skladištenje otpada (npr. 12 smještanje spremnika u rudnike itd.)</p> <p>D Spajanje ili miješanje otpada prije 13 podvrgavanja bilo kojem od postupaka D 1 – D 12 (2),</p> <p>D Ponovno pakiranje otpada prije 14 podvrgavanja bilo kojem od postupaka D 1 – D 13</p> <p>D Skladištenje otpada prije primjene bilo 15 kojeg od postupaka zbrinjavanja D 1 – D 14 (osim privremenog skladištenja otpada na lokaciji na kojoj je nastao, prije skupljanja) (3).</p> <hr/> <p>(1) Ovaj je postupak zabranjen zakonodavstvom EU-a i međunarodnim konvencijama.</p> <p>(2) Ako nijedna druga oznaka D nije odgovarajuća, ova može obuhvatiti prethodne postupke prije zbrinjavanja</p>	<p>specificirana drugdje u ovim postupcima, a koja za posljedicu ima konačne sastojke i mješavine koje se zbrinjavaju bilo kojim postupkom navedenim pod D 1 – D 12,</p> <p>D 9 Fizikalno-kemijska obrada otpada koja nije specificirana drugdje u ovim postupcima, a koja za posljedicu ima konačne sastojke i mješavine koje se zbrinjavaju bilo kojim postupkom navedenim pod D 1 – D 12 (na primjer isparavanje, sušenje, kalciniranje itd.),</p> <p>D 10 Spaljivanje otpada na kopnu,</p> <p>D 11 Spaljivanje otpada na moru (ovaj je postupak zabranjen zakonodavstvom EU-a i međunarodnim konvencijama),</p> <p>D 12 Trajno skladištenje otpada (na primjer smještaj spremnika u rudnike itd.),</p> <p>D 13 Spajanje ili miješanje otpada prije podvrgavanja bilo kojem postupku navedenim pod D 1 – D 12 (ako nijedna druga oznaka D nije odgovarajuća, ova može obuhvatiti prethodne postupke prije odlaganja, uključujući prethodnu preradu, primjerice, među ostalim, sortiranje, drobljenje, sabijanje, peletiranje, sušenje, usitnjavanje, kondicioniranje ili odvajanje prije podvrgavanja bilo kojem od postupaka navedenim pod D1 – D12),</p>		
---	---	--	--

<p>uključujući prethodnu obradu, primjerice, među ostalim, sortiranje, drobljenje, sabijanje, peletiranje, sušenje, usitnjavanje, kondicioniranje prije podvrgavanja bilo kojem od postupaka pod brojem D1 do D12.</p> <p><u>(3)</u> Privremeno skladištenje znači prethodno skladištenje u skladu s točkom (10.) članka 3.</p>	<p>D 14 Ponovno pakiranje otpada prije podvrgavanja bilo kojem od postupaka navedenim pod D 1 – D 13 i</p> <p>D 15 Skladištenje otpada prije primjene bilo kojeg od postupaka zbrinjavanja navedenim pod D 1 – D 14 (osim privremenog skladištenja otpada na mjestu nastanka, prije sakupljanja) i drugi postupci propisani posebnim propisom.</p>		
<p>PRILOG II.</p> <p>POSTUPCI OPORABE</p> <p>R Korištenje otpada uglavnom kao goriva ili 1 drugog načina dobivanja energije <u>(1)</u></p> <p>R Obnavljanje/regeneracija otpadnog 2 otpala</p> <p>R Recikliranje/obnavljanje otpadnih 3 organskih tvari koje se ne koriste kao otpala (uključujući kompostiranje i druge procese biološke pretvorbe) <u>(2)</u></p> <p>R Recikliranje/obnavljanje otpadnih metala 4 i spojeva metala</p> <p>R Recikliranje/obnavljanje drugih otpadnih 5 anorganskih materijala <u>(3)</u></p> <p>R 6Regeneracija otpadnih kiselina ili lužina</p> <p>R Oporaba otpadnih sastojaka koji se koriste 7 za smanjivanje onečišćenja</p> <p>R Oporaba otpadnih sastojaka iz 8 katalizatora</p> <p>R Ponovna prerada otpadnih ulja ili drugi</p>	<p>Izmijenjeno s 2018/851</p> <p>Dodatak II. POPIS POSTUPAKA OPORABE OTPADA</p> <p>R 1 korištenje otpada uglavnom kao goriva ili drugog načina dobivanja energije</p> <p>Ovaj postupak obuhvaća spalionice namijenjene preradi krutog komunalnog otpada samo kad je njihova energetska efikasnost jednaka ili veća od:</p> <p>– 0,60 za postrojenja u radu i odobrena u skladu s primjenjivim zakonodavstvom Zajednice prije 1. siječnja 2009.</p> <p>– 0,65 za postrojenja koja su odobrena nakon 31. prosinca 2008. primjenom sljedeće formule: Energetska efikasnost = $(E_p - (E_f +$</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>9 načini ponovne uporabe odpadnih ulja R Tretiranje tla otpadom u svrhu 10 poljoprivrednog ili ekološkog poboljšanja R Oporaba otpada nastalog bilo kojim 11 postupkom R 1 do R 10 R Razmjena otpada radi primjene bilo 12 kojeg od postupaka oporabe R 1 do R 11 (4) R Skladištenje otpada prije bilo kojeg od 13 postupaka oporabe R 1 do R 12 (osim privremenog skladištenja otpada na lokaciji na kojoj je nastao, prije skupljanja) (5).</p> <hr/> <p>(1) To obuhvaća postrojenja za spaljivanje namijenjene obradi krutog komunalnog otpada samo kad je njihova energetska efikasnost jednaka ili veća od:</p> <p>—0,60 za postrojenja u radu i odobrena u skladu s primjenjivim zakonodavstvom Zajednice prije 1. siječnja 2009., —0,65 za postrojenja koja su odobrena nakon 31. prosinca 2008.,</p> <p>primjenom sljedeće formule:</p> <p>Energetska efikasnost = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$</p> <p>gdje:</p> <p>$E_p$ označava godišnju proizvodnju energije</p>	<p>E_i)/$(0,97 \times (E_w + E_f))$ gdje: E_p označava godišnju proizvodnju energije kao toplinske energije ili električne energije. Izračunava se tako da se energija u obliku električne energije pomnoži s 2,6, a toplinska energija proizvedena u komercijalne svrhe množi se s 1,1 (GJ/godina) E_f označava količinu energije koja godišnje ulazi u sustav a dobivena je iz goriva i služi proizvodnji pare (GJ/godina) E_w označava godišnju količinu energije sadržane u obrađenom otpadu izračunanu primjenom neto kalorične vrijednosti otpada (GJ/godina) E_i označava godišnju uvezenu količinu energije bez E_w i E_f (GJ/godina) 0,97 je faktor obračuna gubitaka energije zbog pepela na dnu peći i isijavanja. Ova se formula primjenjuje u skladu s referentnim dokumentom o najboljim dostupnim tehnikama za spaljivanje otpada. Vrijednost formule za energetska učinkovitost množi se s klimatskim korekcijskim faktorom (CCF) na sljedeći način: 1. CCF za pogone u funkciji i dopuštene u skladu s važećim</p>		
--	--	--	--

<p>kao toplinske energije ili električne energije. Izračunava se tako da se energija u obliku električne energije pomnoži s 2,6, a toplinska energija proizvedena u komercijalne svrhe množi se s 1,1 (GJ/godina)</p> <p>Ef označava količinu energije koja godišnje ulazi u sustav a dobivena je iz goriva i služi proizvodnji pare (GJ/godina)</p> <p>Ew označava godišnju količinu energije sadržane u obrađenom otpadu izračunanu primjenom neto kalorične vrijednosti otpada (GJ/godina)</p> <p>Ei označava godišnju uvezenu količinu energije bez Ew i Ef (GJ/godina)</p> <p>0,97 je faktor obračuna gubitaka energije zbog pepela na dnu peći i isijavanja.</p> <p>Ova se formula primjenjuje u skladu s referentnim dokumentom o najboljim dostupnim tehnikama za spaljivanje otpada.</p> <p>(2) To obuhvaća plinifikaciju i pirolizu u kojima se sastojci upotrebljavaju kao kemikalije.</p> <p>(3) To obuhvaća čišćenje tla koje rezultira oporabom tla i recikliranjem anorganskih građevinskih materijala.</p> <p>(4) Ako nijedna druga oznaka R nije odgovarajuća, ova može obuhvatiti prethodne postupke prije uporabe uključujući prethodnu obradu kao što su među ostalim rastavljanje, sortiranje,</p>	<p>zakonodavstvom Unije prije 1. rujna 2015.</p> <p>CCF = 1 ako je HDD \geq 3 350</p> <p>CCF = 1,25 ako je HDD \leq 2 150</p> <p>CCF = $-(0,25/1\ 200) \times \text{HDD} + 1,698$ kada je $2\ 150 < \text{HDD} < 3\ 350$</p> <p>2. CCF za pogone dopuštene nakon 31. kolovoza 2015. i za pogone u sklopu točke 1. ovoga Dodatka nakon 31. prosinca 2029.</p> <p>CCF = 1 ako je HDD \geq 3 350</p> <p>CCF = 1,12 ako je HDD \leq 2 150</p> <p>CCF = $-(0,12/1\ 200) \times \text{HDD} + 1,335$ kada je $2\ 150 < \text{HDD} < 3\ 350$</p> <p>(Dobivena vrijednost CCF-a zaokružiti će se na tri decimalna mjesta.).</p> <p>Vrijednost HDD-a (stupanj – dan grijanja) trebala bi se uzeti kao prosječna vrijednost HDD-a za lokaciju pogona za spaljivanje, izračunana za razdoblje od 20 uzastopnih godina prije godine za koju je izračunan CCF. Za izračun vrijednosti HDD-a trebala bi se primjenjivati sljedeća metoda koju je utvrdio Eurostat: HDD je jednak $(18\ ^\circ\text{C} - T_m) \times d$ ako je T_m niži od ili jednak $15\ ^\circ\text{C}$ (prag grijanja), a nula ako je T_m viši od $15\ ^\circ\text{C}$, pritom je T_m prosječna $(T_{\text{min}} + T_{\text{max}})/2$ vanjska temperatura u razdoblju od d dana. Izračuni se provode na dnevnoj osnovi ($d = 1$) te se zbrajaju za</p>		
---	--	--	--

<p>drobljenje, sabijanje, peletiranje, sušenje, usitnjavanje, kondicioniranje, prepakiranje, odvajanje, stapanje ili miješanje prije podvrgavanja bilo kojem od postupaka pod brojem R1 do R11.</p> <p>(5) „Privremeno skladištenje” znači prethodno skladištenje u smislu točke 10. članka 3.</p>	<p>godinu.</p> <p>R 2 obnavljanje/regeneracija otpadnog otapala</p> <p>R 3 recikliranje/obnavljanje otpadnih organskih tvari koje se ne koriste kao otapala (ovaj postupak obuhvaća kompostiranje i druge procese biološke pretvorbe, pripremu za ponovnu uporabu, plinifikaciju i pirolizu u kojima se sastojci upotrebljavaju kao kemikalije te uporabu organskih materijala u obliku nasipavanja)</p> <p>R 4 recikliranje/obnavljanje otpadnih metala i spojeva metala (ovaj postupak obuhvaća pripremu za ponovnu uporabu)</p> <p>R 5 recikliranje/obnavljanje drugih otpadnih anorganskih materijala (ovaj postupak obuhvaća pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje anorganskih građevinskih materijala, uporabu anorganskih materijala u obliku nasipavanja i čišćenje tla koje rezultira uporabom otpada)</p> <p>R 6 regeneracija otpadnih kiselina ili lužina</p> <p>R 7 uporaba otpadnih sastojaka koji se koriste za smanjivanje onečišćenja</p> <p>R 8 uporaba otpadnih sastojaka iz katalizatora</p> <p>R 9 ponovna prerada otpadnih ulja ili drugi načini ponovne uporabe ulja</p>		
--	--	--	--

	<p>R 10 tretiranje tla otpadom u svrhu poljoprivrednog ili ekološkog poboljšanja</p> <p>R 11 upotreba otpada nastalog bilo kojim postupkom navedenim pod R 1 – R 10</p> <p>R 12 razmjena otpada radi primjene bilo kojeg od postupaka uporabe navedenim pod R 1 – R 11 (ako nijedna druga oznaka R nije odgovarajuća, ova može obuhvatiti prethodne postupke prije uporabe, uključujući prethodnu preradu kao što su, među ostalim, rasklapanje, sortiranje, drobljenje, sabijanje, peletiranje, sušenje, usitnjavanje, kondicioniranje, ponovno pakiranje, odvajanje, uklapanje ili miješanje prije podvrgavanja bilo kojem od postupaka navedenim pod R1 – R11)</p> <p>R 13 Skladištenje otpada prije bilo kojeg od postupaka uporabe navedenim pod R 1 do R 12 (osim privremenog skladištenja otpada na mjestu nastanka, prije sakupljanja).</p>		
<p>PRILOG III.</p> <p>SVOJSTVA OTPADA KOJA GA ČINE OPASNIM</p> <p>H „Eksplozivno”: tvari i pripravci koji mogu 1 eksplodirati pod utjecajem vatre ili koji su osjetljiviji na udarce i trenje od dinitrobenzena.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)</p>

<p>H „Oksidirajuće”: tvari i pripravci koji 2 pokazuju visoko egzotermne reakcije u dodiru s drugim tvarima, posebno zapaljivim tvarima.</p> <p>H „Jako zapaljivo”: 3- A —tekuće tvari i pripravci koji imaju plamište ispod 21 °C (uključujući i izuzetno zapaljive tekućine), ili —tvari i pripravci koji se mogu zagrijavati i na kraju zapaliti u dodiru sa zrakom na sobnoj temperaturi bez primjene energije, ili —krute tvari i pripravci koji se lako mogu zapaliti u kratkom dodiru s izvorom zapaljenja i koji nakon uklanjanja izvora zapaljenja nastavljaju gorjeti ili se trošiti, ili —plinovite tvari i pripravci koji su zapaljivi na zraku pri normalnom tlaku, ili —tvari i pripravci koji u dodiru s vodom ili vlažnim zrakom otpuštaju jako zapaljive plinove u opasnim količinama.</p> <p>H „Zapaljivo”: tekuće tvari i pripravci koji 3- imaju temperaturu plamišta jednaku ili B višu od 21 °C, odnosno nižu ili jednaku 55 °C.</p> <p>H „Nadražujuće”: nenagrizajuće tvari i 4 pripravci koji u neposrednom, dužem ili ponovljenom dodiru s kožom ili sluznicom mogu prouzročiti upalnu reakciju.</p>			
---	--	--	--

<p>H „Štetno”: tvari i pripravci koji, ako ih se 5 udiše ili proguta ili ako prodru u kožu, mogu prouzročiti ograničeni rizik za zdravlje.</p> <p>H „Toksično”: tvari i pripravci (uključujući 6 vrlo otrovne tvari i pripravke) koji, ako ih se udiše ili proguta ili ako prodru u kožu, mogu prouzročiti ozbiljni, akutni ili kronični rizik za zdravlje, pa čak i smrt.</p> <p>H „Karcinogeno”: tvari i pripravci koji, ako 7 ih se udiše ili proguta ili ako prodru u kožu, mogu uzrokovati rak ili povećati njegovu učestalost.</p> <p>H „Nagrizajuće”: tvari i pripravci koji u 8 kontaktu mogu uništiti živo tkivo.</p> <p>H „Zarazno”: tvari i pripravci koji sadrže 9 održive mikroorganizme ili njihove toksine za koje se vjeruje ili se pouzdano zna da uzrokuju bolesti kod ljudi i drugih živih organizama.</p> <p>H „Reproduktivno toksično”: tvari i 10 pripravci koji, ako ih se udiše ili proguta ili ako prodru u kožu, mogu uzrokovati nenasljedne urođene deformacije ili povećati njihovu učestalost.</p> <p>H „Mutageno”: tvari i pripravci koji, ako ih 11 se udiše ili proguta ili ako prodru u kožu, mogu uzrokovati nasljedne genetske defekte ili povećati njihovu učestalost.</p> <p>H Otpad koji u dodiru s vodom, zrakom ili 12 kiselinom oslobađa toksične ili vrlo toksične plinove.</p> <p>H „Senzibilizirajuće”: tvari i pripravci 13 (1) koji, ako ih se udiše ili ako prodru u</p>			
---	--	--	--

<p>kožu, imaju sposobnost izazvati reakciju hipersenzibilizacije, tako da pri daljnjem izlaganju toj tvari ili pripravku dolazi do karakterističnih štetnih učinaka.</p> <p>H „Ekotoksično”: otpad koji predstavlja ili 14 može predstavljati neposredne ili odgođene rizike za jedan ili više sektora okoliša.</p> <p>H Otpad sposoban na bilo koji način, nakon 15 zbrinjavanja, rezultirati drugom tvari, primjerice procjedna voda, koja posjeduje bilo koje od gore navedenih svojstava.</p> <p>Napomene:</p> <p>1. Opasna svojstva „toksično” (i „vrlo toksično”), „štetno”, „nagrizajuće”, „nadražujuće”, „karcinogeno”, „reproduktivno toksično”, „mutageno” i „eko-toksično” dodijeljena su na temelju kriterija utvrđenih Prilogom VI. Direktivi Vijeća 67/548/EEZ od 27. lipnja 1967. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na razvrstavanje, pakiranje i označivanje opasnih tvari (2).</p> <p>2. Kad je to relevantno, primjenjuju se granične vrijednosti navedene u Prilogu II. i III. Direktivi 1999/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. svibnja 1999. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica u odnosu na razvrstavanje, pakiranje i označivanje opasnih pripravaka (3).</p>			
--	--	--	--

<p>Ispitne metode</p> <p>Koriste se metode opisane u Prilogu V. Direktivi 67/548/EEZ i drugim relevantnim napomenama Europske organizacije za normizaciju (CEN).</p> <hr/> <p>(1) U mjeri u kojoj su ispitne metode dostupne.</p> <p>(2) SL 196, 16.8.1967., str. 1.</p> <p>(3) SL L 200, 30.7.1999., str. 1.</p>			
<p>PRILOG IV.</p> <p>PRIMJERI MJERA SPREČAVANJA NASTANKA OTPADA KOJE SE SPOMINJU U ČLANKU 29.</p> <p>Mjere koje mogu utjecati na okvirne uvjete koji se odnose na proizvodnju otpada</p> <p>1.Primjena mjera planiranja ili drugih ekonomskih instrumenata kojima se promiče učinkovita uporaba resursa.</p> <p>2.Promicanje istraživanja i razvoja na području postizanja čistijih tehnologija i proizvoda s manje otpada, te širenje i uporaba rezultata takvog istraživanja i razvoja.</p> <p>3.Razvoj učinkovitih i sadržajnih</p>	<p>Dodatak VI dio 1. točka 19.</p> <p>U Dodatku VI dijelu 1. točka 19. glasi:</p> <p>19. Prema potrebi, Programu sprječavanja nastanka otpada može priložiti opis doprinosa instrumenata i mjera te vrednovanje uporabljivosti slijedećih mjera:</p> <p>a) Primjena mjera planiranja ili drugih ekonomskih instrumenata kojima se promiče učinkovita uporaba resursa</p> <p>b) Promicanje istraživanja i razvoja na području postizanja čistijih tehnologija i proizvoda s manje otpada, te širenje i uporaba rezultata</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>pokazatelja opterećenja na okoliš povezanih s proizvodnjom otpada s u cilju doprinosa sprečavanju nastanka otpada na svim razinama, od uspoređivanja proizvoda na razini Zajednice, preko djelovanja lokalnih vlasti, do nacionalnih mjera.</p> <p>Mjere koje mogu utjecati na fazu dizajna, proizvodnje i distribucije</p> <p>4.Promicanje ekodizajna (sustavne integracije aspekata zaštite okoliša u dizajn proizvoda s ciljem unapređenja ponašanja proizvoda s obzirom na zaštitu okoliša u cijelom životnom vijeku proizvoda).</p> <p>5.Pružanje informacija o tehnikama sprečavanja nastanka otpada s ciljem jednostavnije primjene najboljih dostupnih tehnika u industriji.</p> <p>6.Organiziranje izobrazbe nadležnih tijela u pogledu uključivanja zahtjeva za sprečavanje nastanka otpada u dozvole na temelju ove Direktive i Direktive 96/61/EZ.</p> <p>7.Uključivanje mjera za sprečavanje proizvodnje otpada u postrojenjima koja nisu obuhvaćena Direktivom 96/61/EZ. Ako je potrebno, te mjere mogu obuhvaćati procjene ili planove sprečavanja nastanka otpada.</p> <p>8.Organiziranje kampanja za podizanje svijesti ili pružanje pomoći poduzećima u pogledu financijske potpore, savjeta pri donošenju odluka i drugo. Te će mjere</p>	<p>takvog istraživanja i razvoja</p> <p>c) Razvoj učinkovitih i sadržajnih pokazatelja opterećenja na okoliš povezanih s proizvodnjom otpada s u cilju doprinosa sprečavanju nastanka otpada na svim razinama, od uspoređivanja proizvoda na razini Europske unije, preko djelovanja lokalnih vlasti, do nacionalnih mjera</p> <p>d) Promicanje ekodizajna (sustavne integracije aspekata zaštite okoliša u dizajn proizvoda s ciljem unapređenja ponašanja proizvoda s obzirom na zaštitu okoliša u cijelom životnom vijeku proizvoda)</p> <p>e) Pružanje informacija o tehnikama sprečavanja nastanka otpada s ciljem jednostavnije primjene najboljih dostupnih tehnika u industriji</p> <p>f) Organiziranje izobrazbe nadležnih tijela u pogledu uključivanja zahtjeva za sprečavanje nastanka otpada u dozvole za gospodarenje otpadom i okolišne dozvole</p> <p>g) Uključivanje mjera za sprečavanje proizvodnje otpada u postrojenjima što može obuhvaćati i procjene ili planove sprečavanja nastanka otpada</p> <p>h) Organiziranje kampanja za podizanje svijesti ili pružanje pomoći poduzećima u pogledu financijske potpore, savjeta pri donošenju odluka i drugo</p> <p>i) Sklapanje dobrovoljnih sporazuma,</p>		
---	--	--	--

<p>vjerojatno biti posebno učinkovite ako su usmjerene na mala i srednja poduzeća i prilagođene njima te kad djeluju putem dobro uhodanih poslovnih mreža.</p> <p>9.Sklapanje dobrovoljnih sporazuma, organiziranje foruma potrošača/proizvođača ili sektorskih pregovora kako bi se relevantni poslovni ili industrijski sektori potaknuli na izradu vlastitih planova ili ciljeva sprečavanja nastanka otpada ili zamjenu proizvoda ili njihove ambalaže koji proizvode previše otpada.</p> <p>10.Promicanje provjerenih sustava za gospodarenje okolišem, uključujući sustave EMAS i ISO 14001.</p> <p>Mjere koje mogu utjecati na fazu potrošnje i uporabe</p> <p>11.Ekonomske instrumente kao što su inicijative za odgovornije ponašanje potrošača prema okolišu u smislu kupnje proizvoda sa što manje ambalaže ili uvođenje obveze plaćanja ambalaže za potrošače za inače besplatni ambalažni artikl ili element.</p> <p>12.Organizacija kampanja podizanja svijesti i pružanje informacija usmjereno na širu javnost ili određenu kategoriju potrošača.</p> <p>13.Promicanje provjerenih ekonaljepnica.</p> <p>14.Postizanje dogovora s industrijom, putem studija o proizvodima poput onih koji se organiziraju u okviru integriranih politika za proizvode, ili s trgovcima na malo o</p>	<p>organiziranje foruma potrošača/proizvođača ili sektorskih pregovora kako bi se relevantni poslovni ili industrijski sektori potaknuli na izradu vlastitih planova ili ciljeva sprečavanja nastanka otpada ili zamjenu proizvoda ili njihove ambalaže koji proizvode previše otpada</p> <p>j) Promicanje provjerenih sustava za gospodarenje okolišem, uključujući sustave EMAS i ISO 14001</p> <p>k). Ekonomske instrumente kao što su inicijative za odgovornije ponašanje potrošača prema okolišu u smislu kupnje proizvoda sa što manje ambalaže ili uvođenje obveze plaćanja ambalaže za potrošače za inače besplatni ambalažni artikl ili element</p> <p>l) Organizacija kampanja podizanja svijesti i pružanje informacija usmjereno na širu javnost ili određenu kategoriju potrošača</p> <p>lj) Promicanje provjerenih ekonaljepnica.</p> <p>m) Postizanje dogovora s industrijom, putem studija o proizvodima poput onih koji se organiziraju u okviru integriranih politika za proizvode, ili s trgovcima na malo o dostupnosti informacija o sprečavanju nastanka otpada i dostupnosti proizvoda koji u manjoj</p>		
---	--	--	--

<p>dostupnosti informacija o sprečavanju nastanka otpada i dostupnosti proizvoda koji u manjoj mjeri utječu na okoliš.</p> <p>15. U kontekstu javnih i korporativnih nabava, integracija kriterija zaštite okoliša i sprečavanja nastanka otpada u pozive na dostavu ponuda i ugovore, u skladu s Priručnikom za javne nabave s obzirom na zaštitu okoliša koji je izdala Komisija 29. listopada 2004.</p> <p>16. Promicanje ponovne uporabe i/ili popravka odgovarajućih odbačenih proizvoda ili njihovih sastavnih dijelova, posebno putem obrazovnih, gospodarskih, logističkih i drugih mjera kao što su pružanje potpore ovlaštenim centrima i mrežama za popravak i ponovnu uporabu, posebno u gusto naseljenim regijama.</p>	<p>mjeri utječu na okoliš</p> <p>n) U kontekstu javnih i korporativnih nabava, integracija kriterija zaštite okoliša i sprečavanja nastanka otpada u pozive na dostavu ponuda i ugovore</p> <p>nj) Promicanje ponovne uporabe i/ili popravka odgovarajućih odbačenih proizvoda ili njihovih sastavnih dijelova, posebno putem obrazovnih, gospodarskih, logističkih i drugih mjera kao što su pružanje potpore ovlaštenim centrima i mrežama za popravak i ponovnu uporabu, posebno u gusto naseljenim područjima.</p>		
<p>PRILOG V.</p> <p>KORELACIJSKA TABLICA</p> <p>Direktiva 2006/12/EZ Ova Direktiva</p> <p>Članak 1. stavak 1. Članak 3. stavak 1. točka (a)</p> <p>Članak 1. stavak 1. Članak 3. stavak 5. točka (b)</p> <p>Članak 1. stavak 1. Članak 3. stavak 6. točka (c)</p> <p>Članak 1. stavak 1. Članak 3. stavak 9. točka (d)</p> <p>Članak 1. stavak 1. Članak 3. stavak 19. točka (e)</p> <p>Članak 1. stavak 1. Članak 3. stavak 15.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Korelacijska tablica</p>

<p>točka (f) Članak 1. stavak 1. Članak 3. stavak 10. točka (g) Članak 1. stavak 2. Članak 7. Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 1. 1.točka (a) točka (a) Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 2. točka (b) Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 1. točka (b) podtočka i. točka (d) Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 2. točka (b) podtočka ii. točka (d) Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 1. točka (b) podtočka iii. točka (f) i stavak 2. točka (c) Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 2. točka (b) podtočka iv. točka (a) Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 1. točka (b) podtočka v. točka (e) Članak 2. stavak 2. Članak 2. stavak 4. Članak 3. stavak 1. Članak 4. Članak 4. stavak 1. Članak 13. Članak 4. stavak 2. Članak 36. stavak 1. Članak 5. Članak 16. Članak 6. — Članak 7. Članak 28. Članak 8. Članak 15. Članak 9. Članak 23. Članak 10. Članak 23. Članak 11. Članci 24. i 25. Članak 12. Članak 26. Članak 13. Članak 34. Članak 14. Članak 35.</p>			
--	--	--	--

Članak 15.	Članak 14.			
Članak 16.	Članak 37.			
Članak 17.	Članak 38.			
Članak 18. stavak 1.	Članak 39. stavak 1.			
—	Članak 39. stavak 2.			
Članak 18. točka 2.	—			
Članak 18. točka 3.	Članak 39. stavak 3.			
Članak 19.	Članak 40.			
Članak 20.	—			
Članak 21.	Članak 42.			
Članak 22.	Članak 43.			
Prilog I.	—			
Prilog II.A	Prilog I.			
Prilog II.B	Prilog II.			
Direktiva 75/439/EEZ	Ova Direktiva			
Članak 1. stavak 1.	Članak 3. stavak 18.			
Članak 2.	Članci 13. i 21.			
Članak 3. stavak 1. i 2.	—			
Članak 3. stavak 3.	Članak 13.			
Članak 4.	Članak 13.			
Članak 5. stavak 1.	—			
Članak 5. stavak 2.	—			
Članak 5. stavak 3.	—			
Članak 5. stavak 4.	Članci 26. i 34.			
Članak 6.	Članak 23.			
Članak 7. točka (a)	Članak 13.			
Članak 7. točka (b)	—			
Članak 8. stavak 1.	—			
Članak 8. stavak 2.	—			
točka (a)	—			
Članak 8. stavak 2.	—			
točka (b)	—			
Članak 8. stavak 3.	—			
Članak 9.	—			

<p>Članak 10. stavak 1. Članak 18. Članak 10. stavak 2. Članak 13. Članak 10. stavak 3. i — 4. Članak 10. stavak 5. Članci 19., 21., 25., 34. i 35. Članak 11. — Članak 12. Članak 35. Članak 13. stavak 1. Članak 34. Članak 13. stavak 2. — Članak 14. — Članak 15. — Članak 16. — Članak 17. — Članak 18. Članak 37. Članak 19. — Članak 20. — Članak 21. — Članak 22. — Prilog I. — Direktiva Ova Direktiva 91/689/EEZ Članak 1. stavak 1. — Članak 1. stavak 2. — Članak 1. stavak 3. — Članak 1. stavak 4. Članak 3. stavak 2. i članak 7. Članak 1. stavak 5. Članak 20. Članak 2. stavak 1. Članak 23. Članak 2. stavci 2. Članak 18. do 4. Članak 3. Članci 24., 25. i 26. Članak 4. stavak 1. Članak 34. stavak 1. Članak 4. stavci 2. i Članak 35.</p>			
--	--	--	--

3. Članak 5. stavak 1. Članak 19. stavak 1. Članak 5. stavak 2. Članak 34. stavak 2. Članak 5. stavak 3. Članak 19. stavak 2. Članak 6. Članak 28. Članak 7. — Članak 8. — Članak 9. — Članak 10. — Članak 11. — Članak 12. — Prilozi I. i II. — Prilog III. Prilog III.			
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u

		propisa?	odredbu prijedloga propisa)
<p>POGLAVLJE 1.</p> <p>ZAJEDNIČKE ODREDBE</p> <p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom propisuju pravila o integriranom sprečavanju i kontroli onečišćenja nastalog zbog industrijskih aktivnosti.</p> <p>Također se propisuju pravila namijenjena sprečavanju ili, gdje to nije izvedivo, smanjenju emisija u zrak, vodu i zemlju te sprečavanju nastajanja otpada, kako bi se postigla visoka razina zaštite okoliša u cijelosti.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Predmet Direktive nije potrebno preuzeti.
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na industrijske aktivnosti koje uzrokuju onečišćenje iz Poglavlja II. do VI.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na istraživačke aktivnosti, razvojne aktivnosti ili testiranje novih proizvoda i postupaka.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje.

<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>U smislu ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(1) „tvar” znači bilo koji kemijski element i njegovi spojevi, osim sljedećih tvari:</p> <p>(a) radioaktivne tvari iz članka 1. Direktive Vijeća 96/29/Euratom od 13. svibnja 1996. o utvrđivanju osnovnih sigurnosnih normi za zaštitu zdravlja radnika i stanovništva od opasnosti od ionizirajućeg zračenja (20);</p> <p>(b) genetski modificirani mikroorganizmi iz članka 2. stavka (b) Direktive 2009/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o ograničenoj upotrebi genetski modificiranih mikroorganizama (21);</p> <p>(c) genetski modificirani organizmi iz točke 2. članka 2. Direktive 2001/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. ožujka 2001. o namjernom uvođenju genetski modificiranih organizama u okoliš (22);</p> <p>(2) „onečišćenje” znači izravno ili neizravno, ljudskom djelatnošću izazvano ispuštanje tvari, vibracija, topline ili buke u zrak, vodu ili zemlju, koje može biti štetno za zdravlje ljudi ili kvalitetu okoliša, dovodi do štete po materijalnu imovinu, remeti značajke okoliša ili utječe na druge pravovaljane oblike korištenja okoliša;</p> <p>(3) „postrojenje” znači nepokretna tehnička jedinica u kojoj se obavljaju jedna ili više djelatnosti iz Priloga I. ili dijela 1. Priloga VII., kao i bilo koje druge izravno pridružene djelatnosti tehnički povezane s djelatnostima koje se obavljaju na toj lokaciji iz tih priloga i koje bi mogle imati utjecaj na emisije i onečišćenje;</p> <p>(4) „emisija” znači izravno ili neizravno ispuštanje tvari, vibracija, topline ili buke iz pojedinačnih ili difuznih izvora u postrojenju u zrak, vodu ili zemlju;</p> <p>(5) „granična vrijednost emisije” znači masa izražena u obliku određenih specifičnih parametara, koncentracija i/ili razina emisije koja se ne smije prekoračiti tijekom jednog ili više vremenskih razdoblja;</p> <p>(6) „standard kvalitete okoliša” znači skup zahtjeva koje određeni okoliš ili njegova sastavnica moraju ispuniti</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 4., 224.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o vodama (NN 66/19) članak/članci 3.

<p>u određenom roku, kako je utvrđeno u zakonodavstvu Unije;</p> <p>(7) „dozvola” znači pisano odobrenje za rad čitavog postrojenja ili jednog njegovog dijela ili uređaja za loženje, postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada;</p> <p>(8) „opća obvezujuća pravila” znači granične vrijednosti emisije ili ostali uvjeti, barem na razini sektora, koji su doneseni kako bi se pomoću njih izravno utvrdili uvjeti dozvole;</p> <p>(9) „značajna promjena” znači promjena vezana za način funkcioniranja, proširenje postrojenja ili uređaja za loženje, postrojenja za spaljivanje otpada ili suspaljivanje otpada, koje može imati značajne negativne utjecaje na zdravlje ljudi ili na okoliš;</p> <p>(10) „najbolje raspoložive tehnike” znači najučinkovitiji i najnapredniji razvojni stupanj u razvoju djelatnosti i njihovih metoda rada koji pokazuje praktičnu pogodnost tehnike za postizanje graničnih vrijednosti emisija i drugih uvjeta okolišne dozvole te koji je razvijen da sprečava, ili tamo gdje to nije izvedivo, smanjuje emisije i utjecaj na okoliš u cjelini:</p> <p>(a) „tehnike” znači i tehnologija koja se koristi i način na koji je postrojenje projektirano, izgrađeno, održavano, korišteno i stavljeno izvan uporabe;</p> <p>(b) „raspoložive tehnike” znači one tehnike razvijene u rasponu koji dopušta primjenu u odgovarajućem industrijskom sektoru, u gospodarski i tehnički održivim uvjetima, uzimajući u obzir i troškove i prednosti, bez obzira na to da li se navedene tehnike koriste ili proizvode u predmetnoj državi članici, sve dok su one razumno dostupne operateru;</p> <p>(c) „najbolje” znači najučinkovitije u postizanju visoke opće razine zaštite okoliša kao cjeline;</p> <p>(11) „referentni dokument o NRT-a” znači dokument nastao kao rezultat razmjene podataka koja je organizirana u skladu s člankom 13., sastavljen za utvrđene aktivnosti, koji posebno opisuje primijenjene tehnike, sadašnje razine emisija i potrošnje, tehnike koje su razmatrane kod određivanja najboljih raspoloživih tehnika, kao i zaključke o NRT-u i bilo koje tehnike u nastajanju, vodeći posebno računa o kriterijima iz Priloga III.;</p> <p>(12) „zaključci o NRT-u” znači dokument koji sadrži dijelove referentnog dokumenta o NRT-u kojim se propisuju zaključci o najboljim raspoloživim tehnikama, njihov opis, podaci za procjenu njihove primjenjivosti, razine emisije povezane s najboljim raspoloživim tehnikama, povezano praćenje, povezane razine potrošnje i prema potrebi odgovarajuće mjere za oporavak lokacije;</p> <p>(13) „razine emisije povezane s najboljim raspoloživim tehnikama” znači razine emisija postignute u normalnim uvjetima rada pri korištenju najbolje raspoložive tehnike ili kombinacije najboljih raspoloživih tehnika, kako je opisano u zaključcima o NRT-u, izraženo kao prosjek tijekom zadanog vremenskog razdoblja, pod posebnim referentnim uvjetima;</p> <p>(14) „tehnika u nastajanju” znači nova tehnika za industrijsku aktivnost koja bi, ako se komercijalno razvije,</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zraku iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 5.
--	--	---------------	--

<p>mogla pružiti višu opću razinu zaštite okoliša ili barem jednaku razinu zaštite okoliša, uz veće uštede troškova od postojećih najboljih raspoloživih tehnika;</p> <p>(15) „operater” znači svaka fizička i pravna osoba koja upravlja radom ili kontrolira čitavo ili dio postrojenja ili uređaja za loženje, postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada ili, gdje je to predviđeno u nacionalnom zakonodavstvu, osoba na koju je prenesena ovlast donošenja ekonomskih odluka o tehničkom funkcioniranju postrojenja ili uređaja;</p> <p>(16) „javnost” znači jedna ili više fizičkih ili pravnih osoba i, u skladu s nacionalnim zakonima ili praksom, njihove skupine, udruge ili organizacije;</p> <p>(17) „zainteresirana javnost” znači javnost na koju utječe ili bi moglo utjecati odlučivanje o okolišu, ili ima interes u donošenju odluka o dodjeljivanju ili ažuriranju dozvole ili uvjeta dozvole; u smislu ove definicije, udruge civilnog društva koje djeluju na području zaštite okoliša i ispunjavaju sve uvjete propisane nacionalnim zakonodavstvom smatraju se zainteresiranima;</p> <p>(18) „opasne tvari” znači tvari ili pripravci iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označavanju i pakiranju tvari i smjesa (23);</p> <p>(19) „temeljno izvješće” znači podaci o stanju tla i podzemnih voda koje su onečišćene predmetnim opasnim tvarima;</p> <p>(20) „podzemne vode” znači podzemne vode iz točke 2. članka 2. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike voda (24);</p> <p>(21) „tlo” znači gornji sloj Zemljine kore, smješten između kamene podloge i površine. Tlo se sastoji od čestica minerala, organske tvari, vode, zraka i živih organizama;</p> <p>(22) „inspekcija zaštite okoliša” znači sve aktivnosti, uključujući i posjete lokaciji, praćenje emisija i provjeravanje internih izvješća i prateće dokumentacije, ovjeru samopraćenja, provjeravanje tehnika koje se koriste i prikladnosti upravljanja okolišem postrojenja, koje poduzima nadležno tijelo ili se poduzimaju u njegovo ime, kako bi se provjerila i unaprijedila sukladnost postrojenja s uvjetima njihovih dozvola i kako bi se, prema potrebi, pratio njihov učinak na okoliš;</p> <p>(23) „perad” znači perad iz točke 1. članka 2. Direktive Vijeća 90/539/EEZ od 15. listopada 1990. o uvjetima zdravlja životinja kojima se uređuju trgovina unutar Zajednice i uvoz iz trećih zemalja peradi i jaja za valenje (25);</p> <p>(24) „gorivo” znači svi kruti, tekući ili plinoviti zapaljivi materijali;</p> <p>(25) „uređaj za loženje” znači svaka tehnička naprava u kojoj goriva oksidiraju kako bi se iskoristila na taj način dobivena toplina;</p> <p>(26) „dimnjak” znači struktura koja sadrži jednu ili više cijevi kroz koje prolaze otpadni plinovi i ispuštaju se u zrak;</p>			
--	--	--	--

- (27) „radni sati” znači vrijeme, izraženo u satima, tijekom kojeg uređaj za loženje u cijelosti ili djelomično radi i ispušta emisije/onečišćujuće tvari u zrak, osim razdoblja uključivanja i isključivanja;
- (28) „stopa odsumporavanja” znači omjer, tijekom zadanog vremenskog razdoblja, količine sumpora koju uređaj za loženje ne emitira u zrak u odnosu na količinu sumpora koja je sadržana u krutom gorivu koje se unosi u uređaj za loženje i koje je korišteno u postrojenju u istom vremenskom razdoblju;
- (29) „domaće kruto gorivo” znači prirodno nastalo kruto gorivo izvađeno na lokalnom području koje izgara u uređaju za loženje koje je posebno dizajnirano za to gorivo;
- (30) „ograničavajuće gorivo” znači gorivo koje, među svim gorivima koja se koriste u uređaju za loženje koje koristi više vrsta goriva i koje koristi destilacijske i preradbene ostatke od rafiniranja sirove nafte za vlastite potrebe, same ili s drugim gorivima, ima najvišu graničnu vrijednost emisije iz dijela 1. Priloga V. ili, u slučaju kad nekoliko goriva ima istu graničnu vrijednost emisije, gorivo koje ima najveću ulaznu toplinsku snagu među tim gorivima;
- (31) „biomasa” znači bilo što od sljedećeg:
- (a) proizvode koji sadrže bilo kakve biljne tvari iz poljoprivrede ili šumarstva koje se mogu iskoristiti kao gorivo u smislu uporabe njihovog energetskog sadržaja;
- (b) sljedeći otpad:
- i. biljni otpad iz poljoprivrede i šumarstva;
 - ii. biljni otpad iz prehrambene industrije, ako se koristi za dobivanje toplinske energije;
 - iii. vlaknasti biljni otpad iz proizvodnje primarne celuloze i iz proizvodnje papira iz celuloze, ako je suspaljen na mjestu proizvodnje a i ako se koristi za proizvodnju toplinske energije;
 - iv. otpad od pluta;
 - v. drveni otpad osim drvenog otpada koji može sadržavati halogenirane organske spojeve ili teške metale kao posljedicu obrade sredstvima za zaštitu drveta ili premazima, što posebno obuhvaća drveni otpad koji potječe iz otpada nastalog gradnjom ili rušenjem;
- (32) „ložište s mješanim gorivom” znači svako ložište koje može koristiti, istodobno ili kao alternativu, dvije ili više vrsta goriva;
- (33) „plinska turbina” znači svaki rotirajući stroj koji pretvara toplinsku energiju u mehanički rad i koji se sastoji uglavnom od kompresora, toplinskog uređaja u kojem gorivo oksidira kako bi grijalo radnu tekućinu, i turbine;
- (34) „plinski motor” znači motor s unutarnjim izgaranjem koji radi prema Otto ciklusu i za paljenje goriva koristi iskru (svjećicu) ili, u slučaju motora s više vrsta goriva, s paljenjem na kompresiju;
- (35) „dizelski motor” znači motor s unutarnjim izgaranjem koji radi prema dizelskom ciklusu s kompresijskim paljenjem;

<p>(36) „mali izolirani sustav” znači mali izolirani sustav iz točke 26. članka 2. Direktive 2003/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije (26);</p> <p>(37) „otpad” znači otpad iz točke 1. članka 3. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu (27);</p> <p>(38) „opasni otpad” znači opasni otpad iz točke 2. članka 3. Direktive 2008/98/EZ;</p> <p>(39) „miješani komunalni otpad” znači otpad iz domaćinstava kao i komercijalni, industrijski i institucionalni otpad koji je zbog svoje prirode i sastava sličan otpadu iz domaćinstava, osim frakcija koje su navedene u poglavlju 20 01 Priloga Odluci 2000/532/EZ (28) koje se prikupljaju odvojeno na izvoru i osim ostalog otpada navedenog u poglavlju 20 02 tog Priloga;</p> <p>(40) „postrojenja za spaljivanje otpada” znači sve nepokretne ili pokretne tehničke jedinice i oprema namijenjena termičkoj obradi otpada, s uporabom topline ili bez nje, proizvedene izgaranjem, putem oksidacijskog spaljivanja otpada kao i ostalim postupcima toplinske obrade kao što su piroliza, uplinjavanje ili plazma postupak, ako se tvari nastale obradom kasnije spaljuju;</p> <p>(42) „nazivni kapacitet” znači zbroj kapaciteta spaljivanja peći od kojih se sastoji postrojenje za spaljivanje otpada ili postrojenje za suspaljivanje otpada kako je to naveo proizvođač a potvrdio operater, vodeći računa o kaloričnoj vrijednosti otpada izraženoj u količini spaljenog otpada po satu;</p> <p>(43) „dioksini i furani” znači svi poliklorirani dibenzo-p-dioksini i dibenzofurani navedeni u dijelu 2. Priloga VI.;</p> <p>(44) „organski spojevi” znači svi spojevi koji sadrže barem ugljik i jedan ili više od sljedećih elemenata: vodik, halogene, kisik, sumpor, fosfor, silicij ili dušik, osim ugljikovih oksida i anorganskih karbonata i bikarbonata;</p> <p>(45) „hlapljivi organski spojevi” znači svi organski spojevi kao i frakcije kreozota, koji pri 293,15 K imaju tlak pare od 0,01 kPa ili više, ili imaju odgovarajuću hlapljivost u određenim uvjetima korištenja;</p> <p>(46) „organsko otapalo” znači svaki hlapljivi organski spoj koji se koristi za bilo što od sljedećeg:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) sam ili u kombinaciji s drugim tvarima, i bez podvrgavanja kemijskoj promjeni, za otapanje sirovina, proizvoda ili otpadnih materijala; (b) kao agens za čišćenje za otapanje onečišćenja; (c) kao otapalo; (d) za raspršivanje; (e) za podešavanje viskoznosti; (f) za podešavanje površinske napetosti; (g) kao plastifikator; 			
---	--	--	--

<p>(h) kao konzervator; (47) „premaz” znači premaz iz točke 8. članka 2. Direktive 2004/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ograničavanju emisija hlapljivih organskih spojeva nastalih upotrebom organskih otapala u nekim bojama i lakovima i proizvodima za završnu obradu vozila (29).</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Obveza posjedovanja dozvole</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nijedno postrojenje ili uređaj za loženje, postrojenje za spaljivanje otpada ili postrojenje za suspaljivanje otpada ne radi bez dozvole.</p> <p>Odstupajući od prvog podstavka, države članice mogu utvrditi postupak registracije postrojenja koja su obuhvaćena samo Poglavljem V.</p> <p>Postupak registracije utvrđuje se u obvezujućem aktu i obuhvaća najmanje obavijest nadležnom tijelu od operatera o namjeri da upravlja radom postrojenja.</p> <p>2. Države članice mogu omogućiti da dozvola obuhvaća dva ili više postrojenja ili dijelova postrojenja kojima upravlja isti operater na istoj lokaciji.</p> <p>Ako dozvola obuhvaća dva ili više postrojenja, ona sadrži i uvjete kojima se osigurava da svako postrojenje ispunjava zahtjeve ove Direktive.</p> <p>3. Države članice mogu omogućiti da dozvola obuhvaća nekoliko dijelova postrojenja kojima upravljaju različiti operateri. U takvim slučajevima u dozvoli su navedene odgovornosti svakog operatera.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 95. i 98
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci 4., 6.,

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti zraka (NN 127/19) članak/članci 39.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 13., 19.
<p>Članak 5.</p> <p>Dodjela dozvole</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje ostale zahtjeve iz nacionalnog zakonodavstva ili zakonodavstva Unije, nadležno tijelo dodjeljuje dozvolu ako postrojenje udovolji zahtjevima ove Direktive.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da uvjeti dozvole i postupci za dodjeljivanje dozvole budu u potpunosti koordinirani kada je uključeno više nadležnih tijela ili više operatera ili je izdano više dozvola, kako bi se osigurao učinkoviti integrirani pristup svih tijela nadležnih za ovaj postupak.</p> <p>3. U slučaju novog postrojenja ili značajne promjene pri kojima se primjenjuje članak 4. Direktive</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 97., 99., i 106.

<p>85/337/EEZ, svaki dobiveni relevantni podatak ili zaključak koji je stigao u skladu s člancima 5., 6., 7. i 9. te Direktive ispituje se i koristi za dodjeljivanje dozvole.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 10. i 19.</p>
<p>Članak 6.</p> <p>Opća obvezujuća pravila</p> <p>Ne dovodeći u pitanje obvezu posjedovanja dozvole, države članice u opća obvezujuća pravila mogu uključiti zahtjeve za određene kategorije postrojenja, uređaja za loženje, postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada.</p> <p>Ako su donesena opća obvezujuća pravila, dozvola može jednostavno sadržavati pozivanje na takva pravila.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 107.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 20. i 22.</p>

		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)
<p>Članak 7.</p> <p>Nezgode i nesreće</p> <p>Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu (30), u slučaju bilo kakve nezgode ili nesreće koja značajno utječe na okoliš, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da:</p> <p>(a) operater odmah obavijesti nadležno tijelo;</p> <p>(b) operater odmah poduzme mjere za ograničavanje posljedica za okoliš i za sprečavanje mogućih nezgoda i nesreća;</p> <p>(c) nadležno tijelo zahtijeva od operatera da poduzme sve odgovarajuće dopunske mjere koje nadležno tijelo smatra potrebnima kako bi se ograničile posljedice za okoliš i spriječile moguće daljnje nezgode ili nesreće.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 116. i 121.
<p>Članak 8.</p> <p>Neispunjavanje obveza</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se poštuju uvjeti dozvola.</p> <p>2. U slučaju kršenja uvjeta dozvola, države članice osiguravaju da:</p> <p>(a) operater odmah obavijesti nadležno tijelo;</p> <p>(b) operater odmah poduzme mjere za ograničavanje posljedica za okoliš i za sprečavanje mogućih nezgoda i nesreća;</p> <p>(c) nadležno tijelo zahtijeva od operatera da poduzme sve odgovarajuće dopunske mjere koje nadležno tijelo smatra potrebnima kako bi se ponovo postigla sukladnost.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 10., 43., 44., 116., 117., 120., 121., 129.

<p>Rad postrojenja, uređaja za loženje, postrojenja za spaljivanje otpada, postrojenja za suspaljivanje otpada ili njihovog odgovarajućeg dijela prekida se ako kršenje uvjeta dozvole predstavlja neposrednu opasnost za zdravlje ljudi ili ako prijeti uzrokovanjem neposrednog značajnog štetnog učinka na okoliš te do ponovnog postizanja sukladnosti prema točkama (b) i (c) prvog podstavka.</p>		
	Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 17., 18., 37.,
	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o vodama (NN 66/19) članak/članci 83., 172., 218.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci 4.,
<p>Članak 9.</p> <p>Emisija stakleničkih plinova</p> <p>1. Ako su emisije stakleničkog plina iz postrojenja navedene u Prilogu I. Direktivi 2003/87/EZ u vezi s aktivnostima koje se obavljaju u tom postrojenju, dozvola ne uključuje graničnu vrijednost emisije za izravne emisije tog plina, osim ako je to potrebno kako bi se jamčilo da nije došlo do značajnog lokalnog onečišćenja.</p> <p>2. Za aktivnosti iz Priloga I. Direktivi 2003/87/EZ, države članice mogu odlučiti da ne postavljaju zahtjeve vezane za energetske učinkovitost u vezi s jedinicama za izgaranje ili drugim jedinicama koje emitiraju ugljikov dioksid na toj lokaciji.</p> <p>3. Ako je potrebno, nadležna tijela na odgovarajući način izmjenjuju dozvolu.</p> <p>4. Stavci od 1. do 3. ne primjenjuju se na postrojenja koja su privremeno isključena iz sheme za trgovanje jedinicama emisije stakleničkih plinova unutar Unije u skladu s člankom 27. Direktive 2003/87/EZ.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 108. i 114.

<p>POGLAVLJE II.</p> <p>ODREDBE ZA AKTIVNOSTI IZ PRILOGA I.</p> <p>Članak 10.</p> <p>Područje primjene</p> <p>Ovo poglavlje primjenjuje se na aktivnosti koje su utvrđene u Prilogu I. i, gdje je primjenjivo, kojima se dostižu pragovi kapaciteta utvrđeni u tom Prilogu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 101. i 102.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 4.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci Prilozi 2. - 23.

<p>Članak 11.</p> <p>Opća načela kojima se utvrđuju osnovne obveze operatera</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere da bi osigurale da se postrojenjima upravlja u skladu sa sljedećim načelima:</p> <p>(a) poduzimaju se sve odgovarajuće mjere za sprečavanje onečišćenja;</p> <p>(b) primjenjuju se najbolje raspoložive tehnike;</p> <p>(c) ne uzrokuje se značajno onečišćenje;</p> <p>(d) sprečava se nastajanje otpada u skladu s Direktivom 2008/98/EZ;</p> <p>(e) ako je nastao otpad, on je prema redoslijedu važnosti i u skladu s Direktivom 2008/98/EZ, pripremljen za ponovnu uporabu, recikliran, oporabljen ili, ako je to tehnički i ekonomski neizvedivo, zbrinut na način da se izbjegne ili umanju bilo kakav učinak na okoliš;</p> <p>(f) energija se učinkovito koristi;</p> <p>(g) poduzimaju se potrebne mjere kako bi se spriječile nesreće i ograničile njihove posljedice;</p> <p>(h) nakon konačnog prestanka aktivnosti, poduzete su potrebne mjere kako bi se izbjegao svaki rizik od onečišćenja i kako bi se radna lokacija vratila u zadovoljavajuće stanje definirano u skladu s člankom 22.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 103.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci 4., 12., Prilozi 2.-23.
		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)

<p>Članak 12.</p> <p>Zahtjevi za dozvole</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere da bi osigurale da zahtjev za dozvolu sadrži opis sljedećeg:</p> <p>(a) postrojenja i njegovih aktivnosti;</p> <p>(b) sirovina i pomoćnih materijala, ostalih tvari i energije koja se koristi u postrojenju ili je postrojenje proizvodi;</p> <p>(c) izvora emisija iz postrojenja;</p> <p>(d) stanja lokacije na kojoj se nalazi postrojenje;</p> <p>(e) gdje je primjenjivo, temeljnog izvješća u skladu s člankom 22. stavkom 2.;</p> <p>(f) prirode i količine predvidivih emisija iz postrojenja u svaki medij, kao i utvrđivanja značajnih učinaka emisija na okoliš;</p> <p>(g) predložene tehnologije i ostalih tehnika za sprečavanje ili, ako to nije moguće, smanjenje emisija iz postrojenja;</p> <p>(h) mjera za sprečavanje, pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje ili oporabu otpada nastalog u postrojenju;</p> <p>(i) daljnjih mjera koje su planirane kako bi se zadovoljila opća načela osnovnih obveza operatera iz članka 11.;</p> <p>(j) mjera koje su planirane za praćenje emisija u okoliš;</p> <p>(k) glavnih alternativa predloženoj tehnologiji, tehnikama i mjerama koje je proučio podnositelj zahtjeva.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 99.
<p>Zahtjev za dozvolu također uključuje sažetak, koji nije tehničke prirode, detalja iz prvog podstavka.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o vodama (NN 66/19) članak/članci 164.-167., 169.-172.
<p>2. Ako podatak koji je dostavljen u skladu sa zahtjevima iz Direktive 85/337/EEZ ili sigurnosnim izvješćem pripremljenim u skladu s Direktivom 96/82/EZ ili drugim podacima koji su sastavljeni kao odgovor na ostalo zakonodavstvo ispunjava bilo koji od zahtjeva iz stavka 1., takav podatak može biti uključen u zahtjev ili priložen zahtjevu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o izdavanju vodopravnih akata (NN 78/10, 79/13, 9/14) članak/članci 3., 4., 36., 37.

<p>Članak 13.</p> <p>Referentni dokumenti o NRT-u i razmjena podataka</p> <p>1. Kako bi sastavila, revidirala i prema potrebi ažurirala referentne dokumente o NRT-u, Komisija organizira razmjenu podataka između država članica, predmetnih industrija, nevladinih organizacija koje promiču zaštitu okoliša i Komisije.</p> <p>2. Razmjena podataka se posebno odnosi na sljedeće:</p> <p>(a) rad postrojenja i tehnika u smislu emisija, prema potrebi izražen u obliku kratkoročnih i dugoročnih prosjeka i povezanih referentnih uvjeta, potrošnje i prirode sirovina, potrošnje vode, korištenja energije i stvaranja otpada;</p> <p>(b) tehnike koje su korištene, praćenje koje je povezano s njima, učinke prijenosa onečišćenja s medija na medij, ekonomsku i tehničku održivost i njihov razvoj;</p> <p>(c) najbolje raspoložive tehnike i tehnike u nastajanju koje su utvrđene nakon razmatranja pitanja iz točke (a) i točke (b).</p> <p>3. Komisija osniva i redovno saziva forum sastavljen od predstavnika država članica, predmetnih industrija i nevladinih organizacija koje promiču zaštitu okoliša.</p> <p>Komisija od foruma dobiva mišljenje o praktičnim dogovorima o razmjeni podataka i posebno o sljedećem:</p> <p>(a) poslovniku foruma;</p> <p>(b) programu rada za razmjenu podataka;</p> <p>(c) smjernicama za prikupljanje podataka;</p> <p>(d) smjernicama za sastavljanje referentnih dokumenata o NRT-u i osiguranje njihove kvalitete, uključujući i prikladnost njihovog sadržaja i formata.</p> <p>Smjernicama iz točaka (c) i (d) drugog podstavka uzima se u obzir mišljenje foruma i donose se u skladu s regulatornim postupkom iz članka 75. stavka 2.</p> <p>4. Komisija od foruma dobiva i stavlja na uvid javnosti mišljenje o predloženom sadržaju referentnih dokumenata o NRT-u i to mišljenje uzima u obzir kod postupaka iz stavka 5.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Radi se o komitologiji</p>
---	--	----------------------------------	-------------------------------

<p>5. Odluke o zaključcima o NRT-u donose se u skladu s regulatornim postupkom iz članka 75. stavka 2.</p> <p>6. Nakon donošenja odluke u skladu sa stavkom 5., Komisija bez odlaganja stavlja referentni dokument o NRT-u na uvid javnosti i osigurava dostupnost zaključaka o NRT-u na svim službenim jezicima Unije.</p> <p>7. Do donošenja odgovarajuće odluke u skladu sa stavkom 5., zaključci o najboljim raspoloživim tehnikama iz referentnih dokumenata o NRT-u koje je Komisija usvojila prije datuma iz članka 83. primjenjuju se kao zaključci o NRT-u u smislu ovog poglavlja, izuzev članka 15. stavaka 3. i 4.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Uvjeti dozvola</p> <p>1. Države članice jamče da dozvola uključuje sve mjere potrebne za ispunjavanje zahtjeva iz članka 11. i članka 18.</p> <p>Te mjere uključuju barem sljedeće:</p> <p>(a)granične vrijednosti emisije za onečišćujuće tvari navedene u Prilogu II. i za ostale onečišćujuće tvari za koje je vjerojatno da će biti emitirane iz predmetnog postrojenja u značajnim količinama, vodeći računa o njihovoj prirodi i njihovom potencijalu za prijenos onečišćenja s jednog medija na drugi;</p> <p>(b)odgovarajuće zahtjeve kojima se osigurava zaštita tla i podzemnih voda i mjere koje se odnose na praćenje i upravljanje otpadom nastalim u postrojenju;</p> <p>(c)odgovarajuće zahtjeve za praćenjem emisije uz određivanje:</p> <p>i. metodologije mjerenja, učestalosti i postupka ocjenjivanja; i</p> <p>ii.ako se primjenjuje članak 15. stavak 3. točka (b), da su rezultati praćenja emisije raspoloživi za ista vremenska razdoblja i referentne uvjete kao i za razine emisije povezane s najboljim raspoloživim tehnikama;</p> <p>(d)obvezu redovnog ili barem godišnjeg dostavljanja nadležnim vlastima:</p> <p>i.podataka na temelju rezultata praćenja emisije iz točke (c) i ostalih potrebnih podataka koji nadležnom tijelu omogućuju provjeru poštovanja uvjeta dozvole; i</p> <p>ii.ako se primjenjuje članak 15. stavak 3. točka (b), sažetak rezultata praćenja emisije koji omogućuju</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 97., 103. i 112.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci 4.,

<p>usporedbu s razinama emisije koje su povezane s najboljim raspoloživim tehnikama;</p> <p>(e)odgovarajuće zahtjeve za redovno održavanje i kontrola mjera koje su poduzete kako bi spriječile emisije u tlo i podzemne vode u skladu s točkom (b) te odgovarajuće zahtjeve koji se odnose na periodično praćenje tla i podzemnih voda u vezi s predmetnim opasnim tvarima za koje je vjerojatno da bi se mogle pronaći na lokaciji, vodeći pritom računa o mogućnosti onečišćenja tla i podzemnih voda na lokaciji postrojenja;</p> <p>(f)mjere koje se odnose na uvjete koji nisu normalni uvjeti rada, kao što su radnje uključivanja i isključivanja, curenja, kvarovi, trenutačni prekidi rada i konačni prestanak rada;</p> <p>(g) odredbe o smanjenju dalekosežnog ili prekograničnog onečišćenja na najmanju moguću mjeru;</p> <p>(h)uvjete za ocjenu poštovanja graničnih vrijednosti emisije ili upućivanje na primjenjive zahtjeve koji su navedeni drugdje.</p> <p>2. U smislu stavka 1.(a), granične vrijednosti emisija mogu se dopuniti ili zamijeniti jednakovrijednim parametrima ili tehničkim mjerama, koji osiguravaju jednaku razinu zaštite okoliša.</p> <p>3. Zaključci o NRT-u predstavljaju referencu za utvrđivanje uvjeta dozvole.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje članak 18., nadležno tijelo može odrediti strože uvjete dozvole od onih koji su postignuti korištenjem najboljih raspoloživih tehnika, kako je opisano u zaključcima o NRT-u. Države članice mogu uspostaviti pravila unutar kojih nadležno tijelo može odrediti takve strože uvjete.</p> <p>5. Ako nadležno tijelo odredi uvjete dozvole na temelju najbolje raspoložive tehnike koja nije opisana ni u jednom od predmetnih zaključaka o NRT-u, ono osigurava:</p> <p>(a) da se prilikom utvrđivanja te tehnike posebna pažnja posveti kriterijima iz Priloga III.; i</p> <p>(b) da se poštuju zahtjevi iz članka 15.</p> <p>Ako zaključci o NRT-u iz prvog podstavka ne sadrže razine emisije koje su povezane s najboljim raspoloživim tehnikama, nadležno tijelo jamči da tehnika iz prvog podstavka osigurava razinu zaštite okoliša koja je jednaka najboljim raspoloživim tehnikama opisanima u zaključcima o NRT-u.</p> <p>6. Ako aktivnost ili vrsta proizvodnog procesa koji se odvija u postrojenju nije obuhvaćena nijednim od zaključaka o NRT-u ili se ti zaključci ne odnose na sve potencijalne učinke koje aktivnost ili proces imaju na okoliš, nadležno tijelo nakon prethodnih savjetovanja s operaterom utvrđuje uvjete dozvole na temelju najboljih raspoloživih tehnika koje je utvrdilo za predmetne aktivnosti ili procese, posvećujući posebnu pažnju kriterijima iz Priloga III.</p>			
---	--	--	--

<p>7. Za postrojenja iz točke 6.6. Priloga I. primjenjuju se stavci 1. do 6. ovog članka, ne dovodeći u pitanje zakonodavstvo koje se odnosi na dobrobit životinja.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Granične vrijednosti emisije, jednakovrijedni parametri i tehničke mjere</p> <p>1. Granične vrijednosti emisije za onečišćujuće tvari primjenjuju se na mjestu na kojem emisije napuštaju postrojenje, a prilikom određivanja tih vrijednosti zanemaruje se svako razrjeđivanje prije tog mjesta.</p> <p>S obzirom na neizravno otpuštanje onečišćujućih tvari u vodu, prilikom određivanja graničnih vrijednosti emisije može se uzeti u obzir učinak postrojenja za pročišćavanje voda, pod uvjetom da je zajamčena jednaka razina zaštite okoliša u cjelini i pod uvjetom da to ne dovodi do većih razina onečišćenja okoliša.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje članak 18., granične vrijednosti emisije i jednakovrijedni parametri i tehničke mjere iz članka 14. stavaka 1. i 2. temelje se na najboljim raspoloživim tehnikama, bez propisivanja uporabe bilo koje tehnike ili posebne tehnologije.</p> <p>3. Nadležno tijelo utvrđuje granične vrijednosti emisije koje osiguravaju da u normalnim radnim uvjetima emisije ne prelaze razine emisije povezane s najboljim raspoloživim tehnikama kako je propisano u odlukama o zaključcima o NRT-u iz članka 13. stavka 5. kroz jedno od sljedećeg:</p> <p>(a) utvrđivanje graničnih vrijednosti emisije koje ne prelaze razine emisije koje su povezane s najboljim raspoloživim tehnikama. Te su granične vrijednosti emisije izražene za ista ili kraća vremenska razdoblja i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 34. i 35.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci 4., 5., 6.</p>

<p>pod istim referentnim uvjetima kao razine emisije povezane s najboljim raspoloživim tehnikama; ili (b) utvrđivanje različitih graničnih vrijednosti emisije od onih iz točke (a) u smislu vrijednosti, vremenskih razdoblja i referentnih uvjeta.</p> <p>Ako se primjenjuje točka (b), nadležno tijelo barem jednom godišnje procjenjuje rezultate praćenja emisije kako bi osiguralo da emisije u normalnim uvjetima rada ne prelaze razine emisije koje su povezane s najboljim raspoloživim tehnikama.</p> <p>4. Odstupajući od odredaba stavka 3. i ne dovodeći u pitanje članak 18. nadležno tijelo može u posebnim slučajevima odrediti manje stroge granične vrijednosti emisije. Takvo se izuzeće može primijeniti samo ako procjena pokaže da bi postizanje razina emisije koje su povezane s najboljim raspoloživim tehnikama iz zaključaka o NRT-u dovelo do nesrazmjerno visokih troškova u usporedbi s koristima za okoliš, i to zbog:</p> <p>(a) geografskog položaja ili lokalnih uvjeta okoliša predmetnog postrojenja; ili (b) tehničkih karakteristika predmetnog postrojenja.</p> <p>Nadležno tijelo u prilogu uvjetima dozvole dokumentira razloge za primjenu prvog podstavka, uključujući i rezultat procjene i opravdanje za nametnute uvjete.</p> <p>Granične vrijednosti emisije koje su utvrđene u skladu s prvim podstavkom ipak ne prelaze granične vrijednosti emisije utvrđene u prilogu ovoj Direktivi gdje je primjenjivo.</p> <p>Nadležno tijelo u svakom slučaju osigurava da nije uzrokovano značajno onečišćenje i da je postignuta visoka razina zaštite okoliša u cijelosti.</p> <p>Na temelju podataka dobivenih od država članica u skladu s člankom 72. stavkom 1., posebno u vezi s primjenom ovog stavka, Komisija može prema potrebi procijeniti i dodatno pojasniti, s pomoću smjernica, kriterije koje je potrebno uzeti u obzir pri primjeni ovog stavka.</p> <p>Nadležno tijelo ponovno procjenjuje primjenu prvog podstavka kao dio svakog ponovnog razmatranje uvjeta dozvole, u skladu s člankom 21.</p> <p>5. Nadležno tijelo može dodijeliti privremena izuzeća od zahtjeva iz stavaka 2. i 3. ovog članka i od zahtjeva iz članka 11. točaka (a) i (b) za ispitivanje i uporabu tehnika u nastajanju za ukupno vremensko razdoblje koje ne prelazi 9 mjeseci, pod uvjetom da se nakon navedenog razdoblja tehnika zaustavlja ako aktivnost nije postigla barem razine emisije koje su povezane s najboljim raspoloživim tehnikama.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o vodama (NN 66/19) članak/članci 165., 166., 167.
---	--	---------------	--

<p>Članak 16.</p> <p>Zahtjevi praćenja</p> <p>1. Zahtjevi praćenja iz članka 14. stavka 1. točke (c) se, prema potrebi, temelje na zaključcima o praćenju koji su opisani u zaključcima o NRT-u.</p> <p>2. Nadležno tijelo određuje učestalost periodičnog praćenja iz članka 14. stavka 1. točke (e) u dozvoli za svako pojedinačno postrojenje ili u općim obvezujućim pravilima.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, periodično praćenje provodi se najmanje svakih 5 godina za podzemne vode i svakih 10 godina za tlo, osim ako se takvo praćenje temelji na sustavnom procjenjivanju rizika od onečišćenja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 37.
<p>Članak 17.</p> <p>Opća obvezujuća pravila za aktivnosti iz Priloga I.</p> <p>1. Kod donošenja općih obvezujućih pravila, država članice osiguravaju integrirani pristup i visoku razinu zaštite okoliša jednaku onoj koja se može postići pomoću uvjeta pojedinačnih dozvola.</p> <p>2. Opća obvezujuća pravila temelje se na najboljim raspoloživim tehnikama, bez propisivanja korištenja bilo</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 25. i 26.

<p>koje tehnike ili posebne tehnologije, kako bi se osigurala sukladnost s člankom 14. i člankom 15.</p> <p>3. Države članice osiguravaju ažuriranje općih obvezujućih pravila kako bi se vodilo računa o razvoju najboljih raspoloživih tehnika i kako bi se osigurala sukladnost s člankom 21.</p> <p>4. Opća obvezujuća pravila koja su donesena u skladu sa stavicima 1. do 3. sadrže upućivanje na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave uz njih navodi takva uputa.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 107.
<p>Članak 18.</p> <p>Standardi kvalitete okoliša</p> <p>Ako standard kvalitete okoliša zahtjeva strože uvjete od onih koje se mogu postići korištenjem najboljih raspoloživih tehnika, u dozvolu se uključuju dodatne mjere, ne dirajući u ostale mjere koje se mogu poduzeti kako bi se poštovale norme kvalitete okoliša.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 103. i 176.
<p>Članak 19.</p> <p>Razvoj najboljih raspoloživih tehnika</p> <p>Države članice osiguravaju da nadležno tijelo prati razvoj najboljih raspoloživih tehnika ili da je o njemu obaviješteno, kao i o objavljivanju svih novih ili ažuriranih zaključaka o NRT-u, i da te podatke stavlja na raspolaganje zainteresiranoj javnosti.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 113.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 23.
Članak 20. Promjene na postrojenjima od strane operatera 1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da operater nadležno tijelo obavijesti o svim planiranim promjenama u prirodi ili funkcioniranju, ili opsegu postrojenja, koje mogu imati posljedice na okoliš. Prema potrebi, nadležno tijelo ažurira dozvolu. 2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da operater ne provodi nikakve značajne planirane promjene bez dozvole izdane u skladu s ovom Direktivom. Zahtjev za dozvolu i odluka nadležnog tijela obuhvaćaju one dijelove postrojenja i one detalje iz članka 12. na koje bi mogla utjecati značajna promjena. 3. Bilo koja promjena u prirodi ili funkcioniranju ili opsegu postrojenja smatra se značajnom ako promjena ili opseg sami po sebi dosegnu pragove kapaciteta utvrđene u Prilogu I.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 4., 95., 110.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 23.

<p>Članak 21.</p> <p>Ponovno razmatranje i ažuriranje uvjeta dozvole od strane nadležnog tijela</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nadležno tijelo periodično razmatra, u skladu sa stavkom 2. do stavka 5., sve uvjete dozvole i kada je to potrebno za osiguranje sukladnosti s ovom Direktivom, ažurira te uvjete.</p> <p>2. Na zahtjev nadležnog tijela operater dostavlja sve podatke potrebne za ponovno razmatranje uvjeta dozvole, uključujući posebno rezultate praćenja emisije i ostale podatke koji omogućuju usporedbu rada postrojenja s najboljim raspoloživim tehnikama opisanim u primjenjivim zaključcima o NRT-u i s razinama emisije koje su povezane s najboljim raspoloživim tehnikama.</p> <p>Kod ponovnog razmatranja uvjeta dozvole, nadležno tijelo koristi sve podatke prikupljene praćenjem ili inspekcijom.</p> <p>3. U roku od 4 godine od objavljivanja odluka o zaključcima o NRT-u u skladu s člankom 13. stavkom 5. koji se odnosi na glavne aktivnosti postrojenja nadležno tijelo osigurava:</p> <p>(a) da se svi uvjeti dozvole za predmetno postrojenje ponovno razmotre i, prema potrebi, ažuriraju kako bi se osigurala sukladnost s ovom Direktivom, a posebno s člankom 15. stavcima 3. i 4., gdje je primjenjivo;</p> <p>(b) usklađenost postrojenja s tim uvjetima dozvole.</p> <p>Kod ponovnog razmatranja vodi se računa o svim novim ili ažuriranim zaključcima o NRT-u koji su primjenjivi na postrojenje i doneseni u skladu s člankom 13. stavkom 5., od izdavanja dozvole ili posljednjeg razmatranja.</p> <p>4. Ako postrojenje nije obuhvaćeno nijednim od zaključaka o NRT-u, uvjeti dozvole ponovno se razmatraju i prema potrebi ažuriraju ako razvoj najboljih raspoloživih tehnika omogućava značajno smanjenje emisija.</p> <p>5. Uvjeti dozvole ponovno se razmatraju i prema potrebi ažuriraju barem u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) onečišćenje koje je uzrokovalo postrojenje je takvog značaja da je postojeće granične vrijednosti emisije potrebno revidirati ili nove vrijednosti treba uključiti u dozvolu;</p> <p>(b) sigurnost rada zahtijeva uporabu drugih tehnika;</p> <p>(c) ako je potrebna sukladnost s novim ili revidiranim standardom kvalitete okoliša u skladu s člankom 18.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 22.-27.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o vodama (NN 66/19) članak/članci 171. i 172.

<p>Članak 22.</p> <p>Zatvaranje lokacije</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2000/60/EZ, Direktivu 2004/35/EZ ni Direktivu 2006/118/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zaštiti podzemnih voda od onečišćenja i pogoršanja stanja (31) i predmetno zakonodavstvo Unije o zaštiti tla, nadležno tijelo utvrđuje uvjete dozvole kako bi osiguralo sukladnost sa stavcima 3. i 4. ovog članka nakon konačnog prestanka aktivnosti.</p> <p>2. Ako aktivnost uključuje uporabu, proizvodnju ili ispuštanje predmetnih opasnih tvari i uzimajući u obzir mogućnost onečišćenja tla i podzemnih voda na lokaciji postrojenja, operater priprema i dostavlja nadležnom tijelu temeljno izvješće prije početka rada postrojenja ili prije prvog ažuriranja dozvole za postrojenje nakon 7. siječnja 2013.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 111.
<p>Temeljno izvješće sadrži podatke potrebne za utvrđivanje stanja onečišćenosti tla i podzemnih voda, kako bi se mogla napraviti količinska usporedba sa stanjem nakon konačnog prestanka aktivnosti iz stavka 3.</p> <p>Temeljno izvješće sadrži barem sljedeće podatke:</p> <p>(a) podatke o trenutnom korištenju i, gdje je dostupno, o prijašnjem korištenju lokacije;</p> <p>(b) gdje je dostupno, postojeće podatke o mjerenjima tla i podzemnih voda koji odražavaju stanje u vrijeme izrade izvješća ili, alternativno, podatke o novim mjerenjima tla i podzemnih voda uzimajući u obzir mogućnost onečišćenja tla i podzemnih voda tim opasnim tvarima koje bi predmetno postrojenje trebalo koristiti, proizvesti ili ispustiti.</p> <p>Ako podatak prikupljen u skladu s drugim nacionalnim zakonodavstvom ili zakonodavstvom Unije ispunjava zahtjeve iz ovog stavka, takav se podatak može uključiti u dostavljeno temeljno izvješće ili se priložiti tome izvješću.</p> <p>Komisija donosi smjernice o sadržaju temeljnog izvješća.</p> <p>3. Nakon konačnog prestanka aktivnosti, operater procjenjuje stanje onečišćenosti tla i podzemnih voda relevantnim opasnim tvarima koje je postrojenje koristilo, proizvelo ili ispustilo. Ako je postrojenje uzrokovalo značajno onečišćenje tla ili podzemnih voda predmetnim opasnim tvarima u usporedbi sa stanjem koje je utvrđeno u temeljnom izvješću iz stavka 2., operater poduzima potrebne mjere za rješavanje tog onečišćenja kako bi vratio lokaciju u to stanje. U tu svrhu, može se voditi računa o tehničkoj izvodivosti takvih</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 38., 39.

<p>mjera.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, nakon konačnog prestanka aktivnosti, i ako onečišćenje tla i podzemnih voda predstavlja značajan rizik za zdravlje ljudi ili za okoliš kao rezultat dozvoljenih aktivnosti koje je operater provodio prije nego što je dozvola za postrojenje ažurirana prvi put nakon 7. siječnja 2013. i vodeći računa o uvjetima lokacije postrojenja koji su utvrđeni u skladu s člankom 12. stavkom 1. točkom (d), operater poduzima potrebne radnje s ciljem uklanjanja, kontrole, ograničavanja ili smanjenja predmetnih opasnih tvari, kako lokacija, vodeći računa o njezinoj trenutačnoj ili budućoj odobrenoj uporabi, više ne bi predstavljala takav rizik.</p> <p>4. Ako operater nema obvezu pripreme temeljnog izvješća iz stavka 2., operater nakon konačnog prestanka aktivnosti poduzima potrebne radnje s ciljem uklanjanja, kontrole, ograničavanja ili smanjenja predmetnih opasnih tvari, kako lokacija, vodeći računa o njezinoj trenutačnoj ili budućoj odobrenoj uporabi, više ne bi predstavljala takav rizik za zdravlje ljudi ili za okoliš zbog onečišćenja tla i podzemnih voda kao rezultat dozvoljenih aktivnosti i vodeći računa o stanju lokacije postrojenja koja je utvrđena u skladu s člankom 12. stavkom 1. točkom (d).</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Inspekcije zaštite okoliša</p> <p>1. Države članice uspostavljaju sustav inspekcija zaštite okoliša za postrojenja kojima se rješava ispitivanje punog opsega učinaka koje na okoliš ima predmetno postrojenje.</p> <p>Države članice osiguravaju da operateri nadležnim tijelima pružaju svu potrebnu pomoć kako bi im omogućili da izvrše bilo koju posjetu lokaciji, da uzmu uzorke i da prikupe sve podatke potrebne za obavljanje dužnosti u smislu ove Direktive.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 224. - 258.a</p>

<p>2. Države članice osiguravaju da sva postrojenja budu obuhvaćena planom inspekcije zaštite okoliša na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini te osiguravaju da se taj plan redovno preispituje i prema potrebi ažurira.</p> <p>3. Svaki plan inspekcije zaštite okoliša uključuje sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) opću procjenu značajnih predmetnih pitanja zaštite okoliša; (b) geografsko područje obuhvaćeno planom inspekcije; (c) registar postrojenja obuhvaćenih planom; (d) postupke za sastavljanje programa rutinske inspekcije zaštite okoliša u skladu sa stavkom 4.; (e) postupke za inspekcije zaštite okoliša koje se ne provode rutinski u skladu sa stavkom 5.; (f) gdje je potrebno, odredbe o suradnji između različitih inspeksijskih tijela. <p>4. Na temelju planova inspekcije, nadležno tijelo redovno sastavlja programe rutinskih inspekcija zaštite okoliša, uključujući i učestalost posjeta lokaciji za različite vrste postrojenja.</p> <p>Razdoblje između dva posjeta lokaciji temelji se na sustavnoj procjeni rizika koji predmetno postrojenje predstavlja za okoliš i nije duže od 1 godine za postrojenja koja predstavljaju najveći rizik te 3 godine za postrojenja koja predstavljaju najmanji rizik.</p> <p>Ako je inspekcija identificirala važan slučaj neusklađenosti s uvjetima dozvole, u roku od 6 mjeseci od te inspekcije provodi se dodatna posjeta lokaciji.</p> <p>Sustavno procjenjivanje rizika za okoliš temelji se barem na sljedećim kriterijima:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) potencijalni i stvarni učinci koje predmetno postrojenje ima na zdravlje ljudi i okoliš, vodeći računa o razinama i vrstama emisija, osjetljivosti lokalnog okoliša i riziku od nesreća; (b) podaci o poštovanju uvjeta dozvole; (c) sudjelovanje operatera u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja (EMAS) Unije, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1221/2009 (32). <p>Komisija može donijeti smjernice o kriterijima za procjenu rizika za okoliš.</p> <p>5. Inspekcije zaštite okoliša koje nisu rutinske provode se kako bi se što prije a, gdje je prikladno, prije izdavanja, ponovnog razmatranja ili inoviranja dozvole, ispitale ozbiljne pritužbe vezane za okoliš, ozbiljne</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o vodama (NN 66/19) članak/članci 214. - 223.
---	--	---------------	---

<p>nesreće i nezgode vezane za okoliš i pojava nepoštovanja.</p> <p>6. Nakon svake posjete lokaciji, nadležno tijelo priprema izvješće koje opisuje odgovarajuća zapažanja vezana za sukladnost postrojenja s uvjetima dozvole i zaključke o tome da li je potrebno poduzimati bilo kakve daljnje radnje.</p> <p>Izvješće se dostavlja predmetnom operateru u roku od 2 mjeseca od posjete lokaciji. Nadležno tijelo javnosti omogućuje pristup izvješću u skladu s Direktivom 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o pristupu javnosti podacima o okolišu (33) u roku od 4 mjeseca od posjete lokaciji.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 8. stavak 2., nadležno tijelo osigurava da operater u razumnom roku poduzme sve potrebne radnje koje su utvrđene u izvješću.</p>			
<p>Članak 24.</p> <p>Pristup podacima i sudjelovanje javnosti u postupku izdavanja dozvole</p> <p>1. Države članice osiguravaju da zainteresirana javnost pravovremeno i učinkovito dobije priliku sudjelovati u sljedećim postupcima:</p> <p>(a) izdavanju dozvole za nova postrojenja;</p> <p>(b) izdavanju dozvole za sve značajne promjene;</p> <p>(c) izdavanju ili ažuriranju dozvole za postrojenje pri kojem se predlaže primjena članka 15. stavka 4.;</p> <p>(d) ažuriranju dozvole ili uvjeta dozvole za postrojenje u skladu s člankom 21. stavkom 5. točkom (a).</p> <p>Na takvo sudjelovanje primjenjuje se postupak iz Priloga IV.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 17., 154.-166.
<p>2. Nakon donošenja odluke o izdavanju, ponovnom razmatranju ili ažuriranju dozvole, nadležno tijelo stavlja na uvid javnosti, uključujući i putem Interneta a u vezi s točkama (a), (b) i (f), sljedeće podatke:</p> <p>(a) sadržaj odluke, uključujući i kopiju dozvole i sva naknadna ažuriranja;</p> <p>(b) razloge na kojima se temelji odluka;</p> <p>(c) rezultate savjetovanja provedenog prije donošenja odluke te objašnjenje kako su ta savjetovanja uzeta u obzir kod donošenja te odluke;</p> <p>(d) naslov referentnih dokumenata o NRT-u koji su značajni za predmetno postrojenje ili aktivnost;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 16.

<p>(e)kako su uvjeti dozvole iz članka 14., uključujući i granične vrijednosti emisije, utvrđeni u odnosu na najbolje raspoložive tehnike i razine emisije povezane s najboljim raspoloživim tehnikama;</p> <p>(f)ako je odobreno izuzeće u skladu s člankom 15. stavkom 4., posebne razloge za to izuzeće na temelju kriterija iz tog stavka i postavljenih uvjeta.</p> <p>3. Nadležno tijelo također stavlja na uvid javnosti, uključujući i putem Interneta, barem u vezi s točkom (a):</p> <p>(a)relevantne podatke o mjerama koje je operater poduzeo nakon konačnog prestanka aktivnosti u skladu s člankom 22.;</p> <p>(b) rezultate praćenja emisije prema zahtjevima uvjeta dozvole, koje posjeduje nadležno tijelo.</p> <p>4. Stavci 1., 2. i 3. ovog članka primjenjuju se podložno ograničenjima iz članka 4. stavaka 1. i 2. Direktive 2003/4/EZ.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Pristup pravosuđu</p> <p>1. Države članice osiguravaju da, u skladu s predmetnim nacionalnim pravnim sustavom, članovi zainteresirane javnosti imaju pristup postupku preispitivanja pred sudom ili drugim zakonski utemeljenim neovisnim i nepristranim tijelom, kako bi osporili materijalnu ili proceduralnu zakonitost neke odluke, čina ili propusta podložno članku 24. ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) dovoljno su zainteresirani;</p> <p>(b)mogu dokazati povredu prava, tamo gdje to upravno-postupovno pravo države članice zahtijeva kao preduvjet.</p> <p>2. Države članice utvrđuju u kojoj se fazi odluke, čini ili propusti mogu osporavati.</p> <p>3. Države članice određuju što predstavlja dovoljan interes i povredu prava u skladu s ciljem pružanja zainteresiranoj javnosti pristup pravosuđu.</p> <p>U tu svrhu, interes svake nevladine organizacije koja promiče zaštitu okoliša i ispunjava bilo koji zahtjev u okviru nacionalnog zakonodavstva, smatra se dovoljnim u smislu stavka 1. točke (a).</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 167. - 172.</p>

<p>Također se smatra da takve organizacije imaju prava koja mogu biti povrijeđena u smislu stavka 1. točke (b).</p> <p>4. Stavci 1., 2. i 3. ne isključuju mogućnost prethodnog postupka preispitivanja pred upravnim tijelom i ne utječu na uvjet potrebnog iscrpljenja svih administrativne postupaka preispitivanja prije korištenja postupka sudskog preispitivanja ako takav uvjet postoji u domaćem zakonodavstvu.</p> <p>Svi takvi postupci su pravični, jednakopravni, pravodobni i ne toliko skupi da bi se time sprečavalo njihovo provođenje.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da praktični podaci budu dostupni javnosti u pristupu postupcima upravnog i sudskog preispitivanja.</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Prekogranični učinci</p> <p>1. Ako su države članice svjesne da će rad postrojenja vjerojatno imati značajne negativne učinke na okoliš druge države članice, ili ako to zatraži država članica koja će vjerojatno biti značajno pogođena, država članica na čijem je teritoriju podnesen zahtjev za dozvolu u skladu s člankom 4. ili člankom 20. stavkom 2., proslijeđuje drugoj državi članici sve podatke za koje je zatraženo da se pošalju ili stave na raspolaganje u skladu s Prilogom IV. u isto vrijeme u koje ih stavlja na raspolaganje javnosti.</p> <p>Takvi podaci služe kao temelj za sva savjetovanja koja su potrebna u okviru dvostranih odnosa između dviju država članica na uzajamnoj i jednakovrijednoj osnovi.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 134.-139.
<p>2. Unutar okvira svojih dvostranih odnosa, države članice osiguravaju da u slučajevima iz stavka 1. jedno odgovarajuće vrijeme zahtjevi također budu dostupni i javnosti države članice koja će vjerojatno biti pogođena, tako da će ih imati pravo komentirati prije nego nadležno tijelo donese svoju odluku.</p> <p>3. Rezultati svih savjetovanja u skladu sa stavcima 1. i 2. uzimaju se u obzir kada nadležno tijelo donese odluku o zahtjevu.</p> <p>4. Nadležno tijelo obavješćuje državu članicu s kojom je provedeno savjetovanje u skladu sa stavkom 1. o odluci koja je donesena o zahtjevu i upućuje joj podatke iz članka 24. stavka 2. Ta država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da podaci budu na odgovarajući način dostupni zainteresiranoj javnosti na</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 14., 16., 17., 18.

njezinom teritoriju.			
<p>Članak 27.</p> <p>Tehnike u nastajanju</p> <p>1. Države članice, prema potrebi, potiču razvoj i primjenu tehnika u nastajanju, osobito onih tehnika u nastajanju koje su navedene u referentnim dokumentima o NRT-u.</p> <p>2. Komisija donosi smjernice kako bi državama članicama pomogla u poticanju razvoja i primjene tehnika u nastajanju iz stavka 1.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 41.
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>POSEBNE ODREDBE ZA UREĐAJE ZA LOŽENJE</p> <p>Članak 28.</p> <p>Područje primjene</p> <p>Ovo se poglavlje primjenjuje na uređaje za loženje, čija je ukupna ulazna toplinska snaga jednaka ili veća od 50 MW, bez obzira na vrstu goriva kojom se koriste.</p> <p>Ovo se poglavlje ne primjenjuje na sljedeće uređaje za loženje:</p> <p>(a) uređaje u kojima se proizvodi izgaranja koriste za izravno grijanje, sušenje ili bilo koji drugi način obrade objekata ili materijala;</p> <p>(b) uređaje za naknadno spaljivanje konstruirane za pročišćavanje otpadnih plinova izgaranjem, koji ne rade</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 73. i 74.

<p>kao zasebni uređaj za loženje;</p> <p>(c) postrojenja za obnovu katalizatora iz procesa katalitičkog kreiranja;</p> <p>(d) postrojenje za pretvaranje vodikovog sulfida u sumpor;</p> <p>(e) reaktore koji se koriste u kemijskoj industriji;</p> <p>(f) baterijske peći na koks;</p> <p>(g) Cowperove peći;</p> <p>(h) bilo koji tehnički uređaj koji se koristi za pogon vozila, brodova ili zrakoplova;</p> <p>(i) plinske turbine i plinske motore koji se koriste na morskim platformama;</p> <p>(j) postrojenja koja kao gorivo koriste bilo koji kruti ili tekući otpad, osim otpada iz točke (b) točke 31. članka 3.</p>			
<p>Članak 29.</p> <p>Pravila akumulacije</p> <p>1. Ako se otpadni plinovi iz dvaju ili više odvojenih uređaja za loženje ispuštaju kroz zajednički dimnjak, kombinacija koju stvaraju takva postrojenja smatra se jednim uređajem za loženje, a njihovi kapaciteti se zbrajaju u smislu izračunavanja ukupne nazivne ulazne toplinske snage.</p> <p>2. Ako su dva ili više uređaja za loženje, kojima je dozvola prvi put izdana 1. srpnja 1987. ili poslije tog datuma, ili su operateri koji njima upravljaju podnijeli potpuni zahtjev za dozvolu na taj datum ili poslije njega, konstruirana i instalirana tako da bi se prema mišljenju nadležnog tijela i vodeći računa o tehničkim i ekonomskim čimbenicima njihovi otpadni plinovi mogli ispuštati kroz zajednički dimnjak, kombinacija koju stvaraju takva postrojenja smatra se jednim uređajem za loženje, a njihovi kapaciteti se zbrajaju u smislu izračunavanja ukupne ulazne toplinske snage.</p> <p>3. Za potrebe izračunavanja ukupne toplinske snage kombinacije uređaja za loženje iz stavaka 1. i 2., pojedinačni uređaji za loženje ukupne toplinske snage manje od 15 MW ne uzimaju se u obzir.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 88. i 89.</p>

<p>Članak 30.</p> <p>Granične vrijednosti emisije</p> <p>1. Otpadni plinovi iz uređaja za loženje kontrolirano se ispuštaju putem dimnjaka koji sadrže jednu ili više cijevi, čija se visina izračunava tako da se zaštiti zdravlje ljudi i okoliš.</p> <p>2. Sve dozvole za postrojenja koja sadrže uređaje za loženje za koje su dozvole izdane prije 7. siječnja 2013., ili su operateri koji njima upravljaju podnijeli potpuni zahtjev za dozvolu prije tog datuma, pod uvjetom da su takvi uređaji pušteni u rad najkasnije 7. siječnja 2014., uključuju uvjete kojima se osigurava da emisije u zrak iz tih uređaja ne prelaze granične vrijednosti emisije iz dijela 1. Priloga V.</p> <p>Sve dozvole za postrojenja koja sadrže uređaje za loženje kojima je odobreno izuzeće iz članka 4. stavka 4. Direktive 2001/80/EZ i koja su u pogonu nakon 1. siječnja 2016., uključuje uvjete kojima se osigurava da emisije u zrak iz tih uređaja ne prelaze granične vrijednosti emisije iz dijela 2. Priloga V.</p> <p>3. Sve dozvole za postrojenja koja sadrže uređaje za loženje koja nisu obuhvaćena stavkom 2. uključuju uvjete kojima se osigurava da emisije u zrak iz tih uređaja ne prelaze granične vrijednosti emisije iz dijela 2. Priloga V.</p> <p>4. Granične vrijednosti emisije iz dijela 1. i 2. Priloga V., kao i minimalne stope odsumporavanja iz dijela 5. toga Priloga, primjenjuju se na emisije svakog zajedničkog dimnjaka u odnosu na ukupnu ulaznu toplinsku snagu čitavog uređaja za loženje. Ondje gdje Prilog V. predviđa primjenu graničnih vrijednosti emisije na dio uređaja za loženje s ograničenim brojem radnih sati, te se granične vrijednosti primjenjuju na emisije toga dijela uređaja, ali se utvrđuju u odnosu na ukupnu ulaznu toplinsku snagu čitavog uređaja za loženje.</p> <p>5. Nadležno tijelo može odobriti izuzeće, u trajanju od najviše 6 mjeseci, od obveze poštovanja graničnih vrijednosti emisije iz stavaka 2. i 3. za sumporov dioksid, za uređaje za loženje koje u tu svrhu uobičajeno koriste gorivo s niskim udjelom sumpora, u slučajevima kada operater ne može zadovoljiti te granične vrijednosti zbog prekida u opskrbi gorivom s niskim udjelom sumpora zbog ozbiljne nestašice.</p> <p>Države članice odmah obavješćuju Komisiju o svim izuzećima koja su odobrena na temelju prvog podstavka.</p> <p>6. Nadležno tijelo može odobriti izuzeće od obveze poštovanja graničnih vrijednosti emisije iz stavaka 2. i 3. u slučajevima kada uređaj za loženje koji koristi samo plinovito gorivo, zbog naglog prekida u opskrbi plinom iznimno mora pribjeći uporabi drugih goriva i zbog toga mora biti opremljeno uređajem za pročišćavanje</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 5., 73., 77., 83., 94., 96., 97., 99., 101.
---	--	---------------	--

otpadnog plina. Ovakvo se izuzeće odobrava za razdoblje ne duže od 10 dana, osim u slučaju kada postoji važnija potreba da se nastavi opskrba energijom.

Operater odmah obavješćuje nadležno tijelo o svakom pojedinom slučaju iz prvog podstavka.

Države članice odmah obavješćuju Komisiju o svim izuzećima koja su odobrena na temelju prvog podstavka.

7. Ako je uređaj za loženje proširen, granične vrijednosti emisije iz dijela 2. Priloga V. primjenjuju se na prošireni dio uređaja na koji je utjecala promjena i utvrđuju se u odnosu na ulaznu toplinsku snagu čitavog uređaja za loženje. U slučaju promjene na uređaju za loženje, koja može imati posljedice na okoliš i koja utječe na dio uređaja s ukupnom ulaznom toplinskom snagom od 50 MW ili više, granične vrijednosti emisije iz dijela 2. Priloga V. primjenjuju se na dio uređaja koji je promijenjen u odnosu na ukupnu ulaznu toplinsku snagu čitavog uređaja za loženje.

8. Granične vrijednosti emisije iz dijela 1. i 2. Priloga V. ne primjenjuju se na sljedeće uređaje za loženje:

- (a) dizelske motore;
- (b) kotlove utilizatore unutar postrojenja za proizvodnju celuloze.

9. Komisija, na temelju najboljih raspoloživih tehnika, preispituje potrebu za uspostavljanjem graničnih vrijednosti emisije u čitavoj Uniji te potrebu za izmjenom graničnih vrijednosti emisije iz Priloga V. za sljedeće uređaje za loženje:

- (a) uređaje za loženje iz stavka 8.;
- (b) uređaje za loženje unutar rafinerija koje, same ili s drugim gorivima, koriste destilacijske i preradbene ostatke iz prerade sirove nafte za vlastitu potrošnju, vodeći računa o specifičnosti energetskog sustava rafinerija;
- (c) uređaje za loženje koji se koriste plinovitim gorivima osim prirodnog plina;
- (d) uređaje za loženje u kemijskim postrojenjima koji se koriste tekućim ostacima proizvodnje kao nekomercijalnim gorivom za vlastitu potrošnju.

Komisija do 31. prosinca 2013. dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o rezultatima tog preispitivanja, prema potrebi popraćeno zakonodavnim prijedlogom.

<p>Članak 31.</p> <p>Stopa odsumporavanja</p> <p>1. Za uređaje za loženje koji koriste domaće kruto gorivo i koji se, zbog karakteristika toga goriva, ne mogu uskladiti s graničnim vrijednostima emisije za sumporov dioksid iz članka 30. stavaka 2. i 3., države članice mogu umjesto toga primijeniti minimalne stope odsumporavanja iz dijela 5. Priloga V., u skladu s pravilima o usklađivanju iz dijela 6. tog Priloga i uz prethodnu potvrdu tehničkog izvješća iz članka 72. stavka 4. točke (a) od strane nadležnog tijela.</p> <p>2. Za uređaje za loženje koji koriste domaće kruto gorivo, koji suspaljuju otpad i koji se, zbog karakteristika domaćeg krutoga goriva, ne mogu uskladiti s Cproc vrijednostima za sumporov dioksid iz točke 3.1. ili točke 3.2. dijela 4. Priloga VI., države članice mogu umjesto toga primijeniti minimalne stope odsumporavanja iz dijela 5. Priloga V., u skladu s pravilima o usklađivanju iz dijela 6. tog Priloga. Ako države članice izaberu primjenu ovog stavka, Cotpad iz točke 1. dijela 4. Priloga VI. iznosi 0 mg/Nm³.</p> <p>3. Do 31. prosinca 2019. Komisija preispituje mogućnost primjene minimalnih stopa odsumporavanja iz dijela 5. Priloga V., osobito vodeći računa o najboljim raspoloživim tehnikama i koristima od smanjenih emisija sumporovog dioksida.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora članak/članci 94., 150., Prilog 15.
<p>Članak 32.</p> <p>Prijelazni nacionalni plan</p> <p>1. Tijekom razdoblja od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2020., države članice mogu izraditi i provoditi prijelazni nacionalni plan koji obuhvaća uređaje za loženje koji su prvu dozvolu dobili prije 27. studenoga 2002. ili su operateri koji njima upravljaju podnijeli potpuni zahtjev za dozvolu prije tog datuma, pod uvjetom da je postrojenje pušteno u rad najkasnije 27. studenoga 2003. Za svaki uređaj za loženje koji je obuhvaćen ovim planom, plan obuhvaća emisije jedne ili više sljedećih onečišćujućih tvari: dušikovih oksida, sumporovog dioksida i krutih čestica. Za plinske turbine, planom su obuhvaćene samo emisije dušikovih oksida.</p> <p>Prijelazni nacionalni plan ne uključuje sljedeće uređaje za loženje:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 101. i 102.

<p>(a) one uređaje na koji se primjenjuje članak 33. stavak 1.;</p> <p>(b) one uređaje unutar rafinerija koji se koriste, samim ili s drugim gorivima, niskokaloričnim plinovima iz uplinjavanja ostataka iz prerade ili destilacijskim i preradbenim ostacima iz prerade sirove nafte za vlastitu potrošnju;</p> <p>(c) one uređaje na koji se primjenjuje članak 35.;</p> <p>(d) one uređaje kojima je odobreno izuzeće iz članka 4. stavka 4. Direktive 2001/80/EZ.</p> <p>2. Uređaji za loženje obuhvaćeni ovim planom mogu biti izuzeti iz obveze usklađivanja s graničnim vrijednostima emisije iz članka 30. stavka 2. za onečišćujuće tvari koje su predmetom plana ili, gdje je primjenjivo, od obveze usklađivanja sa stopom odsumporavanja iz članka 31.</p> <p>Granične vrijednosti emisije za sumporov dioksid, dušikove okside i krute čestice iz dozvole za uređaje za loženje koje se primjenjuje do 31. prosinca 2015., posebno u skladu sa zahtjevima direktiva 2001/80/EZ i 2008/1/EZ, moraju se barem održavati.</p> <p>Uređaje za loženje ukupne ulazne toplinske snage veće od 500 MW koji se koriste krutim gorivima i kojima je prva dozvola izdana nakon 1. srpnja 1987., moraju se uskladiti s graničnim vrijednostima emisije za dušikove okside iz dijela 1. Priloga V.</p> <p>3. Za svaku od onečišćujućih tvari koje su njime obuhvaćene, prijelazni nacionalni plan utvrđuje gornje granice koje definiraju maksimalne ukupne godišnje emisije za sve uređaje obuhvaćene planom, na temelju ukupne ulazne toplinske snage svakog od postrojenja na dan 31. prosinca 2010., njegove stvarne godišnje radne sate i njegovo korištenje goriva, izraženo u prosjeku za posljednjih 10 godina rada do uključivo 2010.</p> <p>Gornja granica emisije za 2016. godinu izračunava se na temelju predmetnih graničnih vrijednosti emisije iz Priloga III. do Priloga VII. Direktivi 2001/80/EZ ili, gdje je primjenjivo, na temelju stopa odsumporavanja iz Priloga III. Direktivi 2001/80/EZ. U slučaju plinskih turbina, koriste se granične vrijednosti emisije za dušikove okside koje su utvrđene za takva postrojenja u dijelu B. Priloga VI. Direktivi 2001/80/EZ. Gornje granice emisije za 2019. i 2020. godinu izračunavaju se na temelju predmetnih graničnih vrijednosti emisije iz dijela 1. Priloga V. ovoj Direktivi ili, gdje je primjenjivo, na temelju relevantnih stopa odsumporavanja iz dijela 5. Priloga V. ovoj Direktivi. Gornje granice emisije za 2017. i 2018. godinu utvrđuju se tako da omogućuju linearno povećanje gornjih granica emisija između 2016. i 2019.</p> <p>Ako je uređaj koji je uključen u prijelazni nacionalni plan zatvoren ili više nije obuhvaćen Poglavljem III., to neće dovesti do porasta ukupnih godišnjih emisija iz preostalih uređaja koji su obuhvaćeni planom.</p>			
---	--	--	--

<p>4. Prijelazni nacionalni plan također sadrži odredbe o praćenju i izvješćivanju koje su sukladne provedbenim pravilima koja su uspostavljena u skladu s člankom 41. točkom (b), kao i mjere predviđene za svako od postrojenja kako bi se osiguralo pravodobno poštovanje graničnih vrijednosti emisije koje će se primjenjivati od 1. srpnja 2020.</p> <p>5. Države članice Komisiji dostavljaju svoje prijelazne nacionalne planove najkasnije do 1. siječnja 2013.</p> <p>Komisija ocjenjuje planove i, ako Komisija u roku od 12 mjeseci od primitka plana nema primjedbi, predmetna država članica smatra da je njezin plan prihvaćen.</p> <p>Ako Komisija smatra da plan nije u skladu s provedbenim pravilima koja su donesena u skladu s člankom 41. točkom (b), obavješćuje predmetnu državu članicu da njezin plan ne može biti prihvaćen. Vezano za ocjenjivanje nove verzije plana koju država članica dostavlja Komisiji, vremensko razdoblje iz drugog podstavka iznosi 6 mjeseci.</p> <p>6. Države članice obavješćuju Komisiju o svim naknadnim promjenama plana.</p>			
<p>Članak 33.</p> <p>Izuzeće zbog ograničenog vijeka trajanja</p> <p>1. Tijekom razdoblja od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2023., uređaji za loženje mogu biti izuzeti od obveze poštovanja graničnih vrijednosti emisije iz članka 30. stavka 2. i stopa odsumporavanja iz članka 31. i prema potrebi od uključivanja u prijelazni nacionalni plan iz članka 32., ako su zadovoljeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) pisanom izjavom koja je nadležnom tijelu dostavljena najkasnije do 1. siječnja 2014., operater koji upravlja uređajem obvezuje se da neće upravljati postrojenjem više od 17 500 radnih sati, počevši od 1. siječnja 2016. do najkasnije 31. prosinca 2023.;</p> <p>(b) operater svake godine mora nadležnom tijelu dostaviti evidenciju o broju radnih sati od 1. siječnja 2016.;</p> <p>(c) granične vrijednosti emisije za sumporov dioksid, dušikove okside i krute čestice koje su utvrđene u dozvoli za uređaj za loženje koja se primjenjuje do 31. prosinca 2015., posebno u skladu sa zahtjevima direktiva 2001/80/EZ i 2008/1/EZ, moraju se barem zadržati tijekom preostalog životnog vijeka trajanja uređaja za loženje. Uređaji za loženje ukupne ulazne toplinske snage veće od 500 MW koji se koriste krutim gorivima i za koje je prva dozvola izdana nakon 1. srpnja 1987., poštuju granične vrijednosti emisije za dušikove</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 86., 103., 111.</p>

<p>okside iz dijela 1. Priloga V.; i (d) uređaju za loženje nije odobreno izuzeće iz članka 4. stavka 4. Direktive 2001/80/EZ.</p> <p>2. Najkasnije do 1. siječnja 2016. sve države članice Komisiji dostavljaju popis svih uređaja za loženje na koje se primjenjuje stavak 1., uključujući i njihovu ukupnu ulaznu toplinsku snagu, vrstu goriva kojom se koriste i primjenjive granične vrijednosti emisije za sumporov dioksid, dušikove okside i krute čestice. Za uređaje na koje se odnosi stavak 1., države članice Komisiji jednom godišnje dostavljaju evidenciju o broju radnih sati od 1. siječnja 2016.</p> <p>3. U slučaju da je 6. siječnja 2011. uređaj za loženje dio malog izoliranog sustava koji na taj datum sudjeluje s najmanje 35 % u opskrbi električnom energijom unutar tog sustava, koji zbog svojih tehničkih karakteristika nije u mogućnosti poštovati granične vrijednosti emisije iz članka 30. stavka 2., broj radnih sati iz stavka 1. točke (a) ovog članka iznosi 18 000, počevši od 1. siječnja 2020. i najkasnije do 31. prosinca 2023., a datum iz stavka 1. točke (b) i stavka 2. ovog članka je 1. siječnja 2020.</p> <p>4. U slučaju uređaja za loženje ukupne ulazne toplinske snage veće od 1 500 MW koji je počeo s radom prije 31. prosinca 1986. i koristi se domaćim krutim gorivom neto kalorične vrijednosti manje od 5 800 kJ/kg, maseni sadržaj vlage veći od 45 %, kombinirani maseni sadržaj vlage i pepela veći od 60 % a sadržaj kalcijevog oksida u pepelu veći od 10 %, broj radnih sati iz stavka 1. točke (a) iznosi 32 000.</p>			
<p>Članak 34.</p> <p>Mali izolirani sustavi</p> <p>1. Uređaji za loženje koji su 6. siječnja 2011. dio malog izoliranog sustava mogu do 31. prosinca 2019. biti izuzeti od obveze poštovanja graničnih vrijednosti emisije iz članka 30. stavka 2. i stopa odsumporavanja iz članka 31., prema potrebi. Do 31. prosinca 2019. se barem zadržavaju granične vrijednosti emisije iz dozvola za ove uređaje za loženje, osobito u skladu sa zahtjevima Direktive 2001/80/EZ i 2008/1/EZ.</p> <p>2. Uređaji za loženje ukupne ulazne toplinske snage veće od 500 MW, koji se koriste krutim gorivima i kojima je prva dozvola izdana nakon 1. srpnja 1987., poštuju granične vrijednosti emisije za dušikove okside iz dijela 1. Priloga V.</p> <p>3. Ako na teritoriju države članice postoje uređaji za loženje obuhvaćeni ovim poglavljem koji su dio malog</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 100., prilog 11,

<p>izoliranog sustava, ta država članica prije 7. siječnja 2013. Komisiji dostavlja popis takvih uređaja za loženje, ukupnu godišnju potrošnju energije malog izoliranog sustava i količinu energije dobivenu kroz međusobnu povezanost s ostalim sustavima.</p>			
<p>Članak 35.</p> <p>Postrojenja za daljinsko centralizirano grijanje</p> <p>1. Do 31. prosinca 2022., uređaj za loženje može biti izuzet od obveze poštovanja graničnih vrijednosti emisije iz članka 30. stavka 2. i stope odsumporavanja iz članka 31., pod uvjetom da su zadovoljeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) ukupna ulazna toplinska snaga uređaja za loženje ne prelazi 200 MW;</p> <p>(b) postrojenju je prva dozvola izdana prije 27. studenoga 2002. ili je operater koji njime upravlja podnio potpun zahtjev za dozvolu prije tog datuma, pod uvjetom da je postrojenje pušteno u rad najkasnije 27. studenoga 2003.;</p> <p>(c) najmanje 50 % korisne topline proizvedene u postrojenju, kao pomični prosjek petogodišnje proizvodnje, isporučeno je u obliku pare ili vruće vode javnoj mreži za isporuku toplinske energije; i</p> <p>(d) do 31. prosinca 2022. su barem zadržane granične vrijednosti emisije za sumporov dioksid, dušikove okside i krute čestice koje su utvrđene u njegovoj dozvoli koja se primjenjuje do 31. prosinca 2015., posebno u skladu sa zahtjevima direktiva 2001/80/EZ i 2008/1/EZ.</p> <p>2. Najkasnije 1. siječnja 2016. svaka država članica Komisiji dostavlja popis svih uređaja za loženje na koje se primjenjuje stavak 1., uključujući i njihovu ukupnu ulaznu toplinsku snagu, vrstu goriva kojim se koriste i primjenjive granične vrijednosti emisije za sumporov dioksid, dušikove okside i krute čestice. Osim toga, države članice za svaki uređaj za loženje na koje se primjenjuje stavak 1. i tijekom razdoblja iz tog stavka godišnje obavješćuju Komisiju o postotku korisne topline koju je proizvelo svako postrojenje, isporučene u obliku pare ili vruće vode javnoj mreži za isporuku toplinske energije, izraženo kao petogodišnji pomični prosjek.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 99.</p>

<p>Članak 36.</p> <p>Geološko skladištenje ugljikovog dioksida</p> <p>1. Države članice osiguravaju da operateri svih uređaja za loženje izlazne električne snage 300 ili više megavata, za koje je originalna građevinska dozvola ili, ako ne postoji takav postupak, originalna dozvola za rad, izdana nakon stupanja na snagu Direktive 2009/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o geološkom skladištenju ugljikovog dioksida (34), procijene jesu li zadovoljeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) da postoje odgovarajuće lokacije za skladištenje;</p> <p>(b) da je transport tehnički i ekonomski izvediv;</p> <p>(c) da je tehnički i ekonomski izvediva modernizacija za prikupljeni ugljikov dioksid.</p> <p>2. Ako su zadovoljeni uvjeti iz stavka 1., nadležno tijelo osigurava odgovarajući prostor na lokaciji postrojenja za opremu potrebnu za prikupljanje i komprimiranje ugljikovog dioksida. Nadležno tijelo, na temelju procjene iz stavka 1. i ostalih dostupnih podataka, utvrđuje jesu li zadovoljeni uvjeti, osobito u vezi zaštite okoliša i zdravstvene zaštite.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 87.
<p>Članak 37.</p> <p>Kvar ili oštećenje uređaja za smanjivanje emisija</p> <p>1. Države članice osiguravaju da dozvole sadrže odredbu o postupcima vezanim za kvar ili oštećenje uređaja za smanjivanje emisija.</p> <p>2. U slučaju kvara uređaja za smanjivanje emisija, nadležno tijelo od operatera zahtijeva da smanji rad ili prestane s radom ako se povratak u normalni rad ne postigne u roku od 24 sata, ili da omogući rad postrojenja uz uporabu goriva s niskom emisijom.</p> <p>Operater obavješćuje nadležno tijelo u roku od 48 sati nakon kvara opreme za smanjivanje emisija.</p> <p>Ukupno trajanje rada bez smanjivanja emisija ne prelazi 120 sati u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju.</p> <p>Nadležno tijelo može odobriti izuzeće od vremenskih ograničenja iz prvog i trećeg podstavka, u jednom od</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 83.

<p>sljedećih slučajeva:</p> <p>(a) postoji važnija potreba da se nastavi opskrba energijom;</p> <p>(b) uređaj za loženje koji je u kvaru zamijenio bi se, u ograničenom razdoblju, drugim postrojenjem koje bi uzrokovalo opće povećanje emisija.</p>			
<p>Članak 38.</p> <p>Praćenje emisija u zrak</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se praćenje emisija onečišćujućih tvari u zrak provodi u skladu s dijelom 3. Priloga V.</p> <p>2. Ugradnja i rad automatskog mjernog sustava za kontinuirano mjerenje predmet je kontrole i godišnjih kontrolnih testova iz dijela 3. Priloga V.</p> <p>3. Nadležno tijelo utvrđuje lokaciju točaka uzorkovanja ili mjerenja koje se koriste za praćenje emisija.</p> <p>4. Svi rezultati praćenja se evidentiraju, obrađuju i prikazuju tako da nadležno tijelo može potvrditi poštovanje uvjeta rada i graničnih vrijednosti emisije koji su sadržani u dozvoli.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 12.-15., 115., 116., 117., 118.
<p>Članak 39.</p> <p>Poštovanje graničnih vrijednosti emisije</p> <p>Smatra se da se granične vrijednosti emisije za zrak poštuju ako su ispunjeni uvjeti iz dijela 4. Priloga V.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih

			izvora (NN 87/17) članak/članci 16., 63., 120. i 121. te prilozi 8.-11., 13. i 14.
<p>Članak 40.</p> <p>Uređaji za loženje koji koriste više vrsta goriva</p> <p>1. U slučaju uređaja za loženje koji koriste više vrsta goriva, uključujući i istodobno korištenje dvaju ili više goriva, nadležno tijelo utvrđuje granične vrijednosti emisije u skladu sa sljedećim koracima:</p> <p>(a)uzimanjem granične vrijednost emisije za svako pojedinačno gorivo i onečišćujuću tvar koja odgovara ukupnoj ulaznoj toplinskoj snazi čitavog uređaja za loženje iz dijela 1. i dijela 2. Priloga V.;</p> <p>(b)utvrđivanjem masene granične vrijednosti emisija za gorivo koje su dobivene množenjem pojedinačne granične vrijednosti emisije iz točke (a) s ulaznom toplinskom snagom koju daje svako gorivo, i dijeljenjem umnoška zbrojem ulaznih toplinskih snaga koje daju sva goriva;</p> <p>(c) zbrajanjem masenih graničnih vrijednosti emisija za gorivo.</p> <p>2. U slučaju uređaja za loženje koji se koriste s više vrsta goriva i koji su obuhvaćeni člankom 30. stavkom 2. te se koriste destilacijskim i preradbenim ostacima od rafiniranja sirove nafte za vlastitu potrošnju, samim ili s drugim gorivima, umjesto graničnih vrijednosti emisije iz stavka 1. mogu se primijeniti sljedeće granične vrijednosti emisije:</p> <p>(a)ako je tijekom rada uređaja za loženje udio doprinosa određujućega goriva u ulaznoj toplinskoj snazi koju stvaraju sva goriva 50 % ili više, graničnu vrijednost emisije iz dijela 1. Priloga V. za određeno gorivo;</p> <p>(b)ako je udio doprinosa određujućega goriva u ulaznoj toplinskoj snazi koju stvaraju sva goriva manji od 50 %, graničnu vrijednost emisije utvrđenu u skladu sa sljedećim koracima:</p> <p>i.uzimanjem graničnih vrijednosti emisije iz dijela 1. Priloga V. za svako korišteno gorivo koje odgovaraju ukupnoj ulaznoj toplinskoj snazi uređaja za loženje;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 5., 93., 95

<p>ii.izračunavanjem granične vrijednosti emisije određujućega goriva tako da se granična vrijednost emisije, određena za to gorivo u skladu s podtočkom i., pomnoži s faktorom dva, te da se od tog umnoška oduzme granična vrijednost emisije korištenoga goriva s najnižom graničnom vrijednosti emisije iz dijela 1. Priloga V. koja odgovara ukupnoj ulaznoj toplinskoj snazi uređaja za loženje;</p> <p>iii.utvrđivanjem granične vrijednosti emisije za svako korišteno gorivo, tako da se granična vrijednost emisije utvrđena u skladu s podtočkom i. i podtočkom ii. pomnoži s ulaznom toplinskom snagom predmetnoga goriva te da se taj umnožak podijeli zbrojem ulaznih toplinskih snaga koje proizvode sva goriva;</p> <p>iv. zbrajanjem graničnih vrijednosti emisija za gorivo koje su utvrđene u skladu s točkom iii.</p> <p>3. U slučaju uređaja za loženje koji se koriste s više vrsta goriva obuhvaćenih člankom 30. stavkom 2., te koji se koriste destilacijskim i preradbenim ostacima od rafiniranja sirove nafte za vlastitu potrošnju, samim ili s drugim gorivima, umjesto graničnih vrijednosti emisije iz stavka 1. ili stavka 2. ovog članka mogu se primijeniti prosječne granične vrijednosti emisije za sumporov dioksid iz dijela 7. Priloga V.</p>			
<p>Članak 41.</p> <p>Provedbena pravila</p> <p>Provedbena pravila donose se u vezi s:</p> <p>(a)utvrđivanjem razdoblja uključivanja i isključivanja iz točke 27. članka 3. i točke 1. dijela 4. Priloga V.; i</p> <p>(b)prijelaznim nacionalnim planovima iz članka 32. te osobito određivanja gornjih granica emisije i s tim povezanog praćenja i izvješćivanja.</p> <p>Ta se provedbena pravila donose u skladu s regulatornim postupkom iz članka 75. stavka 2. Komisija najkasnije do 7. srpnja 2011. daje odgovarajuće prijedloge.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>RH je pristupila EU 1. srpnja 2013.</p>

<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>POSEBNE ODREDBE ZA POSTROJENJA ZA SPALJIVANJE OTPADA I POSTROJENJA ZA SUSPALJIVANJE OTPADA</p> <p>Članak 42.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ovo se poglavlje primjenjuje na postrojenja za spaljivanje otpada i postrojenja za suspaljivanje otpada koja spaljuju ili suspaljuju kruti ili tekući otpad.</p> <p>Ovo se poglavlje ne primjenjuje na postrojenja za uplinjavanje ili pirolizu ako su plinovi koji nastaju kao rezultat te toplinske obrade otpada pročišćeni u toj mjeri da više ne predstavljaju otpad prije spaljivanja te ako emisije koje oni uzrokuju nisu veće od onih koje nastaju kao rezultat spaljivanja prirodnog plina.</p> <p>U smislu ovog poglavlja, postrojenja za spaljivanje otpada i postrojenja za suspaljivanje otpada obuhvaćaju sve linije za spaljivanje ili linije za suspaljivanje, prihvati otpada, skladištenje, objekte za prethodnu obradu na lokaciji, sustave za dovod otpada, goriva i zraka, kotlove, objekte za obradu otpadnih plinova, objekte za obradu ili skladištenje ostataka i otpadne vode na lokaciji, dimnjake, uređaje i sustave za kontrolu spaljivanja ili suspaljivanja, evidentiranje i praćenje uvjeta spaljivanja i suspaljivanja.</p> <p>Ako se u toplinskoj obradi otpada primjenjuju postupci kao što su piroliza, uplinjavanje ili plazma postupak, osim oksidacije, postrojenje za spaljivanje otpada ili postrojenje za suspaljivanje otpada obavlja i postupak termičke obrade i postupak spaljivanja nakon toga.</p> <p>Ako se suspaljivanje otpada vrši tako da osnovna namjena postrojenja nije proizvodnja energije ili proizvodnja materijalnih proizvoda nego toplinska obrada otpada, postrojenje se smatra postrojenjem za spaljivanje otpada.</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zraku iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 5., 128., 130., 131.</p>
<p>2. Ovo se poglavlje ne primjenjuje na sljedeća postrojenja:</p> <p>(a) postrojenja koja obrađuju samo sljedeći otpad:</p> <p>i. otpad iz točke (b) točke 31. članka 3.;</p> <p>ii. radioaktivni otpad;</p> <p>iii. otpad životinjskog podrijetla kako je utvrđeno Uredbom (EZ) br. 1774/2002 Europskog parlamenta i</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)</p>
<p>2. Ovo se poglavlje ne primjenjuje na sljedeća postrojenja:</p> <p>(a) postrojenja koja obrađuju samo sljedeći otpad:</p> <p>i. otpad iz točke (b) točke 31. članka 3.;</p> <p>ii. radioaktivni otpad;</p> <p>iii. otpad životinjskog podrijetla kako je utvrđeno Uredbom (EZ) br. 1774/2002 Europskog parlamenta i</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci PRILOG 18.</p>

<p>Vijeća od 3. listopada 2002. o utvrđivanju zdravstvenih pravila u pogledu nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu namijenjeni prehrani ljudi (35);</p> <p>iv.otpad koji je nastao pri istraživanju i iskorištavanju izvora nafte i plina na postrojenjima na otvorenom moru koji se na tim postrojenjima spaljuje;</p> <p>(b)eksperimentalna postrojenja koja se koriste za istraživanje, razvoj i ispitivanje radi unaprjeđenja postupka spaljivanja i koja godišnje obrađuju manje od 50 tona otpada.</p>			
<p>Članak 43.</p> <p>Definicija ostatka</p> <p>U smislu ovog poglavlja, „ostatak” znači svaki tekući ili kruti otpad koji je proizvelo postrojenje za spaljivanje otpada ili postrojenje za suspaljivanje otpada.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)
<p>Članak 44.</p> <p>Zahtjevi za izdavanje dozvole</p> <p>Zahtjev za izdavanje dozvole za postrojenje za spaljivanje otpada ili postrojenje za suspaljivanje otpada obuhvaća opis mjera koje su predviđene kako bi jamčile ispunjavanje sljedećih zahtjeva:</p> <p>(a)postrojenje je projektirano, opremljeno i održavat će se i raditi tako da se ispune zahtjevi iz ovog poglavlja, vodeći računa o kategorijama otpada koji se spaljuje ili suspaljuje;</p> <p>(b)toplina stvorena tijekom postupka spaljivanja i suspaljivanja, oporabljuje se, koliko god je to izvedivo, s pomoću proizvodnje topline, pare ili energije,</p> <p>(c) ostaci će biti svedeni na najmanju mjeru po količini i štetnosti a, prema potrebi, i reciklirani;</p> <p>(d)odlaganje ostataka koji se ne mogu spriječiti, smanjiti ili reciklirati, provodi se u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i zakonodavstvom Unije.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)

<p>Članak 45.</p> <p>Uvjeti dozvole</p> <p>1. Dozvola obuhvaća sljedeće:</p> <p>(a) popis svih vrsta otpada koji se može obrađivati koristeći se barem vrste otpada iz Europskog popisa otpada koji je uspostavljen Odlukom 2000/532/EZ, ako je moguće, i, prema potrebi, sadrži podatke o količini svake vrste otpada;</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)
<p>(b) ukupni kapacitet postrojenja za spaljivanje ili suspaljivanje otpada;</p> <p>(c) granične vrijednosti za emisije u zrak i vodu;</p> <p>(d) zahtjeve za pH, temperaturu i protok ispuštanja otpadne vode;</p> <p>(e) postupke i učestalost uzorkovanja i mjerenja koje treba koristiti kako bi se poštovali uvjeti postavljeni za praćenje emisije;</p> <p>(f) maksimalno dozvoljeno razdoblje svih tehnički neizbježnih prekida rada, poremećaja ili kvarova uređaja za pročišćavanje ili mjernih uređaja, tijekom kojih emisije u zrak i ispuštanje otpadne vode mogu prijeći propisane granične vrijednosti emisije.</p> <p>2. Osim zahtjeva iz stavka 1., dozvola koja je izdana postrojenju za spaljivanje otpada ili postrojenju za suspaljivanje otpada koje koristi opasni otpad, sadrži sljedeće:</p> <p>(a) popis količina različitih kategorija opasnog otpada koji se može obrađivati;</p> <p>(b) minimalne i maksimalne masene protoke tih opasnih otpada, njihove najniže i maksimalne kalorične vrijednosti i njihov maksimalni sadržaj polikloriranih bifenila, pentaklorfenola, klora, fluora, sumpora, teških metala i ostalih onečišćujućih tvari.</p> <p>3. Države članice mogu popisati kategorije otpada koji je potrebno uključiti u dozvolu a koji se može suspaljivati u određenim kategorijama postrojenja za suspaljivanje otpada.</p> <p>4. Nadležno tijelo periodično ponovno razmatra i prema potrebi ažurira uvjete dozvole.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)

<p>Članak 46.</p> <p>Kontrola emisija</p> <p>1. Otpadni plinovi iz postrojenja za spaljivanje otpada i postrojenja za suspaljivanje otpada kontrolirano se ispuštaju putem dimnjaka čija je visina izračunana na način da se zaštiti zdravlje ljudi i okoliš.</p> <p>2. Emisije u zrak iz postrojenja za spaljivanje otpada i postrojenja za suspaljivanje otpada ne smiju prekoračiti granične vrijednosti emisije koje su utvrđene u dijelu 3. i dijelu 4. Priloga VI. ili su određene u skladu s dijelom 4. tog Priloga.</p> <p>Ako u postrojenju za suspaljivanje otpada udio toplinskog učinka izgaranja opasnog otpada u ukupnom toplinskom učinku nepokretnog izvora prelazi 40 % ili postrojenje suspaljuje neobrađeni miješani komunalni otpad, primjenjuju se granične vrijednosti emisije iz dijela 3. Priloga VI.</p> <p>3. Ispuštanje otpadne vode nastale pročišćavanjem otpadnih plinova u vodeni okoliš ograničava se čim više, a koncentracije onečišćujućih tvari ne smiju prekoračiti granične vrijednosti emisije iz dijela 5. Priloga VI.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 77., 129., 131., 151., 156.
<p>4. Granične se vrijednosti emisije primjenjuju na mjestu gdje se otpadne vode nastale pročišćavanjem otpadnih plinova ispuštaju iz postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada.</p> <p>Ako se otpadne vode nastale pročišćavanjem otpadnih plinova obrađuju izvan postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada, u postrojenju za obradu koje je namijenjeno samo obradi te vrste otpadne vode, na mjestu gdje otpadne vode napuštaju postrojenje za obradu, primjenjuju se granične vrijednosti emisije iz dijela 5. Priloga VI. Ako se otpadna voda nastala pročišćavanjem otpadnih plinova obrađuje zajedno s ostalim izvorima otpadne vode, bilo na lokaciji ili izvan nje, operater vrši odgovarajuće izračune ravnoteže masa koristeći se rezultatima mjerenja iz točke 3. dijela 6. Priloga VI. kako bi odredio razine emisije u konačnom ispuštanju otpadne vode, koja se može pripisati otpadnoj vodi nastaloj pročišćavanjem otpadnih plinova.</p> <p>Otpadna se voda ni pod kojim uvjetima se ne smije razrijeđivati u svrhu poštovanja graničnih vrijednosti emisije iz dijela 5. Priloga VI.</p> <p>5. Lokacije postrojenja za spaljivanje otpada i lokacije postrojenja za suspaljivanje otpada, uključujući i pripadajuće područje za skladištenje otpada, projektiraju se i koriste tako da se spriječi neovlašteno i slučajno</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci PRILOG 18.

<p>ispuštanje bilo kakvih onečišćujućih tvari u tlo, površinsku vodu i podzemne vode.</p> <p>Osigurava se skladišni kapacitet za otjecanje onečišćenih oborinskih voda s lokacije postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada ili za zagađenu vodu nastalu izlijevanjem ili pri gašenju vatre. Skladišni je kapacitet dovoljan kako bi osigurao da se takve vode, gdje je to potrebno, mogu ispitati i obraditi prije ispuštanja.</p> <p>6. Ne dovodeći u pitanje članak 50. stavak 4. točku (c), ako su prekoračene granične vrijednosti emisije, postrojenje za spaljivanje otpada ili postrojenje za suspaljivanje otpada ili pojedinačne peći koje su dio postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada, ni pod kojim uvjetima smije spaljivati otpad najviše 4 sata neprekidno od trenutka prekoračenja.</p> <p>Ukupno trajanje rada u takvim uvjetima ne smije prelaziti 60 sati tijekom 1 godine.</p> <p>Vremensko ograničenje iz drugog podstavka primjenjuje se na one peći koje su povezane s jednim pojedinačnim uređajem za pročišćavanje otpadnih plinova.</p>			
<p>Članak 47.</p> <p>Kvar</p> <p>U slučaju kvara, operater što prije smanjuje rad ili prestaje s radom, sve do ponovnog uspostavljanja normalnog rada.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 151.</p>

<p>Članak 48.</p> <p>Praćenje emisija</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Države članice osiguravaju da se praćenje emisija provodi u skladu s dijelom 6. i dijelom 7. Priloga VI. 2. Ugradnja i rad automatskih mjernih sustava za kontinuirano mjerenje predmet je kontrole i godišnjih kontrolnih testova iz točke 1. dijela 6. Priloga VI. 3. Nadležno tijelo utvrđuje lokaciju točaka uzorkovanja ili mjerenja koji se koriste za praćenje emisija. 4. Svi rezultati praćenja evidentiraju se, obrađuju i prikazuju tako da nadležno tijelo može potvrditi poštovanje uvjeta rada i graničnih vrijednosti emisije koji su sadržani u dozvoli. 5. Čim odgovarajuće mjerne tehnike budu dostupne unutar Unije, Komisija, pomoću delegiranih akata u skladu s člankom 76. i ovisno o uvjetima iz članaka 77. i 78., utvrđuje datum od kojeg se mora provoditi kontinuirano mjerenje emisija teških metala i dioksina te furana u zrak. 		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 6., 151., 152., 153., 156.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci 13., 14.

<p>Članak 49.</p> <p>Poštovanje graničnih vrijednosti emisije</p> <p>Smatra se da se granične vrijednosti emisije za zrak i vodu poštuju ako su ispunjeni uvjeti iz dijela 8. Priloga VI.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 156.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci PRILOG 18.

<p>Članak 50.</p> <p>Uvjeti rada</p> <p>1. Postrojenja za spaljivanje otpada moraju postići takav stupanj izgaranja da se u šljaci i pepelu održava maseni sadržaj ukupnog organski vezanog ugljika manji od 3 % ili gubitak žarenjem manji od 5 % računajući na suhu tvar. Ako je potrebno, koriste se tehnike prethodne obrade otpada.</p> <p>2. Postrojenja za spaljivanje otpada konstruiraju se, opremaju i funkcioniraju tako da plin nastao spaljivanjem otpada, nakon posljednjeg ubrizgavanja zraka za izgaranje, na kontroliran i homogen način te čak i pod najnepovoljnijim uvjetima mora dostići temperaturu od najmanje 850 °C i na toj temeperaturi provesti najmanje dvije sekunde.</p> <p>Postrojenja za suspaljivanje otpada konstruiraju se, opremaju, grade i funkcioniraju tako da plin nastao suspaljivanjem otpada na kontroliran i homogen način, te čak i pod najnepovoljnijim uvjetima, mora dostići temperaturu od najmanje 850 °C i na toj temeperaturi provesti najmanje dvije sekunde.</p> <p>Ako se spaljuje ili suspaljuje opasni otpad s udjelom halogeniranih organskih tvari većim od 1 %, izraženim u obliku klora, temperatura potrebna kako bi se poštovali prvi i drugi podstavak iznosi najmanje 1 100 °C.</p> <p>U postrojenjima za spaljivanje otpada, temperature iz prvog i trećeg podstavka mjere se uz unutarnju stijenku komore za izgaranje. Nadležno tijelo može odobriti mjerenja na drugom reprezentativnom mjestu komore za izgaranje.</p> <p>3. Svaka komora za izgaranje postrojenja za spaljivanje otpada mora biti opremljena najmanje jednim pomoćnim plamenikom. Taj se plamenik automatski uključuje kada temperatura otpadnih plinova nakon zadnjeg dovoda zraka za izgaranje padne ispod temperatura utvrđenih u stavku 2. Također se koristi za vrijeme radnji uključivanja i isključivanja, kako bi se osiguralo zadržavanje tih temperatura čitavo vrijeme tijekom tih radnji te sve dok se u komori za izgaranje nalazi neizgoreni otpad.</p> <p>Pomoćni plamenik ne napaja se gorivom koje može uzrokovati emisije više od onih koje nastaju izgaranjem plinskog ulja kako je utvrđeno člankom 2. stavkom 2. Direktive Vijeća 1999/32/EZ od 26. travnja 1999. o smanjenju sadržaja sumpora u određenim tekućim gorivima (36), ukapljenom plinu ili prirodnom plinu.</p> <p>4. Postrojenja za spaljivanje otpada i postrojenja za suspaljivanje otpada moraju biti opremljena</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)
--	--	---------------	--

<p>automatskim sustavom za sprečavanje unosa otpada u ložište u sljedećim situacijama:</p> <p>(a)prilikom uključivanja, sve dok se ne postigne temperatura iz stavka 2. ovog članka ili temperatura određena u skladu s člankom 51. stavkom 1.;</p> <p>(b)kada temperatura padne ispod temperatura iz stavka 2. ovog članka ili temperatura određena u skladu s člankom 51. stavkom 1.;</p> <p>(c)uvijek kada kontinuirana mjerenja pokažu da je bilo koja granična vrijednost emisije prekoračena zbog poremećaja u radu ili kvara u sustavu obrade otpadnih plinova.</p> <p>5. Sva toplina koju proizvedu postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada oporablja se koliko god je to moguće.</p> <p>6. Infektivni otpad iz zdravstvenih ustanova unosi se direktno u ložište peći bez prethodnog miješanja s drugim kategorijama otpada i direktnog rukovanja njime.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da postrojenjem za spaljivanje otpada i postrojenjem za suspaljivanje otpada rukovodi i njegov rad nadzire fizička osoba koja je nadležna za upravljanje postrojenjem.</p>			
<p>Članak 51.</p> <p>Odobrenje promjene uvjeta rada</p> <p>1. Nadležno tijelo može odobriti uvjete koji se razlikuju od onih iz članka 50. stavaka 1., 2. i 3. i, s obzirom na temperaturu, stavka 4. tog članka i koji su navedeni u dozvoli za određene kategorije otpada ili za određene termičke postupke, pod uvjetom da su ispunjeni ostali zahtjevi ovog Poglavlja. Države članice mogu donijeti</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)</p>

<p>pravila kojima se uređuju ova odobrenja.</p> <p>2. Za postrojenja za spaljivanje otpada, promjena uvjeta rada ne smije uzrokovati veće ostatke ili ostatke s većim sadržajem organskih onečišćujućih tvari u usporedbi s onim ostacima koji se mogu očekivati u skladu s uvjetima iz članka 50. stavaka 1., 2. i 3.</p> <p>3. Emisije ukupnog organskog ugljika i ugljikovog monoksida iz postrojenja za suspaljivanje otpada, ovlaštenih za promjenu uvjeta rada u skladu sa stavkom 1., također moraju poštovati granične vrijednosti emisije iz dijela 3. Priloga VI.</p> <p>Emisije ukupnog organskog ugljika iz kotlova u sklopu postrojenja za suspaljivanje otpada iz industrije celuloze i papira na mjestu proizvodnje koje je radilo i imalo dozvolu prije 28. prosinca 2002. te koje je ovlašteno za promjenu uvjeta rada u skladu sa stavkom 1., također mora poštovati granične vrijednosti emisije iz dijela 3. Priloga VI.</p> <p>4. Države članice Komisiji dostavljaju sve uvjete rada odobrene na temelju stavaka 1., 2. i 3. i rezultata ovjera koje čine dio podataka dostavljenih u skladu sa zahtjevima izvješćivanja iz članka 72.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 111., 114., 149.
<p>Članak 52.</p> <p>Isporuka i prihvrat otpada</p> <p>1. Operater koji upravlja radom postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada poduzima sve potrebne mjere opreza vezane za isporuku i prihvrat otpada, kako bi spriječio ili što je moguće više ograničio onečišćenje zraka, tla, površinskih i podzemnih voda, kao i ostale negativne učinke na okoliš, neugodne mirise i buku, i izravne rizike za zdravlje ljudi.</p> <p>2. Operater utvrđuje masu svake vrste otpada, ako je moguće u skladu s Europskim popisom otpada iz Odluke 2000/532/EZ, prije prihvata otpada u postrojenju za spaljivanje otpada ili u postrojenju za suspaljivanje otpada.</p> <p>3. Prije prihvata opasnog otpada u postrojenju za spaljivanje otpada ili u postrojenju za suspaljivanje otpada, operater prikuplja potrebne podatke o otpadu u smislu provjere poštovanja uvjeta dozvole iz članka 45. stavka 2.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)

<p>Ti podaci sadržavaju sljedeće:</p> <p>(a) sve administrativne podatke o nastajanju otpada, koji su sadržani u dokumentima iz stavka 4. točke (a);</p> <p>(b) fizički i, koliko je god izvedivo, kemijski sastav otpada i sve druge podatke potrebne za procjenu njegove prikladnosti za planirani postupak spaljivanja;</p> <p>(c) opasne karakteristike otpada, tvari s kojima se ne smije miješati i mjere opreza koje treba poduzeti prilikom rukovanja otpadom.</p> <p>4. Prije prihvata opasnog otpada u postrojenju za spaljivanje otpada ili u postrojenju za suspaljivanje otpada, operater provodi barem sljedeće postupke:</p> <p>(a) provjeru dokumenata koje zahtijeva Direktiva 2008/98/EZ i, prema potrebi, onih koje zahtijeva Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (37), te zakonodavstvo o prijevozu opasnih roba;</p> <p>(b) uzimanje reprezentativnih uzoraka, osim ako to nije neprikladno, po mogućnosti prije istovara kako bi se provođenjem kontrola provjerila usklađenost s podacima iz stavka 3. i omogućilo nadležnim tijelima da utvrde prirodu obrađenog otpada.</p> <p>Uzorci iz točke (b) čuvaju se najmanje 1 mjesec nakon spaljivanja ili suspaljivanja predmetnog otpada.</p> <p>5. Nadležno tijelo može odobriti izuzeća od stavaka 2., 3. i 4. postrojenjima za spaljivanje otpada ili postrojenjima za suspaljivanje otpada, koja su dio postrojenja obuhvaćenog poglavljem II. i spaljuju ili suspaljuju samo otpad koji je nastao unutar tog postrojenja.</p>			
<p>Članak 53.</p> <p>Ostaci</p> <p>1. Količina i štetnost ostataka moraju se smanjiti na najmanju moguću mjeru. Ostaci se, prema potrebi, recikliraju izravno u postrojenju ili izvan njega.</p> <p>2. Prijevoz i privremeno skladištenje suhih ostataka u obliku krutih čestica obavljaju se tako da se spriječi rasipanje tih ostataka u okoliš.</p> <p>3. Prije određivanja ruta za odlaganje ili recikliranje ostataka provode se odgovarajuća ispitivanja kako bi se</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)</p>

<p>utvrdile fizičke i kemijske karakteristike i onečišćujući potencijal ostataka. Ta se ispitivanja odnose na ukupni sadržaj vodotopljivih frakcija i frakcija vodotopljivih teških metala.</p>			
<p>Članak 54.</p> <p>Značajna promjena</p> <p>Promjena rada postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada, koje obrađuje samo neopasni otpad, u postrojenje koje je obuhvaćeno poglavljem II., koje uključuje spaljivanje ili suspaljivanje opasnog otpada, smatra se značajnom promjenom.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 5.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)</p>

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 4.
<p>Članak 55.</p> <p>Izvrješćivanje i obavješćivanje javnosti o postrojenjima za spaljivanje otpada i postrojenjima za suspaljivanje otpada</p> <p>1. Zahtjevi za izdavanjem nove dozvole za postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada dostupni su javnosti na jednoj ili više lokacija u odgovarajućem vremenskom razdoblju, kako bi se javnosti omogućilo stavljanje primjedaba na zahtjeve prije nego što nadležno tijelo donese odluku. Ta odluka, uključujući barem kopiju dozvole, i sva naknadna ažuriranja, također mora biti dostupna javnosti.</p> <p>2. Za postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada nazivnog kapaciteta od 2 ili više tona na sat, izvješće iz članka 72. obuhvaća i podatke o radu i praćenju postrojenja i uzima u obzir obavljanje postupka spaljivanja ili suspaljivanja i razinu emisija u zrak i vodu u usporedbi s graničnim vrijednostima emisije. Ti su podaci dostupni javnosti.</p> <p>3. Nadležno tijelo sastavlja popis postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada nazivnog kapaciteta manjeg od 2 tone na sat i stavlja ga na uvid javnosti.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o spaljivanju i suspaljivanju otpada (03.06.2021)
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 159.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 16.
<p>POGLAVLJE V.</p> <p>POSEBNE ODREDBE ZA POSTROJENJA I AKTIVNOSTI KOJI SE KORISTE ORGANSKIM OTAPALIMA</p> <p>Članak 56.</p> <p>Područje primjene</p> <p>Ovo se poglavlje odnosi na aktivnosti koje su navedene u dijelu 1. Priloga VII. i, gdje je primjenjivo, koje dostižu pragove potrošnje iz dijela 2. tog Priloga.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 55. i Prilog 2.
<p>Članak 57.</p> <p>Definicije</p> <p>U smislu ovog poglavlja, vrijede sljedeće definicije:</p> <p>(1) „postojeće postrojenje” znači postrojenje u pogonu na dan 29. ožujka 1999. ili kojem je odobrena dozvola, ili je registrirano prije 1. travnja 2001., ili je operater koji njime upravlja podnio potpuni zahtjev za dozvolu prije 1. travnja 2001., pod uvjetom da je to postrojenje pušteno u rad najkasnije 1. travnja 2002.;</p> <p>(2) „otpadni plinovi” znači konačno plinovito ispuštanje koje sadrži hlapljive organske spojeve ili druge onečišćujuće tvari iz dimnjaka ili opreme za smanjivanje emisije u zrak;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN

<p>(3) „fugitivne emisije” znači sve emisije hlapljivih organskih spojeva u zrak, tlo i vodu, koje se ne nalaze u otpadnim plinovima, kao i otapala koja se nalaze u bilo kojem proizvodu, osim ako nije drukčije navedeno u dijelu 2. Priloga VII.;</p> <p>(4) „ukupne emisije” znači zbroj fugitivnih emisija i emisija u otpadnim plinovima;</p> <p>(5) „pripravak” znači pripravak iz članka 3. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) te osnivanju Europske agencije za kemikalije (38),</p> <p>(6) „ljepilo (adheziv)” znači svaki pripravak, uključujući sva organska otapala ili pripravke koji sadrže organska otapala potrebna za njihovo pravilno nanošenje koji se koristi za spajanje pojedinih dijelova proizvoda;</p> <p>(7) „tiskarska boja (tinta)” znači pripravak, uključujući sva organska otapala ili pripravke koji sadrže organska otapala potrebna za njihovo pravilno nanošenje koji se koristi u tiskarskoj industriji za preslikavanje teksta ili slika na površinu;</p> <p>(8) „lak” znači prozirni premaz;</p> <p>(9) „potrošnja” znači ukupni unos organskih otapala u postrojenje u kalendarskoj godini, ili u bilo kojem 12-mjesečnom razdoblju, od kojeg se oduzimaju svi hlapljivi organski spojevi koji se regeneriraju za ponovnu uporabu;</p> <p>(10) „unos” znači količina organskih otapala i njihova količina u pripravcima koji se koriste prilikom obavljanja aktivnosti, uključujući i otapala koja su reciklirana unutar i izvan postrojenja te koja se broje svaki put kad se koriste radi obavljanja aktivnosti;</p> <p>(11) „ponovna uporaba” znači uporaba organskih otapala oporabljenih iz postrojenja za bilo koju tehničku ili komercijalnu namjenu, uključujući i korištenje kao gorivo, ali isključujući krajnje odlaganje tako oporabljenog organskog otapala kao otpada;</p> <p>(12) „kontrolirani uvjeti” znači uvjeti u kojima postrojenje radi tako da se hlapljivi organski spojevi, koji se oslobađaju uslijed aktivnosti, skupljaju i ispuštaju na kontroliran način kroz dimnjak ili opremu za smanjivanje emisija, pa stoga nisu u potpunosti fugitivni;</p> <p>(13) „uključivanje i isključivanje” znači postupak kojim se neka aktivnost, oprema ili spremnik pokreće ili zaustavlja, odnosno dovodi u stanje rada ili mirovanja; promjenljivi uvjeti rada u pojedinim fazama rada postrojenja ne smatraju se uključivanjem i isključivanjem.</p>			<p>87/17) članak/članci 5.</p>
--	--	--	--

<p>Članak 58.</p> <p>Zamjena opasnih tvari</p> <p>Tvari ili pripravci kojima je zbog sadržaja hlapljivih organskih spojeva svrstanih u kancerogene, mutagene ili toksične za reprodukciju na temelju Uredbe (EZ) br. 1272/2008, dodijeljena ili moraju nositi oznaku upozorenja H340, H350, H350i, H360D ili H360F, zamjenjuju se, u što većoj mjeri i čim prije, manje štetnim tvarima ili pripravcima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 58., 59.
<p>Članak 59.</p> <p>Kontrola emisija</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svako postrojenje poštuje jedno od sljedećeg:</p> <p>(a) emisija hlapljivih organskih spojeva iz postrojenja ne prelazi granične vrijednosti emisije u otpadnim plinovima i granične vrijednosti fugitivne emisije, ili granične vrijednosti ukupne emisije, i ispunjava ostale zahtjeve iz dijela 2. i 3. Priloga VII.;</p> <p>(b) zahtjeve sheme smanjivanja iz dijela 5. Priloga VII., pod uvjetom da je postignuto jednako smanjenje emisije u usporedbi s onim koje je postignuto primjenom graničnih vrijednosti emisije iz točke (a).</p> <p>Države članice u skladu s člankom 72. stavkom 1. izvješćuju Komisiju o napretku u postizanju jednakog smanjenja emisije iz točke (b).</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 58., 59., 60., 61., 63., 65.

<p>2. Odstupajući od odredaba stavka 1. točke (a), ako operater dokaže nadležnom tijelu da za neko postrojenje tehnički i ekonomski nije izvedivo postizanje granične vrijednosti emisije za fugalne emisije, nadležno tijelo može dozvoliti da emisije pređu tu graničnu vrijednost emisije, pod uvjetom da se ne očekuju značajni rizici za zdravlje ljudi i okoliš te da operater nadležnom tijelu dokaže da su korištene najbolje raspoložive tehnike.</p> <p>3. Odstupajući od odredaba stavka 1., za aktivnosti premazivanja obuhvaćene stavkom 8. tablice u dijelu 2. Priloga VII., koje se ne mogu obaviti u kontroliranim uvjetima, nadležno tijelo može dozvoliti da emisije postrojenja ne poštuju zahtjeve iz tog stavka ako operater nadležnom tijelu dokaže da takvo poštovanje nije tehnički i ekonomski izvedivo te da su korištene najbolje raspoložive tehnike.</p> <p>4. Države članice izvješćuju Komisiju o izuzećima iz stavaka 2. i 3. ovog članka u skladu s člankom 72. stavkom 2.</p> <p>5. Emisije hlapljivih organskih spojeva kojima je dodijeljena ili moraju nositi oznaku upozorenja H340, H350, H350i, H360D ili H360F, ili halogenirani hlapljivi organski spojevi kojima je dodijeljena ili moraju nositi oznaku upozorenja H341 ili H351 nadziru se u kontroliranim uvjetima koliko god je to tehnički i ekonomski izvedivo, kako bi se zaštitilo zdravlje ljudi i okoliš, i ne smiju prekoračiti relevantne granične vrijednosti emisije iz dijela 4. Priloga VII.</p> <p>6. Postrojenja u kojima se provode dvije ili više aktivnosti, od kojih svaka prelazi pragove iz dijela 2. Priloga VII.:</p> <p>(a) što se tiče tvari iz stavka 5., ispunjavaju zahtjeve tog stavka za svaku aktivnost pojedinačno;</p> <p>(b) što se tiče ostalih tvari, ili:</p> <p>i. ispunjavaju zahtjeve stavka 1. za svaku aktivnost pojedinačno; ili</p> <p>ii. ukupne emisije hlapljivih organskih spojeva ne prelaze one emisije koje bi bile postignute da je primijenjena podtočka i.</p> <p>7. Poduzimaju se sve odgovarajuće mjere opreza kako bi se smanjile na minimum emisije hlapljivih organskih spojeva prilikom uključivanja i isključivanja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti zraka (NN 127/19) članak/članci 39.
---	--	---------------	---

<p>Članak 60.</p> <p>Praćenje emisija</p> <p>Države članice, bilo navođenjem u uvjetima dozvole ili općim obvezujućim pravilima, osiguravaju da se mjerenja emisija provode u skladu s dijelom 6. Priloga VII.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 62.
<p>Članak 61.</p> <p>Poštovanje graničnih vrijednosti emisije</p> <p>Smatra se da se granične vrijednosti emisije u otpadnim plinovima poštuju ako su ispunjeni uvjeti iz dijela 8. Priloga VII.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 63.

<p>Članak 62.</p> <p>Izvješćivanje o poštovanju</p> <p>Operater, na zahtjev, nadležnom tijelu dostavlja podatke koji mu omogućuju provjeru poštovanja jednog od sljedećeg:</p> <p>(a)graničnih vrijednosti emisije u otpadnim plinovima, graničnih vrijednosti fugitivnih emisija i graničnih vrijednosti ukupnih emisija;</p> <p>(b) zahtjeva sheme smanjivanja iz dijela 5. Priloga VII.;</p> <p>(c) odstupanja koja su odobrena u skladu s člankom 59. stavcima 2. i 3.</p> <p>To može obuhvaćati i plan postupanja s otapalima koji služi za izradu godišnje bilance emisija pripremljen u skladu s dijelom 7. Priloga VII.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 65., 66., 67., 68., 69. i Prilozi 2., 4., 5.
<p>Članak 63.</p> <p>Značajna promjena (rekonstrukcija) postojećih postrojenja</p> <p>1. Promjena maksimalnog unosa mase organskih otapala u postrojenje izraženog kao dnevni prosjek ako postrojenje radi projektiranim kapacitetom, osim prilikom uključivanja i isključivanja i održavanja opreme, smatra se značajnom ako dovodi do povećanja emisija hlapljivih organskih spojeva za više od:</p> <p>(a)25 % za postrojenja u kojima se obavljaju aktivnosti s pragom potrošnje otapala nižim od aktivnosti 1., 3., 4., 5., 8., 10., 13., 16. ili 17. tablice u dijelu 2. Priloga VII. ili ostale aktivnosti iz dijela 2. Priloga VII. te čija je godišnja potrošnja otapala manja od 10 tona;</p> <p>(b) 10 % za sva druga postrojenja.</p> <p>2. Ako se na postojećem postrojenju provodi značajna promjena ili je obuhvaćeno područjem primjene ove Direktive prvi put nakon značajne promjene, taj dio postrojenja na kojem se provodi značajna promjena smatra</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 5., 57.

<p>se ili novim postrojenjem ili postojećim postrojenjem, pod uvjetom da ukupne emisije čitavog postrojenja ne prelaze one emisije do kojih bi došlo da je značajno promijenjeni dio tretiran kao novo postrojenje.</p> <p>3. U slučaju značajne promjene, nadležno tijelo provjerava usklađenost postrojenja sa zahtjevima ove Direktive.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti zraka (NN 127/19) članak/članci 39.
<p>Članak 64.</p> <p>Razmjena podataka o zamjeni organskih otapala</p> <p>Komisija organizira razmjenu podataka s državama članicama, predmetnim industrijama i nevladinim organizacijama koje promiču zaštitu okoliša, o korištenju organskih otapala i njihovim potencijalnim zamjenama i tehnikama koje imaju najmanje potencijalne učinke na zrak, vodu, tlo, ekosustave i zdravlje ljudi.</p> <p>Razmjena podataka organizira se o svim sljedećim stavkama:</p> <p>(a) prikladnosti za uporabu;</p> <p>(b) potencijalnim učincima na zdravlje ljudi, osobito kod profesionalne izloženosti;</p> <p>(c) potencijalnim učincima na okoliš;</p> <p>(d) gospodarskim posljedicama, osobito troškovima i koristima dostupnih opcija.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredbe o Komisiji
<p>Članak 65.</p> <p>Pristup podacima</p> <p>1. Javnosti se stavlja na raspolaganje odluka nadležnog tijela, uključujući barem kopiju dozvole i sva naknadna ažuriranja.</p> <p>Javnosti se stavlja na raspolaganje opća obvezujuća pravila primjenjiva na postrojenja i popis postrojenja na koja se odnosi obveza posjedovanja dozvole i registracije.</p> <p>2. Javnosti se stavlja na raspolaganje rezultati praćenja emisija koji se zahtjevaju u okviru članka 60. i koje</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci

<p>posjeduje nadležno tijelo.</p> <p>3. Primjenjuju se stavci 1. i 2. ovog članka, podložno ograničenjima iz članka 4. stavaka 1. i 2. Direktive 2003/4/EZ.</p>			159.
<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>POSEBNE ODREDBE ZA POSTROJENJA KOJA PROIZVODE TITAN-DIOKSID</p> <p>Članak 66.</p> <p>Područje primjene</p> <p>Ovo se poglavlje primjenjuje na postrojenja koja proizvode titan-dioksid.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 17., 106., 113., 141., 151., 154.-166.

<p>Članak 67.</p> <p>Zabrana odlaganja otpada</p> <p>Države članice zabranjuju odlaganja sljedećeg otpada u bilo koju vodu, more ili ocean:</p> <p>(a) kruti otpad;</p> <p>(b) matične otopine nastale filtracijom nakon hidrolize otopine titanil sulfata iz postrojenja koje primjenjuje sulfatni postupak; uključujući kiseli otpad povezan s takvim otopinama koji sadrži ukupno više od 0,5 % slobodne sumporne kiseline i različitih teških metala te uključujući takve matične otopine koje su razrjeđivane kako bi sadržavale 0,5 % ili manje slobodne sumporne kiseline;</p> <p>(c) otpad iz postrojenja koja primjenjuju postupak dobivanja klorida koji sadrži više od 0,5 % slobodne hidrokloridne kiseline i različitih teških metala, uključujući i takav otpad koji je razrjeđivan kako bi sadržavao 0,5 % ili manje slobodne hidrokloridne kiseline;</p> <p>(d) filtracijske soli, muljevi i tekući otpad nastali obradom (koncentracijom ili neutralizacijom) otpada iz točaka (b) i (c) te koji sadrže različite teške metale, ali ne uključujući neutralizirani i flitrirani ili procijeđeni otpad koji sadrži samo tragove teških metala i koji, prije bilo kakvog razrjeđivanja, ima pH vrijednost iznad 5,5.</p>	<p>Članak 18.</p> <p>...</p> <p>(3)</p> <p>Zabranjeno je potopiti otpad u more.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci PRILOG 19.</p>
<p>Članak 68.</p> <p>Kontrola emisija u vodu</p> <p>Emisije iz postrojenja u vodu ne smiju prekoračiti granične vrijednosti emisije iz dijela 1. Priloga VIII.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci PRILOG 19.</p>

<p>Članak 69.</p> <p>Sprečavanje i kontrola emisija u zrak</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Emisije kapljica kiseline iz postrojenja moraju se sprječavati. 2. Emisije u zrak iz postrojenja ne smiju prekoračiti granične vrijednosti emisije iz dijela 2. Priloga VIII. 		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 41.
<p>Članak 70.</p> <p>Praćenje emisija</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Države članice osiguravaju praćenje emisija u vodu kako bi nadležnom tijelu omogućile provjeru poštovanja uvjeta dozvole i članka 68. 2. Države članice osiguravaju praćenje emisija u zrak kako bi nadležnom tijelu omogućile provjeru poštovanja uvjeta dozvole i članka 69. Takvo praćenje obuhvaća barem praćenje emisija iz dijela 3. Priloga VIII. 3. Praćenje se provodi u skladu s normama Europskog odbora za normizaciju (CEN) ili, ako CEN norme nisu dostupne, s ISO, nacionalnim ili drugim međunarodnim normama koje osiguravaju dobivanje podataka jednake znanstvene kvalitete. 		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o vodama (NN 66/19) članak/članci 66., 68. i 70.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17)

			članak/članci 44.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti zraka (NN 127/19) članak/članci 63.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci 4., 13.,

<p>POGLAVLJE VII.</p> <p>ODBOR, PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 71.</p> <p>Nadležna tijela</p> <p>Države članice određuju nadležna tijela zadužena za provođenje obveza proizašlih iz ove Direktive.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 52., 86., 90., 95., 96., 97., 109., 110., 120., 147., 228.
<p>Članak 72.</p> <p>Izvešćivanje od strane država članica</p> <p>1. Države članice osiguravaju da su Komisiji dostupni svi podaci o provedbi ove Direktive, o reprezentativnim podacima o emisijama i ostalim oblicima onečišćenja, o graničnim vrijednostima emisije, o primjeni najboljih raspoloživih tehnika u skladu s člancima 14. i 15., osobito o odobravanju izuzeća u skladu s člankom 15. stavkom 4., te o napretku ostvarenom u vezi s razvojem i primjenom tehnika u nastajanju u skladu s člankom 27. Države članice osiguravaju dostupnost podataka u elektroničkom obliku.</p> <p>2. Vrsta, oblik i učestalost podataka koji trebaju biti dostupni u skladu sa stavkom 1. utvrđuju se u skladu s regulatornim postupkom iz članka 75. stavka 2. To uključuje određivanje posebnih aktivnosti i onečišćujućih tvari za koje su dostupni podaci iz stavka 1.</p> <p>3. Za sve uređaje za loženje obuhvaćene poglavljem III. ove Direktive, države članice od 1. siječnja 2016. sastavljaju godišnji inventar sumporovog dioksida, dušikovih oksida i emisija krutih čestica i unosa energije.</p> <p>Vodeći računa o pravilima akumulacije iz članka 29., nadležno tijelo za svaki uređaj za loženje prikuplja sljedeće podatke:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci 148.-153.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz

<p>(a) ukupna ulazna toplinska snaga (MW) uređaja za loženje;</p> <p>(b) vrsta uređaja za loženje: kotao, plinska turbina, plinski motor, dizelski motor, drugo (navesti vrstu);</p> <p>(c) datum početka rada uređaja za loženje;</p> <p>(d) ukupne godišnje emisije (tone na godinu) sumporovog dioksida, dušikovih oksida i prašine (kao ukupne krute čestice);</p> <p>(e) broj radnih sati uređaja za loženje;</p> <p>(f) ukupni godišnji unos energije, povezan s neto kaloričnom vrijednosti (TJ godišnje), rastavljen na sljedeće kategorije otpada: ugljen, lignit, biomasa, treset, druga kruta goriva (navesti vrstu), tekuća goriva, prirodni plin, drugi plinovi (navesti vrstu).</p> <p>Komisiji se na zahtjev stavljaju na raspolaganje godišnji podaci o pojedinačnim postrojenjima koji su sadržani u tim popisima.</p> <p>Sažetak popisa stavlja se na raspolaganje Komisiji svake 3 godine u roku od 12 mjeseci od završetka predmetnog trogodišnjeg razdoblja. Ovaj sažetak pokazuje odvojene podatke o uređajima za loženje unutar rafinerija.</p> <p>Komisija stavlja na uvid državama članicama i javnosti sažetak usporedbe i ocjene tih popisa u skladu s Direktivom 2003/4/EZ, u roku od 24 mjeseca od kraja predmetnog trogodišnjeg razdoblja.</p> <p>4. Države članice od 1. siječnja 2016. jednom godišnje Komisiji dostavljaju izvješće o sljedećim podacima:</p> <p>(a) za uređaje za loženje na koje se primjenjuje članak 31., sadržaj sumpora u korištenom domaćem krutom gorivu i postignutu stopu odsumporavanja izraženo u mjesečnom prosjeku za svaki mjesec. Za prvu godinu u kojoj se primjenjuje članak 31., izvješćuje se i o tehničkoj opravdanosti nemogućnosti poštovanja graničnih vrijednosti emisije iz članka 30. stavaka 2. i 3.; i</p> <p>(b) za uređaje za loženje koji ne rade više od 1 500 radnih sati godišnje, izraženo kao petogodišnji pomični prosjek, broj radnih sati godišnje.</p>			<p>nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 99. - 104., 111., 122.- 124.</p>
--	--	--	---

<p>Članak 73.</p> <p>Preispitivanje</p> <p>1. Do 7. siječnja 2016. i svake 3 godine nakon toga, Komisija Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće u kojem preispituje provedbu ove Direktive na temelju podataka iz članka 72.</p> <p>To izvješće sadrži procjenu potreba za djelovanjem Unije putem donošenja ili ažuriranja, na razini čitave Unije, minimalnih zahtjeva za granične vrijednosti emisije i za pravila o praćenju i poštovanju, za aktivnosti unutar opsega zaključaka o NRT-u koji su usvojeni u prethodnom trogodišnjem razdoblju, na temelju sljedećih kriterija:</p> <p>(a) utjecaja predmetnih aktivnosti na okoliš u cjelini; i</p> <p>(b) stanja provedbe najboljih raspoloživih tehnika za predmetne aktivnosti.</p> <p>Ta procjena uzima u obzir mišljenje foruma iz članka 13. stavka 4.</p> <p>Smatra se da poglavlje III. i Prilog V. ovoj Direktivi predstavljaju minimalne zahtjeve na području cijele Unije kad se radi o velikim uređajima za loženje.</p> <p>Izvješće je popraćeno zakonodavnim prijedlogom gdje je to primjereno. Ako se procjenom iz drugog podstavka utvrdi da postoji takva potreba, zakonodavni prijedlog uključuje odredbe kojima se utvrđuju ili ažuriraju, na području čitave Unije, minimalni zahtjevi za granične vrijednosti emisije i za pravila o praćenju i procjeni poštovanja za predmetne aktivnosti.</p> <p>2. Komisija do 31. prosinca 2012. preispituje potrebu za kontrolom emisija nastalih:</p> <p>(a) izgaranjem goriva u postrojenjima ukupne nazivne ulazne toplinske snage ispod 50 MW;</p> <p>(b) intenzivnim uzgojem stoke; i</p> <p>(c) rasipanjem gnojiva.</p> <p>Komisija dostavlja izvješće o rezultatima tog preispitivanja Europskom parlamentu i Vijeću, prema potrebi popraćeno zakonodavnim prijedlogom.</p> <p>3. Komisija do 31. prosinca 2011. izvješćuje Europski parlament i Vijeće o utvrđivanju, u Prilogu I.:</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>nije primjenjivo</p>
---	--	----------------------------------	-------------------------

<p>(a) različitih pragova kapaciteta za uzgoj različitih vrsta peradi, uključujući i poseban slučaj prepelica; (b) pragova kapaciteta za istovremeni uzgoj različitih vrsta životinja unutar istog postrojenja.</p> <p>Komisija dostavlja izvješće o rezultatima tog preispitivanja Europskom parlamentu i Vijeću, prema potrebi popraćeno zakonodavnim prijedlogom.</p>			
<p>Članak 74.</p> <p>Izmjene priloga</p> <p>Kako bi omogućila prilagođivanje odredaba ove Direktive znanstvenom i tehničkom napretku na temelju najboljih raspoloživih tehnika, Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 76. te, ovisno o uvjetima iz članaka 77. i 78. s obzirom na prilagodbu dijela 3. i 4. Priloga V., dijela 2., 6., dijela 7. i 8. Priloga VI. i dijela 5., 6., 7. i 8. Priloga VII., takvom znanstvenom i tehničkom napretku.</p>		Nije potrebno preuzimanje	obveze Komisije
<p>Članak 75.</p> <p>Odborski postupak</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Komisiji pomaže odbor. 2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8. <p>Razdoblje iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi 3 mjeseca.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije primjenjivo

<p>Članak 76.</p> <p>Izvršavanje prijenosa ovlasti</p> <p>1. Komisija se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata iz članka 48. stavka 5. i članka 74. na razdoblje od 5 godina, od 6. siječnja 2011. Komisija sastavlja izvješće s obzirom na delegiranu ovlast, najkasnije 6 mjeseci prije isteka petogodišnjeg razdoblja. Prijenos ovlasti automatski se produžuje na razdoblje jednakog trajanja, osim ako ga Europski parlament ili Vijeće ne opozovu u skladu s člankom 77.</p> <p>2. Čim donese delegirani akt, Komisija o tome istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.</p> <p>3. Komisija se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata pod uvjetima iz članka 77. i 78.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije primjenjivo
<p>Članak 77.</p> <p>Opoziv prijenosa ovlasti</p> <p>1. Europski parlament ili Vijeće mogu u svako doba opozvati prijenos ovlasti iz članka 48. stavka 5. i članka 74.</p> <p>2. Institucija koja je započela interni postupak za odlučivanje hoće li opozvati prijenos ovlasti nastoji u razumnom roku prije donošenja konačne odluke obavijestiti drugu instituciju i Komisiju, navodeći prenesenu ovlast koja bi mogla biti predmetom opoziva te moguće razloge za opoziv.</p> <p>3. Odlukom o opozivu ukida se prijenos ovlasti naveden u toj odluci. Odluka stupa na snagu odmah ili na neki kasniji datum naveden u njoj. Ona ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi. Objavljuje se u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije primjenjivo

<p>Članak 78.</p> <p>Primjedbe na delegirane akte</p> <p>1. Europski parlament i Vijeće mogu u roku od 2 mjeseca od datuma obavješćivanja uputiti primjedbe na delegirani akt.</p> <p>Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća, taj se rok produžuje za 2 mjeseca.</p> <p>2. Ako po isteku roka iz stavka 1. ni Europski parlament ni Vijeće nisu uputili primjedbe na delegirani akt, on se objavljuje u Službenom listu Europske unije i stupa na snagu na datum koji je u njemu naveden.</p> <p>Delegirani se akt može objaviti u Službenom listu Europske unije i stupiti na snagu prije isteka tog roka ako su i Europski parlament i Vijeće Komisiju obavijestili o svojoj namjeri da ne upućuju primjedbe.</p> <p>3. Ako Europski parlament ili Vijeće upute primjedbe na delegirani akt u roku iz stavka 1., on ne stupa na snagu. Institucija koja je uputila primjedbe navodi razloge za svoje primjedbe na delegirani akt.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije primjenjivo
<p>Članak 79.</p> <p>Sankcije</p> <p>Države članice određuju sankcije koje se primjenjuju na kršenje nacionalnih odredaba donesenih u skladu s ovom Direktivom. Tako određene sankcije su učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice Komisiju obavješćuju o tim odredbama do 7. siječnja 2013. te je bez odgađanja obavješćuju i o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.</p>	<p>Članak 166. (1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 200.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba koja:</p> <p>1. ne ispuni obveze određene</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 78/15, 12/18, 118/18) članak/članci članak/članci 258. - 266.

	<p>provedbeni m propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona 2. ne ispunjeni obveze određene provedbeni m propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6.</p>		
--	---	--	--

	<p>ovoga Zakona u utvrđenom roku i 3. ne ispuni obveze određene provedbeni m propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona na propisani način. . (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj</p>		
--	--	--	--

	<p>osobi iz stavka 6. ovoga članka, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna.</p> <p>(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba – obrtnik: ovlašten za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom, vlasnik otpada, posjednik otpada, proizvođač proizvoda, proizvođač otpada, prodavatelj, prijevoznik,</p>		
--	--	--	--

	<p>posrednik, trgovac otpadom, izvoznik, uvoznik, provoznik, ovlaštenik, koncesionar te druga osoba nad kojima je proveden nadzor, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna. (4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba u svojstvu posjednika otpada, vlasnika otpada i druge osobe nad kojom</p>		
--	---	--	--

	<p>je proveden nadzor novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.</p> <p>Članak 41. ... (2) Način rada uključujući pokretanje i prekidanja rada postrojenja za spaljivanje odnosno suspaljivanje otpada, kontrola ulaznog otpada te gospodarenje otpadom koji nastaje u postrojenju za spaljivanje i suspaljivanje</p>		
--	--	--	--

	e otpada propisuje Ministar pravilnikom.		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o vodama (NN 66/19) članak/članci 224.-227.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti zraka (NN 130/11 47/14 61/17) članak/članci 87. - 102.
<p>Članak 80.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i ostale propise potrebne za usklađivanje s člankom 2., člankom 3. točkama (8), (11) do (15), (18) do (23), (26) do (30), (34) do (38) i (41), člankom 4. stavcima 2. i 3., člancima 7., 8. i 10., člankom 11. točkama (e) i (h), člankom 12. stavkom 1. točkama (e) i (h), člankom 13. stavkom 7., člankom 14. stavkom 1. točkom (c) podtočkom ii., člankom 14. stavkom 1. točkama (d), (e), (f) i (h), člankom 14. stavcima 2. do 7., člankom 15. stavcima 2. do 5., člancima 16., 17. i 19., člankom 21. stavcima 2. do 5.,</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije primjenjivo

<p>člancima 22., 23., 24., 27., 28. i 29., člankom 30. stavcima 1., 2., 3., 4., 7. i 8., člancima 31., 32., 33., 34., 35., 36., 38. i 39., člankom 40. stavcima 2. i 3., člancima 42. i 43., člankom 45. stavkom 1., člankom 58., člankom 59. stavkom 5., člankom 63., člankom 65. stavkom 3., člancima 69., 70., 71., 72. i 79., te s prvim podstavkom i točkama 1.1., 1.4., 2.5.(b), 3.1., 4., 5., 6.1.(c), 6.4.(b), 6.10. i 6.11. Priloga I., Prilogom II., točkom 12. Priloga III., Prilogom V., točkom (b) dijela 1., točkama 2.2., 2.4., 3.1. i 3.2. dijela 4., točkama 2.5. i 2.6. dijela 6. i točkom 1.1.(d) dijela 8. Priloga VI., točkom 2. dijela 4., točkom 1. dijela 5., točkom 3. dijela 7. Priloga VII., točkama 1. i 2.(c) dijela 1., točkama 2. i 3. dijela 2. i dijela 3. Priloga VIII. do 7. siječnja 2013.</p> <p>Države članice te mjere primjenjuju od istog datuma.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 81.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>1. Direktive 78/176/EEZ, 82/883/EEZ, 92/112/EEZ, 1999/13/EZ, 2000/76/EZ i 2008/1/EZ kako su izmjenjene aktima iz Priloga IX. dijela A., stavljaju se izvan snage s učinkom od 7. siječnja 2014. ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi s vremenskim ograničenjima za prijenos u nacionalno zakonodavstvo i primjenu direktiva iz Priloga IX. dijela B.</p> <p>2. Direktiva 2001/80/EZ kako je izmijenjena aktima iz Priloga IX. dijela A., stavlja se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2016. ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi s vremenskim ograničenjima za prijenos u nacionalno zakonodavstvo i primjenu Direktiva iz Priloga IX. dijela B.</p> <p>3. Upućivanje na Direktive stavljene izvan snage tumači se kao upućivanje na ovu Direktivu i čita se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga X.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 163.</p>

<p>Članak 82.</p> <p>Prijelazne odredbe</p> <p>1. U vezi s postrojenjima koja obavljaju aktivnosti iz Priloga I. točke 1.1. za aktivnosti ukupne ulazne toplinske snage iznad 50 MW, točaka 1.2. i 1.3, točke 1.4.(a), točaka 2.1. do 2.6, točaka 3.1. do 3.5., točaka 4.1. do 4.6. za aktivnosti koje se odnose na kemijsku obradu, točaka 5.1. i 5.2. za aktivnosti obuhvaćene Direktivom 2008/1/EZ, točke 5.3. (a) i. i ii., točke 5.4., točke 6.1.(a) i (b), točaka 6.2. i 6.3., točke 6.4.(a), točke 6.4.(b) za aktivnosti obuhvaćene Direktivom 2008/1/EZ, točke 6.4.(c) i točaka 6.5. do 6.9., koja su u pogonu i posjeduju dozvolu prije 7. siječnja 2013. ili čiji su operateri podnijeli potpuni zahtjev za dozvolu prije tog datuma, pod uvjetom da su ta postrojenja puštena u rad najkasnije 7. siječnja 2014., države članice primjenjuju zakone i ostale propise donesene u skladu s člankom 80. stavkom 1. od 7. siječnja 2014., osim poglavlja III. i Priloga V.</p> <p>2. U vezi s postrojenjima koja obavljaju aktivnosti iz Priloga I. točke 1.1. za aktivnosti ukupne nazivne ulazne toplinske snage 50 MW, točke 1.4.(b), točaka 4.1. do 4.6. za aktivnosti koje se odnose na proizvodnju biološkom obradom, točaka 5.1. i 5.2. za aktivnosti koje nisu obuhvaćene Direktivom 2008/1/EZ, točke 5.3.(a) podtočke od iii. do v., točke 5.3.(b), točaka 5.5. i 5.6., točke 6.1.(c), točke 6.4.(b) za aktivnosti koje nisu obuhvaćene Direktivom 2008/1/EZ i točaka 6.10. i 6.11., koja su u pogonu prije 7. siječnja 2013., države članice primjenjuju zakone i ostale propise donesene u skladu s ovom Direktivom od 7. srpnja 2015., osim poglavlja III. i IV. i Priloga V. i VI.</p> <p>3. U vezi s uređajima za loženje iz članka 30. stavka 2., države članice od 1. siječnja 2016. primjenjuju zakone i ostale propise donesene u skladu s člankom 80. stavkom 1., kako bi se uskladile s poglavljem III. i Prilogom V.</p> <p>4. U vezi s uređajima za loženje iz članka 30. stavka 3., države članice od 7. siječnja 2013. više ne primjenjuju Direktivu 2001/80/EZ.</p> <p>5. U vezi s uređajima za loženje koji suspaljuju otpad, točka 3.1. dijela 4. Priloga VI. primjenjuje se do:</p> <p>(a) 31. prosinca 2015. za uređaje za loženje iz članka 30. stavka 2.;</p> <p>(b) 6. siječnja 2013. za uređaje za loženje iz članka 30. stavka 3.</p> <p>6. Točka 3.2. dijela 4. Priloga VI. primjenjuje se u vezi s uređajima za loženje koji suspaljuju otpad, od:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 138., 141., 144., 161.
---	--	---------------	---

<p>(a) 1. siječnja 2016. za uređaje za loženje iz članka 30. stavka 2.;</p> <p>(b) 7. siječnja 2013. za uređaje za loženje iz članka 30. stavka 3.</p> <p>7. Članak 58. primjenjuje se od 1. lipnja 2015. Do tog datuma, tvari ili pripravci kojima su zbog sadržaja hlapljivih organskih spojeva svrstanih u kancerogene, mutagene ili toksične za reprodukciju na temelju Uredbe (EZ) br. 1272/2008, dodijeljene oznake upozorenja H340, H350, H350i, H360D ili H360F ili oznake rizika R45, R46, R49, R60 ili R61, ili ih moraju nositi, zamjenjuju se, u što većoj mjeri i čim prije, s manje štetnim tvarima ili pripravcima.</p> <p>8. Članak 59. stavak 5. primjenjuje se od 1. lipnja 2015. Do tog se datuma emisije hlapljivih organskih spojeva kojima su dodijeljene oznake upozorenja H340, H350, H350i, H360D ili H360F ili oznake rizika R45, R46, R49, R60 ili R61, ili ih moraju nositi, ili halogenirani hlapljivi organski spojevi kojima su dodijeljene oznake upozorenja H341 ili H351 ili oznake rizika R40 ili R68, ili ih moraju nositi, nadziru u kontroliranim uvjetima, koliko god je to tehnički i ekonomski izvedivo, kako bi se zaštitili zdravlje ljudi i okoliš, i ne smiju prekoračiti relevantne granične vrijednosti emisije iz dijela 4. Priloga VII.</p> <p>9. Točka 2. dijela 4. Priloga VII. primjenjuje se od 1. lipnja 2015. Do tog se datuma za emisije halogeniranih hlapljivih organskih spojeva kojima su dodijeljene oznake upozorenja H340 ili H351 ili oznake rizika R40 ili R68, ili ih moraju nositi, ako je maseni protok zbroja spojeva zbog kojih je potrebna oznaka upozorenja H341 ili H351 ili oznaka R40 ili R68 veći ili jednak 100 g/h, poštuje granična vrijednost emisije od 20 mg/Nm³. Granična vrijednost emisije odnosi se na maseni zbroj pojedinačnih komponenti.</p>			
<p>Članak 83.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>nije primjenjivo</p>

<p>Članak 84.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>adresati</p>
<p>PRILOG I.</p> <p>Kategorije aktivnosti iz članka 10.</p> <p>Dolje navedene vrijednosti pragova općenito se odnose na proizvodne kapacitete ili proizvode. Ako se nekoliko aktivnosti koje su obuhvaćene istim opisom aktivnosti koji sadrži prag obavlja u istom postrojenju, kapaciteti takvih aktivnosti se zbrajaju. Za aktivnosti gospodarenja otpadom ovaj izračun primjenjuje se na razini aktivnosti 5.1., 5.3.(a) i 5.3.(b).</p> <p>Komisija donosi smjernice o:</p> <p>(a) odnosima između aktivnosti gospodarenja otpadom koje su opisane u ovom Prilogu i onih koje su opisane u prilogima I. i II. Direktivi 2008/98/EZ; i</p> <p>(b) tumačenju izraza „industrijski razmjeri” koji se odnosi na opis aktivnosti kemijske industrije opisane u ovom Prilogu.</p> <p>1. Energetika</p> <p>1.1. Izgaranje goriva u postrojenjima ukupne nazivne ulazne toplinske snage 50 MW ili više</p> <p>1.2. Rafiniranje mineralnih ulja i plina</p> <p>1.3. Proizvodnja koksa</p> <p>1.4. Uplinjavanje ili ukapljivanje:</p> <p>(a) ugljena;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 43. i Prilog I.</p>

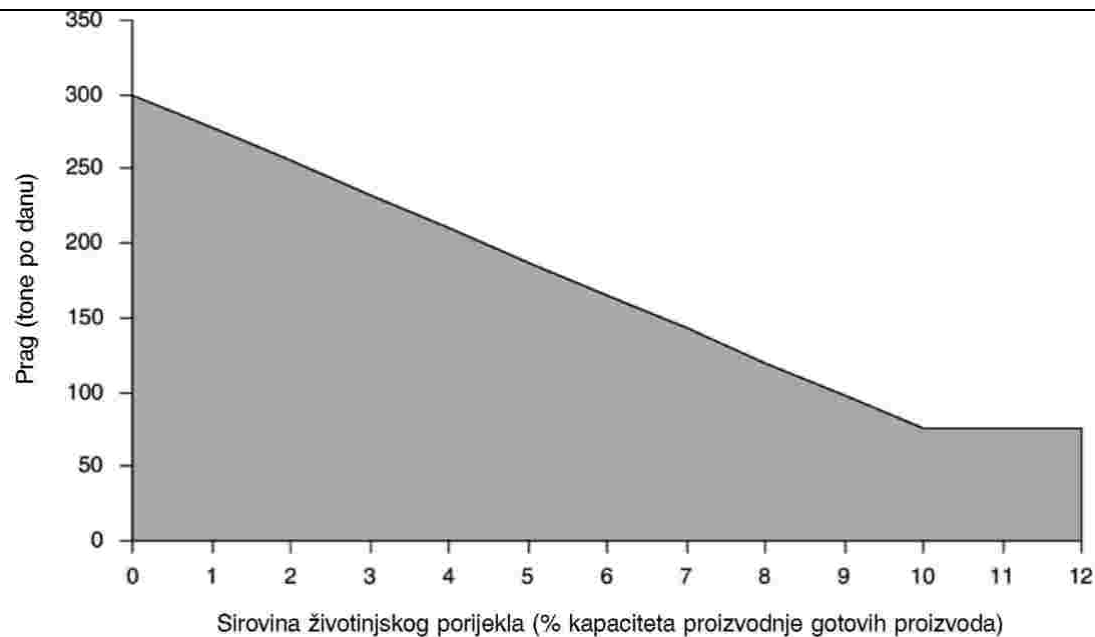
<p>(b) drugih goriva u postrojenjima ukupne nazivne ulazne toplinske snage 20 MW ili više.</p> <p>2. Proizvodnja i prerada metala</p> <p>2.1. Prženje i sinteriranje metalnih ruda (uključujući sulfidne rude)</p> <p>2.2. Proizvodnja sirovog željeza ili čelika (primarno ili sekundarno taljenje), uključujući neprekidno lijevanje, kapaciteta većeg od 2,5 tone na sat</p> <p>2.3. Prerada neobojenih metala:</p> <p>(a) tople valjaonice kapaciteta većeg od 20 tona sirovog čelika na sat;</p> <p>(b) kovačnice s čekićima čija energija prelazi 50 kJ po čekiću, pri čemu primijenjena snaga toplinskog izgaranja prelazi 20 MW;</p> <p>(c) nanošenje zaštitnih prevlaka od staljenih metala, ulaznog kapaciteta većeg od 2 tone sirovog čelika na sat.</p> <p>2.4. Ljevaonice neobojenih metala, proizvodnog kapaciteta većeg od 20 tona na dan.</p> <p>2.5. Prerada obojenih metala:</p> <p>(a) proizvodnja sirovih obojenih metala iz ruda, koncentrata ili sekundarnih sirovina primjenom metalurških, kemijskih ili elektrolitskih postupaka;</p> <p>(b) taljenje, uključujući i legiranje obojenih metala, uključujući oporabljene proizvode i lijevanje u talionicama obojenih metala, kapaciteta taljenja većeg od 4 tone na dan za olovo i kadmij ili većeg od 20 tona na dan za sve druge metale.</p> <p>2.6. Površinska obrada metala ili plastičnih materijala u kojima se primjenjuje elektrolitski ili kemijski postupak, s kadama za obradu zapremine veće od 30 m³</p> <p>3. Industrija minerala</p> <p>3.1. Proizvodnja cementa, vapna i magnezijevog oksida:</p> <p>(a) proizvodnja cementnog klinkera u rotacijskim pećima proizvodnog kapaciteta većeg od 500 tona na dan ili u drugim pećima proizvodnog kapaciteta većeg od 50 tona na dan;</p> <p>(b) proizvodnja vapna u pećima proizvodnog kapaciteta većeg od 50 tona na dan;</p>			
--	--	--	--

<p>(c) proizvodnja magnezijevog oksida u pećima proizvodnog kapaciteta većeg od 50 tona na dan.</p> <p>3.2. Proizvodnja azbesta ili izrada proizvoda na bazi azbesta.</p> <p>3.3. Proizvodnja stakla, uključujući staklena vlakna, kapaciteta taljenja većeg od 20 tona na dan</p> <p>3.4. Taljenje mineralnih tvari, uključujući proizvodnju mineralnih vlakana, kapaciteta taljenja većeg od 20 tona na dan</p> <p>3.5. Izrada keramičkih proizvoda pečenjem, posebno crjepova, opeke, vatrostalne opeke, pločica, kamenine ili porculana, proizvodnog kapaciteta većeg od 75 tona na dan i/ili kapaciteta peći većeg od 4 m³ i gustoće stvrdnjavanja veće od 300 kg/m³ po peći</p> <p>4. Kemijska industrija</p> <p>U smislu ovog odjeljka, proizvodnja u smislu kategorija aktivnosti sadržanih u ovom odjeljku znači industrijski razmjeri proizvodnje tvari ili skupina tvari navedenih u točkama od 4.1. do 4.6. putem kemijske ili biološke obrade.</p> <p>4.1. Proizvodnja organskih kemikalija, kao što su:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) jednostavni ugljikovodici (linearni ili ciklički, zasićeni ili nezasićeni, alifatski ili aromatski); (b) ugljikovodici koji sadrže kisik, kao što su alkohol, aldehidi, ketoni, karboksilne kiseline, esteri i pripravci estera, acetati, eteri, peroksidi, i epoksidne smole; (c) ugljikovodici koji sadrže sumpor; (d) ugljikovodici koji sadrže dušik, kao što su amini, amidi, dušični spojevi, nitro-spojevi ili spojevi nitrata, nitrili, cijanati, izocijanati; (e) ugljikovodici koji sadrže fosfor; (f) halogeni ugljikovodici; (g) organometalni spojevi; (h) plastični materijali (polimeri, sintetska vlakna i vlakna na bazi celuloze); (i) sintetske gume; (j) boje i pigmenti; (k) površinski aktivne tvari i surfaktanti. <p>4.2. Proizvodnja anorganskih kemikalija, kao što su:</p>			
---	--	--	--

<p>(a) plinovi kao što su amonijak, klor ili klorovodik, fluor i fluorovodik, ugljikovi oksidi, sumporni spojevi, dušikovi oksidi, vodik, sumporni dioksid, karbonil klorid;</p> <p>(b) kiseline kao što su kromna kiselina, fluorovodična kiselina, fosforna kiselina, dušična kiselina, klorovodična kiselina, sumporna kiselina, oleum, sumporasta kiselina;</p> <p>(c) baze kao što su amonijev hidroksid, kalijev hidroksid, natrijev hidroksid;</p> <p>(d) soli kao što su amonijev klorid, kalijev klorat, kalijev karbonat, natrijev karbonat, perborat, srebrni nitrat;</p> <p>(e) nemetali, metalni oksidi ili drugi anorganski spojevi, kao što su kalcijev karbid, silicij, silicijev karbid.</p> <p>4.3. Proizvodnja umjetnih gnojiva na bazi fosfora, dušika ili kalija (jednostavna ili složena umjetna gnojiva)</p> <p>4.4. Proizvodnja sredstava za zaštitu bilja ili biocida</p> <p>4.5. Proizvodnja farmaceutskih proizvoda, uključujući intermedijarne proizvode</p> <p>4.6. Proizvodnja eksploziva</p> <p>5. Gospodarenje otpadom</p> <p>5.1. Odlaganje ili uporaba opasnog otpada kapaciteta većeg od 10 tona na dan, uključujući jedan ili više sljedećih postupaka:</p> <p>(a) biološka obrada;</p> <p>(b) fizikalno-kemijska obrada;</p> <p>(c) usitnjavanje ili miješanje prije primjene bilo kojeg drugog postupka navedenog u točkama 5.1. i 5.2.;</p> <p>(d) prepakiranje prije primjene bilo kojeg drugog postupka navedenog u točkama 5.1. i 5.2.;</p> <p>(e) obnavljanje/regeneracija otpadnih otapala;</p> <p>(f) recikliranje/obnavljanje otpadnih anorganskih materijala osim metala i spojeva metala;</p> <p>(g) regeneracija otpadnih kiselina ili lužina;</p> <p>(h) uporaba otpadnih sastojaka koji se koriste za smanjivanje onečišćenja;</p> <p>(i) uporaba otpadnih sastojaka iz katalizatora;</p> <p>(j) ponovna prerada otpadnih ulja ili drugi načini ponovne uporabe otpadnih ulja;</p> <p>(k) iskapanje površinskih bazena.</p> <p>5.2. Odlaganje ili uporaba otpada u postrojenjima za spaljivanje otpada ili u postrojenjima za suspaljivanje otpada:</p>			
--	--	--	--

<p>(a) za neopasni otpad, kapaciteta većeg od 3 tone na sat;</p> <p>(b) za opasni otpad, kapaciteta većeg od 10 tona na dan.</p> <p>(a) Odlaganje neopasnog otpada kapaciteta većeg od 50 tona na dan uključujući jedan ili više sljedećih postupaka, i isključujući postupke obuhvaćene Direktivom Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda (1):</p> <ul style="list-style-type: none"> i. biološka obrada; ii. fizikalno-kemijska obrada; iii. prethodna obrada otpada za spaljivanje ili suspaljivanje; iv. obrada šljake i pepela; v. obrada u drobilicama metalnog otpada, uključujući otpadnu električnu i elektronsku opremu i otpadna vozila i njihove dijelove. <p>(b) Oporaba, ili spoj oporabe i odlaganja, neopasnog otpada kapaciteta većeg od 75 tona po danu, uključujući jedan ili više sljedećih postupaka, i isključujući postupke obuhvaćene Direktivom Vijeća 91/271/EEZ:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. biološka obrada; ii. prethodna obrada otpada za spaljivanje ili suspaljivanje; iii. obrada šljake i pepela; iv. obrada u drobilicama metalnog otpada, uključujući otpadnu električnu i elektronsku opremu i otpadna vozila i njihove dijelove. <p>Ako je jedini postupak obrade otpada anaerobna razgradnja, prag kapaciteta za ovaj postupak iznosi 100 tona na dan.</p> <p>5.4. Odlagališta otpada iz članka 2. točke (g) Direktive Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (2) na koja se odlaže više od 10 tona otpada na dan ili imaju ukupni kapacitet veći od 25 000 tona, osim odlagališta inertnog otpada</p> <p>5.5. Privremeno skladištenje opasnog otpada koji nije obuhvaćen točkom 5.4. i koji čeka na neki od postupaka iz točaka 5.1., 5.2., 5.4. i 5.6., ukupnog kapaciteta većeg od 50 tona, osim privremenog skladištenja, koji čeka sakupljanje, na lokaciji na kojoj je otpad nastao</p> <p>5.6. Podzemno skladištenje opasnog otpada ukupnog kapaciteta većeg od 50 tona</p> <p>6. Druge aktivnosti</p>			
---	--	--	--

<p>6.1. Industrijska postrojenja za proizvodnju:</p> <p>(a) celuloze od drveta ili drugih vlaknastih materijala;</p> <p>(b) papira ili kartona, proizvodnog kapaciteta većeg od 20 tona na dan;</p> <p>(c) jednog ili više sljedećih panela na bazi drveta: ploče od uzdužno polagane iverice (OSB ploče), ploče od iverice ili lesanit ploče proizvodnog kapaciteta većeg od 600 m³ na dan.</p> <p>6.2. Prethodna obrada (postupci kao što su pranje, bijeljenje, merceriziranje) ili bojenje tekstilnih vlakana ili tekstila, pri čemu je kapacitet obrade veći od 10 tona na dan</p> <p>6.3. Štavljenje kože, pri čemu je kapacitet obrade veći od 12 tona gotovih proizvoda na dan</p> <p>(a) Klaonice kapaciteta proizvodnje trupala većeg od 50 tona na dan</p> <p>(b) Obrada i prerada, osim isključivog pakiranja, sljedećih sirovina namijenjenih proizvodnji hrane, bez obzira na to da li su prethodno obrađene:</p> <p>i. samo sirovina životinjskoga podrijetla (osim isključivo iz mlijeka), kapaciteta proizvodnje gotovih proizvoda većeg od 75 tona na dan;</p> <p>ii. samo sirovina biljnog podrijetla, kapaciteta proizvodnje gotovih proizvoda većeg od 300 tona na dan ili 600 tona na dan ako postrojenje radi u razdoblju ne dužem od 90 uzastopnih dana u godini;</p> <p>iii. sirovina životinjskoga i biljnog podrijetla, i u zajedničkim i odvojenim proizvodima, kapaciteta proizvodnje gotovih proizvoda u tonama po danu većeg od:</p> <p>— 75, ako je A jednako 10 ili više; ili,</p> <p>— $[300 - (22,5 \times A)]$ u svim drugim slučajevima,</p> <p>pri čemu je „A” udio sirovine životinjskog porijekla (u postotku težine) u kapacitetu proizvodnje gotovih proizvoda.</p> <p>Ambalaža nije uključena u konačnu težinu proizvoda.</p> <p>Ovaj pododjeljak ne primjenjuje se ako je sirovina isključivo mlijeko.</p>			
--	--	--	--

(c) Obrada i prerada samog mlijeka, pri čemu je dnevni ulaz mlijeka veći od 200 tona po danu (prosječna godišnja vrijednost).

6.5. Odlaganje ili recikliranje životinjskih trupala ili životinjskog otpada, kapaciteta obrade većeg od 10 tona na dan

6.6. Intenzivan uzgoj peradi ili svinja:

- (a) s više od 40 000 mjesta za perad;
- (b) s više od 2 000 mjesta za proizvodnju svinja (više od 30 kg), ili
- (c) s više od 750 mjesta za krmače.

6.7. Površinska obrada tvari, predmeta ili proizvoda u kojima se koriste organska otapala, posebno za apretiranje, tiskanje, premazivanje, odmašćivanje, prevlačenje vodonepropusnim slojem, obradu zatvaranja površinskih pora, bojenje, čišćenje ili impregniranje, kapaciteta potrošnje organskih otapala većeg od 150 kg na sat ili više od 200 tona godišnje

<p>6.8. Proizvodnja ugljika (tvrdo pečenog ugljena) ili elektrografita postupkom spaljivanja ili grafitizacije</p> <p>6.9. Hvatanje CO2 iz struje otpadnih plinova iz postrojenja obuhvaćenih ovom Direktivom u svrhu geološkog skladištenja u skladu s Direktivom 2009/31/EZ</p> <p>6.10. Zaštita drveta i proizvoda od drveta kemikalijama, kapaciteta proizvodnje većeg od 75 m3 na dan, osim isključive zaštite od modrenja</p> <p>6.11. Neovisna obrada otpadnih voda koja nije obuhvaćena Direktivom 91/271/EEZ i koju ispušta postrojenje obuhvaćeno poglavljem II.</p> <hr/> <p>(1) SL L 135, 30.5.1991., str. 40.</p> <p>(2) SL L 182, 16.7.1999., str. 1.</p>			
<p>PRILOG II.</p> <p>Popis onečišćujućih tvari</p> <p>ZRAK</p> <p>1. Sumporov dioksid i drugi sumporni spojevi</p> <p>2. Dušikovi oksidi i drugi dušikovi spojevi</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o standardu kakvoće voda (NN 96/19) članak/članci Prilog 4.</p>

<p>3. Ugljikov monoksid</p> <p>4. Hlapljivi organski spojevi</p> <p>5. Metali i njihovi spojevi</p> <p>6. Krute čestice, uključujući praškaste tvari</p> <p>7. Azbest (suspendirane čestice, vlakna)</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci Prilog II.
<p>8. Klor i njegovi spojevi</p> <p>9. Fluor i njegovi spojevi</p> <p>10. Arsen i njegovi spojevi</p> <p>11. Cijanidi</p> <p>12. Tvari i pripravci za koje je dokazano da imaju kancerogena ili mutagena svojstva ili svojstva koja putem zraka mogu utjecati na reprodukciju</p> <p>13. Poliklorirani dibenzodioksini i poliklorirani dibenzofurani</p> <p>VODA</p> <p>1. Organohalogeni spojevi i tvari koje, u vodenom okružju, mogu tvoriti takve spojeve</p> <p>2. Organofosforni spojevi</p> <p>3. Organokositreni spojevi</p> <p>4. Tvari i pripravci za koje je dokazano da imaju kancerogena ili mutagena svojstva ili svojstva koja putem zraka mogu utjecati na reprodukciju</p> <p>5. Postojani ugljikovodici i postojane organske otrovne tvari koje se akumuliraju u živim organizmima</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci Prilog 1.

<p>6. Cijanidi</p> <p>7. Metali i njihovi spojevi</p> <p>8. Arsen i njegovi spojevi</p> <p>9. Biocidi i proizvodi za zaštitu bilja</p> <p>10. Suspendirani materijali</p> <p>11. Tvari koje doprinose eutrofikaciji (posebno nitrati i fosfati)</p> <p>12. Tvari koje negativno utječu na ravnotežu kisika (i mogu se mjeriti pomoću parametara kao što su BPK, KPK itd.)</p> <p>13. Tvari iz Priloga X. Direktivi 2000/60/EZ</p>			
<p>PRILOG III.</p> <p>Kriteriji za određivanje najboljih raspoloživih tehnika</p> <p>1. korištenje tehnologije koja proizvodi malu količinu otpada;</p> <p>2. korištenje manje opasnih tvari;</p> <p>3. promicanje uporabe i recikliranja tvari koje nastaju i koje se koriste u postupku, i, ako je prikladno, otpada;</p> <p>4. usporedivi postupci, uređaji ili metode rada koje su uspješno iskušane u industrijskim razmjerima;</p> <p>5. tehnološki napredak i promjene u znanstvenim spoznajama i shvaćanjima;</p> <p>6. priroda, učinci i količina predmetnih emisija;</p> <p>7. rokovi za stavljanje u pogon novih ili već postojećih postrojenja;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci Prilog III.</p>

<p>8. vrijeme potrebno za uvođenje najboljih raspoloživih tehnika;</p> <p>9. potrošnja i svojstva sirovina (uključujući vodu) koje se koriste u postupku, kao i njihova energetska učinkovitost;</p> <p>10. potreba da se opći utjecaj emisija na okoliš, kao i njihova opasnost za okoliš, spriječi ili svede na minimum;</p> <p>11. potreba da se spriječe nesreće i da se posljedice za okoliš svedu na minimum;</p> <p>12. informacije koje objavljuju javne međunarodne organizacije.</p>			
<p>PRILOG IV.</p> <p>Sudjelovanje javnosti u donošenju odluka</p> <p>1. Javnost se obavješćuje (javnim priopćenjima ili na druge odgovarajuće načine kao što su elektronički mediji, gdje je dostupno) o sljedećim pitanjima, u ranoj fazi postupka donošenja odluke ili najkasnije čim se podatak bude mogao dostaviti:</p> <p>(a) o podnošenju zahtjeva za dozvolu ili, ovisno o slučaju, o prijedlogu za ažuriranje dozvole ili uvjeta dozvole u skladu s člankom 21., uključujući opis elemenata navedenih u članku 12. stavku 1.;</p> <p>(b) gdje je primjenjivo, o činjenici da odluka ovisi o procjeni nacionalnog ili prekograničnog učinka na okoliš ili o savjetovanju između država članica u skladu s člankom 26.;</p> <p>(c) o nadležnim tijelima koja su odgovorna za donošenje odluka, o onima od kojih se mogu dobiti relevantni podaci, o onima kojima se mogu dostaviti primjedbe ili pitanja, i o vremenskom planu za prenošenje primjedbi ili pitanja;</p> <p>(d) o prirodi mogućih odluka ili, ako se radi o jednoj odluci, o nacrtu odluke;</p> <p>(e) gdje je primjenjivo, o detaljima koji se odnose na prijedlog za ažuriranje dozvole ili uvjeta dozvole;</p> <p>(f) o navođenju vremena i mjesta na kojima će predmetni podaci biti dostupni, ili o načinima na koji će biti dostupni;</p> <p>(g) o detaljima dogovora o sudjelovanju i savjetovanju s javnosti, koji su postignuti u skladu s točkom 5.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se, u odgovarajućim vremenskim okvirima, sljedeći podaci stave na</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o okolišnoj dozvoli (NN 08/14) članak/članci 10., 16., 17., 37.</p>

<p>raspolaganje zainteresiranoj javnosti:</p> <p>(a) u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, glavna izvješća i savjeti upućeni nadležnom tijelu ili tijelima, u vrijeme kada je zainteresirana javnost bila obaviještena u skladu s točkom 1.;</p> <p>(b) u skladu s Direktivom 2003/4/EZ, podaci osim onih iz točke 1., koji su relevantni za odluku u skladu s člankom 5. ove Direktive i koji postaju dostupni tek nakon što je zainteresirana javnost obaviještena u skladu s točkom 1.</p> <p>3. Zainteresirana javnost ima pravo na izražavanje primjedbi i mišljenja nadležnom tijelu, prije donošenja odluke.</p> <p>4. Prilikom donošenja odluke moraju se uzeti u obzir rezultati savjetovanja održanih u skladu s ovim Prilogom.</p> <p>5. Države članice određuju detaljne načine obavješćivanja javnosti (na primjer, putem plakatiranja u određenom radijusu ili objavljivanjem u lokalnim novinama) i savjetovanja sa zainteresiranom javnosti (na primjer putem pismenih podnesaka ili putem javnih anketa). Utvrđuju se razumni vremenski okviri za različite faze, omogućujući dovoljno vremena kako bi se javnost obavijestila te kako bi se zainteresirana javnost pripremila i učinkovito sudjelovala u donošenju odluka vezanih za okoliš, pod uvjetima iz ovog Priloga.</p>																		
<p>PRILOG V.</p> <p>Tehničke odredbe koje se odnose na uređaje za loženje</p> <p>DIO 1.</p> <p>Granične vrijednosti emisije za uređaje za loženje iz članka 30. stavka 2.</p> <p>1. Sve granične vrijednosti emisije izračunavaju se pri temperaturi od 273,15 K, tlaku od 101,3 kPa i nakon korekcije za sadržaj vodene pare u otpadnim plinovima i pri standardnom sadržaju O₂ od 6 % za kruta goriva, 3 % za uređaje za loženje, osim plinskih turbina i plinskih motora koja koriste tekuće i plinovito gorivo, i 15 % za plinske turbine i plinske motore.</p> <p>2. Granične vrijednosti emisije (mg/Nm³) za SO₂ za uređaje za loženje koji se koriste krutim ili tekućim gorivima, osim plinskih turbina i plinskih motora</p> <table border="1" data-bbox="76 1300 1520 1412"> <thead> <tr> <th>Ukupna ulazna toplinska snaga (MW)</th> <th>Ugljen i lignit te druga kruta goriva</th> <th>Biomasa</th> <th>Treset</th> <th>Tekuća goriva</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>50-100</td> <td>400</td> <td>200</td> <td>300</td> <td>350</td> </tr> <tr> <td>100-300</td> <td>250</td> <td>200</td> <td>300</td> <td>250</td> </tr> </tbody> </table>	Ukupna ulazna toplinska snaga (MW)	Ugljen i lignit te druga kruta goriva	Biomasa	Treset	Tekuća goriva	50-100	400	200	300	350	100-300	250	200	300	250		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zraku iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 12., 63., 83., 94., 95., 115. - 118., 120., 121., Prilozi 10., 11., 13., 14., 15., 16.</p>
Ukupna ulazna toplinska snaga (MW)	Ugljen i lignit te druga kruta goriva	Biomasa	Treset	Tekuća goriva														
50-100	400	200	300	350														
100-300	250	200	300	250														

> 300	200	200	200	200											
<p>Na uređaje za loženje koji koriste kruta goriva i za koje je dozvola izdana prije 27. studenoga 2002. ili je operater koji njima upravlja podnio potpuni zahtjev za dozvolu prije tog datuma, pod uvjetom da je uređaj pušten u rad najkasnije 27. studenoga 2003. i da ne radi više od 1 500 radnih sati godišnje izraženo kao petogodišnji pomični prosjek, primjenjuju se granične vrijednosti emisije za SO₂ od 800 mg/Nm³.</p> <p>Na uređaje za loženje koji koriste tekuća goriva i za koje je dozvola izdana prije 27. studenoga 2002. ili je operater koji njima upravlja podnio potpuni zahtjev za dozvolu prije toga datuma, pod uvjetom da je uređaj pušten u rad najkasnije 27. studenoga 2003. i da ne radi više od 1 500 radnih sati godišnje izraženo kao petogodišnji pomični prosjek, primjenjuju se granične vrijednosti emisije za SO₂ od 850 mg/Nm³ ako se radi o postrojenjima čija ukupna ulazna toplinska snaga ne prelazi 300 MW, te 400 mg/Nm³ ako se radi o postrojenjima čija je ukupna ulazna toplinska snaga veća od 300 MW.</p> <p>Na dio uređaja za loženje koji ispušta otpadne plinove kroz jednu ili više odvojenih cijevi unutar zajedničkog dimnjaka, i koji ne radi više od 1 500 radnih sati godišnje izraženo kao petogodišnji pomični prosjek, mogu se primjenjivati granične vrijednosti emisije iz prethodnih dvaju stavaka u vezi s ukupnom ulaznom toplinskom snagom čitavog uređaja za loženje. U takvim slučajevima, emisije kroz svaku od tih cijevi prate se odvojeno.</p> <p>3. Granične vrijednosti emisije (mg/Nm³) za SO₂ za uređaje za loženje koji se koriste plinovitim gorivima, osim plinskih turbina i plinskih motora</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 80%;">Općenito</td> <td style="text-align: right;">35</td> </tr> <tr> <td>Ukapljeni plin</td> <td style="text-align: right;">5</td> </tr> <tr> <td>Niskokalorični plinovi iz koksne peći</td> <td style="text-align: right;">400</td> </tr> <tr> <td>Niskokalorični plinovi iz visoke peći</td> <td style="text-align: right;">200</td> </tr> </table> <p>Na uređaje za loženje koji koriste niskokalorične plinove iz uplinjavanja preradbenih ostataka iz rafinerije za koje je dozvola izdana prije 27. studenoga 2002. ili je operater koji njima upravlja podnio potpuni zahtjev za dozvolu prije toga datuma, pod uvjetom da je uređaj pušten u rad najkasnije 27. studenoga 2003., primjenjuje se granična vrijednost emisije za SO₂ od 800 mg/Nm³.</p> <p>4. Granične vrijednosti emisije (mg/Nm³) za NO_x za uređaje za loženje koji se koriste krutim ili tekućim gorivima, osim plinskih turbina i plinskih motora</p>								Općenito	35	Ukapljeni plin	5	Niskokalorični plinovi iz koksne peći	400	Niskokalorični plinovi iz visoke peći	200
Općenito	35														
Ukapljeni plin	5														
Niskokalorični plinovi iz koksne peći	400														
Niskokalorični plinovi iz visoke peći	200														

Ukupna ulazna toplinska snaga (MW)	Ugljen i lignit te druga kruta goriva	Biomasa i treset	Tekuća goriva			
50-100	300	300	450			
	450 u slučaju izgaranja lignita u prahu					
100-300	200	250	200 (1)			
> 300	200	200	150 (1)			
<p>Na uređaje za loženje u kemijskim postrojenjima koji koriste tekuće ostatke iz proizvodnje kao nekomercijalno gorivo za vlastitu potrošnju, čija ukupna ulazna toplinska snaga ne prelazi 500 MW i za koje je dozvola izdana prije 27. studenoga 2002. ili je operater koji njima upravlja podnio potpuni zahtjev za dozvolu prije tog datuma, pod uvjetom da je uređaj pušten u rad najkasnije 27. studenoga 2003., primjenjuje se granična vrijednost emisije za NOx od 450 mg/Nm³.</p>						
<p>Na uređaje za loženje koji se koriste krutim ili tekućim gorivima, čija ukupna ulazna toplinska snaga ne prelazi 500 MW i za koje je dozvola izdana prije 27. studenoga 2002. ili je operater koji njima upravlja podnio potpuni zahtjev za dozvolu prije tog datuma, pod uvjetom da je uređaj pušten u rad najkasnije 27. studenoga 2003., i koji ne radi više od 1 500 radnih sati godišnje izraženo kao petogodišnji pomični prosjek, primjenjuje se granična vrijednost emisije za NOx od 450 mg/Nm³.</p>						
<p>Na uređaje za loženje koji koriste kruta goriva, čija je ukupna ulazna toplinska snaga veća od 500 MW i za koje je dozvola izdana prije 1. srpnja 1987. i koji ne rade više od 1 500 radnih sati godišnje izraženo kao petogodišnji pomični prosjek, primjenjuje se granična vrijednost emisije za NOx od 450 mg/Nm³.</p>						
<p>Na uređaje za loženje koji koriste tekuća goriva, čija je ukupna ulazna toplinska snaga veća od 500 MW i za koje je dozvola izdana prije 27. studenoga 2002. ili je operater koji njima upravlja podnio potpuni zahtjev za dozvolu prije toga datuma, pod uvjetom da je uređaj pušten u rad najkasnije 27. studenoga 2003., i koji ne radi više od 1 500 radnih sati godišnje izraženo kao petogodišnji pomični prosjek, primjenjuje se granična vrijednost emisije za NOx od 400 mg/Nm³.</p>						
<p>Na dio uređaja za loženje koji ispušta otpadne plinove kroz jednu ili više odvojenih cijevi unutar zajedničkog dimnjaka, i koji ne radi više od 1 500 radnih sati godišnje izraženo kao petogodišnji pomični prosjek, mogu se primjenjivati granične vrijednosti emisije iz prethodna tri stavka u vezi s ukupnom ulaznom toplinskom snagom čitavog uređaja za loženje. U takvim slučajevima, emisije kroz svaku od tih cijevi prate se odvojeno.</p>						

5. Na plinske turbine (uključujući plinske turbine s kombiniranim ciklusom (CCGT)) koje koriste lake i srednje destilate kao tekuća goriva, primjenjuje se granična vrijednost emisije za NO_x od 90 mg/Nm³ i za CO od 100 mg/Nm³.

Plinske turbine za izvanredne (hitne) slučajeve koje rade manje od 500 radnih sati godišnje, nisu obuhvaćene graničnim vrijednostima emisije iz ove točke. Operater voditi evidenciju o broju sati rada takvog postrojenja.

6. Granične vrijednosti emisije (mg/Nm³) za NO_x i CO za uređaje za loženje koji se koriste plinovitim gorivima

	NO _x	CO
Uređaji za loženje koji se koriste prirodnim plinom, osim plinskih turbina i plinskih motora	100	100
Uređaji za koženje koji se koriste plinom iz visoke peći, plinom iz koksne peći ili niskokaloričnim plinovima iz uplinjavanja preradbenih ostataka iz rafinerije, osim plinskih turbina i plinskih motora	200 <u>(5)</u>	—
Uređaji za loženje koji se koriste drugim plinovima, osim plinskih turbina i plinskih motora	200 <u>(5)</u>	—
Plinske turbine (uključujući CCGT), koje se kao gorivom koriste prirodnim plinom <u>(2)</u>	50 <u>(3)</u> <u>(4)</u>	100
Plinske turbine (uključujući CCGT), koje se kao gorivom koriste drugim plinovima	120	—
Plinski motori	100	100

Za plinske turbine (uključujući CCGT), granične vrijednosti emisije za NO_x i CO iz tablice koja se nalazi u ovoj točki primjenjuju se samo za opterećenja iznad 70 %.

Za plinske turbine (uključujući CCGT) za koje je dozvola izdana prije 27. studenoga 2002. ili je operater koji njima upravlja podnio potpuni zahtjev za dozvolu prije toga datuma, pod uvjetom da je turbina puštena u rad najkasnije 27. studenoga 2003., i koja ne radi više od 1 500 radnih sati godišnje izraženo kao petogodišnji pomični prosjek, granična vrijednost emisije za NO_x iznosi 150 mg/Nm³ ako se koristi prirodni plin, i 200 mg/Nm³ ako se koriste drugi plinovi ili tekuća goriva.

Na dio plinske turbine koji ispušta otpadne plinove kroz jednu ili više odvojenih cijevi unutar zajedničkog dimnjaka, i koji ne radi više od 1 500 radnih sati godišnje izraženo kao petogodišnji pomični prosjek, mogu se primjenjivati granične vrijednosti emisije iz prethodnog stavka u vezi s ukupnom nazivnom ulaznom toplinskom snagom čitavog postrojenja. U takvim slučajevima, emisije kroz svaku od tih cijevi prate se odvojeno.

Plinske turbine i plinski motori za izvanredne (hitne) slučajeve koji rade manje od 500 radnih sati godišnje, nisu obuhvaćeni graničnim vrijednostima emisije iz ove točke. Operater takvih postrojenja dužan je evidentirati utrošene radne sate.

7. Granične vrijednosti emisije (mg/Nm³) za krute čestice za uređaje za loženje koji se koriste krutim ili tekućim gorivima, osim plinskih turbina i plinskih motora

Ukupna ulazna toplinska snaga (MW)	Ugljen i lignit te druga kruta goriva	Biomasa i treset	Tekuća goriva (6)
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

8. Granične vrijednosti emisije (mg/Nm³) za krute čestice za uređaje za loženje koji se koriste plinovitim gorivima, osim plinskih turbina i plinskih motora

Općenito	5
Plin iz visoke peći	10
Plinovi proizvedeni u industriji čelika koji se mogu drugdje koristiti	30

DIO 2.

Granične vrijednosti emisije za uređaje za loženje iz članka 30. stavka 3.

1. Sve granične vrijednosti emisije izračunavaju se pri temperaturi od 273,15 K, tlaku od 101,3 kPa i nakon korekcije za sadržaj vodene pare u otpadnim plinovima i pri standardnom sadržaju O₂ od 6 % za kruta goriva, 3 % za uređaje za loženje, osim plinskih turbina i plinskih motora koji se koriste tekućim i plinovitim gorivom, i 15 % za plinske turbine i plinske motore.

U slučaju plinske turbine s kombiniranim ciklusom s dodatnim plamenikom, standardni sadržaj O₂ može odrediti nadležno tijelo vodeći računa o posebnim karakteristikama predmetnog postrojenja.

2. Granične vrijednosti emisije (mg/Nm³) za SO₂ za uređaje za loženje koji se koriste krutim ili tekućim gorivima, osim plinskih turbina i plinskih motora

Ukupna ulazna	Ugljen i lignit te druga kruta goriva	BiomasaTreset	Tekuća
---------------	---------------------------------------	---------------	--------

toplinska snaga (MW)				goriva			
50-100	400	200	300	350			
100-300	200	200	300	200			
> 300	150	150	150	150	250 u slučaju izgaranja u fluidiziranom sloju		
	200 u slučaju izgaranja u cirkulirajućem fluidiziranom sloju		200 u slučaju izgaranja u fluidiziranom sloju				
3. Granične vrijednosti emisije (mg/Nm ³) za SO ₂ za uređaje za loženje koji se koriste plinovitim gorivima, osim plinskih turbina i plinskih motora							
Općenito				35			
Ukapljeni plin				5			
Niskokalorični plinovi iz koksne peći				400			
Niskokalorični plinovi iz visoke peći				200			
4. Granične vrijednosti emisije (mg/Nm ³) za NO _x za uređaje za loženje koji se koriste krutim ili tekućim gorivima, osim plinskih turbina i plinskih motora							
Ukupna ulazna toplinska snaga (MW)	Ugljen i lignit te druga kruta goriva	Biomasa i treset	Tekuća goriva				
50-100	300	250	300				
100-300	400 u slučaju izgaranja lignita u prahu 200	200	150				
> 300	150	150	100				
	200 u slučaju izgaranja lignita u prahu						
5. Za plinske turbine (uključujući CCGT) koje koriste lake i srednje destilate kao tekuća goriva, primjenjuje se granična vrijednost emisije za NO _x od 50 mg/Nm ³ i za CO od 100 mg/Nm ³ .							
Plinske turbine za izvanredne (hitne) slučajeve koje rade manje od 500 radnih sati godišnje nisu obuhvaćene graničnim vrijednostima emisije iz ove točke. Operater takvih postrojenja dužan je evidentirati utrošene radne							

sate.

6. Granične vrijednosti emisije (mg/Nm³) za NO_x i CO za uređaje za loženje koji se koriste plinovitim gorivima

	NO _x	CO
Uređaji za loženje, osim plinskih turbina i plinskih motora	100	100
Plinske turbine (uključujući CCGT)	50 (7)	100
Plinski motori	75	100

Za plinske turbine (uključujući CCGT), granične vrijednosti emisije za NO_x i CO iz ove točke primjenjuju se samo za opterećenja iznad 70 %.

Plinske turbine i plinski motori za izvanredne (hitne) slučajeve koji rade manje od 500 radnih sati godišnje, nisu obuhvaćeni graničnim vrijednostima emisije iz ove točke. Operater takvih postrojenja dužan je evidentirati utrošene radne sate.

7. Granične vrijednosti emisije (mg/Nm³) za krute čestice za uređaje za loženje koji se koriste krutim ili tekućim gorivima, osim plinskih turbina i plinskih motora

Ukupna ulazna toplinska snaga (MW)	
50-300	20
> 300	10
	20 za biomasu i treset

8. Granične vrijednosti emisije (mg/Nm³) za krute čestice za uređaje za loženje koji se koriste plinovitim gorivima, osim plinskih turbina i plinskih motora

Općenito	5
Plin iz visoke peći	10
Plinovi proizvedeni u industriji čelika koji se mogu drugdje koristiti	30

DIO 3.

Praćenje emisije

1. Kontinuirano se mjere koncentracije SO₂, NO_x i krutih čestica u otpadnim plinovima iz svakog uređaja za loženje ukupne ulazne toplinske snage 100 MW ili više.

Kontinuirano se mjeri koncentracija CO u otpadnim plinovima iz svakog uređaja za loženje koji se koristi plinovitim gorivima, ukupne ulazne toplinske snage 100 MW ili više.

2. Nadležno tijelo može odlučiti da nije potrebno kontinuirano mjerenje iz točke 1. i to u sljedećim slučajevima:

- (a) za uređaje za loženje čiji je životni vijek manji od 10 000 radnih sati;
- (b) za SO₂ i krute čestice iz uređaja za loženje koji koriste prirodni plin;
- (c) za SO₂ iz uređaja za loženje koji koriste ulje s poznatim udjelom sumpora u slučajevima gdje ne postoji oprema za odsumporavanje;
- (d) za SO₂ iz uređaja za loženje koji koriste biomasu ako operater može dokazati da emisije SO₂ ni pod kojim uvjetima ne mogu biti više od propisanih graničnih vrijednosti emisije.

3. Ako nije potrebno kontinuirano mjerenje, zahtijevaju se mjerenja SO₂, NO_x, krutih čestica, a kod plinskih turbina također i CO, najmanje svakih 6 mjeseci.

4. Za uređaje za loženje koji se koriste ugljenom ili lignitom, emisije ukupne žive mjere se najmanje jednom godišnje.

5. Kao alternativa mjerenjima SO₂ i NO_x iz točke 3., za utvrđivanje emisija SO₂ i NO_x mogu se koristiti drugi postupci, provjereni i odobreni od nadležnog tijela. Takvi se postupci koriste predmetnim CEN normama ili, ako CEN norme nisu dostupne, koriste se ISO, nacionalnim ili drugim međunarodnim normama koje osiguravaju dobivanje podataka jednake znanstvene kvalitete.

6. Nadležno tijelo obavješćuje se o značajnim promjenama u vrsti goriva koje se koristi ili u načinu rada postrojenja. Nadležno tijelo odlučuje odgovaraju li i dalje zahtjevi praćenja iz točke 1. do točke 4. ili ih je potrebno prilagoditi.

7. Kontinuirana mjerenja koja se provode u skladu s točkom 1. uključuju mjerenja volumnog udjela kisika, temperature, tlaka i sadržaja vodene pare u otpadnim plinovima. Ako je uzorak otpadnog plina osušen prije analize emisije, nije potrebno kontinuirano mjerenje sadržaja vodene pare u otpadnim plinovima.

8. Uzorkovanje i analiza predmetnih onečišćujućih tvari i mjerenje parametara postupka, kao i osiguranje kvalitete automatiziranih mjernih sustava i referentnih metoda mjerenja za kalibriranje tih sustava, provode se u skladu s relevantnim CEN normama. Ako CEN norme nisu dostupne, primjenjuju se ISO, nacionalne ili druge međunarodne norme koje osiguravaju dobivanje podataka jednake znanstvene kvalitete.

Automatizirani mjerni sustavi podložni su kontroli pomoću paralelnih mjerenja referentnim metodama, najmanje jednom godišnje.

Operater obavještuje nadležno tijelo o rezultatima provjere automatskih mjernih sustava.

9. Na razini granične vrijednosti emisije, vrijednosti 95 %-tnog intervala pouzdanosti jednog izmjerenog rezultata ne smije prelaziti sljedeće postotke graničnih vrijednosti emisije:

Ugljikov monoksid	10 %
Sumporov dioksid	20 %
Dušikovi oksidi	20 %
Krute čestice	30 %

10. Provjerene srednje satne i dnevne vrijednosti određuju se tako da se od izmjerenih važećih srednjih satnih vrijednosti oduzme vrijednost intervala pouzdanosti iz točke 9.

Dan u kojem više od tri srednje satne vrijednosti nisu prihvatljive zbog neispravnog funkcioniranja ili održavanja automatskog mjernog sustava proglašava se nevažećim. Ako je tijekom godine više od deset dana proglašeno nevažećim zbog takvih situacija, nadležno tijelo od operatera zahtijeva da poduzme odgovarajuće mjere za poboljšanje pouzdanosti automatiziranog mjernog sustava.

11. U slučaju uređaja koji moraju poštovati stope odsumporavanja iz članka 31., sadržaj sumpora u gorivu koji se koristi u uređaju za loženje, također se redovito prati. Nadležna tijela obavještuju se o značajnim promjenama u vrsti goriva koje se koristi.

DIO 4.

Procjena poštovanja graničnih vrijednosti emisije

1. U slučaju kontinuiranih mjerenja, smatra se da su udovoljene granične vrijednosti emisije iz dijela 1. i 2., ako ocjena rezultata mjerenja pokaže da su za radne sate u jednoj kalendarskoj godini ispunjeni svi sljedeći

uvjeti:

- (a) nijedna provjerena mjesečna srednja vrijednost ne prelazi relevantne granične vrijednosti emisije iz dijela 1. i 2.;
- (b) nijedna provjerena srednja dnevna vrijednost ne prelazi 110 % relevantnih graničnih vrijednosti emisije iz dijela 1. i 2.;
- (c) u slučajevima uređaja za loženje koji se sastoje samo od kotlova koji koriste ugljen, ukupne ulazne toplinske snage manje od 50 MW, nijedna provjerena srednja dnevna vrijednost ne prelazi 150 % relevantnih graničnih vrijednosti emisije iz dijela 1. i 2.;
- (d) 95 % svih provjerenih srednjih satnih vrijednosti tijekom godine ne prelazi 200 % relevantnih graničnih vrijednosti emisije iz dijela 1. i 2.

Provjerene srednje vrijednosti određuju se kako je utvrđeno u točki 10. dijela 3.

U smislu izračunavanja srednjih vrijednosti emisije, ne uzimaju se u obzir vrijednosti izmjerene tijekom razdoblja iz članka 30. stavaka 5. i 6. i članka 37., kao ni tijekom razdoblja uključivanja u rad i isključivanja postrojenja.

2. Ako se ne traže kontinuirana mjerenja, smatra se da se poštuju granične vrijednosti emisije iz dijela 1. i 2., ako rezultati svake od serija mjerenja ili drugih postupaka definiranih i utvrđenih u skladu s pravilima koja su donijela nadležna tijela ne prelaze granične vrijednosti emisije.

DIO 5.

Minimalna stopa odsumporavanja

1. Minimalna stopa odsumporavanja za uređaje za loženje iz članka 30. stavka 2.

Ukupna ulazna toplinska snaga (MW)	Minimalna stopa odsumporavanja Postrojenja za koje je dozvola izdana prije 27. studenoga 2002. ili je operator koji njima upravlja podnio potpuni zahtjev za dozvolu prije toga datuma, pod uvjetom da je postrojenje pušteno u rad najkasnije 27. studenoga 2003.	Ostala postrojenja
50-100	80 %	92 %
100-300	90 %	92 %
> 300	96 % (8)	96 %

2. Minimalna stopa odsumporavanja za uređaje za loženje iz članka 30. stavka 3.

Ukupna ulazna toplinska snaga (MW)	Minimalna stopa odsumporavanja
50-100	93 %
100-300	93 %
> 300	97 %

DIO 6.

Poštovanje stope odsumporavanja

Minimalne stope odsumporavanja iz dijela 5. ovog Priloga primjenjuju se kao srednja mjesečna granična vrijednost.

DIO 7.

Srednje granične vrijednosti emisije za uređaje za loženje koji koriste više vrsta goriva unutar rafinerije

Srednje granične vrijednosti emisije (mg/Nm³) SO₂ za uređaje za loženje koji koriste više vrsta goriva unutar rafinerije, osim plinskih turbina i plinskih motora, koji se koriste destilacijskim i preradbenim ostacima od rafiniranja sirove nafte za vlastitu potrošnju, same ili s drugim gorivima:

- (a) za uređaje za loženje za koje je dozvola izdana prije 27. studenoga 2002. ili su operateri koji njima upravljaju podnijeli potpuni zahtjev za dozvolu prije tog datuma, pod uvjetom da je uređaj pušten u rad najkasnije 27. studenoga 2003.: 1 000 mg/Nm³;
- (b) za ostale uređaje za loženje: 600 mg/Nm³.

Te granične vrijednosti emisije izračunavaju se pri temperaturi od 273,15 K, tlaku od 101,3 kPa i nakon korekcije za sadržaj vodene pare u otpadnim plinovima i pri standardnom sadržaju O₂ od 6 % za kruta goriva i 3 % za tekuća i plinovita goriva.

(1) Granična vrijednost emisije iznosi 450 mg/Nm³ za izgaranje destilacijskih i preradbenih ostataka od

prerade sirove nafte za vlastitu potrošnju u uređajima za loženje čija ukupna ulazna toplinska snaga ne prelazi 500 MW i za koje je dozvola izdana prije 27. studenoga 2002. ili je operater koji njima upravlja podnio potpuni zahtjev za dozvolu prije toga datuma, pod uvjetom da je uređaj pušten u rad najkasnije 27. studenoga 2003.

(2) Prirodni plin je metan koji nastaje u prirodnim uvjetima s najviše 20 % (volumni udio) inertnih i drugih sastavnih djelova.

(3) GVE je 75 mg/Nm³ u sljedećim slučajevima, gdje se stupanj djelovanja plinske turbine utvrđuje u skladu s uvjetima opterećenja prema ISO normama:

- i. kod plinskih turbina koje se koriste u kombiniranim sustavima za proizvodnju toplinske i električne energije i čiji je ukupan učinak veći od 75 %;
- ii. kod plinskih turbina koje se koriste u kombiniranom ciklusu proizvodnje i čiji je ukupni prosječni godišnji električni učinak veći od 55 %;
- iii. kod plinskih turbina za mehaničke pogone.

(4) kod plinskih turbina s jednim ciklusom, koje nisu obuhvaćene nijednom od kategorija navedenih u okviru napomene (2), ali s učinkom većim od 35 % - utvrđeno u skladu s uvjetima opterećenja prema ISO normama - granična vrijednost emisije za NO_x iznosi $50x\eta/35$ pri čemu je η stupanj iskorištenja plinske turbine utvrđen u skladu s uvjetima opterećenja prema ISO normama, izražen kao postotak.

(5) 300 mg/Nm³ za uređaje za loženje čija ukupna ulazna toplinska snaga ne prelazi 500 MW i za koje je dozvola izdana prije 27. studenoga 2002. ili je operater koji njima upravlja podnio potpuni zahtjev za dozvolu prije toga datuma, pod uvjetom da je uređaj pušten u rad najkasnije 27. studenoga 2003.

(6) Granična vrijednost emisije iznosi 50 mg/Nm³ za izgaranje destilacijskih i preradbenih ostataka od prerade sirove nafte za vlastitu potrošnju u uređajima za loženje za koje je dozvola izdana prije 27. studenoga 2002. ili je operater koji njima upravlja podnio potpuni zahtjev za dozvolu prije toga datuma, pod uvjetom da je uređaj pušten u rad najkasnije 27. studenoga 2003.

(7) Kod plinskih turbina s jednim ciklusom, učinka većeg od 35 % - utvrđeno u skladu s uvjetima opterećenja prema ISO normama - granična vrijednost emisije za NO_x iznosi $50x\eta/35$ pri čemu je η stupanj iskorištenja plinske turbine, utvrđen u skladu s uvjetima opterećenja prema ISO normama, izražen kao postotak

<p>(8) Za uređaje za loženje koji koriste naftonosni škriljevac, minimalna stopa odsumporavanja iznosi 95 %.</p>			
<p>PRILOG VI.</p> <p>Tehničke odredbe koje se odnose na postrojenja za spaljivanje otpada i postrojenja za suspaljivanje otpada</p> <p>DIO 1.</p> <p>Definicije</p> <p>U smislu ovog Priloga, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „postojeće postrojenje za spaljivanje otpada” znači jedno od sljedećih postrojenja za spaljivanje otpada:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. postrojenje koje je bilo u pogonu i posjedovalo dozvolu u skladu s primjenjivim zakonodavstvom Unije, prije 28. prosinca 2002.; ii. postrojenje koje je bilo ovlašteno ili registrirano za spaljivanje otpada i koje je posjedovalo dozvolu izdanu prije 28. prosinca 2002. u skladu s primjenjivim zakonodavstvom Unije, pod uvjetom da je postrojenje pušteno u rad najkasnije 28. prosinca 2003.; iii. postrojenje koje je, s obzirom na nadležno tijelo, bilo predmetom potpunog zahtjeva za odobrenje prije 		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 133., 134., 135. - 150., 151. -155., 156.</p>

<p>28. prosinca 2002., pod uvjetom da je postrojenje pušteno u rad najkasnije 28. prosinca 2004.; (b), „novo postrojenje za spaljivanje otpada” znači sva postrojenja za spaljivanje otpada koja nisu obuhvaćena točkom (a).</p> <p>DIO 2.</p> <p>Faktori ekvivalentne toksičnosti za dibenzo-p-dioksine i dibenzofurane</p> <p>Za određivanje ukupne koncentracije dioksina i furana, masena koncentracija sljedećih dibenzo-p-dioksina i dibenzofurana prije zbrajanja množi se sljedećim faktorima ekvivalentne toksičnosti:</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th style="width: 80%;"></th> <th style="text-align: right;">Faktori ekvivalentne toksičnosti</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>2,3,7,8 - Tetraklordibenzodioksin (TCDD)</td><td style="text-align: right;">1</td></tr> <tr><td>1,2,3,7,8 - Pentaklordibenzodioksin (PeCDD)</td><td style="text-align: right;">0,5</td></tr> <tr><td>1,2,3,4,7,8 - Heksaklordibenzodioksin (HxCDD)</td><td style="text-align: right;">0,1</td></tr> <tr><td>1,2,3,6,7,8 - Heksaklordibenzodioksin (HxCDD)</td><td style="text-align: right;">0,1</td></tr> <tr><td>1,2,3,7,8,9 - Heksaklordibenzodioksin (HxCDD)</td><td style="text-align: right;">0,1</td></tr> <tr><td>1,2,3,4,6,7,8 - Heptaklordibenzodioksin (HpCDD)</td><td style="text-align: right;">0,01</td></tr> <tr><td>Oktaklordibenzodioksin (OCDD)</td><td style="text-align: right;">0,001</td></tr> <tr><td>2,3,7,8 - Tetraklordibenzofuran (TCDF)</td><td style="text-align: right;">0,1</td></tr> <tr><td>2,3,4,7,8 - Pentaklordibenzofuran (PeCDF)</td><td style="text-align: right;">0,5</td></tr> <tr><td>1,2,3,7,8 - Pentaklordibenzofuran (PeCDF)</td><td style="text-align: right;">0,05</td></tr> <tr><td>1,2,3,4,7,8 - Heksaklordibenzofuran (HxCDF)</td><td style="text-align: right;">0,1</td></tr> <tr><td>1,2,3,6,7,8 - Heksaklordibenzofuran (HxCDF)</td><td style="text-align: right;">0,1</td></tr> <tr><td>1,2,3,7,8,9 - Heksaklordibenzofuran (HxCDF)</td><td style="text-align: right;">0,1</td></tr> <tr><td>2,3,4,6,7,8 – Heksaklordibenzofuran (HxCDF)</td><td style="text-align: right;">0,1</td></tr> <tr><td>1,2,3,4,6,7,8 - Heptaklordibenzofuran (HpCDF)</td><td style="text-align: right;">0,01</td></tr> <tr><td>1,2,3,4,7,8,9 - Heptaklordibenzofuran (HpCDF)</td><td style="text-align: right;">0,01</td></tr> <tr><td>Oktaklordibenzofuran (OCDF)</td><td style="text-align: right;">0,001</td></tr> </tbody> </table> <p>DIO 3.</p> <p>Granične vrijednosti emisije u zrak za postrojenja za spaljivanje otpada</p> <p>1. Sve granične vrijednosti emisije izračunavaju se pri temperaturi od 273,15 K, tlaku od 101,3 kPa i nakon</p>		Faktori ekvivalentne toksičnosti	2,3,7,8 - Tetraklordibenzodioksin (TCDD)	1	1,2,3,7,8 - Pentaklordibenzodioksin (PeCDD)	0,5	1,2,3,4,7,8 - Heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1	1,2,3,6,7,8 - Heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1	1,2,3,7,8,9 - Heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1	1,2,3,4,6,7,8 - Heptaklordibenzodioksin (HpCDD)	0,01	Oktaklordibenzodioksin (OCDD)	0,001	2,3,7,8 - Tetraklordibenzofuran (TCDF)	0,1	2,3,4,7,8 - Pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,5	1,2,3,7,8 - Pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,05	1,2,3,4,7,8 - Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1	1,2,3,6,7,8 - Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1	1,2,3,7,8,9 - Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1	2,3,4,6,7,8 – Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1	1,2,3,4,6,7,8 - Heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01	1,2,3,4,7,8,9 - Heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01	Oktaklordibenzofuran (OCDF)	0,001		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci Prilog 18.</p>
	Faktori ekvivalentne toksičnosti																																						
2,3,7,8 - Tetraklordibenzodioksin (TCDD)	1																																						
1,2,3,7,8 - Pentaklordibenzodioksin (PeCDD)	0,5																																						
1,2,3,4,7,8 - Heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1																																						
1,2,3,6,7,8 - Heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1																																						
1,2,3,7,8,9 - Heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1																																						
1,2,3,4,6,7,8 - Heptaklordibenzodioksin (HpCDD)	0,01																																						
Oktaklordibenzodioksin (OCDD)	0,001																																						
2,3,7,8 - Tetraklordibenzofuran (TCDF)	0,1																																						
2,3,4,7,8 - Pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,5																																						
1,2,3,7,8 - Pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,05																																						
1,2,3,4,7,8 - Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1																																						
1,2,3,6,7,8 - Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1																																						
1,2,3,7,8,9 - Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1																																						
2,3,4,6,7,8 – Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1																																						
1,2,3,4,6,7,8 - Heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01																																						
1,2,3,4,7,8,9 - Heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01																																						
Oktaklordibenzofuran (OCDF)	0,001																																						

korekcije za sadržaj vodene pare u otpadnim plinovima.		
Standardne vrijednosti su pri 11 % kisika u otpadnim plinovima, osim u slučaju spaljivanja mineralnog otpadnog ulja iz točke 3. članka 3. Direktive 2008/98/EZ, kada je standardna vrijednost pri 3 % kisika, i u slučajevima iz točke 2.7. dijela 6.		
1.1. Srednje dnevne granične vrijednosti emisije za sljedeće onečišćujuće tvari (mg/Nm ³)		
Ukupne praškaste tvari (krute čestice)		10
Organske tvari u obliku plina i pare, izražene kao ukupni organski ugljik (TOC)		10
Vodikov klorid (HCl)		10
Vodikov fluorid (HF)		1
Sumporov dioksid (SO ₂)		50
Dušikov monoksid (NO) i dušikov dioksid (NO ₂), izraženi kao NO ₂ za postojeća postrojenja za spaljivanje otpada nazivnog kapaciteta većeg od 6 tona na sat, ili za nova postrojenja za spaljivanje otpada		200
Dušikov monoksid (NO) i dušikov dioksid (NO ₂), izraženi kao NO ₂ za postojeća postrojenja za spaljivanje otpada nazivnog kapaciteta 6 tona na sat ili manje		400
1.2. Srednje polusatne granične vrijednosti emisije za sljedeće onečišćujuće tvari (mg/Nm ³)		
	(100 %)	(97 %)
	A	B
Ukupne praškaste tvari (krute čestice)	30	10
Organske tvari u obliku plina i pare, izražene kao ukupni organski ugljik (TOC)	20	10
Vodikov klorid (HCl)	60	10
Vodikov fluorid (HF)	4	2
Sumporov dioksid (SO ₂)	200	50
Dušikov monoksid (NO) i dušikov dioksid (NO ₂), izraženi kao NO ₂ za postojeća postrojenja za spaljivanje otpada nazivnog kapaciteta većeg od 6 tona na sat, ili za nova postrojenja za spaljivanje otpada	400	200
1.3. Srednje granične vrijednosti emisije (mg/Nm ³) za sljedeće teške metale tijekom razdoblja uzorkovanja u trajanju od najmanje 30 minuta a najviše 8 sati		
Kadmij i njegovi spojevi, izraženo kao kadmij (Cd)	Ukupno: 0,05	

<p>Talij i njegovi spojevi, izraženo kao talij (Tl)</p> <p>Živa i njezini spojevi, izraženo kao živa (Hg) 0,05</p> <p>Antimon i njegovi spojevi, izraženo kao antimon (Sb) Ukupno: 0,5</p> <p>Arsen i njegovi spojevi, izraženo kao arsen (As)</p> <p>Olovo i njegovi spojevi, izraženo kao olovo (Pb)</p> <p>Krom i njegovi spojevi, izraženo kao krom (Cr)</p> <p>Kobalt i njegovi spojevi, izraženo kao kobalt (Co)</p> <p>Bakar i njegovi spojevi, izraženo kao bakar (Cu)</p> <p>Mangan i njegovi spojevi, izraženo kao mangan (Mn)</p> <p>Nikal i njegovi spojevi, izraženo kao nikal (Ni)</p> <p>Vanadij i njegovi spojevi, izraženo kao vanadij (V)</p> <p>Ove srednje vrijednosti obuhvaćaju i emisije teških metala, kao i njihovih spojeva u obliku plina i pare.</p> <p>1.4. Srednje granične vrijednosti emisije (mg/Nm³) za dioksine i furane tijekom razdoblja uzorkovanja u trajanju od najmanje 6 sati a najviše 8 sati. Granična vrijednost emisije odnosi se na ukupnu koncentraciju dioksina i furana izračunanu u skladu s dijelom 2.</p> <p>Dioksini i furani 0,1</p> <p>1.5. Granične vrijednosti emisije (mg/Nm³) za ugljikov monoksid (CO) u otpadnim plinovima:</p> <p>(a) 50 kao srednja dnevna vrijednost;</p> <p>(b) 100 kao srednja polusatna vrijednost;</p> <p>(c) 150 kao srednja 10-minutna vrijednost.</p> <p>Nadležno tijelo može odobriti izuzeće od graničnih vrijednosti emisije iz ove točke za postrojenja za spaljivanje otpada koja koriste tehnologiju fluidiziranog sloja, pod uvjetom da dozvola propisuje graničnu vrijednost emisije za ugljikov monoksid (CO) manju od 100 mg/Nm³ kao srednju satnu vrijednost.</p> <p>2. Granične vrijednosti emisije primjenjive u uvjetima opisanim u članku 46. stavcima 6. i članku 47.</p> <p>Ukupna koncentracija praškastih tvari u emisijama u zrak iz postrojenja za spaljivanje otpada ni u kojem slučaju ne smije prelaziti 150 mg/Nm³, izraženo kao polusatni prosjek. Ne smiju se prelaziti granične vrijednosti emisije u zrak za TOC i CO iz točaka 1.2. i 1.5.(b).</p>			
--	--	--	--

3. Države članice mogu propisati pravila za odobravanje izuzeća predviđenih u ovome dijelu.

DIO 4.

Utvrđivanje graničnih vrijednosti emisije u zrak za postrojenja za suspaljivanje otpada

1. Sljedeća formula (pravilo miješanja) primjenjuje se uvijek ako specifična granična vrijednost emisije „C” nije utvrđena u tablici u ovom dijelu.

Granična vrijednost emisije za svaku predmetnu onečišćujuću tvar i CO u otpadnom plinu koji je nastao suspaljivanjem otpada izračunava se na sljedeći način:

$$\frac{V_{\text{otpad}} \times C_{\text{otpad}} + V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}}}{V_{\text{otpad}} + V_{\text{proc}}} = C$$

V_{otpad}:volumen otpadnog plina nastalog spaljivanjem samo otpada, koji je određen prema otpadu koji je u dozvoli za rad postrojenja naveden kao otpad koji ima najmanju kaloričnu vrijednost uz standardne uvjete iz ove Direktive.

Ako se koristi opasni otpad a nastala toplina pri izgaranju takvog otpada iznosi manje od 10 % ukupno oslobođene topline u postrojenju, V_{otpad} se mora izračunati iz one količine otpada koja bi, da se spaljuje, davala 10 % oslobođene topline pri istoj ukupnoj oslobođenoj toplini;

C_{otpad}:granične vrijednosti emisije za postrojenja za spaljivanje otpada, utvrđene u dijelu 3.

V_{proc} :volumen otpadnog plina koji nastaje u procesu rada postrojenja uključujući izgaranje odobrenoga goriva koje se uobičajeno koristi u nepokretnom izvoru (isključujući otpad), određen prema udjelu kisika pri kojem emisija mora biti standardizirana prema zakonodavstvu Unije ili nacionalnom zakonodavstvu. Ako ne postoji zakonodavstvo za ovu vrstu postrojenja, mora se koristiti stvarni udio kisika u otpadnom plinu, bez razrjeđivanja dodatnim zrakom koji nije potreban za odvijanje procesa.

C_{proc} :granične vrijednosti emisije utvrđene u ovom dijelu za određene industrijske aktivnosti ili, ako takve vrijednosti ne postoje, granične vrijednosti emisije postrojenja koje su usklađene s nacionalnim zakonima i ostalim propisima za takva postrojenja kada ona koriste uobičajeno odobreno gorivo (bez otpada). Ako ne postoje takve mjere, primjenjuju se granične vrijednosti emisije iz dozvole. Ako ne postoje takve vrijednosti iz dozvole, primjenjuju se stvarne masene koncentracije.

C :ukupna granična vrijednost emisije pri udjelu kisika kakav je utvrđen u ovom dijelu za određene industrijske aktivnosti i određene onečišćujuće tvari ili, ako ne postoje takve vrijednosti, ukupne

granične vrijednosti emisije koje zamjenjuju granične vrijednosti emisije koje su utvrđene u posebnim priložima ovoj Direktivi. Ukupni sadržaj kisika, koji zamjenjuje standardni sadržaj kisika, izračunava se na temelju gornjeg sadržaja uzimajući u obzir parcijalne volumene.

Sve granične vrijednosti emisije izračunavaju se pri temperaturi od 273,15 K, tlaku od 101,3 kPa i nakon i nakon korekcije za sadržaj vodene pare u otpadnim plinovima.

Države članice mogu propisati pravila za odobravanje izuzeća iz ovog dijela.

2. Posebne odredbe za suspaljivanje otpada kod tehnološkog procesa dobivanja cementa

2.1. Granične vrijednosti emisije iz točke 2.2. i točke 2.3. primjenjuju se kao srednje dnevne vrijednosti za ukupnu praškastu tvar, HCl, HF, NO_x, SO₂ i TOC (za kontinuirana mjerenja), kao srednje vrijednosti tijekom razdoblja uzorkovanja u trajanju od najmanje 30 minuta a najviše 8 sati za teške metale, i kao srednje vrijednosti tijekom razdoblja uzorkovanja u trajanju od najmanje 6 sati a najviše 8 sati za dioksine i furane.

Sve vrijednosti su standardne pri 10 % kisika.

Srednje polusatne vrijednosti potrebne su samo u smislu izračunavanja srednjih dnevnih vrijednosti.

2.2. C - ukupne granične vrijednosti emisije (mg/Nm³ osim za dioksine i furane) za sljedeće - onečišćujuće tvari

Onečišćujuća tvar	C
Ukupna praškasta tvar	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 <u>(1)</u>
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksini i furani (mg/Nm ³)	0,1

2.3. C - ukupne granične vrijednosti emisije (mg/Nm³) za SO₂ i TOC

Onečišćujuća tvar	C
-------------------	---

SO2				50			
TOC				10			
Nadležno tijelo može odobriti odstupanje od graničnih vrijednosti emisije iz ove točke u slučajevima kada TOC i SO2 nisu nastali suspaljivanjem otpada.							
2.4. C - ukupne granične vrijednosti emisije za CO							
Nadležno tijelo može odrediti granične vrijednosti emisije za CO.							
3. Posebne odredbe za uređaje za loženje koji suspaljuju otpad							
3.1. Cproc izražen kao dnevne prosječne vrijednosti (mg/Nm3) na snazi do datuma iz članka 82. stavka 5.							
Za određivanje ukupne ulazne toplinske snage uređaja za loženje primjenjuje se pravilo akumulacije iz članka 29. Srednje polusatne vrijednosti potrebne su samo u smislu izračunavanja srednjih dnevnih vrijednosti.							
Cproc za kruta goriva, osim biomase (sadržaj O2 iznosi 6 %):							
Onečišćujuće tvari	< 50 MWt	50 - 100 MWt	100 do 300 MWt	> 300 MWt			
SO2	—	850	200	200			
NOx	—	400	200	200			
Krute čestice	50	50	30	30			
Cproc za biomasu (sadržaj O2 iznosi 6 %):							
Onečišćujuće tvari	< 50 MWt	50 - 100 MWt	100 do 300 MWt	> 300 MWt			
SO2	—	200	200	200			
NOx	—	350	300	200			
Krute čestice	50	50	30	30			
Cproc za tekuća goriva (sadržaj O2 iznosi 3 %):							
Onečišćujuće tvari	< 50 MWt	50 - 100 MWt	100 do 300 MWt	> 300 MWt			
SO2	—	850	400 do 200	200			

			(linearno smanjenje sa 100 na 300 MWt)	
NOx	—	400	200	200
Krute čestice	50	50	30	30
3.2. Cproc izražen kao srednje dnevne vrijednosti (mg/Nm ³) na snazi do datuma iz članka 82. stavka 6.				
Za određivanje ukupne ulazne toplinske snage uređaja za loženje primjenjuje se pravilo akumulacije iz članka 29. Srednje polusatne vrijednosti potrebne su samo u smislu izračunavanja srednjih dnevnih vrijednosti.				
3.2.1. Cproc za uređaje za loženje iz članka 30. stavka 2., osim plinskih turbina i plinskih motora				
Cproc za kruta goriva, osim biomase (sadržaj O ₂ iznosi 6 %):				
Onečišćujuća tvar	< 50 MWt	50 - 100 MWt	100 do 300 MWt	> 300 MWt
SO ₂	—	400 za treset: 300	200	200
NOx	—	300	200	200
Krute čestice	50	za lignit u prahu: 400 30	25	20
			za treset: 20	
Cproc za biomasu (sadržaj O ₂ iznosi 6 %):				
Onečišćujuća tvar	< 50 MWt	50 do 100 MWt	100 do 300 MWt	> 300 MWt
SO ₂	—	200	200	200
NOx	—	300	250	200
Krute čestice	50	30	20	20
Cproc za tekuća goriva (sadržaj O ₂ iznosi 3 %):				
Onečišćujuća tvar	< 50 MWt	50 do 100 MWt	100 do 300 MWt	> 300 MWt
SO ₂	—	350	250	200
NOx	—	400	200	150
Krute čestice	50	30	25	20

3.2.2. Cproc za uređaje za loženje iz članka 30. stavka 3., osim plinskih turbina i plinskih motora

Cproc za kruta goriva, osim biomase (sadržaj O2 iznosi 6 %):

Onečišćujuća tvar	< 50 MWt	50 - 100 MWt	100 do 300 MWt	> 300 MWt
SO ₂	—	400	200	150
		za treset: 300	za treset: 300, osim u slučaju izgaranja u fluidiziranom sloju: 250	za izgaranje u cirkulirajućem ili tlačnom fluidiziranom sloju ili, u slučaju izgaranja treseta, za sva izgaranja u fluidiziranom sloju: 200
NO _x	—	300	200	150
		za treset: 250		za izgaranje lignita u prahu: 200
Krute čestice	50	20	20	10
				za treset: 20

Cproc za biomasu (sadržaj O2 iznosi 6 %):

Onečišćujuća tvar	< 50 MWt	50 do 100 MWt	100 do 300 MWt	> 300 MWt
SO ₂	—	200	200	150
NO _x	—	250	200	150
Krute čestice	50	20	20	20

Cproc za tekuća goriva (sadržaj O2 iznosi 3 %):

Onečišćujuća tvar	< 50 MWt	50 do 100 MWt	100 do 300 MWt	> 300 MWt
SO ₂	—	350	200	150
NO _x	—	300	150	100
Krute čestice	50	20	20	10

3.3. C - ukupne granične vrijednosti emisije za teške metale (mg/Nm³) izražene kao srednje vrijednosti

tijekom razdoblja uzorkovanja od najmanje 30 minuta, a najviše 8 sati (sadržaj O ₂ iznosi 6 % za kruta goriva i 3 % za tekuća goriva)				
Onečišćujuće tvari	C			
Cd + Tl	0,05			
Hg	0,05			
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5			
3.4. C - ukupna granična vrijednost emisije (mg/Nm ³) za dioksine i furane izražena kao srednja vrijednost mjerena tijekom razdoblja uzorkovanja od najmanje 6 sati, a najviše 8 sati (sadržaj O ₂ iznosi 6 % za kruta goriva i 3 % za tekuća goriva)				
Onečišćujuća tvar	C			
Dioksini i furani	0,1			
4. Posebne odredbe za postrojenja za suspaljivanje otpada u industrijskim sektorima koja nisu obuhvaćena točkama 2. i 3. ovog dijela				
4.1. C - ukupna granična vrijednost emisije (mg/Nm ³) za dioksine i furane izražena kao srednja vrijednost mjerena tijekom razdoblja uzorkovanja od najmanje 6 sati, a najviše 8 sati				
Onečišćujuća tvar	C			
Dioksini i furani	0,1			
4.2. C - ukupne granične vrijednosti emisije (mg/Nm ³) za teške metale izražene kao prosječna vrijednost tijekom razdoblja uzorkovanja od najmanje 30 minuta, a najviše 8 sati:				
Onečišćujuće tvari	C			
Cd + Tl	0,05			
Hg	0,05			
DIO 5.				
Granične vrijednosti emisije za ispuštanja otpadnih voda nastalih kao rezultat pročišćavanja otpadnih plinova				
Onečišćujuće tvari	Granične vrijednosti emisije za nefiltrirane uzorke			

	(mg/l osim za dioksine i furane)			
1. Ukupne suspendirane krute tvari u skladu s definicijom iz Priloga I. Direktivi 91/271/EEZ	(95 %)	(100 %)		
	30	45		
2. Živa i njezini spojevi, izraženo kao živa (Hg)	0,03			
3. Kadmij i njegovi spojevi, izraženo kao kadmij (Cd)	0,05			
4. Talij i njegovi spojevi, izraženo kao talij (Tl)	0,05			
5. Arsen i njegovi spojevi, izraženo kao arsen (As)	0,15			
6. Olovo i njegovi spojevi, izraženo kao olovo (Pb)	0,2			
7. Krom i njegovi spojevi, izraženo kao krom (Cr)	0,5			
8. Bakar i njegovi spojevi, izraženo kao bakar (Cu)	0,5			
9. Nikal i njegovi spojevi, izraženo kao nikal (Ni)	0,5			
10. Cink i njegovi spojevi, izraženo kao cink (Zn)	1,5			
11. Dioksini i furani	0,3 ng/l			
DIO 6.				
Praćenje emisija				
1. Tehnike mjerenja				
1.1. Mjerenja za utvrđivanje koncentracija onečišćujućih tvari u zraku i vodi provode se tako da budu reprezentativna.				
1.2. Uzorkovanje i analize svih onečišćujućih tvari, uključujući i dioksine i furane, kao i osiguranje kvalitete automatiziranih mjernih sustava i referentnih metoda mjerenja za umjeravanje tih sustava, provode se u skladu s CEN normama. Ako CEN norme nisu dostupne, primjenjuju se ISO, nacionalne ili druge međunarodne norme koje osiguravaju dobivanje podataka jednake znanstvene kvalitete. Automatizirani mjerni sustavi podložni su kontroli pomoću paralelnih mjerenja referentnim metodama, najmanje jednom godišnje.				
1.3. Na razini dnevne granične vrijednosti emisije, 95 %-tna pouzdanost vrijednosti svakog izmjerenog rezultata ne smije prelaziti sljedeće postotke graničnih vrijednosti emisije:				
Ugljikov monoksid:		10 %		
Sumporov dioksid:		20 %		

Dušikov dioksid:	20 %			
Ukupne praškaste tvari:	30 %			
Ukupni organski ugljik:	30 %			
Vodikov klorid:	40 %			
Vodikov fluorid:	40 %.			
Povremena mjerenja emisija u zrak i vodu provode se u skladu s točkom 1.1. i točkom 1.2.				
2. Mjerenja koja se odnose na onečišćujuće tvari u zraku				
2.1. Provode se sljedeća mjerenja koja se odnose na onečišćujuće tvari u zraku:				
(a)kontinuirana mjerenja sljedećih tvari: NO _x , pod uvjetom da su utvrđene granične vrijednosti emisije, CO, ukupne praškaste tvari, TOC, HCl, HF, SO ₂ ;				
(b)kontinuirana mjerenja sljedećih parametara procesa rada: temperatura uz unutarnju stijenku komore za izgaranje ili na nekom drugom reprezentativnom dijelu komore koje je odobrilo nadležno tijelo, koncentracija kisika, tlak, temperatura i sadržaj vodene pare u otpadnom plinu;				
(c)najmanje dva mjerenja teških metala i dioksina i furana godišnje; ipak, u prvih 12 mjeseci rada provodi se barem jedno mjerenje svaka 3 mjeseca.				
2.2. Vrijeme zadržavanja kao i minimalna temperatura i sadržaj kisika u otpadnim plinovima podložni su odgovarajućoj provjeri, a barem jedanput kod početka rada postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada, te u najnepovoljnijim uvjetima rada koji se mogu predvidjeti.				
2.3. Kontinuirana mjerenja HF mogu se izostaviti ako se za HCl primjenjuju faze obrade koje osiguravaju da granična vrijednost emisije za HCl ne bude prekoračena. U tom slučaju, emisije HF podliježu povremenim mjerenjima iz točke 2.1.(c).				
2.4. Ako je uzorak otpadnog plina osušen prije analize emisije, nije potrebno kontinuirano mjerenje sadržaja vodene pare.				
2.5. Nadležno tijelo može odlučiti da nisu potrebna kontinuirana mjerenja za HCl, HF i SO ₂ u postrojenjima za spaljivanje otpada ili postrojenjima za suspaljivanje otpada te da su potrebna povremena mjerenja iz točke 2.1.(c), ili da nisu potrebna mjerenja, ako operater može dokazati da emisije tih onečišćujućih tvari ni pod kojim uvjetima ne mogu biti više od propisanih graničnih vrijednosti emisije.				

<p>Nadležno tijelo može odlučiti da nisu potrebna kontinuirana mjerenja za NO_x te da su potrebna povremena mjerenja iz točke 2.1.(c) u postojećim postrojenjima za spaljivanje otpada nazivnog kapaciteta manjeg od 6 tona po satu ili u postojećim postrojenjima za suspaljivanje otpada nazivnog kapaciteta manjeg od 6 tona po satu, ako operater može dokazati, na temelju podataka o kvaliteti predmetnog otpada, korištenoj tehnologiji i rezultatima praćenja emisija, da emisije NO_x ni pod kojim uvjetima ne mogu biti više od propisane granične vrijednosti emisije.</p> <p>2.6. Nadležno tijelo može zahtijevati jedno mjerenje svake 2 godine za teške metale, i jedno mjerenje godišnje za dioksine i furane, u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) emisije nastale spaljivanjem ili suspaljivanjem otpada su u svim okolnostima manje od 50 % graničnih vrijednosti emisije;</p> <p>(b) otpad koji treba suspaliti ili spaliti sastoji se samo od određenih razvrstanih zapaljivih frakcija neopasnog otpada koji nije prikladan za recikliranje i koji ima određene karakteristike te koji je dodatno naveden na temelju procjene iz točke (c);</p> <p>(c) operater može dokazati, na temelju podataka o kvaliteti predmetnog otpada i podataka o praćenju emisija, da su emisije u svim okolnostima značajno manje od graničnih vrijednosti emisije za teške metale i dioksine i furane.</p> <p>2.7. Rezultati mjerenja standardizirani su pomoću standardnih koncentracija kisika iz dijela 3., ili se izračunavaju u skladu s dijelom 4. i pomoću formule iz dijela 7.</p> <p>Ako se otpad spaljuje ili suspaljuje u atmosferi obogaćenoj kisikom, rezultati mjerenja mogu se standardizirati pri sadržaju kisika koji propisuje nadležno tijelo, odražavajući posebne okolnosti pojedinačnog slučaja.</p> <p>Ako su emisije onečišćujućih tvari smanjene obradom otpadnog plina u postrojenju za spaljivanje otpada ili u postrojenju za suspaljivanje otpada koja obrađuju opasni otpad, standardizacija, s obzirom na sadržaj kisika iz prvog podstavka, se provodi samo ako sadržaj kisika, mjeren tijekom istoga razdoblja kao za predmetnu onečišćujuću tvar, prelazi predmetni standardni sadržaj kisika.</p> <p>3. Mjerenja koja se odnose na onečišćujuće tvari u vodi</p> <p>3.1. Na mjestu ispuštanja otpadne vode provode se sljedeća mjerenja:</p> <p>(a) kontinuirana mjerenja pH, temperature i protoka;</p>			
--	--	--	--

- (b) dnevna mjerenja uzorka ukupnih suspendiranih krutih tvari ili mjerenja reprezentativnih uzoraka razmjernih protoku tijekom razdoblja od 24 sata;
- (c) barem mjesečna mjerenja reprezentativnih uzoraka razmjernih protoku ispuštanja tijekom razdoblja od 24 sata za Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni i Zn;
- (d) barem svakih 6 mjeseci, mjerenja dioksina i furana; ipak, u prvih 12 mjeseci rada provodi se barem jedno mjerenje svaka 3 mjeseca.

3.2. Ako se otpadna voda, nastala kao rezultat pročišćavanja otpadnih plinova, obrađuje na lokaciji zajedno s ostalim izvorima otpadne vode koji se nalaze na toj lokaciji, operater provodi mjerenja:

- (a) toka otpadne vode nastale kao rezultat procesa čišćenja otpadnog plina, prije ulaska u postrojenje za kolektivnu obradu otpadnih voda;
- (b) drugog toka otpadne vode ili drugih tokova, prije ulaska u postrojenje za kolektivnu obradu otpadnih voda;
- (c) na konačnog točki ispuštanja otpadne vode, nakon obrade, iz postrojenja za spaljivanje otpada ili postrojenja za suspaljivanje otpada.

DIO 7.

Formula za izračunavanje koncentracije emisije (masena koncentracija) pri propisanom volumnom udjelu kisika

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = izračunana koncentracija emisije (masena koncentracija) s obzirom na volumni udio određujućeg kisika (V_z)

E_M = izmjerena koncentracija emisije (masena koncentracija)

O_S = standardna koncentracija kisika (izmjereni volumni udio kisika u % volumena suhog otpadnog plina)

O_M = izmjerena koncentracija kisika (volumni udio određujućeg kisika u % za određeni nepokretni izvor)

DIO 8.

Procjena poštovanja graničnih vrijednosti emisije

1. Granične vrijednosti za emisije u zrak

1.1. Smatra se da se poštuju granične vrijednosti emisije u zrak ako:

- (a) nijedna srednja dnevna vrijednost ne prelazi nijednu od graničnih vrijednosti emisije koje su utvrđene u točki 1.1. dijela 3. ili 4. ili su izračunane u skladu s dijelom 4.;
- (b) nijedna srednja polusatna vrijednost ne prelazi nijednu od graničnih vrijednosti emisije iz stupca A tablice iz točke 1.2. dijela 3. ili, gdje je to bitno, 97 % polusatnih prosječnih vrijednosti tijekom godine ne prelazi nijednu od graničnih vrijednosti emisije iz stupca B tablice iz točke 1.2. dijela 3.;
- (c) nijedna srednja vrijednost tijekom razdoblja uzorkovanja određenog za teške metale i dioksine i furane ne prelazi granične vrijednosti emisije koje su utvrđene u točki 1.3. i točki 1.4. dijela 3. ili u dijelu 4. ili su izračunane u skladu s dijelom 4.;
- (d) za ugljikov monoksid (CO):

i. u slučaju postrojenja za spaljivanje otpada:

- najmanje 97 % srednjih dnevnih vrijednosti tijekom godine ne prelazi graničnu vrijednost emisije iz točke 1.5.(a) dijela 3.; i,
- najmanje 95 % svih srednjih 10-minutnih vrijednosti uzetih u bilo kojem 24-satnom razdoblju ili sve srednje polusatne vrijednosti uzete u istom razdoblju ne prelaze granične vrijednosti emisije iz točke 1.5.(b) i (c) dijela 3.; u slučaju postrojenja za spaljivanje otpada u kojima se plin nastao tijekom spaljivanja zagrijava na temperaturu od najmanje 1 100 °C u trajanju od najmanje 2 sekunde, države članice mogu primijeniti razdoblje evaluacije od 7 dana za 10-minutne prosječne vrijednosti;

ii. u slučaju postrojenja za suspaljivanje otpada: zadovoljene su odredbe dijela 4.

1.2. Srednje polusatne vrijednosti i 10-minutni prosjeci određuju se unutar stvarnog radnog vremena (bez razdoblja uključivanja i isključivanja ako nije spaljivan otpad) na temelju izmjerenih vrijednosti nakon oduzimanja vrijednosti intervala pouzdanosti iz točke 1.3. dijela 6. Srednje dnevne vrijednosti određuju se na temelju tih provjerenih srednjih vrijednosti.

Da bi se dobila valjana srednja vrijednost, najviše pet polusatnih srednjih vrijednosti u bilo kojem danu odbacuje se zbog kvara ili održavanja sustava za kontinuirano mjerenje. Najviše deset srednjih dnevnih vrijednosti godišnje odbacuje se zbog kvara ili održavanja sustava za kontinuirano mjerenje.

1.3. Srednje vrijednosti tijekom razdoblja uzorkovanja i srednje vrijednosti u slučaju povremenih mjerenja HF, HCl i SO₂, određuju se u skladu sa zahtjevima članka 45. stavka 1. točke (e), članka 48. stavka 3. i točke 1. dijela 6.

<p>2. Granične vrijednosti emisije u vodu</p> <p>Smatra se da se poštuju granične vrijednosti emisije za vodu ako:</p> <p>(a) za ukupne suspendirane krute tvari 95 % i 100 % izmjerenih vrijednosti ne prelazi predmetne granične vrijednosti emisije iz dijela 5.;</p> <p>(b) za teške metale (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni i Zn) najviše jedno mjerenje godišnje prelazi granične vrijednosti emisije iz dijela 5.; ili, ako država članica predviđa više od 20 uzoraka godišnje, najviše 5 % tih uzoraka prelazi granične vrijednosti emisije iz dijela 5.;</p> <p>(c) za dioksine i furane, rezultati mjerenja ne prelaze graničnu vrijednost emisije iz dijela 5.</p> <hr/> <p>(1) Do 1. siječnja 2016. nadležno tijelo može odobriti izuzeća od granične vrijednosti za NO_x za Lepol peći i duge rotacijske peći, pod uvjetom da granična vrijednost ukupne emisije za NO_x, utvrđena u dozvoli, nije veća od 800 mg/Nm³.</p>			
<p>PRILOG VII.</p> <p>Tehničke odredbe koje se odnose na postrojenja i aktivnosti u kojima se koriste organska otapala</p> <p>DIO 1.</p> <p>Aktivnosti</p> <p>1. U svakoj od sljedećih točaka, aktivnost uključuje čišćenje opreme ali ne i čišćenje proizvoda, osim ako nije drukčije navedeno.</p> <p>2. Nanošenje ljepila (adheziva)</p> <p>Svaki proces u kojem se ljepilo (adheziv) nanosi na površinu, osim prijanjajućih premaza i proizvodnje laminata koji su povezani s procesima tiskanja.</p> <p>3. Proces premazivanja</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 55., 60., 62., 63. Prilog 2., 3., 5.</p>

<p>Svaka aktivnost u kojoj se jednokratno ili višekratno nanose slojevi premaza na:</p> <p>(a)neko od sljedećih vozila:</p> <ul style="list-style-type: none"> i.nova vozila, koja su u Direktivi 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica, te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (1), definirana kao vozila kategorije M1, te kategorije N1 ako se premazuju u istom postrojenju kao i vozila kategorije M1; ii.kamionske kabine koje su u Direktivi 2007/46/EZ definirane kao kabine za smještaj vozača, kao i svi cjeloviti smještajni prostori za tehničku opremu vozila kategorija N2 i N3; iii.kombije i kamione koji su u Direktivi 2007/46/EZ definirani kao vozila kategorija N1, N2 i N3, ali ne i kamionske kabine; iv. autobuse koji su u Direktivi 2007/46/EZ definirani kao kategorije vozila M2 i M3; v. prikolice koje su u Direktivi 2007/46/EZ definirane kao kategorije O1, O2, O3 i O4; <p>(b) metalne i plastične površine, uključujući površine zrakoplova, brodova, vlakova, i drugo;</p> <p>(c) drvene površine;</p> <p>(d) tekstil, tkanine, foliju i papirne površine;</p> <p>(e) kožu.</p> <p>Proces premazivanja ne odnosi se na premazivanje metalnih podloga metodom elektroforeze i kemijskog raspršivanja. Ako proces premazivanja uključuje i korak u kojem se na isti predmet bilo kojom tehnikom nanosi tisak, taj korak se smatra dijelom aktivnosti procesa premazivanja. Ipak, postupci tiskanja koji se odvijaju kao posebna aktivnost, nisu uključeni ali mogu biti obuhvaćeni poglavljem V. ove Direktive, ako je aktivnost tiskanja obuhvaćena njezinim opsegom.</p> <p>4. Premazivanje zavojnica</p> <p>Svaki proces u kojem se zavojnice čelika, nehrđajućeg čelika, obloženog čelika, bakrenih legura ili aluminijskih traka neprekidno premazuju opnastim ili slojevitim premazom.</p> <p>5. Kemijsko čišćenje</p> <p>Svaki industrijski ili komercijalni proces u kojem se hlapljivi organski spojevi koriste za čišćenje odjevnih predmeta, namještaja i sličnih potrošnih roba, s izuzetkom ručnog uklanjanja mrlja u tekstilnoj i industriji</p>			
---	--	--	--

odjeće;

6. Proizvodnja obuće

Svaka aktivnost vezana za proizvodnju kompletne obuće ili njezinih dijelova.

7. Proizvodnja premaza, lakova, boja i ljepila

Proizvodnja gore navedenih gotovih proizvoda, i poluproizvoda ako se proizvode u istom postrojenju, miješanjem pigmenata, guma i prijanjajućih materijala s organskim otapalima ili drugim prijenosnicima, uključujući i raspršivanje, predraspršivanje, podešavanje gustoće i boje i pakovanje konačnih proizvoda u spremnike.

8. Proizvodnja farmaceutskih proizvoda

Kemijska sinteza, fermentacija, ekstrakcija, formulacija i dovršavanje farmaceutskih proizvoda i, tamo gdje se provodi na istoj lokaciji, proizvodnja poluproizvoda.

9. Tiskanje

Svaki proces reprodukcije teksta i/ili slika u kojem se, putem prijenosnika slike, tinta prenosi na bilo koju površinu. Obuhvaća lakiranje, premazivanje i proizvodnju laminata. Ipak, poglavlje V. odnosi se samo na sljedeće potpostupke:

- (a) fleksografiju - proces tiskanja u kojem se koristi gumeni ili fotopolimerni elastični prijenosnik slike na kojem se područje tiskanja nalazi iznad područja koja ostaju prazna, koristeći tiskarsku boju koja se suši isparavanjem;
- (b) toplinski podešeni otisak - proces tiskanja u kojem prijenosnik slike stavlja područje namijenjeno tiskanju i područje koje ostaje prazno u istu ravninu, pri čemu se materijal na koji će se tiskati u stroj ubacuje putem papirnog valjka, a ne u pojedinačnim listovima. Područje koje ostaje prazno obrađeno je tako da privlači vodu i time odbija tintu. Područje namijenjeno tiskanju obrađeno je tako da prima i prenosi tintu na površinu namijenjenu tiskanju. Isparavanje se odvija u peći pomoću vrućeg zraka kojim se zagrijava materijal s otiskom;
- (c) proizvodnju laminata vezanu za proces tiskanja - prijanjanje dvaju ili više savitljivih materijala u slojevima;
- (d) rotogravuru u izdavaštvu - rotogravura koja se koristi u tiskanju papira za časopise, brošure, kataloge ili slične proizvode, pomoću tinta na bazi toluena;

- (e) rotogravuru - proces tiskanja pomoću cilindričkog prijenosnika slike u kojem je područje namijenjeno tiskanju ispod područja koje ostaje prazno, pomoću tekućih tinti koje se suše isparavanjem. Udubljenja se ispunjavaju tintom a višak se čisti s područja koje ostaje prazno prije nego površina namijenjena tiskanju dođe u dodir s cilindrom i pokupi tintu iz udubljenja;
- (f) tiskanje rotacijskim zaslonom - proces tiskanja u kojem se tinta prenosi na površinu protiskivanjem kroz šupljikavi prijenosnik slike, pri čemu je područje namijenjeno tiskanju otvoreno, a područje koje ostaje prazno zapečaćeno je posebnim slojem, pomoću tekućih tinti koje se suše samo isparavanjem. Materijal na koji će se tiskati u stroj ubacuje se putem papirnog valjka, a ne u pojedinačnim listovima;
- (g) lakiranje - proces kojim se lak ili prijanjajući premaz nanosi na savitljivi materijal u svrhu naknadnog zatvaranja ambalažnog materijala.

10. Proizvodnja gumenih smjesa i proizvoda od gume

Svaki proces miješanja, gnječenja, spajanja, valjanja, protiskivanja i vulkanizacije prirodne ili sintetičke gume te svi dodatni procesi obrade prirodne ili sintetičke gume radi dobivanja krajnjeg proizvoda.

11. Površinsko čišćenje

Svaki proces, osim kemijskog čišćenja, u kojem se koriste organska otapala za uklanjanje onečišćenja s površine materijala, uključujući odmašćivanje. Svaki proces čišćenja koji se sastoji od više koraka prije ili nakon bilo koje druge aktivnosti, smatra se jednim procesom čišćenja. Proces se odnosi na čišćenje površine proizvoda, a ne na čišćenje opreme.

12. Ekstrakcija biljnog ulja i životinjske masti i rafinacija biljnog ulja

Svaka aktivnost ekstrakcije biljnog ulja iz sjemenki i drugih biljnih tvari, obrada suhih ostataka za dobivanje životinjske krme, pročišćavanje masti i biljnih ulja dobivenih iz sjemenki, biljne i/ili životinjske tvari.

13. Završna obrada vozila (lakiranje)

Svako industrijsko ili komercijalno premazivanje i srodni poslovi odmašćivanja kroz koje se obavlja jedno od sljedećeg:

- (a) originalno, odnosno prvobitno premazivanje cestovnih vozila, kako je definirano Direktivom 2007/46/EZ, ili njihovih dijelova pomoću materijala za završnu obradu, kada se taj postupak obavlja izvan prvobitne proizvodne linije; ili

(b) premazivanje prikolica (uključujući poluprikolice) (kategorija O u Direktivi 2007/46/EZ).

14. Površinska zaštita (premazivanje) žičanih navoja

Svaka aktivnost premazivanja metalnih provodnika koji se koriste za namotavanje transformatora i motora itd.

15. Impregnacija drvenih površina

Svaki proces zaštite drveta zaštitnim sredstvima.

16. Proizvodnja drvenih i plastičnih laminata

Svaki/proces koji se provodi kako bi se postiglo prijanjanje drveta i/ili plastike s ciljem proizvodnje laminata.

DIO 2.

Pragovi/donje vrijednosti potrošnje otapala i granične vrijednosti emisije

Granične vrijednosti emisije u otpadnim plinovima izračunavaju se pri temperaturi od 273,15 K i tlaku od 101,3 kPa.

Aktivnost (prag potrošnje otapala u tonama/godišnje)	Prag/donja vrijednost potrošnje otapala (prag potrošnje otapala u tonama/godišnje)	Granične vrijednosti emisije u otpadnim plinovima (mg C/Nm ³)	Granične vrijednosti fuge emisije (postotak unosa otapala)		Ukupne granične vrijednosti emisije		Posebne odredbe
			Nova postrojenj a	Postojeća postrojenj a	Nova postrojenj a	Postojeća postrojenj a	
1 Toplinski podešeni otisak (> 15)	15-25 > 25	100 20	30	(2)			
2 Rotogravura u izdavaštvu (> 25)		75	10	15			

3	Ostala rotogravura, fleksografija, tiskanje rotacijskim zaslonom, jedinice za proizvodnju laminata ili lakiranje (> 15) tiskanje rotacijskim zaslonom na tekstil/karton (> 30)	15-25 > 25 > 30 <u>(3)</u>	100 100 100	25 20 20			
4	Površinsko čišćenje pomoću tvari iz članka 59. stavka 5. (> 1)	1-5 > 5	20 <u>(4)</u> 20 <u>(4)</u>	15 10			
5	Ostalo površinsko čišćenje (površinsko čišćenje uporabom ostalih tvari) (> 2)	2-10 > 10	75 <u>(5)</u> 75 <u>(5)</u>	20 <u>(5)</u> 15 <u>(5)</u>			
6	Premazivanje vozila (< 15) i završna obrada vozila (lakiranje)	> 0,5	50 <u>(6)</u>	25			

7	Premazivanje zavojnica		50 (7)	5	10			
	(> 25)							
8	Ostalo premazivanje, uključujući premazivanje metala, plastike, tekstila (12) , tkanine, folije i papira	5-15	100 (8) (11)	25 (11)				
		> 15	50/75 (9) (10) (11) (12)	20 (11)				
	(> 5)							
9	Površinska zaštite (premazivanje) žičanih navoja					10 g/kg (13)		
						5 g/kg (14)		
	(> 5)							
10	Premazivanje drvenih površina	15-25	100 (15)	25				
		> 25	50/75 (16)	20				
	(> 15)							
11	Kemijsko čišćenje					20 g/kg (17) (18)		
12	Impregnacija drvenih površina		100 (19)	45		11 kg/m ³		
	(> 25)							
13	Premazivanje kože	10-25				85 g/m ²	Granične vrijednosti emisije	

(> 10)	> 25			75 g/m ²	izražene su u gramima otapala ispuštenog po m ² proizvedeno g proizvoda.			
	> 10 (20)			150 g/m ²				
1 Proizvodnja 4 obuće				25 g po paru	Ukupna granična vrijednost emisije izražena je u gramima otapala ispuštenog po paru kompletne proizvedene obuće.			
(> 5)								
1 Proizvodnja 5 drvenih i plastičnih laminata				30 g/m ²				
(> 5)								
1 Nanošenje	5-15	50 (21)	25					
6 ljepila (adheziva)	> 15	50 (21)	20					
(> 5)								
1 Proizvodnja	100-1 000	150	5	5 % unosa otapala	Granična vrijednost			
7 premaza, lakova, boja i ljepila	> 1 000	150	3	3 % unosa otapala	fugitivne emisije ne uključuje			

<p>(> 100)</p>				<p>otapalo koje je pakirano (prodano) kao dio premaza u zapečaćenom spremniku.</p>
<p>1 Proizvodnja 8 gumenih smjesa i proizvoda od gume</p>	<p>20 (22)</p>	<p>25 (23)</p>	<p>25 % unosa otapala</p>	
<p>(> 15) 1 Ekstrakcija 9 biljnog ulja i životinjske masti i rafinacija biljnog ulja</p>			<p>Životinjska mast: 1,5 kg/tona</p> <p>Ricinus: 3 kg/tona</p> <p>Sjeme uljane repice: 1 kg/tona</p>	
<p>(> 10)</p>			<p>Sjeme suncokreta: 1 kg/tona</p> <p>Zrna soje (krupno mljevena): 0,8 kg/tona</p> <p>Zrna soje (listići): 1,2 kg/tona</p> <p>Ostale uljarice i ostale biljne tvari: 3 kg/tona (24)</p>	

<p>2 Proizvodnja 0 farmaceutskih proizvoda</p> <p>(> 50)</p>	<p>20 (27)</p>	<p>5 (28)</p>	<p>15 (28)</p>	<p>1,5 kg/tona (25) 4 kg/tona (26) 5 % unosa otapala 15 % unosa otapala</p>			
<p>DIO 3.</p>							
<p>Granične vrijednosti emisije za postrojenja u industriji premazivanja vozila (proces premazivanja s ciljem površinske zaštite u automobilskoj industriji)</p>							
<p>1. Ukupne granične vrijednosti emisije izražene su u gramima organskog otapala koje se ispušta u odnosu na površinu proizvoda u kvadratnim metrima i u kilogramima organskog otapala koje se ispušta u odnosu na karoseriju automobila.</p>							
<p>2. Površina bilo kojeg proizvoda iz donje tablice 3. definira se kao površina izračunana iz ukupne površine elektroforetski premazanog područja te kao površina svih dijelova koji bi mogli biti dodani u naknadnim fazama procesa premazivanja, koji je premazan istim premazom kao i predmetni proizvod, ili kao ukupna površina proizvoda koji je premazan u postrojenju.</p>							
<p>Površina elektroforetski premazanog područja izračunava se pomoću sljedeće formule:</p>							
$\frac{2 \times \text{ukupna težina karoserije proizvoda}}{\text{Prosječna debljina metalnog lima} \times \text{gustoća metalnog lima}}$							
<p>Ova se metoda primjenjuje i na ostale premazane dijelove izrađene od metala.</p>							
<p>Računalno potpomognuti dizajn ili druga jednakovrijedna metoda koriste se za izračunavanje površine ostalih dodanih dijelova ili ukupne površine koja je premazana u postrojenju.</p>							
<p>3. Ukupne granične vrijednosti emisije u donjoj tablici odnose se na sve faze procesa koji se provodi u istom postrojenju, od premazivanja elektroforezom, ili bilo kojeg drugog postupka premazivanja, sve do konačnog premazivanja voskom i poliranja gornjeg površinskog sloja, kao i na otapalo koje je korišteno u čišćenju</p>							

procesne opreme, uključujući i kabine za raspršivanje i ostalu fiksnu opremu, kako tijekom proizvodnog procesa, tako i nakon njega.			
Aktivnost	Prag proizvodnje	Ukupna granična vrijednost emisije	
(prag potrošnje otapala u tonama/godišnje)	(odnosi se na godišnju proizvodnju predmeta koji se premazuju)	Nova postrojenja	Postojeća postrojenja
Premazivanje novih automobila (> 15)	> 5 000	45 g/m ²	60 g/m ²
		ili 1,3 kg/karoseriji automobila	ili 1,9 kg/karoseriji automobila
	≤ 5 000 jedno(mono)volumenskih okvira	+ 33 g/m ²	+ 41 g/m ²
	ili > 3 500 sa šasijom	90 g/m ²	90 g/m ²
		ili 1,5 kg/karoseriji automobila	ili 1,5 kg/karoseriji automobila
		+ 70 g/m ²	+ 70 g/m ²
		Ukupna granična vrijednost emisije (g/m ²)	
Premazivanje novih kamionskih kabina (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Premazivanje novih kombija i kamiona (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Premazivanje novih autobusa (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225
4. Postrojenja za premazivanje vozila koja se nalaze ispod pragova potrošnje otapala iz tablice pod točkom 3. ispunjavaju uvjete za sektor završne obrade (lakiranja) vozila iz dijela 2.			
DIO 4.			
Granične vrijednosti emisije koje se odnose na hlapljive organske spojeve s posebnim oznakama upozorenja			
1. Za emisije hlapljivih organskih spojeva iz članka 58., pri čemu je maseni protok zbroja spojeva zbog kojih je dobivena oznaka iz tog članka veći ili jednak 10 g/h, mora se poštovati granična vrijednost emisije od			

<p>2 mg/Nm³. Granična vrijednost emisije odnosi se na maseni zbroj pojedinačnih komponenti.</p> <p>2. Za emisije halogeniranih hlapljivih organskih spojeva kojima su dodijeljene oznake upozorenja H34 ili H351, ili ih moraju nositi, ako je maseni protok zbroja spojeva zbog kojih su dobivene oznake H341 ili H351 veći ili jednak 100 g/h, mora se poštovati granična vrijednost emisije od 20 mg/Nm³. Granična vrijednost emisije odnosi se na maseni zbroj pojedinačnih spojeva.</p> <p>DIO 5.</p> <p>Shema smanjivanja emisija</p> <p>1. Operater može koristiti bilo koju shemu za smanjivanje emisija, posebno osmišljenu i izrađenu za njegovo postrojenje.</p> <p>2. U slučaju nanošenja premaza, lakova, ljepila ili tiskarskih boja, može se koristiti sljedeća shema. Ako sljedeća metoda nije prikladna, nadležno tijelo može operateru dozvoliti primjenu alternativne sheme kojom se postižu jednaka smanjenja emisije kao i da su primijenjene granične vrijednosti emisije iz dijela 2. i 3. Prilikom izrade ove sheme vodi se računa o sljedećim činjenicama:</p> <p>(a) ako su zamjenski proizvodi koji sadrže malu količinu ili ne sadrži otapala još uvijek u fazi razvoja, operateru se odobrava produljenje roka za provedbu njegovih planova za smanjenje emisija;</p> <p>(b) referentna točka za smanjenje emisije što više odgovara emisijama do kojih bi došlo da nisu poduzete nikakve aktivnosti smanjenja emisija.</p> <p>3. Za postrojenja u kojima se koriste proizvodi za koje se može pretpostaviti da imaju stalni sadržaj krute tvari, primjenjuje se sljedeća shema:</p> <p>(a) Godišnja referentna emisija izračunava se na sljedeći način:</p> <p>i. Utvrdi se ukupna masa krutih tvari u količini premaza i/ili tiskarske boje, laka ili ljepila koji se potroše u jednoj godini. Krute tvari su sve tvari u premazima, tiskarskim bojama, lakovima i ljepilima koje se skrutnjavaju nakon što ispare voda ili hlapljivi organski spojevi.</p> <p>ii. Godišnje referentne emisije izračunavaju se množenjem mase određene u podtočki i. s odgovarajućim faktorom navedenim u donjoj tablici. Nadležna tijela mogu prilagoditi te faktore pojedinačnim postrojenjima, kako bi se pokazao dokumentirani porast učinkovitosti u korištenju čvrstih tvari.</p> <p>Aktivnost</p>			
---	--	--	--

Faktor množenja koji

<p>Tiskanje (rotogravura; fleksografija; proizvodnja laminata vezana za proces tiskanja; lakiranje kao dio tiskarske aktivnosti); premazivanje drvenih površina; premazivanje tekstila, tkanine, filma ili papira; nanošenje ljepila (adheziva)</p> <p>Premazivanje zavojnica, završna obrada vozila (lakiranje)</p> <p>Premazivanje površina koje dolaze u dodir s hranom, premazivanje (površinska zaštita) u zrakoplovnoj industriji</p> <p>Ostala premazivanja i tiskanje rotacijskim zaslonom</p>	<p>se koristi u stavci (a) ii. 4 3 2,33 1,5</p>			
<p>(b) Ciljna emisija jednaka je umnošku godišnje referentne emisije i postotka koji je jednak:</p> <p>i. (granična vrijednost fugitivne emisije + 15) za postrojenja koja su obuhvaćena stavkom 6. i niži prag stavki 8. i 10. dijela 2.;</p> <p>ii. (granična vrijednost fugitivne emisije + 5) za sva druga postrojenja.</p> <p>(c) Sukladnost je postignuta ako je stvarna emisija otapala, utvrđena u planu postupanja s otapalima, manja od ciljane emisije ili joj je jednaka.</p>				
<p>DIO 6.</p>				
<p>Praćenje emisije</p>				
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kanali na koje je spojena oprema za smanjivanje emisija i koji u završnoj točki ispusta ispuštaju više od prosjeka od 10 kg/h ukupnog organskog ugljika, kontinuirano se prate kako bi se utvrdila njihova sukladnost. 2. U ostalim slučajevima, države članice osiguravaju provođenje kontinuiranih ili povremenih mjerenja. Za povremena mjerenja, tijekom svakog mjerenja dobivaju se najmanje tri mjerne vrijednosti. 3. Mjerenja nisu potrebna u slučaju kada nije nužna oprema za smanjivanje emisija na kraju procesa da bi se udovoljilo odredbama ove Direktive. 				
<p>DIO 7.</p>				
<p>Plan postupanja s otapalima (postupak za izradu godišnje bilance organskih otapala)</p>				
<ol style="list-style-type: none"> 1. Načela 				

<p>Plan postupanja s otpalima služi za:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) provjeru ispunjavanja zahtjeva iz članka 62.; (b) utvrđivanje mogućnosti smanjivanja emisija u budućnosti; (c) omogućavanje obavješćivanja javnosti o potrošnji otapala, emisijama otapala i poštovanju zahtjeva iz poglavlja V. <p>2. Definicije</p> <p>Sljedeće definicije daju okvir za utvrđivanje masene bilance.</p> <p>Unosi organskih otpala (I):</p> <ul style="list-style-type: none"> I1. Količina organskih otapala ili njihova količina u kupljenim pripravcima koji se koriste kao sirovina u procesu u vremenskom okviru za koji se izračunava masena bilanca. I2. Količina organskih otapala ili njihova količina u pripravcima koji su regenerirani i ponovno se koriste kao sirovina u procesu. Reciklirano otapalo obračunava se svaki put kada se koristi za obavljanje neke aktivnosti. <p>Izlazi organskih otapala (O):</p> <ul style="list-style-type: none"> O1. Emisije u otpadnim plinovima. O2. Organska otapala izgubljena u vodi, pri čemu se prilikom izračunavanja O5. uzima u obzir pročišćavanje otpadnih voda. O3. Količina organskih otapala koji u proizvodima ostaju kao nečistoća ili talog. O4. Emisije u zrak organskih otapala koje se ne zadržavaju. To uključuje prozračivanje prostorija, kada se zrak oslobađa u vanjski okoliš kroz prozore, vrata, ventilacijske i slične otvore. O5. Organska otapala i/ili organski spojevi izgubljeni zbog kemijskih ili fizikalnih reakcija (uključujući one koji se uništavaju, spaljivanjem ili drugim postupcima pročišćavanja otpadnih plinova ili otpadnih voda, ili se zadržavaju, ako ne spadaju pod O6., O7. ili O8.). O6. Organska otapala u prikupljenom otpadu. O7. Organska otapala, ili organska otapala u pripravcima, koja se prodaju ili su namijenjena prodaji kao komercijalni proizvodi. O8. Organska otapala sadržana u pripravcima regenerirana za ponovnu uporabu, ali ne kao sirovina u procesu, ako ne spadaju pod O7. 			
---	--	--	--

O9.Organska otapala ispuštena na druge načine.

3. Korištenje plana postupanja s otapalima za provjeru poštovanja zahtjeva.

Plan postupanja s otapalima određuje se ovisno o pojedinačnim zahtjevima koje treba provjeriti, na sljedeći način:

(a)provjera poštovanja zahtjeva iz sheme smanjivanja emisija utvrđenih u dijelu 5., pri čemu je granična vrijednost ukupne emisije izražena u emisijama otapala po jedinici proizvoda, ili na drugačiji način naveden u dijelu 2. i 3.

i.za sve aktivnosti koje koriste shemu smanjivanja emisija iz dijela 5., plan postupanja s otapalima sastavlja se jednom godišnje kako bi se utvrdila potrošnja (C). Potrošnja se izračunava pomoću sljedeće formule:

$$C = I1 - O8$$

Potrebno je istodobno pokrenuti utvrđivanje krutih tvari u premazima kako bi se izvela referentna godišnja emisija i ciljna emisija za svaku godinu.

ii.za procjenu ispunjavanja zahtjeva za ukupnu graničnu vrijednost emisije izraženu pomoću emisija otapala po jedinici proizvoda ili na drugačiji način navedeno u dijelu 2. i 3., plan postupanja s otapalima sastavlja se godišnje kako bi se utvrdile emisije (E). Emisije se izračunavaju pomoću sljedeće formule:

$$E = F + O1$$

pri čemu je F fugitivna emisija iz točke (b) podtočke i.. Iznos emisije zatim se dijeli s odgovarajućim parametrom proizvoda.

iii.za procjenu poštovanja zahtjeva iz točke (b) podtočke ii. članka 59. stavka 6., plan postupanja s otapalima sastavlja se jednom godišnje kako bi se utvrdile ukupne e misije iz svih predmetnih aktivnosti, a taj iznos se zatim uspoređuje s ukupnim emisijama koje bi se postigle da je svaka pojedinačna aktivnost poštovala zahtjeve iz dijela 2., 3. i 5.

(b)Utvrđivanje fugitivnih emisija koje se uspoređuju s graničnim vrijednostima fugitivne emisije iz dijela 2.:

i.Fugitivne emisije izračunavaju se pomoću jedne od sljedećih formula:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

ili

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F se utvrđuje izravnim mjerenjem količina ili ekvivalentnom metodom ili izračunom, primjerice pomoću efikasnosti zadržavanja emisija u procesu.

Granična vrijednost fugalivne emisije izražena je kao dio unosa, koji se izračunava pomoću sljedeće jednadžbe:

$$I = I1 + I2$$

ii. Fugalivne emisije utvrđuju se kratkim, ali sveobuhvatnim nizom mjerenja i taj postupak nije potrebno ponavljati dok ne dođe do promjene opreme.

DIO 8.

Procjena poštovanja zahtjeva graničnih vrijednosti emisije u otpadnim plinovima

1. U slučaju kontinuiranih mjerenja, smatra se da je udovoljeno graničnim vrijednostima emisije ako:

(a) nijedna izračunana srednja vrijednost svih važećih mjerenja tijekom bilo kojeg 24-satnog vremena rada postrojenja ili aktivnosti, osim uključivanja i isključivanja i održavanja opreme, ne prelazi granične vrijednosti emisije;

(b) nijedna srednja satna vrijednost ne prelazi granične vrijednosti emisije za faktor veći od 1,5.

2. U slučaju povremenih mjerenja, smatra se da je udovoljeno graničnim vrijednostima emisije ako u jednom praćenju:

(a) prosjek svih izmjerenih vrijednosti ne prelazi granične vrijednosti emisije;

(b) nijedna srednja satna vrijednost ne prelazi graničnu vrijednost emisije za faktor veći od 1,5.

3. Poštovanje zahtjeva iz dijela 4. provjerava se na temelju zbroja masenih koncentracija pojedinačnih predmetnih hlapljivih organskih spojeva. U svim drugim slučajevima, poštovanje zahtjeva provjerava se na temelju ukupne ispuštene mase organskog ugljika ako nije drukčije navedeno u dijelu 2.

4. Volumeni plinova mogu se dodati otpadnom plinu koji služi za hlađenje ili razrjeđivanje ako je to tehnički

opravdano, ali se ne uzimaju u obzir pri utvrđivanju masene koncentracije onečišćivača u otpadnom plinu.

(1) [SL L 263, 9.10.2007., str. 1.](#)

(2) Ostatak otapala u gotovom proizvodu ne smatra se dijelom fugitivnih emisija.

(3) Prag za tiskanje rotacijskim zaslonom na tekstil i na karton.

(4) Granična vrijednost odnosi se na masu spojeva u mg/Nm³, a ne na ukupni ugljik.

(5) Postrojenja koja nadležnom tijelu dokažu da prosječni sadržaj organskog otapala svih upotrijebljenih sredstava za čišćenje ne prelazi 30 % težine, izuzeta su od primjene ovih vrijednosti.

(6) Sukladnost u skladu s točkom 2. dijela 8. dokazuje se na temelju mjerenja 15-minutnog prosjeka.

(7) Za postrojenja koja koriste tehnike koje omogućuju ponovnu uporabu oporabljenih otapala, granična vrijednost emisije iznosi 150.

(8) Granična vrijednost emisije primjenjuje se na postupke nanošenja i sušenja premaza koji se provode u kontroliranim uvjetima.

(9) Prva granična vrijednost emisije primjenjuje se na postupak sušenja, a druga na postupak nanošenja premaza.

(10) Za postrojenja za premazivanje tekstila koja koriste tehnike koje omogućuju ponovnu uporabu oporabljenih otapala, granična vrijednost emisije koja se primjenjuje na nanošenje premaza i sušenje zajedno iznosi 150.

(11) Procesi premazivanja koji se ne mogu provoditi u kontroliranim uvjetima (kao što su izgradnja brodova, premazivanje zrakoplova) mogu biti izuzeti iz ovih vrijednosti, u skladu s člankom 59. stavkom 3.

(12) Tiskanje rotacijskim zaslonom na tekstil obuhvaćeno je aktivnošću br. 3.

(13) Primjenjuje se na postrojenja kod kojih je srednji promjer žice $\leq 0,1$ mm.

<p>(14) Primjenjuje se na sva ostala postrojenja.</p> <p>(15) Granična vrijednost emisije primjenjuje se na postupke nanošenja premaza i sušenje koji se provode u kontroliranim uvjetima.</p> <p>(16) Prva vrijednost primjenjuje se na postupak sušenja, a druga na postupak nanošenja premaza.</p> <p>(17) Izraženo kao masa otapala ispuštenog po kilogramu očišćenog i osušenog proizvoda.</p> <p>(18) Granična vrijednost emisije iz točke 2. dijela 4. ne primjenjuje se na ovu aktivnost.</p> <p>(19) Granična vrijednost emisije ne primjenjuje se na impregnaciju kreozotom.</p> <p>(20) Za aktivnosti premazivanja kože u proizvodnji namještaja, a posebno kožnih proizvoda koji se koriste kao sitna potrošačka roba kao što su torbice, pojasevi, novčanici i drugo.</p> <p>(21) Ako se koriste tehnike koje omogućuju ponovnu uporabu oporabljenog otapala, granična vrijednost emisije u otpadnim plinovima iznosi 150.</p> <p>(22) Ako se koriste tehnike koje omogućuju ponovnu uporabu oporabljenog otapala, granična vrijednost emisije u otpadnim plinovima iznosi 150.</p> <p>(23) Granična vrijednost fugitivne emisije ne uključuje otapalo koje je prodano kao dio proizvoda ili pripravka u zapečaćenom spremniku.</p> <p>(24) Ukupne granične vrijednosti emisije za postrojenja koja prerađuju pojedinačne šarže sjemena i druge biljne tvari treba odrediti nadležno tijelo, od slučaja do slučaja, primjenjujući najbolje raspoložive tehnike.</p> <p>(25) Primjenjuje se na sve procese frakcioniranja osim uklanjanja smole iz ulja.</p> <p>(26) Primjenjuje se na sve procese frakcioniranja s uklanjanjem smole iz ulja</p> <p>(27) Ako se koriste tehnike koje omogućuju ponovnu uporabu oporabljenog otapala, granična vrijednost emisije u otpadnim plinovima iznosi 150.</p> <p>(28) Granična vrijednost fugitivne emisije ne uključuje otapalo koje je (pakirano) prodano kao dio proizvoda</p>			
--	--	--	--

<p>ili pripravka u zapečaćenom spremniku.</p>			
<p>PRILOG VIII.</p> <p>Tehničke odredbe koje se odnose na postrojenja za proizvodnju titan-dioksida</p> <p>DIO 1.</p> <p>Granične vrijednosti emisije za emisije u vodu</p> <p>1. U slučaju postrojenja koja koriste sulfatni postupak (kao godišnji prosjek):</p> <p>550 kg sulfata po toni proizvedenog titan-dioksida.</p> <p>2. U slučaju postrojenja koja koriste kloridni postupak (kao godišnji prosjek):</p> <p>(a) 130 kg klorida po toni titan-dioksida proizvedenog pomoću neutralnog rutila;</p> <p>(b) 228 kg klorida po toni titan-dioksida proizvedenog pomoću sintetičkog rutila;</p> <p>(c) 330 kg klorida po toni titan-dioksida proizvedenog pomoću šljake. Postrojenja koja ispuštaju u slanu vodu (ušće, obalno, otvoreno more) mogu podlijegati graničnoj vrijednosti emisije od 450 kg klorida po toni titan-dioksida proizvedenog pomoću šljake.</p> <p>3. Za postrojenja koja koriste kloridni postupak i više vrsta ruda, granične vrijednosti emisije iz točke 2. primjenjuju se razmjerno količini upotrijebljenih ruda.</p> <p>DIO 2.</p> <p>Granične vrijednosti emisije u zrak</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz nepokretnih izvora (NN 87/17) članak/članci 41. i 44.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o graničnim vrijednostima emisija otpadnih voda (NN 26/20) članak/članci Prilog 19.</p>

<p>1. Granične vrijednosti emisije izražene kao koncentracija u masi po kubičnom metru (Nm³) izračunavaju se pri temperaturi od 273,15 K i tlaku od 101,3 kPa.</p> <p>2. Za praškaste tvari: 50 mg/Nm³ kao satni prosjek iz velikih izvora, i 150 mg/Nm³ kao satni prosjek iz bilo kojeg drugog izvora.</p> <p>3. Za plinoviti sumporov dioksid i trioksid ispušten iz procesa digestacije i ovapnjivanja, uključujući kapljice kiseline izračunane kao ekvivalent SO₂:</p> <p>(a) 6 kg po toni proizvedenog titan-dioksida, kao godišnji prosjek;</p> <p>(b) 500 mg/Nm³ kao satni prosjek za postrojenja za koncentraciju otpadne kiseline.</p> <p>4. Za klor, kada se radi o postrojenjima koja koriste kloridni postupak:</p> <p>(a) 5 mg/Nm³ kao dnevni prosjek;</p> <p>(b) 40 mg/Nm³ u bilo kojem razdoblju.</p> <p>DIO 3.</p> <p>Praćenje emisije</p> <p>Praćenje emisije u zrak obuhvaća barem kontinuirano praćenje:</p> <p>(a) plinovitog sumporovog dioksida i trioksida ispuštenih iz procesa digestacije i ovapnjivanja iz postrojenja za koncentraciju otpadne kiseline u postrojenjima za koncentraciju otpadne kiseline koja koriste sulfatni postupak;</p> <p>(b) klora iz velikih izvora unutar postrojenja koja koriste kloridni postupak;</p> <p>(c) praškastih tvari iz velikih izvora.</p>			
--	--	--	--

<p>PRILOG IX.</p> <p>DIO A.</p> <p>Direktive stavljene izvan snage zajedno s njihovim naknadnim izmjenama (iz članka 81.)</p> <p>Direktiva Vijeća 78/176/EEZ (SL L 54, 25.2.1978., str. 19.). Direktiva Vijeća 83/29/EEZ (SL L 32, 3.2.1983., str. 28.). Direktiva Vijeća 91/692/EEZ samo Prilog I. točka (b)</p> <p>(SL L 377, 31.12.1991., str. 48.). Direktiva Vijeća 82/883/EEZ</p> <p>(SL L 378, 31.12.1982., str. 1.). Akt o pristupanju iz 1985. Akt o pristupanju iz 1994. Uredba Vijeća (EZ) br. 807/2003 samo Prilog I. točka X.1(o) samo Prilog I. točka VIII.A.6. samo Prilog III. točka 34.</p> <p>(SL L 122, 16.5.2003., str. 36.). Uredba (EZ) br. 219/2009 Europskog parlamenta i Vijeća samo Prilog točka 3.1.</p> <p>(SL L 87, 31.3.2009., str. 109.). Direktiva Vijeća 92/112/EEZ</p> <p>(SL L 409, 31.12.1992., str. 11.). Direktiva Vijeća 1999/13/EZ</p> <p>(SL L 85, 29.3.1999., str. 1.). Uredba (EZ) br. 1882/2003 Europskog parlamenta i Vijeća samo Prilog I. točka 17.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanj e</p>	<p>Nije primjenjivo.</p>
--	--	---	------------------------------

(SL L 284, 31.10.2003., str. 1.) Direktiva 2004/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća	samo članak 13. stavak 1.			
(SL L 143, 30.4.2004., str. 87.) Direktiva 2008/112/EZ Europskog parlamenta i Vijeća	samo članak 3.			
(SL L 345, 23.12.2008., str. 68.) Direktiva 2000/76/EZ Europskog parlamenta i Vijeća				
(SL L 332, 28.12.2000., str. 91.) Uredba (EZ) br. 1137/2008 Europskog parlamenta i Vijeća	samo Prilog točka 4.8.			
(SL L 311, 21.11.2008., str. 1.) Direktiva 2001/80/EZ Europskog parlamenta i Vijeća				
(SL L 309, 27.11.2001., str. 1.) Direktiva Vijeća 2006/105/EZ	samo Prilog, dio B. točka 2.			
(SL L 363, 20.12.2006., str. 368.) Direktiva 2009/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća	samo članak 33.			
(SL L 140, 5.6.2009., str. 114.) Direktiva 2008/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća				
(SL L 24, 29.1.2008., str. 8.) Direktiva 2009/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća	samo članak 37.			
(SL L 140, 5.6.2009., str. 114.) DIO B. Popis rokova za prijenos u nacionalno zakonodavstvo i primjenu (iz članka 81.) Direktiva	Rok za prijenos	Rok za primjenu		

78/176/EEZ	25. veljače 1979.																																																																						
82/883/EEZ	31. prosinca 1984.																																																																						
92/112/EEZ	15. lipnja 1993.																																																																						
1999/13/EZ	1. travnja 2001.																																																																						
2000/76/EZ	28. prosinca 2000.	28. prosinca 2002.																																																																					
		28. prosinca 2005.																																																																					
2001/80/EZ	27. studenoga 2002.	27. studenoga 2004.																																																																					
2003/35/EZ	25. lipnja 2005.																																																																						
2003/87/EZ	31. prosinca 2003.																																																																						
2008/1/EZ	30. listopada 1999. (1)	30. listopada 1999.																																																																					
		30. listopada 2007.																																																																					
<p>(1) Direktiva 2008/1/EZ je kodificirana verzija Direktive Vijeća 96/61/EZ od 24. rujna 1996. o integriranom sprečavanju i kontroli onečišćenja (SL L 257, 10.10.1996., str. 26.) i rokovi za prijenos i primjenu ostaju na snazi.</p>																																																																							
<p>PRILOG X.</p> <p>Korelacijska tablica</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Direktiva 78/176/EEZ</th> <th>Direktiva 82/883/EEZ</th> <th>Direktiva 92/112/EEZ</th> <th>Direktiva 2008/1/EZ</th> <th>Direktiva 1999/13/EZ</th> <th>Direktiva 2000/76/EZ</th> <th>Direktiva 2001/80/EZ</th> <th>Ova Direktiva</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Članak 1. stavak 1.</td> <td>Članak 1.</td> <td>Članak 1.</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>Članak 66.</td> </tr> <tr> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>Članak 2.</td> </tr> <tr> <td>Članak 1. stavak 2.</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>Članak 2. stavak 2.</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>Članak 3. stavak 2.</td> </tr> <tr> <td>točka (a)</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>Članak 1. stavak 2.</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>Članak 3. stavak 1.</td> <td>—</td> <td>Članak 3. stavak 37.</td> </tr> <tr> <td>točka (b)</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>Članak 1.</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </tbody> </table>					Direktiva 78/176/EEZ	Direktiva 82/883/EEZ	Direktiva 92/112/EEZ	Direktiva 2008/1/EZ	Direktiva 1999/13/EZ	Direktiva 2000/76/EZ	Direktiva 2001/80/EZ	Ova Direktiva	Članak 1. stavak 1.	Članak 1.	Članak 1.	—	—	—	—	Članak 66.	—	—	—	—	—	—	—	Članak 2.	Članak 1. stavak 2.	—	—	Članak 2. stavak 2.	—	—	—	Članak 3. stavak 2.	točka (a)	—	—	—	—	—	—	—	Članak 1. stavak 2.	—	—	—	—	Članak 3. stavak 1.	—	Članak 3. stavak 37.	točka (b)	—	—	—	—	—	—	—	Članak 1.	—	—	—	—	—	—	—		Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo.
Direktiva 78/176/EEZ	Direktiva 82/883/EEZ	Direktiva 92/112/EEZ	Direktiva 2008/1/EZ	Direktiva 1999/13/EZ	Direktiva 2000/76/EZ	Direktiva 2001/80/EZ	Ova Direktiva																																																																
Članak 1. stavak 1.	Članak 1.	Članak 1.	—	—	—	—	Članak 66.																																																																
—	—	—	—	—	—	—	Članak 2.																																																																
Članak 1. stavak 2.	—	—	Članak 2. stavak 2.	—	—	—	Članak 3. stavak 2.																																																																
točka (a)	—	—	—	—	—	—	—																																																																
Članak 1. stavak 2.	—	—	—	—	Članak 3. stavak 1.	—	Članak 3. stavak 37.																																																																
točka (b)	—	—	—	—	—	—	—																																																																
Članak 1.	—	—	—	—	—	—	—																																																																

stavak 2.								stavak 1. drugi podstavak — — Članak 12. — Članak 72. stavak 1., prva rečenica			
Članak 9.											
Članak 10.											
Članak 11.											
Članak 12.											
Članak 13. stavak 1.			Članak 17. stavak 1. prvi podstavak i članak 17. stavak 3. prvi podstavak, prva rečenica	Članak 11. stavak 1., prva rečenica i članak 11. stavak 2.							
—	—	—	—	—	—	—	—	Članak 72. stavak 1., druga rečenica —			
Članak 13. stavci 2., 3. i 4.											
Članak 14.											
Članak 15.	Članak 14.	Članak 12.	Članak 21.	Članak 15.	Članak 21.	Članak 18. stavci 1. i 3.	Članak 80.				
Članak 16.	Članak 15.	Članak 13.	Članak 23.	Članak 17.	Članak 23.	Članak 20.	Članak 84.				
Prilog I.											
Prilog II.											
odjeljak A.											
uvodni dio i točka 1.											
Prilog II.											

odjeljak A. točka 2. Prilog II. odjeljak B.					—			
Članak 2.								—
Članak 3.								—
Članak 4. stavak 1. i								—
Članak 4. stavak 2. prvi podstavak								—
Članak 4. stavak 2. drugi podstavak								—
Članak 4. stavci 3. i 4.								—
Članak 5.								—
Članak 6.								—
Članak 7.								—
Članak 8.								—
Članak 9.								—
Članak 10.								—
Članak 11. stavak 1.				Članak 13. stavak 1.	Članak 17. stavak 1.			Članak 75. stavak 1. Članak 75. stavak 2.
—	—	—	—	—	—	—	—	—
Članak 11. stavak 2.					Članak 17. stavak 2.			—
Članak 11. stavak 3.								—
Članak 12.								—
Članak 13.								—
Prilog I.								—

Prilog II.	—			
Prilog III.	—			
Prilog IV.	—			
Prilog V.	—			
Članak 2. stavak 1., uvodni dio	—			
Članak 2. stavak 1. točka (a), uvodni dio	—			
Članak 2. stavak 1. točka (a) prva alineja	Članak 67. točka (a)			
Članak 2. stavak 1. točka (a) druga alineja	Članak 67. točka (b)			
Članak 2. stavak 1. točka (a) treća alineja i članak 2. stavak 1. točka (b) treća alineja	Članak 67. točka (d)			
Članak 2. stavak 1. točka (a) četvrta, peta, šesta i sedma alineja	—			
Članak 2.	—			

stavak 1. točka (b), uvodni dio i prva, četvrta, peta, šesta i sedma alineja Članak 2. stavak 1. točka (b) druga alineja Članak 2. stavak 1. točka (c) Članak 2. stavak 2. Članak 3. Članak 4. Članak 5. Članak 6., prvi stavak, uvodni dio Članak 6. prvi stavak točka (a) Članak 6. prvi stavak točka (b) Članak 6. drugi stavak Članak 7. Članak 8. Članak 9. stavak 1.,	Članak 67. točka (c) — — Članak 67. Članak 67. — Članak 68. Prilog VIII. dio 1. točka 1. Prilog VIII. dio 1. točka 2. Prilog VIII. dio 1. točka 3. — — Članak 69. stavak 2.			
---	---	--	--	--

<p>uvodni dio Članak 9. stavak 1. točka (a), uvodni dio Članak 9. stavak 1. točka (a) podtočka i. Članak 9. stavak 1. točka (a) podtočka ii. Članak 9. stavak 1. točka (a) podtočka iii. Članak 9. stavak 1. točka (a) podtočka iv. Članak 9. stavak 1. točka (a)(v) Članak 9. stavak 1. točka (b) Članak 9. stavak 2. i stavak 3. Članak 11.</p> <p>Prilog</p>	<p>—</p> <p>Prilog VIII. dio 2. točka 2.</p> <p>Prilog VIII. dio 2. točka 3., uvod i točka 3.(a) Članak 69. stavak 1.</p> <p>Prilog VIII. dio 2. točka 3(b)</p> <p>—</p> <p>Prilog VIII. dio 2. točka 4.</p> <p>—</p> <p>Članak 11. točka (d) i točka (e)</p> <p>—</p>			
---	---	--	--	--

	<p>Članak 1. Članak 2., uvodni dio Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 3. Članak 2. stavak 4. Članak 2. stavak 5. Članak 2. stavak 6., prva rečenica Članak 2. stavak 6., druga rečenica Članak 2. stavak 7. Članak 2. stavak 8. Članak 2. stavak 9., prva rečenica Članak 2. stavak 9., druga rečenica</p>	<p>Članak 2. stavak 14. Članak 2. stavak 1.</p>	<p>Članak 2. stavak 9. Članak 2. stavak 13.</p>	<p>Članak 3. stavak 8. Članak 3. stavak 9.</p>	<p>Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 3., prvi dio</p>	<p>Članak 1. Članak 3., uvodni dio Članak 3. stavak 1. Članak 3. stavak 3. — Članak 3. stavak 4. Članak 3. stavak 5. Članak 15. stavak 1. Članak 3. stavak 6. Članak 71. Članak 3. stavak 7. Članak 4. stavak 2. prvi podstavak Članak 4. stavak 2. drugi</p>			
--	--	--	--	---	--	--	--	--	--

—	—	—	—	—	—	—	—	—	podstavak Članak 4. stavak 3. —			
—	—	—	—	—	—	—	—	—	Članak 3. stavak 8. Članak 3. stavak 9.			
			Članak 2. stavak 11., prva rečenica Članak 2. stavak 11., druga rečenica Članak 2. stavak 12. prvi podstavak i Prilog IV., uvodni dio Članak 2. stavak 12. drugi podstavak						Članak 20. stavak 3. Članak 3. stavak 10.			
—	—	—	—	—	—	—	—	—	Članak 14. stavak 5. točka (a) i članak 14. stavak 6. Članak 3. stavak 15. Članak 3. stavak 16. Članak 3. stavak 17. Članak 3. stavci od 11.			
			Članak 2. stavak 13. Članak 2. stavak 14. Članak 2. stavak 15.	Članak 2. stavak 6.	Članak 3. stavak 11.	Članak 2. stavak 5.						

<p>Članak 3. stavak 1., uvodni dio</p> <p>Članak 3. stavak 1. točka (a)</p> <p>Članak 3. stavak 1. točka (b)</p> <p>Članak 3. stavak 1. točka (c)</p> <p>Članak 3. stavak 1. točka (d)</p> <p>Članak 3. stavak 1. točka (e)</p> <p>Članak 3. stavak 1. točka (f)</p> <p>Članak 3. stavak 2.</p> <p>Članak 5. stavak 1.</p> <p>Članak 5. stavak 2.</p>	<p>do 14., stavci 18. do 23., stavci od 26. do 30. te stavci od 34. do 36. Članak 11., uvod</p> <p>Članak 11. točka (a) i točka (b)</p> <p>Članak 11. točka (c)</p> <p>Članak 11. točka (d) i točka (e)</p> <p>Članak 11. točka (f)</p> <p>Članak 11. točka (g)</p> <p>Članak 11. točka (h)</p> <p>—</p> <p>—</p> <p>Članak 80. stavak 1. drugi</p>			
---	---	--	--	--

	<p>Članak 6. stavak 1., uvod</p> <p>Članak 6. stavak 1. prvi podstavak, točke od (a) do (d)</p> <p>Članak 6. stavak 1. prvi podstavak točka (e) Članak 6. stavak 1. prvi podstavak točka (f) Članak 6. stavak 1. prvi podstavak točka (g) Članak 6. stavak 1.</p>	<p>podstavak Članak 12. stavak 1. prvi podstavak, uvodni dio Članak 12. stavak 1. prvi podstavak, točke od (a) do (d) Članak 12. stavak 1. prvi podstavak, točka (e) Članak 12. stavak 1. prvi podstavak točka (f) Članak 12. stavak 1. prvi podstavak točka (g) Članak 12. stavak 1. prvi podstavak točka (h) Članak 12. stavak 1.</p>			
--	---	---	--	--	--

	<p>prvi podstavak točka (h) Članak 6. stavak 1.</p> <p>prvi podstavak točka (i) Članak 6. stavak 1.</p> <p>prvi podstavak točka (j) Članak 6. stavak 1.</p> <p>drugi podstavak Članak 6. stavak 2. Članak 7.</p> <p>Članak 8. prvi stavak Članak 8. drugi stavak Članak 9. stavak 1., prvi dio rečenice Članak 9. stavak 1., drugi dio rečenice Članak 9.</p>	<p>Članak 4. stavak 3.</p>	<p>prvi podstavak točka (i) Članak 12. stavak 1.</p> <p>prvi podstavak točka (j) Članak 12. stavak 1.</p> <p>prvi podstavak točka (k) Članak 12. stavak 1., drugi podstavak Članak 12. stavak 2. Članak 5. stavak 2. Članak 5. stavak 1.</p> <p>—</p> <p>Članak 14. stavak 1., prvi podstavak —</p> <p>Članak 5.</p>			
--	---	--------------------------------	--	--	--	--

			stavak 2. Članak 9. stavak 3. prvi podstavak, prva i druga rečenica				stavak 3. Članak 14. stavak 1., drugi podstavak, uvodni dio i točke (a) i (b) Članak 14. stavak 2.			
—	—	—	Članak 9. stavak 3. prvi podstavak, treća rečenica	—	—	—	Članak 14. stavci 3., stavci 4. i 7. Članak 14. stavak 5., uvod i točka (b) prvog podstavka i članak 14. stavak 5. drugi podstavak			
—	—	—	Članak 9. stavak 3. drugi podstavak Članak 9. stavak 3. treći podstavak	—	—	—	Članak 9. stavak 1.			

			Članak 9. stavak 3. četvrti podstavak				Članak 9. stavak 2.			
			Članak 9. stavak 3. peti podstavak				Članak 9. stavak 3.			
			Članak 9. stavak 3. šesti podstavak				Članak 9. stavak 4.			
—	—	—	—	—	—	—	Članak 10. Članak 15. stavak 2.			
			Članak 9. stavak 4., prvi dio prve rečenice				Članak 15. stavak 4. prvi podstavak			
			Članak 9. stavak 4., drugi dio prve rečenice				Članak 15. stavak 4. drugi do peti podstavak i članak 15. stavak 5.			
			Članak 9. stavak 4., druga rečenica				Članak 14. stavak 1. drugi podstavak točka (g)			
—	—	—	—	—	—	—	Članak 14. stavak 1.			

—	—	—	—	—	—	—	—	drugi podstavak točka (h) Članak 15. stavak 3.
—	—	—	—	—	—	—	—	Članak 16. Članak 14. stavak 1. drugi podstavak točka (c) podtočka i. Članak 14. stavak 1.
—	—	—	—	—	—	—	—	drugi podstavak, točka (c) podtočka ii. Članak 14. stavak 1.
—	—	—	—	—	—	—	—	drugi podstavak točka (d) —
—	—	—	—	—	—	—	—	Članak 14. stavak 1. drugi podstavak točka (e) Članak 14. stavak 1.
—	—	—	—	—	—	—	—	Članak 9. stavak 5. prvi podstavak
—	—	—	—	—	—	—	—	Članak 9. stavak 5. drugi podstavak
—	—	—	—	—	—	—	—	Članak 9. stavak 6.

			prvi podstavak				drugi podstavak točka (f)			
			Članak 9. stavak 6. drugi podstavak				—			
			Članak 9. stavak 7. Članak 9. stavak 8.				—			
—	—	—	—	—	—	—	Članak 6. i članak 17. stavak 1. Članak 17. stavci 2., 3. i 4. Članak 18. Članak 19. Članak 20. stavak 1. Članak 20. stavak 2. prvi podstavak Članak 20. stavak 2. drugi podstavak			
			Članak 10. Članak 11. Članak 12. stavak 1. Članak 12. stavak 2., prva rečenica Članak 12. stavak 2., druga rečenica Članak 12. stavak 2., třetí rečenica Članak 13. stavak 1.				—	Članak 21. stavak 1. Članak 21.		
—	—	—	—	—	—	—				

			Članak 13. stavak 2., uvodni dio					stavci 2., 3. i 4.				
			Članak 13. stavak 2. točka (a)					Članak 21. stavak 5., uvodni dio				
			Članak 13. stavak 2. točka (b)					Članak 21. stavak 5. točka (a)				
			Članak 13. stavak 2. točka (c)					—				
			Članak 13. stavak 2. točka (d)					Članak 21. stavak 5. točka (b)				
—	—	—	—	—	—	—	—	—				
—	—	—	—	—	—	—	—	Članak 21. stavak 5. točka (c)				
—	—	—	—	—	—	—	—	Članak 22.				
								Članak 23. stavak 1. prvi podstavak				
			Članak 14., uvodni dio i točka (a)					Članak 8. stavak 1.				
			Članak 14. točka (b)					Članak 7. točka (a) i članak 14. stavak 1. točka (d) podtočka i.				

—	—	—	—	—	—	—	Članak 7., uvodni dio i točke (b) i (c)				
—	—	—	—	—	—	—	Članak 14. stavak 1. točka (d) podtočka ii. Članak 23. stavak 1. drugi podstavak Članak 23. stavci 2. do 6. Članak 24. stavak 1. prvi podstavak, uvodni dio te točke (a) i (b)				
—	—	—	—	—	—	—	Članak 14. točka (c)				
—	—	—	—	—	—	—	Članak 15. stavak 1. prvi podstavak, uvodni dio te točke (a) i (b) Članak 15. stavak 1. prvi podstavak, točka (c) Članak 15. stavak 1., drugi podstavak Članak 15. stavak 2.	Članak 12. stavak 1. prvi podstavak			
—	—	—	—	—	—	—	Članak 15. stavak 1. prvi podstavak, točka (c) Članak 15. stavak 1., drugi podstavak Članak 15. stavak 2.	Članak 12. stavak 1. prvi podstavak	Članak 24. stavak 1. prvi podstavak, uvodni dio te točke (a) i (b) Članak 24. stavak 1. prvi podstavak točka (c) Članak 24. stavak 1. drugi podstavak Članak 24. stavak 3. točka (b)		

			Članak 15. stavak 3. Članak 15. stavak 4.				Članak 24. stavak 4. Članak 24. stavak 2. uvodni dio i točke (a) i (b) Članak 24. stavak 2. točke od (c) do (f) i članak 24. stavak 3., uvodni dio i točka (a) Članak 25. —			
			Članak 16. Članak 17. stavak 1. drugi podstavak Članak 17. stavak 2. prvi podstavak				Članak 13. stavak 1.			
			Članak 17. stavak 2. drugi podstavak Članak 17. stavak 3. prvi	Članak 11. stavak 1., druga			Članak 13. od stavka 2. do stavka 7. — Članak 72. stavak 2.			

			podstavak, rečenica druga i treća rečenica Članak 17. stavak 3. prvi podstavak, čtvrtá rečenica							
—	—	—	—	—	—	—	—	Članak 72. stavak 3. i stavak 4.		
			Članak 17. stavak 3. drugi podstavak Članak 17. stavak 3. treći podstavak	Članak 11. stavak 3.				Članak 73. stavak 1.		
—	—	—	—	—	—	—	—	Članak 73. stavak 2.		
—	—	—	Članak 17. stavak 4.					Članak 74.		
—	—	—	—	—	—	—	—	Članak 27.		
			Članak 18. Članak 19. Članak 20. Članak 21.			Članak 11.		Članak 26.		
			Članak 22.		Članak 18.	Članak 17.		Članak 80. stavak 2. Članak 81.		
—	—	—	—	—	—	—	—	Članak 82.		
			Članak 23.	Članak 16.	Članak 22.	Članak 19.		Članak 83.		

—	—	—	—	—	—	—	Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 2.			
			Prilog I., stavak 1. uvodnog dijela Prilog I., stavak 2. uvodnog dijela				Prilog I. prvi podstavak uvodnog dijela, prva rečenica Prilog I., prvi podstavak uvodnog dijela, druga rečenica Prilog I., drugi podstavak uvodnog dijela Prilog I. od točke 1.1. do točke 1.3. Prilog I. točka 1.4.			
—	—	—	—	—	—	—				
—	—	—	Prilog I. točka 1.1. do točke 1.3. Prilog I. točka 1.4.	—	—	—	Prilog I. točka 1.4.(a) Prilog I. točka 1.4.(b) Prilog I. točka 2. Prilog I. točka 3.1.(a) i (b) Prilog I.			
—	—	—	Prilog I. točka 2. Prilog I. točka 3.1.	—	—	—				
—	—	—	—	—	—	—				

			Prilog I. točka 3.2. do točke 3.5.				točka 3.1.(c) Prilog I. točka 3.2. do točke 3.5.			
			Prilog I. točka 4.				Prilog I. točka 4.			
			Prilog I. točka 5., uvodni dio				—			
—	—	—	Prilog I. točka 5.1.	—	—	—	Prilog I. točke 5.1.(b), (f), (g), i., (j) i točka 5.2.(b)			
			Prilog I. točka 5.2.				Prilog I. točka 5.1.(a), (c), (d), (e), (h), (k)			
			Prilog I. točka 5.3.				Prilog I. točka 5.2.(a)			
—	—	—		—	—	—	Prilog I. točka 5.3.(a) podtočke i. i ii.			
			Prilog I. točka 5.4.				Prilog I. točka 5.3.(a) podtočke od iii. do v. i točka 5.3.(b)			
—	—	—		—	—	—	Prilog I. točka 5.4.			
							Prilog I. točke 5.5. i 5.6.			

—	—	—	Prilog I. točke 6.1.(a) i (b)	—	—	—	Prilog I. točke 6.1.(a) i (b)			
—	—	—	Prilog I. točka 6.2. - točka 6.4.(b)	—	—	—	Prilog I. točka 6.1.(c) Prilog I. točka 6.2. - točka 6.4.(b) podtočka ii.			
—	—	—	Prilog I. točka 6.4.(c) - točka 6.9.	—	—	—	Prilog I. točka 6.4.(b) podtočka iii. Prilog I. točka 6.4.(c) - točka 6.9.			
—	—	—	Prilog II. Prilog III.	—	—	—	Prilog I. točke 6.10. i 6.11. — Prilog II., „Zrak” i „Voda”, točke 1. do 12.			
—	—	—	Prilog IV. Prilog V.	—	—	—	Prilog II., „Voda”, točka 13. Prilog III. Prilog IV. Članak 56. Članak 57. stavak 1. —			
			Članak 1. Članak 2. stavak 2. Članak 2. stavak 3.							

	<p>Članak 2. stavak 4. Članak 2. stavak 8.</p> <p>Članak 2. stavak 10. Članak 2. stavak 11. Članak 2. stavak 12. Članak 2. stavak 15. Članak 2. stavak 16. Članak 2. stavak 17. Članak 2. stavak 18. Članak 2. stavak 19. Članak 2. stavak 20. Članak 2. stavak 21. Članak 2. stavak 22. Članak 2. stavak 23. Članak 2. stavak 24. Članak 2. stavak 25.</p>	<p>Članak 63. stavak 1. Članak 4. stavak 1., treći podstavak Članak 57. stavak 3. Članak 57. stavak 2. Članak 57. stavak 4. Članak 57. stavak 5. Članak 3. stavak 44. Članak 3. stavak 45. Članak 3. stavak 46. — Članak 3. stavak 47. Članak 57. stavak 6. Članak 57. stavak 7. Članak 57. stavak 8. Članak 57. stavak 9. Članak 57. stavak 10.</p>			
--	---	--	--	--	--

<p>Članak 2. stavak 26. Članak 2. stavak 27. Članak 2. stavak 28. Članak 2. stavak 29. Članak 2. stavak 30. Članak 2. stavak 31.</p>	<p>Članak 57. stavak 11. — Članak 63. stavak 1. — Članak 57. stavak 12. Prilog VII. dio 2., prva rečenica Prilog VIII. dio 2. točka 1. — Članak 57. stavak 13. Članak 4. stavak 1. drugi podstavak Članak 4. stavak 1. prvi i drugi podstavak Članak 63. stavak 2. Članak 59. stavak 1., prvi</p>			
<p>Članak 2. stavak 32. Članak 2. stavak 33. Članak 3. stavak 2.</p>				
<p>Članak 4. stavci 1, 2. i 3.</p>				
<p>Članak 4. stavak 4. Članak 5. stavak 1.</p>				

	<p>Članak 5. stavak 2.</p> <p>Članak 5. stavak 3. prvi podstavak točka (a)</p> <p>Članak 5. stavak 3. prvi podstavak točka (b)</p> <p>Članak 5. stavak 3. drugi podstavak</p> <p>— — — — — — — — — —</p> <p>Članak 5. stavak 4.</p> <p>Članak 5. stavak 5.</p> <p>Članak 5. stavak 6.</p> <p>Članak 5. stavak 7.</p> <p>Članak 5. stavak 8. prvi podstavak</p> <p>Članak 5. stavak 8.</p>	<p>podstavak, uvodni dio Članak 59. stavak 1. točke (a) i (b) Članak 59. stavak 2.</p> <p>Članak 59. stavak 3.</p> <p>Članak 59. stavak 4.</p> <p>Članak 59. stavak 5.</p> <p>—</p> <p>Članak 59. stavak 6. Članak 58.</p> <p>Prilog VII. dio 4. točka 1.</p> <p>Prilog VII. dio 4. točka 2.</p> <p>—</p>			
--	---	---	--	--	--

	drugi podstavak Članak 5. stavak 9. Članak 5. stavak 10. Članak 5. stavak 11. stavci 12. i 13. Članak 6. Članak 7. stavak 1., uvod i prva, druga, treća i četvrta alineja Članak 7. stavak 1., završni dio Članak 7. stavak 2. Članak 8. stavak 1.	— — Članak 59. stavak 7. — — Članak 64. — — — Članak 14. stavak 1. točka (d), članak 60. Članak 61. Prilog VII. dio 6. točka 1. Prilog VII. dio 6. točka 2. Prilog VII.			
—	—	—	—	—	—
	Članak 8. stavak 2.	Članak 14. stavak 1. točka (d), članak 60. Članak 61. Prilog VII. dio 6. točka 1.			
	Članak 8. stavak 3.	Prilog VII. dio 6. točka 2.			
	Članak 8.	Prilog VII.			

	stavak 4.		dio 6. točka 3.			
	Članak 8.		—			
	stavak 5.					
	Članak 9.		Članak 62.			
	stavak 1. prvi		prvi			
	podstavak,		podstavak,			
	uvodni dio		uvodni dio			
	Članak 9.		Članak 62.			
	stavak 1. prvi		prvi			
	podstavak		podstavak			
	prva, druga i		točke (a), (b)			
	treća alineja		i (c)			
	Članak 9.		Članak 62.			
	stavak 1.		drugi			
	drugi		podstavak			
	podstavak					
	Članak 9.		Prilog VII.			
	stavak 1.		dio 8. točka			
	treći		4.			
	podstavak					
	Članak 9.		Članak 63.			
	stavak 2.		stavak 3.			
	Članak 9.		Prilog VII.			
	stavak 3.		dio 8. točka			
			1.			
	Članak 9.		Prilog VII.			
	stavak 4.		dio 8. točka			
			2.			
	Članak 9.		Prilog VII.			
	stavak 5.		dio 8. točka			
			3.			
	Članak 10.	Članak 4.	Članak 8.			
	stavak 9.	stavak 9.	stavak 2.			

	<p>Članak 11. stavak 1., treća do šesta rečenica</p> <p>Članak 12. stavak 1. drugi podstavak</p> <p>Članak 12. stavak 1. treći podstavak</p> <p>Članak 12. stavak 2.</p> <p>Članak 12. stavak 3.</p> <p>Članak 13. stavak 2. i stavak 3.</p> <p>Članak 14. Članak 19. Članak 16.</p> <p>Prilog I., prva i druga rečenica uvodnog dijela</p> <p>Prilog I., treća rečenica uvodnog dijela i popis aktivnosti</p> <p>Prilog II.A</p> <p>Prilog II.A</p>		<p>—</p> <p>Članak 65. stavak 1. prvi podstavak</p> <p>Članak 65. stavak 1. drugi podstavak</p> <p>Članak 65. stavak 2.</p> <p>Članak 65. stavak 3.</p> <p>—</p> <p>Članak 79. Članak 56.</p> <p>Prilog VII. dio 1.</p> <p>Prilog VII. dio 2. i 3.</p> <p>—</p>			
--	--	--	---	--	--	--

	<p>dio II., posljednja rečenica stavka 6. Prilog II.B točka 1., prva i druga rečenica</p> <p>Prilog II.B, točka 1., treća rečenica Prilog II.B točka 2. Prilog II.B točka 2. drugi podstavak i. i tablica Prilog III. točka 1. Prilog III. točka 2.</p> <p>Prilog III. točka 3.</p> <p>Prilog III. točka 4.</p> <p>Članak 1. prvi stavak Članak 1. drugi</p>	<p>Članak 59. stavak 1. prvi podstavak točka (b) Članak 59. stavak 1. drugi podstavak Prilog VII. dio 5.</p> <p>—</p> <p>—</p> <p>Prilog VII. dio 7. točka 1. Prilog VII. dio 7. točka 2. Prilog VII. dio 7. točka 3. Članak 42.</p> <p>—</p>		
--	--	---	--	--

	stavak Članak 2. stavak 1.				
—	—	—	—	—	—
	Članak 2. stavak 2., uvodni dio Članak 2. stavak 2. točka (a), uvodni dio		Članak 42. stavak 1. prvi podstavak Članak 42. stavak 1. drugi do peti podstavak Članak 42. stavak 2., uvodni dio Članak 42. stavak 2. točka (a), uvodni dio Članak 42. stavak 2. točka (a) podtočka i. Članak 42. stavak 2. točka (a) podtočka ii. Članak 42. stavak 2. točka (a) podtočka iii. Članak 42. stavak 2. točka (a) podtočka iv. Članak 42. stavak 2.		
	Članak 2. stavak 2. točka (a) podtočke od i. do v. Članak 2. stavak 2. točka (a) podtočka vi. Članak 2. stavak 2. točka (a) podtočka vii. Članak 2. stavak 2. točka (a) podtočka viii. Članak 2. stavak 2. točka				

	(b) Članak 3. stavak 2. prvi podstavak Članak 3. stavak 2. drugi podstavak Članak 3. stavak 3. Članak 3. stavak 4. prvi podstavak Članak 3. stavak 4. drugi podstavak	točka (b) Članak 3. stavak 38. — Članak 3. stavak 39. Članak 3. stavak 40. Članak 42. stavak 1. treći podstavak Članak 42. stavak 1. četvrti podstavak Članak 3. stavak 41. Članak 42. stavak 1. peti podstavak Članak 42. stavak 1. treći podstavak Prilog VI. dio 1. točka (a) Članak 3.			
—	—	—			
	Članak 3. stavak 5. prvi podstavak Članak 3. stavak 5. drugi podstavak Članak 3. stavak 5. treći podstavak				
	Članak 3. stavak 6.				
	Članak 3.				

	stavak 7.	stavak 42. Prilog VI. dio 1. točka (b) Članak 3. stavak 43. Članak 43.			
	Članak 3. stavak 10. Članak 3. stavak 13. Članak 4. stavak 2. Članak 4. stavak 4., uvodni dio te točke (a) i (b)	Članak 44. Članak 45. stavak 1., uvodni dio te točke (a) i (b)			
	Članak 4. stavak 4. točka (c) Članak 4. stavak 5. Članak 4. stavak 6. Članak 4. stavak 7. Članak 4. stavak 8. Članak 5. Članak 6. stavak 1. prvi podstavak Članak 6. stavak 1. drugi podstavak i članak 6.	Članak 45. stavak 1. točka (e) Članak 45. stavak 2. Članak 45. stavak 3. Članak 45. stavak 4. Članak 54. Članak 52. Članak 50. stavak 1. Članak 50. stavak 2.			

	stavak 2. Članak 6. stavak 1. treći podstavak	Članak 50. stavak 3. prvi podstavak —			
	Članak 6. stavak 1. prvi dio četvrtog podstavka	—			
	Članak 6. stavak 1. drugi dio četvrtog podstavka	Članak 50. stavak 3. drugi podstavak			
	Članak 6. stavak 3.	Članak 50. stavak 4.			
	Članak 6. stavak 4., prva i druga rečenica prvog podstavka i članak 6. stavak 4., prva i druga rečenica drugog podstavka	Članak 51. stavak 1.			
	Članak 6. stavak 4., treća rečenica prvog podstavka	Članak 51. stavak 2.			
— — — — —	Članak 6. stavak 4., treća rečenica drugog	Članak 51. stavak 3. prvi podstavak			

	podstavka Članak 6. stavak 4. treći podstavak	Članak 51. stavak 3. drugi podstavak Članak 51. stavak 4.			
	Članak 6. stavak 4. četvrti podstavak Članak 6. stavak 5., prvi dio rečenice Članak 6. stavak 5., drugi dio rečenice Članak 6. stavak 6. Članak 6. stavak 7. Članak 6. stavak 8. Članak 7. stavak 1. i Članak 7. stavak 2. prvi podstavak Članak 7. stavak 2. drugi podstavak	— Članak 46. stavak 1. Članak 50. stavak 5. Članak 50. stavak 6. Članak 50. stavak 7. Članak 46. stavak 2. prvi podstavak Članak 46. stavak 2. drugi podstavak Prilog VI. dio 6., prvi dio točke 2.7.			
	Članak 7. stavak 3. i članak 11 stavak 8. prvi				

	<p>podstavak, uvodni dio Članak 7. stavak 4.</p> <p>Članak 7. stavak 5. Članak 8. stavak 1.</p> <p>Članak 8. stavak 2. Članak 8. stavak 3. Članak 8. stavak 4. prvi podstavak</p> <p>Članak 8. stavak 4. drugi podstavak Članak 8. stavak 4., treći podstavak Članak 8. stavak 4. četvrti podstavak Članak 8. stavak 5.</p> <p>Članak 8.</p>	<p>Članak 46. stavak 2. drugi podstavak —</p> <p>Članak 45. stavak 1. točka (c) Članak 46. stavak 3. —</p> <p>Članak 46. stavak 4. prvi podstavak Prilog VI. dio 6. točka 3.2. —</p> <p>—</p> <p>Članak 46. stavak 4. drugi i treći podstavak Članak 45.</p>			
--	--	--	--	--	--

	stavak 6.	stavak 1. točke (c) i (d)			
	Članak 8. stavak 7.	Članak 46. stavak 5.			
	Članak 8. stavak 8.	—			
	Članak 9. prvi podstavak	Članak 53. stavak 1.			
	Članak 9. drugi podstavak	Članak 53. stavak 2.			
	Članak 9. treći podstavak	Članak 53. stavak 3.			
	Članak 10. stavak 1. i stavak 2.	—			
	Članak 10. stavak 3., prva rečenica	Članak 48. stavak 2.			
	Članak 10. stavak 3., druga rečenica	—			
	Članak 10. stavak 4.	Članak 48. stavak 3.			
	Članak 10. stavak 5.	Prilog VI. dio 6., drugi dio točke 1.3.			
	Članak 11. stavak 1.	Članak 48. stavak 1.			
	Članak 11. stavak 2.	Prilog VI. dio 6. točka 2.1.			
	Članak 11.	Prilog VI.			

	stavak 3.	dio 6. točka 2.2.			
	Članak 11. stavak 4.	Prilog VI. dio 6. točka 2.3.			
	Članak 11. stavak 5.	Prilog VI. dio 6. točka 2.4.			
	Članak 11. stavak 6.	Prilog VI. dio 6. točka 2.5. prvi podstavak			
—	—	Prilog VI. dio 6. točka 2.5. drugi podstavak			
	Članak 11. stavak 7., prvi dio prve rečenice prvog podstavka	Prilog VI. dio 6. točka 2.6., uvodni dio			
	Članak 11. stavak 7., drugi dio prve rečenice prvog podstavka	Prilog VI. dio 6. točka 2.6.(a)			
	Članak 11. stavak 7., druga rečenica prvog podstavka	—			
	Članak 11. stavak 7. drugi podstavak	—			

Članak 11. stavak 7. točka (a)	Prilog VI. dio 6. točka 2.6.(b)			
Članak 11. stavak 7. točke (b) i (c)	—			
Članak 11. stavak 7. točka (d)	Prilog VI. dio 6. točka 2.6.(c)			
Članak 11. stavak 7. točke (e) i (f)	—			
Članak 11. stavak 8. prvi podstavak, točke (a) i (b)	Prilog VI. dio 3. točka 1.			
Članak 11. stavak 8. prvi podstavak točka (c) i drugi podstavak	Prilog VI. dio 6. drugi podstavak točke 2.7.			
Članak 11. stavak 8. prvi podstavak točka (d)	Prilog VI. dio 4. točka 2.1. drugi podstavak			
Članak 11. stavak 9.	Članak 48. stavak 4.			
Članak 11. stavak 10.	Prilog VI. dio 8. točka 1.1.			
Članak 11. stavak 11.	Prilog VI. dio 8. točka 1.2.			

	Članak 11. stavak 12.	Prilog VI. dio 8. točka 1.3.			
	Članak 11. stavak 13.	Članak 48. stavak 5.			
	Članak 11. stavak 14.	Članak 49. Prilog VI. dio 6. točka 3.1.			
	Članak 11. stavak 15.	Članak 45. stavak 1. točka (e)			
	Članak 11. stavak 16.	Prilog VI. dio 8. točka 2.			
	Članak 11. stavak 17.	Članak 8. stavak 2. točka (a)			
	Članak 12. stavak 1.	Članak 55. stavak 1.			
	Članak 12. stavak 2., prva i druga rečenica	Članak 55. stavak 2.			
	Članak 12. stavak 2., treća rečenica	Članak 55. stavak 3.			
	Članak 13. stavak 1.	Članak 45. stavak 1. točka (f)			
	Članak 13. stavak 2.	Članak 47.			
	Članak 13. stavak 3.	Članak 46. stavak 6.			

					Članak 13. stavak 4.		Prilog VI. dio 3. točka 2.			
					Članak 14.		—			
					Članak 15.		—			
					Članak 16.		—			
					Članak 20.		—			
					Prilog I.		Prilog VI. dio 2.			
					Prilog II., prvi dio (bez brojčanih oznaka)		Prilog VI. dio 4. točka 1.			
					Prilog II. točka 1., uvodni dio		Prilog VI., Dio 4., točka 2.1.			
					Prilog II. točke 1.1. i 1.2.		Prilog VI. dio 4. točke 2.2. i 2.3.			
—	—	—	—	—	—	—	Prilog VI. dio 4. točka 2.4.			
					Prilog II. točka 1.3.		—			
					Prilog II. točka 2.1.		Prilog VI. dio 4. točka 3.1.			
—	—	—	—	—	—	—	Prilog VI. Dio 4. točka 3.2.			
					Prilog II. točka 2.2.		Prilog VI. dio 4. točke 3.3. i 3.4.			
					Prilog II. točka		Prilog VI.			

3.	Prilog III.	dio 4. točka 4.			
	Prilog IV., tablica	Prilog VI. dio 6. točka 1.			
	Prilog IV., završna rečenica	Prilog VI. dio 5. —			
	Prilog V. točka (a), tablica	Prilog VI. dio 3. točka 1.1. —			
	Prilog V. točka (a), završna rečenica	—			
	Prilog V. točka (b), tablica	Prilog VI. dio 3. točka 1.2. —			
	Prilog V. točka (b), završne rečenice	—			
	Prilog V. točka (c)	Prilog VI. dio 3. točka 1.3.			
	Prilog V. točka (d)	Prilog VI. dio 3. točka 1.4.			
	Prilog V. točka (e)	Prilog VI. dio 3. točka 1.5.			
	Prilog V. točka (f)	Prilog VI. dio 3. točka 3.			

						Prilog VI.		Prilog VI. dio 7.			
						Članak 1.		Članak 28. prvi podstavak			
						Članak 2. stavak 2.		Prilog V. dio 1. točka 1. i dio 2. točka 1. prvi podstavak			
—	—	—	—	—	—	—		Prilog V. dio 1. točka 1. i dio 2. točka 1. drugi podstavak			
						Članak 2. stavak 3., drugi dio		Prilog V. dio 1. točka 1. i dio 2. točka 1. prvi podstavak			
—	—	—	—	—	—	—		Prilog V. dio 1. točka 1. i dio 2. točka 1. drugi podstavak			
						Članak 2. stavak 4.		—			
						Članak 2. stavak 6., prvi dio		Članak 3. stavak 24.			
						Članak 2. stavak 6., drugi dio		Članak 28. drugi podstavak, točka (j)			

						<p>Članak 2. stavak 7. prvi podstavak</p> <p>Članak 2. stavak 7. drugi podstavak, prva rečenica</p> <p>Članak 2. stavak 7. drugi podstavak, druga rečenica i točke od (a) do (i.)</p> <p>Članak 2. stavak 7. drugi podstavak točka (j)</p> <p>Članak 2. stavak 7. treći podstavak</p> <p>—</p> <p>Članak 2. stavak 7. četvrti podstavak</p> <p>—</p> <p>Članak 2.</p>	<p>Članak 3. stavak 25.</p> <p>—</p> <p>Članak 28. drugi podstavak i točke od (a) do (i).</p> <p>—</p> <p>Članak 29. stavak 1.</p> <p>Članak 29. stavak 2.</p> <p>Članak 29. stavak 3.</p> <p>Članak 3.</p>			
—	—	—	—	—	—					
—	—	—	—	—	—					

	stavak 8.	stavak 32.			
	Članak 2.	—			
	stavak 9.				
	Članak 2.	—			
	stavak 10.				
	Članak 2.	Članak 3.			
	stavak 11.	stavak 31.			
	Članak 2.	Članak 3.			
	stavak 12.	stavak 33.			
	Članak 2.	—			
	stavak 13.				
	Članak 3.	—			
	Članak 4.	—			
	stavak 1.				
	Članak 4.	—			
	stavak 2.				
	Članak 4.				
	stavak 3. do				
	članka 4.				
	stavak 8.				
	Članak 5.	Prilog V. dio			
	stavak 1.	1. točka 2.			
		drugi			
		podstavak			
		Prilog V. dio			
		1., točka 2.			
		prvi, drugi i			
		četvrti			
		podstavak			
	Članak 5.	—			
	stavak 2.				
	Članak 6.	—			
	Članak 7.	Članak 37.			
	stavak 1.				

							<p>Članak 7. stavak 2. Članak 7. stavak 3. Članak 8. stavak 1. Članak 8. stavak 2., prvi dio prvog podstavka Članak 8. stavak 2., drugi dio prvog podstavka</p>	<p>Članak 30. stavak 5. Članak 30. stavak 6. Članak 40. stavak 1. Članak 40. stavak 2., prvi dio prvog podstavka — Članak 40. stavak 2., drugi dio prvog podstavka Članak 40. stavak 2. drugi podstavak Članak 40. stavak 3. Članak 41. —</p>				
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
							<p>Članak 8. stavak 2. drugi podstavak Članak 8. stavci 3. i 4.</p>	<p>— —</p>				

—	—	—	—	—	—	Članak 9.	Članak 30. stavak 1.			
—	—	—	—	—	—	—	Članak 30. stavci 2., 3. i 4.			
—	—	—	—	—	—	Članak 9.a Članak 10. prvi stavak, prva rečenica	Članak 36. Članak 30. stavak 7., prva rečenica			
—	—	—	—	—	—	—	Članak 30. stavak 7., druga rečenica			
—	—	—	—	—	—	—	Članak 30. stavci 8. i 9.			
—	—	—	—	—	—	—	Članci od 31. do 35.			
—	—	—	—	—	—	Članak 10. prvi stavak, druga rečenica	—			
—	—	—	—	—	—	Članak 10. drugi stavak	—			
—	—	—	—	—	—	Članak 12., prva rečenica	Članak 38. stavak 1.			
—	—	—	—	—	—	Članak 12., druga rečenica	—			
—	—	—	—	—	—	—	Članak 38. stavci 2., 3. i 4.			
—	—	—	—	—	—	—	Članak 39. Prilog V. dio 3., treći dio			

—	—	—	—	—	—	Članak 14.	točke 8. Prilog V. dio 4.			
—	—	—	—	—	—	—	Prilog V. dio 5., 6. i 7.			
—	—	—	—	—	—	Članak 15.	—			
—	—	—	—	—	—	Članak 18.	—			
—	—	—	—	—	—	stavak 2.				
—	—	—	—	—	—	Prilog I.	—			
—	—	—	—	—	—	Prilog II.	—			
—	—	—	—	—	—	Prilozi III. i IV.	Prilog V. točka 2. dijela 1. i dio 2.			
—	—	—	—	—	—	Prilog V.A	Prilog V. dio 1. točka 3.			
—	—	—	—	—	—	Prilog V.B	Prilog V. dio 2. točka 3.			
—	—	—	—	—	—	Prilog VI.A	Prilog V. dio 1. točke 4. i 6.			
—	—	—	—	—	—	—	Prilog V. dio 1. točka 5.			
—	—	—	—	—	—	Prilog VI.B	Prilog V. dio 2. točke 4. i 6.			
—	—	—	—	—	—	—	Prilog V. dio 2. točka 5.			
—	—	—	—	—	—	Prilog VII.A	Prilog V. dio 1. točke 7. i 8.			
—	—	—	—	—	—	Prilog VII.B	Prilog V. dio 2. točke 7. i 8.			

						Prilog VIII.A — točka 1.			
—	—	—	—	—	—	Prilog VIII.A Prilog V. dio točka 2. 3. prvi dio točke 1. i točke 2., 3. i 5.			
—	—	—	—	—	—	Prilog V. dio 3. drugi dio točke 1.			
						Prilog VIII.A — točka 3.			
						Prilog VIII.A Prilog V. dio točka 4. 3. točka 6.			
						Prilog VIII.A Prilog V. dio točka 5. 3. točke 7. i 8.			
—	—	—	—	—	—	Prilog VIII.A Prilog V. dio točka 6. 3. točke 9. i 10.			
—	—	—	—	—	—	Prilog V. dio 3. točka 11.			
						Prilog V. dio 4.			
						Prilog VIII.B —			
						Prilog VIII.C —			
		Prilog VI.				Prilog IX. Prilog IX.			
		Prilog VII.				Prilog X. Prilog X.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO) Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju mjere za zaštitu okoliša i zdravlja ljudi sprečavanjem ili smanjivanjem štetnih učinaka generiranja otpadne električne i elektroničke opreme (OEEO) i gospodarenja tim otpadom te smanjivanjem ukupnih učinaka korištenja resursa i poboljšavanjem učinkovitosti tog korištenja u skladu s člancima 1. i 4. Direktive 2008/98/EZ, doprinoseći time održivom razvoju.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba uređuje sadržaj direktive
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na otpadnu električnu i elektroničku opremu (EEO) kako slijedi:</p> <p>(a)od 13. kolovoza 2012. do 14. kolovoza 2018. (prijelazno razdoblje), u skladu sa stavkom 3., na EEO koji potpada pod kategorije navedene u Prilogu I. Prilog II. sadrži indikativni popis EEO-a koji potpada pod kategorije navedene u Prilogu I.;</p> <p>(b)od 15. kolovoza 2018., u skladu sa stavicima 3. i 4., na sve EEO-e. Svi su EEO-i klasificirani unutar kategorija navedenih u Prilogu III. Prilog IV. sadrži</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)

<p>nepotpuni popis EEO-a koji potpada pod kategorije navedene u Prilogu III. (otvoreno područje primjene).</p> <p>2. Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje zahtjeve zakonodavstva Unije o sigurnosti i zaštiti zdravlja, o kemikalijama, posebno Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije (18), kao ni zahtjeve posebnog zakonodavstva Unije o gospodarenju otpadom ili dizajnu proizvoda.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje ni na jedan od sljedećih EEO-a:</p> <p>(a) oprema koja je potrebna za zaštitu bitnih sigurnosnih interesa država članica, uključujući oružje, municiju i vojne materijale namijenjene za posebne vojne svrhe;</p> <p>(b) oprema koja je posebno dizajnirana i instalirana kao dio opreme druge vrste, koja je isključena iz područja primjene ove Direktive ili nije njime obuhvaćena, koja može ispuniti svoju funkciju samo ako je dio te opreme;</p> <p>(c) žarulje sa žarnom niti.</p> <p>4. Pored opreme navedene u stavku 3., od 15. kolovoza 2018. ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeći EEO:</p>			
---	--	--	--

<p>(a) oprema dizajnirana za slanje u svemir;</p> <p>(b) veliki stacionarni industrijski alati;</p> <p>(c) velika fiksna postrojenja, osim opreme koja nije posebno dizajnirana i instalirana kao dio tih postrojenja;</p> <p>(d) putnička ili teretna prijevozna sredstva, isključujući električna vozila na dva kotača koja nisu homologizirana;</p> <p>(e) necestovni pokretni strojevi koji su raspoloživi isključivo za profesionalnu uporabu;</p> <p>(f) oprema koja je posebno i isključivo dizajnirana za primjenu u istraživanjima i razvoju, i koja je raspoloživa samo na temelju poslovne razmjene;</p> <p>(g) medicinski proizvodi i in vitro dijagnostički medicinski proizvod, ako se očekuje da će prije kraja životnog ciklusa biti infektivni, te aktivni medicinski proizvodi za ugradnju.</p> <p>5. Najkasnije do 14. kolovoza 2015. Komisija preispituje područje primjene ove Direktive, kako je utvrđeno u točki (b) stavku 1., uključujući parametre za razlikovanje velike i male opreme iz Priloga III. i podnijeti izvješće o tome Europskom parlamentu i Vijeću. Uz to se izvješće prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „električna i elektronička oprema” ili „EEO” znači oprema čiji normalan rad ovisi o električnoj struji ili elektromagnetskom polju i oprema za proizvodnju, prijenos i mjerenje električne struje ili magnetskog polja, namijenjena za uporabu pri nazivnom naponu do 1 000 V izmjenične struje i 1 500 V istosmjerne struje;</p> <p>(b) „veliki stacionarni industrijski alati” znači veliki sklop strojeva, opreme i/ili komponenata, koji zajedno funkcioniraju za određenu primjenu, koje na određenom mjestu trajno montiraju ili demontiraju profesionalci i koju profesionalci koriste i održavaju u industrijskom proizvodnom pogonu ili objektu za istraživanje i razvoj;</p> <p>(c) „veliko fiksno postrojenje” znači veliki skup različitih vrsta aparata i, prema potrebi, drugih uređaja:</p> <p>i. koje sklapaju, montiraju i demontiraju profesionalci;</p> <p>ii. koji su namijenjeni za stalnu uporabu kao dio zgrade ili konstrukcije na unaprijed određenom i za to namijenjenom mjestu; i</p> <p>iii. koji mogu biti zamijenjeni samo</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)
--	--	---------------	---

<p>jednakom posebno konstruiranom opremom;</p> <p>(d) „necestovni pokretni strojevi” znači strojevi s ugrađenim izvorom energije, koji u radu moraju biti pokretni ili se moraju kontinuirano ili polukontinuirano kretati između niza fiksnih radnih lokacija;</p> <p>(e) „otpadna električna i elektronička oprema” ili „OEEO” znači električna i elektronička oprema koja je otpad u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2008/98/EZ, uključujući sve komponente, podsklopove i potrošne materijale koji u času odlaganja čine dio proizvoda;</p> <p>(f) „proizvođač” znači svaka fizička ili pravna osoba koja, bez obzira na korištenu prodajnu tehniku, uključujući daljinsku komunikaciju u smislu Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 1997. o zaštiti potrošača s obzirom na sklapanje ugovora na daljinu (19):</p> <p>i. ima poslovni nastan u državi članici i proizvodi EEO pod svojim imenom ili zaštitnim znakom, ili je dala dizajnirati ili proizvesti EEO te ga prodaje pod svojim imenom ili zaštitnim znakom unutar državnog područja te države članice;</p> <p>ii. ima poslovni nastan u državi članici i na državnom području te države članice pod svojim imenom ili trgovačkom</p>			
---	--	--	--

<p>oznakom preprodaje opremu koju su proizveli drugi dobavljači, pri čemu se preprodavač ne smatra „proizvođačem” ako se marka proizvođača nalazi na opremi, kako je predviđeno u točki i.;</p> <p>iii.ima poslovni nastan u državi članici i u toj državi članici na profesionalnoj osnovi stavlja na tržište EEO iz treće zemlje ili iz druge države članice; ili</p> <p>iv.koristeći komunikaciju na daljinu prodaje EEO izravno privatnim kućanstvima ili korisnicima koji nisu privatna kućanstva u nekoj državi članici, a poslovni nastan ima u drugoj državi članici ili nekoj trećoj zemlji.</p> <p>Tko god isključivo osigurava financiranje prema bilo kakvom financijskom sporazumu ili u skladu s njim ne smatra se „proizvođačem” ako on ne djeluje isto tako kao proizvođač u smislu iz točaka od i. do iv.;</p> <p>(g)„distributer” znači svaka fizička ili pravna osoba u lancu dobave koja EEO čini dostupnim na tržištu. Ova definicija ne sprečava da distributer istodobno bude i proizvođač u smislu točke (f);</p> <p>(h)„OEEO iz privatnih kućanstava” znači OEEO koji potječe iz privatnih kućanstava i OEEO koji potječe iz komercijalnih, industrijskih, institucionalnih i drugih izvora, koji je po vrsti i količini sličan onome iz privatnih kućanstava. Otpad od EEO-a za koji je</p>			
---	--	--	--

<p>vjerojatno da će ga koristiti i privatna kućanstva i korisnici koji nisu privatna kućanstva u svakom se slučaju smatra OEEO-om iz privatnih kućanstava;</p> <p>(i), „financijski sporazum” znači sporazum o zajmu, zakupu, najmu ili prodaji s odgođenim plaćanjem, ili dogovor koji se odnosi na bilo kakvu opremu, bez obzira na to predviđa li se prema uvjetima tog sporazuma ili dogovora, ili bilo kakvog popratnog sporazuma ili dogovora da će vlasništvo nad tom opremom biti ili da bi moglo biti preneseno.</p> <p>(j), „omogućavanje dostupnosti na tržištu” znači svaka dobava proizvoda za distribuciju, potrošnju ili uporabu na tržištu države članice u okviru trgovačke djelatnosti, u zamjenu za plaćanje ili besplatno;</p> <p>(k), „stavljanje na tržište” znači omogućavanje dostupnosti proizvoda prvi put, na profesionalnoj osnovi, na tržištu na državnom području države članice;</p> <p>(l), „uklanjanje” znači ručna, strojna, kemijska ili metalurška obrada, rezultat koje je da su opasne tvari, mješavine i komponente prisutne u prepoznatljivom toku ili čine prepoznatljivi dio toka u postupku obrade. Tvar, mješavina ili komponenta je prepoznatljiva ako se može pratiti i tako provjeriti je li obrada sigurna za okoliš;</p> <p>(m), „medicinski proizvod” znači medicinski proizvod ili naprava u smislu točke (a)</p>			
--	--	--	--

<p>odnosno (b) članka 1. stavka 2. Direktive Vijeća 93/42/EEZ od 14. lipnja 1993. o medicinskim uređajima (20), koji je EEO;</p> <p>(n) „in vitro dijagnostički medicinski proizvod” znači in vitro dijagnostički medicinski proizvod ili pribor u smislu članka 1. stavka 2. točke (b) odnosno točke (c) Direktive 98/79/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 1998. o in vitro dijagnostičkim medicinskim proizvodima (21) koje je EEO;</p> <p>(o) „aktivni medicinski proizvod za ugradnju” znači aktivni medicinski proizvod za ugradnju u smislu članka 1. stavka 2. točke (c) Direktive Vijeća 90/385/EEZ od 20. lipnja 1990. o usklađivanju zakonodavstava država članica o aktivnim medicinskim implantatima (22), koji je EEO.</p> <p>2. Osim toga, za pojmove „opasan otpad”, „skupljanje”, „odvojeno skupljanje”, „sprečavanje”, „ponovna uporaba”, „obrada”, „oporaba”, „priprema za ponovnu uporabu”, „recikliranje” i „zbrinjavanje” primjenjuju se definicije iz članka 3. Direktive 2008/98/EZ.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Dizajn proizvoda</p> <p>Ne dovodeći u pitanje zahtjeve iz zakonodavstva Unije o pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta i o dizajnu proizvoda, uključujući Direktivu 2009/125/EZ, države članice potiču suradnju između proizvođača i subjekata koji se bave recikliranjem i mjere za promicanje dizajna i proizvodnje EEO-a, posebno s obzirom na omogućavanje ponovne uporabe, rastavljanja, i oporabe OEEO-a, njegovih komponenata i materijala. U ovom kontekstu države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi se primjenjivali zahtjevi u pogledu ekološkog dizajna koji omogućuju ponovnu uporabu i obradu OEEO-a utvrđenog u okviru Direktive 2009/125/EZ i da proizvođači kroz posebna konstrukcijska rješenja ili proizvodne postupke ne sprečavaju ponovnu uporabu OEEO-a, osim ako ta posebna konstrukcijska rješenja ili proizvodni postupci predstavljaju prevladavajuće prednosti, na primjer, s obzirom na zaštitu okoliša i/ili zahtjeve u pogledu sigurnosti.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)
---	--	---------------	---

<p>Članak 5.</p> <p>Odvojeno prikupljanje</p> <p>1. Države članice donose odgovarajuće mjere kako bi se svelo na minimum zbrinjavanje OEEO-a u obliku nesortiranog komunalnog otpada, osigurala pravilna obrada svog prikupljenog OEEO-a i postigla visoka razina odvojenog prikupljanja OEEO-a, posebno i prije svega za opremu za izmjenu topline koja sadrži tvari koje oštećuju ozonski sloj i fluorirane stakleničke plinove, fluorescentne lampe koje sadrže živu, fotonaponske ploče i sitnu opremu svrstanu u kategorije 5. i 6. u Prilogu III.</p> <p>2. Za OEEO iz privatnih kućanstava države članice osiguravaju sljedeće:</p> <p>(a) uspostavu sustava koji krajnjim korisnicima i distributerima omogućuju povrat takvog otpada barem besplatno. Države članice osiguravaju raspoloživost i dostupnost potrebnih prostora za prikupljanje, posebno uzimajući u obzir gustoću populacije;</p> <p>(b) kod isporuke novog proizvoda distributeri su dužni osigurati da se takav otpad može vratiti distributeru, barem besplatno, u okviru zamjene jedan za jedan, ako se radi o opremi iste vrste koja je ispunjavala iste funkcije kao i oprema koja se isporučuje. Države članice mogu odstupati od ove odredbe pod uvjetom da</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)</p>
--	--	----------------------	--

<p>osiguraju da vraćanje OEE0-a nije zbog toga teže za krajnjeg korisnika i da ono i dalje za krajnjeg korisnika bude besplatno. Države članice koje koriste ovo odstupanje o tome obavješćuju Komisiju;</p> <p>(c) distributeri u maloprodajnim trgovinama s najmanje 400 m² prodajne površine za EEO ili u njihovoj neposrednoj blizini osiguravaju prikupljanje sitnog OEE0 (vanjske dimenzije ne smiju biti veće od 25 cm), besplatno za krajnje korisnike i bez obveze kupnje EEO-a jednake vrste, osim ako procjena pokaže da bi postojeći alternativni sustavi prikupljanja vjerojatno biti najmanje jednako učinkoviti. Prikupljeni se OEE0 propisno obrađuje u skladu s člankom 8.;</p> <p>(d) ne dovodeći u pitanje točke (a), (b) i (c), proizvođači smiju uspostaviti zasebne i/ili zajedničke sustave za povrat OEE0-a iz privatnih kućanstava i njima upravljati pod uvjetom da su ti sustavi u skladu s ciljevima ove Direktive;</p> <p>(e) poštujući nacionalne zdravstvene i sigurnosne uvjete i norme Unije, povrat OEE0-a koji zbog kontaminacije predstavlja rizik za zdravlje i sigurnost osoblja može se odbiti u skladu s točkama (a), (b) i (c). Za takav OEE0 države članice uspostavljaju poseban sustav.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti poseban sustav za vraćanje OEE0-a u skladu s</p>			
--	--	--	--

<p>točkama (a), (b) i (c) za slučajeve kad oprema ne sadrži bitne komponente ili ako sadrži otpad koji nije OEEO.</p> <p>3. Države članice mogu u skladu sa stavkom 2. imenovati gospodarske subjekte kojima je dozvoljeno prikupljati OEEO iz privatnih kućanstava.</p> <p>4. Države članice mogu zahtijevati da se OEEO odložen u prikupljalištima iz stavaka 2. i 3. predaje proizvođačima ili trećim stranama koji djeluju u njihovo ime ili da se za potrebe pripreme za ponovnu uporabu predaje ustanovama ili poduzećima koja su za to određena.</p> <p>5. Kad se radi o OEEO-u koji nije OEEO iz privatnih kućanstava i ne dovodeći u pitanje članak 13., države članice osiguravaju da proizvođači ili treće strane koje djeluju u njihovo ime organiziraju prikupljanje takvog otpada.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Zbrinjavanje i prijevoz prikupljenog OEEO-a</p> <p>1. Države članice zabranjuju zbrinjavanje odvojeno prikupljenog OEEO-a koji još nije obrađen kako je navedeno u članku 8.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>prikupljanje i prijevoz odvojeno prikupljenog OEEO-a obavlja na način koji omogućuje optimalne uvjete za pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i izolaciju opasnih tvari.</p> <p>Radi što bolje pripreme za ponovnu uporabu, države članice prije bilo kakvog daljnjeg prijenosa potiču praksu da sustavi ili objekti za prikupljanje osiguravaju, prema potrebi, da se na prikupnim mjestima odvaja OEEO koji će se pripremati za ponovnu uporabu od ostalog prikupljenog OEEO-a, posebno odobravanjem pristupa osoblju iz centara za ponovnu uporabu.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Stopa prikupljanja</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 1., svaka država članica osigurava primjenu načela odgovornosti proizvođača i, na toj osnovi, postizanje minimalne godišnje stope prikupljanja. Od 2016. minimalna stopa prikupljanja iznosi 45 %, izračunano na temelju ukupne mase prikupljenog OEEO-a u skladu s člancima 5. i 6. u određenoj godini u predmetnoj državi članici, izražene u obliku postotka prosječne mase EEO-a stavljenog na tržište u toj državi članici u prethodne tri godine. Države članice osiguravaju da se količina prikupljenog OEEO-a postupno povećava tijekom</p>	<p>Stavak 1. je prenesen člankom 59. (1) Godišnja stopa odvojenog sakupljanja otpadne električne i elektroničke opreme (u daljnjem tekstu: EE otpad) mora biti najmanje 65% prosječne mase električne i elektroničke opreme stavljene na tržište u tri prethodne godine ili 85% EE otpada proizvedenog na teritoriju Republike Hrvatske.</p> <p>Stavak 2. će se prenijeti PRAVILIKOM.</p> <p>Stavak 3. nije potrebno prenositi jer ne uređuje obvezu RH.</p> <p>Stavke 4. do 7. nije potrebno prenositi jer propisuje obveze EK.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>razdoblja od 2016. do 2019., osim ako je stopa prikupljanja utvrđena u drugom podstavku već postignuta.</p> <p>Od 2019. minimalna stopa prikupljanja koju treba postići na godišnjoj razini iznosi 65 % prosječne mase EEO-a stavljenog na tržište u toj državi članici u prethodne tri godine, ili alternativno, 85 % od OEEO-a generiranog na državnom području te države članice.</p> <p>Do 31. prosinca 2015. nastavlja se primjenjivati prosječna stopa od najmanje 4 kilograma godišnje odvojeno prikupljenog OEEO-a iz privatnih kućanstava, ili jednaka masena količina OEEO-a koja je u prosijeku bila prikupljena u toj državi članici u tri prethodne godine, ovisno o tome koja je količina veća.</p> <p>Države članice mogu postaviti ambicioznije stope za odvojeno prikupljanje OEEO-a i u tom slučaju o tome izvijestiti Komisiju.</p> <p>2. Da bi utvrdile je li postignuta minimalna stopa prikupljanja, države članice osiguravaju da se informacije o OEEO-u koji se prikuplja odvojeno u skladu s člankom 5. besplatno dostavljaju državama članicama, uključujući barem informacije o OEEO-u:</p> <p>(a) koji su preuzela postrojenja za prikupljanje i obradu;</p> <p>(b) koji su preuzeli distributeri</p>			
---	--	--	--

<p>(c)koji su odvojeno prikupili proizvođači ili treće strane koje djeluju u njihovo ime.</p> <p>3. Odstupajući od stavka 1., Bugarska, Češka Republika, Latvija, Litva, Mađarska, Malta, Poljska, Rumunjska, Slovenija i Slovačka mogu zbog nedostatka potrebne infrastrukture i zbog niske razine potrošnje EEO-a u tim zemljama odlučiti da:</p> <p>(a)od 14. kolovoza 2016. postignu stopu prikupljanja koja je niža od 45 %, ali viša od 40 % prosječne mase EEO-a stavljenog na tržište u prethodne tri godine; i</p> <p>(b)odgode postizanje stope prikupljanja iz drugog podstavka stavka 1. do datuma koji same odaberu, ali najkasnije do 14. kolovoza 2021.</p> <p>4. Komisija se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 20. za utvrđivanje prijelaznih prilagodbi s ciljem rješavanja poteškoća s kojima se države članice susreću pri ispunjavanju zahtjeva iz stavka 1.</p> <p>5. Radi osiguravanja jedinstvenih uvjeta za provedbu ovog članka, Komisija do 14. kolovoza 2015. donosi provedbene akte za utvrđivanje zajedničke metodologije za izračun mase EEO-a stavljenog na nacionalno tržište i zajedničke metodologije za izračun mase OEEO-a generiranog u svakoj državi članici. Ti provedbeni akti</p>			
--	--	--	--

<p>donose se u skladu s postupkom pregleda iz članka 21. stavka 2.</p> <p>6. Komisija do 14. kolovoza 2015. Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o ponovnom pregledu rokova koji se odnose na stope prikupljanja iz stavka 1. i o eventualnom određivanju pojedinačnih stopa prikupljanja za jednu ili više kategorija navedenih u Prilogu III., posebno za opremu za izmjenu topline, fotonaponske ploče, malu opremu, malu IT i telekomunikacijsku opremu i žarulje koje sadrže živu. Uz to se izvješću prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.</p> <p>7. Ako Komisija na temelju studije utjecaja smatra da stopu prikupljanja određenu prema generiranom OEEO-u treba revidirati, ona Europskom parlamentu i Vijeću podnosi zakonodavni prijedlog.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Propisna obrada</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se sav prikupljeni OEEO propisno obrađuje.</p> <p>2. Propisna obrada, koja nije priprema za ponovnu uporabu i uporaba ili recikliranje minimalno uključuje uklanjanje svih tekućina i selektivnu obradu u skladu s</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>Prilogom VII.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da proizvođači ili treće strane koje djeluju u njihovo ime uspostavljaju sustave kako bi osigurale uporabu OEEO-a uz primjenu najboljih raspoloživih tehnika. Te sustave proizvođači mogu uspostavljati pojedinačno ili zajednički. Države članice osiguravaju da svaki pogon ili poduzeće koje provodi operacije prikupljanja ili obrade OEEO-a skladišti i obrađuje OEEO poštujući tehničke zahtjeve navedene u Prilogu VIII.</p> <p>4. Komisija se ovlašćuje da u skladu s člankom 20. donosi delegirane akte o izmjeni Priloga VII. zbog uvođenja drugih tehnologija obrade koje osiguravaju barem istu razinu zaštite zdravlja ljudi i okoliša.</p> <p>Komisija prvenstveno ocjenjuje treba li izmijeniti navode o tiskanim pločama za mobilne telefone i ekranima s tekućim kristalom. Komisija treba ocijeniti jesu li za rješavanje nanomaterijala sadržanih u EEO-u potrebne izmjene Priloga VII.</p> <p>5. Za potrebe zaštite okoliša države članice mogu utvrditi minimalne norme kvalitete za obradu prikupljenog OEEO-a.</p> <p>Države članice koje se odluče za takve norme kvalitete o tome obavješćuju Komisiju koja te norme objavljuje.</p>			
---	--	--	--

<p>Komisija najkasnije do 14. veljače 2013. od europskih organizacija za normizaciju zahtijeva da razviju europske norme za obradu, uključujući oporabu, recikliranje i pripremu za ponovnu uporabu OEEO-a. Te norme odražavaju najnovija dostignuća.</p> <p>Da bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu ovog članka, Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju minimalne norme kvalitete, posebno na temelju normi koje razviju Europske organizacije za normizaciju. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom pregleda iz članka 21. stavka 2.</p> <p>Upućivanje na norme koje donese Komisija se objavljuje.</p> <p>6. Države članice potiču ustanove ili poduzeća koja provode operacije obrade na uvođenje certificiranih sustava za gospodarenje okolišem u skladu s Uredbom (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u programu gospodarenja okolišem i revizije okoliša Zajednice (EMAS) (23).</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 9.</p> <p>Dozvole</p> <p>1. Države članice osiguravaju da svaka ustanova ili poduzeće koje provodi operacije obrade dobije od nadležnih tijela dozvolu u skladu s člankom 23. Direktive 2008/98/EZ.</p> <p>2. Izuzeća od ispunjavanja zahtjeva iz dozvole, uvjeti za izuzeće i registraciju u skladu su s člancima 24., 25. i 26. Direktive 2008/98/EZ.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da dozvola ili registracija iz stavaka 1. i 2. obuhvaća sve uvjete koji su potrebni za ispunjavanje zahtjeva iz članka 8. stavaka 2., 3. i 5. i za postizanje ciljeva uporabe iz članka 11.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)
<p>Članak 10.</p> <p>Pošiljke OEEO-a</p> <p>1. Operacije obrade mogu se provoditi izvan države članice odnosno izvan Unije, pod uvjetom da otprema OEEO-a bude u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006 i Uredbom Komisije (EZ) br. 1418/2007 od 29. studenoga 2007. o izvozu na uporabu određenih vrsta otpada navedenih u Prilogu III. ili III.A Uredbi (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća u određene zemlje na koje se ne primjenjuje Odluka</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)

<p>OECD-a o kontroli prekograničnog kretanja otpada (24).</p> <p>2. OEEO izvezen iz Unije smatra se doprinosom ispunjenju obveza i ciljeva navedenih u članku 11. ove Direktive samo ako, u skladu s Uredbama (EZ) br. 1013/2006 i (EZ) br. 1418/2007, izvoznik može dokazati da je obrada provedena u uvjetima koji odgovaraju zahtjevima ove Direktive.</p> <p>3. Komisija najkasnije do 14. veljače 2014. donosi delegirane akte u skladu s člankom 20., o utvrđivanju detaljnih pravila koja dopunjuju pravila iz stavka 2. ovog članka, posebno kriterija za ocjenjivanje jednakih uvjeta.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Ciljevi uporabe</p> <p>1. Što se tiče OEEO-a odvojeno prikupljenog u skladu s člankom 5. i poslanog na obradu u skladu s člancima 8., 9. i 10., države članice osiguravaju da proizvođači ispunjavaju minimalne ciljeve navedene u Prilogu V.</p> <p>2. Postizanje ciljeva u pogledu obrade ili recikliranja za svaku se kategoriju izračunava tako da se podijeli masa OEEO-a koji uđe u postrojenje za uporabu ili</p>	<p>Stavak 5. je prenesena člankom 99. (1) Ministarstvo i Fond, u skladu s posebnim propisima koji uređuje državne potpore, potiče sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti:</p> <p>...</p> <p>3. gospodarenje otpadom, osobito recikliranje uključujući kompostiranje i anaerobnu digestiju biootpada na način kojim se ostvaruje visoka razina zaštite okoliša te produkt takve obrade udovoljava visokim standardima kvalitete</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>recikliranje/pripremu za ponovnu uporabu, nakon odgovarajuće obrade u skladu s člankom 8. stavkom 2., s masom odvojeno prikupljenog OEE0-a za svaku kategoriju, izraženo u postocima.</p> <p>Preliminarne aktivnosti, uključujući sortiranje i skladištenje prije uporabe, ne smatraju se doprinosom postizanju tih ciljeva.</p> <p>3. Radi osiguravanja jednakih uvjeta za provedbu ovog članka, Komisija može donijeti provedbene akte o utvrđivanju dodatnih pravila o metodama izračuna minimalnih ciljeva. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom pregleda iz članka 21. stavka 2.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da za potrebne izračunavanja tih ciljeva proizvođači ili treće strane koje djeluju u njihovo ime vode zapise o masi OEE0-a, njegovih komponenata, materijala ili tvari kad izlaze (izlazna vrijednost) iz objekata za prikupljanje, ulaze (ulazna vrijednost) u postrojenja za obradu i kad iz njih izlaze (izlazna vrijednost) i kad ulaze (ulazna vrijednost) u postrojenje za uporabu ili recikliranje/pripremu za ponovnu uporabu.</p> <p>Države članice isto tako osiguravaju da se za potrebe primjene stavka 6. vode zapisi o masi proizvoda i materijala koji izlaze (izlazna vrijednost) iz postrojenja za</p>	<p>...</p> <p>6. dizajn proizvoda i dijelova proizvoda kojim se smanjuje učinak na okoliš i kojim se smanjuje količina otpada tijekom proizvodnje i uporabe te osigurava uporaba i zbrinjavanje proizvoda koji su postali otpad u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpadom i temeljnim zahtjevima gospodarenja otpadom, uključujući, između ostaloga i razvoj, proizvodnju i promociju proizvoda i dijelova proizvoda koji su podesni za višekratnu uporabu, sadrže reciklirane materijale, tehnički su trajni i koje je jednostavno popraviti, te kad postanu otpad pogodni su za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje</p> <p>7. uporaba materijala koji se dobivaju recikliranjem, posebice recikliranjem ambalažnog otpada za proizvodnju ambalaže i drugih proizvoda</p>		
--	---	--	--

<p>oporabu ili recikliranje/pripremu za ponovnu uporabu.</p> <p>5. Države članice potiču razvoj novih tehnologija uporabe, recikliranja i obrade.</p> <p>6. Na temelju izvješća Komisije, popraćenog prema potrebi zakonodavnim prijedlogom, Europski parlament i Vijeće do 14. kolovoza 2016. trebaju do 14. kolovoza 2016. ponovo pregledati ciljeve uporabe iz Priloga V. djela 3., proučiti mogućnosti utvrđivanja zasebnih ciljeva za OEEO koji treba pripremiti za ponovnu uporabu kao i metodu izračuna iz stavka 2. radi analize izvedivosti utvrđivanja ciljeva na temelju proizvoda i materijala dobivenih (izlazna vrijednost) postupcima uporabe, recikliranja i pripreme za ponovnu uporabu.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Financiranje koje se odnosi na OEEO iz privatnih gospodarstava</p> <p>1. Države članice se moraju pobrinuti da proizvođači osiguraju barem financiranje prikupljanja, obrade, uporabe i za okoliš prihvatljivog zbrinjavanja OEEO-a iz privatnih kućanstava, koji je već pohranjen u prikupljališta uspostavljena prema članku 5. stavku 2.</p> <p>2. Države članice mogu prema potrebi</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>poticati proizvođače i na financiranje troškova koji nastaju kod prikupljanja OEEO-a iz privatnih kućanstava na mjestima prikupljanja.</p> <p>3. Za proizvode stavljene na tržište nakon 13. kolovoza 2005. svaki je proizvođač odgovoran za financiranje operacija iz stavka 1. povezanih s otpadom nastalim od njegovih proizvoda. Proizvođač može ovu obvezu prema izboru ispuniti samostalno ili u okviru zajedničkog sustava.</p> <p>Države članice osiguravaju da svaki proizvođač pri stavljanju proizvoda na tržište daje jamstvo iz kojeg je vidljivo da će troškovi gospodarenja svim OEEO-om biti pokriveni te da proizvođači jasno označavaju svoje proizvode u skladu s člankom 15. stavkom 2. Ovo jamstvo pruža sigurnost da će troškovi operacija iz stavka 1. koje se odnose na taj proizvod biti isfinancirani. To jamstvo može biti u obliku sudjelovanja proizvođača u odgovarajućim programima za financiranje gospodarenja OEEO-om, osiguranja recikliranja ili blokiranog bankovnog računa.</p> <p>4. Odgovornost za financiranje troškova gospodarenja OEEO-om koji potječe od proizvoda stavljenih na tržište 13. kolovoza 2005. ili prije tog datuma („povijesni otpad”) snosi jedan ili više sustava kojima kad nastanu troškovi povezani s tim gospodarenjem, razmjerno doprinose svi</p>			
---	--	--	--

<p>proizvođači prisutni na tržištu, npr. razmjerno s njihovim pojedinačnim udjelima na tržištu po vrsti opreme.</p> <p>5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale razvijanje odgovarajućih mehanizama za naknadu doprinosa proizvođačima u slučajevima kad se EEO radi stavljanja na tržište prebacuje izvan državnog područja predmetne države članice. Takve mehanizme ili postupke mogu razviti proizvođači ili treće strane koje djeluju u njihovo ime.</p> <p>6. Komisija se poziva da do 14. kolovoza 2015. izvijesti o mogućnostima razvoja kriterija za ugrađivanje stvarnih troškova isteka životnog vijeka EEO-a u njegovo financiranje od strane proizvođača i da prema potrebi Europskom parlamentu i Vijeću podnese zakonodavni prijedlog.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Financiranje koje se odnosi na OEE0 od korisnika koji nisu privatna gospodarstava</p> <p>1. Države članice se moraju pobrinuti da proizvođači osiguraju financiranje prikupljanja, obrade, uporabe i za okoliš prihvatljivog zbrinjavanja OEE0-a od korisnika koji nisu privatna kućanstva, koji potječe od proizvoda stavljenih na tržište</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)

<p>nakon 13. kolovoza 2005.</p> <p>Za povijesni otpad koji se zamjenjuje novim jednakim proizvodima ili novim proizvodima koji ispunjavaju istu funkciju, financiranje tih troškova osiguravaju proizvođači tih proizvoda prilikom dobave. Države članice mogu alternativno predvidjeti da korisnici koji nisu privatna kućanstva isto tako budu djelomično ili u potpunosti odgovorni za to financiranje.</p> <p>Za drugi povijesni otpad financiranje troškova osiguravaju korisnici koji nisu privatna kućanstva.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje ovu Direktivu, proizvođači i korisnici koji nisu privatna kućanstva mogu zaključivati sporazume o drugim metodama financiranja.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Informacije za korisnike</p> <p>1. Države članice mogu od proizvođača zahtijevati da kod prodaje novih proizvoda kupcima prikažu troškove prikupljanja, obrade i zbrinjavanja na ekološki prihvatljiv način. Troškovi koji se pritom navode ne smiju premašiti najrealnije procijenjene iznose stvarno nastalih troškova.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da korisnici</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)

<p>EEO-a u privatnim kućanstvima dobiju potrebne informacije o:</p> <p>(a) zahtjevu da OEEO ne zbrinjavaju kao nesortirani komunalni otpad i da odvojeno prikupljaju takav OEEO;</p> <p>(b) sustavima povrata i prikupljanja koji su im na raspolaganju, potičući usklađivanje informacija o dostupnim prikupnim mjestima, bez obzira na proizvođače ili druge gospodarske subjekte koji su ih uspostavili;</p> <p>(c) njihovoj ulozi u doprinosu ponovnoj uporabi, recikliranju i drugim oblicima uporabe OEEO-a;</p> <p>(d) potencijalnom djelovanju na okoliš i zdravlje ljudi, kao rezultatu prisutnosti opasnih tvari u EEO-u;</p> <p>(e) značenju simbola prikazanog u Prilogu IX.</p> <p>3. Države članice donose odgovarajuće mjere kako bi potrošači sudjelovali u prikupljanju OEEO-a i potiču ih da omogućuju ponovnu uporabu, obradu i oporabu.</p> <p>4. S ciljem maksimalnog smanjivanja zbrinjavanja OEEO-a kao nesortiranog komunalnog otpada i omogućavanja njegovog odvojenog prikupljanja, države članice osiguravaju da proizvođači primjereno označavaju – po mogućnosti u skladu s europskom normom EN 50419 (25) – EEO koji se stavlja na tržište znakom</p>			
---	--	--	--

<p>prikazanim u Prilogu IX. U iznimnim slučajevima, kada je to potrebno radi veličine ili funkcije proizvoda, znak se otiskuje na ambalaži, na uputama za uporabu i na garanciji EEO-a.</p> <p>5. Države članice mogu zahtijevati da neke ili sve informacije iz stavaka 2., 3. i 4. daju proizvođači i/ili distributeri, npr. u uputama za uporabu, na prodajnim mjestima i kroz kampanje za osvješćivanje javnosti.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Informacije za postrojenja za obradu</p> <p>1. Da bi olakšale pripremu ponovne uporabe i pravilne i okolišno prihvatljive obrade OEEO-a, uključujući održavanje, nadogradnju, revitalizaciju i recikliranje, države članice poduzimaju mjere potrebne da bi se osiguralo da proizvođači za svaku vrstu novog EEO-a koji je prvi put stavljen na tržište Unije daju besplatne informacije o pripremi za ponovnu uporabu i obradu, u roku od jedne godine po stavljanju opreme na tržište. U sklopu tih informacija navode se različite komponente i materijali EEO-a, kao i mjesta gdje se u EEO-u nalaze opasne tvari i mješavine, ako je to potrebno centrima u kojima se EEO priprema za ponovnu uporabu i postrojenjima za obradu i recikliranje da bi ispunili odredbe ove Direktive. Proizvođači EEO-a te informacije</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>daju na raspolaganje centrima koji pripremaju EEO za ponovnu uporabu te postrojenjima za recikliranje i obradu u obliku priručnika ili putem elektroničkih medija (npr. CD-ROM, mrežne usluge).</p> <p>2. Da bi se bez dvojbe mogao odrediti datum kada je EEO stavljen na tržište, države članice osiguravaju da se na oznakama na EEO-u jasno navodi da je EEO stavljen na tržište nakon 13. kolovoza 2005. U tu je svrhu najbolje primijeniti europsku normu EN 50419.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Registracija, informiranje i izvješćivanje</p> <p>1. Države članice u skladu sa stavkom 2. sastavljaju registar proizvođača, uključujući proizvođače koji isporučuju EEO koristeći daljinsku komunikaciju. Taj je registar namijenjen za praćenje ispunjavanja zahtjeva iz ove Direktive.</p> <p>Proizvođači koji isporučuju EEO koristeći daljinsku komunikaciju kako je definirano u članku 3. stavku 1. točki (f) podtočki iv. registrirani su u državi članici u koju prodaju opremu. Ako ti proizvođači nisu registrirani u državi članici u koju prodaju opremu, registriraju se preko svojih ovlaštenih predstavnika iz članka 17. stavka 2.</p>	<p>Stavak 5. je brisan s 2018/849.</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>2. Države članice osiguravaju:</p> <p>(a) da je svaki proizvođač ili svaki ovlašteni predstavnik, ako je imenovan u skladu s člankom 17., registriran u skladu sa zahtjevima i da u svoj nacionalni registar izravno može unijeti sve relevantne informacije koje govore o aktivnostima tog proizvođača u toj državi članici;</p> <p>(b) da nakon registracije svaki proizvođač ili svaki ovlašteni predstavnik, ako je imenovan u skladu s člankom 17., osigurava informacije iz Priloga X. dijela A te da se obvezuje da će ih prema potrebi ažurirati;</p> <p>(c) da svaki proizvođač ili svaki ovlašteni predstavnik, ako je imenovan u skladu s člankom 17., osigurava informacije iz Priloga X. dijela B;</p> <p>(d) da nacionalni registri na svojoj internetskoj stranici osiguravaju poveznice na druge nacionalne registre, kako bi u svim državama članicama olakšali registraciju proizvođača ili ovlaštenih zastupnika ako su imenovani u skladu s člankom 17.</p> <p>3. Radi osiguravanja jednakih uvjeta za provedbu ovog članka Komisija donosi provedbene akte o uspostavi formata za registraciju i izvješćivanje i o učestalosti prijavljivanja u registar. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom pregleda iz članka 21. stavka 2.</p>			
--	--	--	--

<p>4. Države članice na godišnjoj osnovi prikupljaju informacije, uključujući argumentirane procjene, o masenim količinama i kategorijama EEO-a stavljenog na njihova tržišta, prikupljenog kroz sve kanale, pripremljenog za ponovnu uporabu, recikliranog i oporabljenog u tim državama članicama te o masenim količinama odvojeno prikupljenog izvezenog OEEO-a.</p> <p>5. Države članice u trogodišnjim intervalima šalju Komisiji izvješća o provedbi ove Direktive i informacije iz stavka 4. Izvješće o provedbi sastavlja se na temelju upitnika utvrđenog u odlukama Komisije 2004/249/EZ (26) i 2005/369/EZ (27). Izvješće se dostavlja Komisiji u roku od devet mjeseci od kraja trogodišnjeg razdoblja na koje se odnosi.</p> <p>Prvo izvješće obuhvaća razdoblje od 14. veljače 2014. do 31. prosinca 2015.</p> <p>Komisija objavljuje izvješće o provedbi ove Direktive u roku od devet mjeseci po primitku izvješća država članica.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 17.</p> <p>Ovlašteni predstavnik</p> <p>1. Svaka država članica osigurava da proizvođač, kako je definiran u članku 3. stavku 1. točki (f) podtočkama od i. do iii., koji ima sjedište u drugoj državi članici, može iznimno od članka 3. stavka 1. točke (f) podtočka i. do iii. imenovati pravnu ili fizičku osobu s poslovnim nastanom na njezinom državnom području kao ovlaštenog predstavnika koji je odgovoran da se na njezinom državnom području ispunjavaju obveze tog proizvođača u skladu s ovom Direktivom.</p> <p>2. Svaka država članica osigurava da proizvođač, kako je definiran u članku 3. stavku 1. točki (f) podtočki iv., sa sjedištem na njezinom državnom području, koji prodaje EEO drugoj državi članici u kojoj nema poslovni nastan, imenuje u toj državi članici ovlaštenog predstavnika kao osobu odgovornu na državnom području te države članice za ispunjavanje obveza tog proizvođača u skladu s ovom Direktivom.</p> <p>3. Ovlaštenom predstavniku dodjeljuje se mandat u pisanom obliku.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)
---	--	---------------	---

<p>Članak 18.</p> <p>Administrativna suradnja i razmjena informacija</p> <p>Države članice osiguravaju da tijela odgovorna za provođenje ove Direktive međusobno surađuju, ponajprije da bi uspostavile odgovarajući protok informacija, čime se osigurava da proizvođači poštuju odredbe ove Direktive i, prema potrebi, opskrbljuju jedan drugoga i Komisiju informacijama da bi se olakšala pravilna provedba ove Direktive. Administrativna suradnja i razmjena informacija, posebno između nacionalnih registara, uključuje i sredstva za elektroničku komunikaciju.</p> <p>Suradnja između ostalog uključuje odobrenje pristupa relevantnim dokumentima i informacijama, uključujući rezultate svih inspekcijskih kontrola, u skladu s odredbama zakona o zaštiti podataka koji je na snazi u državi članici u kojoj se nalazi tijelo od kojeg se traži suradnja.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)
---	--	---------------	---

<p>Članak 19.</p> <p>Prilagođavanje znanstvenom i tehničkom napretku</p> <p>Komisija se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 20. o izmjeni potrebnima za prilagođavanje članka 16. stavka 5. i priloga IV., VII., VIII. i IX. znanstvenom i tehničkom napretku. Kod izmjene Priloga VII. uzimaju se u obzir izuzeća odobrena prema Direktivi 2011/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o ograničenju uporabe određenih opasnih tvari u otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (28).</p> <p>Prije izmjene navedenih priloga, Komisija se između ostalog savjetuje s proizvođačima EEO-a, gospodarskim subjektima koji se bave recikliranjem i obradom, organizacijama za zaštitu okoliša i udruženjima zaposlenika i potrošača.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredbe uređuju obveze EK te izmijenjeno Direktivom 2018/849.
<p>Članak 20.</p> <p>Provedba delegiranja</p> <p>1. Ovlasti za donošenje delegiranih akata dodjeljuju se Komisiji pod uvjetima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Ovlasti za donošenje delegiranih akata iz članka 7. stavka 4., članka 8. stavka 4.,</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredbe uređuju obveze EK

<p>članka 10. stavka 3. i članka 19. dodjeljuje se Komisiji za razdoblje od pet godina, počevši od 13. kolovoza 2012. Komisija sastavlja izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja tog petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti prešutno se produžuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće suprotstave takvom produženju najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.</p> <p>3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati ovlasti iz članka 7. stavka 4., članka 8. stavka 4., članka 10. stavka 3. i članka 19. Odlukom o opozivu prestaju važiti delegirane ovlasti koje su navedene u toj odluci. Opoziv proizvodi učinke od dana koji slijedi nakon objave odluke u Službenom listu Europske unije, ili na kasniji datum koji je u njoj naveden. Odluka ne utječe na važenje bilo kojeg delegiranog akta koji je već na snazi.</p> <p>4. Odmah po donošenju delegiranog akta Komisija o njemu obavješćuje Europski parlament i Vijeće istodobno.</p> <p>5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 7. stavkom 4., člankom 8. stavkom 4., člankom 10. stavkom 3. i člankom 19. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće ne ulože prigovor unutar razdoblja od dva mjeseca od obavijesti o tom aktu dostavljenoj Europskom</p>			
--	--	--	--

<p>parlamentu ili Vijeću, ili ako prije isteka tog razdoblja Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da ne namjeravaju uložiti prigovor. To se razdoblje produžuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Postupak odbora</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor osnovan prema članku 39. Direktive 2008/98/EZ. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.</p> <p>2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.</p> <p>Ako odbor ne da mišljenje, Komisija ne usvaja nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe uređuju obveze EK</p>
<p>Članak 22.</p> <p>Sankcije</p> <p>Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenje nacionalnih odredaba donesenih u skladu s ovom Direktivom i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu provedbu.</p>	<p>Članak 167.</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 200.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba koja:</p> <p>1. ne ispuni obveze određene provedbenim propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11,</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice o tim odredbama obavješćuju Komisiju najkasnije do 14. veljače 2014. te je bez odlaganja obavješćuju o svakoj naknadnoj izmjeni koja na njih utječe.</p>	<p>članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona</p> <p>2. ne ispunjeni obveze određene provedbenim propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona u utvrđenom roku i</p> <p>3. ne ispuni obveze određene provedbenim propisima iz članka 5. stavka 5., članka 39. stavka 6., članka 41. stavka 2., članka 48. stavka 11, članka 88. stavka 3. ili članka 92. stavka 6. ovoga Zakona na propisani način. .</p> <p>(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 6. ovoga članka, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna.</p> <p>(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba – obrtnik: ovlašten za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom, vlasnik otpada, posjednik otpada, proizvođač proizvoda, proizvođač otpada, prodavatelj, prijevoznik, posrednik, trgovac otpadom, izvoznik, uvoznik, provoznik, ovlaštenik, koncesionar te druga osoba nad kojima je proveden nadzor, novčanom kaznom u iznosu</p>		
--	--	--	--

	<p>od 5.000,00 do 50.000,00 kuna.</p> <p>(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba u svojstvu posjednika otpada, vlasnika otpada i druge osobe nad kojom je proveden nadzor novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.</p>		
<p>Članak 23.</p> <p>Inspekcijska kontrola i praćenje</p> <p>1. Države članice provode odgovarajuće inspekcijske kontrole i praćenje radi verifikacije pravilne provedbe ove Direktive.</p> <p>Te inspekcijske kontrole obuhvaćaju barem:</p> <p>(a) informacije zabilježene u okviru registra proizvođača;</p> <p>(b) pošiljke, posebno OEEO koji se izvozi iz Unije u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006 i Uredbom (EZ) br. 1418/2007; i</p> <p>(c) postupke u postrojenjima za obradu u skladu s Direktivom 2008/98/EZ i Prilogom VII. ovoj Direktivi.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se pošiljke rabljenog EEO-a za koji se sumnja da je OEEO otpremaju u skladu s minimalnim zahtjevima iz Priloga VI. i da se takve pošiljke s tim u skladu prate.</p>	<p>Članak 136.</p> <p>(1) Inspekcijski nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona provode inspektori zaštite okoliša Državnog inspektorata (u daljnjem tekstu: inspektor zaštite okoliša), ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.</p> <p>(2) Na inspekcijski nadzor koji se provodi na temelju odredbi ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje zaštita okoliša i zakona kojim se uređuje djelokrug, dužnosti i ovlasti inspektora Državnog inspektorata, ako ovim Zakonom nije propisano drugačije.</p> <p>(3) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na obavljanje djelatnosti prijevoza otpada provode i ovlaštene službene osobe Ministarstva unutarnjih poslova.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>3. Troškovi odgovarajućih analiza i inspekcijskih kontrola, uključujući troškove skladištenja rabljenog EEO-a za koji se sumnja da je OEEO mogu se zaračunati proizvođačima, trećim stranama koje djeluju u njihovo ime ili drugim osobama koje organiziraju pošiljke rabljenog EEO-a za koji se sumnja da je OEEO.</p> <p>4. Radi osiguravanja jedinstvenih uvjeta za provedbu ovog članka i Priloga VI., Komisija može donijeti provedbene akte za utvrđivanje dodatnih pravila o inspekcijskim kontrolama i praćenju i posebno jedinstvenih uvjeta za provedbu Priloga VI. točke 2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom pregleda iz članka 21. stavka 2.</p>	<p>(4) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na prekogranični promet otpadom te djelatnost posredovanja u gospodarenju otpadom i djelatnost trgovanja otpadom provode i ovlaštene službene osobe Ministarstva financija, Carinske uprave (u daljnjem tekstu Carinske uprave).</p> <p>(5) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na javnu uslugu sakupljanja komunalnog otpada, spaljivanje otpada od strane fizičkih osoba te na nepropisno skladištenje, ostavljanje, odbacivanja ili odlaganje otpada od strane fizičke osobe ili nepoznatih osoba protivno ovom Zakonu provodi osoba koja obavlja poslove službe nadležne za komunalni red jedinice lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: komunalni redar), ako ovim Zakonom nije određeno drugačije.</p> <p>Članak 137.</p> <p>(1) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, u dijelu koji se odnosi na obračun i naplatu javne usluge potrošačima provode tržišni inspektori Državnog inspektorata (u</p>		
--	---	--	--

	<p>daljnjem tekstu: tržišni inspektor)</p> <p>(2) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na plaćanje naknade, dostupnost informacija i označavanje proizvoda u sustavu proširene odgovornosti proizvođača proizvoda obavlja Carinska uprava.</p> <p>(3) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na označavanje ambalaže proizvoda provode inspektori nadležni za označavanje proizvoda svaki u svom djelokrugu određenim posebnim propisima.</p> <p>(4) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na gospodarenje otpadom iz rudarske industrije provode rudarski inspektori i energetske inspektori za naftno rudarstvo Državnog inspektorata (u daljnjem tekstu: rudarski inspektor).</p> <p>Članak 138.</p> <p>Ovlaštene osobe Obalne straže Republike Hrvatske obavljaju inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega na području unutarnjih morskih voda i teritorijalnog mora Republike Hrvatske i zaštićenog</p>		
--	---	--	--

	ekološko-ribolovnog pojasa Republike Hrvatske, odnosno gospodarskog pojasa Republike Hrvatske kada Hrvatski sabor proglasi i ostale sadržaje isključivoga gospodarskog pojasa u skladu s Glavom IV. Pomorskog zakonika.		
<p>Članak 24.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 14. veljače 2014. Tekst tih odredaba odmah prosljeđuju Komisiji.</p> <p>Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takvo upućivanje. One isto tako obuhvaćaju izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktive stavljene izvan snage ovom Direktivom smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i načine formuliranja te izjave.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p> <p>3. Pod uvjetom da su ciljevi iz ove</p>	<p>Stavci 1. i 2. su preneseni člankom 131.</p> <p>...</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 3. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanim delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p> <p>Točku 3. nije potrebno prenositi jer uređuje mogućnost.</p>	Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje.

<p>Direktive postignuti, države članice mogu prenijeti odredbe utvrđene u članku 8. stavku 6., članku 14. stavku 2. i članku 15. putem sporazuma između nadležnih tijela i dotičnih gospodarskih sektora. Takvi sporazumi ispunjavaju sljedeće zahtjeve:</p> <p>(a) sporazumi su izvršivi;</p> <p>(b) u sporazumima su navedeni ciljevi s odgovarajućim rokovima;</p> <p>(c) sporazumi se objavljuju u nacionalnom službenom listu, ili u službenom dokumentu jednako dostupnom javnosti, i šalju Komisiji;</p> <p>(d) postignuti rezultati redovito se prate, o njima se izvješćuju nadležna tijela i Komisija i daju se na raspolaganje javnosti pod uvjetima utvrđenima u sporazumu;</p> <p>(e) nadležna tijela osiguravaju da se napredak postignut u skladu s ugovorom razmatra;</p> <p>(f) u slučaju nepoštovanja sporazuma, države članice moraju primjenjivati relevantne odredbe iz ove Direktive kroz zakonodavne, regulatorne i administrativne mjere.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktiva 2002/96/EZ kako je izmijenjena direktivama navedenima u Prilogu XI. dijelu A stavlja se izvan snage s učinkom od 15. veljače 2014., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi s rokovima za</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe uređuju tehnička pitanja direktive</p>

<p>prenošenje u nacionalno pravo i primjenom direktiva iz Priloga XI. dijela B.</p> <p>Upućivanja na direktive stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu XII.</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje stupanje direktive na snagu</p>
<p>Članak 27.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje upućivanje direktive</p>
<p>PRILOG I.</p> <p>Kategorije EEO-a obuhvaćene ovom Direktivom tijekom prijelaznog razdoblja kako je predviđeno u članku 2. stavku 1. točki (a)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Veliki kućanski uređaji 2. Mali kućanski uređaji 		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazno razdoblje je proteklo</p>

<p>3. Oprema informatičke tehnike (IT) i oprema za telekomunikacije</p> <p>4. Oprema široke potrošnje za razonodu</p> <p>5. Rasvjetna oprema</p> <p>6. Električni i elektronički alati (osim velikih nepokretnih industrijskih alata)</p> <p>7. Igračke, oprema za razonodu i sportska oprema</p> <p>8. Medicinski proizvodi (osim svih implantiranih i inficiranih proizvoda)</p> <p>9. Instrumenti za praćenje i kontrolu</p> <p>10. Automatski samposlužni uređaji</p>			
<p>PRILOG II.</p> <p>Indikativni popis EEO-a koji potpada pod kategorije navedene u Prilogu I.</p> <p>1. VELIKI KUĆANSKI UREĐAJI</p> <p>Veliki rashladni uređaji</p> <p>Hladnjaci</p> <p>Ledenice</p> <p>Ostali veliki uređaji za hlađenje, konzerviranje i spremanje hrane</p> <p>Strojevi za pranje rublja</p> <p>Sušilice rublja</p> <p>Strojevi za pranje posuđa</p> <p>Električni štednjaci</p> <p>Kuhinjske peći</p> <p>Električne ploče za grijanje</p> <p>Mikrovalni uređaji</p> <p>Ostali veliki uređaji za kuhanje i ostalu pripremu hrane</p> <p>Električni uređaji za grijanje</p> <p>Električni radijatori</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>Ostali veliki uređaji za grijanje soba, kreveta i namještaja za sjedenje Električni ventilatori Klima-uređaji Ostala oprema za ventilaciju, odzračivanje i klimatizaciju</p> <p>2. MALI KUĆANSKI UREĐAJI</p> <p> Usisavači Uređaji za čišćenje tepiha Ostali uređaji za čišćenje Uređaji za šivanje, pletenje, tkanje i ostalu obradu tkanine Glačala i ostali uređaji za glačanje, izažimanje i drugo uređivanje odjeće Tosteri Pržilice Mlinici, aparati za kavu i uređaji za otvaranje i zatvaranje spremnika i pakiranja Električni noževi Uređaji za šišanje, sušenje kose, pranje zubi, brijanje, masiranje i ostali uređaji za njegu tijela Satovi, ručni satovi i uređaji za mjerenje, pokazivanje i zapisivanje vremena Vage</p> <p>3. OPREMA INFORMATIČKE TEHNIKE (IT) I OPREMA ZA TELEKOMUNIKACIJE</p> <p>Središnja obrada podataka:</p> <p> Velika računala</p>			
--	--	--	--

<p>Mini računala Jedinice za tiskanje Osobna računalna oprema:</p> <p>Osobna računala (CPU, miš, zaslon i tipkovnica) Računala „laptop” (CPU, miš, zaslon i tipkovnica) Računala „notebook” Računala „notepad” Pisači Kopirna oprema Električni i elektronički pisaći strojevi Džepni i stolni kalkulatori</p> <p>i ostali proizvodi ili oprema za prikupljanje, spremanje, obradu i predstavljanje podataka ili slanje podataka elektroničkim putem Korisnički terminali i sustavi Faks-uređaji Teleks-uređaji Telefoni Telefoni s karticama i kovanicama Bežični telefoni Mobilni telefoni Sustavi odgovora na poziv</p> <p>i ostali proizvodi ili oprema za telekomunikacijski prijenos zvuka, slike ili drugih podataka</p> <p>4. OPREMA ŠIROKE POTROŠNJE I FOTONAPONSKE PLOČE</p>			
---	--	--	--

<p>Radioaparati Televizijski aparati Videokamere Videorekorderi Hi-fi-uređaji Audio pojačala Glazbeni instrumenti</p> <p>i ostali proizvodi ili oprema za snimanje ili reprodukciju zvuka ili slike, uključujući signale ili druge tehnologije za distribuciju zvuka i slike, osim telekomunikacijskih Fotonaponske ploče</p> <p>5. RASVJETNA OPREMA</p> <p>Rasvjetna tijela za fluorescentne žarulje, osim žarulja za kućanstvo Ravne fluorescentne žarulje Kompaktne fluorescentne žarulje Žarulje s izbijanjem, uključujući visokotlačne žarulje s natrijevim parama i žarulje s metalnim parama Niskotlačne natrijeve žarulje Ostala rasvjetna oprema ili oprema za širenje ili upravljanje svjetla, osim žarulja sa žarnom niti</p> <p>6. ELEKTRIČNI I ELEKTRONIČKI ALATI (OSIM VELIKIH NEPOKRETNIH INDUSTRIJSKIH ALATA)</p> <p>Bušilice Pile Šivaći strojevi</p>			
---	--	--	--

<p>Oprema za glodanje, mljevenje, pjeskarenje, brušenje, piljenje, rezanje, sječenje, bušenje, izradu rupa, probijanje, preklapanje, savijanje ili za sličnu obradu drveta, metala i drugih materijala</p> <p>Alati za zakivanje, spajanje čavlima, spajanje vijcima, alati za skidanje zakovica, čavala ili vijaka ili za slične namjene</p> <p>Alati za zavarivanje, lemljenje i sličnu uporabu</p> <p>Oprema za prskanje, nanošenje, raspršivanje ili drukčiju obradu tekućih ili plinovitih tvari drugim sredstvima</p> <p>Alati za košenje ili za druge vrtno poslove</p> <p>7. IGRAČKE, OPREMA ZA RAZONODU I SPORTSKA OPREMA</p> <p>Kompleti električnih vlakova ili automobila</p> <p>Ručne konzole za videoigre</p> <p>Videoigre</p> <p>Računala za biciklizam, ronjenje, trčanje, veslanje itd.</p> <p>Sportska oprema s električnim ili elektroničkim komponentama</p> <p>Automati s kovanicama za igre na sreću</p> <p>8. MEDICINSKI PROIZVODI (OSIM IMPLANTIRANIH I INFICIRANIH UREĐAJA)</p> <p>Radioterapijska oprema</p> <p>Kardiološka oprema</p> <p>Oprema za dijalizu</p> <p>Plućni ventilatori</p>			
--	--	--	--

<p>Oprema za nuklearnu medicinu Laboratorijska oprema za in vitro dijagnostiku Analizatori Ledenice Uređaji za ispitivanje oplodnje Ostali uređaji za otkrivanje, sprečavanje, praćenje, liječenje i ublaživanje bolesti, ozljeda ili onesposobljenosti</p> <p>9. INSTRUMENTI ZA PRAĆENJE I KONTROLU</p> <p>Detektori dima Regulatori grijanja Termostati Uređaji za mjerenje, vaganje ili ugađanje za kućanstvo ili laboratorije Ostali instrumenti za praćenje i kontrolu koji se upotrebljavaju u industrijskim postrojenjima (npr. na kontrolnim pločama)</p> <p>10. SAMOPOSLUŽNI APARATI</p> <p>Automatski uređaji za izdavanje toplih napitaka Automatski uređaji za izdavanje toplih ili hladnih napitaka u boci ili limenci Automatski uređaji za izdavanje čvrstih proizvoda Automatski uređaji za izdavanje novca Svi uređaji koji automatski izdaju sve vrste proizvoda.</p>			
--	--	--	--

<p>PRILOG III.</p> <p>KATEGORIJE OBUHVAĆENE OVOM DIREKTIVOM</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Oprema za izmjenu topline 2. Zaslone, monitori i oprema koja sadrži zaslone površine veće od 100 cm² 3. Žarulje 4. Velika oprema (svaka vanjska dimenzija veća od 50 cm) koja uključuje, ali se ne ograničava na: <ul style="list-style-type: none"> kućanske uređaje; opremu informatičke tehnike (IT) i opremu za telekomunikacije; potrošačku opremu; rasvjetna tijela; opremu za reprodukciju zvuka ili slike, glazbenu opremu; električne i elektroničke alate; igračke, opremu za razonodu i sportove; medicinske proizvode; instrumente za praćenje i kontrolu; automatske samoposlužne aparate; opremu za proizvodnju električne struje. Ova kategorija ne obuhvaća opremu iz kategorija 1. do 3. 5. Mala oprema (nijedna vanjska dimenzija nije veća od 50 cm) koja uključuje, ali se ne ograničava na: <ul style="list-style-type: none"> kućanske uređaje; potrošačku opremu; rasvjetna tijela; opremu za reprodukciju zvuka ili slike, glazbenu opremu; električne i elektroničke alate; igračke, opremu za razonodu i sportove; medicinske proizvode; instrumente za 		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)
---	--	---------------	---

<p>praćenje i kontrolu; automatske samoposlužne aparate; opremu za proizvodnju električne struje. Ova kategorija ne obuhvaća opremu iz kategorija 1. do 3. i 6.</p> <p>6. Mala oprema informatičke tehnike (IT) i oprema za telekomunikacije (nijedna vanjska dimenzija nije veća od 50 cm)</p>			
<p>PRILOG IV.</p> <p>Nepotpuni popis EEO-a koji potpada pod kategorije navedene u Prilogu III.</p> <p>1. Oprema za izmjenu topline</p> <p>Hladnjaci, ledenice, oprema za automatsko izdavanje hladnih proizvoda, oprema za kondicioniranje zraka, oprema za odvlaživanje, toplinske pumpe, uljni radijatori i druga oprema za izmjenu topline u kojoj se za izmjenu temperature koriste druge tekućine, osim vode.</p> <p>2. Zasloni, monitori i oprema koja sadrži zaslone površine veće od 100 cm².</p> <p>Zasloni, televizori, LCD foto okviri, monitori, računala „laptop” i „notebook”.</p> <p>3. Žarulje</p> <p>Ravne fluorescentne žarulje, kompaktne fluorescentne žarulje, fluorescentne žarulje, žarulje s izbijanjem, uključujući visokotlačne žarulje s natrijevim parama i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>žarulje s metalnim parama, niskotlačne natrijeve žarulje, LED.</p> <p>4. Velika oprema</p> <p>Strojevi za pranje rublja, sušilice rublja, strojevi za pranje posuđa, kuhinjske peći, električni štednjaci, električne ploče za grijanje, rasvjetna tijela, oprema za reprodukciju zvuka, glazbena oprema (isključujući orgulje instalirane u crkvama), uređaji za pletenje i tkanje, velika računala, veliki pisači, oprema za kopiranje, veliki automati s kovanicama za igre na sreću, veliki medicinski proizvodi, veliki instrumenti za praćenje i kontrolu, veliki uređaji za automatsko izdavanje novca, fotonaponske ploče.</p> <p>5. Mala oprema</p> <p>Usisavači, uređaji za čišćenje tepiha, uređaji za šivanje, rasvjetna tijela, mikrovalni uređaji, oprema za ventilaciju, glačala, tosteri, električni noževi, električna kuhala za vodu, satovi i ručni satovi, električni aparati za brijanje, vage, uređaji za njegu kose i tijela, kalkulatori, radioaparati, videokamere, videorekorderi, Hi-fi-uređaji, glazbeni instrumenti, oprema za reprodukciju zvuka ili slike, električne i elektroničke igračke, sportska oprema, računala za biciklizam, ronjenje, trčanje, veslanje itd., detektori dima, regulatori grijanja, termostati, mali električni i</p>			
---	--	--	--

<p>elektronički alati, mali medicinski proizvodi, mali instrumenti za praćenje i kontrolu, mali uređaji za automatsko izdavanje proizvoda, mali uređaji s ugrađenim fotonaponskim pločama.</p> <p>6. Mala IT i telekomunikacijska oprema (nijedna vanjska dimenzija nije veća od 50 cm)</p> <p>Mobilni telefoni, GPS, džepni kalkulatori, ruteri, osobna računala, pisači, telefoni.</p>			
<p>PRILOG V.</p> <p>MINIMALNI CILJEVI ZA OPORABU IZ ČLANKA 11.</p> <p>Dio 1.: Minimalni ciljevi koji se primjenjuju po kategorijama od 13. kolovoza 2012. do 14. kolovoza 2015., za kategorije navedene u Prilogu I.:</p> <p>(a) za OEEO koji potpada pod kategorije 1. ili 10. iz Priloga I.,</p> <ul style="list-style-type: none"> — 80 % se oporabljuje, i — 75 % se reciklira; <p>(b) za OEEO koji potpada pod kategorije 3. ili 4. iz Priloga I.,</p> <ul style="list-style-type: none"> — 75 % se oporabljuje, i — 65 % se reciklira; <p>(c) za OEEO koji potpada pod kategorije 2.,</p>	<p>Dio 1. i Dio 2. nije potrebno prenositi jer je rok važenja ciljeva protekao i zamijenjeni su ciljevima iz Djela 3.</p> <p>Dio 3. je prenesen člankom 59.</p> <p>...</p> <p>(2) Ciljevi uporabe EE otpada su:</p> <p>1. godišnje se mora obraditi postupkom uporabe najmanje 85% ili postupkom pripreme za ponovnu uporabu i postupkom recikliranja najmanje 80% mase sakupljene opreme za izmjenu topline ili velike opreme čija vanjska dimenzija je veća od 50 cm</p> <p>2. godišnje se mora obraditi postupkom uporabe najmanje 80% ili postupkom pripreme za ponovnu uporabu i postupkom recikliranja najmanje 70% mase sakupljenih zaslona, monitora i oprema koja</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>5., 6., 7., 8. ili 9. iz Priloga I.,</p> <ul style="list-style-type: none"> — 70 % se oporabljuje, i — 50 % se reciklira; <p>(d) za plinske žarulje, 80 % se reciklira.</p> <p>Dio 2.: Minimalni ciljevi koji se primjenjuju prema kategorijama od 15. kolovoza 2015. do 14. kolovoza 2018., za kategorije navedene u Prilogu I.:</p> <p>(a) za OEEO koji potpada pod kategorije 1. ili 10. iz Priloga I.,</p> <ul style="list-style-type: none"> — 85 % se oporabljuje, i — 80 % se priprema za ponovnu uporabu i reciklira; <p>(b) za OEEO koji potpada pod kategorije 3. ili 4. iz Priloga I.,</p> <ul style="list-style-type: none"> — 80 % se oporabljuje, i — 70 % se priprema za ponovnu uporabu i reciklira; <p>(c) za OEEO koji potpada pod kategorije 2., 5., 6., 7., 8. ili 9. iz Priloga I.,</p> <ul style="list-style-type: none"> — 75 % se oporabljuje, i — 55 % se priprema za ponovnu uporabu i reciklira; <p>(d) za plinske žarulje, 80 % se reciklira.</p> <p>Dio 3.: Minimalni ciljevi koji se primjenjuju prema kategorijama od 15. kolovoza 2018., za kategorije navedene u Prilogu III.:</p>	<p>sadrži zaslone površine veće od 100 cm²</p> <p>3. godišnje se mora obraditi postupkom uporabe najmanje 75% ili postupkom pripreme za ponovnu uporabu i postupkom recikliranja najmanje 55% mase sakupljene male opreme čija nijedna vanjska dimenzija nije veća od 50 cm ili male opreme informatičke tehnike i opreme za telekomunikacije čija nijedna vanjska dimenzija nije veća od 50 cm i</p> <p>4. godišnje se mora obraditi postupkom recikliranja najmanje 80% mase sakupljenih žarulja.</p>		
--	--	--	--

<p>(a)za OEE0 koji potpada pod kategorije 1. ili 4. iz Priloga III.,</p> <ul style="list-style-type: none"> — 85 % se oporabljuje, i —80 % se priprema za ponovnu uporabu i reciklira; <p>(b)za OEE0 koji potpada pod kategoriju 2. iz Priloga III.,</p> <ul style="list-style-type: none"> — 80 % se oporabljuje, i —70 % se priprema za ponovnu uporabu i reciklira; <p>(c)za OEE0 koji potpada pod kategorije 5. ili 6., iz Priloga III.,</p> <ul style="list-style-type: none"> — 75 % se oporabljuje, i —55 % se priprema za ponovnu uporabu i reciklira; <p>(d)za OEE0 koji potpada pod kategoriju 3. iz Priloga III., 80 % se reciklira.</p>			
<p>PRILOG VI.</p> <p>MINIMALNI ZAHTJEVI ZA POŠILJKE</p> <p>1.Da bi bilo moguće razlikovati EEO i OEE0, u slučajevima kad imatelj predmeta tvrdi da namjerava slati ili da šalje EEO a ne OEE0, države članice zahtijevaju da imatelj podastre sljedeće dokaze za svoju tvrdnju:</p> <p>(a)kopije računa i ugovora koji se odnose na prodaju i/ili prijenos vlasništva EEO-a, u kojima je navedeno da je oprema namijenjena za izravnu ponovnu</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>uporabu i da je potpuno funkcionalna;</p> <p>(b) dokaz o ocjenjivanju ili ispitivanju u obliku kopije zapisa (potvrda o ispitivanju, dokaz o funkcionalnosti) o svakoj stavci u pošiljci i protokol koji sadrži sve informacije o zapisima u skladu s točkom 3.;</p> <p>(c) izjavu imatelja koji organizira prijevoz EEO-a da ništa od materijala ili opreme u pošiljci nije otpad kako je definiran člankom 3. stavkom 1. Direktive 2008/98/EZ; i</p> <p>(d) odgovarajuću zaštitu od oštećenja tijekom prijevoza, utovara i istovara, posebno uporabom odgovarajuće ambalaže i pravilnim slaganjem tereta.</p> <p>2. Točka 1. podtočke (a) i (b) i točka 3. iznimno se ne primjenjuju ako postoji definitivno dokumentirani dokaz da se otprema odvija u okviru sporazuma o prijenosu s poduzeća na poduzeće i da:</p> <p>(a) se EEO kao neispravan vraća proizvođaču ili trećoj strani koja djeluje u njegovo ime radi popravka pod garancijom i s namjerom ponovne uporabe; ili</p> <p>(b) se rabljeni EEO namijenjen za profesionalnu uporabu radi obnavljanja ili popravka vraća proizvođaču ili trećoj strani koja djeluje u njegovo ime, ili u postrojenje treće strane u nekoj od zemalja na koje se primjenjuje Odluka C(2001)107/završna verzija Vijeća</p>			
--	--	--	--

<p>OECD-a o reviziji Odluke C(92)39/završna verzija o nadzoru prekograničnog prometa otpada namijenjenog postupcima uporabe, radi obnavljanja ili popravka na temelju valjanog ugovora s namjerom ponovne uporabe; ili</p> <p>(c) se neispravni EEO za profesionalnu uporabu, kao što su medicinski proizvodi ili njihovi dijelovi, na temelju valjanog ugovora šalje proizvođaču ili trećoj strani koja djeluje u njegovo ime na analizu osnovnog uzroka kvara, u slučajevima kad takvu analizu može napraviti samo proizvođač ili treće strane koje djeluju u njegovo ime.</p> <p>3. Radi dokazivanja da su stavke koje se šalju rabljeni EEO, a ne OEEO, države članice zahtijevaju da se pri testiranju i vođenju zapisa o rabljenom EEO-u poduzimaju sljedeći koraci:</p> <p>Korak 1.: ispitivanje</p> <p>(a) Ispituje se funkcionalnost i ocjenjuje prisutnost opasnih tvari. Koja se ispitivanja provode ovisi o vrsti EEO-a. Za većinu rabljenog EEO-a dovoljno je ispitivanje ključnih funkcija.</p> <p>(b) O rezultatima ocjenjivanja i ispitivanja vode se zapisi.</p> <p>Korak 2.: zapis</p> <p>(a) Zapis se sigurno ali ne trajno pričvrsti ili na sami EEO (ako nije zapakiran) ili</p>			
---	--	--	--

<p>na pakiranje, tako da se može pročitati bez raspakiravanja opreme.</p> <p>(b)Zapis sadrži sljedeće informacije:</p> <ul style="list-style-type: none"> —naziv stavke (naziv opreme ako je navedena u Prilogu II. ili Prilogu IV., kako je primjereno, i kategoriju iz Priloga I. ili Priloga III., kako je primjereno), —identifikacijski broj stavke (vrsta br.), prema potrebi, —godina proizvodnje (ako je raspoloživa), —naziv i adresa tvrtke odgovorne za dokazivanje funkcionalnosti, —rezultat ispitivanja kako je opisano u koraku 1. (uključujući datum ispitivanja funkcionalnosti), — vrstu provedenih ispitivanja. <p>4.Osim dokumentacija koja se zahtijeva u točkama 1., 2. i 3. uz svaki tovar (npr. transportni kontejner, kamion) rabljenog EEO-a prilaže se:</p> <p>(a)odgovarajući prijevozni dokument, npr. CMR ili teretni list;</p> <p>(b)izjava odgovorne osobe o njezinoj odgovornosti.</p> <p>5.U nedostatku dokaza da je predmet rabljeni EEO a ne OEEO u obliku odgovarajuće dokumentacije koja se zahtijeva u točkama 1., 2., 3. i 4. i odgovarajuće zaštite od oštećenja tijekom prijevoza, utovara i istovara, posebno uporabom odgovarajuće ambalaže i</p>			
---	--	--	--

<p>pravilnim slaganjem tereta, što su obveze imatelja koji organizira prijevoz, tijela država članica smatraju da je predmet OEEO i pretpostavljaju da tovar sadrži nezakonitu pošiljku. U takvim se okolnostima s tovarom postupa u skladu s člancima 24. i 25. Uredbe (EZ) br. 1013/2006.</p>			
<p>PRILOG VII.</p> <p>Selektivna obrada za materijale i komponente otpadne električne i elektroničke opreme iz članka 8. stavka 2.</p> <p>1. Iz odvojeno prikupljenog OEEO-a treba ukloniti barem sljedeće tvari, mješavine i komponente:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kondenzatore koji sadrže poliklorirane bifenile (PCB) u skladu s Direktivom Vijeća 96/59/EZ od 16. rujna 1996. o odlaganju polikloriranih bifenila i polikloriranih terfenila (PCB/PCT) (1) — komponente koje sadrže živu, kao što su prekidači ili žarulje za pozadinsko osvjetljenje, — baterije — tiskane pločice mobilnih telefona općenito i drugih uređaja ako je površina tiskane pločice veća od 10 kvadratnih centimetara, — patrone tonera, tekućeg i u obliku paste, kao i patrone tonera u boji, — plastiku koja sadrži bromirane 		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>usporivače gorenja,</p> <ul style="list-style-type: none"> —azbestni otpad i komponente koje sadrže azbest, — katodne cijevi, —klorofluorouglikove (CFC), klorofluorouglikovodike (HCFC) ili fluorirane ugljikovodike (HFC), ugljikovodike (HC), — plinske žarulje, —zaslone s tekućim kristalima (zajedno s njihovim kućištima gdje je to primjereno) površine veće od 100 kvadratnih centimetara i sve zaslone s pozadinom osvijetljenom plinskim žaruljama, — vanjske električne kablove, —komponente koje sadrže vatrostalna vlakna kako je opisano u Direktivi Komisije 97/69/EZ od 5. prosinca 1997. o dvadeset trećoj prilagodbi tehničkom napretku Direktive Vijeća 67/548/EEZ o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na razvrstavanje, pakiranje i označivanje opasnih tvari (2), —komponente koje sadrže radioaktivne tvari, izuzimajući komponente koje su ispod pragova izuzeća utvrđenih u članku 3. Priloga I. Direktivi Vijeća 96/29/Euratom od 13. svibnja 1996. o utvrđivanju osnovnih sigurnosnih normi za zaštitu zdravlja radnika i javnosti od opasnosti od ionizirajućeg zračenja (3), —elektrolitne kondenzatore koji sadrže zabrinjavajuće tvari (visina > 25 mm, 			
---	--	--	--

<p>promjer > 25 mm ili razmjerno sličan volumen).</p> <p>Te se tvari, mješavine i komponente zbrinjavaju ili oporabljaju u skladu s Direktivom 2008/98/EZ.</p> <p>2. Sljedeće komponente OEEO-a koji se prikuplja odvojeno obvezno treba obraditi kako je navedeno:</p> <ul style="list-style-type: none">— katodne cijevi: fluorescentni premaz obvezno treba odstraniti,— oprema koja sadrži plinove koji oštećuju ozonski sloj ili imaju potencijal globalnog zagrijavanja (GWP) iznad 15, kao što su oni sadržani u pjenama i rashladnim krugovima: plinove obvezno treba pravilno ekstrahirati i obraditi. Plinove koji oštećuju ozonski sloj obvezno treba obraditi u skladu s Uredbom (EZ) br. 1005/2009,— plinske žarulje: živa se uklanja. <p>3. Uzimajući u obzir pitanja okoliša i poželjnost priprema za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje, točke 1. i 2. se primjenjuju na takav način da se ne ometa okolišno prihvatljiva priprema za ponovnu uporabu i recikliranje komponenata ili cijelih uređaja.</p> <hr/> <p>(1) SL L 243, 24.9.1996., str. 31.</p> <p>(2) SL L 343, 13.12.1997., str. 19.</p>			
---	--	--	--

<p>(3) SL L 159, 29.6.1996., str. 1.</p>			
<p>PRILOG VIII.</p> <p>TEHNIČKI ZAHTJEVI IZ ČLANKA 8. STAVKA 3.</p> <p>1.Mjesta za skladištenje (uključujući privremeno skladištenje) OEEO-a prije obrade (ne dovodeći u pitanje zahtjeve iz Direktive Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (1)):</p> <ul style="list-style-type: none"> —nepromoćiva površinska zaštita primjerenih prostora opremljenih uređajima za prihvat tekućeg rasapa, dekanterima i čistaćima-odmašćivaćima, —nepropusni pokrov za odgovarajuće površine. <p>2.Mjesta za obradu OEEO-a:</p> <ul style="list-style-type: none"> —vage za mjerenje mase obrađenog otpada, —nepromoćiva površinska zaštita primjerenih prostora opremljenih uređajima za prihvat tekućeg rasapa, dekanterima i čistaćima-odmašćivaćima, —primjereno skladište za demontirane 		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>rezervne dijelove, —primjereni spremnici za skladištenje akumulatora, kondenzatora koji sadrže PCB-e/PCT-e i ostalog opasnog otpada kao što je radioaktivni otpad, —oprema za pročišćavanje voda, uključujući kišnicu, u skladu sa zdravstvenim i okolišnim propisima.</p> <hr/> <p>(1) SL L 182, 16.7.1999., str. 1.</p>			
<p>PRILOG IX.</p> <p>ZNAK ZA OZNAČIVANJE EEO-a</p> <p>Znak koji označava odvojeno prikupljanje EEO-a sastoji se od prekrížene kante za smeće na kotačima, kako je prikazano dolje. Otisnuti znak mora biti vidljiv, čitljiv i neizbrisiv.</p> 		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>PRILOG X.</p> <p>INFORMACIJE ZA REGISTRACIJU I IZVJEŠĆIVANJE IZ ČLANKA 16.</p> <p>A. Informacije koje se dostavljaju kod registracije:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Naziv i adresa proizvođača ili ovlaštenog predstavnika, ako je imenovan prema članku 17. (poštanski broj i mjesto, naziv ulice i broj, zemlja, broj telefona i telefaksa, adresa e-pošte, kao i osoba za kontakt). Kad se radi o ovlaštenom predstavniku kako je definiran u članku 17., isto tako i kontakti podaci proizvođača kojeg predstavlja. 2. Nacionalni identifikacijski broj proizvođača, uključujući europski porezni broj ili nacionalni porezni broj proizvođača. 3. Kategorija EEO-a utvrđena u Prilogu I. ili III., prema potrebi. 4. Vrsta EEO-a (oprema iz kućanstava ili oprema koja nije iz kućanstava). 5. Marka EEO-a. 6. Informacije o tome kako proizvođač ispunjava svoje obveze: pojedinačni ili kolektivni sustav, uključujući informacije o financijskim jamstvima. 7. Korištena prodajna tehnika (npr. prodaja na daljinu). 8. Izjava u kojoj se navodi da su dostavljene informacije istinite. 		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost (03.06.2021)
--	--	---------------	---

<p>B. Informacije koje se dostavljaju kod izvješćivanja:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nacionalni identifikacijski broj proizvođača. 2. Razdoblje izvješćivanja. 3. Kategorija EEO-a utvrđena u Prilogu I. ili III., prema potrebi. 4. Količina EEO-a stavljenog na domaće tržište, izražena kao masa. 5. Količina, izražena kao masa, otpadnog EEO-a koji je odvojeno prikupljen, recikliran (uključujući i onaj pripremljen za ponovnu uporabu), oporabljen i zbrinut unutar države članice ili otpremljen unutar Unije ili izvan Unije. <p>Napomena: informacije iz točaka 4. i 5. navode se po kategorijama.</p>			
<p>PRILOG XI.</p> <p>DIO A</p> <p>Direktiva stavljena izvan snage s naknadnim izmjenama</p> <p>(iz članka 25.)</p> <p>Direktiva 2002/96/EZ o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO) (SL L 37, 13.2.2003., str. 24.)</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe uređuju tehnička pitanja direktive</p>

<p>Direktiva 2003/108/EC (SL L 345, Europskog parlamenta i Vijeća 31.12.2003., str. 106.)</p> <p>Direktiva 2008/34/EC (SL L 81, Europskog parlamenta i Vijeća 20.3.2008., str. 65.)</p> <p>DIO B</p> <p>Popis rokova za prijenos u nacionalno pravo (iz članka 25.)</p> <table data-bbox="78 614 571 758"> <tr> <td>Direktiva</td> <td>Rok za prijenos</td> </tr> <tr> <td>2002/96/EZ</td> <td>13. kolovoza 2004.</td> </tr> <tr> <td>2003/108/EZ</td> <td>13. kolovoza 2004.</td> </tr> <tr> <td>2008/34/EZ</td> <td>—</td> </tr> </table>	Direktiva	Rok za prijenos	2002/96/EZ	13. kolovoza 2004.	2003/108/EZ	13. kolovoza 2004.	2008/34/EZ	—																	
Direktiva	Rok za prijenos																								
2002/96/EZ	13. kolovoza 2004.																								
2003/108/EZ	13. kolovoza 2004.																								
2008/34/EZ	—																								
<p>PRILOG XII.</p> <p>KORELACIJSKA TABLICA</p> <table data-bbox="78 901 616 1412"> <tr> <td>Direktiva</td> <td>Ova Direktiva</td> </tr> <tr> <td>2002/96/EZ</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 1.</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>—</td> <td>Članak 1.</td> </tr> <tr> <td>Članak 2. stavak 1.</td> <td>Članak 2. stavak 1.</td> </tr> <tr> <td>Članak 2. stavak 2.</td> <td>Članak 2. stavak 2.</td> </tr> <tr> <td>Članak 2. stavak 3.</td> <td>Članak 2. stavak 3.</td> </tr> <tr> <td></td> <td>točka (a)</td> </tr> <tr> <td>Članak 2. stavak 1. (djelomično)</td> <td>Članak 2. stavak 3. točka (b)</td> </tr> <tr> <td>Prilog I.B točka 5., zadnja stavka</td> <td>Članak 2. stavak 3. točka (c)</td> </tr> <tr> <td>Prilog I.B točka 8.</td> <td>Članak 2. stavak 4. točka (g)</td> </tr> </table>	Direktiva	Ova Direktiva	2002/96/EZ		Članak 1.	—	—	Članak 1.	Članak 2. stavak 1.	Članak 2. stavak 1.	Članak 2. stavak 2.	Članak 2. stavak 2.	Članak 2. stavak 3.	Članak 2. stavak 3.		točka (a)	Članak 2. stavak 1. (djelomično)	Članak 2. stavak 3. točka (b)	Prilog I.B točka 5., zadnja stavka	Članak 2. stavak 3. točka (c)	Prilog I.B točka 8.	Članak 2. stavak 4. točka (g)		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe uređuju tehnička pitanja direktive</p>
Direktiva	Ova Direktiva																								
2002/96/EZ																									
Članak 1.	—																								
—	Članak 1.																								
Članak 2. stavak 1.	Članak 2. stavak 1.																								
Članak 2. stavak 2.	Članak 2. stavak 2.																								
Članak 2. stavak 3.	Članak 2. stavak 3.																								
	točka (a)																								
Članak 2. stavak 1. (djelomično)	Članak 2. stavak 3. točka (b)																								
Prilog I.B točka 5., zadnja stavka	Članak 2. stavak 3. točka (c)																								
Prilog I.B točka 8.	Članak 2. stavak 4. točka (g)																								

—	Članak 2. stavak 4. točke (a) do (f) i članak 2. stavak 5.			
Članak 3. točka (a)	Članak 3. stavak 1. točka (a)			
—	Članak 3. stavak 1. točke (b) do (d)			
Članak 3. točka (b)	Članak 3. stavak 1. točka (e)			
Članak 3. točke (c) do (h)	Članak 3. stavak 2.			
Članak 3. točka (i)	Članak 3. stavak 1. točka (f)			
Članak 3. točka (j)	Članak 3. stavak 1. točka (g)			
Članak 3. točka (k)	Članak 3. stavak 1. točka (h)			
Članak 3. točka (l)	—			
Članak 3. točka (m)	Članak 3. stavak 1. točka (i)			
—	Članak 3. stavak 1. točke (j) do (o)			
Članak 4.	Članak 4.			
Članak 5. stavci 1. do 2.	Članak 5. stavci 1. do 2.			
—	Članak 5. stavci 3. do 4.			
Članak 5. stavak 3.	Članak 5. stavak 5.			
—	Članak 6. stavak 1.			
Članak 5. stavak 4.	Članak 6. stavak 2.			
Članak 5. stavak 5.	Članak 7. stavci 1. i 2.			
—	Članak 8. stavak 1.			
Članak 6. stavak 1. prvi i drugi	Članak 8. stavci 2., 3., i 4.			

podstavak i stavak 3. Prilog II. stavak 4.	Članak 8. stavak 4. drugi podstavak, prva rečenica		
Članak 6. stavak 1. treći podstavak	Članak 8. stavak 5.		
Članak 6. stavak 6.	Članak 8. stavak 6.		
Članak 6. stavak 2.	Članak 9. stavci 1. i 2.		
Članak 6. stavak 4.	Članak 9. stavak 3.		
Članak 6. stavak 5.	Članak 10. stavci 1. i 2.		
—	Članak 10. stavak 3.		
Članak 7. stavak 1.	—		
Članak 7. stavak 2.	Članak 11. stavak 1. i Prilog V.		
—	Članak 11. stavak 2.		
—	Članak 11. stavak 3.		
Članak 7. stavak 3. prvi podstavak	Članak 11. stavak 4.		
Članak 7. stavak 3. drugi podstavak	—		
Članak 7. stavak 4.	—		
Članak 7. stavak 5.	Članak 11. stavak 5.		
—	Članak 11. stavak 6.		
Članak 8. stavak 1.	Članak 12. stavak 1.		
—	Članak 12. stavak 2.		
Članak 8. stavak 2. prvi i drugi podstavak	Članak 12. stavak 3.		
Članak 8. stavak 2. treći podstavak	Članak 14. stavak 1. (djelomično)		
Članak 8. stavak 3. prvi podstavak	Članak 12. stavak 4.		
—	Članak 12. stavak 5.		
Članak 8. stavak 3.	Članak 14. stavak 1.		

<p>drugi podstavak (djelomično) Članak 8. stavak 4. — Članak 9. stavak 1. Članak 13. stavak 1. prvi podstavak prvi podstavak Članak 9. stavak 1. — drugi podstavak Članak 9. stavak 1. Članak 13. stavak 1. treći podstavak drugi podstavak Članak 9. stavak 1. Članak 13. stavak 1. četvrti podstavak treći podstavak Članak 9. stavak 2. Članak 13. stavak 2. Članak 10. stavak 1. Članak 14. stavak 2. Članak 10. stavak 2. Članak 14. stavak 3. Članak 10. stavak 3. Članak 14. stavak 4. Članak 10. stavak 4. Članak 14. stavak 5. Članak 11. Članak 15. Članak 12. stavak 1. Članak 16. stavci 1. do (djelomično) 3. Članak 12. stavak 1. Članak 16. stavak 4. prvi podstavak (djelomično) Članak 12. stavak 1. Članak 16. stavci 1. i 2. drugi podstavak i članak 17. stavci 2. i 3. Članak 12. stavak 1. Članak 16. stavci 3. i 5. treći podstavak — Članak 17. stavak 1. Članak 12. stavak 1. Članak 18. četvrti podstavak Članak 12. stavak 2. Članak 16. stavak 5. Članak 13. Članak 19. — Članak 20. Članak 14. Članak 21. Članak 15. Članak 22.</p>			
---	--	--	--

Članak 16. —	Članak 23. stavak 1. Članak 23. stavci 2. do 4.			
Članak 17. stavci 1. do 3.	Članak 24. stavci 1. do 3.			
Članak 17. stavak 4.	Članak 7. stavak 3.			
Članak 17. stavak 5.	Članak 7. stavci 4. do 7., članak 11. stavak 6. i članak 12. stavak 6.			
—	Članak 25.			
Članak 18.	Članak 26.			
Članak 19.	Članak 27.			
Prilog I.A	Prilog I.			
Prilog I.B	Prilog II.			
—	Prilozi III., IV. i VI.			
Prilozi II. do IV.	Prilozi VII. do IX.			
—	Prilozi X. i XI.			
—	Prilog XII.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Direktiva 94/62/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.U članku 3. umeću se sljedeće točke:</p> <p>„1.a,plastika’ znači polimer u smislu članka 3. stavka 5. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća (*) kojem mogu biti dodani aditivi ili druge tvari, a koji se može upotrebljavati kao glavni strukturni sastojak vrećica;</p> <p>1.b,plastične vrećice za nošenje’ znači vrećice za nošenje s ručkom ili bez ručke, izrađene od plastike koje se daju potrošačima na prodajnom mjestu robe ili proizvoda;</p> <p>1.c,lagane plastične vrećice za nošenje’ znači plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona;</p> <p>1.d,vrlo lagane plastične vrećice za nošenje’ znači plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona koje su potrebne zbog higijenskih razloga ili koje služe kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže spriječiti bacanje hrane;</p> <p>1.e,okso razgradive plastične vrećice za nošenje’ znači plastične vrećice za nošenje izrađene od plastičnih materijala kojima su dodani aditivi koji kataliziraju fragmentaciju plastičnog</p>	<p>(Točka 1.) je prenesena člankom 4. (1) Pojedini pojmovi uporabljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:</p> <p>...</p> <p>56. »plastika« je materijal koji se sastoji od polimera kako je određen člankom 3. točkom 5. Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L396, 30.12.2006.), koji može sadržavati aditive ili druge tvari i koji može funkcionirati kao glavna strukturna komponenta konačnog proizvoda, osim prirodnih polimera koji nisu kemijski modificirani</p> <p>54. »plastična vrećica za nošenje« je vrećica za nošenje s ručkom ili bez ručke, koja je izrađena od plastike, a koja se daje ili prodaje potrošačima na prodajnom mjestu robe ili proizvoda</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)</p>
--	---	----------------------------	---

<p>materijala u mikro-fragmente.</p> <p>(* Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.)).””</p> <p>2.U članku 4. umeću se sljedeći stavci:</p> <p>„1.a Države članice poduzimaju mjere za postizanje održivog smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje na svojem državnom području.</p> <p>Navedene mjere mogu uključivati uporabu nacionalnih ciljeva smanjenja, održavanje ili uvođenje ekonomskih instrumenata kao i ograničenja stavljanja na tržište kojima se odstupa od članka 18., pod uvjetom da su navedena ograničenja razmjerna i nediskriminirajuća.</p> <p>Takve mjere mogu se razlikovati ovisno o utjecaju laganih plastičnih vrećica za nošenje na okoliš kada se one oporabljaju ili zbrinjavaju, njihovim svojstvima kompostiranja, njihovoj trajnosti ili</p>	<p>20. »lagane plastične vrećice za nošenje« su plastične vrećice za nošenje s debljinom stjenke manjom od 50 mikrometara</p> <p>85. »vrlo lagana plastična vrećica za nošenje« je plastična vrećica za nošenje s debljinom stjenke manjom od 15 mikrometara i koja se koristi isključivo zbog higijenskih razloga ili koje služi isključivo kao primarna ambalaža za rasutu hranu kada to pomaže sprječavanju bacanja hrane</p> <p>Točke 2., 3 i 4. će se prenijeti PRAVILNIKOM</p> <p>41. »oksozgradive plastične vrećice za nošenje« su plastične vrećice za nošenje izrađene od plastičnih materijala kojima su dodani aditivi kojima se katalizira fragmentacija plastičnog materijala u mikro-fragmente</p>		
--	---	--	--

<p>njihovoj specifičnoj namjeni.</p> <p>Mjere koje poduzimaju države članice uključuju jedno ili oboje od sljedećega:</p> <p>(a) donošenje mjera kojima se osigurava da razina godišnje potrošnje od 31. prosinca 2019. ne premaši 90 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi i od 31. prosinca 2025. 40 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi ili istovjetne ciljeve određene u masi. Vrlo lagane plastične vrećice za nošenje mogu se isključiti iz nacionalnih ciljeva potrošnje;</p> <p>(b) donošenje instrumenata kojima se osigurava da se lagane plastične vrećice za nošenje od 31. prosinca 2018. ne daju besplatno na prodajnome mjestu robe ili proizvoda, osim ako se provedu jednako djelotvorni instrumenti. Vrlo lagane plastične vrećice za nošenje mogu se isključiti iz navedenih mjera.</p> <p>Od 27. svibnja 2018. države članice izvješćuju o godišnjoj potrošnji laganih plastičnih vrećica za nošenje kada Komisiji dostavljaju podatke o ambalaži i ambalažnom otpadu u skladu s člankom 12.</p> <p>Do 27. svibnja 2016. Komisija donosi provedbeni akt kojim se utvrđuje metodologija za izračun godišnje potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje po</p>			
---	--	--	--

<p>osobi i prilagođavaju formati za izvješćivanje doneseni na temelju članka 12. stavka 3. Navedeni provedbeni akt donosi se u skladu s regulatornim postupkom iz članka 21. stavka 2.</p> <p>1.b Ne dovodeći u pitanje članak 15., države članice mogu poduzeti mjere poput ekonomskih instrumenata i nacionalnih ciljeva smanjenja u pogledu bilo koje vrste plastičnih vrećica za nošenje, bez obzira na debljinu njihovih stijenki.</p> <p>1.c Komisija i države članice najmanje tijekom prve godine nakon 27. studenoga 2016. aktivno potiču kampanje za informiranje javnosti i podizanje svijesti o negativnom utjecaju prekomjerne potrošnje plastičnih vrećica za nošenje na okoliš.”</p> <p>3.Umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 8.a</p> <p>Specifične mjere za biorazgradive plastične vrećice za nošenje i plastične vrećice za nošenje koje se mogu kompostirati</p> <p>Do 27. svibnja 2017. Komisija donosi provedbeni akt kojim se utvrđuju specifikacije za naljepnice ili oznake radi osiguravanja priznavanja, na razini cijele Unije, biorazgradivih plastičnih vrećica za nošenje i plastičnih vrećica za nošenje koje</p>			
---	--	--	--

<p>se mogu kompostirati i pružanja potrošačima točnih informacija o svojstvima kompostiranja takvih vrećica. Navedeni provedbeni akt donosi se u skladu s regulatornim postupkom iz članka 21. stavka 2.</p> <p>Najkasnije osamnaest mjeseci nakon donošenja navedenog provedbenog akta, države članice osiguravaju da biorazgradive plastične vrećice za nošenje i plastične vrećice za nošenje koje se mogu kompostirati budu označene u skladu sa specifikacijama predviđenima u tom provedbenom aktu.”</p> <p>4.Umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 20.a</p> <p>Izvješćivanje o laganim plastičnim vrećicama za nošenje</p> <p>1. Do 27. studenoga 2021. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem se procjenjuje djelotvornost mjera iz članka 4. stavka 1.a na razini Unije, u borbi protiv onečišćivanja okoliša smećem, mijenjanju ponašanja potrošača i promicanju sprečavanja nastanka otpada. Ako procjena pokaže da donesene mjere nisu djelotvorne, Komisija ispituje druge moguće načine za postizanje smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, uključujući postavljanjem realnih</p>			
--	--	--	--

<p>i ostvarivih ciljeva na razini Unije i, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog.</p> <p>2. Do 27. svibnja 2017. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem ispituje utjecaj uporabe oksorazgradivih plastičnih vrećica za nošenje na okoliš i, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog.</p> <p>3. Do 27. svibnja 2017. Komisija procjenjuje posljedice, u smislu životnog vijeka, različitih mogućnosti za smanjivanje potrošnje vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje i, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog.”</p> <p>5.U članku 22. stavku 3.a prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„3.a Pod uvjetom da su ciljevi navedeni u članku 4. i članku 6. postignuti, države članice mogu prenijeti odredbe navedene u članku 4. stavku 1.a i članku 7. putem sporazumâ između nadležnih tijela i dotičnih gospodarskih sektora.”</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 27. studenoga 2016. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe.</p>

<p>objave. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje stupanje na snagu direktive</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje upućivanje direktive</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Komisije (EU) 2015/1127 od 10. srpnja 2015. o izmjeni Priloga II. Direktivi 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Prilog II. Direktivi 2008/98/EZ mijenja se kako je utvrđeno u Prilogu.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba mijenja prilog direktivi</p>
<p>Članak 2.</p> <p>1. Države članice donose zakone, uredbe i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 31. srpnja 2016. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Te odredbe pri donošenju u državama članicama prilikom njihove službene objave sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje.</p>

<p>Članak 3.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje stupanje na snagu direktive</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje upućivanje direktive.</p>
<p>PRILOG</p> <p>U Prilogu II. Direktivi 2008/98/EZ dodaje se sljedeći tekst u bilješku (*):</p> <p>„Vrijednost formule za energetske učinkovitost množi se s klimatskim korekcijskim faktorom (CCF) kako je prikazano u nastavku:</p> <p>1.CCF za pogone u funkciji i dopuštene u skladu s važećim zakonodavstvom Unije prije 1. rujna 2015.</p> <p>CCF = 1 ako je HDD \geq 3 350</p> <p>CCF = 1,25 ako je HDD \leq 2 150</p>	<p>Preneseno Dodatkom II POPIS POSTUPAKA OPORABE OTPADA</p> <p>R 1 korištenje otpada uglavnom kao goriva ili drugog načina dobivanja energije</p> <p>...</p> <p>Vrijednost formule za energetske učinkovitost množi se s klimatskim korekcijskim faktorom (CCF) na sljedeći način:</p> <p>1. CCF za pogone u funkciji i dopuštene u skladu s važećim zakonodavstvom Unije prije 1. rujna 2015.</p> <p>CCF = 1 ako je HDD \geq 3 350</p> <p>CCF = 1,25 ako je HDD \leq 2 150</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p> $CCF = - (0,25/1\ 200) \times HDD + 1,698$ kada je $2\ 150 < HDD < 3\ 350$ 2.CCF za pogone dopuštene nakon 31. kolovoza 2015. i za pogone u sklopu točke 1. nakon 31. prosinca 2029.: $CCF = 1$ ako je $HDD \geq 3\ 350$ $CCF = 1,12$ ako je $HDD \leq 2\ 150$ $CCF = - (0,12/1\ 200) \times HDD + 1,335$ kada je $2\ 150 < HDD < 3\ 350$ (Dobivena vrijednost CCF-a zaokružiti će se na tri decimalna mjesta). Vrijednost HDD-a (stupanj-dan grijanja) trebala bi se uzeti kao prosječna vrijednost HDD-a za lokaciju pogona za spaljivanje, izračunana za razdoblje od dvadeset uzastopnih godina prije godine za koju je izračunan CCF. Za izračun vrijednosti HDD-a trebala bi se primjenjivati sljedeća metoda koju je utvrdio Eurostat: HDD je jednak $(18\ ^\circ C - T_m) \times d$ ako je T_m niži od ili jednak $15\ ^\circ C$ (prag grijanja), a nula ako je T_m viši od $15\ ^\circ C$, pritom je T_m prosječna $(T_{min} + T_{max}/2)$ vanjska temperatura u razdoblju od d dana. Izračuni se provode na dnevnoj osnovi ($d = 1$) te se zbrajaju za godinu.” </p>	<p> $CCF = - (0,25/1\ 200) \times HDD + 1,698$ kada je $2\ 150 < HDD < 3\ 350$ 2. CCF za pogone dopuštene nakon 31. kolovoza 2015. i za pogone u sklopu točke 1. ovoga Dodatka nakon 31. prosinca 2029. $CCF = 1$ ako je $HDD \geq 3\ 350$ $CCF = 1,12$ ako je $HDD \leq 2\ 150$ $CCF = - (0,12/1\ 200) \times HDD + 1,335$ kada je $2\ 150 < HDD < 3\ 350$ (Dobivena vrijednost CCF-a zaokružiti će se na tri decimalna mjesta). Vrijednost HDD-a (stupanj – dan grijanja) trebala bi se uzeti kao prosječna vrijednost HDD-a za lokaciju pogona za spaljivanje, izračunana za razdoblje od 20 uzastopnih godina prije godine za koju je izračunan CCF. Za izračun vrijednosti HDD-a trebala bi se primjenjivati sljedeća metoda koju je utvrdio Eurostat: HDD je jednak $(18\ ^\circ C - T_m) \times d$ ako je T_m niži od ili jednak $15\ ^\circ C$ (prag grijanja), a nula ako je T_m viši od $15\ ^\circ C$, pritom je T_m prosječna $(T_{min} + T_{max})/2$ vanjska temperatura u razdoblju od d dana. Izračuni se provode na dnevnoj osnovi ($d = 1$) te se zbrajaju za godinu. </p>		
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2018/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni direktiva 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

		prijedloga propisa?	
<p>Članak 1.</p> <p>Izmjena Direktive 2000/53/EZ</p> <p>Direktiva 2000/53/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.u članku 4. stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(b)Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 9.a kojima se redovito izmjenjuje Prilog II. radi njegove prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku kako bi se:</p> <p>i.prema potrebi utvrdile najviše dopuštene vrijednosti koncentracije tvari iz točke (a) ovog stavka u određenim materijalima i komponentama vozila;</p> <p>ii.određeni materijali i komponente vozila izuzeli od odredaba točke (a) ovog stavka ako je upotreba tvari iz te točke neizbježna;</p> <p>iii.materijali i komponente vozila izbrisali iz Priloga II. ako se upotreba tvari iz točke (a) ovog stavka može izbjeći;</p> <p>iv.u skladu s točkama i. i ii. odredili oni materijali i komponente vozila koji se mogu ukloniti s vozila prije daljnje obrade i zahtijevalo da ih se označi ili identificira na drugi primjeren način.</p> <p>Komisija donosi zaseban delegirani akt u pogledu svake tvari, materijala ili komponente na koje se odnose točke od i. do iv.”;</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje

<p>2.u članku 5. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nadležna tijela uzajamno priznaju i prihvaćaju potvrde o uništenju koje izdaju druge države članice u skladu sa stavkom 3. ovog članka.</p> <p>Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 9.a radi dopune ove Direktive uspostavom minimalnih zahtjeva za potvrdu o uništenju.”;</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)
<p>3. članak 6. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su sva otpadna vozila skladište (barem privremeno) i obrađuju u skladu s hijerarhijom otpada i općim zahtjevima utvrđenima u članku 4. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*1) te u skladu s minimalnim tehničkim uvjetima utvrđenima u Prilogu I. ovoj Direktivi, ne dovodeći u pitanje nacionalne propise o zaštiti zdravlja i okoliša.</p> <p>(*1) Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).”;</p> <p>(b)stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„6. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 9.a kojima se izmjenjuje Prilog I. radi njegove prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku.”;</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021) članak/članci članak 18. stavak 7.

<p>4. u članku 7. stavku 2. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Komisija može donijeti provedbene akte u vezi s detaljnim pravilima potrebnima za kontrolu usklađenosti država članica s ciljevima utvrđenima u prvom podstavku ovog stavka. Pri pripremi takvih pravila Komisija uzima u obzir sve relevantne čimbenike, među ostalim dostupnost podataka i pitanje izvoza i uvoza otpadnih vozila. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2.”;</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba propisuje mogućnost EK
<p>5. u članku 8. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 9.a radi dopune ove Direktive uspostavljanjem standarda iz stavka 1. ovog članka. Pri izradi tih standarda Komisija uzima u obzir rad koji se odvija u tom području u relevantnim međunarodnim forumima. Komisija prema potrebi daje svoj doprinos tom radu.”;</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba propisuje mogućnost EK
<p>6. članak 9. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a) stavak 1. briše se;</p> <p>(b) umeću se sljedeći stavci:</p> <p>„1.a Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi članka 7. stavka 2. za svaku kalendarsku godinu.</p> <p>One te podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podatci prikupljaju. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 1.d ovog članka.</p> <p>Prvo razdoblje izvješćivanja započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje u skladu sa stavkom 1.d ovog članka i obuhvaća podatke za to razdoblje izvješćivanja.</p> <p>1.b Podacima koje države članice dostavljaju u skladu sa stavkom 1.a prilaže</p>	<p>Stavci koji se umeću 1.a. i 1.b. djelomično su preneseni člankom 131.</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz</p>	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)

<p>se izvješće o provjeri kvalitete.</p> <p>1.c Komisija revidira podatke dostavljene u skladu sa stavkom 1.a i objavljuje izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u uporabi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje nakon prve dostave podataka od strane država članica, a nakon toga svake četiri godine.</p> <p>1.d Komisija donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za dostavljanje podataka iz stavka 1.a ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2.”;</p>	<p>područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 2. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanim delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p> <p>Ostatak prijenosa obaviti će se putem PRAVILINKA</p> <p>Stavci 1.c. i 1.d. nije potrebno prenositi jer uređuju mogućnosti EK.</p>		
---	---	--	--

<p>7.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 9.a</p> <p>Izvršavanje delegiranja ovlasti</p> <p>1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 4. stavka 2. točke (b), članka 5. stavka 5., članka 6. stavka 6. i članka 8. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 4. srpnja 2018. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.</p> <p>3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 4. stavka 2. točke (b), članka 5. stavka 5., članka 6. stavka 6. i članka 8. stavka 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredbe uređuju ovlasti EK i EP
<p>4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. (*2).</p> <p>5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.</p> <p>6. Delegirani akt donesen na temelju članka 4. stavka 2. točke (b), članka 5. stavka 5., članka 6. stavka 6. i članka 8. stavka 2. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba propisuje mogućnost EK

<p>roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.</p> <p>(*2) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.”;</p>			
<p>8.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 10.a</p> <p>Preispitivanje</p> <p>Komisija do 31. prosinca 2020. preispituje ovu Direktivu i u tu svrhu podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, a po potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.”;</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba propisuje mogućnost EK
<p>9.članak 11. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 11.</p> <p>Postupak odbora</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*3).</p> <p>2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.</p> <p>Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.</p> <p>(*3) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011.,</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba propisuje mogućnost EK

<p>str. 13.)”."</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Izmjena Direktive 2006/66/EZ</p> <p>Direktiva 2006/66/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.u članku 10. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„3. Države članice nadziru stope skupljanja na godišnjoj osnovi u skladu sa sustavom iz Priloga I. Direktivi. Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EZ) br. 2150/2002 Europskog parlamenta i Vijeća (*4) države članice šalju Komisiji izvješća elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se prikupljaju podatci. U izvješćima se navodi kako su prikupljeni podatci potrebni za izračun stope skupljanja.</p> <p>(*4) Uredba (EZ) br. 2150/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2002. o statističkim podacima o otpadu (SL L 332, 9.12.2002., str. 1.)”;"</p>	<p>Članak 129.</p> <p>...</p> <p>(2) Informacijski sustav je sastavni dio informacijskog sustava zaštite okoliša, koji se vodi prema zakonu kojim se uređuje zaštita okoliša, a sadrži:</p> <p>...</p> <p>- o provedbi propisanih ciljeva gospodarenja otpadom i stopama sakupljanja i recikliranja</p> <p>Članak 131.</p> <p>(1) Nadležno tijelo za provedbu Uredbe (EZ) 2150/2002 je Ministarstvo.</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom,</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

	<p>o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 2. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanima delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p> <p>POJEDINOSTI IZVJEŠĆIVANJA PRENIJETI ĆE SE PRAVILNIKOM</p>		
--	---	--	--

<p>2.u članku 12. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„5. Države članice podnose izvješće o postignutim razinama recikliranja za svaku predmetnu kalendarsku godinu i o tome je li postignuta učinkovitost recikliranja navedena u Prilogu III. dijelu B. One Komisiji šalju podatke elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se prikupljaju podatci.”;</p>	<p>Članak 129.</p> <p>...</p> <p>(2) Informacijski sustav je sastavni dio informacijskog sustava zaštite okoliša, koji se vodi prema zakonu kojim se uređuje zaštita okoliša, a sadrži:</p> <p>...</p> <p>- o provedbi propisanih ciljeva gospodarenja otpadom i stopama sakupljanja i recikliranja</p> <p>Članak 131.</p> <p>(1) Nadležno tijelo za provedbu Uredbe (EZ) 2150/2002 je Ministarstvo.</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>
---	--	----------------------------	--

	<p>područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 2. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanim delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p> <p>Ostatak prijenosa obaviti će se putem PRAVILIKA</p>		
<p>3. članak 22. briše se;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbom se briše obveza o izvješćivanju EK i obveza EK o objavi izvješća.</p>

<p>4.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 22.a</p> <p>Poticaji za primjenu hijerarhije otpada</p> <p>Kako bi doprinijele ostvarenju ciljeva utvrđenih ovom Direktivom, države članice mogu se koristiti ekonomskim instrumentima i drugim mjerama u svrhu poticanja na primjenu hijerarhije otpada poput onih navedenih u Prilogu IV.a Direktivi 2008/98/EZ ili drugih prikladnih instrumenata i mjera.”;</p>	<p>Članak 99.</p> <p>(1) Ministarstvo i Fond, u skladu s posebnim propisima koji uređuje državne potpore, potiče sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice sljedeće aktivnosti:</p> <p>...</p> <p>2. primjena reda prvenstva gospodarenja otpadom</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>5.članak 23. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Komisija do 31. prosinca 2018. sastavlja izvješće o provedbi ove Direktive te o njezinu utjecaju na okoliš i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.”;</p> <p>(b)u stavku 2. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. U svoje izvješće Komisija uvrštava ocjenu sljedećih aspekata ove Direktive:”.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje jer se odredbom propisuju obveza Europske komisije.</p>
<p>Članak 3.</p> <p>Izmjena Direktive 2012/19/EU</p> <p>Direktiva 2012/19/EU mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.članak 16. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a) stavak 5. briše se;</p> <p>(b)dodaju se sljedeći stavci:</p> <p>„6. Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi stavka 4. za svaku</p>	<p>Točka (a) će se prenijeti Pravilnikom</p> <p>U točki (b) podtočke 6. i 7. su prenesene člancima 129. i 131.</p> <p>Članak 129.</p> <p>...</p> <p>(2) Informacijski sustav je sastavni dio</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>kalendarsku godinu.</p> <p>One te podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podatci prikupljaju. Podatci se dostavljaju u formatu koji je odredila Komisija u skladu sa stavkom 9.</p> <p>Prvo razdoblje izvješćivanja i započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje u skladu sa stavkom 9. i obuhvaća podatke za to razdoblje izvješćivanja.</p> <p>7. Podacima koje države članice dostavljaju u skladu sa stavkom 6. prilaže se izvješće o provjeri kvalitete.</p> <p>8. Komisija revidira podatke dostavljene u skladu sa stavkom 6. i objavljuje izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u uporabi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje nakon prve dostave podataka od strane država članica, a nakon toga svake četiri godine.</p> <p>9. Komisija donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za dostavljanje podataka iz stavka 6. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 2.”</p>	<p>informatijskog sustava zaštite okoliša, koji se vodi prema zakonu kojim se uređuje zaštita okoliša, a sadrži:</p> <p>...</p> <p>- o provedbi propisanih ciljeva gospodarenja otpadom i stopama sakupljanja i recikliranja Članak 131.</p> <p>(1) Nadležno tijelo za provedbu Uredbe (EZ) 2150/2002 je Ministarstvo.</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun</p>		
---	--	--	--

	<p>ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 2. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanim delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p> <p>Ostatak prijenosa obaviti će se putem PRAVILNIKA.</p> <p>U točki (b) podtočke 8. i 9. nije potrebno prenositi jer uređuju obveze EK.</p>		
<p>2.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 16.a</p> <p>Poticaji za primjenu hijerarhije otpada</p> <p>Kako bi doprinijele ostvarenju ciljeva utvrđenih ovom Direktivom, države članice mogu se koristiti ekonomskim instrumentima i drugim mjerama u svrhu poticanja na primjenu hijerarhije otpada poput onih navedenih u Prilogu IV.a Direktivi 2008/98/EZ ili drugih prikladnih instrumenata i mjera.”;</p>	<p>Članak 99.</p> <p>(1) Ministarstvo i Fond, u skladu s posebnim propisima koji uređuje državne potpore, potiče sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti:</p> <p>...</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	2. primjena reda prvenstva gospodarenja otpadom		
3.u članku 19. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim: „Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 20. ove Direktive u vezi s izmjenama potrebnima radi prilagodbe priloga IV., VII., VIII. i IX. ovoj Direktivi znanstvenom i tehničkom napretku. Komisija donosi zaseban delegirani akt za svaki prilog koji se izmjenjuje. Pri izmjeni Priloga VII. ovoj Direktivi u obzir se uzimaju izuzeća odobrena u skladu s Direktivom 2011/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*5) . (*5) Direktiva 2011/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o ograničenju uporabe određenih opasnih tvari u električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 174, 1.7.2011., str. 88.) ”."		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje jer se odredbom ovlašćuje europska komisija.
Članak 4. Prenošenje 1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 5. srpnja 2020. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva. Komisija o tome		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje

<p>obavješćuje druge države članice.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje jer se člankom propisuje rok stupanja na snagu direktive</p>
<p>Članak 6.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovim člankom se direktiva upućuje zemljama članicama te nije potrebno prenošenje.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2018/850 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 1999/31/EZ o odlagalištima otpada

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Izmjene</p> <p>Direktiva 1999/31/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.u članku 1. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. U svrhu podupiranja Unijina prelaska na kružno gospodarstvo i ispunjavanja zahtjeva iz Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*1), a posebno njezinih članaka 4. i 12., cilj je ove Direktive osigurati postupno smanjenje odlaganja otpada, posebno otpada koji je pogodan za recikliranje ili drugi postupak uporabe, i s pomoću strogih operativnih i tehničkih zahtjeva za otpad i odlagališta predvidjeti mjere, postupke i smjernice za sprečavanje ili što veće smanjenje štetnih učinaka na okoliš, posebno u pogledu onečišćenja površinskih voda, podzemnih voda, tla i zraka, i na globalni okoliš, uključujući efekt staklenika, kao i svake opasnosti za zdravlje ljudi do koje bi moglo doći zbog odlaganja otpada tijekom cijelog životnog vijeka odlagališta.</p> <p>(*1) Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312,</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje.
---	--	---------------------------	----------------------------

<p>22.11.2008., str. 3.).”””</p>			
<p>2.članak 2. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(a)primjenjuju se definicije ‚otpad‘, ‚opasni otpad‘, ‚neopasni otpad‘, ‚komunalni otpad‘, ‚proizvođač otpada‘, ‚posjednik otpada‘, ‚gospodarenje otpadom‘, ‚odvojeno skupljanje‘, ‚oporaba‘, ‚priprema za ponovnu uporabu‘, ‚recikliranje‘ i ‚zbrinjavanje‘ utvrđene u članku 3. Direktive 2008/98/EZ”;</p> <p>(b) točke (b), (c), (d) i (n) brišu se;</p> <p>(c)u točki (r) dodaje se sljedeći podstavak:</p> <p>„U najudaljenijim regijama u smislu članka 349. Ugovora države članice mogu odlučiti primjenjivati sljedeću definiciju:</p> <p>‚izolirano naselje‘ znači naselje:</p> <p>—s najviše 2 000 stanovnika po naselju i najviše pet stanovnika po kvadratnom kilometru; ili s više od 2 000 ali manje od 5 000 stanovnika</p>	<p>Točka (a) je prenesena člankom 4. stavkom 1.</p> <p>...</p> <p>47. »otpad« je svaka tvar ili predmet koje posjednik odbacuje, namjerava ili mora odbaciti</p> <p>42. »opasni otpad« je otpad koji posjeduje jedno ili više opasnih svojstava</p> <p>31. »neopasni otpad« je otpad koji nije opasni otpad</p> <p>19. »komunalni otpad«: je miješani komunalni otpad i odvojeno sakupljeni otpad iz kućanstava, uključujući papir i karton, staklo, metal, plastiku, biootpad, drvo, tekstil, ambalažu, otpadnu električnu i elektroničku opremu, otpadne baterije i akumulatore te glomazni otpad, uključujući madrace i namještaj te miješani komunalni otpad i odvojeno sakupljeni otpad iz drugih izvora, ako je taj otpad sličan</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)</p>

<p>po naselju i najviše pet stanovnika po kvadratnom kilometru te čija proizvodnja otpada ne premašuje 3 000 tona godišnje; i</p> <p>—gdje je najbliža urbana aglomeracija s najmanje 250 stanovnika po kvadratnom kilometru udaljena najmanje 100 km i do nje nema cestovnog pristupa.”;</p>	<p>po prirodi i sastavu otpadu iz kućanstva, ali ne uključuje otpad iz proizvodnje, poljoprivrede, šumarstva, ribarstva i akvakulture, septičkih jama i kanalizacije i uređaja za obradu otpadnih voda, uključujući kanalizacijski mulj, otpadna vozila i građevni otpad, pri čemu se ovom definicijom ne dovodi u pitanje raspodjela odgovornosti za gospodarenje otpadom između javnih i privatnih subjekata</p> <p>64. »proizvođač otpada« je svaka osoba čijom aktivnošću nastaje otpad (izvorni proizvođač otpada) i svaka osoba koja obavlja prethodnu obradu, miješanje ili drugi postupak kojim nastaje promjena sastava ili svojstva otpada</p> <p>58. »posjednik otpada« je proizvođač otpada ili pravna i fizička osoba koja je u posjedu otpada</p> <p>14. »gospodarenje otpadom« su djelatnosti sakupljanja, prijevoza, uporabe (uključujući razvrstavanje) i zbrinjavanja otpada, uključujući nadzor nad obavljanjem tih djelatnosti, nadzor i mjere koje se provode na lokacijama na kojima se zbrinjavao otpad, te radnje koje poduzimaju trgovac otpadom i</p>		
---	---	--	--

	<p>posrednik u gospodarenju otpadom</p> <p>38. »odvojeno sakupljanje« je sakupljanje otpada na način da se otpad odvaja prema njegovoj vrsti i svojstvima kako bi se olakšala obrada i sačuvala vrijedna svojstva otpada</p> <p>62. »priprema za ponovnu uporabu« su postupci uporabe kojima se proizvodi ili dijelovi proizvoda koji su postali otpad provjerom, čišćenjem ili popravkom, pripremaju za ponovnu uporabu bez dodatne prethodne obrade</p> <p>70. »recikliranje« je svaki postupak uporabe, uključujući ponovnu preradu organskog materijala, kojim se otpadni materijali prerađuju u proizvode, materijale ili tvari za izvornu ili drugu svrhu osim uporabe otpada u energetske svrhe, odnosno prerade u materijal koji se koristi kao gorivo ili materijal za nasipavanje</p> <p>85. »zbrinjavanje otpada« je svaki postupak koji nije uporaba otpada, uključujući i postupak koji kao sekundarnu posljedicu ima obnovu tvari ili energije. U Dodatku I. ovoga Zakona sadržan je popis postupaka zbrinjavanja otpada</p>		
--	--	--	--

	<p>Točku (b) nije potrebno prenositi.</p> <p>Točka (c) "izolirano naselje" će se prenijeti Pravilnikom.</p>		
<p>3.članak 3. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u stavku 2. posljednja alineja briše se; (b)stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„3. Gospodarenje otpadom od industrija vađenja minerala na kopnu, to jest, otpad koji nastaje istraživanjem, vađenjem, uključujući i fazu pripreme, obradom i skladištenjem mineralnih sirovina te pri radu kamenoloma, izuzeto je iz područja primjene ove Direktive ako je obuhvaćeno područjem primjene drugih zakonodavnih akata Unije.”;</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)
<p>4.članak 5. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u stavku 2. briše se sljedeći podstavak:</p> <p>„Dvije godine od datuma utvrđenog stavkom (c) Vijeće na temelju izvješća Komisije o praktičnom iskustvu koje su države članice stekle u provođenju ciljeva utvrđenih u stavcima (a) i (b), preispituje gore postavljeni cilj, dodajući istome, ako je potrebno,</p>	<p>Točku (a) nije potrebno prenositi jer uređuje ovlasti EK.</p> <p>Točka (b) je prenesena člankom 39. (1) Na odlagalištu otpada zabranjeno je odlaganje: ... 9. odvojeno sakupljenog otpada u svrhu pripreme za ponovnu uporabu i recikliranje sukladno članku 22. ovoga Zakona, osim otpada koji</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>prijedlog u smislu potvrđivanja ili dopune tog cilja, a sve radi osiguranja visoke razine zaštite okoliša.”;</p> <p>(b)u stavku 3. dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„(f)otpad koji je odvojeno skupljen radi pripreme za ponovnu uporabu i recikliranja u skladu s člankom 11. stavkom 1. Direktive 2008/98/EZ i člankom 22. te direktive, uz iznimku otpada koji je nastao naknadnim postupcima obrade odvojeno skupljenog otpada za koji odlaganje daje najbolji učinak na okoliš u skladu s člankom 4. te direktive.”;</p> <p>(c)umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„3.a Države članice nastoje osigurati da se od 2030. sav otpad koji je pogodan za recikliranje ili drugi postupak uporabe, posebno komunalni otpad, ne prihvaća na odlagališta uz iznimku otpada za koji odlaganje daje najbolji učinak na okoliš u skladu s člankom 4. Direktive 2008/98/EZ.</p> <p>Države članice uključuju informacije o mjerama poduzetim u skladu s ovim stavkom u planove gospodarenja otpadom iz članka 28. Direktive 2008/98/EZ ili u druge strateške dokumente koji se odnose na cijelo državno područje predmetne države članice.”</p>	<p>nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojega odlaganje daje najbolji ishod za okoliš sukladno hijerarhiji gospodarenja otpadom</p> <p>Točka (c) je prenesena Dodatkom VI SADRŽAJ PLANOVA GOSPODARENJA OTPADOM 1. SADRŽAJ PLANA GOSPODARENJA OTPADOM REPUBLIKE HRVATSKE Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske iz članka 104. ovoga Zakona sadrži:</p> <p>...</p> <p>7. mjere kojima će se nastojati da se od 2030. godine sav otpad koji je pogodan za recikliranje ili drugi postupak uporabe, posebno komunalni otpad, ne prihvaća na odlagališta uz iznimku otpada za koji odlaganje daje najbolji učinak na okoliš u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpadom</p> <p>Točka (d) podtočka 5. je prenesena člankom 55.</p> <p>(2) Količina komunalnog otpada odloženog na odlagališta otpada može biti najviše 10% mase ukupno proizvedenog komunalnog otpada do 2035. godine.</p>		
--	---	--	--

<p>(d)dodaju se sljedeći stavci:</p> <p>„5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se do 2035. količina odloženog komunalnog otpada smanji na 10 % ukupne količine (po masi) nastalog komunalnog otpada ili manje.</p> <p>6. Država članica može odgoditi rok za ostvarenje cilja iz stavka 5. za najviše pet godina, pod uvjetom da je država članica:</p> <p>(a)odložila je više od 60 % komunalnog otpada nastalog u 2013. prema podacima dostavljenim u okviru zajedničkog upitnika OECD-a i Eurostata;i</p> <p>(b)najmanje 24 mjeseca prije roka utvrđenog u stavku 5. ovog članka obavijestila Komisiju o svojoj namjeri da odgodi rok i dostavi plan provedbe u skladu s Prilogom IV. ovoj Direktivi. Taj plan može biti kombiniran s planom provedbe dostavljenim u skladu s člankom 11. stavkom 3. točkom (b) Direktive 2008/98/EZ.</p> <p>7. U roku od tri mjeseca od primitka plana provedbe podnesenog u skladu sa stavkom 6. točkom (b) Komisija može od države članice zatražiti da revidira taj plan ako Komisija smatra da plan</p>	<p>Podtočke 6., 7., 8. i 9. nije nužno prenositi.</p>		
--	---	--	--

<p>nije u skladu sa zahtjevima iz Priloga IV. Dotična država članica u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva Komisije dostavlja revidirani plan.</p> <p>8. U slučaju odgode roka u skladu sa stavkom 6., država članica poduzima potrebne mjere da se do 2035. količina komunalnog otpada koji se odlaže smanji na 25 % ukupne količine (po masi) nastalog komunalnog otpada ili manje.</p> <p>9. Do 31. prosinca 2024. Komisija preispituje cilj utvrđen stavkom 5. u svrhu njegova zadržavanja ili, prema potrebi, smanjenja, razmatranja mogućnosti kvantitativnog cilja po glavi stanovnika za odlaganje otpada i uvođenja ograničenja za odlaganje neopasnog otpada koji nije komunalni otpad. U tu svrhu, Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.”;</p>			
<p>5.umeću se sljedeći članci:</p> <p>„Članak 5.a</p> <p>Pravila za izračun ostvarenja ciljeva</p> <p>1. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 5. stavcima 5. i</p>	<p>Članak 5.a stavak 1. i 3. će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p> <p>Stavak 2. je prenesen člankom 25. Zakona</p> <p>Članak 25.</p> <p>(1) Očevidnik o nastanku i tijeku otpada (u daljnjem tekstu: e-ONTO) je elektronički registar s mrežnom</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)</p>

<p>6.:</p> <p>(a) masa komunalnog otpada koji je nastao i koji je upućen na odlaganje izračunava se u određenoj kalendarskoj godini;</p> <p>(b) masa otpada koji nastaje kao rezultat postupaka obrade prije recikliranja ili drugog postupka oporabe komunalnog otpada, kao što su razvrstavanje ili mehaničko-biološka obrada, i koji se zatim odlaže uključuje se u masu komunalnog otpada koji se prijavljuje kao odložen;</p> <p>(c) masa komunalnog otpada koji ulazi u postupke zbrinjavanja spaljivanjem i masa otpada koji nastaje postupcima stabilizacije biorazgradive frakcije komunalnog otpada u cilju kasnijeg odlaganja prijavljuje se kao odložena;</p> <p>(d) masa otpada koji nastaje tijekom recikliranja ili drugih postupaka oporabe komunalnog otpada i koji se potom odlaže ne uključuje se u masu komunalnog otpada koji se prijavljuje kao odložen.</p> <p>2. Države članice uspostavljaju učinkovit sustav kontrole kvalitete i sljedivosti odloženog komunalnog otpada kako bi osigurale ispunjavanje uvjeta utvrđenih stavkom 1. ovog članka. U tu svrhu mogu se koristiti sustavom uspostavljenim u skladu s člankom 11.a stavkom 3. Direktive 2008/98/EZ.</p>	<p>aplikacijom kojim se evidentiraju tokovi otpada na teritoriju Republike Hrvatske, a sadrži i sustav kontrole kvalitete te sljedivosti otpada, posebice u svezi ispunjavanja ciljeva iz Glave VII. ovoga Zakona te ciljeva određenih Planom iz članka 111. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Obveznik vođenja e-ONTO je: ... 5. osoba koja preuzima otpad u posjed i dužna je voditi e-ONTO za neopasni i opasni otpad koji preuzima u posjed.</p> <p>(3) Radi osiguranja sljedivosti toka otpada, obveznik vođenja e-ONTO mora proizvodnju, predaju, preuzimanje, skladištenje i obradu otpada evidentirati u e-ONTO.</p> <p>(4) Obveznik vođenja e-ONTO dužan je voditi e-ONTO ažurno, točno i potpuno odnosno unositi podatke u e-ONTO odmah nakon svake nastale promjene stanja.</p> <p>Stavak 4. nije potrebno prenositi jer uređuje obvezu EK.</p> <p>Članak 5.b i 5.c. nije potrebno prenositi jer uređuju obveze EK.</p>		
---	---	--	--

<p>3. Komunalni otpad koji se šalje u drugu državu članicu ili se izvozi iz Unije u svrhu odlaganja, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća (*2), računava se, u skladu sa stavkom 1., u količinu otpada koji država članica, u kojoj je otpad skupljen, odlaže.</p> <p>4. Da bi se osigurali ujednačeni uvjeti za primjenu ovog članka, Komisija do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte kojima utvrđuje pravila za izračun, provjeru i dostavu podataka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 17. stavka 2.</p> <p>Članak 5.b</p> <p>Izvješće o ranom upozoravanju</p> <p>1. Komisija u suradnji s Europskom agencijom za okoliš sastavlja izvješće o napretku prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 5. stavcima 5. i 6. najkasnije tri godine prije svakog u njima utvrđenog roka.</p> <p>2. Izvješća iz stavka 1. obuhvaćaju sljedeće:</p> <p>(a) procjenu ostvarenja ciljeva za svaku državu članicu;</p> <p>(b) popis država članica za koje postoji rizik da neće uspjeti ostvariti te ciljeve</p>			
---	--	--	--

<p>unutar relevantnih rokova, uz odgovarajuće preporuke za dotične države članice.;</p> <p>(c) primjere najboljih praksi koje se primjenjuju diljem Unije koje bi mogle poslužiti kao smjernice za napredak u ostvarenju ciljeva.</p> <p>Članak 5.c</p> <p>Razmjena informacija i najboljih praksi</p> <p>Komisija organizira redovitu razmjenu informacija i najboljih praksi među državama članicama uključujući, prema potrebi, regionalna i lokalna tijela, u vezi s praktičnom provedbom zahtjeva iz ove Direktive.</p> <p>(*2) Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1.);"</p>			
<p>6.u članku 6. točki (a) dodaje se sljedeća rečenica:</p> <p>„Države članice osiguravaju da se mjerama poduzetima u skladu s ovom točkom ne ometa ostvarivanje ciljeva Direktive 2008/98/EZ, posebno u smislu hijerarhije otpada i povećanja pripreme za ponovnu uporabu i recikliranja utvrđenih člankom 11. te direktive.”;</p>	<p>Članak 39.</p> <p>...</p> <p>(2) Na odlagalištu otpada dozvoljeno je odlaganje otpada koji je prošao prethodnu obradu otpada prije odlaganja.</p> <p>(3) Iznimno od stavka 2. ovog članka, može se odobriti odlaganje otpada koji nije prošao prethodnu obradu prije odlaganja, ako takvo odlaganje ne bi bilo protivno mjerama za postizanje ciljeva</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>gospodarenja otpadom iz članka 54. ovoga Zakona te bi se odlagao:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. inertni otpad čija obrada nije tehnički izvediva i 2. otpad, koji nije obuhvaćen točkom 1. ovoga stavka, ako: <ul style="list-style-type: none"> - prethodna obrada toga otpada ne bi doprinijela smanjenju količina otpada koji se odlaže ili - se prethodnom obradom ne bi smanjio štetni utjecaj, uzrokovan svojstvima odloženog otpada, na okoliš, posebice onečišćenje površinskih voda, podzemnih voda, tla i zraka, kao i globalnog okoliša, uključujući „učinak staklenika“, te svake opasnosti za zdravlje ljudi do koje bi moglo doći zbog odlaganja otpada tijekom cijelog životnog vijeka odlagališta. 		
<p>7.u članku 11. stavku 2. briše se drugi podstavak;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>briše se obveza vođenja registra o odloženom otpadu.</p>

<p>8.članak 15. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 15.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>1. Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi članka 5. stavaka 2., 5. i 6. za svaku kalendarsku godinu.</p> <p>One te podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podatci prikupljaju. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 5. ovog članka.</p> <p>Prvo razdoblje izvješćivanja o provedbi članka 5. stavaka 5. i 6. započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje u skladu sa stavkom 5. ovog članka i obuhvaća podatke za to razdoblje izvješćivanja.</p> <p>2. Države članice izvješćuju o podacima o provedbi članka 5. stavka 2. do 1. siječnja 2025.</p> <p>3. Podacima koje države članice dostavljaju u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o provjeri kvalitete.</p> <p>4. Komisija revidira podatke dostavljene u skladu s ovim člankom i objavljuje</p>	<p>Stavci 1., 2. i 3. su preneseni člankom 131.</p> <p>...</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 2. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanima delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p> <p>Stavke 4. i 5. nije potrebno prenositi jer uređuju obvezu EK.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o odlagalištima otpada (26.04.2021)</p>
--	--	----------------------------	---

<p>izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u uporabi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje nakon prve dostave podataka od strane država članica, a nakon toga svake četiri godine.</p> <p>5. Komisija najkasnije do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za izvješćivanje o podacima iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 17. stavka 2.”;</p>			
<p>9.umeću se sljedeći članci:</p> <p>„Članak 15.a</p> <p>Instrumenti za promicanje prelaska na gospodarstvo s izraženijom kružnom dimenzijom</p> <p>Kako bi doprinijele ostvarenju ciljeva utvrđenih ovom Direktivom, države članice koriste se ekonomskim instrumentima i drugim mjerama kako bi potaknule na primjenu hijerarhije otpada. Takvi instrumenti i mjere mogu obuhvaćati instrumente i mjere navedene u Prilogu IV.a Direktivi 2008/98/EZ ili</p>	<p>Članak 15.a. je prenesen člankom 99.</p> <p>(1) Ministarstvo i Fond, u skladu s posebnim propisima koji uređuje državne potpore, potiče sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti:</p> <p>...</p> <p>2. primjena reda prvenstva gospodarenja otpadom</p> <p>Članke 15.b. i 15.c. nije potrebno prenositi jer uređuje obvezu EK.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>druge primjerene instrumente i mjere.</p> <p>Članak 15.b</p> <p>Određivanje koeficijenta propusnosti odlagališta</p> <p>Komisija donosi provedbene akte kako bi utvrdila metodu koju treba koristiti za određivanje koeficijenta propusnosti odlagališta, na terenu i za čitavo područje odlagališta. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 17. stavka 2.</p> <p>Članak 15.c</p> <p>Standard Unije za uzorkovanje otpada</p> <p>Komisija donosi provedbene akte za izradu standarda za uzorkovanje otpada. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 17. stavka 2. Dok se ti provedbeni akti ne donesu, države članice mogu primjenjivati nacionalne standarde i postupke.”;</p>			
<p>10.članak 16. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 16.</p> <p>Preispitivanje prilogâ</p> <p>Komisija kontinuirano preispituje priloge i prema potrebi podnosi odgovarajuće zakonodavne prijedloge.”;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba propisuje obvezu EK</p>

<p>11.članak 17. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 17.</p> <p>Postupak odbora</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor osnovan člankom 39. Direktive 2008/98/EZ. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*3).</p> <p>2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EZ) br. 182/2011.</p> <p>Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.</p> <p>(*3) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba propisuje obvezu EK</p>
---	--	----------------------------------	------------------------------------

<p>12. u Prilogu I. točka 3.5. briše se; 13. u Prilogu II. točka 5. briše se; 14. u Prilogu III. točki 2. briše se prvi podstavak; 15. dodaje se Prilog IV. kako je utvrđeno u Prilogu ovoj Direktivi.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno prenošenje jer se prenose prilozi kroz prijenos direktive 1999/31/EZ</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni za usklađivanje s ovom Direktivom do 5. srpnja 2020. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva. Komisija o tome obavješćuje druge države članice.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzeti.</p>

<p>Članak 3.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se rok stupanja na snagu direktive</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>
<p>PRILOG</p> <p>Dodaje se sljedeći prilog:</p> <p>„PRILOG IV.</p> <p>PLAN PROVEDBE KOJI SE PODNOSI U SKLADU S ČLANKOM 5. STAVKOM 6.</p> <p>Plan provedbe koji se podnosi u skladu s člankom 5. stavkom 6. sadržava sljedeće:</p> <p>1.procjenu prijašnjih, trenutačnih i predviđenih stopa recikliranja, odlaganja i drugih vrsta obrade komunalnog otpada i tokova od kojih se sastoji;</p> <p>2.procjenu provedbe planova gospodarenja otpadom i programa za sprečavanje</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbom se uređuje sadržaj plana koji nije obvezan.</p>

<p>nastanka otpada uspostavljenih u skladu s člancima 28. i 29. Direktive 2008/98/EZ;</p> <p>3.razloge zbog kojih država članica smatra da relevantni cilj utvrđen u članku 5. stavku 5. možda neće moći ostvariti u roku zadanom u tom članku i procjenu produljenja vremena koje je potrebno za ostvarenje tog cilja;</p> <p>4.mjere potrebne za ostvarenje ciljeva utvrđenih u članku 5. stavku 6.b ove Direktive koje se primjenjuju na državu članicu tijekom produljenja vremena, uključujući odgovarajuće ekonomske instrumente i druge mjere za davanje poticaja za primjenu hijerarhije otpada iz članka 4. stavka 1. Direktive 2008/98/EZ i Priloga IV.a toj direktivi;</p> <p>5.raspored provedbe mjera utvrđenih u točki 4., utvrđivanje tijela nadležnog za njihovu provedbu i procjenu njihova pojedinačnog doprinosa ostvarenju ciljeva koji se primjenjuju u slučaju produljenja vremena;</p> <p>6.informacije o financiranju gospodarenja otpadom u skladu s načelom „onečišćivač plaća”;</p> <p>7.mjere za poboljšanje kvalitete podataka, prema potrebi, s ciljem boljeg planiranja i praćenja rezultata u području gospodarenja otpadom.”.</p>			
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2018/851 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2008/98/EZ o otpadu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Izmjene</p> <p>Direktiva 2008/98/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.članak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 1.</p> <p>Predmet i područje primjene</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju mjere za zaštitu okoliša i zdravlja ljudi sprečavanjem ili smanjenjem nastanka otpada, štetnih učinaka nastanka otpada i njegovim gospodarenjem, smanjenjem ukupnog utjecaja uporabe resursa i povećanjem učinkovitosti takve uporabe, što je ključno za prijelaz na kružno gospodarstvo i osiguravanje dugoročne konkurentnosti Unije.”;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbom se utvrđuje predmet i područje primjene direktive</p>
<p>2.u članku 2. stavku 2. dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„(e)tvari koje su namijenjene uporabi kao krmiva kako su definirana u članku 3. stavku 2. točki (g) Uredbe (EZ) 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća (*1) i ne sastoje se od nusproizvoda životinjskog podrijetla niti ih sadržavaju.</p> <p>(*1) Uredba (EZ) br. 767/2009 Europskog</p>	<p>Članak 3.</p> <p>...</p> <p>(2) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se, u mjeri u kojoj je to propisano drugim propisima, na:</p> <p>...</p> <p>5. tvari namijenjene uporabi kao krmiva kako je određeno Uredbom (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o stavljanju na tržište i korištenju hrane za životinje, izmjeni</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o stavljanju na tržište i korištenju hrane za životinje, izmjeni Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/373/EEZ, Direktive Komisije 80/511/EEZ, direktiva Vijeća 82/471/EEZ, 83/228/EEZ, 93/74/EEZ, 93/113/EZ i 96/25/EZ te Odluke Komisije 2004/217/EZ (SL L 229, 1.9.2009., str. 1.);"</p>	<p>Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/373/EEZ, Direktive Komisije 80/511/EEZ, direktiva Vijeća 82/471/EEZ, 83/228/EEZ, 93/74/EEZ, 93/113/EZ i 96/25/EZ te Odluke Komisije 2004/217/EZ (SL L 229, 13.07.2009.) i ne sastoje se od nusproizvoda životinjskog podrijetla niti ih sadržavaju i</p>		
<p>3.članak 3. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)umeću se sljedeće točke:</p> <p>„2.a.,neopasni otpad” znači otpad koji nije obuhvaćen točkom 2.;</p> <p>2.b.,komunalni otpad” znači:</p> <p>(a)miješani otpad i odvojeno skupljeni otpad iz kućanstava, uključujući papir i karton, staklo, metale, plastiku, biootpad, drvo, tekstil, ambalažu, otpadnu električnu i elektroničku opremu, otpadne baterije i akumulatore te glomazni otpad, uključujući madrace i namještaj;</p> <p>(b)miješani otpad i odvojeno skupljeni otpad iz ostalih izvora, kada je takav otpad po prirodi i sastavu sličan otpadu iz kućanstava;</p> <p>Komunalni otpad ne uključuje otpad</p>	<p>Članak 4.</p> <p>(1) Pojedini pojmovi uporabljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:</p> <p>...</p> <p>33. »neopasni otpad« je otpad koji nije opasni otpad</p> <p>20. »komunalni otpad«: je miješani komunalni otpad i odvojeno sakupljeni otpad iz kućanstava, uključujući papir i karton, staklo, metal, plastiku, biootpad, drvo, tekstil, ambalažu, otpadnu električnu i elektroničku opremu, otpadne baterije i akumulatore te glomazni otpad, uključujući madrace i namještaj te miješani komunalni otpad i odvojeno sakupljeni otpad iz drugih izvora, ako je taj otpad sličan po prirodi i sastavu otpadu iz kućanstva, ali ne uključuje otpad iz</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o poljoprivredi (II.čitanje) (12.04.2021)</p>

<p>iz proizvodnje, poljoprivrede, šumarstva, ribarstva, septičkih jama i kanalizacijske mreže i pročišćavanja otpadnih voda, uključujući kanalizacijski mulj, otpadna vozila ili građevinski otpad.</p> <p>Tom definicijom ne dovodi se u pitanje raspodjela odgovornosti za gospodarenje otpadom između javnih i privatnih subjekata;</p> <p>2.c. „građevinski otpad” znači otpad nastao iz aktivnosti građenja i rušenja;”;</p> <p>(b)točka 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„4. „biootpad” znači biorazgradivi otpad iz vrtova i parkova, hrana i kuhinjski otpad iz kućanstava, ureda, restorana, veleprodaje, kantina, ugostiteljskih i maloprodajnih objekata i sličan otpad iz proizvodnje prehrambenih proizvoda;”;</p> <p>(c)umeće se sljedeća točka:</p> <p>„4.a. „otpad od hrane” znači sva hrana kako je definirana u članku 2. Uredbe (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća (*2) koja je postala otpad;</p> <p>(*2) Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih</p>	<p>proizvodnje, poljoprivrede, šumarstva, ribarstva i akvakulture, septičkih jama i kanalizacije i uređaja za obradu otpadnih voda, uključujući kanalizacijski mulj, otpadna vozila i građevni otpad, pri čemu se ovom definicijom ne dovodi u pitanje raspodjela odgovornosti za gospodarenje otpadom između javnih i privatnih subjekata</p> <p>17. »građevni otpad« je otpad koji nastao aktivnostima građenja i rušenja</p> <p>3. »biootpad« je biološki razgradiv otpad iz vrtova i parkova, hrana i kuhinjski otpad iz kućanstava, restorana, ugostiteljskih i maloprodajnih objekata i slični otpad iz prehrambene industrije</p> <p>51. »otpad od hrane« je određen posebnim propisom koji uređuje poljoprivredu</p> <p>15. »gospodarenje otpadom« su djelatnosti sakupljanja, prijevoza, uporabe (uključujući razvrstavanje) i zbrinjavanja otpada, uključujući nadzor nad obavljanjem tih djelatnosti, nadzor i mjere koje se provode na lokacijama na kojima se zbrinjavao otpad, te radnje koje</p>		
---	---	--	--

<p>načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.);"</p> <p>(d)točka 9. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„9.„gospodarenje otpadom” znači skupljanje, prijevoz, uporaba (uključujući razvrstavanje) i zbrinjavanje otpada, uključujući nadzor nad tim postupcima i naknadno održavanje lokacija zbrinjavanja, a obuhvaća i radnje koje poduzimaju trgovac ili posrednik;”;</p> <p>(e)u točki 12. podtočka (c) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(c)sadržaj opasnih tvari u materijalima i proizvodima;”;</p> <p>(f)umeće se sljedeća točka:</p> <p>„15.a.„materijalna uporaba” znači svaki postupak uporabe, isključujući energetske uporabu i preradu u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije; uključuje, među ostalim, pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje;”;</p> <p>(g)umeće se sljedeća točka:</p> <p>„17.a.„nasipavanje” znači svaki</p>	<p>poduzimaju trgovac otpadom i posrednik u gospodarenju otpadom</p> <p>23. »materijalna uporaba« je svaki postupak uporabe, uključujući između ostalog i pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, osim energetske uporabe i prerade u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije</p> <p>29. »nasipavanje otpada« je svaki postupak uporabe kojim se odgovarajući neopasni otpad uporabluje za nasipavanje iskopa ili u tehničke svrhe pri krajobraznom uređenju, pri čemu se otpad koristi umjesto materijala koji nije otpad i to u količini koja je neophodna za postizanje navedenih svrha</p> <p>80. »sustav proširene odgovornosti proizvođača« je skup mjera koje se poduzimaju u Republici Hrvatskoj kako bi se osiguralo da proizvođači proizvoda snose financijsku ili financijsku i organizacijsku odgovornost za fazu „otpad“ u životnom ciklusu proizvoda</p> <p>Točka (e) je prenesena člankom 14. točkom 3.</p>		
--	---	--	--

<p>postupak uporabe pri kojima se odgovarajući neopasan otpad upotrebljuje za potrebe sanacije otkopanih prostora ili u tehničke svrhe pri uređenju krajolika. Otpad koji se upotrebljuje za nasipavanje mora zamijeniti materijale koji nisu otpad, odgovarati prethodno navedenim svrhama i biti ograničen na količinu koja je strogo potrebna za postizanje tih svrha;”;</p> <p>(h)dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„21 „program proširene odgovornosti proizvođača” znači skup mjera koje poduzimaju države članice kako bi osigurale da proizvođači proizvoda snose financijsku odgovornost ili financijsku i organizacijsku odgovornost za gospodarenje fazom otpada u životnom vijeku proizvoda.”;</p>	<p>Sprječavanje nastanka otpada su mjere poduzete prije nego je tvar, materijal ili proizvod postao otpad, a kojima se smanjuju:</p> <p>...</p> <p>3. sadržaj opasnih tvari u materijalima i proizvodima.</p>		
<p>4.u članku 4. dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„3. Države članice primjenjuju ekonomske instrumente i druge mjere kako bi potaknule na primjenu hijerarhije otpada poput onih navedenih u Prilogu IV.a ili drugih prikladnih instrumenata i mjera.”;</p>	<p>Članak 99.</p> <p>(1) Ministarstvo i Fond, u skladu s posebnim propisima koji uređuje državne potpore, potiče sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti:</p> <p>...</p> <p>2. primjena reda prvenstva gospodarenja otpadom</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o poljoprivredi (II.čitanje) (12.04.2021)</p>

<p>5.članak 5. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u stavku 1., uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Države članice poduzimaju prikladne mjere kako bi osigurale da se tvar ili predmet koji nastaje kao rezultat proizvodnog procesa čiji primarni cilj nije proizvodnja te tvari ili predmeta ne smatra otpadom, već nusproizvodom ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:”;</p> <p>(b)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Komisija može donositi provedbene akte radi utvrđivanja detaljnih kriterija za ujednačenu primjenu uvjeta utvrđenih stavkom 1. na određene tvari ili predmete.</p> <p>Tim se detaljnim kriterijima osigurava visoka razina zaštite okoliša i zdravlja ljudi te razboritog i racionalnog korištenja prirodnih resursa.</p> <p>Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2. Prilikom usvajanja tih provedbenih akata, Komisija od svih kriterija koje su države članice donijele u skladu sa stavkom 3. ovog članka kao početnu točku uzima najstrože kriterije i kriterije koji najviše štite okoliš te u razvijanju detaljnih kriterija daje prednost ponovljivim praksama</p>	<p>Točka (a) je prenesena člankom 14.</p> <p>(1) Tvar ili predmet, koji nastaje kao rezultat proizvodnog procesa, gradnje građevine ili tehnološkog procesa, čija primarna svrha nije proizvodnja te tvari ili predmeta, smatrat će se nusproizvodom, a ne otpadom, ako je upisan u Očevidnik nusproizvoda.</p> <p>...</p> <p>(3) Tvar ili predmet, za koji kriteriji za nusproizvod nisu utvrđeni na razini Europske unije, upisati će se u Očevidnik nusproizvoda ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>Točka (b) se ne prenosi jer propisuje obvezu Eurospke komisije.</p> <p>Točka (c) prenesena je člankom 14. stavkom 9. i člankom 127. stavkom 8.</p> <p>...</p> <p>Članak 14.</p> <p>(10) Pojednosti dokaza iz stavka 3. ovoga članka, kriterije za nusproizvode i izvješće iz stavka 9. ovoga članka propisuje Ministar pravilnikom iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.</p> <p>Članak 131.</p> <p>...</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>industrijske simbioze.”;</p> <p>(c)dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„3. Ako na razini Unije ne postoje kriteriji iz stavka 2., države članice mogu utvrditi detaljne kriterije za primjenu uvjeta iz stavka 1. na konkretne tvari ili predmete.</p> <p>Države članice obavješćuju Komisiju o tim detaljnim kriterijima u skladu s Direktivom (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća (*3) ako se to zahtijeva tom Direktivom.</p> <p>(*3) Direktiva (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (SL L 241, 17.9.2015., str. 1.)”;</p>	<p>izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.</p>		
<p>6. članak 6. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 1. mijenja se kako slijedi:</p> <p>i.uvodni dio i točka (a) zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„1. Države članice poduzimaju prikladne mjere kako bi osigurale da se otpad koji je bio podvrgnut recikliranju ili drugom postupku oporabe prestane smatrati otpadom ako ispunjava sljedeće</p>	<p>Točka (a) je prenesena člankom 44. i člankom 45.</p> <p>Članak 44.</p> <p>(1) Određenom otpadu može se ukinuti status otpada ako je upisan u Očevidnik ukidanja statusa otpada.</p> <p>Članaka 45.</p> <p>(1) Tvar ili predmet, koji nastaje kao rezultat oporabe otpada, za koje kriteriji nisu utvrđeni na razini Europske unije, upisat će se u Očevidnik ukidanja statusa otpada</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>uvjete:</p> <p>(a)tvar ili predmet uporabljivat će se za posebne namjene;”;</p> <p>ii. drugi podstavak briše se;</p> <p>(b)stavci 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„2. Komisija prati razvoj nacionalnih kriterija u državama članicama i procjenjuje je li na toj osnovi potrebno razviti kriterije za prestanak statusa otpada na razini Unije. S tim ciljem i gdje je to prikladno Komisija donosi provedbene akte radi utvrđivanja detaljnih kriterija za ujednačenu primjenu uvjeta utvrđenih stavkom 1. na određene vrste otpada.</p> <p>Tim se detaljnim kriterijima osigurava visoka razina zaštite okoliša i zdravlja ljudi te olakšava razborito i racionalno korištenje prirodnih resursa. Ti kriteriji uključuju:</p> <p>(a)dopustivi ulazni otpadni materijal za postupak uporabe;</p> <p>(b)dozvoljene postupke i tehnike obrade;</p> <p>(c)kriterije kvalitete za materijale koji prestaju biti otpad kao rezultat postupka uporabe u skladu s primjenjivim standardima za proizvode, uključujući granične vrijednosti za onečišćujuće tvari, gdje je to potrebno;</p> <p>(d)zahtjeve za sustave gospodarenja da</p>	<p>ako se otpad reciklira ili na odgovarajući način oporabljuje i ako udovoljava posebnim kriterijima i sljedećim uvjetima:</p> <p>1. tvar ili predmet upotrebljavat će se za određenu namjenu</p> <p>Točku (b) nije potrebno prenositi.</p>		
---	--	--	--

<p>pokažu usklađenost s kriterijima za prestanak statusa otpada, uključujući zahtjeve za kontrolu kvalitete i unutarnji nadzor te akreditaciju, gdje je to prikladno; i</p> <p>(e) zahtjev za izjavu o sukladnosti.</p> <p>Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.</p> <p>Prilikom usvajanja tih provedbenih akata Komisija uzima u obzir odgovarajuće kriterije koje su države članice uspostavile u skladu sa stavkom 3. te kao početnu točku od tih kriterija uzima najstrože kriterije i kriterije koji najviše štite okoliš.</p>			
<p>3. Ako na razini Unije nisu određeni kriteriji u skladu sa stavkom 2., države članice mogu utvrditi detaljne kriterije za primjenu uvjeta iz stavka 1. na određene vrste otpada. Tim se detaljnim kriterijima uzimaju u obzir svi mogući štetni učinci tvari ili predmeta na okoliš i zdravlje ljudi te oni moraju zadovoljavati zahtjeve iz stavka 2. točaka od (a) do (e).</p> <p>Države članice obavješćuju Komisiju o tim kriterijima u skladu s Direktivom (EU) 2015/1535 ako se to zahtijeva tom Direktivom.</p> <p>4. Ako kriteriji nisu određeni bilo na razini Unije ili na nacionalnoj razini u skladu sa</p>	<p>Točku 3. nije potrebno prenositi.</p> <p>Točka 4. je prenesena člankom 45. (4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka , ako za određenu tvar ili predmet nisu utvrđeni kriteriji za ukidanje statusa otpada, na razini Europske unije niti na razini Republike Hrvatske, tvar ili predmet će se upisati u Očevidnik ukidanja statusa otpada ako se utvrdi da su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka.</p> <p>Točka (c) je prenesena člankom 45. (5) Proizvođač tvari ili predmeta upisanog u Očevidnik za ukidanje</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>stavkom 2. ili 3., država članica može odlučiti za svaki pojedinačni slučaj, ili poduzeti odgovarajuće mjere da provjeri, je li određeni otpad prestao biti otpad na temelju uvjeta stavka 1. i, gdje je to potrebno, uzimajući u obzir zahtjeve utvrđene u stavku 2. točkama od (a) do (e) te granične vrijednosti za onečišćujuće tvari i sve moguće štetne posljedice za okoliš i zdravlje ljudi. Takve odluke za svaki pojedinačni slučaj nije potrebno prijavljivati Komisiji u skladu s Direktivom (EU) 2015/1535.</p> <p>Države članice mogu informacije o odlukama za pojedinačne slučajeve i o rezultatima provjere koju provode nadležna tijela učiniti javno dostupnima elektroničkim sredstvima.”;</p> <p>(c)dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„5. Fizička ili pravna osoba koja:</p> <p>(a)prvi put koristi materijal koji je prestao biti otpad i nije stavljen na tržište; ili</p> <p>(b)stavi materijal na tržište prvi put nakon što je prestao biti otpad,</p> <p>osigurava da taj materijal ispunjava relevantne zahtjeve u skladu sa zakonodavstvom o kemikalijama i proizvodima. Uvjeti utvrđeni u stavku 1. moraju biti ispunjeni prije nego što se zakonodavstvo o kemikalijama i proizvodima počne primjenjivati na</p>	<p>statusa otpada dužan je osigurati da tvar ili predmet udovoljava propisanim zahtjevima za kemikalije odnosno proizvode, u trenutku korištenja po prvi put nakon što joj je ukinut status otpada ili u trenutku stavljanja na tržište po prvi put nakon što joj je ukinut status otpada.</p>		
--	--	--	--

<p>materijal koji je prestao biti otpad.”;</p>			
<p>7.članak 7. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u stavku 1. prva se rečenica zamjenjuje sljedećom:</p> <p>„1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi nadopunjavanja ove Direktive utvrđivanjem popisa otpada i njegovog preispitivanja u skladu sa stavcima 2. i 3. ovog članka.”;</p> <p>(b)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Otpad koji se na popisu otpada ne pojavljuje kao opasan država članica može smatrati opasnim otpadom ako pokazuje jedno ili više svojstava navedenih u Prilogu III. Država članica o takvim slučajevima izvješćuje Komisiju bez odlaganja i dostavlja joj sve relevantne podatke. Popis treba preispitati u svjetlu primljenih obavijesti kako bi se donijela odluka o tome je li ga potrebno prilagoditi.”;</p> <p>(c) stavak 5. briše se;</p>	<p>Točku (a) nije potrebno prenositi jer uređuje obvezu EK.</p> <p>Točka (b) prva rečenica je prenesena člankom 19.</p> <p>(3) Otpad koji u Katalogu otpada nije određen kao opasni otpad smatra se opasnim otpadom ako se ispitivanjem utvrdi da posjeduje opasno svojstvo.</p> <p>Točka (b) druga rečenica je djelomično prenesena člankom 131, a ostatak rečenice će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 2. ovoga članka provodi se u skladu s</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)</p>

	<p>metodologijama propisanim delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p> <p>Točka (b) treću rečenicu nije potrebno prenositi jer uređuje EK.</p> <p>Točku (c) nije potrebno prenositi.</p>		
<p>8.članak 8. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u stavku 1. dodaju se sljedeći podstavci:</p> <p>„Ako te mjere uključuju uspostavu programa proširene odgovornosti proizvođača, primjenjuju se opći minimalni zahtjevi utvrđeni u članku 8.a.</p> <p>Države članice mogu odlučiti da bi proizvođači proizvoda koji svojom voljom preuzmu financijsku ili financijsku i organizacijsku odgovornost za gospodarenje fazom otpada u životnom vijeku proizvoda trebali primjenjivati sve opće minimalne zahtjeve utvrđene u članku 8.a. ili samo neke od njih.”;</p> <p>(b)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Države članice mogu poduzeti</p>	<p>Točka (a) je prenesena člankom 92. (6) Vlada uredbom za pojedinu posebnu kategoriju otpada uređuje opseg obveze iz stavka 1. ovoga članka i način izvršenja te obveze, mjere kojima se potiče postupanje kojim se smanjuje utjecaj proizvoda, uključujući i ribolovne alate koji sadržavaju plastiku te proizvodi za jednokratnu uporabu navedeni u Popisu E Dodatka III ovoga Zakona te ambalaže, obuhvaćenih obvezom proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, na okoliš, te mjere kojima se potiče sprečavanje nastanka otpada, uključujući i nastanak otpadne ambalaže.</p> <p>Točka (b) je prenesena člankom 99. (1) Ministarstvo i Fond, u skladu s posebnim propisima koji uređuje</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>odgovarajuće mjere kako bi potakle dizajn proizvoda i sastavnih dijelova proizvoda koji umanjuju učinak proizvoda na okoliš i nastanak otpada u tijeku proizvodnje i daljnje uporabe proizvoda te kako bi osigurale da se uporaba i zbrinjavanje proizvoda koji su postali otpad provode u skladu s člancima 4. i 13.</p> <p>Tim se mjerama mogu poticati, među ostalim, razvoj, proizvodnja i marketing proizvoda i sastavnih dijelova proizvoda koji su pogodni za višekratnu uporabu, koji sadržavaju reciklirane materijale, tehnički su trajni, mogu se lako popraviti, a kad postanu otpad, pogodni su za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje kako bi se omogućila pravilna provedba hijerarhije otpada. Tim mjerama uzima se u obzir učinak proizvoda tijekom njihova cijelog životnog vijeka, hijerarhiju otpada i, gdje je to prikladno, potencijal za višestruko recikliranje.”;</p> <p>(c)dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„5. Komisija organizira razmjenu informacija među državama članicama i sudionicima uključenima u programe proširene odgovornosti proizvođača o praktičnoj provedbi općih minimalnih zahtjeva iz članka 8.a. To, među ostalim, uključuje razmjenu informacija o najboljim praksama kako bi se</p>	<p>državne potpore, potiče sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti:</p> <p>...</p> <p>6. dizajn proizvoda i dijelova proizvoda kojim se smanjuje učinak na okoliš i kojim se smanjuje količina otpada tijekom proizvodnje i uporabe te osigurava uporaba i zbrinjavanje proizvoda koji su postali otpad u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpadom i temeljnim zahtjevima gospodarenja otpadom, uključujući, između ostaloga i razvoj, proizvodnju i promociju proizvoda i dijelova proizvoda koji su podesni za višekratnu uporabu, sadrže reciklirane materijale, tehnički su trajni i koje je jednostavno popraviti, te kad postanu otpad pogodni su za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje</p> <p>Točku (c) nije potrebno prenositi jer uređuje EK.</p>		
---	---	--	--

<p>osigurali odgovarajuće upravljanje i prekogranična suradnja u pogledu programa proširene odgovornosti proizvođača te neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta, o organizacijskim značajkama i praćenju organizacija koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda, o modulaciji financijskih doprinosa, o odabiru subjekata za gospodarenje otpadom i o sprečavanju odbacivanja smeća. Komisija objavljuje rezultate razmjene informacija. Komisija objavljuje rezultate razmjene informacija i može dati smjernice o tim i drugim relevantnim aspektima.</p> <p>Komisija u dogovoru s državama članicama objavljuje smjernice o prekograničnoj suradnji u pogledu programa proširene odgovornosti proizvođača te modulaciji financijskih doprinosa iz članka 8.a stavka 4. točke (b).</p> <p>Ako je to potrebno kako bi se izbjeglo narušavanje unutarnjeg tržišta, Komisija može donijeti provedbene akte kako bi odredila kriterije s ciljem ujednačene primjene članka 8.a stavka 4. točke (b), ali isključujući bilo kakvo precizno određivanje razine doprinosa. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39.</p>			
---	--	--	--

stavka 2.”;			
<p>9. umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 8.a</p> <p>Opći minimalni zahtjevi za programe proširene odgovornosti proizvođača</p> <p>1. Ako su programi proširene odgovornosti proizvođača uspostavljeni u skladu s člankom 8. stavkom 1., uključujući u skladu s ostalim zakonodavnim aktima Unije, države članice:</p> <p>(a) na jasan način definiraju uloge i odgovornosti svih uključenih dionika, uključujući proizvođače proizvoda koji stavljaju proizvode na tržište države članice, organizacije koje u njihovo ime ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača, privatne ili javne subjekte za gospodarenje otpadom, lokalna tijela i, prema potrebi, subjekte za ponovnu uporabu i za pripremu za ponovnu uporabu te poduzeća socijalne ekonomije;</p> <p>(b) u skladu s hijerarhijom otpada određuju</p>	<p>Stavak 1. će se prenijeti PRAVILNIKOM osim točke (c) i (d)</p> <p>Točka (c) je prenesena člankom 91. i člankom 94.</p> <p>Članak 91.</p> <p>(1) Proizvođač proizvoda obvezan je:</p> <p>...</p> <p>5. nadležnim tijelima dostavljati propisane podatke o proizvodima koje stavlja na tržište Republike Hrvatske</p> <p>Članak 94.</p> <p>(1) Registar proizvođača s proširenom odgovornosti (u daljnjem tekstu: RPPO) je elektronička baza podataka, koja sadrži podatke o proizvođačima proizvoda, koji su dužni izvršavati obveze propisane ovim Zakonom, o proizvodima i količinama proizvoda stavljenim na tržište te o ispunjavanju obveze doprinosa postizanja cilja</p>	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)

<p>ciljeve u području gospodarenja otpadom s ciljem ostvarivanja barem kvantitativnih ciljeva relevantnih za program proširene odgovornosti proizvođača kako je utvrđen ovom Direktivom, Direktivom 94/62/EZ, Direktivom 2000/53/EZ, Direktivom 2006/66/EZ i Direktivom 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*4), i određuju druge kvantitativne i/ili kvalitativne ciljeve koji se smatraju relevantnima za program proširene odgovornosti proizvođača;</p> <p>(c)osiguravaju postojanje sustava izvješćivanja radi prikupljanja podataka o proizvodima koje na tržište država članica stavljaju proizvođači proizvoda koji podliježu proširenoj odgovornosti proizvođača i podataka o skupljanju i obradi otpada koji je nastao od tih proizvoda uz navođenje, prema potrebi, tokova otpadnih materijala te drugih podataka koji su relevantni u svrhe točke (b);</p> <p>(d)osiguravaju jednako postupanje prema proizvođačima neovisno o podrijetlu ili veličini proizvoda, bez nametanja prekomjernog regulatornog opterećenja za proizvođače, uključujući mala i srednja poduzeća, koji proizvode male količine proizvoda.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su posjednici otpada obuhvaćeni programima proširene</p>	<p>gospodarenja otpadom, posebice podataka o ambalaži i ambalažnom otpadu kojima se omogućuje nadzor nad provedbom odgovarajućih ciljeva iz glave VII.ovoga Zakona.</p> <p>Točka (d) je prenesena člankom 92. Članak 92.</p> <p>(1) Radi poticanja ponovne uporabe i sprječavanja nastanka otpada, recikliranja i općenito uporabe otpada, te doprinosa postizanju nacionalnog cilja gospodarenja otpadom, u sklopu proširene odgovornosti proizvođača proizvođač proizvoda dužan je:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. preuzeti rabljeni proizvod 2. osigurati preuzimanje otpada koji nastaje od uporabe proizvoda 3. osigurati provedbu usluga gospodarenja otpadom 4.platiti naknadu gospodarenja otpadom 5. osigurati javno dostupne informacije o mjeri u kojoj se proizvod može ponovno uporabiti i reciklirati 6. označiti proizvod odnosno ambalažu i priložiti uputu i 7. registrirati se i dostavljati podatke u Registar proizvođača s proširenom odgovornosti <p>...</p>		
---	--	--	--

<p>odgovornosti proizvođača u skladu s člankom 8. stavkom 1. obaviješteni o mjerama za sprečavanje nastanka otpada, centrima za ponovnu uporabu i pripremu za ponovnu uporabu, sustavima za povrat i skupljanje otpada te sprečavanju odbacivanja smeća. Države članice poduzimaju i mjere kojima potiču posjednike otpada da preuzmu odgovornost i svoj otpad predaju u postojeće sustave odvojenog skupljanja, posebno, gdje je to primjereno, gospodarskim poticajima ili propisima.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svi proizvođači proizvoda ili organizacije koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda:</p> <p>(a) imaju jasno definiran obuhvat u smislu zemljopisnog područja, proizvoda i materijala, bez ograničavanja na područja u kojima je skupljanje i gospodarenje otpadom najisplativije;</p> <p>(b) pružaju odgovarajuću dostupnost sustava za skupljanje otpada unutar područja navedenih u točki (a);</p> <p>(c) raspoložu potrebnim financijskim sredstvima ili financijskim i organizacijskim sredstvima za ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača;</p> <p>(d) primjenjuju odgovarajući sustav samokontrole, prema potrebi uz redovite</p>	<p>(3) Obveza iz stavka 1. ovoga članka jednako obvezuje sve proizvođače proizvoda i njena primjena ne ovisi o porijeklu ili veličini proizvođača proizvoda, te ne smije predstavljati nerazmjerno regulatorno opterećenje proizvođača proizvoda, uključujući i mala i srednja poduzeća te proizvođače koji stavljaju na tržište male količine proizvoda.</p> <p>Stavak 2. PRENIJETI ĆE SE PRAVILNIKOM</p> <p>Stavak 3. Točke (a) do (d) prenesene su člankom 96.</p> <p>(1) U svrhu postizanja ciljeva gospodarenja otpadom provedbu usluga gospodarenja otpadom osiguravaju Fond i Organizacija..</p> <p>(2) Pravne osobe iz stavka 1. ovoga članka dužne su:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. osigurati primjerenu dostupnost sakupljanja otpada od određenog proizvoda odnosno materijala na čitavom teritoriju Republike Hrvatske te odgovarajuću obradu otpada u svrhu postizanja ciljeva gospodarenja otpadom 2. raspolagati odgovarajućim financijskim i organizacijskim sredstvima za ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača 		
---	--	--	--

<p>neovisne revizije radi procjene:</p> <p>i.vlastitog financijskog upravljanja, uključujući usklađenost sa zahtjevima utvrđenima stavkom 4. točkama (a) i (b);</p> <p>ii.kvalitete prikupljenih i dostavljenih podataka u skladu s ovim člankom stavkom 1. točkom (c) te sa zahtjevima Uredbe (EZ) br. 1013/2006;</p> <p>(e)javno obznanjaju informacije o ostvarenju ciljeva za gospodarenje otpadom iz stavka 1. točke (b) te, u slučaju kolektivnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, također informacije o sljedećem:</p> <p>i. vlasništvu i članstvu;</p> <p>ii.financijskim doprinosima koje uplaćuju proizvođači proizvoda po prodanoj jedinici ili toni proizvoda koji je stavljen na tržište; i</p> <p>iii.postupku odabira subjekata za gospodarenje otpadom.</p>	<p>3. primjenjivati odgovarajući mehanizam samonadzora te, prema potrebi i redovite revizore neovisne treće strane radi procjene:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vlastitog financijskog upravljanja, uključujući i ispunjavanje zahtjeva za troškove koji se financiraju iz prihoda naknade gospodarenja otpadom te - kvalitete podataka o proizvodima stavljenim na tržište u Republici Hrvatskoj koji podliježu obvezi iz sustava proširene odgovornosti proizvođača proizvoda, o sakupljanju i obradi otpada koji nastaje od tih proizvoda te drugih relevantnih podataka uključujući i zahtjeve iz Uredbe (EZ) br. 1013/2006 <p>4. provoditi mjere kojima se potiču posjednici otpada da im predaju odgovarajući otpad</p> <p>Točka (e) je preuzeta člankom 96.</p> <p>...</p> <p>(3) Ministarstvo je dužno javno objaviti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - informacije o postizanju kvantitativnih i kad je primjenjivo kvalitativnih ciljeva gospodarenja otpadom u vezi komunalnog otpada, odlaganja otpada, otpadne ambalaže, otpadnih vozila, otpadnih baterija i akumulatora i EE otpada - podatke o vlasniku osobe koja 		
--	---	--	--

	<p>upravlja sustavom proširene odgovornosti proizvođača proizvoda</p> <ul style="list-style-type: none"> - podatke o osobama koje uplaćuju naknadu gospodarenja otpadom - podatke o financijskom obračunu od proizvođača proizvoda po prodanoj jedinici proizvoda ili po toni proizvoda stavljenoga na tržište <p>i</p> <ul style="list-style-type: none"> - način odabira osoba za izvršenje usluga gospodarenja otpadom. 		
<p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi za financijske doprinose koje uplaćuju proizvođači proizvoda radi ispunjavanja svojih obveza proširene odgovornosti proizvođača osigurale sljedeće:</p> <p>(a) da se njima pokrivaju sljedeći troškovi za proizvode koje proizvođač stavlja na tržište država članica:</p> <p>— troškovi odvojenog skupljanja otpada i njegova naknadnog prijevoza te obrade, uključujući obradu potrebnu za ispunjavanje ciljeva Unije u području gospodarenja otpadom, i troškove potrebne za ispunjavanje drugih ciljeva iz stavka 1. točke (b), uzimajući u obzir prihode od ponovne uporabe, od prodaje sekundarnih sirovina od</p>	<p>Stavak 4. je prenesen člankom 105.</p> <p>(1) Naknada gospodarenja otpadom je mjera kojom se osiguravaju usluge gospodarenja otpadom radi postizanja propisanih ciljeva gospodarenja otpadom u sklopu sustava proširene odgovornosti proizvođača proizvoda.</p> <p>(2) Naknada gospodarenja otpadom plaća se na račun Fonda.</p> <p>...</p> <p>(5) Ukupna sredstva koja osoba koja upravlja sustavom proširene odgovornosti proizvođača proizvoda prikupi naplatom naknade gospodarenja otpadom za određenu vrstu proizvoda stavljenih na tržište Republike Hrvatske u kalendarskoj godini, moraju biti dostatna za nadoknadu sljedećih troškova:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>njihovih proizvoda i od nepreuzetih naknada od pologa;</p> <p>—troškovi pružanja odgovarajućih informacija posjednicima otpada u skladu sa stavkom 2.;</p> <p>—troškovi prikupljanja podataka i izvješćivanja u skladu sa stavkom 1. točkom (c).</p> <p>Ova se točka ne primjenjuje na programe proširene odgovornosti proizvođača uspostavljene u skladu s direktivom 2000/53/EZ, 2006/66/EZ ili 2012/19/EU;</p> <p>(b) u slučaju kolektivnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, da su modulirani, gdje je to moguće, za pojedinačne proizvode ili skupine sličnih proizvoda, posebno uzimajući u obzir njihovu trajnost, mogućnost popravka, ponovne uporabe i recikliranja te prisutnost opasnih tvari, čime se zauzima pristup životnog ciklusa i djeluje u skladu sa zahtjevima relevantnog prava Unije te, kad je to primjenjivo, na temelju usklađenih kriterija kako bi se osiguralo neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta; i</p> <p>(c) da ne prekoračuju troškove koji su potrebni za troškovno učinkovito pružanje usluga gospodarenja otpadom; takvi se troškovi utvrđuju na transparentan način među dotičnim subjektima.</p> <p>Gdje je to opravdano potrebom da se osigura</p>	<p>1. troškova odvojenog sakupljanja otpada, te prijevoz i obradu otpada, uključujući i obradu koja je nužna radi ispunjavanja ciljeva gospodarenja otpadom propisanih na razini Europske unije, te ostalih odgovarajućih propisanih ciljeva gospodarenja otpadom pri čemu se uzimaju u obzir prihodi od ponovne uporabe, prodaje sekundarne sirovine iz njihovih proizvoda te prihod od nepreuzete povratne naknade</p> <p>2. troškova informiranja posjednika otpada koji je obuhvaćen sustavom proširene odgovornosti proizvođača proizvoda o mjerama sprječavanja nastanka otpada, centrima za ponovnu uporabu i lokacijama na kojima se obavlja pripremu za ponovnu uporabu, sustavima za povrat i sakupljanje otpada te sprečavanju odbacivanja otpada kao i primjerenim mjerama, uključujući i gospodarske poticaje te propisane obveze, kojima se potiče posjednik otpada da preda otpad u sustav proširene odgovornosti proizvođača proizvoda</p> <p>3. troškovi prikupljanja podataka i izvješćivanja o proizvodima stavljenim na tržište u Republici Hrvatskoj za koje su propisane obveze u sustavu proširene odgovornosti proizvođača proizvoda</p>		
---	--	--	--

<p>odgovarajuće gospodarenje otpadom i ekonomska održivost programa proširene odgovornosti proizvođača, države članice mogu odstupiti od raspodjele financijske odgovornosti iz točke (a), pod sljedećim uvjetima:</p> <p>i.u slučaju programa proširene odgovornosti proizvođača uspostavljenih kako bi se ostvarili ciljevi gospodarenja otpadom utvrđeni zakonodavnim aktima Unije, proizvođači proizvoda snose barem 80 % potrebnih troškova;</p> <p>ii.u slučaju programa proširene odgovornosti proizvođača uspostavljenih na dan 4. srpnja 2018. ili na kasniji datum s ciljem ostvarenja ciljeva gospodarenja otpadom koji su utvrđeni samo u zakonodavstvu država članica, proizvođači proizvoda snose barem 80 % potrebnih troškova;</p> <p>iii.u slučaju programa proširene odgovornosti proizvođača uspostavljenih prije 4. srpnja 2018. s ciljem ostvarenja ciljeva gospodarenja otpadom koji su utvrđeni samo u zakonodavstvu država članica, proizvođači proizvoda snose barem 50 % potrebnih troškova;</p> <p>te pod uvjetom da preostale troškove snose izvorni proizvođači ili distributeri otpada.</p> <p>Ovo se izuzeće ne može upotrijebiti kako bi se smanjio udio troškova koji proizvođači proizvoda snose u okviru programa o proširenoj odgovornosti proizvođača</p>	<p>te podataka o obradi otpada koji nastaje od tih proizvoda i drugih relevantnih podataka</p> <p>4. troškovi informacijske infrastrukture i obavljanja poslova u sustavu proširene odgovornosti proizvođača proizvoda.</p> <p>(6) Stavak 5. ovoga članka se ne primjenjuje za sustave proširene odgovornosti proizvođača za otpadna vozila, otpadne baterije i akumulatore i otpadnu električnu i elektroničku opremu, otpadne gume i otpadna ulja, osim stavka 5. točke 4. toga članka.</p> <p>Stavak 5. je prenesen člankom 94.</p> <p>(1) Registar proizvođača s proširenom odgovornosti (u daljnjem tekstu: RPPO) je elektronička baza podataka, koja sadrži podatke o proizvođačima proizvoda, koji su dužni izvršavati obveze propisane ovim Zakonom, o proizvodima i količinama proizvoda stavljenim na tržište te o ispunjavanju obveze doprinosa postizanja cilja gospodarenja otpadom, posebice podataka o ambalaži i ambalažnom otpadu kojima se omogućuje nadzor nad provedbom odgovarajućih ciljeva iz glave VII.ovoga Zakona.</p> <p>(2) Podaci iz RPPO su javno dostupni, osim podataka koji predstavljaju poslovnu tajnu.</p>		
--	--	--	--

<p>uspostavljenih prije 4. srpnja 2018.</p> <p>5. Države članice uspostavljaju odgovarajući okvir za praćenje i provedbu kako bi osigurale da proizvođači proizvoda i organizacije koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u njihovo ime, izvršavaju svoje obveze u pogledu proširene odgovornosti proizvođača, među ostalim i kada je riječ o prodaji na daljinu, da se financijska sredstva pravilno uporabljaju te da svi sudionici uključeni u provedbu programa proširene odgovornosti proizvođača dostavljaju pouzdane podatke.</p> <p>Ako na teritoriju države članice više organizacija ispunjava obveze proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda, predmetna država članica za nadzor provedbe obveza u pogledu proširene odgovornosti proizvođača imenuje barem jedno tijelo neovisno od privatnih interesa ili tu zadaću povjerava javnom tijelu.</p> <p>Svaka država članica dopušta proizvođačima proizvoda s poslovnim nastanom u drugoj državi članici koji stavljaju proizvode na tržište na njezinom teritoriju da imenuju pravnu ili fizičku osobu s poslovnim nastanom na njezinom teritoriju kao ovlaštenog predstavnika u svrhe ispunjavanja obveza proizvođača u pogledu programâ proširene odgovornosti</p>	<p>(3) Sredstva za rad RPPO osigurava Fond iz prihoda naknade gospodarenja otpadom.</p> <p>(4) Financijska agencija, u ime i za račun Fonda, obavlja poslove ustroja i operativnog vođenja RPPO.</p> <p>(5) Operativno vođenje RPPO iz stavka 4. ovoga članka uključuje održavanje i upravljanje RPPO, prikupljanje, evidentiranje i arhiviranje podataka baze, izradu izvješća iz podataka sadržanih u RPPO, te daljnji razvoj RPPO.</p> <p>(6) Podaci sadržani u RPPO dostupni su Fondu i nadležnom tijelu i daju se bez naknade.</p> <p>(7) Financijska agencija ovlaštena je, u svrhu vođenja RPPO, bez naknade, preuzimati podatke iz sudskog registra i drugih matičnih registara, koji sadrže podatke o osnovanim odnosno registriranim osobama, službenih evidencija Porezne uprave, Fonda i Ministarstva, te baza podataka državnih tijela i državnih upravnih organizacija.</p> <p>(8) Sadržaj i struktura podataka u RPPO, način upisa i sadržaj upisa te naknadama za upis kao i ustroj, operativno vođenje i izradu izvješća iz RPPO, oblik i način popunjavanja obrazaca za registraciju i dostavu podataka u RPPO te način davanja i korištenja podataka iz RPPO uređuju</p>		
--	---	--	--

<p>proizvođača na njezinu teritoriju.</p> <p>Za potrebe nadzora i provjere usklađenosti s obvezama proizvođača proizvoda u pogledu programâ proširene odgovornosti proizvođača, države članice mogu uspostaviti zahtjeve, poput zahtjeva u pogledu registracije, informacija i izvješćivanja, koje treba ispuniti pravna ili fizička osoba koju se imenuje kao ovlaštenog predstavnika na njezinom teritoriju.</p> <p>6. Države članice osiguravaju redovan dijalog relevantnih dionika uključenih u provedbu programâ proširene odgovornosti proizvođača, uključujući proizvođače i distributere, privatne ili javne subjekte za gospodarenje otpadom, lokalna tijela, organizacije civilnog društva i, gdje je to primjenjivo, subjekte iz socijalne ekonomije, mreže za ponovnu uporabu i popravak te subjekte za pripremu za ponovnu uporabu.</p> <p>7. Države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale da su programi proširene odgovornosti proizvođača uspostavljeni prije 4. srpnja 2018. usklađeni s ovim člankom do 5. siječnja 2023.</p> <p>8. Pružanjem informacija javnosti u okviru ovog članka ne dovodi se u pitanje očuvanje povjerljivosti poslovno osjetljivih informacija u skladu s relevantnim pravom Unije i nacionalnim pravom.</p>	<p>se sporazumom Financijske agencije i Fonda.</p> <p>(9) Ministarstvo i nadležno tijelo putem RPPO prati količine proizvoda stavljenih na tržište radi ispunjenja ciljeva gospodarenja otpadom.</p> <p>Stavak 6. je prenesen člankom 98.</p> <p>(1) Savjeti za posebnu kategoriju otpada su savjetodavna tijela Ministarstva i Fonda koja na sjednici prate, analiziraju i donose preporuke i prijedloge o mjerama u sustavima posebnih kategorija otpada i tržištu sekundarnih sirovina.</p> <p>(2) Savjeti iz stavka 1. ovoga članka su: Savjet za otpadna vozila, Savjet za otpadne gume, Savjet za otpadne baterije i akumulatore, Savjet za EE otpad i Savjet za otpadnu ambalažu.</p> <p>(3) Fond odlukom osniva savjet iz stavka 1. ovoga članka te određuje članove savjeta na rok od četiri godine i to:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. tri stručna predstavnika za gospodarenje otpadom Fonda 2. dva stručna predstavnika za gospodarenje otpadom Ministarstva na prijedlog ministra 3. tri predstavnika osoba koje gospodare otpadom i tri predstavnika proizvođača proizvoda, na prijedlog Hrvatske gospodarske komore. <p>(4) Sjednice Savjeta iz stavka 1.</p>		
---	---	--	--

<p>(*4) Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO) (SL L 197, 24.7.2012., str. 38.).”;</p>	<p>ovoga članka održavaju se najmanje kvartalno, a po potrebi i češće. (5) Način rada savjeta iz stavka 1. ovoga članka uređuje se poslovníkom. (6) Tehničke i druge nužne uvjete za održavanja sjednica savjeta iz stavka 1. ovoga članka osigurava Fond. Stavak 7. je prenesen člancima 105. i 184.</p> <p>Članak 105. ... (16) Vlada uredbom iz članka 92. stavka 6. ovoga Zakona propisuje vrste proizvoda za koje se plaća naknada gospodarenja otpadom, način izračuna naknade gospodarenja otpadom, obvezu dostave nužnih podataka i uvjete za oslobođenje od obveze plaćanja naknade.</p> <p>Članak 184. (1) Vlada će uredbe iz članka 92. stavka 7., članka 100. stavka 6., članka 104. stavka 10. i članka 105. stavka 16. ovoga Zakona donijeti u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.</p> <p>POJEDINOSTI IZ STAVAKA 5. 6. i 7. te stavak 8. će se prenijeti PRAVILNIKOM</p>		
--	--	--	--

<p>10. članak 9. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 9.</p> <p>Sprečavanje nastanka otpada</p> <p>1. Države članice poduzimaju mjere za sprečavanje nastanka otpada. Tim se mjerama barem:</p> <p>(a)potiču i podržavaju održivi modeli proizvodnje i potrošnje;</p> <p>(b)potiče dizajn, proizvodnja i uporaba proizvoda koji su učinkoviti u iskorištavanju resursa, trajni (među ostalim u pogledu životnog vijeka i odsustva planiranog zastarijevanja), mogu se popravljati, ponovno upotrebljavati i nadograđivati;</p> <p>(c)ciljaju proizvodi koji sadržavaju ključne sirovine kako bi se spriječilo da ti proizvodi postanu otpad;</p> <p>(d)potiče ponovna uporaba proizvoda te uspostava sustava kojima se promiču aktivnosti popravka i ponovne uporabe, posebno električne i elektroničke opreme, tekstila i namještaja, kao i ambalaže te građevinskih materijala i proizvoda;</p> <p>(e)potiče, prema potrebi i ne dovodeći u pitanje prava intelektualnog vlasništva, dostupnost rezervnih dijelova, uputa za uporabu, tehničkih informacija ili drugih instrumenata, opreme ili softvera koji omogućuju popravak i ponovnu uporabu proizvoda, a da se pritom ne ugrožava</p>	<p>Preneseno Dodatkom VI SADRŽAJ PLANOVA GOSPODARENJA OTPADOM</p> <p>1. SADRŽAJ PLANA GOSPODARENJA OTPADOM REPUBLIKE HRVATSKE</p> <p>Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske iz članka 104. ovoga Zakona sadrži:</p> <p>...</p> <p>18. Program sprječavanja nastanka otpada, koji sadrži ciljeve, opis postojećih mjera sprječavanja nastanka otpada, njihov doprinos sprječavanju nastanka otpada, te mjere sprječavanja nastanka otpada kojima se:</p> <p>a) unaprjeđuju i podupiru modeli održive proizvodnje i potrošnje</p> <p>b) potiče dizajn, proizvodnju i uporabu proizvoda koji učinkovito koriste resurse, koji su trajni (između ostaloga u pogledu životnog vijeka proizvoda i odsustva planiranog zastarijevanja), koje se može popraviti, ponovno koristiti i nadograditi</p> <p>c) ciljaju proizvodi koji sadrže ključne sirovine kako bi se spriječilo da te sirovine postanu otpad</p> <p>d) potiče ponovna uporaba proizvoda i uspostava sustava koji promiče popravljanje i ponovnu uporabu, posebice za električnu i elektroničku</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o poljoprivredi (II.čitanje) (12.04.2021)</p>
---	--	----------------------------	---

<p>njihova kvaliteta i sigurnost;</p> <p>(f) smanjuje nastanak otpada u postupcima povezanim s industrijskom proizvodnjom, vađenjem minerala, proizvodnjom, građenjem i rušenjem, uzimajući u obzir najbolje raspoložive tehnike;</p> <p>(g) smanjuje nastanak otpada od hrane u primarnoj proizvodnji, u preradi i proizvodnji, u maloprodaji i ostaloj distribuciji hrane, u restoranima i na mjestima na kojima se poslužuje hrana te u kućanstvima, kao doprinos cilju održivog razvoja Ujedinjenih naroda da se globalni otpad od hrane po glavi stanovnika na maloprodajnoj i potrošačkoj razini smanji za 50 % i da se smanji gubitak hrane u proizvodnim i opskrbnim lancima do 2030. godine;</p> <p>(h) potiče donacija hrane i drugi oblici redistribucije za ljudsku potrošnju, davanjem prednosti ljudskoj potrošnji nad korištenjem u hrani za životinje i preradom u neprehrambene proizvode;</p> <p>(i) promiče smanjenje sadržaja opasnih tvari u materijalima i proizvodima, ne dovodeći u pitanje usklađene pravne zahtjeve koji se tiču tih materijala i proizvoda utvrđene na razini Unije, i osigurava da svaki dobavljač proizvoda, kako je definirano u članku 3. točki 33. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća (*5) pruža informacije u skladu s člankom 33. stavkom 1. te Uredbe</p>	<p>opremu, tekstil, namještaj, ambalažu i građevne materijale i proizvode</p> <p>e) na odgovarajući način potiče, ne dovodeći u pitanje prava intelektualnog vlasništva, dostupnost rezervnih dijelova, uputa za uporabu, tehničkih informacija ili drugih instrumenata, opreme ili računalnih programa kojima se može popraviti i time ponovno uporabiti proizvod bez narušavanja kvalitete i sigurnosti</p> <p>f) smanjuje stvaranje otpada u procesima povezanim s industrijskom proizvodnjom, ekstrakcijom mineralnih sirovina, proizvodnjom, građenjem i rušenjem, pri čemu se uzimaju u obzir najbolje dostupne tehnike</p> <p>Točke (g) i (h) se prenose Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o poljoprivredi</p> <p>g) potiče smanjenje sadržaja opasnih tvari u materijalima i proizvodima, ne dovodeći u pitanje usklađene pravne zahtjeve za te materijale i proizvode kako su propisani na razini Europske unije</p> <p>h) smanjuje nastanak otpada, posebice otpada koji nije podesan za pripremu za ponovnu uporabu ili recikliranje</p> <p>i) utvrđuju proizvodi koji su glavni</p>		
---	---	--	--

<p>Europskoj agenciji za kemikalije od 5. siječnja 2021.;</p> <p>(j) smanjuje nastajanje otpada, osobito otpada koji nije prikladan za pripremu za ponovnu uporabu ili recikliranje;</p> <p>(k) utvrđuju proizvodi koji su glavni izvor stvaranja smeća, posebice u prirodi i morskom okolišu, te poduzimaju odgovarajuće mjere za sprečavanje i smanjenje stvaranja smeća iz tih proizvoda; ako države članice odluče provesti ovu obvezu pomoću tržišnih ograničenja, one osiguravaju da su ta ograničenja proporcionalna i nediskriminirajuća;</p> <p>(l) nastoje zaustaviti nastanak morskog smeća kao doprinos cilju Ujedinjenih naroda o održivom razvoju da bi se spriječilo i znatno smanjilo sve vrste onečišćenja mora; i</p> <p>(m) razvijaju i podržavaju informativne kampanje za podizanje razine osviještenosti o sprečavanju nastanka otpada i odbacivanju smeća.</p>	<p>uzročnik otpada odbačenog u okoliš, posebice u prirodu i morski okoliš, te poduzimaju odgovarajuće mjere sprječavanja i smanjivanja odbacivanja otpada od tih proizvoda u okoliš, a ako mjere uključuju ograničenja tržišta, mjere moraju biti proporcionalne i ne diskriminirajuće</p> <p>j) nastoji zaustaviti odbacivanje otpada u morski okoliš u svrhu doprinosa cilju održivog razvoja Ujedinjenih naroda radi sprječavanja i značajnog smanjenja svih vrsta onečišćenja mora</p> <p>k) razvijaju i podupiru informativne kampanje podizanja svijesti o sprečavanju nastanka otpada i odbacivanja otpada u okoliš</p> <p>l) kvalitativni i kvantitativni indikatori i ciljevi, posebice u vezi proizvedenih količina otpada i</p> <p>m) mjere za postizanje smanjenja potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu.</p> <p>Drugi dio rečenice u točki (i) (i osigurava da svaki dobavljač proizvoda...) je prenesen člankom 92.</p> <p>...</p> <p>(5) Proizvođač proizvoda koji udovoljava definiciji „dobavljač proizvoda“ propisanoj člankom 3. točkom 33. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o</p>		
---	--	--	--

	<p>registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 18. 12. 2006) kako je zadnje izmijenjena Uredbom komisije (EU) 2020/1149 od 3. kolovoza 2020. o izmjeni Priloga XVII. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) u pogledu diizocijanata (SL L 252, 4. 8. 2020.), dužan je Europskoj agenciji za kemikalije dostaviti podatke propisane člankom 33. stavkom 1. te Uredbe.</p>		
<p>2. Europska agencija za kemikalije uspostavlja bazu podataka za podatke koji joj se dostavljaju u skladu sa stavkom 1. točkom (i) do 5. siječnja 2020. i održava je. Europska agencija za kemikalije omogućuje pristup toj bazi podataka subjektima koji se bave obradom otpada. Agencija također omogućuje potrošačima da na zahtjev</p>	<p>Stavak 2. ne treba prenositi jer propisuje obvezu EAK.</p> <p>Stavci 3., 4. i 5. su prenesene člankom 131. i Dodatkom VI SADRŽAJ PLANOVA GOSPODARENJA OTPADOM Članak 131.</p> <p>...</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)</p>

<p>pristupe bazi podataka.</p> <p>3. Države članice prate i procjenjuju provedbu mjera za sprečavanje nastanka otpada. U tu svrhu uporabljaju odgovarajuće kvalitativne ili kvantitativne pokazatelje i ciljeve, posebno u smislu količine nastalog otpada.</p> <p>4. Države članice prate i procjenjuju provedbu svojih mjera u pogledu ponovne uporabe mjerenjem ponovne uporabe na temelju zajedničke metodologije utvrđene provedbenim aktom iz stavka 7., od prve pune kalendarske godine nakon donošenja tog provedbenog akta.</p> <p>5. Države članice prate i procjenjuju provedbu svojih mjera za sprečavanje nastanka otpada od hrane mjerenjem razine otpada od hrane na temelju metodologije utvrđene delegiranim aktom iz stavka 8., od prve pune kalendarske godine nakon donošenja tog delegiranog akta.</p> <p>6. Do 31. prosinca 2023. Komisija mora analizirati podatke o otpadu od hrane koje pružaju države članice u skladu s člankom 37. stavkom 3. radi razmatranja izvedivosti uspostave cilja smanjenja otpada od hrane do 2030. na razini Unije na temelju podataka koje su države članice dostavile u skladu sa zajedničkom metodologijom utvrđenom stavkom 8. ovog članka. U tu svrhu</p>	<p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 3. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanim delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p> <p>(4) Ministarstvo provodi statističke aktivnosti te razvija i izrađuje statistike otpada u skladu s posebnim propisom te osigurava ispunjavanje međunarodnih i europskih obveza Republike Hrvatske koje se odnose na proizvodnju i diseminaciju službene statistike o otpadu.</p> <p>1. SADRŽAJ PLANA GOSPODARENJA OTPADOM REPUBLIKE HRVATSKE Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske iz članka 104. ovoga Zakona sadrži: ...</p>		
---	--	--	--

<p>Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.</p> <p>7. Komisija donosi provedbene akte kako bi utvrdila pokazatelje za mjerenje cjelokupnog napretka provedbe mjera za sprečavanje nastanka otpada i najkasnije do 31. ožujka 2019. donosi provedbeni akt o uspostavi zajedničke metodologije za izvješćivanje o ponovnoj uporabi proizvoda. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.</p> <p>8. Komisija najkasnije do 31. ožujka 2019., na temelju rezultata rada Platforme EU-a o gubitku hrane i otpadu od hrane, donosi delegirani akt u skladu s člankom 38.a kako bi dopunila ovu Direktivu uspostavom zajedničke metodologije i minimalnih zahtjeva u pogledu kvalitete za ujednačeno mjerenje razine otpada od hrane.</p>	<p>18. Program sprječavanja nastanka otpada, koji sadrži ciljeve, opis postojećih mjera sprječavanja nastanka otpada, njihov doprinos sprječavanju nastanka otpada, te mjere sprječavanja nastanka otpada kojima se:</p> <p>...</p> <p>n) razvijaju kvalitativni i kvantitativni pokazatelji i ciljne vrijednosti pokazatelja, posebice u vezi proizvedenih količina otpada i</p> <p>OSTATAK ODREDBI STAVAKA 3., 4. i 5. ĆE SE PRENIJETI PRAVILNIKOM.</p> <p>Stavke 6., 7., 8. i 9. ne treba prenositi jer uređuje obveze EK.</p>		
<p>9. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2024. analizira podatke o ponovnoj uporabi koje dostavljaju države članice u skladu s člankom 37. stavkom 3. radi razmatranja izvedivosti mjera za poticanje ponovne uporabe proizvoda, uključujući određivanje kvantitativnih ciljeva. Komisija također analizira izvedivost određivanja drugih mjera za sprečavanje nastanka otpada, uključujući ciljeve u pogledu smanjenja otpada. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a</p>	<p>Odredbe o sprečavanju nastanka otpada od hrane prenijeti će se Zakonom o poljoprivredi</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o poljoprivredi (II.čitanje) (12.04.2021)</p>

<p>prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.</p> <p>(*5) Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94, kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.).”;</p>			
<p>11. članak 10. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 10.</p> <p>Oporaba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se otpad podvrgava pripremi za ponovnu uporabu, recikliranju ili drugim postupcima uporabe, u skladu s člancima 4. i 13.</p> <p>2. Kad je to potrebno radi usklađenosti sa stavkom 1. te radi olakšavanja ili poboljšavanja pripreme za ponovnu uporabu, recikliranja i drugih postupaka uporabe, otpad podliježe odvojenom skupljanju i ne miješa se s drugim otpadom</p>	<p>Stavak 1. je prenesen člankom 21.</p> <p>(1) Proizvođač otpada i posjednik otpada dužan je osigurati obradu otpada postupkom pripreme za ponovnu uporabu, recikliranjem ili oporabom sukladno člancima 5. i 6. ovoga Zakona, a u slučaju kad navedeno nije moguće, posjednik otpada je dužan osigurati zbrinjavanje otpada na siguran način u skladu s člankom 5. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Proizvođač otpada i posjednik otpada dužan je izvršiti obvezu iz stavka 1. ovoga članka na način da sam obradi vlastiti otpad ili da obradu otpada povjeri osobi kojoj je sukladno ovom Zakonu dozvoljena obrada otpada.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)</p>

<p>ili drugim materijalima različitih svojstava.</p> <p>3. Države članice mogu dozvoliti izuzeća od stavka 2. ako je ispunjen barem jedan od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) zajedničko skupljanje određenih vrsta otpada ne utječe na njihov potencijal podvrgavanja pripremi za ponovnu uporabu, recikliranju ili drugim postupcima uporabe u skladu s člankom 4. te je rezultat tih postupaka usporedive kvalitete s onim koji se postiže odvojenim skupljanjem;</p> <p>(b) odvojeno skupljanje ne daje najbolje rezultate u pogledu okoliša ako se razmatraju ukupni učinci gospodarenja relevantnim tokovima otpada na okoliš;</p> <p>(c) odvojeno skupljanje nije tehnički izvedivo ako se uzmu u obzir dobre prakse u skupljanju otpada;</p> <p>(d) odvojeno skupljanje imalo bi kao posljedicu nerazmjerne gospodarske troškove ako se uzmu u obzir troškovi štetnih učinaka koje skupljanje i obrada miješanog otpada imaju na okoliš i zdravlje, potencijal za poboljšanje učinkovitosti u skupljanju i obradi otpada, prihode od prodaje sekundarnih sirovina te primjenu načela „onečišćivač plaća” i proširene odgovornosti proizvođača.</p> <p>Države članice redovito preispituju izuzeća u okviru ovog stavka uzimajući u obzir dobre prakse u odvojenom skupljanju otpada</p>	<p>Stavak 2. je prenesen člankom 22.</p> <p>(1) Radi poticanja visokokvalitetnog recikliranja propisuje se opća obveza odvojenog sakupljanja otpada.</p> <p>(2) Posjednik otpada dužan je odvojeno od ostalog otpada predati ovlaštenoj osobi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. opasni otpad 2. otpadni papir, metal, plastiku, staklo, glomazni otpad te tekstil i obuću 3. ambalažni otpad i 4. otpad koji se smatra posebnom kategorijom otpada. <p>(3) Proizvođač biootpada dužan je predati biootpad odvojeno od drugog otpada ovlaštenoj osobi ili reciklirati biootpad na mjestu nastanka.</p> <p>(4) Kad je otpad potrebno oporabiti ili olakšati pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje ili drugi postupak uporabe, otpad se mora sakupljati odvojeno te se ne smije miješati s drugim otpadom i tvarima koja imaju drugačija svojstva.</p> <p>Stavak 3. nije potrebno prenositi jer ne propisuje obvezu.</p> <p>Stavak 4. je prenesen člankom 18.</p> <p>...</p> <p>(5) Zabranjeno je spaljivanje:</p> <p>...</p> <p>- otpada koji je odvojeno sakupljen</p>		
---	--	--	--

<p>i druge razvoje događaja u gospodarenju otpadom.</p> <p>4. Države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale da se otpad koji je odvojeno skupljen za pripremu za ponovnu uporabu i za recikliranje u skladu s člankom 11. stavkom 1. i člankom 22. ne spaljuje, uz iznimku otpada koji je nastao naknadnim postupcima obrade odvojeno skupljenog otpada za koji spaljivanje daje najbolje rezultate u pogledu okoliša u skladu s člankom 4.</p> <p>5. Kad je to potrebno radi usklađenosti sa stavkom 1. ovog članka i olakšavanja ili poboljšavanja uporabe, države članice poduzimaju potrebne mjere, prije ili tijekom uporabe, kako bi uklonile opasne tvari, smjese i sastavne dijelove iz opasnog otpada s ciljem njihove obrade u skladu s člancima 4. i 13.</p> <p>6. Države članice do 31. prosinca 2021. podnose izvješće Komisiji o provedbi ovog članka u pogledu komunalnog otpada i biootpada, među ostalim o materijalnom i područnom obuhvatu odvojenog skupljanja, i svim eventualnim izuzećima u skladu sa stavkom 3.”;</p>	<p>radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranja, osim otpada koji nastaje obradom odvojeno sakupljenoga otpada za kojeg spaljivanje daje najbolji ishod za okoliš sukladno članku 5. ovoga Zakona.</p> <p>Stavak 5. je prenesen člancima 22. i 42.</p> <p>Članak 22.</p> <p>...</p> <p>(4) Kad je otpad potrebno oporabiti ili olakšati pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje ili drugi postupak uporabe, otpad se mora sakupljati odvojeno te se ne smije miješati s drugim otpadom i tvarima koja imaju drugačija svojstva.</p> <p>Članak 42.</p> <p>...</p> <p>(6) Osoba koja obrađuje otpad dužna je prije obrade ili u tijeku obrade iz odvojeno sakupljenog otpada radi obrade otpada pripremom za ponovnu uporabu, recikliranjem ili uporabom, izdvojiti opasne tvari, smjese i komponente iz opasnog otpada kako bi se iste obradile u skladu s člankom 5. i 6. ovoga Zakona.</p> <p>Dio stavka 6. je prenesena člankom</p>		
---	--	--	--

	<p>131., a ostatak će se prenijeti PRAVILNIKOM</p> <p>...</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 2. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanim delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p>		
<p>12.članak 11. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)naslov se zamjenjuje sljedećim:</p> <p>„Priprema za ponovnu uporabu i recikliranje”;</p> <p>(b)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Države članice poduzimaju mjere kako bi promicale aktivnosti pripreme za ponovnu uporabu, posebno potičući uspostavu mreža za pripremu za ponovnu uporabu i popravak i potporu</p>	<p>Točku (a) nije potrebno prenositi.</p> <p>Točka (b) podstavci 1., 2. i 4. su preneseni člankom 99.</p> <p>(1) Ministarstvo i Fond, u skladu s posebnim propisima koji uređuje državne potpore, potiče sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice sljedeće aktivnosti:</p> <p>...</p> <p>12. promicanje visoke kvalitete</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>za te mreže, olakšavajući, kad je to kompatibilno s pravilnim gospodarenjem otpadom, njihov pristup otpadu koji drže sustavi ili postrojenja za skupljanje otpada i koji se može pripremiti za ponovnu uporabu, ali nije namijenjen za pripremu za ponovnu uporabu od strane tih sustava ili postrojenja, te potičući primjenu ekonomskih instrumenata, kriterija za nabavu, kvantitativnih ciljeva ili drugih mjera.</p> <p>Države članice poduzimaju mjere kako bi promicale visokokvalitetno recikliranje i radi toga, podložno članku 10. stavcima 2. i 3., uvode odvojeno skupljanje otpada.</p> <p>Podložno članku 10. stavcima 2. i 3. države članice uspostavljaju odvojeno skupljanje barem za papir, metal, plastiku i staklo te, najkasnije do 1. siječnja 2025., za tekstil.</p> <p>Države članice poduzimaju mjere za promicanje selektivnog rušenja kako bi se omogućilo uklanjanje i sigurno rukovanje opasnim tvarima i olakšala ponovna uporaba i visokokvalitetno recikliranje selektivnim uklanjanjem materijala te za osiguranje uspostave sustava razvrstavanja građevinskog otpada barem za drvo, mineralne frakcije (beton, cigla, pločice i</p>	<p>recikliranja odvojeno sakupljenog otpada, posebice ambalažnog materijala i zadovoljavanja nužnih standarda kvalitete za pojedine namjene proizvode recikliranja</p> <p>13. pripremu za ponovnu uporabu uključujući i promicanje pripreme za ponovnu uporabu</p> <p>14. promicanje visokokvalitetnog recikliranja temeljenog na odvojenom sakupljanju otpada</p> <p>15. razvoj tržišta sekundarnih sirovina</p> <p>16. promicanje ciljane razgradnje (rastavljanje) građevina radi izdvajanja opasnih tvari i olakšavanja ponovne uporabe i visokokvalitetnog recikliranja ciljano izdvojenih materijala kako bi se osiguralo postojanje sustava sortiranja građevnoga otpada, barem za drvo, mineralne frakcije (beton, cigla, keramičke pločice i druga keramika, kamen), metal, staklo i gips</p> <p>17. promicanje aktivnosti pripreme za ponovnu uporabu</p> <p>18. uspostavu mreža za pripremu za ponovnu uporabu i popravak i potporu</p> <p>Točka (b) podstavak 3. je prenesen člankom 22.</p> <p>(1) Radi poticanja visokokvalitetnog recikliranja propisuje se opća obveza</p>		
--	--	--	--

<p>keramika, kamen), metal, staklo, plastika i gips.”;</p> <p>(c)stavak 2. mijenja se kako slijedi:</p> <p>i.uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Kako bi se uskladile s ciljevima ove Direktive i približile europskom kružnom gospodarstvu s visokom razinom iskoristivosti resursa, države članice poduzimaju potrebne mjere namijenjene za ostvarivanje sljedećih ciljeva.”;</p> <p>ii.dodaju se sljedeće točke:</p> <p>„(c)do 2025. pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada treba povećati na najmanje 55 % mase;</p> <p>(d)do 2030. pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada treba povećati na najmanje 60 % mase;</p> <p>(e)do 2035. pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada treba povećati na najmanje 65 % mase.”;</p>	<p>odvojenog sakupljanja otpada.</p> <p>(2) Posjednik otpada dužan je odvojeno od ostalog otpada predati ovlaštenoj osobi:</p> <p>...</p> <p>2. otpadni papir, metal, plastiku, staklo, glomazni otpad te tekstil i obuću</p> <p>Kako je u RH već uspostavljen sustav sakupljanja tekstila, propisivanje roka za tekstil nije primjenjivo jer je već provedeno.</p> <p>Točka (c) prenesena je člankom 55.</p> <p>(2) U svrhu doprinosa kružnom gospodarstvu Europske unije, Republika Hrvatska treba ostvariti sljedeće ciljeve:</p> <p>...</p> <p>3. najmanje 55 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2025. godine</p> <p>4. najmanje 60 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2030. godine i</p> <p>5. najmanje 65 % mase komunalnog otpada mora se oporabiti recikliranjem i pripremom za ponovnu uporabu do 2035. godine.</p>		
---	--	--	--

<p>(d)stavci 3., 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„3. Država članica može odgoditi rokove za ostvarivanje ciljeva iz točaka (c), (d) i (e) stavka 2. za najviše pet godina, pod uvjetom da je dotična država članica:</p> <p>(a)pripremila za ponovnu uporabu i reciklirala manje od 20 % ili odložila na odlagalištu više od 60 % svojeg komunalnog otpada nastalog u 2013. u skladu s podacima iz zajedničkog upitnika OECD-a i Eurostata; i</p> <p>(b)najmanje 24 mjeseca prije rokova iz točaka (c), (d) i (e) stavka 2. obavijestila Komisiju o svojoj namjeri da odgodi odgovarajući rok i podnijela plan provedbe u skladu s Prilogom IV.b.</p> <p>4. U roku od tri mjeseca od primitka plana provedbe podnesenog u skladu s točkom (b) stavka 3. Komisija može od države članice zatražiti da revidira taj plan ako Komisija smatra da plan nije u skladu sa zahtjevima iz Priloga IV.b. Dotična država članica u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva Komisije dostavlja revidirani plan.</p> <p>5. U slučaju odgađanja ostvarivanja ciljeva u skladu sa stavkom 3. dotična država članica poduzima potrebne mjere za povećanje pripreme za ponovnu</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)</p>
---	--	----------------------	---

<p>uporabu i recikliranja komunalnog otpada:</p> <p>(a)na najmanje 50 % do 2025., u slučaju odgađanja roka za ostvarivanje cilja iz točke (c) stavka 2.;</p> <p>(b)na najmanje 55 % do 2030. u slučaju odgađanja roka za ostvarivanje cilja iz točke (d) stavka 2.;</p> <p>(c)na najmanje 60 % do 2035. u slučaju odgađanja roka za ostvarivanje cilja iz točke (e) stavka 2.”;</p> <p>(e)dodaju se sljedeći stavci:</p> <p>„6. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2024. razmatra određivanje ciljeva za pripremu za ponovnu uporabu i za recikliranje za građevinski otpad te njegove frakcije specifične za određeni materijal, tekstilni otpad, trgovački otpad, neopasni industrijski otpad i ostale tokove otpada te ciljeva za pripremu za ponovnu uporabu komunalnog otpada i za recikliranje komunalnog biootpada. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.</p> <p>7. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2028. preispituje cilj utvrđen stavkom 2. točkom (e). U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.</p>			
---	--	--	--

<p>Komisija procjenjuje tehnologiju zajedničke obrade koja omogućuje uključivanje minerala u postupak suspaljivanja komunalnog otpada. Ako se u sklopu tog preispitivanja može pronaći pouzdana metodologija, Komisija razmatra mogu li se ti minerali računati u okviru ciljeva za recikliranje.”;</p>			
<p>13. umeću se sljedeći članci:</p> <p>„Članak 11.a</p> <p>Pravila za izračun ostvarenja ciljeva</p> <p>„1. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 11. stavkom 2. točkama (c), (d) i (e) te člankom 11. stavkom 3.,:</p> <p>(a)države članice izračunavaju masu komunalnog otpada koji je nastao i pripremljen za ponovnu uporabu ili recikliran u određenoj kalendarskoj godini;</p> <p>(b)masa komunalnog otpada pripremljenog za ponovnu uporabu računa se kao masa proizvoda ili sastavnih dijelova proizvoda koji su postali komunalni otpad i koji su prošli sve potrebne postupke provjere, čišćenja ili popravka kako bi se omogućila ponovna uporaba bez daljnjeg razvrstavanja ili prethodne obrade;</p> <p>(c)masa recikliranog komunalnog otpada računa se kao masa otpada koji, nakon što</p>	<p>Stavci 1., 2., 4. 5. i 6. će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p> <p>Stavak 3. je djelomično prenesen člankom člankom 25.</p> <p>(1) Očevidnik o nastanku i tijeku otpada (u daljnjem tekstu: e-ONTO) je elektronički registar s mrežnom aplikacijom kojim se evidentiraju tokovi otpada na teritoriju Republike Hrvatske, a sadrži i sustav kontrole kvalitete te sljedivosti otpada, posebice u svezi ispunjavanja ciljeva iz Glave VII. ovoga Zakona te ciljeva određenih Planom iz članka 111. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Obveznik vođenja e-ONTO je:</p> <p>...</p> <p>3. prijevoznik otpada i dužan je voditi e-ONTO za neopasni i opasni otpad koji prevozi i</p> <p>4. osoba koja preuzima otpad u posjed i dužna je voditi e-ONTO za neopasni i opasni otpad koji preuzima u posjed.</p> <p>(3) Radi osiguranja sljedivosti toka</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)</p>

<p>je prošao sve potrebne postupke provjere, razvrstavanja ili druge prethodne postupke za uklanjanje otpadnih materijala koji nisu obuhvaćeni daljnjom preradom i za osiguravanje visoke kvalitete recikliranja, ulazi u postupak recikliranja u kojem se otpadni materijali stvarno prerađuju u proizvode, materijale ili tvari.</p> <p>2. Za potrebe stavka 1. točke (c) masa recikliranog komunalnog otpada računa se kada otpad uđe u postupak recikliranja.</p> <p>Odstupajući od prvog podstavka, masa recikliranog komunalnog otpada može se računati kao izlazna količina svih postupaka razvrstavanja uz uvjet:</p> <p>(a) da se izlazna količina otpada potom reciklira;</p> <p>(b) da masa tvari ili materijala koji su uklonjeni tijekom daljnjih postupaka koji prethode postupku recikliranja i koji potom nisu reciklirani nije uračunata u masu otpada koji se prijavljuje kao recikliran.</p> <p>3. Države članice uspostavljaju učinkovit sustav kontrole kvalitete i praćenja komunalnog otpada kako bi osigurale ispunjavanje uvjeta utvrđenih stavkom 1. točkom (c) ovog članka i stavkom 2. ovog članka. Kako bi se osigurala pouzdanost i točnost podataka prikupljenih o recikliranom</p>	<p>otpada, obveznik vođenja e-ONTO mora proizvodnju, predaju, preuzimanje, skladištenje i obradu otpada evidentirati u e-ONTO.</p> <p>(4) Obveznik vođenja e-ONTO dužan je voditi e-ONTO ažurno, točno i potpuno odnosno unositi podatke u e-ONTO odmah nakon svake nastale promjene stanja.</p> <p>(5) Obveznik vođenja e-ONTO odgovara za podatke koje je unio u e-ONTO.</p> <p>Ostatak stavk 3. će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p>		
--	---	--	--

<p>otpadu, sustav se može sastojati od elektroničkih registara uspostavljenih u skladu s člankom 35. stavkom 4., tehničkih specifikacija za zahtjeve u pogledu kvalitete razvrstanog otpada ili prosječnih stopa gubitaka za razvrstani otpad za razne vrste otpada i prakse gospodarenja otpadom. Prosječne stope gubitka koriste se samo u slučajevima u kojima se pouzdani podaci ne mogu dobiti na drukčiji način te se trebaju izračunati na osnovi pravila izračuna utvrđenih u delegiranom aktu donesenom na temelju stavka 10. ovog članka.</p> <p>4. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni u članku 11. stavku 2. točkama (c), (d) i (e) i članku 11. stavku 3. količina biorazgradivog komunalnog otpada koji ulazi u aerobnu ili anaerobnu obradu može se računati recikliranom ako se tom obradom proizvodi kompost, digestat ili drugi izlazni materijal sa sličnom količinom recikliranog sadržaja u odnosu na inicijalni otpad, koji će se koristiti kao reciklirani proizvod, materijal ili tvar. Ako se izlazni materijal koristi na zemljištu, države članice mogu ga računati kao recikliran samo ako to korištenje koristi poljoprivredi ili donosi ekološko poboljšanje.</p> <p>Od 1. siječnja 2027. države članice mogu komunalni biootpad koji ulazi u aerobnu ili anaerobnu obradu računati kao recikliran samo ako je, u skladu s člankom 22., odvojeno skupljen ili odvojen na izvoru.</p>			
---	--	--	--

<p>5. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi iz članka 11. stavka 2. točaka (c), (d) i (e) i članka 11. stavka 3., količina otpadnih materijala koji su prestali biti otpad kao rezultat pripremnog postupka prije prerade može se računati recikliranom ako su ti materijali namijenjeni daljnjoj preradi u proizvode, materijale ili tvari koji će se koristiti za izvorne ili druge svrhe. Međutim, materijali koji se prestaju smatrati otpadom i koji su namijenjeni korištenju kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije, ili koji će se spaljivati, nasipavati ili odlagati, ne smiju se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva za recikliranje.</p> <p>6. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 11. stavkom 2. točkama (c), (d) i (e) te člankom 11. stavkom 3., države članice mogu uzeti u obzir recikliranje metala koji se odvajaju nakon spaljivanja komunalnog otpada, uz uvjet da reciklirani metali ispunjavaju određene kriterije kvalitete, utvrđene u provedbenom aktu donesenom u skladu sa stavkom 9. ovog članka.</p>			
<p>7. Otpad koji se šalje u drugu državu članicu radi pripreme za ponovnu uporabu, recikliranja ili nasipavanja smije se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 11. stavcima 2. i 3. samo za onu državu članicu u kojoj je otpad skupljen.</p> <p>8. Otpad koji se izvozi iz Unije radi</p>	<p>Stavci 7. i 8. će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p> <p>Stavke 9. i 10. nije potrebno prenositi jer uređuje postupanje EK.</p> <p>Članak 11.b stavak 1. nije potrebno prenositi jer uređuje EK.</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)</p>

<p>pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranja računa se kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 11. stavcima 2. i 3. ove Direktive za onu državu članicu u kojoj je otpad skupljen samo ako su ispunjeni zahtjevi iz stavka 3. ovog članka i ako, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006, izvoznik može dokazati da pošiljka otpada ispunjava zahtjeve te Uredbe te da se obrada otpada izvan Unije odvijala u uvjetima koji su općenito istovrijedni zahtjevima relevantnog okolišnog prava Unije.”;</p> <p>9. Da bi se osigurali ujednačeni uvjeti za primjenu ovog članka, Komisija najkasnije do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte kojima utvrđuje pravila za izračun, provjeru i dostavu podataka, osobito u pogledu:</p> <p>(a) zajedničke metodologije za izračun mase metala koji su reciklirani u skladu sa stavkom 6., uključujući kriterije kvalitete za reciklirane metale, i</p> <p>(b) biootpada koji je odvojen i recikliran na izvoru.</p> <p>Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.</p> <p>10. Komisija do 31. ožujka 2019. donosi delegirani akt u skladu s člankom 38.a kako bi dopunila ovu Direktivu uspostavljanjem pravila za izračun, provjeru i izvješćivanje o masi materijala ili tvari uklonjenih nakon</p>			
---	--	--	--

<p>postupka razvrstavanja i koji potom nisu reciklirani, na temelju prosječne stope gubitaka za razvrstani otpad.</p> <p>Članak 11.b</p> <p>Izvješće o ranom upozoravanju</p> <p>1. Komisija u suradnji s Europskom agencijom za okoliš sastavlja izvješća o napretku prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 11. stavkom 2. točkama (c), (d) i (e) i člankom 11. stavkom 3. najkasnije tri godine prije svakog u njima utvrđenog roka.</p> <p>2. Izvješća iz stavka 1. uključuju sljedeće:</p> <p>(a) procjenu ostvarenja ciljeva za svaku državu članicu;</p> <p>(b) popis država članica za koje postoji rizik da neće uspjeti ostvariti te ciljeve unutar odgovarajućih rokova, uz odgovarajuće preporuke za dotične države članice;</p> <p>(c) primjere najboljih praksi koje se primjenjuju diljem Unije koje bi mogle poslužiti kao smjernice za napredovanje u ostvarenju ciljeva.”;</p>			
<p>14.članak 12. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 12.</p> <p>Zbrinjavanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se, ako</p>	<p>Preneseno člankom 21.</p> <p>(1) Proizvođač otpada i posjednik otpada dužan je osigurati obradu otpada postupkom pripreme za ponovnu uporabu, recikliranjem ili oporabom sukladno člancima 5. i 6. ovoga Zakona, a u slučaju kad navedeno nije moguće, posjednik</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>oporaba prema članku 10. stavku 1. nije poduzeta, otpad podvrgava postupcima sigurnog zbrinjavanja koji ispunjavaju uvjete iz odredaba članka 13. o zaštiti zdravlja ljudi i okoliša.</p> <p>2. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2024. provodi procjenu postupaka zbrinjavanja navedenih u Prilogu I., osobito s obzirom na članak 13., i podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog, radi reguliranja postupaka zbrinjavanja, uključujući mogućim ograničenjima, i radi razmatranja cilja smanjenja zbrinjavanja, kako bi se osiguralo gospodarenje otpadom prihvatljivo za okoliš.”;</p>	<p>otpada je dužan osigurati zbrinjavanje otpada na siguran način u skladu s člankom 5. ovoga Zakona.</p> <p>Stavak 2. nije potrebno prenositi jer uređuje postupanje EK.</p>		
<p>15. članak 14. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 14.</p> <p>Troškovi</p> <p>1. U skladu s načelom „onečišćivač plaća”, troškove gospodarenja otpadom, uključujući troškove za potrebnu infrastrukturu i njezino djelovanje, snose izvorni proizvođač otpada ili trenutni ili prethodni posjednici otpada.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje članke 8. i 8.a države članice mogu odlučiti da troškove gospodarenja otpadom treba djelomično ili u cijelosti snositi proizvođač proizvoda od kojega otpad potječe, a da distributeri tog</p>	<p>Odredba je prenesena člankom 23.</p> <p>(1) Izvorni proizvođač otpada ili sadašnji ili prethodni posjednik otpada dužan je snositi troškove gospodarenja otpadom, uključujući troškove gradnje i rada neophodne infrastrukture za gospodarenje otpadom u skladu s načelom »onečišćivač plaća«.</p> <p>(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka troškove gospodarenja otpadom snosi proizvođač proizvoda od čijega proizvoda nastaje otpad u okviru obveze propisane u sustavu proširene odgovornosti proizvođača proizvoda.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>proizvoda mogu sudjelovati u pokriću tih troškova.”;</p>			
<p>16.u članku 18. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„3. Ako se opasan otpad miješa na nezakonit način i time se krši ovaj članak, države članice osiguravaju, ne dovodeći u pitanje članak 36., da se odvajanje provodi kada je to tehnički izvedivo i potrebno radi usklađivanja s člankom 13.</p> <p>Ako odvajanje nije potrebno u skladu s prvim podstavkom ovog stavka države članice osiguravaju da se miješani otpad obrađuje u postrojenju koje je dobilo dozvolu za obradu takve mješavine u skladu s člankom 23.”;</p>	<p>Preneseno člankom 42.</p> <p>...</p> <p>(2) Kad je opasni otpad pomiješan protivno odredbama ovoga Zakona, posjednik otpada je dužan provesti izdvajanje opasnog otpada ako je to tehnički izvedivo i nužno radi izvršenja zahtjeva iz članka 5. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Kad obveza iz stavka 2. nije provediva, otpad se mora obraditi u postrojenju za koju je izdana dozvola za gospodarenje otpadom za obradu takvih mješavina.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>17.članak 20. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 20.</p> <p>Opasni otpad nastao u kućanstvima</p> <p>1. Države članice najkasnije do 1. siječnja 2025. uspostavljaju odvojeno skupljanje frakcija opasnog otpada koji nastaje u kućanstvima kako bi osigurale da ga se obrađuje u skladu s člankom 4. i</p>	<p>Stavci 1., 2. i 3. su preneseni člankom 84. te člancima 24., 25., 26 i 42.</p> <p>...</p> <p>(2) Kako bi se osigurala dostupnost usluge odvojenog sakupljanja opasnog komunalnog otpada i drugog komunalnog otpada, izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>13. i da ne kontaminira druge tokove komunalnog otpada.</p> <p>2. Članci 17., 18., 19. i 35. ne primjenjuju se na miješani otpad nastao u kućanstvima.</p> <p>3. Članci 19. i 35. ne primjenjuju se na odvojeno skupljene frakcije opasnog otpada iz kućanstava dok ih ne preuzme ustanova ili poduzeće u svrhu skupljanja, zbrinjavanja ili uporabe, koje je dobilo dozvolu ili je registrirano u skladu s člankom 23. odnosno 26.</p> <p>4. Komisija najkasnije do 5. siječnja 2020. sastavlja smjernice kako bi državama članicama pomogla i olakšala im sigurno skupljanje frakcija opasnog otpada koji nastaje u kućanstvima.”;</p>	<p>1. na području jedinice lokalne samouprave u kojoj ima 3.000 stanovnika ili manje, a u kojoj se ne nalazi reciklažno dvorište, osigurati dostupnost mobilnog reciklažnog dvorišta</p> <p>2. na području jedinice lokalne samouprave u kojoj ima više od 3.000 stanovnika, osigurati najmanje jedno reciklažno dvorište ili mobilno reciklažno dvorište te još po jedno reciklažno dvorište na svakih idućih 25.000 stanovnika</p> <p>3. na području jedinice lokalne samouprave u kojoj ima više od 100.000 stanovnika, osigurati najmanje četiri reciklažna dvorišta te još po jedno na svakih idućih 30.000 stanovnika i</p> <p>4. na području naselja u kojem se ne nalazi reciklažno dvorište i na području svakog mjesnog odbora Grada Zagreba, osigurati dostupnost mobilnog reciklažnog dvorišta najmanje jednom svakih devedeset dana.</p> <p>(3) Iznimno od stavka 2. točke 3. ovoga članka, izvršno tijelo Grada Zagreba dužno je osigurati funkcioniranje barem jednog reciklažnog dvorišta u svakoj gradskoj četvrti.</p> <p>...</p> <p>(7) Kako bi se osigurala obrada</p>		
---	--	--	--

opasnoga otpada u skladu s člancima 5. i 6. ovoga Zakona i spriječilo onečišćenje ostalih tokova komunalnog otpada, posjednik otpada iz kućanstva dužan je opasni komunalni otpad predati u reciklažno dvorište ili u sustav gospodarenja posebnom kategorijom otpada kad je opasni komunalni otpad ujedno i otpad koji spada u posebnu kategoriju otpada te je pravilnikom propisana takva obveza.

Članak 24.

...

(7) Odredba ovoga članka ne primjenjuju se na miješani komunalni otpad iz kućanstva ni na odvojeno skupljene frakcije opasnog otpada iz kućanstava dok ih ne preuzme davatelj javne usluge odnosno osoba ovlaštena za preuzimanje takvog otpada.

Članak 25.

...

(8) Obveza vođenja e-ONTO ne primjenjuju se na miješani komunalni otpad iz kućanstva ni na odvojeno skupljene frakcije opasnog otpada iz kućanstava dok ih ne preuzme davatelj javne usluge odnosno osoba ovlaštena za preuzimanje takvog otpada.

	<p>Članak 26. ... (3) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na miješani komunalni otpad iz kućanstva ni na odvojeno skupljene frakcije opasnog otpada iz kućanstava dok ih ne preuzme davatelj javne usluge odnosno osoba ovlaštena za preuzimanje takvog otpada.</p> <p>Članak 42. ... (9) Odredbe stavka 1., 2., 3., 4. i 5. ovoga članka ne primjenjuju se na miješani komunalni otpad iz kućanstva.</p> <p>Stavak 4. nije potrebno prenositi jer uređuje obvezu EK.</p>		
<p>18.članak 21. mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 1., točke (a), (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim: „(a)otpadna ulja skupljaju se odvojeno, osim ako odvojeno skupljanje nije tehnički izvedivo uzimajući u obzir dobre prakse; (b)otpadna ulja obrađuju se, dajući prednost regeneraciji ili alternativno</p>	<p>Točka (a) je prenesena člankom 22., člankom 88. i člankom 42. Članak 22. (2) Posjednik otpada dužan je odvojeno od ostalog otpada predati ovlaštenoj osobi: ... 4. otpad koji se smatra posebnom kategorijom otpada</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o posebnim kategorijama otpada u sustavu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost (03.06.2021)</p>

<p>drugim postupcima recikliranja koji daju jednakovrijedan ili bolji ukupni rezultat za okoliš od regeneracije, u skladu s člancima 4. i 13.;</p> <p>(c)otpadna ulja različitih karakteristika ne miješaju se međusobno i otpadna ulja ne miješaju se s drugim vrstama otpada ili tvari ako takvo miješanje sprečava njihovu regeneraciju ili druge postupke recikliranja koji daju jednakovrijedan ili bolji rezultat za okoliš od regeneracije.”;</p> <p>(b)dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„4. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2022. analizira podatke o otpadnim uljima koje države članice dostavljaju u skladu s člankom 37. stavkom 4. radi razmatranja izvedivosti donošenja mjera za obradu otpadnih ulja, uključujući kvantitativne ciljeve za regeneraciju otpadnih ulja i bilo koje dodatne mjere za promicanje regeneracije otpadnih ulja. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.”;</p>	<p>Članak 88.</p> <p>(1) Posebne kategorije otpada su tokovi otpada za koje se propisuju posebni uvjeti gospodarenja i to:</p> <p>1. ... otpadna ulja ...</p> <p>Članak 42.</p> <p>...</p> <p>(6) Osoba koja obrađuje otpad dužna je prije obrade ili u tijeku obrade iz odvojeno sakupljenog otpada radi obrade otpada pripremom za ponovnu uporabu, recikliranjem ili oporabom, izdvojiti opasne tvari, smjese i komponente iz opasnog otpada kako bi se iste obradile u skladu s člankom 5. i 6. ovoga Zakona.</p> <p>(7) Otpadno ulje se mora obraditi pri čemu prioritet ima regeneracija otpadnog ulja ili drugi postupak recikliranja koji daje jednako vrijedni ili bolji ishod za okoliš od regeneracije, u skladu sa člankom 5. i 6. ovoga Zakona.</p> <p>(8) Zabranjeno je miješanje otpadnih ulja koja imaju različita svojstva te miješanje otpadnog ulja i drugog otpada ili tvari, ako takvo miješanje onemogućuje regeneraciju ili drugi postupak recikliranja koji rezultira jednako vrijedni ili bolji ishod za okoliš od regeneracije.</p>		
--	---	--	--

	<p>PREOSTALE ODREDBE ĆE SE PRENIJETI PRAVILNIKOM</p> <p>Točku (b) nije potrebno prenositi jer uređuje obveze EK.</p>		
<p>19.članak 22. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 22.</p> <p>Biootpad</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se najkasnije do 31. prosinca 2023. i podložno članku 10. stavcima 2. i 3. biootpad odvaja i reciklira na izvoru ili da se skuplja odvojeno i ne miješa s drugim vrstama otpada.</p> <p>Države članice mogu dopustiti da se otpad sa sličnim svojstvima biorazgradivosti i kompostiranja koji je u skladu s relevantnim europskim standardima ili bilo kojim drugim jednakovrijednim nacionalnim standardima za ambalažu koja je oporabiva putem kompostiranja i biorazgradnje skuplja zajedno s biootpadom.</p> <p>2. U skladu s člancima 4. i 13. države članice poduzimaju mjere kako bi:</p>	<p>Stavak 1. je prenesen člankom 22.</p> <p>...</p> <p>(3) Proizvođač biootpada dužan je predati biootpad odvojeno od drugog otpada ovlaštenoj osobi ili reciklirati biootpad na mjestu nastanka.</p> <p>Stavak 2. je prenesen člankom 99.</p> <p>(1) Ministarstvo i Fond, u skladu s posebnim propisima koji uređuje državne potpore, potiče sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti:</p> <p>...</p> <p>3. gospodarenje otpadom, osobito recikliranje uključujući kompostiranje i anaerobnu digestiju biootpada na način kojim se ostvaruje visoka razina zaštite okoliša te produkt takve obrade udovoljava visokim standardima kvalitete</p> <p>4. kompostiranje u kućanstvu i recikliranje biootpada</p> <p>5. promicanje uporabe materijala</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(a) poticale recikliranje, uključujući kompostiranje i digestiju biootpada na način kojim se zadovoljava visoka razina zaštite okoliša i čiji rezultat zadovoljava relevantne visoke standarde kvalitete;</p> <p>(b) poticale kućno kompostiranje; i</p> <p>(c) poticale uporabu materijala proizvedenih iz biootpada.</p> <p>3. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2018. od europskih organizacija za normizaciju traži da razviju europske standarde za biootpad koji ulazi u organski postupak recikliranja, za kompost i za digestat na temelju najboljih dostupnih praksi.”;</p>	<p>napravljenih iz biootpada</p> <p>Stavak 3. nije potrebno prenositi jer uređuje obveze EK.</p>		
<p>20.članak 27. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 38.a kako bi dopunila ovu Direktivu određivanjem minimalnih tehničkih standarda za postupke obrade, među ostalim za razvrstavanje i recikliranje otpada, za koje je potrebna dozvola u skladu s člankom 23. ako je dokazano da bi se tim minimalnim standardima ostvarila korist u smislu zaštite zdravlja ljudi i okoliša.”;</p> <p>(b)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„4. Komisija donosi delegirane akte u</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe propisuju obveze EK</p>

<p>skladu s člankom 38.a kako bi dopunila ovu Direktivu određivanjem minimalnih standarda za postupke za koje je potrebna registracija u skladu s člankom 26. točkama (a) i (b) ako je dokazano da bi se tim minimalnim standardima ostvarila korist u smislu zaštite zdravlja ljudi i okoliša ili izbjeglo remećenje unutarnjeg tržišta.”;</p>			
<p>21.članak 28. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 3. mijenja se kako slijedi:</p> <p>i.točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„(b)postojeća velika postrojenja za zbrinjavanje i uporabu otpada, uključujući sve posebne programe za otpadna ulja, opasni otpad, otpad koji sadržava znatne količine ključnih sirovina ili tokove otpada na koje se odnosi posebno zakonodavstvo Unije;</p> <p>(c)procjenu potrebe zatvaranja postojećih postrojenja za otpad i potrebe za dodatnom infrastrukturom u postrojenjima za obradu otpada u skladu s člankom 16.</p> <p>Države članice osiguravaju provedbu procjene ulaganja i drugih financijskih sredstava,</p>	<p>Preneseno Dodatkom VI SADRŽAJ PLANOVA GOSPODARENJA OTPADOM</p> <p>1. SADRŽAJ PLANA GOSPODARENJA OTPADOM REPUBLIKE HRVATSKE Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske iz članka 104. ovoga Zakona sadrži:</p> <p>...</p> <p>5. postojeće važnije pogone za uporabu i zbrinjavanje otpada uključujući i sustave gospodarenja posebnim kategorijama otpada te otpad koji sadrži značajne količine kritičnih sirovina i tokove otpada propisane propisima Europske unije</p> <p>6. procjenu nužnosti zatvaranja postojeće i uspostave nove infrastrukture za zbrinjavanje te uporabu miješanog komunalnog otpada iz kućanstva, uključujući i procjenu nužnih investicija i drugih financijskih sredstava uključujući i</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>uključujući i za lokalna tijela, nužnih za ispunjavanje tih potreba. Ta se procjena uvrštava u relevantne planove gospodarenja otpadom ili druge strateške dokumente koji obuhvaćaju cijeli teritorij predmetne države članice;”;</p> <p>ii.umeću se sljedeće točke:</p> <p>„(ca)informacije o mjerama potrebnima za ostvarivanje cilja iz članka 5. stavka 3.a Direktive 1999/31/EZ ili iz drugih strateških dokumenata koji obuhvaćaju cijeli teritorij dotične države članice;</p> <p>(cb)procjenu postojećih sustava za skupljanje otpada, uključujući materijalni i područni obuhvat odvojenog skupljanja te mjera za poboljšanje djelovanja, procjenu svih izuzeća odobrenih u skladu s člankom 10. stavkom 3. te procjenu potrebe za novim sustavima skupljanja;”;</p> <p>iii.dodaju se sljedeće točke:</p> <p>„(f)mjere za suzbijanje i sprečavanje svih oblika odbacivanja smeća te za čišćenje svih vrsta smeća.”;</p> <p>(g)odgovarajuće kvalitativne i kvantitativne pokazatelje i ciljeve, također u pogledu</p>	<p>sredstva koja jedinica lokalne samouprave mora utrošiti kako bi se zatvorila postojeća i uspostavila nova infrastruktura za gospodarenje otpadom</p> <p>7. mjere kojima će se nastojati da se od 2030. godine sav otpad koji je pogodan za recikliranje ili drugi postupak uporabe, posebno komunalni otpad, ne prihvaća na odlagališta uz iznimku otpada za koji odlaganje daje najbolji učinak na okoliš u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpadom</p> <p>8. procjenu postojećih sustava sakupljanja otpada, uključujući vrste materijala i područja pokrivena odvojenim sakupljanjem otpada, te mjere za unaprjeđenje tih sustava uključujući i sve dopuštene iznimke od obveze odvojenog sakupljanja otpada, kao i potrebe za uspostavu novih sustava odvojenog sakupljanja otpada</p> <p>...</p> <p>11. mjere sprječavanja protuzakonitog odbacivanja otpada, te uklanjanja protuzakonito odbačenog otpada</p> <p>12. odgovarajući kvalitativni ili kvantitativni indikatori i ciljevi u vezi s količinama proizvedenog otpada i njegovom obradom, te u vezi s</p>		
--	--	--	--

<p>količine nastalog otpada i njegove obrade te u pogledu komunalnog otpada koji se zbrinjava ili koji podliježe energetskej uporabi.”;</p> <p>(b)stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„5. Planovi gospodarenja otpadom usklađeni su sa zahtjevima u pogledu planiranja gospodarenja otpadom iz članka 14. Direktive 94/62/EZ, ciljevima iz članka 11. stavaka 2. i 3. ove Direktive te zahtjevima iz članka 5. Direktive 1999/31/EZ te, za potrebe sprečavanja odbacivanja smeća, sa zahtjevima iz članka 13. Direktive 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*6) i člankom 11. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*7).</p> <p>(*6) Direktiva 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o pomorskoj strategiji) (SL L 164, 25.6.2008., str. 19.)."</p> <p>(*7) Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, 22.12.2000., str. 1.).”;</p>	<p>količinama komunalnog otpada koji je odložen ili energetskej uporabljen</p> <p>Članak 110.</p> <p>(1) Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske se odnosi na gospodarenje otpadom na čitavom teritoriju Republike Hrvatske.</p> <p>Ovim odredbama se propisuje sadržaj Plana gospodarenja otpadom RH, koji se odnosi na čitav teritorij RH, te ako točka 6. PGORH sadrži procjenu nužnosti zatvaranja postojeće i uspostave nove infrastrukture...., te procjenu nužnih investicija i drugih financijskih sredstava... onda su te procjene uvrštene i u PGORH</p>		
--	---	--	--

<p>22.članak 29. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Države članice uspostavljaju programe za sprečavanje nastanka otpada kojima se barem utvrđuju mjere za sprečavanje nastanka otpada kako je navedeno u članku 9. stavku 1. u skladu s člancima 1. i 4.</p> <p>Ti se programi integriraju u planove gospodarenja otpadom koji se zahtijevaju člankom 28. ili u programe drugih politika o zaštiti okoliša, ovisno o slučaju, ili funkcioniraju kao samostalni programi. Za svaki takav program integriran u plan gospodarenja otpadom ili u te druge programe treba jasno utvrditi ciljeve i mjere sprečavanja nastanka otpada.”;</p> <p>(b) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Pri uspostavi tih programa države članice prema potrebi opisuju doprinos instrumenata i mjera iz Priloga IV.a sprečavanju nastanka otpada i vrednuju korisnost primjera mjera navedenih u Prilogu IV. ili drugih primjerenih mjera. Tim se programima također opisuju postojeće mjere sprečavanja nastanka otpada i njihov doprinos sprečavanju nastanka</p>	<p>Točka (a) je prenesena Dodatkom VI dijelom 1. SADRŽAJ PLANA GOSPODARENJA OTPADOM REPUBLIKE HRVATSKE Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske iz članka 104. ovoga Zakona sadrži:</p> <p>...</p> <p>18. Program sprječavanja nastanka otpada, koji sadrži ciljeve, opis postojećih mjera sprječavanja nastanka otpada, njihov doprinos sprječavanju nastanka otpada, te mjere sprječavanja nastanka otpada kojima se:</p> <p>a) unaprjeđuju i podupiru modeli održive proizvodnje i potrošnje b) potiče dizajn, proizvodnju i uporabu proizvoda koji učinkovito koriste resurse, koji su trajni (između ostaloga u pogledu životnog vijeka proizvoda i odsustva planiranog zastarijevanja), koje se može popraviti, ponovno koristiti i nadograditi c) ciljaju proizvodi koji sadrže ključne sirovine kako bi se spriječilo da te sirovine postanu otpad d) potiče ponovna uporaba proizvoda i uspostava sustava koji promiče popravljane i ponovnu uporabu, posebice za električnu i elektroničku opremu, tekstil, namještaj, ambalažu i građevne materijale i proizvode</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>otpada.”</p> <p>(c) umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„2.a Države članice donose specifične programe za sprečavanje nastanka otpada od hrane u okviru svojih programa sprečavanja nastanka otpada.”;</p> <p>(d) stavci 3. i 4. brišu se;</p>	<p>e) na odgovarajući način potiče, ne dovodeći u pitanje prava intelektualnog vlasništva, dostupnost rezervnih dijelova, uputa za uporabu, tehničkih informacija ili drugih instrumenata, opreme ili računalnih programa kojima se može popraviti i time ponovno uporabiti proizvod bez narušavanja kvalitete i sigurnosti</p> <p>f) smanjuje stvaranje otpada u procesima povezanim s industrijskom proizvodnjom, ekstrakcijom mineralnih sirovina, proizvodnjom, građenjem i rušenjem, pri čemu se uzimaju u obzir najbolje dostupne tehnike</p> <p>g) potiče smanjenje sadržaja opasnih tvari u materijalima i proizvodima, ne dovodeći u pitanje usklađene pravne zahtjeve za te materijale i proizvode kako propisani na razini Europske unije.</p> <p>h) smanjuje nastanak otpada, posebice otpada koji nije podesan za pripremu za ponovnu uporabu ili recikliranje</p> <p>i) utvrđuju proizvodi koji su glavni uzročnik otpada odbačenog u okoliš, posebice u prirodu i morski okoliš, te poduzimaju odgovarajuće mjere sprječavanja i smanjivanja odbacivanja otpada od tih proizvoda u okoliš, a ako mjere uključuju ograničenja tržišta, mjere moraju biti</p>		
--	--	--	--

	<p>proporcionalne i ne diskriminirajuće</p> <p>j) nastoji zaustaviti odbacivanje otpada u morski okoliš u svrhu doprinosa cilju održivog razvoja Ujedinjenih naroda radi sprječavanja i značajnog smanjenja svih vrsta onečišćenja mora</p> <p>k) razvijaju i podupiru informativne kampanje podizanja svijesti o sprečavanju nastanka otpada i odbacivanja otpada u okoliš</p> <p>l) razvijaju kvalitativni i kvantitativni pokazatelji i ciljne vrijednosti pokazatelja, posebice u vezi proizvedenih količina otpada i</p> <p>m) postiže smanjenje potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu.</p> <p>Točka (b) je prenesena Dodatkom Vi dijelom 1. SADRŽAJ PLANA GOSPODARENJA OTPADOM REPUBLIKE HRVATSKE Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske iz članka 104. ovoga Zakona sadrži:</p> <p>...</p> <p>19. Prema potrebi, Programu sprječavanja nastanka otpada može priložiti:</p> <p>- opis doprinosa slijedećih instrumenata i mjera sprečavanja nastanka otpada</p> <p>a) Primjena mjera planiranja ili</p>		
--	---	--	--

	<p>drugih ekonomskih instrumenata kojima se promiče učinkovita uporaba resursa</p> <p>b) Promicanje istraživanja i razvoja na području postizanja čišćih tehnologija i proizvoda s manje otpada, te širenje i uporaba rezultata takvog istraživanja i razvoja</p> <p>c) Razvoj učinkovitih i sadržajnih pokazatelja opterećenja na okoliš povezanih s proizvodnjom otpada s u cilju doprinosa sprečavanju nastanka otpada na svim razinama, od uspoređivanja proizvoda na razini Europske unije, preko djelovanja lokalnih vlasti, do nacionalnih mjera</p> <p>d) Promicanje ekodizajna (sustavne integracije aspekata zaštite okoliša u dizajn proizvoda s ciljem unapređenja ponašanja proizvoda s obzirom na zaštitu okoliša u cijelom životnom vijeku proizvoda)</p> <p>e) Pružanje informacija o tehnikama sprečavanja nastanka otpada s ciljem jednostavnije primjene najboljih dostupnih tehnika u industriji</p> <p>f) Organiziranje izobrazbe nadležnih tijela u pogledu uključivanja zahtjeva za sprečavanje nastanka otpada u dozvole za gospodarenje otpadom i okolišne dozvole</p> <p>g) Uključivanje mjera za sprečavanje proizvodnje otpada u postrojenjima što može obuhvaćati i procjene ili</p>		
--	---	--	--

	<p>planove sprečavanja nastanka otpada</p> <p>h) Organiziranje kampanja za podizanje svijesti ili pružanje pomoći poduzećima u pogledu financijske potpore, savjeta pri donošenju odluka i drugo</p> <p>i) Sklapanje dobrovoljnih sporazuma, organiziranje foruma potrošača/proizvođača ili sektorskih pregovora kako bi se relevantni poslovni ili industrijski sektori potaknuli na izradu vlastitih planova ili ciljeva sprečavanja nastanka otpada ili zamjenu proizvoda ili njihove ambalaže koji proizvode previše otpada</p> <p>j) Promicanje provjerenih sustava za gospodarenje okolišem, uključujući sustave EMAS i ISO 14001</p> <p>k). Ekonomski instrumenti kao što su inicijative za odgovornije ponašanje potrošača prema okolišu u smislu kupnje proizvoda sa što manje ambalaže ili uvođenje obveze plaćanja ambalaže za potrošače za inače besplatni ambalažni artikl ili element</p> <p>l) Organizacija kampanja podizanja svijesti i pružanje informacija usmjereno na širu javnost ili određenu kategoriju potrošača</p> <p>lj) Promicanje provjerenih ekonaljepnica.</p> <p>m) Postizanje dogovora s</p>		
--	--	--	--

	<p>industrijom, putem studija o proizvodima poput onih koji se organiziraju u okviru integriranih politika za proizvode, ili s trgovcima na malo o dostupnosti informacija o sprečavanju nastanka otpada i dostupnosti proizvoda koji u manjoj mjeri utječu na okoliš</p> <p>n) U kontekstu javnih i korporativnih nabava, integracija kriterija zaštite okoliša i sprečavanja nastanka otpada u pozive na dostavu ponuda i ugovore</p> <p>nj) Promicanje ponovne uporabe i/ili popravka odgovarajućih odbačenih proizvoda ili njihovih sastavnih dijelova, posebno putem obrazovnih, gospodarskih, logističkih i drugih mjera kao što su pružanje potpore ovlaštenim centrima i mrežama za popravak i ponovnu uporabu, posebno u gusto naseljenim područjima</p> <p>- vrednovanje uporabljivosti slijedećih mjera poticanja primjene reda prvenstva gospodarenja otpadom:</p> <p>a) naknade i ograničenja za odlaganje i spaljivanje otpada koji potiču sprečavanje nastanka otpada i recikliranje, zadržavajući pritom odlaganje kao najmanje poželjnu opciju gospodarenja otpadom</p> <p>b) programi „plati koliko baciš”, u</p>		
--	---	--	--

	<p>okviru kojih proizvođači otpada plaćaju na osnovi stvarne količine nastalog otpada i kojima se pružaju poticaji za odvajanje na izvoru otpada koji se može reciklirati i za smanjenje miješanog otpada</p> <p>d) programi proširene odgovornosti proizvođača za različite vrste otpada i mjere za povećanje njihove učinkovitosti, isplativosti i upravljanja</p> <p>e) programi povrata pologa i druge mjere za poticanje učinkovitog skupljanja rabljenih proizvoda i materijala</p> <p>f) razborito planiranje ulaganja u infrastrukturu za gospodarenje otpadom, među ostalim putem fondova Unije</p> <p>g) održiva javna nabava za poticanje boljeg gospodarenja otpadom i uporabe recikliranih proizvoda i materijala</p> <p>h) postupno ukidanje subvencija koje nisu u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpadom</p> <p>i) uporaba fiskalnih mjera ili drugih sredstava za promicanje uporabe proizvoda i materijala koji su pripremljeni za ponovnu uporabu ili reciklirani</p> <p>j) potpora istraživanju i inovacijama u području ponovne proizvodnje i naprednih tehnologija recikliranja</p>		
--	--	--	--

	<p>k) uporaba najboljih raspoloživih tehnika za obradu otpada</p> <p>l) ekonomski poticaji za regionalna i lokalna tijela, osobito za promicanje sprečavanja nastanka otpada i jačanje sustava odvojenog skupljanja otpada, uz izbjegavanje davanja potpore odlaganju na odlagališta ili spaljivanju</p> <p>lj) kampanje za podizanje osviještenosti javnosti, osobito u pogledu odvojenog skupljanja, sprečavanja nastanka otpada i smanjenja količine smeća te uvrštavanja tih problema u obrazovanje i osposobljavanje</p> <p>m) sustavi za koordinaciju, među ostalim digitalnim sredstvima, među svim nadležnim javnim tijelima uključenima u gospodarenje otpadom</p> <p>n) promicanje stalnog dijaloga i suradnje među svim dionicima u gospodarenju otpadom te poticanje dobrovoljnih sporazuma i izvješćivanja poduzeća o otpadu</p> <p>(c) Pitanje je uređeno člankom 109. i člankom 3. Članak 109. ... (3) Nositelj izrade plana iz stavka 1. ovoga članka je Ministarstvo, osim u dijelu koji uređuje Program sprječavanja nastanka otpada od</p>		
--	---	--	--

	<p>hrane za što je nositelj izrade tijelo državne uprave nadležno za poljoprivredu.</p> <p>članak 3.</p> <p>...</p> <p>(5) Odredbe ovoga Zakona ne odnose se na sprječavanje nastajanja otpada od hrane, koje je regulirano posebnim propisom u nadležnosti tijela nadležnog za poslove poljoprivrede.</p> <p>Prilog IV i VI.a su preuzeti Dodatkom VI dijelom 1. točkom 19.</p>		
<p>23.u članku 30. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Europska agencija za okoliš svake dvije godine objavljuje izvješće koje sadržava preispitivanje napretka postignutog u dovršenju i provedbi programa sprečavanja nastanka otpada, uključujući procjenu razvoja događaja u pogledu sprečavanja nastanka otpada za svaku državu članicu i Uniju u cjelini te u pogledu odvajanja nastanka otpada od gospodarskog rasta i prijelaza na kružno gospodarstvo.”;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba propisuje obveze EAO</p>

<p>24.u članku 33. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Komisija donosi provedbene akte za utvrđivanje formata obavješćivanja o donošenju planova gospodarenja otpadom i programa za sprečavanje nastanka otpada te njihovim bitnim revizijama. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.”;</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba propisuje obveze EK
<p>25.članak 35. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Ustanove i poduzeća iz članka 23. stavka 1., proizvođači opasnog otpada te ustanove i poduzeća koja skupljaju ili prevoze opasni otpad na profesionalnoj osnovi ili djeluju kao trgovci ili posrednici opasnog otpada vode kronološku evidenciju:</p> <p>(a)o količini, vrsti i podrijetlu tog otpada te o količini proizvoda i materijala koji su rezultat pripreme za ponovnu uporabu, recikliranja ili drugih postupaka uporabe; i</p> <p>(b)prema potrebi, o odredištu, učestalosti skupljanja, načinu prijevoza i načinu obrade koji je predviđen za dotični otpad.</p> <p>Te podatke stavljaju na raspolaganje nadležnim tijelima putem</p>	<p>Točka (a):</p> <p>Podtočka 1. je prenesena člankom 25.</p> <p>(2) Obveznik vođenja e-ONTO je:</p> <p>1. osoba čijim obavljanjem djelatnosti nastaje opasni otpad i dužna je voditi e-ONTO za opasni otpad</p> <p>...</p> <p>4. prijevoznik otpada i dužan je voditi e-ONTO za neopasni i opasni otpad koji prevozi i</p> <p>5. osoba koja preuzima otpad u posjed i dužna je voditi e-ONTO za neopasni i opasni otpad koji preuzima u posjed.</p> <p>(3) Radi osiguranja sljedivosti toka otpada, obveznik vođenja e-ONTO mora evidentirati u e-ONTO proizvodnju, predaju, preuzimanje, skladištenje, prijevoz i obradu</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>elektroničkog registra ili registara koje je potrebno uspostaviti u skladu sa stavkom 4. ovog članka.”;</p> <p>(b) dodaju se sljedeći stavci:</p> <p>„4. Države članice uspostavljaju elektronički registar ili koordinirane registre za evidentiranje podataka o opasnom otpadu iz stavka 1. kojima je obuhvaćeno cijelo zemljopisno područje predmetne države članice. Države članice mogu uspostaviti takve registre za ostale tokove otpada, a posebno za one za koje su ciljevi utvrđeni zakonodavnim aktima Unije. Države članice uporabljaju podatke o otpadu o kojima su izvijestili industrijski subjekti iz Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari uspostavljenog na temelju Uredbe (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća (*8).</p> <p>5. Komisija može donijeti provedbene akte potrebne za utvrđivanje minimalnih uvjeta za rad tih registara. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.</p> <p>(*8) Uredba (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o osnivanju Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari i o izmjeni</p>	<p>otpada, količine, vrste, podrijetlo i odredište otpada te količina proizvoda i materijala nastalih pripremom za ponovnu uporabu, recikliranjem ili drugim postupkom uporabe.</p> <p>(4) Obveznik vođenja e-ONTO dužan je voditi e-ONTO ažurno, točno i potpuno unositi podatke u e-ONTO odmah nakon svake nastale promjene stanja.</p> <p>Točka (b): Podtočka 4. je prenesena člankom 25. (1) Očevidnik o nastanku i tijeku otpada (u daljnjem tekstu: e-ONTO) je elektronički registar s mrežnom aplikacijom kojim se evidentiraju tokovi otpada na teritoriju Republike Hrvatske, a sadrži i sustav kontrole kvalitete te sljedivosti otpada, posebice u svezi ispunjavanja ciljeva iz Glave VII. ovoga Zakona te ciljeva određenih Planom iz članka 111. ovoga Zakona.</p> <p>Podtočku 5. nije potrebno prenisiti.</p>		
---	--	--	--

<p>direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (SL L 33, 4.2.2006., str. 1.);"</p>			
<p>26.u članku 36. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Države članice poduzimaju mjere potrebne za zabranu ostavljanja i divljeg odlaganja otpada te nekontroliranog gospodarenja otpadom, uključujući odbacivanje smeća.”;</p>	<p>Članak 18.</p> <p>(1) Zabranjeno je odbaciti otpad u okoliš.</p> <p>(2) Odbacivanje otpada u okoliš iz stavka 1. ovoga članka:</p> <p>- je svako ostavljanje, napuštanje, odbacivanje ili odlaganje izvan lokacije gospodarenja otpadom</p> <p>- ne odnosi se na mjesto primopredaje otpada u sklopu javne usluge sakupljanja komunalnog otpada.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>27.članak 37. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 37.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>1. Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi članka 11. stavka 2. točaka od (a) do (e) i članka 11. stavka 3. za svaku kalendarsku godinu.</p> <p>One te podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka</p>	<p>Za stavke 1. do 5. nadležnost je određena člankom 131., a rokove, format i ostale pojedinosti će se prenijeti PRAVILNIKOM.</p> <p>Članak 131.</p> <p>...</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)</p>

<p>izvještajne godine za koju se skupljaju podaci. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 7. ovog članka.</p> <p>Prvo razdoblje izvješćivanja započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje, u skladu sa stavkom 7. ovog članka.</p> <p>2. Za potrebe provjere usklađenosti s člankom 11. stavkom 2. točkom (b), o količini otpada koji se upotrebljuje za postupke nasipavanja i druge postupke materijalne uporabe države članice izvješćuju odvojeno od količine otpada koji se priprema za ponovnu uporabu ili recikliranje. O preradi otpada u materijale koji će se upotrebljavati za postupke nasipavanja države članice izvješćuju kao o nasipavanju.</p> <p>Za potrebe provjere usklađenosti s člankom 11. stavkom 2. točkama (c), (d) i (e) i člankom 11. stavkom 3. o količini otpada koji se priprema za ponovnu uporabu države članice izvješćuju odvojeno od količine recikliranog otpada.</p> <p>3. Države članice Komisiji svake godine dostavljaju podatke o provedbi članka 9. stavaka 4. i 5.</p> <p>One te podatke dostavljaju elektroničkim</p>	<p>propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 2. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanim delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p> <p>Stavke 6. i 7. nije potrebno prenositi.</p>		
---	---	--	--

putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podatci prikupljaju. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

Prvo razdoblje izvješćivanja započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje, u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

4. Države članice Komisiji za svaku kalendarsku godinu dostavljaju podatke o mineralnim ili sintetskim sredstvima za podmazivanje ili industrijskim uljima koja su stavljena na tržište i otpadnim uljima koja su odvojeno skupljena i obrađena.

Navedene podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podatci prikupljaju. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 7.

Prvo razdoblje izvješćivanja započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje, u skladu sa stavkom 7.

5. Podacima koje države članice dostavljaju u skladu s ovim člankom

prilaže se izvješće o provjeri kvalitete i izvješće o mjerama poduzetima u skladu s člankom 11.a stavkom 3. i stavkom 8., uključujući, gdje je to primjenjivo, detaljne informacije o prosječnim stopama gubitka. Te se informacije dostavljaju u formatu za izvješćivanje koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

6. Komisija revidira podatke dostavljene u skladu s ovim člankom i objavljuje izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u uporabi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje nakon prve dostave podataka od strane država članica, a nakon toga svake četiri godine.

7. Komisija najkasnije do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za dostavu podataka iz stavaka 1., 3., 4. i 5. ovog članka. Za potrebe izvješćivanja o provedbi članka 11. stavka 2. točaka (a) i (b) države članice koriste format iz Provedbene odluke Komisije od 18. travnja 2012. o upitniku za izvješća država članica o provedbi Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o otpadu. Za potrebe izvješćivanja o otpadu od

<p>hrane, metodologija razvijena u okviru članka 9. stavka 8. uzima se u obzir prilikom osmišljavanja formata za izvješćivanje. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2. ove Direktive”;</p>			
<p>28.članak 38. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 38.</p> <p>Razmjena informacija i najboljih praksi, tumačenje i prilagođavanje tehničkom napretku</p> <p>1. Komisija organizira redovitu razmjenu informacija i najboljih praksi među državama članicama, uključujući prema potrebi s regionalnim i lokalnim tijelima, o praktičnoj primjeni i provedbi zahtjeva iz ove Direktive, uključujući o:</p> <p>(a) primjeni pravila izračuna utvrđenih u članku 11.a i osmišljavanju mjera i sustava za praćenje tokova komunalnog otpada od razvrstavanja do recikliranja;</p> <p>(b) odgovarajućem upravljanju, provedbi, prekograničnoj suradnji;</p> <p>(c) inovacijama u području gospodarenja otpadom;</p> <p>(d) nacionalnim kriterijima za nusproizvode i prestanak statusa</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe propisuju obveze EK</p>

<p>otpada iz članka 5. stavka 3. i članka 6. stavaka 3. i 4., olakšanima elektroničkim registrom na razini Unije koji treba uspostaviti Komisija;</p> <p>(e) ekonomskim instrumentima i drugim mjerama upotrijebljenima u skladu s člankom 4. stavkom 3. kako bi se potaknulo ostvarenje ciljeva iz tog članka;</p> <p>(f) mjerama navedenima u članku 8. stavcima 1. i 2.;</p> <p>(g) sprečavanju nastanka otpada i uvođenju sustava kojima se potiče ponovna uporaba i produženje životnog vijeka;</p> <p>(h) provedbi obveza koje se odnose na odvojeno skupljanje;</p> <p>(i) instrumentima i poticajima za postizanje ciljeva iz članka 11. stavka 2. točaka (c), (d) i (e).</p> <p>Komisija objavljuje rezultate te razmjene informacija i najboljih praksi.</p> <p>2. Komisija može izraditi smjernice za tumačenje zahtjeva iz ove Direktive, uključujući u pogledu definicije otpada, sprečavanja nastanka otpada, ponovne uporabe, pripreme za ponovnu uporabu, uporabe, recikliranja, zbrinjavanja i u pogledu primjene pravila izračuna iz članka 11.a.</p> <p>Komisija izrađuje smjernice za definicije komunalnog otpada i nasipavanja.</p>			
---	--	--	--

<p>Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi izmjene ove Direktive kako bi detaljnije uredila primjenu formule za postrojenja za spaljivanje iz Priloga II. točke R1. Mogu se uzeti u obzir lokalni klimatski uvjeti, kao što su jačina hladnoće i potreba za grijanjem, u mjeri u kojoj oni utječu na količinu energije koja se tehnički može upotrijebiti ili proizvesti u obliku električne energije, topline, rashladne energije ili tehnološke pare. Također se mogu uzeti u obzir lokalni uvjeti u najudaljenijim regijama iz članka 349. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i na teritorijima iz članka 25. Akta o pristupanju iz 1985. godine.</p> <p>3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi izmjene priloga IV. i V. s obzirom na znanstveni i tehnički napredak.”;</p>			
<p>29.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 38.a</p> <p>Delegiranje ovlasti</p> <p>1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 7. stavka 1., članka 9. stavka 8., članka 11.a stavka 10., članka 27. stavaka</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe propisuju obveze EK</p>

i 4. te članka 38. stavaka 2. i 3. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 4. srpnja 2028. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju ne usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 7. stavka 1., članka 9. stavka 8., članka 11.a stavka 10., članka 27. stavka 1. i 4. te članka 38. stavaka 2. i 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. Odluka ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. (*9).

<p>5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.</p> <p>6. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 7. stavkom 1., člankom 9. stavkom 8., člankom 11.a stavkom 10., člankom 27. stavkom 1 i 4. te člankom 38. stavcima 2. i 3. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.</p> <p>(*9) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.;"</p>			
<p>30.članak 39. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 39.</p> <p>Postupak odbora</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*10).</p> <p>2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe propisuju obveze EK</p>

<p>Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.</p> <p>(*10) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.);"</p>			
<p>31.u Prilogu II. točke R3, R4 i R5 zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„R3 Recikliranje/obnavljanje otpadnih organskih tvari koje se ne koriste kao otapala (uključujući kompostiranje i druge procese biološke pretvorbe) (*11)</p> <p>R 4 Recikliranje/obnavljanje otpadnih metala i spojeva metala (*12)</p> <p>R 5 Recikliranje/obnavljanje drugih otpadnih anorganskih materijala (*13)</p> <p>(*11) To obuhvaća pripremu za ponovnu uporabu, plinifikaciju i pirolizu u kojima se sastojci uporabljaju kao kemikalije te uporabu organskih materijala u obliku nasipavanja."</p> <p>(*12) To obuhvaća pripremu za ponovnu</p>	<p>Dodatak II POPIS POSTUPAKA OPORABE OTPADA</p> <p>R 3 recikliranje/obnavljanje otpadnih organskih tvari koje se ne koriste kao otapala</p> <p>(ovaj postupak obuhvaća kompostiranje i druge procese biološke pretvorbe, pripremu za ponovnu uporabu, plinifikaciju i pirolizu u kojima se sastojci upotrebljavaju kao kemikalije te uporabu organskih materijala u obliku nasipavanja)</p> <p>R 4 recikliranje/obnavljanje otpadnih metala i spojeva metala (ovaj postupak obuhvaća pripremu za ponovnu uporabu)</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>uporabu."</p> <p>(*13) To obuhvaća pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje anorganskih građevinskih materijala, uporabu anorganskih materijala u obliku nasipavanja i čišćenje tla koje rezultira oporabom tla.”;</p>	<p>R 5 recikliranje/obnavljanje drugih otpadnih anorganskih materijala (ovaj postupak obuhvaća pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje anorganskih građevinskih materijala, uporabu anorganskih materijala u obliku nasipavanja i čišćenje tla koje rezultira oporabom otpada)</p>		
<p>32.tekst naveden u Prilogu ovoj Direktivi umeće se kao prilozi IV.a i IV.b.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 5. srpnja 2020. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje.</p>

<p>glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva. Komisija o tome obavješćuje druge države članice.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje stupanje na snagu direktive</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba uređuje upućivanje direktive</p>
<p>PRILOG</p> <p>Umeću se sljedeći prilozi:</p> <p>”</p> <p>PRILOG IV.a</p> <p>PRIMJERI EKONOMSKIH</p>	<p>19. Prema potrebi, Programu sprječavanja nastanka otpada može priložiti:</p> <p>...</p> <p>- vrednovanje uporabljivosti sljedećih mjera poticanja primjene reda prvenstva gospodarenja otpadom:</p> <p>a) naknade i ograničenja za odlaganje</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o poljoprivredi (II.čitanje) (12.04.2021)</p>

<p>INSTRUMENTATA I DRUGIH MJERA ZA PRUŽANJE POTICAJA ZA PRIMJENU HIJERARHIJE OTPADA IZ ČLANKA 4. STAVKA 3. (1)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Naknade i ograničenja za odlaganje i spaljivanje otpada koji potiču sprečavanje nastanka otpada i recikliranje, zadržavajući pritom odlaganje kao najmanje poželjnu opciju gospodarenja otpadom; 2. programi „plati koliko baciš”, u okviru kojih proizvođači otpada plaćaju na osnovi stvarne količine nastalog otpada i kojima se pružaju poticaji za odvajanje na izvoru otpada koji se može reciklirati i za smanjenje miješanog otpada; 3. fiskalni poticaji za donaciju proizvoda, osobito hrane; 4. programi proširene odgovornosti proizvođača za različite vrste otpada i mjere za povećanje njihove učinkovitosti, isplativosti i upravljanja; 5. programi povrata pologa i druge mjere za poticanje učinkovitog skupljanja rabljenih proizvoda i materijala; 6. razborito planiranje ulaganja u infrastrukturu za gospodarenje otpadom, među ostalim putem fondova Unije; 7. održiva javna nabava za poticanje boljeg gospodarenja otpadom i uporabe recikliranih proizvoda i materijala; 8. postupno ukidanje subvencija koje nisu u skladu s hijerarhijom otpada; 9. uporaba fiskalnih mjera ili drugih 	<p>i spaljivanje otpada koji potiču sprečavanje nastanka otpada i recikliranje, zadržavajući pritom odlaganje kao najmanje poželjnu opciju gospodarenja otpadom</p> <ol style="list-style-type: none"> b) programi „plati koliko baciš”, u okviru kojih proizvođači otpada plaćaju na osnovi stvarne količine nastalog otpada i kojima se pružaju poticaji za odvajanje na izvoru otpada koji se može reciklirati i za smanjenje miješanog otpada d) programi proširene odgovornosti proizvođača za različite vrste otpada i mjere za povećanje njihove učinkovitosti, isplativosti i upravljanja e) programi povrata pologa i druge mjere za poticanje učinkovitog skupljanja rabljenih proizvoda i materijala f) razborito planiranje ulaganja u infrastrukturu za gospodarenje otpadom, među ostalim putem fondova Unije g) održiva javna nabava za poticanje boljeg gospodarenja otpadom i uporabe recikliranih proizvoda i materijala h) postupno ukidanje subvencija koje nisu u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpadom i) uporaba fiskalnih mjera ili drugih sredstava za promicanje uporabe 		
--	---	--	--

<p>sredstava za promicanje uporabe proizvoda i materijala koji su pripremljeni za ponovnu uporabu ili reciklirani;</p> <p>10.potpore istraživanju i inovacijama u području ponovne proizvodnje i naprednih tehnologija recikliranja;</p> <p>11.uporaba najboljih raspoloživih tehnika za obradu otpada;</p> <p>12.ekonomski poticaji za regionalna i lokalna tijela, osobito za promicanje sprečavanja nastanka otpada i jačanje sustava odvojenog skupljanja otpada, uz izbjegavanje davanja potpore odlaganju na odlagališta ili spaljivanju;</p> <p>13.kampanje za podizanje osviještenosti javnosti, osobito u pogledu odvojenog skupljanja, sprečavanja nastanka otpada i smanjenja količine smeća te uvrštavanja tih problema u obrazovanje i osposobljavanje;</p> <p>14.sustavi za koordinaciju, među ostalim digitalnim sredstvima, među svim nadležnim javnim tijelima uključenima u gospodarenje otpadom;</p> <p>15.promicanje stalnog dijaloga i suradnje među svim dionicima u gospodarenju otpadom te poticanje dobrovoljnih sporazuma i izvješćivanja poduzeća o otpadu.</p>	<p>proizvoda i materijala koji su pripremljeni za ponovnu uporabu ili reciklirani</p> <p>j) potpora istraživanju i inovacijama u području ponovne proizvodnje i naprednih tehnologija recikliranja</p> <p>k) uporaba najboljih raspoloživih tehnika za obradu otpada</p> <p>l) ekonomski poticaji za regionalna i lokalna tijela, osobito za promicanje sprečavanja nastanka otpada i jačanje sustava odvojenog skupljanja otpada, uz izbjegavanje davanja potpore odlaganju na odlagališta ili spaljivanju</p> <p>lj) kampanje za podizanje osviještenosti javnosti, osobito u pogledu odvojenog skupljanja, sprečavanja nastanka otpada i smanjenja količine smeća te uvrštavanja tih problema u obrazovanje i osposobljavanje</p> <p>m) sustavi za koordinaciju, među ostalim digitalnim sredstvima, među svim nadležnim javnim tijelima uključenima u gospodarenje otpadom</p> <p>n) promicanje stalnog dijaloga i suradnje među svim dionicima u gospodarenju otpadom te poticanje dobrovoljnih sporazuma i izvješćivanja poduzeća o otpadu</p>		
--	--	--	--

<p>PRILOG IV.b</p> <p>PLAN PROVEDBE KOJI SE PODNOSI U SKLADU S ČLANKOM 11. STAVKOM 3.</p> <p>Plan provedbe koji se podnosi u skladu s člankom 11. stavkom 3. sadržava sljedeće:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. procjenu prijašnjih, trenutačnih ili predviđenih stopa recikliranja, odlaganja i drugih vrsta obrade komunalnog otpada i tokova od kojih se sastoji; 2. procjenu provedbe planova gospodarenja otpadom i programa za sprečavanje nastanka otpada uspostavljenih u skladu s člancima 28. i 29.; 3. razloge zbog kojih država članica smatra da relevantni cilj utvrđen u članku 11. stavku 2. možda neće moći ostvariti u roku zadanom u tom članku i procjenu produljenja vremena koje je potrebno za ostvarenje tog cilja; 4. mjere potrebne za ostvarenje ciljeva utvrđenih u članku 11. staccima 2. i 5. koje se primjenjuju na državu članicu tijekom produljenja vremena, uključujući odgovarajuće ekonomske instrumente i druge mjere za davanje poticaja za primjenu hijerarhije otpada iz članka 4. stavka 1. i Priloga IV.a; 5. raspored provedbe mjera utvrđenih u točki 4., utvrđivanje tijela nadležnog za njihovu provedbu i procjenu njihova pojedinačnog doprinosa ostvarenju ciljeva 		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o gospodarenju otpadom (03.06.2021)
---	--	---------------	--

<p>koji se primjenjuju u slučaju produljenja vremena;</p> <p>6.informacije o financiranju gospodarenja otpadom u skladu s načelom „onečišćivač plaća”;</p> <p>7.mjere za poboljšanje kvalitete podataka, prema potrebi, s ciljem boljeg planiranja i praćenja rezultata u području gospodarenja otpadom..</p> <p>”</p> <hr/> <p>(1) Iako ti instrumenti i mjere mogu pružiti poticaje za sprečavanje nastanka otpada, što je najviša razina hijerarhije otpada, sveobuhvatni popis konkretnijih primjera tih mjera sprečavanja nastanka otpada nalazi se u Prilogu IV.</p>			
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2018/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Izmjene</p> <p>Direktiva 94/62/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.članak 1. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. U tu svrhu ovom se Direktivom utvrđuje mjere kojima je osnovni cilj sprečavanje proizvodnje ambalažnog otpada te, kao dodatna temeljna načela, ponovna uporaba ambalaže, recikliranje i drugi oblici oporabe ambalažnog otpada i, stoga, smanjenje konačnog zbrinjavanja takvog otpada kako bi se doprinijelo prijelazu na kružno gospodarstvo.”;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzeti.</p>
<p>2.članak 3. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u točki 1. briše se sljedeći tekst:</p> <p>„Komisija, prema potrebi, razmatra i, kada je to potrebno, preispituje ilustrativne primjere definicije ambalaže navedene u Prilogu I. Prioritetno se rješavaju sljedeći proizvodi: CD i video kutije, tegle za cvijeće, tube i valjci oko kojih je namotan fleksibilni materijal, podloge samoljepivih etiketa i papir za zamatanje. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 21. stavka 3.”</p>	<p>Točka (a) se ne prenosi jer određuje obvezu EK</p> <p>Točka (b) je prenesena člankom 4. stavkom 1.</p> <p>2. »ambalažni otpad« (u daljnjem tekstu: otpadna ambalaža) je svaka ambalaža i ambalažni materijal koja je otpad osim ostataka koji nastaju u proizvodnji ambalaže</p> <p>U točki (c) podtočke 2.a. i 2.b. urediti će se pravilnikom o ambalaži, a ostale definicije su prenesene člankom 4. stavkom 1.</p> <p>47. »otpad« je svaka tvar ili predmet koje posjednik odbacuje, namjerava</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)</p>

<p>(b)točka 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. ‚ambalažni otpad’ znači svaka ambalaža ili ambalažni materijal obuhvaćen definicijom otpada utvrđenom u članku 3. Direktive 2008/98/EZ osim ostataka iz proizvodnje;”;</p> <p>(c)umeću se sljedeće točke:</p> <p>„2.a,ponovno uporabljiva ambalaža’ znači ambalaža koja je osmišljena, dizajnirana i stavljena na tržište tako da tijekom svog životnog vijeka ostvari više putova ili ciklusa na način da se ponovno puni ili ponovno uporabi u istu svrhu u koju je osmišljena;</p> <p>2b. ‚višeslojna (kompozitna) ambalaža’ znači ambalaža izrađena od dva ili više slojeva različitih materijala koji se ne mogu odvojiti rukom i koji čine jedinstvenu i potpunu cjelinu i koja se sastoji od unutarnjeg spremnika i vanjskog kućišta te koja se tako može puniti, pohranjivati, prenositi i prazniti;</p> <p>2c.primjenjuju se definicije ‚otpad’, ‚gospodarenje otpadom’ skupljanje’, ‚odvojeno skupljanje’, ‚sprečavanje’, ‚ponovna uporaba’, ‚obrada’, ‚oporaba’, ‚recikliranje’, ‚zbrinjavanje’ i ‚program proširene odgovornosti proizvođača’ utvrđene u članku 3. Direktive</p>	<p>ili mora odbaciti</p> <p>14. »gospodarenje otpadom« su djelatnosti sakupljanja, prijevoza, uporabe (uključujući razvrstavanje) i zbrinjavanja otpada, uključujući nadzor nad obavljanjem tih djelatnosti, nadzor i mjere koje se provode na lokacijama na kojima se zbrinjavao otpad, te radnje koje poduzimaju trgovac otpadom i posrednik u gospodarenju otpadom</p> <p>73. »sakupljanje otpada« je prikupljanje otpada, uključujući prethodno razvrstavanje otpada i skladištenje otpada u svrhu prijevoza na obradu</p> <p>38. »odvojeno sakupljanje« je sakupljanje otpada na način da se otpad odvaja prema njegovoj vrsti i svojstvima kako bi se olakšala obrada i sačuvala vrijedna svojstva otpada</p> <p>56. »ponovna uporaba« je svaki postupak kojim se omogućava ponovno korištenje proizvoda ili dijelova proizvoda, koji nije otpad, u istu svrhu u koju je izvorno načinjen</p> <p>36. »obrada otpada« je postupak uporabe ili zbrinjavanja, a uključuje i pripremu prije uporabe ili zbrinjavanja</p> <p>45. »oporaba otpada« je svaki postupak čiji je glavni rezultat uporaba otpada u korisne svrhe kada otpad zamjenjuje druge materijale</p>		
---	--	--	--

<p>2008/98/EZ.”; (d) točke od 3. do 10. brišu se;</p>	<p>koje bi inače trebalo uporabiti za tu svrhu ili otpad koji se priprema kako bi ispunio tu svrhu, u postrojenju ili u širem gospodarskom smislu. U Dodatku II. ovoga Zakona sadržan je popis postupaka uporabe. 70. »recikliranje« je svaki postupak uporabe, uključujući ponovnu preradu organskog materijala, kojim se otpadni materijali prerađuju u proizvode, materijale ili tvari za izvornu ili drugu svrhu osim uporabe otpada u energetske svrhe, odnosno prerade u materijal koji se koristi kao gorivo ili materijal za nasipavanje 85. »zbrinjavanje otpada« je svaki postupak koji nije uporaba otpada, uključujući i postupak koji kao sekundarnu posljedicu ima obnovu tvari ili energije. U Dodatku I. ovoga Zakona sadržan je popis postupaka zbrinjavanja otpada 78. »sustav proširene odgovornosti proizvođača« je skup mjera koje se poduzimaju u Republici Hrvatskoj kako bi se osiguralo da proizvođači proizvoda snose financijsku ili financijsku i organizacijsku odgovornost za fazu „otpad“ u životnom ciklusu proizvoda</p> <p>Pojam "sprečavanje" je prenesen člankom 14. Sprječavanje nastanka otpada su</p>		
---	--	--	--

	<p>mjere poduzete prije nego je tvar, materijal ili proizvod postao otpad, a kojima se smanjuju:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. količine otpada uključujući ponovnu uporabu proizvoda ili produženje životnog vijeka proizvoda 2. štetan učinak otpada na okoliš i zdravlje ljudi ili 3. sadržaj opasnih tvari u materijalima i proizvodima. <p>Točka (d) će se prenijeti Pravilnikom o ambalaži</p>		
<p>3.članak 4. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Države članice osiguravaju da se, uz mjere donesene u skladu s člankom 9., provode i druge preventivne mjere kako bi se spriječio nastanak ambalažnog otpada i smanjio utjecaj ambalaže na okoliš.</p> <p>Te druge preventivne mjere mogu uključivati nacionalne programe, poticaje putem programa proširene odgovornosti proizvođača radi svođenja učinka ambalaže na okoliš na najmanju moguću mjeru ili slične mjere koje se donose, po potrebi, uz savjetovanje s gospodarskim subjektima, potrošačkim organizacijama i organizacijama za zaštitu okoliša, a koje su namijenjene objedinjavanju i iskorištavanju brojnih</p>	<p>Članak 99.</p> <p>(1) Ministarstvo i Fond, u skladu s posebnim propisima koji uređuje državne potpore, potiče sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. sprečavanje nastanka otpada 2. primjena reda prvenstva gospodarenja otpadom ... 7. uporaba materijala koji se dobivaju recikliranjem, posebice recikliranjem ambalažnog otpada za proizvodnju ambalaže i drugih proizvoda ... 10. ponovnu uporabu ambalaže na način koji je siguran za okoliš, ne ugrožava higijenu hrane i sigurnost potrošača 11. postizanje ciljeva smanjenja 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>inicijativa poduzetih u državama članicama u pogledu sprečavanja.</p> <p>Države članice primjenjuju ekonomske instrumente i druge mjere kako bi osigurale poticaje za primjenu hijerarhije otpada poput onih navedenih u Prilogu IV.a Direktivi 2008/98/EZ ili druge prikladne instrumente i mjere.”;</p> <p>(b) stavak 3. briše se;</p>	<p>korištenja plastičnih vrećica, neovisno o debljini stijenke tih vrećica</p>		
<p>4.članak 5. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 5.</p> <p>Ponovna uporaba</p> <p>1. U skladu s hijerarhijom otpada utvrđenom u članku 4. Direktive 2008/98/EZ države članice poduzimaju mjere kako bi potaknule povećanje udjela ponovno uporabljive ambalaže koja se stavlja na tržište i sustava koji omogućuju ponovnu uporabu ambalaže na način koji je siguran za okoliš i u skladu s Ugovorom, ne ugrožavajući higijenu hrane ni sigurnost potrošača. Takve mjere mogu, između ostalog, uključivati:</p> <p>(a) primjenu sustava povrata pologa;</p> <p>(b) postavljanje kvalitativnih ili kvantitativnih ciljeva;</p> <p>(c) primjenu ekonomskih poticaja;</p> <p>(d) određivanje minimalnog postotka ambalaže stavljene na tržište koja se može ponovo uporabiti svake godine po</p>	<p>Stavak 1. je prenesena člankom 99. (1) Ministarstvo i Fond, u skladu s posebnim propisima koji uređuje državne potpore, potiče sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti:</p> <p>...</p> <p>9. povećanje udjela ponovno uporabljive ambalaže koja se stavlja na tržište</p> <p>10. ponovnu uporabu ambalaže na način koji je siguran za okoliš, ne ugrožava higijenu hrane i sigurnost potrošača</p> <p>Stavci 2. i 3. nije potrebno prenositi jer ne propisuju obvezu.</p> <p>Stavci 4. i 5. nije potrebno prenositi jer uređuju obveze EK.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>ambalažnom toku.</p> <p>2. Država članica može odlučiti da će ostvariti prilagođenu razinu ciljeva iz članka 6. stavka 1. točaka od (f) do (i) u određenoj godini uzimajući u obzir prosječni udio, u prethodne tri godine, ponovno uporabljive prodajne ambalaže koja se stavlja na tržište prvi put i koja se ponovno upotrebljuje u okviru sustava za ponovnu uporabu ambalaže.</p> <p>Prilagođena razina izračunava se oduzimanjem:</p> <p>(a) od ciljeva utvrđenih u članku 6. stavku 1. točkama (f) i (h) – udjela ponovno uporabljive prodajne ambalaže iz prvog podstavka ovog stavka u svojoj prodajnoj ambalaži koja se stavlja na tržište, i</p> <p>(b) od ciljeva utvrđenih u članku 6. stavku 1. točkama (g) i (i) – udjela ponovno uporabljive prodajne ambalaže iz prvog podstavka ovog stavka koja se sastoji od relevantnog ambalažnog materijala u svojoj prodajnoj ambalaži koja se sastoji od tog materijala i koja se stavlja na tržište.</p> <p>Za izračun relevantne prilagođene ciljane razine uzima se u obzir najviše pet postotnih bodova od takvog udjela.</p> <p>3. Država članica može uzeti u obzir</p>			
---	--	--	--

<p>količinu drvene ambalaže koja se popravlja radi ponovne uporabe u izračunu ciljeva utvrđenih u članku 6. stavku 1. točki (f), točki (g) podtočki ii., točki (h) te točki (i) podtočki ii.</p> <p>4. Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za primjenu stavaka 2. i 3. ovog članka, Komisija do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte kojima utvrđuje pravila za izračun, provjeru i dostavu podataka te za izračun ciljeva iz stavka 3. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 2.</p> <p>5. Najkasnije do 31. prosinca 2024. Komisija analizira podatke o ponovno uporabljivoj ambalaži koje države članice dostavljaju u skladu s člankom 12. i Prilogom III. radi razmatranja izvedivosti uspostave kvantitativnih ciljeva za ponovnu uporabu ambalaže, uključujući pravila izračuna i bilo koje dodatne mjere za promicanje ponovne uporabe ambalaže. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.”;</p>			
---	--	--	--

<p>5.članak 6. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u stavku 1. dodaju se sljedeće točke:</p> <p>„(f)najkasnije do 31. prosinca 2025. najmanje 65 % masenog udjela ukupnog ambalažnog otpada bit će reciklirano;</p> <p>(g)najkasnije do 31. prosinca 2025. postići će se sljedeći minimalni ciljevi prema masenom udjelu za recikliranje za sljedeće materijale sadržane u ambalažnom otpadu:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. 50 % plastike; ii. 25 % drveta; iii. 70 % neobojenih metala; iv. 50 % aluminiija; v. 70 % stakla; vi. 75 % papira i kartona; <p>(h)najkasnije do 31. prosinca 2030. najmanje 70 % masenog udjela ukupnog ambalažnog otpada bit će reciklirano;</p> <p>(i)najkasnije do 31. prosinca 2030. postići će se sljedeći minimalni ciljevi prema masenom udjelu za recikliranje za sljedeće materijale sadržane u ambalažnom otpadu:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. 55 % plastike; ii. 30 % drveta; iii. 80 % neobojenih metala; iv. 60 % aluminiija; v. 75 % stakla; 	<p>Točka (a) je prenesena člankom 60. Ciljevi uporabe otpadne ambalaže su:</p> <p>...</p> <p>4. do 31. prosinca 2025. mora se obraditi postupkom recikliranja najmanje 65 % mase ukupne otpadne ambalaže</p> <p>5. do 31. prosinca 2025. mora se obraditi postupkom recikliranja barem sljedeće mase materijala u otpadnoj ambalaži:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) 50 % plastike b) 25 % drva c) 70 % neobojenih metala d) 50 % aluminiija e) 70 % stakla i f) 75 % papira i kartona <p>6. do 31. prosinca 2030. mora se obraditi postupkom recikliranja najmanje 70% mase ukupne otpadne ambalaže</p> <p>7. do 31. prosinca 2030. mora se obraditi postupkom recikliranja barem sljedeće mase materijala u otpadnoj ambalaži:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) 55 % plastike b) 30 % drveta c) 80 % neobojenih metala d) 60 % aluminiija e) 75 % stakla i f) 85 % papira i kartona <p>Točke (b) i (c) nije potrebno prenositi jer ne propisuju obveze.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

<p>vi. 85 % papira i kartona;”;</p> <p>(b)umeću se sljedeći stavci:</p> <p>„1a. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. točke (f) i (h) države članice mogu odgoditi rokove za ostvarenje ciljeva navedenih u stavku 1. točki (g) podtočkama od i. do vi. i točki (i) podtočkama od i. do vi. do pet godina pod sljedećim uvjetima:</p> <p>(a)odstupanje je ograničeno na maksimalno 15 postotnih bodova u okviru jednog cilja ili je podijeljeno između dvaju ciljeva,</p> <p>(b)stopa recikliranja za jedan cilj ne smije se smanjiti na razinu ispod 30 % kao posljedica tog odstupanja,</p> <p>(c)stopa recikliranja za jedan cilj iz točke (g) podtočaka v. i vi. te točke (i) podtočaka iv. i v. ne smije se smanjiti na razinu ispod 60 % kao posljedica tog odstupanja, i</p> <p>(d)najmanje 24 mjeseca prije relevantnog roka utvrđenog u stavku 1. točki (g) ili (i) ovog članka država članica obavješćuje Komisiju o svojoj namjeri da odgodi relevantni rok i dostavlja plan provedbe u skladu s Prilogom IV. ovoj Direktivi. Država članica može objediniti taj plan s planom provedbe podnesenim u skladu s člankom 11. stavkom 3. točkom (b) Direktive 2008/98/EZ;</p>			
--	--	--	--

<p>1.b U roku od tri mjeseca od primitka plana provedbe podnesenog u skladu s točkom (d) stavka 1.a Komisija može od države članice zatražiti da revidirataj plan ako Komisija smatra da plan nije u skladu sa zahtjevima iz Priloga V. Dotična država članica u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva Komisije dostavlja revidirani plan.</p> <p>1.c Komisija do 31. prosinca 2024. revidira ciljeve utvrđene u stavku 1. točkama (h) i (i) s ciljem njihova zadržavanja ili, po potrebi, povećanja. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.”;</p> <p>(c) stavci 2., 3., 5., 8. i 9. brišu se;</p>			
<p>6.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 6.a</p> <p>Pravila za izračun ostvarenja ciljeva</p> <p>„1. Za potrebe izračuna jesu li ostvoreni ciljevi utvrđeni člankom 6. stavkom 1. točkama od (f) do (i):</p> <p>(a)države članice izračunavaju masu ambalažnog otpada nastalog i recikliranog u određenoj kalendarskoj godini. Količina ambalažnog otpada nastalog u državi članici može se</p>	<p>Stavak 1., 2., 4., 5., 6., 7 i 8. će se preuzeti PRAVILNIKOM.</p> <p>Dio stavka 3. je preuzet člankom 25., a ostatak će se preuzeti PRAVILNIKOM</p> <p>(1) Očevidnik o nastanku i tijeku otpada (u daljnjem tekstu: e-ONTO) je elektronički registar s mrežnom aplikacijom kojim se evidentiraju tokovi otpada na teritoriju Republike Hrvatske, a sadrži i sustav kontrole kvalitete te sljedivosti otpada, posebice u svezi ispunjavanja ciljeva iz Glave VII. ovoga Zakona te ciljeva</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)</p>

<p>smatrati jednakom količini ambalaže stavljene na tržište u istoj godini u toj državi članici;</p> <p>(b) masa recikliranog ambalažnog otpada računa se kao masa ambalaže koja je postala otpad koji, nakon što je prošao sve potrebne postupke provjere, razvrstavanja ili druge prethodne postupke za uklanjanje otpadnih materijala koji nisu obuhvaćeni daljnjom preradom i za jamčenje visokokvalitetnog recikliranja, ulazi u postupak recikliranja u kojem se otpadni materijali stvarno prerađuju u proizvode, materijale ili tvari.</p> <p>2. Za potrebe stavka 1. točke (a) masa recikliranog ambalažnog otpada računa se kada otpad uđe u postupak recikliranja.</p> <p>Odstupajući od prvog podstavka, masa recikliranog ambalažnog otpada može biti mjerena kao izlazna količina svih postupaka razvrstavanja uz uvjet:</p> <p>(a) da se izlazna količina otpada potom reciklira;</p> <p>(b) da masa materijala ili tvari koje su uklonjene u daljnjim postupcima koji prethode postupku recikliranja i koje potom nisu reciklirane nije uračunata u masu otpada koji se prijavljuje kao recikliran.</p> <p>3. Države članice uspostavljaju učinkovit</p>	<p>određenih Planom iz članka 111. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Obveznik vođenja e-ONTO je:</p> <p>...</p> <p>4. osoba koja preuzima otpad u posjed i dužna je voditi e-ONTO za neopasni i opasni otpad koji preuzima u posjed.</p> <p>(3) Radi osiguranja sljedivosti toka otpada, obveznik vođenja e-ONTO mora proizvodnju, predaju, preuzimanje, skladištenje i obradu otpada evidentirati u e-ONTO.</p> <p>(4) Obveznik vođenja e-ONTO dužan je voditi e-ONTO ažurno, točno i potpuno odnosno unositi podatke u e-ONTO odmah nakon svake nastale promjene stanja.</p> <p>...</p> <p>(6) e-ONTO se vodi putem računalne aplikacije Ministarstva.</p> <p>(7) Iz podataka unesenih u e-ONTO izrađuju se odgovarajuća izvješća, posebice za Registar onečišćavanja okoliša propisan propisom koji uređuje zaštitu okoliša.</p>		
--	--	--	--

<p>sustav kontrole kvalitete i sljedivosti ambalažnog otpada kako bi osigurale ispunjavanje uvjeta utvrđenih stavkom 1. točkom (a) ovog članka i stavkom 2. točkama (a) i (b) ovog članka. Kako bi se osigurala pouzdanost i točnost prikupljenih podataka o recikliranom ambalažnom otpadu, sustav se može sastojati od elektroničkih registara uspostavljenih u skladu s člankom 35. stavkom 4. Direktive 2008/98/EZ, tehničkih specifikacija za zahtjeve u pogledu kvalitete razvrstanog otpada, ili prosječnih stopa gubitka za razvrstani otpad za različite vrste otpada i prakse gospodarenja otpadom. Prosječne stope gubitka koriste se samo u slučajevima u kojima se pouzdani podatci ne mogu dobiti na drugačiji način te se izračunavaju na osnovi pravila izračuna utvrđenih u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 11.a stavka 10. Direktive 2008/98/EZ.</p> <p>4. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni u članku 6. stavku 1. točkama od (f) do (i) količina biorazgradivog ambalažnog otpada koji ulazi u aerobnu ili anaerobnu obradu može se računati recikliranom ako tom obradom nastaje kompost, digestat ili drugi izlazni materijal sa sličnom količinom recikliranog sadržaja u odnosu na inicijalni otpad, koji će se koristiti kao reciklirani proizvod, materijal ili tvar. Ako se izlazni</p>			
---	--	--	--

materijal koristi na zemljištu, države članice mogu ga računati kao recikliran samo ako to korištenje koristi poljoprivredi ili donosi ekološko poboljšanje.

5. Količina materijala od ambalažnog otpada koji je prestao biti otpad kao rezultat pripremnih postupaka prije prerade može se uračunati kao reciklirani materijal pod uvjetom da je namijenjen za daljnju preradu u proizvode, materijale ili tvari za izvornu ili drugu svrhu. Međutim, materijali koji su prestali biti otpad i koji su namijenjeni upotrebi kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije, ili će se spaljivati, nasipavati ili odlagati, ne smiju se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva za recikliranje.

6. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 6. stavkom 1. točkama od (f) do (i), države članice mogu uzeti u obzir recikliranje metala koji se odvajaju nakon spaljivanja otpada proporcionalno udjelu spaljenog ambalažnog otpada, uz uvjet da reciklirani metali ispunjavaju određene kriterije kvalitete utvrđene u provedbenom aktu donesenom u skladu s člankom 11.a stavkom 9. Direktive 2008/98/EZ.

7. Ambalažni otpad koji se šalje u drugu državu članicu radi recikliranja u toj drugoj državi članici smije se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva

utvrđenih člankom 6. stavkom 1. točkama od (f) do (i) samo za onu državu članicu u kojoj je taj ambalažni otpad skupljen.

8. Ambalažni otpad koji se izvozi iz Unije računa se kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 6. stavkom 1. ove Direktive za državu članicu u kojoj je ambalažni otpad skupljen samo ako su ispunjeni zahtjevi iz stavka 3. ovog članka i ako, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća [\(*1\)](#), izvoznik može dokazati da pošiljka ambalažnog otpada ispunjava zahtjeve te Uredbe te da se obrada otpada izvan Unije odvijala u uvjetima koji su približno jednaki zahtjevima relevantnog okolišnog zakonodavstva Unije.

9. Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za primjenu stavaka od 1. do 5. ovog članka, Komisija do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte kojima utvrđuje pravila za izračun, provjeru i dostavu podataka, osobito u pogledu mase nastalog ambalažnog otpada. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 2.

[\(*1\)](#) Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada ([SL L 190, 12.7.2006., str. 1.](#)).”;"

<p>7.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 6.b</p> <p>Izvješće o ranom upozoravanju</p> <p>1. Komisija u suradnji s Europskom agencijom za okoliš sastavlja izvješća o napretku prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 6. stavkom 1. točkama od (f) do (i) najkasnije tri godine prije svakog u njima utvrđenog roka.</p> <p>2. Izvješća iz stavka 1. uključuju sljedeće:</p> <p>(a)procjenu ostvarenja ciljeva za svaku državu članicu;</p> <p>(b)popis država članica za koje postoji rizik da neće uspjeti ostvariti te ciljeve unutar odgovarajućih rokova, uz odgovarajuće preporuke za dotične države članice;</p> <p>(c)primjere najboljih praksi koje se primjenjuju diljem Unije koje bi mogle poslužiti kao smjernice za napredak prema ostvarenju ciljeva.”;</p>		Nije potrebno preuzimanje	propisuju se obveze EK
<p>8.članak 7. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 7.</p> <p>Sustavi za povrat, skupljanje i oporabu</p> <p>1. Radi ostvarenja ciljeva utvrđenih ovom Direktivom države članice poduzimaju</p>	<p>Stavak 1. je prenesen člankom 104. i člankom 22.</p> <p>Članak 22.</p> <p>(1) Radi poticanja visokokvalitetnog recikliranja propisuje se opća obveza odvojenog sakupljanja otpada.</p> <p>(2) Posjednik otpada dužan je odvojeno od ostalog otpada predati</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>potrebne mjere kako bi osigurale da su uspostavljeni sustavi za:</p> <p>(a) povrat i/ili skupljanje uporabljene ambalaže i/ili ambalažnog otpada od potrošača, drugog krajnjeg korisnika, ili nekih drugih ambalažnih tokova s ciljem da ju usmjere prema drugim najprikladnijim oblicima gospodarenja otpadom;</p> <p>(b) ponovnu uporabu ili oporabu uključujući recikliranje ambalaže i/ili skupljenog ambalažnog otpada.</p> <p>U tim sustavima mogu sudjelovati gospodarski subjekti iz dotičnih sektora i nadležna javna tijela. Oni se pod nediskriminirajućim uvjetima također primjenjuju na uvozne proizvode, uključujući detaljne dogovore i cijene određene za pristup takvom sustavu, a ti su sustavi osnovani kako bi se izbjegle prepreke trgovini ili narušavanje tržišnog natjecanja u skladu s Ugovorom.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se najkasnije do 31. prosinca 2024. uspostave programi proširene odgovornosti proizvođača za svu ambalažu u skladu s člancima 8. i 8.a Direktive 2008/98/EZ.</p> <p>3. Mjere iz stavaka 1. i 2. dio su politike koja obuhvaća svu ambalažu i ambalažni otpad i u okviru njih se vodi računa osobito o zahtjevima u pogledu zaštite</p>	<p>ovlaštenoj osobi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. opasni otpad 2. otpadni papir, metal, plastiku, staklo, glomazni otpad te tekstil i obuću 3. ambalažni otpad i 4. otpad koji se smatra posebnom kategorijom otpada. <p>Članak 104.</p> <p>(1) Povratna naknada je mjera kojom se potiče posjednik otpada da određeni otpad preda prodavatelju one vrste proizvoda od kojeg nastaje određeni otpad u sustav gospodarenja tom kategorijom otpada kako bi se osiguralo odgovarajuće gospodarenje tom vrstom otpada.</p> <p>...</p> <p>(10) Vlada uredbom propisuje vrste proizvoda, uključivo i ambalaže, za koje se plaća povratna naknada, način izračuna iznosa plaćanja za povratnu naknade, iznos povratne naknade, rok za izvršenje, obvezu dostave podataka nužnih za sustav povratne naknade te rokove plaćanja.</p> <p>Stavak 2. je prenesen člankom 183. Ambalažu koja se stavlja na tržište Republike Hrvatske mora biti obuhvaćena sustavom proširene odgovornosti proizvođača iz Glave X. ovoga Zakona do 31. prosinca</p>		
--	---	--	--

<p>okoliša te zdravlja, sigurnosti i higijene potrošača, zaštite kvalitete, izvornosti i tehničkih karakteristika pakirane robe i rabljenih materijala te zaštite prava industrijskog i trgovačkog vlasništva.</p> <p>4. Države članice poduzimaju mjere kako bi promicale visoku kvalitetu recikliranja ambalažnog otpada i zadovoljile neophodne standarde kvalitete propisane za relevantne sektore recikliranja. U tu se svrhu članak 11. stavak 1. Direktive 2008/98/EZ primjenjuje na ambalažni otpad, uključujući otpad od višeslojne (kompozitne) ambalaže.”</p>	<p>2024. godine.</p> <p>Stavak 3. nije potrebno prenositi.</p> <p>Stavak 4. je prenesen člankom 133. i člankom 99. stavkom 1.</p> <p>Članak 133. Fond je dužan kontinuirano, tijekom cijele godine provoditi edukativne kampanje i informirati javnost o gospodarenju otpadom ažurno pri svakoj nastaloj promjeni u sustavu gospodarenja otpadom na nacionalnoj razini ili na razini Europske unije korištenjem informacijsko-obrazovnih aktivnosti usmjerenih prema različitim ciljnim skupinama.</p> <p>Članak 99. (1) Ministarstvo i Fond, u skladu s propisom koji uređuje državne potpore, potičusprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti: ... 12. promicanje visoke kvalitete recikliranja odvojeno sakupljenog otpada, posebice ambalažnog materijala i zadovoljavanja nužnih standarda kvalitete za pojedine namjene proizvode recikliranja</p>		
--	--	--	--

<p>9.u članku 9. dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„5. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2020. ispituje izvedivost jačanja osnovnih zahtjeva s ciljem, između ostalog, poboljšanja dizajna za ponovnu uporabu i promicanja visokokvalitetnog recikliranja kao i postroženja njihove provedbe. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.”;</p> <p>10.članak 11. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„3. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 21.a radi dopunjavanja ove Direktive utvrđivanjem uvjeta pod kojima se razine koncentracije iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuju na reciklirane materijale i na proizvodne petlje koji su unutar zatvorenog i kontroliranog lanca te utvrđivanjem vrsta ambalaže koje su izuzete od zahtjeva utvrđenih stavkom 1. trećom alinejom ovog članka.”;</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredbe propisuju obveze EK
<p>11.članak 12. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)naslov se zamjenjuje naslovom „Sustavi obavješćivanja i izvješćivanja”;</p> <p>(b)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Baze podataka iz stavka 1. uključuju podatke na temelju Priloga III., a njima se posebno</p>	<p>Točka (a) se ne prenosi jer mijenja naslov u direktivi</p> <p>Točka (b) je prenesena člankom 94. (1) Registar proizvođača s proširenom odgovornosti (u daljnjem tekstu: RPPO) je elektronička baza podataka, koja sadrži podatke o proizvođačima proizvoda, koji su dužni izvršavati obveze propisane</p>	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)

<p>pružaju informacije o magnitudi, svojstvima i razvoju tokova otpada ambalaže i ambalažnog otpada na razini pojedinačnih država članica, uključujući informacije o toksičnosti ili opasnosti ambalažnih materijala i dijelova koji se upotrebljavaju u njihovoj proizvodnji.”;</p> <p>(c) stavak 3. briše se;</p> <p>(d) umeću se sljedeći stavci:</p> <p>„3.a Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi članka 6. stavka 1. točaka od (a) do (i) i podatke o ponovno uporabljivoj ambalaži za svaku kalendarsku godinu.</p> <p>One te podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podatci prikupljaju. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija na temelju Priloga III. u skladu sa stavkom 3.d ovog članka.</p> <p>Prvo razdoblje izvješćivanja o ciljevima utvrđenima u članku 6. stavku 1. točkama od (f) do (i) i podacima o ponovno uporabljivoj ambalaži započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje u skladu sa</p>	<p>ovim Zakonom, o proizvodima i količinama proizvoda stavljenim na tržište te o ispunjavanju obveze doprinosa postizanja cilja gospodarenja otpadom, posebice podataka o ambalaži i ambalažnom otpadu kojima se omogućuje nadzor nad provedbom odgovarajućih ciljeva iz glave VII.ovoga Zakona.</p> <p>Točka (c) se ne prenosi jer briše odredbu direktive</p> <p>Točka (d): podtočke 3a. i 3, b, su prenesene člankom 131. te će se pojediniosti prenijeti PRAVILNIKOM</p> <p>...</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 2. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanim delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima</p>		
---	---	--	--

<p>stavkom 3.d ovog članka i obuhvaća podatke za to razdoblje izvješćivanja.</p> <p>3b. Podacima koje države članice dostavljaju u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o provjeri kvalitete i izvješće o mjerama poduzetima na temelju članka 6.a stavaka 3. i 8., uključujući, po potrebi, detaljne informacije o prosječnim stopama gubitka.</p> <p>3c. Komisija revidira podatke dostavljene u skladu s ovim člankom i objavljuje izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u upotrebi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje nakon prve dostave podataka od strane država članica, a nakon svake četiri godine.</p> <p>3d. Komisija najkasnije do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za dostavu podataka u skladu sa stavkom 3.a ovog članka. Za potrebe izvješćivanja o provedbi članka 6. stavka 1. točaka od (a) do (e) ove Direktive, države članice koriste format utvrđen</p>	<p>utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p> <p>Podtočke 3c i 3d. se ne prenose jer propisuju obveze EK</p>		
---	--	--	--

<p>Odlukom Komisije 2005/270/EZ (*2). Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 2. ove Direktive.</p> <p>(*2) Odluka Komisije 2005/270/EZ od 22. ožujka 2005. o utvrđivanju formata u odnosu na sustav baza podataka na temelju Direktive 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 86, 5.4.2005., str. 6.).””</p> <p>(e) stavak 5. briše se;</p>			
<p>12. članak 17. briše se;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>odredba propisuje brisanje članka direktive</p>
<p>13.članak 19. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 19.</p> <p>Prilagodba znanstvenom i tehničkom napretku</p> <p>1. Komisija donosi provedbene akte potrebne za prilagodbu identifikacijskog sustava iz članka 8. stavka 2. i članka 10. drugog stavka šeste alineje znanstvenom i tehničkom napretku. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe propisuju obveze EK</p>

<p>ispitivanja iz članka 21. stavka 2.</p> <p>2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 21.a o izmjeni ilustrativnih primjera za definiranje ambalaže navedenih u Prilogu I.”;</p>			
<p>14.članak 20. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 20.</p> <p>Posebne mjere</p> <p>Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 21.a radi dopune ove Direktive ako je to potrebno za rješavanje poteškoća do kojih dolazi u primjeni odredaba ove Direktive, a posebno u pogledu inertnih ambalažnih materijala koji se u Uniji stavljaju na tržište u vrlo malim količinama (tj. približno 0,1 % masenog udjela), ponajprije ambalaže za medicinske uređaje i farmaceutske proizvode, malih pakiranja i luksuznih pakiranja.”;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe propisuju obveze EK</p>
<p>15.članak 21. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 21.</p> <p>Postupak odbora</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor osnovan na temelju članka 39. Direktive 2008/98/EZ. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe propisuju postupanje odbora</p>

<p>(EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*3).</p> <p>2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EZ) br. 182/2011.</p> <p>Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.</p> <p>(*3) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.);"</p>			
<p>16.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 21.a</p> <p>Delegiranje ovlasti</p> <p>1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 4. srpnja 2018. Komisija</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe propisuju obveze EK i parlamenta</p>

izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20.

Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ([*4](#)).

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

<p>6. Delegirani akt donesen na temelju članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.</p> <p>(*4) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.;"</p>			
<p>17.Prilozi II. i III. mijenjaju se kako je utvrđeno u Prilogu ovoj Direktivi; 18.Dodaje se Prilog IV. kako je utvrđeno u Prilogu ovoj Direktivi.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredbe propisuju zamjenu i dodatak priloga direktive
<p>Članak 2.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 5. srpnja 2020. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno.

<p>se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva. Komisija o tome obavješćuje druge države članice.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba propisuje rok stupanja na snagu direktive</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba propisuje upućivanje direktive</p>

<p>PRILOG</p> <p>1. Prilog II. Direktivi 94/62/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a) u točki 1. druga alineja zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„—Ambalaža se dizajnira, proizvodi i komercijalizira na način koji dopušta njezinu ponovnu uporabu ili oporabu, uključujući recikliranje, u skladu s hijerarhijom otpada, i koji u najvećoj mogućoj mjeri smanjuje utjecaj na okoliš pri zbrinjavanju ambalažnog otpada ili ostataka preostalih nakon provedbe gospodarskih mjera gospodarenja ambalažnim otpadom.”;</p> <p>(b) u točki 3. podtočke (c) i (d) zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„(c) Ambalaža koja se može oporabiti kompostiranjem</p> <p>Ambalažni otpad obrađen radi kompostiranja mora biti takve biorazgradive naravi da ne smeta odvojenom skupljanju i postupku kompostiranja ili aktivnosti u koju je uveden.</p> <p>(d) Biorazgradiva ambalaža</p> <p>Biorazgradivi ambalažni otpad mora biti takve naravi da može podnijeti fizikalnu, kemijsku, termičku ili biološku razgradnju, tako da se najveći</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)
--	--	---------------	--

<p>dio gotovog komposta na kraju razgrađuje na ugljikov dioksid, biomasu i vodu. Oksorazgradiva plastična ambalaža ne smatra se biorazgradivom.”.</p> <p>2. Prilog III. Direktivi 94/62/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u tablicama 1. i 2. redovi naslovljeni „Metal” svaki se zamjenjuju dvama redovima naslovljenima „Neobojeni metali” i „Aluminij”.</p> <p>(b)Tablica 2. mijenja se kako slijedi:</p> <p>i.u drugom stupcu, naslov „Tonaža potrošene ambalaže” zamjenjuje se naslovom „Tonaža ambalaže prvi put stavljene na tržište”;</p> <p>ii.u trećem stupcu, naslov „Oporabljena ambalaža” zamjenjuje se naslovom „Ponovno uporabljiva ambalaža”;</p> <p>iii.iza trećeg stupca, dodaje se sljedeće:</p> <p>„Ponovno uporabljiva ambalaža Tonaža Postotak”</p> <p>(c)u tablicama 3. i 4. redovi naslovljeni „Metalna ambalaža” svaki se zamjenjuju dvama redovima naslovljenima „Ambalaža od neobojenih metala” i</p>			
--	--	--	--

<p>„Aluminijska ambalaža”.</p> <p>3. U Direktivu 94/62/EZ dodaje se sljedeći prilog:</p> <p>„PRILOG IV.</p> <p>PLAN PROVEDBE KOJI SE PODNOSI U SKLADU S ČLANKOM 6. STAVKOM 1.A TOČKOM (D).</p> <p>Plan provedbe koji se podnosi u skladu s člankom 6. stavkom 1.a točkom (d) sadržava sljedeće:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. procjenu prijašnjih, trenutačnih ili predviđenih stopa recikliranja, odlaganja i drugih vrsta obrade ambalažnog otpada i tokova od kojih se sastoji; 2. procjenu provedbe planova gospodarenja otpadom i programa za sprečavanje nastanka otpada uspostavljenih u skladu s člancima 28. i 29. Direktive 2008/98/EZ; 3. razloge zbog kojih država članica smatra da relevantni cilj utvrđen u članku 6. stavku 1. točkama (g) i (i) možda neće moći ostvariti u roku zadanom u tom članku i procjenu produljenja vremena koje je potrebno za ostvarenje tog cilja; 4. mjere potrebne za ostvarenje ciljeva utvrđenih u članku 6. stavku 1. točkama (g) i (i) ove Direktive koje se primjenjuju na državu članicu tijekom produljenja vremena, uključujući odgovarajuće ekonomske instrumente i druge mjere za davanje poticaja za primjenu hijerarhije 			
---	--	--	--

<p>otpada iz članka 4. stavka 1. Direktive 2008/98/EZ i Priloga IV.a toj direktivi;</p> <p>5.raspored provedbe mjera utvrđenih u točki 4., utvrđivanje tijela nadležnog za njihovu provedbu i procjenu njihova pojedinačnog doprinosa ostvarenju ciljeva koji se primjenjuju u slučaju produljenja vremena;</p> <p>6.informacije o financiranju gospodarenja otpadom u skladu s načelom „onečišćivač plaća”;</p> <p>7.mjere za poboljšanje kvalitete podataka, prema potrebi, s ciljem boljeg planiranja i praćenja rezultata u području gospodarenja otpadom.”.</p>			
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (Tekst značajan za EGP)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o gospodarenju otpadom

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Ciljevi</p> <p>Ciljevi su ove Direktive spriječiti i smanjiti utjecaj određenih plastičnih proizvoda na okoliš, posebno vodeni okoliš, i na zdravlje ljudi te promicati prelazak na kružno gospodarstvo s inovativnim i održivim poslovnim modelima, proizvodima i materijalima te time ujedno doprinijeti učinkovitom funkcioniranju unutarnjeg tržišta.</p>	<p>članak 1.</p> <p>(4) Ovim Zakonom propisuju se mjere u svrhu sprečavanja i smanjenja utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš, posebno vodeni okoliš, i na zdravlje ljudi te promicanja prelaska na kružno gospodarstvo s inovativnim i održivim poslovnim modelima, proizvodima i materijalima te time ujedno doprinošenja učinkovitom funkcioniranju unutarnjeg tržišta.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na plastične proizvode za jednokratnu uporabu koji su navedeni u Prilogu, na proizvode od oksorazgradive plastike te na ribolovni alat koji sadržava plastiku.</p> <p>2. U slučaju sukoba između ove Direktive i direktive 94/62/EZ ili 2008/98/EZ prednost ima ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbom se propisuje opseg primjene direktive</p>

<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1.,„plastika” znači materijal koji se sastoji od polimera kako je definiran u članku 3. točki 5. Uredbe (EZ) br. 1907/2006, kojemu se mogu dodati aditivi ili druge tvari i koji može funkcionirati kao glavna strukturna komponenta konačnih proizvoda, uz iznimku prirodnih polimera koji nisu kemijski modificirani;</p> <p>2.,„plastični proizvod za jednokratnu uporabu” znači proizvod koji je u cijelosti ili djelomično izrađen od plastike te nije osmišljen, dizajniran ili stavljen na tržište tako da tijekom svojeg životnog vijeka podnese višekratna kruženja ili višekratne cikluse uporabe na način da se vrati proizvođaču na ponovno punjenje ili da se ponovno upotrijebi u istu svrhu u koju je osmišljen;</p> <p>3.,„oksozgradiva plastika” znači plastični materijali kojima su dodani aditivi koji oksidacijom dovode do fragmentacije plastičnog materijala u mikrofragmente ili do kemijske razgradnje;</p> <p>4.,„ribolovni alat” znači svaki predmet ili komad opreme koji se upotrebljava u ribolovu ili akvakulturi za traženje, hvatanje ili uzgoj morskih bioloških resursa ili koji pluta na površini mora i</p>	<p>članak 4. stavak 1.</p> <p>56. »plastika« je materijal koji se sastoji od polimera kako je određen člankom 3. točkom 5. Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L396, 30.12.2006.), koji može sadržavati aditive ili druge tvari i koji može funkcionirati kao glavna strukturna komponenta konačnog proizvoda, osim prirodnih polimera koji nisu kemijski modificirani</p> <p>55. »plastični proizvod za jednokratnu uporabu« je proizvod koji je u cijelosti ili djelomično izrađen od plastike te nije osmišljen, dizajniran ili stavljen na tržište tako da tijekom svojeg životnog vijeka podnese višekratno kruženje ili višekratne cikluse uporabe na način da se vrati proizvođaču proizvoda na ponovno punjenje ili da se ponovno</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu (03.06.2021)</p>
---	--	----------------------------	--

<p>upotrebljava se za privlačenje i hvatanje ili uzgoj takvih morskih bioloških resursa;</p> <p>5.,„otpadni ribolovni alat” znači svaki ribolovni alat koji je obuhvaćen definicijom otpada iz članka 3. točke 1. Direktive 2008/98/EZ, uključujući sve zasebne komponente, tvari i materijale koji su bili dio takvog ribolovnog alata u trenutku njegova odbacivanja ili su bili pričvršćeni na njega, među ostalim i kada je bio ostavljen ili izgubljen;</p> <p>6.,„stavljanje na tržište” znači prvo stavljanje proizvoda na raspolaganje na tržištu države članice;</p> <p>7.,„stavljanje na raspolaganje na tržištu” znači svaka isporuka proizvoda za distribuciju, potrošnju ili upotrebu na tržištu države članice u okviru trgovačke djelatnosti, s plaćanjem ili bez plaćanja;</p> <p>8.,„usklađena norma” znači usklađena norma kako je definirana u članku 2. točki 1. podtočki (c) Uredbe (EU) br. 1025/2012;</p> <p>9.,„otpad” znači otpad kako je definiran u članku 3. točki 1. Direktive 2008/98/EZ;</p> <p>10.,„program proširene odgovornosti proizvođača” znači program proširene odgovornosti proizvođača kako je definiran u članku 3. točki 21. Direktive 2008/98/EZ;</p> <p>11.,„proizvođač” znači:</p> <p>(a)svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u državi članici koja plastične proizvode za</p>	<p>uporabi u istu svrhu u koju je izvorno načinjen</p> <p>40. »oksozgradiva plastika« su plastični materijali kojima su dodani aditivi koji oksidacijom dovode do fragmentacije plastičnog materijala u mikrofragmente ili do kemijske razgradnje</p> <p>74. »ribolovni alat« je svaki predmet ili komad opreme koji se upotrebljava u ribolovu ili akvakulturi za traženje, hvatanje ili uzgoj morskih bioloških resursa ili koji pluta na površini mora i upotrebljava se za privlačenje i hvatanje ili uzgoj takvih morskih bioloških resursa</p> <p>52. »otpadni ribolovni alat« je svaki ribolovni alat koji je otpad, uključujući sve zasebne komponente, tvari i materijale koji su bili dio takvog ribolovnog alata u trenutku njegova odbacivanja ili su bili pričvršćeni na njega, među ostalim i kada je bio ostavljen ili izgubljen</p> <p>81. »stavljanje na tržište« je prvo stavljanje proizvoda na raspolaganje na tržištu Republike Hrvatske</p> <p>80. »stavljanje proizvoda na</p>		
--	---	--	--

<p>jednokratnu uporabu, napunjene plastične proizvode za jednokratnu uporabu ili ribolovni alat koji sadržava plastiku profesionalno proizvodi, puni, prodaje ili uvozi, bez obzira na korištenu prodajnu tehniku, među ostalim i putem ugovora na daljinu kako su definirani u članku 2. točki 7. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća (21), i stavlja ih na tržište te države članice, osim osoba koje obavljaju ribolovne aktivnosti kako su definirane u članku 4. točki 28. Uredbe (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (22); ili</p> <p>(b)svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u jednoj državi članici ili u trećoj zemlji koja plastične proizvode za jednokratnu uporabu, napunjene plastične proizvode za jednokratnu uporabu i ribolovni alat koji sadržava plastiku, putem ugovora na daljinu kako su definirani u članku 2. točki 7. Direktive 2011/83/EU, profesionalno izravno prodaje privatnim kućanstvima ili korisnicima koji nisu privatna kućanstva u drugoj državi članici, osim osoba koje obavljaju ribolovne aktivnosti kako su definirane u članku 4. točki 28. Uredbe (EU) br. 1380/2013;</p> <p>12.„skupljanje” znači skupljanje kako je definirano u članku 3. točki 10. Direktive</p>	<p>raspolaganje na tržištu« je svaka isporuka proizvoda za distribuciju, potrošnju ili upotrebu na tržištu Republike Hrvatske u okviru trgovačke djelatnosti, s plaćanjem ili bez plaćanja</p> <p>TOČKA 8. "USKLAĐENA NORMA" NIJE PRENESENA ZAKONOM</p> <p>48. »otpad« je svaka tvar ili predmet koje posjednik odbacuje, namjerava ili mora odbaciti</p> <p>79. »sustav proširene odgovornosti proizvođača« je skup mjera koje se poduzimaju u Republici Hrvatskoj kako bi se osiguralo da proizvođači proizvoda snose financijsku ili financijsku i organizacijsku odgovornost za fazu „otpad“ u životnom ciklusu proizvoda</p> <p>67. »proizvođač plastičnih proizvoda « je :</p> <p>- svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koja plastične proizvode za jednokratnu uporabu, napunjene plastične proizvode za jednokratnu uporabu ili ribolovni alat koji sadržava plastiku profesionalno proizvodi, puni, prodaje ili uvozi, bez obzira na korištenu prodajnu tehniku,</p>		
--	---	--	--

<p>2008/98/EZ;</p> <p>13. „odvojeno skupljanje” znači odvojeno skupljanje kako je definirano u članku 3. točki 11. Direktive 2008/98/EZ;</p> <p>14. „obrada” znači obrada kako je definirana u članku 3. točki 14. Direktive 2008/98/EZ;</p> <p>15. „ambalaža” znači ambalaža kako je definirana u članku 3. točki 1. Direktive 94/62/EZ;</p> <p>16. „biorazgradiva plastika” znači plastika koja se može fizički i biološki raspasti, tako da se na kraju razgradi na ugljikov dioksid (CO₂), biomasu i vodu i da se, u skladu s europskim normama za ambalažu, može oporabiti kompostiranjem i anaerobnom digestijom;</p> <p>17. „lučki uređaji za prihvat” znači lučki uređaji za prihvat kako su definirani u članku 2. točki (e) Direktive 2000/59/EZ;</p> <p>18. „duhanski proizvodi” znači duhanski proizvodi kako su definirani u članku 2. točki 4. Direktive 2014/40/EU.</p>	<p>među ostalim i putem ugovora na daljinu, kako je određen posebnim propisom koji uređuje prava potrošača, osim osoba koje obavljaju ribolovne aktivnosti kako su određene člankom 4. točkom 28. Uredbom (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage Uredaba (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ (SL L 354, 28.12.2013.) ili</p> <p>- svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u državi članici Europske unije ili u trećoj zemlji koja plastične proizvode za jednokratnu uporabu, napunjene plastične proizvode za jednokratnu uporabu i ribolovni alat koji sadržava plastiku, putem ugovora na daljinu kako je određen posebnim propisom koji uređuje prava, profesionalno izravno prodaje privatnim kućanstvima ili korisnicima koji nisu privatna kućanstva u drugoj državi članici Europske unije, osim osoba koje obavljaju ribolovne aktivnosti kako su određene člankom 4. točkom 28. Uredbom (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od</p>		
---	--	--	--

	<p>11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ (SL L 354, 28.12.2013.)</p> <p>74. »sakupljanje otpada« je prikupljanje otpada, uključujući prethodno razvrstavanje otpada i skladištenje otpada u svrhu prijevoza na obradu</p> <p>39. »odvojeno sakupljanje« je sakupljanje otpada na način da se otpad odvaja prema njegovoj vrsti i svojstvima kako bi se olakšala obrada i sačuvala vrijedna svojstva otpada</p> <p>37. »obrada otpada« je postupak oporabe ili zbrinjavanja, a uključuje i pripremu prije oporabe ili zbrinjavanja</p> <p>»ambalaža« je svaki proizvod, neovisno o vrsti materijala od kojega je izrađen, koji se koristi za držanje, zaštitu, rukovanje, isporuku i predstavljanje robe, od sirovina do gotovih proizvoda, od proizvođača do korisnika odnosno potrošača, te se ambalažom smatraju i nepovratni</p>		
--	--	--	--

	<p>predmeti namijenjeni za izradu ambalaže koja će se koristiti za navedene namjene kao i pomoćna sredstva za pakiranje, koja služe za omatanje ili povezivanje robe, pakiranje, nepropusno zatvaranje, pripremu za otpremu i označavanje robe, a sastoji se od: prodajne ambalaže, skupne ambalaže i transportne ambalaže</p> <p>4.»biorazgradiva plastika« je plastika koja se može fizikalno i biološki razgraditi, na način da se na kraju razgradnje nastane ugljikov dioksid (CO₂), biomasa i voda i da se, u skladu s europskim normama za ambalažu, može oporabiti kompostiranjem i anaerobnom digestijom</p> <p>TOČKA 17. "LUČKI UREĐAJ ZA PRIHVAT" NIJE PRENESEN ZAKONOM, jer se pitanje uređuje propisom iz područja pomorstva</p> <p>TOČKA 18. je prenesen člankom 4. stavkom 1. točkom 14.;</p> <p>14. »duhanski proizvodi« su „duhanski proizvodi“ kako su određeni posebnim propisom koji uređuje ograničavanje uporabe duhanskih i srodnih proizvoda</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Smanjenje potrošnje</p> <p>1. Države članice poduzimaju mjere potrebne za postizanje ambicioznog i trajnog smanjenja potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u dijelu A Priloga, u skladu s općim ciljevima politike Unije o otpadu, a posebno sprečavanjem nastanka otpada, kako bi se ostvario znatan preokret trendova rasta potrošnje. Tim se mjerama na državnom području države članice do 2026. u usporedbi s 2022. postiže mjerljivo kvantitativno smanjenje potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u dijelu A Priloga.</p> <p>Države članice do 3. srpnja 2021. pripremaju opis mjera koje su donijele na temelju prvog podstavka, taj opis dostavljaju Komisiji te ga stavljaju na raspolaganje javnosti. Države članice ugrađuju mjere utvrđene u tom opisu u planove ili programe navedene u članku 11. prilikom prvog sljedećeg ažuriranja tih planova ili programa u skladu s relevantnim zakonodavnim aktima Unije kojima se uređuju ti planovi ili programi, ili u bilo koje druge programe izrađene posebno u tu svrhu.</p> <p>Mjere mogu uključivati nacionalne ciljeve za smanjenje potrošnje, mjere kojima se osigurava da se na mjestu prodaje krajnjem potrošaču stave na raspolaganje alternative</p>	<p>Stavak 1. podstavak 1. je prenesen člankom 56.</p> <p>(3) Potrebno je postići mjerljivo kvantitativno smanjenje potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu iz Popisa A Dodatka III ovoga Zakona do 2026. godine u usporedbi s 2022. godinom.</p> <p>Podstavak 2. je prenesen člankom 180.</p> <p>...</p> <p>(4) Ministarstvo će do 3. srpnja 2021. godine pripremiti, dostaviti Europskoj komisiji i staviti na raspolaganje javnosti opis mjera za postizanje ambicioznog i trajnog smanjenja potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u Popisu A Dodatka III ovoga Zakona u skladu s općim ciljevima politike Unije o otpadu, a posebno sprečavanjem nastanka otpada, kako bi se ostvario znatan preokret trendova rasta potrošnje te postiglo mjerljivo kvantitativno smanjenje potrošnje tih proizvoda iz članka 56. stavka 3. ovoga Zakona.</p> <p>(5) Mjere za postizanje smanjenja potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu utvrđene temeljem ovog Zakona (i na temelju njega donesenih podzakonskih propisa) moraju biti sastavni dio</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu (03.06.2021)</p>
---	---	----------------------------	--

<p>plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu navedenima u dijelu A Priloga koje se mogu ponovno upotrijebiti, ekonomske instrumente poput instrumenata kojima se osigurava da se ti plastični proizvodi za jednokratnu uporabu ne daju besplatno krajnjem potrošaču na mjestu prodaje i sporazume iz članka 17. stavka 3. Države članice mogu uvesti tržišna ograničenja kojima se odstupa od članka 18. Direktive 94/62/EZ u svrhu sprečavanja odbacivanja takvih proizvoda u okoliš kao smeća, kako bi se osiguralo da ih se zamijeni alternativama koje se mogu ponovno upotrebljavati ili ne sadržavaju plastiku. Mjere se mogu razlikovati ovisno o utjecaju koji ti plastični proizvodi za jednokratnu uporabu imaju na okoliš tijekom svojeg životnog ciklusa, među ostalim kada ih se odbaci u okoliš kao smeće.</p> <p>Mjere donesene u skladu s ovim stavkom moraju biti proporcionalne i nediskriminirajuće. Države članice obavješćuju Komisiju o tim mjerama u skladu s Direktivom (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća (23) kada se to zahtijeva tom direktivom.</p> <p>Radi usklađivanja s prvim podstavkom ovog stavka svaka država članica prati plastične proizvode za jednokratnu uporabu navedene u dijelu A Priloga koji se stavljaju na tržište i poduzete mjere smanjenja te Komisiji podnosi izvješće o ostvarenom napretku u</p>	<p>planova ili programa mjera uspostavljenih u skladu s posebnim propisima u području zaštita voda, morskog okoliša i pomorstva, prilikom prvog sljedećeg ažuriranja tih planova ili programa</p> <p>Podstavci 3. i 4. su preneseni Dodatkom VI dijelom 1. SADRŽAJ PLANA GOSPODARENJA OTPADOM REPUBLIKE HRVATSKE točkom 16.</p> <p>16. proporcionalne i nediskriminirajuće mjere za postizanje smanjenja potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu, posebice proizvoda navedenih Popisom A Dodatka VI ovoga Zakona koje mogu uključivati nacionalne ciljeve za smanjenje potrošnje, mjere kojima se osigurava da se na mjestu prodaje krajnjem potrošaču stave na raspolaganje alternative plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu iz Popisa A Dodatka VI ovoga Zakona koje se mogu ponovno upotrijebiti, ekonomske instrumente poput instrumenata kojima se osigurava da se ti plastični proizvodi za jednokratnu uporabu ne daju besplatno krajnjem potrošaču na mjestu prodaje i sektorske sporazume, tržišna ograničenja</p>		
---	--	--	--

<p>skladu sa stavkom 2. ovog članka i člankom 13. stavkom 1., s ciljem uspostave obvezujućih kvantitativnih ciljeva Unije za smanjenje potrošnje.</p> <p>2. Komisija do 3. siječnja 2021. donosi provedbeni akt kojim se utvrđuje metodologija za izračun i provjeru ambicioznog i trajnog smanjenja potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u dijelu A Priloga. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.</p>	<p>kojima se odstupa od zabrane sprečavanja stavljanja na tržište ambalaže koja ispunjava zahtjeve posebnog propisa koji uređuje ambalažu i otpadnu ambalažu radi sprečavanja odbacivanja takvih proizvoda u okoliš kao otpada, kako bi se osiguralo da ih se zamijeni alternativama koje se mogu ponovno upotrebljavati ili ne sadržavaju plastiku, a mjere se mogu razlikovati ovisno o utjecaju koji ti plastični proizvodi za jednokratnu uporabu imaju na okoliš tijekom svojeg životnog ciklusa, među ostalim kada ih se odbaci u okoliš kao otpad</p> <p>Podstavak 5. u dijelu praćenja stavljanja na tržište prenesen je člankom 94.</p> <p>(9) Ministarstvo i nadležno tijelo putem RPPO prati količine proizvoda stavljenih na tržište radi ispunjenja ciljeva gospodarenja otpadom.</p> <p>Podstavak 5. u dijelu dostave izvješća EK prenesen je člankom 131.</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim</p>		
--	--	--	--

	<p>propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 3. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanim delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p> <p>OSTATAK ODREDBE ĆE SE PRENIJETI PRAVILNIKOM</p> <p>Stavak 2. nije potrebno prenositi jer propisuje obvezu komisije.</p>		
<p>Članak 5.</p> <p>Ograničenja u vezi sa stavljanjem na tržište</p> <p>Države članice zabranjuju stavljanje na tržište plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u dijelu B Priloga i proizvoda od oksorazgradive plastike.</p>	<p>članak 17.</p> <p>(1) Zabranjuje se stavljanje na tržište u Republici Hrvatskoj plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - koji su načinjeni od oksorazgradive plastike - koji su navedeni u Popisu B Dodatka III ovoga Zakona. 	U potpunosti preuzeto	
<p>Članak 6.</p> <p>Zahtjevi u pogledu proizvoda</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se plastični proizvodi za jednokratnu uporabu navedeni u dijelu C Priloga koji imaju čepove i poklopce izrađene od plastike mogu staviti na tržište samo ako ti čepovi i</p>	<p>Stavci 1. i 2. su preneseni člankom 17.</p> <p>(3) Na tržište u Republici Hrvatskoj dopušteno je staviti proizvod naveden Popisom C Dodatka III ovoga Zakona, koji ima čep ili poklopac izrađen od plastike, samo ako taj čep ili poklopac ostaje pričvršćen za spremnik tijekom faze</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>poklopci ostaju pričvršćeni za spremnike tijekom faze predviđene uporabe proizvoda.</p> <p>2. Za potrebe ovog članka ne smatra se da su metalni čepovi ili poklopci s plastičnim brtvama izrađeni od plastike.</p> <p>3. Komisija do 3. listopada 2019. zahtijeva od europskih organizacija za normizaciju da razviju usklađene norme u pogledu zahtjeva iz stavka 1. Tim se normama osobito odgovara na potrebu da se osigura potrebna čvrstoća, pouzdanost i sigurnost zatvarača spremnika za napitke, uključujući one za gazirana pića.</p> <p>4. Od datuma objave upućivanjâ na usklađene norme iz stavka 3. u Službenom listu Europske unije plastični proizvodi za jednokratnu uporabu iz stavka 1. koji su usklađeni s tim normama ili dijelovima tih normi smatraju se usklađenima sa zahtjevom utvrđenim u stavku 1.</p> <p>5. U pogledu boca za napitke navedenih u dijelu F Priloga svaka država članica osigurava da:</p> <p>(a) od 2025. boce za napitke navedene u dijelu F Priloga koje su proizvedene od polietilen-tereftalata kao glavne sastavnice („PET boce”) sadržavaju najmanje 25 % reciklirane plastike, izračunano kao prosjek za sve PET boce stavljene na tržište na državnom području</p>	<p>predviđene uporabe proizvoda, pri čemu se ne smatra da je metalni čep ili poklopac s plastičnom brtvom izrađen od plastike.</p> <p>Stavak 3. nije potrebno prenositi jer propisuje obvezu EK.</p> <p>Stavak 4. nije potrebno prenositi</p> <p>Stavak 5. podstavak 1. je prenesen člankom 56.</p> <p>(2) Boce za napitke navedene Popisom F Dodatka III ovoga Zakona:</p> <ul style="list-style-type: none"> - koje su načinjene od polietilen-tereftalata kao glavne sastavnice boce (PET boce), trebaju sadržavati najmanje 25% reciklirane plastike od 2025. godine, izračunano kao prosjek za sve PET boce stavljene na tržište u Republici Hrvatskoj i - trebaju sadržavati najmanje 30% reciklirane plastike od 2030. godine, izračunano kao prosjek za sve takve boce za napitke stavljene na tržište u Republici Hrvatskoj. <p>Podstavak 2. nije potrebno prenositi jer propisuje obvezu EK.</p>		
---	--	--	--

<p>te države članice; i</p> <p>(b)od 2030. boce za napitke navedene u dijelu F Priloga sadržavaju najmanje 30 % reciklirane plastike, izračunano kao prosjek za sve takve boce za napitke stavljene na tržište na državnom području te države članice.</p> <p>Komisija do 1. siječnja 2022. donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila za izračun i provjeru ciljeva utvrđenih u prvom podstavku ovog stavka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Zahtjevi u pogledu označivanja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da svaki plastični proizvod za jednokratnu uporabu naveden u dijelu D Priloga koji se stavlja na tržište bude na ambalaži ili na samom proizvodu označen vidljivom, čitljivom i neizbrisivom oznakom kojom se potrošače obavješćuje o sljedećim elementima:</p> <p>(a)odgovarajućim mogućnostima u pogledu gospodarenja otpadom za proizvod ili načinima zbrinjavanja otpada koje za taj proizvod treba izbjegavati, u skladu s hijerarhijom otpada; i</p> <p>(b)prisutnosti plastike u proizvodu te posljedičnom negativnom utjecaju koji na</p>	<p>Stavak 1. prenesen je člankom 93.</p> <p>(1) Proizvođač proizvoda koji stavlja na tržište Republike Hrvatske plastični proizvod za jednokratnu uporabu naveden u Popisu D Dodatka III ovoga Zakona, dužan je osigurati da taj proizvod ima oznaku na ambalaži ili na proizvodu.</p> <p>(2) Oznaka iz stavka 1. ovoga članka mora biti vidljiva, čitljiva i neizbrisiva.</p> <p>(3) Oznaka iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati obavijest potrošačima o gospodarenju otpadom od toga proizvoda ili o načinima na koje se može izbjeći zbrinjavanje otpada od toga proizvoda u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpada, te sadržaju plastike u</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>okoliš ima odbacivanje smeća ili drugo neodgovarajuće zbrinjavanje otpada od proizvoda.</p> <p>Usklađene specifikacije za oznaku utvrđuje Komisija u skladu sa stavkom 2.</p> <p>2. Komisija do 3. srpnja 2020. donosi provedbeni akt kojim se utvrđuju usklađene specifikacije za oznaku iz stavka 1. kojima se:</p> <p>(a) predviđa da se oznaka plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u točkama 1., 2. i 3. dijela D Priloga stavlja na prodajnu i skupnu ambalažu tih proizvoda. Ako se više prodajnih jedinica grupira u trenutku kupnje, svaka prodajna jedinica mora imati oznaku na ambalaži. Oznaka nije potrebna za ambalažu površine manje od 10 cm²;</p> <p>(b) predviđa da se oznaka plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u točki 4. dijela D Priloga stavlja na sam proizvod; i</p> <p>(c) uzimaju u obzir postojeći dobrovoljni sektorski pristupi i obraća posebna pozornost na potrebu za izbjegavanjem informacija kojima se potrošači dovode u zabludu.</p> <p>Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.</p>	<p>proizvodu i negativnim posljedicama odbacivanja otpada u okoliš ili drugog neodgovarajućeg zbrinjavanja otpada od toga proizvoda.</p> <p>Stavak 2. nije potrebno prenositi jer propisuje obvezu EK.</p> <p>Stavak 3. nije potrebno prenositi</p>		
--	---	--	--

<p>3. Odredbama ovog članka koje se odnose na duhanske proizvode dopunjuju se odredbe utvrđene u Direktivi 2014/40/EU.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Proširena odgovornost proizvođača</p> <p>1. Države članice osiguravaju da za sve plastične proizvode za jednokratnu uporabu navedene u dijelu E Priloga koji se stavljaju na tržište države članice budu uspostavljeni programi proširene odgovornosti proizvođača, u skladu s člancima 8. i 8.a Direktive 2008/98/EZ.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da proizvođači plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u odjeljku I. dijela E Priloga pokrivaju troškove u skladu s odredbama o proširenoj odgovornosti proizvođača iz direktiva 2008/98/EZ i 94/62/EZ te da, ako nisu već uključeni, pokrivaju sljedeće troškove:</p> <p>(a) troškove mjera za podizanje svijesti iz članka 10. ove Direktive u vezi s tim proizvodima;</p> <p>(b) troškove skupljanja otpada od tih proizvoda koji su odbačeni u javnim</p>	<p>Stavak 1. ČE SE PREUZETI PRAVILNICIMA O AMBALAŽI I PRAVILNIKOM O PLASTIČNIM PROIZVODIMA ZA JEDNOKRATNU UPORABU</p> <p>Stavci 2., 3. i 4. su preuzeti člankom 105.</p> <p>...</p> <p>(8) Iznimno od stavka 5. ovoga članka ukupna sredstva koja Fond prikupi naplatom naknade gospodarenja otpadom za stavljanje na tržište plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u točki I. Popisa E Dodatka III ovoga Zakona moraju biti dostatna za nadoknadu sljedećih troškova:</p> <p>1. mjera za podizanje svijesti iz članka 133. ovoga Zakona u vezi tih proizvoda</p> <p>2. sakupljanja otpada od tih proizvoda koji su odbačeni u komunalni otpad, uključujući troškove gradnje, održavanja i rada infrastrukture, te naknadnog</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o ribolovnim alatima koji sadrže plastiku (03.06.2021)</p>

<p>sustavima skupljanja otpada, uključujući infrastrukturu i njezino funkcioniranje, te naknadnog prijevoza i obrade tog otpada; i</p> <p>(c) troškove čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade tog smeća.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da proizvođači plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u odjeljcima II. i III. dijela E Priloga pokrivaju barem sljedeće troškove:</p> <p>(a) troškove mjera za podizanje svijesti iz članka 10. u vezi s tim proizvodima;</p> <p>(b) troškove čišćenja smeća od tih proizvoda i naknadnog prijevoza i obrade tog smeća; i</p> <p>(c) troškove prikupljanja podataka i izvješćivanja u skladu s člankom 8.a stavkom 1. točkom (c) Direktive 2008/98/EZ.</p> <p>U pogledu plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u odjeljku III. dijela E Priloga ovoj Direktivi države članice osiguravaju da proizvođači uz to pokrivaju i troškove skupljanja otpada od tih proizvoda koji su odbačeni u javnim sustavima skupljanja otpada, uključujući infrastrukturu i njezino funkcioniranje, te naknadnog prijevoza i obrade tog otpada. Ti troškovi mogu uključivati uspostavu posebne infrastrukture za skupljanje otpada</p>	<p>prijevoza i obrade otpada od tih proizvoda i</p> <p>3 uklanjanja otpada od tih proizvoda odbačenog u okoliš te troškove naknadnog prijevoza i obrade otpada od tih proizvoda.</p> <p>(9) Iznimno od stavka 5. ovoga članka ukupna sredstva koja Fond prikupi naplatom naknade gospodarenja otpadom za stavljanje na tržište plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u točki II. Popisa E Dodatka III ovoga Zakona moraju biti dostatna za nadoknadu sljedećih troškova:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mjera za podizanje svijesti iz članka 133. ovoga Zakona u vezi tih proizvoda 2. uklanjanja otpada od tih proizvoda odbačenog u okoliš te troškove naknadnog prijevoza i obrade otpada od tih proizvoda 3. prikupljanja podataka i izvješćivanja o stavljanju na tržište tih proizvoda, o sakupljanju i obradi otpada od tih proizvoda. <p>(10) Iznimno od stavka 5. ovoga članka ukupna sredstva koja Fond prikupi naplatom naknade gospodarenja otpadom za stavljanje na tržište plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u točki III. Popisa E Dodatka III ovoga Zakona moraju biti dostatna za</p>		
---	--	--	--

<p>od tih proizvoda, kao što su odgovarajući spremnici za otpad na mjestima na kojima se uobičajeno najviše smeća odbacuje u okoliš.</p> <p>4. Troškovi iz stavaka 2. i 3. koje treba pokriti ne smiju premašiti troškove koji su potrebni za isplativo pružanje usluga navedenih u tim stavcima i transparentno se utvrđuju među dotičnim akterima. Troškovi čišćenja smeća ograničeni su na aktivnosti koje provode tijela javne vlasti ili koje se provode u njihovo ime. Metodologija izračuna izrađuje se na način kojim se omogućuje da se troškovi čišćenja smeća utvrde na proporcionalan način. Kako bi se minimizirali administrativni troškovi, države članice mogu odrediti financijske doprinose za pokriće troškova čišćenja smeća utvrđivanjem odgovarajućih višegodišnjih fiksnih iznosa.</p> <p>Komisija uz savjetovanje s državama članicama objavljuje smjernice za kriterije u vezi s troškovima čišćenja smeća iz stavaka 2. i 3.</p> <p>5. Države članice jasno definiraju uloge i odgovornosti svih relevantnih uključenih aktera.</p> <p>Kad je riječ o ambalaži, te se uloge i odgovornosti definiraju u skladu s Direktivom 94/62/EZ.</p>	<p>nadoknadu sljedećih troškova:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mjera za podizanje svijesti iz članka 133. ovoga Zakona u vezi tih proizvoda 2. uklanjanja otpada od tih proizvoda odbačenog u okoliš te troškove naknadnog prijevoza i obrade otpada od tih proizvoda 3. prikupljanja podataka i izvješćivanja o stavljanju na tržište tih proizvoda, o sakupljanju i obradi otpada od tih proizvoda 4. troškova sakupljanja otpada od tih proizvoda koji su odbačeni u komunalni otpad uključujući troškove gradnje, održavanja i rada infrastrukture, te naknadnog prijevoza i obrade otpada od tih proizvoda. <p>Stavak 6. ĆE SE PREUZETI PRAVILNIKOM O AMBALAŽI I PRAVILNIKOM O PLASTIČNIM PROIZVODIMA ZA JEDNOKRATNU UPORABU</p> <p>Stavak 7. ĆE SE PREUZETI PRAVILNIKOM O PLASTIČNIM PROIZVODIMA ZA JEDNOKRATNU UPORABU</p> <p>Stavak 8. ĆE SE PREUZETI PRAVILNIKOM</p>		
---	---	--	--

<p>6. Svaka država članica dopušta proizvođačima s poslovnim nastanom u drugoj državi članici koji stavljaju proizvode na njezino tržište da imenuju pravnu ili fizičku osobu s poslovnim nastanom na njezinu državnom području kao ovlaštenog predstavnika za potrebe ispunjavanja obveza proizvođača u pogledu programâ proširene odgovornosti proizvođača na njezinu državnom području.</p> <p>7. Svaka država članica osigurava da proizvođač s poslovnim nastanom na njezinu državnom području koji prodaje plastične proizvode za jednokratnu uporabu navedene u dijelu E Priloga i ribolovni alat koji sadržava plastiku u drugoj državi članici u kojoj nema poslovni nastan imenuje ovlaštenog predstavnika u toj drugoj državi članici. Ovlašteni predstavnik jest osoba koja je odgovorna za ispunjavanje obveza tog proizvođača na temelju ove Direktive na državnom području te druge države članice.</p>	<p>O RIBOLOVNIM ALATIMA KOJI SADRŽE PLASTIKU</p> <p>Stavak 9. prenesen je člankom 105. ...</p> <p>(7) Iznimno od stavka 5. ovoga članka ukupna sredstva koja Fond prikupi naplatom naknade gospodarenja otpadom za stavljanje na tržište ribolovnog alata koji sadržava plastiku, moraju biti dostatna za nadoknadu sljedećih troškova:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. troškovi odvojenog skupljanja otpadnog ribolovnog alata koji sadrži plastiku i koji je isporučen odgovarajućim lučkim uređajima za prihvat otpada 2. troškovi naknadnog prijevoza i obrade otpadnog ribolovnog alata koji sadrži plastiku i 3. troškovi mjera za podizanje svijesti iz članka 133. ovoga Zakona. 		
<p>8. Države članice osiguravaju da za ribolovni alat koji sadržava plastiku i koji se stavlja na tržište države članice budu uspostavljeni programi proširene odgovornosti proizvođača, u skladu s člancima 8. i 8.a Direktive 2008/98/EZ.</p> <p>Države članice koje imaju morske vode kako</p>	<p>Stavak 1. ĆE SE PREUZETI PRAVILNIKOM O AMBALAŽI I PRAVILNIKOM O PLASTIČNIM PROIZVODIMA ZA JEDNOKRATNU UPORABU</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o ambalaži i otpadnoj ambalaži (26.04.2021)</p>

<p>su definirane u članku 3. točki 1. Direktive 2008/56/EZ uspostavljaju nacionalnu minimalnu godišnju stopu skupljanja otpadnog ribolovnog alata koji sadržava plastiku namijenjenu recikliranju.</p> <p>Države članice prate ribolovni alat koji sadržava plastiku stavljen na tržište države članice, kao i skupljeni otpadni ribolovni alat koji sadržava plastiku, te izvješćuju Komisiju u skladu s člankom 13. stavkom 1. ove Direktive, s ciljem utvrđivanja obvezujućih kvantitativnih ciljeva Unije za skupljanje.</p> <p>9. Kada je riječ o programima proširene odgovornosti proizvođača uspostavljenima u skladu sa stavkom 8. ovog članka, države članice osiguravaju da proizvođači ribolovnog alata koji sadržava plastiku pokrivaju troškove odvojenog skupljanja otpadnog ribolovnog alata koji sadržava plastiku i koji je isporučen primjerenim lučkim uređajima za prihvata u skladu s Direktivom (EU) 2019/883 ili drugim istovrijednim sustavima za skupljanje koji nisu obuhvaćeni područjem primjene te direktive, kao i troškove njegova naknadnog prijevoza i obrade. Proizvođači pokrivaju i troškove mjera za podizanje svijesti iz članka 10. koje se odnose na ribolovni alat koji sadržava plastiku.</p> <p>Zahtjevima utvrđenima u ovom stavku dopunjuju se zahtjevi koji se u pravu Unije o</p>	<p>Stavak 1. i stavak 6. ČE SE PREUZETI PRAVILNIKOM O AMBALAŽI I PRAVILNIKOM O PLASTIČNIM PROIZVODIMA ZA JEDNOKRATNU UPORABU</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu (03.06.2021)</p>
---	--	----------------------------	--

<p>lučkim uređajima za prihvat primjenjuju na otpad s ribarskih plovila.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje tehničke mjere utvrđene u Uredbi Vijeća (EZ) br. 850/98 (24), Komisija od europskih organizacija za normizaciju zahtijeva da razviju usklađene norme u vezi s kružnim dizajnom ribolovnog alata kako bi se potaknula priprema za ponovnu uporabu alata i olakšala mogućnost njegova recikliranja na kraju životnog vijeka.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Odvojeno skupljanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale odvojeno skupljanje radi recikliranja:</p> <p>(a) do 2025. 77 %, izraženo u masi, otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u dijelu F Priloga koji su u određenoj godini stavljeni na tržište;</p> <p>(b) do 2029. 90 %, izraženo u masi, otpadnih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u dijelu F Priloga koji su u određenoj godini stavljeni na tržište.</p> <p>Plastični proizvodi za jednokratnu uporabu navedeni u dijelu F Priloga stavljeni na tržište u državi članici mogu se smatrati jednakima količini otpada koji nastaje od</p>	<p>Stavak 1. podstavak 1. i 2. su preneseni člankom 56.:</p> <p>(1) Odvojeno se moraju sakupiti, radi recikliranja, slijedeće maseni udjeli plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu iz Popisa F Dodatka III ovoga Zakona, stavljenih na tržište u godini dana:</p> <p>- 77 % masenog udjela proizvoda stavljenih na tržište u godini dana, do 2025. godine i</p> <p>- 90 % mase udjela proizvoda stavljenih na tržište u godini dana, do 2029. godine.</p> <p>Stavci 2. i 3. se ne prenose.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>takvih proizvoda, uključujući smeće koje se odbacuje u okoliš, u istoj godini u toj državi članici.</p> <p>Da bi ostvarile taj cilj, države članice mogu, među ostalim:</p> <p>(a) uspostaviti programe povrata pologa; (b) utvrditi ciljeve za odvojeno skupljanje za relevantne programe proširene odgovornosti proizvođača.</p> <p>Prvi podstavak primjenjuje se ne dovodeći u pitanje članak 10. stavak 3. točku (a) Direktive 2008/98/EZ.</p> <p>2. Komisija olakšava razmjenu informacija i najboljih praksi među državama članicama o odgovarajućim mjerama za postizanje ciljeva utvrđenih u stavku 1., među ostalim o programima povrata pologa. Komisija stavlja rezultate te razmjene informacija i najboljih praksi na raspolaganje javnosti.</p> <p>3. Komisija do 3. srpnja 2020. donosi provedbeni akt kojim se utvrđuje metodologija za izračun i provjeru ciljeva za odvojeno skupljanje utvrđenih u stavku 1. ovog članka. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 10.</p> <p>Mjere za podizanje svijesti</p> <p>Države članice poduzimaju mjere za obavješćivanje potrošača i poticanje odgovornog ponašanja potrošača kako bi se postiglo smanjenje odbacivanja smeća od proizvoda obuhvaćenih ovom Direktivom u okoliš te poduzimaju mjere za obavješćivanje potrošača plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u dijelu G Priloga i korisnika ribolovnog alata koji sadržava plastiku o sljedećem:</p> <p>(a)dostupnosti alternativa koje se mogu ponovno upotrijebiti, sustavima za ponovnu uporabu i mogućnostima u pogledu gospodarenja otpadom za te plastične proizvode za jednokratnu uporabu i ribolovni alat koji sadržava plastiku, kao i o najboljim praksama dobroga gospodarenja otpadom koje se primjenjuju u skladu s člankom 13. Direktive 2008/98/EZ;</p> <p>(b)posljedicama koje za okoliš, a posebno morski okoliš ima odbacivanje smeća u okoliš i drugo neodgovarajuće zbrinjavanje otpada od tih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu i ribolovnog alata koji sadržava plastiku;</p> <p>(c)posljedicama koje neodgovarajuće zbrinjavanje otpada od tih plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu ima za kanalizacijsku mrežu.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu (03.06.2021)
---	--	---------------	---

<p>Članak 11.</p> <p>Koordiniranje mjera</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 4. stavak 1. prvi podstavak ove Direktive, svaka država članica osigurava da mjere koje poduzima za prenošenje i provedbu ove Direktive budu sastavni dio njezinih programa mjera uspostavljenih u skladu s člankom 13. Direktive 2008/56/EZ za one države članice koje imaju morske vode, programa mjera uspostavljenih u skladu s člankom 11. Direktive 2000/60/EZ, planova gospodarenja otpadom i programa za sprečavanje nastanka otpada uspostavljenih u skladu s člancima 28. i 29. Direktive 2008/98/EZ te planova prihvata otpada i rukovanja otpadom uspostavljenih u skladu s Direktivom (EU) 2019/883, te da te mjere budu usklađene s tim programima i planovima.</p> <p>Mjere koje države članice poduzimaju za prenošenje i provedbu članaka od 4. do 9. ove Direktive moraju biti usklađene s pravom Unije u području hrane kako bi se osiguralo da higijena i sigurnost hrane ne budu dovedene u pitanje. Kada je riječ o materijalima koji dolaze u dodir s hranom, države članice potiču uporabu, kada je to moguće, održivih alternativa plastici za jednokratnu uporabu.</p>	<p>Dodatak VI</p> <p>1. SADRŽAJ PLANA GOSPODARENJA OTPADOM REPUBLIKE HRVATSKE</p> <p>Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske iz članka 104. ovoga Zakona sadrži:</p> <p>...</p> <p>18. Program sprječavanja nastanka otpada, koji sadrži ciljeve, opis postojećih mjera sprječavanja nastanka otpada, njihov doprinos sprječavanju nastanka otpada, te mjere sprječavanja nastanka otpada kojima se:</p> <p>...</p> <p>n) razvijaju kvalitativni i kvantitativni pokazatelji i ciljne vrijednosti pokazatelja, posebice u vezi proizvedenih količina otpada i</p> <p>o) postiže smanjenje potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu.</p> <p>Članak 99.</p> <p>(1) Ministarstvo i Fond, u skladu s posebnim propisima koji uređuje državne potpore, potiče sprečavanje nastanka otpada i gospodarenje otpadom, a posebice slijedeće aktivnosti:</p> <p>...</p> <p>21. uporabu zamjenskih materijala za proizvode koji dolaze u dodir s</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

	<p>hranom, u okolnostima kada je to moguće, umjesto plastike za jednokratnu uporabu</p> <p>Članak 180.</p> <p>...</p> <p>(5) Mjere za postizanje smanjenja potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu utvrđene temeljem ovog Zakona (i na temelju njega donesenih podzakonskih propisa) moraju biti sastavni dio planova ili programa mjera uspostavljenih u skladu s posebnim propisima u području zaštita voda, morskog okoliša i pomorstva, prilikom prvog sljedećeg ažuriranja tih planova ili programa</p>		
<p>Članak 12.</p> <p>Specifikacije i smjernice za plastične proizvode za jednokratnu uporabu</p> <p>Kako bi se utvrdilo treba li spremnik za hranu smatrati plastičnim proizvodom za jednokratnu uporabu za potrebe ove Direktive, odlučujuću ulogu uz kriterije za spremnike za hranu koji su navedeni u Prilogu ima tendencija njegova odbacivanja u okoliš kao smeća zbog volumena ili veličine, posebno spremnika za pojedinačne porcije.</p>	<p>Stavak 1. je prenesen Dodatkom III</p> <p>Kako bi se utvrdilo treba li spremnik za hranu smatrati plastičnim proizvodom za jednokratnu uporabu, odlučujuću ulogu uz kriterije za spremnike za hranu koji su navedeni u ovom Dodatku ima tendencija njegova odbacivanja u okoliš kao smeća zbog volumena ili veličine, posebno spremnika za pojedinačne porcije, a primjenjuju se primjeri i smjernice Europske komisije što treba smatrati plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Komisija do 3. srpnja 2020. objavljuje smjernice, uz savjetovanje s državama članicama, koje prema potrebi uključuju primjere onoga što treba smatrati plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu za potrebe ove Direktive.</p>	<p>za potrebe Direktive (EU) 2019/904.</p>		
<p>Članak 13.</p> <p>Sustavi obavješćivanja i izvješćivanje</p> <p>1. Države članice za svaku kalendarsku godinu Komisiju izvješćuju o sljedećem:</p> <p>(a) podacima o plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu navedenima u dijelu A Priloga koji su stavljeni na tržište države članice svake godine, kako bi se dokazalo smanjenje potrošnje u skladu s člankom 4. stavkom 1.;</p> <p>(b) informacijama o mjerama koje je država članica poduzela za potrebe članka 4. stavka 1.;</p> <p>(c) podacima o plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu navedenima u dijelu F Priloga koji su odvojeno skupljeni u državi članici svake godine, kako bi se dokazalo postizanje ciljeva za odvojeno skupljanje u skladu s člankom 9. stavkom 1.;</p> <p>(d) podacima o ribolovnom alatu koji sadržava plastiku i koji je stavljen na tržište te o skupljenom otpadnom</p>	<p>nadležnost za izvješćivanje je određena u čl.131. st. 2. i 3.</p> <p>...</p> <p>(2) Ministarstvo provodi koordinaciju izvješćivanja i izvješćivanje gospodarenju otpadom, o provedbi ciljeva, dostavlja prateće podatke te izvješća o provjeri kvalitete podataka, sukladno međunarodnim propisima i propisima Europske unije iz područja gospodarenja otpadom.</p> <p>(3) Prikupljanje, provjera i obrada podataka te izračun ciljeva za potrebe izvješćivanja prema stavku 3. ovoga članka provodi se u skladu s metodologijama propisanima delegiranim i provedbenim aktima te ostalim smjernicama tijela (EK / Eurostat), te na način i u rokovima utvrđenima za svaku pojedinu izvještajnu obvezu.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu (03.06.2021)</p>

<p>ribolovnom alatu u državi članici svake godine;</p> <p>(e)informacijama o sadržaju recikliranog materijala u bocama za napitke navedenima u dijelu F Priloga kako bi se dokazalo postizanje ciljeva utvrđenih u članku 6. stavku 5.; i</p> <p>(f)podacima o otpadu nastalom nakon potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u odjeljku III. dijela E Priloga koji je skupljen u skladu s člankom 8. stavkom 3.</p> <p>Države članice navedene podatke i informacije dostavljaju Komisiji elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju su prikupljeni. Podaci i informacije dostavljaju se u formatu koji utvrdi Komisija u skladu sa stavkom 4. ovog članka.</p> <p>Prvo izvještajno razdoblje je kalendarska godina 2022., uz iznimku prvog podstavka točaka (e) i (f), za koje je prvo izvještajno razdoblje kalendarska godina 2023.</p> <p>2. Podacima i informacijama koje države članice dostavljaju u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o provjeri kvalitete. Podaci i informacije dostavljaju se u formatu koji utvrdi Komisija u skladu sa stavkom 4.</p> <p>3. Komisija pregledava podatke i informacije dostavljene u skladu s ovim člankom i objavljuje izvješće o rezultatima</p>			
---	--	--	--

<p>tog pregleda. U tom se izvješću ocjenjuje organizacija prikupljanja podataka i informacija, izvori podataka i informacija i metodologija primijenjena u državama članicama, kao i cjelovitost, pouzdanost, pravodobnost i dosljednost tih podataka i informacija. Ocjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se sastavlja nakon što države članice prvi put dostave podatke i informacije, a zatim u razmacima predviđenima u članku 12. stavku 3.c Direktive 94/62/EZ.</p> <p>4. Komisija do 3. siječnja 2021. donosi provedbene akte kojima se utvrđuje format za dostavljanje podataka i informacija u skladu sa stavkom 1. točkama (a) i (b) te stavkom 2. ovog članka.</p> <p>Komisija do 3. srpnja 2020. donosi provedbene akte kojima se utvrđuje format za dostavljanje podataka u skladu sa stavkom 1. točkama (c) i (d) te stavkom 2. ovog članka.</p> <p>Komisija do 1. siječnja 2022. donosi provedbene akte kojima se utvrđuje format za dostavljanje podataka i informacija u skladu sa stavkom 1. točkama (e) i (f) te stavkom 2. ovog članka.</p> <p>Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2. Uzima se u obzir format osmišljen u skladu s člankom 12. Direktive 94/62/EZ.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 14.</p> <p>Sankcije</p> <p>Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice do 3. srpnja 2021. obavješćuju Komisiju o tim pravilima i tim mjerama te je obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.</p>	<p>Članak 164.</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba koja:</p> <p>...</p> <p>64. je proizvođač proizvoda koji je stavio na tržište Republike Hrvatske plastični proizvod za jednokratnu uporabu naveden u Popisu D Dodatka III ovoga Zakona, i nije osigurao da taj proizvod ima oznaku na ambalaži ili na proizvodu (članak 93. stavak 1.)</p> <p>65. je proizvođač proizvoda koji je stavio na tržište Republike Hrvatske plastični proizvod za jednokratnu uporabu naveden u Popisu D Dodatka III ovoga Zakona, i nije osigurao da je oznaka iz članka 93. stavka 1. vidljiva, čitljiva ili neizbrisiva (članak 93. stavak 2.)</p> <p>66. je proizvođač proizvoda koji je stavio na tržište Republike Hrvatske plastični proizvod za jednokratnu uporabu naveden u Popisu D Dodatka III ovoga Zakona, nije</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>osigurao da oznaka iz članka 93. stavka 1. sadrži obavijest potrošačima o gospodarenju otpadom od toga proizvoda ili o načinima na koje se može izbjeći zbrinjavanje otpada od toga proizvoda u skladu s redom prvenstva gospodarenja otpada, te sadržaju plastike u proizvodu i negativnim posljedicama odbacivanja otpada u okoliš ili drugog neodgovarajuće zbrinjavanja otpada od toga proizvoda (članak 93. stavak 3.)</p> <p>...</p> <p>(2) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 1000,00 do 10.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(3) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 1000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba - obrtnik.</p> <p>(4) Za radnju iz stavka 1. točaka 2., 3., 4., 5., 6., 7., 10., 11., 41., 42., 43., 44., 45., 46., 47., 61., 68., 69. i 70. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 1000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba.</p> <p>Članak 165. stavak 1.</p> <p>29. je proizvođač proizvoda i nije osigurao da proizvod kojega stavlja na tržište Republike Hrvatske</p>		
--	---	--	--

	<p>udovoljava uvjetima za tu vrstu proizvoda (članak 91. stavak 1. točka 1.)</p> <p>30. je proizvođač proizvoda i nema potvrdu o izvršenju članka 91. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona (članak 91. stavak 1. točka 2.)</p> <p>31. je proizvođač proizvoda i ne osigura da proizvod kojega stavlja na tržište Republike Hrvatske sadrži propisanu oznaku i podatke (članak 91. stavak 1. točka 3.)</p> <p>32. je proizvođač proizvoda i nema točnu i potpunu propisanu evidenciju o proizvodima koje stavlja na tržište Republike Hrvatske (članak 91. stavak 1. točka 4.)</p> <p>33. je proizvođač proizvoda i nije nadležnim tijelima dostavio propisane podatke o proizvodima koje stavlja na tržište Republike Hrvatske (članak 91. stavak 1. točka 5.)</p> <p>34. je proizvođač proizvoda i nije predao nadležnom tijelu dokaze o ispunjenju zahtjeva iz članka 91. stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga Zakona na zahtjev nadležnog tijela (članak 91. stavak 1. točka 6.)</p> <p>35. je proizvođač proizvoda i nije osigurao da se u prodajnom prostoru nalaze propisane obavijesti (članak 91. stavak 1. točka 7.)</p> <p>36. je proizvođač proizvođač</p>		
--	---	--	--

<p>proizvoda i nije, a bio je obvezan, preuzeo rabljeni proizvod ili nije osigurao preuzimanje otpada koji nastaje od uporabe proizvoda ili nije osigurao provedbu usluga gospodarenja otpadom ili nije osigurao javno dostupne informacije o mjeri u kojoj se proizvod može ponovno uporabiti i reciklirati ili nije označio proizvod odnosno ambalažu i priložio uputu ili se nije registrirao i dostavio podatke u Registar proizvođača s proširenom odgovornosti (članak 92. stavak 1.).</p> <p>(2) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 5000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(3) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 5000,00 do 50.000,00 kuna fizička osoba - obrtnik.</p> <p>(4) Za radnju iz stavka 1. točaka 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 16., 17. i 18. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 5000,00 do 50.000,00 kuna fizička osoba.</p> <p>Članak 167.</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 200.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba koja:</p>		
--	--	--

	<p>1. je stavila na tržište u Republici Hrvatskoj proizvod naveden Popisom C Dodatka III ovoga Zakona, koji ima čep ili poklopac izrađan od plastike, a taj čep ili poklopac ne ostaje pričvršćen za spremnik tijekom faze predviđene uporabe proizvoda, pri čemu se ne smatra da je metalni čep ili poklopac s plastičnom brtvom izrađen od plastike (članak 17. stavak 3.)</p> <p>...</p> <p>(2) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 10.000,00 do 100.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(3) Za radnju iz stavka 1. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 10.000,00 do 100.000,00 kuna fizička osoba - obrtnik.</p> <p>(4) Za radnju iz stavka 1. točaka 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 18., 19. i 21. ovoga članka kazniti će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu 10.000,00 do 100.000,00 kuna fizička osoba.</p> <p>Pitanje izvješćivanja EK je preneseno člankom 131.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 15.</p> <p>Evaluacija i preispitivanje</p> <p>1. Komisija provodi evaluaciju ove Direktive do 3. srpnja 2027. Evaluacija se temelji na informacijama dostupnima u skladu s člankom 13. Države članice dostavljaju Komisiji sve dodatne informacije koje su potrebne u svrhu evaluacije i pripreme izvješća iz stavka 2. ovog članka.</p> <p>2. Komisija Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru podnosi izvješće o glavnim nalazima evaluacije provedene u skladu sa stavkom 1. Izvješću se prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog. Tim se prijedlogom, prema potrebi, utvrđuju obvezujući kvantitativni ciljevi za smanjenje potrošnje i obvezujuće stope skupljanja za otpadni ribolovni alat.</p> <p>3. Izvješće sadržava:</p> <p>(a) procjenu potrebe za preispitivanjem Priloga u kojem su navedeni plastični proizvodi za jednokratnu uporabu, među ostalim u pogledu čepova i poklopaca izrađenih od plastike koji se upotrebljavaju za staklene i metalne spremnike za napitke;</p> <p>(b) studiju izvedivosti uspostave obvezujućih stopa skupljanja za otpadni ribolovni alat i obvezujućih kvantitativnih ciljeva Unije</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak propisuje obveze EK.</p>
---	--	----------------------------------	------------------------------------

<p>za smanjenje potrošnje, posebno, plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u dijelu A Priloga, uzimajući u obzir razine potrošnje i već postignuta smanjenja u državama članicama;</p> <p>(c) procjenu promjena do kojih je došlo u vezi s materijalima koji se upotrebljavaju u plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu koji su obuhvaćeni ovom Direktivom, kao i novih obrazaca potrošnje i poslovnih modela koji se temelje na alternativama koje se mogu ponovno upotrijebiti; kad god je to moguće, to uključuje analizu cijelog životnog ciklusa kako bi se procijenio učinak takvih proizvoda i njihovih alternativa na okoliš; i</p> <p>(d) procjenu znanstvenog i tehničkog napretka u pogledu kriterija ili norme za biorazgradivost u morskom okolišu primjenjivih na plastične proizvode za jednokratnu uporabu u okviru područja primjene ove Direktive i njihove zamjenske proizvode za jednokratnu uporabu, kojima se osigurava potpuna razgradnja na ugljikov dioksid (CO₂), biomasu i vodu u razdoblju koje je dovoljno kratko da plastika ne bude štetna za morske organizme i da ne dođe do njezina nagomilavanja u okolišu.</p> <p>4. U okviru evaluacije provedene u skladu sa stavkom 1. Komisija preispituje mjere</p>			
---	--	--	--

<p>poduzete na temelju ove Direktive u pogledu plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u odjeljku III. dijela E Priloga te podnosi izvješće o glavnim nalazima. U tom se izvješću također razmatraju mogućnosti za obvezujuće mjere za smanjenje otpada nastalog nakon potrošnje plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u odjeljku III. dijela E Priloga, uključujući mogućnost utvrđivanja obvezujućih stopa skupljanja za taj otpad koji nastaje nakon potrošnje. Izvješću se prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Postupak odbora</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor osnovan člankom 39. Direktive 2008/98/EZ. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.</p> <p>2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.</p> <p>Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak propisuje obveze EK.</p>

<p>Članak 17.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 3. srpnja 2021. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Međutim, države članice primjenjuju odredbe potrebne radi usklađivanja s:</p> <ul style="list-style-type: none"> — člankom 5. od 3. srpnja 2021., —člankom 6. stavkom 1. od 3. srpnja 2024., —člankom 7. stavkom 1. od 3. srpnja 2021., —člankom 8. najkasnije 31. prosinca 2024., ali u vezi s programima proširene odgovornosti proizvođača uspostavljenima prije 4. srpnja 2018. te u vezi s plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu navedenima u odjeljku III. dijela E Priloga najkasnije 5. siječnja 2023. <p>Kada države članice donose odredbe iz ovog stavka, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova</p>	<p>Stavak 1. je prenesen člankom 190. Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 17. stavka 1. ovoga Zakona i članka 93. stavka 1. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 3. srpnja 2021. godine, članka 17. stavka 2. ovoga Zakona koji stupa na snagu 1. siječnja 2022. godine i članka 17. stavka 3. ovoga Zakona koji stupa na snagu 3. srpnja 2024. godine.</p> <p>Stavak 3. nije potrebno prenositi.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>Direktiva.</p> <p>3. Pod uvjetom da su postignuti ciljevi u području gospodarenja otpadom utvrđeni u člancima 4. i 8., države članice mogu prenijeti odredbe iz članka 4. stavka 1. i članka 8. stavaka 1. i 8., osim u pogledu plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu navedenih u odjeljku III. dijelu E Priloga, putem sporazumâ između nadležnih tijela i dotičnih gospodarskih sektora.</p> <p>Ti sporazumi moraju ispunjavati sljedeće zahtjeve:</p> <p>(a) izvršivi su;</p> <p>(b) u njima su navedeni ciljevi s odgovarajućim rokovima;</p> <p>(c) objavljeni su u nacionalnom službenom listu ili nekom službenom dokumentu koji je jednako dostupan javnosti i dostavljeni su Komisiji;</p> <p>(d) rezultati postignuti na temelju sporazuma redovito se prate, o njima se izvješćuju nadležna tijela i Komisija te se stavljaju na raspolaganje javnosti pod uvjetima utvrđenima u sporazumu;</p> <p>(e) nadležna tijela osiguravaju provjeravanje napretka postignutog na temelju sporazuma; i</p> <p>(f) u slučajevima neusklađenosti sa sporazumom države članice provode odgovarajuće odredbe ove Direktive putem zakonodavnih, regulatornih ili upravnih mjera.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 18.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje.</p>
<p>Članak 19.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno propisivanje obveza.</p>
<p>PRILOG</p> <p>DIO A</p> <p>Plastični proizvodi za jednokratnu uporabu obuhvaćeni člankom 4. o smanjenju potrošnje</p> <p>1. Čaše za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce;</p> <p>2. Spremnici za hranu, tj. posude kao što su kutije, s poklopcem ili bez njega, koji se upotrebljavaju za držanje hrane:</p> <p>(a) koja je namijenjena neposrednoj konzumaciji na licu mjesta ili kasnije;</p> <p>(b) koja se obično konzumira iz posude; i</p> <p>(c) koja je spremna za konzumaciju bez ikakve daljnje pripreme, primjerice</p>	<p>Prilog je prenesen Dodatkom III NECJELOVITI POPISI PLASTIČNIH PROIZVODA ZA JEDNOKRATNU UPORABU</p> <p>Kako bi se utvrdilo treba li spremnik za hranu smatrati plastičnim proizvodom za jednokratnu uporabu, odlučujuću ulogu uz kriterije za spremnike za hranu koji su navedeni u ovom Dodatku ima tendencija njegova odbacivanja u okoliš kao smeća zbog volumena ili veličine, posebno spremnika za pojedinačne porcije, a primjenjuju se primjeri i smjernice Europske komisije što treba smatrati plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>pečenja, kuhanja ili zagrijavanja, uključujući spremnike za hranu koji se upotrebljavaju za brzu hranu ili druge obroke spremne za neposrednu konzumaciju, osim spremnika za napitke, tanjura te vrećica i omota koji sadržavaju hranu.</p> <p>DIO B</p> <p>Plastični proizvodi za jednokratnu uporabu obuhvaćeni člankom 5. o ograničenjima u vezi sa stavljanjem na tržište</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Štapići za uši, osim ako su obuhvaćeni područjem primjene Direktive Vijeća 90/385/EEZ (1) ili Direktive Vijeća 93/42/EEZ (2); 2. Pribor za jelo (vilice, noževi, žlice, štapići za jelo); 3. Tanjuri; 4. Slamke, osim ako su obuhvaćene područjem primjene Direktive 90/385/EEZ ili Direktive 93/42/EEZ; 5. Štapići za miješanje napitaka; 6. Štapići namijenjeni pričvršćivanju na balone i njihovu pridržavanju, osim balona za industrijske ili druge profesionalne namjene i uporabe koji se ne dijele potrošačima, uključujući mehanizme takvih štapića; 7. Spremnici za hranu izrađeni od ekspaniranog polistirena, tj. posude kao što su kutije, s poklopcem ili bez njega, 	<p>za potrebe Direktive (EU) 2019/904.</p> <p>POPIS A</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. čaše za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce 2. spremnici za hranu, tj. posude kao što su kutije, s poklopcem ili bez njega, koji se upotrebljavaju za držanje hrane <ol style="list-style-type: none"> (a) koja je namijenjena neposrednoj konzumaciji na licu mjesta ili kasnije (b) koja se obično konzumira iz posude i (c) koja je spremna za konzumaciju bez ikakve daljnje pripreme, primjerice pečenja, kuhanja ili zagrijavanja <p>uključujući spremnike za hranu koji se upotrebljavaju za brzu hranu ili druge obroke spremne za neposrednu konzumaciju, osim spremnika za napitke, tanjura te vrećica i omota koji sadržavaju hranu.</p> <p>POPIS B</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. štapići za uši, osim štapića za uši na koje se odnosi posebni propis koji uređuje medicinske proizvode odnosno posebni propis koji uređuje bitne zahtjeve, razvrstavanje, upis proizvođača u očevidnik proizvođača, upis medicinskih proizvoda u očevidnik medicinskih proizvoda te ocjenjivanje sukladnosti medicinskih proizvoda 		
--	---	--	--

<p>koji se upotrebljavaju za držanje hrane: (a)koja je namijenjena neposrednoj konzumaciji na licu mjesta ili kasnije; (b)koja se obično konzumira iz posude; i (c)koja je spremna za konzumaciju bez ikakve daljnje pripreme, primjerice pečenja, kuhanja ili zagrijavanja,</p> <p>uključujući spremnike za hranu koji se upotrebljavaju za brzu hranu ili druge obroke spremne za neposrednu konzumaciju, osim spremnika za napitke, tanjura te vrećica i omota koji sadržavaju hranu;</p> <p>8.Spremnici za napitke izrađeni od ekspaniranog polistirena, uključujući njihove čepove i poklopce;</p> <p>9.Čaše za napitke izrađene od ekspaniranog polistirena, uključujući njihove čepove i poklopce.</p> <p>DIO C</p> <p>Plastični proizvodi za jednokratnu uporabu obuhvaćeni člankom 6. stavcima od 1. do 4. o zahtjevima u pogledu proizvoda</p> <p>Spremnici za napitke zapremine do tri litre, tj. posude za tekućine, kao što su boce za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, te višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, ali ne i:</p> <p>(a)staklene ili metalne spremnike za napitke</p>	<p>2. pribor za jelo (vilice, noževi, žlice, štapići za jelo)</p> <p>3. tanjuri</p> <p>4. slamke, osim slamki na koje se odnosi posebni propis koji uređuje medicinske proizvode odnosno posebni propis koji uređuje bitne zahtjeve, razvrstavanje, upis proizvođača u očevidnik proizvođača, upis medicinskih proizvoda u očevidnik medicinskih proizvoda te ocjenjivanje sukladnosti medicinskih proizvoda</p> <p>5. štapići za miješanje napitaka</p> <p>6. štapići namijenjeni pričvršćivanju na balone i njihovu pridržavanju, osim balona za industrijske ili druge profesionalne namjene i uporabe koji se ne dijele potrošačima, uključujući mehanizme takvih štapića</p> <p>7. spremnici za hranu izrađeni od ekspaniranog polistirena, tj. posude kao što su kutije, s poklopcem ili bez njega, koji se upotrebljavaju za držanje hrane: (a) koja je namijenjena neposrednoj konzumaciji na licu mjesta ili kasnije; (b) koja se obično konzumira iz posude; i (c) koja je spremna za konzumaciju bez ikakve daljnje pripreme, primjerice pečenja, kuhanja ili</p>		
---	---	--	--

<p>s čepovima i poklopcima od plastike; (b)spremnike za napitke koji su namijenjeni i koji se upotrebljavaju za hranu za posebne medicinske potrebe, kako je definirana u članku 2. točki (g) Uredbe (EU) br. 609/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (3), koja je u tekućem stanju.</p> <p>DIO D</p> <p>Plastični proizvodi za jednokratnu uporabu obuhvaćeni člankom 7. o zahtjevima u pogledu označivanja</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone; 2.Vlažne maramice, tj. prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu; 3.Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima; 4. Čaše za napitke. <p>DIO E</p> <p>I. Plastični proizvodi za jednokratnu uporabu obuhvaćeni člankom 8. stavkom 2. o proširenoj odgovornosti proizvođača</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.Spremnici za hranu, tj. posude kao što su kutije, s poklopcem ili bez njega, koji se upotrebljavaju za držanje hrane: <ol style="list-style-type: none"> (a)koja je namijenjena neposrednoj konzumaciji na licu mjesta ili kasnije; 	<p>zagrijavanja uključujući spremnike za hranu koji se upotrebljavaju za brzu hranu ili druge obroke spremne za neposrednu konzumaciju, osim spremnika za napitke, tanjura te vrećica i omota koji sadržavaju hranu</p> <ol style="list-style-type: none"> 8. spremnici za napitke izrađeni od ekspaniranog polistirena, uključujući njihove čepove i poklopce 9. čaše za napitke izrađene od ekspaniranog polistirena, uključujući njihove čepove i poklopce. <p>POPIS C</p> <p>Spremnici za napitke zapremine do tri litre, tj. posude za tekućine, kao što su boce za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, te višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, ali ne i:</p> <ol style="list-style-type: none"> (a) staklene ili metalne spremnike za napitke s čepovima i poklopcima od plastike (b) spremnike za napitke koji su namijenjeni i koji se upotrebljavaju za hranu za posebne medicinske potrebe, kako je definirana u članku 2. točki (g) Uredbe (EU) br. 609/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o hrani za dojenčad i malu djecu, hrani za 		
--	---	--	--

<p>(b)koja se obično konzumira iz posude; i (c)koja je spremna za konzumaciju bez ikakve daljnje pripreme, primjerice pečenja, kuhanja ili zagrijavanja,</p> <p>uključujući spremnike za hranu koji se upotrebljavaju za brzu hranu ili druge obroke spremne za neposrednu konzumaciju, osim spremnika za napitke, tanjura te vrećica i omota koji sadržavaju hranu;</p> <p>2.Vrećice i omoti izrađeni od savitljivog materijala koji sadržavaju hranu namijenjenu konzumaciji izravno iz vrećice ili omota bez ikakve daljnje pripreme;</p> <p>3.Spremnici za napitke zapremine do tri litre, tj. posude za tekućine, kao što su boce za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, te višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, ali ne i staklene ili metalne spremnike za napitke s čepovima i poklopcima od plastike;</p> <p>4.Čaše za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce;</p> <p>5.Lagane plastične vrećice za nošenje kako su definirane u članku 3. točki 1.c Direktive 94/62/EZ.</p> <p>II. Plastični proizvodi za jednokratnu uporabu obuhvaćeni člankom 8. stavkom 3. o proširenoj odgovornosti proizvođača</p>	<p>posebne medicinske potrebe i zamjeni za cjelodnevnu prehranu pri redukcijskoj dijeti te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 92/52/EEZ, direktiva Komisije 96/8/EZ, 1999/21/EZ, 2006/125/EZ i 2006/141/EZ, Direktive 2009/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 41/2009 i (EZ) br. 953/2009 (SL L 181, 29.6.2013.), koja je u tekućem stanju.</p> <p>POPIS D</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone 2. Vlažne maramice, tj. prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u kućanstvu 3. Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stave na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima 4. Čaše za napitke <p>POPIS E</p> <p>I.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. spremnici za hranu, tj. posude kao što su kutije, s poklopcem ili bez njega, koji se upotrebljavaju za držanje hrane: <ol style="list-style-type: none"> (a) koja je namijenjena neposrednoj konzumaciji na licu mjesta ili kasnije; (b) koja se obično konzumira iz posude; i (c) koja je spremna za konzumaciju 		
--	---	--	--

<p>1. Vlažne maramice, tj. prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu;</p> <p>2. Baloni, osim balona za industrijske ili druge profesionalne namjene i uporabe, koji se ne dijele potrošačima.</p> <p>III. Drugi plastični proizvodi za jednokratnu uporabu obuhvaćeni člankom 8. stavkom 3. o proširenoj odgovornosti proizvođača</p> <p>Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima.</p> <p>DIO F</p> <p>Plastični proizvodi za jednokratnu uporabu obuhvaćeni člankom 9. o odvojenom skupljanju i člankom 6. stavkom 5. o zahtjevima u pogledu proizvoda</p> <p>Boce za napitke zapremine do tri litre, uključujući njihove čepove i poklopce, ali ne i:</p> <p>(a) staklene ili metalne boce za napitke s čepovima i poklopcima od plastike;</p> <p>(b) boce za napitke koje su namijenjene i koje se upotrebljavaju za hranu za posebne medicinske potrebe, kako je definirana u članku 2. točki (g) Uredbe (EU) br. 609/2013, koja je u tekućem stanju.</p>	<p>bez ikakve daljnje pripreme, primjerice pečenja, kuhanja ili zagrijavanja,</p> <p>uključujući spremnike za hranu koji se upotrebljavaju za brzu hranu ili druge obroke spremne za neposrednu konzumaciju, osim spremnika za napitke, tanjura te vrećica i omota koji sadržavaju hranu</p> <p>2. vrećice i omoti izrađeni od savitljivog materijala koji sadržavaju hranu namijenjenu konzumaciji izravno iz vrećice ili omota bez ikakve daljnje pripreme</p> <p>3. spremnici za napitke zapremine do tri litre, tj. posude za tekućine, kao što su boce za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, te višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, ali ne i staklene ili metalne spremnike za napitke s čepovima i poklopcima od plastike</p> <p>4. čaše za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce</p> <p>5. lagane plastične vrećice za nošenje</p> <p>II.</p> <p>1. vlažne maramice, tj. prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u kućanstvu</p> <p>2 baloni, osim balona za industrijske ili druge profesionalne namjene i</p>		
---	--	--	--

<p>DIO G</p> <p>Plastični proizvodi za jednokratnu uporabu obuhvaćeni člankom 10. o podizanju svijesti</p> <p>1. Spremnici za hranu, tj. posude kao što su kutije, s poklopcem ili bez njega, koji se upotrebljavaju za držanje hrane:</p> <p>(a) koja je namijenjena neposrednoj konzumaciji na licu mjesta ili kasnije;</p> <p>(b) koja se obično konzumira iz posude; i</p> <p>(c) koja je spremna za konzumaciju bez ikakve daljnje pripreme, primjerice pečenja, kuhanja ili zagrijavanja,</p> <p>uključujući spremnike za hranu koji se upotrebljavaju za brzu hranu ili druge obroke spremne za neposrednu konzumaciju, osim spremnika za napitke, tanjura te vrećica i omota koji sadržavaju hranu;</p> <p>2. Vrećice i omoti izrađeni od savitljivog materijala koji sadržavaju hranu namijenjenu konzumaciji neposredno iz vrećice ili omota bez ikakve daljnje pripreme;</p> <p>3. Spremnici za napitke zapremine do tri litre, tj. posude za tekućine, kao što su boce za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, te višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, ali ne i staklene ili metalne spremnike za napitke s čepovima i poklopcima od</p>	<p>uporabe, koji se ne dijele potrošačima</p> <p>III.</p> <p>1. duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima</p> <p>POPIS F</p> <p>Boce za napitke zapremine do tri litre, uključujući njihove čepove i poklopce, ali ne i:</p> <p>(a) staklene ili metalne boce za napitke s čepovima i poklopcima od plastike</p> <p>(b) boce za napitke koje su namijenjene i koje se upotrebljavaju za hranu za posebne medicinske potrebe, kako je definirana u članku 2. točki (g) Uredbe (EU) br. 609/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o hrani za dojenčad i malu djecu, hrani za posebne medicinske potrebe i zamjeni za cjelodnevnu prehranu pri redukcijskoj dijeti te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 92/52/EEZ, direktiva Komisije 96/8/EZ, 1999/21/EZ, 2006/125/EZ i 2006/141/EZ, Direktive 2009/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 41/2009 i (EZ) br. 953/2009 (SL L 181, 29.6.2013.), koja je u tekućem stanju.</p>		
--	--	--	--

<p>plastike;</p> <p>4. Čaše za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce;</p> <p>5. Duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima;</p> <p>6. Vlažne maramice, tj. prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u domaćinstvu;</p> <p>7. Baloni, osim balona za industrijske ili druge profesionalne namjene i uporabe, koji se ne dijele potrošačima;</p> <p>8. Lagane plastične vrećice za nošenje kako su definirane u članku 3. točki 1.c Direktive 94/62/EZ;</p> <p>9. Higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone.</p> <hr/> <p>(1) Direktiva Vijeća 90/385/EEZ od 20. lipnja 1990. o usklađivanju zakonodavstva država članica koja se odnose na aktivne medicinske proizvode za ugradnju (SL L 189, 20.7.1990., str. 17.).</p> <p>(2) Direktiva Vijeća 93/42/EEZ od 14. lipnja 1993. o medicinskim proizvodima (SL L 169, 12.7.1993., str. 1.).</p> <p>(3) Uredba (EU) br. 609/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o hrani za dojenčad i malu djecu, hrani za posebne medicinske potrebe i zamjeni za cjelodnevnu prehranu pri redukcijskoj dijeti</p>	<p>POPIS G</p> <p>1. spremnici za hranu, tj. posude kao što su kutije, s poklopcem ili bez njega, koji se upotrebljavaju za držanje hrane:</p> <p>(a) koja je namijenjena neposrednoj konzumaciji na licu mjesta ili kasnije;</p> <p>(b) koja se obično konzumira iz posude i</p> <p>(c) koja je spremna za konzumaciju bez ikakve daljnje pripreme, primjerice pečenja, kuhanja ili zagrijavanja,</p> <p>uključujući spremnike za hranu koji se upotrebljavaju za brzu hranu ili druge obroke spremne za neposrednu konzumaciju, osim spremnika za napitke, tanjura te vrećica i omota koji sadržavaju hranu</p> <p>2. vrećice i omoti izrađeni od savitljivog materijala koji sadržavaju hranu namijenjenu konzumaciji neposredno iz vrećice ili omota bez ikakve daljnje pripreme</p> <p>3. spremnici za napitke zapremine do tri litre, tj. posude za tekućine, kao što su boce za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, te višeslojna (kompozitna) ambalaža za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce, ali ne i staklene ili metalne spremnike za napitke s čepovima i poklopcima od plastike</p>		
--	--	--	--

<p>te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 92/52/EEZ, direktiva Komisije 96/8/EZ, 1999/21/EZ, 2006/125/EZ i 2006/141/EZ, Direktive 2009/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 41/2009 i (EZ) br. 953/2009 (SL L 181, 29.6.2013., str. 35.).</p>	<p>4. čaše za napitke, uključujući njihove čepove i poklopce 5. duhanski proizvodi s filtrom te filtri koji se stavljaju na tržište za uporabu u kombinaciji s duhanskim proizvodima 6. vlažne maramice, tj. prethodno ovlažene maramice za osobnu njegu i uporabu u kućanstvu 7. baloni, osim balona za industrijske ili druge profesionalne namjene i uporabe, koji se ne dijele potrošačima 8. Lagane plastične vrećice za nošenje 9. higijenski ulošci, tamponi i aplikatori za tampone</p>		
---	--	--	--